

പ്രശ്നമാർഗ്ഗം

പു വാ ല് ള്

വ്യാഖ്യാനസഹിതം

വ്യാഖ്യാതാ,

ശ്രീമാൻ, കെ. നീലകണ്ഠനാശാരി അവകൾ

പ്രശ്നമാഴ്ച

പുറം പാലം .

(“ജ്യോതിഷികമനോരമ” എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയതു്).

വ്യാഖ്യാതാ ,

മഹാമഹിമശ്രീ കൊടുങ്ങല്ലൂർ

വലിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ
ശിഷ്യൻ .

ചെറിനാട്ടു കുരുവ കിഴക്കത്തു് ജ്യോത്സ്യൻ

ശ്രീമാൻ, കെ. നീലകണ്ഠനാരായണൻ അവകൾ.

പ്രകാശകന്മാർ,

എസ്. റി. റെഡ്യാർ ആൻഡ് സൺസ്,

വി. വി. പ്രെസ്സ്—കൊല്ലം.

ഒ-ാം പതിപ്പു് കാപ്പി—൨൦൦൦.

(കാപ്പിറേറെ പ്രസിദ്ധകന്മാരിൽ.)

വില രൂപാ ൨൯.

S 1125.

അ വ താ രി ക .

“ജ്യോതിഃ കല്പോ നിരക്തം ച ശിക്ഷാ വ്യാകരണം തഥാ
ഛന്ദോവിചിതിരേതാനി ഷഡംഗാനി വിദുഃ ശ്രുതഃ”

സൃഷ്ട്യാരംഭത്തിൽ സദാ ശിവപ്രജാപതി അരുളിച്ചെയ്ത വേദത്തിന്റെ അവയവങ്ങൾ ആണ് മേല്പറഞ്ഞ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം, കല്പം, നിരക്തം, ശിക്ഷ, വ്യാകരണം, ഛന്ദശ്ശാസ്ത്രം എന്നീ ആറും.

നമ്മുടെ ശരീരത്തിന് പാദാദികളായ അവയവങ്ങൾ ഏതൊരുവിധം പ്രയോജനകരങ്ങളായിരിക്കുന്നുവോ അതേവിധം വേദത്തിന് ഛന്ദസ്സു തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്രങ്ങളും ഉപകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടത്രേ അവയെ വേദാംഗങ്ങൾ എന്നു വ്യവഹരിച്ചുവരുന്നത്.

“ഛന്ദഃ പാദേ ശബ്ദശാസ്ത്രം ച വക്ത്രം
കല്പഃ പാണീ ജ്യോതിഷം ച ക്ഷുഷീ ച
ശിക്ഷാ ബ്രാഹ്മണം ശ്രോതൃമുക്തം നിരക്തം
വേദസ്യാംഗാനുചമാഹ്മുനീന്ദ്രാഃ.”

ഈ പ്രമാണപ്രകാരം വേദത്തിന്റെ കാലുകൾ ഛന്ദശ്ശാസ്ത്രവും, മൃഗം വ്യാകരണം ശാസ്ത്രവും, കരങ്ങൾ കല്പശാസ്ത്രവും, മണ്ണുകൾ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവും, നാസിക ശിക്ഷാശാസ്ത്രവും, ചെവികൾ നിരക്തശാസ്ത്രവും ആണ്.

“സർവ്വേ പത്രിയാണാം നയനം പ്രധാനം.”

മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ അവയവങ്ങളിലും വച്ച് കണ്ണാണ് പ്രധാനം. ഒരു മനുഷ്യന് മറ്റൊരാൾ അവയവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും കണ്ണില്ലെങ്കിൽ അവൻ ഒരു പരിപൂർണ്ണമുന്തിയായ മനുഷ്യനായിത്തീർന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല; അവനെ ആരും മനുഷ്യനായി വിചാരിക്കുകയോലും ചെയ്യുകയില്ല. കണ്ണില്ലാത്ത മനുഷ്യൻ മനുഷ്യത്വനിർവ്വചനത്തിന് എപ്രകാരം പര്യാപ്തതയില്ലാത്തവനായിത്തീർന്നുവോ, അപ്രകാരം ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തോടു കൂടാത്ത വേദവും അതിന്റെ സാമലതയ്ക്കു മതി പോരുന്നതായിത്തീരുകയില്ലെന്നാണ് പ്രമാണവചനം.

“വേദാ ഹി യജ്ഞാത്ഥമഭിപ്രവൃത്താഃ
കാലാനുപൂർവാ വിഹിതാശ്ച യജ്ഞാഃ
തസ്മാദിദം കാലവിധാനശാസ്ത്രം
യദ്ജ്യോതിഷം വേദസവേദയജ്ഞാൻ.”

വേദോക്തങ്ങളായ കർമ്മങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനകാലങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിക്കുകയും; ബ്രഹ്മാണ്ഡകാഹത്തിൽ ജനിച്ചും, മരിച്ചും, പുനരപി ജനിച്ചും, മരിച്ചും പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്ന സകല ജീവകോടികളുടെയും അദ്യഷ്ടഫലത്തെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടത്രേ, നിഗമനേത്രമായ ഈ ശാസ്ത്രത്തിന് മറ്റു വേദാംഗങ്ങളെക്കാൾ ഏറ്റവും വലിയ മാഹാത്മ്യം സിദ്ധിച്ചത്.

അദ്യഷ്ടം എന്നു പറയുന്നത്, ജീവരാശികളുടെ അനാദിമൂലജനം തുടങ്ങി സവ്യാപസവ്യപ്രപുഷ്പമായ വൃദ്ധിക്കുയങ്ങളോടും, നീചോച്ചാവസ്ഥകളോടും കൂടെ ആത്മാവിനേയും, പ്രകൃതിയേയും, ഭൂതങ്ങളേയും ആശ്രയിച്ച് ജന്മികളുടെ പ്രവൃത്തിക്കും, നിവൃത്തിക്കും, ഉഭയാവസ്ഥയ്ക്കും, സുഖദുഃഖങ്ങൾക്കും കാരണമായി കാലവ്യവസ്ഥഭാഗസരണം കാരോ ജന്മങ്ങളിലും അനുഭവത്തിന് പകപമായി വരുന്നതും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രംകൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും ദൃഷ്ടമല്ലാത്തതുമായ പരപുണ്യങ്ങളാകുന്നു.

നമ്മുടെ ജീവിതകാലത്തിൽ നമുക്ക് കാരോരോനിമിഷവും അനുഭവമാകുന്ന സുഖദുഃഖങ്ങൾക്കും സ്ഥിതിഭേദങ്ങൾക്കും ആധാരമായി നില്ക്കുന്നതും മാംസചക്ഷുസ്സുകൾക്കു

ഗോചരമല്ലാത്തതുമായ അതിനെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന്, മന്ത്രദൃഷ്ടാക്കളായ മഹാഷികര പ്രാപഞ്ചികങ്ങളായ സകലവിധ സുഖഭോഗങ്ങളേയും പരിത്യജിച്ചും, ശീതാതപവാതാദികളെ സ്ഥിച്ചും പണ്ണ്യാംബുവാതഫലമൂലാശികളായി ഏകാഗ്രപരീശീലനംചെയ്ത് അവരുടെ ജന്മസിദ്ധമായ അദ്ധ്യാത്മജ്ഞാനത്തിൽ ജീവാത്മാവായും, പ്രകൃതിയായും, പഞ്ചഭൂതതന്മാത്രകളായും ശരീരികളിലും, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശനി ഈ പേരുകളോടുകൂടെ ആകാശത്തിലും സൂക്ഷ്മരൂപത്തിലും സ്ഥൂലരൂപത്തിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെ പരിവർത്തനങ്ങളേയും ബലാബലങ്ങളേയും ചേഷ്ടകളേയും സ്ഥിതിഗതികളേയും മററുകൊണ്ടു വാർത്തുണ്ടാക്കിയ അതിഭിവ്യപ്രകാശമായ ഒരു സൂക്ഷ്മ ദർശനാദർശമാണ് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം. പരമാണ്ഡപ്രായമായ ആത്മതത്വത്തിൽ അഖിലലോകങ്ങളും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുപോലെ അനന്തകോടി ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽപെട്ട സകല ജീവജാലങ്ങളും സദാ ജറിക്കുകയും മരിക്കുകയും പലപ്രകാരത്തിലുള്ള പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ഈ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രമഹാരത്നപ്പെണ്ണത്തിൽകൂടെ നോക്കുമ്പോൾ നല്ലതുപോലെ തെളിഞ്ഞുകാണാം.

“അമമണാദിഹ ജന്തുഃ

പ്രാക്യതന്നിജകർമ്മപാകമനുഭവതി

തദപക്വ മലം ജാതകം.” എന്നത്രേ മഹദ്വചനവും.

ലോകത്തിൽ സ്ഥിതിഭേദങ്ങളും കാലവ്യത്യാസങ്ങളും മററു ഉണ്ടാകുന്നതിനു കാരണം ആകാശത്തിൽ സ്ഥൂലരൂപത്തിൽ പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്ന സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങൾ ആണെന്നുള്ളതിനു പക്ഷാന്തരമില്ലല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ സൂക്ഷ്മരൂപത്തിൽ മനുഷ്യശരീരത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെ അവസ്ഥാഭേദങ്ങൾകൊണ്ടത്രേ നമുക്കും സുഖദുഃഖാദ്യവസ്ഥാഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. ഭാരോരുത്തരിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അവയുടെ അവസ്ഥാഭേദങ്ങൾ അവരുടെ പൂർവ്വജന്മാജിതപുണ്യപാപങ്ങളെ അനുസരിച്ചായിരിക്കും.

“പൂർവ്വജന്മാജ്ജിതം കർമ്മ-

ശുഭം വാ യദി വാശുഭം

തസ്യ പംക്തിർഗ്രഹാസ്സർവ്വേ

സുചയന്തീഹ ജന്മനി.” എന്നും,

“കർമ്മാജ്ജിതം പൂർവ്വഭാവ സദാദി

യത്തസ്യ പക്തിം സമഭിവൃന്ദന്തി” എന്നും,

“യദുപചിതമന്യജന്മനി

ശുഭാശുഭം തസ്യ കർമ്മണഃ പ്രാപ്തിം” എന്നും മറ്റുമുള്ള മഹദ്വചനങ്ങൾ ഇതിനു പ്രമാണങ്ങൾ ആണ്.

കാലചക്രത്തെ ആധാരമാക്കിയാണ് ഗ്രഹങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും അവ ജീവികളിൽ അധികാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും.

“കാലഃ സൃജതി ഭൂതാനി

കാലഃ സംഹരതി പ്രജാഃ.”

ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സകല സ്ഥാവരജംഗമങ്ങളേയും ജനിപ്പിക്കുന്നതും, ഇല്ലാതെ ആക്കുന്നതും കാലമെന്ന് ഇതിനാൽ സിദ്ധമായല്ലോ. ആ കാലത്തിനും കാലഭേദത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളുടെ പരിവർത്തനത്തിനും മററു നിദാനമായ കാലചക്രം അനന്തനിവികാരബ്രഹ്മത്തിൽനിന്നും ഉണ്ടായതും ബ്രഹ്മാണ്ഡം ധ്രുവൻ പ്രകൃതി സൂര്യൻ ചന്ദ്രൻ ഭൂമി ഇവയും മറ്റുള്ള ഗ്രഹങ്ങളും നക്ഷത്രങ്ങളും എന്നുവേണ്ട സകല ചരംചരവസ്തുക്കളും കാലചക്രത്തിൽനിന്നും ജനിച്ചവയും അവയെല്ലാം അതിനെത്തന്നെ ആശ്രയിച്ചു നിലനില്ക്കുന്നതും ആകുന്നു. അതിനെ അദ്ധ്യാത്മദൃഷ്ടികൊണ്ടല്ലോ

തെ മാംസചക്ഷുസ്സുകൊണ്ടോ മറ്റു വല്ലതുംകൊണ്ടോ കാണാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതിനെ സനാതനനും സർവ്വാന്തർയ്യാമിയും നിവീകാരബ്രഹ്മവുമായ ദിവ്യയാത്രികൻ ബ്രഹ്മകടാഹമാകുന്ന യന്ത്രശാലയിൽവെച്ച് എപ്പോഴും തിരിക്കുന്നു. അതു തിരിയുമ്പോൾ അതോടുകൂടെ ബ്രഹ്മാണഡാദി സകല വസ്തുക്കളും തിരിയുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് പലപ്രകാരത്തിലുള്ള ആകൃതിപ്രകൃതികളും കാലവ്യത്യാസങ്ങളും സുഖദുഃഖാദിഭേദങ്ങളുമെന്നല്ല പ്രകൃതിയുടെ എല്ലാ ധർമ്മങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നത്.

“സമസ്തകാർത്ത്യത്തിനു കാരണതപവും
വിഭൂതപവും സർവ്വചിശിഷ്ടശക്തിയും
അണപാദ്യനേകാവയവപ്രചാരവും
കാലത്തിനുള്ളെന്നു ധരിക്ക സാദരം.” എന്നും,
“കാലകർമ്മഗുണയന്ത്രയന്ത്രിതം
പഞ്ചഭൂതമയജീവപഞ്ജരം
അന്യമക്ഷണവിധിക്കിതെങ്ങിനേ
ശക്തമാമജഗതാഹുതോപമം.”

എന്നുംമറ്റും ഇതിലേക്കു പ്രമാണങ്ങളും ഉണ്ട്.

ഈ കാലചക്രംതന്നെയാണ് ജ്യോതിഷചക്രം. ഇതിലെ മഹാരാജ്യമാണ് ബ്രഹ്മാണഡം. അതിലെ പ്രധാന വിഭാഗങ്ങൾ ആണ് സൗരരാശിചക്രവും ചാന്ദ്രരാശിചക്രവും. ഇവയിൽ ഓരോ മാർഗ്ഗവൃത്തങ്ങളും ഉച്ചം, മൂലത്രികോണാ, സ-ക്ഷേത്രം, അതിബന്ധുക്ഷേത്രം, ബന്ധുക്ഷേത്രം, സമക്ഷേത്രം, ശതക്ഷേത്രം, അതിശതക്ഷേത്രം, നീചം മുതലായ പലവിധത്തിലുള്ള സാമാന്യസ്ഥാനങ്ങളും ഉണ്ട്. സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളെയും അശ്വിനാദിനക്ഷത്രങ്ങളെയും ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഓരോന്നിന്റേയും അധിപതികളായി കല്പിച്ച് സകല ചരാചരപ്രപഞ്ചവും അവ വഴിയായി സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരകർത്താവായ ഈശ്വരൻ ഭരിക്കുന്നു.

“കാലാഖ്യനായ ഭഗവാന്വിഹ സർവജീവ-
കർമ്മങ്ങളൊത്തവരവർക്കുവിധിച്ചുപോലെ
കാർത്ത്യങ്ങൾ കാർത്ത്യഗുണഭോഷഫലങ്ങൾ നൽകും
കാലം കവിഞ്ഞിഹ ഗമിപ്പതിനാരുലോകേ?”

ഈ മഹാഭാരതവചനം ഇതിനു പ്രമാണമാണ്. അപ്പോൾ കാലമോ ഗ്രഹങ്ങളോ ഏതാണ് സുഖദുഃഖങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതെന്നാണ് പിന്നത്തെ സംശയം. ഒരു ശരീരത്തിൽ ശിരോമുഖഗളാദികളായ സ്ഥിരവായവങ്ങളും രസരക്താദികളായ ചലാവയവങ്ങളും എന്നുപോലെ ആണ് കാലശരീരത്തിൽ അശ്വിനാദി ൨൭ നക്ഷത്രങ്ങളോടുകൂടിയ മേഷാദിരാശികളും അതുകളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

കാലാംഗാനിവമാംഗമാനനമുദോഹാൽക്രോഡവാസോഭതോ
വസ്തീർവ്വജനമുരുജാനയുഗമേ ജംഭോമതതോംബുദിപയം
മേഷാശ്വിപ്രഥമാ നവർക്ഷചരണാശ്ചക്രസ്ഥിതാ മാശരോ
മാശിക്ഷേത്രഗ്രഹർക്ഷഭാനി ഭവനം ചൈകാത്മസമ്പ്രത്യയാഃ.

എന്നാണ് ബൃഹജ്ഞാതകത്തിൽ വരാഹമിഹിരൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഗ്രഹങ്ങൾ ചെയ്താലും കാലംചെയ്തു എന്ന് പറയുന്നത്. ഗ്രഹങ്ങൾക്കും കാലത്തിനും തമ്മിൽ അംഗാഗീഭാവമാണ് ഉള്ളത്. ധാതു മൂലം ജീവൻ പുരുഷൻ സ്രീ ചരം സ്ഥിരം ഉഭയം ക്രൂരം സേച്ഛ്യം മൂഢം ബ്രാഹ്മം ഐശ്വര്യം മാനുഷം ആസുരം രാക്ഷസം വൈശാഖം സുഖം ദുഃഖം പുണ്യം പാപം രാഗദോഷാദികൾ എന്നീ പലപ്രകാരത്തിലുള്ള പ്രകൃതിഭേദങ്ങളും, തുംഗാരാദിരസങ്ങളും രസഭേദങ്ങളും അനുഭാവങ്ങളും എന്നുവേ

ഈ സകല പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും കാരണശക്തികൾ മുഴുവൻ കാലചക്രത്തിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. സൂര്യൻ ബ്രഹ്മാണ്ഡം ഭരിക്കുന്ന അതിലെ ചക്രവർത്തിയും, ചന്ദ്രൻ ചക്രവർത്തിനിയും, കജൻ സൈന്യാധിപനും, ബുധൻ യുവരാജാവും, വ്യാഴം മന്ത്രിയും ശുക്രൻ നർമ്മസചിവനും, ശനി ഭൃത്യനും ആണ്. ഇതിലേക്ക് പ്രമാണം:—

രാജാനൗ രവിശീതശ്ര ക്ഷിതിസുതോ നേതാ കുമാരോ ബുധഃ
സൂരിദാനവപൂജിതശ്ച സചിവൗ പ്രേച്ഛുഃ സഹസ്രാംശുജഃ.

അതുപോലെതന്നെ കാലചക്രമുന്തിയുടെ ആത്മാവ് ആദിത്യനും, മനസ്സ് ചന്ദ്രനും, സത്വം ചൊഴുപ്പായും, വാക്കു ബുധനും, ജ്ഞാനം വ്യാഴവും, സുഖം ശുക്രനും, ദുഃഖം ശനിയും ആകുന്നു.

“കാലാത്മാ ദിനകൃന്മാസസ്തഥിനഗുസ്തപം കരോ ജ്ഞാ വദചാ
ജീവോ ജ്ഞാനസുഖ സിന്ധവ മദനോ ദുഃഖം ദിനേശാത്മജഃ.

എന്ന് പ്രമാണവചനവും ഉണ്ട്.

സേവജം, അണ്ഡജം, ഉഭിജം, ജരായുജം എന്നീ നാലുതരം ജീവരാശികളും ഉണ്ടാകുന്നതിനു കാരണമായി കാലചക്രത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വസ്തു, കാലാത്മാവും, പ്രപഞ്ചാധിപനും, ബ്രഹ്മാണ്ഡചക്രവർത്തിയും ആയ സൂര്യന്റെ ചലനത്തിൽനിന്നും ആ കാശമാർഗ്ഗത്തിൽ പരന്നു മറയ്ക്കേ ഗ്രഹങ്ങളിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും ഗോളങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചു, അതിന്റെ സ്വാഭാവികശക്തിയുമായി ചേർന്ന് രണ്ടുകൂടി ഒന്നായി ലോകത്തിൽ നാം കാണുന്ന നാനാവിധ ജീവരാശികൾക്കും അവകൾ അനുഭവിക്കുന്ന സുഖദുഃഖാദ്യവസ്ഥാഭേദങ്ങൾക്കും കാര്യങ്ങളായിത്തീരുന്നു.

ഈ കാലചക്രത്തിന്റെ ഒന്നുപകുതി ആഗ്നേയപ്രകൃതിയോടും ഒന്നുപകുതി സൈമ്യപ്രകൃതിയോടും കൂടിയതാണ്. അതിൽ ആഗ്നേയഭാഗത്തിന്റെ അധിപൻ സൂര്യനും, സൈമ്യഭാഗത്തിന്റെ അധിപൻ ചന്ദ്രനും ആണ്. അതനുസരിച്ചത്രേ സൗരരാശിചക്രമെന്നും, ചാന്ദ്രരാശിചക്രമെന്നും കാലചക്രത്തിനു രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായത്. ഇവ രണ്ടിന്റെയും നടുക്കാണ് ഭൂമിയുടെ സ്ഥിതി. അതനുസരിച്ചു ഭൂമിയുടെ പകുതിഭാഗം സൗരരാശിചക്രത്തിലും പകുതിഭാഗം ചാന്ദ്രരാശിചക്രത്തിലും ഉൾപ്പെടുന്നു.

“3 1030 മണ്ഡലഭഗവാന-

സ്തസ്യുദാർ സിംഹാതാ രവിനാഥഃ

കർക്കാൽ പ്രരിഭോശം

ശശഭദ്രമാസ്പാപി ആനാത്.”

ഇങ്ങനെ ചോദശരാശ്വാത്മകമായ കാലചക്രത്തിന്റെ അധിപതികൾ രവിചന്ദ്രന്മാരും അവർ ദാനംചെയ്ത വഴി കജാദികൾക്കും രാശിചക്രത്തിൽ സ്ഥാനലബ്ധിയുണ്ടായിട്ടുള്ളതും ആകുന്നു.

സൂര്യനിൽ “സൂര്യമന്” എന്നു പേരോടുകൂടിയതും ഇന്നുവണ്ണമെന്നു വർണ്ണിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയതുമായ ഒരു പ്രകാശം ഉണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ ചന്ദ്രമണ്ഡലത്തിൽ ഉള്ള ത്രികോണത്തിൽ “കല്പന”യെന്ന ഒരു മഹാശക്തിയും ഉണ്ട്. സൂര്യമന്പ്രകാശംവഴി സൂര്യഗോളത്തിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്ന “ജീവകാരണശക്തികൾ” ചന്ദ്രമണ്ഡലത്രികോണത്തിലുള്ള കല്പനാശക്തിയിൽ വന്നുചേർന്ന് രൂപാന്തരപ്രാപ്തി വന്നു നാനാവിധത്തിലുള്ള ചൈതന്യവസ്തുക്കളായും ജഡവസ്തുക്കളായും ഉണ്ടാകുന്നു. അങ്ങനെയുണ്ടാകുന്ന വസ്തുക്കൾ സകലവും സൂര്യനിലും ചന്ദ്രനിലും ഉള്ള അമൃതകലയുടേയും വിഷകലയുടേയും ആരോഹണവും അവരോഹണവും അതായതു വൃദ്ധിയും ക്ഷയവും മൂലം മൂന്നു പ്രകൃതികളായിത്തീരുന്നു. (1) അമൃതപ്രകൃതി, (2) വിഷപ്രകൃതി, (3) മിശ്രപ്രകൃതി—ഇങ്ങനെ അമൃതകലയുടേയും വിഷകലയുടേയും ആരോഹണാവരോഹണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്, സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടെ പരിവർത്തനവും അന്യോന്യമുള്ള അവരുടെ അകൽ

ചുരുക്കേയും അടുപ്പത്തിന്റേയും കൂടുതൽകൂറുകളും യോഗവും അതിനെ അനുസരിച്ചു
ണ്ടാകുന്ന മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ചലനവും ബന്ധവും ബലാബലവും മറ്റുംകൊണ്ടാകുന്നു.
അമൃതകല (ജീവകല) വിഷകല ഇവ സൂര്യനിലും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയും
അവമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന ത്രിവിധ പ്രകൃതികളും നാനാവിധ പ്രപഞ്ചമായി മാറി സുഖദുഃഖ
ങ്ങളേയും ജനനമരണങ്ങളേയും മറ്റും പ്രാപിക്കുന്നതിനും മറ്റുള്ള ഗ്രഹങ്ങളും കാരണ
ങ്ങളാണെങ്കിലും ചന്ദ്രനെപ്പോലെ മറ്റു ഗ്രഹങ്ങൾക്കൊന്നിനും ഇതിൽ പ്രാധാന്യം ഇല്ല.
ഇതിലേക്ക്—

“അമൃതകിരണവീർച്ചാദപീർച്ചമാശ്രിത്യ സർവ്വ
വിദഗ്ദ്ധതി ഫലമേതേ വേചമാസ്സാധപസാധു
നിജനിജവിഷയേഷു വ്യാപ്രിയന്തേ യഥാമു-
സൃലമിഹമനസൈവാധിഷ്ഠിതാനീന്ദ്രിയാണി.” എന്നും,

“ചന്ദ്രാക്കൗ ബലയുക്തേ
കുജാദയഃ പ്രോക്തകാലബലഹീനാഃ
ശുഭഫലദാസ്തേ സർവ്വ
ദശാസു യോഗേഷു സംചിന്ത്യാഃ”

എന്നും പ്രമാണങ്ങളും ഉണ്ട്.

മനുഷ്യാദി സകല ജീവജാലങ്ങളുടേയും ശരീരത്തിൽ കാണുന്ന കാജസ്സ് ചന്ദ്ര
ഗോളത്തിൽനിന്നും വന്നുചേർന്നതാണ്. ജനനസമയത്തിലെ ചന്ദ്രന്റെ അമൃതശക്തി
യുടെ കണക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും മേല്പറഞ്ഞ കാജസ്സിന്റെയും വൃദ്ധിക്കുയർന്നും ശക്തി
എന്നു പറയുന്ന വസ്തു ചന്ദ്രസംബന്ധിയാണ്. അതുനിമിത്തം ശക്തിപരങ്ങളായ സർവ്വ
ത്തിന്റെയും അവസ്ഥകൾ ചന്ദ്രന്റെ വൃദ്ധിക്കുയർന്നും അനുസരിച്ചുതന്നെയായിരിക്കും.
ഇതനുസരിച്ചാണ് വേലിയേറ്റം വേലിയിറക്കം കാമകല വിഷകല ഉന്മാദം കാസം
മുതലായ രോഗങ്ങൾക്കും രക്തം കറ ഇവകൾക്കും ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകൾ ഉണ്ടാകുന്നതും
മറ്റും. വെളുത്ത പ്രതിപദം മുതൽ വെളുത്ത വാവുവരെ അമൃതശക്തിയുടെയും കറുത്ത
പ്രതിപദം മുതൽ കറുത്ത വാവുവരെ വിഷകലയുടേയും ആരോഹണകാലങ്ങൾ ആണ്.
അമൃതശക്തിയുടെ ആരോഹണകാലത്തിൽ ജനിക്കുന്നവയെല്ലാം ഗുണാധികൃത്തോടും
വിഷശക്തിയുടെ ആരോഹണകാലത്തിൽ ജനിക്കുന്നവയെല്ലാം ദോഷാധികൃത്തോടും
അമൃതവും വിഷവും സമം ചേർന്നുണ്ടാകുന്നവ ഗുണദോഷങ്ങളുടെ തുല്യാവസ്ഥയോടും,
അമൃതവിഷകലകളുടെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളോടുംകൂടെ ഉണ്ടാകുന്നവ അവയുടെ നൂന്നാധി
കാവസ്ഥയ്ക്കു തക്കവണ്ണം ഗുണദോഷങ്ങളുടെ കൂടുതൽ കുറവുകളോടും കൂടിയിരിക്കും.

അമൃതകലയും ജീവകലയും മൂലമുണ്ടാകുന്ന പ്രകൃതിത്രയസംഭൃതങ്ങളായ ജീവജാ
ലങ്ങളുടേയും കാലത്രയത്തിലേയും ജന്മത്രയത്തിലേയും സുഖദുഃഖങ്ങളെ ചിന്തിക്കുന്നത്
ആ ജന്മിയുടെ ജനനകാലത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ കാലചക്രത്തിൽ ഉള്ള സൂർയാദിഗ്രഹങ്ങ
ളുടെ കാലപുരുഷന്റെ അവയവങ്ങളായ മേഷാദിരാശികൾ വഴിയായിട്ടുള്ള അവയുടെ
പരിവർത്തനമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന ലഗ്നം (രാശി) നക്ഷത്രം, തിഥി, പക്ഷം, യോഗം, കര
ണം, ആഴ്ച, ഉച്ചസ്ഥിതി, വക്രസ്ഥിതി, മൂലത്രികോണസ്ഥിതി, അതിബന്ധുക്ഷേത്ര
സ്ഥിതി, ബന്ധുക്ഷേത്രസ്ഥിതി, സമക്ഷേത്രസ്ഥിതി, ശത്രുക്ഷേത്രസ്ഥിതി, അതിശത്രുക്ഷേ
ത്രസ്ഥിതി, നീചസ്ഥിതി, അതിനീചസ്ഥിതി, മൌഢ്യസ്ഥിതി, വർ്ഗ്വാവസ്ഥ മുതലായ
വകൾകൊണ്ടാണ്.

ജീവികളുടെ സുഖദുഃഖാഭിചിന്തനകൾക്ക് ഇവ സാധനങ്ങളായിരിക്കുന്നത് എ
ന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സൂര്യഗോളത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സകല പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും ജീവ
കാരണശക്തി ചന്ദ്രഗോളത്തിൽ ഉള്ള കല്പനാശക്തിയിൽ വന്നുചേർന്ന് മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളു
ടേയും സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടേയും അപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിഗതികളും യോഗങ്ങളും അമൃതവിഷ
കലകളുടെ ആരോഹണാവരോഹണക്രമവും അനുസരിച്ച് ത്രിവിധപ്രകൃതികളിൽ ഏതെ

ജിലും ഒരുവിധ പ്രകൃതിയായി രൂപാന്തരീഭവിച്ച് ജീവിക്കുകയും അവസാനത്തിൽ വന്ന രീതിയിൽതന്നെ ആ ജീവൻ ഉപഭോഗത്തിലേക്കു പോവുകയും പുണ്യനാശ ശേഷം വീണ്ടും വീണ്ടും ജനിക്കുകയോ അജ്ഞാനനാശാനന്തരം മൂർത്തിയെ പ്രാപിക്കുകയോ ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു. അതിനു പ്രമാണം:—

“അഗ്നിവാസമവളർക്ഷപക്ഷ്വൈതം-
 തത്ത്വമായണജ്ഞാ ച ദൈവതൈഃ
 പ്രാപിതാമവിപദംഭവൽപഥോ
 മോദവാൻ യുവപദാന്തമീയദേ.”

ജീവികളുടെ ഗുണദോഷഫലചിന്തനത്തിന് രാശ്യാഭികല്പനകൾ ആവശ്യമാണെന്ന് ഇതേവരെ പറഞ്ഞ ന്യായങ്ങൾകൊണ്ട് സിദ്ധമായിട്ടുണ്ട്. ഇനി അവകളെ കല്പിക്കുന്നവിധം എങ്ങനെയെന്നു പറയാം.

ഭൂഗോളം മറ്റൊല്ലാ ഗോളങ്ങളുടേയും അധിഭാഗത്തിൽ ആണ്.

“ഭാനാമധശ്ശൈതമ-
 സുമഗ്നതദൈമാക്ശശ്ശക്രമുധചക്രഃ
 ഏഷാമധശ്ച ഭൂമി-
 മണ്ഡിഭൂതാ പമല്യസ്ഥാ”

കാലചക്രത്തിന്റെ എല്ലാറ്റിലും മുകളിൽ നക്ഷത്രങ്ങളും അതിനു താഴെ ക്രമേണ ശനി, വ്യാഴം, ചൊവ്വ, ആദിത്യൻ, ശുക്രൻ, ബുധൻ, ചന്ദ്രൻ ഇവരും അവകൾക്കെല്ലാം കീഴിൽ ഭൂമിയുമെന്നാണ് ഭൂമിന്റെ അർത്ഥം. ആ കാലചക്രം അല്ലെങ്കിൽ രാശിചക്രം ഭൂമിയെ ചുറ്റി അധികം അകലത്തിൽ അധിഭാഗത്തോടും, ഉപരിഭാഗത്തോടും വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് എല്ലായ്പ്പോഴും നമ്മുടെ മേൽഭാഗത്തിൽ പടിഞ്ഞാറോട്ടായിട്ടും കിഴ്ഭാഗത്തിൽ കിഴക്കോട്ടായിട്ടും തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിനു പന്ത്രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ, ആടിന്റെ ആകൃതിയിൽ ഉള്ള ഒന്നാമത്തെ ഭാഗം മേടവും അതിനു കിഴക്കുവശം കാളയുടെ ആകൃതിയിൽ ഉള്ള രണ്ടാമത്തെ ഭാഗം ഇടവവും അതിനു കിഴക്കുവശം ഗഭാധരനായ ഒരു പുരുഷനും വീണാധാരിണിയായ ഒരു സ്ത്രീയും ദേവതിമാരായി നിൽക്കുന്നതുപോലെയുള്ള നാലാമത്തെ ഭാഗം മിഥുനവും, അതിനു കിഴക്ക് ഞണ്ടിന്റെ ആകൃതിയിൽ ഉള്ള നാലാമത്തെ ഭാഗം കർക്കടകവും അതിനു കിഴക്ക് സിംഹത്തിന്റെ ആകൃതിയിൽ ഉള്ള അഞ്ചാമത്തെ ഭാഗം ചിങ്ങവും, അതിനു കിഴക്ക് ഒരു കയ്യിൽ തീയും മററുകയ്യിൽ നെൽക്കുതിരും ധരിച്ച് ഒരു തോണിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന സ്ത്രീയെപ്പോലെയുള്ള ആറാമത്തെ ഭാഗം കന്നിയും, അതിനു കിഴക്ക് ത്രാസം കയ്യിൽ ധരിച്ച് പണ്ടകശാലയിൽ സാമനങ്ങൾ കൊണ്ടും കൊടുത്തും നിൽക്കുന്ന പുരുഷനെപ്പോലെയുള്ള ഏഴാമത്തെ ഭാഗം തുലാവും, അതിനു കിഴക്കായി തേളിന്റെ ആകൃതിയിൽ ഉള്ള ഏട്ടാമത്തെ രാശി വൃശ്ചികവും, അതിനു കിഴക്കായി അരയ്ക്കു താഴെ അശ്വപതിന്റെയും മുകളിൽ പുരുഷന്റെയും ആകൃതിയിലുള്ള ഒരുവൻ വില്ലും ധരിച്ചു നിൽക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഒൻപതാമത്തെ ഭാഗം ധനുവും, അതിനു കിഴക്ക് മാന്വിന്റെ മുഖവും, മുതലയുടെ ദേഹവും ചേർന്നതുപോലെയുള്ള പത്താമത്തെ ഭാഗം മകരം രാശിയും, അതിനു കിഴക്ക് വെറും കടം ചുമലിൽ വച്ച് ഒരു പുരുഷൻ നില്ക്കുന്നതുപോലെയുള്ള പതിനൊന്നാമത്തെ ഭാഗം കുംഭം രാശിയും, അതിനു കിഴക്കായും മേടത്തിനു പടിഞ്ഞാറായും വാലും തലയും അന്യോന്യം ബന്ധിച്ചു വട്ടത്തിൽ നില്ക്കുന്ന രണ്ടു മത്സ്യങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള മീനം പന്ത്രണ്ടാമത്തെ ഭാഗവുമാണ്. ഇങ്ങനെ ക്രമേണ താഴെക്കൂടെ ചുറ്റിക്കണക്കുകൂട്ടണം. അപ്പോൾ മേടത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറേ ഭാഗം മീനം രാശിയാകും. ഈ ചക്രം ഉപരിഭാഗത്തിൽ പശ്ചിമാഭിമുഖമായി തിരിയുമ്പോൾ നാം കിഴക്കോട്ടു നോക്കിയാൽ ആദ്യം മേടത്തിന്റെ മീനത്തോടു സംബന്ധപ്പെട്ട ഭാഗം ഉദിച്ചുയരുന്നതായിക്കാണാം. അപ്പോൾമുതൽ മേഷാകൃതിയിലുള്ള ഭാഗം മുഴുവനും മറയുന്നതുവരെയുള്ള സമയ

ത്തിനു മേടം എന്നു പറയുന്നു. പിന്നീട് ഇടവാ ഇങ്ങനെ മുറയ്ക്കു് പന്ത്രണ്ടു രാശികളും അറുപതു നാഴികകൊണ്ടു് ഉദിക്കുകയും അസ്തമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ കണക്കിനു ഓരോ രാശിയും അയ്യഞ്ചു നാഴികവീതം വരും. രാശികളെ കാൺമാൻ പാടില്ലെങ്കിലും അതുകളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും സ്ഥിരമായി നില്ക്കുന്ന അശ്വിനാദി നക്ഷത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടും അതതു സമയം ഉദിക്കുകയും അസ്തമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രാശികളെ സ്പഷ്ടമായി അറിയാം. എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും ഉപരിഭാഗത്തിൽ ഈ രാശിചക്രത്തിൽ കൂടി കിഴക്കോട്ടു സഭാ പരിവർത്തനം ചെയ്യുവരികയാണ്. അതിൽ സൂര്യൻ കിഴക്കോട്ടു സഞ്ചരിച്ചു് ഒരു രാശിയെ കടക്കുന്നതിനകമായി രാശിചക്രം മുപ്പതുതിരിയും. അപ്പോൾ സൂര്യനു മുപ്പതു ഉഭയവും മുപ്പതു അസ്തമനവും ഉണ്ടാവുകയും ആ മുപ്പതു ദിവസത്തെയും ഏക രാശികളിൽ ഏതു രാശിഭാഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നുവാ അതിന്റെ പേരിൽ ഒരു മാസം എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചന്ദ്രൻ സൂര്യനെക്കാൾ ഭൂമിയോടു് ഏറ്റവും അടുത്തുനില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം ആയതിനാൽ, ചന്ദ്രൻ ഒരു രാശി കടക്കുന്ന സമയംകൊണ്ടു്, കാലചക്രം (ജ്യോതിഷചക്രം) ൨൯ പ്രാവശ്യം ചുറ്റുന്നു. തന്മൂലം ചന്ദ്രൻ ഒരു രാശി കടക്കുന്നതിനു ൨൯ ദിവസം മതിയാകും. ആ രീതി അനുസരിച്ചു്; അശ്വതിയും ഭരണിയും, കാർത്തികക്കാരും മേടക്കുറു്. അതായതു് ഒൻപതു നക്ഷത്രപാദങ്ങൾവീതം ഓരോ രാശിയിലും അടങ്ങുന്നു. അതനുസരിച്ചു്, ൨൭ ദിവസംകൊണ്ടു് ഹൃദയ നക്ഷത്രപാദങ്ങൾ അടങ്ങിയ കാലചക്രത്തെക്കുറിച്ചു ചുറ്റുകയും അങ്ങിനെ ചുറ്റുമ്പോൾ ചന്ദ്രൻ മേടരാശിയുടെ ഉഭയമുതൽ 4/9 ഭാഗംവരെ സഞ്ചരിക്കുന്ന സമയത്തിനു അശ്വതിയെന്നും 8/9 ഭാഗംവരെ സഞ്ചരിക്കുന്ന സമയത്തിനു ഭരണിയെന്നും മേടരാശിയെ ഒൻപതായി പങ്കുത്തതിന്റെ ഒട്ടുവിളത്തെ ഭാഗംമുതൽ ഇടവാരാശിയുടെ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗംവരെ സഞ്ചരിക്കുന്ന സമയത്തിനു കാർത്തികയെന്നും പറയുന്നു. അതായതു് കാലചക്രത്തിൽകൂടെ ഭ്രമണംചെയ്യുന്ന ചന്ദ്രൻ അതിൽ സ്ഥിരമായി നില്ക്കുന്ന അശ്വിനാദി ൨൭ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ഏതിന്റെ ചൊഴിനു വരുന്നുവോ ആ നക്ഷത്രമെന്നും ഏതു രാശിയുടെ ചൊഴിനു വരുന്നുവോ അന്നേദിവസം ആ കൂറെന്നും പറയുന്നു. അതായതു് ചന്ദ്രൻ ഉദിച്ചുപൊങ്ങുന്നതു ഒരു നക്ഷത്രത്തിന്റെ നേരേ ആയിരിക്കും. ഒരു ദിവസം അതു് അശ്വതിയുടെ നേരേ ആണെങ്കിൽ അടുത്തദിവസം അതു്, അതിന്റെ കിഴക്കു നില്ക്കുന്ന ഭരണിയുടെ ചൊഴിനു കാണാം. അതിന്റെ പിറ്റേദിവസം അതിന്റെ കിഴക്കുള്ള കാർത്തികയുടെയും പിന്നെ രോഹണിയുടെയും ഇങ്ങനെ ൨൭ ദിവസംകൊണ്ടു് കിഴക്കോട്ടു ഗമിച്ചു് അധോഭാഗത്തുകൂടി ഭ്രമണംചെയ്തു് അശ്വതിയുടെ പശ്ചിമഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രേവതിയുടെ നേക്കാവുകയും ചന്ദ്രന്റെ ഒരു പരിവൃത്തി കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനുള്ളിൽ കക്കാദികളും കാലചക്രത്തിൽകൂടെ കിഴക്കോട്ടു ഗമിക്കുന്നുണ്ടു്. അതായതു് ചൊല്ലാ ഒരു രാശിയിൽനിന്നും മറ്റൊരു രാശിയിൽ കടക്കുന്നതിനകമായി കാലചക്രം ശരാശരി ൪൫ പ്രാവശ്യംവീതം ചുറ്റുകയും ബുധനും ശുക്രനും കാലചക്രത്തിലെ ഒരു രാശിയുടെ ചൊഴിയിൽനിന്നു് അടുത്ത രാശിയുടെ ചൊഴിനു ചെല്ലുന്നതിനകമായി ശരാശരി മുപ്പതു പ്രാവശ്യം വീതവും വ്യാഴം മേൽപ്രകാരം കടക്കുന്നതിനകമായി ശരാശരി ൩൩൫ പ്രാവശ്യവും ചുറ്റുകയും ശനി കടക്കുന്നതിനകമായി ശരാശരി ൯൧൪ പ്രാവശ്യം ചുറ്റുകയും രാഹുക്കേതുക്കൾ ഒരു രാശിയിൽനിന്നും മറ്റൊരു രാശിയിൽ കടക്കുന്നതിനകം ൪൪൪ പ്രാവശ്യം ചുറ്റുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങൾ കിഴക്കോട്ടു ഭ്രമണം ചെയ്യുമ്പോൾ പടിഞ്ഞാറോട്ടു പോകുന്നതായി നമുക്കു തോന്നുന്നത് അതിവേഗത്തോടുകൂടിയ കാലചക്രഗതിക്കു വിപരീതമായി അവകൾ ചുറ്റുന്നതുകൊണ്ടാണു്. തിഥി, യോഗം, കരണം ഇവകൾ സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടെ പരസ്പരം ഉള്ള അകലം, അടുപ്പം ഇവയെക്കുറിക്കുന്നതുകൾ ആണു്. സൂര്യൻ, തേജോമയനും ചന്ദ്രൻ ജലമയനും ആകുന്നു. ഗ്രഹങ്ങളും ഭൂമിയും നക്ഷത്രങ്ങളും ഗോളസ്വരൂപങ്ങളും സൂര്യരശ്മികൾ അതിദൂരംവരെ വ്യാപിക്കുന്നവയും ആയതുകൊണ്ടു്, അവയുടെ പകുതിഭാഗത്തു സൂര്യരശ്മിതട്ടി എല്ലാസമയത്തും പ്രകാശത്തോടുകൂടെയിരിക്കും. രാശിചക്രം ഭൂമിയെ ചുറ്റിസഞ്ചരിക്കുന്നതിനാൽ അറുപതു നാഴികകൊണ്ടു ഭൂമിയുടെ നാലുപുറവും സൂര്യപ്രകാശം എത്തുകയുള്ളു. തന്മൂലം ഭൂമിയിൽ ഓരോഭാഗത്തും രാശിചക്രത്തിന്റെ ഒരു ഭ്രമണത്തിനകം മുപ്പതുനാഴിക പ്രകാശവും മുപ്പതുനാഴിക ഇരുട്ടും ഉണ്ടാകുന്നു. അതത്രെ പകലും രാത്രിയും. അതു

പോലെതന്നെ ജലസചരൂപിയായ ചന്ദ്രാരിൽ സൂര്യരശ്മിതട്ടുന്ന ഭാഗത്തിൽനിന്നും മറ്റു വായിപ്പുറപ്പെടുന്ന പ്രകാശത്തിന് ചന്ദ്രികയെന്നും പറയുന്നു. ആ ചന്ദ്രിക പതിനഞ്ചു ദിവസംകൊണ്ട് വലിച്ച് പൂർണ്ണമാവുകയും പിന്നെ പതിനഞ്ചുദിവസംകൊണ്ട് കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞ് തീരെയില്ലാതെ ആവുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ പ്രകാശം തീരെ ഇല്ലാത്ത ദിവസത്തിന് അമാവാസ്യയെന്നും പൂർണ്ണമായി ഉണ്ടാകുന്ന ദിവസത്തിന് പെരപ്പിമയെന്നും പറയുന്നു. ചന്ദ്രബിംബം സൂര്യബിംബത്തോടു അടുക്കുമ്പോൾ (രണ്ടുപേരും ഒരു രാശിയിൽ വരുമ്പോൾ) ചന്ദ്രബിംബം സൂര്യബിംബത്തിന് താഴെ നൂയിപ്പോകുന്നതു കൊണ്ട് അപ്പോൾ ചന്ദ്രരശ്മി പ്രകാശിക്കുന്നത് നമ്മുടെ നോട്ടം എത്തുന്നതിന് മുമ്പും ആയതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്ക് ചന്ദ്രിക ശോചരമാകുന്നില്ല. അകലുംതോറും നമുക്ക് നോട്ടം എത്തുന്ന സ്ഥലത്തു് പ്രകാശം വലിച്ചുവലിച്ചു വരുന്നു. ൧൫ ദിവസം കൊണ്ട് ചന്ദ്രന്റെ പ്രകാശം 1/15 ഭാഗംവീതംകൂടി പൂർണ്ണമാവുകയും പിന്നത്തെ ൧൫ ദിവസംകൊണ്ട് 1/15 ഭാഗംവീതം കുറഞ്ഞ് തീരെയില്ലാതെ ആവുകയും ചെയ്യുന്നു. കലചക്രത്തിൽ ചന്ദ്രൻ സൂര്യനിൽനിന്നും കിഴക്കോട്ടുനീങ്ങി അകന്നു തുടങ്ങുന്നതാകയാൽ കാണുന്ന ഭാഗത്തു പ്രകാശം കൂടിക്കൂടിവരും. അതിന് വെളുത്തപക്ഷമെന്നും, സൂര്യനോടു് അടുത്തുതുടങ്ങുമ്പോൾ നമ്മുടെ നോട്ടമെത്തുന്ന ദിക്കിൽ പ്രകാശം കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞുവരും. അതിന് കറുത്തപക്ഷം എന്നും പറയും. ചന്ദ്രൻ ൧൬ ദേയങ്ങൾ ഉണ്ട്. അതായതു് തീരെ പ്രകാശം ഇല്ലാതെ ഇരിക്കുക, ഒരു കലമാത്രം പ്രകാശിക്കുക, ൨ കലമാത്രം പ്രകാശിക്കുക ഇങ്ങനെ പതിനഞ്ചുവരെ കലകൾ പ്രകാശിക്കുക. ഇതിൽ തീരെ പ്രകാശമില്ലാത്ത ദിവസം കറുത്തവായും ഒരു കലമാത്രം പ്രകാശിക്കുന്ന ദിവസം ശുക്ലപ്രതിപദവും രണ്ടു കല പ്രകാശിക്കുന്ന ദിവസം ശുക്ലപക്ഷപ്രതിപതിയയും ൧൫ കലയും പ്രകാശിക്കുന്ന ദിവസം പെരപ്പിമയും ഒരു കല കുറയുന്ന ദിവസം കൃഷ്ണപക്ഷപ്രതിപദവും രണ്ടുകല കുറയുന്നദിവസം കൃഷ്ണപക്ഷപ്രതിപതിയയും ഇങ്ങനെ എല്ലാ കലയും കുറയുന്നദിവസം കറുത്ത വായും ആണ്.

ആദ്യയുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്, കാലഹോരയുടെ ആധിപത്യം അനുസരിച്ചാണ്. ഒരു പ്രാവശ്യം കാലചക്രം ചുറ്റുന്നതിന് ൨൪ നാഴികവീതം അല്ലെങ്കിൽ ഓരോ മണിക്കൂർ വീതം അടങ്ങിയ ൨൪ മൂലരത്നങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ മണിക്കൂറുകൾ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ഓരോ മൂലരത്നത്തിന്റെയും അധിപന്മാർ, ഭൂമിയിൽനിന്നും ഏറ്റവും അകന്ന ഗ്രഹമായ ശനിമുതൽ ക്രമേണ അടുത്ത ഗ്രഹങ്ങളായ വ്യാഴം ചൊവ്വ ആദിത്യൻ ശുക്രൻ ബുധൻ ചന്ദ്രൻ ഇവരാകുന്നു. അവരവരുടെ കാലഹോരയിൽ ഓരോരുത്തർക്കും കൂടുതൽ ബലം ഭവിക്കുന്നു. ഓരോ ദിവസവും സൂര്യോദയത്തിൽ ആരുടെ കാലഹോര വരുന്നുവോ അവരുടെ പേരുകൊണ്ട് ആദിവസത്തെ വിളിക്കുകയും ആ ഗ്രഹത്തിന് അന്നേ ദിവസം മറ്റുള്ള ഗ്രഹങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതൽ ബലം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇന്ന് ഉദയത്തിന് രവിയുടെ കാലഹോരയായിരുന്നെങ്കിൽ നാളെ ഉദയത്തിന് ശനി, ഇരു, കജ, രവി, ശുക്ര, ബുധ, ചന്ദ്ര എന്ന കക്ഷ്യാ ക്രമത്തിന് രവിമുതൽ നാലാമത്തെ കക്ഷ്യാധിപനായ ചന്ദ്രന്റെ കാലഹോര വരും. മറ്റേന്നാൾ ഉദയത്തിന് ചന്ദ്രൻമുതൽ ൪-ാമത്തെ കക്ഷ്യാധിപനായ കജന്റെ കാലഹോരവരും. ൪-ാംനാൾ ഉദയത്തിന് കജൻ മുതൽ ൪-ാമത്തെ കക്ഷ്യാധിപനായ ബുധന്റെ കാലഹോര, ൫-ാംനാൾ ഉദയത്തിന് ബുധൻമുതൽ ൪-ാമത്തെ കക്ഷ്യാധിപനായ വ്യാഴത്തിന്റെ കാലഹോര, ൬-ാംനാൾ ഉദയത്തിന് വ്യാഴംമുതൽ ൪-ാമത്തെ കക്ഷ്യാധിപനായ ശുക്രന്റെ കാലഹോര വരും. ൭-ാംനാൾ ഉദയത്തിന് ശുക്രൻമുതൽ ൪-ാമത്തെ കക്ഷ്യാധിപനായ ശനിയുടെ കാലഹോര വരും. ഈ ക്രമത്തിന് ആ സൂര്യോദയസമയത്തിലെ കാലഹോരാധിപത്യം അനുസരിച്ച് രവിവാരാദി മന്ദവാരാന്തം ഉള്ള ആദ്യകളും ഉണ്ടായി.

രാശി സ്ഥലശരീരവും, രാശിയെ മൂന്നായി ഭാഗിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ആദിമ മധ്യാന്ത്യദ്രേക്കാണങ്ങൾ ശരീരത്തിന്റെ ഊർദ്ധ്വമധ്യായോഭാഗങ്ങളും രാശിയെ രണ്ടായി ഭാഗിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ആദിത്യചന്ദ്രഹോരകൾ ശരീരത്തിന്റെ വാമദക്ഷിണ ഭാഗങ്ങളും അഞ്ചായി ഭാഗിച്ച ത്രിംശാംശങ്ങൾ, ഭൂമിയിലേ പഞ്ചഭൂതങ്ങളും രാശിയെ ഒൻപതായി ഭാഗിച്ച നവാംശങ്ങൾ പ്രാണവായുതൂടങ്ങി ദേവദൈവങ്ങൾ വരെയുള്ള വായുക്കളും രാശിയെ പന്ത്രണ്ടായി ഭാഗിച്ച പാദശാംശങ്ങൾ മനോബുദ്ധികളോടുകൂടിയ

ദേശഗ്രിയങ്ങളും ആണ്. ഇവയിൽ രാശി സമുപശരീരവും, നവാംശവും പോദശാംശവും രാശിയുടെ ഇരുപത്തിഒന്നു തത്വങ്ങൾ അടങ്ങിയതായ സൂക്ഷ്മശരീരവും ആകുന്നു.

“ഇഹ താവദക്ഷദശകം
മനസാ സഹബുദ്ധിതത്വമഥാചായുഗണൈഃ
ഇതി ലിംഗമേതദമൃതാ
പുരുഷസ്സഹസംഗതോ ഭവതി ജീവം”

രാശി ജഡവും അതിന്റെ അധിപനായ ഗ്രഹം ജീവനും ആണ്. അതായത് ക്ഷേത്രവും ക്ഷേത്രജ്ഞനും എന്നപോലെ അതുകൊണ്ടത്രെ സകല ഭാവഫലങ്ങളും ഭാവധിപന്മാരെക്കൊണ്ട് ചിന്തിക്കുന്നത്.

“ഭവനാധിപൈസ്സമസ്തം
ജാതകവിഹിതം വിചിന്തയേന്മതിമാൻ
ഏദിർചിനാ ന ശക്യം
പദമപി ഗതും മഹാശാസ്ത്രേ.”

എന്നാണ് പ്രമാണവും.

ഇങ്ങനെയാണ് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രസാധനങ്ങളായി തീർന്നിരിക്കുന്ന സൂക്ഷ്മശരീരശാസ്ത്രമായ മാസങ്ങൾ ചന്ദ്രാശ്രയരാശികളായ കൂടും ചന്ദ്രാശ്രയസ്ഥാനങ്ങളായ നക്ഷത്രങ്ങൾ, സൂക്ഷ്മശരീരശാസ്ത്രമായ കാലചക്രമേണമാശ്രയിച്ചുണ്ടാകുന്ന ലഗ്നം സൂക്ഷ്മചന്ദ്രന്മാരുടെ ഭ്രമണമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന അവരുടെ അക്ഷമൂലവും അടുപ്പവും നിശ്ചയിക്കുന്ന പക്ഷങ്ങൾ, തിമികൾ, കരണങ്ങൾ, യോഗങ്ങൾ, ഗ്രഹങ്ങളുടെ കക്ഷ്യാക്രമം അനുസരിച്ചുള്ള കാലചാരാധിപത്യത്തിൽനിന്നും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ആഴ്ചകൾ, രാശി അല്ലെങ്കിൽ ലഗ്നം അല്ലെങ്കിൽ ക്ഷേത്രവിഭാഗങ്ങളായ ദ്രക്കാണം, ഹാര, ത്രിശാംശം, നവാംശം, പോദശാംശം ഇവയും മാരം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്.

ഇവയുടെ സ്ഥിതിഭേദങ്ങളാണ് മുകളിൽ പറഞ്ഞ ധ്രുവപ്രകൃതികളിലുമായിട്ടുണ്ടാകുന്ന ജീവികൾക്ക് വിഭിന്നങ്ങളായ ഗുണഭോഷഫലങ്ങൾ വരുത്തി ചേർക്കുന്നത്. അതായത് മനുഷ്യശരീരം രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വാതവിത്തകഫങ്ങളായ പ്രകൃതിത്രയംകാലവ്യത്യാസവും കർമ്മവ്യത്യാസവുമാകൊണ്ടു കോവിച്ചു് അനവധി രോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ജീവനാശം ചെയ്യുകയും മാരം ചെയ്യുന്നതുപോലെയും മനുഷ്യശരീരത്തിലുള്ള ജനറാഗ്നി ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ ദഹിപ്പിച്ചു ശരീരത്തെ പോഷിപ്പിക്കുകയും കാട്ടുതീ ആ മനുഷ്യശരീരത്തെത്തന്നെ ദഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെയും, പ്രാണവായു മനുഷ്യനെ ജീവിപ്പിക്കുകയും, ചണ്ഡമാരുതൻ സകലത്തേയും നശിപ്പിക്കുകയും, കപ്പലിനെ ശരിക്കു് കാടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന അതേ വായുതന്നെ കൊടുങ്കാറ്റായി തീർന്ന് അതിനെ മുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെയും മാരമാണ് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രസാധനങ്ങളായ മേല്പറഞ്ഞവകൾ, സ്ഥിതിഗതികളും ആശ്രയങ്ങളും സ്ഥാനങ്ങളും മാരം അനുസരിച്ചു് അനുകൂലങ്ങളായും പ്രതികൂലങ്ങളായും പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നത്.

ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന് (൧) ജാതകം (൨) ഗോളം (൩) നിമിത്തം (൪) പ്രശ്നം (൫) മൂലസ്തം (൬) ഗണിതം ഇങ്ങനെ ആറ് അംഗങ്ങൾ ഉള്ളവയിൽ ജാതകം, പ്രശ്നം ഇവ രണ്ടുമാണ് ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഗുണഭോഷഫലങ്ങളെ ചിന്തിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ. ഇവയിൽ ജാതകംകൊണ്ടു ജന്തുക്കൾ പൂർവ്വജന്മത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള സുചിതദുഷ്ടകൃതങ്ങൾ അനുസരിച്ചു് ജനനംമുതൽ മരണംവരെ അനുഭവിക്കുന്ന ഫലങ്ങൾ മുഴുവനും അറിയാൻ കഴിയുമെങ്കിലും, അവയിൽ ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്നത് പൂർവ്വജന്മജ്ഞിതകർമ്മങ്ങളിൽ വെച്ചു്, ഇതുകർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമോ അതല്ല അതുഭക്തമങ്ങളുടെ ഫലമോ എന്നും ഈ ജന്മത്തിൽ പുണ്യമോ പാപമോ എന്നാണ് ചെയ്തതെന്നും അതിന്റെയോ പൂർവ്വജന്മകൃതത്തിന്റെയോ ഏതിന്റെ ഫലമാണു തല്പോലും അനുഭവിക്കുന്നതെന്നും അറിയുന്നതിന് ജ്യോ

തിശ്ശാസ്രസാധനങ്ങളായ മേൽപറഞ്ഞ രാശ്യാദികളുടെയും ഗ്രഹസ്ഥിതികളുടെയും തച്ഛാലാവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ആസ്പദമാക്കിയുള്ള പ്രശ്നം ഏറ്റവും അത്യാവശ്യവും അതുകൊണ്ട് ഏതു ജന്തുവിന്റെയും തച്ഛാലികഗുണഭോഷങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായി അറിയാവുന്നതും ആണ്. എന്നാൽ വളരെ വളരെ ഉത്സർജ്ജം അപവാദങ്ങളും ഉള്ള ഈ ശാസ്ത്രം സൂക്ഷ്മമായി പശ്ചാലോചിച്ചു ഫലമുല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ സാധാരണ കവിടിയും പശ്ചാത്താപം ധരിച്ചു മഹാ പ്രാഗ്ലികൻ എന്നു ഭാവിച്ചു. "അഞ്ജനമെന്നാൽ ഞാനറിയും മഞ്ഞളുപോലെ വെളുത്തിരിക്കും" എന്നു ജപിച്ചു, "ആത്മശരണമകരേ വദന്തി സുധിയോ നാലാമിടം ബാധയാ" എന്നും മറ്റും മാറിയും മറിച്ചും ഇഷ്ടാനുസരണം ഫലങ്ങൾ പറഞ്ഞു സന്തോഷിപ്പിച്ചു നടക്കുന്ന ഉദരഭരികളായ ജ്യോതിഷിക വേഷധാരികളെക്കൊണ്ട് ഒക്കുകയില്ല. പിന്നെയോ, അനേകഹോരാരതപജ്ഞാനം പശ്ചാത്താപം അന്തരീക്ഷം ഉത്തരപോഹപട്ടവും സിദ്ധമന്ത്രം ഗണിതവിദഗ്ദ്ധനും സദാചാരയുക്തനും സത്യവചസ്സം വിനയിയും വേദാദ്ധ്യായിയും ഗ്രഹപുജാതല്പരനും ആയ ദൈവജ്ഞനെക്കൊണ്ട് മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അവർ എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും ഉള്ള ഗ്രഹഗതിഭേദങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കിയും വിശ്വാസമേറിയ ഈ ശാസ്ത്രത്തിലെ സാമാന്യവിശേഷവിധികളെ ആലോചിച്ചും പറയുന്ന അശുഭഫലമാകട്ടെ ശുഭഫലമാകട്ടെ ഒരിക്കലും ഒക്കാരെ പോവുകയില്ല. ഒരു ന്യായാധിപതി നിയമശാസ്ത്രത്തിലെ സാമാന്യവിശേഷവിധികളെ ആലോചിച്ചു വിധിയെഴുതുന്ന പോലെ വേണം ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപ്രപഞ്ചത്തിലെ സാമാന്യവിശേഷവിധികളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച ഒരു പ്രാഗ്ലികനും ഫലം എഴുതേണ്ടത്. അതെങ്ങിനെയെന്നാൽ ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമെന്നുള്ളത് സാമാന്യവിധി. എന്നാൽ കുറ്റം ചെയ്യുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കണമെന്നത് വിശേഷവിധി. ആ കുറ്റം സ്വരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ചെയ്തതാണെങ്കിൽ ശിക്ഷിക്കേണ്ടെന്നുള്ളതു അതിനും അപ്പുറം ഉള്ള ഒരു വിശേഷവിധി അത് മോശവിചാരത്തോടുകൂടെയും സ്വരക്ഷയിൽ കവിഞ്ഞും ചെയ്തപോയെങ്കിൽ ലാലുചായിട്ടെങ്കിലും ശിക്ഷിക്കണമെന്ന് അതിന്മേലും ഒരു വിശേഷവിധി. ഇതുപോലെ നല്ല ഗുണങ്ങളും പതിനൊന്നിൽ നിന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ളതു സാമാന്യവിധി. അത് നില്ക്കുന്ന ഗുണത്തിന്റെ ശത്രുക്കളുമായിപ്പോയെങ്കിൽ ഭോഷമെന്നു വിശേഷവിധി. ബന്ധുദുഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിൽ കൊള്ളാമെന്നു വീണ്ടും വിശേഷവിധി. അത് നീചരാശികൂടിയാണെങ്കിൽ കൊള്ളുകയില്ലെന്നു പിന്നെയും വിശേഷവിധി ഇങ്ങനെയാണ്.

വിശേഷവിധികളും സാമാന്യവിധികളും ഒപ്പിച്ചു, (൧) സമയം (൨) ദേശം (൩) രാസഗതി (൪) അവസ്ഥ (ജ്യോത്സ്യന്റെയും ഭൂതന്റെയും വ്യാപാരം) (൫) പ്രാജ്ഞാവു സ്പർശിച്ചിരിക്കുന്ന സാധനം (൬) പൂജകൻ നിൽക്കുന്ന രാശി (൭) പൂജകൻ നിൽക്കുന്ന ദിക്കു (൮) പ്രജ്ഞാക്ഷരങ്ങൾ (൯) പൂജകാധിസ്ഥ (൧൦) പൂജകവ്യാപാരം (൧൧) പൂജകഭാഗം (൧൨) പൂജകവിഭാഗം (൧൩) പൂജകവസ്ത്രം (൧൪) പൂജകധാരണസാധനങ്ങൾ (൧൫) പൂജകലക്ഷണങ്ങൾ (൧൬) പ്രശ്നത്തിനായി പുറപ്പെടുവേദം ഉണ്ടായ തച്ഛാലലക്ഷണങ്ങൾ (൧൭) വഴിയിൽവെച്ചുണ്ടായ ശകുനങ്ങൾ (൧൮) പൂജകഗുണത്തിൽ ജ്യോത്സ്യൻ കടന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായ ലക്ഷണങ്ങൾ (൧൯) പ്രശ്നത്തിനു ചക്രം എഴുതുക തുടങ്ങി സ്വപ്നം വയ്ക്കുന്നതുവരെയുണ്ടാകുന്ന വിശേഷങ്ങൾ (൨൦) പഞ്ചസൂത്രങ്ങൾ (൨൧) ത്രിസ്തം (൨൨) അഷ്ടമംഗലം (൨൩) സ്വപ്നസ്ഥിതി (൨൪) ആത്മശരണാശി (൨൫) ഉദയലഗ്നം (൨൬) ചന്ദ്രലഗ്നം (൨൭) ഗ്രഹസ്ഥിതിവിശേഷങ്ങൾ (൨൮) ജാതകം ഈ ഇതിഹാസത്തിന്റെ സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടും ഒരാളുടെ തച്ഛാലികമായിട്ടുള്ള സകല ഗുണഭോഷങ്ങളും എന്നുവേണം, ആ ആളിന്റെ ആകൃതി, പ്രകൃതി, സുഖം, ദുഃഖം, പുണ്യം, പാപം, കാലം, കർമ്മം, അനുഭവം, ആയുസ്സ്, കടംബം, ധനം, സഹോദരന്മാർ, സഹായികൾ, മാതാവു, ഗുണം, സന്താനം, ശത്രു, രോഗങ്ങൾ, ഭാര്യ, മരണം, ഭാഗ്യം, മരണനം, ദേവാന്തകുലം, ബാധാഭിചാരാദികൾ, പ്രതിവിധികൾ മുതലായവയെപ്പറയുന്നതിനു വേണ്ട അക്ക പ്രസ്ഥാനത്തിൽ അനവധി മഹാഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് വേണ്ടപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ കൂട്ടിത്തുണി അനുകൂലമായി സങ്കലനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ച ഫലഭാഗവിഷയമായ ഒരു അത്ഭുതകൃഷ്ണഗ്രന്ഥമാണ് ഈ പ്രശ്നമാർഗ്ഗം.

ഇതിൽ മലയാളവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വേറെയും ഉണ്ടെങ്കിലും ലുപ്തപ്രചാരതപവും വില്പനകളും കൊണ്ടു സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്നതിന്നു എളുപ്പവും വാങ്ങുന്നതിന്നു

ശക്തിയും കുറവായതിനാൽ പൊതുജനോപകാരപ്രദമായ ഈ ജ്യോതിഷാസൂത്രപുസ്തകത്തിന് ഇപ്പോഴുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങളെക്കാൾ പഠിതാക്കൾക്ക് സുകരതപവും വിഷയങ്ങൾക്ക് സ്പഷ്ടതയും രീതിക്ക് സുഗമതപവും സംശയങ്ങൾക്ക് സമാധാനങ്ങളും അടങ്ങിയ ഒരു വ്യാഖ്യാനം എഴുതിച്ച് ചുരുങ്ങിയ വിലയ്ക്കു പ്രചരിപ്പിച്ചു പൊതുജനങ്ങളെ സഹായിക്കണമെന്നു പല മഹത്തുക്കളും വിദ്യാപ്രചാരതപം കലധർമ്മമായും മുദ്രാവാക്യമായും ആദരിച്ചും പ്രവർത്തിച്ചും കേരളഭാഷയേയും കേരളീയരേയും സഹായിച്ചുവരുന്ന “വിദ്യാഭിവാർദ്ധിനി” മുദ്രാലയത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം ഉടമസ്ഥനും ആയ ശ്രീമാൻ, എം. മുത്തുസ്വാമി റെഡ്ഡി വർക്കുളോട് ഉപദേശിച്ചതിന്റെ ഫലമായി, പരോപകാരനിരതനും ഭാഷാപ്രണയിയും, വിശേഷിച്ചും ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ, “കുംഭം കടിക്കുന്നിതു വെള്ളമല്ലും കുംഭോത്തവൻ സിന്ധുവിനെക്കടിച്ചു” എന്നു പറഞ്ഞ രീതിയിൽ പ്രഖ്യാതനും പരേതനുമായ തന്റെ പിതൃവൃന്ദനെക്കാൾ അത്യന്തം ശ്രദ്ധാലുവായി അഗ്രന്ഥപരിഭ്രമം ചെയ്തുവരുന്ന മഹാമനസ്സനായ അദ്ദേഹം ജ്യോതിഷാസൂത്ര പാരാവാരപാരംഗതാചാരായ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മഹാമഹിമശ്രീ വലിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെയും സർക്കാർ ജ്യോത്സ്യൻ ബ്രഹ്മശ്രീ മഹാദേവയ്യർ അവർകളുടെയും പ്രധാന ശിഷ്യനും ജ്യോതിഷാസൂത്ര നിപുണനും ഒരു പ്രസിദ്ധ പ്രാശ്നികനും ആയ കരുവാ ശ്രീമാൻ, നീലകണ്ഠൻ ആചാരി അവർകളെക്കൊണ്ടു് ആർക്കും പ്രശ്നസംബന്ധമായ സർവ്വവിഷയങ്ങളും എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കത്തക്കവണ്ണം വിഭജനനൂഹ്യയോദ്ധർമ്മകവും സുഗമവും ആയ രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം. ഇതു മറുക്കു വ്യാഖ്യാനങ്ങളെക്കാൾ എല്ലാംകൊണ്ടും പൊതുജനങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുമെന്നും തന്മൂലം വ്യാഖ്യാതാവിന്റെയും പ്രസാധകന്റെയും ശ്രമം അസ്ഥാനത്തിൽ ആയിട്ടില്ലെന്നും അത്യന്തം സ്തുത്യർഹമായി മലയാളഭാഷയും ജ്യോതിഷാസൂത്രവും ഉള്ളെന്നോളവും പ്രകാശിക്കുമെന്നും ആണ് അപ്പള്ളത്തനായ എന്റെ വിശ്വാസം. എന്നാൽ എന്റെ ആ വിശ്വാസം ശരിയോ തെറ്റോ എന്ന് നിശ്ചയിക്കാനുള്ള ചുമതല മഹാജനങ്ങൾക്കായാൽ ആ ഭാരം ഞാൻ പൊതുജനങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കുകയും, ഈ മഹാശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിനും ഇപ്രകാരം ഒരു വ്യാഖ്യാനം എഴുതി മലയാളികളെ സഹായിച്ചു വ്യാഖ്യാതാവിനും നവനവങ്ങളായ ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിമിഷംപ്രതി പ്രസിദ്ധംചെയ്തു്, സർഗ്രന്ഥപ്രചാരകകല്പതരുവായി ആമുലാഗ്രം പുഷ്പഫലദലങ്ങളോടുകൂടെ വിളങ്ങുന്ന “വിദ്യാഭിവാർദ്ധിനി” മുദ്രാലയത്തിനും തൽപ്രവർത്തനം, ആയുരാരോഗ്യേശ്വരപയ്യങ്ങളെ ആശംസിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഈ അവതാരികയെ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കൊല്ലം
17—2—1100.

എന്നു് മഹാജനവിധേയൻ,
റി. എൻ. നാണപിള്ള ആശാൻ.

വിഷയ വിവരം .

വിഷയം.	പേജ്. വിഷയം.	പേജ്.
പ്രമാർഗ്ഗം.	ചക്രലേഖനം	76
മംഗളം	1 ചക്രലക്ഷണം	77
ജ്യോതിഷാസ്ത്രസംഗ്രഹം	2 ലേഖകസ്തംഭലക്ഷണം	79
അധികാരിനിരൂപണം	5 ആഗതകലക്ഷണം	80
ദൈവജ്ഞലക്ഷണം	6 ദക്ഷിണാമുർത്തിധ്യാനം	81
ഗണിതത്തിന്റെ ദശാഭേദങ്ങൾ	7 രാശിചുരുക്കം ഗ്രഹചുരുക്കം	82
സിദ്ധാന്തപഞ്ചകം	8 സപ്തസ്തംഭാരം	"
ശാസ്ത്രപാരമ്പര്യം	8 സങ്കല്പം	"
വരാഹമിഹിരപ്രശംസ	10 അഷ്ടമംഗലം	83
ജാതകപ്രശ്നവിഷയവിഭാഗം	11 സപ്തവിന്യാസം	85
മുഹൂർത്തമഹിമ	12 പൂജാസമാപ്തി	"
പ്രശ്നത്തിന്റെയും ജാതകത്തിന്റെയും	12 ആരൂഢാഭിലേഖനം	86
സാമ്യം	14 പ്രശ്നക്രിയാസംഗ്രഹം	"
ദ്വിതീയാദ്ധ്യായം.	പഞ്ചമാദ്ധ്യായം.	
ദൈവജ്ഞകൃത്യം	15 ദിനഗതനാശിക്തനായനം	87
പുഷ്പകൃത്യം	16 ലഗ്നനായനം	88
ആരൂഢവിധി	17 ചന്ദ്രമാതം	89
ജ്ഞാതവ്യാംശങ്ങൾ	18 ദക്ഷ ചന്ദ്രാഭിലേഖനം	90
ഫലനിർദ്ദേശകം	19 ഗുളികായനം	"
ഇഷ്ടപ്രാപ്തിലക്ഷണം	20 തിസ്സദായനായനം	91
സമയ നിരൂപണം	21 പ്രാണദൈവദായനായനം	"
ദേശനിരൂപണം	24 ഭൂതചക്രം	93
ശാസാവസ്ഥാനിരൂപണം	25 ഗുഹസ്തദായനായനം	94
സ്തംഭനിരൂപണം	36 ആരൂഢസ്തദായനായനം	"
ആത്മിതരാശിനിരൂപണം	40 ഷഷ്ഠാദ്ധ്യായം.	
ആത്മിതദിക്നിരൂപണം	47 സൂത്രപഞ്ചകം	95
പ്രശ്നാക്ഷരനിരൂപണം	48 സൂത്രഫലം	97
സ്ഥിതിനിരൂപണം	52 സൂത്രംകൊണ്ടുള്ള രോഗചിന്തനം	98
ചേഷ്ഠാനിരൂപണം	53 സൂത്രംകൊണ്ടുള്ള പഞ്ചഭൂതചിന്തനം	99
ഭാവനിരൂപണം	55 കാലത്രയനിരൂപണം	"
ദർശനനിരൂപണം	56 സൂത്രഗ്രിതയം	101
വസ്ത്രാഭിനിരൂപണം	56 തിസ്സദനിരൂപണം	"
ഭൂതവിഷയം	56 തിസ്സദംകൊണ്ടു മരണലക്ഷണം.	102
തദ്യോഗാലോകോത്തമനിമിത്തങ്ങൾ	56 തിസ്സദശോനിരൂപണം	105
തൃതീയാദ്ധ്യായം.	പ്രശ്നശോനയനപക്ഷാന്തരം	106
നിർമ്മലം	63 സപ്തമാദ്ധ്യായം.	
ശക്തനിരൂപണം	65 അഷ്ടമംഗലം	"
ഗുഹപ്രവേശനനിരൂപണം	70 സൂത്രാഭിഗ്രഹഫലം	108
ചതുർത്ഥാദ്ധ്യായം.	ധർമ്മാഭിഫലം	109
പ്രശ്നാശ്വാസം	72 താർക്കിയാഭിഫലം	110
സംഭാരസംഭരണം	73 പഞ്ചഭൂതഫലം	112
ഭീപലക്ഷണം	73 തിത്യാദായനായനം	"

വിഷയം.	
തിരുവോളിപ്പലം	
നിയ്യാണശസ്ത്രാഭിചിന്തനം	
അഷ്ടമാല്യായം.	
ആരൂഢാഭിമുഖം	
അതിബാല്യാഭ്യവസ്ഥ	
ആരൂഢംകൊണ്ടു രോഗചിന്തനം	
ആരൂഢനവാംശചിന്തനം	
വൃക്ഷാഭിചിന്തനം	
ഉഷ്ണപദവാദിരാശിപ്പലം	
സപ്തസ്ഥലം	
ലഗ്നാഭിപ്പലം	
പ്രാണഹോളിപ്പലം	
അക്ഷേന്ദ്രരാഹുചക്രപ്പലം	
വിശ്വാപനലക്ഷണം	
ചന്ദ്രനവാംശലക്ഷണം	
നവമാല്യായം.	
ഉക്താനുവാദം	
ആയുർനിരൂപണം	
സപ്തസ്ഥമുത്പലക്ഷണം	
ആയുർവിഷയചിന്തനം	
ഉദയാത്രയവിഭാഗം	
ചക്രരാശി	
ഭീർഘായുർലക്ഷണം	
ജാതകേനായുശ്ചിന്തനം	
യോഗായുർവിശേഷം	
ഭീർഘായുർലക്ഷണം	
അല്പായുർലക്ഷണം	
ദശമാല്യായം.	
മരണകാലം	
കഷ്ടദശകൾ	
കാലചക്രദശകൾ	
നിയ്യാണശനി	
നിയ്യാണഗുരു	
നിയ്യാണസൂര്യൻ	
നിയ്യാണചന്ദ്രൻ	
പ്രമാണഗുരുകൾ	
നിയ്യാണസംവഗ്രഹങ്ങൾ	
മരണലഗ്നം	
പ്രശ്നത്തിങ്കൽ മരണകാലം	
മരണകാലഗ്രഹസ്ഥിതികൾ	
ഏകാദശമാല്യായം.	
മരണനിമിത്തം	
മരണസപരോവം	
പ്രശ്നംകൊണ്ടു മരണകാരണം	
മരണദേശചിന്തനം	

പേജ്.	വിഷയം	പേജ്.
113	ദ്വാദശമാല്യായം.	
114	രോഗവിശേഷങ്ങൾ	183
	നിജാഗന്തുകവിഭാഗങ്ങൾ	188
115	ഉന്മാദലക്ഷണം	191
118	അപസ്ഥാരലക്ഷണം	195
119	അപസ്ഥാരചികിത്സ	197
120	ഭക്ഷണ വിശോധലക്ഷണം	198
121	പ്രമേഹലക്ഷണം	"
122	സൂക്ഷ്മാഭിഗ്രഹരോഗങ്ങൾ	199
124	രോഗസ്ഥനാചിന്തനം	203
126	ത്രയോദശമാല്യായം.	
129	രോഗാരംഭാവസ്ഥാനുകാലങ്ങൾ	206
131	രോഗാരംഭഭിക്ഷ	207
"	രോഗാരംഭകാലംകൊണ്ടു ശമന	
132	ചിന്തനം	208
	രോഗനേതുചിന്തനം	213
	പ്രായശ്ചിത്തസംക്ഷേപം	214
134	മൃത്യുഞ്ജയഹോമമഹിമ	215
"	ചതുർദശമാല്യായം.	
137	വയോനിരൂപണം	216
138	ലഗ്നാഭിഭാവങ്ങൾ	217
142	പ്രശ്നനഭേദംകൊണ്ടു ഭാവങ്ങൾ	221
143	ബാഹ്യാഭ്യന്തരഭാവങ്ങൾ	222
144	ഭാവനാശലക്ഷണം	224
146	ഗ്രഹങ്ങളുടെ കാരകത്വം	226
147	ഭാവസിദ്ധിലക്ഷണം	229
150	ഇഷ്ടാനിഷ്ടഭാവങ്ങൾ	231
151	ഭാവാനുഭവനാശകാലങ്ങൾ	233
	പാപപുരുഷന്മാരുടെ ഭാവപ്പലം	"
154	ഗുരുകഭാവപ്പലം	238
155	ധൃമാഭിപ്പലം	240
156	കാലചിന്തനം	244
158	ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടസ്ഥിതിപ്പലം	247
159	ദുഷ്കൃതചിന്തനം	252
160	ബന്ധനയോഗങ്ങൾ	254
161	കലഹാഭിവിശേഷലക്ഷണം	257
162	ദശ്യാദൃശ്യവിഭാഗം	258
163	പഞ്ചദശമാല്യായം.	
164	ദൈവാനുകൂല്യനിരൂപണം	259
165	ദൈവബാധാഹേതുനിരൂപണം	262
169	ബാധാശമനം	263
	ദേവസപാപഹാരലക്ഷണം	265
	ധാതപാദിഹേതുചിന്തനം	266
171	ധർമ്മദൈവബാധാനിരൂപണം	268
174	സപ്തബാധാനിരൂപണം	269
176	വിതൃബാധാനിരൂപണം	273
180	പ്രേതബാധാനിരൂപണം	275

വിഷയം..	പേജ്. വിഷയം.	പേജ്.
പ്രേതബാധാശ്വാസചിത്തം	277 ഗുഹവർത്തിധനനിരൂപണം	331
ദുഷ്ടിബാധാനിരൂപണം	278 വസ്ത്രാഭിലക്ഷണം	"
ദുഷ്ടിബാധാകാരണം	279 മാർഗ്ഗാഭ്യാഗമലക്ഷണം	"
ദുഷ്ടിബാധാസ്ഥാനം	" വധുവരാഭിലക്ഷണം	332
ദുഷ്ടിബാധാമുത്തിനാമങ്ങൾ	280 ഗതനാധികാരവശാൽലക്ഷണം	334
നന്തുകാമാഭിഭേദങ്ങൾ	281 പഞ്ചഭൂതവശാൽലക്ഷണം	335
ബാധാമുത്തിലക്ഷണം	282 ലക്ഷണാന്തരം	337
ഗുഹങ്ങളുടെ മുതിർപ്പേടങ്ങൾ	289 ഗുഹദാനാഭിലക്ഷണം	"
ബാധകസ്ഥാനം	291 സ്വപ്നാഭിലാഭനാശലക്ഷണം	338
ദുഷ്ടിബാധാലക്ഷണങ്ങൾ	292 വാക്യാക്ഷരവശാൽലക്ഷണം	339
ബാധാസംഹാരങ്ങൾ	294 താമസ്യലവശാൽലക്ഷണം	341
ജിഹ്വാഭോഷനിരൂപണം	296 ശബ്ദലക്ഷണം	342
ഗാലഗുഹപീഡ	" രോഗാഭിലക്ഷണം	343
വിഷഭോഷനനിരൂപണം	297 ശേഷക്രിയാലക്ഷണം	344
ശതബാധാനിരൂപണം	298 മാതാപിതൃസുഖദുഃഖകാരണം	347
ശതബാധാലക്ഷണം	299 ഗുഹഭോഷലക്ഷണം	348
ശതജാതിനിരൂപണം	300 അവകാശാഭിവിധി	349
ജാതിനിരൂപണത്തിൽ	ആധിപത്യലാഭം	350
അഭിപ്രായാന്തരം	304 കാലചക്രനിരൂപണം	352
ശതബാധാനിരൂപണം	" കാലചക്രലക്ഷണസമിതി	"
ശതഭേദനിരൂപണം	305 യോഗിനിസ്വരൂപം	356
മുണ്ണാഭ്യാധാരണം	308 യോഗിനിനിരൂപണം	"
മുണ്ണാഭിസ്ഥാപനസ്ഥലം	309 യോഗിനിഗണിതം	357
മുണ്ണാഭിപാത്രം	" സൂക്ഷ്മാഭിവാർത്തയിൽ യോഗിനി	
മുണ്ണാഭിവിഷയത്തിൽ മരാനന്തരം	310 സഞ്ചാരം	"
മന്ദാഭിചാരപ്രതിക്രിയ	313	
വേദതാലഭേദനിരൂപണം	315 മൃത്യുയോഗിനികളുടെ സ്തോത്രനയനം	358
പ്രതിക്രിയാമന്ത്രനിരൂപണം	323 മൃത്യുസ്ഥാനലക്ഷണം	360
ചോഡശാദ്ധ്യായം	തിമിഭേദാഭിയാഗിനിസഞ്ചാരം	362
മൃത്യുസ്തോത്രസ്ഥലം	326 നരകപാതലക്ഷണം	363
ശതയോഗിസിദ്ധി	329 കൃത്യഗാഭിഫലം	364
ഭൂതഭാവിശുദ്ധാലക്ഷണം	330 ഉപസംഹാരം	365
സാമാജ്യപായഭേദങ്ങൾ	"	

പ്രശ്ന മാളം.

പു വ്യാഖ്യാനം.

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയേ നമഃ
അവിഷ്ണുമസ്തു.

പ്രഥമാദ്ധ്യായ പ്രാരംഭഃ.

മദ്ധ്യാഭ്യുധിപം ഭഗ്ദ്ധസിന്ധുകന്യാധവം ധീതാ
ധ്യാതാമി സാധപഹം ബുദ്ധശ്ശുദ്ധൈവ വൃദ്ധൈവ ച സിദ്ധതേ.

അടിച്ചുനടക്കിപ്പോ-
മടിയോടേകുമ്മിനേ!
അടിയന്റെ മനഃകാന്തിൽ
പടിക്കൊള്ളണമെപ്പൊഴും.

അനന്തരം—മദ്ധ്യാഭ്യുധിപനായ ഭഗ്ദ്ധസിന്ധുകന്യാധവനെ ബുദ്ധിയുടെ ശുദ്ധിയും വൃദ്ധിയും സിദ്ധിയും ഞാൻ ധീകൊണ്ടു വഴിപോലെധ്യാനിക്കുന്നു.

സാരം—ഇടക്കു മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ നിവസിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ വിഷ്ണുഭഗവാനെ എന്റെ ബുദ്ധി പരിശുദ്ധിയും അഭിപ്രായവും അഭിഷ്ടസിദ്ധിയും ഉണ്ടാകുന്നതിനായി ഞാൻ ബുദ്ധിപൂർവ്വം വേണ്ടപോലെ ധ്യാനിക്കുന്നുണ്ടു്.

എന്നും ചെറിയ കണ്ണാടിയിൽ അതിവിപുലമായ ഈ ലോകത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതു് അതിന്റെ നിഷ്പക്ഷത അല്ലെങ്കിൽ നിർമലതതന്നെയാണല്ലോ. അതുപോലെ ബുദ്ധി അപ്പരൂപമാണെങ്കിലും അതിന്നു് പരിശുദ്ധിയുണ്ടെങ്കിൽ മഹത്തരങ്ങളായ ശാസ്ത്രതത്വങ്ങൾ പ്രതിഫലിക്കത്തക്ക ചെറുതും. അതിനാൽ പരിശുദ്ധി ബുദ്ധിക്ക് ഒന്നാമതായി വേണ്ട ഒരു ഗുണമാകുന്നു.

ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കു മിക്കവാറും ക്രമപ്രവൃദ്ധമായ അഭ്യുദയം (അനഭിഗമ്യത) സിദ്ധമാകുന്നു. അതനുസരിച്ചു ബുദ്ധിക്കും ക്രമാനുഭവമായ അഭ്യുദയം ആവശ്യമാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ തത്വം ഗ്രഹിക്കാൻ കഴികയില്ല. അതുകൊണ്ടു് ബുദ്ധിക്ക് വൃദ്ധിയും അഭിലാഷണീയമായ ഒരു ഗുണമെന്നയാകുന്നു.

ഈ ഗുണങ്ങൾ മിക്കവാറും പരിപൂർണ്ണങ്ങളായാലും ലൗകികങ്ങളോ ദൈവികങ്ങളോ ആയ വിപ്ലവങ്ങളെക്കൊണ്ടോ അഥവാ ഈ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അനാവഗാഹതകൊണ്ടോ ബുദ്ധിക്ക് സംകോചം നേരിട്ടെന്നു വന്നേക്കാം. ഈ ദുഷ്ടാവസ്ഥകളൊന്നും കൂടാതെ ഈ ഗുണം പശ്ചാത്താപമെന്നു് സിദ്ധി എന്ന പദംകൊണ്ടു് വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ അപ്രത്യക്ഷങ്ങളും അതിദൂരങ്ങളുമായ ഫലങ്ങളെ നിർദ്ദേശിക്കയാണല്ലോ. ഈ ഗുണത്തിന്റെ പ്രയോജനം. അതുകൊണ്ടു് തന്റെ ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളെല്ലാം സഫലീകരിക്കണമെന്നു് സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗുരുഭൃശ്വ ഗുഹഭൃശ്വ മയാ ദത്തോടയമഞ്ജവിഃ
പ്രസന്നമനസ്സേടമീ സത്യാം കുർവ്വതു ഭാരതീം.

൨

അ—ഗുരുക്കന്മാർക്കായും ഗുഹക്കന്മാർക്കായും എന്നാൽ ഈ അഞ്ജലി ദത്തമായി ഭവിക്കുന്നു. ആ ഇവർ പ്രസന്നമനസ്സുകളായിട്ട് എന്റെ ഭാരതിയെ സത്യയാക്കി ചെയ്യട്ടെ!

സാ—എന്റെ ഗുരുക്കന്മാരെയും സൂര്യാഭിഗ്രഹങ്ങളേയും കൃപ്തകയ്യോടുകൂടി ഇതാ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. അവർ സന്തുഷ്ടന്മാരായിട്ട് സത്യരൂപങ്ങളായ വാക്കുകളെ എനിക്ക് ഉദിച്ചിട്ടുണ്ട്!—ഞാൻ പറയുന്നതു പരമശിവമായി വരട്ടെ!

പ്രശ്നഫലനിർദ്ദേശം പാണ്ഡിത്യംകൊണ്ടുമാത്രം സുസാധകമല്ല. ഉത്സർഗ്ഗം, അപവാദം മുതലായ വിവിധഭേദങ്ങളാൽ ഈ ശാസ്ത്രം ബഹുമുഖമാണ്. എന്നു മാത്രമല്ല, രാഷ്ട്രഭാഷികളായ യദൃച്ഛാസംഭവങ്ങളും ഫലനിർദ്ദേശത്തെ വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നവയാണു്. ഇങ്ങിനെ നാനാരൂപങ്ങളായ നിർദ്ദേശമാർഗ്ഗങ്ങളിരിക്കെ ഗുരുകാരുണ്യഗ്രഹപ്രസാദങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ വാസ്തവസംഭ്രമമായ ഫലത്തെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിന് അർഹതയുള്ളവന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

നമഃ ശ്രീമംഗലശ്രേണീനിവാസായ മഹാത്മനേ

സർവ്വം ജാനന്തി ദൈവഭജന്താ യദൃത്തശ്രുതിചക്ഷുഷഃ.

൩

അ—ദൈവജ്ഞന്മാർ യദൃത്തശ്രുതിചക്ഷുസ്സുകളായിട്ട് സർവ്വത്തെയും അറിയുന്നു. ശ്രീമംഗലശ്രേണീനിവാസനായ ആ മഹാത്മാവിനായി നമസ്കാരം.

സാരം—ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപദേഷ്ടാവായ ഒരു മഹാത്മാവു് മംഗലശ്ലേരി എന്ന ഭവനത്തിൽ നിവസിക്കുന്നുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്നിധാനത്തിൽനിന്നു് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം പഠിച്ചിട്ടുള്ളവർ അല്ലെങ്കിൽ ആ മഹാത്മാവിനെ മാതൃകാപുരുഷനാക്കി, അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെ നോക്കി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനങ്ങളെ കേട്ട്, അനുവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളവർ ത്രൈകാല്യാദപനിർദ്ദേശത്തിൽ വിപുലന്മാരായി തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. ആ മഹാത്മാവിനെത്തന്നെ ഞാൻ ഇതാ നമസ്കരിക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞ പദ്യംകൊണ്ടു് ഗുരുനമസ്കാരം ചെയ്തിരിക്കെ വീണ്ടും ഗുരുവന്ദനരൂപമായ ഈ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടു് ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാത്സല്യനിധിയായ ഒരു ശിഷ്യനാണെന്നു ഉച്ചിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ടു്. ഇതു് മല്ല ഫലനിർദ്ദേശസാഫല്യം ഗുരുസന്നിധിയിലുള്ള സാഹചര്യംകൊണ്ടു് സിദ്ധിക്കേണ്ടതാണെന്നും തെളിയുന്നു.

ചെല്ലൂരിശ്വരമാനമ്യ ശൈലജാവല്ലഭം മയാ

ശിഷ്യായ ദേശികാദാപ്തം പ്രശ്നവർത്തമാപദിശൃതേ.

൪

അ—ചെല്ലൂരിശ്വരനായ ശൈലജാവല്ലഭനെ ആനമിച്ചിട്ടു് ദേശികനിൽനിന്നു് ആപ്തമായ പ്രശ്നവർത്തമാവു് ശിഷ്യനായി എന്നാൽ ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—പെരിയെല്ലൂർക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന പരമശിവനെ നമസ്കരിച്ചിട്ടു് ഗുരുസന്നിധാനത്തിൽനിന്നു് വഴിപോലെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള പ്രശ്നവിഷയമായ നിയമത്തെ (പ്രശ്നമാർഗ്ഗമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ) ശിഷ്യനുവേണ്ടി ഉപദേശിക്കുന്നു. ശിഷ്യായ എന്നു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കയാൽ ഈ ഗ്രന്ഥം ഏതോ ഒരു ശിഷ്യന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരമാണു് നിർമ്മിക്കാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളതെന്നു ഉച്ചിപ്പാൻ വഴിയുണ്ടു്.

ഇക്കഴിഞ്ഞ നാലു പദ്യങ്ങൾ ഇഷ്ടദേവതാപ്രാർത്ഥനാത്മകങ്ങളാകുന്നു. ഇനി ഗ്രന്ഥാരംഭമാകുന്നു.

വാ—തത്ര പ്രഥമം ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രസ്വരൂപം കിഞ്ചിദുചൃതേ.

അ—അവിടെ ആദ്യമായിട്ട് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രസ്വരൂപം കാണേണമെന്നു വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—പ്രശ്നമാർഗ്ഗം ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിലുൾപ്പെട്ടതാകയാൽ അതിന്റെ സ്വഭാവം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ മുൻപേതന്നെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെത്തന്നെ ചുരുക്കമായി പറയുന്നു.

സ്തന്ധത്രയാത്മകം ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രമതൽ ഷഡംഗവൽ
ഗണിതം സംഹിതാ ഹോമാ ചേതി സ്തന്ധത്രയം മതം. ൫

അ—ഈ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം സ്തന്ധത്രയാത്മകമായും ഷഡംഗവത്തായും ഭവിക്കുന്നു. ഗണിതം, സംഹിത, ഹോമ എന്നിങ്ങനെ സ്തന്ധത്രയം മതമാകുന്നു.

സാ—ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തെ മൂന്നു സ്തന്ധങ്ങളായും ആറ് അംഗങ്ങളായും ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ഒന്നു ഗണിതം, രണ്ടു സംഹിത, മൂന്നു ഹോമാ “ഇങ്ങനെയാണ്” സ്തന്ധവിഭാഗം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ക്രമം താഴെ പറയപ്പെടുന്നു.

ജാതകഗോളനിമിത്തപ്രശ്നമുഹൂർത്താഖ്യഗണിതനാമാനി
അഭിദധതീഹ ഷഡംഗാസ്യാചായ്വാഃ ജ്യോതിഷേ മഹാശാസ്ത്രേ. ൯

അ—ജ്യോതിഷമാകുന്ന മഹാശാസ്ത്രത്തിൽ ജാതകഗോളനിമിത്തപ്രശ്നമുഹൂർത്താഖ്യഗണിതനാമങ്ങളായ ആറ് അംഗങ്ങളെ ആചായ്വന്മാർ അഭിധാനം ചെയ്യുന്നു.

സാ—ഈ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന് ജാതകം, ഗോളം, നിമിത്തം, പ്രശ്നം, മുഹൂർത്തം, ഗണിതം എന്നിങ്ങനെ ആറ് അംഗങ്ങളും ഉണ്ട്. ശാസ്ത്രകർത്താക്കന്മാരായ ആചായ്വന്മാരെയും ഈ അംഗകല്പനയെ ഒന്നുപോലെ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗോളോ ഗണിതഞ്ചേതി ദ്വിതയം ഖ്യ ഗണിതസംജ്ഞൈകേ സ്തന്ധേ
ഹോമാസംഹിതയോമപി നിമിത്തമന്യത്രത്രയഞ്ച ഹോമാഖ്യേ. ൭

അ—ഗോളവും ഗണിതവുമാകുന്ന ദ്വിതയം ഗണിതസംജ്ഞിതമായ സ്തന്ധത്തിലും നിമിത്തം ഹോമാസംഹിതകളിലും അന്യമായ ത്രയം ഹോമാഖ്യമായ സ്തന്ധത്തിലും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—മുൻപറഞ്ഞ ആറ് അംഗങ്ങളിൽവെച്ച് ഗോളവും ഗണിതവുമാകുന്ന രണ്ടു അംഗങ്ങൾ ഗണിതസ്തന്ധത്തിലും നിമിത്തമെന്ന അംഗം ഹോമാ സംഹിതാ ഈ രണ്ടു സ്തന്ധങ്ങളിലായും ശേഷമുള്ള ജാതകം, പ്രശ്നം, മുഹൂർത്തം ഈ അംഗങ്ങൾ മൂന്നും ഹോമാ സ്തന്ധത്തിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ജനപുഷ്ടിക്ഷയപുഷ്ടിദിഗദതുരംഗാദിസർവ്വചസ്മിന്നാം

കേതുല്കാദിനാം സാ ലക്ഷണമുദിതം ഹി സംഹിതാസ്തന്ധേ. ൮

അ—ജനപുഷ്ടിക്ഷയപുഷ്ടിദിഗദതുരംഗാദിസർവ്വസ്തുക്കളുടേയും കേതുല്കാദികളുടേയും ലക്ഷണം സംഹിതാസ്തന്ധത്തിൽ ഉദിതമായി ഭവിക്കുന്നുവല്ലോ.

സാ—നിമിത്തമെന്ന അംഗം സംഹിതാസ്തന്ധത്തിലാണല്ലോ. ആ നിമിത്തങ്ങളെ ഈ ശ്ലോകംകൊണ്ട് ഒന്നുകൂടി വിശദീകരിക്കുന്നു. ജനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിലക്ഷണം നാശലക്ഷണം വർദ്ധലക്ഷണം ആനകുതിര മുതലായ ജന്തുക്കളുടെ ലക്ഷണവിശേഷങ്ങൾ കൊള്ളിമീൻവിഴക, ധൂമകേതു ഉദിക്കുക മുതലായവയുടെ ലക്ഷണങ്ങളും സംഹിതാസ്തന്ധത്തിലാണുള്ളത്.

പ്രമാണഫലഭേദേന ദ്വിവിധഞ്ച ഭവേദിദം

പ്രമാണം ഗണിതസ്തന്ധഃ സ്തന്ധാവന്യൗ ഫലാത്മകൌ—ഇതി.

അ—ഇത് പ്രമാണഫലഭേദം ഫേതുവായിട്ട് രണ്ടുവിധം ഭവിക്കുന്നു. ഗണിതസ്തന്ധം പ്രമാണവും അന്യങ്ങളായ സ്തന്ധങ്ങൾ ഫലാത്മകങ്ങളുമാകുന്നു.

സാ—ഈ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന് പ്രമാണഭാഗമെന്നും ഫലഭാഗമെന്നും രണ്ടു വിഭാഗംകൂടിയുണ്ട്. ഗണിതസ്തന്ധം പ്രമാണഭാഗത്തിലും സംഹിതയും ഹോമായും ഫല

ഭാഗത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രസംഗ്രഹത്തെ ചുരുക്കി പാ
ഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന് ഇതിശബ്ദംകൊണ്ടു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

വ—ശാസ്ത്രോടസ്മിൻ ബ്രാഹ്മണസ്യേവ അധികാരം തഥാ ചേദക്തം.

അ—വേദാംഗത്വം ഹേതുവായിട്ട് ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ ബ്രാഹ്മണന്മാരുടെ അധി
കാരം ഭവിക്കുന്നു. അപ്രകാരം ഉക്തമാകുന്നു.

സാ—ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം പഠിക്കുവാൻ ബ്രാഹ്മണർക്കു മാത്രമേ അർഹതയുള്ളൂ. അ
തിനുള്ള കാരണം ഇത് വേദാംഗമാകുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. വേദം പഠിക്കുന്നതിന് അവ
കാശമുള്ളവർക്കു മാത്രമേ വേദാംഗം പഠിക്കുന്നതിനും അധികാരമുള്ളൂ. ഇത് വേദാംഗമാ
ണെന്നും മറ്റും അടിയിൽ പറയപ്പെടുന്നു.

ജ്യോതിഃ കല്പോ നിരക്തഞ്ച ശിക്ഷാ വ്യാകരണം തഥാ

ഛന്ദോവിചിതിരേതാനി ഷഡംഗാനി വിദുഃ ശ്രുതഃ. ൧൦

അ—ജ്യോതിസ്സും കല്പവും നിരക്തവും ശിക്ഷയും അപ്രകാരം വ്യാകരണവും
ഛന്ദോവിചിതിയുമാകുന്ന ഈ ആറു കളെ ശ്രുതിയുടെ അംഗങ്ങളെന്നു വേദിക്കുന്നു.

സാ—ജ്യോതിഷം, കല്പം, നിരക്തം, ശിക്ഷാ, വ്യാകരണം, ഛന്ദസ്സ് ഇങ്ങനെ
വേദത്തിന് ആറ് അംഗങ്ങളാകുന്നു. അവയിൽ ഓരോന്നിന്റെ പ്രാമാണ്യം പറയ
പ്പെടുന്നു.

ഛന്ദഃ പാദോ ശബ്ദശാസ്ത്രഞ്ച വക്ത്രം

കല്പഃ പാണി ജ്യോതിഷം ചക്ഷുഷീ ച

ശിക്ഷാ ബ്രാഹ്മണം ശ്രോത്രമുക്തം നിരക്തം

വേദസ്യംഗാസ്യേവമാഹർമ്മുനീന്ദ്രാഃ. ൧൧

അ—ഛന്ദസ്സ് വേദത്തിന്റെ പാദങ്ങളാകുന്നു. ശബ്ദശാസ്ത്രം വക്ത്രമാകുന്നു. കല്പം
പാണികളാകുന്നു. ജ്യോതിഷം ചക്ഷുസ്സുകളാകുന്നു. ശിക്ഷാ ബ്രാഹ്മണമാകുന്നു. ശ്രോത്രം
നിരക്തമെന്ന് ഉക്തമാകുന്നു. ഇപ്രകാരം മുനീന്ദ്രന്മാർ അംഗങ്ങളെ പറയുന്നു

സാ—മേൽ കാണിച്ച ആറ് അംഗങ്ങളിൽവെച്ച് ഛന്ദശ്ശാസ്ത്രം വേദപുരുഷന്റെ
കാലുകളാകുന്നു. ശബ്ദശാസ്ത്രം (വ്യാകരണം) മുഖമാകുന്നു. കല്പശാസ്ത്രം കരങ്ങളാകുന്നു.
ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം കണ്ണുകളാകുന്നു. ശിക്ഷാശാസ്ത്രം നാസികയാകുന്നു. നിരക്തം ചെ
വികളാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ആറ് അംഗങ്ങളെക്കൊണ്ട് വേദത്തിന് പൂർണ്ണത സിദ്ധിക്കുന്നു
എന്ന് ഋഷീശ്വരന്മാർ വിശദമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യന് കരചരണാദിക
ളായ അവയവങ്ങളെപ്പോലെയാണ് വേദത്തിന് ശബ്ദശാസ്ത്രാദികളായ അവയവങ്ങൾ
ഉപകരിക്കുന്നത്.

ഛന്ദസ്സ്—ശായത്രി മുതലായവയുടെ ലക്ഷണങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുക. അതുക
ളുടെ അർത്ഥനിർണ്ണയം ചെയ്യുക. മന്ത്രാദികളുടെ ലിംഗവിഭജനാദികളുറിയുക. ഛന്ദഃശാ
സ്ത്രം ഇതുകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

വ്യാകരണം—ഓരോ അർത്ഥഭേദത്തിൽ ഓരോ സ്വരങ്ങളെ വിധിക്കുക, അവ
യുടെ അർത്ഥത്തെ ബോധിപ്പിക്കുക മുതലായവയിൽ വ്യാകരണം ഉൾപ്പെടുന്നു.

കല്പം—മറ്റുചില ഘട്ടങ്ങളിൽ പഠിക്കപ്പെട്ടവയും യുക്തികൊണ്ടു കിട്ടേണ്ടതും
അന്യശാഖകളിൽ കിടക്കുന്നതുമായ അംഗങ്ങളുടെ പ്രയോഗങ്ങൾ കല്പമെന്ന അംഗ
ത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ജ്യോതിഷം—നൂതങ്ങളായ കർമ്മങ്ങളുടേയും സ്വാഭാപ്രായാദികളുടേയും അനു
ഷ്ഠാനത്തിന്റെ സമയനിർണ്ണയത്തേയും മറ്റും പ്രതിപാദിക്കുന്നതു ജ്യോതിഷമാകുന്നു.

ശിക്ഷാ—ഉച്ചാരണക്രമങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നതു ശിക്ഷയാകുന്നു.

നിരക്തം—ഇത് വ്യാകരണത്തിന്റെ പരിശിഷ്ടവും ലോപം ആഗമം വികാ
രം മുതലായവയെ വിശദീകരിക്കുന്നതും നിരക്തത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇനി ഈ ആൾ അംഗങ്ങളിൽവെച്ചു ജ്യോതിഷത്തിനുള്ള പ്രാമാണ്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

വേദസ്യ ചക്ഷുഃ കില ശാസ്ത്രമേതൽ
പ്രധാനതാംഭഗവദ്യ തതോടസ്യ യുക്താ
അംഗൈര്യതോടന്യൈരപി പൂണ്ണമുന്തി-
ശ്ചക്ഷുർവിനാ കഃ പുരുഷതപമേതി.

൧൧

അ—ഈ ശാസ്ത്രം വേദത്തിന്റെ ചക്ഷുസ്സാണല്ലോ. അതു ഹേതുവായിട്ട് ഇതിന്ന് അംഗങ്ങളിൽവെച്ച് പ്രധാനത യുക്തയാകുന്നു. അന്യങ്ങളായിരിക്കുന്ന അംഗങ്ങളോടു യുക്തനായി പൂണ്ണമുന്തിയാകുന്നു എങ്കിലും ചക്ഷുസ്സോടുകൂടാതെ ഏവനൊരുത്തൻ പുരുഷതപത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു.

സാ—ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം വേദത്തിന്റെ കണ്ണുകളാണെന്നു മുൻപേ പറഞ്ഞല്ലോ. അതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങളേക്കാൾ ജ്യോതിഷത്തിനു പ്രാമാണ്യമുണ്ടെന്ന് തെളിയുന്നു. മറ്റുള്ള എല്ലാ അംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും സംപൂർണ്ണനായിരുന്നാലും കണ്ണില്ലാതെ പോയാൽ അവൻ യഥാർത്ഥപുരുഷനായി തീരുന്നില്ല. അതുപോലെ മറ്റു ശാസ്ത്രങ്ങൾ പ്രബലങ്ങളായാലും ജ്യോതിഷമില്ലാതെ വേദത്തിനു സംപൂർണ്ണത സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല. ഇത്രയും കൊണ്ടു വേദാംഗമാണ് ജ്യോതിഷമെന്നു സിദ്ധമായി.

അദ്ധ്യേതവ്യം ബ്രാഹ്മണൈരേവ തസ്മാൽ
ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം പുണ്യമേതദ്രഹസ്യം
ഏതദ്ബ്രഹ്മാസൗഗന്ധ്യോതി യസ്മാ-
ദത്ഥം ധർമ്മം മോക്ഷമഗ്രാ യശശ്ച—ഇതി.

൧൨

അ—ഈ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം പുണ്യമായും രഹസ്യമായും ഭവിക്കുന്നു! അതു ഹേതുവായിട്ട് ബ്രാഹ്മണരാൽതന്നെ അദ്ധ്യേതവ്യമാകുന്നു. യാതൊന്നു ഹേതുവായിട്ട് ഇതിന്നു വഴിപോലെ ബോധിച്ചിട്ട് അർത്ഥത്തേയും ധർമ്മത്തേയും മോക്ഷത്തേയും അഗ്രമായിരിക്കുന്ന യശസ്സിനേയും ആപിക്കുന്നു.

സാ—ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം വേദാംഗമായതുകൊണ്ട് ഇതു പഠിക്കാനുള്ള അധികാരം ബ്രാഹ്മണർക്കുതന്നെയാകുന്നു. ഈ ശാസ്ത്രം വഴിപോലെ പഠിച്ച് ഉപയോഗിച്ചാൽ പാപങ്ങൾ നശിച്ചു ധർമ്മം ധനം ഉഷ്കൃഷ്ടകീർത്തി മുതലായവ സിദ്ധിക്കും. പുരുഷാർത്ഥപ്രധാനമായ മോക്ഷസിദ്ധിയുണ്ടാകും. രഹസ്യമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതിൽ അർഹതയുള്ള ശിഷ്യന്മാർ മാത്രമേ ഉപദേശിക്കാറു എന്ന് സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണ്യം കർമ്മസിദ്ധമാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. വേദാംഗതപംനിമിത്തം ബ്രാഹ്മണർക്കു മാത്രമേ പഠിക്കാൻ പാടുള്ളു എന്നുള്ള അധികാരനിഷ്ഠയും ഇത്രയുംകൊണ്ടു സമാധിച്ചു എന്ന് ഇതിശബ്ദംകൊണ്ടു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

പാ—തഥാ പിദജ്യോതിർവിഭോജനാഃ സർവ്വപിമാനനീയാഃ

തഥാചോക്തം.

അ—അപ്രകാരമാണെങ്കിലും ജ്യോതിർവിത്തുകളായ എല്ലാ ജനങ്ങളും മാനനീയന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. അപ്രകാരം ഉക്തമാകുന്നു.

സാ—ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നതിനു പൂണ്ണമായ അധികാരം ബ്രാഹ്മണർക്കുതന്നെയാണെങ്കിലും ജാതിഭേദം കൂടാതെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം പഠിച്ച എല്ലാവരെയും മാനിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിന്നു പ്രമാണവുമുണ്ട്.

മേച്ഛാ ഹി യവനാസ്തേഷു സമ്യക് ശാസ്ത്രമിദം സ്ഥിതം

ഋഷിപത്തോടപി പൂജ്യന്തേ കിം പുനർദൈവ വിദുവിജഃ—ഇതി. ൧൩

അ—യവനന്മാർ മേച്ഛന്മാരെന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അവരിൽ ഈ ശാസ്ത്രം വഴിപോലെ സ്ഥിതമാകുന്നു. അവരും ഋഷികളെപ്പോലെ പൂജിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവവിത്തായ വിജൻ പിന്നെ എന്തു?

സാ—യവനന്മാർ ജാതാ നിത്യജ്ഞാനം പറയുന്നു. അവരിൽ ചിലർ ഈ ശാസ്ത്രം നല്ലവണ്ണം അഭ്യസിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരായും ജനങ്ങൾ മഹർഷിമാരെപ്പോലെ പൂജിക്കുന്നുണ്ട്. ജ്യോതിഷാസ്ത്രം പഠിച്ച ബ്രാഹ്മണനെ പൂജിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പിന്നെ സംശയിപ്പാനുണ്ടോ. ഇതുകൊണ്ട് ജ്യോതിഷക്കാരൻ ജാതിമതഭേദമന്യേ പൂജ്യവാരാണെന്നും ഏതാർക്കും അധികാരമുണ്ടെന്നും സിദ്ധമായി. ജ്യോതിഷാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായ ഏവരും മാനസീയവരാണെന്നുള്ള ശാസ്ത്രവചനം ഇത്രമാത്രംകൊണ്ട് സമാപിച്ചു എന്നു ഇതിന്നുള്ള പ്രയോഗംകൊണ്ട് സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

വാ.—അഥ ദൈവജ്ഞലക്ഷണമുച്യതേ.

അ—അനന്തം ദൈവജ്ഞാലക്ഷണം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—അധികാരനിഷ്ഠയും ചെല്ലതിനുശേഷം ജ്യോതിഷക്കാരന്റെ ലക്ഷണം ഞ്ഞു പറയുന്നു.

ജ്യോതിഷാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധോ

ഗണിതപട്ടർവൃത്തവാംശ സത്യവചഃ

വിനയീ വേദാദ്ധ്യായി

ഗ്രഹയജനചാര്യ ഭവതു ദൈവജ്ഞഃ.

൧൫

അ—ജ്യോതിഷാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധനായും ഗണിതപട്ടവായും വൃത്തവാംശയും സത്യവചസ്സായും വിനയിയായും വേദാദ്ധ്യായിയായും ഗ്രഹയജനപരനായും ഇരിക്കുന്നവൻ ദൈവജ്ഞനായി ഭവിക്കട്ടെ.

സാ—ജ്യോതിഷാസ്ത്രത്തിൽ നല്ല പഠിപ്പും ഗണിതത്തിൽ വേണ്ടപോലെ സാമർത്ഥ്യവും സഭ്യത്വവും സത്യനിഷ്ഠയും വിനയവും വേദാദ്ധ്യയനഗീലവും സൂക്ഷ്മഗ്രഹങ്ങളെ ഭക്തിസഹിതം പൂജിക്കുന്നതിനു താല്പര്യവും ഉള്ളവൻമാത്രമേ ജ്യോതിഷക്കാരനായി ഭവിക്കയുള്ളൂ. ഈവക ലക്ഷണങ്ങൾ പഠിപ്പുണ്ണുമായില്ലെങ്കിൽ ജ്യോതിഷക്കാരനെ നുള്ള പേരിനു അവകാശിയല്ലെന്നു സാരം.

ദൈവവിദേവഭൂതോ യദപദതി ഫലം ശുഭാശുഭം പ്രഷ്ടുഃ

തൽ സർവ്വം ന ച മിഥ്യാ ഭവതി പ്രാജ്ഞൈസ്തഥാ ചോക്തം. ൧൬

അ—ഇപ്രകാരമിരിക്കുന്ന ദൈവവിത്തു ശുഭാശുഭമായിരിക്കുന്ന യാതൊരു ഫലം ഞ്ഞ പ്രയോവിത വരിക്കുന്നു; അതു് സർവ്വം മിഥ്യയായി ഭവിക്കുന്നില്ല. പ്രാജ്ഞന്മാരായ് ഇപ്രകാരം ഉക്തമാകുന്നു.

സാ—മേൽപറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾ തികഞ്ഞ ജ്യോതിഷക്കാരൻ വൃച്ഛകന്റെ ശുഭാശുഭഫലങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ അതു മുഴുവനും വാസ്തവമായിരിക്കും. അപ്പോഴപ്പോൾ തൊരുകയില്ലെന്നു താല്പര്യം. ഇതിനു് അഭിജ്ഞവാരുടെ വചനം സാക്ഷിയാകുന്നു.

ഭഗഭേദം ഗ്രഹഗണിതം ജാതകമവലോക്യ നിരവശേഷമപി

യഃ കഥയതി ശുഭമശുഭം തസ്യ ന മിഥ്യാ ഭവേദപാണീ. ൧൭

അ—യാവെന്നൊരുത്തൻ ഭഗഭേദമായ ഗ്രഹഗണിതത്തെയും നിരവശേഷമാകും വണ്ണം ജാതകത്തെയും അവലോകനം ചെയ്തിട്ടു ശുഭത്തെയോ അശുഭത്തെയോ കഥിക്കുന്നു. അവന്റെ വാണി മിഥ്യയായി ഭവിക്കുന്നില്ല.

സാ—പത്തുവിധമുള്ള ഗ്രഹഗണിതത്തെ മനസ്സിലാക്കി ശാസ്ത്രരീതിപ്രകാരം ജാതകപരിശോധനചെയ്തു ശുഭാശുഭഫലം പറയുന്നതായാൽ ദാരികവും പിശകു വരുന്നതല്ല. ഗ്രഹങ്ങളെ നല്ലപോലെ ഗണിച്ചറിഞ്ഞിട്ടു ജാതകത്തെ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചിട്ടുവേണം പ്രശ്നഫലം പറയേണ്ടതെന്നു സാരം. ഇതിനുള്ള വചനം പറയപ്പെടുന്നു.

അനേകഭേദഃ മാതന്ത്രജ്ഞഃ പഞ്ചസിദ്ധാന്തകോവിദഃ

ഉപഹാപോഹപട്ടഃ സിദ്ധമന്ത്രാജാനാതി ജാതകം—ഇതി.

അ—അനേക ഹോരാതന്ത്രങ്ങളെന്നായി പഞ്ചസിദ്ധാന്തകോവിദനായി ഉഷാ പോരാപട്ടവായി സിദ്ധമന്ത്ര നായിരിക്കുന്നവൻ ജാതകത്തെ അറിയുന്നു.

സാ—മയൻ, യവനൻ, പരാശരൻ, വരാഹമിഹിരൻ മുതലായ ആചാര്യന്മാരാൽ രചിക്കപ്പെട്ട ഹോരാശാസ്ത്രങ്ങളെ നല്ലപോലെ പഠിച്ചു സൂര്യസിദ്ധാന്തം മുതലായ അഞ്ചു സിദ്ധാന്തങ്ങളേയും അറിഞ്ഞു ഗുരുമുഖേന ഉപാസനചെയ്ത് മന്ത്രസിദ്ധിയും വരത്തി ന്യായംകൊണ്ട് ഉഘരിപ്പാനും അപവാദംകൊണ്ട് അപോഹിപ്പാനും സാമത്വമുള്ളവനായ ജ്യോതിഷക്കാരൻ ജാതകഫലം പറയുവാൻ യോഗ്യനായിത്തീരും. ഇതി എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ദൈവജ്ഞലക്ഷണസമാപ്തിയെ സൂചിപ്പിച്ചു.

വ—ഗ്രഹഗണിതസ്യ ദശ ഭേദാഃ സന്തി. തേ ചോക്തഃ.

അ—ഗ്രഹഗണിതത്തിന് പത്തു ഭേദങ്ങൾ ഭവിക്കുന്നു. അതുകൾ ഉക്തങ്ങളാകുന്നു.

സാ—ഗ്രഹങ്ങളെ ഗണിച്ചുവരുത്തുന്നതിന് പത്തു ഭേദങ്ങൾ ഉണ്ട്. അതുകൾ പൂർവാചാര്യന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ ഭേദം താഴെ കാണിക്കുന്നു.

ദപിഗുണായനം വേദമദ്ധ്യമസ്തദയോരപി
ഗ്രഹണദപിതയം വേദകലഹസ്തൽസമാഗമഃ. ൧൯

അസ്തോദയൗ ച വേദാനാം നക്ഷത്രാണാഞ്ച സംഗമഃ
ഇതി ഭേദാസ്ത വിജ്ഞേയാ ഗ്രഹാണാം ഗണിതേ ദശ. ൨൦

അ—ദപിഗുണായനവും വേദമദ്ധ്യമസ്തങ്ങളുടെ ആനയനവും ഗ്രഹണദപിതയവും വേദകലഹവും തൽസമാഗമവും വേദങ്ങളുടെ അസ്തോദയങ്ങളും നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സംഗമവും ഇങ്ങിനെ പത്തു ഭേദങ്ങൾ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗണിതത്തിലാകട്ടേ വിജ്ഞേയങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—(൧) തദ്വിനകലി വരുത്തുക. (൨) ഗ്രഹമദ്ധ്യമങ്ങളെ വരുത്തുക. (൩) ആ മദ്ധ്യമങ്ങളെ സ്തദിക്കുക. (൪) സൂര്യന്റെ ഗ്രഹണത്തെ ഗണിക്കുക. (൫) ചന്ദ്രന്റെ ഗ്രഹണത്തെ ഗണിക്കുക. (൬) ചൊറ്റാ മുതലായ അഞ്ചു ഗ്രഹങ്ങൾക്കു പരസ്പരമുള്ള യുദ്ധത്തെ ഗണിക്കുക. (൭) ഗ്രഹങ്ങൾ ചന്ദ്രനുമായി ചേരുന്നതിനെ ഗണിക്കുക. (൮) ചന്ദ്രാദികളുടെ മൌഢ്യത്തെ ഗണിച്ചറിയുക. (൯) മൌഢ്യം തീർന്ന് ഉദിക്കുന്നതിനെ ഗണിക്കുക. (൧൦) ഗ്രഹങ്ങളുടെ നക്ഷത്രസ്ഥിതി അറിയുക. ഇങ്ങനെയാണ് ഗ്രഹഗണിതത്തിനുള്ള പത്തു ഭേദങ്ങൾ. ഇതി ശബ്ദംകൊണ്ട് ഗ്രഹഗണിതത്തിനുള്ള ഭേദം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഗണിക്കേണ്ട ക്രമം ഗണിതഭാഗത്തിൽനിന്ന് അറിയേണ്ടതാണ്.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ യുദ്ധത്തിന് ഉല്പ്ലവം, ഭേദം, അംശവിമർദ്ദം, അപസവ്യം, യുദ്ധം എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചു വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇവയെ പൊതുവെയാണ് ഇവിടെ യുദ്ധമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങൾ ഒരു നക്ഷത്രത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ ഉല്പ്ലവമെന്നു പറയുന്നു.

ഒരു ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ട് മറ്റൊരു ഗ്രഹം മറയുന്നതിനു ഭേദം എന്നു പറയുന്നു.

രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങൾ ഒരു തീയതികൊണ്ട് ക്ഷമിക്കുമ്പോൾ അതു് അംശവിമർദ്ദമാകുന്നു.

ഒരു ഗ്രഹം ഒരു തീയതിയേക്കാൾ കുറേ കുറഞ്ഞു് അന്തരം വരുമ്പോൾ അതു് അപസവ്യമാകുന്നു.

രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങൾ തമ്മിൽ ചേരുമ്പോൾ ഒന്നിന് മുൻപിലത്തേക്കാൾ സൂക്ഷ്മത കാണപ്പെടുന്നു എങ്കിൽ യുദ്ധം എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇതുകൾ കജാദികൾക്കു മാത്രമേയുള്ളൂ.

ബ്രാഹ്മണ്യമശ്വ വാസിഷ്ഠാ മൌമശഃ പൌലിശസ്തഥ
സിദ്ധാന്താ ഇതി പഞ്ച സ്യഃ കഥ്യന്തേ പലു തദ്ഭിദാഃ. ൨൧

അ— ബ്രാഹ്മവും സൗരവും വാസിയുവും രൗമശവും ഇപ്രകാരം പെരലിശവും ഇങ്ങിനെ അഞ്ചു സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഭവിക്കും. തൽഭിദകൾ കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—അഞ്ചു സിദ്ധാന്തമുണ്ടെന്നു മുൻപേ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവകൾ ബ്രഹ്മ സിദ്ധാന്തം, സൂര്യസിദ്ധാന്തം, വസിയുസിദ്ധാന്തം, രോമശസിദ്ധാന്തം, പെരലിശസിദ്ധാന്തം ഇവയാകുന്നു. ഇവകളെക്കുറിച്ചാണ് പഞ്ചസിദ്ധാന്തകോവിലു എന്ന മുൻപേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇതുകൾ കാലഭേദങ്ങളനുസരിച്ചു പ്രത്യക്ഷങ്ങളായമപ്രത്യക്ഷങ്ങളായ മാണിരിക്കുന്നത്; അതുതന്നെ ഇവിടെ പറയുന്നു.

സ്പഷ്ടാ ബ്രാഹ്മസ്യ സിദ്ധാന്തഃ തന്ത്യാസന്നസ്യ രൗമശഃ
സൗരഃ സ്പഷ്ടതരോസ്സ്പഷ്ടാ വാസിയുഃ പെരലിശസ്തഥാ. ൨൨

അ—ബ്രാഹ്മമായ സിദ്ധാന്തമാകട്ടേ സ്പഷ്ടവും, രൗമശമായ സിദ്ധാന്തമാകട്ടേ അതിന്നു ആസന്നവും, സൗരമായ സിദ്ധാന്തം സ്പഷ്ടതരവും വാസിയുവും, അപ്രകാരം പെരലിശവും അസ്പഷ്ടങ്ങളുമാകുന്നു.

സാ—അഞ്ചു സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽവെച്ചു ബ്രാഹ്മസിദ്ധാന്തം മിക്കവാറും സ്പഷ്ടമാണ്. രോമശസിദ്ധാന്തത്തിന് ബ്രാഹ്മസിദ്ധാന്തത്തോടു ഏകദേശം സാമ്യമുണ്ട്. സൂര്യസിദ്ധാന്തം ഏറാവും സ്പഷ്ടമായിട്ടുള്ളതാണ്. വസിയുസിദ്ധാന്തവും പെരലിശസിദ്ധാന്തവും സ്പഷ്ടങ്ങളായി കാണുന്നില്ല. ഇതിനുള്ള കാരണം കാലഭേദമാണത്രേ.

കദാചിദ് ബ്രഹ്മസിദ്ധാന്തഃ സാവിത്രസ്യ കദാചന
കദാചിദ്ദൗമശഃ സ്പഷ്ടാ ന കദാചിത് തഥേതമൗ—ഇതി.

അ—ഒരിക്കൽ ബ്രഹ്മസിദ്ധാന്തവും ഒരിക്കൽ സാവിത്രമായ സിദ്ധാന്തവും ഒരിക്കൽ രൗമശമായ സിദ്ധാന്തവും സ്പഷ്ടമാകുന്നു അപ്രകാരം ഇതരങ്ങൾ ഒരിക്കലും സ്പഷ്ടങ്ങളല്ല.

സാ—ചില കാലങ്ങളിൽ ബ്രഹ്മസിദ്ധാന്തം ഒത്തു കാണുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ ചില കാലങ്ങളിൽ സൂര്യസിദ്ധാന്തം ശരിയായി കാണുന്നുണ്ട്. രോമശസിദ്ധാന്തം ചിലകാലത്ത് സ്പഷ്ടമായേക്കാം. വാസിയുവും പെരലിശവും ഒരുകാലത്തും സ്പഷ്ടമാകുന്നില്ല. എന്നാൽ അടുത്തു് ഒരുകാലത്തും സ്പഷ്ടമാകുന്നില്ല, എന്നല്ലാതെ ഒരിക്കലും സ്പഷ്ടമല്ലെന്നു പറഞ്ഞു് ആക്ഷത്തിന്നു ഭംഗം കല്പിക്കരുതു്.

മന്ത്രം യഥാവിധി ഗുരോസ്സഭിനേ ഗൃഹീതവാ
തദ്ദേവതാം ജപഹുതപ്രമുഖൈഃ പ്രതോഷ്യ
ജ്ഞാനായ ജാതകഫലന്യ തു സിലമന്ത്രഃ
സ്വാദേവ ദൈവവിഭിമാപ്തചചസ്തഥാഹി. ൨൩

അ—ദൈവവിത്തു് സഭിനത്തിൽ ഗുരുവിൽനിന്നു വിധിയനുസരിച്ചു മന്ത്രത്തെ ഗൃഹിച്ചു് ജപഹുതപ്രമുഖങ്ങളെക്കൊണ്ടു തദ്ദേവതയെ പ്രതോഷിച്ചിട്ടു് ജാതകത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്തിനായി സിലമന്ത്രനായിത്തന്നെ ഭവിക്കണം. ഇവിടെ അപ്രകാരം ആപ്തവചസ്പഷ്ടമുണ്ടല്ലോ.

സാ—ജ്യോതിഷക്കാരൻ സിലമന്ത്രനായിരിക്കണമെന്നു മുൻപേതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. നല്ല സമയം ഗുരുസന്നിധിയിൽനിന്നു ദക്ഷിണാഭികളെക്കൊണ്ടു ഗുരുവിനെ തുവ്വിട്ടെടുത്തി ഉപദേശം വാങ്ങി ആ മന്ത്രത്തെ ഉരുക്കഴിച്ചും ഹോമിച്ചും സന്തോഷിച്ചിട്ടും മന്ത്രസിദ്ധി വരുത്തി ജാതകഫലനിർദ്ദേശത്തിന്നു യോഗ്യനായിത്തീരണം. ഇവിടെ ജാതകമെന്നുമാത്രം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, “ജാതകേ യദ്യദൃദിഷ്ടം തദേൽ പ്രശ്നേപി ചിന്തയേൽ” എന്നും മറ്റും ഇനി പറയാൻ ഭാവമുള്ളതുകൊണ്ടു് പ്രശ്നത്തേക്കുടി ഉപപക്ഷണമായി ഗ്രഹിച്ചുമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ മന്ത്രസിദ്ധി വരുത്തണമെന്നതു് സ്വകുപിതമല്ല; അഭിജ്ഞാസമുക്തമായിട്ടുള്ളതാണ്.

വാ—ഇദം ശാസ്ത്രം സമുല്പത്ത ധൃവ ആമണ്ഡവും തഥാഭമാകതം.

അ—ഈ ശാസ്ത്രം സമുദയത്തിൽതന്നെ ആരംഭിച്ചുമാകുന്നു. അപ്രകാരം ഉക്തമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം പഠിക്കാൻ ആരംഭിക്കേണ്ടതു നല്ല മുഹൂർത്തത്തിൽ വേണം അപ്രകാരം അഭിജ്ഞന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനെത്തന്നെ താഴെ കാണിക്കുന്നു.

ദാതവ്യമപാപഭയോ
നിപുണമതിഭ്യഃ പ്രശാന്തശീതലഭ്യഃ
ശുഭദിവസേ ഗുരുലഗ്നേ
ചന്ദ്രേ മുദുശീശ്രവർഗ്ഗസ്ഥേ.

൨൫

അ—ശുഭദിവസത്തിൽ ചന്ദ്രൻ മുദുശീശ്രവർഗ്ഗസ്ഥനായി നിൽക്കുമ്പോൾ രാപാപന്മാരായി നിപുണമതികളായി പ്രശാന്തശീതലന്മാരായിരിക്കുന്നവർക്കായി ഈ ശാസ്ത്രം ദാതവ്യമാകുന്നു.

സാ—മകയിരം ചിത്ര അനിഴം രേവതി അശ്വതി പൂയം അത്തം ഈ നാളുകളിൽ ശുഭദിവസം വ്യാഴോദയസമയത്തു ശാന്തന്മാരായും ബുദ്ധിമാന്മാരായും ചൂണ്യവാന്മാരായും ഉള്ള ശിഷ്യന്മാർക്ക് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം ഉപദേശിക്കാൻ ആരംഭിക്കേണ്ടതാണ്. മുദുശീശ്രവർഗ്ഗം മേൽപറഞ്ഞ നക്ഷത്രങ്ങളാണെന്നുള്ളതിന്—

“ചക്രസ്തീക്ഷ്ണകമാശ്ചിനേയഗുരുവോ വസപംബുനാമാനില-
ശ്രീനാമാദിതയശ്ശരാശ്ച മുദുവോ ചിത്രാന്ത്യമിത്രേന്ദവഃ”

ഈ ജാതകാദേവചനം പ്രമാണമാകുന്നു.

ബലിഹോമഗന്ധപുഷ്പരാദിത്യാദീൻ ഗ്രഹാൻ സമഭ്യർച്യ
പ്രാരഭ്യമിദം ശാസ്ത്രം വിധിവൽ കൃതവാ ഇതിമാഃ പൂജാം

൨൯

അ—ആദിത്യാദികളായ ഗ്രഹങ്ങളെ ബലിഹോമഗന്ധപുഷ്പങ്ങളെക്കൊണ്ടു വഴിപോലെ പൂജിച്ചു വിധിക്കത്തക്കവണ്ണം ഗുരുവിന്റെ പൂജയെ ചെയ്ത്, ഈ ശാസ്ത്രം പ്രാരഭ്യമാകുന്നു.

സാ—അവർവരുടെ മന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടും മറ്റും ധ്യാനംചെയ്ത്, അതാലു ഗ്രഹങ്ങളെ ആവാഹിച്ചു ഗന്ധപുഷ്പാദികളെക്കൊണ്ടു പൂജിച്ചു സൂര്യാദികളായ ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ബലിചെയ്യണം. വിധിപ്രകാരംതന്നെ ഗുരുപൂജയും നടത്തണം. ചിന്നിട്ടുവേണം ശാസ്ത്രമാരംഭിക്കേണ്ടത്.

വിധിവന്മന്ത്രാഃ പഠിതാ
ഭവന്തി സർവാത്മസാധകാ ലോകേ
ഏവം സഫലം ശാസ്ത്രം
ഭവതീ ഹി വിധിപൂർവ്കം പഠിതം—ഇതി.

൩൦

അ—വിധിപോലെ പഠിതങ്ങളായ മന്ത്രങ്ങൾ ലോകത്തിൽ സർവാത്മസാധകങ്ങളാകുന്നു. ഇപ്രകാരം വിധിപൂർവ്വമാകുവണ്ണം പഠിതമായ ശാസ്ത്രം സഫലമായി ഭവിക്കുന്നുവല്ലോ.

സാ—മന്ത്രങ്ങൾ വിധിപ്രകാരം അഭ്യസിച്ചാൽ അതുകൊണ്ട് ഈ ലോകത്തിൽ എന്തും സാധിക്കാവുന്നതാണ്. അതുകൾക്ക് അവാച്യങ്ങളും അനന്തങ്ങളുമായ ശക്തികളുണ്ട്. അതുപോലെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവും വിധിപോലെ അഭ്യസിക്കുന്നതായാൽ സഫലമായിത്തന്നെ തീരുന്നതാണ്. ഇതിശബ്ദം ശാസ്ത്രപഠനം ശുഭസമയത്തിൽ വേണ്ടമെന്നുള്ള ശാസ്ത്രാന്തരവചനം ഇതുകൊണ്ടു സമാപിച്ചു എന്ന് സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

സ്വപ്നാ തഥാത്മബഹുലാ ച വരാഹാഭയാമാ
തന്ത്യാഃ പുനഃ പദ്യധിയാമപി ദുർഗ്ഗമാടമഃ

ഭട്ടോല്പലാദിരചിതാ വിവൃതീവിലോക്യ
സ്വഷ്ടം കരോതു ഹൃദി ദൈവവിദത്ഥമസ്യാഃ.

൨൮

അ—വരാഹഹോരാ സ്വപ്നയായും അത്ഥബഹുയായും ഭവിക്കുന്നു. അതിന്റെ അർത്ഥമാകട്ടെ പട്ടികൾക്കും ദുർഗ്ഗമാകുന്നു. ഭട്ടോല്പലാദിരചിതകളായ വിവൃതികളെ വിലോകനംചെയ്ത് ഇതിന്റെ അർത്ഥത്തെ ദൈവവിത്തു എത്തിൽ സ്വഷ്ടമാക്കിച്ചെയ്യട്ടെ.

സാ—വരാഹമിഹിരാചാര്യൻ രചിച്ചിട്ടുള്ള ഹോരാഗ്രന്ഥം വളരെ ചെറുതാണെങ്കിലും അത്ഥബാഹുല്യംകൊണ്ട് വളരെ വലുതായിട്ടുള്ളതാണ് അതുകൊണ്ട് ബുദ്ധിമാന്മാർക്കുപോലും അതിന്റെ അർത്ഥം ദുർഗ്രാഹ്യമാകുന്നു. അതിനാൽ ദൈവജ്ഞന്മാർ ഭട്ടോല്പല, വിവരണം മുതലായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെ നോക്കി ഈ ഹോരയുടെ അർത്ഥത്തെ നല്ലപോലെ ധരിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണ്.

ഹോരാം വരാഹമിഹിരാസ്യവി നിഗ്താം യേ
മാലാമിവാദധതി ദൈവവിദഃ സ്വകണ്ഠേ
കൃഷ്ണീയശാസ്രമപി ഭർതൃമരീവ സൂത്രം
തേഷാം സഭാസു മഹതീ ഭവരീഹ ശോഭാ.

൨൯

അ—വരാഹമിഹിരാസ്യവിനിഗ്തയായ ഹോരയെ മാല എന്നപോലെയും, കൃഷ്ണീയശാസ്രത്തെ, ഭർതൃമരീവ സൂത്രത്തെ എന്നപോലെയും, യാവചില ദൈവവിത്തുകൾ, സ്വകണ്ഠത്തിൽ ആധാരം ചെയ്യുന്നുവോ; അവർ ഈ സഭകളിൽ മഹതിയായ ശോഭ ഭവിക്കുന്നു.

സാ—വരാഹഹോരാ (ബ്രഹ്മജാതകം) കഴുത്തിൽ മാലയെപ്പോലെയും കൃഷ്ണീയശാസ്രത്തെ തോറുള്ള സ്രീകൾ മംഗല്യത്താലിയെപ്പോലെയും ഏതൊരു ദൈവജ്ഞന്മാർ സ്വാധീനമാക്കിച്ചെയ്യുന്നുവോ അങ്ങനെ ഉള്ളവർക്കു ജ്യോതിഷക്കാരരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മെച്ചമായ സ്ഥാനം കിട്ടുന്നതാണ്. ഇതുകൊണ്ട് ജ്യോതിശ്ശാസ്രകോടിയിൽ ബ്രഹ്മജാതകത്തിനും കൃഷ്ണീയത്തിനും പ്രാമാണ്യം കല്പിച്ചു എങ്കിലും കൃഷ്ണീയശാസ്രത്തെ ഭർതൃമരീവ സൂത്രത്തെ എന്നപോലെ എന്ന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആചാര്യൻ കൃഷ്ണീയത്തോടു കൂടുതൽ പ്രതിപത്തി ഉണ്ടെന്നു സ്വഷ്ടമാകുന്നു.

ഹോരായാസു ഭശാദ്ധ്യായാം വ്യാഖ്യായാം ക്രിയതാം ശ്രമഃ
ദൈവജ്ഞൈന വിശേഷേണ ഫലമാദേഷ്ടമിച്ചതാ.

൩൦

അ—ഫലത്തെ ആരോപിച്ചാണായി ഇല്ലെന്നായ ദൈവജ്ഞനാൽ വിശേഷമായി ഹോരയുടെ ഭശാദ്ധ്യായിയായ വ്യാഖ്യായിലാകട്ടെ ശ്രമം ചെയ്യപ്പെടണം.

സാ—ബ്രഹ്മജാതകമെന്ന ഹോരയ്ക്കു ഭശാദ്ധ്യായി എന്ന ഒരു വ്യാഖ്യാനമുണ്ട്. യഥാർത്ഥം പറയുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ള ദൈവജ്ഞന്മാർ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തെ മനസ്സിലാക്കി വായിച്ചറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഭശാദ്ധ്യായാം വിശേഷേണ ശ്രമോ നൈവ കൃതോ യദി
ദുഷ്ടരഃ ഫലനിർദ്ദേശഃ തദപിദാഞ്ച തഥാ വചഃ.

൩൧

അ—ഭശാദ്ധ്യായിയിൽ വിശേഷമായിട്ടു ശ്രമം കൃതമായില്ലതന്നെ എങ്കിൽ ഫലനിർദ്ദേശം ദുഷ്ടമാകുന്നു. അപ്രകാരം തദപിത്തുകളുടെ വചസ്സും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഭശാദ്ധ്യായി എന്ന വ്യാഖ്യാനം സമ്രദ്ധം വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാത്ത ദൈവജ്ഞന്മാർ ഫലം പറഞ്ഞു ഫലിച്ചിട്ടു നതിനു പണിപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും. ഭശാദ്ധ്യായിയെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള വിദഗ്ദ്ധന്മാർ അങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ വചനം താഴെ കാണിക്കുന്നു.

അദൃഷ്ടാ യോ ഭശാദ്ധ്യായിം ഫലമാദേഷ്ടമിച്ചതി
ഇച്ഛത്യേവ സമുദസ്യ താ ണം സ പ്ലവം വിനാ—ഇതി.

൩൨

അ—യാവനൊരുത്തൻ ഭഗവദ്യോഗ്യനായെ കാണാതെ ഫലത്തെ ആശ്രയിച്ചാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. അവൻ സമുദ്രത്തിന്റെ തരണത്തെ ഉപയോഗിക്കുകയോ ഇച്ഛിക്കുന്നതല്ല ചെയ്യുന്നു. എന്നിങ്ങനെ,

സാ—ഭഗവദ്യോഗ്യനായി വായിച്ചു ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാതെ ഫലം പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിക്കാൻ ആശിക്കുന്നത് അതിവിസ്തൃതവും അഗാധമായ സമുദ്രത്തെ ഒരു ചെറിയ പൊക്കുതിപ്പോലും കൂടാതെ കടപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതുപോലെ ആകുന്നു. ഫലം പറഞ്ഞു സാധിക്കുന്നത് അസാധ്യമാണെന്നു താല്പര്യം. ഇതി എന്ന ശബ്ദം ഭഗവദ്യോഗ്യനായെ ആപ്തസമ്മതപത്തെ ഇത്രകൊണ്ടു അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

വാ -- അഥ ജാതകപ്രശ്നനയോവിഷയവിഭാഗ ഉച്യതേ.

അ—അനന്തരം ജാതകപ്രശ്നങ്ങളുടെ വിഷയവിഭാഗം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനി ജാതകത്തിന്റെയും പ്രശ്നത്തിന്റെയും ഉപയോഗരീതിയെക്കുറിച്ചു പറയാൻ പോകുന്നു.

സ്വഗ്യാഭ്യനുഭവക്ഷീണശിഷ്ടപ്രാചീനകർമ്മണാം

ഭോഗായ ജനനം നൃണാം മോഹഭാജാം മുഹൂർത്തമുഹൂഃ. ൩൩

അ—മോഹഭാജകളായ നൃക്കളുടെ പിന്നെയും പിന്നെയുമുള്ള ജനനം സ്വഗ്യാഭ്യനുഭവക്ഷീണശിഷ്ടപ്രാചീനകർമ്മങ്ങളുടെ ഭോഗത്തിനായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ആരെ ഒട്ടുങ്ങാത്ത (മനോലയം വരാത്ത) മനുഷ്യർ പിന്നെയും പിന്നെയും ജനനമരണഭയം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. അതിനുള്ള കാരണം ജന്മത്തെ രക്തമായ പുണ്യപാപകർമ്മങ്ങളാകുന്നു. സ്വഗ്യാഭ്യനുഭവങ്ങളിൽനിന്നു പുണ്യപാപങ്ങൾ അനുഭവിച്ചതിനുശേഷം പിന്നെയും ബാക്കി കിടപ്പുള്ള പുണ്യപാപങ്ങളെ അനുഭവിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇങ്ങനെ ജനിക്കുന്നത്.

അത്ര തു ദ്വിവിധം കർമ്മ പ്രാകർമ്മനിജയന്തതഃ

അന്ത്യസ്യാനുഭവോടമൃത ഭുക്തചാഭ്യസ്യ സംക്ഷയഃ. ൩൪

അ—ഇവിടെയാകട്ടെ, പ്രാകർമ്മം എന്നും വിജയന്തം ഹേതുവായിട്ടുള്ള കർമ്മം എന്നും കർമ്മം രണ്ടുവിധമാകുന്നു. അന്ത്യത്തിന്റെ അനുഭവം പരലോകത്തിലാകുന്നു. ആദ്യത്തിന്റെ സംക്ഷയം ഇവിടെ ഭൂജിച്ചിട്ടുതന്നെ ഭവിക്കുന്നു.

സാ—മനുഷ്യർ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ സമ്പാദിക്കപ്പെട്ടതും ഈ ജന്മത്തിൽ സമ്പാദിക്കുന്നതും ഇങ്ങനെ കർമ്മം രണ്ടുവിധമാണുള്ളതു്. അവയിൽ കഴിഞ്ഞജന്മത്തിലെ കർമ്മഫലം ഈ ജന്മത്തിൽ മിക്കവാറും അനുഭവിച്ചൊടുങ്ങുന്നു. ഈ ജന്മത്തിലെ കർമ്മഫലം സ്വർഗ്ഗനരകാദികളിലും ഭാവിയജന്മങ്ങളിലുമായി അനുഭവിക്കുന്നു.

വാ—അത്ര ശാസ്ത്രാന്തരം

അ—ഇവിടെ ശാസ്ത്രാന്തരം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഈ കർമ്മഫലാനുഭവവിഷയത്തിൽ മറ്റു ശാസ്ത്രങ്ങളും കാണപ്പെടുന്നുണ്ടു്. അതിനെത്തന്നെ ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.

സ്വകർമ്മ ഭോക്തും ജായന്ത പ്രായേണൈവ ഹി ജന്തവഃ

ക്ഷീണേ കർമ്മണി ചാന്യത്ര പുനർഗൃച്ഛന്തി ദേഹിനഃ. ൩൫

അ—പ്രായേണ സ്വകർമ്മത്തെ ഭൂജിച്ചാനായിത്തന്നെ ജന്തുക്കൾ ജനിക്കുന്നുവല്ലോ. കർമ്മം ക്ഷീണമായിരിക്കുമ്പോൾ പിന്നെ മറ്റൊരേതതു് ദേഹികളായി ഗമിക്കുന്നു.

സാ—മനുഷ്യർ ജനിക്കുന്നതു പൂർവ്വജന്മാജ്ഞിതകർമ്മങ്ങളുടെ ഫലങ്ങളെ അനുഭവിപ്പാനാകുന്നു. കർമ്മഫലം അനുഭവിച്ചൊടുങ്ങിയാൽ ഈ ശരീരത്തെ വിട്ടിട്ട് മറ്റൊരേത

ഈ മഹാദൂത ശരീരത്തോടു കൂടി വീണ്ടും ജനിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ കർമ്മസമുദായം ഒടുങ്ങുന്നതുവരെ വീണ്ടുംവീണ്ടും ജനിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നു.

**തദ്വചിതമന്യജന്മനി ശുഭാശുഭം തസ്യ കർമ്മം പക്തിം
വ്യജയതി ശാസ്ത്രമേതൽ തമസി ഭൂയാണി ദീപ ഇവ. ൩൩**

അ—അന്യജന്മത്തിൽ ഉപചിതമായി ശുഭാശുഭമായ കർമ്മം യാതൊന്നൊ ആ കർമ്മത്തിന്റെ പംക്തിയെ ഈ ശാസ്ത്രം, ദീപം തമസ്സിൽ ഭൂവുണ്ടെ എന്നപോലെ വ്യക്തിപ്പിക്കുന്നു.

സാ—കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ശുഭാശുഭകർമ്മങ്ങളുടെ അനുഭവക്രമത്തെ ഈ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രംകൊണ്ട് അറിയുവാൻ കഴിയുന്നു. ഇരുട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കിടക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളെ വിളക്കുകൊണ്ടാണല്ലോ നാം കാണുന്നത്. അതുപോലെ സ്വപ്നഭൂമിയിൽ അപ്രത്യക്ഷങ്ങളായ കർമ്മാന്തരഫലങ്ങളെ ജ്യോതിഷംകൊണ്ട് മാത്രമേ കാണാൻ കഴിയൂ എന്നു സാരം.

**പുവ്വജന്മാജ്ജിതം കർമ്മ ശുഭം വാ യദി വാശുഭം
തസ്യ പക്തിം ഗ്രഹാസ്സർവ്വ സുചയതീഹ ജന്മനി. ൩൪**

അ—ശുഭമായോ അശുഭമായോ ഇരിക്കുന്ന യാതൊരു കർമ്മം പുവ്വജന്മാജ്ജിതമായി ഭവിക്കുന്നു. അതിന്റെ പംക്തിയെ സർവ്വമായ ഗ്രഹങ്ങൾ ഈ ജന്മത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

സാ—കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ പുണ്യകർമ്മമോ പാപകർമ്മമോ അല്ലെങ്കിൽ മിത്രമായിട്ടോ ചെയ്തിരിക്കുമല്ലോ. ആ ഫലങ്ങൾ ഇന്നിന്ന കാലങ്ങളിൽ ഇന്നിന്നതിനെ സാബന്ധിച്ചതാണെന്നു സൂക്ഷ്മദികളായ ഗ്രഹങ്ങൾ, സ്ഥിതി ഗോചരം മുതലായവയെക്കൊണ്ടുതെളിയിച്ചു തരുന്നു.

**സുഖദുഃഖകരം കർമ്മശുഭാശുഭമുത്തമം
ജന്മാന്തരേടപി തൽ കർമ്മാൽ ഫലം തസ്മാൻപരേപി വാ. ൩൫**

അ—ശുഭാശുഭമുത്തമമായ കർമ്മം സുഖദുഃഖകരമായി ഭവിക്കുന്നു. അതു ജന്മാന്തരത്തിലും അവന്റെ അനന്തരത്തിൽകൂടിയും ഫലത്തെ ഭാനം ചെയ്യും.

സാ—നല്ലസമയത്തു ചെയ്യുന്ന കർമ്മം സുഖത്തെയും അശുഭസമയത്തു ചെയ്യുന്ന കർമ്മം ദുഃഖത്തെയും ഉണ്ടാക്കും. ഈ കർമ്മഫലം തൽകർമ്മവിന മാത്രമല്ല ഭാവിജന്മത്തിലും വംശപാരമ്പര്യമായിട്ടുകൂടിയും അനുഭവിക്കുന്നതാണ്. ഇതുകൊണ്ട് നല്ലപ്രവൃത്തികളാണെങ്കിലും ശുഭമുത്തമത്തിൽ ചെയ്തെങ്കിൽ മാത്രമേ യഥാർത്ഥമായ ഫലപ്രാപ്തി സിദ്ധിക്കുകയുള്ളുവെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഇത്രമാത്രംകൊണ്ട് മുഹൂർത്തഭാഗത്തിന്റെ പ്രാമാണ്യവും വ്യക്തമാകുന്നു. കൂടാതെ ഒരാൾ ചെയ്യുന്ന പുണ്യപാപങ്ങളുടെ ഫലം അനുബന്ധമായി സന്താനങ്ങൾകൂടി അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും വെളിവാകുന്നു. അതിനാൽ ഈ ജന്മത്തിൽ നേരിടുന്ന ഗുണദോഷങ്ങൾക്കു പലേ കാരണങ്ങളുണ്ടെന്ന് സ്പഷ്ടമായല്ലോ. അതിനെ തടയിടുന്നതിനായി പരിഹാരനിവൃത്തി വരുത്തണമെങ്കിൽ ജ്യോതിഷംകൊണ്ട് മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

**പ്രാഗ്ജന്മാജ്ജിത പുണ്യാഫ പ്രാബല്യോദേകദേഹതഃ
പ്രാരബ്ധസംജ്ഞി മാനുഷ്യജാതൌ ജാതകചിന്തനം—ഇതി.**

അ—പ്രാഗ്ജന്മാജ്ജിത പുണ്യാഫപ്രാബല്യോദേകം മേതുവായി മാനുഷ്യജാതിയിൽ ജാതകചിന്തനം പ്രാരബ്ധസംജ്ഞിയായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ ചെയ്ത പുണ്യപാപങ്ങളുടെ ശക്തിവിശേഷം കൊണ്ട് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ ജാതകത്തെ ആശ്രയിച്ച് ശുഭാശുഭനിരൂപണം ചെയ്യുന്നതിനെ പ്രാരബ്ധമെന്നു പറയുന്നു. പ്രാരബ്ധഫലങ്ങളെ അറിയുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാകയാൽ അതിനേയും പ്രാരബ്ധമെന്നു പറയാം. ഇതിനുള്ള ശാസ്ത്രാന്തരവചനം ഇവിടെ അവസാനിച്ചുവെന്ന് “ഇതി” ശബ്ദംകൊണ്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

അ മരണാഭിഹ ജന്തുഃ പ്രാകുതനനിജകർമ്മപാഠമനുഭവതി
തദപക്തമലം ജാതകമഥ കിം പ്രശ്നേന കഥ്യതേ സത്യം. ൨൦

അ—ഇവിടെ ജന്തു, മരണംവരെ പ്രാകുതനനിജകർമ്മപാഠത്തെ അനുഭവിക്കുന്നു. അതിനെ വചിപ്പാൻ ജാതകം പശ്ചാത്തമകുന്നു. പിന്നെ പ്രശ്നംകൊണ്ട് എന്ത് എന്നുള്ളതു കഥിക്കപ്പെടുന്നു സത്യം.

സാ—ജന്തുക്കൾ ജനനം മുതൽ മരണംവരെ അനുഭവിക്കുന്നത് കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പുണ്യപാപങ്ങളുടെ ഫലങ്ങളാണല്ലോ. അതെല്ലാം ജാതകംകൊണ്ടുതന്നെ അറിയാൻ കഴിയുമല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് പ്രശ്നത്തിന്റെ പ്രയോജനം എന്താണെന്നുള്ള സംശയത്തിന്നു ശരിയായ സമാധാനം പറയാൻപോകുന്നു.

കസ്യ പക്തിമിതി ജ്ഞാതുമീദാനീം പൂർവ്കർമ്മണാം

ഇഹാജ്ജിതഞ്ച വിജ്ഞാതും കർമ്മ പ്രശ്നോ വിചിന്ത്യത. ൨൧

അ—ഇപ്പോൾ പൂർവ്കർമ്മങ്ങളിൽ പുതിയൊരു പക്തിയാകുന്നു എന്ന് അറിയാനും ഈ ജന്മത്തിൽ ആജ്ജിതമായ കർമ്മത്തെ അറിവാൻനും പ്രശ്നം വിധിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ ചെയ്ത ശുഭാശുഭകർമ്മങ്ങളുടെ ഫലസമൂഹങ്ങളിൽ വച്ച് ഏതൊന്നാണ് ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്നതെന്നും ഈ ജന്മത്തിൽ എന്തെല്ലാം പുണ്യപാപങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നും പ്രശ്നംകൊണ്ട് അറിയാവുന്നതാണ്.

പ്രശ്നജന്മനി കൃത നാഞ്ച കൃതാനാഞ്ചേഹ കർമ്മണാം

വിഭാഗോപി കഥം ജേതയ ഇതി ചേൽ സോടപി കഥ്യതേ. ൨൨

അ—പ്രശ്നജന്മത്തിൽ കൃതങ്ങളായും ഈ ജന്മത്തിൽ കൃതങ്ങളായും ഇരിക്കുന്ന കർമ്മങ്ങളുടെ വിഭാഗം ഏങ്ങിനെ ജേതയമാകുന്നു എന്നു ചോദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതും കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽചെയ്ത പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലമോ, അല്ലാ ഈ ജന്മത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമോ എന്നുള്ള വിഷയവിഭാഗവും പ്രശ്നംകൊണ്ടറിയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം വരുന്ന ജന്മത്തിലാണെന്ന് മുൻപേ പറഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് ഇപ്പോൾ അതിന്റെ അനുഭവത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലല്ലോ എന്ന് പക്ഷേ സംശയിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ അതിപ്രബലമായ പുണ്യപാപങ്ങളുടെ ഫലം ഈ ജന്മത്തിൽതന്നെ അനുഭവിക്കുമെന്ന് ആപുസമ്മതമുണ്ട്.

യദാ ജാതകതഃ പ്രശ്നോ ഗുണദോഷവിഭിദ്യതേ

തദാശുഭാശുഭം വിദ്യാൽ കർമ്മഭേദൈരിഹാജ്ജിതൈഃ. ൨൩

അ—പ്രശ്നം ഗുണദോഷങ്ങൾകൊണ്ട് യാതൊരു കാലത്തിൽ ജാതകത്തിൽനിന്നു വിഭേദിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഇഹാജ്ജിതങ്ങളായ കർമ്മഭേദങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള ശുഭാശുഭത്തെ അറിയണം.

സാ—ജാതകവശാൽ നല്ലകാലത്തു പ്രശ്നവശാൽ അശുഭകരമായി കാണുന്നു എങ്കിൽ ഈ ജന്മത്തിൽ ചെയ്ത പാപഫലങ്ങളാണ് അനുഭവിക്കുന്നതെന്നും ജാതകവശാൽ ദോഷകാലങ്ങളിൽ പ്രശ്നവശാലും അനുഭവത്തിലും ഗുണകരമായി കാണുന്നു എങ്കിൽ ഈ ജന്മത്തിൽ ചെയ്ത ശുഭകർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടാണ് ഗുണാനുഭവം ഉണ്ടായതെന്നും അറിയണം.

യദാസമരതി പ്രശ്നോ ജാതകം ഗ്രഹഭാഭിഭിഃ

തദാ പ്രാകർമ്മപാകഃ സ്വാഭിത്യാഭ്യഹം ഹി ധീമതാ. ൨൪

അ—പ്രശ്നം ഗ്രഹഭാഭികളെക്കൊണ്ട് യാതൊരു കാലത്തിൽ അനുസരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പ്രാകർമ്മപാകം ഭവിക്കും എന്നിങ്ങനെ ധീമാന്മാരാൽ ഉപേക്ഷിക്കുന്നുവല്ലോ.

സാ—പ്രശ്നസ്ഥലവും ജാതകസ്ഥലവും ഒത്തുവരികയാണെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്നത് കഴിഞ്ഞ ജന്മങ്ങളിലെ ഫലങ്ങളാണെന്ന് ഉപേക്ഷിപ്പാൻ കഴിയാത്തതാണല്ലോ.

വാ—ജാതകേ യൽ ഫലമുക്തം തൽസർവ്വം പ്രശ്നേനേടപി ചിന്ത്യം-
(തഥാചോക്തം)

അ—ജാതകത്തിൽ യാതൊരു ഫലം ഉക്തമായി അതു സർവ്വം പ്രശ്നത്തിലും ചിന്ത്യമാകുന്നു. അപ്രകാരം ഉക്തമായിട്ടുണ്ട്.

സാ—മുൻപറഞ്ഞ ഹോര മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ജാതകത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നവയാണ്. അതിനാൽ പ്രശ്നവിഷയമായി അതിനെ ഉപയോഗിക്കാമോ എന്നു ശങ്കിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ജാതകവിചാരത്തിൽ കല്പിച്ചിട്ടുള്ളവയെല്ലാം പ്രശ്നത്തിനും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. അതിനനുക്രമമായി ആചാര്യന്മാരുടെ വചനമുണ്ട്. ആ വചനം താഴെ കാണിക്കുന്നു.

ബുദ്ധ 12 ശാസ്ത്രം യഥാസ്വായം ബലാബലവിധാനതഃ
യഥാചോക്തം ജാതകേ സർവ്വം തദപൽ പ്രശ്നേനേടപി ചിന്തന്തേൽ.

അ—ബ്രായത്തെ അനുസരിച്ച് ശാസ്ത്രത്തെ ശോധിച്ചിട്ട് ബലാബലവിധാന വശാൽ ജാതകത്തിൽ യാതൊരുപ്രകാരം ഉക്തമായി ഭവിക്കുന്നു; അപ്രകാരം സർവ്വതരം പ്രശ്നത്തിലും ചിന്തിക്കണം.

സാ—വിവിധപ്രകാരം ജ്യോതിഷാസ്ത്രവിചിത്ര ഗണാലങ്കാര മന്ത്രാബലമനുസരിച്ച് ജാതകനിരൂപണം ചെയ്യുന്നതുപോലെതന്നെ പ്രശ്നനിരൂപണവും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

വാ— പ്രശ്നസ്യ ജന്മസാമ്യമവാസ്വതു ഉക്തം.

അ—പ്രശ്നത്തിന് ജന്മസാമ്യംതന്നെ മറ്റൊരേതതു് ഉക്തമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—പ്രശ്നത്തെ വിചാരിക്കുന്നത് ജാതകവിചാരംപോലെയാണ് വേണ്ടതെന്ന് ഗ്രന്ഥാന്തരോക്തമുണ്ട്. ആ വചനം താഴെ കാണുന്നു.

സംപ്രേയ്യമാണസ്തവശശ്മിരീ
പ്രസഹ്യ ദൈവേന ശുഭാശുഭേന
ജ്യോതിർദ്വിദഃ സന്നിധിമേതി യസ്മാൽ
പ്രശ്നോ ഹ്യതോ ജന്മസമഃ ഫലേഷു. ൨൩

അ—ശുഭാശുഭമായ ദൈവത്താൽ സംപ്രേയ്യമാണെന്നായി അവശനായ ശരീരി യാകട്ടെ ജ്യോതിർദ്വിത്തിന്റെ സന്നിധിയെ യാതൊന്നു ഹേതുവായിട്ടു പ്രാപിക്കുന്നു. ഇതു ഹേതുവായിട്ടു പ്രശ്നവും ഫലങ്ങളിൽ ജന്മസമമാകുന്നു.

സാ—തങ്ങൾക്കു വരാൻപോകുന്ന ശുഭാശുഭത്താൽ ഇശ്വരപരപ്രേരണകൊണ്ടാണല്ലോ പൂർവ്വകൻ (ഫലമറിയേണ്ടയാൾ) പ്രശ്നക്കാരന്റെ സമീപത്തിൽ ചെല്ലുന്നത്. അതിനാൽ ഫലനിരൂപണത്തിലെ പ്രശ്നവും ജാതകത്തോടു സമാനമാകുന്നു. ഇശ്വരപരശക്തികൊണ്ട് മനുഷ്യൻ ജനിക്കുന്നതുപോലെ ഇശ്വരപരശക്തികൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഫലമറിയേണ്ടയാൾ ദൈവജ്ഞന്റെ മുമ്പിൽ ചെല്ലുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ജന്മലഗ്നംപോലെതന്നെ പ്രശ്നാവിന്റെ ആരൂഢരാശിക്കും ലഗ്നരാശിക്കും പ്രാമാണ്യമുണ്ടെന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്.

ജന്മലഗ്നതയാ പ്രശ്നലഗ്നം സങ്കല്പ്യ ചണ്ഡിതഃ
ജാതകേ യദ്യദൃദിഷ്ടം തദപൽ പ്രശ്നേനേടപി ചിന്തന്തേൽ. ൨൪

സാ—പ്രശ്നലഗ്നത്തെ ജന്മലഗ്നമെന്നു സങ്കല്പിച്ചിട്ട് ജാതകത്തിൽ യാതൊന്നു യാതൊന്നു ഉദിച്ചുമായി. ചണ്ഡിതൻ അതിനെ പ്രശ്നത്തിലും ചിന്തിക്കണം.

സാ—ജനനലഗ്നത്തെ ആശ്രയിച്ചാണല്ലോ ജാതകഫലം വിചാരിക്കുന്നത്. ആ സ്ഥാനത്ത് പ്രശ്നലഗ്നത്തെയോ ആരൂഢത്തെയോ കല്പിച്ചിട്ട് അറിയുള്ള ദൈവജ്ഞൻ ഫലങ്ങളെയെല്ലാം വിചാരിക്കണം.

ഇതി പ്രശ്നമാർഗ്ഗേ

പ്രഥമഃമാദ്ധ്യായഃ.

ഇങ്ങനെ പ്രശ്നമാർഗ്ഗത്തിൽ ഒന്നാം അദ്ധ്യായം അവസാനിച്ചു.

അഥ ദ്വിതീയാദ്ധ്യായപ്രാരംഭഃ.

വാ—അഥ ദൈവജ്ഞകൃത്യമുച്യതേ.

അ—അനന്തരം ദൈവജ്ഞകൃത്യം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ജ്യോതിഷാസ്രുത്തിന്റെ സ്വരൂപം വിഷയവിഭാഗം മുതലായവ പറഞ്ഞതിനുശേഷം ദൈവജ്ഞൻ നിത്യവും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടവയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു.

ഉത്ഥായോഷസി ദേവതാം ഹുദി നിജാം ധ്യാതവാ വപുഃശോധനം കൃതവാ സ്താനപുരസ്സരം സലിലവിക്ഷേപാദികർമ്മാദിലം കൃതവാ മന്ത്രജപാദികഞ്ച വിധിവൽ പഞ്ചാംഗാദികാം തഥാ വേദാനാം ഗണനഞ്ച ദൈവവിദഥ സ്വസ്ഥാന്തരാത്മാ ഭവൽ.

അ—ദൈവവിജ്ഞം ഉഷസ്സിൽ ഉത്ഥാനംചെയ്ത് നിജയായ ദേവതയെ ഹൃത്തിൽ ധ്യാനിച്ചു വപുഃശോധനത്തെ ചെയ്ത് സ്താനപുരസ്സരം സലിലവിക്ഷേപാദിയായി അലിലമായ കർമ്മത്തെയും വിധിപോലെ മന്ത്രജപാദികത്തെയും അപ്രകാരം പഞ്ചാംഗവീക്ഷയേയും വേദങ്ങളുടെ ഗണനത്തെയും ചെയ്ത് പിന്നീട് സ്വസ്ഥാന്തരാത്മാവായി ഭവിക്കണം.

സാ—ദൈവജ്ഞൻ അതിരാവിലെ ഏഴുനേരം തന്റെ ഇഷ്ടദേവതയെ ഭക്തിയോടുകൂടെ ധ്യാനിക്കണം. പിന്നീട് മലമുത്രവിസർജ്ജനംചെയ്ത് ആചമനാദി ക്രിയകളോടുകൂടി സ്നാനംചെയ്ത് ദേഹശുദ്ധി വരുത്തണം. പിന്നീട് സന്ധ്യാവന്ദനം മുതലായ നിത്യാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ചെയ്ത് മന്ത്രജപാദികളായ ആന്തരകർമ്മങ്ങളും കഴിഞ്ഞ് പഞ്ചാംഗം വച്ച് ഗ്രഹങ്ങളെയും ഗണിച്ച് യാതൊരു മനോവികാരങ്ങളും കൂടാതെ നിശ്ചലചിത്തനായി ഇരിക്കണം.

അലോകേ വലു യസ്യ കസ്യചിദസാവാധാതി യൽ കിഞ്ചന പ്രച്ഛിടം ചാപ്രതി നനമിത്യുപഹിതസ്തസ്മദഷ്ടിർദൃശം. തദ്യേഷാദികമാകലയു സകലം തൽകാല ജാതം പുനഃ ജ്ഞാനീയാൽ സദസന്നിമിത്തമപി ച ശ്വാസസ്ഥിതിഞ്ചാത്മനഃ.

അ—ഏതൊരു ഒരുവന്റെ ആലോകനത്തിങ്കൽതന്നെ ഇവൻ ഏതോട് ഏതോ ഒന്നിനെ പ്രച്ഛിച്ഛാനായിത്തന്നെ നിശ്ചയമായിട്ടും ആയാനംചെയ്യുന്നു. ഇതിനെ വിചാരിച്ച് അവഹിതനായി തന്യസ്ഥദൃഷ്ടിയായി ദൃശമാകുവണ്ണം തദ്യേഷാദികമായ സകലത്തെ ആകലനംചെയ്ത് പിന്നെ തൽകാലജാതമായ സദസന്നിമിത്തത്തെയും ആത്മാവിന്റെ ശ്വാസസ്ഥിതിയേയും അറിയണം.

സാ—ജ്യോതിഷക്കാരന്റെ സമീപത്തിൽ ആരെങ്കിലും വരുന്നതു കണ്ടാൽ തന്നോട് ഏതോ ചോദിച്ചറിയാനാണ് ഇയാൾ വരുന്നതെന്നുകരുതി അയാളുടെദർശനം, സ്വർഗ്ഗം, സ്ഥിതി മുതലായവയെ നല്ലപോലെ നോക്കി മനസ്സിലാക്കണം. യദൃച്ഛാസംഭവങ്ങളായ ഉപശ്രുതി, ഉപദർശനം മുതലായ അന്യനിമിത്തങ്ങളെയും ധരിച്ചുകൊള്ളണം. കൂടാതെ തൽസമയത്തിലുള്ള തന്റെ ഗ്ലാസഗതിയെയും അറിയണം. ഇവയുടെ വിവരണം ചേർത്ത് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽനിന്നുതന്നെ സിദ്ധിക്കും.

വാ—അഥ പൂജാ കൃത്യമുച്യതേ

അ—അനന്തരം പൂജാകൃത്യം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനി ദൈവജ്ഞന്റെ അടുക്കൽ ഏതെങ്കിലും അറിയാനായി ചെല്ലുന്ന ആൾ (പൂജകൻ) അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട കർമ്മങ്ങളെ പറയുന്നു.

തിമൌ ശുഭായാം ശുഭദേവേണുഭുലേ
താമേ ദീനേ ഭാനശുഭ്രഹമാണാം
പ്രഷ്ടാപ്തിതം പ്രാഭതദാനതുഷ്ണം
ജ്യോതിർവിദം പ്രാതരുചേത്യുച്ഛൃൽ.

൨

അ—പ്രഷ്ടാവ് ശുഭയായ തിമിയിൽ ശുഭമായി അനുസ്രവമായ താരത്തിൽ ഭൂനശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ ദിനത്തിൽ പ്രാതഃകാലത്തിൽ ഉപയാസംചെയ്ത് ജ്യോതിർവിത്തിനെ പ്രാഭതപ്രസന്നാക്കി ചെയ്തിട്ട് ഇഷ്ടിതത്തെ പൂജിക്കണം.

സാ—ഫലം അറിയേണ്ട ആൾ ചതുർഥി നവമി പതിന്നാക് സ്ഥിരകരണം വിഷ്ടി മുതലായ ദോഷങ്ങളില്ലാത്ത തിമിയും ഉന്നിനു വിലക്കായിട്ടുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളും പ്രഷ്ടാവിന്റെ മൂവഞ്ചുഴാംനാളുകളും ചൊവ്വ ശനി ഈ ആഴ്ചകളും ഒഴിച്ചു രാവിലെ ദൈവജ്ഞന്റെ സമീപത്തുചെന്ന് ഏതെങ്കിലും ഒരു കാഴ്ചദ്രവ്യം കൊടുത്ത് ആഗ്രഹത്തെ പറയണം. അടുത്തുചെന്നുവേണം പറയേണ്ടത്. പൂജകൻ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ച് ദൈവജ്ഞൻ പറിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പാഞ്ഞിട്ടാവശ്യമുണ്ടോ എന്നു ശങ്കിക്കുന്നു എങ്കിൽ പൂജകന്റെ ധർമ്മകൃത്യം-ഇപ്രകാരം ആണെന്നും ഇതിനു വിപരീതമായി വന്നുപോയാൽ അതിനെ അനുസരിച്ച് ഫലങ്ങൾ പറയേണ്ടതാണെന്നും ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു.

വാ—ഏ ചം ഭക്തിപൂർവ്വം പൂജത ഏവ ശുഭാശുഭം വാച്യം,
നാനൃസ്യ; തഥാ ചോക്തം.

അ—ഇപ്രകാരം ഭക്തിപൂർവ്വമാകുവണ്ണം പൂജനായിരിക്കുന്നവന്റെ ശുഭാശുഭം തന്നെ വാച്യമാകുന്നു. അന്യനു വാച്യമല്ല. അപ്രകാരം ഉക്തവുമാണ്.

സാ—മേൽപറഞ്ഞവണ്ണം ഭക്തിയോടുകൂടി ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ മാത്രമേ ശുഭാശുഭഫലങ്ങളെ പറയാവൂ. ഇതിനു വിപരീതമായി ആവശ്യപ്പെടുന്നവരോട് പറഞ്ഞുകൂടാ; ഇങ്ങനെ അറിവുള്ളവർ പറഞ്ഞിട്ടുമാണ്.

ന പൂഷ്ടഃ കസ്യചിത് ബ്രൂതാ-
നാന്യായേന ച പൂജതഃ
പരമാത്മഫലജ്ഞാനം
യതോ നൈവേഹ സിദ്ധ്യതി.

൩

അ—അപൂഷ്ടനായിട്ട് ഒരുത്തന്റെയും ശുഭാശുഭത്തെ ബ്രൂവിക്കരുത്. അന്യായേന പൂജനായിരിക്കുന്നവന്റെ ശുഭാശുഭത്തെയും ബ്രൂവിക്കരുത്. യാതൊന്നു മേതുവായിട്ട് ഇവിടെ പരമാത്മഫലജ്ഞാനം സിദ്ധിക്കുന്നില്ലതന്നെ.

സാ—ദൈവജ്ഞനോട് വിധിപ്രകാരം ആവശ്യപ്പെട്ടാതെ ഫലം പറഞ്ഞുപോകരുത്. യാദൃച്ഛികമായി ദൈവജ്ഞനെ കാണുവാനോ അഥവാ പരീക്ഷിച്ചാനായോ ആവശ്യപ്പെട്ടാലും ഫലം പറയരുത്. ഏതെന്നാൽ ഈ അവസരത്തിൽ യഥാത്മഫലം ഉദിക്കുന്നതല്ല; ഇങ്ങനെ ആകുന്നു ആപ്യവചനം.

അപ്പൂതം പൂത്തോ വാ ജിജ്ഞാസോരസ്യ കസ്യചിത്
ഹോരാകേന്ദ്രാത്രികോണേഭ്യഃ ശുഭാശുഭഫലം വദതേ. ൫

അ—അപ്പൂതനായോ പൂത്തനായോ ജിജ്ഞാസുവായ ഒരുവന്റെ ശുഭാശുഭഫലത്തെ ഹോരാകേന്ദ്രാത്രികോണങ്ങളിൽനിന്ന് വരിക്കണം.

സാ—ഫലമറിഞ്ഞെ കഴിയ്ക്കുന്നതല്ല ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി ദൈവജ്ഞന്റെ അടുക്കൽവന്ന് ചോദിക്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും ലഗ്നം കേന്ദ്രം ത്രികോണം മുതലായ ഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ട് ആ ജിജ്ഞാസുവിന്റെ ശുഭാശുഭഫലങ്ങളെ പറയണം. ഭാവങ്ങളിൽവെച്ച് ലഗ്നത്തിന് സർവ്വകാരണ പ്രാമാണ്യം ഉണ്ട്. അതുപോലെ മറ്റു കേന്ദ്രരാശികളും ത്രികോണങ്ങളും പ്രബലങ്ങളാണ്. ഇതു ബ്രഹ്മജാതകം മുതലായ ഹോരാഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്പഷ്ടമാണ്. കൂടാതെ മറ്റുചില ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു വെളിവാകയും ചെയ്യും.

വസിഷ്ഠവചനാദസ്മാജ്ജിജ്ഞാസോരസ്യ പൂതം
ദർശനേ ദൈവവിദബ്രൂണാദാരൂഢന ശുഭാശുഭം. ൩

അ—ഈ വസിഷ്ഠവചനം ഹേതുവായിട്ട് അപ്പൂതനായാലും ജിജ്ഞാസുവിന്റെ ദർശനത്തിൽ ദൈവവിത്തു് ആരൂഢനാകൊണ്ട് ശുഭാശുഭത്തെ ബ്രൂവിടണം.

സാ—മേൽപ്പറഞ്ഞതു വസിഷ്ഠവചനം ആയിരുന്നു. അതിനാൽ ശരിയായവിധത്തിൽ ചോദിക്കാതെ പറയരുതെന്നു നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അറിവാനാഗ്രഹമുള്ളവനാണെങ്കിൽ അവനെ കണ്ടാൽ ആരൂഢരാശികൊണ്ട് ശുഭാശുഭങ്ങളെ പറയുകതന്നെവേണം. യഥാർത്ഥദൈവജ്ഞൻ ഇത്തരംവരുടെ ഇംഗിതജ്ഞാനവും ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ.

വാ—അഥ ആരൂഢവിധിരൂപ്യതേ.

അ—അനന്തരം ആരൂഢവിധി വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ആരൂഢനാകൊണ്ട് ഫലം പറയണമെന്നു കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകംകൊണ്ട് സിദ്ധമായല്ലോ. അതിനാൽ ഇനി ആരൂഢരാശിയെ കല്പിക്കേണ്ട ക്രമം പറയപ്പെടുന്നു.

ഐന്ദ്രാമേഷവൃഷാപഗ്നികോണേ മിഥുനഭം സ്ഥിതം
യാമ്യം കർക്കടസിംഹൗ സ്തോ നൈര്യത്യാം ദിശി കന്യമാ. ഐ
വാരുണ്യാനു തുലാകീടൗ വായുകോണേ ധനുഃസ്ഥിതിഃ
സൗമ്യം മൃഗശിരഃ സ്യാതാം ഐശാന്യാം ദിശി മീനഭം. ൧
ഭൂമിചക്രമിതിപ്രോക്തം വിഷ്വഗ്ദൈവവിദഃ സ്ഥിതം
തസ്മിൻ യത്ര സ്ഥിതഃ പ്രച്ഛാ മാശിമാരൂഢം ഹി തൽ. ൩

ആരൂഢതാൽ പൂതുകേന മാശിമാരൂഢ ഉച്യതേ
തസ്മിൻ സമുക് പരിജ്ഞാതേ സാദം തേനൈവ ചിന്ത്യതാം.

തസ്മിന്നനിശ്ചിതേ ചക്രം വിലിഖ്യാസ്മിൻ സുപൂജിതേ
പ്രച്ഛാ സ്വപ്നേന യം രാശിം സ്പൃശശോഭാരൂഢ ഏവ സഃ. ൧൧

അ—ഐന്ദ്രിയിൽ മേഷവൃഷങ്ങളും അഗ്നികോണത്തിൽ മിഥുനഭവും സ്ഥിതമാകുന്നു. യാമ്യയിൽ കർക്കടസിംഹങ്ങൾ ഭവിക്കുന്നു. നൈര്യതിയായ ദിക്കിൽ കന്യകയും ഭവിക്കുന്നു. വാരുണിയിൽ തുലാകീടങ്ങൾ ഭവിക്കുന്നു. വായുകോണത്തിൽ ധനുസ്ഥിതി ഭവിക്കുന്നു. സൗമ്യയിൽ മൃഗശിരങ്ങൾ ഭവിക്കും. ഐശാനിയായ ദിക്കിൽ മീനഭം ഭവിക്കും. ഇപ്രകാരം ദൈവജ്ഞന്റെ ചുറ്റും ഭൂമിചക്രം സ്ഥിതമെന്നു പ്രോക്തമാകുന്നു. അതുകളിൽവെച്ചു യാതൊന്നിൽ സ്ഥിതനായിട്ടു പ്രച്ഛാവു പൂട്ടിക്കുന്നു. അതു് ആരൂഢമാകുന്നുവല്ലോ. പൂട്ടുകനാൽ ആരൂഢതാ ഹേതുവായിട്ട് രാശി ആരൂഢമെന്നു വചിക്കപ്പെടുന്നു. അതു വഴിപോലെ പരിജ്ഞാതമായിരിക്കുമ്പോൾ അതുകൊണ്ടുതന്നെ

എല്ലാം ചിന്തിക്കപ്പെടണം. അത് അനിശ്ചിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ചക്രത്തെ വിഭേദനം ചെയ്തു പൂജിതമായിരിക്കുന്ന ഇതിൽ സ്വപ്നംകൊണ്ടു യാതൊരു രാശിയെ പ്രജ്ഞാപുസ്തകമോ അതുതന്നെ ആരൂഢമാകുന്നു.

സാ—മേടവും ഇടവവും കിഴക്കേദിക്കിലും ചിറ്റും അഗ്നികോണിലും കർക്കടകവും ചിങ്ങവും തെക്കേദിക്കിലും കന്നിരാശി നിരൂതികോണിലും തുലാവും വൃശ്ചികവും പടിഞ്ഞാറെദിക്കിലും ധനുരാശി വായുകോണിലും മകരവും കുംഭവും വടക്കും മീനംരാശി ഈശകോണിലും ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കാൻ ചുറ്റുമായി രാശിചക്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു പറയണ്ടു രാശികൾ സിലമായല്ലോ. ഫലദാഹനമായിവന്ന ആൾ ഈ രാശികളിൽവെച്ചു ഏതൊരു രാശിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിട്ടാണോ ചോദിക്കുന്നത്, ആ രാശിയെ ആരൂഢമെന്നു കല്പിക്കണം. പൂജകൻ ആരോഹിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അതിനെ ആരൂഢമെന്നു പറയുന്നത്. ഇങ്ങനെ ആരൂഢരാശി പൂജ്യമായി അറിയുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അതിനെ അപ്പോഴൊക്കെ സകലഫലങ്ങളും വിചാരിക്കാവുന്നവയാണ്. ഈ രാശിക്കും ലഗ്നമെന്നു പറയാം. സ്ഥിതികൊണ്ടു ആരൂഢരാശി നിർണ്ണയിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നാൽ മേല്പറയപ്പെടുന്ന വിധിപ്രകാരം രാശിചക്രം വരച്ച ഗ്രഹപൂജ മുതലായതുമായെ പ്രജ്ഞാവിനെക്കൊണ്ടു സ്വപ്നം വയ്ക്കണം. മേൽ പറയുന്ന നിയമമനുസരിച്ചു വേറെ ഒരാളെക്കൊണ്ടു വയ്ക്കുകയും. ഈ രാശി ആരൂഢമാകുന്നു.

വാ—പൂജ്യാസമയ ഏക ദൈവജ്ഞനെ ജ്ഞാതവ്യാനി വക്ഷ്യമാണക്രമേണോച്യതേ.

അ—പൂജ്യാസമയത്തിൽതന്നെ ദൈവജ്ഞനാൽ ജ്ഞാതവ്യങ്ങളായവ വക്ഷ്യമാണക്രമേണ വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—പൂജകൻ ദൈവജ്ഞനോടു ആവശ്യം പറയുന്ന സമയംതന്നെ ജ്യോതിഷക്കാരൻ അറിഞ്ഞുവയ്ക്കേണ്ട സംഗതികളുണ്ട്. അതുകൾ വിവരിച്ചു പറയപ്പെടുന്ന ക്രമത്തിൽ ഇവിടെ പറയാൻപോകുന്നു.

ദൈവജ്ഞനെ സമാഹരിതന സമയോദേശഃ സപ്രായുർദശാ പ്രഷ്ടഃ സ്പർശനമാശ്രിതർക്ഷഹരിതൌ പ്രശ്നാക്ഷമാണി സ്ഥിതിഃ ചേഷ്ടാഭാവവിഭോകനേ ച വസനാദ്യന്യച്ച തല്ക്കാലജം പൂജായാഃ സമയേ തദേതദപിലം ജ്ഞേതം ഹി വക്തും ഫലം. ച

അ—സമാഹിതനായ ദൈവജ്ഞനാൽ പൂജയുടെ സമയത്തിൽ സമയവും ദേശവും സപ്രായുവും ദശയും പ്രജ്ഞാവിന്റെ സ്പർശനവും ആശ്രിതർക്ഷഹരിതകളും പ്രശ്നാക്ഷരങ്ങളും സ്ഥിതിയും ചേഷ്ടാഭാവവിഭോകനങ്ങളും വസനാദിയും തല്ക്കാലമായ അന്യവും ഫലത്തെ വചിപ്പാനായി അഖിലമായ ആ ഇതു—ജ്ഞേതമാകുന്നുവല്ലോ.

സാ—പൂജകൻ ദൈവജ്ഞനോടു തന്റെ ആവശ്യകത്തെ പറയുമ്പോൾ സമയം മുതലായവയെ മനസ്സുവെച്ചറിയണം. അതിനാൽ വളരെ സമാധാനചിത്തനായിത്തന്നെ കൊള്ളേണ്ടതാണ്. അപ്പോൾ ശ്രദ്ധിച്ചറിയേണ്ടവയെ താഴെ പറയുന്നു. സമയം, ദേശം, തന്റെ ശ്വാസഗതി, അപ്പോഴത്തെ സുഖദുഃഖാദ്യവസ്ഥ, പ്രജ്ഞാവിന്റെ സ്പർശനലക്ഷണം, പ്രജ്ഞാവി നില്ക്കുന്ന രാശി, (ദിക്) പ്രജ്ഞാവിന്റെ ചോദ്യത്തിലുൾപ്പെട്ട അക്ഷരങ്ങൾ, പൂജകന്റെ അപ്പോഴത്തെ നില, പൂജകന്റെ അപ്പോഴത്തെ വ്യാപാരം, അപ്പോഴത്തെ സ്വഭാവവിശേഷം, നോട്ടം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്ത്രത്തിന്റെ സ്ഥിതി ആദിശബ്ദംകൊണ്ടു പൂജകന്റെ ആരേണാദികൾ, തല്ക്കാലം അടുത്തുണ്ടാകാവുന്ന മറ്റുള്ള ശുഭാശുഭനിമിത്തങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇതുകളുടെ നന്മതിന്മകളെക്കൊണ്ടു പ്രജ്ഞാവിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങൾ പറയുവാനാണ്. അതിന്റെ രീതി അടുത്തുതന്നെ പറയുകയും ചെയ്യും.

വാ—അഥ ഫലനിർദ്ദേശക്രമ ഉച്യതേ.
അ—അനന്തരം ഫലനിർദ്ദേശക്രമം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനി ദൈവജ്ഞൻ പ്രജ്ഞാവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഫലങ്ങളെ നിരൂപിക്കാനുള്ള ക്രമം പറയപ്പെടുന്നു.

പുഷ്പാനിർഗമമാഗ്നീരഗതിപ്രശ്നക്രിയാസംഭവം
സൂത്രഗ്രിസ്ഥ്യാജ്ഞാമംഗലഫലാരൂപധാരയേന്ദുത്വം
ആയുഃ ഖേദവശാൽ ജാതകവശാൽ സംചിന്ത്യ ഭാവാനു പരാനു
ദേവാനാമനുക്രൂപതാദി ച വദദ് ബാധാഭിചാരാദ്യപി. ൧൩

അ—പുഷ്പാനിർഗമമാഗ്നീരഗതിപ്രശ്നക്രിയാസംഭവമായും സൂത്രഗ്രിസ്ഥ്യാജ്ഞാമംഗലഫലാരൂപധാരയേന്ദുത്വമായും ഇരിക്കുന്ന ആയുസ്സിനേയും ഖേദവശം ഹേതുവായിട്ടും ജാതകവശം ഹേതുവായിട്ടും ആയുസ്സിനേയും പരങ്ങളായിരിക്കുന്ന ഭാവങ്ങളേയും ദേവന്മാരുടെ അനുക്രൂപതാദിയേയും ബാധാഭിചാരാദിയേയും സംചിന്തനം ചെയ്തു വരിക്കണം.

സാ—പുഷ്പാസമയത്തിൽ ധരിക്കേണ്ട വകഴിഞ്ഞ ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞല്ലോ. ആവക ലക്ഷണങ്ങളെക്കൊണ്ടും പുറപ്പെടുവേദം തല്പാലം സംഭവിക്കുന്ന നിമിത്താദികളെക്കൊണ്ടും വഴിയിൽവെച്ചു കാണുന്ന ശകുനം മുതലായവയെ ആശ്രയിച്ചും പുഷ്പകഗ്രഹത്തിങ്കൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അനുഭവപ്പെടുന്ന ലക്ഷണങ്ങളെക്കൊണ്ടും ചക്രമെഴുത്തു മുതലായ പ്രശ്നകർമ്മത്തിന്റെ ഉപകരണസാധനങ്ങളെ (സ്വപ്നദീപതാംബുലാദികളെ) കൊണ്ടും സൂത്രം ത്രിസ്തം അഷ്ടമംഗലം ആരൂഡം ഉദയം ചന്ദ്രൻ ഇതുകളിൽ നിന്നും ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഭേദംകൊണ്ടും ജാതകഫലത്താലും ആയുസ്സിനെ ചിന്തിച്ചു നിശ്ചയിക്കണം. ആയുവിഷയം പ്രധാനമായിട്ടാണ് ഈ പ്രശ്നമാഗ്നീരഗതിന്റെ പുറപ്പാട്. അതുകൊണ്ടാണ് പുഷ്പാനിർഗമനാദികളെക്കൊണ്ടു ആയുസ്സിനെ അറിയണം എന്നു പറഞ്ഞത്. വിവാഹപ്രശ്നം സന്താനപ്രശ്നം മുതലായതിനും സമയാദികളെ യുക്തിപോലെ ചിന്തിക്കാവുന്നതാണ് കൂടാതെ പാദശഭാവങ്ങളെയും ഈശ്വരാനുക്രൂപ്യത്തെയും ധർമ്മദൈവവിചാരത്തെയും ആഭിചാരം ബാധാചിന്ത മുതലായവയെയും വഴിപോലെ ആലോചിച്ചിട്ടു പറയേണ്ടതാണ്. ഫലം പറയുന്നതിനുള്ള ക്രമം ഇപ്രകാരമാണ്.

ദൈവജ്ഞസാവധാനതേപ
പ്രച്ഛ്ഛ പ്രശ്നസൈഷ്ടവേ
സതി പ്രശ്നേഷു സർവ്വേഷു
ശുഭാപ്തിർവചനം തഥാ. ൧൪

അ—ദൈവജ്ഞസാവധാനതപവും പ്രജ്ഞാവിന്റെ പ്രശ്നസൈഷ്ടവവും സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ സർവ്വങ്ങളായ പ്രശ്നങ്ങളിലും ശുഭാപ്തി ഭവിക്കുന്നു. അപ്രകാരം വചനവും ഉണ്ട്.

സാ—പുഷ്പകൻ ദൈവജ്ഞനെ കണ്ടു കാര്യം പറയുമ്പോൾ ദൈവജ്ഞൻ കാര്യം തരങ്ങളാൽ ഇളക്കംകൂടാതെ സമാധാനചിത്തനായിരിക്കണം. പുഷ്പകൻ മയ്ക്കുഭയം വിട്ടു ക്രമപ്രകാരം ചോദിക്കയും വേണം. ഇങ്ങിനെ ആയാൽ ആയുസ്സ് വിവാഹം സന്താനം മുതലായവയെ അറിമുവീകരിച്ചുള്ള ഏതു പ്രശ്നങ്ങളിലും ശുഭഫലംതന്നെ ഉണ്ടാവും. ഇങ്ങനെ വേണമെന്നുള്ളതിന് ആപുവചനം ഉണ്ട്.

ദൈവജ്ഞസാവധാനതേപ പ്രച്ഛ്ഛ പ്രശ്നസൈഷ്ടവേ
ഇഷ്ടദ്രവ്യശ്രുതീക്ഷേപ സമുഗ്രിഷ്ടോപലബ്ധിയേ—ഇതി. ൧൫

അ—ദൈവജ്ഞസാവധാനതപവും പ്രജ്ഞാവിന്റെ പ്രശ്നസൈഷ്ടവവും ഇഷ്ടദ്രവ്യശ്രുതീക്ഷകളും വഴിയാംവണ്ണം ഇഷ്ടോപലബ്ധിയിക്കായി ഭവിക്കും.

സാ—പുഷ്പാസമയത്തു ദൈവജ്ഞൻ സമാധാനമുണ്ടായിരിക്കണം. പുഷ്പകൻ ശരിയായി വണക്കത്തോടുകൂടി വേണം കാര്യം പറയേണ്ടത്. അപ്പോൾ ശുഭപദാർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്നതു കേൾക്കുകയോ അതുകൾ കാരണകയോ വേണം. ഇങ്ങനെ

ഏല്പാമുണ്ടായാൽ പൂർണ്ണകർമ്മം ആഗ്രഹം സുഖേന സാധിക്കുമെന്നു പറയണം. ഇതിശബ്ദം ചേർപ്പാഞ്ഞതിനുള്ള സമാപ്തിബോധകമാകുന്നു.

വാ—അഥോക്താനാം സമയാദീനാം ശുഭാശുഭതപമുച്യതേ.

അ—അനന്തരം ഉക്തങ്ങളായ സമയാദികളുടെ ശുഭാശുഭതപം ക്രമേണ വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ദൈവങ്ങൾ സമാഹിതനായിട്ട് സമയം ഭേദം വായു മുതലായവയെ അറിയണമെന്നു മുൻപെ പറഞ്ഞുവെല്ലോ. അതുകൂടെ ശുഭവും അശുഭവും തന്നിരിക്കുന്നതുള്ള ഫലങ്ങളും ക്രമേണ താഴെപ്പറയാൻപോകുന്നു. അവയിൽ ഒന്നാമതായി സമയത്തിന്റെ ശുഭാശുഭത്തെത്തന്നെ പറയുന്നു.

ബാലാനവജ്ജ്യതാരാസു ഗണ്ഡാന്തോണ്ണവിഷ്ണു ച
അഷ്ടമീവിഷ്ണിചിക്താസു സ്ഥിരേഷു കരണേഷു ച.
തിമിനക്ഷത്രരാശ്യാംശസന്ധൗ ച ഗുളികോദയേ
ചക്രാലം ഗുഹരണേ സപ്തശിരഃസ്യ കാർഗ്ഗളേ തഥാ.
മൃത്യുദഗ്ദ്ധാമിയോഗേഷു പാപദൃഷ്ട്യേയേഷു ച
ത്രയോദശ്യാം പ്രദോഷേ ച നിശീഥേ രവിദർശനേ.
സംക്രാന്തേ ച തഥാ പ്രഷ്ട്വുപൽപ്രത്യുരയോർവധൗ
അഷ്ടമേ ച തഥാ രാശൗ ജന്മാഷ്ടമഗതേ വിധൗ
ഇത്യാദിദൃഷ്ടകാലേഷു പ്രശ്നഃ സ്വാഭാശുഭപ്രദഃ

അ—ബാലാനവജ്ജ്യതാരകളിലും ഗണ്ഡാന്തോണ്ണവിഷ്ണുക്കളിലും അഷ്ടമീവിഷ്ണുരികതകളിലും സ്ഥിരങ്ങളായ കരണങ്ങളിലും തിമിനക്ഷത്രരാശ്യാംശസന്ധിയിലും ഗുളികോദയത്തിലും ചക്രാലത്തിലും ഗുഹരണത്തിലും സപ്തശിരസ്സിലും അപ്രകാരം ഏകാഗ്നിക്കുത്തിലും മൃത്യുദഗ്ദ്ധാമിയോഗങ്ങളിലും പാപദൃഷ്ട്യേയങ്ങളിലും ത്രയോദശിയിലുള്ള പ്രദോഷത്തിലും നിശീഥത്തിലും രവിദർശനത്തിലും സംക്രാന്തിയിലും അപ്രകാരം പ്രജ്ഞാവിന്റെ വിപൽപ്രത്യുരങ്ങളിലും വധത്തിലും അതുപോലെ അഷ്ടമമായ രാശിയിലും വിധു ജന്മാഷ്ടമഗതനായിരിക്കും സമയത്തിലും ഇത്യാദി ദൃഷ്ടകാലങ്ങളിൽ പ്രശ്നം അതുപ്രദമായി ഭവിക്കും.

സാ—ഭരണി, കാർത്തിക, തിരുവാതിര, ആയില്യം, മകം, പുരം, വിശാഖം, കേട്ട, മൂലം, പുരാടം, പുരുഷാദി ഈ പതിനൊന്നുനാളുകൾ ചോരൂണിന് നിഷേധിച്ചവയാണ്.

അശ്വതി, മകം മൂലം, ഇതുകൂടെ ഒന്നാപാദാം ആയില്യം, കേട്ട, രേവതി ഇതുകൂടെ ഒടുവിലത്തെ പാദവും നക്ഷത്രഗണ്ഡാന്തവും കർക്കടകം, ചിങ്ങം, വൃശ്ചികം, ധനുസ്സ്, മീനം, മേടം ഈ രാശികളുടെ സന്നിധിയിൽ കാരോ നാഴിക രാശിഗണ്ഡാന്തവും പഞ്ചമി, ഷഷ്ഠി, ദശമി, ഏകാദശി വാറു പ്രതിപദം ഈ പക്ഷങ്ങളുടെ സന്നിധിയിലും ഈരണ്ടു നാഴിക തിമിഗണ്ഡാന്തവുമാകുന്നു. പക്ഷേ നക്ഷത്രഗണ്ഡാന്തത്തെ മാത്രമേ സാധാരണയായി ഇപ്പോൾ വിചാരിച്ചുവരാറുള്ളൂ.

അശ്വതി, രോഹിണി, പുണർതം, മകം ഈ നക്ഷത്രങ്ങൾക്ക് ഏൻ നാഴികയ്ക്കുമേൽ ഏൻ നാഴികയും ഭരണി, മകയിരം, പുയം, പുരം, ചിത്തിര ഈ നാളുകൾക്ക് ൫൫ നാഴികയ്ക്കുമേൽ ൫ നാഴികയും കാർത്തിക, തിരുവാതിര, ആയില്യം, ഉത്രം, ചോതി ഈ നാളുകൾക്ക് ൨൧ നാഴികയ്ക്കുമേൽ ൯ നാഴികയും വിശാഖം, മൂലം, തിരുവോണം പുരുഷാദി ഈ നാളുകൾക്ക് ആദ്യം എട്ടുനാഴികയും അവിട്ടം, പുരാടം, അവിട്ടം, ഉത്തുട്ടാതി ഈ നക്ഷത്രങ്ങൾക്ക് ൫൨ നാഴികയ്ക്കുമേൽ ൮ നാഴികയും കേട്ട ഉത്രാടം, ചതയം, രേവതി ഈ നാളുകൾക്ക് ൨൦ നാഴികയ്ക്കുമേൽ ൧൦ നാഴികയും ഉണ്ണുകാലമാകുന്നു.

അശ്വതിമുതൽ ൨൭ നക്ഷത്രങ്ങൾക്ക് ക്രമേണ ൫൦. ൨൪. ൩൦. ൪൦. ൧൪. ൧൧. ൩൦. ൨൦. ൩൨. ൩൦. ൨൦. ൧൮. ൨൨. ൨൦. ൧൪. ൧൪. ൧൦. ൧൪. ൨൦. ൨൪. ൨൦. ൧൦. ൧൦.

മുഖ്യ. മന്ത്. ൨൪. ൩൦, ഈ നാഴികയ്ക്കുമേൽ നന്നാലുനാഴിക സമയം വിഷകാലമാകുന്നു. അഷ്ടമി നിഷിദ്ധപക്ഷമാകുന്നു.

സിതപക്ഷത്തിലെ ചതുർത്ഥി ഏകാദശി ഇതുകളുടെ ഉത്തരാർദ്ധവും അഷ്ടമി വാസ് ഇവയുടെ പൂർവാർദ്ധവും കരന്തപക്ഷത്തിലെ തൃതീയ ദശമി ഇവയുടെ ഒട്ടുവിചന്തെ അർദ്ധവും സപ്തമി പതിന്നാലു ഇവയുടെ പൂർവാർദ്ധവും വിഷ്ണിക്കരണമാകുന്നു. ചതുർത്ഥി നവമി ചതുർത്ഥി ഈ പക്കങ്ങൾ രീകതയാകുന്നു.

കരന്തപക്ഷത്തിലെ പതിന്നാലിന്റെ അന്ത്യാർദ്ധവും കരന്തവാവും വെളുത്ത പ്രതിപദത്തിന്റെ പൂർവാർദ്ധവും സ്ഥിരക്കരണമാകുന്നു. പക്കങ്ങളുടെ ആദ്യവസാനങ്ങളിൽ ഓരോ നാഴിക തിഥിസന്ധിയും നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ആദ്യവസാനങ്ങളിൽ ഓരോ നാഴിക നക്ഷത്രസന്ധിയും രാരികളുടെ ആദ്യവസാനങ്ങളിൽ മൂന്നു വിനാഴിക വീതം രാശി സന്ധിയും നവാംശങ്ങളുടെ ആദ്യവസാനങ്ങളിൽ ഓരോ വിനാഴിക അംശകസന്ധിയും സന്ധിമാകുന്നു.

ഗുളികോദയരാശി അനുക്രമമാകുന്നു. ഗുളികനാഴിക സുപ്രസിദ്ധങ്ങളാകയാൽ ഇവിടെ കാണിക്കുന്നില്ല. ഗുളികോദയത്തിനു ശേഷമുള്ള ഗുളികോദയരാശിയും വിഷ്ണുക്കൾക്കു ശേഷമുള്ള രാശിഭാഗവും വിവ്രങ്ങളല്ല.

ചക്രം. "ചാടവും വൈശ്വതവും തട്ടുന്ന നക്ഷത്രം മുഴുവൻ വഞ്ചിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത് ഗണിക്കുകൊണ്ടിത്തുകൊള്ളണം."

സൂര്യഗ്രഹണവും ചന്ദ്രഗ്രഹണവും അതായത് ചന്ദ്രഗ്രഹണംമുതൽ മൂന്നുദിവസവും സൂര്യഗ്രഹണംമുതൽ ൫ ദിവസവും ഗ്രഹണപക്ഷം ഭരണകാലമാകുന്നു. ഗ്രഹണത്തിന് മുമ്പു വഞ്ചിക്കേണ്ടെന്നില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി പല മതാന്തരങ്ങളുമുണ്ട്. വിസ്തരഭയം നിമിത്തം അവയെ കാണിക്കുന്നില്ല.

ചന്ദ്രാക്ഷയോഗത്തിൽ വ്യതിചലനമെന്ന നിത്യയോഗത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തെ സാപ്തമസ്തകമെന്നു പറയുന്നു.

സൂര്യസ്തമിതെ ൧൦ രാശിയിൽനിന്നു വാങ്ങി നാളുകളാൽ വരുന്ന നാളിലും അതിന്റെ ൨-൭-൧൦-൧൧-൧൪-൧൩-൧൫-൧൭-൨൦ ഈ നാളുകളിലും കണ്ട നക്ഷത്രത്തിൽ എത്ര നാഴിക ചെന്നിട്ടുണ്ടോ അത്ര നാഴികവരെ ഉള്ള കാലം ഏകാർഗ്ഗമാകുന്നു.

ശതാർദ്ധം	മുതലായം	ദേശായോഗം	അനുഭവായോഗം
ഞായർ	മകം	പോദശി	ഭരണി
തിങ്കൾ	വിശാഖം	ഏകാദശി	ചിത്തിര
ചൊവ്വ	തിരുവാതിര	പഞ്ചമി	ഉത്രാടം
ബുധൻ	മൂലം	പ്രതിപദ	അവിട്ടം
വ്യാഴം	ചത്തയം	ഷഷ്ഠി	കേട്ട
വെള്ളി	രോഹിണി	അഷ്ടമി	പൂരാടം
ശനി	ഉത്രാടം	നവമി	രേവതി

ഞായരാർദ്ധമുതൽ മകം മുതലുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളും ചേർന്നാൽ മുതലായം പോദശി തുടങ്ങി ഈ കാണിച്ചിട്ടുള്ള പക്കങ്ങൾ ചേർന്നാൽ ദേശായോഗവും ഭരണി മുതലുള്ള ഈ നക്ഷത്രങ്ങൾ ചേർന്നാൽ അനുഭവായോഗവുമാകുന്നു.

ഈ യോഗങ്ങൾക്കു പക്ഷിന്റെ ഏറ്റിൽ ഒരു ഭാഗം വർദ്ധിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രാനുരണ്ടിൽ യോഗങ്ങൾ ക്രമികം കാണുന്നുണ്ട്. അവയെ മിക്കവാറും ഇപ്പോൾ ആചരിച്ചുവരുന്നതായാൽ ഇവിടെ ഏതെങ്കിലും കാണിക്കുന്നില്ല.

പാപോദയരാശിയും പാപദൃഷ്ടിയുള്ള രാശിയും വർദ്ധിക്കുന്നു.

ത്രയോദശിയിലെ സന്ധ്യാസമയം ഉൽക്ലാഷ്ടവും ഈശ്വരകർമ്മത്തിനു ഉചിതവുമാകയാൽ ആ സമയവും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ശുഭമല്ല.

അദ്ധരാത്രിയിലുള്ള ൨ നാഴിക അഭിജിതമുഹൂർത്തമാകയാൽ ആ സമയവും നിന്ദ്രമാകുന്നു. രാത്രി മുഴുക്കെ നിഷിദ്ധമാകുന്നു. വിശേഷിച്ചു രാത്രിയിലെ വൃ-ാമത്തെ മുഹൂർത്തം ഏറ്റവും നിന്ദ്രമെന്നു സാരം.

ആദിത്യോദയരാശിയുടെ ഏഴാമത്തെ രാശി പാട്ടുരാശിയാണ്. ആ രാശിയും നിന്ദ്രമാണ്.

ആദിത്യസംക്രമത്തിന്റെ മുൻപിലും പിൻപിലും ൧൩ നാഴികവീതം ബിംബസംക്രമകാലമാകയാൽ ആ സമയം വർജ്ജിക്കേണ്ടതാണ്.

പ്രകാശവിന്റെ ൩-൫-൭ ഈ നക്ഷത്രങ്ങളും അപ്പമരാശിക്കുറം ജനനകാലത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ വൃ-ാമത്തെ രാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുമ്പോഴും ശുഭമല്ല. ആദിശബ്ദംകൊണ്ടു മുഹൂർത്തരാശിങ്ങളിൽ നിഷേധിക്കപ്പെട്ട ഭൂകമ്പം മുതലായ മറ്റു ദോഷങ്ങളും പ്രശ്നത്തിനു വർജ്ജിക്കേണ്ടവയാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ദോഷഗണനങ്ങൾ ചെയ്തപ്പോഴാണ് മാത്രമല്ല ദേശഭേദം അല്പം ഭിന്നങ്ങളാകാം. അവയെ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കു എന്നുവെച്ചാൽ ഈ ഘട്ടം ക്രമത്തിലധികം ഭിന്നിച്ചുവന്നു വന്നുവരും. അതിനാൽ ആ കൃത്യത്തിലേക്കു തുനിയുന്നില്ല. മേപ്പാഞ്ഞ നിഷിദ്ധകാലങ്ങളിലും മറ്റും ഉണ്ടായ പ്രശ്നം അശുഭമായിത്തീരുന്നതാണ്. പ്രകാശം മിക്കവാറും കാലനിഷ്ഠയും ചെയ്യാതെ ആണല്ലോ പ്രശ്നത്തിനു ചെയ്യാറുള്ളതു്. അപ്പോൾ മേപ്പാഞ്ഞ ഏതൊരു ദോഷമാണോ സംബന്ധിക്കുന്നത് അതിനെ ആശ്രയിച്ചു ഫലം പറഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്നാണ് ഇതിന്റെ സാരം. അല്ലാതെ മുഹൂർത്തം നോക്കി പ്രശ്നത്തിനു ചെയ്യുകയെന്നുള്ളതു് സാധാരണ സുസാധ്യമല്ലല്ലോ.

ഇത്യാദിദോഷാഹിതമായ കാലേടമുതലിപ്പിച്ചു ച

ശുഭാനാമുദയ ദൃഢോ മുഹൂർത്തം ച ശുഭോ ച

സിദ്ധാമുതാദിയോഗം ചുട്ടാദിഷ്ടഫലപ്രദം.

൨൧

അ—ഇത്യാദിദോഷാഹിതമായ കാലത്തിലും അമൃതലിപ്പികളിലും ശുഭോദയങ്ങളിലും ദൃഢിയികളിലും ശുഭങ്ങളായ മുഹൂർത്തങ്ങളിലും സിദ്ധാമുതാദിയോഗങ്ങളിലും ഉള്ള ചുട്ടാ അഭിഷ്ടഫലപ്രദമായി ഭവിക്കും.

സാ—മേൽവിവരിച്ച ദോഷങ്ങളും ഭൂകമ്പം കേതുദയം കൊള്ളിമീൻ വീഴുക മുതലായ ദോഷങ്ങളും കൂടാത്ത സമയം ദൈവജനനോടു് അഭിഷ്ടം ചോദിച്ചാൽ ചോദ്യം ശുഭകാമായി പരിണമിക്കുമെന്നു് അറിയണം. കൂടാതെ അമൃതലിപ്പി ശുഭോദയം ശുഭദൃഷ്ടി ശുഭമുഹൂർത്തം സിദ്ധയോഗം അമൃതയാഗം മുതലായ യോഗങ്ങൾ ഈ കാലങ്ങളും പ്രശ്നത്തിനു പര്യാപ്തമാകുന്നു.

അശപതി മുതലായ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ വിഷ്ണുനാഴിക മുൻപു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതിനുശേഷം നാലുനാഴിക അമൃതലിപ്പികയാകുന്നു

ചന്ദ്രൻ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശുക്രൻ, ഇവർ ശുഭഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. ബലഹീനനായ ചന്ദ്രൻ, പാപനോടുകൂടിയ ബുധൻ ആദിത്യൻ കജൻ ശനി രാഹു കേതു ഇളികൻ ഇവർ പാപഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. മേപ്പാഞ്ഞ ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉദയവും (അവർ നില്ക്കുന്ന രാശിയും) അവരുടെ ദൃഷ്ടിയും (അവർ നോക്കുന്ന രാശിയും) പ്രശ്നത്തിനു ശുഭമാണ്. ഒരു ദിവസം ആകെ ൩൦ മുഹൂർത്തമാകുന്നു. ഒരു മുഹൂർത്തം രണ്ടു നാഴിക വരും. അപ്പോൾ രാത്രിയും പകലും ൧൫ മുഹൂർത്തംവീതമാണല്ലോ ഉള്ളതു്. ദിനരാത്രിപ്രമാണം അനുസരിച്ചു് ഈ നാഴികയ്ക്കു അല്പം ഭേദംവന്നുവരാം. പകലുള്ള ൧൫ മുഹൂർത്തങ്ങൾക്കു തിരുവാതിര ആയിച്ചും അനിഴം മകം അവിട്ടം പൂരാടം ഉത്രാടം അഭിജിത്തു് രോഹിണി കേട്ടു വിശാഖം മൂലം ചതയം പൂരം ഉത്രം ഇങ്ങിനെ ൧൪ നാമങ്ങളും രാത്രിയിലുള്ള ൧൫ മുഹൂർത്തങ്ങൾക്കു തിരുവാതിര പൂരരുദ്രാതി ഉഗ്രിദ്രാതി ധനുതി അശപതി ഭരണി കാർത്തിക രോഹിണി മകയിരം പുനർതം പുയം തിരുവാണം അത്തം ചിത്തിര ചോതി എന്നിങ്ങനെ ക്രമത്താലെ പതിനഞ്ചു നാമങ്ങളാകുന്നു. ൧൧ പയിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വിധിച്ചിട്ടുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളുടെ മുഹൂർത്തങ്ങൾ ശുഭമുഹൂർത്തങ്ങളാകുന്നു. അതതു നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ദേവത

കുറയുന്ന അതതു മുഹൂർത്തങ്ങളുടേയും ദേവതകളാകുന്നു. മേല്പറഞ്ഞ ശുഭമുഹൂർത്തം പ്രശ്നത്തിനു അഭീഷ്ടകരമാകുന്നു.

ഞായറാഴ്ചയോട് ഉത്രം ഉത്രാടം ഉത്രിട്ടാതി പുരാടം രേവതി തിരുവോണം ഈ നക്ഷത്രങ്ങളും തിങ്കളാഴ്ചയോട് പുണർതം ചോതി അവിട്ടം ചതയം ഈ നക്ഷത്രങ്ങളും ചൊവ്വാഴ്ചയോട് അനിഴം ഭരണി രേവതി ഈ നക്ഷത്രങ്ങളും ബുധനാഴ്ചയോട് മകയിരം അനിഴം ഉത്രം ഉത്രാടം രോഹിണി ഈ നക്ഷത്രങ്ങളും വ്യാഴാഴ്ചയോട് അനിഴം അശ്വതി ചോതി പുണർതം പൂയം ഈ നക്ഷത്രങ്ങളും വെള്ളിയാഴ്ചയോട് ഉത്രം അത്തം ചിത്തിര മൂലം രേവതി അശ്വതി ഈ നക്ഷത്രങ്ങളും ശനിയാഴ്ചയോട് രോഹിണി കാർത്തിക ചോതി വിശാഖം അനിഴം ചതയം ഈ നാളുകളും വരുന്നതു സിദ്ധയോഗമാകുന്നു. സിദ്ധയോഗത്തിനു മതാന്തരങ്ങളുണ്ട്. അവ ബഹുലങ്ങളാകയാൽ ഉവിടെ കാണിക്കുന്നില്ല. ഈ യോഗസമയം പകലിന്റെ ഏളിലൊരുഭാഗം പുലരുന്നതുവരെയാകുന്നു. ആ സമയം പ്രശ്നത്തിനു വിശേഷമാകുന്നു.

ഞായറാഴ്ചയോട് പൂയം മൂലം അത്തം ഈ നക്ഷത്രങ്ങളും തിങ്കളാഴ്ചയോട് ചിത്തിരയുടെ പകുതിയും തിരുവോണം മകയിരം ഈ നാളുകളും ചൊവ്വാഴ്ചയോട് ഉത്രിട്ടാതി അശ്വതി ഉത്രം രോഹിണി ഈ നക്ഷത്രങ്ങളും ബുധനാഴ്ചയോട് പഞ്ചമി സപ്തമി ഉത്രാടം കാർത്തിക അനിഴം ഈ പക്കങ്ങളും നാളുകളും വ്യാഴാഴ്ചയോട് ത്രയോദശി പുണർതം പുരാടം രേവതി ഈ പക്കങ്ങളും നാളുകളും വെള്ളിയാഴ്ചയോട് പ്രതിപദം ഷഷ്ഠി ഏകാദശി ഉത്രം ചതയം ചോതി ഈ പക്കങ്ങളും നാളുകളും ശനിയാഴ്ചയോട് ദ്വിതീയ സപ്തമി ദ്വാദശി അവിട്ടം രോഹിണി ചോതി ഈ പക്കങ്ങളും നാളുകളും യോഗമിച്ചവന്നാൽ അമൃതയോഗമാകുന്നു. ഇതിന്റെ കാലവും പകലിന്റെ ഏളിലൊരുഭാഗം പുലരുന്നതുവരെ ആകുന്നു. ആദിശബ്ദംകൊണ്ട് മററുള്ള ശുഭയോഗങ്ങളും ഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. അവ മുഹൂർത്തശാസ്ത്രങ്ങളിൽ സ്പഷ്ടങ്ങളാണ്. അവകളെ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചു വ്യാഖ്യാനം ദീർഘിപ്പിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

വാ—ഏതൽ കാലവിഷയം

അ—ഇതു കാലവിഷയമാകുന്നു.

സാ—“ദൈവജ്ഞാന സമാഹിതന” എന്നുള്ള പദ്യംകൊണ്ട് സമയം ദേശം വായു മുതലായവയെ ഗ്രഹിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവയിൽ സമയത്തിന്റെ ശുഭാശുഭം ഇതേവരെയുള്ള പദ്യംകൊണ്ട് പറയപ്പെട്ടു.

ഫലപ്രസൂനസംപൂർണ്ണമഹീതഹസമാകുലേ

സ്തിഗ്ദ്ധഭൂമീതലേ രത്നകാഞ്ചനാഭിസമനപിതേ.

൨൨

പഞ്ചേന്ദ്രിയമനഃപ്രീതികരേ ഗോമയവാരിണാ

തൽക്ഷണപ്രോക്ഷിതക്ഷോണീതലേ സമവസുന്ധരേ.

൨൩

മംഗല്യകർമ്മസംയുക്തേ മംഗലസ്രീസമാകുലേ

മന്ദിരേ പുത്രഭാര്യാഭിഹൃഷ്ടപുഷ്പജനാശ്രിതേ.

൨൪

യഃ പൂജൂതീദശ ദേശേ പ്രാപ്തോത്ഥിമതം ധൃവം.

൨൫

അ—ഫലപ്രസൂനസംപൂർണ്ണമഹീതഹസമാകുലമായി സ്തിഗ്ദ്ധഭൂമീതലമായി രത്നകാഞ്ചനാഭിസമനപിതമായി പഞ്ചേന്ദ്രിയമനഃപ്രീതികരമായി ഗോമയവാരികൊണ്ട് തൽക്ഷണപ്രോക്ഷിതക്ഷോണീതലമായി സമവസുന്ധരമായി മംഗല്യകർമ്മസംയുക്തമായി മംഗലസ്രീസമാകുലമായി പുത്രഭാര്യാഭിഹൃഷ്ടപുഷ്പജനാശ്രിതമായിരിക്കുന്ന മന്ദിരമായി ഇദ്ദേശമായിരിക്കുന്ന ദേശത്തുവെച്ചു യാവൊരുത്തൻ പൂജിക്കുന്നു; അവൻ അഭിമതത്തെ വേഗേന പ്രാപിക്കുന്നു.

സാ—പുഷ്പങ്ങളും ഫലങ്ങളും ധാരാളമുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ ഉള്ള പ്രദേശവും വല്ലപോലെ മിനുസപ്പെട്ട സ്ഥലവും സ്വർണ്ണം രത്നം വെള്ളി മുതലായ ഉത്തമദ്രവ്യങ്ങളുള്ള പ്രദേശവും കാണുന്നതിനും കേൾക്കുന്നതിനും മണക്കുന്നതിനും ആസ്വദിക്കുന്നതിനും സ്വീകരിക്കുന്നതിനും

തിന്നും മനഃസന്തോഷത്തെ വാർദ്ധ്വീകരിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങളോടുകൂടിയ പ്രദേശവും അപ്പോൾ ചാണകം മെഴുകി ശുദ്ധീകരിച്ചതിയ സ്ഥലവും താഴ്ന്നു ഉയർച്ചകൂടാതെ നിറപ്പോടുകൂടിയ പ്രദേശവും വിവാഹം മുതലായ ശുഭകർമ്മങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ശുഭഭൂമിയിടുകളായ സ്ത്രീകളുള്ളതും മക്കൾ ഭാര്യമാർ മുതലായ ഇഷ്ടജനങ്ങളാൽ സന്തുഷ്ടമായിരിക്കുന്നതും ആയ വീടും ഇങ്ങനെയുള്ള ശുഭസ്ഥലങ്ങളിൽ വെച്ചു വെച്ചുകൊണ്ട് ദൈവജ്ഞനോടു് ആഗ്രാഹത്തെ പറയുകയാണെങ്കിൽ ആഗ്രാഹനിവൃത്തി വരുമെന്നു നിശ്ചയമായും പറയണം.

മഹാവനേ ശുശാന്താനേ നിമ്നോച്ചേ ശുന്യചന്ദിനേ
 ഗൃഹേ ചാത്ത്ജനേ പ്രേതക്രിയാദ്യശുഭകർമ്മണ . ൨.൩
 ജലാഗ്നിശുദ്ധവൃത്താനേ തഥൈവേ പത്രിയചേതസ്സാ
 അനിഷ്ടദേ പ്രദേശേ ച പ്രജ്ഞാ വാപ്തോത്യാദീപ്തിതം. ൨.൪

അ—മഹാവനത്തിലും ശുശാന്തത്തിലും നിമ്നോച്ചത്തിലും ശുന്യചന്ദിനത്തിലും ആത്മജനമായ ഗൃഹത്തിലും പ്രേതക്രിയാദ്യശുഭകർമ്മസ്ഥലത്തിലും ജലാഗ്നിശുദ്ധവൃത്തത്തിലും അപ്രകാരംതന്നെ ഉദ്ദരിയചേതസ്സുകൾക്കു് അനിഷ്ടമോയ പ്രദേശത്തിലും വെച്ച് വെച്ചുകൊണ്ടു് ഭൂമിയിൽ പ്രജ്ഞാ വാപ്തോത്യാദീപ്തിതത്തെ ആവിക്കുന്നില്ല.

സാ—കൊള്ളാം. ചുടുകാട്ടു് അതിന്റെ സമീപപ്രദേശം കന്നും കഴിയുമായിരിക്കുന്ന സ്ഥലം മറ്റുള്ളതെ സഞ്ചാരമില്ലാതെ ശുദ്ധമായ വീടു് മരണരോഗികളാൽ ഭൂരിതന്മാരായ ജനങ്ങളോടുകൂടിയ വീടു് പ്രേതക്രിയ ക്ഷേത്രം മുതലായ അശുഭകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം വെള്ളം അഗ്നി ഉണങ്ങിയ മരം ഇതുകളുടെ സമീപം പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും മനസ്സിന്നും പ്രീതി ഇല്ലാത്ത പ്രദേശം ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലത്തുവെച്ച് ദൈവജ്ഞനോടു ചോദിച്ചാൽ പ്രശ്നത്തിലന്തർഭവിച്ച സംഗതി ലഭിക്കുന്നതല്ല.

വാ—ഏതദ്ദേശവിഷയം.

അ—ഇതു് ദേശവിഷയമാകുന്നു.

സാ—കാലത്തിന്റെ ശുഭാശുഭം പരമ്പരയിന്റെ ദശകം, “പ്രജ്ഞാ വാപ്തോത്യാദീപ്തിതം” എന്നവരെയുള്ള പദ്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്ന പ്രദേശത്തിന്റെ നന്മതിന്മയെക്കുറിച്ചാകുന്നു. ഇനി ശ്വാസഗതിയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു.

കാർത്തും ശ്വാസപരീക്ഷണം പ്രതിദിനം ബുദ്ധി പ്രഭാതാഗമേ
 തസ്യേന്ദ്രാദിഗതിർവാ പ്രഭൃതി സഞ്ചാരശ്ച വിജ്ഞാതതാം
 തേനാത്മീയശുഭാശുഭം ഹി സകലം ജ്ഞേയം പുനഃ പൃച്ഛതാം
 തല്പാലാത്മസമീരണേന ച തഥാ നഷ്ടാദികം ചോചൃതാം.

അ—ദിനംതോറും പ്രഭാതാഗമത്തിൽ ബോധിച്ചിട്ടു് ശ്വാസപരീക്ഷണം കാർത്തമാകുന്നു. അതിന്റെ ഇന്ദ്രാദിഗതിയും ധരാപ്രഭൃതിസഞ്ചാരവും അറിയപ്പെടണം. അതുകൊണ്ടു് ആത്മീയശുഭാശുഭം അഖിലവും ജ്ഞേയമാകുന്നുവല്ലോ. അപ്രകാരം തല്പാലാത്മസമീരണത്തെക്കൊണ്ടു് നഷ്ടാദികവും വചിക്കപ്പെടണം.

സാ—ദൈവജ്ഞൻ ദിവസവും രാവിലെ ഏഴുനേരം ശ്വാസഗതി പരീക്ഷിക്കണം. ശ്വാസം ജലാപിംഗലാസുഷ്മ്ന എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു നാഡികളിൽകൂടിയാണു് ഗതിചെയ്യുന്നതു്. കൂടാതെ പൃഥ്വി, അപ്പു, തേജസ്സ്, വായു, ആകാശം ഇങ്ങനെ പഞ്ചഭൂതരൂപങ്ങളായിട്ടും ഗതിചെയ്യുന്നു. ഇവയിൽ ഏതിലാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടു് അതുകൊണ്ടു് തന്റെ ആ ദിവസത്തെ ശുഭാശുഭങ്ങളെല്ലാം അറിയണമെന്നാണു്. പ്രജ്ഞാവു് വന്നു ചോദിക്കുന്ന സമയം ശ്വാസം പരീക്ഷിച്ചറിഞ്ഞു പ്രജ്ഞാവിന്റെ സകല ശുഭാശുഭങ്ങളേയും പറയണം. മോക്ഷണപ്രശ്നത്തിൽ മോക്ഷണദൃഢം ഇന്നു ദിക്കിലാണെന്നും മറ്റുള്ള ചില ലക്ഷണങ്ങളും പറയപ്പെടണം.

വാമേഷ്വിനൃണ്യധാംഗിരോ ദുശ്ശുഭാം വാമേ ചമന്മാരുതോ
 ഭോമാക്കാക്കിദിനഷ്ട ദക്ഷിണഗതോ സ്തന്നാമഭീഷ്ടഃ സ്തൃതഃ

സൗമ്യാനാം ദിവസേഷു ദക്ഷിണഗതാടനീഷ്ടോ സതാം വാമഗോ
വക്ഷ്യന്തേ മരുതോ ശുഭാശുഭദേവന്മാർഭദോഃ ഫലാനാമിഹഃ. ൨൪

അ—ഇന്ദുബാഹ്യാംഗിരോളഗുളകളുടെ വാരങ്ങളിൽ വാമത്തിൽ ചരന്നായും ഭട്ടേ
മാക്കാർന്നിരിന്നങ്ങളിൽ ദക്ഷിണഗതനായും ഇരിക്കുന്ന മാരുതൻ നാമങ്ങൾ അഭിഷ്ഠനെ
ന്നു സ്മരണാകുന്നു സൗമ്യന്മാരുടെ ദിവസങ്ങളിൽ ദക്ഷിണഗതനായും അശുഭക
ളുടെ ദിവസങ്ങളിൽ വാമഗതനായും ഇരിക്കുന്ന മാരുതൻ അനിഷ്ടനാകുന്നു. ഇവിടെ
ശുഭാശുഭദേവന്മാരായിരിക്കുന്ന മരുതുകളുടെ ഫലങ്ങളുടെ ഭേദങ്ങൾ വചിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

സാ—തിരുൾ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ചൊള്ളി ഈ ആഴ്ചകളിൽ ഇടത്തുവശത്തുകൂടി
യും, ഞായർ, ചൊവ്വ, ശനി ഈ ആഴ്ചകളിൽ വലത്തുവശത്തുകൂടിയും ശ്വാസം സഞ്ച
രിക്കുന്നതു ശുഭപ്രഭാകരം. ഇതിനു വിപരീതമായി ശുഭവാരങ്ങളിൽ വലത്തുഭാഗത്തും
പാപവാരങ്ങളിൽ ഇടത്തുഭാഗത്തും സഞ്ചരിക്കയാണെങ്കിൽ അനിഷ്ടംതന്നെയാണു്.
ഇതു് ശ്വാസഗതിയുടെ സാമാന്യലക്ഷണമാണു്. ഇപ്രകാരം ഫലവിശേഷം അടുത്തു
തന്നെ പറയപ്പെടുന്നു.

സർവ്വേഷാമപി വാസഭരണ പവനേടഭിഷ്ഠ വപുഃ സ്വാസ്ഥതാ
ലാഭോടത്ഥസ്യ ച മുഷ്ടഭോജനമിതീഷ്ടാനാം ഭേവാടമാന്യമാ
ശ്വാസശ്ച ദഹിതോ ന മുഷ്ടമശനം നാത്മാഗമോ ചിത്രഹഃ
സഖൈർന്നാ ശയനം സുഖേന ച സുഖം വിൺമാക്ഷണാദിഷ്ടപചി.

അ—എല്ലാവരുടേയും വാസരങ്ങളിൽ പവനൻ അഭിഷ്ഠനായിരിക്കുമ്പോൾ വപു
സ്സ്വാസ്ഥതയും അത്ഥത്തിന്റെ ലാഭവും മുഷ്ടഭോജനവും ഇപ്രകാരം ഇഷ്ടങ്ങളായിരിക്കുന്ന
വയുടെ ഭാവവും ഭവിക്കും. അന്യപ്രകാരം ഭവിക്കയില്ല. ശ്വാസം അഹിതമാണെങ്കിൽ
മുഷ്ടമായി അശനം ഭവിക്കുന്നില്ല. അത്മാഗമവും ഭവിക്കയില്ല. എല്ലാവരോടും ചിത്ര
ഹം ഭവിക്കും സുഖത്തോടുകൂടെ ശയനം ഭവിക്കയില്ല. വിൺമാക്ഷണാദികളിലും
സുഖം ഭവിക്കുന്നില്ല.

സാ—പാപവാരത്തിലും ശുഭവാരത്തിലും ശ്വാസഗതിക്കു ചില ഭേദങ്ങൾ
വിധിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവരവരുടെ വാരങ്ങളിൽ അവരവർ വിധിക്കപ്പെട്ട രീതിയിൽ
ശ്വാസസഞ്ചാരമുണ്ടായാൽ ശരീരസുഖം ഭവ്യലാഭം ഭക്ഷണസുഖം മുതലായ ഇഷ്ടകാര്യ
ങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുന്നതാണു്. അനിഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതല്ല. ശ്വാസം വിപരീത
മായി സഞ്ചരിച്ചാൽ അന്നു് ഭക്ഷണസൗഖ്യം, ശയനം, മലവിസർജ്ജനം മുതലായ
വയ്ക്കു് കരിക്കലും സുഖമുണ്ടാകുന്നതല്ല എല്ലാവരോടും കലാമത്തിനിടവരികയും ചെയ്യും.
തൽക്കാലശ്വാസംകൊണ്ടു പ്രാണാവിന്റെ നിയന്ത്രണമലങ്ങളും പ്രാതഃശ്വാസംകൊണ്ടു്
ദൈവജ്ഞന്റെ അന്നത്തെ ഫലങ്ങളുമാണു് ചിന്തിക്കേണ്ടതു്.

ശ്വാസസ്യ പ്രതികൂലതാ യദി ദിനേ ഭാനോവപുഷ്ട്വേനാ
ശീതാംശോഃ കലഹഃ കജസ്യ മരണം ഭൂപ്രയാണം വിദഃ
രാജാപശിഷണസ്യ ശുക്രദിവസേ കാതുസ്യ കന്യാപി നോ
സിദ്ധിർനദിനേ സ്വകീയകൃഷിനാശശോചിവാദാദയഃ. ൨൫

അ—ഭാനവിന്റെ ദിനത്തിൽ ശ്വാസത്തിനു പ്രതികൂലത ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ
വപുഷേവേദനയും, ശീതാംശവിന്റെ ദിനത്തിൽ കലഹവും, കജന്റെ ദിനത്തിൽ മരണ
വും, വിത്തിന്റെ ദിനത്തിൽ ഭൂപ്രയാണവും, ധിക്കണന്റെ ദിനത്തിൽ രാജാപത്തും,
മരന്റെ ദിനത്തിൽ സ്വകീയകൃഷിനാശശോചിവാദാദികളും ഭവിക്കും. ശുക്രന്റെ ദിവ
സത്തിൽ ഒരു കാര്യത്തിനും സിദ്ധി ഭവിക്കയില്ല.

സാ—ശ്വാസം അനിഷ്ടമായി സഞ്ചരിച്ചാൽ സാമാന്യേനയുള്ള ദോഷത്തെ
കഴിഞ്ഞു ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ആഴ്ചകളും അനുസരിച്ചുള്ള ഫലഭേദങ്ങ
ളെയാണു് ഈ പദ്യംകൊണ്ടു പറയുന്നതു്.

ഞായറാഴ്ച വായു വിപരീതഗതിയായി വന്നാൽ ശരീരത്തിനു വേദനയുണ്ടാകും. തിങ്കളാഴ്ച വിപരീതമായാൽ കലഹവും ചൊവ്വാഴ്ച വിപരീതമായാൽ മരണവും ബുധനാഴ്ച വിപരീതമായാൽ അന്യദേശസഞ്ചാരവും വ്യാഴാഴ്ച വിപരീതമായാൽ രാജ്യത്തിൽ ആപത്തും വെള്ളിയാഴ്ച വിപരീതമായാൽ സകല കാര്യങ്ങൾക്കും വിപ്ലവവും ശനിയാഴ്ച വിപരീതമായാൽ കൃഷിനഷ്ടം മുതലായ സ്വന്തകാര്യങ്ങൾക്കു നാശവും ഫലമാകുന്നു.

ശ്വാസഗതിയുടെ ഗുണദോഷഫലങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതു് ആഴ്ചകളേയും പൂർണ്ണമായ ഭൂതവിശേഷങ്ങളേയും പക്ഷദേശത്തേയും മറ്റും ആശ്രയിച്ചു വേണ്ടതാണു്. ഒരുദിനത്തിൽ ദോഷവും മറ്റൊരു വിധത്തിൽ ഗുണവുമായി കണ്ടാൽ ദോഷഗുണങ്ങൾ സമാനമായും ഏതൊന്നിനു് ആധിക്യമുണ്ടോ അവ അനുഭവയോഗ്യങ്ങളായും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം.

വായുദാനദിനാഷ്ടകേ യദി ചരേ ദ്വാദശേ ഗുരോഃ പഞ്ചതാ
വ്യാധിച്ഛാ സുമഹാൻ തഥൈവ ഹിമഗോപാമാഷ്ടകേ ദക്ഷിണേ
പുത്രാപൽ ക്ഷിതിജസ്യ ബന്ധനമരേച്ഛാദേ വിദോ ദക്ഷിണേ

മൃത്യുഃ സ്വസ്ത്യ നിമന്തരം സുമഹാമർദ്ദമൃത്യുർഗുരോസ്സംഭവേൽ. ൩൨

അ—നിരന്തരമാകുംവണ്ണം ദാനദിനാഷ്ടകത്തിൽ വായു വാമത്തിൽ ചരിക്കുമെങ്കിൽ ഗുരുവിനു പഞ്ചതയോ സുമഹാനായിരിക്കുന്ന വ്യാധിയോ ഭവിക്കും. അതുപോലെ ഹിമഗുഹിന്റെ വാരാഷ്ടകത്തിൽ ദക്ഷിണത്തിൽ ചരിക്കുമെങ്കിൽ പുത്രാപത്തു ഭവിക്കും. ക്ഷിതിജന്റെ വാരാഷ്ടകത്തിൽ വാമത്തിൽ ചരിക്കുമെങ്കിൽ അരിയിൽനിന്നു ബന്ധനം ഭവിക്കും. വിത്തിന്റെ വാരാഷ്ടകത്തിൽ ദക്ഷിണത്തിൽ ചരിക്കുമെങ്കിൽ തനിക്കു മൃത്യു ഭവിക്കും. സുമഹാമർദ്ദന്റെ വാരാഷ്ടകത്തിൽ ദക്ഷിണത്തിൽ ചരിക്കുമെങ്കിൽ ഗുരുവിനു മൃത്യു ഭവിക്കും.

സാ—ഏകു ഞായറാഴ്ചദിവസം ഇടവിടാതെ ഇടതുഭാഗത്തുകൂടി വായു സഞ്ചരിക്കയാണെങ്കിൽ അപ്പൻ അമ്മാവൻ മുതലായ ഗുരുജനങ്ങൾക്കു മരണമോ വല്ല മഹാരോഗങ്ങളോ ഉണ്ടാകും. ഏകു തിങ്കളാഴ്ചയും ഇടവിടാതെ വലതുഭാഗത്തുകൂടി വായു സഞ്ചരിക്കയാണെങ്കിൽ പുത്രനു രോഗദുരിതം മുതലായ ആപത്തു വരുമെന്നറിയണം. ഏകു ചൊവ്വാഴ്ച മുടങ്ങാതെ ഇടതുഭാഗത്തുകൂടി വായുസഞ്ചാരമുണ്ടായാൽ ശത്രുക്കൾനിമിത്തം ജയിലിൽ ഇരിപ്പാനിടവരുമെന്നറിയണം. ഏകു ബുധനാഴ്ച ഇടവിടാതെ വായു വലതുഭാഗമായി സഞ്ചരിച്ചാൽ തനിക്കു മരണം ഭവിക്കും. ഏകു വ്യാഴാഴ്ച വലതുഭാഗത്തുകൂടി മുടങ്ങാതെ സഞ്ചരിച്ചാൽ ശത്രുക്കൾ ആചാർയ്യാന് മരണം സംഭവിക്കും.

ശുക്രസ്യാവനിമേതൽ നക്ഷത്രോ ദക്ഷിണ ശൂനർവാചമേ

യദി ചരതി മാതിരിശ്വാ ഭാഷ്യാനാശോ നിവാസനാശോ വാ. ൩൩

അ—ശുക്രന്റെ വാരാഷ്ടകത്തിൽ നിരന്തരമാകുംവണ്ണം വായു ദക്ഷിണത്തിൽ ചരിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവനിമേതലായി ധനക്ഷയവും, ശനിയുടെ വാരാഷ്ടകത്തിൽ വാമത്തിൽ ചരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഭാഷ്യാനാശവും അഥവാ നിവാസനാശവും ഭവിക്കും.

സാ—ഏകു വെള്ളിയാഴ്ച ഇടവിടാതെ വായുവിന്റെ ഗതി വലതുഭാഗത്തുകൂടിയാണെങ്കിൽ ഭൂമിനിമിത്തം ദ്രവ്യനാശം സംഭവിക്കും. ഏകു ശനിയാഴ്ച ഇടതുവശമായി വായു സഞ്ചരിക്കയാണെങ്കിൽ ഭാഷ്യാനാശം സംഭവിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ വാസഭവനത്തിനു നാശം സംഭവിക്കും. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ചോദ്യങ്ങൾക്കു് പറഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെമാത്രം സംഭവിക്കുന്നതാണു്. അല്ലാതെ ഏകദിവസത്തെ തൽക്കാലശ്വാസപരീക്ഷണം ചെയ്തു് പൂർണ്ണമായ ഗുണദോഷഫലം പറയുക ഏതൊരു സംഭവമല്ലല്ലോ.

വാ—അഥ ശ്വാസസ്വ പ്രമാണോ ന സ്യ പൂർണ്ണാദിസഞ്ചാര സ്മൽഫലം ച ഉച്യതേ.

സാ—അന്തരം ശ്വാസത്തിന്റെ പ്രമാണമാണു് അതിന്റെ പൂർണ്ണാദി സഞ്ചാരവും തൽഫലവും വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനി ശ്വാസത്തിന്റെ അളവുകൊണ്ട് പൂമിവി, അപ്പു, തേജസ്സ്, വായു, ആകാശം ഇങ്ങിനെയുള്ള ഭേദവും അതുകളുടെ ഫലവും പറയപ്പെടുന്നു.

മേദിന്യാഃ പലു ഷോഡശാംഗുലമപാം ദൈർഘ്യം ദിനേശാംഗുലം
വഹ്നർദ്ദന്തിമിതാംഗുലം മരുത ഏതദ്യുനമഗ്നാംഗുലം
അകാശസ്യ ച വേദ്യമേതദുദിതം ഭൂയാദിഭൂതാത്മക-
സപീയശ്വാസഗതിപ്രമാണമുഭയോമേതൽ സമം ബ്രാണയഃ.

അ—മേദിനിക്കു് ഷോഡശാംഗുലവും അപ്പുകൾക്കു ദിനേശാംഗുലവും വഹ്നിക്കു ദന്തിമിതാംഗുലവും മരുത്തിനു് ഇതു് ദ്യുനമായിട്ടും ആകാശത്തിന്നു അഗ്നാംഗുലവും ദൈർഘ്യമെന്നു് വേദ്യമാകുന്നു. ഈ ഭൂയാദിഭൂതാത്മകസീയശ്വാസഗതിപ്രമാണം രണ്ടു ബ്രാണങ്ങളിലും സമമെന്നു് സ്മൃതമാകുന്നു.

സാ—ശ്വാസപരീക്ഷ ചെയ്യുമ്പോൾ നാസാഗ്രത്തിൽനിന്നു് ഹൃദ്ര അംഗുലം മുതൽ മേല്പെട്ട ശ്വാസം ഗമിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു് പൂമിവിഭൂതമെന്നറിയണം. ഹൃദ്ര അംഗുലം മുതൽ മേല്പെട്ട ശ്വാസത്തിന്നു ദൈർഘ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ആ ശ്വാസം ജലഭൂതമാണെന്നറിയണം. ശ്വാസദൈർഘ്യം വൃ അംഗുലം മുതൽ മേല്പെട്ടു് ഹൃദ്ര അംഗുലത്തിന്നു താഴെയാണെങ്കിൽ ആ ശ്വാസം അഗ്നിഭൂതമാണെന്നറിയണം. ഹൃദ്ര അംഗുലത്തിന്നു മേൽ വൃ അംഗുലത്തിന്നു താഴെയാണു് ശ്വാസദൈർഘ്യമെങ്കിൽ വായുഭൂതമെന്നറിയണം. ശ്വാസദൈർഘ്യം ൩ അംഗുലത്തിന്നു മേൽ ഹൃദ്ര അംഗുലത്തിന്നു താഴെയാണെങ്കിൽ അതു് ആകാശഭൂതമാണെന്നറിയണം. ൩ അംഗുലത്തിൽ കുറഞ്ഞു് ശ്വാസഗതി ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. പൂമിവി മുതലായ ഈ ശ്വാസങ്ങൾക്കു് ജടംവലം ആശ്രയിച്ചു് യാതൊരു ഭേദവുമില്ല. ഏതുവശത്തുകൂടി ആയാലും അതുകൾക്കുള്ള ദൈർഘ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ.

പക്ഷേഽപ്യേ പലു പക്ഷന്തേ ക്ഷിതിമിഡായാതോന്നമന്വദിര-
പ്രാസാദാദിഗൃഹപ്രവേശനകരീ പട്ടാഭിഷേകപ്രദാ
കർച്ചാദന്യദഭീഷ്ടകർമ്മ സലിലം വാമസ്ഥമേവം ശുഭം

കൃപാദേ രചനം കരഗ്രഹണമംബുത്ഥഞ്ച കുർച്ചാദി ഭയം. ൩൫

അ—അല്പമായ പക്ഷത്തിലെ പക്ഷത്തിയിൽ “ഇഡായാതയായ ക്ഷിതി ഉന്നമൻ മന്ദിരപ്രാസാദാദി ഗൃഹപ്രവേശനകരി”യായും പട്ടാഭിഷേകപ്രദയായും ഭവിക്കുന്നു. അന്യമായ ഇഷ്ടകർമ്മത്തെയും ചെയ്യും. വാമസ്ഥമായ സലിലം ഇപ്രകാരം ശുഭത്തേയും കൃപാദിയുടെ രചനത്തേയും കരഗ്രഹണത്തേയും ചെയ്യും. അനിഷ്ടമായ സലിലം അംബുത്ഥമായ ഭയത്തേയും ചെയ്യും.

സാ—വെളുത്ത പ്രതിപദത്തുനാൾ ഇടത്തെ നാസികയിൽക്കൂടി ഭൂമിഭൂതമായ ശ്വാസം ഉണ്ടായാൽ ഉയന്നു മാളിക മുതലായ കെട്ടിടങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചാണു് പട്ടാഭിഷേകം മുതലായ ഇഷ്ടകർമ്മങ്ങൾ സാധിച്ചാണു് എന്നുവേണ്ട മറ്റുള്ള ഏതു് അഭീഷ്ടകാർയ്ക്കു് സാധിക്കുന്നതിന്നു് ഇടവരുന്നതാണു്. അന്നേദിവസം ഇടത്തെ നാസികയിൽക്കൂടി ജലഭൂതമായ ശ്വാസം വന്നാൽ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ ശുഭങ്ങളുണ്ടാവിക്കുന്നതിന്നു് വിശേഷിച്ചു് കളം കിണറു് മുതലായവ കഴിപ്പിക്കുക, വിവാഹം ചെയ്യുക മുതലായ കർമ്മങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്നതിന്നു് സംഗതി വരും. ആ ജലഭൂതമായ ശ്വാസം വലതുവശം കൂടി സഞ്ചരിച്ചാൽ വെള്ളത്തിൽനിന്നു ഭയവും ഉണ്ടാകും.

വഹ്നിർവാദിയായുധക്ഷതിശരീരാതർഗ്ഗഹദ്യോഷണം
പാതം വാ ശിശുകാദികസ്യ ദഹനേ കുർച്ചാൽ ഭേജതശ്ചരം
വായുശ്ചോരഭയം പലായനമപി സ്ഥാനം വിസൃജ്യാത്മനോ
ദന്ത്യശ്വാദ്യധിരോഹണഞ്ച വിതരേദേവ്യാമോദയശ്ചേൽ പുനഃ
മന്ത്രാദേവപദേശലബ്ധിരസകൃദുവപ്രതിഷ്ഠാപനം
ദീക്ഷാപ്യാധിസമുദവശ്ച നിതമാം പീഡാ തന്തേ സന്തതം

വിജ്ഞാനം പല ഭൂതപഞ്ചകഫലം നാശ്യോഃ സമഞ്ചാഭയോഃ
ശ്വാസഃ സംഹതദീപ്ത ഇഷ്ടമുദിരഃ ശീതം ചൂളിചോ നേഷ്ടഃ.

അ—വഹി അരിയോയുകുതിശരീരാൽഗ്വാദപോഷണത്തെയും ദഹനകൽ ശിതുകാദിയുടെ പാതത്തെയും ചെയ്യും. ഈശ്വരനെ ഭജിക്കണം വായു ചോരഭയത്തെയും ആന്താരികൻ സ്ഥാനത്തെ ഉദാഹരിച്ചിട്ട് പലായനത്തെയും ദന്ത്യശ്വാഭാധിരോ ഹണത്തെയും വിതരണംചെയ്യും. പിന്നെ വ്യോമോദയം ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മന്ത്രാദിയുടെ ഉപദേശലബ്ധിയും ദേവപ്രതിഷ്ഠാപനവും ദീക്ഷാപ്രാധിസമുൽഭവവും തന്മയിൽ എല്ലാജ്ഞാഴ്ച പിന്മയും ഭവിക്കും.

സാ—ഈ ഭൂതപഞ്ചകഫലം രണ്ടു നാഡികളിലും സമമെന്നു വിജ്ഞേയമാകുന്നു. സാഹതദീപ്തമായ ശ്വാസം ഇഷ്ടമെന്നും ശീതം ചൂളിമയമായ ശ്വാസം ഇഷ്ടമല്ലെന്നും ഉദിതമാകുന്നു. ശ്വാസം അഗ്നിഭൂതമായാൽ ശത്രുഭയവും ആയുധങ്ങളെക്കൊണ്ടു മുറിയും ഗൃഹത്തിനും കുട്ടികൾ മുതലായവർക്കും അഗ്നിബാധ പതനം അന്യദേശഗമനം ഇവയും ഫലമാകുന്നു. ഈ ദോഷനിവൃത്തിക്കായി ഈശ്വരനെ ഭജിക്കണം. ശ്വാസം വായുഭൂതമാണെങ്കിൽ കള്ളന്മാരിൽനിന്നു ഭയപ്പെട്ട് തന്റെ വീടുവിട്ട് മറ്റൊരാളിങ്കിൽ പോകുകയും ആന കതിര മുതലായ വാഹനങ്ങളിൽ കയറുവാൻ ഇടവരികയും ചെയ്യും. ആകാശഭൂതമായ ശ്വാസമാണെങ്കിൽ മന്ത്രങ്ങൾ മുതലായവയുടെ ഉപദേശങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുന്നതിനും ദേവനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചാൽ രാഹിരമായി ദുഃഖിപ്പാനും ദീക്ഷാമുട്ടുപ്പാനും ഇടവരുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ ഭൂതപഞ്ചകപ്പാരി പറ്റത്തവ ഇല്ല പിംഗലാ എന്നുള്ള നാഡീവിശേഷം പായാശ്ശയാൽ രണ്ടു നാഡികളിലും ഒന്നുപോലെ എന്നു അറിയണം. ശ്വാസം ചിതറിപ്പോകുന്നതു് ആതുഭവും തടിച്ചുനീണ്ടു പുറപ്പെടുന്നതു് ശുഭവുമാകുന്നു.

ഭൂമൗ നിഖാതമവനേരുദയ ജലേടപാം
വാതസ്യ ധൂമവതി ഖസ്യ തഥോൽപദഭശ
ഭൂപാസ്യം ഹൃതഭൂഃ പലു വസ്യ നപും
ബ്രൂയാൽ കൃത ഹി യദി നഷ്ടപദാർത്ഥപുച്ഛാ.

൩൭

അ—ഇവിടെ നഷ്ടപദാർത്ഥപുച്ഛാ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ നഷ്ടമായ വസ്തുവിനെ അറിയുന്നതിന്റെ ഉദയത്തിൽ ഭൂമിയിൽ നിഖാതമെന്നും, അപ്പകളുടെ ഉദയത്തിൽ ജലത്തിൽ നിഖാതമെന്നും, വാതത്തിന്റെ ഉദയത്തിൽ ധൂമവത്തായ പ്രദേശത്തിങ്കൽ എന്നും, ഖത്തിന്റെ ഉദയത്തിൽ അപ്രകാരം ഊൽപദഭശത്തിൽ എന്നും, ഹൃതഭൂക്കിന്റെ ഉദയത്തിൽ ഭൂപുഷ്പകമെന്നും ഇരിക്കണം.

സാ—ദൈവജ്ഞാനോടു മോഷണപ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കയാണെങ്കിൽ അപ്പോഴത്തെ ശ്വാസം അറിഞ്ഞിട്ട് നഷ്ടഭവ്യം ഇരിക്കുന്ന സ്ഥാനം പറയേണ്ടതാണ്. എങ്ങിനെ എന്നാൽ അപ്പോഴത്തെ ശ്വാസം പൃഥ്വിഭൂതമാണെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ കഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും ജലഭൂതമാണെങ്കിൽ വെള്ളത്തിനടിയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും വായുഭൂതമായാൽ പുക എപ്പുന്ന പ്രദേശത്തു ഇരിപ്പുണ്ടെന്നും ആകാശഭൂതമായാൽ പൂക്കുമാദികളായാ മറ്റോ മുകളിൽ ഉണ്ടെന്നും അഗ്നിഭൂതമായാൽ ഭൂമിയുടെ മുകളിൽതന്നെ ഇരിപ്പുണ്ടെന്നും പറയും.

ഐന്ദ്രാദ്യാസ്ത ദിശോ ഭേദതയാഃ
പൃഥിവ്യദ്യദന്തൈഃ ക്രമാൽ
ആകാശോദയതോ മദ്ധ്യം
നഷ്ടം തത്രൈവ വാ സ്ഥിതം.

൩൮

അ—ഐന്ദ്രാദികളായ ദിക്കുകൾ പൃഥിവ്യാദ്യയെക്കൊണ്ടു ക്രമാൽ ഭേദയങ്ങൾ ഉണ്ടായി ഭവിക്കുന്നു. ആകാശോദയംകൊണ്ടു മദ്ധ്യം ഭേദയമാകുന്നു. നഷ്ടം അവിടെ അന്നെ സ്ഥിതമാകുന്നു എന്നോ ഭേദയമാകുന്നു.

സാ—നഷ്ടഭവ്യത്തെപ്പറ്റി ചോദിക്കുമ്പോൾ ശ്വാസം പൂർത്തിയാക്കിയിരുന്നാൽ കിഴക്കേക്കിടിലാണെന്നും ജലമായാൽ തെക്കേക്കിടിലാണെന്നും അഗ്നിയാവാൽ പടിഞ്ഞാറെന്നും വായുവായാൽ വടക്കെന്നും ആകാശമായാൽ മദ്ധ്യപ്രദേശത്താണെന്നും പറയണം. കഴിഞ്ഞ പട്ടംകൊണ്ട് പൂരിവിളിത്തമായ ശ്വാസംകൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ കഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ഈ പട്ടംകൊണ്ട് അതു കിഴക്കേക്കിടിലാണെന്നും വന്നു. അങ്ങിനെ ക്രമമായി വിചാരിച്ചുകൊള്ളുക.

ഭാഗേ യത്ര മരുത്സ്ഥിതിഃ പുനരിഹ ക്ഷോബ്ധാ ജലേ വാ തദാ
ഭാഗേ തത്ര തദേക്ഷതേ യദി പുനർ ജ്യോതിർവിദം കശ്ചന
ദീർഘായുസ്തന്നവർകളത്രതനയഃ പുഷ്പലനശ്ചാധികം
വിജ്ഞേയഃ സ തഥാ സ്രീയോടപി വിപരീതേടതഃഫലം വാസ്യഥാ.

അ—പിന്നെ ഇവിടെ ക്ഷോബ്ധിയിലോ ജലത്തിലോ യാതൊരുഭാഗത്തിൽ മരുത്സ്ഥിതി ഭവിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു പുനർ ജ്യോതിർവിത്തിനെ ആ ഭാഗത്തിൽ സ്ഥിതനായിട്ടു ദർശിക്കുന്നു. ഏകിൽ അവൻ ദീർഘായുസ്സായും ഗുണവൽകളത്രതനയനായും ഏറ്റവും പുഷ്പലനനായും ഭവിക്കുമെന്ന് വിജ്ഞേയമാകുന്നു. സ്രീകളും അപ്രകാരം തന്നെ വിജ്ഞേയകളാകുന്നു. ഇതികൽനിന്നു വിപരീതമായിരിക്കുമ്പോൾ ഫലവും വിപരീതമാകുന്നു.

സാ—ഭൂമിരൂപമായോ ജലരൂപമായോ ഇരിക്കുന്ന ശ്വാസം ഏതൊരുഭാഗത്തു കൂടിയാണോ സഞ്ചരിക്കുന്നത്, ആ ഭാഗത്തു സ്ഥിതനായിട്ടു ഫലമറിയേണ്ടയാൾ ദൈവജ്ഞനോടു കാര്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ ആ പ്രശ്നവിന്ദു ദീർഘായുസ്സ് ഗുണവതിയായ ഭായു ഗുണവാന്മാരായ പുത്രന്മാർ അത്യധികം ധനപുഷ്പി ഇവകൾ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. സ്രീകളും മേൽപ്രകാരം ശ്വാസഗതിയുള്ള സ്ഥാനത്തുനിന്നു ചോദിച്ചാൽ അവർക്കും ഇപ്രകാരം ആയുസ്സ് ഭർത്താവ് പുത്രന്മാർ ധനം ഇതുകൾ ധാരാളം ഉണ്ടാകുമെന്നറിയണം. ഇപ്പറഞ്ഞതിന്നു വിപരീതമായാൽ അപ്പായുസ്സ് കളത്രപുത്രാദികളുടെ നാശം ധനനാശം മുതലായവ അനുഭവിക്കുമെന്നറിയണം. ഇവിടെ സ്രീകൾക്കു ഭർത്തൃനാശം എന്നൊരു വിശേഷമേയുള്ളൂ.

വാ—അത്ര ശാസ്ത്രാന്തരമപി ലിഖ്യത.

അ—ഇവിടെ ശാസ്ത്രാന്തരവും വിഭേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—ശ്വാസത്തിന്റെ ഗുണദോഷനിരൂപണത്തിൽ വേറെയും ശാസ്ത്രവചനങ്ങളുണ്ട്. ആ വചനങ്ങളെ ഇവിടെ എഴുതുന്നു.

ഇഥ വാമാ ഭവേന്നാഡി സോമസ്യാക്ഷസ്യ ദക്ഷിണാ
പിംഗലാഖ്യാസുഷുമാനാഖ്യാ മദ്ധ്യമഗ്നേതദീരിതാ.

അ—വായുവായ നാഡി ഇഡയാകുന്നു. അതു സോമന്റേതാകുന്നു. ദക്ഷിണയായ നാഡി പിംഗലാഖ്യായാകുന്നു. അതു അക്ക്കന്റേതാകുന്നു. മദ്ധ്യമായ നാഡി സുഷുമാനാഖ്യായാകുന്നു. അതു അഗ്നിയുടേതെന്ന് ഉദീരിതയാകുന്നു.

സാ—മൂക്കിന്റെ ഇടത്തെ ഭാഗത്തെ ഇഡ എന്നും അതിന്റെ ദേവത ചന്ദ്രൻ എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. വലത്തെ ഭാഗത്തെ പിംഗല എന്നു പറയും. അതിന്റെ ദേവത ആദിത്യനാകുന്നു. നടുവിൽകൂടിയുള്ള ശ്വാസഗതിക്കു സുഷുമാന എന്നു പറയും. അതിന്റെ ദേവത അഗ്നിയാകുന്നു.

നിർഗ്ഗമേ തു ശുഭോ ഭവേദിധാ പിംഗലാ തു ശുഭോ പ്രവേശനേ
യോഗസാധനവിധൗ തു മദ്ധ്യമാ ശസ്യാത ന ച പരേഷു കർമ്മസു.

അ—നിർഗ്ഗമത്തിങ്കലാകട്ടെ ഇഡ ശുഭമായാകുന്നു. പ്രവേശനത്തിൽ പിംഗല ശുഭമായാകുന്നു. മദ്ധ്യമായതെങ്കെ യോഗസാധനവിധിയിൽ പ്രശംസിക്കപ്പെടുന്നു. പരങ്ങളായ കർമ്മങ്ങളിൽ പ്രശംസിക്കപ്പെടുന്നില്ല.

സാ—ശ്വാസം ഇടത്തെ നാഡിയിൽക്കൂടി പുറപ്പെടുന്ന സമയം നോക്കിവേണം ഏതെങ്കിലും കാൽസാധ്യത്തിനായി എവിടെ എങ്കിലും പുറപ്പെടേണ്ടത്. വലത്തെ നാഡിയിൽക്കൂടി ശ്വാസം പുറപ്പെടുന്ന സമയം നോക്കിവേണം കാൽസാധ്യത്തിൽ ഉളി ഏതായ സ്ഥാനത്തു പ്രവേശിക്കേണ്ടത്. ഇങ്ങനെ യാത്രചെയ്താൽ പ്രവേശിക്കേണ്ട ചെ ത്താൽ അതു സംഭവമായിത്തീരുന്നതാണ്. രണ്ടു നാസാരസ്തങ്ങളിലും സ്വസ്ഥമായും അപ്പോൾ മദ്ധ്യേയമുപമമായി പുറപ്പെടുന്ന ശ്വാസത്തെയാണ് സുഷുമ്ന എന്നു പറയുന്നത്. ഇത് യോഗം പരിശീലിക്കുന്നവർ അറിയേണ്ടതാണ്. മറ്റുള്ള കർമ്മങ്ങൾ ഈ നാഡി ഉപയോഗമല്ല. നാഡികളുടെ ഗതിഭേദങ്ങൾ യോഗികൾക്കു മാത്രമേ നല്ലപോലെ അറിവാൻ കഴിയൂ.

ദേവേ ദക്ഷിണഭാഗഗേ ച പുരുഷേ രോഗാതുരനാമ ദക്ഷിണേ
സ്ഥിതാ പുച്ഛതി പുച്ഛകോഥ പുരുഷോ ജീവത്യുമാഗീ ചിരം
വായാശ്ച തജാകലീകൃതതന്ത്ര വാമാശ്രിതേ ചേശപരേ
വാമേ പുച്ഛതി മേഢ്ദൃഡം ഗതഗദാ വാമാ ചിരം ജീവതി. ൨൧

അ—ദേവൻ ദക്ഷിണഭാഗഗനായും പുരുഷൻ രോഗാതുരനായും ഇരിക്കുമ്പോൾ പുച്ഛൻ ദക്ഷിണത്തിൽ സ്ഥിതനായി പുച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ പുരുഷൻ അരോഗിയായിട്ടു വളരെക്കാലം ജീവിക്കുന്നു. വാമ-തജാകലീകൃതതന്ത്രവായും ഈശ്വരൻ വാമാശ്രിതനായും ഇരിക്കുമ്പോൾ വാമം വാമത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിട്ട് പുച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഗതഗദായായിട്ടു ദൃഢമാകുംവണ്ണം ചിരകാലം ജീവിക്കുന്നു.

സാ—പുരുഷൻ രോഗത്തിൽ കിടക്കുമ്പോൾ ആ രോഗകാൽക്കുത്തുപ്പറ്റി ചോദിപ്പുന്നായി വേരൊരു പുരുഷൻ വലതുഭാഗത്തുനിന്നു ചോദിക്കയും അപ്പോഴത്തെ ശ്വാസം വലതുഭാഗത്തിലായി വരികയും ചെയ്താൽ രോഗം ശമിച്ചു അയാൾ സുഖത്തോടുകൂടി ഭിഷ്യായുസ്സായി ഭവിക്കുമെന്നും ത്രി-രോഗാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ആ രോഗത്തെപ്പറ്റി ചോദിച്ചറിവാനായി ഒരു ത്രിതന്നെ ഉടത്തുഭാഗത്തു ചെന്നുനിന്നു ചോദിക്കയും അപ്പോൾ ശ്വാസം ഇടത്തുഭാഗത്തായിരിക്കയും ചെയ്താൽ രോഗിണിയുടെ രോഗം ശമിച്ചു അവർ ഭിഷ്യായുസ്സായി ഭവിക്കുമെന്നും പറയണം.

ശുഭവാമേ ശുക്ലപക്ഷേ സിലിദാ വാമനാഡികാ
കൃപവാമേ കൃഷ്ണപക്ഷേ നാഡ്യന്യാ സിലിദാധികം. ൨൨

അ—ശുക്ലപക്ഷത്തിലെ ശുഭവാമത്തിൽ വാമനാഡിക സിലിദയാകുന്നു. കൃഷ്ണപക്ഷത്തിലെ കൃപവാമത്തിൽ അന്യയായിരിക്കുന്ന നാഡി സിലിദയാകുന്നു.

സാ—വെളുത്തപക്ഷത്തിലെ തിങ്കൾ ബുധൻ വ്യാഴം വെള്ളി ഈ ആഴ്ചകളിൽ ഇടതുവശം സഞ്ചരിക്കുന്ന വായു ഏറ്റവും ശുഭപ്രദമാണ്. ഞായർ ചൊവ്വ ശനി ഈ ആഴ്ചകളിൽ വലതുവശമായി സഞ്ചരിക്കുന്ന ശ്വാസം അപ്പോൾ കറുത്തപക്ഷമാണെങ്കിൽ വളരെ ശുഭകരമാണ്.

ഗുഹാച്യുന്ദ്രണ നിന്ത്യാദഃ പ്രവിഷ്ടോ ഭാറനാ മണേ
ശുന്യാംശോ വൈരിണം കൃതാ കാതദാ വിജയീ ദേവൽ. ൨൩

അ—ഗുഹത്തിൽനിന്ന് ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു നിന്ത്യാതനായി ഭാറവിനെക്കൊണ്ടു രണത്തിൽ പ്രവിഷ്ടനായി വൈരിയെ ശുന്യാംശത്തിൽ ചെയ്തിട്ടു കാതരനായവനും വിജയിയായി ഭവിക്കും.

സാ—ശ്വാസം ഇടതുവശമുള്ളപ്പോൾ വീട്ടിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട് ശ്വാസം വലതു വശമായി സഞ്ചരിക്കുന്ന സമയംനോക്കി രണ്ടുഭൂമിയിൽ പ്രവേശിച്ച് ശത്രുവിനെ ശ്വാസമില്ലാത്ത ഭാഗത്തു നിർത്തി പോരുചെയ്താൽ യുദ്ധവൈജയീലാഭവനാണെങ്കിൽകൂടി യും ജയിക്കാൻ കഴിയും. ഇത് യോദ്ധാക്കൾക്കു മാത്രമല്ല വാപ്രേരിവാദമുണ്ടളിലും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

നിഷ്ക്രാന്താ ഭാനനാ ഭേദാൽ പ്രവിഷ്ടശ്ശിനാ രജ്ഞ
ജീവാംശേ യസ്യ ച ശതൃഃ സ ശൂദ്രാപി വിനശ്യതി. ൨൫

അ—ഭാനവിനെക്കൊണ്ടു ഭേദത്തിൽനിന്ന് നിഷ്ക്രാന്തായി ശശിയെ കൊണ്ടുരണത്തിൽ പ്രവിഷ്ടനായിരിക്കുന്നവനും യാവനൊരുത്തൻ ശതൃ ജീവാംശത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു അവനും ശൂദ്രനാണെങ്കിലും നശിക്കുന്നു.

സാ—ശ്വാസം വലത്തുഭാഗത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ വീട്ടിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട് ഇടത്തു ഭാഗത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ യുദ്ധഭൂമിയിൽ പ്രവേശിച്ച് ശത്രുവിനെ ശ്വാസമുള്ള വശത്തുനിന്നു തി പോരാളെത്തന്നെക്കിൽ എത്രമാത്രം യുദ്ധവൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ളവനാണെങ്കിലും താൻ അടിമപ്പെട്ടുപോകുമെന്നറിയണം.

ദണ്ഡ പശ്ശതപോ ഭൂതാഃ കിതവാ വ്യവഹാരിണഃ

ഏതേ ശൂന്യഗതാഃ സൗമ്യാഃ ചൂണ്ണസ്ഥാ ഭയദാഃ സ്തൃതാഃ രുന്ത

അ—ദണ്ഡക്കൾ, ശതൃക്കൾ, ഭൂതങ്ങൾ, കിതവന്മാർ, വ്യവഹാരികൾ ഇവർ ശൂന്യഗതന്മാരാകുന്നു എങ്കിൽ സൗമ്യന്മാരാകുന്നു. ചൂണ്ണസ്ഥന്മാരാകുന്നു എങ്കിൽ ഭയദന്മാരെന്നു സ്തൃതന്മാരാകുന്നു.

സാ—കള്ളന്മാർ, ശതൃക്കൾ, ഭൂതങ്ങൾ (യക്ഷഗന്ധർവാദിഗ്രഹങ്ങൾ) ചൂതുകളിക്കാർ, വിവാദക്കാർ ഇവരോടു എതിരിടേണ്ടിവന്നാൽ ഇവരെ ശ്വാസമില്ലാത്ത ഭാഗത്തു നിൽക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങിനെ ആയാൽ അവർ ശാന്തന്മാരായിത്തീരും. ശ്വാസമുള്ള ഭാഗത്തു അവർ നില്ക്കയാണെങ്കിൽ അവരിൽനിന്നു പരാജയം സിദ്ധിക്കും. രണ്ടുപേർ തമ്മിൽ മത്സരരൂപമായി എതിരിട്ടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഏവിടയും ഈ ന്യായം ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു.

വിവാദേ ദൃതയുദ്ധം ച-സ്താനഭോജനമൈമുന

വ്യവഹാരോ വ്യയം ഭംഗം ഭാനനാഡി പ്രശംസ്യതേ. ൨൭

അ—വിവാദത്തിലും ദൃതയുദ്ധത്തിലും സ്താനഭോജനമൈമുനത്തിലും വ്യവഹാരത്തിലും വ്യയത്തിലും ഭംഗത്തിലും ഭാനനാഡി പ്രശംസിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—വാദപ്രതിവാദം, ചൂതുകളി, യുദ്ധം, കളി, യൗൺ, സ്രീസേവ, വ്യാപാരം ഭാനം (കടംകൊടുക്കുക മുതലായത്) ഭംഗം (ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ പൂർവ്വരൂപത്തിൽനിന്നു ഭേദപ്പെടുത്തി വേറൊരുരൂപത്തിലാക്കുക) ഈ ഛട്ടങ്ങളിൽ ശ്വാസം വലത്തുവശമായാൽ ശുഭമാകുന്നു.

യാത്രാദാനവിവാഹേഷു വസ്ത്രാലങ്കാരഭൂഷണേ

ശുഭേ സന്ധൗ പ്രവേശേ ച വാമനാഡി പ്രശംസ്യതേ. ൨൮

അ—യാത്രാദാനവിവാഹങ്ങളിലും വസ്ത്രാലങ്കാരഭൂഷണത്തിലും ശുഭസന്ധിയിലേ പ്രവേശത്തിലും വാമനാഡി പ്രശംസിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—(വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെടുക) ഏതെങ്കിലും ഭാനംചെയ്യുക, വിവാഹംചെയ്യുക, വിശേഷാൽ വസ്ത്രം ആരംഭം മുതലായതു ധരിക്കുക, നല്ലകാഴ്ചയുള്ളവർക്കു രണ്ടു പക്ഷക്കാരേ ഒരുമിച്ചു ചേർക്കുന്നതിന് ഒരുങ്ങുക ഈ ഛട്ടങ്ങളിൽ ഇടതുവശമുള്ള ശ്വാസം ശുഭകരമാകുന്നു.

ദേവേ ഗതേ ചുച്ഛതി വാമഭാഗം

സ്ഥിതോ നമോ ദക്ഷിണതോ യദിത്യാൽ

വ്യത്യാസതോടസ്താദപി കൃഹ്ംസാധ്യം

വദന്തി സന്തഃ പലു മോഗജാതം.

൨൯

അ—ദേവൻ വാമഭാഗത്തെ ഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ ദക്ഷിണത്തിൽ സ്ഥിതനായ

നരൻ പൂർത്തിയാക്കുന്നു എങ്കിലും ഇതിൽനിന്നു വ്യത്യാസമായി ഭവിക്കുമെങ്കിലും രോഗജാതനെ ക്ഷമയോടെ സന്തുഷ്ടം വരിക്കുന്നതന്നെ.

സാ—ഇടതുവശത്തു ശ്വാസസഞ്ചാരമുള്ളപ്പോൾ പ്രശ്നം വലതുഭാഗത്തുനിന്നു ചോദിക്കയും വലതുവശം ശ്വാസസഞ്ചാരമുള്ളപ്പോൾ ഇടതുവശംനിന്നു ചോദിക്കയും ചെയ്താൽ രോഗപ്രശ്നമാണെങ്കിൽ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു പ്രതിവിധി ചെയ്തതിനുശേഷം രോഗം ശമിക്കയുള്ളൂ എന്നു പറയണം. മഹാബാരുടെ അഭിപ്രായം ഇപ്രകാരമാകുന്നു.

അന്തർഗ്ഗതേ പൂർത്തി പൂർത്തകേശ്വരേ
ദേവേ നമോ ജീവതി വീതരോഗഃ
തേനൈവ മാർഗ്ഗേണ ബഹിർഗ്ഗതേ ചേൽ
പരേതരാജസ്യ പൂർവ്വം പ്രയാതി.

൫൦

അ—ദേവൻ അന്തർഗ്ഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ പൂർത്തകൻ പൂർത്തിയാക്കുന്നു എങ്കിൽ നരൻ വീതരോഗനായിട്ടു ജീവിക്കുന്നു. ആ മാർഗ്ഗത്തുതന്നെ ബഹിർഗ്ഗതനായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ പരേതരാജന്റെ പുരയെ പ്രയാണംചെയ്യുന്നു.

സാ—ശ്വാസം നാസാരൂപങ്ങളിൽ കൂടി ഗതാഗതം ചെയ്തയാണല്ലോ പതിവ്. ശ്വാസം അകത്തേക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ പൂർത്തകൻ രോഗകാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു എങ്കിൽ രോഗശാന്തി വരുമെന്നും ഭീഷായുസ്സായിരിക്കുമെന്നും പറയണം. എന്നാൽ അകത്തേക്കു പ്രവേശിച്ച ശ്വാസം പ്രവേശിച്ച സ്ഥിതിയിൽ കൂടിത്തന്നെ പുറത്തേക്കു പുറപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ആ രോഗി മരിക്കുന്നതന്നെ ചെയ്യും. ഉത്തരാർദ്ധത്തിന് ഒരു പക്ഷാഘാതം കൂടിയുണ്ട്. ശ്വാസം അകത്തേക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ചോദിക്കയാണെങ്കിൽ രോഗി ജീവിക്കുമെന്നാണല്ലോ പൂർവാർദ്ധത്തിന്റെ സാരം. ശ്വാസം വെളിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു വോഴാണു് രോഗത്തെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചതെങ്കിൽ ആ രോഗി മരിക്കുന്നതാണു്. ഈ അർത്ഥകല്പനയ്ക്കു് “തേനൈവ മാർഗ്ഗേണ” എന്നുള്ള പ്രയോഗത്തിന് ശരിയായ ഉപപത്തി കാണുന്നില്ല.

വാമേ വാ ദക്ഷിണേ ഭാഗേ പ്രശ്നശ്ചൈവായുസംയുതേ
ജീവേന്നമശ്വ നാമീ ച തഥാന്നപ്യാനപലതിഃ.

൫൧

അ—വാമമായോ ദക്ഷിണമായോ വായുസംയുതമായ ഭാഗത്തിൽ പ്രശ്നം ഭവിച്ചു എങ്കിൽ നരൻ നാരിയും ജീവിക്കും. അനുപ്യാനപലതി അപ്രകാരം പറയണം.

സാ—രോഗി സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ ആരായാലും ശ്വാസമുള്ള ഭാഗത്തുനിന്നു ദൂതൻ ദൈവത്തെപ്പോലെ രോഗത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ രോഗശമനം ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. പുരുഷൻ വലതുവശവും സ്ത്രീയ്ക്കു് ഇടതുവശവും സ്ഥിതിയും ശ്വാസത്തിന്റെ ആനുകൂല്യമുണ്ടായാൽ ഇങ്ങോക്കെന്നു മുൻപേ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ ദേവ വിചാരിക്കണം. ശ്വാസമുള്ള ഭാഗത്തു് പൂർത്തകന്റെ സ്ഥിതി സാമാന്യേന ഇപ്രകാരമാകുന്നു. ഉണ്ടോ അനുപ്യാനപലതിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

യത്ര യത്ര സ്ഥിതിഃ പൂർവ്വാ പുനർഭൂതസ്സമാരുതേ
സ്ഥിതിസ്തിവൃതി ചേദ്രോഗീ ജീവത്യേവ ന സംശയഃ.

൫൨

അ—ദൂതൻ ഏതുഭാഗത്തോ സ്ഥിതിനായി പൂർത്തിയായിട്ടു് പിന്നെ സമാരുതമായ ഭാഗത്തിൽ സ്ഥിരനായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന എങ്കിൽ രോഗി ജീവിക്കുന്നു. സംശയമില്ല.

സാ—പൂർത്തകൻ ഇടത്തോ വലത്തോ ശ്വാസമുള്ള ഭാഗത്തോ ഇല്ലാത്ത ഭാഗത്തോ ഏവിടെനിന്നു ചോദിച്ചാലും വേണ്ടില്ല ചോദിച്ചതിനുശേഷം ശ്വാസഗതിയുള്ള ഭാഗത്തു് മാറി സ്ഥിരനായിത്തന്നാൽ രോഗി നിശ്ചയമായും മരിക്കുന്നതല്ല.

അത്രേ വാമേഽപി ച യദുപരി സ്ഥായിനാ പൂർവ്വമാനം
ഇത്യേവ ചേദേ തദിഹ സകലം ചഭൂതേ ചന്ദ്രചാരാൽ

പുഷ്പാധിപസ്താനിതമസിതേ ദക്ഷിണ സൂര്യ ചാരാ-
ദാത്മാവസ്ഥാസദശമഖിലം പൂജകസ്യാപി വാച്യം.

൫൩

അ--ഇതുമായ പക്ഷത്തിൽ ആഗ്രത്തിലും വാമത്തിലും ഉപരിഭാഗത്തിൽ സ്ഥാ-
യിയായിരിക്കുന്നവനാൽ യാതൊന്നു പൂജ്യമാനമായി ഭവിക്കുന്നു. അതു സകലവും ഇ-
വിടെ ചന്ദ്രചാരം ഹേതുവായിട്ട് ലഭിക്കപ്പെടുന്നു. അസിതമായ പക്ഷത്തിൽ പൂജ്യത്തി-
ലും ദക്ഷിണത്തിലും അധോഭാഗത്തിൽ സ്ഥായിയായിരിക്കുന്നവനാൽ പൂജ്യമാനമായി-
രിക്കുന്നത് നിയതമായിട്ട് ലഭിക്കപ്പെടുന്നു. ആത്മാവസ്ഥാസദശമം വണ്ണം അഖില-
വും പൂജ്യകനും വാച്യമാകുന്നു.

സാ--പൂജകൻ മുൻപിലോ ഇടതുഭാഗത്തോ മുകളിലോനിന്നു ചോദിക്കയും
അത് വെളുത്ത പക്ഷത്തിലായിരിക്കയും അപ്പോൾ ശ്വാസം ഇടതുഭാഗമായി വരികയും
ചെങ്കാൽ പ്രശ്നത്തിനു വിഷയമായ ആഗ്രഹമെല്ലാം സാധിക്കുമെന്നു പറയണം. പൂജ-
കൻ പുറകിലോ വലത്തോ താണഭാഗത്തോനിന്നു ചോദിക്കയും അത് കറുത്ത പക്ഷത്തി-
ലാകുകയും അപ്പോൾ ശ്വാസം വലതുഭാഗത്തു വരികയും ചെങ്കാൽ മുൻപറഞ്ഞവണ്ണം
ആഗ്രഹസിദ്ധി ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. അപ്പോൾ സുഖദുഃഖാദികളായ ഏതൊരുവ-
സ്ഥയാണോ ദൈവജ്ഞനുള്ളത്, അതുപോലെ പ്രശ്നാവിന്റെ അവസ്ഥയേയും വിചാരി-
ച്ചു പറയേണ്ടതാണ്. ശ്വാസംകൊണ്ട് തറിക്കു പറയപ്പെട്ട ഫലങ്ങൾ യുക്തിപോലെ
പ്രശ്നാവിനും പറയണമെന്നു ഗ്രഹ്യമാകുന്നു.

സ്താനഭോജനനിദ്രാദിനിജകർമ്മസു യാദൃശഃ

ആത്മഭോജനഭവസ്തസ്യ താദൃശഃ പ്രച്ഛത്ത ച്യതാം.

൫൪

അ--സ്താനഭോജനനിദ്രാദിനിജകർമ്മങ്ങളിൽ ആത്മാവിന്റെ അനുഭവം യാദൃ-
ശമാകുന്നുവോ താദൃശമായിരിക്കുന്ന അനുഭവം പ്രച്ഛാവിനും വചിക്കപ്പെടണം.

സാ--കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിന്റെ നാലാംപാദംകൊണ്ട് പറയപ്പെട്ടവയെ ഒന്നുകൂ-
ടി വിവരിക്കുന്നു. ഉണ്ണ് കളി നിദ്ര മുതലായ തന്റെ നിത്യാനുഭവങ്ങളിൽ സുഖമോ
ദുഃഖമോ അനുഭവിക്കുന്നത് എന്ന് കാത്തിട്ട് അതുപോലെ പ്രച്ഛാവിന്റെ കളി ഉണ്ണ്
ഉറക്കം മുതലായ അവസ്ഥകളേയും സുഖദുഃഖങ്ങളേയും പറയണം.

ശാസ്ത്രാന്തരമപീഹാസ്തി ദൂതദൈവവിഭോർദ്ദശാ

യാദൃശീ താദൃശീ വാച്യാ ദശാ വ്യാധിമതാമിതി.

൫൫

അ--ദൂതദൈവവിത്തുകളുടെ ദശ യാദൃശിയായി ഭവിക്കുന്നു. താദൃശിയായിരി-
ക്കും ദശ വ്യാധിമത്തുകൾക്കും വാച്യയാകുന്നു. എന്നിങ്ങനെ ഇവിടെയും ശാസ്ത്രാന്തരം
ഭവിക്കുന്നു.

സാ--ദൂതനും ദൈവജ്ഞനും പ്രച്ഛാവിന്റെ ഗുണഭോജനിരൂപണത്തിൽ പ്രതി-
പുരുഷന്മാരമാകുന്നു. തന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെന്നു താല്പര്യം. അ-
തിനാൽ തൽക്കാലം അവർക്കുള്ള അനുഭവങ്ങൾ എല്ലാം പ്രച്ഛാവിന്റെ അനുഭവത്തെ
സൂചിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. ആകയാൽ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ ദൈവജ്ഞനും ദൂതനും ഏതൊരു
വസ്ഥ അനുഭവിക്കുന്നുവോ അതുപോലെയുള്ള സുഖദുഃഖാവസ്ഥതന്നെ പ്രച്ഛാവിനും പറ-
യേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങിനെ പറയണമെന്നുള്ളതിനു പല ശാസ്ത്രവചനങ്ങളുമുണ്ട്.

ഗർഭിണീദർശനേ വായുർദ്ദക്ഷിണേ ചേൽ പുമാൻ വധുഃ

ഗർഭസ്ഥാ വാമഭാഗേ ചേദ്രായോനോ ചേദസൽപ്രജാ.

൫൬

അ--ഗർഭിണീദർശനത്തിൽ വായു ദക്ഷിണത്തിലാണെങ്കിൽ ഗർഭസ്ഥയാകുന്ന
പ്രജ പുമാനാകുന്നു. വാമത്തിലാകുന്നു എങ്കിൽ വധുവാകുന്നു. രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിലും ഇല്ലെ-
ങ്കിൽ അസൽപ്രജയാകുന്നു.

സാ--ദൈവജ്ഞൻ ഒരു ഗർഭിണിയെ കണ്ടാൽ ശ്വാസപരീക്ഷചെയ്തു പ്രജയു-
ടെ സ്ത്രീപുരുഷഭേദം അറിയാവുന്നതാണ്. ശ്വാസം വലതുവശമുണ്ടാകിൽ പുരുഷനെ

ന്നും ഇടതുവശമാണെങ്കിൽ സ്രീ എന്നും രണ്ടിലും ശരിയായ ശ്വാസഗതിയില്ലാതെ ശ്വാസം ഉൾപമുവമായി പോകുകയാണെങ്കിൽ പ്രജയ്ക്ക് ജീവനില്ലാതെ പ്രസവിക്കുമെന്നും അറിയണം.

ഗർഭഭേദ കീമിതി പ്രശ്നേ സചായൗ ഗഭിണീ തദി
പുമാൻ സ്രീ വീരണേ ഭാഗേ യുഗ്മം വായുർദപചയായുദി ൫൭

അ—എന്റെ ഗർഭത്തിൽ എന്തൊരു പ്രജയാകുന്നു എന്നുള്ള പ്രശ്നത്തിൽ ഗഭിണി സചായുവായ ഭാഗത്തിലാണെങ്കിൽ പുമാൻ എന്നും വീരണമായ ഭാഗത്തിലാണെങ്കിൽ സ്രീ എന്നും രണ്ടുകളിലും വായു ഉണ്ടെങ്കിൽ യുഗ്മം എന്നും വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ഒരു ഗർഭിണി ദൈവജന്മനോട് എന്റെ ഗർഭത്തിലുള്ള പ്രജ സ്രീയോ പുരുഷനോ എന്നിങ്ങനെ ചോദിച്ചാൽ അപ്പോൾ ആ ഗർഭിണി ശ്വാസസഞ്ചാരമുള്ള ഭാഗത്താണ് നിന്നു ചോദിച്ചതെങ്കിൽ പ്രജ പുരുഷനാണെന്നും ശ്വാസമില്ലാത്ത ഭാഗത്തു നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ സ്രീയാണെന്നും രണ്ടു മുകളിലും തുല്യമായി പുറപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ഗർഭത്തിൽ ഒരു സ്രീപ്രജയും ഒരു പുരുഷപ്രജയുമുണ്ടെന്നും പറയണം. ഇത് ഗർഭിണി ചോദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പറയേണ്ടതും കഴിഞ്ഞ പട്ടംകൊണ്ട് ഗർഭിണിയെ കണ്ടാൽ പരീക്ഷിച്ചറിയേണ്ടതുമാണ്.

വായോമാകാശസഞ്ചാരോ ഗർഭച്ഛിദ്രസ്യ സൂചകഃ

പുഷ്പാ സചായാവന്യത്ര സ്ഥിതൗ ചാസൽപ്രജാം വദേൽ.

അ—വായുവിന്റെ ആകാശസഞ്ചാരം ഗർഭച്ഛിദ്രത്തിന്റെ സൂചകമാകുന്നു. സചായുവായിരിക്കുന്ന ഭാഗത്തുനിന്നു പുഷ്പിച്ചിട്ടു മറ്റൊരു ഭാഗത്തു സ്ഥിതി സതിയായിരിക്കുമ്പോൾ അസൽപ്രജയേയും വദിക്കണം.

സാ—ഗർഭിണിയുടെ ചോദ്യസമയം ശ്വാസം ആകാശരൂപമാണെങ്കിൽ ഗർഭം അലസിപ്പോകുമെന്നും വായുസഞ്ചാരമുള്ള ഭാഗത്തുനിന്നു ചോദിച്ചിട്ട് ശ്വാസമില്ലാത്ത ഭാഗത്തു മാറി ഇരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ജീവനില്ലാത്ത പ്രജയെ പ്രസവിക്കുമെന്നും പറയണം.

നിഗ്ദ്യ ശശിനാ ഗേഹാൽ പ്രാപ്യം പ്രാപ്തസ്യ ഭാനനാ
കായ്തസ്യ ദുർല്ലഭസ്യാപി ലാഭഃ സ്യാദപ്രയത്നതഃ. ൫൯

അ—ശശിയെക്കൊണ്ട് ഗേഹത്തിൽനിന്നു നിഗ്ദ്യമിച്ച് ഭാനവിനെക്കൊണ്ട് പ്രാപ്യത്തെ പ്രാപ്തനായവനു് ദുർല്ലഭമായിരിക്കുന്ന കായ്തത്തിന്റെ ലാഭവും പ്രയത്നം കൂടാതെ ഭവിക്കും.

സാ—ഇടതുവശംകൂടി ശ്വാസമുള്ളപ്പോൾ വീട്ടിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട് വലതുവശം ശ്വാസമുള്ള സമയം എന്തെങ്ങിനാൽ എത്തിയാൽ കായ്തം വളരെ അസാധ്യമായിരുന്നാലും പ്രയാസം കൂടാതെ സാധിച്ചാൽ ഇടവരുന്നതാണ്.

മിഥോമാഗമനപ്രശ്നേ വാമഗേ മാതരിശ്ചനി
നാഗമോടനുക്തസിദ്ധൈവ തദാഗതിരതോടന്യഥാ. ൬൦

അ—രിപുവിന്റെ ആഗമനപ്രശ്നത്തിൽ മാതരിശ്ചാവ് വാമഗനായിരിക്കുമ്പോൾ ആഗമമില്ല. ഇതിങ്കൽനിന്നു വിപരീതമായാൽ തദാഗതി അനുക്തസിദ്ധത എന്നാണ്.

സാ—തന്റെ നേരേ ശത്രു യുദ്ധത്തിനോ മറ്റോ വരുമോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ ദൈവജന്മൻ തന്റെ അപ്പോഴത്തെ ശ്വാസം വാമഭാഗത്തിലാണെങ്കിൽ ശത്രു വരികയില്ലെന്നും വലതുഭാഗത്താണെങ്കിൽ വരുമെന്നും പറയണം. ഇതു കേവലം യുദ്ധപ്രശ്നത്തിനുള്ളതാണെങ്കിലും മത്സരവിഷയമായ മറ്റു പ്രശ്നങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

അങ്കയുദ്ധ മമൈതസ്തിൻ ജയോ വാ കിം പരാജയഃ
പ്രശ്നോടയം പൂണ്ണഭാഗേ ചേൽ ജയോടന്യത്ര പരാജയഃ. സച

അ—എനിക്കു് ഈ അങ്കുരലാത്തിൽ ജയമോ പരാജയമോ എന്നുള്ള പ്രശ്നം ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പൂർണ്ണഭാഗത്തിലാകുന്നുവെങ്കിൽ ജയവും അന്യഭാഗത്തിലാകുന്നുവെങ്കിൽ പരാജയവും വാച്യമാകുന്നു.

സാ—എനിക്കു് ഈ ചെസ്സാൻപോകുന്ന അങ്കുരലാത്തിൽ (കളരിയിൽവെച്ചു് പരീക്ഷണാർത്ഥം ചെയ്യുന്ന ഒരുതരം യുദ്ധം) ജയമാണോ തോൽവിയാണോ ഉണ്ടാകുന്നതു് എന്നു ദൈവജ്ഞനോടു ചോദിക്കുമ്പോൾ പ്രഷ്ടാവു് ശ്വാസസഞ്ചാരമുള്ള ഭാഗത്തു നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ജയം സിദ്ധിക്കുമെന്നും ശ്വാസമില്ലാത്ത ഭാഗത്തു നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ തോൽവിയാണെന്നും പറയണം.

സന്നഹനം നിർഗ്ഗമനം ഖളൂരികാരോഹണഞ്ച ശുഭമീഡയാ
പിംഗലയാ പുനരിതരം പ്രഹരതി യദി വാമഗം ജടയാ നിയതഃ. ൩൨

അ—സന്നഹനവും നിർഗ്ഗമനവും ഖളൂരികാരോഹണവും ജഡകൊണ്ടു ശുഭമാകുന്നു. പിംഗലകൊണ്ടാകട്ടെ വാമഗനായിരിക്കുന്ന ഇതരനെ പ്രഹരിക്കുന്നു എന്നീ ജയം നിയതമാകുന്നു.

സാ—യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുന്നതും യാത്രതിരിക്കുന്നതും കളരിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതും ഇടതുഭാഗത്തുകൂടി ശ്വാസസഞ്ചാരമുള്ള സമയമാണു വേണ്ടതു്. അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടു് വലതുഭാഗത്തു ശ്വാസസഞ്ചാരം വരുമ്പോൾ തന്റെ ശത്രുവിനെ ഇടതുവശത്താക്കി യുദ്ധം ചെയ്യാൽ തനിക്കു കണിശമായും ജയിക്കാൻ കഴിയും. പണ്ടു് ഈ മാതിരി യുദ്ധം കേരളം മുഴക്കെ നടപ്പായിരുന്നു.

ഇഡയാപ്യാത്രഡവതഃ ഖളൂരികാരോഹണഞ്ച പുനരപി ചേൽ
ചരതി മരുണൈവ ജയഃ പ്രാഗേപാദകു സ്ഥീയതാം തദാ തസ്യാം. ൩൩

അ—ഇഡകൊണ്ടു ഖളൂരികയെ ആത്രഡവാനായവന്നും പിന്നെയും മരുണു് ഇടത്തുടെത്തന്നെ ചരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ജയം ഇല്ലതന്നെ. അപ്പോൾ അതിൽ കിഴക്കോ വടക്കോ ആയി സ്ഥിതിചെയ്തു് എന്നുള്ളതുണ്ടാകുന്നു.

സാ—ഇടതുവശത്തു ശ്വാസസഞ്ചാരമുള്ളപ്പോൾ കളരിയിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ പിന്നെയും ശ്വാസം ഇടതുവശംതന്നെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ കളരിയിൽ കിഴക്കോ വടക്കോ മാറി ഒതുങ്ങി ഇരുന്നുകൊള്ളണം. ശ്വാസഗതി വലതുവശം വരുന്ന അവസരം നോക്കി യുദ്ധംചെയ്യുകൊള്ളണമെന്നു താല്പ്യം.

വാ—ഏതൽ ശ്വാസാവസ്ഥാവിഷയം.

അ—ഇതു് ശ്വാസാവസ്ഥാവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഇവിടെ “കാൽയം ശ്വാസപരീക്ഷണം” എന്നുതുടങ്ങി കഴിഞ്ഞ പദ്യംവരെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ശ്വാസത്തിന്റേയും അവസ്ഥയുടേയും ശുഭാശുഭാഭിപ്രായമാകുന്നു. ഇനി മുൻപറഞ്ഞ ക്രമം അനുസരിച്ചു് സ്വർണത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു.

പ്രഷ്ടാ വക്ഷോദേശേ സുപുഷ്പശദ്യദി ക്ഷിപ്രചീപ്തിതം ലഭേത
മംഗലവസ്തുനി ച തഥാ വിപരീതം ഫലമമംഗലസ്വഭവം. ൩൪

അ—പ്രഷ്ടാവു് വക്ഷോദേശത്തിൽ സ്വർക്കുമെങ്കിൽ വേഗേന ഇഷ്ടിതത്തെ ലഭിക്കുന്നു. മംഗലവസ്തുവിൽ സ്വർക്കുമെങ്കിൽ അപ്രകാരംതന്നെ. അമംഗലസ്വർത്തിലുള്ള ഫലം വിപരീതമാകുന്നു. ഇനി സ്വർണക്രമമാണല്ലോ പറവാൻ പോകുന്നതു്.

സാ—പുഷ്പകൻ ദൈവജ്ഞനോടു് അഭീഷ്ടകാൽയത്തെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കുമ്പോൾ തന്റെ മാറിടത്തിലോ “സപണ്ണം കണ്ണാടി മുതലായ ഉത്തമവദാന്തമുള്ളിലോ സ്വർക്കുന്നുവെങ്കിൽ തന്റെ ആഗ്രഹനീയത്തി വേഗേന വരുമെന്നു് പുഷ്പകനോടു പറയണം. ഉലകു, മുറം മുതലായ അനാഷ്ടപദാന്തമുള്ള സ്വർച്ചകൊണ്ടു ചോദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇഷ്ടകാൽയസാദ്ധ്യംകുറിക്കലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ലെന്നറിയണം.

സംസ്കൃതം നാഭിനാസാസ്യകേശരോമനഖദപിജാൻ
 ഗുഹ്യപുഷ്പസ്തനഗ്രീവാജരാനാമികാംഗുലീഃ.
 മന്യോരാണാമപി നവകം കരപദഃപാസ്തലം ച സർപ്പപർച്ചാണി
 പ്രഷ്ടാ ലഭതേടനിഷ്ഠം നിമ്നസ്തർഗ്ഗം തഥൈവ വിഭജ്ഞതേ. നന്ന

അ—നാഭിനാസാസ്യകേശരോമനഖദപിജങ്ങളേയും ഗുഹ്യപുഷ്പസ്തനഗ്രീവാജരാനാമികാംഗുലികളേയും രസ്യങ്ങളുടെ നവകത്തേയും കരചരണതലത്തേയും സർപ്പപർച്ചങ്ങളേയും സംസ്കൃതമായ പ്രഷ്ടാദ് അനിഷ്ഠാലഭിക്കുന്നു. നിമ്നസ്തർഗ്ഗം സഞ്ചയിരിക്കുമ്പോഴും അപ്രകാരം വിഭജ്ഞയമാകുന്നു.

സാ—പ്രഷ്ടാദ് ദൈവജന്മനോടു ചോദിക്കുന്ന സമയം നാഭി, മൂക്കു, വായ്, തലമുടി, കരം, നഖം, പല്ലു, ഗുഹ്യപ്രദേശം, മുഖ, കഴുത്തു, വയറ്, മോതിരവരലു, നവകചരങ്ങൾ കൈകാലു ഇതുകളുടെ തലം, ഞെരിയാണി, മുട്ട മുതലായ സന്ധിപ്രദേശങ്ങൾ മറ്റു താണപ്രദേശങ്ങൾ ഇവിടെ ഏവിടെയോ സ്ഥിതിക്കുന്നതിൽ ഇഷ്ടസാദ്ധ്യം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. സ്തർഗ്ഗവിഷയമായി മറ്റുചില വിശേഷവിധികൾ ഉണ്ടു്. അവയും ഇവിടത്തന്നെ വിവരിക്കുന്നുണ്ടു്.

പ്രാഗാഭിദിക്ഷു മുഖ് ദിഷ്ഠിരഭോഗചപുഷ്ഠാ ച സ്ഥിതഃ
 ധപജാദ്യാസ്തൽസ്ഥിതിസ്തർഗ്ഗമലമപ്യത്ര കഥ്യതേ. നന്ന

അ—പ്രാഗാഭിദിക്ഷുകളിലും മുഖാഭികളായ മുട്ടു് അംഗങ്ങളിലും ധപജാദ്യങ്ങൾ സ്ഥിതങ്ങളാകുന്നു. ഇവിടെ തൽസ്ഥിതിസ്തർഗ്ഗമലവും കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—കിഴക്കു മുതലായ വൃദിക്കുകളിലും മുഖാദ്യ മുതലായ വൃ അവയവങ്ങളിലും ധപജം ധൃമം മുതലായ വൃ യോനികൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഒരു യോനിയിൽനിന്നു ഒരു അവയവ യോനിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്ത ഉള്ള മറ്റൊരു പ്രമേണ പരമാൻ പോകുന്നു.

ധപജോ ധൃമശ്ച സിംഹശ്ച സാരമേയോ വൃഷഃ ഖരഃ
 ദന്തീ കാകഃ ക്രമാദേതേ ദിശാസ്തപത്യാദിഷു സ്ഥിതഃ. നമ്പ

അ—ധപജവും, ധൃമവും, സിംഹവും, സാരമേയവും, വൃഷവും, ഖരവും, ദന്തിയും കാകയും ക്രമാന്താദിവ ഇതുകൾ ഐന്ത്യാദികളായ ദിശകളിൽ സ്ഥിതങ്ങളാകുന്നു.

സാ—ധപജം ധൃമം മുതലായ യോനികൾ ക്രമേണ കിഴക്കു അഗ്നിദിക്കാണു്, തെക്കു നിരുതികാണു്, പടിഞ്ഞാറു വായുകാണു്, വടക്കു ഇശുകാണു് ഈ ദിക്കുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു നാലു ദിക്കുകളിൽ ധപജം സിംഹം വൃഷം ഗജം ഇങ്ങനെയുള്ള ഇരയോനികളും അഗ്നിദിക്കു മുതലായ ര്കോണുകളിൽ ക്രമേണ ധൃമം സാരമേയം (ശപാവു്) ഖരം (കഴുത) കാകൻ ഈ ര് അവിഷ്ഠയോനികളുമാണു് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതെന്നു ഗ്രഹ്യമാകുന്നു.

മുഖ്നി ധപജോ ബ്രാണപുടേ തു ധൃമ-
 ശ്വാഭസ്യ ഹരിഃ ശ്രോത്രദേശാഃ ശപസഞ്ജതഃ
 കണ്ഠേ വൃഷഃ പാണിയുഗല ഖരശ്ച
 ഗജശ്ച ഏദ്വഞ്ചിയുഗല ച കാകഃ. നന്ന

അ—മുഖാവിൽ ധപജവും, ബ്രാണപുടത്തിൽ ധൃമവും, ആസ്യത്തിൽ ഹരിയും ശ്രോത്രദിക്കുകളിൽ ശപസഞ്ജതനും, കണ്ഠത്തിൽ വൃഷവും, പാണിയുഗത്തിൽ ഖരവും ഏന്തിൽ ഗജവും അഞ്ചിയുഗത്തിൽ കാകനും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

സാ—വൃദിക്കുകളിൽ വൃ യോനികളെ കല്പിച്ചുവല്ലോ. അതുപോലെ ശരീരത്തിന്റെ വൃ അവയവങ്ങളിലും വൃ യോനികൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അവയെ ക്രമേണ പറയുന്നു. മുഖാവിൽ ധപജയോനിയും, മൂക്കിൽ ധൃമയോനിയും, മുഖത്തിൽ സിംഹയോനിയും, കഴുത്തിലും ചെവിയിലും ശപയോനിയും, കഴുത്തിൽ വൃഷയോനിയും, കൈകളിൽ

ഖരയോനിയും, ഏദയത്തിൽ ഗജയോനിയും, കാലുകളിൽ കാകയോനിയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. വൃദിക്കുകളിലായി വൃയോനികളെ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇവയിൽ എവിടെയെങ്കിലും നിന്നു അവയവയോനികളിൽ എവിടെയെങ്കിലും സ്റ്റർച്ചാൽ അവയ്ക്കുള്ള ഫലങ്ങളെയാണ് ഇനി പറയാൻപോകുന്നത്. ഇതാണ് ഈ യോനിയെക്കൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം.

ധപജസിംഹവൃഷഭാനാം സ്റ്റർച്ചനന ഫലം ക്രമാൽ

ധനമോയാനഭൂഷാണാം ലാഭഃ പ്രാഗ്ഭീശി തിച്ഛതഃ. ൭൦

അ—പ്രാധിക്കിൽ തിച്ഛന്നാമിരിക്കുന്നവന്റെ ധപജസിംഹവൃഷഭങ്ങളുടെ സ്റ്റർച്ചനം ക്രമേണ ധനമോയാനഭൂഷകളുടെ ലാഭം ഫലമെന്നു വാച്യമാകുന്നു.

സാ—കിഷ്കേദിക്കു ധപജയോനിസ്ഥാനമാണല്ലോ. ഇവിടെനിന്നു ധപജയോനിസ്ഥാനമായ മുളാവിൽ സ്റ്റർച്ചാൽ ധനലാഭവും, സിംഹയോനിസ്ഥാനമായ മുളത്തു സ്റ്റർച്ചാൽ പശുക്കളുടെ ലാഭവും, വൃഷയോനിസ്ഥാനമായ കഴുത്തിൽ സ്റ്റർച്ചാൽ പല്ലക്കത്തോണി മുതലായ യാനസാധനങ്ങളുടെ ലാഭവും, ഗജയോനിസ്ഥാനമായ ഏദയത്തിൽ സ്റ്റർച്ചാൽ ആഭരണലാഭവും ഫലമാകുന്നു.

രിപുനാശേന്ദിരാപുത്രസുഹൃല്ലാഭാഃ ഫലം ക്രമാൽ

സിംഹോക്ഷഗജകേതുനാം സിംഹസ്ഥസ്യാഭിമർശനേ. ൭൧

അ—സിംഹസ്ഥനായിരിക്കുന്നവന്റെ സിംഹോക്ഷഗജകേതുക്കളുടെ അഭിമർശനത്തിൽ ക്രമേണ റിപുനാശേന്ദിരാപുത്രസുഹൃല്ലാഭങ്ങൾ ഫലമെന്നു വാച്യമാകുന്നു. പ്രഷാദ്യ സിംഹയോനിസ്ഥാനമായ തെക്കേ ദിക്കിൽനിന്നു സിംഹയോനിയുടെ സ്ഥാനമായ മുളത്തു സ്റ്റർച്ചാൽ കേതുനാശവും വൃഷയോനിയുടെ സ്ഥാനമായ കഴുത്തിൽ സ്റ്റർച്ചാൽ കേശപശുസമ്പത്തും ഗജയോനിസ്ഥാനമായ ഏദയത്തിൽ സ്റ്റർച്ചാൽ സന്താനലാഭവും, കേതുയോനിസ്ഥാനമായ മുളാവിൽ സ്റ്റർച്ചാൽ ബന്ധുജനലാഭവും ഫലമാകുന്നു.

വൃഷഭലധപജസിംഹാനാം വൃഷസ്ഥസ്യാഭിമർശനേ

വൃഷവാഹനഭായ്യാപ്തിർമിത്രാപ്തിശ്ച ഭവേൽ ക്രമാൽ. ൭൨

അ—വൃഷസ്ഥന്റെ വൃഷഭലധപജസിംഹങ്ങളുടെ അഭിമർശനത്തിൽ ക്രമേണ വൃഷവാഹനഭായ്യാപ്തിയും, മിത്രാപ്തിയും വാച്യമാകുന്നു.

സാ—വൃഷയോനിദിക്കായ പടിഞ്ഞാറുനിന്നു വൃഷിയോനിസ്ഥാനമായ കണ്ണത്തെ സ്റ്റർച്ചാൽ കാളയുടെ ലാഭവും, ഗജയോനിയുടെ സ്ഥാനമായ ഏദയത്തിൽ സ്റ്റർച്ചാൽ കതിര മുതലായ വാഹനങ്ങളുടെ ലാഭവും, ധപജയോനിയുടെ സ്ഥാനമായ മുളാവിൽ സ്റ്റർച്ചാൽ ഭായ്യാലാഭവും, സിംഹയോനിയുടെ സ്ഥാനമായ മുളത്തിൽ സ്റ്റർച്ചാൽ ബന്ധുലാഭവും ഫലമാകുന്നു.

ദന്തിധപജമുഗേന്ദ്രാക്ഷ്ണാം ഗജസ്ഥസ്യാഭിമർശനേ

ഗജഭൂഷാസുഹൃൽപുത്രലാഭഃ പ്രച്ഛ്ഛഃ ക്രമാദ് ഭവേൽ. ൭൩

അ—ഗജസ്ഥനായ പ്രഷാവിന്റെ ദന്തിധപജമുഗേന്ദ്രാക്ഷാക്കളുടെ അഭിമർശനത്തിൽ ക്രമേണ ഗജഭൂഷാസുഹൃൽപുത്രലാഭം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ചുട്ടുകൻ ഗജദിക്കായ വടക്കുനിന്നു ചോദിക്കയും അപ്പോൾ ഗജയോനിസ്ഥാനമായ ഏദയത്തിൽ സ്റ്റർച്ചിയും ചെല്ലാൽ ആന മുതലായ വിശേഷവാഹനങ്ങളുടെ ലാഭവും, ധപജയോനിസ്ഥാനമായ മുളാവിൽ തൊടുകയാണെങ്കിൽ ഭൂഷണലാഭവും സിംഹയോനിസ്ഥാനമായ മുളത്തു സ്റ്റർച്ചിയായാണെങ്കിൽ ബന്ധുലാഭവും വൃഷയോനിസ്ഥാനമായ കഴുത്തിൽ സ്റ്റർച്ചിയായാണെങ്കിൽ പുത്രലാഭവും ഫലമാകുന്നു.

ധൂമസ്ഥിതസ്യ ധൂമാദികോണസംസ്ഥാഭിമർശനേ

മൃത്യുഃ ക്ലേശാ വ്രതാപാദയാ ഭർതവ്യാപൽ ഫലം ക്രമാൽ.

അ—ധൂമസ്ഥിതന്റെ ധൂമാദികോണസംസ്ഥാഭിമർശനത്തിൽ മൃത്യുവും ക്ലേശവും വ്രതാപായവും ഭർതവ്യാപത്തും ആകുന്ന ഫലം ക്രമേണ വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ധൂമയോനിദിക്കായ അഗ്നികോണിൽനിന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ ധൂമയോനി സ്ഥാനമായ മൂക്കിൽ സ്റ്റിക്കിടുന്നെങ്കിൽ ഉത്തുവും, ശപയോനിസ്ഥാനമായ ചെവികളേയും കണ്ണുകളേയും സ്റ്റിക്കിടുന്നെങ്കിൽ ഭുവവും ഖരയോനിസ്ഥാനമായ കൈകളിൽ സ്റ്റിക്കിടുന്നെങ്കിൽ പ്രതഭാഗവും കായയോനിസ്ഥാനമായ കാലുകളിൽ സ്റ്റിക്കിടുന്നെങ്കിൽ ഭരണീയന്മാരായ ജനങ്ങൾക്ക് ആപത്തും ഫലമാകുന്നു.

ശ്വാത്രാഡസ്യ തദാദീനാം ചതുർണ്ണാം സ്പർശനേ ഭവേൽ
വ്യാധിമാത്മജനാശശ്ച നാനാവ്യാപൽ സുഹൃന്മൃതിഃ.

൭൩

അ—ശ്വാത്രാഡന്റെ തദാദികളായ ൪ സ്ഥാനങ്ങളുടെ അഭിമുഖത്തിൽ വ്യാധിയും ആത്മജനാശവും നാനാവ്യാപത്തും സുഹൃന്മൃതിയും ക്രമേണ ഭവിക്കും.

സാ—പ്രഷ്ഠാപ് വരയോനിദിക്കായ നിവൃത്തികോണിൽനിന്നു ചോദിക്കയും അപ്പോൾ ശപയോനിസ്ഥാനമായ ചെവി, കണ്ണ് ഇതുകളെ സ്റ്റിക്കിയും ചെജ്ജാൽ വ്യാധി ഭുവവും ഖരയോനിസ്ഥാനമായ കൈകളെ സ്റ്റിച്ച്ചാൽ പുത്രനാശവും കായയോനിസ്ഥാനമായ കാലുകളെ സ്റ്റിച്ച്ചാൽ പലതരത്തിൽ ആപത്തും ധൂമയോനിസ്ഥാനമായ മൂക്കിൽ സ്റ്റിച്ച്ചാൽ ബന്ധുജനങ്ങളുടെ മരണവും ഫലമാകുന്നു.

ഖരസ്ഥിതസ്യ തൽപൂർവ്വചതുഷ്ഠസ്പർശനേ ഫലം

വിവാദോ ഗോഹതിശ്ശസ്രഭംഗോ ഭാജ്യാഗദഃ ക്രമാൽ.

൭൪

അ—ഖരസ്ഥിതന്റെ തൽപൂർവ്വചതുഷ്ഠസ്പർശനത്തിൽ വിവാദവും ഗോഹതിയും ശ്ശസ്രഭംഗവും ഭാജ്യാഗദവും ക്രമേണ ഫലമെന്നു വാച്യമാകുന്നു.

സാ—പ്രഷ്ഠാപ് വരയോനിദിക്കായ വായുകോണിൽ നിന്നു ചോദിക്കയും അപ്പോൾ ഖരയോനിസ്ഥാനമായ കയ്യിൽ സ്റ്റിക്കിയും ചെജ്ജാൽ വാദ്യേതിവാദം മുതലായ മത്സരവും കായയോനിസ്ഥാനമായ കാലിൽ സ്റ്റിക്കിടുന്നെങ്കിൽ നാസ്താലിനഷ്ടവും ധൂമയോനിസ്ഥാനമായ മൂക്കിൽ സ്റ്റിക്കിടുന്നെങ്കിൽ ആയുധാകൊണ്ടു പ്രണപ്പെട്ടകയും ശപയോനിസ്ഥാനമായ ചെവി കണ്ണ് ഇതുകളെ സ്റ്റിക്കിടുന്നെങ്കിൽ ഭാജ്യാഗദം ഭാഗദുഃഖവും ഫലമാകുന്നു.

കാകസ്ഥസ്യ ച കാകാദിചതുഷ്ഠസ്പർശനേ ഭവേൽ

ബന്ധുനാശോ വപുഭംഗോ മൃതിർനീചാൽ സുതക്ഷയഃ.

൭൫

അ--കാകസ്ഥന്റെ കാകാദിചതുഷ്ഠസ്പർശനത്തിൽ ക്രമേണ ബന്ധുനാശവും വപുഭംഗവും നീചാൽനിന്നു മൃതിയും സുതക്ഷയവും വാച്യമാകുന്നു.

സാ—പ്രഷ്ഠാപ് കാകയോനിദിക്കായ ഈശാനകോണിൽ സ്ഥിതിചെയ്തു ചോദിക്കയും അപ്പോൾ കാകയോനിസ്ഥാനമായ കാലിൽ സ്റ്റിക്കിയും ചെജ്ജാൽ ബന്ധുക്കൾക്കു നാശവും ധൂമയോനിസ്ഥാനമായ മൂക്കിൽ സ്റ്റിക്കിയായെന്നെങ്കിൽ ശരീരത്തിനു് കുടിവു് മുറിവു് മുതലായവ സംഭവിക്കയും ശപയോനിസ്ഥാനമായ ചെവി കണ്ണ് ഇതുകളെ സ്റ്റിച്ച്ചാൽ മിഥുനങ്ങൾ ചതുരായി മരണവും ഖരയോനിസ്ഥാനമായ കയ്യിൽ സ്റ്റിച്ച്ചാൽ സന്താനനാശവും ഫലമാകുന്നു.

ധൂമശ്വേതകാകസ്പൃഗ് യപജസിംഹവൃഷേഭഗഃ

വിപരീതോഽഥവാ യായാദത്യന്തം ന ശുഭാശുഭം.

൭൬

അ—പ്രഷ്ഠാപ് യപജസിംഹവൃഷേഭഗനായിട്ടു് ധൂമശ്വേതകാകസ്പൃഗായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിലും അഥവാ വിപരീതനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിലും അത്യന്തമായ ശുഭാശുഭം യാനുചെയ്യുന്നില്ല.

സാ—ധൂമം സിംഹം വൃഷം ഗജം ഈ ശുഭയോനികളുടെ സ്ഥാനമായ കിഴക്കു് തെക്കു് പടിഞ്ഞാറു് വടക്കു് ഈ ദിക്കുകളിൽ നിന്നിട്ടു് ധൂമം, ശ്വാവു്, ഖരം, കാകൻ ഈ അശുഭയോനികളുടെ സ്ഥാനമായ മൂക്കിലോ, ചെവി, കണ്ണ് ഇതുകളേയോ കയ്യിനേയോ കാലിനയോ തൊട്ടുകൊണ്ടു ചോദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ വലിയ ഗുണങ്ങളോ ദോഷ

ങ്ങളാ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഗുണഭോഷസാമ്യമെന്നു സാരം. ഇതുപോലെ ദുഃഖം, ശപാപ്, ഖരം, ക്രോധം ഈ യോനികളുടെ ദിക്കായ മിഥുനം കന്നി; ധനു, മീനം ഈ കോണുകളിൽ പ്രഷ്ടാവ്യ സ്ഥിതിചെയ്യുകൊണ്ടു ചോദിക്കയും അപ്പോൾ ധ്വജാദിതൂഭയോനികളുടെ സ്ഥാനമായ ശിരസ്സ്, മുഖം, കഴുത്തു, ഹൃദയം ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ സ്തർശിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിക്കയും ചെയ്താലും വലിയ ഗുണമോ ഭോഷമോ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. പ്രഷ്ടാവ്യ ദൈവ ജ്ഞാതാദ് അഭീഷ്ടകാര്യം പറയുമ്പോൾ ന്യായദൃഷ്ടയാ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രഷ്ടാവിന്റെ സ്തർശനത്താണു് ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഈവക ഫലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതോ വരാനുള്ളതോ എന്നു നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണല്ലോ. മനുഷ്യരുടെ ഇടതുവശം ദശാബ്ദവും വലതുവശം അദശാബ്ദവുമാണു്. പ്രഷ്ടാവിന്റെ ദശാബ്ദഭാഗത്തിലാണു് സ്തർശിച്ചതെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ ഫലങ്ങളാണെന്നും അദശാബ്ദത്തിങ്കലുള്ള അറയവങ്ങളിലാണു് സ്തർശിച്ചതെങ്കിൽ വരാനുള്ള ഫലങ്ങളാണെന്നും പറയണം. കൂടാതെ “മുക്തപ്രാപ്തേഷ്വസൃഷ്ടാസു ഫലം ദിഷ്ടതമാവിധം” ഇത്യാദി പദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ൩-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറവാൻ പോകുന്ന ന്യായമനുസരിച്ചും ഭൂതഭാവികൾ നിർണ്ണയിക്കാമെന്നും വക്ഷ്യമുണ്ടു്.

വാ—പുത്രൻ സ്തർശനവിഷയം.

അ—ഇതു് സ്തർശനവിഷയമാകുന്നു.

സാ—“പ്രഷ്ടാവ്യ വക്ഷോഭേശേ” എന്നുള്ള പദ്യം മുതൽ കഴിഞ്ഞ പദ്യംവരെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് പ്രഷ്ടാവ്യ ദൈവജ്ഞാനോടു ചോദിക്കുമ്പോൾ തന്റെ അവയവങ്ങളിലെവിടെയെങ്കിലും സ്തർശിച്ചാൽ അതിന്റെ ഗുണഭോഷങ്ങളെക്കുറിച്ചാണു്. ഇനി പ്രഷ്ടാവിന്റെ ആശ്രിതരാശിയെക്കുറിച്ചു പറയാൻപോകുന്നു.

പുച്ഛകാധിഷ്ഠിതം രാശിം വിജ്ഞാതയന്തേന പുച്ഛതഃ

അനുഭൂതം ഹി വക്തവ്യം കിമപി പ്രത്യയാപ്തയഃ.

൯

അ—പുച്ഛകാധിഷ്ഠിതമായ രാശിയെ അറിഞ്ഞിട്ടു് ഇതുകൊണ്ടു് പുച്ഛനാണു് അനുഭൂതമായ ഒരു ഫലം പ്രത്യയാപ്തിക്കായിക്കൊണ്ടു് വക്തവ്യമാകുന്നു.

സാ—പ്രഷ്ടാവ്യ ദൈവജ്ഞന്റെ മുമ്പിൽ ഏതൊരു രാശിയിലാണോ സ്ഥിതിചെയ്തതു്; ആ രാശിക്കൊണ്ടു് പ്രഷ്ടാവ്യ വഴിയിൽവെച്ചുനഭവിച്ച ഒരു ഫലത്തെ പറയണം. ഇതു ദൈവജ്ഞന്റെ ഭാവിഫലനിർദ്ദേശത്തിൽ പ്രഷ്ടാക്കന്മാർ വിശ്വാസമുണ്ടാകുന്നതിനാണു്. അങ്ങിനെ പറയുന്നതിനുള്ള ക്രമം താഴെ പറയാൻപോകുന്നു.

വാ—അത്ര സാരസംഗ്രഹം.

അ—ഇവിടെ സാരസംഗ്രഹം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—പ്രഷ്ടാവ്യനിന്ന രാശിക്കൊണ്ടു് ലക്ഷണം പറയുവാൻ സാരസംഗ്രഹമെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ ചില വചനങ്ങൾ താഴെ കാണിക്കുന്നു.

രാഹുവ്യാക്കിഃ പുച്ഛകാധിഷ്ഠിതർക്ഷേ

യദാ തസ്താൽ പഞ്ചമേ വാഷ്ടമേ വാ

ചണ്ഡാലാനാം പാപ്തീരഗ്രേ പ്രദൃഷ്ടാ

ശുഭ്രാ ദാഷ്ടാസ്തത്ര ചേൽ ഭൂമിജ്ഞത്തേ.

൧൦

അ—രാഹുവോ ആക്കിയോ പുച്ഛകാധിഷ്ഠിതർക്ഷേതിലോ അല്ലെങ്കിൽ അതിങ്കൽനിന്നു പഞ്ചമത്തിലോ അഷ്ടമത്തിലോ ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അഗ്രത്തിൽ ചണ്ഡാലന്മാരുടെ പക്ഷേ പ്രദൃഷ്ടയായി ഭവിക്കും. അവിടെ ഭൂമിജ്ഞത്തന്മാർ ഭവിക്കുമെങ്കിൽ ശുഭ്രന്മാർ ദാഷ്ടന്മാരായി ഭവിക്കും.

സാ—പ്രഷ്ടാവ്യ വന്നു സ്ഥിതിചെയ്ത രാശിയിലോ അതിന്റെ ൫-ാം രാശിയിലോ ൮-ാം രാശിയിലോ രാഹുവോ ശനിയോ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവ്യ വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ വഴിയിൽവെച്ചു ചണ്ഡാലസമൂഹത്തെയാണു് ആദ്യമായി കണ്ടതെന്നു പറയണം. അതുപോലെ മേല്പറഞ്ഞ രാശികളിൽ ചൊല്ലായോ ബുദ്ധനോ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആദ്യം ശകുനമായിക്കണ്ടതു് ശുഭവസ്തുത്തിലുംപ്പെട്ടവരെയാണെന്നു പറയണം.

ലഗ്നസുതാഷ്ടമസംസ്ഥാ ഗുരുശുക്ര ചേദദ്വിജാതിഭിര്യോഗഃ
പാപയുതൗ ദുഷ്ടൗ ചേദദ്വൈവാമണതനുധാരിഭിര്യോഗഃ. വച

അ—ഗുരുശുക്രന്മാർ ലഗ്നസുതാഷ്ടമസംസ്ഥാനാണെങ്കിൽ ദ്വിജാതികളോടുള്ള യോഗം വാച്യമാകുന്നു. അവർ പാപയുതന്മാരോ പാപന്മാരാൽ ദുഷ്ടന്മാരോ ആകുന്നുവെങ്കിൽ ദ്വൈവാമണതനുധാരികളോടുള്ള യോഗം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—പ്രഷ്ഠാവിന്റെ ആരൂഢം ൫-ാംഭാവം അഷ്ടമം ഇതുകളിലൊന്നിൽ വ്യാഴമോ ശുക്രനോ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ വഴിയിൽവെച്ചു മുൻപേ ബ്രാഹ്മണരെ കണ്ടിരിക്കുമെന്നു പറയണം. വ്യാഴത്തിനും ശുക്രനും പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഉത്തമബ്രാഹ്മണരെ അല്പമുണ്ടു്; പൂണന്തൽ ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുതരം അവാന്തരബ്രാഹ്മണരെയാണു കണ്ടതെന്നു പറയണം.

അർക്കോ യദ്യോധു ന്നപൈശ്വര്യസിതൗ ചേൽ സ്രിയാ ഭവോഭ്യോഗഃ
ചന്ദ്രാക്ഷഞ്ജൗ സ്ഥിതൗ ചേദദ്ദൃഷ്ടസ്രീഭിഃ സിതഃ ക്വലസ്രീഭിഃ. വച

അ—ഇതുകൾ അർക്കൻ ഭവിക്കുമെങ്കിൽ നൃപന്മാരോടും ചന്ദ്രസിതന്മാർ ഭവിക്കുമെങ്കിൽ സ്രീയോടും ചന്ദ്രാക്ഷന്മാർ സ്ഥിതന്മാരാണെങ്കിൽ ദൃഷ്ടസ്രീകളോടും സിതൻ സ്ഥിതന്മാണെങ്കിൽ ക്വലസ്രീകളോടും യോഗം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ആരൂഢം പഞ്ചമം അഷ്ടമം ഈ ഭാവങ്ങളിൽ സൂര്യൻ നില്ക്കുന്നെങ്കിൽ രാജാക്കന്മാരെയാണു് ശകുനം കണ്ടതെന്നും ചന്ദ്രനോ ശുക്രനോ നില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ സ്രീകളെക്കണ്ടു് എന്നും ചന്ദ്രനും ശനിയും കൂടിച്ചേർന്നു നില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൃഷ്ടസ്രീകളെയും കണ്ടതെന്നും ശുക്രൻ മാത്രം ബലവാനായി നില്ക്കുന്നെങ്കിൽ പതിവുകളായ സ്രീകളെക്കണ്ടു് എന്നും പറയണം. ഇവിടെ ഗ്രഹങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണവർഗ്ഗത്തിലുൾപ്പെട്ടതായാലും പാപരാശി പാപയോഗം പാപദൃഷ്ടി മുതലായ ഭോഷങ്ങളുണ്ടായാൽ ബ്രാഹ്മണ്യത്തിനു പുഷ്ടി ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതുപോലെ ശകുനലക്ഷണത്തിനു ചേരുന്നതായതു് ചുരുക്കഗ്രഹമാണെങ്കിലും സ്രീരാശിയിൽ നില്ക്കുകയും സ്രീ ഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗം ദൃഷ്ടികേന്ദ്രം മുതലായതു വരികയും ചെയ്താൽ ചതുഷ്ഠത്തിനു പ്രാബല്യം കാണുകയില്ല. ഇതുപോലെ ഉഷ്ണം മൂലഗ്രീക്കോണം നീചം ശതുകേഷതം മുതലായ സ്ഥാനഭേദങ്ങളെയും ക്രമമായി ചിന്തിച്ചു വേണം ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഫലനിർദ്ദേശം ചെയ്യേണ്ടതു്. ശകുനഫലങ്ങളെ പറയുന്ന ഘട്ടത്തിൽ സംശയ മുതലായവ നിർണ്ണയിക്കുന്നതു് ഗ്രഹാംശകം വക്രം മുതലായ ഗതിഭേദങ്ങളെ കൂടി ചിന്തിച്ചു വേണ്ടതാണു്. ഗ്രഹഗണിതത്തിനും മറ്റും ശേഷം സ്വസ്ഥനായിരിക്കണമെന്നല്ലോ പുസ്തകന്റെ ആഗമനം വിധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ആ സ്ഥിതിക്കു ഗ്രഹങ്ങളുടെ അംശകാഭിഗ്രഹണം അസംഭാവ്യമല്ലല്ലോ. ശകുനലക്ഷണത്തിനു് ചേരുന്നതായ ഗ്രഹം നില്ക്കുന്ന രാശിയെ ആരൂഢമായിക്കല്പിച്ചു ശകുനംവന്നവരുടെ വന്ദ്രാഭരണാഭിസങ്കല ലക്ഷണങ്ങളെയും പറയാവുന്നതാണു്. വാചനമോരയിൽ മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ “കൂരൊർഗുണൈസ്സബലിഭിഃ” എന്നും “പാപാ ബലിനഃ സ്വഭോഗഗാഃ” എന്നും “ഖഗേദഗാണേ ബലസംയുതേന വാ” എന്നും മറ്റുമുള്ള പദ്യങ്ങൾക്കു് ഇവിടെ വ്യാഖ്യാനം ഉണ്ടെങ്കിൽ ചതുഷ്ഠയേറ്റു ഇവിടെ ശകുനമായിക്കണ്ടതു് പക്ഷിമൃഗാദികളെ ആണെന്നു പറയണം. അവയുടെ ജാതിവിഭാഗം മോരയിൽ “സ്വപചരാശൗ സദ്യേ” ഇത്യാദിഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു ഗ്രഹ്യമാകുന്നു. വിശേഷിച്ചു മൃഗയാപ്രശ്നത്തിൽനിന്നും പക്ഷിമൃഗാദികളുടെ വിഭാഗം ഗ്രഹ്യമാകുന്നു. വിശ്വരത്നഹിമിത്തം ഇതിൽ കൂടുതലായി യാതൊന്നും പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

അശുഭശുഭദൃഷ്ടിയോഗാത്തജ്ജാതിയൈശ്വര്യേ യോഗമപി വിദ്യാൽ
ദൂതസ്യ ചേഷ്ടയാതഃ പരം വദേൽ ലക്ഷണം ദിശാഗതത്വം. വച

അ—അശുഭശുഭദൃഷ്ടിയോഗം ചേരുവായിട്ടു തജ്ജാതിയന്മാരോടുള്ള യോഗത്തെ യും വദിക്കണം. ഇതിൽനിന്നു പിന്നെ ദൂതന്റെ ചേഷ്ടകൊണ്ടും ആഗതയായ ദിക്കുകൊണ്ടും ലക്ഷണത്തെ വദിക്കണം.

സാ—ബ്രാഹ്മണകാരകനായ വ്യാഴത്തിനു് ചാസ്താപകാരകനായ ശനിയുടെ

ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ശകുനംകണ്ടു ബ്രാഹ്മണനോട് ഒരു ചണ്ഡാലൻകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും പറയാം. “യോഗമപി വിദ്വാൽ” എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഇത് ഒരു പക്ഷാന്തരമാണെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ മറ്റു ഭാവങ്ങളിലും വിചാരിച്ചുകൊൾക. പിന്നീട് പ്രജാപോപ്രജാവിനാൽ നിയുക്തനായ ഭൂതനോ ഭവാനോ (പടിപ്പുര) ഉപഭവാനോ (കഴിപ്പടിപ്പുര) ഗുഡമർഗ്ഗം (മറവശങ്ങളിലുള്ള ചില ഉടുവഴി) ഇതിൽ ഏതൊന്നിടുകൂടിയാണോ പ്രവേശിച്ചത് അതിനെ ആശ്രയിച്ചും അയാളുടെ അല്പാഴത്തെ പ്രവൃത്തിയെക്കൊണ്ടും ചില ലക്ഷണങ്ങളെക്കൂടി പായണം. ഇത് സാരസംഗ്രഹവചനമാണ്. ഇതിനടുത്ത പദ്യം ഇവിടെ ചേർത്തിട്ടില്ല.

വാ—ആതു മായവീര്യം ച.

അ—ഇവിടെ മായവീര്യവും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ആതുരരാശികൊണ്ടു മായവീര്യമെന്ന ഗുണത്തിലും ലക്ഷണങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

അർക്കേന്ദ്രമുഖമെന്തെന്തെന്തു പദസന്ധൗ വാ
 യാതേ രഃചരഹനി നൂനമുപദ്രവാഭൃൽ
 ജീവാംശകേ നുപതിനേതി വദേദിനാംശാ-
 ലാതപാദി പസ്തു പിഹതിശ്ച പിഹിത്യ വാച്യം.

൧൨

അ—അർക്കൻ അഷ്ടമത്തിൽ സ്ഥിതിനായിരിക്കുമ്പോൾ യാതമായ രവിയുടെ അഹസ്തിൽ ബഹുജനങ്ങളെക്കൊണ്ടോ നുപസേദിക്കൊണ്ടോ ഉപദ്രവം ഭവിച്ചു നിശ്ചയം. അർക്കൻ ജീവാംശകത്തിലാണെങ്കിൽ നുപതിയെക്കൊണ്ടു് എന്നു വദിക്കണം. ഇതൊക്കെ ആശ്രയിച്ചു യാതപാദിവസ്തുവിഹിതീയും വിചിന്തനം ചെയ്തു വാച്യമാകുന്നു.

സാ—പ്രജാത്രയത്തിന്റെ അഷ്ടമത്തിൽ ആദിത്യൻ നില്ക്കുന്നെങ്കിൽ വളരെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നോ രാജാവിന്റെ സൈന്യങ്ങളിൽനിന്നോ ഹിണ്ടൾക്കു കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ചദിവസം ഉപദ്രവം ഭവിച്ചു എന്നു പറയണം. ആ ആദിത്യൻ മീനം കന്നി ധനു മീനം ഈ ജീവരാശികളിലാണു് അംശകിച്ചിരിക്കുന്നെങ്കിൽ ആ രാജാധിപനെ നേരിട്ടുവന്നുപ്രവൃത്തിച്ചു എന്നു പറയണം. ആ ആദിത്യനു മേടം, കർക്കടകം, തുലാം, മകരം, ഈ ധാതുരാശികളിലാണു് അംശകമെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച സ്വപ്നം, ചെമ്പു മുതലായ ധാതുദ്രവ്യങ്ങൾ നശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഇടവം, ചിങ്ങം, പുഷ്യം, കുംഭം ഈ മൂലരാശികളിലാണു് അംശകമെങ്കിൽ ഭൂമി, വൃക്ഷം മുതലായ മൂലദ്രവ്യങ്ങൾ നശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഇതുപോലെ ജീവരാശിയിലാണു് അംശകമെങ്കിൽ ജീവസാധനങ്ങളുടെ നഷ്ടം സംഭവിച്ചു എന്നും പറയണം. “വിചിന്ത്യവാച്യം” എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് നല്ലപോലെ ചിന്തിച്ചുവേണം പറയേണ്ടതു് എന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

അഷ്ടമസ്ഥ നിശാനാഥേ പ്രച്ഛിദ്യ്വാച്യം ഭോജനം
 യവാഗ്രപാനമാത്രം വാ ഗതേ ചന്ദ്രസ്യ വാസരേ.

൧൩

അ—നിശാനാഥൻ അഷ്ടമസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ ചന്ദ്രന്റെ ഗതമായ വാസരത്തിൽ പ്രജാവിന് അഭോജനമോ യവാഗ്രപാനമാത്രമോ വാച്യമാകുന്നു.

സാ—മേൽപറഞ്ഞ ആതുരരാശിയുടെ അഷ്ടമത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ കഴിഞ്ഞ തിങ്കളാഴ്ച ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും പക്ഷേ ഉണ്ടായെങ്കിൽ കഞ്ഞികുടിക്കാൻ മാത്രമേ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്നും പറയണം.

അർക്കേന്ദ്രമേ പദഭ്രംശോ മാനിത്യുക്തസ്യ ഭവൽ ക്ഷതിഃ
 ധാതപംശരേന്ദ്രജി ശരസ്രുണ മൂലാംശേ കണ്ടകാദിനാ.
 വാച്യം ജീവാംശകേ ദന്തനചാദ്യേ ശരേകാചിതൈഃ
 സരീസ്രപാംശേ തദാംശോ ചാമസ്യ ഗതവാസരേ.

൧൪

അ—ആരൻ അഷ്ടമത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ആരന്റെ ഗതവാസരത്തിൽ പദഭംഗവും അവൻ മാന്ദിയുക്തനാണെങ്കിൽ ക്ഷതിയും വാച്യമാകുന്നു. അസൃക് യാതപംശത്തിലാണെങ്കിൽ ശസ്ത്രംകൊണ്ടും മൂലാംശത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ കണ്ടകാദികളെക്കൊണ്ടും ജീവാംശത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ അംശകോചിതങ്ങളായിരിക്കുന്ന ദന്തനഖാദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടും ക്ഷതി വാച്യമാകുന്നു. സരീസ്പപാംശത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ തദംശം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ആരൂഢത്തിന്റെ അഷ്ടമരാശിയിൽ ചൊല്ലാറിന്നാൽ കഴിഞ്ഞ ചൊല്ലാദ്യദിവസം പ്രഷ്ഠാദ്യ പാദസംഖ്യയും നിമിത്തം വീണ്ടു എന്നു പറയണം. അഷ്ടമത്തിൽ ഇളികൻകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പാദസംഖ്യയും മാത്രമല്ല കാലിൽ മുറിവുകൂടി ഉണ്ടായി എന്നു പറയണം. അഷ്ടമത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ചൊല്ലായുടെ അംശകം മുൻപറഞ്ഞ ധാതുരാശിയിലാണെങ്കിൽ ഏതോ ചില ആയുധങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് മുറിവേറ്റതെന്നും മൂലരാശിയിലാണെങ്കിൽ മുളളാ കല്ലൊക്കൊണ്ടു മുറിഞ്ഞിരിക്കണമെന്നും ജീവരാശിയിലാണെങ്കിൽ നവംകൊണ്ടോ പല്ലുകൊണ്ടോ മുറിവേറ്റിരിക്കണമെന്നും പറയണം. അതു് അംശകരാശികൊണ്ടു് ഏതൊരു ജന്തുവിനെ പറയാമോ ആ ജന്തുവിന്റെ നഖമോ പല്ലോ കൊണ്ടായിരിക്കണം മുറിവേറ്റിട്ടുള്ളതു്. ചൊല്ലായുടെ നവാംശകം സരീസ്പപരാശികളിലാണെങ്കിൽ ഇഴയുന്ന ജന്തുക്കൾ കടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയണം. കർക്കടകം, വൃശ്ചികം, മീനം ഈ മൂന്നു രാശികൾ സരീസ്പപങ്ങളാണ്. കർക്കടകംകൊണ്ടു് തേൾ മുതലായ ജന്തുക്കളേയും വൃശ്ചികംകൊണ്ടു് സ്വപ്നത്തെയും മീനംകൊണ്ടു് ജലജന്തുക്കളേയും ഗ്രഹിക്കാം. ഈ വിഷയത്തിൽ പല പക്ഷങ്ങളുമുണ്ടു്. ഇതു് പൂർവ്വാകാലത്തിന്റെ അടുത്തുകഴിഞ്ഞ ചൊല്ലാദ്യദിവസം പ്രഷ്ഠാവിനുണ്ടായ അനുഭവമാകുന്നു.

അഷ്ടമസ്ഥ വിധയാഃ പുത്രേ ഭംഗ ഇഷ്ടസ്യ കർമ്മണഃ

മൂലാംശേ പുഗതാംബുലനാശോ ഭാദവാടമവാനയോഃ. വവ

ധാതപംശേ വപുഷ്സ്താദോ വാചോ ജീവാംശേക പുനഃ

പാദഷ്ഠാ വവസശ്ചുണ്ണാദോവാ വാ ഗതചിദിനേ. പൻ

അ—വിധുവിന്റെ പുത്രൻ അഷ്ടമസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ ഗർഭവിളിനത്തിൽ ഇഷ്ടമായ കർമ്മത്തിന്റെ ഭംഗം വാച്യമാകുന്നു. മൂലാംശത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ പുഗതാംബുലനാശമോ അല്ലെങ്കിൽ ഇതുകളുടെ അഭാവമോ വാച്യമാകുന്നു, ധാതപംശത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ വപുസ്സിനു സാദം വാച്യമാകുന്നു. ജീവാംശത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ വചസ്സിനു പാദഷ്ഠമോ ചുണ്ണാദോമോ വാച്യമാകുന്നു.

സാ—മുൻപറഞ്ഞവണ്ണം അഷ്ടമരാശിയിൽ ബുധൻ നിന്നാൽ കഴിഞ്ഞ അടുത്ത ബുധനാദ്യദിവസം ഉഷ്ണകാൽസാധ്യത്തിനു തടസ്സമുണ്ടായിരുന്നെന്ന് പറയണം. ആ ബുധന്റെ നവാംശകം മൂലരാശിയിലാണെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ ബുധനാദ്യ വെറിലയും പാഷംകളെപ്പോലെയോ അല്ലെങ്കിൽ അതുകൾ കിട്ടാതിരിക്കയോ ചെയ്തു എന്നു പറയണം. ആ ബുധൻ ധാതുരാശിനവാംശത്തിലാണെങ്കിൽ അന്നു ശരീരത്തിനു ആലസ്യമുണ്ടായി എന്നു പറയണം. അതുപോലെ ബുധൻ ജീവരാശിനവാംശത്തിലാണെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ ബുധനാദ്യ ചീത്തവാക്കു പറവാറിടവരികയോ മൂർച്ഛണത്തിനു നൂറുകിട്ടാതിരിക്കുകയോ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയണം. ബുധന്റെ അഷ്ടമ സ്ഥിതികൊണ്ടു കഴിഞ്ഞ ബുധനാദ്യ പ്രഷ്ഠാവിനുണ്ടായിട്ടുള്ള അനുഭവമാണ് ഈ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്.

രഥ്യാധിതേടമാചാർയു നിത്യകർമ്മവിളംബനം

ദിജാനാം ദ്രവ്യാനശോ വാ വാച്യം ഗുരുദിന ഗതേ. ന്

അ—അമാചാർയൻ രഥ്യാധിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഗതമായ ഗുരുദിനത്തിൽ ദിജനാക്കു് നിത്യകർമ്മവിളംബനമോ ദ്രവ്യാനാശമോ വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ആരൂഢത്തിന്റെ അഷ്ടമരാശിയിൽ വ്യാഴംനിന്നാൽ പ്രശ്ഠദിവസത്തിനു അടുത്തുകഴിഞ്ഞ വ്യാഴാദ്യദിവസം പ്രഷ്ഠാകാലം ബ്രാഹ്മണരാണെങ്കിൽ നിത്യകർമ്മ സമ

യത്തിനു ചെച്ചാൻ സാധിച്ചുവെന്നു പറയണം. അല്ലെങ്കിൽ ധനനാശം സംഭവിച്ചു എന്നു പറയണം.

ഭൂമുപുത്രോഽഷ്ടമം പ്രാപ്തം വിയോഗഃ പ്രിയയോഷിതാം
വക്തവ്യോ വസ്രുനാശശ്ച തത്ര ധാതപംശശ്ച ഭഗൌ. ൯൧

വസനേ പങ്കസമ്പക്ഷോ ജീവാംശശ്ച നഖക്ഷതിഃ
പിപീലികാഖവത്രാദ്യൈഃ ക്ഷതിരാംശേ സരീസ്യഭവ. ൯൨

കണ്ടകാദ്യൈസ്ത മൂലാംശേ യദപാ ജീവാംശഭക് പുനഃ
അന്യസൈ വസ്രുദാനം വാ ഗതാസനേ ഭൂഗോർദ്ദിനേ. ൯൩

അ—ഭൂമുപുത്രൻ അഷ്ടമത്തെ പ്രാപ്തനായിരിക്കുമ്പോൾ ഗതമായ ഭൂമിയിന്റെ ഭിന്നത്തിൽ പ്രിയയോഷിത്തിന്റെ വിയോഗവും വസ്രുനാശവും വാച്യമാകുന്നു. അവിടെ ഭൂമി ധാതപംശശ്ചനായിരിക്കുമ്പോൾ വസനത്തിൽ പങ്കസമ്പക്ഷവും ജീവാംശത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഇതിന്റെ നഖക്ഷതിയും സരീസ്യപമായ അംശത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ പിപീലികാഖവത്രാദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു ക്ഷതിയും മൂലാംശത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ കണ്ടകാദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു ക്ഷതിയും വാച്യമാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ജീവാംശകനായിരിക്കുമ്പോൾ അന്യനായിക്കൊണ്ടു വസ്രുദാനമോ വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ആരൂഢത്തിന്റെ അഷ്ടമത്തിൽ ശുക്രൻ നിന്നാൽ കഴിഞ്ഞുപോയ അടുത്ത വെള്ളിയാഴ്ചദിവസം ഇഷ്ടഭാഷ്യയെ പിരിയേണ്ടിവന്നു എന്നും അന്നു വസ്രുനാശം അനുഭവിച്ചു എന്നും പറയണം. ആ ശുക്രൻ ധാതുരാശിയിലാണ് അംശിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ വസ്രുത്തിൽ അഴുക്കു പറ്റി ചീത്തയായി എന്നു പറയണം. മൂലരാശിയിൽ അംശകമാണെങ്കിൽ മുളകളെക്കൊണ്ടോ മറ്റോ വസ്രും കീറിപ്പോയി എന്നു പറയണം. ആ ശുക്രൻ ജീവരാശി നവാംശകത്തിലാണെങ്കിൽ നഖംകൊണ്ടാണ് വസ്രും കീറിയതു് എന്നു പറയുകയോ അല്ലെങ്കിൽ വേറൊരാളിനായി വസ്രും ദാനംചെയ്തുവെന്നു പറയുകയോ ചെയ്യാം. ശുക്രൻ സരീസ്യപരാശിയിലാണ് അംശിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ എലി ഏറമ്പു ചിതൽ മുതലായ ക്ഷുദ്രജന്തുക്കളിൽ നിന്നു വസ്രുത്തിനു കേടുണ്ടായി എന്നു പറയണം, ഇവിടെ കണ്ടകവൃശ്ചികമീനങ്ങളാണല്ലോ സരീസ്യപരാശികൾ. ഇതുകൾ ധാതുമൂലജീവരാശികളാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു് സരീസ്യപക്ഷതി എങ്ങനെ പറയും എന്നു ശങ്കിച്ചേക്കാം. ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ “സ്ഥാനഭാവനഭയരൈഃ” ഇത്യാദി യോഗബാഹുല്യം ചിന്തിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണ്.

അഷ്ടമസ്ഥേ മരേഃ പുത്രോ വാച്യം ഭൂതിവിളംബനം
അത്യാപത്തിശ്ച മന്ദസ്യ സമീപസ്ഥേ ഗതേടഹനി. ൯൪

അ—രവിയുടെ പുത്രൻ അഷ്ടമസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ സമീപസ്ഥനായി ഗതമായ മന്ദന്റെ അഹസ്തിൽ ഭൂതിവിളംബനവും അത്യാപത്തിയും വാച്യമാകുന്നു.

സാ—മുൻപറഞ്ഞവണ്ണം അഷ്ടമരാശിയിൽ ശനി നിന്നാൽ അടുത്തു കഴിഞ്ഞ ശനിയാഴ്ചദിവസം ഭക്ഷണത്തിനു താമസമുണ്ടായി എന്നും ഏതോ ചില ആപത്തുകൾ നേരിട്ടു എന്നും പറയണം.

രന്ധ്വരഗേ സിംഹികാസുനൗ വാച്യോ പാദവ്യഥാ പഥി
മൂലാംശേ കണ്ടകേനൈഷാ ധാതപംശശ്ചശ്ശാഭിമാതതഃ ൯൫
ജീവാംശേ സാദ്ധപസംസ്പാദഗതേ മന്ദസ്യ വാസഭേ.

അ—സിംഹികാസുന രന്ധ്രഗനായിരിക്കുമ്പോൾ ഗതമായ മന്ദന്റെ വാസരത്തിൽ പഥാവിൽ പാദവ്യഥ വാച്യമാകുന്നു. സിംഹികാസുന മൂലാംശത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഇതു് കണ്ടകകൊണ്ടു വാച്യമാകുന്നു. ധാതപംശത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ അശ്ശാഭിചാതംകൊണ്ടാണെന്നു വാച്യമാകുന്നു. ജീവാംശത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ സ്പ്പത്തിൽനിന്നു സാധപസം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ആഗ്രാധാൽ അഷ്ടമത്തിൽ രാജ നിന്നാൽ കഴിഞ്ഞ ശനിയാഴ്ചദിവസം വഴിയിൽവെച്ചു കാലിന് ഏതോ സുഖമേകുമായി എന്നു പറയണം. ആ രാജ മൂലരാശിയിലുൾക്കൊള്ളുന്ന എങ്കിൽ മുളയ്ക്കു മുതലായവകൊണ്ടാണ് കാലിനു പരുക്കുറയ്ക്കുന്നത് എന്നു ധാതുരാശിയിലാണ് നവാശകമെങ്കിൽ കല്ലിൽ തട്ടിയിട്ടാണെന്നു പറയണം. രാജ ജീവരാശിവാശകത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ സ്വപ്നത്തിൽനിന്നു ഭയമുണ്ടായി എന്നു പറയണം. രാജവിനു ശനിയാഴ്ച മലസാമ്യമുണ്ടായതുകൊണ്ടാണ് രാജ വിരമിക്കാൻമുളയ്ക്കു മലം ശനിയാഴ്ചദിവസം വിവിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

കേതര മന്യസ്ഥിതേ ചാചും പാദേ ചാഷാണമിട്ടനം ന്നു
മാന്ദിയുക്തോടതു കേതുശ്ചാൽ പാദോ നനമഭിദ്യത
ഭൈരസാമ്യാൽ പദേ കേതോക്തേ ഭൈരസ്യ വാസദം. ന്നു

അ—കേതു രാജസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ മലത്തിൽ കേതുവിനു ഭൈരസാമ്യം നേരുവായി ഗതമായ ഭൈരന്റെ വാസാത്തിൽ പാദത്തിൽ പാഷാണമിട്ടനം വാച്യമാകുന്നു. ഇവിടെ കേതു മാന്ദിയുക്തനായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പാദം നിശ്ചയമായും ഭേദിച്ചു എന്ന് വാച്യമാകുന്നു.

സാ—മുൻപറഞ്ഞവണ്ണം അഷ്ടമരാശിയിൽ കേതു നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ ചൊവ്വാഴ്ചദിവസം കല്ലിലോ കല്ലുതട്ടി ഉപദ്രവമുണ്ടായി എന്നുപറയണം. കേതു ഗുളികളോടുകൂടി നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ കാലിൽ മുറിവേറിട്ടുണ്ടെന്നു നിശ്ചയമായും പറയാം. മലവിവാഹത്തിൽ ചാതുരിനു ചൊവ്വാഴ്ച സാമ്യമുള്ളതുകൊണ്ട് കേതുവിന്റെ മലം ചൊവ്വാഴ്ചദിവസം പാഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പാപസ്തു തീയസംസ്ഥമേവേദപക്തവും സ്വാഭുപോഷണം
ഗതേ തു തന്തദിവസേ സുചിചായ്യേവമാദിദശൽ. ന്നു

അ—പാപൻ തൃതീയസംസ്ഥനാണെങ്കിൽ ഗതമായ തന്തദിവസത്തിൽ ഉപോഷണം വരുത്തുവാകുന്നു. ഇപ്രകാരം വഴിപാലെ വിചാരിച്ചിട്ടു് ആദേശിക്കണം.

സാ—പ്രഷ്ടാഗ്രാധത്തിന്റെ മൂന്നാംരാശിയിൽ പാപന്മാർ നിന്നാൽ കഴിഞ്ഞ ആ പാപന്റെ വാരത്തിൽ ഉഷാരകഴിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയണം. ഈ ലക്ഷണനിർദ്ദേശം നല്ലപോലെ ചിന്തിച്ചു വേണ്ടതാണ്. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഇഭാതുഭൂതം ബലം ബലങ്ങൾക്കധീനമാണല്ലോ. അതിനാൽ ബലബലചിന്തനം ആവശ്യമാകുന്നു.

വ്യയഃ പഞ്ചസ്തുതീയശ്ച ഭാവോ നേഷോ യഥാഷ്ടമഃ
ദിനേഷ്ചപനിഷ്ടസംസ്ഥാനാം യാതേഷ്ചപത്യശുഭം വദേൽ. ന്നു

അ—വ്യയവും ഷഷ്ഠവും തൃതീയമാകുന്ന ഭാവങ്ങൾ അഷ്ടമം യാതൊരുപ്രകാരമോ അപ്രകാരം നേഷ്ടങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. അനിഷ്ടസംസ്ഥനാരുടെ ജാതങ്ങളായ ദിനങ്ങളിൽ അത്യന്തത്തെ വദിക്കണം.

സാ—അഷ്ടമഭാവം ഏറവും അനിഷ്ടമാണല്ലോ. അപ്രകാരം മൂന്നു് ആറു് പന്ത്രണ്ടു് ഈ ഭാവങ്ങളും അനിഷ്ടങ്ങളാകുന്നതാണ്. അനിഷ്ടഭാവത്തിൽ ഏതൊരു ഗ്രഹം നില്ക്കുന്നുവോ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിൽ ആ ഗ്രഹത്തിനു് ഉചിതമായ ഏതോ ചില ആപത്തു് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയണം. ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ഒന്നിലധികം ഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ “ബലയുഷ്കൈശ്ച വക്തവ്യം ബഹുധാ മലസംഭവേ” ഇത്യാദി വചനപ്രകാരം ബലവാന്മാരെക്കൊണ്ടു് മലം പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. അഥവാ നില്ക്കുന്ന ഏല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും മലം പറയാനെന്നു പക്ഷമുണ്ടു്.

ഇഷ്ടസ്ഥിതാനാം വാരേഷു ശുഭപ്രാപ്തിഞ്ച നിർദ്ദിശേൽ
ഉദയേനൈവ്യാവാരേഷു മലമച്യവമാദിദശൽ—ഇതി. മററ

അ—ഇഷ്ടസ്ഥിതന്മാരുടെ വാരങ്ങളിൽ ശുഭപ്രാപ്തിയെന്നു നിർദ്ദേശിക്കണം. ഉദയംകൊണ്ടു് ഏഷ്ടവാരങ്ങളിലും ഇപ്രകാരം മലത്തെ നിർദ്ദേശിക്കണം.

സാ—അനിഷ്ടഭാവങ്ങൾ സാമാന്യേന മേൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. മറ്റുള്ള ഇഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ റിപ്പൂന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് അവർക്ക് പറയപ്പെട്ട ശുഭാനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്നു പറയണം. ഇത് പ്രശ്നകാലത്തിന് അടുത്തുകഴിഞ്ഞ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ ആഴ്ചയിലായിരിക്കും ഉണ്ടായത്. ഇപ്പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾ ആരൂഢരാശിയുടെ അഷ്ടമം മുതലായ ഭാവങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണല്ലോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇതുപോലെ അപ്പോഴത്തെ ഉദയലഗ്നം അറിഞ്ഞു അതിന്റെ അഷ്ടമം മുതലായ അനിഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് അടുത്തുവരുന്ന അവരുടെ ആഴ്ചകളിൽ മേൽപറഞ്ഞവണ്ണമുള്ള അശുഭഫലങ്ങൾ പറയാവുന്നതാണ്. ഉദയലഗ്നത്തിൽനിന്നുതന്നെ ഇഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെ അടുത്തുവരുന്ന ആഴ്ചകളിൽ ശുഭാനുഭവത്തെയും പറയാം. ഇവിടെ ആരൂഢരാശിയെ ആശ്രയിച്ച് കഴിഞ്ഞ ഫലങ്ങളും ഉദയരാശിക്കൊണ്ടു വരാൻ പോകുന്ന ഫലങ്ങളും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു. ഇതുതന്നെയാണ് “അതീതഫലമാത്രാധാഭഭയാദാഗതം ഫലം. വർത്തമാനഫലം ചത്രാൽ ഫലം ത്രൈകാല്യമാദിദശൽ” എന്നുള്ള വചനംകൊണ്ടും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആരൂഢത്തിന്റെയും ലഗ്നത്തിന്റെയും സംസ്കാരം കൊണ്ടാണല്ലോ ചത്രരാശി സിദ്ധിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു കല്പിക്കുന്ന ഫലം ഭൂതത്തിന്റെയും ഭാവിയുടെയും അന്തരസ്ഥമായ വർത്തമാനകാലത്തിൽ അടങ്ങുന്നത് അനുചിതമല്ലല്ലോ. “ഇതി” എന്നതുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ മാധവീയവചനം സമാപിച്ചു.

വാ—പ്രശ്നഭാഷാ ച

അ—പ്രശ്നഭാഷയും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—മേൽപറഞ്ഞ ലക്ഷണകഥനത്തിൽ പ്രശ്നഭാഷയെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും ചില വചനങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. അതിനെ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

ഭൂനസ്ഥാഷ്ടപശുഭേവ്യ റൂഷ്ടശങ്കനം സൗമ്യേവ്യ തത്ശോഭനം
 ഭൂതാരൂഢവശാദമുഷ്ട കഥയൽ പ്രശ്നാധിത്രധേന വാ
 കർമാത്രാധസുഖാധിതൈർബലയുതൈരച്യവമാദിശൃതാം
 യാതർവാ ശങ്കനം ശുഭാശുഭമിതി പ്രസ്ഥാനലഗ്നാദപദേൽ ഹൃദ

അ—അശുഭന്മാർ ഭൂനസ്ഥന്മാരായിരിക്കുമ്പോൾ റൂഷ്ടശങ്കനത്തെയും സൗമ്യന്മാർ ഭൂനസ്ഥന്മാരായിരിക്കുമ്പോൾ ശോഭനമായ അതിനേയും കഥിക്കണം. ഇത് ഭൂതാരൂഢവശംകൊണ്ടും പ്രശ്നാധിത്രധംകൊണ്ടും വാച്യമാകുന്നു. കർമാത്രാധസുഖാധിതന്മാരായി ബലയുതന്മാരായവരെക്കൊണ്ടും ഇപ്രകാരം ആദേശിക്കണം. യാതാവിന്റെ ശങ്കനം ശുഭാശുഭമെന്ന് പ്രസ്ഥാനലഗ്നത്തെ ആശ്രയിച്ചും വദിക്കണം.

സാ—പ്രശ്നാവോ ഭൂതനോ വന്നു സ്ഥതിചെയ്ത ആരൂഢരാശിയുടെ ഏഴാംരാശിയിൽ പാപന്മാർ നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവ് പുറപ്പെട്ട സമയം അശുഭശങ്കനത്തെയാണ് കണ്ടതെന്നും ഏഴിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ശുഭശങ്കനത്തെയാണ് കണ്ടതെന്നും പറയണം. ഇതുപോലെ ആരൂഢം നാലാംഭാവം പത്താംഭാവം ഈ രാശികളിൽ ബലവാന്മാരായി നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ശങ്കനത്തെ പറയാം. എന്നാൽ അവിടെയും ശുഭന്മാരെക്കൊണ്ടു ശുഭശങ്കനത്തെയും പാപന്മാരെക്കൊണ്ടു അശുഭശങ്കനത്തെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. കേന്ദ്രഭാവങ്ങളെ ആശ്രയിച്ച് ശങ്കനം പറയാമെങ്കിലും അവയിൽ മാർദ്ദഭാവമായ ഏഴാംഭാവത്തിനാണ് പ്രാബല്യമെന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ശങ്കനലക്ഷണം ഭൂതന്റെ ആരൂഢരാശിക്കൊണ്ടു മാത്രമല്ല പ്രശ്നം വയ്ക്കുമ്പോൾ കിട്ടുന്ന ആരൂഢരാശിക്കൊണ്ടും ചിന്തിച്ചു പറയാവുന്നതാണ്. ഒരാൾ യാത്രപുറപ്പെടുമ്പോൾ അയാൾ കാണുന്ന ശങ്കനത്തിന്റെ ശുഭാശുഭത്വം പുറപ്പെടുന്ന ലഗ്നംകൊണ്ടും മേൽപറഞ്ഞവണ്ണം ചിന്തിക്കാവുന്നതാണ്.

തത്രസ്ഥ ചതുരംബ്രിസംജ്ഞവിഹരേ മാതംഗപശ്ചാദയോട-
 ഭൂയാതാഃ പഥി പക്ഷിസംജ്ഞചമരേദൃഷ്ടാശ്ചകോമാദഃ
 സൂര്യഃ ശൗ തു ചതുഷ്പദൈ നിഗദിതൗ മന്ദേന്ദുജൗ പക്ഷിണൗ
 ശീതാംശുസ്ത സരീസൃചോടഷ്ടചരണഃ ശാഭസ്രു പ്രദിഷ്ടഃ ഫണീ.

അ—ചതുരംപ്രിസംജ്ഞവിഹിതൻ തത്രസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ പന്ഥാവിൽ മാതംഗപശ്ചാദികൾ അഭ്യായാതങ്ങളായി എന്നും പക്ഷിസംജ്ഞവചരൻ തത്രസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ ചക്രോദികൾ ദൃഷ്ടങ്ങളായി എന്നും വാച്യങ്ങളാകുന്നു. സൂത്രാരന്മാരായ ചതുർപ്പാത്തുകൾക്കും മന്ദേന്ദുജന്മാർ പക്ഷികൾ എന്നും നിഗമിതന്മാരാകുന്നു. ശീതാഞ്ച സരീസൃപൻ എന്നും ഫണി അഷ്ടചരണൻ എന്നും ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രദീപ്തമാകുന്നു.

സാ—മുൻപറഞ്ഞവണ്ണം ഏകാമകം മുതലായ ഭാവങ്ങളിൽ നാല്പാലിഗ്രഹം നിന്നാൽ രാശിയിൽവെച്ചു ആനകുതിര മുതലായ നാല്പാലികളെയൊണ് ശകുനംകണ്ടതെന്നും അവിടെ പക്ഷിഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ശകുനമായി കണ്ടതു ചക്രോദം മുതലായ പക്ഷികളെയൊന്നെന്നും പറയണം. ആദിത്യനും ചൊല്ലായും നാല്പാലിഗ്രഹങ്ങളാണ്. ബുധനേയും ശനിയേയുംകൊണ്ട് പക്ഷികളെ വിചാരിക്കണം. ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ട് സരീസൃപത്തെ വിചാരിക്കണം. രാഹുവിനെക്കൊണ്ട് എട്ടുകാലി (ചിലന്തി)യെ വിചാരിക്കണം. ഇവിടെ ശകുനചിന്തയിൽ ഹോരയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിധോനിലക്ഷണം ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ വിധോനികളെ ശകുനമായി കണ്ടു എന്നു പറയാവൂ. അല്ലാതെ രാജകാരകനായ ആദിത്യനെക്കൊണ്ട് മൃഗങ്ങളേയും സ്രീകാരകനായ ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ട് സരീസൃപങ്ങളേയും ഏങ്ങനെ കല്പിക്കും? ഇവിടെയെല്ലാം ഫലനിർദ്ദേശത്തിന്റെ വിഷയ ഭാഗത്തിന് ദൈവജ്ഞന്റെ നിഷ്കളങ്കതതന്നെയാണ് ആശ്രയമെന്നു ഗ്രഹ്യമാകുന്നു.

ചണ്ഡാലാഭ്യാഗമോ യദ്യവിശിഖിഗുളികബ്രഹ്മണജാസ്തത്ര സംസ്ഥാഃ ശുക്രേണ ചേദധുനാം യദി ശശിതനന്തസ്തത്ര വിദ്വജ്ജനാനാം വിപ്രാണാം വാക്ചതിശ്ചേദ്യദിധമണിസുതഃ ശസ്ത്രിണാം കീർത്തിനീയോ വർമ്മന്യഭ്യാഗമഃ പ്രാഗ്യാദി പുനരന്യഃ ശൈശ്വപ്രഭാജാം ജനാനാം.

അ—അവിശിഖിഗുളികബ്രഹ്മണജന്മാർ തത്രസംസ്ഥന്മാരാണെങ്കിൽ വർമ്മാവിൽ മുൻപിൽ ചണ്ഡാലാഭ്യാഗമം വാച്യമാകുന്നു. ശുക്രേണ ചേദധുനാം ഭവിക്കുമെങ്കിൽ വധുക്കളേയും ശശിതനന്തനാണെങ്കിൽ വിദ്വജ്ജനങ്ങളേയും അവിടെ വാക്ചതിയാണെങ്കിൽ വിപ്രന്മാരേയും ധരണീസുരന്മാരാണെങ്കിൽ ശസ്ത്രികളേയും അരുണനാണെങ്കിൽ ശൈശ്വപ്രഭാജായ ജനങ്ങളേയും അഭ്യാഗമം കീർത്തിയമാകുന്നു.

സാ—ഏഴ്, പത്തു്, നാല്, ആര്യം ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ശനിയോ രാഹുവോ കേതുവോ ഗുളികനോ നിന്നാൽ യാത്രപുറപ്പെട്ടപ്പോൾ മുഖേനേരിട്ടുവന്നതു് ചണ്ഡാലന്മാരാണെന്നു പറയണം ചന്ദ്രനും ശുക്രനും നിന്നാൽ സ്രീകളാണെന്നും ബുധൻ മേല്പറഞ്ഞ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ വിദ്വാന്മാരാണെന്നും വ്യാഴം നിന്നാൽ ബ്രാഹ്മണന്മാരാണെന്നും ചൊല്ലാനിന്നാൽ ആയുധധാരികളാണെന്നും സൂര്യൻ നിന്നാൽ സ്ഥാനമാനംകൊണ്ടു പ്രമാണ്യമുള്ളവരാണെന്നും പറയണം. ഇവിടെയെല്ലാം ഗ്രഹയോഗദൃഷ്ടി മുതലായവ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. പ്രശ്നഭാഷാവചനം ഇവിടെ സമാപിച്ചു.

വാ—ഏതദാശ്രിതർക്ഷവിഷയം.

അ—ഇതു് ആശ്രിതർക്ഷവിഷയമാകുന്നു.

സാ—സ്വർണവിഷയത്തിന്നു ശേഷം ഇതു്വരെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് പ്രാജ്ഞാ വോ ഭൂതനോ വന്നു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രാശിയെക്കൊണ്ട് ചിന്തിക്കാനുള്ളതാണ്. ഇനി പ്രാജ്ഞാ വ് ആശ്രയിച്ചു ദിക്കിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു.

പുഷ്പകന്യ ദിശിസ്ഥാനം വിശേഷാച് ശുഭഭം നൃണാം
പുഷ്പകന്യ സ്ഥിതിഃ കോണേപ്രശ്നേ സ്രീവിഷയേ ശുഭാ. ൧൦൭

അ—പുഷ്പകന്റെ ദിക്കിലെ സ്ഥാനം നൃക്കൾക്കു വിശേഷിച്ചു ശുഭമാകുന്നു. പുഷ്പകന്റെ കോണിലെ സ്ഥിതി സ്രീവിഷയമായ പ്രശ്നത്തിൽ ശുഭയാകുന്നു.

സാ—കിഴക്ക്, തെക്ക്, പടിഞ്ഞാറ്, വടക്ക് ഈ ദിക്കുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുകൊണ്ടാണ് പുഷ്പകൻ ചോദിക്കുന്നു ഏകിലും അതു പുരുഷന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നമാണെങ്കിലും അതു ഏറ്റവും നല്ലതാകുന്നു. അഗ്നികോൺ മുതലായ കോണുകളിൽ സ്ഥി

തിചെയ്യുകൊണ്ട് പ്രാജ്ഞാ ചോദിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആ പ്രശ്നം ശ്രീകുമാരിയുടെതാണെന്നു നല്ലതാണ്.

ദക്ഷിണാശാഭിമുഖ്യേ പ്രച്ഛിദ്യമദിശി സ്ഥിതിഃ

അശുഭായ ഭവേന്ത്യനായുഃപ്രശ്നേ വിശേഷതഃ.

൧൦൩

അ—പ്രാജ്ഞാവിന്റെ ദക്ഷിണാശാഭിമുഖ്യവും യമദിക്കിലെ സ്ഥിതിയും നിശ്ചയമായും അതു ഭവേന്തിനായി ഭവിക്കും. ആയുഃപ്രശ്നത്തിൽ വിശേഷിച്ചും അതു ഭവേന്തിനായി ഭവിക്കും.

സാ—പ്രാജ്ഞാവിന്റെ ദൈവജന്മത്തെ തെക്കുകോട്ടത്തു നില്ക്കുകയോ തെക്കോട്ടു നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ സമയത്തു ചെയ്യുന്ന എങ്കിൽ ഏറ്റവും അതു ഭവേന്തിനായി ഭവിക്കും. രോഗാദിത്തലിൽ ഇങ്ങിനെള്ള സ്ഥിതിയും ഭാഗ്യവും നിശ്ചയമായും ഭവേന്തിനായി ഭവിക്കും.

വാ—ഏതദിഗ്വിഷയം.

അ—ഇത് ദിഗ്വിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഇവിടെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളാണു പറയപ്പെട്ടത് പ്രാജ്ഞാ വന്ന സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദിക്കിന്റെ ഗുണഭോജനത്തെക്കുറിച്ചാണ്. ഇനി ചോദ്യത്തിന്നുപയോഗിക്കുന്ന വാക്യത്തെയും അർത്ഥത്തെയും കുറിച്ചാണ് പറയേണ്ടതെന്നു കാണുക.

ആകാശനായുഃപാപ്യസ്തപ്തം തദഗ്നപൃഥ്വകം

ഭൂതാത്മവാചകം ചാപി വചനം ന ശുഭപ്രഭം.

൧൦൪

അ—ആകാശനായുഃപാപ്യസ്തപ്തം എന്നാൽ തദഗ്നപൃഥ്വകമായും ഭൂതാത്മവാചകമായും ഉരിക്കുന്ന വചനം ശുഭപ്രഭം.

സാ—ആകാശം, വായു, അഗ്നി, ഭൂതാത്മങ്ങളെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കപ്പെട്ട ആകാശനായുഃപാപ്യസ്തപ്തം എന്നാൽ വാക്കിന്റെ ആദ്യമുള്ള അക്ഷരമായി വന്നാൽ അതു അനുഭവമാകുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ അവസ്ഥയെ കുറിക്കുന്ന വാക്കുകളാണെങ്കിൽ അതു അനുഭവമാണെന്നാണ്. അക്ഷരങ്ങളുടേയും ഗണങ്ങളുടേയും ഭൂതവിഭാഗം ഇവിടെ പറയപ്പെടുന്നു.

വാ—അതു പ്രശ്നസംഗ്രഹം.

അ—ഇവിടെ പ്രശ്നസംഗ്രഹം വിവരിക്കുന്നു.

സാ—പ്രാജ്ഞാവിന്റെ പ്രശ്നത്തിനുപയോഗിച്ച അക്ഷരങ്ങളുടെ ഗുണഭോജനം നിശ്ചയിക്കുവാൻ പ്രശ്നസംഗ്രഹത്തിൽ പറയപ്പെട്ടുള്ള വചനങ്ങളെ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ആദ്യേ സ്വരമൈശ്വരാദ്യൈ വാർത്തൈർഭിന്നാ ഭിധാ പിപി:

സ്വരാ ജീവസ്തനർവഗ്ഗാ ഇതി ജ്ഞേയാ മാ മാതൃകാ.

൧൦൫

അ—ആദ്യങ്ങളായ സ്വരങ്ങളെക്കൊണ്ടും ക്വാട്ടങ്ങളായ വാർത്തകളെക്കൊണ്ടും പിപി രണ്ടുപ്രകാരം ഭിന്നയാകുന്നു. സ്വരങ്ങൾ ജീവനാകുന്നു. വാർത്തകൾ തനറാകുന്നു. ഇങ്ങനെ മാതൃകാജ്ഞേയയാകുന്നു.

സാ—അ ഇ മുതലായ സ്വരാക്ഷരങ്ങൾ അല്പമാകുന്നു. ഇത് ജീവാക്ഷരങ്ങളാണ്. ക ഖ മുതലായ വർഗ്ഗാക്ഷരങ്ങൾ ശരീരമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ അക്ഷരങ്ങൾ അതായത് സ്വരങ്ങളും വർഗ്ഗങ്ങളും ജീവനെന്നും ശരീരമെന്നും അറിയേണ്ടതാണ്.

പ്രശ്നവാക്യം സ്വരാദ്യം ചേൽ ജ്ഞേയം ജീവഗതം ശുഭം

ഭോഷശ്ച ഭവേന്തിഷയോ ഹലാദ്യം ചേദതാദവ്യഥാ.

൧൦൬

അ—പ്രശ്നവാക്യം സ്വരാദ്യമാണെങ്കിൽ ജീവഗതമായ ശുഭവും ഭവേന്തിഷയമായ ഭോഷവും ജ്ഞേയമാകുന്നു. ഹലാദ്യമാണെങ്കിൽ ഇതിൽനിന്നു അനുപ്രസംഗം ജ്ഞേയമാകുന്നു.

സാ—പ്രാജ്ഞാവിന്റെ ചോദ്യത്തിൽ വാക്കിൽ ആദ്യമുള്ള അക്ഷരം അ മുതൽ ഓ വരെയുള്ള സ്വരാക്ഷരങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നാണെങ്കിൽ ആയുസ്സിന്റെ അനിഷ്ടം വാ

വാൻപാടില്ല. രോഗാരിഷ്ടം ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. അതുപോലെ പ്രശ്നത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരം ക മുതൽ ഉ വരെയുള്ള ഹല്ലക്ഷരങ്ങളിൽ ഒന്നാണെങ്കിൽ ശാരീരികമായ രോഗഭയം ഇല്ലെങ്കിലും ആയുർദാക്ഷിണ്യമുണ്ടെന്നു പറയണം.

വർഗ്ഗാക്ഷരമഞ്ചകം പവനവഹ്നിദ്രാഞ്ചനപുംസകം
വാക്യാദൗ ന നപുംസകാക്ഷരമാതീവാസിഷ്ടം ചച്ഛതാം
ദൃഷ്ടൗ മാരുതപാവകൗ വലരിപുഞ്ചല്യഃ പ്രശസ്തം ജലം
ദീപ്തസപവിഭാഗതഃ സ്വരഗണാശ്ചാംഭോമഹേന്ദ്രാത്മകാഃ—ഇതി.

അ—വർഗ്ഗങ്ങളിലെ അക്ഷരമഞ്ചകം പവനവഹ്നിദ്രാഞ്ചനപുംസകമായി ഭവിക്കും. വാക്യാദിയിലെ നപുംസകാക്ഷരമാകട്ടെ ചച്ഛതാക്കൾക്ക് ഏറ്റവും അനിഷ്ടമാകുന്നു. മാരുതപാവകവാർ ദൃഷ്ടമാരാകുന്നു. വലരിപു മല്യനാകുന്നു. ജലം പ്രശസ്തമാകുന്നു. ദീപ്തസപവിഭാഗത്തെ ആശ്രയിച്ചു സ്വരഗണങ്ങളും അംഭോമഹേന്ദ്രാത്മകങ്ങളാകുന്നു.

സാ—വർഗ്ഗാക്ഷരങ്ങൾ ക്ഷ എന്ന അക്ഷരം ഉൾപ്പെടെ മുപ്പത്തഞ്ചാണല്ലോ. അതിൽ ക മുതൽ അയ്യഞ്ചു് അക്ഷരം ഒരോ വർഗ്ഗങ്ങളാണ്. അപ്പോൾ കവർഗ്ഗം ചവർഗ്ഗം വെർഗ്ഗം തവർഗ്ഗം പവർഗ്ഗം യവർഗ്ഗം ഷവർഗ്ഗം എന്നു ഏഴു വർഗ്ഗങ്ങളായിത്തീരും. ഇവയിൽ ക മുതൽ അയ്യഞ്ചു് അക്ഷരം കവർഗ്ഗമെന്നും ച മുതൽ അഞ്ചക്ഷരം ചവർഗ്ഗമെന്നും ഇങ്ങിനെ ക്രമേണ ധരിച്ചുകൊൾക. ഈ ഏഴു വർഗ്ഗങ്ങളിലുമുള്ള ഒന്നാമത്തെ അക്ഷരങ്ങൾ വായുവെന്നും രണ്ടാമത്തെ അക്ഷരങ്ങൾ അഗ്നിയെന്നും മൂന്നാമത്തെ അക്ഷരങ്ങൾ ഇന്ദ്രനെന്നും നാലാമത്തേതു് ജലമെന്നും അഞ്ചാമത്തേതു് നപുംസകമെന്നും പറയുന്നു. നപുംസകാക്ഷരത്തിന് ആകാശമെന്നും അവയിൽ ചില അക്ഷരങ്ങൾക്കു ഇന്ദ്രാക്ഷരമെന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

	വായു.	അഗ്നി.	ഇന്ദ്ര.	ജലം.	ആകാശം.
കവർഗ്ഗം	ക	ഖ	ഗ	ഘ	ങ
ചവർഗ്ഗം	ച	ഛ	ജ	ഝ	ഞ
വെർഗ്ഗം	വ	ഘ	ഘ	ഘ	ണ
തവർഗ്ഗം	ത	ഥ	ദ	ധ	ന
പവർഗ്ഗം	പ	ഫ	ബ	ഭ	മ
യവർഗ്ഗം	യ	ര	ല	വ	ശ
ഷവർഗ്ഗം	ഷ	സ	ഹ	ള	ക്ഷ

ഈ ച മുതലായ അഞ്ചക്ഷരങ്ങളേയും രണ്ടായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ മേല്പറഞ്ഞ പ്രസപാക്ഷരങ്ങൾ ഇന്ദ്രാക്ഷരങ്ങളെന്നും ആ ഈ മുതലായ ദീപ്താക്ഷരങ്ങൾ ജലങ്ങളെന്നും പറയുന്നു. പ്രഷ്ടാവിന്റെ വാക്യത്തിലുള്ള ആദ്യക്ഷരം നപുംസകമാണെങ്കിൽ കഷ്ടഫലവും വായ്ക്കുരവും അന്യക്ഷരവുമാണെങ്കിൽ അതുടവും ഇന്ദ്രാക്ഷരമാണെങ്കിൽ ഗുണഭോജസാമ്യവും ജലാക്ഷരമാണെങ്കിൽ ഇദ്ദേവും ഫലമാകുന്നു. 'ഇതി' എന്നതുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പ്രശ്നസംഗ്രഹവചനം അവസാനിച്ചു.

മദ്ധ്യാന്ത്യാദ്യവിലേഖ സാ ജനമോഃ സൂര്യാനിലേന്ദുക്ഷമാ
ദേവാ സ്ഫീതരുഗന്യദേശഗമനപ്രഖ്യാതകീർത്തിശ്രിയഃ
തദാൽ സൂർല്യമിദേവാ ഗണാ മതയനാ വഹ്നംബരാംഭോദിവാദ-
മന്ത്യാഃ സൂർയ്യാതിശൂന്യതോത്തമസമൃദ്ധ്യായുഷി ശത തനപതേ. ൧൧൦

അ—മദ്ധ്യാന്ത്യാദ്യവിലുള്ള ഗണങ്ങൾ മനുഷ്യമങ്ങളാകുന്നു. സൂര്യാനിലേന്ദുക്ഷമാകൾ ദേവന്മാരാകുന്നു. അതുകൾ സ്ഫീതരുഗന്യദേശഗമനപ്രഖ്യാതകീർത്തിശ്രീകളെ ചെപ്പും. അതുപോലെ മദ്ധ്യാന്ത്യാദ്യവിലുള്ള വാക്യങ്ങൾ മതയനങ്ങളായ ഗണങ്ങളായി ഭവിക്കും. വഹ്നംബരാംഭോദിവാകൾ അമർത്യന്മാരായി ഭവിക്കും. അതുകൾ മതിശൂന്യതോത്തമസമൃദ്ധ്യായുഷ്കൾ ചെപ്പും.

സാ—പ്രഷ്ടാവ് ദൈവങ്ങളെപ്പോഴും ആദ്യമായി പറയുന്ന വാക്യത്തിന്റെ ആദ്യ

മുള്ള മൂന്നക്ഷരങ്ങൾ എടുത്തു് അതു് ഏതു ഗണമാണെന്നറിഞ്ഞു് അതുകൊണ്ടു് ഫലം പറയുവാനുള്ള ക്രമമാണു് ഈ ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നതു്. ഗണങ്ങൾ ആകെ എട്ടാണു്. ഒന്നു് ജഗണം ൨ സഗണം ൩ ഭഗണം ൪ മഗണം ൫ രഗണം ൬ തഗണം ൭ യഗണം ൮ നഗണം. ഇവയിൽ ജഗണം മദ്ധ്യഗുരുവും സഗണം അന്ത്യഗുരുവും ഭഗണം ആദ്യഗുരുവും മഗണം അഖിലഗുരുവും ആകുന്നു. ജഗണത്തിന്റെ ദേവത സൂര്യനും അതിന്റെ ഫലം രോഗവുദ്ധിയും ആകുന്നു. സഗണത്തിന്റെ ദേവത വായുവും അതിന്റെ ഫലം അന്യദേശഗമനാചാര്യമാണു്. ഭഗണത്തിന്റെ ദേവത ചന്ദ്രനും അതിന്റെ ഫലം ഉൽകൃഷ്ടമായ കീർത്തിലാഭവും മഗണത്തിന്റെ ദേവത ഭൂമിയും ഇതിന്റെ ഫലം ഐശ്വര്യവുമാണു്.

ഇതുപോലെ പ്രശ്നവാക്യത്തിലെ ആദ്യമുള്ള മൂന്നക്ഷരങ്ങളിൽ മദ്ധ്യഗുരു അക്ഷരം ലഘുവായിരുന്നാൽ രഗണമെന്നും ഒടുവിലത്തെ അക്ഷരം ലഘുവായിരുന്നാൽ തഗണമെന്നും ആദ്യത്തെ അക്ഷരം ലഘുവായിരുന്നാൽ യഗണമെന്നും മൂന്നക്ഷരങ്ങളും ലഘുവായിരുന്നാൽ നഗണമെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. രഗണത്തിന്റെ ദേവത അഗ്നിയാകുന്നു. ഇതു് ഉതിയെ ചൊല്ലും. തഗണത്തിന്റെ ദേവത ആകാശമാണു്. ഇതു് ശൂന്യത്തെ ചൊല്ലും. യഗണത്തിന്റെ ദേവത ജലമാകുന്നു. ഇതു് ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയെ ഉണ്ടാക്കും. നഗണത്തിന്റെ ദേവതസ്വപ്നമാകുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലം ദീർഘായുസ്സാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ പ്രശ്നവാക്യംകൊണ്ടു് ഗണങ്ങളേയും ദേവതകളേയും അറിഞ്ഞിട്ടു് അതിനുള്ള ഫലങ്ങളെ പ്രഷ്ണാക്കന്മാർക്കു് പറയണം. ഗണങ്ങളെ അറിയുന്നതിനുള്ള ക്രമം ചുരുക്കമായി താഴെ പറയാം. ഗണം നിശ്ചയിക്കുന്നതു് അക്ഷരങ്ങളുടെ ഗുരുവും ലഘുവും അറിഞ്ഞിട്ടാണല്ലോ വേണ്ടതു്. ധ്രുവപക്ഷരങ്ങൾ വാവുവാകുന്നു. ദീർഘപക്ഷരങ്ങളും അനുസാരത്തോടും, വിസർഗത്തോടുംകൂടിയ ധ്രുവപക്ഷരങ്ങളും കൂട്ടക്ഷരത്തിന്റെ അദ്യമുള്ള ധ്രുവപക്ഷരങ്ങളും ഗുരുവാകുന്നു. ഗണങ്ങളെ അറിയുന്നതിന്നു് ഉദാഹരണമായി താഴെ എഴുതുന്നു.

മനക്ഷതന്നിപ്പ	ജഗണം	മദ്ധ്യഗുരു
പുടവയ്ക്ക	സഗണം	അന്ത്യഗുരു
വാഴയില	ഭഗണം	ആദ്യഗുരു
വന്നിട്ടാടെ	മഗണം	സമഗുരു
കാലമായി	രഗണം	മദ്ധ്യലഘു
പാലാഴി	തഗണം	അന്ത്യലഘു
വരാനായി	യഗണം	ആദ്യലഘു
വിളവിന്ദ	നഗണം	സമലഘു

സംയുക്താദ്യം ദീർഘം സാന്നസ്വാരം വിസർഗ്ഗ സഹിതം
വിജ്ഞേയമക്ഷരം ഗുരു പാദാന്തസ്ഥം വികല്പേന.

൧൧൧

ഇത്യാദി വചനമനുസരിച്ചു് ഉദാഹരണമായി എഴുതിയിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളിലെ മുമ്മുന്ന് അക്ഷരങ്ങളെടുത്തു് അവയുടെ ഗുരുലഘുക്കളറിഞ്ഞുകൊള്ളുക.

ശ്രോത്രപ്രിയം വദതി വാ വചനം ശുഭം യോ
യദപാത്ഥപുഷ്പഗീമമസ്ഖലിതാം തദാനീം
പ്രഷ്ടാഭിയാത്യഭിമതന്തപിതമോടനഭീഷ്ട-
മന്തേ വിസർഗ്ഗസഹിതം വചനം ച വക്താ.

൧൧൨

അ—യാതൊരു പ്രഷ്ടാവും ശ്രോത്രപ്രിയമായോ ശുഭമായോ ഇരിക്കുന്ന വചനത്തെയോ അല്ലെങ്കിൽ അസ്ഖലിതമായ അത്ഥപുഷ്പഗീരിനേയോ വദിക്കുന്നു അവൻ അപ്പോൾ അഭിമതത്തെ അഭിയാനം ചെയ്യുന്നു. ഇതരനും അനന്തരിത് വിസർഗ്ഗസഹിതമായ വചനത്തിന്റെ വക്താവും അനഭീഷ്ടത്തെ അഭിയാനം ചെയ്യുന്നു.

സാ—പുല്ലുകൾ ദൈവജ്ഞനോടു പറയുന്ന വാക്കുകേട്ടാൽ സന്തോഷകരമായോ ശുഭസൂചകമായോ ഇരിക്കണം. ഗർഭം മുതലായ തടസ്സങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ അത്ഭുതകരമായ വാക്കുകളെക്കൊണ്ടും ദൈവജ്ഞനെ കാഴ്ചം ധരിപ്പിക്കാം. പ്രാപ്തവിന്റെ വാക്ക് ഇപ്രകാരമാണെങ്കിൽ പ്രശ്നത്തിനു വിഷയമായ സംഗതി സുഖേന സിദ്ധിക്കും. കേൾക്കുന്നതിനു സുഖമില്ലാത്തതും അശുഭസൂചകമായതും അത്ഭുതഗോരവമില്ലാത്തതും ഗർഭഭാദി തടസ്സങ്ങളോടുകൂടിയതും അവസാനത്തിൽ വിസർജ്ജനോടുകൂടിയതുമായ വാക്കുകളെയാണ് പുല്ലുകൾ ഉപയോഗിച്ചതെങ്കിൽ ഇഷ്ടസിദ്ധിയുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു പറയണം.

പ്രഷ്ഠർവാക്യാദിവർണ്ണന ലഗ്നം സംഗ്രഹ്യ ചാമുനാ വാച്യം ശുഭാശുഭം സർവ്വം തൽപ്രകാരോടേ ക്രമ്യതേ. ൧൧൨

അ—പ്രാപ്തവിന്റെ വാക്യാദിവർണ്ണനകൊണ്ട് ലഗ്നത്തെ സംഗ്രഹിച്ചു ഇതുകൊണ്ട് ശുഭാശുഭം സർവ്വം വാച്യമാകുന്നു. അനന്തരം തൽപ്രകാരം ക്രമിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—പ്രാപ്തവ്യ പറഞ്ഞ വാക്യത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരംകൊണ്ട് ലഗ്നരാശിയുണ്ടാക്കി അത് ആശ്രയമായി കല്പിച്ചു അതുകൊണ്ട് പ്രാപ്തക്കന്മാരുടെ സകല ഗുണഭാഷങ്ങളും പറയാവുന്നതാണ്. അതിന്റെ വഴി ഇവിടത്തന്നെ പറയപ്പെടുന്നു.

വാ—അത്ര ആശ്ചര്യവസ്തുതി.

അ—ഇവിടെ ആശ്ചര്യവസ്തുതി ദേവിക്കുന്നു.

വാക്യത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരംകൊണ്ട് ലഗ്നരാശി അറിയുന്നതാണ് ചാമുനാവർണ്ണന ആ വിഷയം ആശ്ചര്യവസ്തുതിയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ വചനം ശാക്തേയമാകുന്നു.

അക്ഷരചതായന വർഗ്ഗം രവിക്ഷരസിതസംഖ്യജീവസംഖ്യം ചാമുനാ ച നിർദ്ദിഷ്ടം പ്രശ്നേ പ്രഥമോത്ഭവം വർണ്ണം. ൧൧൩

ചാമുനാ ചാമുനാ ലഗ്നം സംഗ്രഹ്യ ശുഭാശുഭം വാച്യം പ്രാപ്തവർണ്ണാദിവർണ്ണനാ ചാമുനാ പ്രഥമോത്ഭവം വർണ്ണം. ൧൧൪

മാശിം ലഗ്നം പ്രവർദ്ധ്യൈഷ്വര്യം മം രജതജീവാനാം സിതമവിജയേഷു നൈവം രവിശശിനോരേകമാശിതമാത്.

ര.സ്മാൽ ലഗ്നാൽ പ്രവർദ്ധ്യേ പൂജാസമയേ ശുഭാശുഭം സർവ്വം കാലസ്യാവിജ്ഞാനോദേതച്ചിന്ത്യം ബഹുപ്രശ്നേ. ൧൧൫

അ—പ്രശ്നത്തിൽ അക്ഷരചതായനങ്ങളായ വർഗ്ഗങ്ങൾ രവിക്ഷരസിതസംഖ്യജീവസംഖ്യയോടുകൂടി ചാമുനാശുഭം നിർദ്ദിഷ്ടങ്ങളാകുന്നു. പ്രഥമോത്ഭവങ്ങളായ വർണ്ണത്തെ അറിഞ്ഞ് ഇതുകൊണ്ട് ലഗ്നത്തെ സംഗ്രഹിച്ചു പ്രാപ്തവിന്റെ ശുഭാശുഭത്തെ വരിക്കണം. രജതജീവാനാം സിതരവിജയേഷു പ്രഥമോത്ഭവങ്ങളായി വർണ്ണാദിവർണ്ണനാ ചാമുനാ പ്രവർദ്ധ്യൈഷ്വര്യം മം രജതജീവാനാം സിതമവിജയേഷു നൈവം രവിശശിനോരേകമാശിതമാത്. ര.സ്മാൽ ലഗ്നാൽ പ്രവർദ്ധ്യേ പൂജാസമയേ ശുഭാശുഭം സർവ്വം കാലസ്യാവിജ്ഞാനോദേതച്ചിന്ത്യം ബഹുപ്രശ്നേ.

സാ—അ മുതൽ ഒരു വരെയുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ ഒരു വർഗ്ഗമാണ്. ഇതു ആദിത്യൻറതാണ്. ക-ഖ-ഗ-ഘ-ങ ഈ അക്ഷരങ്ങൾ ഒരു വർഗ്ഗമാണ്. ഇത് ചൊവ്വയുടേതാകുന്നു. ച-ച-ജ-ഝ-ഞ ഈ അഞ്ച് അക്ഷരങ്ങൾ ശുഭന്റെ വർഗ്ഗമാകുന്നു. ങ്-ഞ-ഡ-ഢ-ണ ഈ അഞ്ചക്ഷരങ്ങൾ ബുധന്റെ വർഗ്ഗമാകുന്നു. ത-ഥ-ദ-ധ-ന ഈ അഞ്ചക്ഷരങ്ങൾ വ്യാഴത്തിന്റെ വർഗ്ഗങ്ങളാകുന്നു. പ-ഫ-ബ-ഭ-മ ഈ അഞ്ചക്ഷരങ്ങൾ ശനിയിുടെ വർഗ്ഗങ്ങളാകുന്നു. യ മുതലുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ ചന്ദ്രന്റെതാണ്. പ്രശ്നത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരം ഏതൊരു ഗുണത്തിന്റതായിവരുന്നുവോ ആ ഗുണത്തിന്റെ

രാശി ലഗ്നമാണെന്നറിയണം. അതായത് അ മുതൽ ഒരു വരെയുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ ആദ്യമായി വന്നാൽ ചിങ്ങം ലഗ്നമാണെന്നും യ മുതൽ ഹ വരെയുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ ആദ്യമായി വന്നാൽ കർക്കടകം രാശി ലഗ്നമാണെന്നും അറിയണം. ചൊച്ചാമുതൽ ശനിവരെയുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ഇതരണ്ട രാശി ഉണ്ടല്ലോ.

ക	ഖ	ഗ	ഘ	ങ	കുജന്റെ വർഗ്ഗം
ച	ഛ	ജ	ഝ	ഞ	ശുക്രന്റെ വർഗ്ഗം
ട	ഠ	ഡ	ഢ	ണ	ബുധന്റെ വർഗ്ഗം
ത	ഥ	ദ	ധ	ന	വ്യാഴത്തിന്റെ വർഗ്ഗം
പ	ഫ	ബ	ഭ	മ	ശനിയുടെ വർഗ്ഗം

ഈ അഞ്ചു വർഗ്ഗങ്ങളുടേയും ഒന്നാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും അഞ്ചാമത്തെയും അക്ഷരങ്ങൾ ആദ്യക്ഷരമായി വന്നാൽ മേടം, തുലാം, മിഥുനം, ധനുസ്സ്, കുംഭം ഈ ഓജരാശികൾ ലഗ്നമാണെന്നും അറിയണം. മേൽ കാണിച്ച അഞ്ചു വർഗ്ഗങ്ങളുടേയും രണ്ടാമത്തെയും നാലാമത്തെയും അക്ഷരങ്ങൾ പ്രശ്നത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരമായി വന്നാൽ പൂശ്ചിക, ഇടാം, കന്നി, മീനം, മകരം ഈ രാശികൾ ലഗ്നമാണെന്ന് അറിയണം. എങ്ങിനെയെന്നാൽ ചൊച്ചായുടെ അക്ഷരങ്ങൾ ക-ഖ-ഗ-ഘ-ങ ഇത്രയുമാണല്ലോ. ഇവയിൽ ക-ഗ-ങ എന്നും ഒന്നും മൂന്നും അഞ്ചും അക്ഷരങ്ങൾ പ്രശ്നത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരമായാൽ ചൊച്ചായുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഓജരാശിയായ മേടം ലഗ്നമെന്നും ഖ-ഘ എന്ന രണ്ടും നാലും അക്ഷരങ്ങൾ ആദ്യക്ഷരമായാൽ ചൊച്ചായുടെ യുഗരാശിയായ പൂശ്ചികം രാശി ലഗ്നം എന്നും അറിയണം. ഇങ്ങനെ വർഗ്ഗാക്ഷരങ്ങളെക്കൊണ്ട് ശുക്രൻ മുതലായ വരുടെ രാശിഭേദങ്ങളും ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു. ഈ ലഗ്നം ആസ്പദമാക്കി പ്രാശ്നാക്കന്മാരുടെ സകല ഗുണഭോഷങ്ങളും പറയാവുന്നതാണ്. ഒട്ടേറെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഒരേ സമയത്തുണ്ടായാൽ ഇപ്രകാരം ലഗ്നമറിഞ്ഞു ഫലം പറയേണ്ടതാണ്. ലഗ്നം ഉണ്ടായാൽ ഫലം പറയേണ്ട ക്രമങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽതന്നെ മേൽപറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

വാ--ഏതൽ പ്രശ്നാക്ഷരവിഷയം.

അ--ഇത് പ്രശ്നാക്ഷരവിഷയമാകുന്നു.

സാ--ഇവിടെ പാഞ്ഞവസാനിപ്പിച്ചത് പ്രാശ്നാദ്യ ഉപയോഗിച്ച പ്രശ്നാക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ശുഭാശുഭമാകുന്നു.

വാമാംബ്രിരഗ്രേ നിഹിതശ്ശുഭഃ സ്വാൽ
ദൂതസ്യ ദോഷായ ച ദക്ഷിണാംബ്രിഃ
ദോഷായ ചാംബ്രേശ്ചലനം ഹി തസ്യ
സ്ഥിതിഃ സ്ഥിരാ തസ്യ ശുഭപ്രദാ സ്വാൽ.

൧൧൮

അ--അഗ്രത്തിങ്കൽ ദൂതന്റെ വാമാംബ്രി നിഹിതമായാൽ ശുഭമായി ഭവിക്കും ദക്ഷിണാംബ്രി നിഹിതമായാൽ ദോഷത്തിനായും ഭവിക്കും. അംബ്രിയുടെ ചലനവും ദോഷത്തിനായി ഭവിക്കും അതിന്റെ തിരയായ സ്ഥിതി അവസര ശുഭപ്രദമായി ഭവിക്കും.

സാ--ഇവിടെ പ്രാശ്നാദിന്റെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചാണ് പറയാൻ പോകുന്നത്. ദൂതനോ പ്രാശ്നാവോ ദൈവജനോടു കാൽ പറ്റിയവരോ ഇടത്തേക്കാൽ മുഖിൽ വച്ചാൽ ശുഭവും വലത്തേക്കാൽ മുഖിലാണെങ്കിൽ അശുഭവുമാണ്. കാല ചലിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നാൽ ദോഷവും ഇളക്കാതെ ഉറപ്പിച്ചു ചവിട്ടിയിരുന്നാൽ ശുഭവും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

സുഖോപവിഷ്ട ജ്ജ്വലംഗസ്തംഗദേശ ശുഭാസഭാ

ദൈവജ്ഞാഭിമുഖശ്ചൈവ ശുഭം യാത്യാസ്തഥാശുഭം.

൧൧൯

അ--പുഷ്പകൻ തുംഗദേശത്തിൽ ശുഭാസഭത്തിൽ സുഖോപവിഷ്ടനായി ജ്ജ്വലംഗനായി ദൈവജ്ഞാഭിമുഖനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ശുഭത്തെയും അന്യപ്രകാരമായാൽ അശുഭത്തെയും യാനംപറയുന്ന

സാ—പ്രാജ്ഞാദേവ ദൂതനോ യയൻ പ്രദേശത്തു ബലവും ഭംഗിയുമുള്ള പീഠത്തിൽ ഇരുന്നു ശരീരത്തിന് വളവും മറ്റും പ്രദാനം ചെയ്ത ദൈവജ്ഞന്റെ നേരേ നോക്കിയിരുന്നു കാര്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ വളരെ ശുഭവും ഇതിനു വിപരീതമായ വിധത്തിൽ കാര്യം പറഞ്ഞാൽ അശുഭമായാകുന്നു.

ഉത്തരീംവൃതി യദി പ്രശ്നം കുർവ്വന്നാസീന ആസനാൽ സ്ഥിതശ്ചോപവിശേൽ കുർവ്വൻ ഭദ്രമേവോഭയം മതം. ൧൨൦

അ—ആസീനനായവൻ പ്രശ്നത്തെ കുറവന്നായി ആസനത്തിങ്കൽനിന്ന് ഉഭയം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലും സ്ഥിതനായ ചുറ്റും പ്രശ്നത്തെ കുറവന്നായി ഉപവേശിക്കുമെങ്കിലും ഈ രണ്ടും ഭദ്രംതന്നെ എന്നു മതമാകുന്നു.

സാ—പ്രാജ്ഞാദ് ദൈവജ്ഞനോടു കാര്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തു നിന്നു എഴുന്നേറ്റാലും ചിതകയാണെങ്കിലും കാര്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു എവിടെയെങ്കിലും ഇരിക്കുകയാണെങ്കിലും ഈ വക്ഷണങ്ങൾ രണ്ടും ശുഭംതന്നെയാണെന്നു പറയണം.

പ്രാജ്ഞാ ദൃഷ്ടിപഥം പ്രാപ്യ സ്ഥിതപാസ്ഥിതപാഗമദ്വതി അരീത്യ സ്ഥിതിസംഖ്യാഹാസ്യാസ്യ കാര്യസ്യ സാധനം. ൧൨൧

അ—പ്രാജ്ഞാദ് ദൃഷ്ടിപഥത്തെ പ്രാപിച്ച സ്ഥിതിചെയ്തു സ്ഥിതിചെയ്തു ആഗമിക്കുമെങ്കിൽ സ്ഥിതിസംഖ്യാഹാസ്യാസ്യ കഴിഞ്ഞിട്ട് ഈ കാര്യത്തിന്റെ സാധനം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—പ്രാജ്ഞാദ് ദൈവജ്ഞൻ കാണത്തക്ക സ്ഥലത്തുവന്നിട്ടു ഭാഗം സ്ഥലത്തു മടങ്ങി നിന്നുനിന്നു വരികയാണെങ്കിൽ മടങ്ങിനിന്നതു് ആ പ്രാവശ്യമാണോ അത്രയും ഹിംസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം പ്രാജ്ഞാദ് ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യം സാധിക്കുമുള്ള ഒന്നു പറയണം. ഇതു് കാര്യസംഖ്യപ്രശ്നത്തിൽ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണെങ്കിലും വക്ഷണവശാൽ മാറ്റമുള്ള ചട്ടങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണു്.

ഭാഗ്യാമാ ദൂതമാത്മാനം യദി കശ്ചന ഗമദ്വതി അനാഗമം സഹായസ്യ കല്പിതസ്യാസ്യ നിർദ്ദേശേൽ. ൧൨൨

അ—ദൂതന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും മദ്ധ്യേകൂടി ഒരുവൻ ഗമിക്കുന്നു എന്നിൽ ഇവന്നു കല്പിതമായ സഹായത്തിന്റെ അനാഗമത്തെ നിർദ്ദേശിക്കണം.

സാ—പ്രാജ്ഞാദ് ദൈവജ്ഞനോടു കാര്യം പറയുന്ന സമയം മറ്റൊരാൾ അവരുടെ മദ്ധ്യേകൂടി മടങ്ങുവാനോ എന്നിൽ പ്രാജ്ഞാദ് പ്രശ്നത്തിനു കേതുവായ വിഷയത്തിൽ വിചാരിച്ചിരുന്നു എന്നായം ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നു പറയണം.

വാ—ഏതൽ സ്ഥിതിവിഷയം.

അ—ഇതു് സ്ഥിതിവിഷയമാകുന്നു.

സാ—പ്രശ്നാക്ഷരങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിനുശേഷം ഇത്രവരെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് പ്രാജ്ഞാദിന്റെ സ്ഥിതിയുടെ ഇണയോടുകൂടെ ചിന്തിക്കാനുള്ള ക്രമമാകുന്നു. ഇനി പ്രാജ്ഞാദിന്റെ ചങ്ങയെക്കുറിച്ച് പറയാൻ പോകുന്നു.

ഹസ്തേ യുഗപൽ വിമുക്തംശ്ച തിരശ്ചീനമുഖഃ സ്ഥിതഃ വിസ്തൃതസ്വപാതം ഇത്യേതൈർവ്വൽ ചാപ്തം തദപിനശ്യതി. ൧൨൩

അ—ഹസ്തങ്ങളെ യുഗപത്തും വിമുക്തം എന്നും തിരശ്ചീനമുഖനായും വിസ്തൃതസ്വപാതമായും ഭവിക്കുന്നു. എന്നിങ്ങനെയുള്ളവരാൽ യാതൊന്നു ചുഷ്ടമാകുന്നു. അതു് പിനശിക്കുന്നു.

സാ—പ്രാജ്ഞാദ് കൈകളെ കുടഞ്ഞുകൊണ്ടോ മറ്റിച്ചുകൊണ്ടോ മുഖത്തെ പിൻ തിരിച്ചുകൊണ്ടോ യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി പറയുന്നുവോ അതും തടിക്കു പാദങ്ങളെ കാര്യം മറന്നുപോയിട്ടു പിന്നെ പ്രയാസപ്പെട്ടു് ഭാഗ്യാതിനുശേഷം യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുന്നുവോ അക്കാര്യവും നശിക്കുമെന്നു് അതായതു് ഇഷ്ടസാദ്ധ്യകാര്യമല്ലെന്നു പറയണം.

സ്വാംശഗുണപര്യവോ ഭവേ ഗാഢസന്താപനം ക്ഷണാൽ
മൃത്യുഭം ലയലിംഗാനാം ചിന്തക്ഷാശ്രവണാദികം. ൧൨൨

അ—സ്വാംശങ്ങളിലോ മറ്റു വല്ല ഭവുത്തിലോ ഉള്ള ഗാഢസന്താപനവും ലയലിംഗങ്ങളുടെ ചിന്തക്ഷാശ്രവണാദികവും വേദഗുണ മൃത്യുഭമാകുന്നു.

സാ—പ്രകൃത്യാ ദൈവജന്മത്തോടു കാര്യം പറയുന്നതാൽ തന്റെ ശരീരത്തിലോ മറ്റു വല്ല പദാർത്ഥങ്ങളിലോ ഉണ്ടെ അടിച്ചാൽ അതു് രോഗപ്രശ്നത്തിൽ വേഗേന ഉള്ള മരണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. കൂടാതെ ആയുധപാതം ഭയഭരങ്ങളായ ചിംസാവസ്ഥകൾ മുതലായവയെക്കുറിച്ചു വിചാരിക്കുകയോ പതനം മുതലായ അതുഭവിച്ചിത്തങ്ങളെ കാണുകയോ ഉണ്ടായാലും മുൻപറഞ്ഞവണ്ണം മരണകരമാകുന്നു. ഉത്തരാർദ്ധംകൊണ്ടു പറയപ്പെട്ടതു് ദൈവജന്മത്തോടു മനസ്സിനും ചെറിക്കും കണ്ണിനും വിഷയമായതാണ്. ആദിശങ്കരാകൃഷ്ടി ഉള്ളതുകൊണ്ടു് ഏതെല്ലാംവിധത്തിൽ നാശസൂചകങ്ങളായ അനേകങ്ങൾ തനിക്കു തല്ലാലമുണ്ടാകുന്നുവോ അവയെല്ലാം മരണം മുതലായ ഭൂതിതങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നവയാണ്.

സുഷുപ്തമുക്തകുലേഴശുചൗ തദതി വാ ഭഗാനനേന മുണ്ഡിതേ
നഗ്നേ ചരിന്ദതി ഭിന്ദതി ദ്രവതി വാ വഹ്നു ഹവിർജ്ജഹപതി
ഭൂതേ ഹസ്തപദാം ച ബന്ധനപതേ ദോഷ്ണാക്ഷിസമ്മർദ്ദനേ
ദീനേ കാഢ്യതൃണാഭിമർദ്ദനപതേന സ്യാദപി ചാമഃ ശുഭഃ. ൧൨൩

അ—ഭൂതൻ സുഷുപ്തനായോ മുക്തകുലനായോ അശുചനായോ തദനായോ ഭഗാനനായോ മുണ്ഡിതനായോ നഗ്നനായോ ചരിന്ദനായോ ഭിന്ദനായോ ദ്രവനായോ വഹ്നിയിൽ ഹവിസ്സിനെ ജ്വഹണനായോ ഹസ്തപദങ്ങളുടെ ബന്ധനപരനായോ ദോഷ്ണകൊണ്ടു അക്ഷികളെ സമ്മർദ്ദനനായോ ദീനനായോ കാഢ്യതൃണാഭിമർദ്ദനപരനായോ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഉള്ള വിചാരം ശുഭമല്ല.

സാ—പ്രകൃതോ വാ പ്രകൃതാവിനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഭൂതനോ ആണല്ലോ ദൈവജന്മത്തോടു കാര്യം പറയുന്നതു്. അപ്പോൾ ഉറക്കത്തുണ്ടു തലമുടി അഴിച്ചിടുക അതു ലിംഗമായ മറ്റൊരതെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുക, കരയുക, തടഞ്ഞു തടഞ്ഞു നിൽക്കുക, ക്ഷയരം ചെയ്യിക്കുക, വസ്ത്രം ധരിക്കാതിരിക്കുക, ഏതെങ്കിലും പദാർത്ഥങ്ങളെ രണ്ടായി മുറിക്കുക, കീറുക, ഭാടുക, ഹോമപദാർത്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടു് അഗ്നിയിൽ ഹോമം ചെയ്യുക, ചാടു കൊണ്ടോ മറ്റോ കൈകാൽ ഇളകളെ ബന്ധിക്കുക, കൈകൊണ്ടു കണ്ണു തിരുമുക, വളരെ ക്ഷീണത വെളിപ്പെടുത്തുക, മരം പുല്ലു മുതലായതിനെ ഇളക്കിമറിക്കുക ഈവക ചേഷ്ടകൾ ദോഷകരമാണെന്നു പറയണം. എന്നാൽ പൂജാസമയം പ്രകൃത്യാ ഈവിധം ചേഷ്ടകളോടുകൂടിയവനാണെങ്കിൽ അതുഭകരമെന്നാണല്ലോ ഈ പദ്യംകൊണ്ടു പറയപ്പെട്ടതു്. “ദൈവജന്മപി ച പൂജ്യകേന ചതുഭോ” എന്നിങ്ങനെ മേൽ പറവാൻ ഭാവാജ്ഞകൊണ്ടു പൂജാസമയം ഈവക ചേഷ്ടകൾ ദൈവജന്മത്തോടായിരുന്നാലും അതുഭമാണെന്നു ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു.

പാശോദപത്തകേ നഖൈർല്ലിഖതി വാപ്യുത്സാരിതേ വാരിതേ
സാദ്യംഗേ ഭസിതാശ്മിസീസരക്രതാം ഭർത്തൃപി വ്യാധിതേ
വസ്രപ്രാപ്തകന്ധതേ ച മലിനേ ത്രക്ഷാശുഭാലാപിനി
പ്രശ്നോ നൈവ ശുഭായ നിവൃപതി വാ പിണ്ഡാൻ പതേ-

താൻ പ്രതി. ൧൨൪

അ—ഭൂതൻ പാശോദപത്തകനായോ നഖങ്ങൾകൊണ്ടു ലിഖനനായോ ഉത്സാരിതനായോ വാരിതനായോ സാദ്യംഗനായോ ഭസിതാശ്മിസീസരക്രതങ്ങളുടെ ഭർത്താവായോ വ്യാധിതനായോ വസ്രപ്രാപ്തകന്ധരനായോ മലിനനായോ ത്രക്ഷാശുഭാലാപിനായോ പരേതന്മാരെക്കുറിച്ചു പിണ്ഡങ്ങളെ നിവൃപന്നായോ ഇരിക്കുമ്പോഴും പ്രശ്നം ശുഭത്തിനായി ഭവിക്കുന്നില്ലതന്നെ.

സാ—പ്രശ്നാവ്യം ദൈവജനനോടു കാൽ പറയുമ്പോൾ താൻ കയറപിരിക്കുകയോ നഖംകൊണ്ടു ഭൂമിയിൽ വരയ്ക്കുകയോ തത്സമയം മറ്റാരെങ്കിലുംവന്നു തന്നെ തടയുകയോ താൻ നിന്ന സ്ഥാനത്തുനിന്നു മാറിനിൽക്കുകയോ എണ്ണതേയ്ക്കുകയോ കയ്യിൽ ഭംഗം അമ്പി ഇഴയം മലം ഇവയെ ധരിച്ചിരിക്കുകയോ ഏതോ വ്യാധിയാൽ ദുഃഖിതനായിരിക്കുകയോ കഴുത്തിൽ മുണ്ടു ചുറ്റിയിരിക്കുകയോ മലിനവേഷത്തോടുകൂടിയിരിക്കുകയോ കുടിനുമായും അതുമായും ഇരിക്കുന്ന വാക്കുകളെ പറയുകയോ പിതൃകർമ്മം ചെയ്യുകയോ ആണെങ്കിൽ ആ പ്രശ്നം ശുഭപ്രഭമായിത്തീരുന്നതല്ല. ഇപ്പറഞ്ഞ ചേഷ്ടകളും ദൈവജനനേയും പൂജകളേയും ഒന്നുപോലെ സംബന്ധിക്കുന്നതാണ്.

വാസീഖഡ്ഗപലാലജാലകതുഷാപാദരൂപിഞ്ചരതചചാം
ശൃംഗസ്യാപിച വാഹകേ ച വികലേ സമ്മാജ്ജനീധാരിണീ
പ്രേതാലംകൃതിശ്ചുച്ഛ്വാശമുസലാൻ ബിഭ്രുപുഷ്പഭാരേ ക്ഷുധാ
ദൈവജേന്തേടപിചപൂജകേ ന ച ശുഭോ ജ്ഞേതോ വിചാമഃ ക. ൧-
ചിൽ. ൧൨൭

അ—ദൈവജനനം പൂജകൾ വാസീഖഡ്ഗപലാലജാലകതുഷാപാദരൂപിഞ്ചരതചഷ്ടകളേയും ശൃംഗസ്യാപിച വാഹകേ ച വികലേ സമ്മാജ്ജനീധാരിണീയായോ പ്രേതാലംകൃതാദികളോ ശ്ചുച്ഛ്വാശമുസലാന്റെ ബിഭ്രുനായോ ക്ഷുണോട് ഉപേതനായോ ഇരിക്കുമ്പോഴും ശുഭ വിചാരം ദുരഭ്യം ഇല്ലെന്നു ജ്ഞേയാവുന്നു.

സാ—ഈ ദൈവജനസംവാദകാലം അവരിൽ ആരോ കൈയിൽ പിള്ളാങ്ങി, വാളി, വയ്ക്കോൽ, വലു, മരി, ചെരിപ്പ്, മയിൽപ്പിടി, ഏതിന്റെ ഏകില, തോലു, ഭാഗികളുടെ കൊമ്പ്, മുഖ്, പ്രേതവിഷയമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ചെറുപൂട്ട മുതലായ സാധനങ്ങൾ, മരം, കയർ, മലകൾ ഈ സാധനങ്ങളിൽ ഏതിനെ ഏതും ധരിച്ചിരിക്കിലും വിരോധനിമിത്തം ക്ഷീണിച്ചിരിക്കിലും അർക്കപാലുദ്യനാകിലും ഏതൊരു പ്രശ്നത്തിനായാലും അതുപറഞ്ഞതന്നെ അറിയുവാതാണ്.

വാ—ഏതൽ ചേഷ്ടാവിഷയം.

അ—അതു ചേഷ്ടാവിഷയമാകുന്നു

സാ—സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് വിചാരിച്ചതിൽപിന്നെ ഇതുവരെ പാടിയിട്ടുള്ളതു ചേഷ്ടയുടെ (തൽക്കാലമുള്ള പ്രവൃത്തിയുടെ) ഇടാതുകേന്ദ്രിതവണമാകുന്നു.

ദൈർദ്ധ്യവും വദനാരൂഢശോകകോപശ്രമാദിഭിഃ

വൈമനസ്യഞ്ച ദൂതസ്യ യേന കേനാപി ദോഷകൃൽ. ൧൨൮

അ—ദൂതൻ വദനാരൂഢശോകകോപശ്രമാദികളെക്കൊണ്ടുള്ള ദൈർദ്ധ്യവും ഏതോ ചാരണവ്യാപുള്ള വൈമനസ്യവും ദോഷകൃതമാകുന്നു.

സാ—ഏതൽ വിഷയം അത് കോപം രാജ്യം മോഹം കാമം അങ്ങനെയൊരു മുഖത്തിന്നു വ്യാധിയുണ്ടെന്നു ചോദ്യം ചെയ്താൽ അതിലൊക്കെത്താൽ ചേഷ്ടയിൽ വ്യാകുലത ഉണ്ടായാലും അതുപ്രകാരമാകുന്നു അറിയാവുന്നതാണ്. ഈ ലക്ഷണം ദൈവജനനം ചേഷ്ടമാകുന്നു.

സുദമശ്ച കലീനശ്ച വിനാശീ ച നിരാമന

സുപ്രസന്നശ്ച ദുഃശ്ചേൽ പ്രശ്നാ സുഖമവാപ്തിരയാൽ. ൧൨൯

അ—ദൂതൻ സുദമശ്ച കലീനശ്ച വിനാശീ ച നിരാമനം ദുഃശ്ചേൽ സന്നാമം ആയി ഭവിക്കുകയിൽ പ്രശ്നം സുഖം അവാപ്തിഭാമം.

സാ—പ്രശ്നാവിന് ഏതെങ്കിലും ചാരണവ്യാപുള്ള മുഖം ഉണ്ടെങ്കിൽ വദനാരൂഢാണല്ലോ ദൈവജനനം അദ്ദേഹത്തിൽ ദൂതൻ വിചാരിക്കാറുള്ളതു്. ആ ദൂതനും സൗഭാഗ്യം വാശുഭി മയ്ക്കും ആരോടും ചോദ്യം ചെയ്താൽ ഗുണങ്ങളാണെങ്കിൽ പ്രശ്നാവിന് ശോഭനി പൂത്തി മുക്തനായി വ്യാധി ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

വാ—ഏതദ്ഭാവവിഷയം.

അ—ഇത് ഭാവവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഇവിടെ രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറയപ്പെട്ടത് പ്രഷ്ഠാവിന്റെ തല്പരതയെ സ്ഥാപിക്കുകയെന്നതാണ്.

ഉന്മീഷദംബകയുഗളോ മംഗലദൃശതരപദാത്മനിഹിതേഷുഃ
അധ ഉർധ്വപക്ഷണമഹിതോ ലഭതേഭീഷ്ടം പ്രതീപദഗദ്ഭഃഖം.

അ—പ്രഷ്ഠാവ്യം ഉന്മീഷദംബകയുഗളനായും മംഗലദൃശതരപദാത്മനിഹിതേഷു നായും അധഃപക്ഷണമഹിതനായും ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അഭീഷ്ടത്തെ ലഭിക്കുന്നു. പ്രതീപദമായ പ്രഷ്ഠാവ്യം ഭുജിക്കുകയെന്നതാണ്.

സാ—പ്രഷ്ഠാവ്യം കണ്ണുകൾ നല്ലതുപോലെ തുറന്നു ദൈവജ്ഞനിലല്ലാതെ മറ്റു വല്ല പദാത്മങ്ങളിലും ദൃഷ്ടി പതിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ സ്വർണ്ണം കണ്ണാടി വിട്ടുകൊടുത്തു മുതലായ ശുഭപദാത്മങ്ങളിലോ അല്ലെങ്കിൽ ഉറപ്പുള്ള വല്ല ശുഭസാധനങ്ങളിലോ ആയിരിക്കണം. കീഴോട്ടും മേലോട്ടും നോക്കരുത്. പ്രഷ്ഠാവിന്റെ ദർശനം ഏവംവിധമായാൽ ശുഭവും ഇതിന് നേരേ വിപരീതമായാൽ അശുഭവും ഫലമാകുന്നു.

വാ—ഏതദ്ദർശനവിഷയം.

അ—ഇത് ദർശനവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഇത പാഞ്ഞു് പ്രഷ്ഠാവിന്റെ ദർശനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശുഭാശുഭമാകുന്നു.

തോയാർദ്ദഭിന്നമലിനാത്മനീലവാസാ
രക്തപ്രസൂനഭൂപി വ്യസനം പ്രയാതി
വാസസ്തിതം സുരഭിഗൌരമാസുമാന്തലേപ-
ഭൂഷാ ദധച്ചുഖല മംഗലമേതി നൃനം.

ചന്ദ്ര

അ—തോയാർദ്ദഭിന്നമലിനാത്മനീലവാസസ്തം രക്തപ്രസൂനഭൂതം ആയ പൂക്കുകൾ വ്യസനത്തെ പ്രയാണം ചെയ്യുന്നു. സിതമായ വാസസ്തിനെയും സുരഭിഗൌര സുമാന്തലേപാഭൂഷകളെയും ഭയന്നായ പൂക്കുകൾ മംഗലത്തെത്തന്നെ പ്രാപിക്കുന്നു നിശ്ചയം.

സാ—പ്രഷ്ഠാവ്യം ദൈവജ്ഞനോടു കാര്യംപറയുമ്പോൾ നന്നത്തോ കീറിയോ ഇരങ്ങോ ഇരിക്കുന്ന വസ്ത്രവും അല്ലെങ്കിൽ ചുവപ്പു നീലം മുതലായ നിറഭേദങ്ങളുള്ള വസ്ത്രവുമാണ് ധരിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഭുജിക്കുന്നതിനുമുമ്പേ വെളുത്ത പരിമുഖവസ്ത്രം ഉടുത്തു് വെളുത്ത സൗരഭ്യമുള്ള പുഷ്പങ്ങളെ കയ്യിൽ പിടിച്ച് ചന്ദനം മുതലായ ലേപനവസ്തുക്കളും സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങളും ധരിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിക്കയാണെന്നതിൽ ഐശ്വര്യപ്രാപ്തി നിശ്ചയമായും ഉണ്ടാകുമെന്നും പറയണം.

ബിഭ്രാണോ മംഗലദൃവ്യം പൂച്ഛകോ യാതി മംഗലം
രിക്തപാണിമംഗലദൃവ്യമുച്ഛതോ പ്രഭജൽ.

ചന്ദ്ര

അ—മംഗലദൃവ്യത്തെ ബിഭ്രാണനായ പൂച്ഛകൻ മംഗലത്തെ യാതനംചെയ്യുന്നു. റിക്തപാണിയായും അമംഗലദൃവ്യമുച്ഛതായും ഇരിക്കുന്നവൻ അതുതന്നെ പ്രഭജിക്കും.

സാ—പ്രഷ്ഠാവ്യം കൂടാതെ മുതലായ മംഗലപദാത്മങ്ങൾ കയ്യിൽ ധരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ചോദിക്കുന്നതെങ്കിൽ ശുഭാനുഭവങ്ങളും വെറും കയ്യോയോ ആയുധം മുതലായ അശുഭസാധനങ്ങൾ കയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ടോ ചോദിച്ചാൽ അശുഭഫലങ്ങളും പറയേണ്ടതാണ്.

വാ—ഏതദ്വസ്ത്രാഭിവിഷയം.

അ—ഇത് വസ്ത്രാഭിവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഇവിടെ പാഞ്ഞു് വസ്ത്രം മുതലായി മൂന്നു ധരിച്ചിരിക്കുന്ന പദാത്മങ്ങളുടെ ശുഭാശുഭമാകുന്നു.

പ്രശ്നകാലേ ശുഭേ പ്രാപ്തം സ്ഥിതിസ്തർശേ ക്ഷണാദികേ
ദൈവജ്ഞാമിത്യേത ശുഭോ ച സ്വാഭാത്മസമാഗമഃ.

൧൨൩

അ—പ്രശ്നകാലവും പ്രാപ്തവിന്റെ സ്ഥിതിസ്തർശേക്ഷണാദികവും ശുഭമായി
ട്ടും ദൈവജ്ഞാമിത്യേത ശുഭമായിട്ടും ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇഷ്ടാത്മസമാഗമം ഭവിക്കും.

സാ—പ്രാപ്തവിന്റെ ദൈവജ്ഞന്റെ അടുത്തുചെന്ന കാഴ്ചയും പറയുന്നത്. “ബാ
ലാണവജ്ജ്വരാദാസു” ഇത്യാദി വചനപ്രകാരം നിഷ്കാലകാലങ്ങളിൽ ആകുന്നത്. “എ
ന്നതു “സിദ്ധാമൃതാദിയോശ്ച” ഇത്യാദി ശുഭകാലമായിരിക്കയും വേണം. ഏതൊ
രമല്ല പ്രാപ്തവിന്റെ സ്ഥിതി സ്തർശേ നോട്ടം മുതലായവയും മേൽ പറഞ്ഞവണ്ണം ശുഭക
രമായിരിക്കണം. തത്സമയം ദൈവജ്ഞന്റെ മനസ്സും വികാരങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ സ
തുഷ്ടമായിരിക്കണം. ഇങ്ങിനെ ചെല്ലാമാണെങ്കിൽ വിചാരിച്ച കാഴ്ചയും വഴിപാടായ
സാധിക്കുമെന്നു പറയണം.

മനോഗതഫലപ്രാപ്തിശുഭോഽപ്യ നോ ഭവേൽ
മിശ്രോഽ യേഷാമായിച്ഛം ചാലം തേഷാം വിനിർദ്ദിശേൽ.

അ—ഇതുകൾ അശുഭങ്ങളായിരിക്കുമ്പോൾ മനോഗതഫലപ്രാപ്തി ഭവിക്കയില്ല.
മിശ്രങ്ങളായിരിക്കുമ്പോൾ യാദാചിലതുകൾക്കു് ആധിക്യം ഭവിക്കുന്നു. അതുകൂടെ ഫ
ലത്തെ വിനിർദ്ദേശിക്കണം.

സാ—പുണ്യയുടെ സമയം ഭേദം വായു മുതലായവ അശുഭങ്ങളാണെങ്കിൽ
പ്രതിസന്ധി വിഷയമായ സംഗതി സാധിക്കയില്ല. സമയാദികളിൽ ചിലതു ശുഭങ്ങളായും
ചിലതു് അശുഭങ്ങളായും വന്നാൽ ശുഭാശുഭങ്ങളിൽ ഏതാണോ അധികമുള്ളതു് അതി
ന്റെ ഫലത്തെ പറയണം. ഗുണഭോക്താക്കൾ സമാനമാണെങ്കിൽ ദൈവജ്ഞ
നെന്നയാണു് പറയേണ്ടതു്.

“ഏകഗ്രാമസ്യ സഭശോഃ ഫലയോവിരോധേനാശം വേദദ്വയേകം ചരിചമ്യ
തേരത്” എന്ന ഭാഗംകൊണ്ടു് വരാമിഹിതൻ ഇതു് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

വാ—ഏതാനി ദൂതവിചയാനി.

അ—ഇതുകൾ ദൂതവിചയങ്ങളാണെന്നു്.

സാ—ദൂതന്റെ സ്ഥിതിസ്തർശാദികളെക്കൊണ്ടു് വിനിർദ്ദേശിച്ചു് ഇങ്ങിനെ പറ
ഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

വാ—അഥ തല്പ്രാലജ്ഞാനി ശുഭാശു ചാനി വിമിത്താസു ച്യന്തേ.

അ—അനന്തരം തല്പ്രാലജ്ഞാതാ ശുഭാശുഭങ്ങളായ വിമിത്തങ്ങൾ വചിക്ക
പ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനി ദൂതദൈവജ്ഞ സംവാദസമയം ദൈവമത്യാ ഉപദേശിക്കുന്ന ശുഭാ
ശുഭനിമിത്തങ്ങളെ രാശി പറയുന്നു.

പ്രശ്നേ നഭമുദതേ യച്ച ശ്രുതേതേ യച്ച ദശ്യതേ

തൽസാദൃശ്വേന സകലം പ്രാപ്തം വാച്യം ശുഭാശുഭം.

൧൨൪

അ—പ്രശ്നം സത്ത്വായിരിക്കുമ്പോൾ യാതൊന്നു വചിക്കപ്പെടുകയും യാതൊന്നു
ശ്രവിക്കപ്പെടുകയും യാതൊന്നു കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. തൽസാദൃശ്വേനാകാ
വിന്റെ സകലമായ ശുഭാശുഭവും വാച്യമാണെന്നു്.

സാ—പ്രാപ്തവിന്റെ ദൈവജ്ഞ കണ്ടു കാഴ്ചയും പറയുമ്പോൾ ദൈവമത്യാ മറ്റൊ
രുകിലും ഏതെങ്കിലും പറയുകയോ അന്യസ്ഥലത്തുനിന്നു പറയുന്നതിന്റെ ദിക്കുക
യോ ഏതെങ്കിലും നിമിത്തങ്ങളെ കാണുകയോ ചെയ്താൽ അറിയുടെ നന്മതിന്നു അനുസ
രിച്ചു് പ്രാപ്തവിന്റെ നന്മതിനകളും പറയേണ്ടതാണെന്നു്.

വാ—ഏതദേവ സ്പഷ്ടം ക്രിയതേ.

അ—ഇതുതന്നെ സ്പഷ്ടീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—പ്രശ്നസമയത്ത് ഉണ്ടാകാവുന്ന മറ്റു പാഠിതങ്ങളെക്കൊണ്ട് പ്രശ്ന വിന്റെ ഗുണഭോജനം ചെയ്യണമെന്നാണല്ലോ ലക്ഷ്യമായപ്പോഴത്ത്. അങ്ങനെയൊന്നാണ് വിചാരിച്ചു പറയുന്നത്. എന്നുള്ളത് ഉപാധിസാധിതം ഇവിടെത്തന്നെ വെളി വായി പറയപ്പെടുന്നു.

യസ്യ കന്യാപി കായ്തസ്യ പുഷ്പാങ്കുരം പ്രസ്ഥിതാപി
തൽ കായ്തസാധനം വസ്തു ദൃഷ്ടവേൽ തത്തു സിദ്ധ്യതി. ചന്ദ്രൻ

അ—ഏതോ ഒരു കായ്തന്റെ പുഷ്പയിലോ പ്രസ്ഥിതിയിലോ തൽകായ്തസാധനമായ വസ്തു ദൃഷ്ടമാകുന്നു എങ്കിൽ അത് സിദ്ധിക്കുന്നു.

സാ—പ്രശ്നാദ്യം ഒരു കായ്തത്തെക്കുറിച്ച് ചൈവഞ്ചെന്നാടു ചോദിക്കുമ്പോൾ ആ കായ്തസാധ്യത്തിനതന്നെ പദാർത്ഥങ്ങളെ ചാണകയാണെന്നിൽ ആ കായ്തം സാധ്യമാകുമെന്നു പറയണം. ഇതുപോലെ ഒരു കായ്തസാധ്യത്തിനായി പുറപ്പെടുമ്പോൾ ആ കായ്തസാധ്യത്തിനതന്നെ വസ്തുക്കളെ ശേഖരമായി കണ്ടാലും ആ കായ്തം സാധിക്കുമെന്നു പറയണം. മേല്പറഞ്ഞ ഘട്ടങ്ങളിൽ കായ്തസാധ്യസ്വാഭാമായ ശബ്ദങ്ങൾ കൂട്ടാലും തദ്വിഷയമായ പ്രവൃത്തികളാലും കായ്തസാധ്യമാകുമെന്നു പറയേണ്ടതാണ്.

നവവസ്ത്രപയാദീനാം ഭർത്തം കരസംഗ്രഹേ
സിദ്ധയ തദസിദ്ധ്യേ സ്വാദിതോഗസ്തു തദയാരപി. ചന്ദ്രൻ

അ—കരസംഗ്രഹത്തിൽ നവവസ്ത്രപയാദികളുടെ ഭർത്തം സിദ്ധിക്കായി ഭവിക്കും. അതുകൂടെ വിധോഗം തദസിദ്ധിക്കായ്ക്കും ഭവിക്കും.

സാ—പ്രശ്നാദ്യം വിവാഹകായ്തത്തെക്കുറിച്ച് ചൈവഞ്ചെന്നാടു ചോദിക്കുമ്പോൾ കോടിപ്പട്ടവ ചാണകയോ അല്ലെങ്കിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നത് കേൾക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ ഈ വിവാഹം വിശ്ലേഷാതെ നടക്കുമെന്നു പറയണം. ഇവിടെ ആദിശബ്ദംകൊണ്ട് വിവാഹോപയോഗമായ താലി മുതലായ അന്യവസ്തുക്കളേയും ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത് പതിനേഴാം അദ്ധ്യായത്തിൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നു. മേൽ പറഞ്ഞവണ്ണം വിവാഹം സാധിക്കുമോ എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ പുട്ടവ മുതലായ ഇരട്ടവസ്തുക്കൾ രണ്ടായി മുറിക്കുകയോ അഥവാ ചേർന്നിരിക്കുന്ന രണ്ടുപേർ പിരിഞ്ഞു രണ്ടു ഭിക്കിക്കുകയോ ചോദിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ വിവാഹം സാധിക്കയില്ലെന്നു പറയണം. “തദയാരപി” എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് “കായ്താപി” എന്നും പറയുമുണ്ട്.

രസ്യാംഗുലിപ്രവേശേ തു കന്യായാ ഭൂഷണം വദേൽ
യസ്യ യഃ കശ്ചിദായാതി വിവാഹോട സ്വാം ദിശീർത്താം. ചന്ദ്രൻ

അ—രസ്യാംഗുലിപ്രവേശം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ കന്യകയ്ക്കു ഭൂഷണം വദിക്കണം. യാതൊരു ഭിക്കിൽനിന്നും ഏതൊരാൾ ആശ്രമിക്കുന്നുവോ ഈ ഭിക്കിൽ വിവാഹം ഇരുന്നെം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുമ്പോൾ പ്രശ്നാദോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരാളോ കൈവിരൽ ഏതോ ദ്വാരങ്ങളിൽ ഇടുന്നതായി കണ്ടാൽ വിവാഹത്തിനു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന കന്യക പതിവുത ആയിരിക്കയില്ലെന്നു പറയണം. പ്രശ്നസമയം ഏതൊരു ഭിക്കിൽനിന്നും ഒരാൾ വരുന്നുവോ ആ ഭിക്കിൽനിന്നും വിവാഹം ലഭിക്കുമെന്നു പറയണം. രണ്ടുമൂന്നു ഭിക്കിൽനിന്നു ആൾ വരുമെങ്കിൽ അത്രയും വിവാഹത്തെത്തന്നെ പറയാം. പക്ഷേ അവരുടെ ആശ്രയഭിക്കുകൊണ്ട് വിവാഹത്തിന്റെ അനുഭവത്തെയും അനുഭവഭാവത്തെയും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇത് ‘ദൃഷ്ട്യാസമാനാം പ്രവേശച്ച സംഖ്യാം’ എന്നുള്ള ഭാവംകൊണ്ട് വരാഹമിഹിരൻ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഐടികാപുസ്കകാഭ്യം യദിദ്യാഭ്യസനസാധനം
കിങ്കിണീകടകാദീനി ഭൂഷണാനി ശിരശോരപി. ചന്ദ്രൻ

മേഖലാജിനദണ്ഡാശ്ച ഗർഭിണീ ബാലകസ്തഥാ
ഏതേഷാം ദർശനാദീനി ഭവേയുഃ പുത്രസിദ്ധയേ.

൧൦൦

അ—ഘടികാരസ്തകാദൃമായ വിദ്യാഭ്യാസനസാധനം യാതൊന്നോ അതും കീഴിണികടകാദൃങ്ങളായ ശിശുവിന്റെ ഭക്ഷണങ്ങൾ യാവ ചിലതുകൾക്കോ അതുകൾക്കും മേഖലാജിനദണ്ഡങ്ങളും ഗർഭിണിയും ഇപ്രകാരം ബാലകനും ഇതുകൾക്കെ ദർശനാദികൾ പുത്രസിദ്ധിക്കായി ഭവിക്കും.

സാ—സന്താനം സിദ്ധിക്കുമോ എന്നിങ്ങനെ ദൈവജ്ഞനോടു ചോദിക്കുമ്പോൾ ധാരാളം മുതലായ ഏതാനുള്ള സാധനങ്ങൾ, പുസ്തകം പഠിക്കുന്നതിനുള്ള മറ്റു സാധനങ്ങൾ, കുഞ്ഞുങ്ങൾ ധരിക്കുന്ന മണി വള മുതലായ ആഭരണങ്ങൾ, മേഖല മാന്തോലു് ചമതക്കോലു് ഗർഭിണി കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഇവരെ കാണുക ഇതുകൾക്കെറിച്ച് പറയുന്നത് കേൾക്കുക മുതലായതു സമ്പത്തിലാഭകരമായ ലക്ഷണമാകുന്നു.

ദർശനം ജപലിതസ്യാഗ്നൗർ മലാദിത്യജനം തനോഃ
യാനം തസ്യാപി തദ്ദേശാദ് ഗർഭച്ഛിദ്രസ്യ സൂചകഃ.

൧൦൧

അ—ജപലിതമായ അഗ്നിയുടെ ദർശനവും തനവിൽനിന്നു മലാദിത്യജനവും തദ്ദേശത്തിൽനിന്നു് ഒരുവന്റെ യാനവും ഗർഭച്ഛിദ്രത്തിന്റെ സൂചകമാകുന്നു.

സാ—സന്താനലാഭത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുമ്പോൾ തീക്കത്തുന്നതോ ശരീരത്തിൽനിന്നു മലം മുതലായ അഴക്കുകളെ കളയുന്നതോ പ്രശ്നസ്ഥലത്തുനിന്നു് ഒരോ ഇറങ്ങി പോകുന്നതോ കാണുന്നുവെങ്കിൽ ഗർഭം അലസിപ്പോകുമെന്നു പറയണം. ഗർഭഭാഗിന്റെ തുളാളുതെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുമ്പോഴാണ് ഗർഭം അലസുമെന്നു പറയേണ്ടതു്. സന്താനവിഷയമായി ചോദിക്കുമ്പോൾ ഇവക ലക്ഷണങ്ങൾ നാശാപകങ്ങളാണെന്നും പറയാം.

ദക്ഷിണാബ്രിം സ്ഥിരീകൃത്യ സ്ഥിതിരായുധചാലനം
മർദ്ദനം ദക്ഷഹസ്തസ്യ ജപലിതാഗ്നിപ്രദർശനം.

൧൦൨

പുരുഷസ്യ പ്രസിദ്ധസ്യ പ്രസന്നസ്യ ച ദർശനം

ഏതൽ ഷട്കം വിശേഷേണയുദ്ധപ്രശ്നേ ജയാവഹം.

അ—യുദ്ധപ്രശ്നത്തിൽ ദക്ഷിണാബ്രിയെ സ്ഥിരീകരിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിയും ആയുധചാലനവും ദക്ഷഹസ്തത്തിന്റെ മർദ്ദനവും ജപലിതാഗ്നിപ്രദർശനവും പ്രസിദ്ധനും പ്രസന്നനുമായ പുരുഷന്റെ ദർശനവും ആകുന്ന ഈ ആറുനിമിത്തം വിശേഷിച്ചു ജയാവഹമാകുന്നു.

സാ—ഇപ്പോൾ യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെടുന്നതു തുളാവാഹമാണോ എന്നും മറ്റും രാജാക്കന്മാർ മുതലായവർ ദൈവജ്ഞനോടു ചോദിക്കയാണെങ്കിൽ അപ്പോൾ വലത്തേക്കാൽ ഉറപ്പിച്ചുവെച്ചു നിൽക്കുകയോ ആയുധം കയ്യിൽവെച്ചു വിറപ്പിക്കുകയോ വലത്തേക്കെഴുതിയതുകയോ കയ്യിൽ തീയു് കാണുകയോ ഏപ്രസിദ്ധനും സന്തുഷ്ടനുമായ പുരുഷനെ കാണുകയോ ചെയ്യുന്ന ഏകിൽ യുദ്ധത്തിൽ വിജയം സിദ്ധിക്കുമെന്നു പറയണം.

വാമപാദം സ്ഥിരീകൃത്യ സ്ഥിതിർവിക്രബതാ ഗിഃ

സാശ്രുതാ മലിനേഷാ ച നിയമ്യായുധധാരണം

പരാജയകരാഃ പാണ്ഡു യുദ്ധപ്രശ്നേ വിശേഷതഃ.

൧൦൩

അ—യുദ്ധപ്രശ്നത്തിൽ വാമപാദത്തെ സ്ഥിരീകരിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിയും ഗിഃന്റെ വിക്രബതയും സാശ്രുതയും മലിനേഷയും നിയമനം ചെയ്തിട്ടു് ആയുധധാരണവുമായതുകൂടി ഈ അഞ്ചു ലക്ഷണങ്ങൾ വിശേഷിച്ചു പരാജയകരങ്ങളാകുന്നു.

സാ—ഇതുകാൽ ഉറപ്പിച്ചുവെച്ചു സ്തംഭമായി കെളിയാവാൻ വാക്കുകളോടും കണ്ണുനീരോടും കൂടി ചോദിക്കുകയോ മലിനവസ്തുക്കളെ കാണുകയോ ആയുധത്തെ ഇളക്കാതെ

ഉറപ്പായി പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ നിശ്ചയമായും യുദ്ധത്തിൽ
തോൽവി സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. യുദ്ധപ്രശ്നവിഷയമായ ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ ഇസ്കി
മുതലായ മറ്റു ഘട്ടങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

യൽ കിങ്ങിൽ കായ്മുട്ടിശ്ശ പ്രസ്ഥാനേ യടി പച്ചുതി

സുവണ്ണം വാ ഫലം വാ സ്വാദ് ദ്രവ്യലാഭോ ന സംശയഃ. ൧൨൩

അ—ഏതോ ഒരു കായ്മുട്ടിന്റെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള പ്രസ്ഥാനത്തിൽ സുവണ്ണത്തെയും
ഫലത്തെയും ഭരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദ്രവ്യലാഭം ഭവിക്കും സംശയമില്ല.

സാ—ഏതെങ്കിലും ഒരു കായ്മുട്ടെ ഉദ്ദേശിച്ചു പുറപ്പെടുന്ന സമയം സുവണ്ണം
കായ്മുട്ടിന്റെ ഇവകളെ കാണുന്നു എങ്കിൽ ഉദ്ദേശിച്ചു പുറപ്പെട്ട ദ്രവ്യത്തിന്റെ ലാഭമുണ്ടാക-
മെന്നു പറയണം. പുറപ്പെടിലെന്നപോലെ പ്രശ്നസമയത്തും ഈ ലക്ഷണം ലാഭസൂച-
കമാകുന്നു.

ആരുവു വാസമാശ്രിത്യ ജീവവദന്തു പച്ചുതി

പ്രശ്നേ വാ ഗച്ഛതി പ്രാണി തദേശം പ്രതി കയേന

ജീവത്യേവ ഗുണം രോഗീ ത്രിയദത വൈപരീത്യം. ൧൨൪

അ—ജീവവത്തായ വസ്തുവിനെ ആശ്രയിച്ചിട്ടോ സമാശ്രയിച്ചിട്ടോ പച്ചുതി
ക്കുന്നു എങ്കിലും ആ ദേശത്തെക്കുറിച്ചു പ്രമാണിയായ ഒരാൾ ആഗമിക്കുന്നുവെങ്കിലും പ്രശ്ന-
ത്തിൽ രോഗി നിശ്ചയമായും ജീവിക്കുന്നു. വൈപരീത്യം അതുവായിട്ടു മരിക്കും.

സാ—രോഗവിഷയമായ പ്രശ്നത്തിൽ ജീവനുള്ള വാക്കുകളിൽ മേയ്ക്കി ഇരുന്നു
കൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള ജീവസാധനങ്ങളെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടോ ചോദിക്കുന്നു
എങ്കിലും പ്രശ്നസ്ഥപത്തു് തത്സമയം ബലവാനായ ഒരാൾ (രോഗിയല്ലാത്തവൻ) വരുന്നു
എങ്കിലും രോഗശാന്തി നിശ്ചയമായും വരുമെന്നു പറയണം. ജീവനില്ലാത്ത ശുഷ്കവസ്തു-
ക്കളിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള ശുഷ്കദ്രവ്യങ്ങളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടോ
ചോദിക്കിയാ തത്സമയം രോഗാർത്തനായ ഒരാൾ വരുന്നുവെങ്കിലും രോഗി മരിക്കുമെന്നു
പറയണം.

പിതൃപുഷ്പം തിലം വഹിർ ആതനം വസനം തഥാ

ദർഭദ്ര്യോദി നിഖിലം സംഭൃതം പിതൃകർമ്മണഃ. ൧൨൫

മരണാനന്തരാപേക്ഷ്യം ദ്രവ്യം യൽ സകലഞ്ച തൽ

ഏതേഷാം ഭർഗ്ഗം ആനമായുഃപ്രശ്നേ ഉതിപ്രദം. ൧൨൬

അ—പിതൃപുഷ്പം തിലം വഹി അപ്രകാരം ആതനമായ വസനം പിതൃകർമ്മണ-
നായി സംഭൃതമായി ദർഭദ്ര്യോദയായ നിഖിലം മരണാനന്തരാപേക്ഷ്യമായ ദ്രവ്യം
യാതൊന്നോ സകലമായിരിക്കുന്ന അതു് ഇതുകളുടെ ഭർഗ്ഗം ആയുഃപ്രശ്നത്തിൽ ഉതിപ്രദ-
മാകുന്നു.

സാ—ആയുസ്സിന്റെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ചോദിക്കുന്ന സമയം അതായതു് രോഗ-
ശമിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ ചെറുപൂള എളുപ്പ് തീയ്ക്കോടിമുണ്ടു് പിതൃ-
കർമ്മത്തിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന ദർഭദ്ര്യം മുതലായ പദാർത്ഥങ്ങൾ ശവസംസ്കാര-
ത്തിനും മറ്റും ഉതകുന്ന വിറക് ഉണക്കലരി മുതലായ വസ്തുക്കൾ ഇവകളെ കാണുന്നുവെ-
ങ്കിൽ രോഗി മരിച്ചുപോകുമെന്നു പറയണം.

ശയനഞ്ചോപവേശശ്ച പുഷ്പാ യാത്രാവിഹാതകൃൽ

പാദവ്യത്യാസസംഭോചൗ വിളംബനകരൗ ശ്രവം. ൧൨൭

പുഷ്പോത്ഥാനഞ്ച യാനഞ്ച യാത്രാലാഭായസത മം. ൧൨൮

അ—പുണ്ണിയിട്ടുള്ള ശയനവും ഉപവേശവും യാത്രാവിശ്വാതകൃത്താകുന്നു. പാട വ്യത്യാസസങ്കോചങ്ങൾ നിശ്ചയമായും വിഭംബനകാങ്ങാകുന്നു. പുണ്ണിയിട്ടുള്ള ഉത്തരവും യാനവും യാത്രാലാഭത്തിനായിക്കൊണ്ടു വേഗേന ഭവിക്കും.

സാ—പ്രാശ്നാവ് ഉദ്ദേശിച്ച യാത്രയുടെ സാദ്ധ്യസാധ്യതയെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കുവാൻ ചോദിച്ച ഉടനെ ഇരിക്കുകയോ കിടക്കുകയോ ചെയ്താൽ വിശ്ലേഷാൽ യാത്ര നടക്കുമെന്നും കാൽ ഇളക്കിയിട്ടു കിടന്നു ചവിട്ടിക്കൊണ്ടോ പിണച്ചോ മടക്കിയോ വെച്ചുകൊണ്ടോ ചോദിച്ചാൽ യാത്രയ്ക്കു കാലതാമസം വേണ്ടിവരുമെന്നും ചോദിച്ച ഉടൻതന്നെ ചുറ്റുമുള്ളവയോ നടക്കുകയോ ചെയ്താൽ ഉടൻതന്നെ യാത്രയ്ക്കിടയാകുമെന്നും പറയണം.

**പാണിഗ്രഹണമന്ത്രോന്യം ദ്വേഷയാഃ കസ്യാപി ചാഗമഃ
സന്ധയേ ചേദഭേദോഭി സർവം സന്ധിവിരോധകൃത്താൽ.** ൧൫൧

അ—രണ്ടുപേരുടെ പാണിഗ്രഹണവും ഒരുവന്റെ ആഗമവും സന്ധിക്കായി ഭവിക്കും. ചേദഭേദോഭിയായ സർവവും സന്ധിവിരോധകൃത്തായി ഭവിക്കും.

സാ—രണ്ടു കക്ഷികളെ തമ്മിൽ പാഞ്ഞു യോജിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു പ്രാശ്നാവു ചോദിക്കുവാൻ രണ്ടുപേർ തമ്മിൽ കൈകൾ കോർത്തുപിടിക്കുന്നതു കാണുകയോ അവിടുത്തെ കാര്യം വരികയോ ചെയ്താൽ ഉദ്ദേശിച്ച സന്ധികാര്യം തുടുമായി അവസാനിക്കുമെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതോ സാധനങ്ങളെ കീറുക മുറിക്കുക മുതലായ വിരോധക്രിയകൾ ചെയ്യുന്നതായി കാണാൽ സന്ധിയുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നും പറയണം.

**ഹാഹാഖേദമവേ ക്ഷുതഞ്ച പതനം ചൈത്യലപജാദേസ്തഥാ
വസ്രപ്തരൂപദത്രവിക്ഷതിമപി ധപംസാർവ്വനാനാഗീരഃ
ക്രമാണാം മൃഗപക്ഷിണാം പ്രതിദിശം വാചശ്ച ഭീപക്ഷയം
ഭേദം പൂണ്ണഘടാദികസ്യ ച സുധാഃ കഘ്നം നിമിത്തം വിദൂഃ.** ൧൫൨

അ—ഹാഹാഖേദം ദേഷ്യം ക്ഷുതത്തേയും അപ്രകാരം ചൈത്യലപജാദിയുടെ ചരണത്തേയും വസ്രപ്തരൂപദത്രവിക്ഷതിയേയും ധപംസാർവ്വനാനാഗീരകളേയും ദിക്കുകളിൽ കൂരങ്ങായ മൃഗപക്ഷികളുടെ വാക്കുകളേയും ഭീപക്ഷയത്തേയും പൂണ്ണഘടാദികത്തിന്റെ ഭേദത്തേയും കഷ്ടമായ നിമിത്തമെന്നു സുധവാർ വേദിക്കുന്നു.

സാ—ദൂതവൈജ്ഞാസംവാദസമയം അല്ലെങ്കിൽ അയ്യോ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സങ്കടശബ്ദങ്ങളോ തുടങ്ങുന്നതോ കൊടിയറം അയ്യാൽ മുതലായ ഉത്തമവൃക്ഷങ്ങൾ പതിക്കുന്നതോ മുണ്ടു കട ചെരിപ്പു മുതലായവ നാശപ്പെടുന്നതോ നാശസൂചകങ്ങളായ ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുന്നതോ ദിക്കുകളിൽനിന്ന് ഘോരങ്ങളായ പക്ഷിമൃഗങ്ങളുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നതോ വിളക്കു അറയുന്നതോ ഏതോ പദാർത്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന കട മുതലായ വാത്രങ്ങൾ ഉടയുന്നതോ കണ്ണു ചെവി മുതലായ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു അനുഭവപ്പെട്ടാൽ അതായത് തത്സമയമുണ്ടായാൽ കഷ്ടമാണെന്നു നിമിത്തശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായ ചന്ദ്രന്മാർ പറയുന്നു.

**മാജ്ജാരഡുണ്ഡുഭോലുകഗോധാദ്യശുഭദർശനം
ഗൌളിയാ തതഞ്ച നാശായ വാമേ ദക്ഷേ തഥാ ക്ഷുതം.** ൧൫൩

അ—വാമത്തിൽ മാജ്ജാരഡുണ്ഡുഭോലുകഗോധാദ്യശുഭദർശനവും ഗൌളിയുടെ രൂപവും നാശത്തിനായി ഭവിക്കും. അപ്രകാരം ദക്ഷത്തിലെ ക്ഷുതവും നാശത്തിനായി ഭവിക്കും.

സാ—പ്രശ്നസമയം പൂച്ച, ചോ, ഉമ്മൻ, ഉടുമ്പു മുതലായ അശുഭജന്തുക്കളെ ഉടത്തുഭാഗത്തുവെച്ചു കാണുന്നതും ഇടതുഭാഗത്തിന്നു ഗൌളി ശബ്ദിക്കുന്നതും നാശത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. വലതുഭാഗത്തു ഇങ്ങനെ ആറാകിലും തുടങ്ങുന്നതും നാശസൂചകമാണ്.

പ്രശസ്തഃ കീർത്തനേ കോലഗോധാഹിശശകാദയഃ
ന ദർശനേ ന വിരതേ വാനരർക്ഷാവതോടസൃഥാ. ൧൫൨

അ—കോലഗോധാഹിശശകാദികൾ കീർത്തനത്തിൽ പ്രശസ്തങ്ങളാകുന്നു. ദർശനത്തിലും വിരതത്തിലും പ്രശസ്തങ്ങളല്ല. വാനരർക്ഷങ്ങൾ ഇതിൽനിന്നു അന്യപ്രകാരമാകുന്നു.

സാ—പന്നി, ഉടുമ്പ്, അഹി, മുയൽ മുതലായ ജന്തുക്കളെക്കുറിച്ചു പ്രശ്നസമയം ആരംഭിച്ചു പറയുന്നതു ശുഭമാകുന്നു. ഈ ജന്തുക്കളെ കാണുന്നതും ഇവയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നതും ശുഭമല്ല. കുറ്റം, കുറ്റം, കുറ്റം ഈ ജന്തുക്കളുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നതും ഇവയുടെ കാണുന്നതും ശുഭമെന്നെയാണ്.

മാതംഗാശപവുഷാദീനാം പൃച്ഛാകാലേ തതം യദി
തേഷാം വാ ദർശനം തർഹി പ്രച്ഛാദീഷ്ടമവാപ്നയാൽ. ൧൫൩

അ—പൃച്ഛകാലത്തിൽ മാതംഗാശപവുഷാദികളുടെ തതമോ അതുകളുടെ ദർശനമോ ഭവിക്കുമെങ്കിൽ പ്രച്ഛാപ്തം അഭീഷ്ടത്തെ അവാപിക്കും.

സാ—പ്രശ്നസമയം ആന, കരിമ്പു, കാള മുതലായ ഇഷ്ടജന്തുക്കളെ കാണുന്നതും അവ ശബ്ദിക്കുന്നതു കേൾക്കുന്നതും പ്രച്ഛാവിന്റെ അഭീഷ്ടകാര്യസിദ്ധിയുടെ ലക്ഷണമാകുന്നു.

വീണാവേണമൃദംഗശംഖപടഹധ്വാനഞ്ച ഭേരീരവം
ഗീതം മംഗലമംഗനാഞ്ച ഗണികാം ദ്രുക്ഷതേക്ഷപാദികാം
ദുർവ്വചന്ദനപുണ്ണകുന്ദകസുമം മാലാഹലം കന്യകാം
ഖണ്ഡാം ദീപസരോരുഹേ ച ശുഭം വിദ്യാനിമിത്തം ബുധഃ.

സാ—വീണാവേണമൃദംഗശംഖപടഹധ്വാനഞ്ച ഭേരീരവത്തേയും മംഗലമംഗനാഞ്ച ഗീതത്തേയും അംഗനയേയും ഗണികയേയും ദ്രുക്ഷതേക്ഷപാദികത്തേയും ദുർവ്വചന്ദനപുണ്ണകുന്ദകസുമത്തേയും മാലയേയും ഹലത്തേയും കന്യകയേയും ഖണ്ഡയേയും ദീപസരോരുഹത്തേയും ശുഭമായ നിമിത്തമെന്നു ബുധൻ വേദിക്കുന്നു.

സാ—പ്രശ്നസമയം വീണാനാദം ഭാടക്കുഴൽനാദം മൃദംഗധ്വനി ശംഖനാദം പടഹാ പെരുമ്പറ ഇതുകളുടെ ശബ്ദം മംഗലാത്മകങ്ങളായ പാട്ടുകൾ ഇവ കേൾക്കുന്നതും വൈധവ്യാ വരാത്ത സൗന്ദര്യവതികളായ സ്ത്രീകളേയും വേശ്വരന്മാർ മലർ കരിമ്പ് കറക ചന്ദനം നിറകടം പൂച്ചും മാല കായ്കൾ കന്യകകൾ മണികൾ വിളക്ക് താമരപ്പൂവ് ഇതുകളേയും കാണുന്നതും ശുഭനിമിത്തമാണെന്നു വിദവാന്മാർ പറയുന്നു.

ചരത്രം തേരണഹൃദ്യയാനശകടം സ്തോത്രഞ്ച വേദധ്വനിം
ബലാഞ്ചൈകപശൂം വൃഷഞ്ച മുരും സപണ്ണം സവത്സാഞ്ച ഗാം
ഭക്ഷ്യഞ്ചാലുതമൃത്തികാം ബുധവരം യച്ചാനുദിഷ്ടം ശ്രുതം
ദൃഷ്ടം ശ്രോത്രദശോഃ ശുഭം തദഖിലം ജ്ഞേയം നിമിത്തം വിദുഃ.

അ—ചരത്രത്തേയും തേരണഹൃദ്യയാനശകടത്തേയും സ്തോത്രത്തേയും വേദധ്വനിയേയും ബലമായ ഏകപശുവിനേയും വൃഷത്തേയും മുരത്തേയും സപണ്ണത്തേയും സവത്സായ ഗോവിനേയും ഭക്ഷ്യത്തേയും ഉലൂതമൃത്തികയേയും ബുധവരനേയും ശ്രോത്രദശകൾക്കു ഇഷ്ടമായി അന്യമായി ദൃഷ്ടമായും ശ്രുതമായും യാതൊന്നും ഭവിക്കുന്നുവോ അഖിലമായ അതിനേയും ശുഭമായ നിമിത്തമെന്നു അറിയുന്നു.

സാ—പ്രശ്നസമയം കട കൊടിക്കുറ ഹൃദയപ്രിയമായ വണ്ടി മുതലായ വാഹനങ്ങൾ സ്തോത്രനാദം വേദശബ്ദം കയറോടുകൂടിയ ഒറ്റപ്പതുവ് കയറോടുകൂടിയ കാളകണ്ണാടി സപണ്ണം കുട്ടിയോടുകൂടിയ പശു ഭക്ഷണയോഗ്യങ്ങളായ സാധനങ്ങൾ കട്ടി

ചെട്ടത്തു മണ്ണു അരിച്ചുള്ള മനുഷ്യൻ ഇവകൾ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ മറ്റു സ്ത്രീയും കണ്ണിനും ചെവിക്ക് സന്തോഷപ്രദമായിവരുന്നത് എല്ലാം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയേണ്ടതാണ്. ഇവിടെ പറയപ്പെട്ട നിമിത്തങ്ങൾ പ്രശ്നസമയത്തെ ചാക്കക്കിയരക്കിയിലും നിർമ്മാണ മാർഗ്ഗം ഗുഹപ്രവേശം മതപരമായ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും ചിഹ്നിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതു മേൽ പറയുകയും ചെയ്യും.

വാ—അവ നിമിത്താസൂചനസംഹാരത്തി.

അ—അന്തരം നിമിത്തങ്ങളെ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

സാ—ലോകത്തു സംഭവിക്കാന്ന നിമിത്തങ്ങളെയെല്ലാം പറയുകയെന്നു ചാൽ ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് പ്രധാനപ്പെട്ട നിമിത്തങ്ങളെ മാത്രം ഇവിടെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ നിമിത്തങ്ങളെ തുടങ്ങുന്നതും അറിയുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. നിമിത്തവിഷയം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ലോകാസ്തമുഖാതാപാ ഗുരുമുഖാദനും നിമിത്താന്തരം
വിജ്ഞാതവ്യമതഃ ശുഭാശുഭഫലം പ്രാജ്ഞൈഃ പ്രയത്നാദപി
മദ്യൽ പൃച്ഛതി പൃച്ഛേമാടന്തിഭ റതം തന്നാശചിഹ്നശ്രുതം
നാശഃ സ്വാഭാവിതസ്യ തസ്യ ന ചിഹ്നം തദപ്യേവ വ്യത്യതഃ.

അ—ലോകം മുഖാതാപം ഗുരുമുഖാദനം അപ്രകാരം ഗുരുമുഖത്തിൽനിന്നും അപ്രകാരം നിമിത്താന്തരം ഇതിൽനിന്നു തുടങ്ങുന്നതും പ്രാജ്ഞന്മാരാൽ പ്രയത്നം ഹേതുവായിട്ടു വിജ്ഞാതവ്യമാകുന്നു. പൃച്ഛകൻ യാതൊന്നിനെ യാതൊന്നിനെ പൃച്ഛിക്കുന്നു തന്നാശചിഹ്നശ്രുതം അനികൾതമാണെങ്കിൽ ഇവിടെ അതിന്റെ അതിന്റെ നാശം വേർതിരിച്ചറിയുക. തദപ്യേവ വ്യത്യയവും ഭവിക്കും.

സാ—ഇവിടെ പറയാത്ത നിമിത്തങ്ങളുടെ തുടങ്ങുന്നതും ലോകാധാരമായിട്ടും നിമിത്താധാരമായ സംഹിതാദിഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശംകൊണ്ടും അറിയേണ്ടവയാണ്. എങ്കിലും അവയുടെ യഥാർത്ഥ ചുരുക്കമായി പറയാം. പ്രശ്നാപ്തം ദൈവജ്ഞനോട് ഏതൊരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുന്നവോ അതിന്റെ നാശത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വല്ല ലക്ഷണങ്ങളോ ശ്രവണങ്ങളോ മറ്റോ ഉണ്ടായാൽ ആ കാര്യത്തിന് നാശം സംഭവിക്കുമെന്നും അതിന് അനുകൂലങ്ങളായ ലക്ഷണങ്ങളോ ശ്രവണങ്ങളോ ഉണ്ടായാൽ ആ കാര്യത്തിന് സാധ്യമുണ്ടെന്നും അറിയണം.

വാ—ഏതൽ പൃച്ഛാകാലവിഷയം.

അ—ഇതു പൃച്ഛാകാലവിഷയമാകുന്നു.

സാ—“ദൈവജ്ഞനെ സമാധിതനെ സമയോ” എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചിലവിശ്വ പണ്ഡിതയെ അതായതു ദൈവജ്ഞന്മാരുടെ സാവാദസമയമുള്ള സകല നിമിത്തങ്ങളും അതിനെ ആശ്രയിച്ചുള്ള ശുഭാശുഭങ്ങളും ഇതുവരെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഇനി പാശ്ചാത്യ ഉപദേശിയുള്ളവയുടെ ശുഭാശുഭതാപം മൂന്നാം അദ്ധ്യായമുതൽ പറയപ്പെടും.

ഇതി പ്രശ്നമാർഗ്ഗേ ദിനീയോദ്ധ്യായം

ഇങ്ങനെ പ്രശ്നമാർഗ്ഗം പന്ത്രണ്ടാമതാം അവസാനിപ്പിച്ചു.

അഥ തൃതീയാദ്ധ്യായപ്രാരംഭഃ.

വാ—അഥ നിർഗ്ഗമനസമയേ നിരൂപണീയാനുച്യന്തേ.

അ—അനന്തരം നിർഗ്ഗമനസമയത്തിൽ നിരൂപണീയങ്ങളായവ വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—പുഷ്പാകാലത്തിൽ നിരൂപിക്കേണ്ടവ രണ്ടാം അദ്ധ്യായംകൊണ്ടു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇനിപറയേണ്ടതു് “പുഷ്പാനിർഗ്ഗമമാർഗ്ഗമന്ദിരഗതി” എന്നിങ്ങനെയുള്ള വചനപ്രകാരം നിർഗ്ഗമനവിഷയമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ആദ്യമായി നിർഗ്ഗമനത്തിൽ അതായതു് ദൈവജ്ഞന്റെ വീട്ടിൽനിന്നും ചുഷ്ടഭവനത്തിലേക്കു പുറപ്പെടുമ്പോൾ നിരൂപിക്കേണ്ടവയാണു്.

പ്രശ്നകാലോത്ഭവം ബുദ്ധാ സദസൽസമയാദികം
നിർഗ്ഗമ്യത് സമയേ ജീവകാലഹോരാമാദികേ ശുഭേ.

അ—പ്രശ്നകാലോത്ഭവമായി സത്തായും അസത്തായും ഇരിക്കുന്ന സമയാദികത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടു് ജീവകാലഹോരാദികമായി ശുഭമായ സമയത്തിൽ നിർഗ്ഗമിക്കണം.

സാ—പ്രശ്നത്തിന്റെ സമയം ദേശം മുതലായ സകലതിനെയും അതിന്റെ ശുഭശുഭേന്തയും വഴിപോലെ അറിഞ്ഞിട്ടു്—നല്ലപോലെ ചിന്തിച്ചു മനസ്സിൽ ധരിച്ചിട്ടു്—പ്രശ്നത്തിന്നു പുറപ്പെടണം. പുറപ്പെടുന്നതു വ്യാഴത്തിന്റെ കാലഹോരയിലോ അല്ലെങ്കിൽ മുഹൂർത്തവിധിപ്രകാരമുള്ള ശുഭസമയത്തോ ആയിരിക്കണം. കാലഹോര അറിയുന്നതിനുള്ള ന്യായം താഴെപ്പറയുന്നു.

ഒരു പക്ഷലിനു പന്ത്രണ്ടു കാലഹോരയാണു് ഒരു കാലഹോരയ്ക്കു് രണ്ടരനാഴിക ആയിരിക്കും. പക്ഷലിന്റെ ഏറാക്കാച്ചിൽ അന്നുസരിച്ചു് ഈ കാലഹോരാകാലത്തിന്നും അല്പം കൂടുതൽകുറവു വരുന്നതാകും. ഇതുപോലെതന്നെ രാത്രിയിലും പന്ത്രണ്ടുകാലഹോരയാണുള്ളതു്. പക്ഷൽ ഉദയാ മുതൽ രണ്ടരനാഴിക പുലരുന്നതുവരെയാണല്ലോ ഒന്നാമത്തെ കാലഹോരം. അതിന്റെ നാമൻ അന്നത്തെ ആഴ്ചയുടെ അധിപനാകുന്നു. രണ്ടാമത്തെ കാലഹോരയുടെ അധിപൻ ആ ആഴ്ചയുടെ ആറാമത്തെ ആഴ്ചയുടെ അധിപനാണു്. അതിന്റെ ആറാമത്തെ ആഴ്ചയുടെ അധിപനാണു് മൂന്നാമത്തെ കാലഹോരയുടെ നാമൻ. ഇങ്ങനെ ക്രമേണ കണ്ടുകൊൾക. രാത്രിയിൽ ഒന്നാമത്തെ കാലഹോര അന്നത്തെ ആഴ്ചയുടെ അഞ്ചാമത്തെ ആഴ്ചയുടെ അധിപനേറാതാണു്. പിന്നെ ക്രമേണ ആറാമത്തേ വാരാധിപന്മാരുടേതായിരിക്കും. ഇതിനുള്ള പ്രമാണം:—

“ദിനദിവാദശാംശോ മതഃ കാലഹോരാ
പതിസ്തസ്യ പൂർവ്വസ്യ വാരാധിനാമഃ
തതഃ ഷാഷ്ഠഷ്ഠാഃ ക്രമേണേതമേഷാം
നിശാന്താൻ വാരാധിപാൽ പഞ്ചമാദ്യഃ.”

ഇങ്ങിനെയുള്ള ജാതകാദേശവചനമാകുന്നു.

ശുഭാശുഭനിമിത്തം യത് പ്രശ്നകാലസമുദ്ഭവം

ഉക്തം നിഖിലമപ്യേതൽ ചിന്തനീയം ഹി നിർഗ്ഗമേ.

അ—പ്രശ്നകാലസമുത്ഭവമായി യാതൊരു ശുഭാശുഭനിമിത്തം ഉക്തമായി. ഇതു നിഖിലവും നിർഗ്ഗമത്തിലും ചിന്തനീയമാകുന്നുവല്ലോ.

സാ—ദൂതദൈവജ്ഞാസംവാദസമയത്തെ ആശ്രയിച്ചു് കണ്ടുകേട്ടും മാത്രം അറിയേണ്ട നിമിത്തങ്ങൾ രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്പോഴല്ലാ പ്രശ്നത്തിനായി പുറപ്പെടുന്ന സമയവും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണു്.

നിശ്ചിതമായോടൊത്തും സംഗമത്തി ഭൂമി പരേത വാ
 ചരത്രാഭ്യന്തര കരസ്ഥം വാ ഭവേദേവ ശുഭേന തൽ. ൩

അ—നിശ്ചിതന്റെ അംബരം സംഗമത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു എങ്കിലും കരസ്ഥമായി
 ചരത്രാഭ്യന്തരമായിരിക്കുന്ന യാതൊന്നും ഭൂമിയിൽ പതിക്കുമെങ്കിലും അത് അതുഭൂമിയിൽ
 യിന്നൊന്നെ ഭവിക്കും.

സാ—യാത്രാപ്രവേശനം വസ്ത്രം വസ്ത്രത്തിലും ഉടക്കുകയോ കയ്യിലുള്ള കട
 മുതലായ സാധനങ്ങൾ താഴെ വീഴുകയോ ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ അത് നിശ്ചയമായും അതു
 ഭവിക്കുകയോ ഭവിക്കുന്നതാകുന്നു.

ആഗമ്യ തീർത്ഥ മാതൃ പ്രവിശ കപന ഗച്ഛസി
 ഇത്യാദി വാചഃ പ്രസ്ഥാനേ ഭവന്ത്യശുഭോ ഽഥം. ൪

അ—പ്രസ്ഥാനം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ ആഗമിച്ചാലും സ്ഥിതിചെയ്താലും
 ഗമിക്കരുത്. പ്രവേശിച്ചാലും എവിടെ ഗമിക്കുന്നു ഇത്യാദി വാക്കുകൾ നിശ്ചയമായും അതു
 അതുഭവിക്കുമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ദൈവജ്ഞൻ പ്രശ്നത്തിനായി ചുറ്റപ്പെടുന്നവർ മറ്റൊരുകിലും ദൈവജ്ഞ
 നോട് ഇവിടെ വരിക, അവിടെ നില്ക്കുക, പോകരുത് ഇങ്ങനെയ്ത പ്രവേശിക്കുക, എവി
 ടെപ്പോകുന്നു എന്നും മാറ്റമുള്ള പ്രതിബന്ധമാക്കുകൾ പത്താൽ കണിശമായും അതു
 ഫലസൂചകങ്ങളാണെന്നു ധരിക്കേണ്ടതാണ്.

പാഷാണാദിഖ്യ പാദസംഖലനം സ്കന്ദേ ചിഹ്വിതം ശിരസ്
 നേഷ്ടം നിർഗ്ഗമനേന്ത്യാസൃപി സഞ്ചിന്ത്യാനി ലോകസിദ്ധന്തി. ൫

അ—പാഷാണാദികളിൽ പാദസംഖലനം ഉപയോഗം സ്കന്ദത്തിൽ ശിരസ്സി
 ന്റെ ചിഹ്നം ഉപയോഗം. നിർഗ്ഗമനത്തിൽ അതുണ്ടും ലോകസിദ്ധനായ നിമി
 തങ്ങളും ചിഹ്നങ്ങളാകുന്നു.

സാ—മുൻപിലത്തെപ്പോലെ ദൈവജ്ഞൻ ചുറ്റപ്പെടുന്ന സമയം കാല കല്പി
 വേൽ തട്ടുകയോ ശിരസ്സ് തൂണിന്മേലോ മറ്റോ അടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ കഷ്ട
 ഫലമാണെന്ന് അറിയണം. മാത്ര ലോകമുഖനെയും ശാസ്ത്രംവഴിയായും ഇത്രപദേരും
 കൊണ്ടും ചരിക്കപ്പെടുന്ന മാത്ര നിമിത്തങ്ങളും അവയുടെ ഇടാതുഭവംകൂടി ചുറ്റപ്പെടുന്ന
 സമയം ചിഹ്നിച്ച് ധരിച്ചുകൊള്ളണം.

നിർഗ്ഗമനം താമസം എന്നുതടങ്ങി ഇവിടെ പറയപ്പെട്ട നിമിത്തങ്ങൾ ദൈവ
 ജ്ഞാനെ മാത്രമല്ല ദൂതനെയും സംബന്ധിക്കുന്നതാണ്. വിശേഷിച്ച് ഇവക നിമിത്ത
 ങ്ങൾ ദൈവജ്ഞന്റെ ചരത്രാഭ്യന്തരമാകട്ടെ അനുഭവപ്പെട്ടാലും മതിയെന്നു രണ്ടാം
 അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന ഗ്രാഹ്യമാകട്ടെ.

വാ—ചുരുക്കം നിർഗ്ഗമനവിധിയും.
 അ—ഇതു നിർഗ്ഗമനവിധിയാകുന്നു.

സാ—ഇതുവരെ ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ദൈവജ്ഞൻ സ്വസ്ഥനായിത്തീർന്നു
 ചുറ്റപ്പെടുന്ന ഘട്ടത്തിൽ വിചാരിച്ചു ധരിക്കേണ്ടവയാണ്.

വാ—അഥ മാർഗ്ഗ ചിന്ത്യാസൃഷ്ടൗ അത്ര ശാസ്ത്രാന്തരം.

അ—അതന്നു മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിന്തയുണ്ടായവ വായിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ
 ശാസ്ത്രാന്തരം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ദൈവജ്ഞൻ ചുറ്റപ്പെട്ടതിനുശേഷം വഴിയിൽവെട്ടുകയാണെന്നു നിമിത്തങ്ങ
 ലുടെ ഇടാതുഭവം ആണു ഇനി പറയാൻ പോകുന്നത്. ഈ വിഷയത്തിൽ മറ്റൊരു
 ശാസ്ത്രവചനത്തെ താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

അത്ര ജന്മം നമകൃതം കർമ്മ പുംസാം ശുഭാശുഭം
യതാസ്യ ശകുനഃ പാകം നിവേദമതി പുച്ഛതാം.

൩൩

അ—ഇവിടെ പുച്ഛത്തുകയായ പുമാന്മാരുടെ ജന്മാന്തരകൃതമായി ശുഭാശുഭമായ കർമ്മ യാതൊന്നും അതിന്റെ പാകത്തെ ശകുനം നിവേദിപ്പിക്കുന്നു.

സാ—പ്രാച്യവ് കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ ശുഭമോ അശുഭമോ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് ഓടവജ്ഞൻ വഴിയിൽവെച്ചു കാണുന്ന നിമിത്തങ്ങളെക്കൊണ്ട് അറിയാവുന്നതാണ്. അതായത് ഇപ്പോൾ പ്രാച്യവ് അനുഭവിക്കുന്നത് കഴിഞ്ഞജന്മം ചെയ്യപ്പെട്ട പുണ്യകർമ്മത്തിന്റെ ഫലമോ അതല്ല പാപകർമ്മത്തിന്റെ ഫലമോ എന്നുള്ളത് ശുഭശകുനമാണെങ്കിൽ പുണ്യകർമ്മഫലമാണെന്നും അശുഭശകുനമാണെങ്കിൽ പാപകർമ്മഫലമാണെന്നും പറയണം.

സദസൽശകുനോദ്ഭൂതൈ കർമ്മഭിദാസ്യേവ തൽഫലാനുഭവ
മാഗ്ഗാഭിദദവശതഃ തദപി ശാസ്ത്രാന്തരേ കഥിതം

൩൪

അ—സദസൽശകുനോദ്ഭൂതിയിൽ മാഗ്ഗാഭിദദവശം ഹേതുവായി തൽഫലാനുഭവത്തിൽ കർമ്മഭിദാ ഭവിക്കുന്നതെന്നും അതും ശാസ്ത്രാന്തരത്തിൽ കഥിതമാകുന്നു.

സാ—ശകുനം ശുഭസൂചകമായോ അശുഭസൂചകമായോ വന്നാൽ അവയുടെ ഫലം അനുഭവിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും വഴി മുതലായ സ്ഥലവിശേഷങ്ങളനുസരിച്ച് ചില വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. അത് മറ്റു ചില ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവയെ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

പത്മോത്ഥാനം റൂപം സൈന്ധവ്യ പുരേ തദ്രിശി ദേവതാം

സാമേന്ദ്ര പ്രധാനം സാമ്യേ തു ജാതി വിദ്യാ വചനാധികം—ഇതി. പ

അ—പന്നാവിൽ ആത്മാവിനേയും സൈന്ധവ്യത്തിൽ റൂപവായും പുരത്തിൽ തദ്രിശി ക്ലൈവ ദേവതയേയും സാമന്തത്തിൽ പ്രധാനനേയും സാമ്യം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ ജാതിവിദ്യാവചനാധികനേയും നിമിത്തഫലം പ്രാപിക്കുന്നു.

സാ—ഓരോ തനിയേ പോകുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ശകുനഫലം തനിക്കുമാത്രം അനുഭവമാകുന്നു. സൈന്ധവ്യങ്ങളുടെ (പടയാളികളുടെ) ചുറ്റപ്പാടിലും മറ്റുമുണ്ടാകുന്ന ശകുനഫലം രാജാവനുഭവിക്കുന്നു. രാജധാനിയിൽവെച്ചു സംഭവിക്കുന്ന ഒരു ശകുനത്തിന്റെ ഫലം അവിടെയുള്ള പുരദേവത അനുഭവിക്കുന്നു. അതായത് ആ പുരവാസികളായ ജനങ്ങൾക്ക് പൊതുവേ സംബന്ധിക്കുന്നു. ഒട്ടധികം ജനങ്ങൾ സംഘംചേർന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ശകുനത്തിന്റെ ഫലം ആ കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനി അനുഭവിക്കുന്നു. എല്ലാവർക്കും പ്രാധാന്യം തുല്യമാണെന്നുവരുന്നപക്ഷം ജാതികൊണ്ട് പ്രാധാന്യമുള്ളയാൾക്കും അതും തുല്യമായി വന്നാൽ വിഭവത്താ കൂടുതലുള്ള ആൾക്കും അതും പക്ഷേ തുല്യമായി വന്നാൽ പ്രായം കൂടുതലുള്ളയാൾക്കും ആണ് ഫലത്തിന്റെ അനുഭവം.

ശകുനഫലാനാമപി ഭൂതാനാഗതവർത്തമാനകാലത്വം

തൽസംഭവദിഗ്വശതോ ജ്ഞേയം ശാസ്ത്രാന്തരോക്തമതദപി. ൯

അ—ശകുനഫലങ്ങളുടെ ഭൂതാനാഗതവർത്തമാനകാലത്വവും തൽസംഭവദിഗ്വശം ഹേതുവായിട്ട് ജ്ഞേയമാകുന്നു. ഇതും ശാസ്ത്രാന്തരോക്തമാകുന്നു.

സാ—ശകുനംകൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഫലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതോ അതല്ല വരാനുള്ളതോ അഥവാ തല്പാലമനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതോ എന്നുള്ള വാസ്തവവും അറിയേണ്ടതാണല്ലോ. ഇത് ശകുനം ഏതൊരു ദിക്കിൽവെച്ചാണോ സംഭവിക്കുന്നത് ആ ദിക്കിനെ ആശ്രയിച്ചു ചിന്തിക്കേണ്ടവയാണ്. അതിനുള്ള ക്രമം മറ്റുചില ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ വചനം താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

ആരഭ്യ സേവാദയാദക്പുവാദ്യഷ്ടാസു ദിക്ഷപഥി
ചമത്യർയുതാ സപ്ത സപ്ത നാഡീർദ്ദിവാനിശം.

൨൦

മുക്തപ്രാപ്തേഷ്യസൂത്രാസു ഫലം ദിക്ഷു തഥാവിധം

അംഗാരദീപ്തിധൂമിന്യസ്താശ്ച ശാന്താസ്തതോഽപരാഃ.

൧൧

അ—അർക്കൻ സേവായം തുടങ്ങി പകലും രാത്രിയും അലയുതകളായ ഏഴു നാഡികൾ മുഴുവൻ പൂർവാഭിയായിട്ട് എട്ടു ദിക്കുകളിലും ചരിക്കുന്നു. മുക്തപ്രാപ്തേഷ്യസൂത്രകളായ ദിക്കുകളിൽ ഫലവും തഥാവിധമാകുന്നു. അതുകൾ അംഗാരദീപ്തിധൂമിനികളും അരിൽനിന്നു പരകൾ ശാന്തകളുമാകുന്നു.

സാ—സൂര്യൻ ഏഴുനാഴികവീതം ഓരോ ദിക്കുകളിൽ ഉദയസമയമുതൽ രാത്രിയും പകലും സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഉദിച്ചു ഏഴുനാഴിക പുലരുന്നതുവരെ കിഴക്കേ ദിക്കിലും അതിനുശേഷം ഏഴുനാഴിക സമയം അഗ്നികോണിലും ഇങ്ങനെ എട്ടു ദിക്കുകളിലായി സൂര്യൻ എട്ടുയാമകാലം കഴിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ആദിത്യൻ നില്ക്കുന്ന ദിക്കിനെ ദീപ്തി എന്നും ആദിത്യൻ ഉപേക്ഷിച്ച ദിക്കിനെ അംഗാരമെന്നും അടുത്തുചെല്ലാൻ പോകുന്ന ദിക്കിനെ ധൂമിനി എന്നും ശേഷമുള്ള അഞ്ചു ദിക്കുകളെ ശാന്തയെന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

ഉദയമുതൽ ഏഴുനാഴിക പുലർച്ചവരെ സൂര്യചാരം കിഴക്കേ ദിക്കിലാണല്ലോ. അപ്പോൾ സൂര്യൻ ഉപേക്ഷിച്ച ദിക്ക് ഈശാനകോണം, ഇത് അംഗാരം, നീറിപ്പോയത് കഴിഞ്ഞത് എന്നു സാരം. സൂര്യൻ നില്ക്കുന്ന ദിക്ക് കിഴക്ക് ഇതു ദീപ്തിയാകുന്നു. പലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്നത് എന്നു സാരം. സൂര്യൻ പിന്നീട് ചെല്ലാൻപോകുന്ന ദിക്ക് അഗ്നികോണം. ഇത് ധൂമിനി. പുകയുന്നത് വരാനുള്ളത് എന്നു സാരം. മറ്റുള്ള ദിക്കുകൾ അഗ്നിബന്ധമില്ലാതെ ശാന്തമായിരിക്കുന്നു എന്നു സാരം.

സൂര്യൻ നില്ക്കുന്ന ദിക്കിൽവെച്ചു സംഭവിക്കുന്ന ശകുനത്തിന്റെ ഫലം അപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്നതും അപ്പോൾ സൂര്യൻ ഉപേക്ഷിച്ച ദിക്കിൽവെച്ചു സംഭവിക്കുന്ന ശകുനങ്ങളുടെ ഫലം കഴിഞ്ഞതാണെന്നും സൂര്യൻ ചെല്ലാൻപോകുന്ന ദിക്കിൽവെച്ചു സംഭവിക്കുന്ന ശകുനങ്ങളുടെ ഫലം വരാനുള്ളതാണെന്നും അറിയണം.

തൽപഞ്ചമദിശാം വാച്യം ഫലം ത്രൈകാല്യമാദിശേൽ

പരിഭാഷാദിശോച്ഛാമ്യം തഥാസന്നം ശുഭാശുഭം.

൧൨

അ—തൽപഞ്ചമദിക്കുകൾക്ക് ഫലം ത്രൈകാല്യം വാച്യമാകുന്നു. പരിഭാഷാദിക്കുകൾക്ക് തഥാസന്നമായിട്ട് ശുഭാശുഭം വാച്യമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഫലം ത്രൈകാല്യത്തെ ആദേശിക്കണം.

സാ—സൂര്യൻ ഉപേക്ഷിച്ച ദിക്കിൽവെച്ചുണ്ടാകുന്ന ശകുനഫലം അനുഭവിച്ചതാണെന്നു മുൻപേ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതുപോലെ അതിന്റെ അഞ്ചാമത്തെ ദിക്കിൽവെച്ചു സംഭവിക്കുന്ന ശകുനത്തിന്റെ ഫലവും അനുഭവിച്ചതാണെന്നു പറയണം. സൂര്യൻ നില്ക്കുന്ന ദിക്കിന്റെ അഞ്ചാമത്തെ ദിക്കിൽവെച്ചു സംഭവിക്കുന്ന ശകുനഫലം അപ്പോൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണെന്നും സൂര്യൻ അടുത്തു ചെല്ലാൻപോകുന്ന ദിക്കിന്റെ അഞ്ചാമത്തെ ദിക്കിൽവെച്ചു സംഭവിക്കുന്ന ശകുനഫലം ഭാവിയിൽ അനുഭവിപ്പാനുള്ളതാണെന്നും പറയണം. സൂര്യൻ കിഴക്കേദിക്കിൽ നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ മേല്പറഞ്ഞ ന്യായം അനുസരിച്ച് അഗ്നികോണം കിഴക്ക് ഈശാനകോണം നിരൂതികോണം പടിഞ്ഞാറു വായു കോണം ഈ ആറു ദിക്കുകളിലെ ഫലം ഇവിടെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ബാക്കി ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളത് തെക്ക് വടക്ക് ഈ ദിക്കുകളിലാണല്ലോ. തെക്ക് പകുതിക്കു കിഴക്കുവെച്ചു സംഭവിക്കുന്ന ശകുനത്തിന്റെ ഫലം അഗ്നികോണിനു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വണ്ണവും പകുതിക്കു പടിഞ്ഞാറുവെച്ചു സംഭവിക്കുന്ന ശകുനത്തിന്റെ ഫലം നിരൂതികോണിനു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവണ്ണവും വടക്കു പകുതിക്കു കിഴക്കുവെച്ചു സംഭവിക്കുന്ന ശകുനഫലം ഈശാനകോണിനു പറഞ്ഞപോലെയും പകുതിക്കു പടിഞ്ഞാറുവെച്ചു സംഭവിക്കുന്ന ശകുനഫലം വായുക്കോണിനു പറഞ്ഞപോലെയും ധരിച്ചുകൊള്ളണം. ഇതുപോലെ മറ്റു ഘട്ടങ്ങളിലും ചിന്തിച്ചുകൊൾക.

വാ—ഏതൽസർവ്വം ഭൂതഭവിഷ്യദ് പത്ത്മാനപരിജ്ഞാനേ ഗ്രാഹ്യം

അ—ഇത് എല്ലായിടവും ഭൂതഭവിഷ്യദ് പത്ത്മാനപരിജ്ഞാനത്തിൽ ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു.

സാ—ഇവിടെ പറഞ്ഞത്, കഴിഞ്ഞത്, വരാനുള്ളത്, അപ്പോൾ നടക്കുന്നത് ഇങ്ങനെ ചലങ്ങുകളെ ത്രികാലനിരൂപണം ചെയ്യുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ എല്ലായിടവും ഉപയോഗിക്കാമെന്ന പ്രത്യേകം ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം.

രാജാ ക്ഷമാരോ നേതാ ച ഭൂതഃ ശ്രോഷുശ്ചരോ ദപിജഃ
ഗജാദ്ധ്യക്ഷശ്ച പൂർവാദ്യാഃ ക്ഷത്ര്യാദ്യാശ്ച ചതുർദ്വിശഃ. ൧൩

അ—രാജാവും ക്ഷമാരനും നേതാവും ഭൂതനും ശ്രോഷുനും ചരനും ദപിജനും ഗജാദ്ധ്യക്ഷനും പൂർവാദ്യകളായ ദിക്കുകളിലാകുന്നു. ക്ഷത്ര്യാദ്യന്മാർ നാലുദിക്കുകളിലാകുന്നു.

സാ—കിഴക്കേദിക്കിൽ രാജാവും അഗ്നികോണിൽ യുവരാജാവും തെക്കേദിക്കിൽ സേനാധ്യക്ഷനും നിരൂതികോണിൽ ഭൂതനും പടിഞ്ഞാറേദിക്കിൽ പൂരോഹിതനും വായുക്കോണിൽ ഭൃത്യനും വടക്കേദിക്കിൽ ബ്രാഹ്മണനും ഇശക്കോണിൽ ഗജാധിപതിയും വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചു കിഴക്കു ക്ഷത്രിയനും തെക്കു വൈശ്യനും പടിഞ്ഞാറു ശൂദ്രനും വടക്കു ബ്രാഹ്മണനും ഇങ്ങനെ നാലുദിക്കുകളിലായി നാലുവണ്ണങ്ങളേയും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗച്ഛതസ്തിഷ്ഠതോ വാപി യദ്രിശ്യസ്യ വ്യവസ്ഥിതഃ
വിമൗതി ശകുനോ വാച്യസ്തദ്രിക്ഷസ്ഥന സമാഗമഃ. ൧൪

അ—ഗച്ഛന്നോ തിഷ്ഠന്നോ യദ്രിക്കിൽ വ്യവസ്ഥിതനായിട്ടു ശകുനം വിലപിക്കുന്നു. തദ്രിക്ഷസ്ഥനോടു സമാഗമം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—യാത്ര പുറപ്പെട്ടപ്പോഴോ അല്ലെങ്കിൽ ദൂരിടത്തിരുന്ന് ഏതിനേയോകുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോഴോ ഏതൊരു ദിക്കിൽനിന്നു പക്ഷിയുടേയോമറ്റോ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു; ആ ദിക്കിന്റെ അധിപൻ വരുമെന്നോ വഴിയിൽവെച്ചു കാണുമെന്നോ പറയണം. അതായതു യാത്രാസമയം കിഴക്കുനിന്നു പക്ഷിയുടെ ശബ്ദം ഉണ്ടായാൽ ക്ഷത്രിയവംശജനോ അഥവാ രാജാവോ വഴിയിൽവെച്ചു കണ്ടുമുട്ടുമെന്നു പറയണം. മറ്റു ദിക്കുകളിൽവെച്ചുണ്ടാകുന്ന ശകുനംകൊണ്ടും ഇപ്രകാരംതന്നെ വിചാരിക്കണം.

വാ—അസ്യ അർത്ഥഃ.

അ—ഇതിന്റെ അർത്ഥം കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—മേല്പറഞ്ഞതിന്റെ ഫലശ്രുതി താഴെ കാണിക്കുന്നു

പ്രാച്യാം ദിശി ശകുനരവോ ദിശി ഖലു ഭവിതാ സമാഗമോ രാജന്താ
രാജക്ഷമാരേണാഗൌ യാത്യാദിഷേ വാമേവ നേതുമുഖൈഃ. ൧൫

അ—പ്രാചിയാ യ ദിക്കിൽ ശകുനരവം ഭവിച്ചു എങ്കിൽ രാജാവിനോടും അഗ്നികിൽ രാജക്ഷമാരനോടും സമാഗമം വാച്യമാകുന്നു. യാത്യാദികളിൽ ശകുനരവം ഭവിച്ചുവെങ്കിൽ ഇതുപോലെതന്നെ നേതുമുഖന്മാരോടു സമാഗമം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—കിഴക്കേദിക്കിൽ പക്ഷി ശബ്ദിച്ചാൽ രാജാവിനേയും അഗ്നികോണിലിരുന്നു ശബ്ദിച്ചാൽ യുവരാജാവിനേയും തെക്കേദിക്കിലിരുന്നു ശബ്ദിച്ചാൽ സേനാധിപതിയേയും വഴിയിൽവെച്ചു കാണുമെന്നു പറയണം. ഇതുപോലെ അതാതുദിക്കിലെ പക്ഷി ശബ്ദംകൊണ്ടു അതതു നായകന്മാരോടുള്ള സംഗമമുണ്ടാകുമെന്നു പറയേണ്ടതാണ്.

പാഷണ്ഡാശ്രമവണ്ണാനാം സ വണ്ണാഃ കാൽസ്യ സിദ്ധയേ
തേഷാമൂ വിപരീതം സ്വാഭ് ഭൂതാഃ കാൽസ്യ വിപത്തയേ. ൧൬

അ—പാഷണ്ഡാശ്രമവണ്ണങ്ങൾക്കു സവണ്ണന്മാരായ ഭൂതന്മാർ കാൽസ്യസിദ്ധിക്കായിട്ടുവരികാം. അതുകൾക്കു വിപരീതന്മാരായ ഭൂതന്മാർ കാൽസ്യവിപത്തിക്കായും ഭവിക്കാം.

സാ—പ്രജ്ഞാവിനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഭൂതൻ മതം ആശ്രമം ജാതി മുതലായവകൊണ്ടു തന്നോടു സമാനനായിരിക്കണം. അങ്ങിനെയൊന്നെങ്കിൽ ഭാഗശരണി മുതലായ കാൽസ്യസിദ്ധി ഉണ്ടെന്നു പറയണം. മതം, ആശ്രമം, വൃത്തി മുതലായവകൊണ്ടു

ഒരു പ്രതികൂലനാണെങ്കിൽ കാൽസാധ്യമുണ്ടാകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല കാൽസാധ്യതകൂടി സംഭവിക്കും.

വാ—ഭരത വക്ത്രമാണാനാം മാർഗ്ഗേ അഭയാഗമോ ഗ്രാഹ്യഃ

അ—അനന്തരം വക്ഷ്യമാണങ്ങളുടെ അഭയാഗമം മാർഗ്ഗത്തിൽവെച്ചു ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു.

സാ—ഇനി പറയാൻപോകുന്ന സാധനങ്ങൾ വീട്ടിൽനിന്നും ഇടങ്ങിയതിന്റെ ശേഷം ആദ്യമായി വഴിമദ്ധ്യേ നേരിട്ടുവരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടവയാണ്.

കാപ്പാസൗഖ്യകൃഷ്ണധാന്യലവണം ജാലാഭിഹിംസാർത്ഥകം
ഭസ്മാംഗാരമയശ്ച തക്രമുരഗം പുതിഞ്ച വിട്ഛർദ്ദിതേ
ഭ്രാന്താപന്നജഡാസ്യമുകബധിരക്ലീബരശ്ച സന്യാസിനോ
യദ്യദ്ഋണമനസോരനിഷ്ടമഖിലം കഷ്ടം നിമിത്തം വിദ്ഃ.

അ—കാപ്പാസൗഖ്യകൃഷ്ണധാന്യലവണത്തെയും ജാലാഭിഹിംസാർത്ഥകത്തെയും ഭസ്മാംഗാരത്തെയും അയസ്സിനേയും തക്രമത്തെയും ഉരഗത്തെയും പുതിയേയും വിട്ഛർദ്ദിതങ്ങളേയും ഭ്രാന്താപന്നജഡാസ്യമുകബധിരക്ലീബരന്മാരേയും സന്യാസികളേയും യാതൊന്നു യാതൊന്നു ഋണമനസ്സുകൾക്കു അനിഷ്ടമാകുന്നു. അഖിലമായ അതിനേയും കഷ്ടമായ നിമിത്തമെന്നു അറിയുന്നു.

സാ—പരുത്തി, മരുന്ന്, ഏളി, ഉപ്പ്, വല, ചൂണ്ട മുതലായ ഹിംസകപദാർത്ഥം, ഭസ്മം, തീക്കനൽ, ഇരുമ്പ്, മോങ്ക്, സ്വപ്നം, ഭഗ്നസ്ഥപദാർത്ഥം, മലം, ചെളിപ്പ്, ഭ്രാന്തൻ, ആപത്തിൽപെട്ടവൻ, തിരിച്ചറിവില്ലാത്തവൻ, കണ്ണുകാണാൻപാടില്ലാത്തവൻ, ശബ്ദിക്കാൻ മേലാത്തവൻ, കേൾക്കാൻവഹിയാത്തവൻ, നപുംസകൻ, സന്യാസി ഇവയും കണ്ണിനും ചെവിനും മനസ്സിനും അനിഷ്ടമാണെന്നു തോന്നുന്ന ചരമ പദാർത്ഥങ്ങളും വഴിയിൽ നേരിട്ടുവരുന്നതായാൽ പ്രാജ്ഞാവിന് അനിഷ്ടമലമാണു പാശ്ചാത്യരേ.

പഥമേവമേവഹിമാജ്ജാരഗോധാനക്ഷവാനനൈരഃ

സചിദോഡധനപാഷാണതുണാദ്യപി ച ദോഷകൃൽ.

അ—അഹിമാജ്ജാരഗോധാനക്ഷവാനനന്മാരാൽ പമ്പാവിന്റെ ചേരവും സക്ഷപഡധനപാഷാണതുണാദിയും ദോഷകൃത്തായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—പാവ്, പൂച്ച, ഉടുപ്പ്, കീരി, കരങ്ക്, ഇവർ ദൈവജന്മന്റെ വഴിക്കു ശരക്കിട്ടാലും, കടക്, വിറക്, കല്ല്, ചുല്ല് മുതലായവയെ നേരിട്ടുകൊണ്ടുവരുന്നതും അപരിശുദ്ധിമിത്തമാകുന്നു.

ആമം മാംസമഥസചം മധുഘൃതേ യാതാബൈമാലേപനം

രത്നഭൂപജവാജിനശ്ച നൃപതിം സംവർദ്ധനാം ധരം

ദേവം ചാഡ്യരചാമരം സുധാമണ്ഡിഗ്ദ്ധാനപാനേ ശവം

വിപ്രശ്ച ച ജലദഗ്നിമത്ര ശുഭദം വിദ്യാനമിത്തം ബുധഃ.

അ—ആമായ മാംസത്തെയും ആസവത്തെയും മധുഘൃതങ്ങളേയും യാതാബൈമാലേപനം കാലപാശത്തെയും രത്നഭൂപജവാജികളേയും നൃപതിയേയും സംവർദ്ധനായ നരനേയും മരോദയം ചാടുന്ന ചാമരത്തെയും സുധാമണ്ഡിഗ്ദ്ധാനപാനങ്ങളേയും ശവത്തെയും രണ്ടു വിപ്രന്മാരെയും ജലദഗ്നിയേയും ബുധൻ ശുഭനിമിത്തമെന്നു വേദിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

സാ—ദൈവജന്മൻ പ്രാജ്ഞാവിൻ പോകുന്ന വഴിയിൽവെച്ചു മുൻപേ പച്ചുളാച്ചി, മല്ലം, പരുന്തൻ, നെയ്യ്, വെള്ളമുണ്ട്, പെട്ടത്തകുറിച്ചുട്ട്, ആന, പക്ഷികൾ, മനുഷ്യൻ, കീരി, രാചാപ്പ്, ധനജനസമൃദ്ധിയോടുകൂടിയ മനുഷ്യൻ, ദേവന്റെ ഏഴുനുള്ളത്തു്, വെൺചാമരം, മധുരവും പയസ്സുമുള്ള അന്നം, അപ്രകാരമുള്ള പാനീയം, ശവം, രണ്ടു വിപ്രന്മാർ കയ്യുന്നതായ്, ഇവേക പദാർത്ഥങ്ങൾ നേരിട്ടുവരുന്നതു ശുഭപ്രദമാകുന്നു.

പ്രദക്ഷിണം ഗൃഗപഗാ യാത്താ നൈവ ശപജംബുരഭഃ

ഒര്യഗ്ഘാശ്ച ഗുഗാഃ ശസ്താഃ ശസ്താ നിത്യഞ്ച ദർശനേ.

അ—പ്രദക്ഷിണമായിട്ടു യാത്രകളായ മൃഗഖഗങ്ങളും ഇപ്രകാരമല്ലാത്ത പക്ഷികളും അയ്യംമങ്ങളായി ശസ്ത്രങ്ങളായ മൃഗങ്ങളും ശസ്ത്രങ്ങളാകുന്നു. നിത്യമുള്ള ദർശനത്തിലും ശസ്ത്രങ്ങളാകുന്നു.

സാ—പക്ഷികളും മൃഗങ്ങളും വലത്തുവശത്തുകൂടി ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നത് ശുഭമാണ്. കറക്കണം പട്ടിയും ഇടത്തുവശം ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നത് ശുഭമാണ്. മേപ്പായപ്പെട്ട ആനകുതിര മുതലായ മൃഗങ്ങൾ ഒന്ന്, മൂന്ന് തുടങ്ങിയ ഒറ്റസംഖ്യ ആയിരുന്നത് ശുഭമാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള മൃഗങ്ങളെ വഴിയിൽവെച്ചുനല്ല ഏതു ചെട്ടത്തിലും ശുഭശക്തിയായി കരുതാവുന്നതാണ്.

ചാഷഭാസഭരപാജനകലപ്താഗമർഹിണഃ

മഃസ്യാ ഘടീതി പഃദ്യാക്തം നിമിത്തഞ്ച ശുഭപ്രദം.

൧൧

അ—ചാഷഭാസഭരപാജനകലപ്താഗമർഹികളും, “മഃസ്യാഘടീ”തി പഃദ്യാക്തമായിരിക്കുന്ന നിമിത്തവും ശുഭപ്രദമാകുന്നു.

സാ—കാട്ടുകാക്ക, കരള (ഒരുതരം പക്ഷി) ചെമ്പോത്തു്; കീരി, ആട്ടു്, മയിൽ ഇവയും ബ്രഹ്മജാതകത്തിൽ “മഃസ്യാഘടീഗ്രമിഹനം” എന്നുള്ള പദ്യംകൊണ്ടു പാഞ്ഞിട്ടുള്ളവയും ശുഭശക്തിയുള്ളവയാണ്.

മേല്പറഞ്ഞ ശ്ലോകം അർത്ഥബാഹുല്യമുള്ളതാണെങ്കിലും ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമുള്ള സാരം ഇങ്ങിനെ ആകുന്നു. രണ്ടു മത്സ്യങ്ങൾ, കടം ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാൾ (വെറും കടം ആകരുതു്) ഗദാധാരിയായ പുരുഷൻ വീണാധാരിണിയായ സ്ത്രീ, വില്ലധരിച്ചിട്ടുള്ള പുരുഷൻ; മുതല, തൂക്കപടിയരിച്ചിട്ടുള്ള ആൾ, കന്യക, കുറിസാധനങ്ങൾ, കത്തുന്ന തീയു്, അമ്പരവരട്ടെ, ജീവിതോപയോഗയോഗ്യങ്ങളായ സാധനങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം നേരിട്ടുവന്നാൽ ശുഭമാകുന്നു. എന്നല്ലാ ഇവയുടെ ദർശനാദികളും ശുഭപ്രദമാണ്.

സുഗാലനകലവ്യാപ്ര ചക്ഷോരോരഗഭോപാത്രിണഃ

ഗച്ഛന്തേ ദക്ഷിണേ വാമേ ശപകാകാജമൃഗദപിചാഃ.

൧൨

ദൃഷ്ട്വാഃ പ്രശസ്താ ഏതേ തു ന ശുഭാഃ സൂചിപത്നയാൽ.

൧൩

അ—ദക്ഷിണത്തിൽ ഗച്ഛന്തുകളായ സുഗാലനകലവ്യാപ്രചക്ഷോരോരഗഭോപാത്രികളും വാമത്തിൽ ഗച്ഛന്തുകളായ ശപകാകാജമൃഗദപിചങ്ങളും ദൃഷ്ടങ്ങളായാൽ പ്രശസ്തങ്ങളാകുന്നു. ഇതുകൾ വിപത്നയം ഹേതുവായിട്ട് ശുഭങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നില്ല.

സാ—ദൈവജന്മന്റെ വലതുവശമായി കറക്കൻ കീരി കടുവാ ചെമ്പോത്തു് സൂപ്പും പന്നി ഇതുകൾ പോകുന്നത് ശുഭമാകുന്നു. ഇടതുഭാഗമായി പോകുന്നവകളാൽ അശുഭമാകുന്നു. പട്ടി കാക്ക ആട്ടു് മാൻ ആന ഈ ജന്തുക്കൾ ഇടതുവശംവെച്ചു പോകുന്നതായി കണ്ടാൽ ശുഭമാകുന്നു. ഈ ജന്തുക്കൾ വലതുവശംകൂടി പോകുന്നത് കണ്ടാൽ അശുഭവുമാണ്.

ശാന്തദീപ്തമാശാനാശപനാനാഞ്ച തദപശാൽ

ശുഭാശുഭതഥമസ്പൃതദപി ശാസ്ത്രാന്തരോദിതം.

൧൪

അ—ആശകൾക്കു് ശാന്തദീപ്തപം ഭവിക്കുന്നു. തപശം ഹേതുവായിട്ട് ശകനങ്ങൾക്കു് ശുഭാശുഭതപം ഭവിക്കുന്നു. ഇതും ശാസ്ത്രാന്തരോദിതമാകുന്നു.

സാ—ദിക്കുകൾക്കു ശാന്തയെന്നും ദീപ്തയെന്നും രണ്ടുവിധം നാമം മല്പിക്കുന്നുണ്ടു്. അതിനെ ആശ്രയിച്ചു ശകനവും ശുഭരൂപമായും അശുഭരൂപമായും വരുന്നുണ്ടു്. അതു് അറിയാനുള്ള മാർഗ്ഗം മറുചില ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പാഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതിനെ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

രവിമുക്താദയഃ തിട്രോ ദീപ്താ നേഷ്വാസ്തകതാടപഃ

ശാന്താഃ ശുഭാഃ സ്വദീക്ഷുതല്യഫലം ഹി ശകനം മതം—ഇതി.

അ—രവിമുക്താദികളായ മൂന്നു ദിക്കുകൾ ദീപ്തകളാകുന്നു അതുകൾ ചങ്ങുക്കളായ

യി ഭവിക്കുന്നില്ല. അതുകൂടിയായി അപരകൾ ശാന്തകൂടാ തുടങ്ങുകയാകുന്നു. ശക്തം സ്വദീകൃതപ്രമായ ഫലമെന്ന മതമാകുന്നുവല്ലോ.

സാ—സൂര്യൻ ഉപേക്ഷിച്ച ദിക്കും അപ്പാരം നില്ക്കുന്ന ദിക്കും അടുത്തു പ്രവേശിക്കേണ്ട ദിക്കും ഈ മൂന്നു ദിക്കുകളും ദീപുകളും ശേഷമുള്ള അഞ്ചു ദിക്കുകൾ ശാന്തകൂടാകുന്നു. ദീപദിക്കുകളിൽനിന്നും അനുഭവപ്പെടുന്ന ശക്തം അതുപ്രകാരം ശാന്തദിക്കുകളിൽനിന്നും അനുഭവപ്പെടുന്ന ശക്തം തുല്യമല്ലെന്നു കാണാം. ആദിത്യൻ നില്ക്കുന്ന ദിക്കും അതിന്റെ കാലവും മൺപേ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങിനെ ഈ വിഷയത്തിലുള്ള ശാസ്ത്രാന്തരവചനം അവസാനിച്ചു.

വാ—ദുർഗ്ഗകന സംഭവം യൽ കൃത്യം നടപടി ശാസ്ത്രാന്തരമാക്കുമ്പോൾ.

അ—ദുർഗ്ഗക സംഭവത്തിൽ യാതൊരു കൃത്യമായി ഭവിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രാന്തരം കാലമായ അതും വിചിത്രപ്പെടുന്നു.

സാ—ദുർഗ്ഗക സംഭവമായാൽ അതിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തമായി ചെയ്യേണ്ട കർമ്മം മറ്റു ചില ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത് ഇവിടെ ഏഴുതന്നെ.

ഏകാദശാദിഭേദനിഷേധം തപീതീയ ശകനേ പുനഃ

പ്രാണായാമം ദേവദാസം സൂര്യരീടയ തു ന ച വ്രജത്. ഇതി

അ—ആദിയായ ശകനം അനിഷ്ടമായിരിക്കുമ്പോൾ പതിനൊന്നും തപീതീയമായ ശകനം അനിഷ്ടമായിരിക്കുമ്പോൾ പതിനാറും പ്രാണായാമങ്ങൾ ഭവിക്കും. ഇതീയമായ ശകനം അനിഷ്ടമായിരിക്കുമ്പോൾ വ്രജിക്കരുത്.

സാ—യാത്രപുറപ്പെട്ടാൽ ഒന്നാമതായി ദുർഗ്ഗകനം കണ്ടാൽ മടങ്ങിവന്ന ശരീരത്തിലിറങ്ങി വരുത്തി മൂല പ്രാവശ്യം പ്രാണായാമം ചെയ്തു പുറപ്പെടണം. അപ്പോഴും അനിഷ്ടശകനം കണ്ടാൽ മടങ്ങിവന്നു മേല്പറഞ്ഞവണ്ണം പതിനാറു പ്രാണായാമം ചെയ്യണം. വീണ്ടും പുറപ്പെടുമ്പോൾ ദുർഗ്ഗകനംതന്നെ കണ്ടാൽ ആ കാര്യത്തിനായി നിശ്ചയമായും പോകരുത്.

വാ—പുനഃ പ്രവേശനം.

അ—ഇത് മാറ്റുവേണ്ടമാകുന്നു.

സാ—വഴിയിൽ വെച്ചു അറിഞ്ഞു ധരിച്ചുപോയവയെ വയറോട് ഇവിടെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

വാ—അഥ പൂജാ കസ്യ ഗൃഹപ്രവേശസമയേ വിരൂപണീ മാന്യമുദന്തേ

അ—അനന്തരം പൂജകൾക്കു ഗൃഹപ്രവേശസമയത്തിൽ വിരൂപണീയങ്ങൾ വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ദൈവങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ വീട്ടിലേക്കു കടക്കുമ്പോൾ ആലോചിച്ചറിഞ്ഞേ ഇങ്ങനെയുള്ളതാണ് ഇവിടെ പറയാൻ പോകുന്നത്.

പ്രശ്നം തൽകാലം യദ്യനിർഗ്ഗമേ യദ്യഭാപനി.

പ്രോക്തം പ്രകൃതഗൃഹപ്രവേശേ തത്പ്രാമണ വിചിന്തനം.

അ—പ്രാർത്ഥനയിൽ യദ്യഭാപമായ യാതൊരു നിമിത്തവും നിർഗ്ഗമത്തിൽ യാതൊരു നിമിത്തവും അധ്വാനിൽ യാതൊരു നിമിത്തവും പ്രോക്തമായി. അത് പ്രകൃതഗൃഹപ്രവേശത്തിൽ പ്രായേണ വിചിന്തിക്കപ്പെടണം.

സാ—ദൂതൻ ദൈവങ്ങൾനോടു അഭിപ്രായം പറഞ്ഞപ്പോഴും അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ട സമയവും വഴിയിൽ വെച്ചും ആലോചിച്ചറിഞ്ഞേ പല നിമിത്തങ്ങളും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവയെല്ലാം പ്രാർത്ഥനയിന്റെ വീട്ടിൽ കടക്കുന്ന സമയവും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ഈ കാലങ്ങളിലുണ്ടാകുന്ന നിമിത്തങ്ങളെയും അവയുടെ ഇടവേളകളെയും ആലോചിച്ചു ധരിച്ചുകൊള്ളണം. അവയെ ആശ്രയിച്ചു മൺപേ പറയുകയും വേണം. എങ്കിലും ചില നിമിത്തങ്ങൾ ഇവിടെയും പറയപ്പെടുന്നു.

ആത്മാലയം വിശതി ദൈവവിഭീത ഏത-
ദ്രാമാ നിരേതി യദി കോപി സതഃക്രിയേത
ദ്രാമാ തയൈവ വിശതീഹ തദേതമശ്വേൽ
ജീവേൽ സ തുനമിതി മേ ഗുരുണോപദിഷ്ടം.

൧൯

അ—ദൈവവിഹ്വ് ആത്മാലയത്തെ വിശന്നായിരിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെനിന്ന് ഏതദ്രാമയുടെ രോമ നില്പാണം ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ സതക്കായിരിക്കുന്നവൻ മരിക്കും. ഏതദ്രാമയുടെ തന്നെ മരൊരാൾ ഇവിടെ പ്രവേശിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവിൻ നിശ്ചയമായും ജീവിക്കും; ഇപ്രകാരം എന്റെ ഗുരുവിനാൽ ഉപദിഷ്ടമായി.

സാ—ദൈവജ്ഞൻ രോഗിയുടെ വീട്ടിലേക്കു കടക്കുമ്പോൾ ആ വാതലിൽകൂടി അപ്പോൾത്തന്നെ വേറൊരു ആൾ വെളിക്കോട്ടു പോകുന്നു എങ്കിൽ രോഗി മരിച്ചുപോകും. ആ വാതലിൽകൂടി ദൈവജ്ഞന്റെ പുറകേ ദൈവജ്ഞനോടു് ഒരുമിച്ചുവന്നാവാലതെ വേറെ ആരെങ്കിലും അകത്തോട്ടു കടന്നുവന്നാൽ രോഗി നിശ്ചയമായും ജീവിക്കും. എന്നിങ്ങനെ എന്റെ ഗുരുനാഥനാൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വേദാദ്ധ്യയനശോഭാഷയേ തഥാ പുണ്യാഹനിസ്ഥനഃ
ഗന്ധശ്ച സുമതിർച്ചായഃ സുഖസ്സർഗഃ പ്രദക്ഷിണഃ.
വൃഷസ്യ ചാനഭോമസ്യ സ്ഥനസ്തപദ്ഗവാമപി
പ്രവേശസമയേ പ്രച്ഛഃ ശാരോഗ്യാദിഫലാപ്തയഃ.

൨൦

൨൧

അ—പ്രവേശസമയത്തിൽ വേദാദ്ധ്യയനശോഭാഷയേ പുണ്യാഹനിസ്ഥനവും സുമതിയായ ഗന്ധവും സുഖസ്സർഗമായി പ്രദക്ഷിണമായി സുമതിയായ വായുവും അനുഭോമമായ വൃഷത്തിന്റേയും അതുപോലെ ശോഭയുടേയും സ്ഥനവും പ്രച്ഛാവിനാ ആശാരോഗ്യാദിഫലാപ്തിക്കായി ഭവിക്കും.

സാ—ദൈവജ്ഞൻ രോഗിയുടെ വീട്ടിൽ കടക്കുമ്പോൾ വേദാദ്ധ്യയനം ചെയ്യുന്ന ശബ്ദമോ പുണ്യാഹമപമോ അനുക്രമമായി വരുന്ന കാളയുടേയും പശുവിന്റേയും ശബ്ദമോ കേൾക്കുക സുഗന്ധം അനുഭവിക്കുക സുഗന്ധത്തോടുകൂടി വലത്തുവശം വീശുന്ന മന്ദവായു ഏൽക്കുക ഇവയെല്ലാം പ്രച്ഛാവിനാ രോഗനിവൃത്തി മുതലായ ശുഭപ്രാപ്തിയുണ്ടെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നവയാണ്.

ശയനാസനയാനാനാമുത്താനാനാഞ്ച ദർശനം
സ്മൃത്ജാനാമിതമേഷാഞ്ച പാത്രാദീനാമശോഭനം.

൨൨

അ—ഉത്താനങ്ങളായ ശയനാസനയാനങ്ങളുടേയും സ്മൃത്ജങ്ങളായി ഇതങ്ങളായ പാത്രാദികളുടേയും ദർശനം അശോഭനമാകുന്നു.

സം—കട്ടിൽ മുതലായ കിടപ്പുസാധനങ്ങളും കസേര പീഠം മുതലായ ഇരിപ്പുസാധനങ്ങളും പല്ലക്ക മുതലായ യാനസാധനങ്ങളും ഉപയോഗരീതിക്കു വിപരീതമായി ഇരിക്കുന്നത് ദൈവജ്ഞന്റെ ദൃഷ്ടിക്കു വിഷയീഭവിച്ചാൽ അശുഭകരമാകുന്നു. കിണ്ടി ഉരുളി മുതലായ പാത്രങ്ങളും അതുപോലെ കമലത്തിയിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നുവെങ്കിൽ അതു അശുഭപ്രദമായ ലക്ഷണമാകുന്നു.

അതുമസ്യ ഗൃഹേ യസ്യ ഭിദ്യന്ത വാ പതന്തി വാ
അതിമാത്രമത്രാണി ദുർല്ലഭം തസ്യ ജീവിതം.

൨൩

അ—യാതൊരാളുടെ ഗൃഹത്തിൽ അമരങ്ങൾ അതിമാത്രമായിട്ടു ഭേദിക്കുകയോ പതിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. അവന്ന് ജീവിതം ദുർല്ലഭമാകുന്നു.

സാ—ദൈവജ്ഞൻ രോഗിയുടെ ഭവനത്തിൽ കടക്കുമ്പോൾ പാത്രങ്ങളും മറ്റും പെട്ടെന്നു വീഴുകയോ പൊട്ടുകയോ ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ രോഗി മരിച്ചുപോകുമെന്നു അറിയണം.

നിവാതേ ദീപനാശഃ സ്യാന്നന്ദിനേ യസ്യ രോഗിണഃ
സ ന ജീവതി ചുല്യാദൗ ചാഗ്നിനാശഃ സതീന്ധന. ൩൭

അ—യാതൊരു രോഗിയുടെ മന്ദിരത്തിൽ നിവാതത്തിൽ ദീപനാശവും ചുല്യാദിയിൽ ഇന്ധനം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ അഗ്നിനാശവും ഭവിക്കുന്നു. അവൻ ജീവിക്കുന്നില്ല.

സാ—ദൈവജ്ഞൻ രോഗിയുടെ വീട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ വിളക്കുകത്തിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കാരാറ്റിപ്പാതെ അണഞ്ഞുപോകയും അടുപ്പ മുതലായ തീ കത്തിക്കുന്നസ്ഥാനങ്ങളിൽ വിറകു വേണ്ടവണ്ണം ഉണ്ടായിരിക്കെ തീ അണഞ്ഞുപോകയും ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ രോഗി മരിച്ചുപോകുമെന്ന് അറിയണം. കാരാറ്റകൊണ്ട് വിളക്ക് അണഞ്ഞാലും വിറകിപ്പാതെ തീ അണഞ്ഞുപോയാലും ദോഷമില്ലെന്നു സാരം.

വാ—ഏതൽ പൂച്ചകൾ മൃഗപ്രവേശവിഷയം.

അ—ഇത് പൂച്ചകൾക്കുപ്രവേശവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഇവിടെ പറഞ്ഞവസാനിപ്പിച്ചത് പ്രകൃതിവിന്റെ വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ചിന്തിക്കേണ്ട ശുഭാശുഭങ്ങളാണ്.

ഇതി പ്രശ്നമാർഗ്ഗം തുതീയോദ്ധ്യായഃ.

ഇങ്ങിനെ പ്രശ്നമാഴ്ച മൂന്നാമദ്ധ്യായം അവസാനിച്ചു.

അഥ ചതുർത്ഥാദ്ധ്യായ പ്രാരംഭഃ.

പ്രശ്നാനുഷ്ഠാനമേകേന ലക്ഷണാനുചി കാന്തിചിതേ
ശാസ്ത്രാന്തരേണ ദൃഷ്ടാനി കഥ്യന്തേ ചലപനന്തരം. ൧

അ—അനന്തരം ഏകമായ അദ്ധ്യായംകൊണ്ട് ശാസ്ത്രാന്തരങ്ങളിൽ ഭൂഷണങ്ങളായ പ്രശ്നാനുഷ്ഠാനവും ചില ലക്ഷണങ്ങളും കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനി പ്രകൃതിവിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം വേണ്ടത് പ്രശ്നം തുടങ്ങുകയാകുന്നു. അതിനുള്ള വിധികളും അതിനെ ആശ്രയിച്ച് ചില ലക്ഷണങ്ങളും ഈ നാലാമദ്ധ്യായത്തിൽ പറയപ്പെടുന്നു. അഥവാ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവ തന്നെയാണ്.

സ്തോതാ ധൃതസിതവാസാ ധൃതദൂതാ പ്രാദീമുഖഃ സുഖാസീനഃ
ആലോചയാഥ നിമിത്തം പ്രശ്നവിധിം പ്രാരഭതേ ഗുരുഭക്ത്യാ. ൨

അ—ദൈവജ്ഞൻ സ്തോതാവെന്തു ധൃതസിതവാസസ്തായി ധൃതദൂതാവായി പ്രാദീമുഖനായി സുഖാസീനനായി അനന്തരം നിമിത്തത്തെ ആലോചിച്ചിട്ട് ഗുരുക്കന്മാരിൽനിന്നു പ്രശ്നവിധിയെ ആരംഭിക്കണം.

സാ—ദൈവജ്ഞൻ ഭക്തിയോടെ വെറും മടുത്തു ഭയം മുതലായവ ശരിയല്ല കിഴക്കാട്ട് അഭിമുഖമായി സുഖമായി ഇരുന്നു കൊണ്ട് ഗുരുവിനെ ഭക്തിയോടുകൂടി സ്തോരിച്ച് അടുപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന പ്രശ്നം ശ്രദ്ധയിലുമാവാം സംഭവിക്കുന്ന നിമിത്തങ്ങളെ ആലോചിച്ചുകൊണ്ട് പ്രശ്നം ആരംഭിക്കണം.

അനാസന്നേ ന സമേന മദ്ധ്യാഹ്നാദന്തരേണ ഭവേദ

പ്രശ്നകർമ്മ ഹി കർത്തവ്യം സുപ്രസന്ന ദിവാകരേ. ൩

അ—രവിയുടെ മദ്ധ്യാഹ്നായേങ്ങൾക്ക് അനാസന്നമായ സമയത്തു ഭവേദദിവാകരൻ സുപ്രസന്നനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രശ്നകർമ്മം കർത്തവ്യമാകുന്നു.

സാ—ഉദയം മദ്ധ്യാഹ്നം ഈ സമയത്തോട് പൂർവ്വം അടുക്കാതെ ഉള്ള സമയം ആദിത്യൻ നല്ലപോലെ പ്രകാശിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ വേണം പ്രശ്നകൾ ആരംഭിക്കേണ്ടത്. ഇതുകൊണ്ട് പ്രശ്നത്തിന് ഉദയാസ്തമം മദ്ധ്യാഹ്നംവരെയുള്ള കാലം ഉത്തമമാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഉദയം മദ്ധ്യാഹ്നം സായാഹ്നം ഈ മൂന്നു കാലങ്ങളുടേയും സാമീപ്യത്തെ നിഷേധിക്കുമായിരുന്നു. കൂടാതെ ആദിത്യൻ അഭിമുഖമായിരുന്നുവെന്നും പ്രശ്നം ആരംഭിക്കേണ്ടതെന്നും “മാന്താസ്ഥാഭിമുഖഃ പ്രവൃദ്ധ്യഹൃദയഃ” എന്നും മറ്റുമുള്ള വചനങ്ങൾകൊണ്ട് തെളിയുന്നു. കിഴക്കോട്ടു തുറിക്കണമെന്ന് ഈ പദ്യം കൊണ്ടും സ്പഷ്ടമാകുന്നുവല്ലോ. ഈ രണ്ടു സംഗതികളും സംഗതമാകുമ്പോൾ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിനുമുമ്പ് വേണമെന്നുള്ള സംഗതി തർക്കവിഷയമല്ലല്ലോ. പ്രകൃതിയ്ക്കു വിളക്ക് പൂജാസാധനങ്ങൾ മുതലായവയെ സംഗ്രഹിച്ചിട്ട് ഭൂതനെക്കൊണ്ട് പ്രശ്നസ്ഥലത്തേക്കു തൊണ്ടുവരാൻ പറ്റിയെന്നും. അവയിൽ ആദ്യമായി കൊണ്ടുവരുന്ന സാധനം കൊണ്ടുള്ള ശുഭാശുഭത്തെയാണ് അടുത്ത പദ്യംകൊണ്ട് പറയുന്നത്.

പ്രശ്നാനുഷ്ഠാനസംഭാരസംഭൃതൈഃ പ്രാക് തു ഭസ്മനഃ
 ആനീതിർമൃതിഭാത്തസ്യ ദീപസ്യ തു ശുഭപ്രഭാ.

൨

അ—പ്രശ്നാനുഷ്ഠാനസംഭാരസംഭൃതിയിൽ മുൻപു ഭസ്മത്തിന്റെ ആനീതിആർത്ഥം മൃതിയായി ഭവിക്കുന്നു. ദീപത്തിന്റെ ആനീതിയാകട്ടെ ശുഭപ്രഭയാകുന്നു.
 സാ—പ്രശ്നത്തിനുള്ള സാമഗ്രികളിൽവെച്ചു ഭസ്മത്തെയാണ് ആദ്യമായി പ്രശ്നസ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നത് എങ്കിൽ രോഗി മരിക്കത്തക്ക ചെറുതും. ദീപമാണ് കൊണ്ടുവന്നത് എങ്കിൽ ആയുരാരോഗ്യാദി തുടങ്ങിക്കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. രോഗപ്രശ്നമല്ലാത്ത മറ്റു പ്രശ്നങ്ങളിൽ യുക്തംകൊണ്ട് ചിന്തിച്ചു ഫലം യോജിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം.

സർവ്വപ്രശ്നേഷു സർവ്വേഷു കർമ്മസംഗ്രഹി വിശദോചതഃ
 പ്രസാദേനൈവ ദീപസ്യ ഭാവിഷ്യത് ശുഭാദിശേൽ.

൩

അ—സർവ്വ പ്രശ്നങ്ങളിലും സർവ്വ കർമ്മങ്ങളിലും വിശദമായിട്ട് ദീപത്തിന്റെ പ്രസാദംകൊണ്ട് ഭവിക്കുത്തായ ശുഭത്തെ ആദേശിക്കണം.
 സാ—ആയുസ്സ്, വിവാഹം, സന്താനം മുതലായവയെ ആശ്രയിച്ചുള്ള എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളിലും മംഗല്യം പ്രതിഷ്ഠ മുതലായ സകല കർമ്മങ്ങളിലും ദീപത്തിന്റെ പ്രകാശം മുതലായ ശുഭലക്ഷണങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഭാവിക്കാലും ശുഭപ്രഭമാണെന്നു പറയണം. വിളക്കിന്റെ അപ്പകാശത മുതലായ അശുഭലക്ഷണംകൊണ്ട് ഭാവിക്കാലും അശുഭപ്രഭമാണെന്നും പറയാം. ഇതുകൊണ്ട് ദീപാഫലം അനുഭവിക്കാനുള്ളതാണെന്നു വന്നുകൂടുന്നു. അങ്ങനെയല്ല, വിളക്കുകൊണ്ടുതന്നെ ത്രികാലഫലങ്ങളും അറിയപ്പെടാവുന്നതാണ്. എണ്ണചോറോ മറ്റോ കളയുക ജപാല അണയുക തുത്യാദി ലക്ഷണങ്ങൾ മരണസൂചകങ്ങളാണല്ലോ. “ആരദ്യസേവാഭയാദേഹ്” എന്നുള്ള റിധിപ്രകാരം തൈലനാശം ദീപനാശം മുതലായവ വിളക്കിന്റെ മദ്ധ്യം ലാക്കാക്കി ഏതൊരു ദിക്കിലാണോ സംഭവിച്ചത് ആ ദിക്കിന്റെ ഭൂതം ഭാവി വാർത്തമാനം ഈ അദ്ധ്യായത്തെ അനുസരിച്ചു മരണത്തെ കല്പിച്ചുകൊള്ളണം. ഫല നിർദ്ദേശനിവൃത്തിയാർ ഇങ്ങിനെ റിചാരിച്ചു കൃതാർത്ഥന്മാരാകുന്നുണ്ട്.

വാമാവതോ മലിനകിരണഃ സസ്തലിംഗമാടല്ലമൃത്തിഃ
 ക്ഷിപ്രം നാശം വ്രജതി വിമലസ്തേഹവർത്ത്യനപിതാവി
 ദീപഃ പാപം കഥയതി ഫലം ശബ്ദവാൻ ദാധനശ്ച
 വ്യാകീർണ്ണാച്ഛിസ്ത പുനരസകൃദ്യശ്ച നാശം പ്രശാന്തി.

൪

അ—യാതൊരു ദീപം വാമാവർത്തമായും സസ്തലിംഗമായും അപ്പമൃത്തിയാലും ശബ്ദവാദനാലും വിമലസ്തേഹവർത്ത്യനപിതമായിട്ടും വേദഗത നാശത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. ആ ദീപവും യാതൊരു ദീപം ശബ്ദവത്തായിട്ടും വേദനയായിട്ടും വ്യാകീർണ്ണാച്ഛിസ്തയായിട്ടും ഭവിക്കുന്നു. അതും യാതൊരു പിന്നെയും പിന്നെയും നാശം പ്രയാണംകൊള്ളുന്നു. ആ ദീപവും പാപമായ ഫലത്തെ കഥിക്കുന്നു.

സാ—പ്രശ്നാഭ്യർത്ഥനയോടെ വൈഷ്ണവൻ വിളക്കിന്റെ സകല അവസ്ഥകളേയും നോക്കി അറിഞ്ഞു. അതിന്റെ ഫലത്തെ പറയേണ്ടതാണ്.

ദീപത്തിന്റെ ഉടയവശമുള്ള ചൂഴ്ചിൽ അനുഭവപ്പെടുകമാണ്. ജപാല ആയുസ്സിന്റെ ഗുണഭോജനത്തിനുള്ള വിഷയമാകയാൽ അതിന്റെ മലിനതയും പൊരിച്ചിലും അല്പതപവും ആയുസ്സിനെ സംബന്ധിച്ച ചില വൈഷമ്യഫലങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എണ്ണയും തിരിയും ഉപയോഗം സംപൂർണ്ണവുമായിരിക്കെ വിളക്ക് അണഞ്ഞുപോകുന്നു എങ്കിൽ അതും അതുപോലുള്ളതാകുന്നു. ഒരുതരം ശബ്ദത്തോടുകൂടി കത്തുന്നതും ജപാലയ്ക്കുള്ള മറ്റുള്ളതും മനിലധികം പ്രാവശ്യം കത്തിച്ചിട്ടും വീണ്ടും വീണ്ടും അണയുന്നതും കഷ്ടതയോടെ ചക്ഷണങ്ങളാണ്.

ദീപഃ സംഹതമുത്പന്നിമാനതത്താന്നിർഭവപഥുർദീപിമാൻ
നിശ്ശബ്ദോ തചിരഃ പ്രദക്ഷിണഗതിർവൈഡുർയുഹേമദ്യുതിഃ
ലക്ഷ്മീം ക്ഷീപ്രദീപുനക്തി തചിരോ യശ്ചാച്ഛിഭവാ ദശ്യതേ
ശേഷം ലക്ഷണമനിലക്ഷണസമം യോജ്യം നഥായുക്തിതഃ. 6

അ—സംഹതമുത്പന്നിയാണി ആയതത്താവാണി നിർഭവപഥുവായി നിശ്ശബ്ദമായി ദീപിമാനായി തചിരമായി പ്രദക്ഷിണഗതിയായി വൈഡുർയുഹേമദ്യുതിയായ ദീപവും യാതൊന്നും ഉല്പത്തിയായി ഭവിക്കപ്പെടുന്നു. ആ ദീപവും ലക്ഷ്മിയെ വേഗേന അഭിവൃദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ശേഷമായ ലക്ഷണം അഗ്നിലക്ഷണസമമായിട്ട് യാതൊരുവിധമായാൽ ഭവിക്കുമോ അപ്രകാരം യുക്തികൊണ്ടു യോജ്യമാകുന്നു.

സാ—ചിതാതെ ചേർന്നു തടിച്ചു നീണ്ടു വിറയിലും ശബ്ദവും കൂടാതെ ശുദ്ധതയോടെയും വലത്തുവശം ചൂഴ്ന്നു വൈഡുർയുഹത്തിന്റെയും സ്വപ്നത്തിന്റെയും ഭൂതിക്കു സമാനമായ നിറത്തോടുകൂടി മനോഹരമായി ജപലിക്കുന്ന ദീപം പ്രശ്നാവിന് മഹദ്ദൈവപത്മഫലമായ കാലം ഏറ്റവും സമീപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു സൂചനയായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതായത് ഇവയെ ഗുണങ്ങൾ ഭോജനകരമായ; എണ്ണയുടേയും ആത്മസ്വരൂപമായ, തിരിയുടേയും ദാസസ്വഭാവമായതായ തൽപാത്രത്തിന്റെയും ശുഭസാമ്യം സംപൂർണ്ണതയോടും ശത്രുസ്വരൂപമായ, കൊടുംകാറ്റിന്റെ അഭാവംകൊണ്ടും മറ്റും സിദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു മനുഷ്യനു ശാരീരമായും ആത്മീയമായും ഭവനാവിഷയമായും ഗതവ്യങ്ങളിൽനിന്നും യാതൊരുനന്മത്തെയും അവകാശമില്ലാതെയിരിക്കിൽ അയാളുടെ അഭിവൃദ്ധിയുടെ പ്രതിനിമിഷമുള്ള ശീഘ്രഗമനം എത്ര മെച്ചമായിരിക്കുമെന്ന് ഉപദേശിക്കാവുന്നതാണ്. തന്നിമിത്തം പ്രശ്നാവിന് അപ്പോഴത്തേതിലും പ്രശ്നസന്ധിയായ ഒരു ധ്വജം സന്നിഹിതമാണെന്നു നിശ്ചയം പറയാവുന്നതാണ്. ചിതാതെ ഉപദേശനിയോഗത്തോടുകൂടി മനോഹരമായി പ്രകാശിക്കുന്ന ദീപവും ശുഭപ്രദമാണ്.

നിമിത്തങ്ങളിൽനിന്ന് ദീപത്തിന് പ്രാമാണ്യമുള്ളതിനാൽ സമയമുക്തമായ താല്ക്കാലികലക്ഷണങ്ങൾ ദീപലക്ഷണത്തോടു യോജിപ്പിച്ചു പറയാം. നാലാംപാദത്തിന് പ്രകാരാന്തരേണ ഭരതംകൂടി പറയാം; യാഗാഗ്നിയുടേയും മറ്റും ലക്ഷണചിഹ്നത്തിൽനിന്നും അന്യഗുണങ്ങളിലുള്ള ദീപലക്ഷണവിധിയിൽനിന്നും ദീപവിഷയമായ മറ്റു ലക്ഷണങ്ങളെ മറിച്ച് ഇവിടെ ചേരത്തക്കവിധം ആലോചിച്ചു പറയേണ്ടതാണ്. ഇത്രയുകൊണ്ട് ഗുണകർത്താവു ദീപലക്ഷണവിചാരം അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എങ്കിലും ചില ഗുണങ്ങളിൽ കാണുന്ന രണ്ടു ശ്ലോകംകൂടി ഇവിടെ എഴുതുന്നു. ഇതു ചോദ്യത്തിക്കു മറുപടിയായും ഉപദേശമായിട്ടുവരുന്നതാണ്.

യോജ്യോ യസ്യേവ ദേഹോ ഭവതി തദുദമേ വർത്തി നീ വർത്തിമാത്മാ
ജപാലാ ചായുസ്തദീപേ വിചലമലിനതേ സൗഖ്യദുഃഖേ കൃമണ
പാത്രം ദേഹം സമീരൈ ദൃഢപത്മജഗുണൈസ്സമത്വസപരൂപഃ
പ്രച്ഛിദ്യഃ പ്രായേണ വൃന്തം പിതൃ നന്തി മഹാദേവതത്മാ സ ദീപഃ.

അ—ഇവിടെ യാതൊന്നിന്റെയും യോജ്യം പ്രശ്നാവിന്റെ ദേഹമായും തദുദമേ വർത്തിനിയായവർത്തി ആത്മാവായും ജപാല ആയുസ്സായും തദീപകളായ വിചലമലിനത

കൾ ക്രമേണ സൗഖ്യഭുവഞ്ചനയും പാത്രം ശോഭനമായും മുദ്രപര്യവേഷണത്താലായ സമീര
ന്മാർ ബന്ധുശത്രുസമ്പ്രദായന്മാരായും ഭവിക്കുന്നു. മഹാഭവതാത്മാവായ ആ ഭീപം
പ്രാജ്ഞാവിന്റെ വൃത്തത്തെ മിക്കവാറും സൃച്ഛിക്കുന്നു.

സാ—എണ്ണകൊണ്ട് പ്രാജ്ഞാവിന്റെ ഭോജനവിധിയെ അറിയേണ്ടതാണ്. എണ്ണ
മലിനമാണെങ്കിൽ പ്രാജ്ഞാവിന് ശരീരമായ അസംസ്കൃതമുണ്ടെന്നും നിമ്ബമാണെങ്കിൽ
ആരോഗ്യവാനാണെന്നും എണ്ണ അല്പമാണെങ്കിൽ ക്ഷീണനാണെന്നും നിറമുള്ളതെങ്കിൽ
പുഷ്പഭോജനാണെന്നും മറ്റും എണ്ണയുടെ ദ്രവിയാവസ്ഥകളെ അനുസരിച്ച് ശരീര
ത്തിന്റെ എല്ലാ അവസ്ഥകളും അറിയേണ്ടതാണ്. തിരികൊണ്ട് ആത്മാവിന്റെ
(ചൈതന്യശക്തിയുടെ) ഗുണഭോജനം വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്. തിരി പുണ്യവും നിമ്ബ
വുമാണെങ്കിൽ ആത്മാവിനു സുഖവും ദുഃഖവും പറയാവുന്നതാണ്. തിരിക്ക് അല്പത
യും മലിനതയും ഉണ്ടെങ്കിൽ ആത്മാവിനു ദുഃഖവും സങ്കോചവും പറയേണ്ടതാണ്.
ഇങ്ങിനെയുള്ള ആത്മഗുണഭോജനങ്ങൾ തിരികൊണ്ട് ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ജാല
ആയുസ്സിന്റെ ശുഭാശുഭചിന്തനയ്ക്കുള്ള സാധനമാണല്ലോ; അതിന്നു മേൽ പറയപ്പെട്ട
ശുഭലക്ഷണങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമാണെങ്കിൽ പ്രാജ്ഞാവിന് ചിരഞ്ജീവി എന്നും അശുഭലക്ഷണ
ങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമാണെങ്കിൽ അല്പായുസ്സ് എന്നും മിത്രങ്ങളാണെങ്കിൽ മദ്ധ്യായുസ്സ്
എന്നും മറ്റും അതിന്റെ സ്ഥിതിഗതികളനുസരിച്ച് നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളുക. എണ്ണ, തിരി,
ജാല ഇവയ്ക്കു് സാമാന്യേന ആധാരമായ പാത്രത്തിന്റെ ശുഭാശുഭം പഴക്കം ബലം
കേട് മുതലായവകൊണ്ട് പ്രാജ്ഞാവിന്റെ വാസഭവനത്തിന്റെ നന്മതിന്മ ജീർണ്ണത ഉപ്ലവ്
മുതലായവയെ ചിന്തിക്കണം. ഭോജനകരമായ എണ്ണ സുഷിരമുഖമായോ മറ്റോ പാ
ത്രംപോകുന്നു എങ്കിൽ അവിടെയുള്ളവർ തുടരെ മുതുഭുവഞ്ചനഭവിക്കുന്നത് അറിയണം.
പ്രകാശത്തിനനുക്രമമായവിധം മുദ്രപര്യവേഷണത്തിൽ തന്റെ ജീവിതഗതിക്കനുക്രമിക
ളായ ബന്ധുവർഗ്ഗങ്ങളുടെ സഹായസാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടെന്നും ഭീപനാശം ചെയ്തത്തക്കവണ്ണം
പര്യവേഷണമായ കാറ്റുണ്ടെങ്കിൽ ഭോജനത്തിൽ തനിക്ക് ഉള്ള അല്പഭയത്തെ പ്രായേണ
നിരോധിക്കുന്നതിന്നു പ്രതികൂലികൾ നേരിട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും അറിയണം. വിളക്ക്
ഈശ്വരമയമായതുകൊണ്ട് പ്രാജ്ഞാവിന്റെ മിക്ക അനുഭവങ്ങളും അതിൽനിന്നുതന്നെ
ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

പൂർവ്വദീപ്യേതയാത്രി ശിഖിനി ശിഖിഭയം
ദക്ഷിണേ പ്രാണഹാനിം
നൈരൂത്യാം വിസ്മൃതിം സ്വാ ദപരണദിശി ശിഖാ
ശാന്തിദാ വായുകോണേ
ശുസ്വാ മുതൃഞ്ജയീ സ്വാ ധനദദിശി ശിഖാ
ശം വിധത്തേ ശിവാഖ്യേ
വഹേനതുല്പാ ശിഖൈഷാ വിതരതി വപുഷോട-
ഭീഷ്ടവസ്തുനി സദ്യഃ.

ൻ

അ—വഹിയുടെ പൂർവ്വത്തിലെ ശിഖ അഭിപ്രേതയാത്രിയാകുന്നു. ശിഖിയികലെ
ശിഖ ശിഖിഭയത്തേയും ദക്ഷിണത്തിലെ ശിഖ പ്രാണഹാനിയേയും നൈരൂതിയികലെ
ശിഖ വിസ്മൃതിയേയും ചെയ്യുന്നു. വരണദിക്കിലെ ശിഖ ശാന്തിദായയും വായുകോ
ണിലെ ശിഖ ശുന്യയേയും ധനദദിക്കിലെ ശിഖ മുതൃഞ്ജയീയായും ഭവിക്കും. ശിവാ
ഖ്യമായ ഭീക്കിലെ ശിഖ ശമ്മിനെ വിധാനം ചെയ്യും. ഉത്തമമായിരിക്കുന്ന ഈ ശിഖ
വപുസ്സിന് അഭീഷ്ടവസ്തുക്കളെ വിതരണം ചെയ്യുന്നു.

സാ—ഭീപത്തിന്റെ ജാല കിഴക്കോട്ടു ചരിയുന്നുവെങ്കിൽ പ്രാജ്ഞാവിന് അഭീഷ്ട
സിദ്ധിയും, അഗ്നികോണിലേക്കു ഭീപനാളം ചരിയുന്നുവെങ്കിൽ അഗ്നിഭയവും, തെ
ക്കോട്ടു ചരിയുന്നുവെങ്കിൽ മരണവും, നിരൂതികോണിലേക്കു ചരിയുന്നുവെങ്കിൽ കാർക്ക
ടവും (ബുദ്ധിശൂന്യതയും) പടിഞ്ഞാറു ചരിയുന്നുവെങ്കിൽ രോഗശമന(സമാധാന)വും
വായുകോണിലാണെങ്കിൽ ശുന്യതയും വടക്കോട്ടാണെങ്കിൽ ആരോഗ്യവും ഈശ്വരന
ദിക്കിലാണെങ്കിൽ ഐശ്വര്യവും ഫലമാകുന്നു. ഭീപനാളം ഉത്തമമായിത്തന്നെയിരു

ന്നാൽ അഭിഷേകമായ ഏറ്റവും ഉടനെ രോഗശമനം മുതലായ അനുകൂലഫലസിദ്ധി വരുമെന്നു സാരം.

പ്രശ്നാത്ഥമാപാദിതവത്രപൂർവാൻ
ചരിതാ ച ഭിതാ ഗുളികാഡ്യരാശൌ
പ്രാപ്തമർക്ഷേ യദി വാ ക്ഷിപേച്ചേൽ
സദ്യോമൃതിഃ സ്യാന്ന ച ജീവദൃഷ്ടം.

൧൦

അ—പ്രശ്നത്തിനായി ആപാദിതമായ വത്രപൂർവ്വങ്ങളെ മേദിച്ചു കേദിച്ചും ഗുളികാഡ്യരാശിയിലോ പ്രാപ്തമർക്ഷത്തിലോ ക്ഷേപിക്കുമെങ്കിൽ വേഗേന മൃതി വാച്യമാകുന്നു. ജീവദൃഷ്ടമായിരിക്കുമ്പോൾ മൃതി ഭവിക്കുകയില്ല.

സാ—പ്രാപ്തമർക്ഷത്തിനുവേണ്ടി സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള ഇല മുതലായ സാധനങ്ങളെ ഭൂതൻ കീറിയോ മുറിച്ചോ ഗുളികൻ നിക്ഷേപ രാശിഭിക്കിലോ പ്രാപ്തമർക്ഷം കൂറിന്റെ അപ്തമർക്ഷഭിക്കിലോ ഇടുന്നവെങ്കിൽ രോഗപ്രശ്നമാണെങ്കിൽ പ്രാപ്തമർക്ഷം ഉടൻതന്നെ മരണമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ആ രാശിയെ വ്യാഴം നോക്കുന്നുവെങ്കിൽ മരണം സംഭവിക്കുകയില്ല എങ്കിലും ശരീരശ്ലേഷം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

ശുദ്ധതണ്ഡൂലസംപൂർണ്ണപ്രസ്ഥമദീപാദ്യലംകൃതേ

സമേ സുതൃഷ്ണസംസിക്തേ ചക്രം ലിഖതു ഭൂതലേ.

൧൧

അ—ശുദ്ധതണ്ഡൂലസംപൂർണ്ണപ്രസ്ഥമദീപാദ്യലംകൃതമായി സമമായി സുതൃഷ്ണ സംസിക്തമായ ഭൂതലത്തിൽ ചക്രത്തെ ലേഖനം ചെയ്യണം.

സാ—താ നിരപ്പുവരത്തിമഴുകി ശുദ്ധമാക്കി വിധിപ്രകാരം വിളക്കുകൊളുത്തിവെച്ച് അരി മുതലായ വാതകങ്ങൾ ഇടക്കുപറ മുതലായ വാതകങ്ങളിൽ നിറച്ചു വെച്ച് അപ്തമർക്ഷം വെറിലാ മുതലായ സാധനങ്ങളും വെച്ച് അലങ്കരിച്ചിട്ട് രാശിചക്രം എഴുതണം. രാശിചക്രം ചക്രനുള്ള പ്രാപ്തമർക്ഷം വേണമെന്നില്ല. പ്രശ്നകൃത്യയ്ക്കു വേണ്ട സാധനങ്ങൾ സംഗ്രഹിക്കുകയാണെന്ന ആഭിപ്രായമുണ്ടോ അഥവാ മറ്റൊരാളുടെതാണോ രാശിചക്രം എഴുതിച്ചാണെന്നതാണ്. ഇതി രാശിചക്രം എഴുതേണ്ട ക്രമത്തെ പറയുന്നു.

ഹസ്തപ്രമാണേ ചതുരശ്രഖണ്ഡേ ഷഡംഗുലാംശൈവിഭജേദ്ഭുജാനി

ചതുർദ്വയം പത്മമിഹാസ്ത മദ്ധ്യേ ചതുർഭിരന്യാന്യജപൂർവ്വഭാനി.

൧൨

അ—ഹസ്തപ്രമാണമായ ചതുരശ്രഖണ്ഡത്തിൽ ഷഡംഗുലാംശങ്ങൾകൊണ്ടു ഭുജങ്ങളെ വിഭജിക്കണം. ഇവിടെ മദ്ധ്യത്തിൽ നാലു ഭുജങ്ങൾകൊണ്ടു ചതുർദ്വയമായ പത്മം ഭാവിക്കട്ടെ. അന്യങ്ങൾ അജപൂർവ്വഭുജമാകുന്നു.

സാ—ഒരു കോൽ സമചതുരശ്രമായി നാലു ഭിക്കിലും നാലു ഭേദകളെ ആദ്യമായി വരയ്ക്കണം. പിന്നീടു ആറാൾ അംഗുലം സമചതുരമായി പതിനാറു ഖണ്ഡങ്ങളായി ഭാഗിക്കണം. അവയിൽ മദ്ധ്യയുള്ള നാലു ഭുജങ്ങൾ നാലു ഭുജമുള്ള ഒരു പത്മാകൃതിയിലാക്കി കല്പിക്കുക. ശേഷമുള്ള ചതുരശ്ര ഭുജങ്ങൾ മേടംമുതൽ മീനംവരെയുള്ള പന്ത്രണ്ടു രാശികളാകുന്നു.

ക്ഷേപിന്നിന്ദന്തി ദൈവജ്ഞാ ഭസ്മനാ ചക്രലേഖനം

തഥാപി തത്ര ഭസ്മൈവ ഗൃഹ്ണന്തി ബഹഃപാടധുനാ.

൧൩

അ—ചില ദൈവജ്ഞന്മാർ ഭസ്മംകൊണ്ടുള്ള ചക്രലേഖനത്തെ വിവരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയൊന്നെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ബഹുമാനം അതിൽ ഭസ്മത്തെത്തന്നെ ഗ്രഹിക്കുന്നു.

സാ—ഭസ്മംകൊണ്ടു ചക്രം എഴുതാൻ പാടില്ലെന്നു ചില ദൈവജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും ഇക്കാലത്തു പല ദൈവജ്ഞന്മാരും ഭസ്മംകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ചക്രലേഖനം നടത്തിവരുന്നതല്ല.

പ്രദക്ഷിണതയാ കാർത്ത്യം രാശിചക്രസ്യ ലേഖനം

അനുലോമവിലോചനേ ലോചനേ വിഷ്ണുസംഭവ.

൧൪

അ—രാശിചക്രത്തിന്റെ ലേഖനം പ്രദക്ഷിണമെന്നു കാണുക. അതേ ലേഖനമെന്നു കാണുക. ലേഖനത്തിൽ വ്യാസം വായുമാകുന്നു.

സാ—രാശിചക്രം വരയ്ക്കുന്നതിന്നു നിശ്ചയിക്കുന്ന ആളോട് ഒരിക്കൽ തുല്യ ചക്രത്തിൽ നാലു വര വരയ്ക്കണമെന്നു പറയുകയല്ലാതെ ഇന്നു മാതിരിയിൽ വരയ്ക്കണമെന്നു പറയുകയുണ്ടാകട്ടെ.

രാശിചക്രം എഴുതുന്നത് വലത്തുവശമായി ഇരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇടത്തുവശമായി ചക്രം എഴുതരുത്. ചിലതു വലതുവശമായും ചിലതു ഇടതുവശമായും എഴുതുന്നുവെങ്കിൽ ഇഷ്ടമായ കാര്യം നിവൃത്തിക്ക് തടസ്സങ്ങളുണ്ടെന്നു പറയണം.

സ്ഥൂലാ രേഖാ സുഖകരീ സുകൃതാ ദുഃഖപ്രദായിനീ
രേഖാച്ഛേദോ ഭവേൽ പ്രഷ്ടഃ സുഖകാര്യവിചാരകൃത്. ൧൩

അ—സ്ഥൂലയായ രേഖ സുഖകരിയാകുന്നു. സുകൃതമായ രേഖ ദുഃഖപ്രദായിനയാകുന്നു. രേഖാച്ഛേദം പ്രഷ്ടാവിന് സുഖകാര്യവിചാരകൃത്തായി ഭവിക്കും.

സാ—രാശിചക്രത്തിന്റെ രേഖകൾ തടിച്ചതാണെങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു സുഖവും മെലിഞ്ഞതാണെങ്കിൽ ദുഃഖവും ഫലമാകുന്നു. രേഖയ്ക്കു ഇടയ്ക്കിടെ മുറിവുണ്ടെങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു ഇടയ്ക്കിടെ ദുഃഖവും കാര്യവിഷ്ണുവും ഉണ്ടെന്നായിരുന്നു.

ലിഖിതാ സൗമ്യരേഖാ പ്രാഗ്യാദി നൃണം ധനാഗമഃ
വാരുണീ യദി രോഗാപ്തിമൈന്ദ്രീ ചേൽ സന്തതിർഭവേൽ
യാമ്യരേഖാ യദി ഭവേൽ മരണാഞ്ചൈവ പൃച്ഛതാം. ൧൩

അ—സൗമ്യരേഖ മുൻപേ ലിഖിതയായി എങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ധനാഗമം ഭവിക്കും. വാരുണീ ലിഖിതയായി എങ്കിൽ രോഗാപ്തിയും മൈന്ദ്രീ ലിഖിതയായി എങ്കിൽ സന്തതിയും ഭവിക്കും. യാമ്യരേഖ ലിഖിതയായി എങ്കിൽ പൃച്ഛത്തുകൾക്കു മരണത്തിനായിത്തന്നെ ഭവിക്കും.

സാ—ചക്രം എഴുതുമ്പോൾ ആദ്യം വടക്കേ രേഖയാണ് എഴുതുന്നത് എങ്കിൽ പൃച്ഛത്തുകൾക്കു ധനലാഭമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. പടിഞ്ഞാറെ രേഖ ആദ്യമായി എഴുതിയാൽ രോഗദുഃഖമുണ്ടാകുമെന്നും കിഴക്കേ രേഖ മുൻപേ എഴുതിയാൽ സന്തതിലാഭമുണ്ടാകുമെന്നു തെക്കേ രേഖ മുൻപേ എഴുതുന്നു എങ്കിൽ മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. ഇവിടെ പൃച്ഛതാം എന്നുള്ള ബഹുവചനപ്രയോഗംകൊണ്ടു മരണം മുതലായ ഫലങ്ങൾ പ്രഷ്ടാവിന്നോ തൽസംബന്ധികൾക്കോ ഉണ്ടാകുമെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. “മൃത്യു സുത്രഫലം മൃത്യുഃ പ്രഷ്ടഃ സംബന്ധിനാമപി” എന്നുള്ള ഭാഗംകൊണ്ടു ഇതു സ്പഷ്ടമാണ്. ഫലനിർദ്ദേശത്തിനായി പുറമേയുള്ള ഈ നാലു രേഖകൾ മാത്രമേ വരച്ചിരിക്കേണ്ടതുള്ളൂ.

ചക്രസ്യ യത്ര നിമ്നതപമൗന്നത്യം വാ പ്രദശ്യതേ
പ്രഷ്ട്വന്റിവാസഭൂമിശ്ച തത്രതത്ര നതോന്നതാ. ൧൪

അ—ചക്രത്തിന് യാതൊരേടത്തു നിമ്നതപവും ഭൗന്നത്യവും പ്രദർശിക്കപ്പെടുന്നു. അവിടവിടെ പ്രഷ്ടാവിന്റെ നിവാസഭൂമി നതോന്നതം എന്നു വാചുയാകുന്നു.

സാ—ചക്രം എഴുതിയാൽ ഏതൊരു ഭാഗത്താണോ ഭൂമി അധികം വീണ്ടു ഉയർന്നിരിക്കുന്നത്, പ്രഷ്ടാവിന്റെ വാസഭൂമിയുടെ ആ ഭാഗം ഉയർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും ചക്ര ലേഖനത്തിൽ താഴ്ചയുള്ള ഭാഗത്തു പ്രഷ്ടാവിന്റെ വാസഭൂമിയിലും ആ ഭാഗത്തു താഴ്ചയുണ്ടെന്നു പറയണം. ഹസ്തപ്രമാണമായ ഈ രാശിചക്രത്തെക്കൊണ്ടു പ്രഷ്ടാവിന്റെ വാസഭൂമിയുടെ സകല ഗുണദോഷങ്ങളും അവസ്ഥയും പറയാവുന്നതാണ്. അതിന്റെ രീതി അടുത്തു പറയാൻപോകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള വിചാരം ദൈവജ്ഞന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ച് പ്രശ്നം ആരംഭിച്ചു പറയുന്നുവെങ്കിൽ മാത്രമേ യോജിക്കുകയുള്ളൂ.

ചക്രേ യത്ര നൃണാണി തത്ര തമവസ്തത്രാംബുസീക്കേ ജലം
ഗ്രാവാ യത്ര ശിലേഹ യത്ര സിക്താസ്തത്ര സ്ഥലഞ്ചോന്നതം

കേരം വാ പല നാളികേരസദൃശാകാരമാഃ പരേ ഭൂതന്മാ
വന്മികോത്ര പിപീലികാഹൃതമുദാ തത്രൈവമാദിശൃതാം. ൧൭

അ—ചക്രത്തിൽ യാതൊരേടത്തു തുണങ്ങൾ ഭവിക്കുന്നു. അവിടെ തരക്കൂടം അംബുസികതമായ അതിൽ ജലവും, യാതൊരേടത്തു ഗ്രാവാവു ഭവിക്കുന്നു അവിടെ ശിലയും, യാതൊരേടത്തു സികതകൾ ഭവിക്കുന്നു. അവിടെ ഉന്നതമായ സ്ഥലമോ അല്ലെങ്കിൽ കേരങ്ങളും നാളികേരസദൃശാകാരങ്ങളായി പരങ്ങളായ ഭൂതകൂടം യാതൊരേടത്തു പിപീലികാഹൃതമുതൽകൾ ഭവിക്കുന്നു. അവിടെ വല്ലികവും ഈവണ്ണമാഭേശിക്കപ്പെടണം.

സാ—ചക്രലേഖനത്തിനുള്ളിൽ പല്ലു മുളച്ചുവരികയോ അല്ലെങ്കിൽ പല്ലിന്റെ ശകലം വീണുകിടക്കയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ പ്രാച്ചാവിന്റെ വാസഭൂമിയുടെ ആ ഭിത്തിൽ പൂക്കുങ്ങളുണ്ടെന്നു പറയണം. പൂക്കുങ്ങളുടെ അതിസംഖ്യ മുതലായവ “ഇതോരുതർക്കേണുരചിരം. ഭൂതലേ” ഇത്യാദി ഹോരാവചനം അനുസരിച്ചു നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളുക. ചക്രത്തിൽ വെള്ളം വീണു നന്നാണിട്ടുള്ള ഭാഗത്തു ജലാശയമുണ്ടെന്നും ചെറിയ കുല്ലു വീണു കിടപ്പുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഭാഗത്തു പാറയുണ്ടെന്നും മണൽ വീണുകിടപ്പുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഭാഗത്തു പരന്നിന്ന് ഉയർച്ചയുണ്ടെന്നോ ഇല്ലെങ്കിൽ തെങ്ങുകളോ തെങ്ങുപോലെയുള്ള മറ്റു മരങ്ങളോ ഉണ്ടെന്നോ ഏതെങ്കിലും മണ്ണു കഴിച്ചിരിക്കുകയിട്ടുണ്ടെന്നെങ്കിൽ ആ ഭാഗത്തു പൂവുണ്ടെന്നും മറ്റും യുക്തിപൂർവ്വം ആലോചിച്ചു പറയണം.

സംസ്കർശനാദ്യൈരപി ചക്രകന്തുഃ
പ്രാച്ഛർക്ഷിതേർലക്ഷ്യ വിചാരണീനം
വിലിഖ്യ ചക്രം പ്രദമാരി കിഞ്ചിദ്
ഭൂവ്യം പരസൈ യദി ഭൂമിമേധാ.
പരസ്വതാമേച്യതി യൽ പരസ്മാ-
ദാദാനമനു ക്ഷിതിലാഭശംസി
യദ്യലമേൽ സ്വാഭിമുഖം പ്രസാത്യ
ഹസ്തം നഗാഃ സൂര്യദി സാംഗുലീയഃ.
കരസ്സവല്ലീ പരിവേഷിതാംഗാ
ഗ്രീവാഭിഭൂഷാലഭേനടപി തദപൽ
ശാഖാവിഹീനാസ്തരവോടംഗുലീനാ-
മാകഞ്ചന സ്ഥാണവ ഏവ മുഷ്ണു.

൧൯
൨൦
൨൧

അ—ചക്രത്തിന്റെ സംസ്കർശനാദ്യങ്ങൾകൊണ്ടും പ്രാച്ചാവിന്റെ ക്ഷിതിയുടെ ലക്ഷ്യം വിചാരണീയമാകുന്നു. ചക്രത്തെ വിശേഖനംചെയ്തിട്ട് ഒരു ഭൂവുത്തെ പരന്നായി പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഈ ഭൂമി പരസ്വതയെ പ്രാപിക്കും. പരന്നിൽനിന്ന് യാതൊന്നിനെ ആദാനം ചെയ്യുന്നു. അത് അനുക്ഷിതിലാഭശംസിയാകുന്നു. ഹസ്തത്തെ പ്രസാരണംചെയ്തു സ്വാഭിമുഖമായിട്ട് ഉദ്ധരിക്കുമെങ്കിൽ നഗങ്ങൾ ഭവിക്കും. ആ കരം സാംഗുലീയമാകുന്നു ഏകിൽ നഗങ്ങൾ വല്ലീപരിവേഷിതങ്ങളായി ഭവിക്കും. ഗ്രീവാഭിഭൂഷാലഭനത്തിലും അപ്രകാരം വാച്യമാകുന്നു. അംഗുലികളുടെ ആകഞ്ചനത്തിൽ ശാഖാവിഹീനങ്ങളായ തരക്കൂടം മുഴു സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ സ്ഥാണക്കൂടം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ചക്രം ഏഴുതിയതിനുശേഷം തൽകർത്താവിന്റെ സ്വർണം മുതലായ ചെപ്പുകളെക്കൊണ്ടുംമറ്റും പ്രാച്ചാവിന്റെ വാസഭൂമിയുടെ ചില ലക്ഷണങ്ങൾ വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്. ചക്രം ഏഴുതിയ ഉടനെ ശേഷിച്ച ഭൂതങ്ങളെയോമറ്റോ വേറൊരാളിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്താൽ പ്രാച്ചാവിന്റെ ഭൂമി അന്യനു കൊടുപ്പാനിടവരുമെന്നു പറയണം. ചക്രലേഖനം കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ മറ്റൊരാളോടു ഏതെങ്കിലും വാങ്ങിക്കുമെങ്കിൽ താമസംവിനാ പ്രാച്ചാവിന് ഭൂലാഭമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ചക്രം ഏഴുതിയിട്ടു കൈപറത്തിനേരേ മേല്പോട്ടുയർത്തുമെങ്കിൽ പ്രാച്ചാവിന്റെ ഭൂമിയിൽ പൂക്കുങ്ങളുണ്ടെന്നും ആ കൈവിര

ചിൽ മോതിരമുണ്ടെങ്കിൽ വൃക്ഷങ്ങളിൽ വളളി ചാറിക്കിടക്കുന്നുണ്ടെന്നും കഴുത്തിലെ ആഭരണത്തിൽ തൊടുകയാണെങ്കിലും അപ്രകാരമാണെന്നും, വിരലുകൾ മടക്കിവച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ വൃക്ഷങ്ങൾക്കു കൊമ്പുകളില്ലെന്നും കൈ മുറുക്കിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ കഠിനമുണ്ടെന്നും യുക്തിപോലെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുക.

മുഖരോമാൽപ്പിന്നം സ്തംഭശേഷി വദൽ സകണ്ടകാൻ വൃക്ഷാൻ നാസാശ്രവസോ മഡംസ്തർശം തു വിലം ഭജംഗമാഖ്യനാം. ൨൨

അ—അൽപ്പിന്നമായ മുഖരോമത്തെ സ്पर्ശിക്കുമെങ്കിൽ സകണ്ടകളായ വൃക്ഷങ്ങളെ വദിക്കണം. നാസാശ്രവസ്സുകളുടെ രത്നസ്തർശം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ ഭജംഗമാഖ്യങ്ങളുടെ വിലം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ചക്രം ഏഴുതിരിയ്ക്ക് അല്പമായും വളർന്നിട്ടുള്ള (ക്ഷൗരംകഴിഞ്ഞും അല്പകാലമായ) മുഖരോമത്തെ തൊടുന്നു എങ്കിൽ പ്രഷ്ഠാവിന്റെ ഭ്രമിയിൽ മുളളുവൃക്ഷങ്ങളുണ്ടെന്നു പറയണം. മൂക്കിന്റെയോ ചെവിയുടെയോ ചോരങ്ങളെ സ്पर्ശിക്കുന്നെങ്കിൽ എലി പാമ്പു മുതലായവയുടെ മാളങ്ങളുണ്ടെന്നും പറയണം.

കേശാൻ വിശ്വമിതാംശോ രോമമുഖജം യദപി സ്തംഭശരണിട്ടീശൽ മുഞ്ജാശീരകശാദികാനിഹ നസോ വല്ലികമാമർശനേ മേഡംശക്രാഡദശാം കുചാസ്യവിലയോശ്ചാമർശനേടന്തജ്ജലം പ്രഷ്ടവാസ്തപനീശോദ്യദംബു കഥയേൽ സപിന്നാംഗസംസ്തർശനേ.

അ—വിശ്വമിതങ്ങളായ കേശങ്ങളേയും മുഖജമായ രോമത്തേയും സ്पर्ശിക്കുമെങ്കിൽ മുഞ്ജാശീരകശാദികളേയും നാസികയുടെ ആമർശനത്തിൽ വല്ലികത്തേയും നിശ്ചയിക്കണം. മേഡംശക്രാഡദങ്ങളുടേയും കുചാസ്യവിലങ്ങളുടേയും ആമർശനത്തിൽ പ്രഷ്ഠാവിന്റെ വാസ്തവിനെ അന്തജ്ജലമെന്നും സപിന്നാംഗസ്തർശനത്തിൽ അനിശോദ്യദംബുവെന്നും കഥിക്കണം.

സാ—ചക്രലേഖനകർത്താവ് അഴിഞ്ഞ തലമുടിയോ മുഖരോമമോ സ്पर्ശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പൂർണ്ണകന്റെ ഭ്രമിയിൽ മേഖലപ്പല്ല രാമച്ചം ദർ മുതലായ തുണവർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടെന്നും മൂക്കിനെ സ്पर्ശിച്ചാൽ പുറമുണ്ടെന്നും ലിംഗം വയറ് കണ്ണ് വായ് മുഖ ഇവകളെ സ്पर्ശിച്ചാൽ പ്രഷ്ഠാവിന്റെ ഭ്രമി മേൽഭാഗത്തുതന്നെ ഉൾക്കള്ളതാണെന്നും ഏറ്റവും വിയർപ്പുണ്ടാവുന്ന അവയവങ്ങളിൽ തൊട്ടാൽ എപ്പോഴും വെള്ളമൊഴുകുന്ന ജലാശയമുണ്ടെന്നും പറയണം.

കക്ഷാപാനസ്തർശനേ വാമി ഭുഷം ബാഹുനത്യാം ഭൂതഹോടതീവ ദീപ്താം ഹസ്താനത്യാം തത്ര വൃക്ഷോടതിവദ്യോ ലോഹാനി സ്യുഃ സ്തർശേ ദനപാനാം. ൨൩

അ—കക്ഷാപാനസ്തർശനത്തിൽ ഭുഷമായ വാരിയും ബാഹുനത്തിയിൽ ഹൃദയം ദീപ്തങ്ങളായ തരങ്ങളും ഹസ്താനത്തിയിൽ അതിവർദ്ധമായ വൃക്ഷവും ദനവങ്ങളുടെ സ്തർശനത്തിൽ ലോഹങ്ങളും ഭവിക്കും.

സാ—ചക്രം ഏഴുതിരിയ്ക്ക് കക്ഷത്തിലോ ഗുദത്തിലോ തൊട്ടാൽ പൂർണ്ണകഭവനത്തിലുള്ള ജലാശയങ്ങളിലെ വെള്ളം ചീത്തയാണെന്നു പറയണം. കൈ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു എങ്കിൽ വളരെ പൊക്കമുള്ള വൃക്ഷങ്ങളുണ്ടെന്നും താഴ്ത്തിപ്പിടിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഉയരം കുറഞ്ഞ മരങ്ങളുണ്ടെന്നും പല്ലിനേയോ നഖത്തേയോ തൊടുന്നുവെങ്കിൽ അവിടെ ഇരമ്പു മുതലായ ലോഹങ്ങളുണ്ടെന്നും പറയണം.

ജാനപാദീകേടംഗേടസ്ഥിയുതേ സ്തംഭശേഷി പാഷാണജാലൈർന്നിചിതാസ്ഥിഭിശ്ച

നാഭാഭിനിമ്നാവയവാഭിമർശശ്ച
ശ്ചഭാഗിതാ പൃച്ഛകഭൂഃ സകല്യാ.

൧൫

അ—ജാനപാദികമായി അസ്ഥിപ്രധാനമായ അംഗത്തിൽ സ്പർശിക്കുമ്പോൾ പൃച്ഛകഭൂഃ പാശാണജാലങ്ങൾക്കൊണ്ടും അസ്ഥികൾക്കൊണ്ടും നിചിതയായി ഭവിക്കും. നാഭാഭിനിമ്നാവയവാഭിമർശത്തിൽ പൃച്ഛകഭൂഃ ശ്ചഭാഗിതായും സകല്യായും ഭവിക്കും.

സാ—കാലിന്റെ മുട്ട മുതലായ അസ്ഥിപ്രധാനമായ അവയവങ്ങളിൽ തൊട്ടാൽ പ്രാശ്യാവിന്റെ ഭൂമിയിൽ കല്പകളും അസ്ഥികളും ഉണ്ടെന്നു പറയണം. പൊക്കിൾ മുതലായി കഴിയുള്ള അവയവങ്ങളിൽ തൊട്ടാൽ അവിടെ ചില കഴികളോ തോടുകളോ ഉണ്ടെന്നു പറയണം.

സ്വപ്രവൃദ്ധാഗസ്ഥനതപ്രദേശ-
സ്പർശേന കല്യാം കഥയേന്നഭീം വാ
രഹസ്യലക്ഷ്യത്വം തൽപ്രസംഗാദ്-
ദൂതാശ്രയം കിഞ്ചന ലക്ഷ്യ വക്ഷ്യേ.

൨൩

അ—സ്വപ്രവൃദ്ധാഗസ്ഥനതപ്രദേശസ്പർശംകൊണ്ട് കല്പയേയോ നദിയേയോ കഥിക്കണം ഇപ്രകാരം രഹസ്യലക്ഷ്യം ഉക്തമായി. തൽപ്രസംഗം മേൽവായിട്ട് ദൂതാശ്രയമായ അല്പമൊരു ലക്ഷണത്തെ വചിക്കുന്നു.

സാ—ചന്ദ്രം ഏഴുതിയതിന്റെശേഷം തന്റെ ചുറ്റുംവരാം നട്ടെല്ലിന്റെ ഭാഗത്തു തൊട്ടുവെങ്കിൽ പ്രാശ്യാവിന്റെ ഭൂമിക്ക് തോടിന്റെയോ പുഴയുടെയോ സംബന്ധമെന്നു പറയണം. ദൈവജ്ഞന്മാർ മറ്റൊരു സ്ഥാനത്തിൽ പ്രാശ്യാവിന്റെ ഭൂമിയിലുള്ള ഏവംവിധങ്ങളായ രഹസ്യങ്ങൾ പറയുവാനുള്ള ലക്ഷണമാണല്ലോ ഇവിടെ പറയപ്പെട്ടത്. അതുകൊണ്ട് ദൂതനെ ആശ്രയിച്ച് ചിന്തിക്കേണ്ട ചില ലക്ഷണങ്ങളും ഇവിടെ പറയുന്നതും അനുചിതമല്ല.

ദൂശ്യേന്ത പല യത്ര യത്ര മനുജാ ദൂതസ്യ വിഷ്വപക്ഷസ്ഥിതാ
ദിക്ഷ്വാസപാസ്യ ഗൃഹാണി സന്തിസദൃശാംജാത്യാ ച ദൈരഃ സംഖ്യയാ
ആയാനേന ധനുഷ്വതോടത്ര ഹരിതി സ്ഥാനഞ്ച ശാസ്തൃദ്വേ-
ദ്ദേവ്യാസ്തദിശി യോഷിതഃ കൃപാകാശയേന പിശാചസ്ഥിതിഃ.

൨൪

അ—ദൂതന്റെ ചുറ്റും യാതൊരു യാതൊരു ദിക്കിൽ മനുജന്മാർ സ്ഥിതചാരായിട്ടു ഭ്രമിക്കപ്പെടുന്നുവോ ഈ ദിക്ഷകളിൽ അവരോടു ജാതികൊണ്ടും സംഖ്യകൊണ്ടും സദൃശകളുടെ ഗൃഹങ്ങൾ ഭവിക്കുന്നു. ധനുഷ്വന്റെ ആയാനം മേൽവായിട്ട് ഈ ഹരിത്തിൽ ശാസ്താവിന്റെ സ്ഥാനത്തേയും യോഷിത്തിന്റെ ആയാനം മേൽവായിട്ട് തദിക്ഷിൽ ദേവിയുടെ സ്ഥാനത്തേയും കൃപാകാശയാനത്തിൽ പിശാചസ്ഥിതിയേയും വദിക്കണം.

സാ—ദൂതന്റെ ചുറ്റും ഏവിടെയെല്ലാം ജനങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നുവോ പ്രഷ്ടഭവനത്തിന്റെ ആ ദിക്ഷകളിൽ ആ ഇരിക്കുന്നവരുടെ ജാതിക്കാർ പാർക്കുന്ന ഭവനങ്ങളുണ്ടെന്നു പറയണം. ഭവനങ്ങളുടെ സംഖ്യ ദൂതന്റെ ചുറ്റുമുള്ളവരോടു സമമായിരിക്കും. തത്സമയം വില്ലാ ധരിച്ചുകൊണ്ടു ആരോ വരുന്നുവെങ്കിൽ അയാൾ ഏതൊരു ദിക്കിൽനിന്നു വരുന്നുവോ ആ ദിക്കിൽ ശാസ്താവിന്റെ ക്ഷേത്രമുണ്ടെന്നു പറയണം. ഇതുപോലെ സ്രീകർ വരുന്നുവെങ്കിൽ ആ ദിക്കിൽ ഭഗവതിയുടെ ക്ഷേത്രമുണ്ടെന്നു പറയണം. വിരൂപന്മാരായ കുട്ടികൾ വന്നാൽ ആ ദിക്കിൽ പിശാചുക്കളുടെ ആവാസമുണ്ടെന്നു പറയണം. ഈ ദൂതാകത്തിന്റെ പൂർവ്വാലംകൊണ്ടു പറയപ്പെട്ട ലക്ഷണങ്ങൾ ദൈവജ്ഞനെ ക്ഷണിക്കുന്നതിന് ദൂതൻചെന്ന് ആശ്രയിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലും ദൂതൻ സ്വസ്തം വച്ചതിനുശേഷം പോയി ഒരു സ്ഥാനത്തെ ആശ്രയിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലും മറ്റും വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്. ഉത്തരാലംകൊണ്ടു പറയപ്പെട്ടത് പൃച്ഛകാലാ പ്രാശ്യാനാരകാലാ മുതലായ ഘട്ടങ്ങളിൽ വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്.

വിപ്രായാനന്ദൻ ബ്രഹ്മരക്ഷാണിവാസഃ-
 ശ്വാമോതമാപദോദ്യമതേമാഗമേന
 ഭൂതസ്യുതൽ സംഭവോ യദിശായാം
 പ്രാപ്തർധാമനസ്തൽഫലം തദിതി സ്യാൽ.

൨൮

അ—വിപ്രായാനന്ദനിൽ ബ്രഹ്മരക്ഷാണിവാസവും ഭൂതസ്യുതൽ ആഗമനംകൊണ്ടു് ചോരാതമാപത്തും വാച്യമാകുന്നു. ഭൂതൽസംഭവം ഭൂതന്റെ യദിക്കിൽ ഭവിക്കും. പ്രാപ്തർധാമനസ്തൽഫലം തദിതി സ്യാൽ.

സാ—മേല്പറഞ്ഞ സമയങ്ങളിൽ ബ്രഹ്മരക്ഷാൻ വന്നാൽ ആ ദിക്കിൽ ബ്രഹ്മരക്ഷസ്സിന്റെ ആവാസമുണ്ടെന്നു പറയണം. ഭൂതസ്യുതലായ ഒരാൾ വന്നാൽ ആ ദിക്കിലുള്ള കള്ളന്മാരിൽനിന്നും ഉപദ്രവമുണ്ടെന്നു പറയണം. ദിക്കു് നിണ്ണയിക്കുന്നത് ഭൂതനെ കേന്ദ്രമായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടു വേണ്ടതാണ്. ശാസ്താവിന്റെ ആലയം മുതലായതു് പ്രാപ്താവിന്റെ ഭവാനത്തെ ലക്ഷിക്കിയാണ് പറയേണ്ടതു്. ഈ വക നിമിത്തങ്ങൾ ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു വിചാരിക്കുന്നുവോ ആ അവസരങ്ങളിലെല്ലാം വിചാരിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. എങ്ങിനെയെന്നാൽ ദേവകോപത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ വില്ലും ധരിച്ചു് ഒരാൾ വന്നാൽ ശാസ്താവിന്റെ കോപമാകണമെന്നും ബാധാചിന്ത ചെയ്യുമ്പോൾ ബ്രഹ്മരക്ഷാൻ വന്നാൽ ബ്രഹ്മരക്ഷസ്സിന്റെ ഉപദ്രവമാണെന്നും മറ്റും പറയാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ ഭൂതനെ ആശ്രയിച്ചുള്ള ലക്ഷണം ഇവിടെ അവസാനിച്ചു. ഇനി ചക്രലേഖനത്തിനുശേഷം ചെയ്യേണ്ട കർമ്മങ്ങളെ ക്രമേണ പറയപ്പെടുന്നു.

ചക്രം വിവിദ്യ ചരണൈ പ്രക്ഷാദ്യ തനുരോധനം
 ആത്മപൂജാം ഗണേശാർച്ചാമപി കൃത്വാ മഹേശപരം. ൨൯
 ചക്രമല്പ്രസ്ഥിതേ പത്മേ പീഠപൂജാപുരസ്സരം
 പരിവാരനിവേദ്യാഡ്യം പഞ്ചാക്ഷര്യ സമർച്ചേന്തൽ. ൩൦

അ—ചക്രത്തെ വിശേഖനംചെയ്തിട്ടു് ചരണങ്ങളെ പ്രക്ഷാളനംചെയ്തു് തനുരോധനത്തെയും ആത്മപൂജയെയും ഗണേശാർച്ചയെയും ചെയ്തു് മഹേശപരനെ ചക്രമല്പ്രസ്ഥിതമായ പത്മത്തിൽ പീഠപൂജാപുരസ്സരമാകുംവണ്ണം നിവേദ്യത്തോടുകൂടെ പഞ്ചാക്ഷരിക്കൊണ്ടു് സമർച്ചിക്കണം.

സാ—ചക്രം എഴുതിത്തീർന്നാൽ കാലക്ഷുഭകി ശരീരജ്വലിതത്തിൽ ദേഹപൂജാ ഗണപതിപൂജാ മുതലായവ ചെയ്തു് ചക്രത്തിന്റെ മദ്ധ്യേയുള്ള പത്മത്തിൽ പരമശിവനെ പീഠസങ്കല്പംചെയ്തു് ആവാഹിച്ചു് പീഠപൂജചെയ്തു് വിധിപ്രകാരം ധ്യാനിച്ചു് അർച്ചിക്കണം. രാശികളേയും ഗ്രഹങ്ങളേയും പരമശിവന്റെ പരിവാരങ്ങളെന്നു സങ്കല്പിച്ചു് നിവേദ്യം വച്ചുകൊള്ളണം. പൂജിക്കേണ്ടതു പഞ്ചാക്ഷരിക്കൊണ്ടാണ്. ഇവിടെ ചക്രലേഖനം ദേവപൂജമുതലായ കർമ്മങ്ങൾ ദൈവജ്ഞനാണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നു വെളിവാകുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ചക്രം എഴുതിക്കുന്നത് ആ വിഷയത്തിൽ അറിവില്ലാത്ത ഒരാളിനെക്കൊണ്ടാണു വേണ്ടതു്. സദാചാരം അങ്ങിനെയാണ്. ദേവപൂജ ദൈവജ്ഞൻ കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ ദൈവജ്ഞൻതന്നെയും ഇല്ലെങ്കിൽ പൂജാഭിജ്ഞനായ മറ്റൊരാളെക്കൊണ്ടും സാധിച്ചുവരാറുണ്ടു്.

വാ—തത്രൈവം ധ്യാനം.

അ—അവിടെ ഇപ്രകാരമാകുന്നു ധ്യാനം.

സാ—പീഠപൂജയ്ക്കുള്ള ധ്യാനം താഴെ എഴുതുന്നു.

കൈലാസാഗ്രീശകോണേ സുമവിടപിതദേ സ്താദീകേ മണ്ഡപേ സ-
 വാതംഗാമാതിപീഠാപതി പരിലസിതം സേവ്യമാനം സുമൊമൈഃ

ജാനസ്ഥം വാഃ ബാഹുഃ മുഗമപി പരശുഃ ജ്ഞാനമുദ്രാം വഹന്തം
നാഃ ഗാത്രഭ്യോഗചേഷ്ടം ദദതമുഷിഗണേ ജ്ഞാനമീശാനമീഡേ. ൩൧

അ—ഞാൻ കൈലാസാദ്രീശകോണത്തിൽ സുരവിടപിതടത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മണ്ഡപത്തിൽ സന്മാതംഗരാതിപിരോപരി പരിലസിതനായി സുരൈശ്വരങ്ങളാൽ സേവ്യമാനനായി ജാനസ്ഥമായ വാമബാഹുവിനേയും മുഗത്തേയും പശുവിനേയും ജ്ഞാനമുദ്രയേയും വഹന്നായി നാഗോദ്യഭ്യോഗവേഷ്ടനായി ഉഷിഗണത്തിൽ ജ്ഞാനത്തെ ഭയന്നായിരിക്കുന്ന ഈശനെ ഇഷ്ടിക്കുന്നു.

സാ—കൈലാസഗിരിയുടെ ഒരു ഭാഗത്തു് കല്പവൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിലായി സ്ഥിതിചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മണ്ഡപത്തിൽ വിശേഷമായ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്ന് ഒരു തൃക്കയ്യു് കാലിന്റെ മുട്ടിലുണിമറയ്ക്കുന്ന തൃക്കയ്യുകളിൽ മൂലം വെൺമഴ ജ്ഞാനമുദ്ര ഇവയെ ധരിച്ചുകൊണ്ടു് മഹർഷിമാക്കു് ജ്ഞാനോപദേശം ചെയ്തും സപ്തങ്ങളെക്കൊണ്ടു് യോഗപട്ടം കെട്ടിയും ഇന്ദ്രൻ മുതലായ ദേവന്മാരോൽ ചുറ്റും സേവിക്കപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്ന ശ്രീപരമശിവനെ ഞാൻ സ്തുതിക്കുന്നു.

ഈ ധ്യാനം പൂജാസന്ദർഭത്തിൽ മാത്രമല്ല നിത്യം ഗൃഹപ്രവേശം പ്രസ്ഥാനം മുതലായ സന്ദർഭങ്ങളിലും ധ്യാനിച്ചുവരാം.

മേഷാദ്യാ രാശയഃ സ്വസ്വസ്ഥാനേ സ്വാശ്രിതഭേ ഗ്രഹാഃ
പരിവാരതയാ പൂജ്യാ ഗുളികശ്ച സ്വനാമഭിഃ. ൩൨

അ—മേഷാദ്യങ്ങളായ രാശികൾ സ്വസ്വസ്ഥാനത്തിലും ഗ്രഹങ്ങളും ഗുളികയും സ്വാശ്രിതഭത്തിലും പരിവാരതയോടെ വായിട്ടു് സ്വനാമംകൊണ്ടു് പൂജ്യന്മാരാകുന്നു.

സാ—രാശിചക്രത്തിൽ മദ്ധ്യേയുള്ള പരമം കഴികെയുള്ള പന്ത്രണ്ടു് ഖണ്ഡങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടു് രാശികളാകുന്നു. അവയുടെ മേഷപുഷാദികൾ രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് അറിയാമല്ലോ. ഇവയിൽ ഓരോരോ രാശികളെ അതതു സ്ഥാനങ്ങളിൽതന്നെ പൂജിക്കേണ്ടതാണ്. അതായതു് മേഷായനമഃ പൂഷായനമഃ എന്നിങ്ങനെയാണ്. സൂര്യൻ മുതൽ ഗുളികൻവരെള്ള ഗ്രഹങ്ങളെ അവരവർ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽവെച്ചു പൂജിക്കേണ്ടതാണ്. അതായതു് സൂര്യായനമഃ ചന്ദ്രായനമഃ എന്നിങ്ങനെയാണ്. ഗ്രഹങ്ങൾ പരമശിവന്റെ പരിവാരങ്ങളാണ്. പൂജാവിധി തന്ത്രസമുച്ചയം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു് അറിയേണ്ടതാണ്.

ബ്രഹ്മാപ്തണാന്തേ വാഗ്ദേവിം ഗുരുഞ്ചാപ്യഷ്ടമംഗലേ
പുഷ്പൈരമാധ്യ വന്ദേത പ്രദീപേ ച തഥാ ശ്രിയം. ൩൩

അ—ബ്രഹ്മാപ്തണാന്തത്തിൽ വാഗ്ദേവിയേയും ഗുരുവിനേയും അഷ്ടമംഗലത്തിലും അപ്രകാരം ശ്രീയെ പ്രദീപത്തിലും പുഷ്പങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ആരാധിച്ചിട്ടു വരിക്കണം.

സാ—മേൽപറഞ്ഞവണ്ണം രാശിഗ്രഹപൂജകളോടുകൂടി ബ്രഹ്മാപ്തണം ചെയ്തതിനുശേഷം അഷ്ടമംഗലത്തിൽ സരസ്വതിയേയും ഗുരുവിനേയും വിളക്കിൽ ലക്ഷ്മീദേവിയേയും പൂജിക്കൊണ്ടു് ആരാധിച്ചു നമസ്കരിക്കണം.

ഈഥ പ്രക്ഷാദ്യതേ യേന സ്വണ്ണം ചന്ദനഭൂഷിതം
പത്രേ വിന്യസ്യ കസുമൈരക്ഷതൈരപി യോജയേൽ. ൩൪

അ—അനന്തരം തോയംകൊണ്ടു് സ്വണ്ണത്തെ പ്രക്ഷാളനംചെയ്തു ചന്ദനഭൂഷിതമാക്കി പത്രത്തിൽ വെച്ചിട്ടു കസുമങ്ങളോടും അക്ഷതങ്ങളോടും യോജിപ്പിക്കണം.

സാ—ഈശ്വരനമസ്കാരങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം രാശിയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു് സ്വണ്ണപ്പണം കഴുകി അതിന്മേൽ ചന്ദനം ചാർത്തി ഇലയിൽവെച്ചു പുഷ്പങ്ങളും നെല്ല്പരലിയുംകൂടി സ്വണ്ണത്തെ അതോടു യോജിപ്പിക്കണം.

വാരഹാസ്ത നിധായാഥ പിധായാന്യേന പാണിനാ
പഞ്ചാക്ഷരീം സാഷ്ടശതം മന്ത്രനന്യാംശ്ച ഭക്തിതഃ. ൩൫

ജപ്താമൈകത്ര വിന്യസ്യ പ്രാമദേതാഷ്ടമംഗലം
സംക്ഷേപേണാഥ തൽകമ് കഥ്യതേ ഗുരുണോദിതം. ൩൩

അ—അനന്തരം അതിനെ വാചാസ്കത്തിൽ നിധാനംചെയ്ത് അന്യമായ പാ
ണികൊണ്ടു വിധാനംചെയ്തു സംഘാതമാകുംവണ്ണം പഞ്ചാക്ഷരിയേയും അന്യങ്ങളായ
മനക്കളേയും ഭക്തിയോടുകൂടി ജപിച്ചു ഒരിടത്തു വിന്യസിച്ചിട്ട് അഷ്ടമംഗലത്തെ പ്രാ
രംഭിക്കണം. അനന്തരം ഗുരുവിനാൽ ഉദിതമായ തൽകമം വിധിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—പിന്നീടു സ്വസ്തം വച്ചിരിക്കുന്ന ഇല ഇടത്തെയ്ക്കയിൽവെച്ചു വലത്തുകൈ
കൊണ്ടു മൂടി 108 ഉരു പഞ്ചാക്ഷരവും ഉപദേശസിദ്ധങ്ങളായ മറ്റു മന്ത്രങ്ങളും സാ
ദ്ധ്യോദ്ദേശ്യങ്ങളോടുകൂടി ജപിക്കണം. പിന്നെ അതിനെ വേറൊരു ദിക്കിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ട്
അഷ്ടമംഗലകമം ആരംഭിക്കണം. അതിന്റെ രീതി ഗുരു ഉപദേശിച്ചവിധം ചുരുക്ക
മായി ഇവിടെ പറയുന്നു.

കൃതവാ ദക്ഷിണതോ രാശിചക്രം പ്രാങ്മുഖ ആസനേ
ആസിനഃ ഫലഭക ഭിന്നേ വരാഹീഃ സാഷ്ടകം ശതം. ൩൪
വിധായ മന്ത്രവൽ പ്രോക്ഷ്യ ശഡപുഷ്പാക്ഷതൈശ്ച താഃ
അലംകൃത്വാ മൃതേത്താസു ശിവമാവാഹു ചക്രവൽ. ൩൫

അ—രാശിചക്രത്തെ ദക്ഷിണത്തിൽ ആക്കിട്ട് പ്രാങ്മുഖനായി ആസനത്തിൽ
ആസിനനായിട്ട് ഭിന്നമായ ഫലകത്തിൽ സാഷ്ടകമായി ശതമായ വരാഹികളെ മന്ത്രവ
ത്തായി പ്രോക്ഷിച്ചു പുഷ്പാക്ഷതങ്ങൾകൊണ്ടലംകരിച്ചു ചക്രത്തിലെപ്പോലെ ശിവനെ
ആരാധിച്ചു അർപ്പിക്കണം.

സാ—രാശിചക്രത്തിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തു കിഴക്കോട്ടുതിരിഞ്ഞു പരിശുദ്ധമായ
പലകയിൽ ഇരുന്ന് വേറൊരു പലക മുഖിൽവെച്ച് നൂറോളം കവിടി എണ്ണി അതിൽ വ
യ്ക്കണം. അതുകളെ മന്ത്രസാധിതം പ്രോക്ഷിച്ചു ചന്ദനം പൂവ് ഇതുകളെക്കൊണ്ടു കവി
ടികളെ അലംകരിച്ചിട്ട് രാശിചക്രത്തെ ആവാഹിക്കുന്ന വിധി അനുസരിച്ചു ആവാഹി
ച്ച് മേല്പറഞ്ഞ ധ്യാനംകൊണ്ടു ധ്യാനിച്ചു പൂജിക്കണം.

പ്രാഗാദ്യാശാസു സൂര്യാരാജ്യജ്ഞാപ്താക്ഷിവിശ്വരഗാൻ
അപി സംപൂജ്യ താഃസ്തപ്താപാ പുനഃ സാഷ്ടശതം ജപേൽ
പഞ്ചാക്ഷരീം മന്ത്രനന്യാനപി ഗുഹാനനാമരൂതാൻ
തതഃ സംപ്രാത്ഥയേദേവം ഗുരൂനപി നിജാൻ ഗ്രഹാൻ. ൩൬

അ—പ്രാഗാദ്യാശകളിൽ സൂര്യാരാജ്യജ്ഞാപ്താക്ഷി വിശ്വരഗന്മാരേയും സംപൂജി
ച്ച് അതുകളെ സ്തർശിച്ചു സാഷ്ടശതമായ പഞ്ചാക്ഷരിയേയും ഗുഹാനനത്തിൽനിന്നു ശ്രുത
ങ്ങളായി അന്യങ്ങളായ മന്ത്രങ്ങളേയും ജപിക്കണം. അനന്തരം നിജന്മാരായ ഗുരുക്ക
ന്മാരേയും ഗ്രഹങ്ങളേയും ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിക്കയും വേണം.

സാ—കവിടി പലകയിൽവെച്ച് കിഴക്കുഭാഗം ആദിത്യനേയും അഗ്നിദിക്കിൽ
ചൊച്ചായേയും തെക്കു വ്യാഴത്തേയും നിരൂതികോണിൽ ബുധനേയും പടിഞ്ഞാറു ശുക്ര
നേയും വായുകോണിൽ ശനിയേയും ഊരുകോണിൽ രാഹുവിനേയും പൂജിച്ചു ആ കവി
ടികളെ ആചാരമനുസരിച്ചു സ്തർശിച്ചുകൊണ്ടു നൂറോളം ഉരു പഞ്ചാക്ഷരമന്ത്രവും ഗുരുമുഖ
സിദ്ധങ്ങളായ മറ്റു മന്ത്രങ്ങളും ജപിക്കണം. പിന്നീടു തന്റെ ഗുരുക്കന്മാരോടും നവഗ്ര
ഹങ്ങളോടും താഴെപ്പറയുന്നപോലെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളണം.

ഏതന്നക്ഷത്രസഞ്ജാതസൈത്യതാനാമനോടസ്യ പൂജ്യതഃ
ഭൂതേ ച വർത്തമാനേ ച സമയേ ച ഭവിഷ്യതി. ൩൭
ശുഭാശുഭാനി ചേദാനീം ചിന്തിതസ്യ വിശേഷതഃ
സംഭവാസംഭവാദ്യന്ത്യാന്യത്ഥപുത്രഗ്രഹാദിഷു. ൩൮

ശുഭാശുഭാനി യാനേതാസ്യചിലാസ്യപി തതഃ

യുഷ്മൽപ്രസാദതഃ സ്വപ്നം മമ ചിത്തേ സ്ഫുരന്തപിതി. ൨൧

അ—ഏതന്നെക്കുറസംജാതനായി ഏതന്നാമാവായ ഈ വൃദ്ധന്റെ ഭൂതമായും വർത്തമാനമായും ഭവീഷ്യത്തായും ഉള്ള സമയത്തിലെ ശുഭാശുഭങ്ങളും വിശേഷിച്ചും ഇപ്പോൾ ചിന്തിതമായ അർത്ഥത്തിന്റെ സംഭവാസംഭവാദിയും അർത്ഥപുത്രഗൃഹാദികളിൽ അന്യങ്ങളായ ശുഭാശുഭങ്ങൾ യാവചിലതോ ആ അഖിലവും യുഷ്മൽപ്രസാദംകൊണ്ട് എന്റെ ചിത്തത്തിൽ സ്വപ്നമാകുന്നു എന്നു യഥാർത്ഥംപോലെ സ്മരിക്കട്ടെ. എന്നിങ്ങനെ.

സാ—ഇന്നനാളിൽ ജനിച്ചു ഇന്നുപോരോടുകൂടിയ ഈ ആളിന്റെ ഭൂതവർത്തമാനഭവീഷ്യൽകാലങ്ങളിൽ ഭരണഭവിച്ചതും അനുഭവിക്കുന്നതും അനുഭവിക്കാനുള്ളതുമായ ഗുണദോഷങ്ങളും കൂടാതെ ഇപ്പോൾ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യം സാധിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്നും ധനം പുത്രന്മാർ ഭാര്യ മുതലായ കടുംബജനങ്ങളുടെ ഗുണദോഷവും എന്നുവേണ്ട പ്രശ്നാവിന്റെ അഭീഷ്ടങ്ങളുടെ വാസ്തവമായ അനുഭവസ്ഥിതി എന്റെ മനസ്സിൽ പരിശുദ്ധമായി പ്രകാശിച്ചുവരണമേ. ഇതിനു ഗുരുക്കന്മാരും ഗ്രന്ഥങ്ങളും മറ്റു തന്റെ ഇഷ്ടദോഷാഭിപ്രായം പ്രസാദിച്ചിട്ട് ഈ പരമാർത്ഥതപം ഉദിച്ചിട്ടുതരണമേ. ഇങ്ങിനെ ഗ്രന്ഥങ്ങളാലും മറ്റും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടുവരണം കവിടികളെ തലാടേണ്ടതു്

തതഃ കന്യാ കുമാരോ വാ സ്താതാ വസ്രാദ്യലംകൃതഃ

രാശിഗ്രഹസ്ഥിതിജ്ഞാനശുഭന്യാ വാ കശ്ചനാപരഃ. ൨൨

ഉപേത്യാമാപേയൽ പുഷ്പേർദ്ദീപവിഷ്ണുവചനം മാൻ

തതോടസ്യ ഭക്ഷിണ ഹസ്ത സമ്പന്നം സാക്ഷരപുഷ്പം. ൨൩

ഭക്യാഭേതദഹൻ ദസാഹി കൃതാ ചക്രപ്രദക്ഷിണം

പശ്യാൽ സമീപനസ്തികാപ്പൽ ചക്രസ്യ പ്രാങ്മുഖഃ സുധീഃ. ൨൪

അ—അനന്തരം രാശിഗ്രഹസ്ഥിതിജ്ഞാനശുഭന്യായ ഒരു കുമാരനോ ഒരു കന്യകയോ അപരനോ സ്താനംചെയ്തു വസ്രാദ്യലംകൃതനായി വന്നിട്ട് പുഷ്പങ്ങൾകൊണ്ടു ഭീപവിഷ്ണുവചനംപരമാരെ ആരാധിക്കണം. അനന്തരം ഇവന്റെ ഭക്ഷിണമായ ഹസ്തത്തിൽ സാക്ഷരപുഷ്പമായ സമ്പന്നത്തെ ഭാനംചെയ്യണം. അവനും ഇതിനെ വരുന്നായി ചക്രപ്രദക്ഷിണത്തെ ചെയ്തു ചക്രത്തിന്റെ സമീപത്തിൽ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു പ്രാങ്മുഖനായി സുധിയായി സ്ഥിതിചെയ്യണം.

സാ—രാശികളുടെ ദിക്കും ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ നിലയും അറിവില്ലാതെ ഒരു ആൺ കുട്ടിയോ അല്ലെങ്കിൽ പെൺകുട്ടിയോ അഥവാ മറ്റൊരാളോ കളിച്ചു ശുഭാവസ്ത്രം ധരിച്ചു വസ്ത്രം ഗണപതിയേയും ഗ്രന്ഥങ്ങളേയും ഭജിപ്പുവ് ആരാധിച്ചു നമസ്കരിക്കണം (അവരെക്കൊണ്ടു ഇങ്ങനെ ചെയ്യിക്കണമെന്നു ചുരുക്കം.) പിന്നെ അയാളുടെ വലത്തേക്കു ശ്ലിൽ പുഷ്പാക്ഷതങ്ങൾ കലർത്തി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന സമ്പന്നത്തെ കൊടുക്കണം. അയാൾ അതിനെ വലത്തേക്കുശ്ലിൽ വച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ രാശിചക്രത്തിനു മൂന്നുപ്രാവശ്യം ഉദക്ഷിണം ചെയ്തു ചക്രത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുവശം അടുത്തു കിഴക്കോട്ടുതിരിഞ്ഞു. ശുഭമനസ്സോടുകൂടി നില്ക്കണം.

തതഃ പ്രാപ്താ നിജാഭീഷ്ടം ധ്യായംസ്തിഷ്ഠതു സാഞ്ജലിഃ

ദൈവദജ്ഞാടമ സ്മരൻ പ്രാങ്മുഖഭീഷ്ടം താ വരാദികാഃ. ൨൫

സംസ്കാരൻ സംസ്കാരൻ മന്ത്രം മുത്തിതേപചുവ്കം ജപേൽ

ത്രിവാരം രജജപസ്യാന്തേ ദൂതം ബ്രൂയാന്യസേവിതി. ൨൬

അ—അനന്തരം നിജാഭീഷ്ടത്തെ ധ്യായനായി സാഞ്ജലിയായിട്ട് പ്രാപ്താവും സ്ഥിതിചെയ്യണം. അനന്തരം ദൈവജ്ഞൻ പ്രാപ്താവിന്റെ അഭീഷ്ടത്തെ സ്മരണയായി ആ വരാദികളെ പിന്നെയും പിന്നെയും സംസ്കരണമായി മുത്തിതേപചുവ്കമായ മന്ത്രം

ത്തെ ത്രിവാറമാകുംവണ്ണം ജപിക്കണം. തജപത്തിന്റെ അന്തത്തിൽ ദൂതനാട് നി
സ്വണ്ണത്തെ സ്വസിച്ഛാലും എന്നിങ്ങനെ ബ്രവിക്കണം.

സാ—ദൂതൻ സ്വണ്ണവും വാങ്ങി മേല്പറഞ്ഞവണ്ണം നിന്നാൽ പ്രയോവ് തന്റെ
ആഗ്രഹത്തെ മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു കൂപ്പുകയ്ക്കോടുകൂടി ഈശ്വരധ്യാനനിഷ്ഠയോടു
കൂടി ഒരുഭാഗത്തു നില്ക്കണം. ദൈവജ്ഞൻ പ്രയോവിന്റെ അഭിഷ്ടത്തെ മനസ്സിൽ വി
ചാരിച്ചുകൊണ്ടു കവിടികളെ തപോടണം. അപ്പോൾ മുൻപറഞ്ഞവണ്ണം ഗ്രഹങ്ങളേ
യും ഗുരുക്കന്മാരേയും മറ്റും ധ്യാനിച്ചുകൊള്ളണം. കവിടികളെ തപോടനോട് “മുന്തി
തേ പരികല്പിതഃ” ഇത്യാദിയായ പട്ട്യത്തെ മൂന്നുപ്രാവശ്യം ജപിക്കണം. മറ്റുള്ള ഇഷ്ട
ദേവതകളേയും ധ്യാനിക്കണം. അതിനുശേഷം ദൂതനാട് (സ്വണ്ണം ധരിച്ചുകൊണ്ടു
നില്ക്കുന്ന ആളോട്) സ്വണ്ണവയ്ക്കും എന്നു പറയണം.

തദൈവ വിന്യസേദ് ദൂതഃ സ്വണ്ണം നിജകരസ്ഥിതം
ചക്രസ്ഥഭേദേ ചൈകത്ര ദൈവജ്ഞസ്താ ചരാദികാഃ. ൨൨
വിഭജേത്ത്രിതദേഹം പൂർവ്വം നിമിത്താനി ച ചിന്തയത്
പ്രാപ്തപുഷ്പാസമയ യദ്യത് ശുഭാശുഭമുദീതിതം
തത്തൽ സകലമത്രാപി ചിന്ത്യം സ്വർഗശരാദികം. ൨൩

അ—അപ്പോൾതന്നെ നിജകരസ്ഥിതമായ സ്വണ്ണത്തെ ദൂതൻ ചക്രസ്ഥഭേ
ദിൽ വെച്ച് ഒന്നിൽ വിന്യസിക്കണം. ദൈവജ്ഞൻ ആ വരാദികളെ ഉദ്ദേശ്യമായി
വിഭജിച്ചു നിമിത്തങ്ങളേയും ചിന്തിക്കണം. മുൻപിൽ പൂർവ്വപുഷ്പാസമ
യത്തിൽ ശുഭാശുഭമായ യാതൊന്നും ഉദിച്ചിരുന്നതായി. സ്വർഗശരാദികളായ അതു സകല
വും ഇവിടെയും ചിന്ത്യമാകുന്നു.

സാ—ദൈവജ്ഞന്റെ അനുവാദം കിട്ടിയാൽദൂതനെ ദൂതൻ ചക്രത്തിലുള്ള
ഒരു രാശിഖണ്ഡത്തിൽ സ്വണ്ണം വയ്ക്കണം. രാശിഖണ്ഡങ്ങളെ മുൻപേർന്നെ ബോ
ധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. തത്സമയം ദൈവജ്ഞൻ ആ കവിടികളെ തെക്കുവടക്കു മൂന്നു
ഭാഗത്തായി ഭാഗിച്ചുവയ്ക്കണം. അപ്പോൾ സംഭവിക്കുന്ന ശുഭാശുഭനിമിത്തങ്ങളേയും
മനസ്സുവെച്ചറിഞ്ഞുകൊള്ളണം; എന്നല്ല ആദിമമായ പ്രഷ്ട്വദൈവജ്ഞസംവാദത്തിൽ
എന്തെല്ലാം ചിന്തിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ ശരസ്വർശാദികളായ ആ ലക്ഷണങ്ങളെ
ല്ലാം ഇവിടെയും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

അഥ ദൂതഃ പദപൂരയാമാനം കുത്വാൽ സമക്ഷിതൌ
യസ്തിൻ രാശൌ സ്ഥിതം സ്വണ്ണം സ സ്വാഭാത്രാഡസംജ്ഞകഃ.
ജ്ഞാതപാദൈവവിഭാത്രാഡം സ്വണ്ണസ്പാത്താനതാദി ച
പുഷ്പകായ ചാലം കിഞ്ചിൽ പ്രോച്യ പൂജാം സമാപ്യ ച. ൨൪
വരാദീരഷ്ടശസ്ത്രക്തപാ സ്ഥാനത്രിതയതഃ പൃഥക്
ശിഷ്ടസംഖ്യാമപി ജ്ഞാതപാ രക്ഷണീയാ വരാദികാഃ. ൨൫

അ—അനന്തരം ദൂതൻ സമക്ഷിതീയിൽ പദപൂരയമാനത്തെ ചെയ്യണം. യ
തൊരുരാശിയിൽ സ്വണ്ണം സ്ഥിതമാകുന്നു അതു ആത്രാഡസംജ്ഞകമായി ഭവിക്കും.
ദൈവവിത്ത് ആത്രാഡത്തേയും സ്വണ്ണത്തിന്റെ ഉത്താനതാദിയേയും അറിഞ്ഞു പുഷ്പക
നായി അല്പം ഒരു ഫലത്തെ പ്രവചിച്ചു പൂജയെ സമാപിച്ചിട്ട് സ്ഥാനത്രിതയത്തിൽനി
ന്ന് വേറെ വേറെ വരാദികളെ ഏടുവിതം തൃമിച്ചു ശിഷ്ടസംഖ്യയെ അറിഞ്ഞിട്ട് ആ
വരാദികൾ രക്ഷണീയകൾ ആകുന്നു.

സാ—ദൂതൻ സ്വണ്ണവെച്ചതിനുശേഷം നിറച്ചുള്ള ഭൂമിയിൽ ചെന്നു ചാവ അല്പ
ന്നു അടിയും അംഗുലവും ഇത്രയുണ്ടെന്ന് അറിയണം. (അറിഞ്ഞു പറയണമെന്നു ചുരു
ക്കം) ഏതൊരു രാശിയിൽ സ്വണ്ണം വെച്ചുവോ ആ രാശി ആത്രാഡമാകുന്നു. ദൈവ
ജ്ഞൻ ഈ ആത്രാഡരാശിയേയും സ്വണ്ണം മലന്നാ കമഴ്ന്നോ ഇത്യാദി ഭേദത്തേയും

മനസ്സിലാക്കി പ്രഘോഷിക്കാം. അപ്പം ഒരു ഫലം അപ്പോൾതന്നെ പറഞ്ഞതിനുശേഷം പൂജ അവസാനിപ്പിക്കണം. മുൻപേ മൂന്നായി വിഭജിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന കവിടികളിൽ നിന്ന് എട്ടെട്ടു കവിടികൾ കളഞ്ഞു ബാക്കി സംഖ്യ അറിഞ്ഞു അവയേയും രക്ഷിച്ചു കൊൾക. ഇവിടെ അപ്പം ഫലം പറയണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് പ്രഘോഷ വയ്ക്കുന്ന വെറില പഠിക്കുകയായിച്ചു, അതുകൊണ്ടാണു് പറഞ്ഞുവരുന്നതു്. കൂടാതെ വ്യാഴത്തിന്റെ സ്ഥിതികൊണ്ടും സാമാന്യമായ ഒരു ഫലം പറയുക പതിവുണ്ടു്. ഈ ശേഷിക്കുന്ന അഷ്ടമാസം സംഖ്യ ആകെ നാലോ പന്ത്രണ്ടോ ഇരുപതോ ആയിരിക്കുമത്രെ.

ആരൂഢം സപ്തസ്തംസ്ഥാനം മരായാമപൃഷ്ടമംഗലം
 വിലിഖനാസയാതാഹപ്രഷ്ടതാരാപുരസ്സരം. ൫൩

അ—ആരൂഢത്തെയും സപ്തസ്തംസ്ഥാനത്തെയും മരായാമപൃഷ്ടതാരാപുരസ്സരമാകുംവണ്ണം ലേഖനം ചെയ്യണം.

സാ—ചന്ദ്രം, മാസം, ദിവസം, ആഴ്ച, പൂജകളുടെ വീട്ടുപേരു്, നക്ഷത്രം, സങ്കല്പം, ആരൂഢം, സപ്തസ്ഥിതി, അടി, അഷ്ടമംഗലം, ദീപസ്ഥിതി, താമസം സംഖ്യ മുതലായതു് ഇത്യാദി വ്യക്തമായി എഴുതിക്കൊള്ളണം. ഇതുകൾക്കൊണ്ടു ക്രമേണ ഫലം വിചാരിക്കേണ്ടവയാണു്.

യദത്ര കഥിതം കർമ്മ ചക്രലേഖനപൂർവ്വം

സംക്ഷേപേണ തദഭിവാച്യം പുനരപ്യുച്യതേ ക്രമാൽ. ൫൪

അ—ഇവിടെ ചക്രലേഖനപൂർവ്വമായ താഴെ കാർമ്മ കഥിതമായോ വിന്നെയോ അതുതന്നെ ക്രമേണ സംക്ഷേപമായിട്ടു വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ചക്രലേഖനമുതൽ ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിസ്തരിച്ചു പറയപ്പെട്ട എല്ലാ കർമ്മങ്ങളെയും ഇവിടെ ക്രമേണ ഒരു പട്ടികകൊണ്ടു് ചുരുക്കിപ്പറയുന്നു.

വിലിഖ്യ ചക്രം പ്രവീക്ഷിത്യ ചാക്ഷതം
 സംപൂജ്യ ഭക്ത്യാഥ കൃതേഽഷ്ടമംഗലേ
 ആമാജ്യ രാശിം കനകേന സംസ്പൃഷശൽ
 പ്രഘോ വരാടീവിഭജ്യ ദൈവവിൽ. ൫൫

അ—ചക്രത്തെ വിലേഖനംചെയ്തു അക്ഷരത്തെ പ്രവീക്ഷിരണംചെയ്തു ഭക്തിയോടുകൂടി സാധുജിജിത്വം വിന്ന അഷ്ടമംഗലം കൃതമായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രഘോഷ് ആരാധിച്ചിട്ടു കനകംകൊണ്ടു രാശിയെ സ്പർശിക്കണം. ദൈവവിൽ വരാടികളെ വിഭജിക്കുകയും വേണം.

സാ—ചക്രമെഴുതിട്ടു് ആ രാശിഖണ്ഡങ്ങളിൽ അക്ഷരം വിതരണം. പിന്നീടു് ഭക്ത്യാദരങ്ങളോടുകൂടെ പരമശിവൻ മുതലായവരെ പൂജിക്കണം. പിന്നെ വിധിപ്രകാരം അഷ്ടമംഗലം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് ആരംഭിക്കണം. അപ്പോൾ പ്രഘോഷ് ഈശ്വരപ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി സപ്തസ്തംസ്ഥാന രാശിഖണ്ഡത്തിൽ വയ്ക്കണം. അപ്പോൾ ദൈവജ്ഞൻ കവിടികളെ മൂന്നായി ഭാഗിക്കുകയും വേണം. ഈ ഘട്ടത്തിൽ അഷ്ടമംഗലം എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു കവിടികളെ മൂന്നായി വിഭജിച്ചു അവയിൽ ഒാരോ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും എട്ടു കവിടികൾ കളഞ്ഞു ബാക്കി ശേഷിക്കുന്ന സംഖ്യയ്ക്കാണെന്നു ഗ്രഹ്യമാകുന്നു. ഇതു് ഗണിതാസ്ത്രായപ്രകാരം ഏകസ്ഥാനശേഷമാകത്തസ്ഥാനമായിരിക്കും.

മക്താനി കസുമാന്യത്ര ഗൃഹ്യന്തേ കൈശ്ചനാപചൈഃ
 ശുക്ലാനി ദശ്യന്തേ പ്രായേണാഭ്യ തുംബാദിധാത്വം. ൫൬

അ—ഇവിടെ ചിലരാൽ രക്ഷങ്ങളായ കസുമങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നു. അവരന്ധരൻ ശുക്ലങ്ങളായ കസുമങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോൾ പ്രായേണ തുംബാദിധാത്വം കർമ്മം കർമ്മം ചെയ്യണം.

സാ—ചില ദൈവജ്ഞന്മാർ പ്രശ്നവിഷയമായ പൂജയ്ക്കു് ചുവന്ന പൂപ്പങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. മറ്റു ചിലർ വെളുത്ത പൂപ്പങ്ങളും സ്വീകരിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. ഏ

കിലും ഇപ്പോൾ സാധാരണ ദൈവജ്ഞന്മാർ അനുവർത്തിച്ചുകാണുന്നത് തുച്ഛമാണ്. ഇതുകൊണ്ട് വെളുത്ത പുഷ്പമാണ് വേണ്ടതെന്നും വിശേഷിച്ച് തുച്ഛവിന പ്രാമാണ്യമുണ്ടെന്നും വെളിവാകുന്നു. പോരെങ്കിൽ ചുവന്നപുഷ്പം അതുഭവിമിത്തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഗണിച്ചിട്ടു ഉണ്ടല്ലോ.

ഇതി പ്രശ്നമാദ്യേ ചതുർത്ഥാദ്ധ്യായഃ.
ഇങ്ങനെ പ്രശ്നമാദ്യേ നാലാം അദ്ധ്യായം അവസാനിച്ചു.

അഥ പഞ്ചമാദ്ധ്യായപ്രാരംഭഃ.

വാ—അഥാലഗ്നാനന്യനാദികമുച്യതേ.

അ—അനന്തരം ലഗ്നാനന്യനാദികം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—കഴിഞ്ഞ നാലദ്ധ്യായംകൊണ്ട് പ്രഷ്ഠവേനത്തിൽ എന്തി പ്രശ്നം ആരംഭിക്കേണ്ട ചടങ്ങുവരെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞുവല്ലോ. ഇനി പറയേണ്ടതു് ലഗ്നാദികളുടെ സ്തൂടക്രിയയാണ്. അതുതന്നെ അടുത്തു പറയപ്പെടുന്നു.

പ്രശ്നകാലചിലഗന്ധ്യ സ്തൂടാചഗമനേ സതി
ഫലാദേശസ്യ സന്ധ്യം തഥാ ശ ശ്രോത്രമോദിതം.

അ—പ്രശ്നകാലചിലഗന്ധ്യത്തിന്റെ സ്തൂടാവഗമനം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ ഫലാദേശത്തിന് സാമല്യം ഭവിക്കും, ഇപ്രകാരം ശാശ്രോത്രമോദിതമാകുന്നു.

സാ—പ്രശ്നസമയത്തു് ഉദയരാശിയിൽ ചെന്നിട്ടുള്ള നാഴികവിനാഴികകളെ ശരിയായിത്തന്നെ ലഗ്നസ്തൂടം ഗണിച്ചുവരുത്തിയാൽ മാത്രമേ ഫലനിർദ്ദേശം ശരിയായിരിക്കുകയുള്ളൂ. അങ്ങിനെ മറ്റു ശാശ്രോത്രങ്ങളിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ വചനത്തെത്തന്നെ ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.

തദന്ത്ര സുചരിജ്ഞാതേ ലഗ്നേ ചരായാംബുയന്ത്രസംവിദിതേ
ഹോമാത്ഥം ച സൂത്രധേ നാദദഷ്ടർഭാരതീ വന്ധ്യാ—ഇതി.

അ—തന്ത്രം സുചരിജ്ഞാതമായും ലഗ്നം ചരായാംബുയന്ത്രസംവിദിതമായും ഹോമാത്ഥം സൂത്രധേയും ഇരിക്കുമ്പോൾ ആദിചാവിന്റെ ഭാരതീ വന്ധ്യയായി ഭവിക്കുകയില്ല.

സാ—ഗണിതശാസ്ത്രം നല്ലപോലെ അഭ്യസിച്ചു് ശീലിക്കുകയും ഉദയലഗ്നത്തെ സൂച്ഛ്യമായുകൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ നാഴികവട്ട എന്ന ജലയന്ത്രംകൊണ്ടോ മറ്റോ ശരിയായി അറിയുകയും സ്തോദഹോര മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അർത്ഥം ഭംഗിയായി ധരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഫലം പറയുന്ന ആളിന്റെ നിദ്ദേശം ഒരിക്കലും നിഷ്പലമല്ലാപോകുന്നതു ശരിയായിത്തന്നെ ഇരിക്കും. ഇതു് ഗുണമാന്തരവചനമാണ്.

വാ—തത്ര പ്രഥമം ദിനഗതനാഡികാനീതിര്യമുതേ.

അ—അവിടെ മുൻപിൽ ദിനഗതനാഡികാനീതി വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ലഗ്നസ്തൂടം ഗണിച്ചാൻ കുന്നാമതായി വേണ്ടതു് ദിനഗതത്തെ (ഉദയാദി ഏതു നാഴിക, വിനാഴിക ചെന്നു എന്ന്) അറിയുകയാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഏതു നാഴിക, വിനാഴിക ചെന്നിട്ടുണ്ടെന്നു തൽക്കാലത്തായുകൊണ്ടറിയാനുള്ള വിവരം പറയപ്പെടുന്നു.

ചരായാം തൽക്കാലജാം സൂസ്യ തൃക്തപാ വാക്യം തദുല്പാദനം
തദുല്പാദനംഗുലീകൃത്യ ഷഷ്ഠ്യാ ഹതപാ വിഭാജ്യയൽ.

തൽക്കാലാംബ്രിപ്രഭാപാർവ വാക്യയുഗ്മാന്തരാംഗലൈഃ
 ലബ്ധാ വിനാശികാ തൃക്തവാക്യനാഡ്യാഃ പരിത്യജേൽ. ൨
 ലഭ്യേന്തടഹസ്താ യാതാ നാശികാശ്ച വിനാശികാഃ. ൩

അ—തൽക്കാലമുയരായ മായയെ നൃസിച്ച് തദ്ദർശനമായ വാക്യത്തെ രൂപിച്ച് തദ്ദർശനത്തെ അംഗീകരിച്ച് അധികൊണ്ടു ഹനിച്ച് തൽക്കാലാംബ്രിപ്രഭാപാർവ വാക്യയുഗ്മാന്തരാംഗലൈഃ വിഭജിക്കണം. ലബ്ധകളായത് വിനാശികളാകുന്നു. അതുകൾ തൃക്തവാക്യനാഡിയിൽനിന്ന് പരിത്യജിക്കണം. അപ്പോൾ അഹസ്തിന്റെ യാതകളായ നാശികകളും വിനാശികകളും ലഭിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—പ്രസ്താവനയെ മായയുടെ അടിയുടമസ്ഥലാവചുത് അതിൽനിന്നു മായാവാക്യം അടുത്തുള്ളതിനെ വാങ്ങണം. മോക്ഷി അടിയുണ്ടെങ്കിൽ ഇറക്കി അംഗലമാക്കി അറുപതിൽ പെരുക്കി തൽക്കാലമുയരായയുടെ മുൻപിലും പിൻപിലുമുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ മുൻപിലെത്തിൽനിന്ന് പിൻപിലത്തേതുവാങ്ങി ബാക്കി അടിയുണ്ടെങ്കിൽ അംഗലമാക്കി ആ അംഗലങ്ങൾകൊണ്ട് മുൻപെ അറുപതിൽ പെരുക്കി വച്ചിട്ടുള്ളതിനെ ഹരിക്കണം. അപ്പോൾ കിട്ടുന്ന ഹരണഫലം വിനാശികകളാകുന്നു. ആദ്യം തൽക്കാലമുയരായയിൽനിന്നു വാങ്ങിയത് എത്രമത്തെ നാഴികയുടെ വാക്യമാണോ അത്രമത്തെ നാഴികയിൽനിന്ന് ഈ വിനാശികകളെ കാഴ്ചക്കുന്നു. അപ്പോൾ കിട്ടുന്നത് ഉച്ചയ്ക്കു മുൻപാണെങ്കിൽ ഉദയാൽപരംചെന്ന നാഴികവിനാശികകളും ഉച്ചയ്ക്കു പിൻപാണെങ്കിൽ അസ്തമനാൽപുറമുള്ള നാഴികവിനാശികകളാകുന്നു.

ഉദാഹരണം:—മേടമാസത്തിൽ കാലത്തു് പത്തടിയുള്ളപ്പോൾ 'സംഹാരമേതേ' എന്നുള്ള വാക്യപ്രകാരം ബുധഃ (എന്നു വാങ്ങിയാൽ ൧ അടി ൫ അംഗലം ശേഷിക്കും. അടി അംഗലമാക്കുമ്പോൾ ൧൩ അംഗലമുണ്ടാകും. അതിനെ അറുപതിൽ പെരുക്കുമ്പോൾ വെറും അംഗലം കാണും. മായയുടെ മുൻപിലത്തെ വാക്യത്തിൽനിന്നു പിൻപിലത്തെ വാക്യം വാങ്ങിയാൽ ൨൨ അംഗലം ശേഷിക്കും. അതുകൊണ്ട്, മുൻപെ അറുപതിൽ പെരുക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന വെറും-നെ ഹരിച്ചാൽ നൂറ് വിനാശിക ഹരണഫലം കിട്ടും. ആത്രമത്തെ വാക്യമാണല്ലോ മുൻപെ വാങ്ങിയത്. അതിനാൽ ആറു നാഴികയിൽനിന്നു നൂറ് വിനാശിക കാഴ്ചക്കുമ്പോൾ ൫ നാഴിക ൨൩ വിനാശിക ശേഷം. ഇത്രയുമാണ് ഉദയാൽപരം ചെന്ന നാഴിക വിനാശിക എന്നറിയണം. ഉച്ചതിരിഞ്ഞു പത്തടിയുള്ളപ്പോളാണെങ്കിലും ക്രിയകൾ ഇതുപോലെതന്നെ പക്ഷെ ഇവിടുത്തെ പുലച്ചു നാഴികവിനാശികകൾ അവിടെ അസ്തമനാൽപുറമുള്ള നാഴികവിനാശികകളായിരിക്കും.

തരസ്സല്ലാലസ്യുന്തു സു നാശിപ്യാംശേ കാൻ ഹദേൽ
 അക്യുക്തർഷ്വഹാരേണ ലഭ്യേന്തടേക്കാദയാൽപരം. ൩
 നാഡ്യാദികം ഹി തദാർദ്ധേ ചതൽ ദിനനതാൽ ത്യജേൽ
 ഉദർശാശിപ്രമാണാദി ത്യാജ്യാസു പി തരസ്സുജ്ജൽ
 ശേഷം തദാശിഹാരേണ ലഗ്നം സ്വാദ്ഗതരാശ യക്. ൪

അ—അനന്തരാ പൂർവ്വന്റെ ഗുണലിപ്യാംശകളെ അക്യുക്തർഷ്വഹാരംകൊണ്ടു ഹരിക്കണം. അപ്പോൾ അക്ഷായത്തിൽനിന്ന് പരമായ നാഡ്യാദികം ലഭിക്കപ്പെടുന്നു. ദിനനതത്തിൽനിന്ന് ഇതനെ രൂപിക്കണം. അനന്തരം ത്യാജ്യങ്ങളായ ഉദർശാശിപ്രമാണങ്ങളേയും ത്യജിക്കണം. തദാശിഹാരേണയായി ശതരാശിയുക്താലക്ഷം ലഗ്നമായി ഭവിക്കും.

സാ—മേൽപറഞ്ഞ ക്രമമനുസരിച്ച് ഉദിച്ചു ഇത്രനാഴിക വിനാശിക പുലച്ചു ചെന്നു എന്ന് സിദ്ധിക്കുമല്ലോ. പിന്നീട് തത്സമയത്തെ ആദിത്യസ്തം വരുത്തി രാശികളെത്തു് ശേഷത്തെ മൂപ്പതു തീയതിവച്ച് അതിൽനിന്നു വാങ്ങണം. ശേഷിക്കുന്നത് ഇലിയായാകുക. അതിനെ ആദിത്യൻ നിൽക്കുന്ന രാശിഹാരകംകൊണ്ടു് ഹരിച്ചുകിട്ടുന്ന ഫലം നാഴിക ശേഷത്തെ അറുപതിൽ പെരുക്കി ആ ഹാരകംകൊണ്ടുതന്നെ ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്നതു വിനാശിക. ഈ നാഴികയും വിനാശികയും ഉദയാൽപരമുള്ള കാലമാകുന്നു.

ഈ ഉയോൽപാദനത്തെ മുൻപറഞ്ഞ വലുപ്പ നാഴികവിനാഴികകളിൽനിന്നു വാങ്ങണം. പിന്നെ അതിനടുത്തുള്ള എത്ര രാശികൾ വാങ്ങാമോ അത്രയും രാശിപ്രമാണങ്ങളും വാങ്ങണം. ഏതൊരു രാശി വാങ്ങാൻ തികയാതെ വരുന്നുവോ ആ രാശി ഉയോമാണെന്നും വാങ്ങിയതിന്റെദശശതം എത്ര നാഴികയും വിനാഴികയും കാണുന്നുവോ അത്രയും നാഴികയും വിനാഴികയും ഉയോരാശിയിൽ ചെന്നിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയണം. ഈ രാശിയിൽ ചെന്ന നാഴികയും വിനാഴികയും വെച്ച് ആ രാശിയുടെ ഹാരകംകൊണ്ട് ഹരിച്ചു കിട്ടുന്ന വിനാഴികയെ നാഴികയാക്കി അരപതിൽ കയറ്റാണം. ഇത് ഇലിയാകുന്നു. ഇതിനെ അരപതിൽ കയറ്റിയാൽ തീയതി കിട്ടും. ഉയോൽപാദനമുതൽ എത്ര രാശിയാണോ വാങ്ങിയിരിക്കുന്നത് ആ വാങ്ങിയ രാശിസംഖ്യയെ രാശിസ്ഥാനത്തും വെട്ടുക. അതായത് കൽക്കടകംവരെ വാങ്ങി ചിങ്ങംരാശി പോകാതെ വന്നു എങ്കിൽ രാശിസ്ഥാനത്തു നാലു വെട്ടുകൊള്ളുക. ഇത് ലഗ്നസ്സുമാകുന്നു. ഈ ലഗ്നസ്സുടത്തെ സൂക്ഷ്മമാക്കാനുള്ള ഒരു ക്രിയ താഴെപ്പറയുന്നു.

കുന്ദനീശ്വര്യ വൃഥഗ്ഗ്വഗ്നേ പ്രഷ്ട്വതാരാ ന ചലദഃപൽ ക്ഷിപ്താ കാശ്ചിത് കലാസ്തൃക്കതാ വാദനേനം പ്രഷ്ട്വജനമം. ൨൦

അ—ലഗ്നം വേറെ കുന്ദനീശ്വര്യമായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രഷ്ട്വതാരാ ഭവിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ചില കലകളെ ക്ഷേപിച്ചിട്ടോ തൃജിച്ചിട്ടോ പ്രഷ്ട്വജനമം ആനേയമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നസ്സുടം കണ്ടു വേറെവെച്ചു കുന്ദ (വൃഥ) എന്ന സംഖ്യകൊണ്ടു പെരുക്കി ഇലിയെ അരപതിലും തീയതിയെ മുപ്പതിലും കയറ്റി രാശി കളയാനാണെങ്കിൽ കളഞ്ഞ് ആ സ്തൂടത്തിനു നാള കണ്ടാൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ നക്ഷത്രം വന്നുവെങ്കിൽ ലഗ്നസ്സുടം ശരിയായി എന്നു വിചാരിക്കുക. അരപതി മകം മുഖം എന്നിങ്ങനെയുള്ള നാൾ ത്രിഷാണം വന്നാലും മതി. അങ്ങിനെ വന്നില്ലെങ്കിൽ കുറച്ചിലകൾ കൂട്ടിട്ടോ കുറച്ചിട്ടോ മേൽപ്രകാരം ചെയ്ത് പ്രഷ്ടാവിന്റെ നക്ഷത്രത്തോടു ചേരാജിപ്പിക്കണം. അതിനുള്ള ക്രമം പറയപ്പെടുന്നു.

ഉദാഹരണേ ക്ഷിപേൽ ത്യാജ്യാ അധാശ്ചൽ പൂജ്ജകോഡുനി സ്വസ്തം ദശദശൈകൈകനക്ഷത്രസ്യ ച ലിപ്തകാഃ. ൨൧

അ—പൂജ്ജകോഡു ഉദാഹരണമാകുമ്പോൾ ക്ഷേപിക്കണം. അധഃസ്ഥനമാകുമ്പോൾ ത്യാജ്യമാകുന്നു. ഇവിടെ ഏകൈകനക്ഷത്രത്തിന് പതുപ്പത്തു ലിപ്തകൾ സ്വസ്തമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നസ്സുടത്തെ വൃഥ-കൊണ്ടു പെരുക്കിയാൽ മേല്പോട്ടു ചേർത്താലാണ് പ്രഷ്ടാവിന്റെ നക്ഷത്രം കിട്ടാൻ ഏകപ്പമങ്കിൽ ഇലികളെ കൂട്ടണം. കീഴിലാണ് പ്രഷ്ട്വ നക്ഷത്രം അടുത്തിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഇലികളെ കളയണം. ഇവിടെ ഒരു നക്ഷത്രത്തിനു പത്ത് ഇലിവിതം കണ്ടു കൂട്ടുകയോ കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യണം. പ്രഷ്ടാവിന്റെ നക്ഷത്രം പൂരമെന്നിരിക്കട്ടെ വൃഥ കൊണ്ടു പെരുക്കിയ ലഗ്നസ്സുടത്തിന്റെ നക്ഷത്രം ചിത്തിരയെന്നുമിരിക്കട്ടെ; അപ്പോൾ പ്രഷ്ടാവിന്റെ നക്ഷത്രത്തിൽ മൂന്നു നക്ഷത്രത്തിനു താഴെയാണ് ലഗ്നനക്ഷത്രം വന്നിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ലഗ്നസ്സുടത്തിൽനിന്ന് മൂന്നു നക്ഷത്രത്തിന്റെ ഭേദത്തിനു മുപ്പത് ഇലി കുറച്ചു കുന്ദനീശ്വര്യ ചെയ്താൽ ശരിയാകും. പ്രഷ്ട്വ നക്ഷത്രത്തിനു മേലാണെങ്കിൽ ഇതുപോലെ ഇലികളെ കൂട്ടി ക്രിയ ശരിയാക്കിക്കൊള്ളണം.

ചന്ദ്രേ പരഹിതാനീതേ വീരലിപ്താ സമനപിതേ കാലഭീമതി ശോഭാംഗായേതി കന്യാസ്വഷാക്തഃ. ൨൨
പ്രാമദ്യസ്തം ധനം വീണാചാപാക്താദൃഗ്വിധുർഭവൽ
കോളംബേ മുരഹാസംബു ചന്ദ്രേ വീരയുതിക്തതാ. ൨൩
സംബാഭ്യേഷപഥ യാതേഷു സംയോജ്ഞൈകൈകലിപ്തകാ.

അ—പരഹിതാനീതനായി വീരലിപ്താസമനപിതനായ ചന്ദ്രനിൽ കാലഭീമതി ശോഭാംഗായ എന്നിങ്ങനെ കന്യാസ്വഷാക്തകൽനിന്ന് ഉണ്ടാകും വീണാചാപാക്തകൽനിന്നു ധനവുമായി ഭവിക്കും. ഇത് ദൃഗ്വിധുവാകുന്നു. മുരഹാസംബുമായ കോളംബത്തിൽ

വീര്യുതി ചന്ദ്രനിൽ മതിയാകുന്നു. അനന്തരം സൂര്യോദയങ്ങൾ യാതങ്ങളായിരിക്കുമ്പോൾ ഏകൈകലിപ്തിക സംഭവയാജ്യയാകുന്നു.

സാ—വാക്യധ്വൈക്യംകൊണ്ടും മറ്റും പരഹിതചന്ദ്രസ്തം സിദ്ധിക്കുമല്ലോ. ആ ചന്ദ്രസ്തത്തെവെച്ച് വീര എന്ന റർ ഇലികൾ കൂട്ടുക; പിന്നീട് ക, ല, ഭി, മ, തി, ശോ, ങ, ഗ, യ എന്നിങ്ങനെയുള്ള അക്ഷരങ്ങളുടെ സംഖ്യ കന്നി, മീനം ഈ മാസങ്ങളിൽ പത്താംതീയതി മുതൽ പത്തുപത്തുദിവസത്തെയും മേൽപറഞ്ഞ അക്ഷരസംഖ്യ അനുസരിച്ചുള്ള ഇലികൾ കളയുകയും ധനു, മിഥുനം ഈ മാസം പത്താംതീയതി മുതൽ മേൽ പറഞ്ഞ ക്രമത്തിൽ അക്ഷരസംഖ്യ അനുസരിച്ചുള്ള ഇലികൾ കൂട്ടുകയും വേണം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ ദിക്കിലെ സ്തംഭചന്ദ്രനാകും.

വീര എന്നു കൂട്ടുന്നത് പൂർവ്വ-മാതൃക കൊല്ലവർഷത്തിലെ ക്രിയയാണ്. പിന്നീട് ൪൭-൪൭ കൊല്ലവർഷങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ ഓരോ ഇലികൂടി കൂട്ടിക്കൊള്ളണം. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ നഗ എന്നു കൂട്ടേണ്ടിവരും. അതിനു വചനവും ഉണ്ട്. “പരമിതശരീനാഗാശ്വേ ദുഷ്ടിഭയേ പ്രഹരതേഷു ശുഭരത്നം കന്യാശ്വേഷനത്രം ഭൂതാനാം ധനം മിഥുനചാപനേത്രാഭ്യാം.”

വാ—ഏതത് ദൈവപ്രാണനം കണ്യാഭരണേ സ്വപ്നമുക്തം.

അ—ഈ ദുഷ്ടപ്രഭാവത്തെ കണ്ടാൽ അതിൽ സ്പഷ്ടമാകുംവണ്ണം ഉപദേശിക്കുന്നു.

ഡാ—ഒക്ചന്റനാക്കുവാനുള്ള ക്രിയ കണ്ണാഭരണമെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പഠിച്ചു. മായ ചിന്ത പഠത്തിട്ടുണ്ട്. അതിനെ താഴെ എഴുതുന്നു.

കോളംഭംബാ സുകലാന്തമൈരയനായുഷ്കതലൂലസുഷ്യാന്തഭവൈഃ
സൗമ്യപൃഷ്ഠിയാജിതൈരഹിതയുഗ്മാസപൽഭജാഃകാടിതഃ
സംയുക്തഃ ശിവകേന വാക്യഭിദയാ നിരൂപ്തോ ധനേനൈശർവ്വഭൂതോ
ലിംഗായാം ഖലു യോജിതഃ പരഹിതസ്തോമഃ സ ഭുക്തഃ-ഇതി.

അ—അയനയുകുതൽക്കാലസൂത്രോത്തമവഞ്ചായി സൈമുഖ്യപ്രിയഭാജിതഞ്ചായ അസുകലാന്തരഞ്ചോട്ട ഭാസപർവ്വജാകോടിമേതുവായി രഹിതയുകായി ശിപകത്തോട്ട സംയുക്തമായി വാക്യഭിദൈകാണ്ട നിഷ്ണമായി ധനേശമഞ്ചൈകാണ്ട ഹൃതമായ കോളാഞ്ചം പരഹിതഗ്ലാവിൻറലിപിയിൽ യോജ്യമാകുന്നതന്നെ. അത് ദുക്ചന്ദ്രമസ്സാകുന്നു.

സാ—തൽസമയത്തെ ചുറ്റുസ്സുടത്തിൽ ഭൂക്കിലെ അയനചലനം കൂട്ടി പ്രാണക
ലാഘവമാകുകയുള്ളതും. അതിനെ കൊല്ലവർഷത്തിൽ സംസ്കരിക്കണം, അയനം
കൂടിയ സൂര്യൻ മേടം ഇടവം മിഥുനം തുലാം വൃശ്ചികം ധനുസ്സ് ഈ ഭൂജകളിലാണെ
ങ്കിൽ ചുരുക്കവും കർക്കടകം ചിങ്ങം കന്നി മകരം കുംഭം മീനം ഈ കോടികളിലാണെ
ങ്കിൽ കൂട്ടുകയും വേണം. ഇങ്ങനെ സംസ്കരിച്ചുവെച്ച കൊല്ലവർഷത്തിൽ മുൻ-കൂടി
കൂട്ടണം. പിന്നീട് ഇഷ്ടവാക്യത്തിൽനിന്നു തലേനാളത്തെ വാക്യത്തെ വാങ്ങിയാൽ
ശേഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പെരുപ്പി ധനുന (൫൦൯)-നെക്കൊണ്ട് ഹരിച്ചുകിട്ടുന്ന ഫലം
ഇരിക്കും. അതിനെ വാണിയചന്ദ്രന്റെ മൂലയിൽ കൂട്ടണം. അപ്പോൾ അത് ഭൂക്കി
ലെ ചന്ദ്രസ്സുടമാകും. ഇങ്ങനെ കണക്കാക്കണമെന്നുവരും.

മാദികാലായനാഡ്യ 'ക്വർച്ച' വിഭജനം വിഭജനം വിഭജനം

ലബ്ധ്യാ വിനാശികാസ്ത്യാദിർ ഹതപാ മാന്ദിമവദീഃ പൃഥക്. ൧൭

പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ പാലക്കാട് താലൂക്കിലെ പാലക്കാട് ഗ്രാമപഞ്ചായത്ത്

മാന്ദിനാഡ്യാം സായനാഭക് ശ്വേതാഭക്തിസംസ്ഥിത. ൧൫

മാദിനാഡ്യസ്തകാ സ്താപ്താഭിസ്തൃജീകസ്തം

മരണത്തെയും യഥാ ലഗ്നം നാഡ്യാദിവസത്തായാ. ൧൩

അ—മാനകാലായനാശ്വാക്ചരജ്യയെ മൂന്നുകൊണ്ട് വിഭജിക്കണം. ലബ്ധം കറ വിനാശികളാകുന്നു. വേദം വേദം മാന്വിമതികളെപ്പറ്റി അതുകൊണ്ട് പറിച്ചു

നീലങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഹരിക്കണം. ലബ്ധം വിഷ്ടികകളാകുന്നു. അതു സായനാക്കൻ മേക്കുകാദിസംസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ മാനിനാഡിയിൽ സ്വപ്നകളാകുന്നു. അപ്പോൾ മാനിനാഡികൾ സ്പഷ്ടകളായി ഭവിക്കും. ദിവസയാതയായ നാഡികൊണ്ടു ലഗ്നം എപ്രകാരമോ അപ്രകാരം അതുകൊണ്ടു ഗുളികസ്സടം ആനേതവ്യമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നത്തേയും ചന്ദ്രനേയും വരത്തി കഴിഞ്ഞുവല്ലോ. ഇനി ഗുളികനെ വരുത്തുവാനുള്ള ക്രിയ പറയുന്നു. ഉടയകാലത്തെ സൂര്യസ്സടം വരത്തി ദിക്കിലെ അയനവും ഗുളികനാഴികയുംകൂട്ടി ചരജ്യാവുകൊണ്ടു മൂന്നിൽ ഹരിച്ചാൽ പകലും രാത്രിയുമുള്ള കൂടുതൽ കുറവിന്റെ വിനാഴികകൾ കിട്ടും. അന്നത്തെ ഗുളികനാഴിക പ്രത്യേകംവെച്ചു ഈ വിനാഴികകൊണ്ടു പെരക്കി മുപ്പതുകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഫലം വേറൊരിടത്തിരിക്കുന്ന ഗുളികനാഴികയിൽ അയനംകൂട്ടിയ ആദിത്യൻ മേഷാദിയിലാണെങ്കിൽ കൂടുകയും ഇലാദിയിലാണെങ്കിൽ കളയുകയും വേണം. അപ്പോൾ അന്നത്തെ ഗുളികനാഴിക സൂക്ഷ്മമായി കിട്ടും. അതായതു് ഇത്ര നാഴികയും ഇത്ര വിനാഴികയും ചെന്നപ്പോഴാണ് ഗുളികോദയം എന്ന് അറിയാം.

പുലർച്ചനാഴികവിനാഴികകളെക്കൊണ്ടു് ലഗ്നസ്സടം വരുത്തുവാൻ മുൻപേ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതുപോലെ ഗുളികോദയനാഴികവിനാഴികകളെക്കൊണ്ടു് ഗുളികസ്സടത്തേയും വരത്തിക്കൊള്ളണം.

ഏവം ലഗ്നം വിധും മാനിം ആനീയ വിലിഭേൽ പൃഥക് തേഷാം ത്രയാണാം സംയോഗസ്രിസ്സടം വിലിഭേച്ച തൽ.

അ—ഇപ്രകാരം ലഗ്നത്തേയും വിധുവിനേയും മാനിയേയും ആനയിച്ചു വെച്ചു ഹരി വിഭേഖനം ചെയ്യണം. ആ മൂന്നുകളുടേയും സംയോഗം ത്രിസ്സടമാകുന്നു. അതിനേയും വിഭേഖനം ചെയ്യണം.

സാ—മേൽപറഞ്ഞവണ്ണം ലഗ്നസ്സടത്തേയും ചന്ദ്രസ്സടത്തേയും ഗുളികസ്സടത്തേയും ഗണിച്ചുവരത്തി വേറേ വേറേ പേരിട്ടു എഴുതിക്കൊള്ളണം. ഈ മൂന്നു സ്സടത്തേയും ഒരുമിച്ചു ചേർന്നതു് ത്രിസ്സടമാകുന്നു. അതിനേയും പേരിട്ടു എഴുതി സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക.

ലഗ്നനു മാനദാനാഭ്യാം ഹതപാ മാനിം ക്ഷിപേദ്ദപയോഃ പ്രാണദേഹൗ ക്രമാൽ സ്വാതാം പുനർമാന്ദിഃ സുതാഡിതഃ. ചലഭാനയുക്തോ ഭവേന്മൃത്യുവിലിഭേൽ ത്രീനിമാനപി. ൧൯

അ—ലഗ്നനുകളെ മാനദാനങ്ങൾകൊണ്ടു് ഹനിച്ചു് രണ്ടിലും മാനിയെ ക്ഷേപിക്കണം. അതുകൾ ക്രമേണ പ്രാണദേഹങ്ങളായി ഭവിക്കും. പിന്നെ സുതാഡിതനായി ഭവിയ്ക്കുന്നതായ മാനി മുതലായി ഭവിക്കും. ഈ മൂന്നുകളേയും വിഭേഖനം ചെയ്യണം.

സാ—പിന്നീടു ലഗ്നസ്സടംവെച്ചു് മാനം (൫)കൊണ്ടു് പെരക്കി അതിൽ ഗുളികസ്സടംകൂടി കൂട്ടിയാൽ പ്രാണസ്സടം ആകും. ചന്ദ്രസ്സടംവെച്ചു ഭാനം (൮) കൊണ്ടു പെരക്കി ഗുളികസ്സടം ചേർത്താൽ അതു ഭോസാഘടമാകുന്നു. പിന്നീടു ഗുളികസ്ഫടത്തെ സു (൭) കൊണ്ടു പെരക്കി സൂര്യസ്ഫടം കൂട്ടുമ്പോൾ അതു് മുതൃസ്ഫടമാകും. ഈ സ്സടങ്ങൾ മൂന്നിനേയും പേരിട്ടെഴുതി സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക.

പ്രശ്നകാലഗതാ നാഡീ നിരയപ്ലാ വിഭാജയേൽ ദിവസസ്യ പ്രമാണേന ലബ്ധം രാശ്യാദികം ഫലം. ൨൦ തൽക്കാലാക് ക്ഷിപേദക്ഃ സ്ഥിരമാശിഗതോ യദി ചേതുഷ്ഠം തൃജ്ജ്യാസ്മാൽ ദ്വാദശഗോ യദി യോജയേൽ ത്യാഗയോഗൌ ചരേ ന സ്തഃ പ്രാണാപ്ലോ വിലിഭേച്ച തൽ.

അ—പ്രശ്നകാലഗതകളായി നിരയഗ്നകളായ നാഡികളെ ദിവസത്തിന്റെ പ്രമാണംകൊണ്ടു വിഭജിക്കണം. ലബ്ധമായി രാശ്യാദികമായ ഫലത്തെ തൽക്കാലാക്കനിൽ ക്ഷേപിക്കണം. അക്കൻ സ്ഥിരരാശിഗതനായി ഭവിക്കണമെന്നെങ്കിൽ ഇരിക്കുന്നി

ന്നു ചെട്ടുഷ്ഠത്തെ തൃതിക്കുന്നു. ചേരപഗനായി ഭവിക്കുന്നവെങ്കിൽ യോജിപ്പിക്കണം..
ത്യാഗചാരഗങ്ങൾ ചരത്തിൽ ഭവിക്കുന്നില്ല. പ്രാണാപ്തിക്കായി അതിനേയും വിശേഖ
നം ചെയ്യണം.

സാ—പുലച്ചനാഴികയും വിനാഴികയുംവെച്ച് നിരയം (൧൨൦) കൊണ്ടു പെരു
ക്കി വിനാഴികയെ അരപതിൽ കയറ്റി നാഴികയെ മുൻപേ ഗണിച്ചുവരുത്തിയിട്ടുള്ള
പകൽ പ്രമാണംകൊണ്ട് ഹരിക്കുക. കിട്ടുന്നതു രാശിയാകുന്നു. ശേഷത്തെ മൂപ്പതിൽ
പെരുക്കി ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്നതു തീയതി. അതിന്റെ ശേഷത്തെ അരപതിൽ പെരുക്കി
മേൽപ്രകാരം ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്നത് ഇലി. ഇതും ഒരു സ്തംഭമായല്ലോ. ഇതിനെ രാശി
ലഘുസ്തംഭവുംവെച്ചു അതിൽ കൂട്ടുകയാണു വേണ്ടത്. സൂര്യസ്തംഭം സ്ഥിരരാശിയിലായാൽ
ഈ സ്തംഭത്തിൽനിന്നു നാലുരാശി ഉപേക്ഷിക്കണം. ആ സൂര്യസ്തംഭം ഉദയരാശിയിലാ
യാൽ നാലുരാശികൂടി കൂട്ടണം ചരരാശിയിലാണെങ്കിൽ കൂട്ടുകയും കറയ്ക്കുകയും വേ
ണം. ഈ യോഗംകൊണ്ടുണ്ടായതും പ്രാണസ്തംഭമാകുന്നു. ഇതും പേരിട്ടെഴുതിക്കൊള്ളുക.

യാതാ നാഡീസ്തീലച്ഛാ വിഭജതു ദിനമാനേന രാശ്യാഭി ലബ്ധം
സൂര്യോച്ചാച്ഛേദവാമേഷപജമുഖചരഭാനേഷ പൃഷ്ഠജ്ഞാക്കി ചാരേ
വീണാദിദപദമദ്ധ്യേഷ പവി ധനമുദിതം മുതലബ്ധ്വവിജഹ്യാൽ
സ്ഥാനേഭ്യശ്ചോദിതേഭ്യസ്തദിദമവി ഭവേൽ കാല ഏതൗ ലിഖെച്ച.

അ—ദിനമാനംകൊണ്ടു യാതകളായി തിലപ്പെകളായ നാഡികളെ വിഭജിക്കു
ണം. ലബ്ധമായ രാശ്യാഭി സൂര്യോച്ചാച്ഛേദവാമങ്ങളിൽ അജമുഖചരഭാനങ്ങളിലും അ
പൃഷ്ഠജ്ഞാക്കിവാമത്തിൽ വീണാദിദപദമദ്ധ്യങ്ങളിലും മുതലബ്ധ്വവിജഹ്വയായി ധനമെന്നു
ഉദിതമാകുന്നു. അതിനെ ഉദിതങ്ങളായ സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു വിജഹിക്കണം. ഇത്
കാലനായി ഭവിക്കും. ഇതിനേയും വിശേഖനം ചെയ്യണം.

സാ—കഴിഞ്ഞ ഗ്ലോകംകൊണ്ടു പക്ഷാന്തരേണ പ്രാണസ്തംഭത്തിന്റെ ക്രിയ പറ
ന്നു. ഈ ഗ്ലോകംകൊണ്ടു മൂത്ര, കാലൻ ഈ രാശി സ്തംഭങ്ങളെ വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു.

പുലർച്ചനാഴിക വിനാഴികകളെവെച്ച് തിലം (൩൬) കൊണ്ടു പെരുക്കി വിനാ
ഴികകളെ അരപതിൽ കയറ്റി നാഴികകളെ ദിനപ്രമാണംകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന
ത് രാശി. ശേഷത്തെ മൂപ്പതിലും അരപതിലും പെരുക്കി മേൽപ്രകാരം ഹരിച്ച് തീയ
തിയും ഇലിയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളണം. ഞായറാഴ്ചദിവസമാണ് പ്രാണമെങ്കിൽ ഈ സ്തം
ഭത്തിൽ ഒരു രാശി കൂട്ടുക. പത്താൽ അത് മൂത്രസ്തംഭമാകും. ഒരു രാശിയിൽനിന്ന്
ഈ സ്തംഭം വാങ്ങിയാൽ കാലസ്തംഭമാകും. തിരുച്ചാഴ്ചയാണെങ്കിൽ പത്തു രാശിവെച്ചു അ
തിൽ കൂട്ടിയാൽ മൂത്രസ്തംഭവും വാങ്ങിയാൽ കാലസ്തംഭവുമാകും. ചൊഴ്ചാഴ്ചയാണെങ്കിൽ
ഇതുപോലെ രണ്ടു രാശിയും പതിനഞ്ചു തീയതിയുംവെച്ചു വാങ്ങുന്നത് മൂത്രവും കൂട്ടു
ന്നത് കാലവുമാണ്. ബുധനാഴ്ചയാണെങ്കിൽ അഞ്ചുരാശിയും പതിനഞ്ചു തീയതിയും
വെച്ചുക. വ്യാഴാഴ്ചയാണെങ്കിൽ നാലുരാശിയും, വെള്ളിയാഴ്ചയാണെങ്കിൽ ഏഴു രാശി
യും ശനിയാഴ്ചയാണെങ്കിൽ പൂരാശിയും പതിനഞ്ചുതീയതിയുംവെച്ചു മുൻപറഞ്ഞ സ്തം
ഭത്തെ കൂട്ടിയാൽ മൂത്രസ്തംഭവും കൂടാത്താൽ കാലസ്തംഭവുമാണ്. ഇതുകൂടേയും പേരിട്ടെഴുതി
ക്കൊള്ളുക. ഈ കാലമൂത്രങ്ങളുടെ ഫലം പതിനാറാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയപ്പെടും.

സാമന്ത നാഡീദപിതന്തേന ഗച്ഛന്യാരഭ്യ സൂര്യോദയതോ ദിനേശഃ
ചാപാദപിദലാമാദനുലോമഗാമീ ഭാനോമമുഷ്യാസ്തഗതഃ ശശാംകഃ
മാഹർമൃഗഗൃഹാമാനികർമ്മചാളിജ്ജകഭേ
ക്ഷ്കീകുണ്ഡൈജ്ജകക്ഷമേഷഷു പ്രതിലോമതഃ. ൨൦
ചരവുക്കോദയാൽ സാമ്നാഡീദപിതയതോടനപചം
ലിഖേദേതാനപീനേനദുമാഹുചക്രമിദം സ്തമൃതം. ൨൧

അ—ദിനേശൻ സൂര്യോദയത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങി സാമ്നമായ നാഡീദപിതയും
കൊണ്ടു ചാപത്തിൽനിന്നു വിദലാമത്തെആശ്രയിച്ച് അനുലോമഗാമിയായി ഗമിക്കുന്നു.

സാ—ആദിത്യനും ചന്ദ്രനും ഗുഹികനും തന്റെ തന്റെ നവാംശകരാശി തുടങ്ങി
 ൧൫ വിനാശികവീതം ഓരോ രാശികളിൽ സഞ്ചരിക്കും. അവയിൽ സൂര്യനും ചന്ദ്രനും
 കൂടപ്രകാരം മേൽപെട്ടും ഗുഹികൻ കീഴ്ത്തും ആണു സഞ്ചരിക്കുന്നത്. മേൽപറഞ്ഞ
 സ്തൂടങ്ങളെ ഒൻപതിൽ പെരക്കി കരകയറ്റി രാശി പന്ത്രണ്ടു കളയാനുണ്ടേങ്കിൽ കളയു
 യോൾ നവാംശകസ്തൂടമായി. പിന്നെ പുലർച്ചനാഴിക വിനാശികവച്ചു നാഴികയെ
 വിനാശികയാക്കി പതിനഞ്ചുകൊണ്ടു് ഹരിക്കണം. ഹരണമലം രാശിയാണ്. മുപ്പതി
 ലും അറുപതിലും പെരക്കി മേൽപ്രകാരം ഹരിച്ചു തീയതിയും ഇലിയും വച്ചുകൊള്ളുക.
 ഈ സ്തൂടത്തെ സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടെ അംശകസ്തൂടങ്ങളോടു പ്രത്യേകം കൂട്ടുക. ഗുഹികന്റെ
 നവാംശകസ്തൂടത്തിൽനിന്നു കളയുക. ഇതിനു മൃത്യുപക്വമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

ദൃത്യചക്രപ്രകാരമുണ്ടാകുന്ന ഗുളികൻ ഇതിലെ ആദിത്യനോടു ചേരുന്നവെങ്കിൽ മരണവും ഇതിലെ ചന്ദ്രനോടു ചേരുന്നവെങ്കിൽ ഭയവും ഫലമാകുന്നു. ഇവരെയും പേരിട്ടു ഏഴുതിക്കൊള്ളുക.

അഷ്ടൈന്ദ്രപാത്രശോഭയഭാംശേശോഃ സ്പഷ്ടഗണിതശാസ്ത്രേണ ദുഷ്കൃത്യേനാനേനയാ ഗ്രഹാശ്ച സർവ്വ തഥൈവാഭവേ. ൧൮

അ—അഷ്ടൈന്ദ്രപാത്രശോഭയഭാംശേശോഃ അപ്രകാരം അന്യന്മാരും സ്പഷ്ടമായ ഗ്രഹങ്ങളും ദുഷ്കൃത്യമായ സ്പഷ്ടഗണിതശാസ്ത്രംകൊണ്ട് ആനേയന്മാരാകുന്നു.

സാ—സൂര്യൻ ചന്ദ്രൻ ആര്യഭടൻ ഉദയം ഈ നാലു സ്തവങ്ങളുടേയും അംശകനാഥന്മാരുടേയും അധിപന്മാരേയും എന്നല്ല സകല ഗ്രഹങ്ങളേയും അനുഭവത്തിനൊത്ത ശാസ്ത്രവചനംകൊണ്ട് സൂക്ഷ്മമായി ഗണിച്ചുവരുത്തണം. പരഹിതം ഇക്കാലത്തു ശരിയാകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ദുഷ്കൃത്യപ്രകാരം ഗണിച്ചുകൊള്ളണം.

വാ—ദാത്ര ശാസ്ത്രാന്തരം.

അ—ഇവിടെ ശാസ്ത്രാന്തരവും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഗ്രഹങ്ങളേയും മറ്റും ഗണിക്കേണ്ടതു് അനുഭവമുള്ള (രംശിക്കാലത്തേക്കു ശരിപ്പെടുന്ന) ശാസ്ത്രംകൊണ്ടു വേണ്ടതാണ്. ഇതിനു ശാസ്ത്രവചനമുണ്ട്. അതു രാശി ഏഴുതും.

യോഗേ ഗ്രഹാണാം ഗ്രഹണൈർദ്വൈസാമയോർ-

മൈശ്വേര്യ തഥാ വക്രഗതൌ ച പഞ്ചസു

ദൃഷ്ടാനുരൂപം കുരണം യദനപഥം

തേന ഗ്രഹേന്ദ്രാൻ ഗണയേൽ ത്രിവാതം. ൧൯

അ—ഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗവും അക്ഷേസാമന്മാരുടെ ഗ്രഹണവും അപ്രകാരം മൈശ്വേര്യവും വക്രഗതിയും ഇങ്ങിനെ അർത്ഥങ്ങളിൽ അർത്ഥസ്ഥിതാരം ദൃഷ്ടാനുരൂപമായ കുരണം യാതൊന്നോ അതുകൊണ്ടു ഗ്രഹേന്ദ്രന്മാരെ ത്രിവാതമാകുംവണ്ണം ഗണിക്കണം.

സാ—പരസ്പരം ഗ്രഹങ്ങൾ ചേരുന്നത്, സൂര്യഗ്രഹണം, ചന്ദ്രഗ്രഹണം, മൈശ്വേര്യം വക്രഗതി ഇപ്പറഞ്ഞ അഞ്ചു ഗണിതരീതിയും ഏതൊരു ശാസ്ത്രമനുസരിച്ചു ഗണിച്ചാൽ ശരിപ്പെട്ടവരുമോ ആ ശാസ്ത്രമനുസരിച്ചു് ഓരോന്നിനേയും മുമ്മനുപ്രാവർത്യം ഗണിച്ചു സൂക്ഷ്മപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളണം.

യദാ യശ്ചൈവ സിലാന്തോ ഗണിതേ ദുഷ്കൃതോ ഭവേൽ

തദാ തേനൈവ സംസാദ്യം ജാതകം ഗണയേദ് ബുധഃ. ൨൦

അ—യാതൊരുക്കാലത്തു യാതൊരു സിലാന്തം ഗണിതത്തിൽ ദുഷ്കൃതമായി ഭവിക്കും. അപ്പോൾ അതുകൊണ്ടുതന്നെ സംസാദ്യമായ ജാതകത്തെ ബുധൻ ഗണിക്കണം.

സാ—മുൻപറഞ്ഞ പഞ്ചസിലാന്തങ്ങളിൽ ഏതു സിലാന്തമാണോ അക്കാലത്തു പ്രത്യക്ഷമായി കാണുന്നത്, ആ സിലാന്തപ്രകാരം വേണം വഴിപോലെ ഫലം അറിയേണ്ട ജാതകത്തെ ഗണിക്കുവാൻ. ഫലം ശരിയായി പറയേണ്ട പ്രശ്നത്തിനും ഇപ്രകാരം ഗണിക്കണമെന്നു സിദ്ധമാകുമല്ലോ.

ലഗ്നസ്തസ്യ ഭം തൃക്തപാ കലാഭാഗാംശ്ച നിക്ഷിപേൽ

ആരൂഢഭേ സ്തദാവാച്യുതാ അമൃഷ്ട വിഭിചേച്ഛ തൽ. ൨൧

അ—ലഗ്നസ്തത്തിന്റെ ഭേതം തൃപിച്ചിട്ടു കലകളേയും ഭാഗങ്ങളേയും ആരൂഢത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കണം. ഇതു് ഇതിന്റെ സ്തദാപൂജിക്കായി ഭവിക്കും. അതിനേയും വിഭേഖനം ചെയ്യണം.

സാ—ആരൂഢസ്തത്തിന്റെ നവാംശകനാഥനെ അറിയണമെന്നു മുൻപേ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആരൂഢത്തിന് സ്തവം ഇല്ലാതെ അംശകമറിവാൻ സാധിക്കയില്ല. അ

ഇതുകൊണ്ടു ആരൂഢസ്ഥിതം വരുത്താൻ പറയുന്നു. ലഗ്നസ്ഥിതം വെച്ചു രാശികളെത്തു് ആരൂഢരാശി എത്രയാണോ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് അത്രയും രാശി, രാശികളെത്തുവച്ചിരിക്കുന്ന ലഗ്നസ്ഥിതത്തിന്റെ രാശിസ്ഥാനത്തു കൂട്ടിയാൽ അതു് ആരൂഢസ്ഥിതമാകും. കുക്കുടകം ആരൂഢമാകിൽ കഴിഞ്ഞ രാശിയായ മിഥുനം മൂന്നു രാശി ലഗ്നസ്ഥിതത്തിലെ രാശികളെത്തു് ആ സ്ഥാനത്തു ചേർത്തുകൊള്ളുക. ഇങ്ങിനെ മറ്റുള്ളതും കണ്ടുകൊൾക ഈ ആരൂഢസ്ഥിതത്തെയും പേരിട്ടെഴുതി സൂചിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക. ഈ സ്ഥിതങ്ങളെക്കൊണ്ടു് മലം പറയേണ്ട ക്രമം മേൽ വിവരിക്കപ്പെടും.

ഇതി പ്രശ്നമാർഗ്ഗ പഞ്ചമോദ്ധ്യായഃ.
ഇങ്ങനെ പ്രശ്നമാർഗ്ഗം അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം അവസാനിച്ചു.

അഥ ഷാഢ്വാദ്ധ്യായപ്രാരംഭഃ.

വാ—അഥ സൂത്രാണി നിരൂപ്യന്തേ.

അ—അനന്തരം സൂത്രങ്ങൾ നിരൂപിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ലഗ്നം ചന്ദ്രൻ ഗുളികൻ മുതലായവകളുടെ സ്ഥിതിയെ പറഞ്ഞുവെല്ലാം. ഇനി ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ മുൻപേ സൂത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ഹലന്തിരൂപണം ചെയ്തതെന്തിനെ വിവരിക്കുന്നു.

ആരൂഢോദയലഗ്നാഭ്യാം സൂത്രം സാമാന്യസംജ്ഞിതം
തദീശാഭ്യാനു യച്ചിന്ത്യം തൽ സ്വാഭാധിപസംജ്ഞിതം. ൧

അ—യാതൊരു സൂത്രം ആരൂഢോദയലഗ്നങ്ങൾക്കൊണ്ടു് ചിന്ത്യമായി ഭവിക്കുന്നു. അതു് സാമാന്യസംജ്ഞിതമാകുന്നു. തദീശന്മാരെക്കൊണ്ടു് യാതൊരു സൂത്രം ചിന്ത്യമായി ഭവിക്കുന്നു. അതു് അധിപസംജ്ഞിതമായി ഭവിക്കും.

സാ—ആരൂഢംകൊണ്ടും ഉദയലഗ്നംകൊണ്ടും വിചാരിക്കപ്പെടുന്നതു് സാമാന്യസൂത്രമാണു്. ആരൂഢത്തിന്റെയും ലഗ്നത്തിന്റെയും അധിപന്മാരെക്കൊണ്ടു് ചിന്തിക്കുന്നതു അധിപതിസൂത്രമാകുന്നു. ചിന്തിക്കേണ്ട ക്രമം അടുത്തുതന്നെ പറയപ്പെടും.

ലഗ്നാംശാരൂഢരാശിഭ്യാം സൂത്രമംശകസംജ്ഞിതം
ലഗ്നോദ്ധുപുച്ഛകോദ്ധുഭ്യാം ചിന്ത്യം നക്ഷത്രസംജ്ഞിതം. ൨

അ—ലഗ്നാംശാരൂഢരാശികൾക്കൊണ്ടു് അംശകസംജ്ഞിതമായിരിക്കുന്ന സൂത്രവും ലഗ്നോദ്ധുപുച്ഛകോദ്ധുക്കൾക്കൊണ്ടു് നക്ഷത്രസംജ്ഞിതമായ സൂത്രവും ചിന്ത്യമാകുന്നു.

സാ—അംശകസൂത്രം ഉദയലഗ്നത്തിന്റെ അംശകവും ആരൂഢരാശിയുംകൊണ്ടു് വിചാരിക്കേണ്ടതാണു്. നക്ഷത്രസൂത്രം ഉദയലഗ്നസ്ഥിതിയിലെ നക്ഷത്രവും പ്രാശ്വാവിന്റെ നക്ഷത്രവുംകൊണ്ടു ചിന്തിക്കേണ്ടതാണു്.

ആരൂഢതദ്ദശമതോ മഹാസൂത്രം വിചിന്തയേൽ
പൃഥ്വി സാമാന്യസൂത്രം സ്വാഭാപസ്ഥിപസംജ്ഞിതം. ൩

തേജസ്സ്തപശകസൂത്രം സ്വാഭാധിപസംജ്ഞിതം
ആകാശസ്ത്വ മഹാസൂത്രമിത്യേതൽ സൂത്രപഞ്ചകം. ൪

പ്രാധാന്യേന വിചിന്ത്യം സ്വാൽ പഞ്ചഭൂതാത്മകതപതഃ. ൫

അ—ആരൂഢതദ്ദശമങ്ങൾക്കൊണ്ടു മഹാസൂത്രത്തെ വിചിന്തിക്കണം, സാമാന്യസൂത്രം

തും പൃഥ്വിയായും അധിപസംജ്ഞിതമായ സൂത്രം അപ്തകളായും അംശകസൂത്രം തേജസ്സായും ഉപസൂത്രമാകട്ടെ മാരുതനായും മഹാസൂത്രമാകട്ടെ ആകാശമായും ഭവിക്കും. ഇപ്രകാരം ഈ സൂത്രപഞ്ചകം പഞ്ചഭൂതാത്മകത്വം ഹേതുവായിട്ട് പ്രാധാന്യേന വിചിന്ത്യമായി ഭവിക്കും.

സാ—ആരൂഢംകൊണ്ടും അതിന്റെ പത്താമടംകൊണ്ടുമാണ് മഹാസൂത്രത്തെ ചിന്തിക്കേണ്ടത്. ഇങ്ങിനെയാണു പഞ്ചസൂത്രങ്ങളെ വിചാരിക്കേണ്ടത്. ഇവയിൽ സാമാന്യസൂത്രം പൃഥ്വീഭൂതവും അധിപസൂത്രം ജലഭൂതവും അംശകസൂത്രം അഗ്നിഭൂതവും നക്ഷത്രസൂത്രം വായുഭൂതവും മഹാസൂത്രം ആകാശഭൂതവും ആകുന്നു.

ഈ അഞ്ചുസൂത്രങ്ങൾ പൃഥ്വി മുതലായ പഞ്ചഭൂതമായതുകൊണ്ട് നിഷ്കഷ്ഠയോടു കൂടി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. പ്രശ്നം മിക്കവാറും ശരീരപ്രധാനമാണല്ലോ. ശരീരം പഞ്ചഭൂതരൂപമാണ്. അതിനാൽ പഞ്ചഭൂതാത്മകമായ ഈ സൂത്രചിന്ത ഫലാനുഭവത്തിൽ പരിപക്വപ്പെട്ടായിരിക്കും.

ആരൂഢോദയയോർദ്വന്ദ്വം ചരരാശിഗതം യദി

ദ്വന്ദ്വ ഏകം സ്ഥിരേടന്യുദാ ജീവസൂത്രമിതി ദധിയാ. ന

അ—ആരൂഢോദയങ്ങളുടെ ദ്വന്ദ്വം ചരരാശിഗതമാകുന്നുവെങ്കിലും ഏകം ദ്വന്ദ്വം അന്യം സ്ഥിരത്തിലും ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഇങ്ങിനെ ജീവസൂത്രം രണ്ടുവിധമാകുന്നു.

സാ—സാമാന്യസൂത്രം ചിന്തിക്കേണ്ടത് ആരൂഢംകൊണ്ടും ഉദയംകൊണ്ടുമാണെന്ന് മുൻപേ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആരൂഢവും ഉദയലഗ്നവും ചരരാശിയാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ ആരൂഢോദയങ്ങളിൽ ഒന്നു ഉദയരാശിയും മറ്റൊന്നു സ്ഥിരരാശിയും ആയി വന്നാലും അതു ജീവസൂത്രമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ സാമാന്യസൂത്രത്തിലെ ജീവസൂത്രം രണ്ടുവിധമാകുന്നു.

ആരൂഢോദയയോരേകം ചരേ സ്യുദുദയേ പരം

ദധിതയം വാ സ്ഥിരേ തദ്വന്ദ്വമിതി സൂത്രമിതി ദധിയാ. ഐ

അ—ആരൂഢോദയങ്ങളിൽവെച്ചു ഏകം ചരത്തിലും അപരം ഉദയത്തിലും ഭവിക്കുമെങ്കിലും അതുപോലെ ദധിതയവും സ്ഥിരത്തിൽ ഭവിക്കുമെങ്കിലും ഇങ്ങിനെ മൃതിസൂത്രം രണ്ടുവിധമാകുന്നു.

സാ—ആരൂഢവും ഉദയവും സ്ഥിരരാശിയായാലും ഒന്നു ചരരാശിയും മറ്റൊന്നു ഉദയരാശിയായി വന്നാലും ഇങ്ങിനെ മൃതിസൂത്രവും രണ്ടുവിധമാകുന്നു.

ചരസംസ്ഥം തയോരേകമപരം സ്ഥിരസംജ്ഞിതം

ദധയം വോദയമാശിസ്ഥം രോഗസൂത്രമപി ദധിയാ

ചിന്തനേടംശകസൂത്രസ്യാപ്യയം ന്യായോ വിചിന്ത്യതാം. വ

അ—അതുകളിൽവെച്ചു ഒന്നു ചരസംസ്ഥമായിട്ടും അപരം സ്ഥിരസംജ്ഞിതമായിട്ടും അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടും ഉദയരാശിസ്ഥമായിട്ടും ഭവിക്കുമെങ്കിൽ രോഗസൂത്രവും രണ്ടുവിധമാകുന്നു. അംശകസൂത്രത്തിന്റെ ചിന്തനത്തിലും ഈ ന്യായം വിചിന്തിക്കപ്പെടണം.

സാ—ആരൂഢവും ഉദയവും ഉദയരാശിയായാലും അല്ലെങ്കിൽ അവയിൽ ഒന്നു ചരരാശിയും മറ്റൊന്നു സ്ഥിരരാശിയായി വന്നാലും ഇങ്ങിനെ സാമാന്യസൂത്രമനുസരിച്ചു രോഗസൂത്രവും രണ്ടുവിധം തന്നെയാണ്, ലഗ്നത്തിന്റെ അംശകരാശികൊണ്ടും ആരൂഢരാശികൊണ്ടും ഈ പായപ്പെട്ട ന്യായമനുസരിച്ച് അംശകസൂത്രത്തേയും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ചിലർ ആരൂഢത്തിന്റേയും ലഗ്നത്തിന്റേയും അംശകംകൊണ്ടുതന്നെ അംശകസൂത്രത്തെ ചിന്തിച്ചുവരുന്നു. പ്രാചീനങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പ്രാചീനന്മാരായ ഗുരുക്കന്മാരിൽനിന്നും ഇതിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ട ക്രമമനുസരിച്ചാണ് ചിന്തിച്ചുവരാനുള്ളത്.

ചരേ ചരസ്ഥിരദ്വന്ദ്വം സ്ഥിരേ ദ്വന്ദ്വചരസ്ഥിരാം

ദ്വന്ദ്വ സ്ഥിരോദയചര ജീവരോഗ മൃതിഃ ക്രമാൽ. ന്

അ—ചരത്തിൽ ചരസ്ഥിരഭവങ്ങളും സ്ഥിരത്തിൽ ഭവചരസ്ഥിരങ്ങളും
ഭവചരത്തിൽ സ്ഥിരഭവചരങ്ങളും ക്രമേണ ജീവനും രോഗവും മൃതിയുമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—സാമാന്യസൂത്രം വിചാരിക്കേണ്ടതു് ആരൂഢംകൊണ്ടും ഉഭയലഗ്നംകൊ
ണ്ടുമാണല്ലോ. അവയിൽ ഒന്നു ചരമായും മറേറതു് ചരം സ്ഥിരം ഉഭയം ഇതുകൂടായും
വന്നാൽ ക്രമേണ ജീവസൂത്രവും രോഗസൂത്രവും മൃതിസൂത്രവുമായിത്തീരും. ഇതുപോലെ
അവയിൽ ഒന്നു സ്ഥിരമാകുമ്പോൾ മറേറതു് ഉഭയം ചരം സ്ഥിരം ഇങ്ങനെ വന്നാൽ
അതും ക്രമേണ ജീവസൂത്രമെന്നും രോഗസൂത്രമെന്നും മൃതിസൂത്രമെന്നും ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു.
ഇതുപോലെ അവയിൽ ഒന്നു ഉഭയരാശി ആയിരിക്കുമ്പോൾ മറേറതു് സ്ഥിരഭവചര
ങ്ങളായി വന്നാലും ക്രമേണ ജീവസൂത്രവും രോഗസൂത്രവും മൃതിസൂത്രവുമായിത്തീരമെന്നു്
അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഈ പദ്യം ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ.

ആരൂഢസ്യ ച ലഗ്നസ്യ പത്യാമൈക്യേ ച സഹൃദേ
ജീവസൂത്രം വിജാനീയാൽ സമത്വേ രോഗദം ഭവേൽ. ൧൦

തയോശ്ശാത്രവഭാവേ തു സൂത്രം തു മരണപ്രദം
ഗണയേൽ ലഗ്നനക്ഷത്രാദാമദ്യ പ്രഷ്ട്വജന്മഭം. ൧൧

ത്രിഭിസ്താം വിഭജേൽ സംഖ്യാമേകശേഷേ തു ജീവകൃൽ
ദപിശേഷേ രോഗദം സൂത്രം നിശ്ശേഷേ മരണപ്രദം. ൧൨

അ—ആരൂഢത്തിന്റെയും ലഗ്നത്തിന്റെയും പതികൾക്കു ഐക്യവും സഹൃദ
ഭവം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ ജീവസൂത്രമെന്നു് അറിയണം. സമത്വം സത്തായിരിക്ക
ുമ്പോൾ സൂത്രം രോഗമായി ഭവിക്കും. അവർക്കു ശാത്രവഭാവം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ
സൂത്രം മരണപ്രദമായി ഭവിക്കും. ലഗ്നനക്ഷത്രത്തിൽനിന്നു ആരംഭിച്ചു് പൃഷ്ഠജന്മഭ
ത്തോളം ഗണിക്കണം. ആ സംഖ്യയെ മൂന്നുകൊണ്ടു് വിഭജിക്കണം. ഏകശേഷം സ
ത്തായിരിക്കുമ്പോൾ ജീവകൃത്തായ സൂത്രവും ദപിശേഷം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ രോഗ
മായിരിക്കുന്ന സൂത്രവും നിശ്ശേഷം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ മരണപ്രദമായ സൂത്രവും
ഭവിക്കും.

സാ—ആരൂഢരാശിയുടേയും ഉഭയരാശിയുടേയും അധിപൻ ഒരാളായി വന്നാ
ലും അവർ തമ്മിൽ ബന്ധക്കൂടെയാലും ജീവസൂത്രമാകുന്നു. അവർ തമ്മിൽ സമന്മാരാ
യി വന്നാൽ രോഗസൂത്രമാകുന്നു. അവർ പരസ്പരം ശത്രുക്കളായി വന്നാൽ മരണസൂത്ര
മാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ അധിപസൂത്രത്തിന്റെ ജീവ, രോഗ, മരണസൂത്രങ്ങളുടെ ഭേദങ്ങൾ
ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു. ലഗ്നസ്തടത്തിലെ നക്ഷത്രം മുതൽ പ്രഷ്ഠാവിന്റെ ജന്മനക്ഷത്രംവരെ
എണ്ണി ആ സംഖ്യയെ മൂന്നിൽ ഹരിച്ചു് ഒന്നു ശേഷിച്ചാൽ ജീവസൂത്രവും രണ്ടു ശേഷി
ച്ചാൽ രോഗസൂത്രവും ശേഷമില്ലാതെ വന്നാൽ മൃതിസൂത്രവും ആകുന്നു. അധിപതിസൂത്രം
ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ശത്രുമിത്രത്വം നിസർഗ്ഗേണ ഉള്ളതു വിചാരിച്ചാൽ പോരും. “അ
ന്യോന്യസ്യ ധനവ്യയായസഹജവ്യൂപാര” ഇത്യാദി ന്യായമനുസരിച്ചു് താല്പരലികശ
ത്രുമിത്രപാദികളേകൂടി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണു്. കൂടാതെ അന്യോന്യം ബന്ധക്കൂടൊയി
വരുമ്പോൾ ജീവസൂത്രമാണല്ലോ. ഒരു ഗ്രഹം ബന്ധവും മറെറ ഗ്രഹം സമനമായി വരു
മ്പോഴും ജീവസൂത്രവും ഒരാൾക്കു ബന്ധവും മറെറാരു ഗ്രഹത്തിന്നു ശത്രുവുമായി വന്നാൽ
രോഗസൂത്രവുമാകുന്നു. അങ്ങോട്ടു സമനം ഇങ്ങോട്ടു ബന്ധവുമായി വന്നാൽ ജീവസൂ
ത്രവും അങ്ങോട്ടു സമനം ഇങ്ങോട്ടു ശത്രുവുമായി വന്നാൽ മൃതിസൂത്രവുമാകുന്നു. അ
ങ്ങോട്ടു ശത്രുവായിരിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങോട്ടു ബന്ധവായാൽ രോഗവും സമനം ശത്രു
വായാൽ മൃതിയും ആകുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ പക്ഷാന്തരങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും സമ്മ
തന്മാരായ വൈവജ്ഞന്മാർ ഇങ്ങനെയാണു് ചിന്തിച്ചുവരാറുള്ളതു്.

ആരൂഢതദൃശമയോർദപിതയം ചന്ദ്രരാശിഗം
യദി ജീവനദം സൂത്രം ദപയഞ്ചേൽ സൂത്രരാശിഗം. ൧൩

മൃത്യുസൂത്രം തദാ ജ്ഞേയം യദാ തു പുനരേതദയോഃ

ഏകം ചാന്ദ്രം പരം സൗരം രോഗസൂത്രം തദാ ഭവേൽ. ചര

അ—ആരൂഢതദൃശമങ്ങളുടെ ദ്വിതയം ചന്ദ്രരാശിഗമായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ജീവനുമായ സൂത്രവും ദ്വയം സൂര്യരാശിഗമാകുന്നു എങ്കിൽ മൃത്യുസൂത്രമെന്നും അപ്പോൾ ജ്ഞേയമാകുന്നു. പിന്നെ ഇതുകളിൽവെച്ചു ഏകം ചാന്ദ്രമായിട്ടും അപരം സൗരമായിട്ടും യാതൊരു കാലത്തു ഭവിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അതു രോഗസൂത്രമെന്നും ജ്ഞേയമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ആരൂഢവും അതിന്റെ പത്താംഭാവവും ചന്ദ്രരാശികളാണെങ്കിൽ ജീവസൂത്രമെന്നും സൂര്യരാശികളാണെങ്കിൽ മരണസൂത്രമെന്നും ഒന്ന് ചന്ദ്രരാശിയും മറ്റൊന്ന് സൂര്യരാശിയുമായി വന്നാൽ രോഗസൂത്രമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. മേടം, ഇടവം, മിഥുനം, കർക്കടകം, ധനു, മകരം ഇതുകൾ ചാന്ദ്ര(രാത്രി) രാശികളും ശേഷമുള്ളവ സൂര്യ(പകൽ)രാശികളുമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ അഞ്ചു സൂത്രങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു ജീവദശാശ്രതുഭേദങ്ങൾ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഇനി അവയുടെ ഫലം പറയപ്പെടുന്നു.

ജീവസൂത്രഫലം ദീർഘമായുഷ്ഠൗ ശമനാദി ച

രോദഗാൽപത്തിശ്ച തഥ് ദൈർഘ്യം രോഗസൂത്രം ഫലം മതം.

മൃതിസൂത്രഫലം മൃത്യുഃ പ്രച്ഛ്ഛേഃ സംബന്ധിനാമപി

പ്രേച്ഛിതാച്ഛിമപി പ്രച്ഛ്ഛേഃ സൂത്ര ജീവനദാമിനി. ചര

രോഗദേ കാത്യുനാശാദിർഭുഖം ഭീമപി മൃത്യുദേ

അതു ഗ്രന്ഥാന്താം ചാസ്തി തദേവേന വിചിഖ്യതേ. ചര

അ—ദീർഘമായ ആയുസ്സും തക്ഷശമനാദിയും ജീവസൂത്രഫലമാകുന്നു. രോദഗാൽപത്തിയും തഥ് ദൈർഘ്യവും രോഗസൂത്രഫലമാകുന്നു. പ്രച്ഛാവിന്റെയും സംബന്ധികളുടേയും മൃത്യു മൃതിസൂത്രഫലമാകുന്നു. ജീവനദാദിയായ സൂത്രം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രേച്ഛിതാച്ഛിയും രോഗമായ സൂത്രം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ കാത്യുനാശാദിയും മൃത്യുമായ സൂത്രം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ ഭുഖവും ഭീതിയും വാച്യമാകുന്നു ഇവിടെ ഗ്രന്ഥാന്തരവും ഭവിക്കുന്നു. അതുതന്നെ വിശദമാക്കും ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—പ്രശ്നക്രിയയിലുള്ള ലക്ഷണങ്ങളെക്കൊണ്ടും മറ്റും ഉള്ള ശുഭാശുഭഫലങ്ങൾ നാലാമദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇനി സൂത്രം, ത്രിസ്തം, അഷ്ടമംഗലം മുതലായവയെ ഈ അദ്ധ്യായംമുതൽ പറയുന്നു. ഉപരിയുടെ സൂത്രഫലമാണ് ആദ്യമായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്നത്. ജീവസൂത്രഫലം ദീർഘായുസ്സ് രോഗശാന്തി മുതലായ ശുഭഫലങ്ങൾ നേടാകുന്നു. രോഗസൂത്രം രല്ലാലുള്ള രോഗത്തിന് ദൈർഘ്യത്തെയും മറ്റും രോഗങ്ങളുടെ ഉത്ഭവത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മരണസൂത്രം പ്രച്ഛാവിനോ തൽസംബന്ധികളായ മനങ്ങൾക്കോ മരണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് രോഗപ്രശ്നത്തിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. ജീവസൂത്രമാണെങ്കിൽ ഇച്ഛിച്ച കാര്യത്തിന് സിദ്ധിയും രോഗസൂത്രമാണെങ്കിൽ നാശമുതലായ അനീഷ്ടവും മൃത്യുസൂത്രമാണെങ്കിൽ ഭുഖവും ഭയവും ഫലമാകുന്നു. സൂത്രചിന്തനയിൽ മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ചില വചനങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. ആ വചനത്തെ താഴെ എഴുതുന്നു.

അയുർവ്വീർയ്വം ധനമപി തഥാ പദ്യതേ ജീവസൂത്ര

തക്ഷസൂത്രഞ്ചൈവ് ധനമതിമഹാഭാഗഭേദാപ്രപീഡാഃ

ദീരുഗ്വച്ഛിർദ്വിനമന മനഃകർമ്മഭംഗോടന്ത്യസൂത്ര

പ്രച്ഛ്ഛേച്ഛാച്ഛം ഫലമിതിദൃശം സർവ്വപുഷ്ടസു സുതൈഃ. ചര

അ—ജീവസൂത്രത്തിൽ അയുസ്സും വീർയ്യവും അപ്രകാരം ധനവും വർദ്ധിക്കുന്നു. തക്ഷസൂത്രം ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ധനഹാനിമനോഭാഗഭേദാപ്രപീഡകൾ ഭവിക്കുന്നു. അന്ത്യസൂത്രത്തിൽ ദീരുഗ്വച്ഛിയും ദിനംതോറും മനഃകർമ്മഭംഗവും ഭവിക്കുന്നു. സൂത്രങ്ങളെക്കൊണ്ട് സർവ്വപുഷ്ടകളിലും ഇപ്രകാരം പ്രച്ഛാവിന്റെ ഫലം ദൃശമാകുംവണ്ണം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ജീവസൂത്രമാണെങ്കിൽ ആയുസ്സും വീര്യവും ധനവും വലിക്കുമെന്നും രോഗസൂത്രമാണെങ്കിൽ മനസ്സുകൊണ്ടു ചിന്തിച്ച കാര്യങ്ങൾക്കു നാശമാണെന്നും മരണസൂത്രമാണെങ്കിൽ ഭയവും രോഗവുചെയ്യും മുറയ്ക്കുമുറയ്ക്കും അഭീഷ്ടകാര്യനാശവും കർമ്മവിപ്ലവവും ഫലമാണെന്നും പറയേണ്ടതാണ്. വിവാഹം സന്താനം മുതലായവയേസംബന്ധിച്ചുള്ള ഏതു പ്രശ്നമായാലും സൂത്രംകൊണ്ടുള്ള ഫലം ഉറപ്പായി പറയാവുന്നതാണ്.

സൂത്രം യദ്ഭൂതസംബന്ധി മൃത്യുക്രൂപാഥ യോഗകൃത്

തദ്ഭൂതാംശഭവൻ ഭേദേന യോഗാൻ പ്രവൃത്തിനിദ്രിഭേദേ. ൧൯

അ—യത്ഭൂതസംബന്ധിയായ സൂത്രം മൃത്യുക്രൂപായോ അല്ലെങ്കിൽ രോഗകൃത്തായോ ഭവിക്കുന്നു. പ്രവൃത്തിന്റെ ഭേദത്തിൽ തത്ഭൂതാംശഭവങ്ങളായ രോഗങ്ങളെ വിനിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

സാ—സൂത്രങ്ങൾക്കു പഞ്ചഭൂതാവസ്ഥ മുൻപേ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇവിടെ രോഗസൂത്രത്തിനോ മൃത്യുസൂത്രത്തിനോ ആ ഭൂതങ്ങളിൽവെച്ച് ഏതൊന്നാണോ വരുന്നത്. ആ ഭൂതസംബന്ധമായ രോഗത്തെ പ്രവൃത്തി പറയണം.

മാംസാസ്ഥിതപക്വസിരാഭോമ പൃഥ്വി ഭേദമുതാം തന്നേ

സേവാസ്യുങ്മൃതശുക്ലാസ്യതോയം തോയമുദാഹൃതം. ൨൦

ക്ഷുന്താധാലസ്യനിദ്രാഭാസേജ്ജാംഗചലനം മരുൽ

ഭേദാശ്ചമംഗേ ച മോഹശ്ച സാലപസഞ്ച ജമാ നഭഃ. ൨൧

ഏവം വസി സ്തർജ്ജംഗുനാം പഞ്ചഭൂതമയി തന്മഃ

പഞ്ചോക്താസൂത്ര സൂത്രാണി ത്രിഷണ്ണിപാസ്യേ പ്രമേധതേ. ൨൨

അ—ഭേദമുള്ളതുകളുടെ തന്മയിൽ മാംസാസ്ഥിതപക്വസിരാഭോമം പൃഥ്വി എന്നും സേവാസ്യുങ്മൃതശുക്ലാസ്യതോയം തോയമെന്നും ക്ഷുന്താധാലസ്യനിദ്രാഭാസേജ്ജാംഗചലനം മരുതെന്നും ഭേദാശ്ചമംഗങ്ങളും മോഹവും സാലപസഞ്ചം ജരയും നഭഃസ്തേജ്ജാഹൃതമാകുന്നു. ഇപ്രകാരം സമ്യജ്ഞങ്ങളുടേയും തന്മ പഞ്ചഭൂതമയിയായിഭവിക്കുന്നുവല്ലോ. ഇവിടെ അഞ്ചു സൂത്രങ്ങൾ ഉക്തങ്ങളായി. അന്യന്മാർ മൂന്നു സൂത്രങ്ങളെത്തന്നെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു.

സാ—എല്ലാ ജന്തുക്കളുടേയും ശരീരം പഞ്ചഭൂതമയമാണല്ലോ. ഇവയിൽ മാംസവും തപക്വം ഞരവും രോമവും ഭൂമിഭൂതത്തിന്റെ അംശമാകുന്നു. വിയപ്പ് രക്തം മൂത്രം ശുക്ലം വായിലുള്ള വെള്ളം ഇവകൾ ജലഭൂതത്തിന്റെ അംശമാകുന്നു. വിശപ്പ് ദാഹം ആലസ്യം ഉറക്കം ഭോകാഹി ഇവയെല്ലാം അഗ്നിഭൂതത്തിന്റെ അംശങ്ങളാകുന്നു. ശരീരാവയവങ്ങൾക്കുള്ള വിറയൽ ഇളക്കമുതലായ ചലനാദികൾ വായുഭൂതത്തിന്റെ അംശമാകുന്നു. നിശ്ചവസ്തങ്ങളിൽ ഉള്ള വെറുപ്പും ഒരു വസ്തുവിൽ അധികമായ ആഗ്രഹവും ഗുണഭോജനാനമില്ലായ്മയും പേടിയും വയോഹാരിയും ആകാശഭൂതത്തിന്റെ അംശങ്ങളാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു ജന്തുക്കളുടെ ശരീരങ്ങളെല്ലാം പഞ്ചഭൂതമയമാണെന്നു വന്നുകൂടുന്നു. സാമാന്യസൂത്രം പൃഥ്വി ആണല്ലോ. അതു രോഗസൂത്രമായോ മൃത്യുസൂത്രമായോ വന്നാൽ പൃഥ്വിഭൂതസംബന്ധമായ മാംസം അസ്ഥി തപക്വ മുതലായ പൃഥ്വിക്ക് പറ്റാത്തതിട്ടുള്ള അവയവങ്ങൾക്കാണ് രോഗമെന്നു പറയണം. ഇതുപോലെ മറ്റു സൂത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടും രോഗം ഇന്നു ധാതുക്കളിലാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുകൊള്ളുക.

നക്ഷത്രാധിപസൂത്ര ഭേദ വർത്തമാനഫലാത്മകേ

സാമാന്യം ഭൂതകാലഭേദേ വേദിപ്രശ്നഫലസ്യ ചഭേക. ൨൩

അ—നക്ഷത്രാധിപസൂത്രങ്ങൾ രണ്ടുകളും വർത്തമാനഫലാത്മകങ്ങളാകുന്നു. സാമാന്യം ഭൂതകാലത്തിലും അന്യങ്ങൾ ഭവിക്കുൽഫല സൂചകങ്ങളാകുന്നു.

സാ—ഈ അഞ്ചു സൂത്രങ്ങളിൽവെച്ച് സാമാന്യസൂത്രഫലം കഴിഞ്ഞുകാലത്തു അനുഭവിച്ചുപോയതും നക്ഷത്രസൂത്രത്തിന്റെയും അധിപതിസൂത്രത്തിന്റെയും ഫലങ്ങൾ

അപ്പോൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും അംശകസ്യത്രത്തിന്റെയും മഹാസ്യത്രത്തിന്റെയും ഫലങ്ങൾ ഭാവിക്കാലുള്ള അനുഭവിച്ചാനുള്ളതും ആണെന്നു പറയേണ്ടതാണ്.

ലഗ്നാദാപഞ്ചമഗൈരാനവമസ്ഥശ്ച പഞ്ചമാന്നവമാൽ

ആലഗ്നഗൈരപി ഭവദ്ഭാവി ച ഭൂതം ശുഭാശുഭം ജ്ഞേതം. ൨൭

അ—ലഗ്നത്തിൽനിന്ന് ആപഞ്ചമഗങ്ങളായും പഞ്ചമത്തിൽനിന്ന് ആനവമസ്ഥങ്ങളായും നവമത്തിൽനിന്നു ആലഗ്നഗങ്ങളായുമിരിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഭവത്തും ഭാവിയും ഭൂതവുമാകുന്ന ശുഭാശുഭം ജ്ഞേതമാകുന്നു.

സാ—ഈ ശ്ലോകവും മറ്റൊരുപ്രകാരത്തിൽ സൂത്രഫലങ്ങളുടെ കാലഭേദത്തെ അറിയാനുള്ളതാണ്.

ലഗ്നമുതൽ നാലുരാശികളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ വർത്തമാനഫലഭാതാക്കന്മാരും അഞ്ചാംഭാവം മുതൽ നാലു രാശികളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ ഭാവീഫലഭാതാക്കന്മാരും ഒൻപതാമെടം മുതൽ നാലുരാശികളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ ഭൂതഫലഭാതാക്കന്മാരുമാകുന്നു. “ശിവിഭൂവപയോമരുദ്ഗണാനാം വശിനോ ഭൂമിസുതാദയഃ ക്രമേണ” എന്നുള്ള വചനമനുസരിച്ച് സാമാന്യസൂത്രനാഥൻ ഖുധനം അധിപതിസൂത്രനാഥൻ ശുക്രനും അംശകസ്യത്രനാഥൻ ക്ഷണം നക്ഷത്രസൂത്രനാഥൻ ശനിയും മഹാസ്യത്രനാഥൻ വ്യാഴവുമാണെന്നറിഞ്ഞു അതതു സൂത്രനാഥന്മാരെക്കൊണ്ട് (നില്ക്കുന്ന ഭാവം യോഗം മുതലായവകൊണ്ട്) സൂത്രഫലങ്ങളുടെ വിശേഷങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ഇനി കണ്ണാഭരണപ്രകാരമുള്ള സൂത്രങ്ങളെ പറയുന്നു.

സൂത്രാണാം ത്രിതയസ്യ കീർത്തിതമിഹ പ്രാധാന്യമന്യൈഃ പരം

തൽകണ്ണാഭരണ സമീപിതമിഹാപ്യേതൽഫലജ്ഞാപ്യതഃ

ആരൂഢോദയയോദ്യാപായാമപി തയോഃ സംബന്ധി ചാങ്കാംരയോ

രഃദിത്യാംശകയോശ്ച യച്ച തദിഹാരൂഢസ്തടം ഗഹവൃതാം. ൨൮

അ—ഇവിടെ അന്യന്മാരാൽ സൂത്രങ്ങളുടെ ത്രിതയത്തിന്ന് ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം കീർത്തിതമായി ഭവിക്കുന്നു. അത് കണ്ണാഭരണത്തിൽ സമീപിതമാകുന്നു. ഇവിടെയും ഇതും ഫലവും വചിക്കപ്പെടുന്നു. ആരൂഢോദയങ്ങളാകുന്ന രണ്ടുകളുടേയും അതുകളുടെ അങ്കാംശങ്ങളുടേയും ആദിത്യാംശങ്ങളുടേയും സംബന്ധിയായി യാതൊന്നു ഭവിക്കുന്നവോ ഇത് അതായി ഭവിക്കുന്നു. ഇവിടെ ആരൂഢസ്ഥിതവും ഗ്രഹിക്കപ്പെടണം.

സാ—ചില ആചാര്യന്മാരുടെ അഭിപ്രായം മേൽപ്രകാരമല്ല. മൂന്നുസൂത്രങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യമുള്ളത് എന്നാണ്, അപ്രകാരം കണ്ണാഭരണമെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ശരിയായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെയും ആ സൂത്രങ്ങളേയും അതിന്റെ ഫലങ്ങളേയും പറയുന്നു. അവയിൽ ഒന്നു ആരൂഢംകൊണ്ടും ഉദയലഗ്നംകൊണ്ടും രണ്ടു ആരൂഢനവാംശകംകൊണ്ടും ഉദയലഗ്നനവാംശകംകൊണ്ടും മൂന്നു ആരൂഢപാദശാംശംകൊണ്ടും ഉദയലഗ്നപാദശാംശംകൊണ്ടും ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിന്റെ ക്രമം സാമാന്യസൂത്രം ചിന്തിക്കുന്നതിനു മുൻപേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെയാണ്. അതായത് ആരൂഢത്തിന്റേയും ഉദയത്തിന്റേയും (ആരൂഢോദയയോർഭാഗം) ഇത്യാദി വചനപ്രകാരം രോഗമുതലീ വസ്യത്രഭേദങ്ങൾ അറിയേണ്ടതാണ്. ഇതുപോലെ ഈ രണ്ടു ഭാവങ്ങളുടേയും സ്ഥിതം വരുത്തി അവയുടെ നവാംശകരാശി അറിഞ്ഞു, അവയുടെ ചരസ്വദിരോഭയമറിഞ്ഞു മേൽപ്രകാരം സൂത്രഭേദങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ഇതുപോലെതന്നെ നവാംശകരാശികളുടെ ചരസ്വദിരോഭയമറിഞ്ഞു അവിടെയും സൂത്രഭേദങ്ങൾ മേൽപ്രകാരം ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്.

ഇതിനു “ലഗ്നസ്ഥിതസ്യ ഭം തൃകപാ” എന്ന വചനപ്രകാരം ആരൂഢസ്ഥിതവും വരുത്തിക്കൊള്ളണം.

ആരൂഢോദയയോസ്തയേ ശ്ച നവഭാഗാങ്കാംരസംബന്ധി യൽ

സൂത്രാണാം ത്രിതയം മുതിപ്രദമിദം യദ്യനയോന്നാഥയോഃ

സ്വസ്വപാങ്കാശദിവാകരാംശകപതീ സ്യാതാം ച ചേദൈപമിണ്ണേ

ഭോഷേ ത്രിസ്തദുതലക്ഷണഭശാദീനാം ത്രിയേതാപ്യരക്. ൨൯

അ—ആരൂഢോദയങ്ങളുടെ സംബന്ധിയായും അതുകൂടെ നവഭാഗാക്ഷസംബന്ധിയായും ഇരിക്കുന്ന സൂത്രങ്ങളുടെ ത്രിതയം യാതൊന്നോ ഇതു മുതിർപ്പുമായി ഭവിക്കുമെങ്കിലും ഇതുകൂടെ നാമന്മാർക്ക് സ്വസ്വാംശാശിവാകരാംശപതികൾ വൈരികളായി ഭവിക്കുമെങ്കിലും ത്രിസ്ഫുടദൂതലക്ഷണഭോജികൾക്കു ഭോഷം സത്തായിരിക്കുമ്പോഴും അതുകായിരിക്കുന്നവനും മരിക്കും.

സാ—ആരൂഢോദയങ്ങൾക്കൊണ്ടും ഇതുകൂടെ നവാംശകളെക്കൊണ്ടും അതുപോലെ ദ്വാദശാംശകളെക്കൊണ്ടും ആണല്ലോ മൂന്നു സൂത്രങ്ങളെ ചിന്തിക്കേണ്ടത്. ഈ മൂന്നും മരണസൂത്രമായി വരികയും ആരൂഢലഗ്നാധിപന്മാർക്ക് ആരൂഢലഗ്നനവാംശകാധിപന്മാരും ദ്വാദശാംശകാധിപന്മാരും ശതകളായി വരികയും ദൂതലക്ഷണം ത്രിസ്ഫുടംഭോപാഹാരാദികൾ മുതലായവ അനിഷ്ടമായി വരികയും ചെയ്യാൽ പ്രഷ്ഠാവ് ആരോഗ്യമുള്ളവനാണെങ്കിലും (വലിയ രോഗങ്ങളില്ലെങ്കിലും) മരിച്ചുപോകാനുപായം.

സൂത്രാണാം ത്രിതയേടതു ജീവനകരേ ചാംശേശയോഃ സൗഹൃദേ ശസ്തേ ത്രിസ്തദൂതലക്ഷണഭോജിദാദികേ ചാഖിലേ അത്യാസന്നമുതേപിഹ ന മുതിർച്ചിശ്രേടഥ സൂത്രാദികേ ജീവേൽ കർമ്മദിനേ പ നൈവ സുകരം ഭോഷേടധികേ ജീവനം-ഇതി.

അ—ഈ സൂത്രങ്ങളുടെ ത്രിതയം ജീവനകരമായും അംശേശന്മാർക്ക് സൗഹൃദം സത്തായും ത്രിസ്ഫുടദൂതലക്ഷണഭോജിദാദികമായ അഖിലവും ശസ്തേയം ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ അത്യാസന്നമുതിയായിരിക്കുന്നവനും മുതിർച്ചിയിലായിരിക്കുന്നില്ല. അനന്തരം സൂത്രാദികം മിത്രമായിരിക്കുമ്പോൾ കർമ്മങ്ങൾക്കൊണ്ടുതന്നെ ജീവിക്കും. ഭോഷം അധികമായിരിക്കുമ്പോൾ ജീവനം സുകരമല്ല.

സാ—ഈ സൂത്രങ്ങൾ മൂന്നും ജീവസൂത്രങ്ങളായിവരിക, ആരൂഢാധിപനും ലഗ്നാധിപനും അതുകൂടെ നവാംശകാധിപന്മാരും ദ്വാദശാംശകാധിപന്മാരും ബന്ധുക്കളായിവരിക, ത്രിസ്ഫുടം ദൂതലക്ഷണം ഭോ അപഹാരം ചിദ്രം ഇവയെല്ലാം ശുഭപ്രദമായിരിക്കുക, ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ പ്രഷ്ഠാവ് കഠിനരോഗത്തിൽ കിടക്കയാണെങ്കിലും മരിക്കയില്ല. പിന്നെ ചില സൂത്രങ്ങൾ രോഗമുതലുകളും ചിലതു ജീവനുമായി മിത്രമായിരിക്കുക. ആരൂഢലഗ്നാധിപന്മാർക്ക് നവാംശദ്വാദശാംശകാധിപന്മാർ ബന്ധുക്കളും ശതകളുമായി വരിക. ത്രിസ്ഫുടം ദൂതലക്ഷണം ഭോ മുതലായവ ശുഭാമൃതങ്ങളാൽ മിത്രമായി വരിക; ഇവയുണ്ടായാൽ പ്രായശ്ചിത്തം മുതലായ പുണ്യകർമ്മങ്ങൾക്കൊണ്ടു രോഗശാന്തിവന്നു ജീവിക്കുമെന്നു പറയണം.

സൂത്രം ദൂതലക്ഷണം മുതലായതുകൾക്ക് ഭോഷാധികൃതമാണുള്ളതെങ്കിൽ വ്യാധിശമനം ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നും പറയണം. ഈ സൂത്രത്രിതയചിന്തനം മരണചില വിധത്തിലും ചെയ്യാറുണ്ട്. എങ്കിലും എനിക്ക് ഉപദേശലബ്ധമായ അർത്ഥത്തെയാണ് ഇവിടെ വിവരിച്ചത്. ഇങ്ങനെ ഇവിടെ കണ്ണാഭരണവചനം അവസാനിച്ചു.

വാ—ഏതൽ സൂത്രവിഷയം.

അ--ഇതു സൂത്രവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇവിടംവരെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് സൂത്രങ്ങളുടെ ഗുണഭോഷം ചിന്തിക്കേണ്ട ക്രമത്തെയാണ്, ഇനി ത്രിസ്ഫുടഫലം ചിന്തിക്കാനുള്ള ക്രമം പറയപ്പെടുന്നു.

കുളീരഭംഗമത്സ്യേഷു ഭോഷദം സ്വാദ്യഭോമാത്തമം

തത്രാപ്യഹീദ്രപേഷ്ണേഷു തൈമവ ത്രിസ്തദം ദേവേൽ. ൧൨

അ—ത്രിസ്ഫുടം കുളീരഭംഗമത്സ്യങ്ങളിൽ ഉത്തരത്തെ അതിക്രമിക്കാതെ ഭോഷമായി ഭവിക്കും. അവിടേയും അഹീദ്രപേഷ്ണങ്ങളിൽ അപ്രകാരംതന്നെ ഭോഷമായി ഭവിക്കും.

സാ—കർക്കശംശിയിൽ ത്രിസ്ഫുടം വരുന്നത് ഭോഷമാണ്. പൂശ്ചികം , ശിശിയിൽ ത്രിസ്ഫുടം വരുന്നത് അതിനേക്കാൾ ഭോഷമാണ്. മീനംശിയിൽ ത്രി

സിംഹം വരുന്നത് അതിലും ഭോഷമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതുപോലെ ആയിലും തുകേട്ട രേഖയി ഈ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ത്രിസ്ഫുടം വരികയാണെങ്കിൽ ക്രമേണ ഭോഷവും വലിപ്പം വലിപ്പിച്ചിരിക്കും. കൂടാതെ ഈ രാശികളിൽ ഒന്നാമത്തെ അംശകത്തിനേക്കാൾ ഭോഷം രണ്ടാമത്തെ അംശകത്തിനും അതിനേക്കാൾ ഭോഷം മൂന്നാമത്തെ അംശകത്തിനും നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തെ കാലിനേക്കാൾ ഭോഷം രണ്ടാമത്തെ കാലിനും ഇങ്ങിനെ മേലോട്ടു ചുറ്റോട്ടു ഭോഷം വലിപ്പിച്ചിരിക്കുമെന്നും ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു.

കുക്കിപ്പുഴികമീനാനാം ത്രിസ്ഫുടം ചരമാംശം

മൃത്യുപ്രദം ഭവേൽത്തനമബ്ജമാസദിനൈഃ ക്രമാൽ.

൨൯

അ—കുക്കിപ്പുഴികമീനങ്ങളുടെ ചരമാംശമായ ത്രിസ്ഫുടം ക്രമേണ അബ്ജമാസദിനങ്ങളെക്കൊണ്ടു മൃത്യുപ്രദമായി ഭവിക്കും; നിശ്ചയം.

സാ—കുക്കിപ്പുഴികമീനങ്ങളിൽ ഒട്ടവിലത്തെ നവാംശകത്തിൽ ത്രിസ്ഫുടം വന്നാൽ ഒരു മാസത്തിനകവും വൃശ്ചികം രാശിയിൽ ഒട്ടവിലത്തെ അംശകമായാൽ ഒരു മാസത്തിനകവും മീനരാശിയിൽ ഒട്ടവിലത്തെ അംശകത്തിലായാൽ ഒരു ദിവസത്തിനകവും പ്രാപ്താവു മരിച്ചുപോകുമെന്നു പറയണം.

സംഹാരഗമസദ്യുക്തം പ്രഷ്ടർഭേദാംശകാദികം

ജന്മതാരത്രയസ്ഥഞ്ച നിയമേന മൃതിപ്രദം.

൩൦

അ—സംഹാരഗമമായും അസദ്യുക്തമായും പ്രാപ്തവിന്റെ ഭേദാംശകാദികമായും ജന്മതാരത്രയസ്ഥമായും ഇരിക്കുന്ന ത്രിസ്ഫുടം നിയമേന മൃതിപ്രദമായി ഭവിക്കും.

സാ—സംഹാരഖണ്ഡത്തിലോ സംഹാരരാശിയിലോ സംഹാരനക്ഷത്രത്തിലോ ത്രിസ്ഫുടം വന്നാലും അല്ലെങ്കിൽ പാപന്മാരോടുകൂടുക പ്രാപ്തവിന്റെ എണ്ണപത്തൊന്നു കാലു നൂറ്റൊട്ടാകാലു മൂവഞ്ചുശാങ്കാലു ജന്മനക്ഷത്രങ്ങളോ ഇവകൾ വന്നാലും പ്രാപ്താവു നിശ്ചയമായും മരിച്ചുപോകുമെന്നു പറയണം.

മേടംമുതൽ നാലുരാശികൾ സൃഷ്ടിഖണ്ഡവും ചിങ്ങമുതൽ നാലുരാശികൾ സ്ഥിതിഖണ്ഡവും ധനു മുതൽ നാലുരാശികൾ സംഹാരഖണ്ഡവുമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ മേടം സൃഷ്ടിരാശി ഇടവം സ്ഥിതിരാശി മിഥുനം സംഹാരരാശി ഇങ്ങിനെ ക്രമേണ കുക്കിപ്പുഴികയും വിചാരിച്ചുകൊള്ളുക.

അശ്വതി സൃഷ്ടിനക്ഷത്രം ഭരണി സ്ഥിതിനക്ഷത്രം കാർത്തിക സംഹാരനക്ഷത്രം ഇപ്രകാരം കാർത്തികമുതലും ക്രമേണ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളുക. ഇതിനു്—

“മേഷാൽ കേസചിന്നസ്തമൈവ ധനുഷോ ഭാനാം ചതുഷ്ഠം ക്രമാൽ

സൃഷ്ടിഖണ്ഡാനവിനാശസംജ്ഞമജ്ഞോ ദസ്രാത്ഥമാ ഭാനി ച

തീണി തീണി നവാംശകാ ഭവനചന്നാശർക്കുസന്ധ്യാഹചരേ-

ഷഷ്ഠാശീതിതമാംശകാദിഷു റഥാ നോ ദശാഭനം ത്രിസ്ഫുടം”

൩൧

എന്നുള്ള ആശ്വാസമാകുന്നു. ഈ വചനംകൊണ്ടു് അംശകങ്ങളുടെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതി സംഹാരങ്ങളും മേഷാദിയാലായി മുൻപേ പറഞ്ഞവണ്ണത്തന്നെ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണെന്നും, കുക്കിപ്പുഴികമീനങ്ങളുടെ അന്ത്യമായ ഗണ്ഡാന്തസന്ധി ഏറ്റവും ഭോഷകരമാണെന്നും വീണ്ടും പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

സൃഷ്ടിഖണ്ഡഗ്രഹോദ്ധസ്ഥമഥവാ ശുഭസംയുതം

യദോജ്വരരിചാപാംശഗതം ത്രിസ്ഫുടമായുഷേ.

൩൨

അ—സൃഷ്ടിഖണ്ഡഗ്രഹോദ്ധസ്ഥമായും അല്ലെങ്കിൽ ശുഭസംയുതമായും അല്ലെങ്കിൽ അജ്വരിചാപാംശഗതമായും ഇരിക്കുന്ന ത്രിസ്ഫുടം ആയുസ്സിനായി ഭവിക്കും.

സാ—സൃഷ്ടിഖണ്ഡത്തിലോ സൃഷ്ടിരാശിയിലോ സൃഷ്ടിനക്ഷത്രത്തിലോ നില്ക്കുക, ഇന്ദ്രോരോടു കൂടുക, വിശേഷിച്ചു മേടം ചിങ്ങം ധനു ഈ നവാംശകങ്ങളിൽ നില്ക്കുക; ഇവയെല്ലാം ത്രിസ്ഫുടത്തിന്റെ ആയുസ്സുണ്ടായി ലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു.

“സായുക്തം ഗുളികേന ച യദി ലൈരർത്ഥനാ ശോഭനം ത്രിസ്തം
തത്ര സ്പാത്തദൃശ്യഭാവോ യദി നിജേ ശോഭന ച കൽപോ ഗഭഃ
ഭോഷാണാം നവകേന ചാനപിതമിദം പ്രകൃർ പി പഞ്ചൈ ഭേദത്
സൃഷ്ട്വർക്ഷാദിഗതം ച സർഗ്രഹയുതം ഭീഷ്മായുതാമോഗ്യം.”

എന്നുള്ള ശാസ്ത്രവചനമനുസരിച്ചു ത്രിസ്തത്തിൽ ഗുളികനോ പാപന്മാരോ
നിൽക്കുന്നുവെങ്കിൽ ത്രിസ്തനക്ഷത്രത്തിലോ അതിന്റെ ത്രികോണനക്ഷത്രത്തിലോ ജനി
ച്ചവരാറെങ്കിലും പ്രാജ്ഞാവിന്റെ ഭവനസംബന്ധികളായുണ്ടെങ്കിൽ അവർ രോഗദുഃഖ
മുണ്ടെന്നു പറയണം. “ത്രിസ്തത്തിന്” വിഷോഷ്ണവിഷിഗണ്ഡാന്താദികളായ നവദോഷ
ബന്ധമുണ്ടായാൽ പ്രാജ്ഞവിന് തതുല്യങ്ങളായ ആപത്തുണ്ടെന്നു പറയണം. മറ്റു രോഗ
ത്തിന്റെ സാരം മേൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

ത്രിസ്തസ്യ ഭഗാണാദിവദ്ഗുശാശ്രിതമാശിപൈഃ

നാതമ തുഭാതു ബന്ധുപുത്രഭായ്യാശുഭാശുഭം.

൩൨

അ—ത്രിസ്തത്തിന്റെ ഭഗാണാദിവദ്ഗുശാശ്രിതമാശിപന്മാരെക്കൊണ്ടു താത മാ
തുഭാതുബന്ധുപുത്രഭായ്യാശുഭാശുഭം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ത്രിസ്തത്തിന്റെ ഭ്രൂക്കാണ്, ഹോര, നവാംശം, ത്രിംശാംശം, പ്രാദ
ശാന്ത, ക്ഷേത്രം. ഈ ബന്ധുക്കളുടെ അധിപന്മാർ ഏതു രാശിയിൽ നിൽക്കുന്നുവോ
ആ രാശിനാമന്മാരെക്കൊണ്ടു അച്ഛൻ, അമ്മ, സഹോദരൻ, ബന്ധു, പുത്രൻ, ഭായ്
ഇവരുടെ ശുഭാശുഭം ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. അതായതു് ത്രിസ്തത്തിന്റെ ഭ്രൂക്കാണ് നാ
മൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ അധിപനെക്കൊണ്ടു അച്ഛന്റെ ശുഭാശുഭവും ഹോരനാമൻ
നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ നാമനെക്കൊണ്ടു അമ്മയുടെ ശുഭാശുഭവും ഇങ്ങിനെ ഭ്രൂക്കുണ ചേ
പ്പോട്ടു ചിന്തിച്ചുകൊള്ളാവുന്നതാണ്.

സഗുണൈസ്തേ ശുഭം വാച്യം സദോഷൈശ്ച തഥാശുഭം

ഭോഷാ ദുർബലതാനിഷ്ടസ്ഥിതിപാപാനപയാദയഃ

ഇഷ്ടഭാവസ്ഥിതിർവീര്യം സദ്യോഗേക്ഷാ ച തദ്ഗുണാഃ

ഭ്രൂക്കാണ്യാദ്യധിപൈരേവ കൈശ്ചിദേവം നിരൂപ്യതേ.

൩൩

അ—സഗുണമായ അവരെക്കൊണ്ടു ശുഭവും സദോഷമായ അവരെക്കൊ
ണ്ടു അശുഭവും അപ്രകാരം വാച്യമാകുന്നു. ദുർബലതാനിഷ്ടസ്ഥിതിപാപാനപയാദികൾ
ഭോഷങ്ങളാകുന്നു. ഇഷ്ടഭാവസ്ഥിതിയും വീര്യവും സദ്യോഗേക്ഷകളും തൽഗുണങ്ങളാക
ുന്നു. ചിലാൽ ഭ്രൂക്കാണ്യാധിപന്മാരെക്കൊണ്ടുതന്നെ ഇവയ്ക്കും നിരൂപിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഭ്രൂക്കാണ്നാമൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ നാമൻ ഇഷ്ടഭാവസ്ഥിതി ബലം
ശുഭായാഗം ശുഭദൃഷ്ടി മുതലായ ഗുണങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ പിതാവിന്നു ശോഭനഫലം പറയ
ണം. ബലഹാനി അനിഷ്ടസ്ഥിതി പാപദൃഷ്ടി പാപയോഗം മുതലായ ഭോഷങ്ങളുണ്ടെ
ങ്കിൽ പിതാവിന്നു അനിഷ്ടവും പറയേണ്ടതാണ്. ഇതുപോലെ ഹോരനാമൻ നില്ക്കു
ന്ന രാശിനാമന്റെ ഇഷ്ടഭാവസ്ഥിതി മുതലായ ഗുണങ്ങളേയും ദുർബലതാനിഷ്ടസ്ഥിതി
മുതലായ ഭോഷങ്ങളേയും ആശ്രയിച്ചു മാതാവിന്റെ ശുഭാശുഭങ്ങളും പറയണം. ഇതു
പോലെ മറ്റ് സ്ഥാനങ്ങളിലും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ചില ദൈവജ്ഞന്മാർ ഭ്രൂക്കാണ്
നാമന്മാരെക്കൊണ്ടുതന്നെ താതമാതാദികളുടെ ശുഭാശുഭം വിചാരിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്.

ത്രിസ്തേട്കാദിഭ്യുക്തേ പിത്രാദീനാമശോഭനം

ചതുഷ്പദംശകേ ഭേ വാ ത്രിസ്തം പാപയുഗ്ഗദി

വാച്യഃ ചതുഷ്പദാം നാശ ഏവം യുക്ത്യാം വിചിന്ത്യതാം.

൩൪

അ—ത്രിസ്തേട്കാദികളോടു യുക്തമായിരിക്കുമ്പോൾ പിതാദികൾക്കു് അ
ശോഭനം വാച്യമാകുന്നു. ചതുഷ്പദംശകത്തിലെ ഭത്തിലോ ത്രിസ്തം പാപയുക്തമായി
വേിക്കുമെങ്കിൽ ചതുഷ്പദങ്ങളുടെ നാശം വാച്യമാകുന്നു. ഇപ്രകാരം യുക്തരിക്കൊണ്ടു
വിചിന്തിക്കപ്പെടണം.

സാ—ത്രിസ്ഫുടത്തിൽ സൂര്യൻ നിന്നാൽ പിതാവിനു ദോഷമാണെന്നും ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ അമ്മയ്ക്കു ദോഷമാണെന്നും ചൊല്ലാ മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ട് കാരകന്മാർ സരിച്ചു സഹോദരികൾക്കു ദോഷമാണെന്നും പറയണം. ത്രിസ്തം പാപനോടുകൂടി നാല്പാലിരാശിയിലോ അശംകത്തിലോ നിൽക്കുന്നുവെങ്കിൽ നാല്പാലികൾക്കു നാശത്തെ പറയണം. “ഏവം യുക്ത്യാ വിചിന്ത്യതാം” എന്നുള്ള ഭാഗംകൊണ്ട് മേൽ പറഞ്ഞവണ്ണം ത്രിസ്തം ദപിപാത്തുരാശിയിൽ നിന്നാൽ മനുഷ്യക്കും ജലരാശിയിൽ നിന്നാൽ ജലാശയങ്ങൾക്കും ദോഷം പറയാവുന്നതാണ്.

കന്നി ധനുവിന്റെ പൂർവാർദ്ധം മിഥുനം തുലാം കുംഭം ഈ രാശികൾ ദപിപാത്തു കളും, മീനം കർക്കടകം മകരത്തിന്റെ അന്ത്യാർദ്ധം ഇതുകൾ ജലരാശികളും ധനുവിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം മകരത്തിന്റെ പൂർവാർദ്ധം മേടം ഇടവം ചിങ്ങം ഇതുകൾ നാൽപ്പാലിരാശികളും വൃശ്ചികം കീടാരാശിയുമാകുന്നു. ഇതിന്,

“കന്യാഹയാൽയമതൗലിംമടാദപി പാദ-
സ്തോയാശ്രയാ സ്വഷ്ടകളീമമൃഗാന്ത്യഭാഗാഃ
പൂർവാപരേ ഗൃഹഹയാംഗദളേ മൃഗേഭ്യോ
മേഷോ വൃഷശ്ച പശുപാ മധുപസു കീടഃ”

എന്ന വചനം പ്രമാണമാകുന്നു.

ദിവസത്രിതയാദവാക്കലഹോ മേതുന്നാ വിനാ
ധനഹീനസ്യ വൃദ്ധസ്യ ഭൂസുരസ്യ സമാഗമഃ. ൩൫
അഗ്നിഭീതിസ്തതോ നാശഃ പാത്രസ്യ വസനസ്യ വാ
തതഃ ക്ഷതശരീരസ്യ മോഗിണോ വാ സമാഗമഃ. ൩൯
തതഃ സപ്താഗമഃ ശുദ്ധവിപ്രസ്യാഗമനം തഥാ
സമീപേ കസ്യ ചിന്താമൃതാധ്യാധിതാഷ്ടമഗേ വിധൗ. ൩൭
ഭംഗാദ്യെർദ്ദീപഹാനിയാ ലക്ഷണാനി മുതേന പ
ദസ്രാദിനവതാമാണാം ത്രിസ്ഫുടേതു ത്രികോണഗേ. ൩൮
ത്രിസ്ഫുടാംശസ്യ മാശേര്യാ ത്രികോണേ ദൈവ തദുത്ഭവഃ. ൩൯

അ—ദിവസത്രിതയത്തിൽനിന്നു മുൻപേ മേതുകൂടാതെ കലഹവും, ധനഹീന നായി വൃദ്ധനായ ഭൂസുരന്റെ സമാഗമവും, അഗ്നിഭീതിയും, അനന്തരം വസ്ത്രത്തിന്റെ യോ പാത്രത്തിന്റേയോ നാശവും, അപ്രകാരം ക്ഷതശരീരന്റേയോ മോഗിയുടേയോ സമാഗമവും, അനന്തരം സപ്താഗമവും, അനന്തരം ശുദ്ധവിപ്രന്റെ ആഗമനവും, അനന്തരം ചതുഷ്ഠാത്തുകളുടെ നാശമോ ഭാസന്റെ പതനമോ ഭവിക്കയും, അനന്തരം സമീപത്തിൽ ഒരുത്തൻ വിധു വ്യാധിതാഷ്ടമഗനായിരിക്കുമ്പോൾ മുതലോ അല്ലെങ്കിൽ ഭംഗാദിങ്ങളെക്കൊണ്ടു ദീപഹാനിയോ ഭവിക്കയും ഇങ്ങനെ ഒൻപതുകൾ ത്രിസ്തം ദസ്രാദിനവതാങ്ങളുടെ ത്രികോണഗമായിരിക്കുമ്പോൾ ഉള്ള മുതിയുടെ ലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു. ത്രിസ്താംശത്തിന്റേയോ രാശിയുടേയോ ത്രികോണേടു സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ തദുത്ഭവം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ത്രിസ്ഫുടം മരണസൂചകമായി കണ്ടാൽ മരണത്തിന്നു നിമിത്തങ്ങളായ ചില ലക്ഷണങ്ങൾ പറയാനുള്ള ക്രമമാണ് ഇവിടെ പറയാൻ പോകുന്നത്. അശ്ചതി മകം മൂലം ഈ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ത്രിസ്ഫുടം വന്നാൽ പ്രശ്നദിവസത്തിനുമേൽ മൂന്നു ദിവസത്തിനകം കാരണം കൂടാതെ പ്രാച്ചാവിന്റെ വീട്ടിൽവെച്ച് ഒരു കലാമുണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ പ്രാച്ചാവ് നിശ്ചയമായും മരിക്കും. ഭരണി പൂരം പൂരാടം ഈ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ത്രിസ്ഫുടം നിന്നാൽ ദരിദ്രനായ ഒരു വൃദ്ധബ്രാഹ്മണൻ മേൽപ്രകാരം മൂന്നു ദിവസത്തിനകം പ്രഷ്ടഭവനത്തിൽ വരുന്നുവെങ്കിൽ പ്രാച്ചാവ് മരിക്കും. ത്രിസ്ഫുടം കാർത്തിക ഉത്രം ഉത്രാടം ഇവയിൽ നിന്നാൽ അഗ്നിദയം മൂന്നുദിവസത്തിനകമുണ്ടായാൽ പ്രാച്ചാവ്

മരിക്കും. രോഹിണി അത്തം തിരുവോണങ്ങളിൽനിന്നാൽ മേൽപ്രകാരം ചാത്രം ഉടയ്ക്കുകയോ വസ്ത്രം നശിക്കുകയോ ചെയ്താൽ പ്രാശ്നം മരിക്കും. മകയിരം ചിത്ര അവിട്ടങ്ങളിൽ നിന്നാൽ രോഗിയോ ക്ഷതശരീരിയോ മേൽപ്രകാരം പ്രാശ്നവിന്റെ വീട്ടിൽവന്നാൽ പ്രാശ്നം മരിക്കും. ആതിര ചോതി ചതയങ്ങളിൽ നിന്നാൽ മേൽപ്രകാരം സ്വപ്നം വന്നാൽ പ്രാശ്നം മരിക്കും. പുണ്യർത്ഥവിശാഖപുരുഷാതികളിൽ നിന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠാഹ്വേനം മേൽപ്രകാരം വരുന്നപക്ഷിൽ മരണകരമാകുന്നു. പുയം അനിഴം ഉത്തൃട്ടാതികളിൽ നിന്നാൽ പൂർണ്ണകന്റെ വീട്ടിലോ അടുത്തുള്ള വീടുകളിലോ നാശ്വാപിനാശമോ ഭൂതാനാശമോ ഉണ്ടായാൽ മേൽപ്രകാരം മരണകരമാകുന്നു. ആയില്യം കേട്ട രേവതികളിൽ നിന്നാൽ പ്രാശ്നവിന്റെ അഷ്ടമരാശിക്കുരസമയം സമീപത്തു ചൊറാറാൽ മരിക്കുകയോ വണ്ടു മുതലായ ജന്തുക്കൾ വന്നു വിളക്കണയ്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ പ്രാശ്നം മരിക്കുമെന്നു പറയണം.

ത്രിസ്ഫുടം ഏതൊരു നക്ഷത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവോ ആ നക്ഷത്രത്രികോണങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ലക്ഷണങ്ങളാണ് മുതികരുണ്ടാകുന്നത്. ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രശ്നദിവസത്തിനു മേൽ മൂന്നു ദിവസത്തിനകം ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. ത്രിസ്ഫുടരാശിയുടേയോ അഥവാ നവാംശകരാശിയുടേയോ ത്രികോണങ്ങളിൽ ചന്ദ്രൻ വരുമ്പോൾ ആണ് ഈ ലക്ഷണമുണ്ടാകേണ്ടത്.

ജപമസ്താപസ്തന്തേ മൃദ്ധ്നി വിശേഷേണോണ്ണമതജസഃ
അതിസാരഃ സുധാഭാനോർഭൂമിപുത്രസ്യ തു വ്രണം. ൨൦൦

ജന്തസ്യ ചാങ്മനസേഃ സ്തംഭഃ പാരവശ്യഞ്ച നേത്രയോഃ
വേദനാ സകലാംഗേഷു ധീഭൂമൗ ഗുരോ സ്തമൃതഃ. ൨൦൧

ശോഫഃ ശുക്രസ്യ മന്ദസ്യ സംകോചഃ കരപാദന്തോഃ
മാഹാസ്യ ചതനം കേതോർവ്യാധിപ്രണ ഉദാഹൃതഃ. ൨൦൨

ത്രിസ്ഫുടേന സമ തസ്യ ത്രിസ്ഫുടാംശകപസ്യ ചാ
രോഗിണോ യദി രോഗസ്ത്യാനന്മണം തസ്യ നിശ്ചിതം. ൨൦൩

ദശാമപഹൃതിം ചൂരിദമാനീയ ത്രിസ്ഫുടോഡുനഃ
ഏഷ്വാദിർ ഖടികാഭിസൈർവത്സരന്തഃ ഫലം വദേൽ. ൨൦൪

അ—ഉണ്ണത്തേജസ്സിന്റെ വ്യാധി ജപരവും തന്മവിന്നും വിശേഷിച്ചു മൃദ്ധാവിന്നും താപവുമാകുന്നു. സുധാഭാനവിന്ന് അതിസാരവും ഭൂമിപുത്രന്റെ വ്യാധി വ്രണവും ജന്തന്റെ വ്യാധി ചാങ്മനസ്സുകളുടെ സ്തംഭവും നേത്രങ്ങളുടെ പാരവശ്യവുമാകുന്നു. ഗുരുവിന്റെ വ്യാധി സകലാംഗങ്ങളിൽ വേദനയും ധീഭൂമവും എന്നു സ്തമൃതമാകുന്നു. ശുക്രന്റെ വ്യാധി ശോഫവും മന്ദസ്ത്വം കരപാദങ്ങളുടെ സംകോചവും രാഹുവിന്ന് വ്യാധി പതനവും കേശവിന്നു വ്രണവും എന്ന് ഉദാഹൃതവുമാകുന്നു. ത്രിസ്ഫുടത്തോടു സമതന്ത്രയോ ത്രിസ്ഫുടാംശകന്തോയോ രോഗം രോഗിക്കു ഭവിക്കുമെങ്കിൽ അവന്നു മരണം നിശ്ചിതമാകുന്നു. ത്രിസ്ഫുടോഡുവിന്റെ ഏഷ്ടകളായ ഖടികകളെക്കൊണ്ട് ഭരതയേയും അപഹൃതിയേയും ചരിദത്തേയും ആനയിച്ചിട്ട് അതുകൊണ്ടു വത്സരാന്തമായ ഫലത്തെ വദിക്കണം.

സാ—ത്രിസ്ഫുടത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെയോ ത്രിസ്തൂടത്തിന്റെ അംശകനാമന്റെയോ രോഗം ആണ് രോഗിക്കുള്ളതെങ്കിൽ ആ രോഗി നിശ്ചയമായും മരിച്ചു പോകുമെന്നു പറയണം. ആഭിത്യന്റെ വ്യാധി ജപരവും ശരീരത്തിലും വിശേഷിച്ചു തലയിലും ചൂടുമാകുന്നു. ചന്ദ്രന്റെ വ്യാധി അതിസാരമാണ്. ചൊവ്വയ്ക്കും കേതുവിന്നും വ്രണമാണ്. ബുധന്നു വാക്കിന്നും മനസ്സിന്നും ശക്തിയില്ലായ്മയും കണ്ണുകൾക്കു പരവശതയുമാകുന്നു. വ്യാഴത്തിന്നു ബുദ്ധിഭ്രമവും എല്ലാ അവയവങ്ങളിലും വേദനയുമാണ്. ശുക്രനു വീക്കവും ശനിക്കു കൈകാൽ കോച്ചുകയും രാഹുവിന്നു വീഴ്ചയുമാകുന്നു. ത്രിസ്തൂടനക്ഷത്രത്തിൽ ചെല്ലാനുള്ള നാഴികയും വിനാഴികയുംവെച്ച് നക്ഷത്രഭംഗവിധി അനുസരിച്ചു ഭരതയും അപഹാരവും ചരിദവും വരുത്തി പ്രാശ്നം ഒരു കൊല്ലത്തിനുള്ളിലനുഭവിപ്പാനുള്ള ഫലങ്ങളെ പറയണം. പ്രശ്നഫലം സാമാന്യേന വത്സരവ്യാപ്തമാകുന്നു.

വാ—അത്രപ്രശ്നഭരാനയനേ പക്ഷാന്തമസ്തി. തദപി ലിഖ്യതേ.

അ—ഇവിടെ പ്രശ്നഭരാനത്തിൽ പക്ഷാന്തരം ഭവിക്കുന്നു. അതും ലേഖനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—പ്രശ്നശേ വരുന്നതിനു വേറെയും പക്ഷാന്തരമുണ്ട്. അതിനെ താഴെ കാണിക്കുന്നു.

പ്രശ്നോദ്ധൃതിസ്ഫുടാഭ്യാം വിധിവദുഡ്വദശാം മാദിനാ ച-

പ്രതീപം

യാതാദിന്മാധികാഭിന്നയതു തിസ്രഷു വൈ ഗൃഹ്യതാം താസു ചൈകാ

പ്രശ്നേ യാത്രാനുചാ ശുഭതേദിതമദേ ചാബ്ജികേ മാസികേ വാ

ഭേദാഭ്യാം വാസമാഃ സൂത്രീഗുണിതവിഹൃതാഃ സൈവ നേയാ ദശ-

ഭേദാഃ.

അ—വിധിവേലേ പ്രശ്നോദ്ധൃതിസ്സുടങ്ങൾകൊണ്ട് ഉഡ്വദശയെ നയിക്കണം. മാദിനയെക്കൊണ്ടും, പ്രതീപമാകുംവണ്ണം യാതകളായിരിക്കുന്ന നാഡികൾകൊണ്ടും നയിക്കണം. ആദ്യത്തെ മൂന്നു ദശകളിൽവെച്ച് ശുഭതേദിതരമായ പ്രശ്നത്തിൽ യാതൊന്നും അനുഗ്രഹമായി ഭവിക്കുന്നു. ആ ദന്നു ഗ്രഹിക്കപ്പെടണം. ആബ്ജികമായും മാസികമായും ഉള്ള പ്രശ്നത്തിൽ ത്രിഗുണിതവിഹൃതമായ വേദാബ്ജങ്ങൾ വാസരങ്ങളായി ഭവിക്കും. ഇന്ദ്രവിന്റെ ആ ദശതന്നെ നേയയായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—പ്രശ്നകാലത്തു ചന്ദ്രസ്സുടത്തിലും ത്രിസ്സുടത്തിലും ചെല്ലാനുള്ള നക്ഷത്രനാഴികകളെക്കൊണ്ടു നക്ഷത്രശേയും ത്രിസ്സുടശേയും വരത്തുക. ഗുളികസ്സുടത്തിന്റെ നക്ഷത്രത്തിൽ ചെന്ന നാഴികകൊണ്ടു ഗുളികശേയും വരത്തുക. ഗുളികശേയ്ക്കു വൃത്കൃമണ ആണു് ദശ കല്പിക്കേണ്ടതു്. അതായതു് ആദിത്യദശ കഴിഞ്ഞാൽ ഇകൃശേ, പിന്നെ കേതുദശ, ഇങ്ങിനെയാണു് ആ പ്രശ്നം. ശുഭരൂപമായോ അശുഭരൂപമായോ ഇരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞിട്ടു് ആ പ്രശ്നത്തോടു് ഏതൊരുവിധമുള്ള ദശ ആണോ യോജിക്കുന്നതു് ആ ദശകളെ വരുത്തി പ്രശ്നാവിന്റെ അനുഭവത്തെ അറിയണം. വത്സരഫലപ്രധാനമായും മാസഫലപ്രധാനമായും പ്രശ്നം രണ്ടുവിധമാകുന്നു. അവയിൽ വത്സരഫലപ്രധാനമായി പ്രശ്നത്തിൽ ദശാവത്സരങ്ങളെ മൂന്നിൽ പെരുക്കിയാൽ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശാഭിവസങ്ങളായിരിക്കും. മാസഫലപ്രധാനമായ പ്രശ്നമാണെങ്കിൽ ദശാവത്സരങ്ങളെ നാലിൽ ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഫലം ദശാഭിവസമായിരിക്കും. ഇവിടെ പ്രശ്നശേ മൂന്നുവിധം പാത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ചന്ദ്രസ്സുടത്തിലെ നക്ഷത്രത്തിൽ ചെല്ലാനുള്ള നാഴിക വിനാഴികകളെ വെച്ചു യാതകരീതിപ്രകാരം ദശ വരത്തുന്നതാണു് നല്ലതു്. അപഹാരവും മരിദ്രവും ശേക്കൊണ്ടു വരുത്തിക്കൊള്ളണം.

ഇതി പ്രശ്നമാതൃ ഷഷ്ഠാദ്ധ്യായഃ

ഇങ്ങിനെ പ്രശ്നമാതൃ ആറാമദ്ധ്യായം അവസാനിച്ചു.

അഥ സപ്തമാദ്ധ്യായപ്രാരംഭഃ.

വാ—അഥ അഷ്ടമം ഫലഫലാസൂത്രേണ

അ—അനന്തരം അഷ്ടമാദ്ധ്യായഫലം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—“പ്രജ്ഞാനിജ്ജമാതൃഭാവിരഗതി” ഇത്യാദി ന്യായമനുസരിച്ചു് ഇനി അഷ്ടമം ഫലഫലമാണു് പറയേണ്ടതു്. അതിന്റെ ക്രമം ഇവിടെ പറയപ്പെടുന്നു.

വാമസ്ഥേന ഫലം ഭൂതം വർത്തമാനത്തു മദ്ധ്യതഃ

ദക്ഷിണസ്ഥേന ഭാവിനി ഫലാനി ച വിനിർദ്ദിശേൽ.

അ—വായുവുമായ സ്ഥാനംകൊണ്ടു ഭൂതമായ ഫലത്തെയും മദ്ധ്യംകൊണ്ടു വായുവായ ഫലത്തെയും ദക്ഷിണസ്ഥമായ സ്ഥാനംകൊണ്ടു ഭാവികളായ ഫലങ്ങളെയും വിനിശ്ചയിക്കണം.

സാ—മൂന്നു സ്ഥാനമായിട്ടാണല്ലോ അഷ്ടമംഗലം ഇരിക്കുന്നത്. അവയിൽ ഇടത്തുഭാഗത്തുള്ള സംഖ്യകളെക്കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ ഫലങ്ങളേയും നടുവിലിരിക്കുന്ന സംഖ്യകൊണ്ടു അപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന (വർത്തമാനകാല)ഫലങ്ങളേയും വലത്തുഭാഗത്തുള്ള സംഖ്യകൊണ്ടു ഭാവികാലഫലങ്ങളേയും പറയണം. പ്രശ്നദിവസത്തിൽ ആരമാസം മുൻപുവരെ ഭൂതകാലവും പ്രശ്നദിവസം മുതൽ ആരമാസംവരെ ഭാവികാലവും മദ്ധ്യരണ്ടിലും ഓരോമാസം വർത്തമാനകാലവും ആണെന്നു് “പ്രശ്നദിനാൽ പൂർവ്വചാപ്തപരം കർമ്മകൃതമേണമാസാനാം ഭൂതഭാവിചവേദം ഋതുരേകം വർത്തമാനമിതി ചാട്ടം” ഈ വചനംകൊണ്ടു കാണുന്നു.

അധ്യാമദ്യോല്പഭാഗവേ വപുഷോ ദക്ഷിണാദയഃ
യുഗ്മസംഖ്യാ വപുഭാഗേ ഗ്രഹാക്തവ്യാധിമാദിശേൽ. ൨

അ---ദക്ഷിണാദികൾ വപുസ്സിന്റെ അധ്യാമദ്യോല്പഭാഗങ്ങളിൽ വെക്കുന്നു. യുഗ്മസംഖ്യാ വപുഭാഗത്തിൽ ഗ്രഹാക്തവ്യാധിയെ ആദേശിക്കണം.

സാ—വലതുവശമുള്ള സംഖ്യകൊണ്ടു ശരീരത്തിന്റെ അരക്കെട്ടുമുതൽ കീഴ്പ്പോട്ടുള്ള ഭാഗത്തെയും മദ്ധ്യത്തുള്ള സംഖ്യകൊണ്ടു കണ്ണാ മുതൽ അരക്കെട്ടുവരെയുള്ള ഭാഗത്തെയും ഇടതുവശമിരിക്കുന്ന സംഖ്യകൊണ്ടു കണ്ണത്തിനു മേലുള്ള ഭാഗത്തെയും സംബന്ധിക്കുന്നതാണു്. ഈ മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളിൽവെച്ചു ഏതൊരു സ്ഥാനത്താണോ രണ്ടു നാലു ഇത്യാദി യുഗ്മസംഖ്യകൾ ഇരിക്കുന്നത്. (മുൻപാഞ്ഞ ക്രമമനുസരിച്ചു് അതു് ഏതൊരു ശരീരഭാഗത്താകുന്നുവോ അവിടെ വ്യാധിയുണ്ടെന്നു പറയണം. വ്യാധിയുടെ ഭേദം ആ സംഖ്യയ്ക്കു് വിധിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റേതാണെന്നു് അറിയണം. ഗ്രഹങ്ങളേയും വ്യാധിക്രമങ്ങളേയും ക്രമേണ പറയുന്നു.

സ്ഥാനേവേ ത്രിവിധേ ചൈകാദിശേഷേ സൂക്ടാസ്തരാദയഃ
ധപജാദ്യ ഗരുഡാദ്യാശ്ച പഞ്ചഭൂതാനി ച ക്രമാൽ. ൩

അ—മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളിലും ഏകാദിശേഷം സന്തായിരിക്കുമ്പോൾ ഭാസ്കരാദികളും ധപജാദ്യങ്ങളും ഗരുഡാദ്യങ്ങളും പഞ്ചഭൂതങ്ങളും ക്രമേണ ഭവിക്കും.

സാ—ഈ മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളിലുമുള്ള സംഖ്യകൊണ്ടു് സൂര്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളെയും ധപജം മുതലായ യോനികളേയും ഗരുഡൻ മുതലായ ജന്തുക്കളേയും പൂമിവി മുതലായ ഭൂതങ്ങളേയും കല്പിക്കണം. അതായതു് അഷ്ടമംഗലസംഖ്യയിൽ ഒരു സ്ഥാനത്തു് ഒരു പരൽ ശേഷിച്ചു ഏകിൽ ഗ്രഹം സൂര്യനാണെന്നും യോനി ധപജമാണെന്നും ഗരുഡൻ ജന്തുവാണെന്നും പൂമിവി ഭൂതമാണെന്നും ധരിക്കണം. രണ്ടുമുതൽ ശേഷിയായാണെങ്കിൽ അടിയിൽ പറയുന്ന ക്രമമനുസരിച്ചു് ഗ്രഹാദികളെ നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളുക.

അക്രാമജീവവിച്ഛക്രമദവദ്രാഹയഃ ക്രമാൽ
ധപജധുമഹരിശേപാക്ഷചരമാതംഗപായസാഃ. ൪

താർക്ഷ്യമാജ്ജാമസിംഹശപാഹ്വാഖുദപിപശശാസ്തമാ
ധപജസിംഹൈരമഹീ ദന്തിവൃഷൗ ജലമയൗ മതൌ. ൫

ധൂമോ വഹ്നിഃ ഖരോ വായുഃ ശപകാകൌ വിയദാത്മകൌ.

അ—അക്രാമജീവവിച്ഛക്രമദവദ്രാഹികളും ധപജധുമഹരിശേപാക്ഷചരമാതംഗപായസങ്ങളും അപ്രകാരം താർക്ഷ്യമാജ്ജാമസിംഹശപാഹ്വാഖുദപിപശശാസ്തമാ ധപജസിംഹൈരമഹീ ദന്തിവൃഷൗ ജലമയൗ മതൌ എന്നീ മതങ്ങളാകുന്നു. ധൂമം വഹ്നിയായും ഖരൻ വായുവായും ശപകാകൗ വിയദാത്മകൌങ്ങളായും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—മേൽപറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥികളുടെ ക്രമത്തേയാണ് ഇവിടെ പറയുന്നത്. ഒരു സംഖ്യ ശേഷിച്ചാൽ സൂര്യൻ, രണ്ടു ശേഷിച്ചാൽ ചൊവ്വ ഇങ്ങനെ ക്രമേണ മേല്പോട്ടു ഗുരു ബുധൻ ശുക്രൻ ശനി ചന്ദ്രൻ രാഹു ഇവരെ കല്പിച്ചുകൊള്ളുക. ഇതുപോലെതന്നെ ഒന്നു മുതൽ എട്ടുവരെയുള്ള സംഖ്യകളിൽ ക്രമേണ ധനു ധൂമം സിംഹം ശ്വാം വരം മജാ കാകൻ ഈ യോനികളേയും കല്പിക്കണം. ഇതുപോലെ ഗരുഡൻ മാർക്കരൻ സിംഹം ശ്വാം സ്പും മൂഷികൻ മജാ മുതൽ ഇങ്ങനെ ക്രമേണ ജന്തുക്കളേയും കല്പിക്കണം. റിന്നിട്ട് ധനുയോനിയേയും സിംഹയോനിയേയും പൂർവ്വികൃതമെന്നും ഗജയോനിയേയും വൃഷയോനിയേയും ജലകൃതമെന്നും ധൂമയോനി അഗ്നികൃതമെന്നും വരയോനി വായുകൃതമെന്നും ശ്വായോനിയും കാകയോനിയും ആകാശകൃതമെന്നും കല്പിച്ചുകൊള്ളണം ഇനി ഇവയുടെ ഫലം ക്രമേണ പറയപ്പെടുന്നു.

അഭീഷ്ടാർത്ഥമാഗമം കീർത്തി ജയം ഭൂപതിമാനനം. സ

സഭാജനപദഗ്രാമസൽകൃതിം കുരുതേ മവിഃ

ചോരഭൂപായുധാഗ്നിഭ്യോ ഭയം സ്തന്ദാച്ച ദൈരവ്യാൽ. െ

കലഹജപരവിത്താസൃക്ഷശിരോനേത്രഗദാൻ കുജഃ

ഗുരുദൈവതവിപ്രാണാം പ്രസാദജശുഭാഗമം. വ

ദുക്തലഹമദന്ത്യശപസുതാപ്തിം കുരുതേ ഗുരുഃ

ശപഗോമൃഗാദിതോ ഭീതിം വിഷ്ണുകോപം വിചർച്ചികാം. ൻ

തപശ്ശോഭം സന്നിപാതഞ്ച കുരുതേ ശീതരശ്മിജഃ

ഭൂഷണാംബരശയ്യാപ്തിം സ്രീസുഖം മുഷ്ടഭോജനം, മ

കൃഷിഗോമഹിഷീലാഭം കുരുതേ ഭൂനന്ദനഃ

വാതശുലാഭയം ചോരദുഷ്ടനാഭ്യോ ഭയം ശനിഃ പ

കുരുതേ മരണാദ് ഭീതിം ദുർഗ്രഹാണാഞ്ച പീഡനം

വേഗസൗഖ്യം മനഃപ്രീതിം സുഹൃൽസപജനസംഗമം. പ

ജലോത്ഥസസ്യപാനാനന്ദാപ്തിം പൂണ്ണചന്ദ്രിമാഃ

കുഷ്ടപാമാദികാൻ രോഗാൻ നേത്രപാദഭവാനപി. പ

വിഷഭീതിഞ്ച നീചാനാം വിരോധം കുരുതേ ഫണി.

അ—അഭീഷ്ടാർത്ഥമാഗമത്തേയും കീർത്തിയേയും ജയത്തേയും ഭൂപതിമാനനത്തേയും സഭാജനപദഗ്രാമസൽകൃതിയേയും രവി ചെയ്യുന്നു.

കുജൻ ചോരഭൂപായുധാഗ്നികളിൽനിന്നും സ്തന്ദനിൽ നിന്നും ദൈരവനിൽനിന്നും ഭയത്തെയും കലഹജപരവിത്താസൃക്ഷശിരോനേത്രഗദങ്ങളെയും ചെയ്യുന്നു.

ഗുരു ഗുരുദൈവതവിപ്രന്മാരുടെ പ്രസാദജശുഭാഗമത്തേയും ദുക്തലഹമദന്ത്യശപസുതാപ്തിയേയും ചെയ്യുന്നു.

ശീതരശ്മിജൻ ശപഗോമൃഗാദികളിൽനിന്നും ഭീതിയേയും വിഷ്ണുകോപത്തേയും വിചർച്ചികയേയും തപശ്ശോഭത്തേയും സന്നിപാതത്തേയും ചെയ്യുന്നു.

ഭൂനന്ദനൻ ഭൂഷണാംബരശയ്യാപ്തിയേയും സ്രീ സുഖത്തേയും മുഷ്ടഭോജനത്തേയും കൃഷിഗോമഹിഷീലാഭത്തേയും ചെയ്യുന്നു.

ശനി വാതശുലാഭയത്തേയും ചോരദുഷ്ടനങ്ങളിൽനിന്നും ഭയത്തേയും മരണത്തിൽനിന്നും ഭീതിയേയും ദുർഗ്രഹങ്ങളുടെ പീഡനത്തേയും ചെയ്യുന്നു.

ചന്ദ്രമസ്സ് വേഗസൗഖ്യത്തേയും മനഃപ്രീതിയേയും സുഹൃൽസപജനസംഗമത്തേയും ജലോത്ഥസസ്യപാനാനന്ദാപ്തിയേയും ചെയ്യുന്നു.

ഫണി കഷ്ടപാമാദികളായും നേത്രപാദഭവങ്ങളായും ഉള്ള രോഗങ്ങളേയും വിഷ ഭീതിയായും നീചന്മാരുടെ വിരോധത്തേയും ചെയ്യുന്നു.

സാ—ഒന്നു ശേഷിച്ചാൽ ആദിത്യൻ, രണ്ടു ശേഷിച്ചാൽ ചൊവ്വ, മൂന്നു ശേഷിച്ചാൽ വ്യാഴം ഇത്യാദി ക്രമം മുൻപേ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവിടെ ആദിത്യനായാൽ അഭിഷേകാദ്യത്തിന്റെ സിദ്ധിയും കീർത്തിയും കാര്യങ്ങളിൽ വിജയവും രാജാവിൽനിന്നു ബഹുമാനവും സഭകളിലും നാട്ടുകാരിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും വെച്ചു സൽക്കാരവും ഫലമാകുന്നു.

ചൊവ്വയാണെങ്കിൽ (രണ്ടു ശേഷിച്ചാൽ) കള്ളന്മാർ രാജാക്കന്മാർ ആയുധം ഇവയിൽ നിന്നു ആപത്തും അഗ്നിയേയും സുബ്രഹ്മണ്യകോപം ദൈരവോപദ്രവം ഇവയും കലഹം പനി രക്തവിത്തം ശിരോരോഗം നേത്രവ്യാധി ഇവയും ഫലമാകുന്നു.

വ്യാഴമാണെങ്കിൽ (മൂന്നു ശേഷിച്ചാൽ) ഗുരുക്കന്മാരുടേയും ദേവന്മാരുടേയും ഈ ഘണ്ടകളേയും അനുഗ്രഹങ്ങളാൽ നന്മയും വസ്രം സ്വസ്തിയും ആന കതിര ഇതുകളുടെ ലാഭവും ഫലമാകുന്നു.

ബുധനായാൽ (നാലു ശേഷിച്ചാൽ) പറ്റു പട്ടി മുതലായ മൃഗങ്ങളിൽനിന്നും ഉപദ്രവവും വിഷ്ണുകോപവും ചൊരി ചിരങ്ങ് തപഗ്രോഹങ്ങൾ ത്രിദോഷകോപം ഇവയും ഫലമാകുന്നു.

ശുക്രനായാൽ (അഞ്ചു ശേഷിച്ചാൽ) ആദരണങ്ങൾ വസ്രങ്ങൾ കിടക്കകൾ ഇവയുടെ ലാഭവും ഭായ്യാസുഖം മൃഷ്ടാനഭോജനം കൃഷിഗുണം പശുക്കൾ ഏതമകൾ ഇതുകളുടെ ലാഭവും ഫലമാകുന്നു.

ശനിയായാൽ (ആറു ശേഷിച്ചാൽ) വാതരോഗം വയറുവേദന കള്ളന്മാരിൽ നിന്നും ഭൃഷ്ടന്മാരിൽനിന്നും ഭയം മരണതുല്യങ്ങളായ രോഗങ്ങളിൽനിന്നു ക്ലേശം ദുർബ്ബാധകളുടെ ഉപദ്രവം ഇവ ഫലമാകുന്നു.

ചന്ദ്രനാണെങ്കിൽ (ഏഴു ശേഷിച്ചാൽ) ഗൃഹസുഖം മനഃസുഖം ബന്ധുക്കളോടും സ്വജനങ്ങളോടും ചേർച്ച വെള്ളത്തിലുണ്ടാകുന്ന ധാന്യങ്ങളുടെ ലാഭം അന്നപാനസുഖം സ്രീസുഖം ഇവ ഫലമാകുന്നു.

രാഹുവാണെങ്കിൽ (ഏട്ടു ശേഷിച്ചാൽ) കഷ്ടം രക്തദുഷ്കൃം നിമിത്തമുണ്ടാകാവുന്ന മാരാചീല വ്യാധികൾ നയനരോഗം വിഷഭയം ഭൃഷ്ടനങ്ങളുടെ വിരോധം ഇവ ഫലമാകുന്നു. ഈ ഫലങ്ങൾ ഇടതുവശമുള്ള സംഖ്യകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചതാണെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞതാണെന്നും മദ്ധ്യയുള്ള സംഖ്യകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചതാണെങ്കിൽ അല്പം നടക്കുന്നതാണെന്നും വലത്തുവശമുള്ള സംഖ്യകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചതാണെങ്കിൽ വരാനുള്ളതാണെന്നും മുൻപാഞ്ഞ ന്യായംകൊണ്ടു ഗ്രഹ്യമാണല്ലോ.

ആരോഗ്യമത്ഥലാഭഞ്ച ലഭതേ ശത്രുനാശനം

പുത്രലാഭം ച നിയമാദ് ധനജസന്ദർശനാനമഃ.

൧൫

ചിത്തദുഃഖം മഹാപ്രാധിം ശത്രുപീഡാം നിരത്ഥതാം

സ്ഥാനഭ്രംശം വിവാദഞ്ച ലഭതേ ധൂമദർശനാൽ.

൧൯

നീരോഗതപം സുതപ്രാപ്തിം മനുപ്രീതിം ധനാഗമം

ദിജഭൂപാലസമ്മാനം ലഭതേ സിംഹദർശനാൽ.

൧൭

വിപ്രവാസം ഭയശ്ചൈവ ഭവ്യനാശം രജം തഥാ

അപമൃത്യം വിവാദഞ്ച നിർദ്ദിശേഷപ്രദർശനാൽ.

൧൮

സ്രീലാഭം പുത്രലാഭം ച ധനലാഭം ഗൃഹം സുഖം

ലഭതേ ചായുരാരോഗ്യം വൃഷസന്ദർശനാനമഃ.

൧൯

ദിഷഭാഗമനം മോരം സ്ഥാനനാശം ധനക്ഷയം

കാർഷ്വഹാനിം മനുക്ലേശം ലഭതേ ചമദർശനാൽ.

൨൦

സ്രീഭോഗം ധനധാന്യാപ്തിം സുഹൃദാം സംതമം സുഖം
ഭൂപാലരത്നലാഭം ച കഥയേദം ഗജദർശനാൽ. ൧൧

സ്ഥാനഭാരം സുഹൃന്മാരം സ്ഥാനനാശം ചാഹമേവം
ജീവനാശമേതർത്ഥം ലഭേത കാകദർശനാൽ. ൧൨

അ—ധപജസന്ദർശനം ഹേതുവായിട്ട് ആരോഗ്യത്തേയും അനാലാഭത്തേയും ശത്രുനാശത്തേയും പുത്രലാഭത്തേയും നരൻ നിയമേന ലഭിക്കുന്നു.

ശൃമദർശനം ഹേതുവായിട്ട് ചിത്തഭുഖ്യത്തേയും മഹാവ്യാധിയേയും ശത്രുപീഡയേയും നിരന്തരതയേയും സ്ഥാനഭാരത്തെയും വിവാദത്തേയും ലഭിക്കുന്നു.

സിംഹദർശനം ഹേതുവായിട്ട് നീദരാഗതപത്തേയും സുതപ്രാപ്തിയേയും മനഃപ്രീതിയേയും ധനാഗമത്തേയും ദക്ഷിണഭൂപാലസമ്മാനത്തേയും ലഭിക്കുന്നു.

ശപവദർശനം ഹേതുവായിട്ട് വിപ്രചാസത്തേയും ഭയത്തേയും ദ്രവ്യനാശത്തേയും അപ്രകാരം രക്ഷിതേയും അപചുതുവിനേയും വിവാദത്തേയും നിർദ്ദേശിക്കണം.

വൃഷസന്ദർശനം ഹേതുവായിട്ട് സ്രീലാഭത്തേയും പുത്രലാഭത്തേയും ധനലാഭത്തേയും ഗൃഹത്തേയും സുഖത്തേയും ആയുസ്സിനേയും ആരോഗ്യത്തേയും നരൻ ലഭിക്കുന്നു.

ഖരദർശനം ഹേതുവായിട്ട് ദക്ഷിണാഗമനത്തേയും രോഗത്തേയും സ്ഥാനനാശത്തേയും ധനക്ഷയത്തേയും കാൽക്കാനിയയേയും മനഃക്ലേശത്തേയും ലഭിക്കുന്നു.

ഗജദർശനം ഹേതുവായിട്ട് സ്രീഭോഗത്തേയും ധനധാന്യാപ്തിയേയും സുഹൃത്തുക്കളുടെ സാഗമത്തേയും സുഖത്തേയും ഭൂപാലരത്നലാഭത്തേയും കഥിക്കണം.

കാകദർശനം ഹേതുവായിട്ട് സ്ഥാനഭാരത്തേയും സുഹൃന്നാശത്തേയും സ്ഥാനനാശത്തേയും മഹാഭയത്തേയും ജീവനാശത്തേയും അറിയിൽനിന്നു കൃത്യവിജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നു.

സാ—ധപജയോനി (ഒന്ന്) വന്നാൽ ആരോഗ്യവും ധനലാഭവും ശത്രുക്കൾക്കു നാശവും പുത്രലാഭവും ഫലമാകുന്നു.

ശൃമയോനി (രണ്ട്) വന്നാൽ മനോഭുഖ്യവും, മഹത്തരങ്ങളായ രോഗങ്ങളും ഭാരിദ്രവും സ്വസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു ഭയത്തെയും വിവാദവും ഫലമാകുന്നു.

സിംഹയോനി (മൂന്ന്) വന്നാൽ ശരീരാദരാഗ്യാം പുത്രസിദ്ധി മനഃസുഖം ദ്രവ്യലാഭം ശ്രാദ്ധങ്ങൾ രാജാക്കന്മാർ ഇവരിൽനിന്നു സമ്മാനലാഭം ഇവ ഫലം.

ശപാവ് (നാല്) വന്നാൽ നാടുവിട്ടുപോകുക ഭയപ്പെടുക ദ്രവ്യനാശം പരീകരോഗബാധ തുടങ്ങിയ അപചുതു വരിക വിവാദങ്ങളാക ഇവകൾ ഫലമാകുന്നു.

വൃഷയോനി (അഞ്ച്) വന്നാൽ ഭാഗ്യലാഭം പുത്രലാഭം ധനലാഭം ഗൃഹസുഖം ആയുസ്സ് ആരോഗ്യം ഇവകൾ ഫലം.

ഖരയോനി (ആറ്) വന്നാൽ ശത്രുവശനവും രോഗവും സ്വസ്ഥാനനാശവും ധനനഷ്ടവും കാൽക്കാനിയയും മനോഭുഖ്യവും ഫലമാകുന്നു.

ഗജയോനി (ഏഴ്) വന്നാൽ സ്രീസുഖവും ധനധാന്യങ്ങളുടെ ലാഭവും വന്ദനങ്ങളായി ചേർച്ചയും രാജാക്കന്മാരിൽനിന്നു സമ്മാനവും രത്നലാഭവും ഫലമാകുന്നു.

കാകയോനി (ഏഴ്) വന്നാൽ തനിക്കുള്ള സ്ഥാനത്തിന് (ഉൽകൃഷ്ടതയ്ക്ക്) കാവുവരികയും ബാധകൾ (സ്ഥലം വീടു മുതലായത്) നശിക്കുകയും കഠിനമായ ഭയമുണ്ടാകുകയും തനിക്കോ തന്നെ സംബന്ധിച്ചവർക്കോ ജീവനാശം വരികയോ ശത്രുക്കൾ പിമിത്തം മരിക്കുകയോ ചെയ്യും. ഇതു ധപാദികളായ യോനികളുടെ ഫലമാകുന്നു. ഇതും വാമദക്ഷിണമദ്ധ്യംകൊണ്ടു മുൻപറഞ്ഞവണ്ണം ഭൂതഭാവിവർത്തമാനങ്ങളെ ചിന്തിച്ചുകാണുന്നു.

സപ്താദയഃ ക്രമാനുഭവേ ചതപാദോ ദക്ഷിണ പുനഃ
താർക്ഷ്യാദയശ്ച ചതപാദോ യദി തേ മണപുടാഃ.

അ—മദ്ധ്യത്തിൽ സപ്താദികളായ നാലുകളും ദക്ഷിണത്തിലാകട്ടെ താർക്ഷ്യാദികളായ നാലുകളും ക്രമേണ ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതുകൾ മണപുടങ്ങളായി ഭവിക്കും.

സാ—ഇനി ഗരുഡൻ മുതലായ ജന്തുക്കളെക്കൊണ്ടുള്ള ഫലങ്ങളെയാണു നിരൂപിക്കുന്നത്. മദ്ധ്യേ സ്വപ്നം മുഷികൻ ഗജം മുയൽ അതായത് (അഞ്ചു ആറു ഏഴു എട്ടു) ഈ ജന്തുക്കൾ വാരികയും വലത്തെയുമൊന്നു ഗരുഡൻ മാജ്ജാരം സിംഹം ശപാവു (൧-൨-൩-൪) ഈ ജന്തുക്കളും ക്രമേണ വരികയാണെങ്കിൽ മരണം ഫലമാകുന്നു. വലത്തുഭാഗത്തു ഒന്നും മദ്ധ്യത്തിൽ അഞ്ചും ഇപ്രകാരം ക്രമേണ മോല്പട്ടം കണ്ടുകൊൾക.

ഏകദശം ക്രമാൽ സ്ഥിതിചെയ്തവയ്ക്കു മാജ്ജാരസ്യാഖ്യഭക്ഷണം
ചകോരശ്വേനപൂർവ്വാണാമുരഗഗ്രഹണം തഥാ. ൨൨
ശശസ്യ ഗ്രഹണം മാംസഖണ്ഡം വാദായ ചാഗമഃ
കുക്കരസ്യ ഗ്രഹേ പ്രഷ്ട്വേതന്മരണലക്ഷണം. ൨൩

അ—ഇപ്രകാരം ക്രമേണ ഇതുകൾ സ്ഥിതിക്കുമായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രാജ്ഞാവിന്റെ ഗ്രഹത്തിൽ മാജ്ജാരന്റെ ആഖ്യഭക്ഷണവും അപ്രകാരം ചകോരശ്വേനപൂർവ്വങ്ങളുടെ ഉരഗഗ്രഹണവും മാംസഖണ്ഡത്തെ ആദാനം ചെയ്തിട്ട് കുക്കരത്തിന്റെ ആഗമനവും ശശത്തിന്റെ ഗ്രഹണവുമാകുന്ന ഇതു മരണലക്ഷണമാകുന്നു.

സാ—മേൽപറഞ്ഞവണ്ണം സ്പാദികളായ നാലു മദ്ധ്യത്തും, താർഷ്യാദികളായ നാലു വലത്തും ക്രമേണ വരികയാണെങ്കിൽ മാജ്ജാരൻ ഏലിയെ കൊല്ലുകയോ പരത്തു ചകോരം മുതലായ ജന്തുക്കൾ സ്വപ്നത്തെ പിടിക്കുകയോ പട്ടി മുയലിനെ പിടിക്കുകയോ മാംസഖണ്ഡം കടിച്ചുകൊണ്ടുവരികയോ ചെയ്താൽ മരണമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. രോഗം അത്യാസന്നമാണെങ്കിൽ പ്രശ്നഭിംബസത്തിനടുത്തു ഈ ലക്ഷണം സംഭവിക്കുന്നെങ്കിൽ രോഗി മരിക്കുമെന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ മരിക്കയില്ലെന്നും അറിയണം. ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ നാലും ഗരുഡസ്വപ്നാദികളുടെ സ്ഥിതിക്കു ക്രമേണ പാഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണെന്നു കരുതി ചിലർ ചിന്തിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

ഓതേ മദ്ധ്യസ്ഥിതേ വാചും പ്രഷ്ട്വസ്തൽലംഘനാദികം
സാരമേയേ തതോ ഭീതിർവ്യാഘ്രാദിഭ്യോഽഥവാ ഭയം. ൨൪
മുഷികേ മുഷിനൈർവസ്രശയനാദിനികൃന്തനം
വായസേ വായസസ്തർശഃ ശക്തോഽസ്യ വാ തന്നേ. ൨൫
ചഭേ ചതുഷ്പാദാഭീതിർധൂമേ തു ഭയമഗ്നിജം
ഏതത്തു സകലം പ്രഷ്ട്വ രോഗാദ്യതുഭസ്യചകം. ൨൬

അ—ഓതു മദ്ധ്യസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രാജ്ഞാവിനു തൽലംഘനാദികവും സാരമേയം മദ്ധ്യസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ അതികൽനിന്നു ഭീതിയും അഥവാ വ്യാഘ്രാദികളിൽനിന്നു ഭയവും മുഷികൻ മദ്ധ്യസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ മുഷികന്മാരാൽ വസ്രശയനാദിനികൃന്തനവും വായസം മദ്ധ്യസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ വായസസ്തർശവും അല്ലെങ്കിൽ തന്നവിൽ ഇതിന്റെ ശക്തോഽസ്യം ഖരൻ മദ്ധ്യസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ചതുഷ്പാദത്തിൽനിന്നു ഭീതിയും ധൂമം മദ്ധ്യസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ അഗ്നിജമായ ഭയവുമാകുന്ന ഈ സകലവും പ്രാജ്ഞാവിനു രോഗാദ്യതുഭസ്യചകമാകുന്നു.

സാ—മദ്ധ്യേ മാജ്ജാരൻ (രണ്ടു) ഇരുന്നാൽ പ്രാജ്ഞാവിന് പൂച്ച കുറക്കിടുമെന്നു പറയണം.
മദ്ധ്യേ ശപാവ് (നാലു) ഇരുന്നാൽ ശപാവിൽനിന്നോ കടുവാ മുതലായ ജന്തുക്കളിൽനിന്നോ ഭയമുണ്ടാകും.
മുഷികൻ (ആറു) നിന്നാൽ മുണ്ടു മുതലായ സാധനങ്ങൾക്കു ഏലിനിമിത്തം ദോഷം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം.
വായസം (എട്ടു) നിന്നാൽ ശരീരത്തിൽ കാക്ക തൊടുകയോ അല്ലാത്തപക്ഷം അതു കാഷ്ടിക്കുകയോ ചെയ്യുമെന്നു പറയണം.
ഖരയോനി (ആറു) വന്നാൽ നാൽക്കാലിവർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നു ഭയമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം.

മായ ഇതിൽ നിന്നു നവഗ്രഹങ്ങളും അപ്രകാരംതന്നെ പഞ്ചഭക്താവശേഷമായ ഇതിൽ നിന്നു പഞ്ചഭൂതങ്ങളും വിഭജനയങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—അഷ്ടമംഗലസംഖ്യ മൂന്നു സ്ഥാനമാണല്ലോ. അവയിൽ വലത്തേത് ഏകസ്ഥാനവും നടുവിലത്തേത് ദശസ്ഥാനവും ഇടത്തേത് ശതസ്ഥാനവുമാക്കി സങ്കല്പിച്ചു് ആ ആകസംഖ്യയെ മുപ്പതിൽ ഹരിച്ചു് ശേഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വെളുത്ത പ്രതിപദം മുതൽ അമാവാസിവരെയുള്ള പക്ഷങ്ങളിൽവെച്ചു ഏതു പക്ഷം വരുന്നുവോ അതു് അഷ്ടമംഗലവിധിപ്രകാരമുള്ള പക്ഷമാകുന്നു. ആ ആകസംഖ്യയെത്തന്നെ ഇരുപത്തേഴിൽ ഹരിച്ചാൽ ഏതു ശേഷിക്കുന്നുവോ അപരിമുതല അഗ്രാമത്തെ നക്ഷത്രം അഷ്ടമംഗലനക്ഷത്രമാണെന്നായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ഏഴിൽ ഹരിച്ചു ശേഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഞായറാഴ്ച മുതൽ ആഴ്ചകളേയും പന്ത്രണ്ടിൽ ഹരിച്ചു ശേഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് രാശിയേയും ഒൻപതിൽ ഹരിച്ചു ശേഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് നവഗ്രഹങ്ങളേയും അഞ്ചിൽ ഹരിച്ചു ശേഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് പൂമിന്ദ്രാദിപഞ്ചഭൂതങ്ങളേയും ക്രമേണ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

പ്രഷ്ഠാമോ ദേവദാശിഃ പ്രഷ്ഠ്നീഷ്ഠായു താരകാഃ

യദി ചേദിഹ വാക്തവ്യം പുരുഷസ്യാശുഭം യുവാം

൩൫

അ—ഇവിടെ പ്രഷ്ഠാമമായ രാശിയോ പ്രഷ്ഠ്നീഷ്ഠകളായ താരകളോ ഭവിക്കുമെങ്കിൽ പൂർണ്ണകന് അശുഭം വേഗേന വാച്യമാകുന്നു.

സാ—മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം കിട്ടിയ രാശി പ്രഷ്ഠാവിന്റെ ലഗ്നാൽ അഷ്ടമമോ പ്രഷ്ഠാവു് ജനിച്ച കൂറിന്റെ അഷ്ടമോ ആയി വന്നാലും അഷ്ടമംഗലംകൊണ്ടു് സിദ്ധിച്ച നക്ഷത്രം പ്രഷ്ഠാവിന്റെ ജനനനക്ഷത്രത്തിൽനിന്നു് മൂന്നു് അഞ്ചു് ഏഴു് ഈ നാളുകളായാലും പ്രഷ്ഠാവിനു നിശ്ചയമായും ആപത്തു് ഉണ്ടെന്നു പറയണം. “പ്രഷ്ഠ്നീഷ്ഠായുതാരകാഃ” എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് നൂറൊട്ടാംകാൽ എൺപത്തിയെട്ടാംകാൽ ഇരുപത്തിരണ്ടാംദ്രേക്കാണം ഇവയുടെ സംഖ്യയുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളും നിന്ദ്യമാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഏഭിഃ സ്ഥിത്യാദിഭിഃശ്ചാഥാ മൃത്യുഭഗ്ദ്ധാദഭയാ യദി

പ്രഷ്ഠ്വിപത്തിശാദേശ്വാ സുധായോഗാദിതശ്ശുഭാഃ.

൩൬

അ—ഈ തിഥ്യാദികളെക്കൊണ്ടു് മൃത്യുഭഗ്ദ്ധാദികളായ യോഗങ്ങൾ ഭവിക്കുമെങ്കിൽ പ്രഷ്ഠാവിനു വിപത്തി ആഭേദ്യയാകുന്നു. സുധായോഗാദികൾ ഭവിക്കുമെങ്കിൽ ശുഭങ്ങൾ ഭവിക്കുന്നു.

“ഏകസ്ഥാനദശസ്ഥാനശതസ്ഥാനഃ” ഇത്യാദി പദ്യപ്രകാരം കിട്ടിയ പക്ഷം നക്ഷത്രം ആഴ്ച ഇത്യാദികളുടെ യോഗത്തിൽ മൃത്യുയോഗം ഭഗ്ദ്ധായോഗം മുതലായ നിന്ദ്യയോഗങ്ങളുണ്ടായാൽ പ്രഷ്ഠാവിനു ആപൽഫലങ്ങളും സുധായോഗം ശുഭയോഗം മുതലായ നല്ല യോഗങ്ങളുണ്ടായാൽ ശുഭഫലങ്ങളും പറയേണ്ടതാണു്. ഇതുപോലെ ഈ നവഗ്രഹശേഷത്തിൽ ഭാവഗ്രഹവും പഞ്ചഭൂതശേഷത്തിൽ വായു അഗ്നി ആകാശം ഈ ഭൂതങ്ങളും നിന്ദ്യമാണെന്നു ഉപദേശമുണ്ടു്.

സ്ഥാനത്രയേടപി യഗ്മാസ്സ്യുർഭി സംഖ്യാ മുതിർഭവൽ

വാമമദ്ധ്യമയോയ്യഗ്മാ യദി സ്യാന്മഹതീ രജാ.

൩൭

അ—സ്ഥാനത്രയത്തിലും യഗ്മകളായ സംഖ്യകൾ ഭവിക്കുമെങ്കിൽ മൃതി ഭവിക്കും. വാമമദ്ധ്യമങ്ങളിൽ യഗ്മം ഭവിക്കുമെങ്കിൽ മഹതിയായ രജ ഭവിക്കും.

സാ—അഷ്ടമംഗലം മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളിലും ൨-൪ ഇത്യാദി ഇരട്ടസംഖ്യകൾ വന്നാൽ മരണംതന്നെ ഫലമാകുന്നു. ഇടത്തും നടുവിലുംകൂടി ഇരട്ടസംഖ്യ വന്നാൽ മഹാരോഗം ഫലമാകുന്നു. ഇടത്തും നടുവിലും യഗ്മസംഖ്യ വരികയെന്നുള്ളതു് അസംഭാവ്യമാണു്. ഈ വചനത്തെ സാക്ഷ്യകരിക്കാൻവേണ്ടി ചിലർ ചില വക്രയുക്തികളെല്ലാം പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതിന്റെ യഥാർത്ഥം പ്രാചീന ദൈവജ്ഞന്മാരിൽനിന്നുതന്നെ ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു.

സംഖ്യാം മദ്ധ്യഗതാം ഫതപാ ശുഭേന വിഭജ്യദിനൈഃ
 നിശ്ശേഷേണ മരണം പ്രച്ഛിദ്ദർഭിശേഷേണ സുതപഞ്ചതാ. ൧൨൮

സ്വജനാപചതുശ്ശേഷേണ ഷട്ശേഷേണ പൃച്ഛകാമയഃ
 ഓജസംഖ്യാസു ശിഷ്ടാസു സുഖാരോഗ്യാദിസംഭവഃ. ൧൨൯

അ—മദ്ധ്യഗതയായ സംഖ്യയെ ശുഭംകൊണ്ടു ഹനിച്ചിട്ട് ദിനങ്ങൾകൊണ്ടു വിഭജിക്കണം. നിശ്ശേഷത്തിൽ പ്രഷ്ടാവിനു മരണവും ഭിഷഗ്ശേഷത്തിൽ സുതപഞ്ചതയും ചതുശ്ശേഷത്തിൽ സ്വജനാപത്തും ഷഡ്ശേഷത്തിൽ പൃച്ഛകാമയും വാച്യമാകുന്നു. ഓജസംഖ്യകൾ ശിഷ്ടകളായിരിക്കുമ്പോൾ സുഖാരോഗ്യാദിസംഭവം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—മദ്ധ്യസ്ഥാനത്തുള്ള സംഖ്യയെ വച്ച് ശുഭമെന്ന അക്ഷരസംഖ്യയായ നാലുത്തമ്യുകൊണ്ടു പെരുക്കി ദിനസംഖ്യയായ ഏതുകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ ഒന്നും ശേഷിക്കാതെ പോയാൽ പ്രഷ്ടാവു മരിച്ചുപോകും. രണ്ടു ശേഷിച്ചാൽ പുത്രൻ മരിച്ചുപോകും. നാലു ശേഷിച്ചാൽ തന്നെ സംബന്ധിച്ചവക്ക് ആപത്തുവരും. ആറു ശേഷിച്ചാൽ പ്രഷ്ടാവിനുതന്നെ രോഗദുഃഖമുണ്ടാകും. ഒന്ന്, മൂന്ന്, അഞ്ച്, ഏഴ് ഈ ഓജസംഖ്യകൾ ശേഷിച്ചാൽ രോഗശമനം മുതലായ ശുഭാനുഭവമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം.

ന്യസ്യ സ്ഥാനത്രയം ദ്വാഭ്യാം വാമസ്ഥം മദ്ധ്യഗം ത്രിഭിഃ
 ചതുർഭിർഭുക്ഷിണം സ്ഥാനം ഫതപാ പക്ഷഃ സിന്ധോ യദി. ൧൩൦

ചലാംഗം ദൈവതാം കൃഷ്ണ പക്ഷേ ക്ഷിപ്താ ഹമേദ്ഭാജഃ
 ഫലരാശിഗതേ ജീവേ ശിഷ്ടം പ്രിയനഗൈനന്തൈഃ. ൧൩൧

ഫതപാ വേദാപ്തരാശ്യാദിഗത ച മചിദജ ഗുതിഃ. ൧൩൨

അ—സ്ഥാനത്രയത്തെ ന്യസിപ്പിട്ടു വാമസ്ഥമായ സ്ഥാനത്തെ രണ്ടുകൊണ്ടും മദ്ധ്യഗമായ സ്ഥാനത്തെ മൂന്നുകൊണ്ടും ഭുക്ഷിണമായ സ്ഥാനത്തെ നാലുകൊണ്ടും ഹനിച്ചിട്ടു പക്ഷം സിതമായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ചലാംഗത്തെയും കൃഷ്ണമായ പക്ഷത്തിൽ ദൈവതത്തെയും ക്ഷേപിച്ചിട്ടു ഭുജങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഹരിക്കണം. ജീവൻ ഫലരാശിഗതനായിരിക്കുമ്പോഴും രവിജൻ ശിഷ്ടത്തെ പ്രിയനഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഹനിച്ചിട്ട് വേദാപ്തരാശ്യാദിഗതനായിരിക്കും സമയത്തിലും മൃതി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—മൂന്നു സ്ഥാനത്തേയും വച്ച് ഏതത്തേതിനെ രണ്ടുകൊണ്ടും നടുവിലത്തേതിനെ മൂന്നുകൊണ്ടും വലത്തേതിനെ നാലുകൊണ്ടും പെരുക്കുക. ഇങ്ങനെ പെരുക്കിയപ്പോൾ സിദ്ധിച്ച സംഖ്യയിൽ അപ്പോൾ വെളുത്തപക്ഷമാണെങ്കിൽ ചലാംഗൻ എന്ന അക്ഷരസംഖ്യയായ ൩൩൩-ം കറുത്തപക്ഷമാണെങ്കിൽ ദൈവതമെന്ന അക്ഷരസംഖ്യയായ ൩൪൪-ം കൂട്ടുക. പിന്നീട് അതിനെ വൃർ-കൊണ്ടു ഹരിക്കണം. ഹരണഫലം പന്ത്രണ്ടിൽ കഴിക്കാമെന്നെങ്കിൽ കഴിച്ചു ശേഷിക്കുന്നതു മേടംമുതലുള്ള രാശിയാകുന്നു. ഈ ശേഷിച്ച രാശിയിൽ വ്യാഴം വരുന്നകാലം പ്രഷ്ടാവിനു മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. വൃർ-ൽ ഹരിച്ചതിന്റെ ശിഷ്ടത്തെ ൧൨-ലും ൩൦-ലും ൩൦-ലും പെരുക്കി വൃർ-ൽ ഹരിച്ച രാശിയും ഭാഗവും ഇലിയും വെളുക്കുള്ളണം. ഈ സ്തംഭം പ്രഷ്ടാവിന്റെ മരണകാലത്തെ ശനിസ്തംഭമായിരിക്കും. ഈ സ്തംഭപ്രകാരമുള്ള ശനിയും ശേഖരത്തെവിധം വ്യാഴവും വരുമ്പോൾ നിശ്ചയമായും പ്രഷ്ടാവു മരിക്കുമെന്നു പറയാം. വത്സരത്തിനുള്ളിൽ ഈ യോഗം ഒത്തുവരികയാണെങ്കിൽ ഈ ഫലം നിശ്ചയമായും പറയാവുന്നതാണ്.

അഷ്ടമംഗലചിതൃക്തം സംക്ഷേപേണ ഗുരുദിതം
 ഗുരുഭക്ത്യശ്ചരം ധ്യായൻ വദേൽ സത്യം ദേവദ്യുവം. ൧൩൩

അ—ഇപ്രകാരം ഗുരുദിതമായ അഷ്ടമംഗലം സംക്ഷേപമായി എന്നാൽ ഉക്തമായി ഗുരുഭക്തിയോടുകൂടി ഈശ്വരനെ ധ്യായുന്നായിട്ട് വദിക്കുമെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും സത്യമായും ഭവിക്കും.

സാ—ഇത്രപദേശം വഴി സിദ്ധിച്ച അഷ്ടമംഗലനിരൂപണമാർഗ്ഗം ഇവിടെ ചുരുക്കമായി പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഗുരുഭക്തിയോടുകൂടി ഇശ്വരധ്യാനം ചെയ്യുകൊണ്ട് ഈ ഫലം പറഞ്ഞാൽ സത്യമായിത്തന്നെ തീരുന്നതാണ്. അണുപ്രായം പോലും തെറ്റുന്നതല്ല. ഗുരുവിങ്കൽ നിവൃത്തിയായ ഭക്തിയും നിശ്ചഞ്ചലമായ ഇശ്വരവിശ്വാസവും കൊണ്ട് മാത്രമേ ഫലനിർദ്ദേശം സഫലീകരിക്കയുള്ളൂ. അല്ലാതെ ശാസ്ത്രബോധം കൊണ്ടു മാത്രം സംഭവമല്ലെന്ന് ഈ ഭാഗംകൊണ്ടും പ്രത്യേകം വെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ഇതി പ്രശ്നമാർഗ്ഗം സപ്തമോദ്ധ്യായം.
ഇങ്ങനെ പ്രശ്നമാർഗ്ഗം ഏഴാം അദ്ധ്യായം അവസാനിച്ചു.

അഥാഷ്ടമോദ്ധ്യായപ്രാരംഭഃ.

വാ—അഥ ആത്മശാദിഫലമുച്യതേ.

അ—അനന്തരം ആത്മശാദിഫലം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—അഷ്ടമംഗലഫലം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ ആത്മശാദി ഉദയം മുതലായവയുടെ ഫലമാണല്ലോ പറയേണ്ടത്. അവയെ ഇവിടെ പറയാൻപോകുന്നു.

ആത്മശാദിയലഗ്നാംശച്ഛത്രസ്സപ്താംഗരാശയഃ

ചന്ദ്രാധിഷ്ഠിതരാശിശ്ച ചിന്ത്യാഃ ഷട് പ്രശ്നകർമ്മണി.

അ—ആത്മശാദിയലഗ്നാംശച്ഛത്രസ്സപ്താംഗരാശികളും ചന്ദ്രാധിഷ്ഠിതരാശിയും ഇങ്ങനെ ആറുകൾ പ്രശ്നകർമ്മത്തിൽ ചിന്ത്യാങ്ങളാകുന്നു.

സാ—ആത്മശാദിയിൽ മുൻപേ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ വിധിപ്രകാരം സിദ്ധിച്ച ആത്മശാദി, ഉദയലഗ്നരാശി, ഉദയലഗ്നത്തിന്റെ നവാംശകരാശി, ചന്ദ്രരാശി, സപ്താംഗരാശി, (പ്രഷ്ഠാവു പൂർണ്ണാസമയത്തോ അഥവാ ആത്മശാദിസമാസമയത്തോ കാലാംഗാനിവരാംഗം ഇത്യാദി ന്യായപ്രകാരം ഏതൊരു അവയവരാശിയിലാണോ സ്ഥിതിക്കുന്നത് ആ രാശി. മൂലാവിൽ സ്ഥിതിച്ചാൽ മേടം, മൂലത്തിൽ സ്ഥിതിച്ചാൽ ഇടവം ഇത്യാദി അതിന്റെ ക്രമം.) പ്രശ്നകാലത്തു ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുന്ന രാശി, ഈ ആറു സാധനങ്ങൾ പ്രശ്നഫലനിരൂപണത്തിൽ വിഷയങ്ങളാകുന്നു. ഈ ആറു രാശികൾക്കും സാമാന്യേന ആത്മശാദി എന്നും ലഗ്നമെന്നും സങ്കല്പിച്ചു രാദിയിായി പറഞ്ഞു ഭാവങ്ങളേയും നിരൂപിക്കാവുന്നതാണ്. “ഗുണഭാഷയോരധികതമമാലാച്യവാച്യം ഫലം” ഇത്യാദി വചനപ്രകാരം ഗുണഭാഷയുള്ളതെ ആധികൃചിന്തനംകൊണ്ടാണ് ഫലത്തെ ദൃഢമായി നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടത്. അതിനാൽ ഈ ആറു സാധനങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ഫലം ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഗുണഭാഷയുള്ളതെ ഏതൊരു ഭാഗത്താണോ പ്രാബല്യം കാണുന്നത് അതിനെ ദൃഢമായി പറഞ്ഞുകൊള്ളുക. ആത്മശാദി, ഉദയം, ലഗ്നം, ചന്ദ്രം, സപ്താംഗരാശി ഇതുകളിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞത് പ്രാമാണ്യമുള്ളതെന്നും പിന്നീടു ക്രമേണ പ്രാമാണ്യത്തിന്നു കുറവുണ്ടെന്നും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ‘ചന്ദ്രാധിഷ്ഠിതരാശിശ്ച’ എന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ചന്ദ്രലഗ്നത്തിന്നു മിക്കവാറും ആത്മശാദിത്തോളം പ്രാമാണ്യമുണ്ടെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഏഷാം സദസദ്യോഗാദാമോഗ്യസമോഗതാദി ശുഭമശുഭം

അശുഭശുഭാവസ്ഥായാ ബലവതപാൽ പ്രചി്ഠതമിരിശാശ്വേ.

അ—ഇതുകളുടെ സദസദ്യോഗം ഹേതുവായിട്ട് പ്രഷ്ഠാവിന് അരോഗ്യസമോഗതാദിയായ ശുഭവും അശുഭവും അശുഭശുഭാവസ്ഥയുടെ ബലവതപം ഹേതുവായിട്ട് പ്രഷ്ഠാവിന് വാച്യമായി ഭവിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ശാസ്ത്രത്തിൽ ഉക്തമാകുന്നു.

സാ—മേൽ ആര രാശികൾ ആരൂഢരൂപങ്ങളായി പറഞ്ഞുവെല്ലോ. ഈ ആര രാശികൾക്കും തുല്യഗുണങ്ങളുടെ യോഗം ഉണ്ടായാൽ തുല്യവസ്ഥയ്ക്കു പ്രാമാണ്യമുണ്ടെന്നും അതിനാൽ ആരോഗ്യം മുതലായ തുല്യഫലങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നും പറയണം. ഈ രാശികൾക്കു പാപയോഗമുണ്ടായാൽ പ്രാപ്താവിന് അതുഭാവസ്ഥയാണെന്നും അതുകൊണ്ടു രോഗം മുതലായ അനിഷ്ടങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നും പറയണം. ഇങ്ങിനെ ശാസ്ത്രവചനമുണ്ട്.

യദംഗരാശിഃ സംസ്‌പൃഷ്ട ആരൂഢ ഉദിതോടഥവാ
തസ്മിൻ പാപമൂലേ ബ്രൂയാൽ തദംഗേ ഭഗ്‌വുണാദികം. ൩

അ—യദംഗരാശി സംസ്‌പൃഷ്ടമായോ ആരൂഢമായോ ഉദിതമായോ ഉദിക്കുന്നു. അതു പാപയുതമായിരിക്കുമ്പോൾ തദംഗത്തിൽ ഭഗ്‌വുണാദികത്തെ വദിക്കണം.

സാ—“കാലാംഗാനിവരാംഗം” ഇത്യാദി ഹോരവചനപ്രകാരം ഏതൊരു അവസ്ഥയെ ബോധിപ്പിക്കുന്ന രാശി ആരൂഢമായോ ഉദയമായോ സ്തംഭനരാശിയായോ വരുന്നു; ആ രാശിയിൽ പാപഗുണയോഗമുണ്ടായിരുന്നാൽ ആ രാശിയുടെ അവയവത്തിൽ രോഗമോ വ്രണമോ ഉണ്ടെന്നു പറയണം.

ആരൂഢശാഭയപേദപക്ഷാ അപി തദ്യുക്തരാശിപാഃ

തുംഗാംശേ ബലവന്തഃശ്ചൽ പൂർണ്ണാവസ്ഥാ തു പൃച്ഛതാം. ൪

അ—ആരൂഢശാഭയപേദപക്ഷത്താൽ തദ്യുക്തരാശിപന്മാരും തുംഗാംശത്തിൽ ബലവന്മാരായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പൃച്ഛത്തുകൾക്കു പൂർണ്ണാവസ്ഥ വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ആരൂഢാധിപൻ ഉദയലഗ്നാധിപൻ ചന്ദ്രൻ ആദിത്യൻ ഈ നാലു ഗുണങ്ങളും ഈ ഗുണങ്ങൾ നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ നാമത്താൽ ഉച്ചരാശിയിലംശകിച്ച് മരഡ്യം മുതലായ ഭോഷങ്ങൾകൂടാതെ ബലവന്മാരായി നിൽക്കുന്നുവെങ്കിൽ പ്രാപ്താവിനു അപ്പോൾ സകലവിധത്തിലും പരിപൂർണ്ണമായ നിലപറയണം. ഒരു ഗുണത്തിന്റെ ഫലം പരിപൂർണ്ണമായി പറയണമെങ്കിൽ ആ ഗുണം നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ നാമനുകൂടി ബലമുണ്ടായിരിക്കണം. മേടത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ആദിത്യനെക്കൊണ്ട് മിക്കവാറും പൂർണ്ണഫലം തന്നെ ഭാവഭോഷമില്ലെങ്കിൽ പറയാമല്ലോ. എന്നാൽ മേടംരാശിയുടെ നാമനായ ചൊവ്വയ്ക്കു നീചം മരഡ്യം മുതലായ ഭോഷങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ ആദിത്യന്റെ തുല്യഫലങ്ങൾക്കും ന്യൂനതയുണ്ടെന്നു ഗ്രഹ്യമാകുന്നു.

പ്രഷ്ഠഗുണഭോഷങ്ങളെ ആരൂഢാദിയായ ആര സാധനങ്ങൾക്കൊണ്ടു ചിന്തിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ട് ആരൂഢാധിപൻ ഉദയാധിപൻ ചന്ദ്രൻ ആദിത്യൻ ഇങ്ങിനെ മുൻപറഞ്ഞ മൂന്നു രാശിനാമന്മാരെമാത്രം ഇവിടെ ഏർത്തുകൊണ്ട് ആ ആര സാധനങ്ങളിൽവെച്ചു ആരൂഢലഗ്നചന്ദ്രന്മാർക്കാണ് പ്രത്യേകം പ്രാമാണ്യമെന്നു ഗ്രഹ്യമാകുന്നു. അർക്കൻ ആത്മകാരകനാകയാൽ അതുഭാവമെന്തെന്നു പ്രാമാണ്യമുള്ളവനാകുന്നു.

ഏതേ ബലവിഹീനാശ്ചാദിക്താം ച കഥമേ മദുശാം

നീചാദ്യംശഗതാഃസ്തേ ചേദനിഷ്ടഫലഭാദശാം. ൫

അ—ഉവർ ബലവിഹീനരായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ റിക്തയായ ഭരണെ കഥിക്കണം. അവർ നീചാദ്യംശഗതന്മാരായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ അനിഷ്ടഫലമായ ഭരണെ വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ആരൂഢാധിപൻ ലഗ്നാധിപൻ ചന്ദ്രൻ സൂര്യൻ ഇവർക്ക് ബലമില്ലെങ്കിൽ പ്രാപ്താവിനു തൽക്കാലം യാതൊരു ഗുണാമില്ലാത്ത അവസ്ഥയാണെന്നു പറയണം. ഈ ഗുണങ്ങൾ നീചത്തിലോ ശത്രുക്ഷത്രത്തിലോ അംശകിക്കൂടി ചെയ്തിരിക്കയാണെങ്കിൽ ഗുണമില്ലെന്നതന്നെയല്ല, ഭോഷഫലങ്ങൾകൂടിയുള്ള കാലമാണെന്നു പറയേണ്ടതാണ്. ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള ഗുണഭോഷചിന്തനയിൽ അംശകസ്ഥിതി പ്രത്യേകം ചിന്ത്യമാണെന്നു ഇവിടെനിന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

ആരൂഢശേ ബലവിരഹിതേ ഡയ്‌റപേ വീർയ്യയുക്തേ

തസ്മിൻ കാലേ വിപദതിതമാം ജായതേ പൃച്ഛകസ്യ

ആരൂഢേശഃ ശുഭപതിരപി പ്രാപ്തവീര്യം വിവീർവാ
യത്രായുവ്യയഭവതഃ സർവ്വഭാഗ്യാഗമോ5ത.

ന

അ—ആരൂഢേശൻ ബലവിരഹിതനായും രസ്രൂപൻ വീര്യയുക്തനായും ഇരിക്കു
മ്പോൾ ആ കാലത്തിൽ പൂർവ്വകണ്ഠ ഏറ്റവും വിപത്തു ജനിക്കുന്നു.

ആരൂഢേശനും ശുഭപതിയും പ്രാപ്തവീര്യന്മാരായി അയ്യായുവ്യയഭവതികൾ വി
വീര്യന്മാരായും യാതൊരുകാലത്തു ഭവിക്കുന്നു. ഈ കാലത്തിൽ സർവ്വഭാഗ്യാഗമം ഭവി
ക്കുന്നു.

സാ—ആരൂഢാധിപൻ ബലഹീനനായും അഷ്ടമാധിപൻ ബലവാനായും വന്നാൽ
പ്രജ്ഞാവിന്ദ് ആ അവസരം വളരെ ആപത്തുള്ളതാണെന്നു പറയണം.

ആരൂഢാധിപനും ദുർഗ്ഗന്ധം ഭാവാധിപനും പൂർണ്ണബലവാനായും ആർ
എട്ടു പന്ത്രണ്ടു ഈ ഭാവങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ ദുർബലന്മാരായും വന്നാൽ ആ കാലം
പ്രജ്ഞാവിന്ദ് എല്ലാവിധത്തിലും ഭാഗ്യോഭയമാണെന്നു പറയണം.

ഇതുകൊണ്ടു ആരൂഢഭാവത്തെപ്പോലെതന്നെ ദുർഗ്ഗന്ധംഭാവത്തിനും പ്രാമാണ്യ
മുണ്ടെന്നു സിദ്ധമാകുന്നു. “സർവ്വം വിനായചിന്ത്യം ഭാഗ്യർക്ഷം പ്രാണിനാം വിശേഷേ
ണ” ഇത്യാദി വചനാന്തരങ്ങളുണ്ടു്.

വീര്യം സാമാന്യേന കാലവീര്യം ചേഷ്ടാബലം ഉച്ഛബലം ദിഗ്ബലം അയന
ബലം സ്ഥാനബലം ഇങ്ങിനെ ആറുവിധമാകുന്നു.

“വീര്യം ഷഡ്വിധമാഹ കാലജബലം ചേഷ്ടാബലം സേവാച്ഛജം
ദിഗ്വീര്യോന്വയനോന്വയം ദിവ്വിഷദാം സ്ഥാനോദ്ഭവഞ്ചക്രമാൽ”

എന്ന ഫലദീപികാവചനം പ്രമാണമാകുന്നു. ഇതിന്റെ വിശദമായ വ്യാഖ്യാനം
ഉപരി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതാണ്.

അവസ്ഥാസപ്തകല്പേനാ ഗ്രഹാണാമസ്തി തൽസമാ

ഭാവച്ച പൂർവ്വകാവസ്ഥാ പ്രോക്തം ശാസ്ത്രാന്തരേ തഥാ.

൭

അ—ഗ്രഹങ്ങൾക്കു അവസ്ഥാസപ്തകല്പേനാ ഭവിക്കുന്നു. പൂർവ്വകാവസ്ഥ തൽ
സമയായി ഭവിക്കും. അപ്രകാരം ശാസ്ത്രാന്തരത്തിൽ പ്രോക്തമാകുന്നു.

സാ—ഗ്രഹങ്ങൾക്കു് ഉച്ഛസ്ഥിതി മുതലായ സ്ഥാനഭേദത്തെ ആശ്രയിച്ചു് ഏഴുവ
സ്ഥയുണ്ടു്. ഇതുപോലെ മൌഢ്യം മുതലായ കാലസ്ഥിതി അനുസരിച്ചും ഏഴുവസ്ഥയു
ണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ ആകെ പതിന്നാലു് അവസ്ഥയാണു ഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ളതു്. ആരൂഢം
ലഗ്നം ഹരതം ഇതുകളുടെ അധിപന്മാരിൽ ബലവാന്റെ അവസ്ഥ പ്രജ്ഞാവിന്ദ് പറയ
ണം. ഇങ്ങിനെ അന്യശാസ്ത്രങ്ങളിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

സമബന്ധുനിജർക്ഷസ്വത്രികോണോച്ചാരിനീചഭ

സ പ്താവസ്ഥാ ഗ്രഹാണാം സ്വരതിബാല്യാദയഃ ക്രമാൽ.

൮

അ—ഗ്രഹങ്ങൾക്കു് സമബന്ധുനിജർക്ഷസ്വത്രികോണോച്ചാരി നീലഭത്തിൽ
ക്രമേണ അതിബാല്യാദികളായ ഏഴുവസ്ഥകൾ ഭവിക്കും.

സാ—ഒന്നു സമക്ഷേത്രം, രണ്ടു ബന്ധുക്ഷേത്രം, മൂന്നു സ്വക്ഷേത്രം, നാലു മൂല
ക്ഷേത്രം, അഞ്ചു സേവാച്ഛ, ആറു ശത്രുക്ഷേത്രം, ഏഴു നീചം ഇങ്ങിനെ ഏഴു സ്ഥാന
ങ്ങളാണു്. ഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ളതു്.

സമക്ഷേത്രത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹം അതിബാലനും ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കു
ന്ന ഗ്രഹം ബാലനും സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹം കുമാരനും മൂലത്രികോണ
ത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹം യുവാവും ഉച്ഛരാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹം രാജാവും ശത്രു
രാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹം വൃദ്ധനും നീചരാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹം ദുരന്തമാകുന്നു.
കാകതന്നെ അടത്ത ശോകംകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടു്.

അതിബാലശ്ച ബാലശ്ച കമാരോ യുവഭൂമിപൈഃ
 പ്രഭോ മുത ഇതി സ്ഥാനഭേദേ ക്രമരോ ഭരോഃ.

൩

അ—അതിബാലനും ബാലനും കമാരനും യുവഭൂമിപന്മാരും വൃദ്ധനും മുതലും ഇങ്ങിനെ സ്ഥാനഭേദം ക്രമവായി ക്രമേണ ഭരകൾ വാച്യമാകുന്നു.

സാ—പ്രപ്താവിന് പര്യേണ അവസ്ഥകൾ ൧ അതിബാലൻ ൨ ബാലൻ ൩ കമാരൻ ൪ യുവാവ് ൫ രാജാവ് ൬ വൃദ്ധൻ ൭ മുതൽ ഇങ്ങിനെ ക്രമേണ അറിഞ്ഞു കൊള്ളേണ്ടതാണ്.

കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഏഴ് അവസ്ഥകൾ സ്ഥാനാവസ്ഥകളും അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയാൻപോകുന്ന ഏഴ് അവസ്ഥകൾ കാലാവസ്ഥകളുമാകുന്നു.

സൂർയാദിതമാനോ യഃ സോഽതിബാലോ ഭവേദ്ഗ്രഹഃ
 ദിനാനി സപ്ത ബാലഃ സ്യാൽ ക്ഷമാഃ സ്യാദതഃ പരം. ൧൦
 യഥാ വക്രസമാമഭേ വക്രഗന്ധോ മഹീപതിഃ
 ആസന്നാസ്തമയോ വൃദ്ധഃ സൂർയ്യപുഷ്പകരോ മുതഃ.

൧൧

അ—യാതൊരുഗ്രഹം സൂർയാദിയിൽനിന്ന് ഉദിതമാകുന്നതായി ഭവിക്കുന്നു. ആ ഗ്രഹം അതിബാലനായി ഭവിക്കും. ഏഴ് ദിവസങ്ങൾ ബാലനായി ഭവിക്കും. ഇതിൽനിന്ന് മേൽ കമാരനായി ഭവിക്കും. വക്രസമാമഭേയിൽ യുവാവായും വക്രഗന്ധിയിൽ മഹീപതിയായും ആസന്നാസ്തമയനായാൽ വൃദ്ധനായും സൂർയ്യപുഷ്പകരനായാൽ മുതനായും ഭവിക്കും.

സാ—ചന്ദ്രൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് മേൽശ്വം (പാട്ട്) ഉണ്ടല്ലോ. മേൽശ്വം കഴിഞ്ഞു ഉദിക്കുന്ന ദിവസം ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ അവസ്ഥ അതിബാലരാണ്. അതു മുതൽ ഏഴ് ദിവസംവരെ ബാലനാണ്. അതിനുശേഷം കമാരനാണ്. ഗതികറഞ്ഞു പിന്നീട് വക്രഗതി ആരംഭിക്കുമ്പോൾ യുവാവാകുന്നു. വക്രഗതികൊണ്ട് സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലം രാജാവായും മേൽശ്വം സമീപിച്ചാൽ വൃദ്ധനായും മേൽശ്വം സംഭവിച്ചാൽ മുതനായും ഇങ്ങിനെ കാലാവസ്ഥ ഏഴാകുന്നു.

ഏവം ദിധാ ഗ്രഹാവസ്ഥാ പ്രോക്താ വാച്യാ ഇ പൃച്ഛതാഃ
 ആരൂഢലഗ്നപ്തത്രാണാമീശോഃ ബലിനോ ഭരോ.

൧൨

അ—ഇങ്ങിനെ രണ്ടുവിധമുള്ള ഗ്രഹാവസ്ഥ പ്രോക്തയായി. ആരൂഢലഗ്നപ്തത്രാണമേ ഇവരായിട്ടുവെച്ചു ബലിയുടെ ഭര പൃച്ഛത്തുകൾക്കു വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ഇങ്ങിനെ സ്ഥാനാവസ്ഥയേയും കാലാവസ്ഥയേയും പ്രത്യേകം ഇവിടെ പറയപ്പെട്ടു. ആരൂഢാധിപൻ ലഗ്നാധിപൻ ചന്ദ്രാധിപൻ ഈ മൂന്നു ഗ്രഹങ്ങളിൽവെച്ചു ബലവാനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ ബാല്യം അതിബാല്യം മുതലായ അവസ്ഥ അറിഞ്ഞു ആ അവസ്ഥയെന്തെന്നു പ്രപ്താവിനു പറയേണ്ടതാണ്. ആ രാശിശ്ലോകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു സാമാന്യം ആരൂഢകാലമാണ് ബലമെന്നു പറഞ്ഞുവെല്ലോ. അതിൽ സ്ഥാനബലത്തിലും കാലബലത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടവയാണ് ഈ രണ്ടു ശാഖയിലുള്ള അവസ്ഥകൾ.

അതിബാലാദികാനാം യേ സ്വഭാവാഃ പ്രഥിതാ ഇഹ
 യുനഃ സ്രീസക്തതത്ത്വാദ്യാസ്ത ഏവേഹ ഭരോ മതാഃ. ഇതി.

൧൩

അ—യുവാവിന് സ്രീസക്തതാ ഭവിക്കുന്നു. ഇത്രാദികളായ യാവചില സ്വഭാവങ്ങൾ ഇവിടെ അതിബാലാദികൾക്കു പ്രഥിതങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. അതുകൾ ഇവിടെ ഭരകളെന്നു മതകളാകുന്നു.

സാ—ആരൂഢലഗ്നപ്തത്രാധിപന്മാരിൽവെച്ചു ബലവാനായ ഗ്രഹം അതിബാലനാണെങ്കിൽ പ്രപ്താവിന് അതിബാലന്റെ അവസ്ഥയെ പറയണം. അതിബാലനാ

ണെന്നു പറയരുത്. യുവാക്കൾക്കു സ്രീസങ്കത ബാലന്മാർക്കു ക്രീഡ മുതലായ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെയാണു് ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അവസ്ഥയ്ക്കനുക്രമമായി പ്രയോജനം പറയേണ്ടതു്. കൈമാറത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം രാജതപത്തിൽ ഭരണനൈപുണ്യം വൃദ്ധതപത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലായ്മ മുതലായവയിൽ ബോധക്കേട് മുതലായവ ഇങ്ങിനെ നല്ലപോലെ ആലോചിച്ചു പഠത്തുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ദശ രണ്ടുപ്രകാരമാണല്ലോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഒരു ക്രമമനുസരിച്ചു യുവാവും മറ്റൊരു ക്രമമനുസരിച്ചു് അതിബാലനുമായാൽ ഏതവസ്ഥയാണു് പറയേണ്ടതു് എന്നുള്ള ശങ്കയ്ക്കു് “ഇതശേഷം ബലിനോ ദശാ” എന്നുള്ള ഭാഗംകൊണ്ടു് നിവൃത്തി വരുത്തിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ ഫലഭാതാക്കന്മാരായ ആ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽവെച്ചു് ബലവാന്റെ അവസ്ഥയെത്തന്നെയാണു് പറയേണ്ടതു്. ഇവിടെ ശാസ്ത്രസാരവചനം അവസാനിച്ചു.

ഉദ്യമ മാശാവാശകേ വാ സ്ഥിരതോ യോ
വാദേദമുഷ്യാത്രാശമാശിസ്തദുച്ഛഃ
നദ്യാരോഗ്യം ദീർഘമായുശ്ച വാച്യം
പ്രഷ്ഠർമൃത്യുർവൈചമീഭത്യ തപമുഷ്യാൽ.

൧൨

അ—യാതൊരു ഗ്രന്ഥം ഉച്ചമായ വാശിയിലോ അംശകത്തിലോ സ്ഥിരതയായി ഭവിക്കുന്നു. ഇവന്റെ വാരത്തിൽ തദ്യുച്ഛഃ ആരൂഢമായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പ്രയോജനം ആരോഗ്യവും ദീർഘമായ ആയുസ്സും വാച്യമാകുന്നു. ഇതിൽനിന്നും വൈചമീത്യം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ മൃത്യുവും വാച്യമാകുന്നു.

സാ—പ്രശ്നഭിവാസത്തെ ആട്ടിയുടെ അധിപൻ ഉച്ചരാശിയിലോ ഉച്ചാശ്വംശകത്തിലോ നില്ക്കുകയും ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉച്ചരാശിതന്നെ ആരൂഢമായി വരികയും ചെയ്താൽ പ്രയോജനം രോഗശമനം ദീർഘായുസ്സു മുതലായ ശുഭാവസ്ഥകൾ പറയേണ്ടതാണു്. ഈ ആട്ടിയുടെ അധിപൻ നീചരാശിയിലോ നീചരാശ്വംശകത്തിലോ നില്ക്കുകയും ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നീചരാശി ആരൂഢമായി വരികയും ചെയ്താൽ പ്രയോജനമരികാകുന്നു പറയണം.

സിംഹം ക്ഷത്യാക്ഷിഭജോ വ്യാധിരാത്മചീരോദ്ധ്വജക തഥാ
വക്ഷോജിഹ്വാസ്യരോഗാദമൃതമുഷോരോഗാസ്തു ക്ഷിപ്തം. ൧൩
ശിരോനേത്രഭവവ്യാധിജപരവ്രണവിചർച്ചികാഃ
ഭാരമേ ബുധഭേ വായുരോഗാധനാസാതപഗാമയാഃ. ൧൪
ആരൂഢം ജീവഭേ ബുധിഭമകണ്ഠാമയാദിഭഃ
ശുക്രഭേ വൃഞ്ജനോത്ഥാ തഗദ്ദചിശ്ചാംബുജോ ഗദഃ. ൧൫
ബുധിഭമോടംഗസാദശ്ച മലയാനന്ദന്തിഃ ശരണഃ
വിചർച്ചികാഞ്ച കണ്ഡൂതിം ബ്രൂയാൽ സ്പാനപിതേക്ഷിതേ.
ആരൂഢം പാപസംയുക്തം നിത്യമേവ വദേദിദം. ൧൬

അ—ആരൂഢം സിംഹമായിരിക്കുമ്പോൾ ക്ഷത്യാക്ഷിജമായ വ്യാധിയും ആത്മപീഡയും അപ്രകാരം ഉണ്ണുതക്കും കഷ്ടകമായിരിക്കുമ്പോൾ വക്ഷോജിഹ്വാസ്യരോഗാദമൃതമുഷോരോഗങ്ങളും ഭൗമഭം ആരൂഢമായിരിക്കുമ്പോൾ ശിരോനേത്രഭവവ്യാധിജപരവ്രണവിചർച്ചികകളും ബുധഭം ആരൂഢമായിരിക്കുമ്പോൾ വായുരോഗാധനാസാതപഗാമയങ്ങളും ജീവഭം ആരൂഢമായിരിക്കുമ്പോൾ ബുധിഭമകണ്ഠാമയാദികളും ശുക്രഭോരൂഢമായിരിക്കുമ്പോൾ വൃഞ്ജനോത്ഥമായ തക്കം അരുചിയും, അംബുജമായ ഗദയും ശനിയുടെ ഭം ആരൂഢമായിരിക്കുമ്പോൾ ബുധിഭമവും അംഗസാദവും മലയാനന്ദന്തിയും ഭവിക്കും. ആരൂഢം സ്പാനപിതേക്ഷിതമായിരിക്കുമ്പോൾ വിചർച്ചികയേയും കണ്ഡൂതിയേയും ബ്രൂവിക്കണം. ആരൂഢം പാപസംയുക്തമായിരിക്കുമ്പോൾ നിശ്ചയമായും ഇതിനെ ചരിക്കണം.

സാ—ചിങ്ങം ആരൂഢമായാൽ വയറററും നേത്രങ്ങൾക്കും രോഗവും മനഃപി
ഡയും ഉഷ്ണരോഗവും പറയണം.

കർക്കടകരാശി ആരൂഢമായാൽ മാറിനും നാക്കിനും മുഖത്തും രോഗപീഡയും
അരുചിയും ജലാതകങ്ങളായ മറ്റു രോഗങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു പറയണം.

മേടമോ വൃശ്ചികമോ ആരൂഢമായാൽ ശിരോരോഗം നേത്രരോഗം പനി ചൊ
റിചിരങ്ങ് മുതലായ പ്രണങ്ങൾ ഇവകളെ പറയണം.

മീനമോ കന്നിയോ ആരൂഢമായാൽ ശ്വാസംമുട്ടും പ്രാണേന്ദ്രിയത്തിനു രോ
ഗവും തൊലിപ്പുറത്തുള്ള ചില രോഗങ്ങളും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

മീനമോ ധനുവോ ആരൂഢമായാൽ ബുദ്ധിഭ്രമത്തേയും ശ്രവണേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു
രോഗം വൈകല്യം മുതലായ അവസ്ഥയേയും പറയണം.

ഇടവമോ തുലാമോ ആരൂഢമായാൽ ലിംഗം യോനി മുതലായ സ്ഥാനങ്ങളിൽ
രോഗവും അരുചിയും നീരു മുതലായ ജലാതകമായ വ്യാധിയുമുണ്ടെന്നു പറയണം.

മകരമോ കുംഭമോ ആരൂഢമായാൽ ബുദ്ധിഭ്രമവും അവയവങ്ങൾക്കു തളർച്ച
യും മലബന്ധവും ഏണീറററുനടക്കാൻ നിർവാഹമില്ലായ്മയും ഉണ്ടെന്നു പറയണം.

ആരൂഢത്തിൽ രാഹു നില്ക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ ചൊറി ചിരങ്ങ്
മുതലായ പ്രണരോഗങ്ങളുണ്ടെന്നു പറയണം. ആരൂഢരാശിയിൽ പാപയോഗമുണ്ടെ
ങ്കിൽ ഈ പറഞ്ഞ രോഗാവസ്ഥകൾ നിശ്ചയമായും പറയാവുന്നതാണ്. രോഗം പ്ര
ധാനമായി ചിന്തിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളിൽ മന്ത്രമേ ഈ ന്യായം ചിന്തിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. അഥ
വാ പ്രശ്നം സ്വസ്ഥതരവിഷയങ്ങളിൽ ഏതാണെന്നറിഞ്ഞിട്ട് ഈ ന്യായം ചിന്തിക്കു
യും ചെയ്യാം. സ്വസ്ഥനെ ഉദ്ദേശിച്ച പ്രശ്നമാണെങ്കിൽ പാപയോഗമുണ്ടായാലും രോഗ
ങ്ങളെ പറയരുത്. ഇവിടെ ആരൂഢമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്, ആരൂഢപഗ്നച്ഛതഃ
കളിൽ ബലമേറിയതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. രോഗകരങ്ങളായ യോഗങ്ങൾ ദുർന്നിലധിക
മുണ്ടെങ്കിൽ അവയുടെ ബലാധിക്യമനുസരിച്ചു ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

ആരൂഢപഗ്നഭാംശാശ്ച മാന്ദിരാശിനവംശയോഃ
യോഗോ രോഗപ്രസൂതഃ പാപമുണ്ടാകാൻ തുതിപ്രദഃ. ൨൦

ആരൂഢോ വാ വിലഗോ വാ ഗണ്ഡാന്താംശഃ സ്വപാപദൃഷ്ട
ഉദേദി ചേദ്ഭവേൻമൃത്യുരാത്രൂഢാഷ്ടമദേ തഥാ. ൨൧

അ—ആരൂഢപഗ്നഭാംശങ്ങൾക്കു മാന്ദിരാശിനവംശങ്ങളുടെ യോഗം രോഗപ്ര
ദമായും അതിജ്വല്യ ബുദ്ധിയോഗം തുതിപ്രദമായും ഭവിക്കും. ആരൂഢത്തിലോ വില
ഗത്തിലോ സ്വപാപദൃഷ്ടായിട്ടു ഗണ്ഡാന്താംശം ഉദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മൃത്യുഭവിക്കും. ആരൂ
ഢാഷ്ടമത്തിലും അപ്രകാരം ഭവിക്കും.

സാ—ആരൂഢരാശി ലഗ്നരാശി ആരൂഢപവാംശകം ഉദയനവാംശകം ഈ
രാശികൾക്കു ഗുളികരാശിയോടോ ഗുളികരാശിപവാംശകത്തോടോ യോഗമുണ്ടായാൽ
രോഗമുണ്ടെന്നു പറയണം. ഗുളികസംബന്ധം മേൽപറഞ്ഞ ആരൂഢാദികളിൽ മൂന്നി
ലോ നാലിലോ ഉണ്ടായാൽ പ്രാപ്തമാ മരിക്കുമെന്നതന്നെ പറയാം. ആരൂഢാദികളിൽ
ഗുളികസ്ഥിതിയോ അംശകമോ വരുന്നതിനെയാണ് ഇവിടെ യോഗമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു
ള്ളത്. ഇവിടെ ആരൂഢപവാംശകം “ലഗ്നസ്തസ്യ ഭം തൃകതപാ കലാഭാഗാശ്ച നി
ക്ഷിപേൽ” ഇത്യാദി വചനംകൊണ്ട് ആരൂഢസ്തമുണ്ടാക്കി അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. “കല
ശമഥ ശിവകോണാൽ” ഇത്യാദിവചനപ്രകാരം സ്വസ്ഥാംശകമറിഞ്ഞ് അതുകൊണ്ടും
ചിന്തിച്ചുവരാം. ഇവിടെ അനുഭവസ്ഥന്മാരായ ദൈവജ്ഞന്മാരുടെ ഉപദേശത്തെ
അന്നെ അനുക്രമിക്കുന്നത് ഉചിതമാകുന്നു. അല്ലാതെ ഈ രണ്ടു മാർഗ്ഗത്തേയും അനുക്ര
മിക്കുന്നവർ ഫലനിഷ്ഠശത്തിൽ അനുഭവസ്ഥന്മാരാകാറുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ രണ്ടു
ന്യായവും ഗ്രാഹ്യംതന്നെ. ഏകിലും ഗണ്ഡാന്തബന്ധം മുതലായ ദോഷങ്ങൾ സ്പൃടംകൊ
ണ്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നതാണ് സുഖകരമായിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ സ്പൃടംകൊണ്ടറിയുന്നതാണ് ന
ല്ലതെന്നു പല അഭിജ്ഞന്മാരുടേയും പക്ഷം. ആരൂഢത്തിലോ ലഗ്നത്തിലോ ഗണ്ഡാന്ത

സംബന്ധം വരികയും ആ ഗണ്ഡാന്തനവാംശകത്തിൽ പാപദൃഷ്ടി വരികയും ചെയ്താൽ പ്രജാപതി മരിച്ചുപോകുമെന്നു പറയണം. ആതുരസ്ഥത്തിന്റെ അഷ്ടമരാശിയിൽ ഗണ്ഡാന്തസംബന്ധം വരികയും അവിടെ പാപദൃഷ്ടികൂടി വരികയും ചെയ്താൽ പ്രജാപതി മരിക്കുമെന്നു പറയണം.

ആതുരസ്ഥം ആതുരസ്ഥാഷ്ടമം ലഗ്നം ഈ മൂന്നിന്നും ഗണ്ഡാന്തസംബന്ധവും പാപദൃഷ്ടിയും ഉണ്ടായാൽ മരണം നിശ്ചയമായും പറയാവുന്നതാണ്. “ആതുരസ്ഥാഷ്ടമേ കഥം” എന്നൊരു പാഠംകൂടിയുണ്ട്. പ്രജാപതിന്റെ ജന്മചന്ദ്രന്റെയോ ലഗ്നത്തിന്റെയോ അഷ്ടമരാശി മേൽപ്രകാരം ആതുരസ്ഥമായി വന്നാലും മരണം പറയാവുന്നതാണ്.

ആതുരസ്ഥ മീനഭേദ പ്രജാ പംഗു: സ്വാൽ പാപചീകിതേ

കൂപാദൗ പതനം വാചുമാത്രാശ്ചിനി വേദുഭേ.

൨൨

അ—മീനഭേദം ആതുരസ്ഥമായി പാപചീകിതമായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രജാപതി പംഗു വായി ഭവിക്കും. ആതുരസ്ഥം അഭിയോ ഇന്ദുഭേദം ആയി പാപചീകിതമായിരിക്കുമ്പോൾ കൂപാദിയിൽ പതനം വാചുമാകുന്നു.

സാ—മീനംരാശി ആതുരസ്ഥമായി വരിക. അവിടെ പാപദൃഷ്ടിയുണ്ടാകുക. എന്നാൽ പ്രജാപതി മുടവനായിരിക്കുമെന്നു പറയണം. കുടുകം മീനം ഇതിലൊന്നും ആതുരസ്ഥമാകുകയും പാപദൃഷ്ടിയുണ്ടാകുകയും ചെയ്താൽ പ്രജാപതി കിണറു മുതലായ ജലാശയങ്ങളിൽ വീഴാൻ ഇടവരുമെന്നു പറയണം. ഇന്ദുദൃഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിൽ ഈ ഫലങ്ങൾ പറയരുതെന്ന് ഉപദേശമുണ്ട്.

പ്രാച്യാദീത്യുക്തവാദാശീ നാത്രാശിഭിൻ നൃസിൻ ക്ഷിതൗ

വൃക്ഷാദീൻ നിർദ്ദിശേൽ ദേവപാതാൻ കേന്ദ്രഗൈശ്ച ബലാനപിതൗ

അ—പ്രാച്യാദീത്യുക്തത്തോടു തുല്യമായിട്ട് ആതുരസ്ഥരികളായ രാശികളെ ക്ഷിതിയിൽ നൃസിക്കണം. കേന്ദ്രഗന്ധാരായി ബലാനപിതന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും സേവാകത്തങ്ങളായ വൃക്ഷാദികളെ നിർദ്ദേശിക്കണം.

സാ—“പ്രാച്യാദിഗൃഹേ ക്രിയാദയോ ദൈവ ദൈവ കോണഗതാ ദ്വിമുത്തയഃ” എന്നുള്ള വചനമനുസരിച്ച് ആതുരസ്ഥം തുടങ്ങി പന്ത്രണ്ടു രാശികളെ മുൻപറഞ്ഞ ഭൂമിചക്രത്തിൽ മേടംമുതൽ മീനംവരെയുള്ള പന്ത്രണ്ടു രാശികളുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ കല്പിക്കണം. അപ്പോൾ ആതുരസ്ഥവും രണ്ടാമെടവും കിഴക്കും മൂന്നാമെടം അഗ്നികോണിലും നാലാമെടവും അഞ്ചാമെടവും തെക്കും ആറാമെടം നിരൂതികോണിലും ഏഴാമെടവും എട്ടാമെടവും പതിഞ്ഞാമെടം ഒൻപതാമെടം വായുകോണിലും പത്താമെടവും പതിനൊന്നാമെടവും വടക്കും പന്ത്രണ്ടാമെടം ഈശകോണിലും ആകുന്നു.

ആതുരസ്ഥം നാല് ഏഴ് പത്തു് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ബലവാന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ആ ഗ്രഹത്തിനു പറയാവുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ അതതുരാശികളുടെ ദിക്കിൽ ഉണ്ടെന്നു പറയണം. ഇവിടെ കേന്ദ്രഭാവങ്ങളിൽ ഗ്രഹങ്ങളില്ലാതെപോയാൽ രാശിക്കു ബലമുണ്ടെങ്കിലും ആ രാശിക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വൃക്ഷങ്ങളെ പറയാം. രാശികളെക്കൊണ്ടും ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും വൃക്ഷനിർദ്ദേശം ചെയ്യേണ്ട ക്രമം ഇവിടെ പറയപ്പെടുന്നു.

ഗിരിതരുകദളീകുണ്ടകീവൗണനാം ക്രമുകനാളികേരമാണാം

താലാനാഞ്ച വനാനി ക്രമശോട്ക്കാൽ സ്വാമിനത്തുമാശീനാം.

അ—ഗിരിതരുകദളീകുണ്ടകീവേണക്കുടേയും ക്രമുകനാളികേരങ്ങളുടേയും താലങ്ങളുടേയും വനങ്ങൾ അക്കങ്കൽനിന്നു ക്രമേണ ഭവിക്കുന്നു. സ്വാമികൾക്കെന്നപോലെ രാശികൾക്കും വാചുമാകുന്നു.

സാ—തേക്കു് ഈട്ടി തമ്പകം മുതലായ വനവൃക്ഷങ്ങൾ ആദിത്യന്റെതാണ്. വാഴ ചന്ദ്രന്റെതാണ്. മുളകളുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ ചൊവ്വയെക്കൊണ്ടും മുളകൾ ബുധനെക്കൊണ്ടും ക്രമുകങ്ങൾ (അടയ്ക്കാമരങ്ങൾ) വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ടും തെങ്ങു് ശുക്രനെക്കൊണ്ടും പന ശനിയെക്കൊണ്ടും പറയേണ്ടതാണ്. ചിങ്ങംരാശിക്കൊണ്ടു് ആദിത്യനു പറ

ത്തിട്ടുള്ള വൃക്ഷങ്ങളേയും മേടം വൃശ്ചികം ഈ രാശികളെക്കൊണ്ട് ചൊല്ലാത്ത പരത്തിട്ടുള്ള വൃക്ഷങ്ങളേയും കർക്കടകം രാശികൊണ്ട് ചന്ദ്രൻ പരത്തിട്ടുള്ള വൃക്ഷങ്ങളേയും ഇടവാ ഉലാസം ഈ രാശികളെക്കൊണ്ട് ശുക്രൻ പരത്തിട്ടുള്ള വൃക്ഷങ്ങളേയും മിഥുനം കന്നി ഈ രാശികളെക്കൊണ്ട് ബുധൻ പരത്തിട്ടുള്ള വൃക്ഷങ്ങളേയും ധനു മീനം ഈ രാശികളെക്കൊണ്ട് വ്യാഴത്തിന്നു പരത്തിട്ടുള്ള വൃക്ഷങ്ങളേയും മകരം കുംഭം ഈ രാശികളെക്കൊണ്ട് ശനിക്ക് പരത്തിട്ടുള്ള വൃക്ഷങ്ങളേയും പറയണം. ഇത്രമാത്രംകൊണ്ട് വൃക്ഷനിർദ്ദേശം നിവ്വഹിക്കുമോ എന്നൊരു ശങ്കയുണ്ടായേക്കാം. ബുദ്ധജാതകം, കൃഷ്ണീയം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സമ്പ്രദായം പഠിച്ചിരിക്കണമെന്ന് ഗ്രന്ഥകർത്താവ് നിഷ്കർഷിച്ചിരിക്കുന്നത് വൃക്ഷനിർദ്ദേശാദികളുടെ ബഹുമുഖത്വം ഇതരഗ്രന്ഥപരായണങ്ങളിൽനിന്നു ഗ്രഹ്യമാകുന്നു.

ആരൂഢസ്വഭാവം വക്ത്രം പ്രജ്ഞാഭയവൃദ്ധിക്രമം

അധോമുഖം ക്ഷയായ സ്വാൽ തൽ കൃഷ്ണീയാദിഷ്ടിതം. ൨൫

അ—ആരൂഢത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലവക്ത്രം പ്രജ്ഞാഭയവൃദ്ധിക്രമമാകുന്നു. ഇതിന്റെ അധോമുഖം ക്ഷയത്തിനായി ഭവിക്കും. ഇതു കൃഷ്ണീയാദികളിൽ ഉദിതമാകുന്നു.

സാ—ആരൂഢം ഉജ്ജ്വലവരാശിയായി വന്നാൽ പ്രജ്ഞാവിന് മേൽക്കുമേൽ അഭിപ്രായമുണ്ടാകും. അത് അധോമുഖരാശിയായി വന്നാൽ മേൽക്കുമേൽ നാശം സംഭവിക്കും. ഇങ്ങിനെ കൃഷ്ണീയം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ വചനങ്ങളെങ്ങനെ ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.

ഉജ്ജ്വലമുഖം യദി രാശിർമോഹാ പ്രശ്നേ നരസ്യ സിദ്ധിക്ഷി

അന്യേ വിഫലേ ജ്ഞേയേ ശുഭയുക്തേ ഷു ശുഭാഭ്യേ ച. ൨൬

അ—പ്രശ്നത്തിൽ ഉജ്ജ്വലമുഖമായിരിക്കുന്ന രാശി മോഹയായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ നരന സിദ്ധികരിയായി ഭവിക്കും. അന്യകൾ വിഫലകളെന്നു ജ്ഞേയകളാകുന്നു. ശുഭയുക്തങ്ങളായാൽ ശുഭാഭ്യകളാകുന്നു.

സാ—പ്രശ്നവിഷയത്തിൽ ഉജ്ജ്വലമുഖരാശി ആരൂഢമായി വന്നാൽ പ്രജ്ഞാവിന് അഭിപ്രായം സിദ്ധിയുണ്ടാകും. അധോമുഖരാശിയോ തിര്യങ്മുഖരാശിയോ ആരൂഢമായി വന്നാൽ ഇഷ്ടസിദ്ധി പരികയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഇഷ്ടകാര്യങ്ങൾക്കു നാശംകൂടിയുണ്ടാകും. പക്ഷേ നാശസൂചകമായ അധോമുഖരാശിയോ തിര്യങ്മുഖരാശിയോ ആരൂഢമായി വന്നാൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗങ്ങളോ ഉണ്ടായാൽ ശുഭപ്രഭം തന്നെയാണ്. സൂര്യൻ വിട്ട രാശിയും അതിന്റെ കേന്ദ്രരാശികളും ഉജ്ജ്വലമുഖങ്ങളും ആദിത്യൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയും അതിന്റെ കേന്ദ്രരാശികളും അധോമുഖങ്ങളും ആദിത്യൻ അടുത്തു പ്രവേശിക്കാൻപോകുന്ന രാശിയും അതിന്റെ കേന്ദ്രരാശികളും തിര്യങ്മുഖങ്ങളും ആകുന്നു.

ഉജ്ജ്വലസ്യ തന്മേഗ പ്രസൂതഗഭകാത്യാരംഭിനാം പൃച്ഛതം

മെഹന്ത്യം മഹാദർശനം പരസ്യശഃസ്ഥാനാദികാനാം ഭവേൽ

യദി, ശുഭാഭ്യേ ച മോഹം ഭവതി തൈർരാശീഭയത വിത്താദിദി-

സ്തൃഷ്ടയുതാപി സാഗ്രഹജനൈരപി പരേദപാഹാദിതഃ പൃച്ഛതഃ-ഇതി.

അ—ഉജ്ജ്വലസ്യ തന്മേഗമായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രസൂതഗഭകാത്യാരംഭികളായ പൃച്ഛതം ഇഷ്ടങ്ങൾക്കു അത്ഥപരശഃസ്ഥാനാദികളുടെ മഹത്തായ ഭയം ഭവിക്കും. അധോമുഖമായ ഭവേൽ ആരൂഢമായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ പൃച്ഛതം അവിധങ്ങളായ വിത്താദികളോടു ഹീനമായി ഭവിക്കും. സാഗ്രഹജനങ്ങളാൽ തൃപ്തിപ്പെടുകയും വാഹനാദികളിൽനിന്നു പരിക്കും ചെയ്യും.

സാ—ജനനലഗ്നം യാത്രാവിഷയമായ പ്രശ്നലഗ്നം കാത്യാരംഭവിഷയമായ പ്രശ്നലഗ്നം അല്ലെങ്കിൽ ആരൂഢം ഉജ്ജ്വലമുഖരാശിയായി വന്നാൽ അവർ ദ്രവ്യം പൈശ്വര്യം യശസ്സ് സ്ഥാനം ഇത്യാദികളുടെ ഉൽക്കൃഷ്ടമായ അഭിപ്രായമുണ്ടാകുന്നതാണ്.

മേല്പറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽ അധോമുഖരാശി ആരൂഢമായോ ലഗ്നമായോ വന്നാൽ ധനം ചെറുതും യശസ്സ് സ്ഥാനം ഇവകൾ നശിക്കും. ബന്ധുജനങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കും. വാഹനങ്ങളിൽനിന്നും മാറും വീഴാൻ ഇടവരും. ഇതുകൊണ്ട് ഉത്തരമുഖരാശി ഉത്തരമാണെന്നും അധോമുഖരിയുടെ മുഖങ്ങൾ അധമദ്ധ്യമങ്ങളാണെന്നും തെളിയുന്നു. “ഉതി” എന്നത് ഗ്രന്ഥാന്തരവചനസമാപ്തിയാകുന്നു.

ആരൂഢാധിപതിഃ ശുഭഗ്രഹഗ്രഹേ പൂർവ്വേന യദി സ്വാൽ സ്ഥിതിഃ ക്ഷോണീശാമരമന്ദിരാദിഷു മനോജ്ഞൈവ സ്ഥിതിഃ പുഷ്പതം പാപക്ഷത്രഗതഃ സ ചേദിഹ ഭവേൻമൃച്ഛപ്രദഭംഗം സ്ഥിതിഃ സൗമ്യസൗമ്യഗതപത്യാൽ സദസതാം യോഗശ്ച തത്രോഹൃതാം. ൧൨൨

അ—പുഷ്പത്തിൽ ആരൂഢാധിപതി ശുഭഗ്രഹത്തിൽ സ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു എന്നിൽ പുഷ്പത്തുകൾക്ക് മനോജ്ഞയായ ക്ഷോണീശാമരമന്ദിരാദികളിൽ സ്ഥിതി ഭവിക്കും. അവൻ പാപക്ഷത്രഗതനായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ പുഷ്പത്തുകൾക്ക് മൃച്ഛപ്രദശക്തികൾ സ്ഥിതി ഭവിക്കും. അവിടെ സൗമ്യസൗമ്യഗതപത്യാൽ ഹേതുവായിട്ട് സസേതുക്കളുടെ യോഗവും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ആരൂഢരാശിയുടെ അധിപൻ ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ രാശിയിൽ നില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ തച്ഛ്വാലമുള്ള വാസം കൊട്ടാരം ദേവാലയം മുതലായി അത്യുക്തങ്ങളായ സ്ഥാനങ്ങളിലാണെന്നു പറയണം. ആരൂഢാധിപൻ പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ നികൃഷ്ടങ്ങളായ പ്രദേശങ്ങളിലാണ് പ്രഷ്ടാവിന്റെ തച്ഛ്വാലവാസമെന്നു പറയണം. ആരൂഢാധിപൻ ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗമുണ്ടെങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിനു സജ്ജനങ്ങളോടു സഹവാസമുണ്ടെന്നും പാപഗ്രഹയോഗമുണ്ടെങ്കിൽ ദുഷ്ജനങ്ങളോടു സഹവാസമുണ്ടെന്നും പറയണം. ഇതുപോലെ പാപന്മാരുടേയും ശുഭന്മാരുടേയും ദൃഷ്ടികൾകൊണ്ടും ദുഷ്ജനങ്ങളുടേയും സജ്ജനങ്ങളുടേയും സഹവാസമുണ്ടെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. ഈ പദ്യംകൊണ്ട് പറഞ്ഞത് (ശുഭേന്ദുർഭക്ഷേ തചിരം കഭൂതലേ കരോതി വൃക്ഷം വിപരീതമന്യഥാ) എന്നുള്ള ഹോരാവചനത്തിന്റെ സാരാംശമാണ്. ആരൂഢാധിപനായ ശുഭഗ്രഹം പാപഗ്രഹത്തിന്റെ രാശിയിൽ ശുഭഗ്രഹത്തിന്റെ യോഗത്തോടോ ദൃഷ്ടിയോടോകൂടി നിന്നാൽ സദൃശനായ പ്രഷ്ടാവ് നികൃഷ്ടമായ സ്ഥലത്തു സജ്ജനസഹവാസത്തോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറയണം. ഇങ്ങിനെ മാത്രം സ്ഥിതി ഭവിക്കുമെന്നു ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ഇതു പ്രോക്ഷിതനെ (കൈവിട്ടുപോയ ആളിനെ)ക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നത്തിൽ ഏറ്റവും ഉപയോഗമുള്ളതാണ്. നഷ്ടപ്രശ്നത്തിൽ തന്മൂല ചിന്തിച്ചാൽ ഇത് പ്രത്യേകം യോജ്യംതന്നെയാണ്.

ശുഭവർഗ്ഗേ ലഗ്നഗതേ ലഗ്നേ വാ സൗമ്യയോഗമാനന്തേ ബ്രൂയാദഭിമതസിദ്ധിഃ പ്രഷ്ടസ്സ്ഥാനാന്തരപ്രാപ്തിഃ. ൧൨൩

അ—ശുഭവർഗ്ഗം ലഗ്നമായോ ലഗ്നം സൗമ്യയോഗത്തെ ആയാതമായോ ഇരിക്കുമ്പോൾ പ്രഷ്ടാവിനു അഭിമതസിദ്ധിയേയും സ്ഥാനാന്തരപ്രാപ്തിയേയും ബ്രവിക്കണം.

സാ—ലഗ്നത്തിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ വർഗ്ഗങ്ങൾ അധികമാകുകയോ ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗം വരികയോ ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ ആഗ്രഹം (പ്രശ്നത്തിനു വിഷയമായ ആൾ) സാധ്യമാണെന്നും വിശേഷിച്ചു ചില സ്ഥാനങ്ങൾ ലഭിക്കുമെന്നും പറയണം. ക്ഷേത്രം, ഘോര, ഭദ്രക്കാണ്ഡം, നവാംശകം, പാദശാംശകം, ത്രിംശാംശകം; സ്വപ്നാംശകം ഇങ്ങിനെ സാമാന്യേന ഏഴുവർഗ്ഗങ്ങളാണ്. വർഗ്ഗങ്ങൾ ചിന്തിച്ചാണുള്ള ക്രമം ഗ്രന്ഥാന്തരങ്ങളിൽനിന്ന് ഗ്രഹ്യമാകുന്നു.

ദപിപദേ ചതുഷ്പദേ വാ ഭവന്തേ ലഗ്നോപഗോ ഗ്രഹഃ പാപഃ തിഷ്ഠതി തന്നാശകരോ ജ്ഞേയഃ സൗമ്യോപി വൃദ്ധികരഃ. ൧൨൪

അ—ദപിപദമായോ ചതുഷ്പദമായോ ഇരിക്കുന്ന ഭവനത്തിൽ ലഗ്നോപഗനായ

പാപമായ ഗുണ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ അവൻ തന്നാശകരനാകുന്നു. സൗമ്യനായ ഗുണ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ അവൻ വൃദ്ധീകരനാകുന്നു.

സാ—ഉദയത്തിനും ആരൂഢത്തിനും സാമാന്യേന ആരൂഢമെന്നു പറയാറുണ്ട്. ദ്രിപാദാരി ആരൂഢമായി വരികയും അവിടെ പാപഗുണങ്ങൾ ഉദിക്കയും ചെയ്താൽ മനുഷ്യർ ആചതുര്യമെന്നു പറയണം. അവിടെ തുടഗ്രഹമുദിച്ചാൽ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടെന്നു പറയാം. ആരൂഢമോ ലഗ്നമോ നാല്പാലിരാശികളായി വരുമ്പോൾ അവിടെ പാപഗുണമുദിച്ചാൽ നാല്പാലികൾക്കു നാശമുണ്ടാകുമെന്നും തുടഗ്രഹമുദിച്ചാൽ അഭിവൃദ്ധി യുണ്ടാകുമെന്നും പറയണം.

സ്വപ്നോന്നാത്രവ വിന്യസേമനാപി പ്രഷ്ടശ്ശുഭാശുഭം
ജ്ഞേതം ശാസ്ത്രാന്തരമേഷ്ടകത്വം തദപ്യഥ നിഗദ്യതേ. ൩൧

അ—ആരൂഢവിന്യസമായ സ്വപ്നംകൊണ്ടും പ്രഷ്ടാവിന്റെ ശുഭാശുഭം ജ്ഞേയമാകുന്നു. ശാസ്ത്രാന്തരങ്ങളിൽ ഉക്തമായ അതും അനന്തരം നിഗദിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ആരൂഢരാശിയിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ട സ്വപ്നംകൊണ്ടും പ്രഷ്ടാവിന്റെ ഗുണദോഷഫലങ്ങൾ പറയേണ്ടതാണ്. അതിന്റെ രീതി മറുചില ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പാഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനെ ഇവിടെ പറയുന്നു.

ജലഗന്ധാന്തവപ്രീഹിതസ്സുലാ ഭൂതപഞ്ചകം
തന്മയം ഹി വപുർജ്ജ്ഞേയം ജീവ ഏവ ഹി കാഞ്ചനം. ൩൨

അ—ജലഗന്ധാന്തവപ്രീഹിതസ്സുലങ്ങൾ ഭൂതപഞ്ചകമാകുന്നു. വപുസ്സ് തന്മയമാകുന്നുവല്ലോ. കാഞ്ചനം ജീവൻതന്നെയാകുന്നു. ഏന്നു ജ്ഞേയമാകുന്നുവല്ലോ.

സാ—വെള്ളം ചന്ദനം പുഷ്പം നെല്ല് അരി ഇതുകൾ പഞ്ചഭൂതങ്ങളാണ്. ഇവയിൽ ചന്ദനംകൊണ്ടു പൃഥിവീഭൂതത്തേയും വെള്ളംകൊണ്ടു ജലഭൂതത്തേയും അരികൊണ്ടു തേജഃഭൂതത്തേയും നെല്ല്കൊണ്ടു വായുഭൂതത്തേയും പുഷ്പംകൊണ്ടു ആകാശഭൂതത്തേയും ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളുക. സ്വപ്നംകൊണ്ടു ജീവത്തെന്നെ ഗ്രഹിക്കണം. പഞ്ചഭൂതാത്മകമായ ശരീരത്തിന്റെയും ജീവന്റെയും ശുഭാശുഭാദിസംബന്ധങ്ങൾ ജലഗന്ധാദികളുടേയും സ്വപ്നത്തിന്റെയും ലക്ഷണങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചറിയേണ്ടതാണ്. പുഷ്പാക്ഷതങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ സ്വപ്നം ശരിയായിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ദീപ്തായുസ്സു മുതലായ ശുഭഫലങ്ങൾ പറയാവുന്നതാണ്. സ്വപ്നം പുഷ്പാക്ഷതങ്ങളെവിട്ട് ഒരേ മാറി വീണുവെങ്കിൽ മരണം മുതലായ അനിഷ്ടങ്ങളേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. പുഷ്പാക്ഷതങ്ങൾ അല്പങ്ങളാണെങ്കിൽ ഭേദത്തിനു കാർശ്യമുണ്ടെന്നും പുഷ്പാക്ഷതാദികൾക്കു കേടോ മലിനതയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ തൽഭൂതസംബന്ധിയായ ശരീരഭാഗത്തിന് ദോഷമുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. സ്വപ്നത്തിന് അഴുക്ക് ചതവു മുതലായ ദോഷങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ ജന്മാന്തരകൃതമായ പാപബന്ധമുണ്ടെന്നും മറ്റും യുക്തികൊണ്ടു ആലോചിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

പുഷ്പാക്ഷതോപരി സ്വപ്നമുത്താനാ പൃച്ഛ കായുഷേ
തിയ്യദ്യത്യുക്തം ഭൂസ്ഥം നൃക്തു ബാധാഗദാവഹം. ൩൩

അ—സ്വപ്നം പുഷ്പാക്ഷതോപരിഭാഗത്തിൽ ഉത്താനമായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പൃച്ഛകായുസ്സിനായി ഭവിക്കുന്നു. തിയ്യക്കായി ഭൂസ്ഥമായ സ്വപ്നം മൃത്യുക്കരമായും നൃക്കായിരിക്കുന്ന സ്വപ്നം ബാധാഗദാവഹമായും ഭവിക്കും.

സാ—നെല്ല് അരി പൂവ് ഇതുകളിൽ കലർത്തിയാണല്ലോ സ്വപ്നം ഇടുന്നത്. ആ സ്വപ്നം പുഷ്പാക്ഷതാദികളുടെ മേൽമാത്രത്തു് മലൻ ഇരിക്കയാണെങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിന് ആയുവിഷയമായ ശുഭത്തെ പറയണം. ഭൂമിയിൽ ചരിഞ്ഞുവീണാൽ മരണം ഫലമാകുന്നു. അതുപോലെ ഭൂമിയിൽതന്നെ കമിഴ്ന്നുവീണാൽ രോഗാധിക്യത്തേയും ബാധാദ്യവദ്രവത്തേയും പറയണം.

ഉത്പാപപുഷ്പാക്ഷതാനാംനിഹിതമിഹദേവസപ്തമുല്പാതനംചേൽ
തൽക്കാലേ വർണം സാധനസുതയശസാം പൃച്ഛകസ്യോല്പമുല്പാ
തത്താദയാമുഖം ചേൽ ക്ഷയമുപചയതഃ കിഞ്ചിദാരബ്ധ ഏവാ-
ഗ്മാല്പാസ്യം ചേദധസ്താൽക്ഷയതഉപചയാരംഭണംതത്ര വാച്യം.

അ—ഇതിൽ നിഹിതമായ സപ്തം പുഷ്പാക്ഷതങ്ങളുടെ ഉത്പാത്തിൽ ഉത്പാ-
നമായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ തല്ക്കാലത്തിൽ പൃച്ഛകൻ ധനസുഖയശസ്സുകൾക്കു മേൽക്കുമേൽ
വർണം ഭവിക്കും. അതു് അവിടെ അധോമുഖമായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ ഉപചയത്തിൽനി
ന്നു് അല്പം ക്ഷയം ആരബ്ധമായിത്തന്നെ ഭവിക്കും. അനന്തരം അധോഭാഗത്തിൽ ഉത്
പാസ്യമായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ ക്ഷയത്തിൽനിന്നു് ഉപചയാരംഭണം അവിടെ വാച്യമാ
കുന്നു.

സാ—പുഷ്പാക്ഷതങ്ങളുടെ മേൽഭാഗത്തു സപ്തം മലന്റിരിക്കയാണെങ്കിൽ പ്ര
ഷ്ഠാവിനു് അപ്പോൾ ധനം സുഖം കീർത്തി ഇതുകൾക്കൊണ്ടു് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടെന്നും അ
പ്രകാരം മേലും അഭിവൃദ്ധികരമാണെന്നും പറയണം. ആ സപ്തം പുഷ്പാക്ഷതങ്ങളുടെ
മുകളിൽതന്നെ കമിഴ്ന്നിരിക്കയാണെങ്കിൽ ആ കാലംവരെ പ്രഷ്ഠാവിനു ധനം മുതലായ
വയെക്കൊണ്ടു് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ഇപ്പോൾ അതുകൾക്കു ക്രമേണ നാശം
ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും പറയണം. പുഷ്പാക്ഷതങ്ങളുടെ അടിയിൽ സപ്തം മലന്റി
രിക്കയാണെങ്കിൽ ഈ കാലംവരെ പ്രഷ്ഠാവു് ഭൂവൃന്നാശം മുതലായ ഭൂരിതങ്ങൾ അന്നഭ
വിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും ഇപ്പോൾ ആ ഭൂരിതഫലം മിക്കവാറും വിട്ടു് അഭിവൃദ്ധി ആരംഭി
ച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയണം. സപ്തം പുഷ്പാക്ഷതങ്ങളിൽ മലന്റിതന്നാൽ അഭിവൃദ്ധി
യും കമിഴ്ന്നിതന്നാൽ ക്ഷയവും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

സർവ്വാധാടാമുഖംചേൽ ക്ഷയമുഹതുപുനശ്ചാപിസർവ്വക്ഷയഃസ്യോ-
ന്മദ്ധ്യസ്ഥ ഹേമന്റിചാഹ്വംഫലമാപിസകലം പ്രോക്തയൈവാത്ര-
രീത്യം

ദീപ്തായുർമൃത്യുനൈസ്സാ ഉപചിതധനതാ പ്രാഗ്ഭിശാഭിപ്സവതപ
സപ്തസ്പാഗ്യാദികോണുപവന ഇഹ പുനർമൃത്യുഭാഗാഭ്യനന്ദഃ—
ഇതി.

അ—സപ്തം സമുധോഭാഗത്തിൽ അധോമുഖമായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഈ
സമയത്തിൽ ക്ഷയം ഭവിക്കുന്നു. പിന്നെയും സമുക്ഷയം ഭവിക്കും. ഹേമം മദ്ധ്യസ്ഥ
മായിരിക്കും സമയത്തിലും ഇവിടെ പ്രോക്തമായ രീതികൊണ്ടുതന്നെ സകലമായ ഫ
ലവും ഉത്പാദകം. സപ്തത്തിന്റെ പ്രാഗ്ഭിശാഭിപ്സവതപത്തിൽ ദീപ്തായുസ്സും മൃത്യു
നൈസപങ്ങളും ഉപചിതധനതയും അഗ്യാദികോണുപവത്തിൽ ഇവിടെ മൃത്യുഭാഗാഭ്യ
നന്ദങ്ങളും ഭവിക്കും.

സാ—സപ്തം പുഷ്പാക്ഷതങ്ങളുടെ അടിയിൽ കമിഴ്ന്നിരിക്കയാണെങ്കിൽ ത
ൽക്കാലം പൃച്ഛകനു് ധനസുഖാദികളുടെ നാശകാലമാണെന്നു പറയണം. എന്നാത്രമല്ല
മേൽക്കുമേലും ധനസുഖാദികളായ സമുത്തുഭഫലങ്ങൾക്കും ക്ഷയമാണെന്നുകൂടി പറ
യാം. ഈ സപ്തം പുഷ്പാക്ഷതങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ കമിഴ്ന്നിതന്നാൽ പ്രഷ്ഠാവു് മുൻപു
അഭിവൃദ്ധിയിലിരുന്നു എന്നും ഇപ്പോൾ ധനസുഖാദികൾക്കു പകുതിയോളം നാശം സം
ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ഇനിയും നാശം സംഭവിക്കുന്നതാണെന്നും പറയണം. ഇതുപോ
ലെ പുഷ്പാക്ഷതങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ സപ്തം മലന്റിരിക്കയാണെങ്കിൽ പ്രഷ്ഠാവിനു മുൻപു ഭ
രിതകാലമായിരുന്നു എങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഏകദേശം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, മേലും
അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുമെന്നും പറയണം. ഇങ്ങിനെ സപ്തം മലന്റിതന്നാൽ അഭിവൃദ്ധിപ്ര
മാണെന്നും കമിഴ്ന്നിതന്നാൽ നാശകരമാണെന്നും പുഷ്പാക്ഷതങ്ങളെ വിട്ടു് ഭൂത പോ
യാൽ ജീവനാശകരമാണെന്നും മറ്റും ഇവിടെ പറഞ്ഞു ക്രമേണസരിച്ചു് ആലോചിച്ചാ
ന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. സപ്തം കിഴക്കോട്ടു ചരിഞ്ഞിതന്നാൽ ദീപ്തായുസ്സും തെക്കോട്ടു

ചരിഞ്ഞിരുന്നാൽ മരണവും പടിഞ്ഞാറോട്ടു ചരിഞ്ഞിരുന്നാൽ ധനനാശവും വടക്കോട്ടു ചരിഞ്ഞിരുന്നാൽ ധനമുദ്ധിയും പറയേണ്ടതാണ്. മിഥുനം, കന്നി, ധനു, മീനം ഈ കോണുകളിലേക്കു ചരിഞ്ഞിരിക്കയാണെങ്കിൽ മരണം രോഗം മുതലായ അനന്തരങ്ങളേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. സപ്തമിത്തിന്റെ അംശകംകൊണ്ടും ഫലം പറയേണ്ടതാണെന്നു സപ്തമിഫലത്തിന്റെ ഭൂതവർത്തമാനഭാവികളെ ചിന്തിക്കുന്നതിനാൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്.

“പുരുവന ഭൂതം നമലം വിധേയം
സപ്തസ്യ ചാശ്വത ച വർത്തമാനം
ഭാഗ്യം ഫലം വാ സ്ഥിതിനാ വിചിന്ത്യം.”

എന്നുള്ള വചനംകൊണ്ടു് സപ്തമിത്തിന്റെ ചരിവുകൊണ്ടുള്ള ഫലം കഴിഞ്ഞതാണെന്നും അംശകംകൊണ്ടു വർത്തമാനഫലം അറിയണമെന്നും സ്ഥിതികൊണ്ടു ഭാവിഫലത്തെ അറിയണമെന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അതിനാൽ സപ്താംശകമറിവാൻള്ള ക്രമം ഇവിടെ എഴുതുന്നു.

കലശലധശ്ശിവകോണാൽ നിശിചരതഃ സിന്ധുകായമുപരിഗതം
വേദാന്താദി ലാഭാ മാരുതകോണാൽ പരേവ്യ തിർച്ചക്തു.

അ—കലശം ശിവകോണത്തിൽനിന്നു് അധോഭാഗത്തേക്കും സിന്ധുകായം നിശിചരനിൽനിന്നു് ഉപരിഗതമായിട്ടും ഗണ്യമാകുന്നു. വേദാന്തത്തിൽനിന്നു് അനലാഭ്യമായിട്ടും പരങ്ങളിൽ മാരുതകോണിൽനിന്നു് തിർച്ചയായിട്ടും ഗണ്യമാകുന്നു.

സം—ക-ല-ശ-ഇതു് അക്ഷരസംഖ്യ അനുസരിച്ചു് ൧-൩-൫ ഇതുകൊണ്ടു് മേടം മിഥുനം ചിങ്ങം ഈ രാശികളെ ഗ്രഹിക്കണം. രാശിചക്രത്തിലുള്ള ഒരു വണ്ഡത്തെ തുല്യം ഒൻപതു വണ്ഡങ്ങളായി ഭാഗിക്കണം. ഇവയിൽ ഓരോന്നും ഓരോ അംശകങ്ങളാണു്. ഈ അംശവണ്ഡങ്ങളിൽവെച്ചു് ഏതു വണ്ഡത്തിലാണോ സപ്തം വീണിരിക്കുന്നതു് അതുകൊണ്ടുവേണം സപ്താംശകത്തെ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു്. ഇവിടെ ആ അംശകത്തെ എണ്ണുന്നതിനു് ചില ഭേദങ്ങളുണ്ടു്. മേടം മിഥുനം ചിങ്ങം ഈ രാശികൾ ആരൂഢമായി വന്നാൽ അംശകമെണ്ണിയറിയേണ്ടതു് ഈശാനകോണുമുതൽ കീഴ്പ്പോട്ടു വേണം.

സി-ന്ധു-കാ-യം എന്ന സംഖ്യകൊണ്ടു തുലാം ധനു കുംഭം ഈ രാശികളെ ഗ്രഹിക്കണം. ഈ രാശികൾ ആരൂഢമായാൽ നിര്യതികോണിൽനിന്നു മേപ്പോട്ടു് എണ്ണിക്കൊള്ളണം.

വേ-ദ-ാ-ന്ത-എന്ന സംഖ്യകൊണ്ടു കർക്കടകം പൂശ്ചികം കന്നി ഈ രാശികളെ ഗ്രഹിക്കണം. ഈ രാശികളാരൂഢമായാൽ അഗ്നികോണുമുതൽ കീഴ്പ്പോട്ടു് എണ്ണേണ്ടതാണു്. ബാക്കിയുള്ള ഇടവം മകരം മീനം ഈ രാശികൾ ആരൂഢമായാൽ വായുകോണുമുതൽ വിലങ്ങത്തിൽ എണ്ണിക്കൊള്ളണം. ഇങ്ങനെ എണ്ണി ഏതാമത്തെ അംശകത്തിൽ സപ്തം ഇരിക്കുന്നു എന്ന് അറിയുവാൻ ആരൂഢരാശിയുടെ ത്രികോണത്തിലുൾപ്പെട്ട ചരരശി ആലിയായി എണ്ണി സപ്താംശകരാശിയെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക. ഈ രാശികൊണ്ടു് വർത്തമാനഫലം ചിന്തിക്കേണ്ടതാണു്. സപ്തവിഷയമായ ചിന്ത ഇങ്ങിനെ അവസാനിച്ചു.

വാ—ഏതദാരൂഢവിചിന്ത്യം.

അ—ഇതു് ആരൂഢാഭിവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഇവിടെ പറഞ്ഞു് അവസാനിപ്പിച്ചതു് ആരൂഢം മുതലായതുകൊണ്ടു ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

വാ—അഥ ലഗ്നാഭിഫലമുച്യതേ.

അ—അനന്തരം ലഗ്നാഭിഫലം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇതിനുമേൽ ഉദയലഗ്നംകൊണ്ടു വിചാരിക്കേണ്ട ചില സംഗതികൾ പറയാപ്പടുന്നു.

മാന്ദീന്ദുദയലഗ്നാംശാ മുതൃദഹോസവശ്വരേ
 ആയുരാരോഗ്യദാസ്തേപതേ രോഗദൈർഘ്യപ്രദാഃ സ്ഥിരേ. നന്ത
 പദപഗാഃ സംയുതാശ്ചൈത ത്രയഃ പ്രഷ്ടർഭൃതിപ്രദാഃ
 മോഹദാസ്ത പൂർവ്വിദോ ദൃഷ്ടാസ്ത്രികാണസ്ഥാ മഹാരുജഃ. ന.൭

അ—മാന്ദീന്ദുദയലഗ്നാംശങ്ങൾ മുതൃദഹോസുക്കളായി ഭവിക്കുന്നു. ഇതുകൾ ചരത്തിലാകുന്നു എങ്കിൽ ആയുരാരോഗ്യങ്ങളും സ്ഥിരത്തിലാകുന്നു എങ്കിൽ രോഗദൈർഘ്യങ്ങളുമാകുന്നു. ഈ മൂന്നുകൾ പദപഗങ്ങളും സംയുതങ്ങളുമായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു മുതിപ്രങ്ങളും അന്യോന്യം ദൃഷ്ടങ്ങളായിരിക്കുന്ന ഇതുകൾ മോഹങ്ങളും ത്രികോണസ്ഥങ്ങളായിരിക്കുന്ന ഇതുകൾ മഹാരുജിനായും ഭവിക്കും.

സാ—ഇളികസ്തടത്തെ ഒൻപതിൽ പെരക്കുമ്പോൾ ഇളികനവാംശസ്തടമാകും. ഇത് മുതൃസ്തടമാകുന്നു. ചന്ദ്രസ്തടത്തെ ഒൻപതിൽ പെരക്കുമ്പോൾ ചന്ദ്രന്റെ നവാംശകസ്തടമാകും. ഇതു ഭോസ്തടമെന്ന് പറയുന്നു. ലഗ്നത്തെ ഒൻപതിൽ പെരക്കുമ്പോൾ ലഗ്നത്തിന്റെ നവാംശകസ്തടമാകും. ഇത് പ്രാണസ്തടമാണ്. ഇങ്ങിനെയുണ്ടായ പ്രാണഭോമുതൃകൾ ചരരാശിയിൽ വന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്ന് ഭീഷായസ്തം ആരോഗ്യവും സിദ്ധിക്കും. ഇതുകൾ മൂന്നും സ്ഥിരരാശിയിലായാൽ രോഗശയ്യയിൽ വളരെക്കാലം കിടന്നു കഷ്ടപ്പെടുന്നതിന് ഇടയാകും. ഇവ മൂന്നും ഉഭയരാശിയിൽ വരികയോ ഒരുമിച്ചുവരികയോ ഉണ്ടായാൽ പ്രഷ്ടാവു മരിച്ചുപോകുമെന്ന് പറയണം. ഈ മൂന്നു സ്തടങ്ങൾക്കും അന്യോന്യം ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു മോഹാലസ്യമുണ്ടാകും. അന്യോന്യം ത്രികോണങ്ങളിൽ നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു മഹാരോഗത്തെ പറയേണ്ടതാണ്. "ലഗ്നേന മാനദാനാഭ്യാം" എന്ന വിധിപ്രകാരമുള്ള പ്രാണഭോമുതൃകളെക്കൊണ്ടുള്ള ഫലം മേൽ പറയപ്പെടും.

യോഗദൃഷ്ട്വാദിസംബന്ധസ്തപായുഷേ പ്രാണഭോമതഃ
 ഭോമുതൃത്യാസ്തു രോഗായ പ്രാണമുതൃത്യാസ്തു മോഹകൃൽ. ന.൮

അ—പ്രാണഭോമങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ട്വാദിസംബന്ധം ആയുസ്സിനായും ഭോമുതൃകളുടെ യോഗദൃഷ്ട്വാദിസംബന്ധമാകട്ടെ രോഗത്തിനായും ഭവിക്കും. പ്രാണമുതൃകളുടെ യോഗദൃഷ്ട്വാദിസംബന്ധം മോഹകൃത്തായും ഭവിക്കും.

സാ—മേല്പറഞ്ഞ മൂന്നു സ്തടങ്ങളിൽവെച്ച് പ്രാണസ്തടവും ഭോമസ്തടവും ഒരു രാശിയിൽ വരികയോ അന്യോന്യം നോക്കുകയോ അന്യോന്യം ത്രികോണസ്ഥിതി വരികയോ ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു ഭീഷായസ്തം ഫലമാകുന്നു. ഭോമസ്തടത്തിന്നും മുതൃസ്തടത്തിന്നും യോഗം ദൃഷ്ടി കേന്ദ്രം ഈ സംബന്ധങ്ങൾ അന്യോന്യമുണ്ടായാൽ രോഗാധിക്യം ഫലമാകുന്നു. ഈ സംബന്ധങ്ങൾ പ്രാണസ്തടത്തിന്നും മുതൃസ്തടത്തിന്നും തമ്മിലുണ്ടായാൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു മോഹാലസ്യമുണ്ടാകുമെന്ന് പറയണം.

ക്ഷീണദപക്സുതാരതീക്ഷ്ണമഹസാം വർഗ്ഗാ വിലഗ്നസ്ഥിതാ
 മുതൃവ്യാധിധനക്ഷയാദ്യശുഭദാഃ പ്രഷ്ടർയുദീഭമവിഭഃ
 ധീസാമത്ഥ്യകൃതാഥ പൂണ്ണശശിനഃ ശുക്രസ്യ വാ വാക്പതേ-
 മേതേ ക്ഷയ്വരോഗതാത്ഥതനയ പ്രാപ്താദ്യഭീഷാഗമാൻ. ന.൯

അ—ക്ഷീണദപക്സുതാരതീക്ഷ്ണമഹസ്തകളുടെ വർഗ്ഗങ്ങൾ വിലഗ്നസ്ഥിതങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു മുതൃവ്യാധിധനക്ഷയാദ്യശുഭങ്ങളായി ഭവിക്കും. തിത്തിന്റെ ഇതുകൾ വിലഗ്നസ്ഥിതങ്ങളായാൽ ധീസാമത്ഥ്യകൃതകളായും ഭവിക്കും. അനന്തരം പൂണ്ണശശിയുടേയോ ശുക്രന്റേയോ വാക്പതിയുടേയോ ഇതുകൾ വിലഗ്നസ്ഥിതങ്ങളായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ അരോഗതാത്ഥതനയപ്രാപ്താദ്യഭീഷാഗമങ്ങളായും ഭവിയും.

സാ—ഉദയലഗ്നസ്തദന്തിന്റെ ക്ഷേത്രം ഹോരാദ്രക്കാണ് മുതലായ സപുവർഗ്ഗങ്ങളിൽ ക്ഷീണചന്ദ്രൻ ശനി ചൊച്ചാ ആദിത്യൻ ഇവരുടെ വർഗ്ഗം വന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിനു മരണം രോഗദുഃഖം ധനനാശം മുതലായ അതുഭേദങ്ങളെ പറയണം. ഈ വർഗ്ഗങ്ങൾ ബുധനോത്തായി വന്നാൽ ബുധികേശശലംപറയേണ്ടതാണ്. ലഗ്നസ്തദന്തിലെ വർഗ്ഗങ്ങൾ പൂണ്ണചന്ദ്രൻ ശുക്രൻ വ്യാഴം ഉവരതേതാണെങ്കിൽ ആരോഗ്യം പുത്രലാഭം ധനലാഭം മുതലായ അഭീഷ്ടസിദ്ധിയുണ്ടെന്നു പറയണം.

ലഗ്ന തദീശപരേ വോഷ്ണയുക്തേ ജ്യോതിഷിപിത്തരക്ത

ഭാഹശ്ച വേനസ്യാഥ സവിഷത്വംശനാഡികേ.

൨൦

തദ്ദീഃ സൈകാർദ്ദേ തത്ര ഗൃഹാലസ്യം ച ദുർമൃതിഃ.

൨൧

അ—ലഗ്നമാ തദീശപരനോ ഉഷ്ണയുക്തമായിരിക്കുമ്പോൾ ജ്യോതിഷി പിത്തരക്തം വേനത്തിന്റെ ഭാഹവും വാച്യമാകുന്നു. അനന്തരം സവിഷത്വംശനാഡികമായിരിക്കുമ്പോൾ തദ്ദീയും അതു സൈകാർദ്ദമായിരിക്കുമ്പോൾ ഗൃഹാലസ്യവും ദുർമൃതിയും വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നസ്തദന്തിലോ . ലഗ്നാധിപസ്തദന്തിലോ ഉഷ്ണസംബന്ധമുണ്ടായാൽ പ്രഷ്ടാവിനു പനി മുതലായ പിത്തദോഷകോപനങ്ങളായ വ്യാധികളും ഗൃഹത്തിന് അഗ്നിബാധയും ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. മേല്പറഞ്ഞ സ്തദന്തിക്കു വിഷദ്രക്കാണ്മോ വിഷനാഡികളോ ഉണ്ടായാൽ പ്രഷ്ടാവിനു വിഷഭയമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ആ സ്തദന്തിക്കു ഏകാർഗ്ഗത്തിന്റെ സംബന്ധമുണ്ടായാൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ വീട്ടിലുള്ളവർ ആലസ്യവും ദുർമൃതിയും ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ഉഷ്ണവിഷങ്ങളെ അറിയേണ്ടതും രണ്ടാം അദ്ധ്യായംകൊണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വിഷദ്രക്കാണ് “പാത്രാരികടകാ രോഗം പത്യാ രാത്രിവിതീകൃമാൽ മേഷാദീനാം ത്രിഭാഗാ—സ്തദ്വിഷദ്രക്കാണ്മസംഭവതിതഃ” എന്നു വചനംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്.

ഒരു രാശി മൂന്നു ദ്രക്കാണ്മയായി ഭാഗിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവയിൽ മേടത്തിന്റെ ഒന്നും ഇടവത്തിന്റെയും മിഥുനത്തിന്റെയും രണ്ടും കർക്കടക ചിങ്ങം കന്നി ഈ രാശികളുടെ ഒന്നും തുലാംരാശിയുടെ രണ്ടും വൃശ്ചികത്തിന്റെ മൂന്നും ധനുസ്സിന്റെയും മകരത്തിന്റെയും ഒന്നും കുംഭത്തിന്റെയും മീനത്തിന്റെയും രണ്ടു ദ്രക്കാണ്മകൾ വിഷ സംഭവകളാണ്.

യദ്രാശിസംജ്ഞാ ലംഗ്നാംശസ്സ രാശിശ്ചൈവ ശുഭാനപിതഃ

ഗതകാലഃ ശുഭഃ പ്രവീർദ്ധശുഭോ യദി പാപയുക്.

൨൨

അ—ലഗ്നാംശം യദ്രാശിസംജ്ഞമാകുന്നു. ആ രാശി ശുഭാനപിതമാകുന്നു എങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ ഗതകാലം ശുഭമായിരുന്നു എന്നും പാപയുക്തമാകുന്നു എങ്കിൽ അശുഭമായിരുന്നു എന്നും വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നത്തിന്റെ നവാംശരാശിയിൽ ഇരട്ടാമുണ്ടെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞകാലം പ്രഷ്ടാവിന് ശുഭപ്രഭമായിരുന്നു എന്നും ലഗ്നത്തിൽ പാപയോഗമാണുള്ളതെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞകാലം അശുഭകരമായിരുന്നു എന്നും പറയണം. ഇതുകൊണ്ട് ഉദയലഗ്നത്തിന്റെ അംശകരാശികൊണ്ട് ദൃതഫലം ചിന്തിക്കാമെന്നു തെളിയുന്നു.

ലഗ്നാംശരാശിഭേ ചന്ദ്രേ ലോഹപാത്രക്ഷതിർമൃതഃ

ലക്ഷ്യ മാന്ദ്യംശരാശിസ്ഥേ തഥാ മൃദാണധഭഞ്ജനം.

൨൩

അ—ചന്ദ്രൻ ലഗ്നാംശരാശിഗനായിരിക്കുമ്പോൾ ലോഹപാത്രക്ഷതി മൃതിയുടെ ലക്ഷ്യമായി ഭവിക്കും. ചന്ദ്രൻ മാന്ദ്യംശരാശിസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ മൃദാണധഭഞ്ജനവും അപ്രകാരം ഭവിക്കും.

സാ—ഉദയലഗ്നത്തിന്റെ നവാംശരാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ ചെല്ലുമ്പോൾ ലോഹവസ്തുക്കൾക്കൊണ്ടുള്ള പാത്രങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും ഉടയുമെങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിനു മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. അതുപോലെ ഗുളികന്റെ നവാംശരാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ ചെല്ലുമ്പോൾ മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള പാത്രങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും ഉടയുമെങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിനു മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതാണ്.

മൃത്യുപ്രാണശരീരമാശി സചിതൈസ്സദീകൃതൈർവ്യാഗ്രഹൈസ്തത്പ്രാപ്തപദാത്മലാഭവിഹരീ വാചസ്പത്യോശ്ചാഭാഭാഭാസംജ്ഞാല്പ്രായദശാധനാപ്തീകഥനാസപന്യത്ര ചോക്താ ഹിതേതാത്മാദ്യാ ന ചൈവ്യുക്താസ്തൃണമുഖാഃ പത്യാസ്യ വാ തേ ന ചേൽ.

അ—മൃത്യുപ്രാണശരീരമാശിസചിതന്മാരായും തദീകൃതന്മാരായും ഉള്ള ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു തത്തൽപ്രാപ്തപദാത്മലാഭവിഹരികൾ തുടങ്ങിനായും ആപത്തിനായും വാച്യമാകുന്നു. അതുകൾ സംജ്ഞാല്പ്രായദശാധനാപ്തീകഥനകളിലും മറ്റൊരേതതു താത്മാദ്യങ്ങളായും നവപൂർവ്വങ്ങളായും തൃണമുഖങ്ങളായും ഉക്തങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നുവല്ലോ. അവർ ഇല്ലായെങ്കിൽ ഇവന്റെ പതിയെക്കൊണ്ടും വാച്യമാകുന്നു.

സാ—മൃച്ഛത്തശാമത്തെ പദ്യത്തിൽ പറഞ്ഞപോലെ മൃത്യുസ്സം ഭോജ്യം പ്രാണസ്സം ഇതുകൾ വരുത്തി അതുകളുടെ രാശിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റേയോ അല്ലെങ്കിൽ നോക്കിയിരിക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റേയോ പദാത്മങ്ങൾ പ്രശ്നകാലത്തിനു സമീപിച്ച ദിവസങ്ങളിൽ പ്രഷ്ടാവിനു ലഭിച്ചാൽ ശുഭവും അതുപോലെ ആ പദാത്മങ്ങൾ നശിച്ചാൽ അശുഭവും പറയേണ്ടതാണ്. (അധിക ഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും പദാത്മങ്ങളെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. മേല്പറഞ്ഞ രാശികളിൽ യാതൊരു ഗ്രഹത്തിന്റേയും യോഗദൃഷ്ടികളില്ലെങ്കിൽ ആ രാശിനാഥന്മാരുടെ ദൃഢ്യത്തിന്റെ ലാഭത്തേയും നാശത്തേയും ഗുണദോഷരൂപങ്ങളാക്കി പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഗ്രഹങ്ങളുടെ പദാത്മബോധം വരാഹഹോരയിൽ സംജ്ഞാല്പ്രായത്തിൽ “താമ്രസിതാതിരക്ത” എന്നും ഭഗവതലാല്പ്രായത്തിൽ “നവഭതചർമ്മകനക” എന്നും കർമ്മജീവാല്പ്രായത്തിൽ “തൃണകനകോണ്ണഭേഷജാഘ്രൈഃ” എന്നും ഭാവമലാല്പ്രായംകൊണ്ടും മറ്റും “ശുരസ്തബ്ധോ വികലനയനോ” എന്നും മറ്റുമുള്ള പദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ഗ്രഹങ്ങളുടെ കാരകത്വം വിസ്തരബാഹുല്യം നിമിത്തം ഇവിടെ കാണിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

“ലഗ്നേന്ദ്രമാനദാനാഭ്യാ”മിത്യുക്താനാമഥോ ഫലം
പ്രാണമൃത്യുശരീരമാണാമധുനാ സമുദീർ്യതേ.

൨൩

അ—അനന്തരം “ലഗ്നേന്ദ്രമാനദാനാഭ്യാ”മെന്നിങ്ങനെ ഉക്തങ്ങളായ പ്രാണമൃത്യുശരീരങ്ങളുടെ ഫലം ഇപ്പോൾ സമുദീരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിൽ “ലഗ്നേന്ദ്രമാനദാനാഭ്യാം ഛതപാമാന്ദിം ക്കിപേദ്ഭായോഃ” ഇത്യാദി പദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു വരുത്തിയിട്ടുള്ള പ്രാണസ്സം ഭോജ്യം മൃത്യുസ്സം ഇതുകൾക്കൊണ്ടു ഫലം ചിന്തിക്കാനുള്ള ക്രമം ഇവിടെ പറയപ്പെടുന്നു.

പ്രാണമൃത്യുശരീരേ ഷു ഭേഹാധികൃതജാം ശമഃ

പ്രാണേടധികേ മഹാൻ രോഗോ മൃത്യുശ്ചേടധികോ മൃതി. രസ

അ—പ്രാണമൃത്യുശരീരങ്ങളിൽവെച്ചു ഭേഹാധികൃതത്തിൽ രക്ഷകളുടെ ശമവും പ്രാണൻ അധികനായിരിക്കുമ്പോൾ മഹാനായ രോഗവും മൃത്യു അധികനാണെങ്കിൽ മൃതിയും വാച്യമാകുന്നു.

സാ—പ്രാണസ്സം ഭോജ്യം മൃത്യുസ്സം ഇവകളിൽ ഭോജ്യത്തിനു വലിച്ചുണ്ടെങ്കിൽ രോഗശമനമുണ്ടാകുമെന്നും പ്രാണസ്സത്തിനു വലിച്ചുണ്ടെങ്കിൽ രോഗം വളർക്കുമെന്നും മൃത്യുസ്സത്തിനു വലിച്ചുണ്ടെങ്കിൽ മരണം സംഭവിക്കുമെന്നും പറയണം. ഇവിടെ വലിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നത് രാശി, അംശം, കല ഇവകളെക്കൊണ്ടാണ്.

മൃത്യു ജ്യേഷ്ഠാഹിപൗഷ്കസ്മ ജനഭസ്മ ച പഞ്ചതാ

മൃത്യുഃ പ്രാണശ്ച ദേഹശ്ച ക്രമവുദ്ധാഃ ശുഭപ്രദാഃ — ഇതി. രാ

അ—മൃത്യു ജ്യേഷ്ഠാഹിപൗഷ്കസ്മമായിരിക്കുമ്പോഴും ജനഭസ്മമായിരിക്കുമ്പോഴും പഞ്ചത വാച്യമാകുന്നു. മൃത്യുവും പ്രാണനും ദേഹവും ക്രമവുദ്ധങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ശുഭപ്രദങ്ങളാകുന്നു.

സാ—മൃത്യുസ്സടം ആയിലും തുക്കേട്ട രേവതി ഈ നക്ഷത്രങ്ങളിലോ ജനാഭനക്ഷത്രങ്ങളിലോ വരുന്നെങ്കിൽ പ്രാണാദ്യം മരിച്ചുപോകുമെന്നു പറയണം. മൃത്യുസ്സടത്തിനേക്കാൾ വലിപ്പം പ്രാണസ്ഫുടത്തിനും അതിനേക്കാൾ വലിപ്പം ദേഹസ്ഫുടത്തിനും വരുന്നത് ശുഭപ്രദമാണ്. ഇങ്ങിനെ പ്രാണദേഹമൃത്യുക്കളെക്കൊണ്ടുള്ള ഫലചിന്ത സമാപ്തമായി.

ലഗ്നാദുഗുളികാംശൈരപ്യാധികൃതിവിചിന്തനം

ഏതത്തു ക്രിയതേ കൈശിത്തദപ്യഥ വിവിച്യതേ. രാ

അ—ലഗ്നാദുഗുളികാംശങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഈ ആധികൃതിവിചിന്തനം ചില രാശി ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അനന്തരം അതും വിവേചനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—ലഗ്നം ഇന്ദ്ര ഗുളികൻ ഇതുകളുടെ അംശകസ്സടങ്ങളെക്കൊണ്ടും ആധികൃത ചിലർ വിചാരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ ക്രമം താഴെ പറയപ്പെടുന്നു. ഈ അംശകസ്ഫുടങ്ങളുടെ ക്രമം ൩൭-ാം ചന്ദ്രംകൊണ്ടു പറഞ്ഞതാണ്.

ലഗ്നാംശകേടധികേ വൃദ്ധീ രജാം ചന്ദ്രാംശകേ ശമഃ

മാന്ദ്യംശകേടധികേ മൃത്യുർഗതാഭിർഘടികാദിഭിഃ — ഇതി. രാ

അ—ലഗ്നാംശകം അധികമായിരിക്കുമ്പോൾ രാജകളുടെ വൃദ്ധിയും ചന്ദ്രാംശകം അധികമായിരിക്കുമ്പോൾ രാജകളുടെ ശമവും മാന്ദ്യംശം അധികമായിരിക്കുമ്പോൾ മൃതിയും വാച്യമാകുന്നു. ഇതു ഗതകളായിരിക്കുന്ന ഘടികാദികൾകൊണ്ടു ചിന്ത്യാമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നത്തിന്റെ അംശകസ്ഫുടം പ്രാണനാണെന്നു മുൻപേ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിന്ന് ആധികൃതങ്ങളിൽ രോഗവൃദ്ധിയെ പറയണം. ചന്ദ്രാംശകസ്ഫുടം ദേഹമാണല്ലോ. അതിന്ന് ആധികൃതങ്ങളിൽ രോഗശാന്തിയെ പറയണം. ഗുളികാംശസ്ഫുടം മൃത്യുവാണല്ലോ. അതിന്ന് ആധികൃതങ്ങളിൽ മൃത്യുവിനേയും പറയണം. ഇതിന് അംശകത്തിൽ ചെന്ന നാഴികകൊണ്ടും വിനാഴികകൊണ്ടുമാണ് ആധികൃത വിചാരിക്കേണ്ടതു്.

മൃത്യുകാലാസതാം പ്രാണേ മദ്ധ്യേഗതദ്വ്യതേക്ഷിതേ

പ്രഷ്ഠർമരണമാദേശ്യം ശുഭദോടസ്യന്ദസംഗമഃ. ൫൦

അ—പ്രാണൻ മൃത്യുകാലാസത്തുകളുടെ മദ്ധ്യേഗമായും തദ്വ്യതേക്ഷിതമായും ഇരിക്കുമ്പോൾ പ്രാണാവിന്നു മരണം ആദേശ്യമാകുന്നു. ഇന്ദ്രസംഗമം ഇതിന്നു ശുഭമാകുന്നു.

സാ—പ്രാണസ്ഫുടം മൃത്യുസ്ഫുടത്തിന്റേയും കാലസ്ഫുടത്തിന്റേയും പാപഗ്രഹങ്ങളുടേയും മദ്ധ്യത്തിൽ വരിക അല്ലെങ്കിൽ ഇതുകളുടെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ വരിക എന്നാൽ പൂർണ്ണകരണമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. പ്രാണസ്ഫുടത്തോടു ചന്ദ്രന്റെ യോഗദൃഷ്ടികൾ വരുന്നതു ശുഭമാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു് പ്രാണസ്ഫുടത്തിന് ശുഭമദ്ധ്യസ്ഥിതിയും ശുഭയോഗദൃഷ്ടികളും നല്കുതാണെന്നു തെളിയുന്നു. ഈ പ്രാണമൃത്യുകാലസ്ഫുടങ്ങൾ “പ്രശ്നകാലഗതാ നാഡീ നിരയസ്തം” എന്നുള്ള വചനംകൊണ്ടു് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

ആരൂഢശ്ച തദീദശന ലഗ്നലഗ്നാംശകാധിപൈഃ

ഇന്ദ്രാംശേനേന്ദനാ യുക്തൗ മൃത്യുകാലൗ മൃതിപ്രദൗ. ൫൧

അ—മൃത്യുകാലന്മാർ ആരൂഢത്തോടും തദീശനോടും ലഗ്നലഗ്നാംശകാധിപന്മാരോടും ഇന്ദ്രാംശത്തോടും ഇന്ദ്രവിനോടും യുക്തന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ മൃതിപ്രദന്മാരാകുന്നു.

സാ—ആരൂഢം, ആരൂഢാധിപൻ, ലഗ്നം, ലഗ്നാധിപൻ, ലഗ്നാംശം, ലഗ്നംശാധിപൻ, ചന്ദ്രനവാംശം, ചന്ദ്രൻ ഇതുകൾക്കോടു മൃത്യുസ്ഫുടമോ കാലസ്ഫുടമോ ചേരുന്നുവെങ്കിൽ പ്രഷ്ടംവ മരിച്ചുപോകുമെന്നു പറയണം.

ലഗ്നം രാഹുയുതേ ചോരരിപുപീഡാ മഖൗ മുതിഃ

ചന്ദ്ര ദേഹവ്യമാദക്നരാഹുചക്രഫലം തപിദം.

൫൨

അ—ലഗ്നം രാഹുയുതമായിരിക്കുമ്പോൾ ചോരരിപുപീഡയും രവിരാഹുയുതനായിരിക്കുമ്പോൾ മുതിയും ചന്ദ്രൻ രാഹുയുതനായിരിക്കുമ്പോൾ ദേഹവ്യഥയും വാച്യമാകുന്നു. ഇത് അക്നരാഹുചക്രഫലമാകുന്നു.

സാ—“സാലോന നാഡിദിഗ്ധേന ഗച്ഛതി” ഇത്യാദി വചനമനുസരിച്ച് അക്ചന്ദ്രരാഹുക്കളെ വരുത്തേണ്ട ക്രമം അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഉദയലഗ്നത്തിൽ ഈ രാഹുവിന്റെ യോഗം വന്നാൽ കള്ളന്മാരെക്കൊണ്ടും ശത്രുക്കളെക്കൊണ്ടും ഉപദ്രവം പറയേണ്ടതാണ്. ആദിത്യൻ രാഹുയോഗം വന്നാൽ മരണം പറയണം. ചന്ദ്രൻ രാഹുയോഗം വന്നാൽ ശരീരദുഃഖം പറയേണ്ടതാണ്. ഇത് ഇനേന്ദ്രരാഹുചക്രഫലമാകുന്നു.

കാലഹോരാഫലം വാച്യം പ്രഷ്ടവിസ്താപനം പരം

വിശ്വാസാത്മം സ്വഭാരത്യാസ്തദപ്യഥ വിവിഖ്യത.

൫൩

അ—പ്രഷ്ടാവിന് ഏറ്റവും വിസ്താപനമായ കാലഹോരാഫലം സ്വഭാരതിയുടെ വിശ്വാസത്തിനായി വാച്യമാകുന്നു. അറുനൂറും അതും വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ദൈവജ്ഞൻ പറയുന്ന ഫലങ്ങളിൽ വിശ്വാസവും അതിശയവും ഉണ്ടാകുന്നതിനുവണ്ടി പ്രശ്നസമയത്തെ കാലഹോര അറിഞ്ഞു വില ഫലങ്ങൾ പറയേണ്ടതാണ്. അതിന്റെ രീതി ഇവിടെ പറയപ്പെടുന്നു.

സൂര്യസ്യ കാലഹോരായാം പ്രശ്നശ്ച ഭൂമിപാഗമഃ

നാത്യാഗമശ്ശാങ്കസ്യ ഭൂമിപുത്രസ്യ ശസ്ത്രിണഃ.

൫൪

ബൗദ്ധ്യാം പാരശ്വായാനമഥാ വിദപദാഗമഃ

ഗുരോവിപ്രവായാനം ഭൂഗോർവ്വശ്യാംഗനാഗമഃ.

൫൫

മന്ദസ്യ വണിഗായാനം ഭൂതബൗദ്ധാഗമോഥാവാ

കേന്ദ്രഗാഢഭമീ ഖേടാ നിയമോ വദേദിദം.

൫൬

അ—പ്രശ്നം സൂര്യന്റെ കാലഹോരയിലാകുന്നു എങ്കിൽ ഭൂമിപാഗമവും ശശാങ്കന്റെ കാലഹോരയിൽ നാത്യാഗമവും ഭൂമിപുത്രന്റെ കാലഹോരയിലാകുന്നു എങ്കിൽ ശസ്ത്രിയുടെ ആഗമവും ബൗദ്ധിയായ കാലഹോരയിൽ പാരശ്വായാനവും അല്ലെങ്കിൽ വിദപദാഗമവും ഗുരുവിന്റെ കാലഹോരയിൽ വിപ്രവായാനവും ഭൂതവിന്റെ കാലഹോരയിൽ വേശ്യാംഗനാഗമവും മന്ദന്റെ കാലഹോരയിൽ വണിഗായാനവും അല്ലെങ്കിൽ ഭൂതബൗദ്ധാഗമവും വാച്യമാകുന്നു. ഈ ഖേടന്മാർ കേന്ദ്രഗന്മാരാണെങ്കിൽ ഇതിനെ നിശ്ചയമായും വദിക്കണം.

സാ—പ്രശ്നം ആരംഭിക്കുന്നത് സൂര്യന്റെ കാലഹോരയിലായാൽ രാജാവിന്റെ ആഗമം അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു പറയണം. അതുപോലെ ചന്ദ്രന്റെ കാലഹോരസമയം പ്രശ്നവച്ചാൽ സ്ത്രീകളും, ചൊവ്വയുടെ കാലഹോരയിൽ പ്രശ്നവച്ചാൽ ആയുധധാരിയും വരുമെന്നു പറയണം. പ്രശ്നം ബുധന്റെ കാലഹോരയിലായാൽ വാരിയർ മുതലായ അമ്പലവാസികളുടേയോ അഥവാ വിദപജ്ഞാക്കുടേയോ ആഗമത്തെ പറയാം. വ്യാഴത്തിന്റെ കാലഹോരയിലായാൽ ഉൽകൃഷ്ടന്മാരായ ബ്രാഹ്മണരുടേയും ശൂത്രന്റെ കാലഹോരയിലായാൽ വേശ്യാസ്ത്രീയുടേയും ശനിയുടെ കാലഹോരയിലായാൽ കച്ചവടക്കാർ ഭൂതന്മാർ ബൗദ്ധന്മാർ ഇവരുടെ ആഗമനത്തെയും പറയണം. ബൗദ്ധ

മാർ ഹിന്ദുമതമൊഴിച്ചു മറ്റുള്ള മതക്കാരാണ്. പ്രസ്താവിക്കുന്നവരായവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നവർക്കു കേന്ദ്രസ്ഥിതിക്കുന്നതാണെന്നു കൽപ്പിക്കുന്നു. സംശയംകൂടാതെ പറയാം. കാലഹോര ഇതിനുമുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വാ—ഏതദ്വയലഗ്നാദിവിഷയം.

അ—ഇതു ഉദയലഗ്നാദിവിഷയമാകുന്നു.

സാ—“മാന്ദീന്ദ്രയലഗ്നാംശഃ” എന്നു മുതൽ മേല്പറഞ്ഞ പദ്യംവരെ പറയപ്പെട്ടതു ലഗ്നം മുതലായ സാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിരൂപിക്കേണ്ടവയാണ്.

യദ്രാശിസംജ്ഞാശ്ചന്ദ്രാംശഃ സ രാശിശ്ചേൽ ശുഭാനപിതഃ

ഭാവിക്കാലഃ ശുഭോ വാച്യഃ പാപയുക്തചേദശോഭനഃ.

3൪

അ—ചന്ദ്രാംശം യദ്രാശിസംജ്ഞമായി ഭവിക്കുന്നു. ആ രാശി ശുഭാനപിതമായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ ഭാവിക്കാലം ശുഭമെന്നും പാപയുക്തമാകുന്നു എങ്കിൽ അശോഭനമെന്നും വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ചന്ദ്രന്റെ നവാംശരാശിക്കു ശുഭഗ്രഹയോഗമുണ്ടെങ്കിൽ പ്രഭാവിന ഇനിമേൽ ശുഭങ്ങളാണ് വരാനിരിക്കുന്നതെന്നും പാപഗ്രഹയോഗമുണ്ടായാൽ മേൽവരാനുള്ള അശുഭങ്ങളാണെന്നും പറയണം. ഇതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രന്റെ നവാംശരാശിയെ ആശ്രയിച്ചു വിശേഷാൽ ഭാവിഫലം ചിന്തിക്കാമെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ജീവഃ സുതപ്രഭോ വിപ്രവൈരകൃന്നീചഭാഗഗഃ

ശുക്രാ വസ്രാംഗനാഭായി വിവാദേ ജയകൃത്ബുധഃ.

3൯

പുണ്ണചന്ദ്രോ മനോഹാരിഭവുലാഭം പ്രയച്ഛതി

ദേവഭൂമിപതോഃ കോപം കർച്ചാദഃകാടമ ഭൂമിജഃ.

൩൦

വൃഥൈവ ചിത്രഹം ഭൂമിവിവാദം ച സമാപ്തേ

സൂര്യപുത്രഃ കൃഷിപ്രേഷുപശാദീനാം വിനാശകൃൽ.

൩൧

ചണ്ഡാലാപച്ഛിഃശാരോഗവിഷസ്പൃദ്ധയം ഫണീ

പ്രേതബാധാം ശിഖീ കർച്ചാനാദിശുണ്ണാഭ്യപദവം.

൩൨

ബുധഃ പാപയുതഃശ്ചേത്സ വിവാദപരിഭ്രതികൃൽ

ക്ഷീണചന്ദ്രോ മനഃപീഡാം കരോതി പരിപുച്ഛതാം.

൩൩

കാലഃ പ്രോക്താംശമാസോടത ലഗ്നാംശോടപി വിധിസ്തഥം

അ—ജീവൻ സുതപ്രഭനായും നീചഭാഗഗനാകുന്നുവെങ്കിൽ വിപ്രവൈരകൃത്തായും ഭവിക്കും. ശുക്രൻ വസ്രാംഗനാഭായിയാകുന്നു. ബുധൻ വിവാദത്തിൽ ജയകൃത്താകുന്നു. പുണ്ണചന്ദ്രൻ മനോഹാരിഭവുലാഭത്തെ പ്രയാണംചെയ്യുന്നു. അർക്കൻ ദേവഭൂമിജന്മാരുടെ കോപത്തെച്ചെയ്യും. ഭൂമിജൻ വൈരതന്ത്രനെ കലഹത്തെയും ഭൂമിവിവാദത്തെയും സമാപ്തമാക്കും. സൂര്യപുത്രൻ കൃഷിപ്രേഷുപശാദികളുടെ വിനാശകൃത്തായും ഭവിക്കും. ഫണി ചണ്ഡാലാപത്തിനേയും ശിരോരോഗവിഷസ്പൃദ്ധയത്തേയും ശിഖി പ്രേതബാധയേയും മാനി ചുണ്ണാഭ്യപദവത്തേയും ചെയ്യും. ബുധൻ പാപയുതനാണെങ്കിൽ അവൻ വിവാദപരിഭ്രതികൃത്തായി ഭവിക്കും. ക്ഷീണചന്ദ്രൻ പരിപുച്ഛത്തുകൾക്കു മനഃപീഡയെ ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ കാലം പ്രോക്താംശമാസമാകുന്നു. ഈ വിധിയാകട്ടേ ലഗ്നാംശത്തിലും ചിന്ത്നമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ചന്ദ്രന്റെ അംശകരാശിക്കു ശുഭയോഗമുണ്ടെങ്കിൽ ഭാവിക്കാലം ശുഭമാണെന്നും പാപയോഗമുണ്ടെങ്കിൽ അശുഭമാണെന്നും കഴിഞ്ഞ പദ്യംകൊണ്ടു പറഞ്ഞതുവല്ലോ. ആ ശുഭാശുഭങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്ന് ഇവിടെ പറയുന്നു.

ആ ചന്ദ്രാംശകരാശിക്കു വ്യാഴത്തിന്റെ യോഗമുണ്ടെങ്കിൽ ഭാവിയിൽ സന്താനപ്രാപ്തിയുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ആ വ്യാഴം നീചാംശഗനാണെങ്കിൽ ബ്രഹ്മണത്തുമായി

വിശ്വാസത്തിനിടയാകുമെന്നാണ് പറയേണ്ടത്. നീചസ്ഥിതനായാലും അങ്ങിനെ പറയും. ചന്ദ്രാംശരാശിയിൽ ശുക്രൻ നിന്നാൽ വസുലാഭം സ്രീസൈബ്യം ഇവ അനുഭവിക്കുമെന്നും ബുധൻ നിന്നാൽ വാദത്തിൽ വിജയമുണ്ടാകുമെന്നും പറയണം. ബുധൻ പാപയോഗമുണ്ടായിരുന്നാൽ വിവാദത്തിൽ തോൽവി ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് പറയേണ്ടത്. പുണ്യചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ മനോഹരങ്ങളായ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ലാഭത്തേയും ക്ഷിണചന്ദ്രനാണെങ്കിൽ മനോഭുജത്തേയും ചെയ്യും. ആദിത്യൻ ശിവകോപത്തേയും രാജകോപത്തേയും, ചൊച്ചാ കാരണംകൂടാതെ കലഹത്തേയും ഭൂമിസംബന്ധമായ വഴക്കുകളേയും, രേനി കൃഷിനാശം നാല്കാലികൾക്കും ദുത്യന്മാർക്കും ആപത്തു ഇവയേയും, രാഹു വിഷഭയം സ്വപ്നഭയം ശിരോഭാഗം ആരംഭപരിഷകൾക്കും ആപത്തു ഇവയേയും, കേതു പ്രേതബാധയേയും, ഗുളികൻ പൊടിവിതറുക മുതലായ പ്രവൃത്തിയിൽനിന്ന് ഉപദ്രവത്തേയും ചെയ്യും. ഈ പാദത്തെപ്പലങ്ങൾ പ്രശ്നകാലത്തിനുശേഷം അനുഭവിപ്പാനുള്ളതാണല്ലോ. അതിന്റെ കാലം ചന്ദ്രന്റെ അംശകളിലുമാകുന്നു. അതായതു ചന്ദ്രൻ ഒന്നാമത്തെ അംശകത്തിൽ നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു മാസത്തിനുള്ളിലാണെന്നും ഇങ്ങിനെ ക്രമേണ പറഞ്ഞുകൊള്ളുക ലഗ്നത്തിന്റെ നവാംശകത്തിൽ ശുഭന്മാരുടെ യോഗമുണ്ടെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞകാലം ശുഭമാണെന്നും പാപയോഗമുണ്ടെങ്കിൽ ദോഷമാണെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ ഗുണദോഷങ്ങൾ ഇന്നിന്നപയാണെന്ന് ഇവിടെ പറയപ്പെട്ട ജീവാദികളുടെ സ്ഥിതികൊണ്ടുതന്നെ പറഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാണ്.

പ്രശ്നകാലസുധാഭാഗക്രിയാണാം സദശം ഫലം

പ്രഷ്ഠർവക്തവ്യമിത്യുക്തം ജീവേനൈ തദപിലിഖ്യതേ. നമു

അ—പ്രശ്നാവിന് പ്രശ്നകാലസുധാഭാഗക്രിയകൾക്കു സദശമായ ഫലം വക്തവ്യമാകുന്നു. ഇപ്രകാരം ജീവനാൽ ഉക്തമാകുന്നു. ഇതു വിശദം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—പ്രശ്നകാലത്തെ ചന്ദ്രക്രിയ അറിഞ്ഞു അതിനനുരൂപമായ ഫലത്തെ പ്രശ്നാവിനു പറയേണ്ടതാണെന്നു ജീവൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ചന്ദ്രക്രിയയുടെ ചുരുക്കം താഴെ കാണിക്കുന്നു.

ക്രാച്ചന്ദ്രക്രിയാഃ പഞ്ച പഞ്ച മേഷാദിരാശിഷു

പ്രകല്പ്യ തത്സമം വ്യയാൽ സർവകാര്യേഷു തൽഫലം. നന്ദ

അ—മേഷാദിരാശികളിൽ ക്രമേണ അയ്യഞ്ച ചന്ദ്രക്രിയകളെ പ്രകല്പിച്ചിട്ട് സമകാല്യങ്ങളിലും തൽസമമായ ഫലത്തെ ബ്രവിക്കണം.

സാ—ഓരോ രാശികൾക്കും അയ്യഞ്ച ചന്ദ്രക്രിയകളുണ്ട്. ഓരോ ചന്ദ്രക്രിയകൾക്കും ആറു തീയതികൾവരും. അപ്പോൾ പന്ത്രണ്ടു രാശികൾക്കുംകൂടി നാലു ചന്ദ്രക്രിയകളാകുന്നു. ഇപ്രകാരം ചന്ദ്രന്റെ തൽക്കാലക്രിയ അറിഞ്ഞ് ആ ക്രിയയ്ക്കു അനുക്രമമായ ഫലത്തെ പറയേണ്ടതാണ്.

പ്രശ്നകാലേ ഗുണശ്ചേഷാഃ ശുഭോ യദി ശുഭപ്രഭഃ

തഥാ ചാശുഭകർമ്മസ്ഥ ചന്ദ്രേ പ്രശ്നോടശുഭപ്രഭഃ നമു

അ—പ്രശ്നകാലത്തിൽ ഇരുവിന്റെ ഗുണം ശുഭമാകുന്നുവെങ്കിൽ ശുഭപ്രഭമാകുന്നു അപ്രകാരം ചന്ദ്രൻ അശുഭകർമ്മസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രശ്നം അശുഭപ്രഭമായി ഭവിക്കും.

സാ—മല്പറഞ്ഞപ്രകാരം ചന്ദ്രക്രിയ വരുത്തിയാൽ അതു ശുഭമാണെങ്കിൽ പൂർണ്ണ ശുഭവും ആ ക്രിയ അശുഭമാണെങ്കിൽ പൂർണ്ണ അശുഭവും പറയേണ്ടതാണ്. ചന്ദ്രക്രിയയും മറ്റും ഇതിന്റെ പരിശിഷ്ടഭാഗത്തിൽ വിവരിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കാണിച്ചു ഈ ഭാഗം അത്ര ദീർഘിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

വാ—ഏതച്ചന്ദ്രവിഷയം.

അ—ഇതു ചന്ദ്രവിഷയമാകുന്നു.

സാ—“യദ്രാശിസാജ്ഞഃചന്ദ്രാംശഃ” എന്നു മുതൽ ഇവിടാവരെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. സാമാന്യേന ചന്ദ്രനെ ആശ്രയിച്ചു ചിന്തിക്കേണ്ട ഫലങ്ങളാണു്. “പൃച്ഛാനിഗ്നമാഗ്നം ദിരഗതി” ഇത്യാദി വചനപ്രകാരം ഈ അദ്ധ്യായംവരെ. ആരൂഢോദയേഷുത്ഭവ” മായ ഫലം വിചാരിക്കേണ്ട ക്രമം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

ഇതി പ്രശ്നമാഗ്നേ അഷ്ടമോദ്ധ്യായഃ.
ഇതിഹാ പ്രശ്നമാഗ്നിന്റെ ഏതാം അദ്ധ്യായം അവസാനിച്ചു.

അഥ നവമാദ്ധ്യായപ്രാരംഭഃ.

ആയുർവിവാഹസന്താനപ്രദാദി പ്രശ്നകർമ്മസു
സാധാരണഫലഃ പ്രായഃ സമയാദ്യം ഇതീതിതാഃ.

അ—ഇങ്ങനെ ഇരിക്കത്തക്കതായ സമയാദ്യങ്ങൾ ആയുർവിവാഹസന്താനപ്രദാദി പ്രശ്നകർമ്മങ്ങളിൽ പ്രായേണ സാധാരണഫലങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇതുവരെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സമയം ദേശം വായു മുതലായി ചന്ദ്രൻവരെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെല്ലാം ആയുസ്സ് വിവാഹം സന്താനം മുതലായവയെ പ്രധാനമാക്കി വിചാരിക്കുന്ന എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളിലും സാധാരണ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണു്. “പ്രായഃ” എന്നു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ചില ലക്ഷണങ്ങൾ ചില പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഉചിതങ്ങളല്ലെന്നും വരാം. ഏകിലും ലക്ഷണങ്ങൾ മിക്കവാറും യുക്തരിക്കൊണ്ടു് രൂപഭേദപ്പെടുത്തി എവിടേയും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണു്.

വാ—അത്ര അനുഷ്ഠാനപദ്ധതിഃ.

അ—ഇവിടെ അനുഷ്ഠാനപദ്ധതി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളിലും സാമാന്യേന വിചാരിക്കേണ്ടുന്ന സമയാദികളെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഇനി ആയുസ്സിനെയാണു് വിചാരിക്കേണ്ടതു്. അതിന്നു അനുക്രമമായി അനുഷ്ഠാനപദ്ധതിയിലുള്ള വചനത്തെ ഇവിടെ എടുത്തുകാണിക്കുന്നു.

തല്ക്കാലജ്ഞിമിത്തൈഃ പ്രച്ഛാദാരൂഢോദയനൂഗുളികാദ്യൈഃ
ആയുഃ പ്രഥമം ചിന്തും സ്വസ്ഥാന്തരവിഷയഭേദമവഗമ്യ.

അ—തൽക്കാലങ്ങളായ നിമിത്തങ്ങൾകൊണ്ടും പ്രച്ഛാദാരൂഢോദയനൂഗുളികാദ്യങ്ങൾകൊണ്ടും സ്വസ്ഥാന്തരവിഷയഭേദം അവഗമിച്ചിട്ടു് ആദ്യമായിട്ടു് ആയുസ്സ് ചിന്തമാകുന്നു.

സാ—ഭേദവിഷയമായ പ്രശ്നത്തിൽ ഒന്നാമതായി ചിന്തിക്കേണ്ടതു് ആയുസ്സിനെയാണു്. എന്നാൽ ആയുസ്സിനെ ചിന്തിക്കുന്നതിന്നു മുൻപുതന്നെ അയാൾ സ്വസ്ഥനോ രോഗിയോ എന്നു് അറിയേണ്ടതാണു്. ഇതിന്നു അപ്പോൾ ഉള്ള നിമിത്തങ്ങൾ പ്രച്ഛാദാരൂഢം ചന്ദ്രൻ മുതലായവയെക്കൊണ്ടു് മേൽപ്പറഞ്ഞവണ്ണം രോഗിയോ അരോഗിയോ എന്നറിഞ്ഞിരിക്കുകയും ആയുസ്സിനെത്തന്നെയാണു് ആദ്യമായി വിചാരിക്കേണ്ടതു്.

വാ—ഗ്രന്ഥാന്തരം ച.

അ—ഗ്രന്ഥാന്തരം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഇങ്ങിനെയാണു് വേണ്ടതു് എന്നുള്ളതിന്നു് മറ്റു ചില വചനങ്ങളുമുണ്ടു്.

ആയുഃ ചൂർണ്ണം പരീക്ഷേത പശ്യാൽ ലക്ഷണമാദിശേൽ
അനായുഷാന്തരം മർത്യാനാം ലക്ഷണൈഃ കിം പ്രയാജനം.

അ—മുൻപേ ആയുസ്സിനെ പഠിക്കുകയുണ്ടോ. പിന്നീട് ലക്ഷണത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നു. അനായുസ്സുകളായ മർത്യന്മാരുടെ ലക്ഷണങ്ങളെക്കൊണ്ടാകട്ടെ എന്തു പ്രയോജനം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ജാതകംകൊണ്ടോ പ്രശ്നംകൊണ്ടോ ഭാഗ്യാദിലക്ഷണങ്ങൾ പറയുന്നതിനേ മുൻപേതന്നെ ആയുസ്സിന്റെ സ്ഥിതി ചിന്തിച്ചറിയേണ്ടതാണ്. അല്ലായുസ്സായാൽ രാജയോഗാദികളെക്കൊണ്ടുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ അസ്ഥാനത്തിലാകുന്നതിനേ തരമുള്ളവല്ലോ.

ഇത്യാദിഭിസ്തു വചനൈഃ ചൂർണ്ണായുർന്നിരൂപണം
കർത്തവ്യമിതി ലഗ്നാഷ്ടമശപ്രഭൃതിഭിർഗ്രഹൈഃ.

൨

അ—ഇത്യാദികളായ വചനങ്ങൾ ഹേതുവായിട്ട് ലഗ്നാഷ്ടമശപ്രഭൃതികളായ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ആയുർന്നിരൂപണംതന്നെ ഇങ്ങനെ കർത്തവ്യമാകുന്നു.

സാ—മേൽ കാണിച്ചവയും അതുപോലെയുള്ള മറ്റും വചനങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ആയുസ്സിനെത്തന്നെയാണ് മുൻപേ വിചാരിക്കേണ്ടതെന്നു സ്പഷ്ടമായി. ഇതു വിചാരിക്കേണ്ടതു് ലഗ്നം ലഗ്നാധിപൻ അഷ്ടമം അഷ്ടമാധിപൻ ചന്ദ്രൻ മുതലായവയെ കൊണ്ടാണ്.

ആയുഃകവ വിശേഷേണ പ്രഥമം ചിന്ത്യതേടധുനാ
സംസ്ഥമുദ്ദിഷ്ട വാ പ്രശ്ന ഏവ വാതുരചിന്ത്യം.
വിഭവഭകാ വിഹരഗൈഃ ക യു ഇതി ശാസ്ത്രാന്തരോദിതം.

൩

൪

അ—ഇപ്പോൾ ആദ്യമായിട്ട് ആയുസ്സുതന്നെ വിശേഷമായി ചിന്തിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രശ്നം സ്വസ്ഥനെ ഉദ്ദേശിച്ചോ അതല്ല ആതുരനെ ഉദ്ദേശിച്ചോ എന്നുള്ള വിഭവകാ വിഹരങ്ങളെക്കൊണ്ടു് കാര്യമാകുന്നു എന്ന് ശാസ്ത്രാന്തരോദിതമാകുന്നു.

സാ—അതിനാൽ ആയുർന്നിരൂപണംതന്നെ ഇവിടെ വിശേഷമായി പറയാൻ പോകുന്നു. എന്നാൽ പ്രശ്നം രോഗിയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണോ അതല്ല സ്വസ്ഥനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണോ എന്നുള്ള വ്യത്യാസവും ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഭേദംകൊണ്ടും മറ്റും അറിവാൻ ഇരീതി മറ്റു ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ ശാസ്ത്രവചനത്തെത്തന്നെ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

ലഗ്നേശോ യദി കേന്ദ്രഗഃ പലു ബലീ മാശൈ ചമ ചാംശഭക
പ്രശ്നഃ സ്വസ്ഥഗതോടഥമിപ്ഫമരിപുതോ ലഗ്നാധിപശ്ചേൽ
സ്ഥിരേ

നിവൃത്തിശ്ച മഹാശാൻതവിഷയാ പൂജാഥ മിത്രഃ സ ചേ-
ന്നോയല്പിക്ഷയവന്മുഹൂഃ പ്രശമനം വൃദ്ധിശ്ച വാചചു രജാം.

൫

അ—ലഗ്നേശൻ ചരമായ രാശിയിലും അംശകത്തിലും ബലിയായി കേന്ദ്രഗനായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പ്രശ്നം സ്വസ്ഥഗതമാകുന്നു. അനന്തരം ലഗ്നാധിപൻ സ്ഥിരമായ രാശിയിലും രിപ്ഫമരിപുഗനായും നിവൃത്തിനായും ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ പൂജാ മഹാശാൻതവിഷയയായി ഭവിക്കുന്നു. അനന്തരം അവൻ മിത്രനാകുന്നു എങ്കിൽ തോയല്പിക്ഷയങ്ങളെന്നപോലെ പിന്നെയും പിന്നെയും രക്ഷകളുടെ പ്രശമനവും വൃദ്ധിയും വാച്യങ്ങളാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നാധിപൻ ചരരാശിയിൽ ചരരാശ്യംശകത്തിൽ കേന്ദ്രഭാവങ്ങളിൽ ബലവാനായി നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിനു ദോഷവിഷയമായ യാതൊരു സുഖക്കേടും ഇല്ലെന്നു പറയണം. ലഗ്നാധിപൻ സ്ഥിരരാശിയിൽ സ്ഥിരരാശിനവാംശകത്തിൽ ആരോ പത്രങ്ങളോ ഭാവങ്ങളിൽ ദുർബലനായി നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവ് അതികഠിനമായ വ്യാധിയിൽപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു എന്നു പറയണം. ഇങ്ങിനെയാണ് പ്രശ്നം സ്വസ്ഥനെക്കുറിച്ചോ രോഗിയെക്കുറിച്ചോ എന്നറിയേണ്ടതു്. മേല്പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾ രണ്ടുംകൂടി ഇടകലന്നുവന്നാൽ സമുദ്രത്തിൽ വെള്ളം ഏറുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ രോഗം ചിലപ്പോൾ വളർക്കുമെന്നും ചിലപ്പോൾ കുറയുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

വാ—പുനരപി ഗ്രന്ഥാന്തരം.

അ—പിന്നെയും ഗ്രന്ഥാന്തരം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഈ വിഷയത്തിൽ വേറായും ചില ശാസ്ത്രവചനങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവയെ താഴെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

തുംഗസ്ഥിതേ തന്മപതൌ സധനഃ സവിദ്യോ
ജേതാ ദ്വിഷാം വല്ല ഭവൽ പ്രഥമാനതേജഃ
പ്രജ്ഞാഭിമാനസഹിതോഽഥ നീജത്രികോണേ
വാസോവിഭൂഷണലസത്തരമാത്തസൗഖ്യഃ. ൨
ബന്ധോർഗൃഹേ നിജഗൃഹേ ച വിനഷ്ടവൈരീ
ഭാഗ്യാതന്ത്രജഡനബന്ധുഭിമിദ്ധമാദഃ
വൈയ്യു ക്ഷഗേ തനനിശം സുതമിത്രഭാഗ്യാ-
നാശശ്ച ഭൂമിപതിപാവകചോരപീഡാ. ൩
നീചസ്ഥിതേ മിപുനപീഡനതോഽന്യദേശ-
യാനം പദാച്ച ചലനം ധനഹാനിദൈന്യേ
മൂഢേ സപാപഗുളികേ ച നൃപാതിഹേതോർ-
വൈകല്യവാനിതരദേശഗതോ മുതോ വാ. ൪

അ—തന്മപതി തുംഗസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രജ്ഞാപു സധനനായി സവിദ്യനായി ഭിട്ടകളുടെ ജേതാവായി പ്രഥമാനതേജസ്സായി അഭിമാനസഹിതനായിത്തന്നെ ഭവിക്കും. അനന്തരം തന്മപതി നിജത്രികോണത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രജ്ഞാപു വാസോവിഭൂഷണലസത്തരമായി ആപ്തസൗഖ്യനായിത്തന്നെ ഭവിക്കും. തന്മപതി ബന്ധുവിന്റെ ഗൃഹത്തിലും നിജഗൃഹത്തിലും സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രജ്ഞാപു വിനീഷ്ടവൈരിയായും ഭാഗ്യാതന്ത്രജഡനബന്ധുക്കൾ ചേതുവായിട്ട് ഇലാഭോഭനായും ഭവിക്കും. വൈയ്യുക്ഷനായിരിക്കുമ്പോൾ ഏല്പാല്പോഴും തക്കം സുതമിത്രഭാഗ്യാനാശവും ഭൂമിപതിപാവകചോരപീഡയും നീചസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ മിപുനപീഡനം ചേതുവായി അന്യദേശയാനവും പദത്തിൽനിന്നു ചലനവും ധനഹാനിദൈന്യങ്ങളും ഭവിക്കും. തന്മപതി മൂഢനായും സപാപഗുളികനായും ഇരിക്കുമ്പോൾ പ്രജ്ഞാപു നൃപാതിഹേതവായി ഇതരദേശഗതനായി വൈകല്യവാനായോ മുതനായോ ഭവിക്കും.

സാ—ലഗ്നാധിപൻ ഉച്ചരാശിയിൽ നിന്നാൽ പ്രജ്ഞാവിൻ ധനലാഭം പരാക്രമം ശത്രുജയം ഉൽകൃഷ്ടകീർത്തി മുതലായ ചൂണ്ണഗുണങ്ങളെ പറയണം. തന്റെ മൂലത്രികോണരാശിയിൽ നിന്നാൽ നല്ല വസ്തുങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും ധരിച്ചു വളരെ കാത്തിയോടുകൂടി സുഖമായി ഇരിക്കുന്നതിന്നു ഇടയാകുമെന്നു പറയണം. ബന്ധുഗുഹങ്ങളുടെ രാശിയിലോ സ്വപക്ഷത്രത്തിലോ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ ധനപുഷ്ടി ഭാഗ്യാപുത്രന്മാർ ബന്ധുക്കൾ ഇത്യാദികളെക്കൊണ്ടു സന്തോഷത്തോടുകൂടി ഇരിക്കുമെന്നു പറയണം.

ശത്രുഗുഹങ്ങളുടെ രാശിയിൽ നിന്നാൽ ഏല്പാല്പോഴും രോഗദുഃഖവും രാജകോപംനിമിത്തം ക്ലേശിക്കുന്നതിന്നും കള്ളന്മാർവിമിത്തവും അഗ്നിഭയംകൊണ്ടും ഭാഗ്യാപുത്രന്മാർ ബന്ധുക്കൾ ഇവരിൽനിന്നും നാശവും പറയണം.

നീചരാശിയിൽനിന്നാൽ ശത്രുക്കൾ ഉപദ്രവിക്കുന്നിമിത്തം സ്വന്തസ്ഥാനത്തുനിന്നും വിട്ടുപോയി ധനനഷ്ടം ദൈന്യത മുതലായവ അനുഭവിച്ചു ദുഃഖിക്കുമെന്നു പറയണം. ഈ പറയപ്പെട്ടതു് ലഗ്നാധിപന്റെ സ്ഥിതിയെ ആശ്രയിച്ചാണെങ്കിലും അംശകസ്ഥിതികൊണ്ടും പറയാവുന്നതാണ്. ലഗ്നാധിപൻ മൌല്യത്തോടുകൂടി പാപഗുഹങ്ങളോടും ഗുളികനോടും ചേർന്നിന്നാൽ ശത്രുക്കൾ ചേതുവായോ രാജകോപംകൊണ്ടോ നാശവിട്ടുപോയി അംശവൈകല്യം വരികയോ അഥവാ മരിക്കുന്നതിന്നു ഇടവരികയോ ചെയ്യുമെന്നു പറയണം.

ലഗ്നേശോഽഷ്ടമാപത്വ നീചഗൃഹഗൗ യദപാസ്തഗൗ ചേദുഭയേ
 പ്രഷ്ടാ ഭഗ്നമനാഃ സുഖേന മഹിതഃ പീഡാന്തദേഹസ്തഥാ
 സ്വപ്നായുശ്ചലിതഃ പദാദപി നിജാഭൂർദ്ധ്വപാംഗരോമാന്മാർദ്ദിതോ
 യോഗേഷ്വപാ ഗൃശുഭേഷു സൽസു കഥയേൽ കേമദ്രുമാദ്യേഷിദം. ൧൧

അ—ലഗ്നേശനും അഷ്ടമപനും നീചഗൃഹഗന്ധാരായോ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടുപേരും
 അസ്തഗന്ധാരായോ ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവു ഭഗ്നമനസ്സായി സുഖത്തോടു രചിത
 നായി എല്ലാ സമയവും പീഡാന്തദേഹനായി സ്വപ്നായുസ്സായി നിജമായ സ്ഥാന
 നത്തിൽനിന്നു ചലിതനായി ഉജ്വലാംഗരോഗാദിതനായി ഭവിക്കും. കേമദ്രുമാദ്യങ്ങളു
 ളായി അശുഭങ്ങളായ യോഗങ്ങൾ സത്തുകളായിരിക്കുമ്പോൾ ഇതിനേയും കഥിക്കണം.

സാ—ലഗ്നാധിപൻ അഷ്ടമാധിപൻ ഈ രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങളും നീചത്തിൽ സ്ഥിതി
 ചെയ്യുകയോ ഇവർ രണ്ടുപേർക്കും മൈത്ര്യാം വരികയോ ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ പ്ര
 യത്നം ഫലിക്കായ്ക്കുന്നിമിത്തം ഇച്ഛാഭംഗത്തോടുകൂടി അടിക്കടി രോഗദുഃഖംനിമിത്തം
 ദേഹപീഡയിൽപെട്ടു ടുഃഖിക്കയും സ്ഥാനംവിട്ടുപോകയും ശിരോവ്രാധിനിമിത്തം കഷ്ട
 പ്പെടുകയും സ്വപ്നായുസ്സായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമെന്നു പറയണം.

പ്രശ്നകാലത്തെ ഗ്രഹസ്ഥിതികൊണ്ടും കേമദ്രുമാം അധമം ശുഭം മുതലായ യോഗ
 ങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ ഇതിന്റെ അനുഭവലങ്ങളേയും പറയേണ്ടതാണ്.

ലഗ്നാധിപശ്ച മുതിപശ്ച മിഥഃസമേതൗ
 യദാ സ്വതുംഗനിജഃഗഹസുഹൃഗൃഹസ്ഥൗ
 ലഗ്നേശശുക്രധിഷ്ണാശ്ച ധനത്രികോണ-
 കേന്ദ്രസ്ഥിതാ വിദധതേ ചലു ദീർഘമായുഃ—ഇതി. ൧൨

അ—ലഗ്നാധിപനും മുതിപനും അന്യോന്യം സമേതന്മാരായോ അല്ലെങ്കിൽ സ്വ
 തുംഗനിജഗേഹസുഹൃദ്ഗൃഹസ്ഥന്മാരായോ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിലും ലഗ്നേശശുക്രധിഷ്ണ
 നാർധനത്രികോണകേന്ദ്രസ്ഥിതന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിലും ആയുസ്സിനെ ദീർഘമാക്കി
 വിധാനംചെയ്യുന്നു.

സാ—ലഗ്നേശനും അഷ്ടമേശനും ഒരുമിച്ചുനില്ക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അവർ
 രണ്ടുപേരും അവരവരുടെ ഉച്ചരാശി സ്വക്ഷേത്രം ഖഡുക്ഷേത്രം ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ
 നില്ക്കുകയോ ചെയ്താലും ലഗ്നാധിപനും വ്യാഴവും ശുക്രനും കേന്ദ്രഭാവത്തിലോ ത്രികോ
 ണഭാവങ്ങളിലോ രണ്ടാംഭാവത്തിലോ നിൽക്കുകയോ ചെയ്താലും ദീർഘായുസ്സ് പറയേണ്ട
 താണ്. ഇങ്ങിനെ ഗുണമാന്തരവചനം ഇവിടെ സമാപ്തമായി.

പ്രഷ്ടസ്താമാത്രികകോണേ സ്ഥിതവതി ഗുളികേ ജനമന്ദ്രാഷ്ടമേ വാ
 നക്ഷത്രേതര ച മാന്ദ്യാശ്രിതവേനപതൌ സത്യപി പ്രഷ്ടരി സ്വേപ
 സ്ഥാതത്പൃഷ്ടാർക്ഷേ നിധിത ഇഹ പണേ ചാത്ര യാ ജനതാമാ
 പ്രശ്നോഡുമാന്ദിഗോഡുസ്മൃതയപതിഷ്ഠ യാ ഷർവസ്വപി-
 സ്വസ്ഥമൃത്യുഃ. ൧൩

അ—ഗുളികൻ പ്രഷ്ടാവിന്റെ താരാത്രികകോണത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോഴും
 ജനമന്ദ്രാഷ്ടമത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോഴും നക്ഷത്രേശൻ മാന്ദ്യാശ്രിതവേനപതി
 യായി സന്നായിരിക്കുമ്പോഴും പ്രഷ്ടാവു സ്വമായ അഷ്ടമർക്ഷത്തിൽ സ്ഥാതാവായിരിക്കു
 മ്പോഴും ഇതിൽ പണം നിഹിതമായിരിക്കുമ്പോഴും ഇവിടെ ജനതാരയും പ്രശ്നോഡുവും
 മാന്ദിഗോഡുവും യാതൊന്നോ, ത്രിതയപതികൾ അഷ്ടമർക്ഷത്തിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കു
 മ്പോഴും ഈ ആറുകൾ സത്തുകളായിരിക്കുമ്പോൾ സ്വസ്ഥമൃത്യു വാച്യമാകുന്നു.

സാ—പ്രഷ്ടാവു അരോഗദുഃഖഗാത്രനായിരിക്കയാണെങ്കിലും താഴെ പറയുന്ന
 ഈ ആറുയോഗങ്ങളുണ്ടായാൽ പൊട്ടുന്നനവേ മരിക്കുന്നതാണ്.

൧. പ്രഷ്ടാവിന്റെ ജന്മനക്ഷത്രത്തിലോ അനുജന്മനക്ഷത്രത്തിലോ ഗുളികൻ വരിക.

൨. പ്രഷ്ടാവിന്റെ ജാതകം ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ അഷ്ടമരാശിയിൽ ഗുളികൻ വരിക.

൩. പ്രഷ്ടാവിന്റെ ജനനനക്ഷത്രത്തിന്റെ അധിപൻ പ്രശ്നത്തിൽ ഗുളികൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ നാമനായി വരിക.

൪. പ്രഷ്ടാവോ ഭൂതനോ പ്രഷ്ടാവു ജാിച്ച കൂറിന്റെ അഷ്ടമരാശിക്കു ഏതൊരദിക്കിൽ വരുമോ ആ ദിക്കിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുക.

൫. പ്രഷ്ടാവിന്റെ ജാതകത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ അഷ്ടമരാശിയിൽ പണം (സപ്തം) വയ്ക്കുക.

൬. പ്രഷ്ടാവിന്റെ ജന്മനക്ഷത്രനാമനോ പ്രശ്നസമയത്തെ നക്ഷത്രത്തിന്റെ അധിപനോ പ്രശ്നകാലത്തു ഗുളികൻ നിൽക്കുന്ന നക്ഷത്രത്തിന്റെ അധിപനോ ഇവരിൽ ആരെങ്കിലും ഒരാൾ പ്രഷ്ടാവിന്റെ ജാതകത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ അഷ്ടമരാശിയിൽ വരിക; സപ്തസ്ഥനായിരിക്കുന്നവരുടെ മരണലക്ഷണങ്ങളെ പറയാനുള്ള ആര്യോഗങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയാണു്.

ദേഹമായാ ഇഹ ജീവഃ സ്വാൽ പ്രച്ഛ്ഛതായുർനിരൂപണം

ദേഹഃ ഫലാന്തരജ്ഞാനമിതി ശാസ്ത്രാന്തരോദിതം.

൧൦

അ—പ്രഷ്ടാവിന്റെ ആയുർനിരൂപണം ഇവിടെ ഹോരയുടെ ജീവനാകുന്നു. ഫലാന്തരജ്ഞാനം ദേഹമാകുന്നു എന്നിങ്ങനെ ശാസ്ത്രാന്തരോദിതമാകുന്നു.

സാ—ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഫലഭാഗത്തെ ദേഹമെന്നും ജീവനെന്നും രണ്ടായിവിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ആയുസ്സിനെ നിശ്ചയിക്ക എന്നുള്ളതു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തി (ഫലഭാഗത്തി)ന്റെ ജീവനും മറുതുള്ള ഫലവിചാരങ്ങൾ ദേഹവുമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ മറ്റു ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

ആയുശ്ച ലോകയാത്രാ ച ശാസ്ത്രേടസ്തിൻ ദേവ പ്രയാജനേ

നിശ്ചയതും കോ ന ശക്തോമി വസിഷ്ഠോ വാ ബൃഹസ്പതിഃ.

൧൧

കീം പുനർജന്മാസ്തത്ര വിശേഷണ കലൗ യുഗേ

ലോകയാത്രാപരിജ്ഞാനം ശരീരം കഥ്യതേ ബുധൈഃ

൧൨

ആയുഷസ്ത പരിജ്ഞാനം ദേഹായാ ജീവ ഉച്യതേ.

അ—ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ ആയുസ്സാ ലോകയാത്രയുമാകുന്ന രണ്ടുകൾ പ്രയോജനങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. ഇതുകൾ നിശ്ചയിപ്പാനായി വസിഷ്ഠനോ ബൃഹസ്പതിയോ ഏവനൊരാളെ ശക്തനായി ഭവിക്കുന്നു. പിന്നെ മനുജന്മാർ ആ വിഷയത്തിൽ എങ്ങിനെ വിശേഷിച്ചും കലിയായ യുഗത്തിൽ പിന്നെ എന്തു്? ലോകയാത്രാപരിജ്ഞാനം ഹോരയുടെ ശരീരമെന്നും ആയുസ്സിന്റെ പരിജ്ഞാനം ജീവനെന്നും ബുധന്മാരാൽ വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ആയുസ്സ് ഇത്രമാത്രമെന്ന് നിശ്ചയിക്കുക. അതുവരെ ഇന്നിന്ന അനുഭവങ്ങളെന്ന് തീർച്ചചെയ്യുക. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളുടെ ബോധമാകുന്നു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഫലഭാഗംകൊണ്ടുള്ള പ്രയാജനം. ഇതുകൾ കണിശപ്പെടുത്തി അറിയുവാൻ വസിഷ്ഠനെക്കൊണ്ടോ ബൃഹസ്പതിയെക്കൊണ്ടോ എന്നല്ല ആരെക്കൊണ്ടും സാധിക്കുന്നതല്ല. പിന്നെ എങ്ങിനെയാണു് മനുഷ്യർ ഇതിനെ നിശ്ചയിക്കുന്നതു്. വിശേഷിച്ചു് ഇപ്പോൾ കലിയുഗമായതുകൊണ്ടു് ബുദ്ധിശക്തിയും ഉത്സാഹവും സത്യനിഷ്ഠയും കുറഞ്ഞിരിക്കയാൽ ദുരികളും സുസാധമല്ല. ആയുസ്സിനെ അറിയുക എന്നുള്ളതു് ഹോരാശാസ്ത്രത്തിന്റെ ജീവനും ലോകഗതിയെക്കുറിച്ചു് അറിയുക എന്നുള്ളതു് ഹോരയുടെ ദേഹവുമാണെന്നു് വിചാരികൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഉഗ്രം വിലഗ്നപതിമൃതദീശചന്ദ്രാഃ

പ്രച്ഛ്ഛതായുഷോടവഗമനേ ഖലു സാധനാനി

തേഷാം ശുഭാശുഭഭഗവതപയവീര്യവത്താ-
നിർവീര്യതാദിഗുണഭോഷവശാദിചിന്തും.

൧൧

അ—ലഗ്നവും വിലഗ്നപതിമൃത്യുതദീശചന്ദ്രന്മാരും പ്രഷ്ടായുസ്സിന്റെ അവഗമനത്തിൽ നിശ്ചയമായും സാധനങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. അതുകൂടെ ശുഭാശുഭഭഗവതപയവീര്യവത്താനീവീര്യതാദിഗുണഭോഷവശം ഹേതുവായിട്ട് ആയുസ്സ് വിചിന്ത്യമാകുന്നു.

സാ—ആയുസ്സിനെ നിണ്ണയിക്ക എന്നുള്ളത് അസാധ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ഇവിടെ ഇതിനെത്തന്നെയാണ് പ്രതിപാദിക്കാൻ പോകുന്നത്. ൧ ലഗ്നം ൨ ലഗ്നാധിപൻ ൩ അഷ്ടമം ൪ അഷ്ടമാധിപൻ ൫ ചന്ദ്രൻ ഇവകളാണ് പ്രഷ്ടാവിന്റെ ആയുസ്സിനെ നിരൂപിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ പ്രധാനങ്ങളായ ഉപകരണങ്ങൾ. ഇതുകൾക്ക് ശുഭഗുണങ്ങളുടെ യോഗം ദൃഷ്ടി ബലം ഈ ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടും അശുഭന്മാരുടെ യോഗം ദൃഷ്ടി ബലഹാനി മുതലായ ഭോഷങ്ങളെക്കൊണ്ടും ആയുസ്സിന്റെ ഗുണത്തെയും ഭോഷത്തെയും ക്രമേണ വിചാരിക്കണം. “നിർവീര്യതാദിഗുണഭോഷവശാൽ” എന്നുള്ളിടത്ത് ആദിശബ്ദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ലഗ്നാദികൾക്ക് ശുഭമദ്ധ്യസ്ഥിതി പാപമദ്ധ്യസ്ഥിതി മുതലായവയേയും ചിന്തിക്കണമെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുതന്നെയാണ് ഇവിടെ സ്പഷ്ടമായി പറയാൻ പോകുന്നത്.

പാപാന്തരസ്ഥിതിശുഭേതരദൃഷ്ടിയോഗാ
ഭോഷാ ഗുണാസൂയ ഉഷമ വപുഷശ്ശുഭാനാം
സേവശസ്യ സംഗമദൃശൗ ച ഗുണൗ ഭവതാം
ഭോഷാ ഗുണാശ്ച ചൈ ലഗ്നവഭാഷമസ്യ.

൧൨

അ—പാപാന്തരസ്ഥിതിശുഭേതരദൃഷ്ടിയോഗങ്ങൾ വപുസ്സിന് ഭോഷങ്ങളായും ശുഭന്മാരുടെ ഈ മൂന്നുകൾ ഗുണങ്ങളായും ഭവിക്കും. സേവശന്റെ സംഗമദൃഷ്ടികളും ഗുണങ്ങളായി ഭവിക്കും. അഷ്ടമത്തിന്റെ ഭോഷങ്ങളും ഗുണങ്ങളും ലഗ്നത്തിന്റെതുപോലെതന്നെ.

സാ—ലഗ്നത്തിന് ഇരുപുറവും പാപഗുണങ്ങൾ വരിക; പാപായോഗവും പാപദൃഷ്ടിയും വരിക; ഈ മൂന്നും ഭോഷലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു. ഇരുപുറവും ശുഭന്മാർ വരുന്നതും ശുഭയോഗവും ശുഭദൃഷ്ടിയുമുള്ളതും ലഗ്നത്തിന് ഗുണങ്ങളാകുന്നു. വിശേഷിച്ച് ലഗ്നാധിപൻ പാപനായാലും യോഗദൃഷ്ടികൾ ലഗ്നത്തിന് ഗുണകരമാകുന്നു. അഷ്ടമത്തിന്റെ ഗുണഭോഷങ്ങൾ ചിന്തിക്കാനുള്ള ക്രമവും ഇങ്ങിനെ ലഗ്നത്തിന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെയാണ്.

പാപാനപയേക്ഷണശുഭേതരമദ്ധ്യവാസ-
മൗഢ്യാരിനീചഭഗമാസ്കന്ധപസ്യ ഭോഷാഃ
തുംഗാത്മബന്ധുഭവനസ്ഥിതിസൗമ്യയോഗ-
വീക്ഷാന്തരസ്ഥിതിവിഭോമഗമാ ഗുണാഃ സ്യുഃ.

൧൩

അ—പാപാനപയേക്ഷണശുഭേതരമദ്ധ്യവാസമൗഢ്യാരിനീചഭഗമങ്ങൾ തന്നെ പന്ന് ഭോഷങ്ങളായും തുംഗാത്മബന്ധുഭവനസ്ഥിതിസൗമ്യയോഗവീക്ഷാന്തരസ്ഥിതിവിഭോമഗമങ്ങൾ ഗുണങ്ങളായും ഭവിക്കും.

സാ—ലഗ്നത്തിന്റേയും അഷ്ടമത്തിന്റേയും ഗുണഭോഷങ്ങൾ ചിന്തിക്കാനുള്ള ക്രമം പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇനി ലഗ്നാധിപന്റെ ഗുണഭോഷങ്ങൾ ചിന്തിക്കാനുള്ള ക്രമത്തെയാണ് ഈ ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറയുന്നത്.

ലഗ്നാധിപന് പാപയോഗം പാപദൃഷ്ടി പാപമദ്ധ്യസ്ഥിതി മൗഢ്യം നീചശാശിസ്ഥിതി ശത്രുക്ഷേത്രസ്ഥിതി ഈ ആരും ഭോഷങ്ങളാണ്. ഉച്ചസ്ഥിതി സപക്ഷത്രസ്ഥിതി ബന്ധുക്ഷേത്രസ്ഥിതി ശുഭയോഗം ശുഭദൃഷ്ടി ശുഭമദ്ധ്യസ്ഥിതി വക്രഗതി ഈ ഏഴു ലക്ഷണങ്ങളും ലഗ്നാധിപന് ഗുണമാകുന്നു.

ലഗ്നപന്യ ഗുണാ ദോഷാസ്തുല്യാസ്സ ചർമുതിപന്യ ച
കേന്ദ്രസ്ഥിതിർമുതീശന്യ ദോഷോ ലഗ്നപതേർഗുണഃ. ൨൧

അ—ലഗ്നപന്റെ ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളും മുതിപന്യം തുല്യങ്ങളാകുന്നു. മുതിശന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥിതി ദോഷവും ലഗ്നപതിയുടെ കേന്ദ്രസ്ഥിതി ഗുണവുമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നാധിപന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെ ചിന്തിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ അഷ്ടമാധിപന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളേയും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. വിശേഷിച്ച് ലഗ്നാധിപന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥിതി ലഗ്നാധിപന്യം ശുഭമോകുന്നു. അഷ്ടമാധിപന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥിതി അശുഭമാണ്. ഈ ഒരു ഭേദം മാത്രമേയുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവയെല്ലാം സാമാന്യേന ഒന്നുപോലെതന്നെയാണ്.

ചന്ദ്രസ്യാമിമുതിവൃന്ദസ്ഥിതിരസന്ദദ്ധ്യസ്ഥിതീക്ഷാൻപന്യഃ
ക്ഷീണത്വം തനുഗതപത്ര നിജനീചാപ്തിശ്ച ദോഷാ ഇമേ
പുണ്യത്വം ശുഭമദ്ധ്യവാസയുതിദൃക്ദേവഡ്യകേന്ദ്രസ്ഥതഃ
സ്ഥാനം തുംഗഗൃഹേ യുതിശ്ച ഗുണാസംഗേ വിശേഷാദ്ഗുണഃ

അ—ചന്ദ്രന് അമിതവൃന്ദസ്ഥിതിയും അസന്ദദ്ധ്യസ്ഥിതീക്ഷാൻപന്യങ്ങളും ക്ഷീണത്വവും തനുഗതപത്രം ഇതിൽ നിജനീചാപ്തിയും ആകുന്ന ഇതുകൾ ദോഷങ്ങളാകുന്നു. പുണ്യത്വം ശുഭമദ്ധ്യവാസയുതിദൃക്ദേവഡ്യകേന്ദ്രസ്ഥതകളും തുംഗഗൃഹത്തിലുള്ള സ്ഥാനവും തുറവിടാത്തുള്ള യുതിയും സംഗത്തിലുള്ള അതു വിശേഷിച്ചും ഗുണങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ആയുർനിരൂപണസാധനങ്ങളിൽവെച്ചു ലഗ്നം ലഗ്നാധിപൻ അഷ്ടമം അഷ്ടമാധിപൻ ഇതുകളുടെ ഗുണദോഷങ്ങൾ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഇനി ചന്ദ്രന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെയാണ് പറയുന്നത്.

ചന്ദ്രൻ ആരും ഏതു ചന്ദ്രനും ഈ ഭാവങ്ങളിൽ വരിക പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ വരിക പാപഗ്രഹങ്ങളോടു ചേരുക പാപന്മാരുടെ ദൃഷ്ടി വരിക ക്ഷീണനായിരിക്കുക ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുക ചന്ദ്രന്റെ നീചരാശി (വൃശ്ചികം) ലഗ്നമായി വരിക അവിടെ നില്ക്കുക ഇവകളെല്ലാം ദോഷങ്ങളാകുന്നു. ചന്ദ്രൻ പുണ്യനായിരിക്കുക ശുഭമദ്ധ്യസ്ഥിതി ശുഭയോഗം ശുഭദൃഷ്ടി വ്യാഴത്തിന്റെ കേന്ദ്രഭാവസ്ഥിതി ഉച്ചസ്ഥിതി വ്യാഴത്തോടുള്ള യോഗം വ്യാഴത്തോടുചേർന്ന ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുക ഇവയെല്ലാം ഗുണങ്ങളാകുന്നു. ഇവയിൽ വ്യാഴവും ചന്ദ്രനുംകൂടി ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുന്നതു വളരെ വിശേഷവും വൃശ്ചികത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുകയും അതു ലഗ്നമാകുകയും ചെയ്യുന്നതു വളരെ ദോഷവുമാകുന്നു.

ത്യാന്താരിഷ്വസദാവാസോ ദീർഘായുഷ്യകൃദീതിതം
വരാഹമിഹിരേണൈവ പദ്യേന ഗുരുശാഭിനാ. ൨൨

അ—ഗുരുശാഭിയായ പദ്യംകൊണ്ട് ത്യാന്താരികളിൽ അസദാവാസം ദീർഘായുഷ്യകൃതനാണെന്നു വരാഹമിഹിരനാൽ ഊരിതമാകുന്നു.

സാ—മൂന്നു ആരും പതിനൊന്നു ഈ ഭാവങ്ങളിൽ പാപഗ്രഹങ്ങൾ വരുന്നത് ആയുസ്സിനെ ദീർഘിപ്പിക്കുന്ന യോഗങ്ങളാണ്. ഇങ്ങിനെ വരാഹമിഹിരാചാര്യൻ “ഗുരുശാഭിസങ്കീർതേ കളീരലഗ്നേ” എന്നുള്ള പദ്യംകൊണ്ട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

വാ — അത്ര സാരസംഗ്രഹം.

അ—ഇവിടെ സാരസംഗ്രഹം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ആയുസ്സിനെ ചിന്തിക്കുന്നതിലേക്കായി സാരസംഗ്രഹത്തിലെ ചില വചനങ്ങളും ഇവിടെ ചേർത്തു.

ലഗ്നം മുഖോദയംചേർത്ത ശുഭപതിസഹിതം വീക്ഷിതഞ്ചാഖിലാനാം
ദീർഘായുഷ്യപ്രദം സ്നാനീധനമപി തഥൈവാനുഭാവോ വിചിന്ത്യാഃ.

അ—തച്ഛാലോദ്യദ്രാശിയും പ്രഷ്ഠാഗ്രന്ഥവും ലഗ്നശബ്ദാക്കുതങ്ങളാകുന്നു. ആ രണ്ടുകൾക്കൊണ്ടും ഫലം വാച്യമാകുന്നു. ഇപ്രകാരം കൃഷ്ണീയാദികളിൽ കഥിതമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നമെന്നു തല്പര്യമുള്ളവർക്കു രാശിക്കും പ്രാശ്നാവിന്റെ ഫലവിചാരത്തിന്നു ഉണ്ടാകുന്ന ആരൂഢരാശിക്കും പറയപ്പെടുന്നു. പ്രശ്നവിഷയത്തിൽ ലഗ്നം പ്രധാനമായി പാഞ്ഞിട്ടുള്ള എല്ലാവും ആരൂഢംകൊണ്ടും ചിന്തിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നല്ല ആരൂഢവും ലഗ്നവും ഒന്നുപോലെതന്നെ പ്രാമാണ്യമുള്ളവയാണ്. അതിനാൽ ഇതു രണ്ടു കൊണ്ടും ഫലം ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ഇങ്ങിനെതന്നെ കൃഷ്ണീയം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പാഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ വചനത്തെ താഴെ ഏഴുതുന്നു.

ഭൂമിസ്ഥം സ്ഥിരചക്രം ചരതി തഥാകാശം ഏവ ചരചക്രം
ചക്രദിതയേന ഫലം പ്രശ്നാഭാദോ വ്യക്തതാം വാച്യം.

൨൭

അ—സ്ഥിരചക്രം ഭൂമിസ്ഥമാകുന്നു. ചരചക്രം ആകാശത്തിൽതന്നെ അപ്രകാരം ചരിക്കുന്നു. ചക്രദിതയെക്കൊണ്ട് വ്യക്തതയുള്ളതെ ഫലം പ്രശ്നാഭിയിൽ വാച്യമാകുന്നു.

സാ—സ്ഥിരചക്രമെന്നും ചരചക്രമെന്നും രാശിചക്രം രണ്ടുവിധമുണ്ട്. അവയിൽ സ്ഥിരചക്രം “ഐന്ദ്ര്യാം മേഷപ്പുഷ്പാവഹിനീകോണേ” ഇത്യാദി പട്ടങ്ങളെക്കൊണ്ടും രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇതിൽനിന്നാണല്ലോ ആരൂഢമുണ്ടാകുന്നത്. ചരചക്രം (ജ്യോതിഷചക്രം) ആകാശത്തിൽ ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇത് പ്രവഹിക്കുന്ന വായുവിന്റെ സഹായംകൊണ്ട് എല്ലാത്തോഴും ഒരേ മാത്രയ്ക്കുതന്നെയാണ് ചുറ്റുന്നത്. ഈ ജ്യോതിഷചക്രത്തിലും പന്ത്രണ്ടുരാശികളാണുള്ളത്. അവയിൽ പ്രശ്നകാലത്തു ഏതൊരു രാശിയാണോ കിഴക്കു ഉദിക്കുന്നത് ആ രാശിയെ ലഗ്നമെന്നു പറയുന്നു. ഈ ആരൂഢലഗ്നങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ പ്രാശ്നക്കന്മാരുടെ ഫലങ്ങളെ വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഉദയാത്രവർക്ഷാഭ്യാം ശുഭാശുഭം പ്രഷ്ടമാദിശേദ്യുദപൽ

ദൈവവിദ്വാ വ്യയഭാഭ്യാം തദായഭാഭ്യാം തഥൈവ ഭൂതസ്യ.

൨൮

അ—ഉദയാത്രവർക്ഷങ്ങളെക്കൊണ്ട് പ്രാശ്നാവിന്റെ ശുഭാശുഭത്തെ ഏപ്രകാരം ആദേശിക്കുമോ അപ്രകാരം വ്യയങ്ങളെക്കൊണ്ട് ദൈവവിത്തിന്റേയും തദായങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഭൂതന്റേയും ശുഭാശുഭത്തേയും ആദേശിക്കണം.

സാ—ഉദയലഗ്നവും ആരൂഢവും ആസ്പദമാക്കിയാണല്ലോ പ്രാശ്നാവിന്റെ ഗുണഭോഷങ്ങളെ ചിന്തിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെതന്നെ ഈ ആരൂഢലഗ്നങ്ങളുടെ പന്ത്രണ്ടാം ഭാവങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി പ്രശ്നക്കാരന്റെ ശുഭാശുഭങ്ങളേയും പതിനൊന്നാംഭാവങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ഭൂതന്റെ ശുഭാശുഭങ്ങളേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

അഥോദയാത്രവർക്ഷേയാർദ്രായോസ്തഥാ

ബലാനപിതാദാദാദശഭാവജം ഫലം

തഥാത്ഥപിത്രാദിപദാത്മകാദൈ-

രപി ഗ്രഹൈരക്യൈർവിഗ്രഹ്യേത.

൨൯

അ—അനന്തരം ഉദയാത്രവർക്ഷാകുന്ന രണ്ടുകൂട്ടിപ്പോലും ബലാനപിതായരാശിയെ ആശ്രയിച്ച് ദാദശഭാവമായ ഫലം വിമർശിക്കപ്പെടുന്നു. അപ്രകാരം ആത്ഥപിത്രാദിപദാത്മകന്മാരായി അക്യൈർവായ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും വിമർശിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ആരൂഢംകൊണ്ടും ഉദയംകൊണ്ടുമാണ് “ഫലം വിചാരിക്കേണ്ടതെന്ന്” മേൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഏകിലും അവയെ സംബന്ധിച്ചു ചില പക്ഷാന്തരങ്ങളുണ്ട്. അവകളെ ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു. ഉദയാത്രവർക്ഷാകൂട്ടിപ്പോലും ഏതൊന്നിനാണോ പ്രാബല്യമുള്ളത് അതിനെ ആധാരമാക്കി പന്ത്രണ്ടുഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഫലം ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. “ബാധാധികായദേ ബാധന്ത ബലഹീനാനി” എന്നുള്ള സ്തവചന്ദനം ഇതിന്നു പ്രമാണമാണ്. ഇതുപോലെതന്നെ പിതാവ് ആത്മാവ് ഇതുകൂട്ടെ കാരകനായ ആദിത്യനെക്കൊണ്ടും മനോമാതൃകാരകനായ ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടും ഇങ്ങിനെ അവരവരുടെ കാരകത്വം അറിഞ്ഞു, എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും കൂടിയാണ് ശുഭാശുഭഫലങ്ങൾ ചിന്തിക്കേണ്ടത്. ഗ്രഹങ്ങളുടെ കാരകങ്ങൾ സാമാന്യേന മേൽ പറയപ്പെടും.

വാ—കൃഷ്ണീയേ തു തയോവിഷയവിഭാഗ ഉക്ത, തഥാ ച തദുക്തിഃ.

അ—കൃഷ്ണീയത്തിലാകട്ടെ അതുകൾക്കു വിഷയവിഭാഗം ഉക്തമായി. അപ്രകാരം തദുക്തിയും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—കൃഷ്ണീയമെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രശ്നംകൊണ്ടും ആരൂഢംകൊണ്ടും ഫലം ചിന്തിക്കുന്നതിന് ഒരു വിഭാഗം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതായത് ഇന്നി ന പ്രശ്നങ്ങൾ ആരൂഢം കൊണ്ടും ഇന്നി ന പ്രശ്നങ്ങൾ ലഗ്നംകൊണ്ടും ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ് എന്നുള്ള ആ കൃഷ്ണീയ വചനത്തെ ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു

പ്രശ്നഃ ഖഭൂതോരൂഢപ്രാധാന്യേന ദീധാ മതഃ

ഭാസ്കരോദയവേലായാം സഞ്ചരത്യപി പൃച്ഛകേ.

൨൭

പൃച്ഛകേ വിദ്യയാ യുക്തേ യാത്രാദിചരകമ്മസു

ഉദയേന ഫലം ബ്രൂയാദേവമാദിഷു ദൈവവിൽ.

൨൯

അ—ഉയോരൂഢപ്രാധാന്യം ഹേതുവായി പ്രശ്നം രണ്ടുവിധം മതമാകുന്നു. ഭാസ്കരോദയവേലയിലും പൃച്ഛകൻ സഞ്ചരനായിരിക്കുമ്പോഴും പൃച്ഛകൻ വിദ്യയോടു യുക്തനായിരിക്കുമ്പോഴും യാത്രാദിചരകമ്മങ്ങളിലും ഏവമാദികളായ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ദൈവവിൽ ഉദയംകൊണ്ടു ഫലത്തെ ബ്രൂവിക്കുന്നു.

സാ—പ്രശ്നചിന്താലഗ്നം പ്രധാനമായും ആരൂഢം പ്രധാനമായും ഇങ്ങിനെ രണ്ടുവിധമാണല്ലോ പ്രശ്നം. സൂര്യോദയകാലത്തായിരുന്നാലും പ്രഷ്ഠാവ് ഒരിടത്തും സ്ഥിരമായിരിക്കാതെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചാലും ചോദിക്കുന്നയാൾ വിഭാഗനായിരുന്നാലും യാത്രപോകുക മുതലായ ചരകായുത്തങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചാലും എന്നല്ല ചരത്രവങ്ങളായ മാർ ഏതു പ്രശ്നങ്ങളിലും ഉയോരാശിയെത്തന്നെ ആരൂഢമാക്കിയാണ് പ്രശ്നകാർ ഫലം പറയേണ്ടത്.

കർമ്മാന്തേ ച ദിനാന്തേ ച ശയിതേ പൃച്ഛകേ നിശി

പ്രദേശേ ജനസംപൂർണ്ണേ മുഷ്ടൗ ചാന്തജ്ജനസ്യ ച.

൩൦

വിഷയേ സ്ഥാവരമാണാമിത്യാദിഷ്വാത്രൂഢരാശിനാ

ചിന്ത്യമത്രോദയത്രാപി സ്വം സ്വം ചരത്രം തദുച്യതേ.

൩൧

അ—കർമ്മാന്തരത്തിലും ദിനാന്തരത്തിലും പൃച്ഛകൻ ശയിതനായിരിക്കുമ്പോഴും നിശയിലും ജനസംപൂർണ്ണമായ പ്രദേശത്തിലും മുഷ്ടിയിലും ഭോജത്തിന്റെ അന്തഃകാലത്തിലും സ്ഥാവരങ്ങളുടെ വിഷയത്തിലും ഇത്യാദികളിൽ ആരൂഢരാശികൊണ്ടു ഫലത്തെ ബ്രൂവിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടെടത്തും സ്വംസ്വമായ ചരത്രം ചിന്ത്യമാകുന്നു. അതും വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഏതോ ഒരു പ്രവൃത്തിയെടുത്തതിന്റെ അവസാനസമയത്തോ സന്ധ്യാസമയത്തോ ചോദിച്ചാലും പ്രഷ്ഠാവ് കിടന്നുകൊണ്ടു ചോദിച്ചാലും ചോദ്യം രാത്രിയിലായിരുന്നാലും ജനങ്ങൾ അധികമുള്ള സ്ഥലത്തുവെച്ചു ചോദിച്ചാലും കൈമുറുക്കിപ്പിടിച്ച് അതിൽ എന്താണുള്ളതെന്നു ചോദിച്ചാലും വീട്ടിന്റെ അകത്തുവെച്ചു ചോദിച്ചാലും ഭൂമി മുതലായ സ്ഥാവരവസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു ചോദിച്ചാലും ആരൂഢരാശിയെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ഫലങ്ങൾ പറയേണ്ടത്. ആരൂഢംകൊണ്ടും ഉദയംകൊണ്ടും ഫലം പറയുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഈ രണ്ടിന്റേയും ചരത്രരാശിയെക്കൂടി അറിയേണ്ടതാണ്. അതിന്റെ രീതി ഇവിടെ എഴുതുന്നു.

മാന്താണ്ഡേ വൃഷതോടളിതശ്ച ചതുരോ മാശീനതോടന്യോംസ്തഥാ

പ്രാപ്തോജോ മിഥുനം ക്രമേണ ച പൃച്ഛാ വിഭക്ത്വാസ്ത്രം ചാപാൻ

ഭേവൽ

ആരൂഢാദുദയോടഥ വീഥിഭവനാൽ താവദ്ഭവേച്ഛത്രം

ഗ്രാഹ്യം സ്മാൽ സ്ഥിരചക്ര ഏതദദൃശേലഗ്നാംശേ ശ്ലോകോദകുഃ-ഇതി.

അ—മാന്താണ്ഡൻ വൃഷത്തിൽനിന്നു നാലു രാശികളേയും അപ്രകാരം അളിയിൽനിന്നു നാലു രാശികളേയും അന്യങ്ങളായ നാലു രാശികളേയും ക്രമേണ പ്രാപ്തോജോ

യിരിക്കുമ്പോൾ അജയും മിഥുനവും വൃഷ്ടവും ക്രമേണ വീഥികളായി ഭവിക്കുന്നു. ആര്യ ധത്തിൽനിന്നും ഉദയം യാവത്താകുന്നു. ഇവിടെ വീഥിവേനത്തിൽനിന്നും ഛത്രം താവത്തായി ഭവിക്കും. ഇത് സ്ഥിരചക്രത്തിൽ ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു. അദൃശ്യമായ ചക്രത്തിൽ ലഗ്നാംശകാതന്നെ ഛായഭക്തമായി ഭവിക്കും.

സാ—വീഥിരാശിയെ അറിഞ്ഞിട്ടുവേണം ഛത്രരാശിയെ അറിയേണ്ടതു്. ആദിത്യൻ ഇടവം മിഥുനം കർക്കടകം ചിങ്ങം ഈ രാശികളിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ മേടം വീഥിരാശിയാകുന്നു. വൃശ്ചികം ധനുസ്സ് മകരം കുംഭം ഈ രാശികളിൽ ആദിത്യൻ നില്ക്കുമ്പോൾ മിഥുനം രാശിയും കന്നി തുലാം മീനം മേടം ഈ രാശികളിൽ ആദിത്യൻ നില്ക്കുമ്പോൾ ഇടവം രാശിയും വീഥികളാകുന്നു. ആര്യധരാശിമുതൽ ഉദയലഗ്നം എത്രാമത്തെ രാശിയാണോ മുൻപറഞ്ഞ വീഥിരാശിമുതൽ അത്രാമത്തെ രാശി ഛത്രരാശിയാകുന്നു. ഈ പറയപ്പെട്ടതു് ആര്യധം പ്രധാനമായി വിചാരിക്കുന്ന ഛട്ടങ്ങളിലേക്കുള്ളതാണു്. ഉദയലഗ്നം പ്രധാനമായി വിചാരിക്കുന്ന ഛട്ടങ്ങളിൽ ലഗ്നത്തിന്റെ അംശകാശിതന്നെ ഛത്രരാശിയാകുന്നു. ഈ രണ്ടു രാശികളേയും ആര്യധങ്ങളുടെ പ്രാമാണ്യമനുസരിച്ചു യോജിപ്പിച്ചു ചിന്തിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണു്. ഇങ്ങിനെ കൃഷ്ണീയവചനസാരം ഇവിടെ സമാപ്തമായി.

നിരന്തരോദ്യതാം ഭാനാം കന്യാപൃസ്തപ്തയസ്സഭാ

തഥാപ്യരൂപവാഞ്ചരാ യത്തതോടസ്യൈവ പ്രധാനതാ. ൩൩

അ—നിരന്തരോദ്യതായുള്ള ഭങ്ങളിൽവെച്ചു് ഏതെങ്കിലും ഒന്നിന്റെ ഉദയം ഏപ്പോഴും ഭവിക്കുന്നു അപ്രകാരമിരിക്കെ യാതൊന്നും ഛേദനമായിട്ടു് ആര്യധവാഞ്ചര ഭവിക്കുന്നു. അതു ഛേദനമായിട്ടു് ഇതിന്നുതന്നെ പ്രധാനത ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഉദയത്തിനും ആര്യധത്തിനും വിഷയവിഭാഗമനുസരിച്ചു തുല്യപ്രാമാണ്യമുണ്ടെന്നുള്ള ഇതരവചനങ്ങളെ കാണിച്ചതിനുശേഷം സ്വാഭാപ്രായത്തെ പറയുന്നു.

ജ്യോതിശ്ചക്രം ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ ഏപ്പോഴും ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവയിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന രാശികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു് ഏപ്പോഴും ഉദിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കും. അതിനാൽ പ്രശ്നത്തിനു് ഏതു സമയത്തും ഉദയലഗ്നം സിദ്ധിക്കുതന്നെ ചെയ്യും. അങ്ങനെ ഉദയലഗ്നം സിദ്ധിക്കുമെന്നിരുന്നിട്ടും ആര്യധംകൂടി വേണമെന്നുള്ള അഭിലാഷമുള്ളതിനാൽ ആര്യധത്തിന്നുതന്നെയാണു് പ്രാമാണ്യമുള്ളതെന്നു ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു. ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് ആര്യധോദയലഗ്നങ്ങളിൽവെച്ചു പ്രശ്നചിന്തയിൽ ആര്യധത്തിനാണു് പ്രാമാണ്യമെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

പുരുഷേ ഭോഷരഹിതേഷു ഗുണാനപിതേഷു

നീചമാഗതാദ്യുഖിലസൗഖ്യമനല്ലമായഃ

ഭോഷാനപിതേഷു വിഗുണേഷു മുതിശ്ച മോഗാ

ദൈർഘ്യാദികന്തു ഗുണഭോഷവിമിശ്രിതേഷു.

൩൪

അ—ഇതുകൾ ഭോഷരഹിതങ്ങളായും ഗുണാനപിതങ്ങളായുമിരിക്കുമ്പോൾ നീചമാഗതാദിയായ അഖിലസൗഖ്യവും അനല്പമായ ആയുസ്സും വാച്യമാകുന്നു. ഇതുകൾ ഭോഷാനപിതങ്ങളും വിഗുണങ്ങളുമായിരിക്കുമ്പോൾ മുതിയും ഗുണഭോഷവിമിശ്രിതങ്ങളായിരിക്കുമ്പോൾ രോഗദൈർഘ്യാദികവും വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നം ലഗ്നാധിപൻ അഷ്ടമം അഷ്ടമാധിപൻ ചന്ദ്രൻ ഇതുകൾക്കു് മേൽ പറയപ്പെട്ട ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കയും ഭോഷങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടാകാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ ആരോഗ്യം മുതലായ സകല സൗഖ്യങ്ങളും ദീർഘായുസ്സും പറയേണ്ടതാണു്. ഇതുകൾക്കു് മുൻപറഞ്ഞ ഗുണങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ ഭോഷമയമായതാണാൽ മാനസംതന്നെ പറയണം. ഇതുകളിൽ ചില ഗുണങ്ങളും ഭോഷങ്ങളും ഇടകലൻ എന്നാൽ രോഗനിവൃത്തികൂടാതെ വളരെക്കാലം രോഗശയ്യയിൽ കിടന്നു കഴുപ്പെടുത്തതിനും മാരം ഇടവരുമെന്നു പറയണം.

ലഗ്നം ഭോഷഹാടാഷ്ടമോ ജീവസുഖയാധിപയോർബലം

അന്യോന്യദൃഷ്ടിയാഗ്നോ ച ദീർഘായ പ്രഷ്ടമായുഷഃ. ൩൫

അ—ലഗ്നം ഭേദമാകുന്നു. അഷ്ടമം ജീവനാകുന്നു. അതുകൂടെ അധിപന്മാരുടെ ബലവും അന്യോന്യദൃഷ്ടിയോഗങ്ങളും പ്രഷ്ടാവിന് ദീർഘമായ ആയുസ്സിനായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ലഗ്നഭാവംകൊണ്ട് ഭേദത്തിന്റെ ശുഭാശുഭത്തേയും അഷ്ടമംകൊണ്ട് ജീവന്റെ ശുഭാശുഭത്തേയും ആണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്. അതുകൊണ്ട് ലഗ്നാധിപനും അഷ്ടമാധിപനും ബലവാന്മാരായിരിക്കുകയും അവർ യോഗം ദൃഷ്ടി മുതലായ ബന്ധങ്ങളായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിന് ദീർഘായുസ്സുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ഭേദത്തിന്റെയും ജീവന്റെയും യഥാവിധിമായ ബന്ധമാണല്ലോ ആയുസ്സ് എന്നു പറയുന്നത്.

ലഗ്നാധിപശ്ച ജീവശ്ച ശുക്രാശ്ച രൂപകേന്ദ്രഗഃ

പുനൈകകോപ്യായുഷേ പ്രഷ്ടഃ കിമു ദൈവ കിം പുനശ്ച യഃ. ൩൩

അ—ലഗ്നാധിപനും ജീവനും ശുക്രനും ഏകൈകനായിട്ടാണെങ്കിലും ആരൂഡ കേന്ദ്രനായാൽ പ്രഷ്ടാവിന് ആയുസ്സിനായി ഭവിക്കും. ഇവർ രണ്ടുപേരായാൽ എന്ത്? മൂന്നുപേരായാൽ പിന്നെ പറയണമെന്നുണ്ടോ?

സാ—ലഗ്നാധിപൻ വ്യാഴം ശുക്രൻ ഇവരിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം ആരൂഡ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന് ദീർഘായുസ്സുണ്ടെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. ഇവരിൽ രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങൾ ആരൂഡകേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ദീർഘായുസ്സിനെ പറയുന്നതിൽ സംശയിപ്പാനില്ല. മൂന്നു ഗ്രഹങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും പറയുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒട്ടും മടിക്കേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല.

അന്യോന്യകേന്ദ്രഗവേഷപഞ്ച ദീർഘമായുരീതിതമേ. ൩൪

അ—ഇവർ അന്യോന്യകേന്ദ്രന്മാരായിരിക്കുമ്പോൾ ആയുസ്സ് ദീർഘമായി ഭവിക്കും. ഇങ്ങനെ ഇതാവാൻ പറയുന്നു.

സാ—ലഗ്നാധിപൻ വ്യാഴം ശുക്രൻ ഇവർക്ക് ലഗ്നത്തിൽ നിന്ന് വേണമെന്നില്ല. എവിടെനിന്നായാലും പരസ്പരകേന്ദ്രമുണ്ടായാൽ ആയുഷ്കരമാണ്. ഇങ്ങിനെ മറ്റു ചില ആചാര്യന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്.

സൌമ്യാസ്ത്രികോണധനകേന്ദ്രഭവാഷ്ടമസ്ഥാ

ദീർഘായുഷേ സഹജ്ജഡ്ഭവഗാത്ര പാപാഃ

അന്യത്രഗാ മരണമോഗകമാശ്ച തേ സ്വർ-

മാന്ദിമ്യതൌ മൃതികമോപി ഗുണേഷു സൽസു. ൩൫

അ—ത്രികോണധനകേന്ദ്രഭവാഷ്ടമസ്ഥന്മാരായ സൌമ്യന്മാരും സഹജ്ജഡ്ഭവഗന്മാരായ പാപന്മാരും ദീർഘായുസ്സിനായി ഭവിക്കും. അന്യത്രഗന്മാരായ അവർ മരണദോഗകന്മാരായും ഭവിക്കും. മൃതിയിലെ മാന്ദി ഗുണങ്ങൾ സത്തുകളായിരിക്കുമ്പോഴും മൃതികരനായി ഭവിക്കും.

സാ—ലഗ്നം രണ്ട് നാലു. അഞ്ച് ഏഴ് എട്ട് ഒൻപത് പത്തു പതിനൊന്ന് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ വീൽക്കുന്നതും മൂന്നു ആറ് പതിനൊന്ന് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ പാപഗ്രഹങ്ങൾ വരുന്നതും ദീർഘായുഷ്കരങ്ങളായ യോഗങ്ങളാണ്. ഇങ്ങനെ ഗ്രഹസ്ഥിതിവന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന് ദീർഘായുസ്സുണ്ടെന്നു തീർച്ചപറയേണ്ടതാണ്. ഇതു “ശശാം കലഗ്നോപഗതൈശ്ശുഭഗ്രഹൈ” എന്നുള്ള ബൃഹത്താതകവചനത്തിന്റെ സാരാംശമാണ്. ഈ വിധിക്കു വിപരീതന്മാരായി വരുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ രോഗം മരണം മുതലായ അനിഷ്ടങ്ങളെച്ചെയ്യും. അതായത് മൂന്ന് ആറ് പത്തുണ്ട്. ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങളും മറ്റുഭാവങ്ങളിൽ പാപഗ്രഹങ്ങളും വന്നാൽ മരണം രോഗം മുതലായ ദുരിതങ്ങൾ ഫലമാകുന്നു. എന്നു സാരം. ശുഭഗ്രഹകേന്ദ്രം മുതലായ ഗുണങ്ങൾ എത്രയുണ്ടായിരുന്നാലും അഷ്ടമത്തിൽ ഗുളികൻ നിന്നാൽ നിശ്ചയമായും മരണംതന്നെ അനുഭവിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതാണ്.

സമ്യുഷാമപി ദോഷാണാം മാന്ദിർദ്ദോഷപ്രഭോടധികഃ

സോടതിദോഷകരോ യോഗദഗ്ദ്ധർഗ്ഗവശഗഗ്ഗനഃ. ൩൬

അ—സൂക്ഷ്മമായ പാപന്മാരിൽവെച്ച് മാനി അധികം ദോഷപ്രദനാകുന്നു. ശനിയുടെ യോഗമുപഗമനമായിട്ട് അവൻ അതിദോഷകരനായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഇതികൾ മറ്റുള്ള പാപഗ്രഹങ്ങളേക്കാൾ അധികം ദോഷഫലത്തെ ചെയ്യുന്നവനാണ്. വിശേഷിച്ചു ശനിയുടെ യോഗമുപഗമനമായിട്ട് ഭവിക്കുന്നു. ചോര നവാം ശം മുതലായ വർഗ്ഗബന്ധങ്ങളോ ഉണ്ടായാൽ ഇതികൾ തനിക്കുള്ള ആ ദോഷങ്ങളേക്കാൾ അത്യധികം ദോഷങ്ങളെ ചെയ്യും.

വരാഹമിഹിരോ ഹോരാഷ്ടാദ്ധ്യായേ മേഘധാത യാൻ
യോഗാൻ മുതികമാൻ സദ്യസ്തൽ സംവാദോ വിചിന്ത്യതാം.

അ—വരാഹമിഹിരൻ ഹോരാഷ്ടാദ്ധ്യായത്തിൽ പൊട്ടുന്നതവേ മുതികരങ്ങളായ യാവചില യോഗങ്ങളെ അഭിധാനം ചെയ്തു. തൽസംവാദം വിചിന്തിക്കപ്പെടണം.

സാ—വരാഹമിഹിരചാർയ്യൻ ഹോരാഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആറാം അദ്ധ്യായത്തിൽ സദ്യോമരണലക്ഷണങ്ങളായ ചില യോഗങ്ങളെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആവക യോഗങ്ങളെ ഇവിടെയും ആയുവിചാരത്തിലെടുത്ത് വിശേഷമായി ചിന്തിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണ്. ഇതുകൊണ്ട് ആയുർനിസ്സയത്തിൽ അനേകശാസ്ത്രങ്ങളുടെ സാക്ഷിത്വം അവശ്യം വേണ്ടതാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. “ശശിന്ദ്രവിനാശശേ നിയനമാനുപാപേക്ഷിതേ” ഏവം വിധങ്ങളായ അരിഷ്ടായോഗചക്രങ്ങൾ ഹോരയിൽ നിന്നുതന്നെ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്.

വാ—ഏതൽ പ്രശ്നപശാദായുർനിരൂപണവിഷയം.

അ—ഇതു പ്രശ്നവശം ഹേതുവായിട്ടുള്ള ആയുർനിരൂപണവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ആയുവിഷയമായി ഇവിടെവരെ പറയപ്പെട്ടതു പ്രശ്നത്തിൽ ആയുസ്സിനെ നിരൂപിക്കേണ്ട വിധികളാകുന്നു.

വാ—അഥ ജാതകവശാദായുർനിരൂപ്യതേ.

അ—അനന്തരം ജാതകവശം ഹേതുവായിട്ടു ആയുസ്സിനെ നിരൂപിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—“ആയുഃഖേദവശാച്ച ജാതകവശാൽ” ഇത്യാദി ഫലനിർദ്ദേശകമനകൃമേണ ജാതകംകൊണ്ടു ആയുസ്സിനെ ചിന്തിക്കാനുള്ള ക്രമത്തെയാണ് ഇവിടെ രൂപീകരിക്കാൻ പോകുന്നത്.

ഗ്രഹചാരദശാപ്രശ്നഫലസംവാദസംഭവേ

സത്യേവ ഫലമാദേശ്യം ശുഭാശുഭമസംശയം.

൨൧

ഇത്യേതയാ തു ശാസ്ത്രാക്ത്യാ പ്രശ്നജാതകയോമിഹ

സംവാദശ്ചിന്ത്യ ഇത്യായുശ്ചിന്ത്യതേ ജാതകേന ച.

൨൨

അ—ഗ്രഹചാരദശാപ്രശ്നഫലസംവാദസംഭവം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ ശുഭാശുഭമായ ഫലം അസംശയമാകുമെന്നും ആദ്യേണമായി ഭവിക്കുന്നു. എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഈ ശാസ്ത്രോക്തി ഹേതുവായിട്ട് ഇവിടെ പ്രശ്നജാതകങ്ങളുടെ സംവാദം ചിന്ത്യമായി ഭവിക്കുന്നു. ഇതു ഹേതുവായിട്ടു ജാതകംകൊണ്ടു ആയുസ്സിനെ ചിന്തിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—പ്രശ്നഫലം ശുഭാശുഭമായി വരുമ്പോൾ ഗ്രഹചാരഫലവും ദശാഫലവും കൂടി ശുഭമായി കണ്ടാൽ പ്രശ്നസിദ്ധമായ ശുഭഫലത്തെ സംശയിക്കാതെ പറയാം. ഇതു പോലെ പ്രശ്നവശാൽ അശുഭം കണ്ടാൽ ചാരഫലവും ദശാഫലവും അശുഭരൂപമായി വരുന്നപക്ഷം അശുഭത്തെയും സംശയംകൂടാതെ പറയാം. ഇങ്ങനെ ശാസ്ത്രവചനങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനാൽ ജാതകഫലത്തിനും പ്രശ്നഫലത്തിനും തമ്മിൽ ആന്തരികവും വരുന്നെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുവല്ലോ. തന്നിമിത്തം ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രശ്നവിഷയമാണെന്നു കിലും ജാതകവിഷയത്തിനുകൂടി സംവാദം സിദ്ധമാകുന്നു. അതിനാൽ ജാതകംകൊണ്ടു ആയുസ്സിനെ ചിന്തിക്കേണ്ട ക്രമത്തേക്കുടി ഇവിടെ എഴുതുന്നു. ചാരവശാലുള്ള ഫലം ഇതിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനെക്കൂടി ഈ ആയുർനിരൂപണത്തിൽ യോജിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം.

പൂവകുടുംബലം ഭോക്തൃം ജന്തോത്ഭിമ ജീവനം
ആയുഃ തൽകുടുംബശക്ത്യാ സ്വാദ്ദീർഘമദ്ധ്യാപ്തതാദികം.

൨൩

അ—ജന്തുവിന് ഇവിടെ പൂവകുടുംബത്തെ ഭുജിപ്പാനായിക്കൊണ്ടുള്ള ജീവനം യാതൊന്നോ ആയുസ്സ് അതാകുന്നു. കുടുംബശക്തി ഹേതുവായിട്ട് ഇതിനു ദീർഘമദ്ധ്യാപ്തതാദികം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള കർമ്മങ്ങളുടെ നന്മതിന്മകളെ അനുഭവിക്കുന്നതിനാണ് ജന്തുക്കളുടെ ജീവനം. ആ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തേയാണ് ആയുസ്സെന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. ആ പൂവ്ജന്മകർമ്മത്തിന്റെ ശക്തിപോലെ ആയുസ്സിനു ദീർഘതയും മദ്ധ്യതയും അല്പതയുമുണ്ടാകുന്നുണ്ട്.

അവശ്യമനുഭോക്തവ്യം യൽ കിഞ്ചിത് ഫലമസ്തി ചേൽ

യേന ഭക്താപി യോഗേന ന ഭുക്തപായം ത്രിതേത തൽ.

൨൪

അ—ഏതെങ്കിലും ഒരു ഫലം ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത് അവശ്യമനുഭോക്തവ്യമാകുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു യോഗംകൊണ്ട് അതിനെ അനുഭവിക്കാതെ മരിക്കില്ല.

സാ—പ്രാർത്ഥനകുടുംബലം നിശ്ചയമായും അനുഭവിക്കാതെയിരിക്കാൻ യാതൊരു നിമിത്തവുമില്ല. അത് അനുഭവിച്ചുതന്നെ ഒട്ടുണ്ടെന്നും. അതുകൊണ്ട് എങ്ങിനെ യോഗസംഗതിയുണ്ടായി പ്രാർത്ഥനകുടുംബലമനുഭവിച്ചിട്ടു മാത്രമേ മരിക്കാൻ ഇടവരികയുള്ളൂ. പക്ഷെ ജ്ഞാനംകൊണ്ട് കർമ്മങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിലും പ്രാർത്ഥനകുടുംബലം അനുഭവിച്ചുതന്നെ ഒട്ടുണ്ടെന്നതാണെന്നാണ് വിദ്വാന്മാരുടെ പക്ഷം. “പ്രാർത്ഥന സംജ്ഞിമാനഷ്ടജാതൈർജാതകചിന്തിനാം” എന്നുള്ള ഭാഗംകൊണ്ട് ഇതിന്റെ സംബന്ധവും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്.

ശാസ്ത്രാന്തരോദിതം യോഗ ശബ്ദനിർവ്വചനം രഥാ

യോഗസപരൂപസംഖ്യാശ്ച തൽപ്രകാരോടഥ ലിഖ്യതേ.

൨൫

അ—യോഗശബ്ദനിർവ്വചനവും അപ്രകാരം യോഗസപരൂപസംഖ്യകളും ശാസ്ത്രാന്തരോദിതമാകുന്നു. അനന്തരം തൽപ്രകാരം ലേഖനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—മേൽപറഞ്ഞ പ്രാർത്ഥനകുടുംബലം അനുഭവിപ്പിക്കുന്നതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഭേദംകൊണ്ടുള്ള യോഗമാണെന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞത്. അതിനാൽ അങ്ങിനെയുള്ള യോഗങ്ങളുടെ ഭേദങ്ങളും സംഖ്യയും യോഗശബ്ദത്തിന്റെ നിർവ്വചനവും മറ്റു ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇനി അതിന്റെ സമ്പ്രദായത്തെ ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.

ഗ്രഹാണാം സ്ഥിതിഭേദേന പുരുഷം യോജയന്തി ഹി

ഫലൈഃകുടുംബസമുദ്ഭൂതൈരിതി യോഗാഃ പ്രകീർത്തിതാഃ.

൨൬

അ—ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഭേദം ഹേതുവായിട്ട് കുടുംബസമുദ്ഭൂതങ്ങളായ ഫലങ്ങളോടു പുരുഷനെ യോജിപ്പിക്കുന്നു. അതു ഹേതുവായിട്ട് യോഗങ്ങളെന്നു പ്രതീക്ഷിതങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഒരു മനുഷ്യൻ ജനിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ പ്രാർത്ഥനകുടുംബലങ്ങളെ അപ്പോഴത്തെ ഗ്രഹസ്ഥിതിയാദികൾകൊണ്ട് ഉപഹിക്കാൻ കഴിയും. അപ്പോൾ ജന്മാന്തരകൃതങ്ങളായ കർമ്മഫലങ്ങളുടെ അനുഭവത്തിൽ ജീവിക്കള യോജിപ്പിക്കുന്നതിനായാണ് യോഗമെന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. രാജയോഗം കേമദൂതയോഗം എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞാൽ രാജകീയാവസ്ഥ കേമദൂതാവസ്ഥ ഇത്യദികളോടുള്ള യോജിപ്പ് എന്നാണു സാരം. ഇതു നമ്മെ അറിയിക്കുന്നത് അപ്പോഴത്തെ ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഭേദമാണല്ലോ. ഈ സ്ഥിതിഭേദം മനുഷ്യന്റെ ജന്മാന്തരകർമ്മപാപകതയെ സ്പഷ്ടമായി ചെരിച്ചെടുത്തുണ്ടാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ യോഗശബ്ദത്തിന്റെ നിർവ്വചനം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

സ്ഥാനതോ ഭാവതഃ ഭേദൈഃ സ്ഥാനഭാവനഭാവമൈഃ

സ്ഥാനഭാവസമാധോഗാത്ഭാവഭേദമയോഗതഃ.

൨൭

യോഗാഃ സ്യുഃ ഷഡപിധാ സ്ഥാനവേചമാഭ്യാം തു സപ്തമഃ
ഉച്ചമൂലത്രികോണാഭി ഗ്രഹാണാം സ്ഥാനമുച്യതേ. ൨൭

ഭാവം ലഗ്നാദയഃ പ്രോക്താഃ വേചമാ ഭാസ്കരാദയഃ
ഭാവസ്ഥാനഗ്രഹൈ പ്രോക്ത യോഗേ യേ യോഗാഃ ഹതവഃ. ൨൯
തേഷാം ബലീയാൻ കർത്താ സ്യാൽ സ ഏവാസ്യ ഫലപ്രദഃ-ഇതി.

അ—സ്ഥാനംകൊണ്ടും ഭാവംകൊണ്ടും വേടന്മാരെക്കൊണ്ടും സ്ഥാനഭാവനഭവ
രന്മാരെക്കൊണ്ടും സ്ഥാനഭാവസമാധോഗംകൊണ്ടും ഭാവവേചരയോഗംകൊണ്ടും യോഗ
ഗണ്ഡം ഷഡപിധങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. സ്ഥാനവേചരന്മാർ ഹേതുവായിട്ടാകട്ടെ സപ്തമ
മായ യോഗവും ഭവിക്കും. ഉച്ചമൂലത്രികോണാഭി ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥാനമെന്നു വചിക്ക
പ്പെടുന്നു. ഭാവങ്ങൾ ലഗ്നാദികളാകുന്നു. വേചരന്മാർ ഭാസ്കരാദികളെന്നു പ്രോക്തങ്ങളാ
കുന്നു. ഭാവസ്ഥാനഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു പ്രോക്തമായിരിക്കുന്ന യോഗത്തിൽ യാവ
ചിലർ യോഗഹേതുക്കളായി ഭവിക്കുന്നു. അവരിൽവെച്ചു ബലിയായിരിക്കുന്ന യാവനൊ
രത്തൻ കർത്താവായി ഭവിക്കും. അവൻതന്നെ ഇതിന്റെ ഫലപ്രദനായും ഭവിക്കും.

സാ—ഇവിടെ യോഗത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തെയും സംഖ്യയേയും കാണിക്കുന്നു.
യോഗം ഏഴുവിധമാണ്. ൧. സ്ഥാനം, ൨. ഭാവം, ൩. ഗ്രഹങ്ങൾ, ൪. സ്ഥാനങ്ങളും ഭാവ
ങ്ങളും ഗ്രഹങ്ങളും, ൫. സ്ഥാനങ്ങളും ഭാവങ്ങളും, ൬. ഭാവങ്ങളും ഗ്രഹങ്ങളും, ൭. സ്ഥാനങ്ങള
യും ഗ്രഹങ്ങളും; ഇത്യാദി സാധനങ്ങളുടെ സമ്മിശ്രഭാവമാകുന്നു യോഗമെന്നു പറയുന്നത്.

സ്ഥാനമെന്നു പറയുന്നത് ഉച്ചം മൂലത്രികോണം സ്വകേരളം മുതലായവയാണ്.
ഭാവമെന്നു പറയുന്നത് ലഗ്നം തുടങ്ങിയുള്ള പന്ത്രണ്ടു ഭാവങ്ങളാണ്.

ഗ്രഹങ്ങളെന്നു പറയുന്നത് സൂര്യൻ ചന്ദ്രൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളാണ്.

ഉച്ചം മുതലായ സ്ഥാനം ലഗ്നാദികളായ ഭാവം സൂര്യാദികളായ ഗ്രഹം ഇതുക
ളുടെ യഥാസ്ഥിതിയായ യോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു വിധിക്കപ്പെട്ട യോഗങ്ങളിൽ ബലവാനായ
ഗ്രഹമാകുന്നു ആ യോഗത്തിന്റെ കർത്താവു. യോഗത്തെ ഫലത്തെ ദാനംചെയ്യുന്നതി
നുള്ള അധികാരവും ആ ബലമേറിയ ഗ്രഹത്തിന്നുതന്നെയാകുന്നു.

“ശുഭം വദ്യോത്തമേ ജന” വേദിസ്ഥാനേ ച സദ്ഗുഹ
“അശുഭസ്യ ച കേന്ദ്രേണ” കാരകാഖ്യ ഗ്രഹേണ ച. ൩൦

എന്നുള്ള പദ്യത്തിൽനിന്നു സ്ഥാനസിദ്ധമായ യോഗവും ഭാവസിദ്ധമായ യോഗവും
സ്സഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്.

“സേവാച്ചരതേ രവിശിതാമു ജനയേതാം നരാധിപം” എന്ന ഭാഗംകൊണ്ടു
ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള യോഗം സ്സഷ്ടമാകുന്നു. രചകഭദ്രാദിമന്ദായോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു
സ്ഥാനഭാവഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള യോഗം സ്സഷ്ടമാകുന്നു.

‘ലഗ്നം മൂലോദയംചേൽ’ ഇത്യാദി ഘട്ടങ്ങളിൽനിന്നു സ്ഥാനഭാവംകൊണ്ടുള്ള
യോഗം സ്സഷ്ടമാകുന്നു.

“ലഗ്നഭതീവ വസുമാൻ” ഇത്യാദി ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു ഭാവഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു
ള്ള യോഗം സ്സഷ്ടമാകുന്നു.

‘യാതക്ഷപസൽസ്വസമഭേഷ്യ’ ഇത്യാദി ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു സ്ഥാനഗ്രഹങ്ങളെ
ക്കൊണ്ടുള്ള യോഗം സ്സഷ്ടമാകുന്നു. ഇത്യാദി നിയമമനുസരിച്ചു ഏഴുവിധമാണല്ലോ
യോഗമുള്ളതു്. ഈ യോഗസ്വപാദി ഇവിടെ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

യോഗായുശ്ച ദശായുശ്ചത്യായുവൈവ ദപിവിധം നൂണാം
യോഗോക്തായുഃത്യാഗായുർദശായുശ്ച ദശാകൃതം. ൩൧

അ—നൂക്കൾക്കു യോഗായുസ്സെന്നും ദശായുസ്സെന്നും ആയുസ്സു് ദപിവിധമായിത്ത
ന്നെ ഭവിക്കും. യോഗോക്തമായ ആയുസ്സിനെ യോഗായുസ്സെന്നും ദശാകൃതമായ ആയു
സ്സിനെ ദശായുസ്സെന്നും വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—മനുഷ്യർക്ക് ആയുസ്സ് (“ജീവിതകാലം”) രണ്ടുവിധമാണ്. അവയിൽ ഒന്ന് യോഗായുസ്സെന്നും മറേറതു ഭോഗായുസ്സെന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

‘ശശിന്ദ്രവിനാശഗേനീധനമാശു’ ഇത്യാദി യോഗങ്ങളെക്കൊണ്ട് ആയുസ്സിനെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് യോഗായുസ്സെന്നു പറയും. അഷ്ടമാധിപതി മുതലായ മാരക ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭരണകൊണ്ട് നിർണ്ണയിക്കുന്നതു ഭോഗായുസ്സെന്നു പറയും. ഭരണകർമ്മങ്ങൾ നക്ഷത്രങ്ങൾ കാലചക്രങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ പലവിധത്തിലുണ്ട്. ഇവകളുടെയും ആയുർദായഭരണയുടേയും സംവാദം ഭോഗായുവിചാരത്തിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്.

യോഗായുഃ ഷഡപിധം യോഗൈഃ ഷഡപിധൈസ്താൻ ചദാമൃഥ
സദ്യോദമിഷ്ടാ അമിഷ്ടാഖ്യാ യോഗാരിഷ്ടാഹപയാസ്തഥാ. ൫൧
മദ്ധ്യദീർഘാമിതായുർദ്ദാ ഇതി യോഗാസ്ത ഷഡപിധാഃ
സദ്യോമിഷ്ടാഹപയാ യോഗാ വത്സരാന്തർമൃതിപ്രദാഃ. ൫൨
മദ്ധ്യബ്ധാന്തമിഷ്ടാഖ്യാ നാപേക്ഷന്തേ ദശാമിമേ
യോഗാരിഷ്ടാഹപയാ ദൃഢീവത്സരാന്തർമൃതിപ്രദാഃ. ൫൩

അ—ഷഡപിധങ്ങളായ യോഗങ്ങളെക്കൊണ്ട് യോഗായുസ്സ് ഷഡപിധമായി ഭവിക്കുന്നു. അതുകൾ വദിക്കുന്നു. സദ്യോദമിഷ്ടങ്ങളായ യോഗങ്ങളും അമിഷ്ടാഖ്യങ്ങളായ യോഗങ്ങളും റിഷ്ടാഹപയങ്ങളായ യോഗങ്ങളും മദ്ധ്യദീർഘാമിതായുർദ്ദാങ്ങളായ യോഗങ്ങളും ഇങ്ങിനെ യോഗങ്ങൾ ഷഡപിധങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു സദ്യോദമിഷ്ടാഹപയങ്ങളായ യോഗങ്ങൾ വത്സരാന്തർഭാഗത്തിൽ മൃതിപ്രദങ്ങളാകുന്നു. അമിഷ്ടാഖ്യങ്ങളായ യോഗങ്ങൾ മദ്ധ്യബ്ധാന്തർഭാഗത്തിൽ മൃതിപ്രദങ്ങളാകുന്നു. ഇതുകൾ ഭരണയ അപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. റിഷ്ടാഹപയങ്ങളായ യോഗങ്ങൾ ദൃഢീവത്സരാന്തർഭാഗത്തിൽ മൃതിപ്രദങ്ങളാകുന്നു.

സാ—യോഗായുസ്സിനെ അറിയിക്കുന്ന യോഗങ്ങൾ ആറുവിധമാണ്. അപ്പോൾ യോഗായുസ്സും ആറുവിധമാകും. ൧. സദ്യോദമിഷ്ടായോഗം. ൨. അമിഷ്ടായോഗം. ൩. റിഷ്ടായോഗം. ൪. മദ്ധ്യായുർദ്ദായോഗം. ൫. ദീർഘായുർദ്ദായോഗം. ൬. അഭിതായുർദ്ദായോഗം ഇങ്ങനെ ക്രമത്താലെ ആറുവിധമാകുന്നു.

ഇവയിൽ സദ്യോദമിഷ്ടായോഗമുണ്ടായാൽ ഒരു വയസ്സിനകവും അമിഷ്ടായോഗമുണ്ടായാൽ പന്ത്രണ്ടു വയസ്സിനകവും മരണത്തെച്ചെയ്യും. ഈ രണ്ടു യോഗങ്ങൾക്കും അനിഷ്ടഭരണയുടെ സംവാദം ചിന്തിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഈ യോഗത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട വയസ്സിൽതന്നെ മരിക്കുമെന്നു സാരം. റിഷ്ടായോഗമുണ്ടായാൽ മുപ്പത്തിരണ്ടുവയസ്സിനകം മരണം സംഭവിക്കും.

അബ്ധാനാം സപ്തമതമന്തയ്യാഗാ യേ മദ്ധ്യമായുഷഃ
ദീർഘായുഷ്ശതസ്യാന്തർദ്ദശാപ്രക്ഷാനപിതാസ്തതഃ. ൫൪

അ—മദ്ധ്യമായുസ്സുകളായ യോഗങ്ങൾ യാവചിലതുകൾക്കോ അതുകൾ അബ്ധങ്ങളുടെ സപ്തതിയുടെ അന്തർഭാഗത്തിൽ മൃതിപ്രദങ്ങളാകുന്നു. ദീർഘായുസ്സുകളായ യോഗങ്ങൾ അബ്ധങ്ങളുടെ ശതത്തിന്റെ അന്തർഭാഗത്തിൽ മൃതിപ്രദങ്ങളാകുന്നു. ഈ മൂന്നുകളും ഭോഗപേക്ഷാനപിതങ്ങളാകുന്നു.

സാ—മദ്ധ്യായുർദ്ദായോഗം ഏഴുപതുവയസ്സിനുള്ളിൽ മരണത്തെ ചെയ്യും. ദീർഘായുർദ്ദായോഗം നൂറുവയസ്സിനുള്ളിൽ മരണത്തെ ഉണ്ടാക്കും. റിഷ്ടായോഗം മദ്ധ്യായുർദ്ദായോഗം ദീർഘായുർദ്ദായോഗം ഈ മൂന്നു യോഗങ്ങൾക്കും ദോഷഭരണയുടെ അപേക്ഷകൂടി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ കാലത്തിനുള്ളിൽ മൃത്യുക്കർത്താവായ ഗ്രഹത്തിന്റെ ഭരണകാലം ചിന്തിച്ചറിഞ്ഞു ആ ഘട്ടത്തിൽ മരണത്തെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്നു സാരം.

ശതാധികസമാജീവേദ്യോഗേ ജാതോദമിതായുഷി
ആയുർദ്ദായവിധിം യോഗാ നാപേക്ഷന്തേദമിതായുഷഃ. ൫൫

അ—അമിതായുസ്സായ യോഗത്തിൽ ജാതനായവൻ ശതാധികസമകൾ മുഴുവൻ ജീവിക്കും. അമിതായുസ്സുകളായ യോഗങ്ങൾ ആയുർദ്ദായവിധിയെ അപേക്ഷിക്കുന്നില്ല.

സാ—അമിതായുഷ്കാലമുണ്ടായാൽ അയാൾ ഹൃദയസ്സിനുമേൽ അതായത് പരമായുസ്സായ നാരിരൂപതുവയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരിക്കും. അമിതായുഷ്കാലത്തിന് മുൻപറഞ്ഞ ദശകളുടെ ആനുകൂല്യം ആലോചിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ഏതേ യോഗാസ്തു വിജ്ഞേയഃ സാരാവല്യാദിശാസ്രുതഃ
ത്രിവിധഞ്ച പുനസ്തപായർദ്ദീർഘമദ്ധ്യാപ്തതാവശാൽ. ൫൭

അ—ഈ യോഗങ്ങളാകട്ടെ സാരാവല്യാദിശാസ്രുങ്ങളിൽനിന്ന് വിജ്ഞേയങ്ങളാകുന്നു. പിന്നീട് ആയുസ്സ് ദീർഘമദ്ധ്യാപ്തതാവശം ഹേതുവായിട്ടും ത്രിവിധമായും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—സദ്യാരിഷ്ട മുതലായ ആറു യോഗങ്ങളെ സാരാവലി ഹോര ജാതകാദിശം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. മാത്രവേദേവിയത്തിൽ ആയുസ്സിനെ അല്പായുസ്സ്, മദ്ധ്യായുസ്സ്, ദീർഘായുസ്സ് ഇങ്ങിനെ മൂന്നുവിധം വിഭാഗിക്കുന്നു. ആ യോഗങ്ങളെ താഴെ കാണിക്കുന്നു. സാരാവല്യാദികളിലുള്ളരിഷ്ടാദിയോഗങ്ങൾ ഇവിടെ ഏതുകൊണ്ടുവന്നാൽ ഗ്രന്ഥം കൃത്യമായിരിക്കാമെന്നു ചേർത്തപ്പോൾ അതിലേക്കു ചേർക്കുന്നില്ല.

ലഗ്നജന്മപശ്ചാത്തു നിജാപ്തമപരീ യദി
സമേവാ നദി വാ ബന്ധു സ്വപ്തമദ്ധ്യചിരാത്യഷ്ട. ൫൮

അ—നിജാപ്തമപരികൾ ലഗ്നജന്മപശ്ചാത്തുടെ ശതകളും സമന്തം ബന്ധുക്കളുമായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ സ്വപ്തമദ്ധ്യചിരാത്യുസ്സുകളായി ഭവിക്കും.

സാ—ലഗ്നാധിപൻ ലഗ്നാൽ അഷ്ടമാധിപനും ചന്ദ്രലഗ്നാധിപൻ ചന്ദ്രലഗ്നാൽ അഷ്ടമാധിപനും ബന്ധുവായിവന്നാൽ ദീർഘായുസ്സും സമനായിവന്നാൽ മദ്ധ്യായുസ്സും ശതവായിവന്നാൽ അല്പായുസ്സും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ചന്ദ്രാംശശശസ്യ തദ്ഭൂഷാനവാംശശശോടഥവാ മദ്ധ്യഃ
ലഗ്നശോ വാപി യദൃച്ഛം സ്വപ്തമദ്ധ്യചിരാത്യഷ്ട. ൫൯

അ—ചന്ദ്രാംശശശസ്യ തദ്ഭൂഷാനവാംശശശസ്യ അല്ലെങ്കിൽ രവിക്ക് ലഗ്നശനം ഇപ്രകാരം ഭവിക്കുമെങ്കിലും സ്വപ്തമദ്ധ്യചിരാത്യുസ്സുകളായി ഭവിക്കും.

സാ—ചന്ദ്രനവാംശരാശിനാഥൻ ചന്ദ്രനവാംശകരാശിമുതൽ അപേന്തിനാലാമത്തെ നവാംശത്തിന്റെ അധിപൻ ബന്ധുവായാൽ ദീർഘായുസ്സും സമനായാൽ മദ്ധ്യായുസ്സും ശതവായാൽ അല്പായുസ്സും പറയണം. ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ ഏറ്റാമത്തെ രാശിയിൽ ആറാമത്തെ നവാംശത്തിൽ നിന്നാൽ ഭൂഷാനവാംശകമാകും. ആദിത്യൻ ലഗ്നാധിപൻ ബന്ധുവായാൽ ദീർഘായുസ്സും സമനായാൽ മദ്ധ്യായുസ്സും ശതവായാൽ അല്പായുസ്സും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

അഥ കേചന ലിഖ്യന്തേടതായർദ്ദൈർഘ്യകാ ഗുണഃ
ബലവത്താം വിലഗ്നേഷുപഃ ശുഭേയാഗഃ ശുഭക്ഷണം
കേന്ദ്രത്രികോണമായ് രാജത്വപനന്തഃ ശുഭസംസ്ഥിതിഃ
ത്രിവിധമേവ ച സദാഭാവം വിശേഷണ ഗുരോഃ. ൬൦
ഗുരുചന്ദ്രമസോർജ്ജ്വലഃ കേന്ദ്ര ലഗ്നപതേഃ സ്ഥിതിഃ
ജന്മശസംസ്ഥിതിശ്ചാത്ര ബലവത്താം തദന്തർദ്വയം. ൬൧
അനയോമാനസംസ്ഥാനമായ് ദൈർഘ്യകാ ഗുണഃ
ആയുഷോട്സ്തപദാ ദോഷാ വിലിഖ്യന്തേടഥ കേചന. ൬൨

സാ—അനന്തരം ഇവിടെ ആയുർദ്ദൈർഘ്യകാങ്ങായ ചില ഗുണങ്ങൾ ലേഖനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. വിലഗ്നേഷുകളുടെ ബലവത്താം ശുഭേയാഗവും ശുഭക്ഷണവും ഇവരുടെ കേന്ദ്രത്രികോണായ് രാജത്വങ്ങളിലെ ശുഭസംസ്ഥിതിയും ത്രിവിധമായങ്ങളിലെ അ

സദാസവും വിശേഷേണ ഗുരൂഭയവും ഗുരുചന്ദ്രമസ്സുകളുടെ യോഗവും പതിയുടെ ലഗ്ന കേന്ദ്രത്തിലെ സ്ഥിതിയും ഇവിടുത്തെ ജന്മേശസംസ്ഥിതിയും ആ പൂരുവരുടേയും ബല വത്സവും ഇവരുടെ ആയസംസ്ഥാനവും ആയുർഭോഗ്യകരങ്ങളായ ഗുണങ്ങളാകുന്നു. അനന്തരം ആയുസ്സിന്റെ അല്പതപങ്ങളായ ചില ഭോഷങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

- സാ—ദീർഘായുസ്സിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില യോഗങ്ങളെ ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.
൧. ലഗ്നത്തിനും ചന്ദ്രനും ബലമുണ്ടായിരിക്കുക.
 ൨. ലഗ്നത്തിനും ചന്ദ്രനും തുടേയാഗം വരിക.
 ൩. ലഗ്നചന്ദ്രന്മാർക്ക് തുടേഷ്ടി വരിക.
 ൪. ലഗ്നാൽ കേന്ദ്രങ്ങളിലും ത്രികോണങ്ങളിലും രണ്ടിലും അഞ്ചിലും തുടേവാർ നിൽക്കുക.
 ൫. ഇതുപോലെ ചന്ദ്രനിൽനിന്നു മേൽപറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽ തുടേവാർ നില്ക്കുക.
 ൬. ലഗ്നാൽ ൩, ൬, ൧൧ ഈ ഭാവങ്ങളിലും ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ ഈ ഭാവങ്ങളിലും പാപവാർ നിൽക്കുക.
 ൭. വ്യാഴം ലഗ്നത്തിൽ വരിക.
 ൮. വ്യാഴവും ചന്ദ്രനും കൂടി ഒരു രാശിയിൽ വരിക.
 ൯. ലഗ്നാധിപൻ ലഗ്നത്തിൽനിന്നും ചന്ദ്രലഗ്നാധിപൻ ചന്ദ്രലഗ്നത്തിൽ നിന്നും കേന്ദ്രത്തിൽ വരിക.
 ൧൦. ലഗ്നാധിപനും ചന്ദ്രലഗ്നാധിപനും ബലമുണ്ടായിരിക്ക.
 ൧൧. ലഗ്നാധിപൻ ലഗ്നാൽ പതിനൊന്നിലും ചന്ദ്രലഗ്നാധിപൻ ചന്ദ്രലഗ്നാൽ പതിനൊന്നിലും നിൽക്കുക. ഇവയെല്ലാം ദീർഘായുസ്സിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു. ഇനി അല്പായുസ്സിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില ലക്ഷണങ്ങളെ കാണിക്കുന്നു.

ബലഹാനിർവ്വിലഗ്നേന്ദ്രോഃ പാപദൃഷ്ടിസമനപയൗ
 ലഗ്നജന്മേശയോർമ്മേഽപ്യം സ്ഥിതിശ്ചാതിവൃന്യാഷ്ടമേ. നൗ
 അനയോരപി ദൈർബല്യം പരിഭവേഷോപരാഗയോഃ
 സന്ധ്യായാം ദിക്പ്രദാഹാദിദുർന്നിമിത്തേഷു ചാ ജനീഃ. സദി
 മാശീനാം മുതൃഭാഗേഷു സാധ്വപപി തഥാ ജനീഃ
 പീനം ധനം ഖരഃ കൃഷ്ണാ മന്ത്രം മന്ത്രം വനം ഗിരൌ. സൗ
 ദിവ്യാ നാമീ വരാ നീതും മുതൃഭാഗാ അജാദിന്ദ
 മുതൃഭാഗസ്ഥചന്ദ്രസ്യ സ്ഥിതിഃ കേന്ദ്രേഷു വാഷ്ടമേ. സൗ
 കേന്ദ്രാജർമുതൃഭാഗസ്ഥപിശോശ്ചാസത്സമനപയഃ
 ചന്ദ്രോ മമ്യോ ലയോ മിശു ഭൂരികാൽപ്പം ചിരം ഭയം. സൗ
 ഗോപമാത്രേ മനോമയം മുതൃഭാഗാ വിധയാമജാൽ
 ഗ്രഹദൃഷ്ടസ്യ ചന്ദ്രസ്യ സ്ഥിതിരഷ്ടമഷ്ടമയയോഃ. സൗ
 ശുഭാനാം വക്രിഭിഃ പാപൈർദ്വന്ദ്വാനാം ചാത്ര സംസ്ഥിതിഃ
 കേന്ദ്രത്രികോണമന്ദ്രേഷു തഥൈവ ശുഭസംസ്ഥിതിഃ. സൗ
 ആയുരല്പതപദാ ഭോഷാ ഇരിക്കേചിൽ പ്രകീർത്തിതാഃ. ച

അ—വിലഗ്നേന്ദ്രക്കൾക്കു ബലഹാനിയും പാപദൃഷ്ടിസമനപയങ്ങളും ലഗ്നജന്മേശയോർമ്മേഽപ്യം അറിവുയാഷ്ടമത്തിലുള്ള സ്ഥിതിയും ഇവരുടെ ദൈർബല്യവും പരിഭവേഷോപരാഗങ്ങളും സന്ധ്യായാം ദിക്പ്രദാഹാദിദുർന്നിമിത്തങ്ങളും സന്തുക്തായിരിക്കുമ്പോഴുള്ള ജനിയും രാശികളുടെ മുതൃഭാഗങ്ങളിലും സന്ധികളിലുള്ള പാപവും മുതൃഭാ

ഗന്ധചന്ദ്രന്റെ കേന്ദ്രങ്ങളിലും അഷ്ടമത്തിലുമുള്ള സ്ഥിതിയും കേന്ദ്രായുർദ്ധത്യഭംഗസ്ഥവിധുവിന്റെ അസത്സമനപയവും ഗ്രഹദൃഷ്ടനായ ചന്ദ്രന്റെ ഷഷ്ഠാഷ്ടമങ്ങളിലെ സ്ഥിതിയും വക്രികളായ പാപന്മാരാൽ ദൃഷ്ടന്മാരായ ശുഭന്മാരുടെ ഷഷ്ഠാഷ്ടമങ്ങളിലെ സ്ഥിതിയും അപ്രകാരംതന്നെ. കേന്ദ്രത്രികോണരസ്തങ്ങളിൽ അനുഭവസ്ഥിതിയും ഇങ്ങിനെ ആയുരപ്പതപങ്ങളായ ചില ദോഷങ്ങൾ പ്രകീർത്തിതങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. പീനം, ധനം, ഖരം, ക്രൂരം, മന്ത്രം, രത്നം, വനം, ഗിരൗ, ദിവ്യ, നാദീ, വരാ, നിത്യം ഇങ്ങിനെ അജാലികളിലുള്ള മൃത്യുഭാഗം ഭവിക്കുന്നു. ചന്ദ്ര, രമ്യ, ജയ, മിത്രോ, ഭൂരി, കാല്പം, ചിരം, ഭയം, ഗോപ, മാത്രേ, മനഃ, രമ്യം ഇങ്ങിനെ വിധുവിന്നു അജ്ഞിൽനിന്നു തുടങ്ങി മൃത്യുഭാഗങ്ങൾ ഭവിക്കുന്നു.

സാ—അല്ലായ്യുസ്സചകങ്ങളായ ചില യോഗങ്ങളെയാണു് താഴെ എഴുതുന്നതു്.

൧. ലഗ്നത്തിനും ചന്ദ്രനും ബലമാനി.
൨. ഇവ രണ്ടിനും പാപയോഗം.
൩. ഇവയ്ക്കു പാപദൃഷ്ടി.
൪. ലഗ്നാധിപനും ചന്ദ്രലഗ്നാധിപനും മൌഢ്യം.
൫. ലഗ്നാധിപനും ചന്ദ്രലഗ്നാധിപനും അതാതു ലഗ്നങ്ങളിൽനിന്നു് ആറുപതു പന്ത്രണ്ടിൽ നിൽക്കുക.
൬. ലഗ്നാധിപനും ചന്ദ്രലഗ്നാധിപനും ബലമില്ലായ്ക.
൭. സൂര്യനോ ചന്ദ്രനോ പരിവേഷമാ ഗ്രഹണമോ വരിക.
൮. സന്ധ്യാസമയം.
൯. ദിക്കുകൾ ഭവിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുക.
൧൦. കൊള്ളിമീൻ വീഴുക.
൧൧. ഭൂകമ്പം മുതലായ ദുർന്നിമിത്തങ്ങളുണ്ടാകുക. ഈ സമയങ്ങളിലെ ജനനം.
൧൨. രാശികളുടെ മൃത്യുഭാഗങ്ങളിൽ ജനിക്കുക.
൧൩. രാശിസന്ധികളിൽ ജനിക്കുക.
൧൪. ചന്ദ്രൻ മൃത്യുഭാഗത്തിൽ കേന്ദ്രങ്ങളിലോ അഷ്ടമത്തിലോ നിൽക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ പാപന്മാരോടുകൂടി മേൽപറഞ്ഞ ഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുക.
൧൫. അഥവാ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടി ആറിലോ എട്ടിലോ നിൽക്കുക.
൧൬. വക്രഗതിയുള്ള പാപന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടി ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ആറിലോ എട്ടിലോ നിൽക്കുക.

൧൭ കേന്ദ്രങ്ങളിലോ ത്രികോണങ്ങളിലോ എട്ടാമടത്തോ പാപഗ്രഹങ്ങൾ പരികൂ ഇതുകൾ അല്ലായ്യുസ്സിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ദോഷലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു. ലഗ്നസ്തടത്തിൽ മേടത്തിൽ ൧-ം ഇടവത്തിൽ ൯-ം മിഥുനത്തിന്നും കർക്കടകത്തിന്നും ൨൨-ം ചിങ്ങത്തിന്നും ൨൫-ം കന്നിക്കു ൨-ം തുലാത്തിന്നും ൪-ം വൃശ്ചികത്തിന്നും ൨൩-ം ധനുവിന്നും ൧൧-ം മകരത്തിന്നും ൨൦-ം കുംഭത്തിന്നും ൨൪-ം മീനത്തിന്നും ൧൦-ം തീയതി തികഞ്ഞാൽ പിന്നൊരുതീയതി തികയുന്നതുവരെയുള്ള കാലം ലഗ്നത്തിന്നു മൃത്യുഭാഗങ്ങളാകുന്നു. ചന്ദ്രസ്തടത്തിൽ മേടത്തിൽ ൨൬-ം ഇടവത്തിൽ ൧൨-ം മിഥുനത്തിന്നും ൧൩-ം കർക്കടകത്തിന്നും ൨൫-ം ചിങ്ങത്തിന്നും ൨൪-ം കന്നിക്കു ൧൧-ം തുലാത്തിന്നും ൨൬-ം വൃശ്ചികത്തിന്നും ൧൪-ം ധനുവിന്നും ൧൩-ം മകരത്തിന്നും ൨൫-ം കുംഭത്തിന്നും ൫-ം മീനത്തിന്നും ൧൨-ം തീയതി തികഞ്ഞു പിന്നൊരു തീയതി തികയുന്നതുവരെയുള്ള കാലം ചന്ദ്രന്റെ മൃത്യുഭാഗങ്ങളാണു്. ഗ്രഹങ്ങളുടെ വക്രം സാമാന്യേന ശുഭകരമാണെങ്കിലും പാപന്മാരുടെ വക്രം “വക്രിഭിഃ പാവൈർ ദൃഷ്ടാനാഞ്ചാതു” എന്ന ഭാഗംകൊണ്ടു് ദോഷമാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

“വക്രം ഗതസ്യ ഹി ദശാഭ്യന്തതി ച കുലാല വക്രവൽ പുരുഷം
വ്യസനാനി മിപുവിരോധം കുരുതേ പാപസ്യ ന ശുഭസ്യ”

ഇത്യാദി വചനങ്ങളും അതിന്നനുക്രമമായി കാണുന്നു.

ദീപ്തായുഷോ ഗുണേഷു സുഃ സൽസുഭോഷേഷപനായുഷഃ
കല്പമായുർവിമിശ്രേഷു തേഷാമല്ലാധികതപതഃ.

൭൨

അ—ഗുണങ്ങൾ സത്തുകളായിരിക്കുമ്പോൾ ദീപ്തായുസ്സുകളായും ദോഷങ്ങൾ സത്തുകളായിരിക്കുമ്പോൾ അനായുസ്സുകളായും ഭവിക്കും. ഗുണദോഷങ്ങൾ വിമിശ്രങ്ങളായിരിക്കുമ്പോൾ അതുകളുടെ അല്ലാധികതപം ഹേതുവായിട്ട് ആയുസ്സു കല്പ്യമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഇവിടെ ആയുർനിരൂപണവിഷയമായി മുൻപറഞ്ഞ ഗുണങ്ങളിടയിൽ ദീപ്തായുസ്സായിരിക്കും. മുൻപറഞ്ഞ ദോഷങ്ങളാണ് അധികമുള്ളതെങ്കിൽ ആയുസ്സു കുറഞ്ഞിരിക്കും. ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളും ഇടകലർന്നു വന്നാൽ അതിന്റെ കൂടുതൽകാവിനെ നിശ്ചയിച്ചെടുത്തിട്ട് ഗുണം കൂടുതലും ദോഷം കുറവാണെന്നും കണ്ടാൽ ദീപ്തായുസ്സെന്നും ഇതിനു വിപരീതമായി ദോഷം ഏറിയും ഗുണം കുറഞ്ഞതും കണ്ടാൽ അല്ലായുസ്സെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഏവം പ്രശ്നവശാച്ച ജാതകവശാൽ കൃതപ്രായുഷോ നിണ്ണയം
നിണ്ണീതേ മരണസ്യ രോഗസമയൗ വാച്യാവശോ രോഗിണാം
നിണ്ണീതം യദി ജീവിതം തു ശമനാരംഭാദികം വാ രജാം
സന്ദിഗ്ദ്ധം യദി തദ്വായം തദ്വിതം ബ്രൂയാൽ സുധീർലക്ഷണം.

അ—ഇങ്ങിനെ പ്രശ്നവശം ഹേതുവായും ജാതകവശം ഹേതുവായും ആയുസ്സിന്റെ നിണ്ണയത്തെ ചെയ്തിട്ട് മരണം നിണ്ണീതമായിരിക്കുമ്പോൾ അനന്തരം രോഗികൾക്ക് ഇതിന്റെ രോഗസമയങ്ങൾ വാച്യങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. ജീവിതം നിണ്ണീതമായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതുകളുടെ ശമനാരംഭാദികവും വാച്യമാകുന്നു. സന്ദിഗ്ദ്ധം ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ സുധിയായിരിക്കുന്നവൻ തദ്വിതമായ ലക്ഷണത്തെ ബ്രൂവിക്കണം.

സാ—പ്രശ്നംകൊണ്ടും ജാതകംകൊണ്ടും വിധിപ്രകാരം ആയുസ്സിനെ വിചാരിച്ചു മരിക്കുമെന്നു തീർച്ചവന്നാൽ ഇന്നു രോഗംകൊണ്ട് ഇന്നു സമയത്തു മരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതാണ്. ആയുർബലമുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ രോഗം ഇന്നു കാലത്തു് ആരംഭിച്ചു എന്നും ഇന്നുകാലത്തു ശമിക്കുമെന്നും പറയണം. രോഗം ശമിക്കുമോ മരിക്കുമോ എന്നു സംശയം വരുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ ത്രിസ്തദൃതലക്ഷണാദികളിൽനിന്നു ലക്ഷണങ്ങളെ സംഗ്രഹിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. അതായതു് ഇന്നിന്ന ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടായാൽ മരിച്ചുപോകുമെന്നും ഇന്നു സമയം കഴിഞ്ഞുകിട്ടിയാൽ മരിക്കയില്ലെന്നും മറ്റും നല്ലപോലെ ആലോചിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

വാ—ഏതൽ ജാതകവശാദായുർനിരൂപണവിഷയം.

അ—ഇതു് ജാതകവശം ഹേതുവായിട്ടുള്ള ആയുർനിരൂപണവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഇവിടെ പറഞ്ഞതു് ജാതകംകൊണ്ട് ആയുസ്സിനെ നിരൂപിക്കേണ്ട ക്രമത്തെയാണ്.

ഇതി പ്രശ്നമാദ്യേ നവമോദ്ധ്യായഃ.

ഇങ്ങിനെ പ്രശ്നമാർഗ്ഗത്തിൽ ഒൻപതാമദ്ധ്യായം അവസാനിച്ചു.

അഥ ദശമാദ്ധ്യായ പ്രാരംഭഃ.

വാ—അഥ മരണകാലശ്ചിന്ത്യതേ.

അ—അനന്തരം മരണകാലം ചിന്തിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—മരിച്ചപ്പോകുമെന്നു തീർച്ചവന്നാൽ ഇന്നകാലത്താണ് മരിക്കുന്നതെന്നു പറയേണ്ടതാണെന്നു കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതിനാൽ മരണകാലത്തെ നിശ്ചയിക്കാനുള്ള ക്രമത്തെ പറയുന്നു.

പ്രശ്നേനാചി ച ജാതകേന ച മൃതേശ്ചിന്ത്യം ഹി കാലാദികം
തത്ര പ്രാകസമയോ ഗദശ്ച ജാഷാ ദേശശ്ച സംചിന്ത്യതേ
കാർഷ്വം കാലവിചിന്തനം പല മൃതേയ്യാഗൈർദ്ദശാന്തർദ്ദശ -
മന്ദാചാര്യദിനേശശീതകിരണസ്ഥാനൈവിലഗ്നന വാ.

അ—പ്രശ്നംകൊണ്ടും ജാതകംകൊണ്ടും മൃതിയുടെ കാലാദികം ചിന്ത്യമാകുന്നവ
ല്ലോ. അവിടെ മുൻപേ ജനസ്സുകൊണ്ടു സമയവും ഗദ്യം ദേശവും സംബന്ധിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.
യോഗങ്ങൾകൊണ്ടും ദശാന്തർദ്ദശാമന്ദാചാര്യദിനേശശീതകിരണസ്ഥാനങ്ങളെക്കൊണ്ടും
വിചിന്തനംകൊണ്ടും മൃതിയുടെ കാലവിചിന്തനം കാർഷ്വമാകുന്നു.

സൗ—മരണത്തിന്റെ കാരണവും അതിന്റെ കാലവും ദേശവും ജാതകംകൊ
ണ്ടും പ്രശ്നംകൊണ്ടും ചിന്തിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. അവയിൽ ഇവിടെ ആദ്യമായിട്ട് ജാത
കംകൊണ്ടു മേൽപറഞ്ഞവയെ ചിന്തിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള ന്യായത്തെയാണ് പറയുന്നത്.
എന്നാൽ മരണകാലത്തെ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു് മുൻപറഞ്ഞ യോഗങ്ങൾകൊണ്ടും ദശ അ
പഹാരം ചിദ്രം ഇവകളെക്കൊണ്ടും ശനി വ്യാഴം ഡ്യൂയ്ൻ ചന്ദ്രൻ ഇവരുടെ സ്ഥിതിഭേ
ദംകൊണ്ടും ലഗ്നരാശികൊണ്ടും ആകുന്നു.

യോഗേഷു സത്സു യോഗോക്തവത്സമാന്തേ മൃതിർഭവേൽ

ദശാപേക്ഷാനപിതേ യോഗേ സത്സംവാദോഽപി ചിന്ത്യതാം.

അ—യോഗങ്ങൾ സത്തുകളായിരിക്കുമ്പോൾ യോഗോക്തവത്സരാന്തത്തിൽ മൃതി
ഭവിക്കും. ദശാപേക്ഷാനപിതമായ യോഗത്തിൽ തത്സംവാദവും ചിന്തിക്കപ്പെടണം.

സാ—അല്പായുസ്സുപകടങ്ങായ യോഗങ്ങൾ (അവയുടെ ചുരുക്കം കഴിഞ്ഞ അ
ദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.) ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയ്ക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വയസ്സിൽ മരണം
സംഭവിക്കും. ദശയുടെ ആനുകൂല്യംകൂടി ചിന്തിക്കേണ്ട യോഗങ്ങളാണുള്ളതെങ്കിൽ
ദശാദികളെക്കൂടി ചിന്തിച്ചുവേണം മരണം നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു്.

ദശാപഹാരചാരേഷു ഗ്രഹാണാം ദോഷദായിഷു

മരണം നിർദ്ദിശേന്നാണാം യോഗാഭാവേ തപയം വിധിഃ.

അ—ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദോഷദായികളായ ദശാപഹാരചാരങ്ങളിൽ നൂക്കൾക്കു മര
ണത്തെ നിർദ്ദേശിക്കണം. ഈ വിധി യോഗാഭാവത്തിൽ ചിന്ത്യമാകുന്നു.

സാ—ദോഷകുന്ദാക്കമ്പരായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശ, അപഹാരം, ചാരം, ഇവക
കൾ അനുകൂലിച്ചു വരുന്നകാലത്തു മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. ഇന്നിന്ന ഗ്രഹ
ങ്ങൾ ഇന്നിന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ഇത്രാമത്തെ വയസ്സിൽ മരിക്കുമെന്നുള്ള യോഗ
ങ്ങളാണും ജാതകത്തിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇങ്ങിനെ പറയാവൂ. സദ്യോറിഷ്ടയോഗം
അറിഷ്ടയോഗം അമിതായുഷ്യാഗം ഈ മൂന്നു യോഗങ്ങൾക്കു ദശാപഹാരചാരങ്ങൾ
ചിന്തിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അറിഷ്ടയോഗം മദ്ധ്യായുഷ്യാഗം ദീർഘായുഷ്യാഗം ഈ
മൂന്നു യോഗങ്ങൾക്കും അനിഷ്ടമേയായ ദശാപഹാരചാരങ്ങളുടെ ആനുകൂല്യത്തെക്കൂടി
ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

വാ—അഥ ദോഷദാ ദശാപഹാരാ ഉച്യന്തേ.

അ—അനന്തരം ദോഷങ്ങളായ ദശാപഹാരങ്ങൾ വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനി രോഗം മരണം മുതലായ അനിഷ്ടഫലങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ദശകളും അപഹാരങ്ങളും ഇന്നിന്നവയാണെന്ന് അറിയേണ്ട ക്രമത്തെ വിവരിക്കുന്നു.

ലഗ്നാഭാ യദി ജന്മഭതാ ഉതി പതീ ഉത്സ്മതദീക്ഷകൈ
മന്ദഃ കൂരഗ്രാണഃപാ ഗുളികപസ്തദ്യുക്തരാശ്യംശചഃ
രാഹുശ്ചൈവ സൂദർബലാ ജനാപി യോ ഭ വേടനഭീഷ്ട സ്ഥിതഃ
പാപാലോകിതസംയുതാടസ്യ ഹി ദശാ വാന്തർദ്ദശാ ഉത്യാദ. ൨

അ—ലഗ്നത്തിൽനിന്നും ജന്മത്തിൽനിന്നും ഉതിപതികളും ഉത്സ്മതദീക്ഷകന്മാരും മന്ദനും കൂരഗ്രാണപനും ഗുളികപനും തദ്യുക്തരാശ്യംശപന്മാരും രാഹുവും ആകുന്ന ഇവരിൽവെച്ച് യാചനൊരുത്തൻ ജനുസ്സിൽ ദുർബലനായി അനഭീഷ്ടമായ ഭാവത്തിൽ സ്ഥിതനായി പാപാലോകിതസംയുതനായി ഭവിക്കുന്നു. ഇവന്റെ ദശയോ അന്തർദ്ദശയോ ഉത്യാദയായി ഭവിക്കുന്നുവല്ലോ.

സാ—ജനനലഗ്നരാശിയുടെ അഷ്ടമാധിപതി ചന്ദ്രൻ, നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ അഷ്ടമാധിപതി ലഗ്നത്തിന്റേയും ചന്ദ്രലഗ്നത്തിന്റേയും അഷ്ടമത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ അവിടെ നോക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ ഇരുപത്തിരണ്ടാം ദ്രക്കാണനാഥൻ ചന്ദ്രലഗ്നാൽ ഇരുപത്തിരണ്ടാം ദ്രക്കാണനാഥൻ ഗുളികൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ അധിപൻ ഇപ്പാഞ്ഞ ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്ന രാശികളുടേയും അംശകിച്ചിരിക്കുന്ന രാശിയുടേയും അധിപന്മാർ രാഹു ഇവരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ബലഹീനനായ ഗ്രഹം അനിഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയോഗങ്ങളോടുകൂടി വരുന്നുവോ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശയിലോ അപഹാരത്തിലോ മരണം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഈ യോഗം കന്നിലധികം ഗ്രഹങ്ങൾക്കു യോജിക്കുമെങ്കിൽ അവിടെയും ഏറ്റവും ബലഹീനനെ മരണകർത്താവെന്നറിയേണ്ടതാണ്.

പാപാനാം ചേദശായാമപഹൃതിരസതാം ചിന്തനീയോടത്ര ഉത്യാ-
ത്ഥോമാസർക്ഷേശപമാണാമപി നിജജനീദാദോഷദഃ പാകകാലഃ
ദിത്യാദീനാം ദശാനാം യുഗപദപസിതിയുത്ര കാലഃ സ കഷ്ടഃ
സർവാസാം വാ ദശാനാമപസിതിരശുഭാ ദോഷദാനാം വിശേഷാൽ.

അ—പാപന്മാരുടെ ദശയിൽ അസതുക്കളുടെ അപഹൃതി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇവിടെ ഉത്യാ ചിന്തനീയമായി ഭവിക്കുന്നു. നിജജനീദത്തിൽനിന്ന് ഗോമാസർക്ഷേശപന്മാരുടെ പാകകാലവും ദോഷമായി ഭവിക്കുന്നു. ദിത്യാദികളായ ദശകളുടെ പുകകാലത്തിങ്കലെ അവസിതി യാതൊരുകാലത്തു ഭവിക്കുമോ ആ കാലം കഷ്ടമായി ഭവിക്കുന്നു. സർവ്വകളായ ദശകളുടെ അവസിതിയും അതുതന്നെയായി ഭവിക്കുന്നു. ദോഷമായി കളായ ദശകളുടെ അവസിതി വിശേഷിച്ചും അതുതന്നെയായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശയിൽ പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ അപഹാരം വരുന്നകാലം മരണകാലമാകുന്നു. ജന്മനക്ഷത്രത്തിന്റെ ൩-൫-യ്ക്കു ഈ നാളുകളുടെ അധിപന്മാരുടെ ദശാകാലവും അനിഷ്ടഭാവമെന്നാണ്. അംശകദശ ഉച്ചദശ നീചദശ കാലചക്രദശ നക്ഷത്രദശ ഉല്പന്നദശ ഇങ്ങിനെ ദശകൾ അനേകങ്ങളാണ്. ഇവയിൽ രണ്ടിലധികം അനിഷ്ടദശകളുടെ സന്ധി ഒരമിച്ചു വന്നാൽ ആ കാലവും മരണം സംഭവിക്കാം എന്നു തന്നെയല്ല ഏതു ദശകളുടേയും സന്ധി അനിഷ്ടകാലമെന്നാണ്. വിശേഷിച്ചു മുൻപാഞ്ഞ അനിഷ്ടഭാവമായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശയുടെ സന്ധികാലം ഏറ്റവും ദോഷകരമാണ്.

ദോഷോ മന്യോധിപത്യാദിജാതഃ സർവ്വദശാസമഃ
ദശാസുസുഭവാസേവ ഗോമാസർക്ഷാധിപത്യജഃ. ന

അ—രന്ധ്രാധിപത്യാദിജാതമായ ദോഷം സർവ്വദശാസമമായി ഭവിക്കുന്നു. ഗോമാസർക്ഷാധിപത്യജമായ ദോഷം ഉന്മൂലവകളായ ദശകളിൽതന്നെ ഭവിക്കുന്നു.

സാ—അഷ്ടമാധിപത്യം മുതലായ ദോഷവശം ഹേതുവായിട്ടു അവടെ ഭഗവതുകാലചക്രദേശ മഹാദേശ മുതലായ എല്ലാ ഭഗവതുകളിലും ചിന്തിക്കാവുന്നതാണ്. മൂവാഞ്ചി ഷാഹ് നക്ഷത്രാധിപന്മാരുടെ ദോഷദോഷങ്ങൾ നക്ഷത്രദേശയിൽ മാത്രമേ ചിന്തിക്കേണ്ട ആവശ്യമുള്ളൂ. മറ്റു ഭഗവതുകളിൽ ചിന്തിക്കരുത്.

ദശാ നീചസ്ഥമുദ്ധാനാം നിയമേന മുതിപ്രദാ

കാലചക്രദശായാസ്തു വിദേശേഷാടമ നിഗദ്യതേ.

൭

അ—നീചസ്ഥമുദ്ധാന്മാരുടെ ദേശ നിയമേന മുതിപ്രദമാകുന്നു. കാലചക്രദശയുടെ വിദേശം അനന്തരം നിഗദിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—നീചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റേയും മെഴുവുമുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റേയും ദേശയിൽ നിശ്ചയായും മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. ഇവരുടെ അപഹാരാദികളും മരണപ്രഭങ്ങളാണ്. കാലചക്രദശയ്ക്ക് പ്രത്യേകമായി ചില ഗുണദോഷങ്ങളുണ്ട്. അതിനെയാണ് ഇനി പറയാൻ പോകുന്നത്.

മീനാദൃശികഭം വ്രജേദ്യദി തഥാ ഷഷ്ഠാദഥോ കർക്കടം

സിംഹാദപാ മിഥുനം തതോപി ഹരിഭം ചാപാച്ച മേഷം തഥാ

കപ്പാഃ സ്വാദിഹ തൽപ്രവേശസമയഃ കപ്പാ ദശാ ചോത്തരാ

ചാമോ രാശ്യനതിക്രമേണ ശുഭദോ രാശ്യാന്തരദന്മാടശുഭഃ ച

അ—മീനത്തിൽനിന്നു വൃശ്ചികഭംഗത്തെയും ഷഷ്ഠത്തിൽനിന്നു അപ്രകാരം കർക്കടകത്തെയും സിംഹത്തിൽനിന്നു മിഥുനത്തെയും അതിൽനിന്നു ഹരിഭത്തെയും അപ്രകാരം ചാപത്തിൽനിന്നു മേഷത്തെയും വ്രജിക്കുമെങ്കിൽ ഇവിടെ തൽപ്രവേശസമയം കപ്പാമായി ഭവിക്കുന്നു. ഉത്തരയായ ദശയും കപ്പാമായി ഭവിക്കും. രാശ്യനതിക്രമത്തോടുകൂടിയ ചാരം ശുഭമായി ഭവിക്കും. രാശ്യന്ത്യസ്ഥരമായ ചാരം അശുഭമായി ഭവിക്കും.

സാ—മീനം രാശിയിൽനിന്നു വൃശ്ചികം രാശിയിലേക്കും കന്നിരാശിയിൽനിന്നു കർക്കടകരാശിയിലേക്കും ചിങ്ങത്തിൽനിന്നു മിഥുനത്തിലേക്കും മിഥുനത്തിൽനിന്നു ചിങ്ങത്തിലേക്കും ധനുവിൽനിന്നു മേടത്തിലേക്കും ഇങ്ങിനെ രാശിയുടെ ക്രമംവിട്ടു സഞ്ചരിക്കുന്നത് കപ്പമാണ്. കാലചക്രദശയിൽ രാശിയുടെ ആധിപത്യംകൊണ്ടാണ് ദശാനാമന്മാരെ നിശ്ചയിക്കുന്നത്. എന്നാൽ മീനം രാശിനാമനായ വ്യാഴത്തിന്റെ ഭഗവതായ്ക്കു വൃശ്ചികംരാശിയുടെ നാമനായ ചൊച്ചായുടെ ദേശ ആഭിമുഖ്യം കാലവും മേലുള്ള ചൊച്ചായുടെ ദശാകാലവും കർക്കടകത്തന്നെയാണ്. ഇതുപോലെ മറ്റുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിലും ചിന്തിച്ചുകൊൾക. മേടം രാശിനാമനായ ചൊച്ചായുടെ ഭഗവതായ്ക്കു ഇടവം രാശിനാമനായ ശുക്രന്റെ ദശയുടെ ആരംഭവും ദശയും ശുഭപ്രദമാണ്. ഇങ്ങനെ രാശിക്രമം അനുസരിച്ചുള്ള ഭഗവതും ശുഭമാണെന്നും വിപരീതങ്ങളായ ഭഗവതും അശുഭമാണെന്നും ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്.

ദേവോ ദക്ഷിണതാമാസു വാക്യോക്തേഷ്വാദിമം ഗ്രഹം

ജീഹഃ സ്വാദന്തിമോ രാശിർവിപരീതം ഹി വാമദേ

ദേഹജീവേശയോദമകസ്യാസദ്യോഗോ മുതിപ്രദഃ

ദപയോഃ സഹ സ ചേൻമൃത്യുർദശാ ചേദശുഭാ യുവം.

൯

അ—ദക്ഷിണതാരകളിലെ വാക്യോക്തങ്ങളിൽവെച്ചു ആദിമമായ ഗ്രഹം ദേഹമായി ഭവിക്കും. അന്തിമമായ രാശി ജീവനായി ഭവിക്കും. വാമദന്തിൽ വിപരീതമായി ഭവിക്കും. ദേഹജീവേശന്മാരിൽനിന്നു ഏകന്റെ അസദ്യോഗം മുതിപ്രദമായി ഭവിക്കുന്നു. അതു രണ്ടുപേർക്കും ഒരുമിച്ചാകുന്ന ഏകിൽ മൃത്യു ഭവിക്കും. ദേശ അശുഭയാകുന്ന ഏകിൽ മൃത്യു നിശ്ചയമായും ഭവിക്കും.

സാ—കാലചക്രദശയിൽ അശപതി ഭരണി കാർത്തിക പുണർതം പൂയം ആയിലും അത്തം ചിത്തിര ചോതി മൂലം പൂരാടം ഉത്രാടം പൂരുളാതി ഉത്തുളാതി രേവതി ഇങ്ങനെ അഞ്ചു ത്രികങ്ങളിലായി ൧൫ നക്ഷത്രങ്ങൾ ദക്ഷിണനക്ഷത്രങ്ങളെന്നും ശേഷമു

ജനാലു ത്രികുണ്ഡലായി ഹവ നക്ഷത്രങ്ങൾ വാമനക്ഷത്രങ്ങളെന്നും പറയുന്നു. ഇവയിൽ ഭക്ഷിണനാളികളുടെ അഞ്ചു ത്രികുണ്ഡലങ്ങളുടെ ആഭിയിലും അവസാനത്തുള്ള പത്തു നാളികൾക്കു “പാരംലേഭേ” എന്നു ആഭിയിയായ നാലു പാദമുള്ള ഒരു പൂത്തുകൊണ്ടു ഭഗവാനു മന്ദാദര അറിയണം. ആ ത്രികുണ്ഡലങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേയുള്ള അഞ്ചു നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു “ഭാസീ താവത്” എന്നു മുതലായ പദ്യംകൊണ്ടു അറിയണം. വാമനക്ഷത്രങ്ങളായ നാലു ത്രികുണ്ഡലങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേയുള്ള നാലു നക്ഷത്രങ്ങൾ “പ്രാപ്യാന്നാധീ” എന്നു ഇത്യാദിയായ പദ്യം കൊണ്ടു അവയുടെ ആഭിയിലും അവസാനത്തിലുമുള്ള ഏഴു നാളികളുടെ നാമമാദര “ധനുവ്യാഹ്വി” എന്നു മുതലായ ഭാഗംകൊണ്ടു അറിയണം. ഇവയിൽ ഭക്ഷിണനക്ഷത്രങ്ങളുടെ വാക്യങ്ങളിൽ പാദങ്ങൾതോറും ഒൻപതു അക്ഷരങ്ങളുള്ളതിൽ ഒന്നാമത്തെ അക്ഷരംകൊണ്ടു പറയുന്ന രാശി ഭേദമെന്നും ഒടുവിലത്തെ ഒൻപതാമത്തെ അക്ഷരംകൊണ്ടു പറയുന്ന രാശി ജീവനെന്നും അറിയണം. വാമനക്ഷത്രങ്ങളിൽ ഇതിന്നു വിപരീതമാണു്. അതായതു് ഒന്നാമത്തെ അക്ഷരത്തിന്റെ രാശി ജീവനെന്നും ഒടുവിലത്തെ അക്ഷരത്തിന്റെ രാശി ഭേദമെന്നുമാണു്. ഇവരിൽവെച്ചു ഭേദാധിപന്നോ ജീവാധിപന്നോ പാപയോഗമുണ്ടായാൽ അക്കാലം രോഗമുണ്ടാകുമെന്നും രണ്ടുപേർക്കുംകൂടി പാപയോഗം വന്നാൽ അപ്പോൾ മരണം സംഭവിക്കുമെന്നും പറയണം. അപ്പോൾ അത്തുടകമായ ദശകൂടി വന്നാൽ തീർച്ചയായും മരണത്തെ പറയാവുന്നതാണു്. ഭക്ഷിണനക്ഷത്രങ്ങളുടെ ആഭിയിലും അവസാനത്തിലുമുള്ള പത്തു നാളികളുടെ വാക്യം “പാരംലേഭേ” ഇത്യാദിയാണല്ലോ. അതിന്നു നാലു പാദമുള്ളവയിൽ നാളിന്റെ ഒന്നാംപാദമാണെങ്കിൽ ആ പദ്യത്തിന്റെ ഒന്നാംപാദമെന്നും നാളിന്റെ രണ്ടാംകാലാണെങ്കിൽ രണ്ടാംപാദവും ഇങ്ങിനെ ക്രമേണ കണ്ടുകൊൾക. ഇവിടെ ഭഗവാനുവചനത്തിലേക്കുള്ള “പാരംലേഭേ” ഇത്യാദിവാക്യം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“പാരം ലേഭേ ശാന്തഃ സജ്ജാ നിത്യം പ്രഭാൽ സീതാ വിമലാ
 രൂപം പ്രാത്പ്നുഃ സ്തീശ്ലകമാംഗം വാണീ താസാം ദോഷാന്നാസ്യത്ര
 ഭാസീ താവമൂലം ലേപാതും സ്യാന്നജായം മാഗീ വിശതി
 സിംഹധനാഭ്യോത്ര ഹസതി ഭീഷമാ ഗൌരഃ പുത്രൈര്യജ്ഞൈഃ ധൃവാ
 പ്രാപ്താന്നം ധീഭാസസ്തമേവ ഗൌരീ യോദ്ധാ നിത്യം പ്രയോമിഃ
 ഗോമാൻ ഭൂഷേത സ ഹി പ്രാപ്താന്നം ധീഭാസസ്തമേവ ഗിരികഃ
 ധനുവ്യാഹ്വീ പാമഗമേവം തൈരഃ ഭീഷപാ ച്ചോമനിഭധാ ദാസഃ
 തസ്മിൻ ഭാഭേ രൂപധനാഭ്യം പ്രായേഃ മാഗീഭരോഭാതാസാംഹി”

ഈ വാക്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു് കാലചക്രഭേദം അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.
 വാ—ഏതദൃശാപഹാരവിഷയം.
 അ—ഇത് ഭഗവാനുവചനമാകുന്നു.
 സാ—ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇതുവരെ പറഞ്ഞതു ഭഗവാനുവചനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചാണു്. ഇനി ചാരവശാൽ ചില ലക്ഷണങ്ങളെ പറയുന്നു.

പരാഗപശ്യയേഷപാദേർമടല്ലമദ്ധ്യചിരായുഷാം
 മരണം നിർദ്ദിശേന്നുണാം ചതുരത്ഥമപ്യമിതായുഷാം. ൧൦

അ—അല്ലമദ്ധ്യചിരായുസ്സുകളായ നാളികൾക്കു ആക്കിയുടെ പരാഗപശ്യയങ്ങളിൽ മരണത്തെ നിർദ്ദേശിക്കണം. അമിതായുസ്സുകളായ നാളികൾക്കു ചതുരത്ഥമായ പശ്യയത്തിലും മരണത്തെ നിർദ്ദേശിക്കണം.

സാ—ശനി മിക്കവാറും രണ്ടരസ്സാവസരം ഒരു രാശിയിൽ നില്ക്കും. അപ്പോൾ പന്ത്രണ്ടു രാശികളിലുംകൂടി ചുറ്റിവരുന്നതിന്നു് മൂപ്പതു സംവത്സരം ചേണ്ടിവരും. ഒരു ഗ്രഹം ഒരു രാശിയിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു് വീണ്ടും ആ രാശിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുവരെയുള്ള കാലത്തിന്നു പശ്യയമെന്നും പരിവർത്തനമെന്നും പറയും. ഇവിടെ മാനു്കാലത്തെ

ശനി ഇന്നിന്ന രാശികളിൽ നില്ക്കുമെന്നു പറയുവാനാണു ഭാവിക്കുന്നത്. അല്ലായ്പ്പോൾ ജാതകത്തിൽ ശനിനിന്ന സ്ഥാനത്തു വീണ്ടും ആദ്യമായി പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പിൽ മരണമുണ്ടെന്നും മദ്ധ്യായുസ്സുകൾക്കു രണ്ടാമതായി ശനി ആ സ്ഥാനത്തു പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പിൽ മരണമുണ്ടെന്നും ഭീഷ്മായുസ്സുകൾക്കു മൂന്നാമതായി ശനി ആ സ്ഥാനത്തു പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പു മരണമുണ്ടെന്നും അമിതായുസ്സുകൾക്കു നാലാമതായി ശനി ആ സ്ഥാനത്തു പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പിൽ മരണമുണ്ടെന്നും പറയണം—പരഗ്—എന്നുള്ളതിനു അക്ഷരസംഖ്യപ്രകാരം ഒന്ന് രണ്ട് മൂന്ന് ഇങ്ങനെ അർത്ഥം കല്പിച്ചിരിക്കുവാൻ. ഇനി ഒരു പയ്യയത്തിനുള്ളിൽ ശനി ഇന്നിന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുമ്പോഴാണു മരണമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

മാന്ദിത്രികോണഗേ മന്ദേ മരണം രാത്രിജന്മനാം

ദിനജനനാം തഥാസ്യാംശരാജ്യാമസ്തുത്രികോണഗേ.

൧൧

അ—രാത്രിജന്മാക്കൾക്കു മന്ദൻ മാന്ദിത്രികോണഗനായിരിക്കുമ്പോൾ മരണം ഭവിക്കും. ദിനജന്മാക്കു മന്ദൻ ഇവന്റെ അംശരാശികളുടെ അസ്തുത്രികോണഗനായിരിക്കുമ്പോൾ മരണം ഭവിക്കും.

സാ—രാത്രിയിലോ രാത്രിരാശിയിലോ ജനിച്ചവർക്കു ജാതകത്തിൽ ഗുളികൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടേയോ അംശകത്തിന്റെയോ ത്രികോണരാശികളിൽ ശനി നില്ക്കുന്ന കാലം മരണം സംഭവിക്കും. പക്ഷേ പക്ഷൽ രാശിയിലോ ജനിച്ചവർക്കു ജാതകത്തിൽ ഗുളികൻ യാതൊരു രാശിയിൽ നില്ക്കുന്നുവോ യാതൊരു രാശിയിൽ അംശകിക്കുന്നുവോ ഈ രണ്ടു രാശികളുടേയും ഏഴാം രാശികളുടെ ത്രികോണരാശിയിൽ ശനി നില്ക്കുന്ന കാലവും മരണമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ഇവിടെ ത്രികോണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് അതിന്നാസ്പദമായ രാശികൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയാണ്. ഗുളികൻ മേടം രാശിയിലാണെങ്കിൽ മേഷസിംഹധനു ഈ മൂന്നു രാശികളേയും ധരിച്ചുകൊള്ളണം. മാന്ദിത്രികോണഗേമന്ദേ എന്നു സ്ഥിതിയെ മാത്രമെ പൂർ്വാർത്തിൽ വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളു. എങ്കിലും “തഥാംശസ്യാംശ്യോഃ” എന്നു ഉത്തരാർത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അംശകത്തേക്കൂടി ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്.

മന്ദമന്യോശയോരംശരാജ്യാർച്ചാക്ഷൗ ത്രികോണഗേ

അക്ഷാരൂഢഗ്രഹസ്യാർദ്ധമയോർച്ചാ ത്രികോണഗേ.

൧൨

ദ്രാവിംശത്വംശപോ യസ്മിൻ ദ്വചനേ ജന്മനി സ്ഥിതഃ

തത്ത്രികോണഗത വാക്ഷൗ നിർദ്ദിഷ്ടം മരണം നൃണാം.

൧൩

അ—ആർക്കി മന്ദരസ്ത്രശമ്പാരുടെ അംശരാശികളുടെ ത്രികോണഗനായിരിക്കും സമയത്തിലും അക്ഷാരൂഢഗ്രഹത്തിന്റെ അർദ്ധമയോർച്ചയുടെ ത്രികോണഗനായിരിക്കും സമയത്തിലും ജന്മത്തിൽ ദ്രാവിംശത്വംശപൻ യാതൊരു ഭവനത്തിൽ സ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നുവോ ആർക്കി തത്ത്രികോണഗതനായിരിക്കും സമയത്തിലും നൃക്കൾക്കു മരണം നിർദ്ദിഷ്ടമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ജാതകത്തിൽ ശനി നില്ക്കുന്ന രാശി, ശനിയുടെ അംശകരാശി, ജന്മലഗ്നാൽ അഷ്ടമായിപറയുന്ന ഗ്രഹം നില്ക്കുന്ന രാശി, ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ അംശകരാശി, ജാതകത്തിൽ ആദിത്യൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ രണ്ടും പന്ത്രണ്ടും രാശികൾ, ഈ ആറു രാശികളുടേയും ത്രികോണരാശികളിൽ ശനി സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലം മരണം ഉണ്ടാകുമെന്നു അറിയണം. ജന്മലഗ്നത്തിന്റെ ഇരുപത്തിരണ്ടാം ഭേദക്കോണനാഥൻ ജാതകത്തിൽ ഏതു രാശിയിൽ നിന്നുവോ ശനി ആ രാശിയിലോ അതിന്റെ അഞ്ചോൻപതാം രാശിയിലോ സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലവും മരണകാലമാകുന്നു. ഇവിടെ മാതൃകശനിക്കു് അനേകം സ്ഥാനങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഇവയിൽ ഏതാണ് പറയേണ്ടതെന്നു് ഒരു ശങ്കവരുന്നതും. എന്നാൽ വ്യാഴം ആദിത്യൻ ചന്ദ്രൻ ഇവർക്കും ഇതുപോലെ സ്ഥാനങ്ങൾ വിധിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതെല്ലാംകൂടി യോജിച്ചുവരുമ്പോഴാണ് മരണത്തെ പറയേണ്ടതു്. ദ്വാരാ ഗ്രഹവും മേല്പറഞ്ഞ അനിഷ്ടരാശികളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലം ധനനാശം മുതലായ അനിഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്.

പാ—ഏതെങ്കിലും പാരവിഷയം.

അ—ഇതു മനുപാരവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ശോഭനാർത്ഥം പാഞ്ഞതിനുശേഷം ഇതുവരെ പറയപ്പെട്ടത് മരണകാലത്തു ശനി ഇന്ന രാശിയിൽ നില്ക്കുമെന്നു അറിയാനുള്ള ക്രമമാണ്.

ലഗ്നതൃംശേഷമാക്രാന്തരാശേർജീവ ത്രികോണശേ

കാലഹോരായിപാക്രാന്തരാശോർവാ മരണം ഇന്നാം.

൧൫

അ—ജീവൻ ലഗ്നതൃംശേഷരാക്രാന്തരാശിയുടേയോ കാലഹോരായിപാക്രാന്തരാശിയുടേയോ ത്രികോണനായിരിക്കുമ്പോൾ നൂക്കൾക്കു മരണം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—മേൽ പറയപ്പെട്ടത് മരണകാലത്തു ശനി ഇന്നരാശിയിൽ നില്ക്കുമെന്നുണ്ടല്ലോ. ഇവിടെ പറയാൻ പോകുന്നത് വ്യാഴം മരണകാലത്തു ഇന്നിന്ന രാശികളിൽ നിൽക്കുമെന്നാണ്. ജനനലഗ്നസംഹൃതത്തിന്റെ ദ്രേക്കാണനാഥൻ ഏതൊരു രാശിയിൽ നില്ക്കുന്നുവോ ആ രാശിയുടെ ത്രികോണരാശിയിൽ വ്യാഴം സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലം മരണമുണ്ടാകും. അല്ലെങ്കിൽ ജനനസമയത്തെ കാലഹോരാനാഥനായ ഗ്രഹം നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ ത്രികോണരാശികളിൽ വ്യാഴം സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലവും മരണകാലമാകുന്നു.

യോ രാശിസംസ്കൃതജാക്രാന്തസ്തലനസ്യ വ്യയസ്യ പാ

ബ്രഹ്മസ്തിതിത്രികോണസ്ഥാ മരണായ ഭവേന്മുണാം.

൧൬

അ—യാതൊരു രാശി സംസ്കൃതജാക്രാന്തമായി ഭവിക്കുന്നു. തലനത്തിന്റേയോ വ്യയത്തിന്റേയോ ത്രികോണസ്ഥനായ ബ്രഹ്മസ്തിതി നൂക്കൾക്കു മരണത്തിനായി ഭവിക്കും.

സാ—ജാതകത്തിൽ രാശി നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ രണ്ടാം രാശിയുടേയോ പന്ത്രണ്ടാം രാശിയുടേയോ ത്രികോണരാശികളിൽ വ്യാഴം സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലവും മരണം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

മേഘജീവരന്ധ്രാശോശരാശീശേഷി ബ്രഹ്മസ്തിതിഃ

പാപഗ്രഹാശ്ച തത്രസ്ഥാ ഇന്നാം മരണദായിനഃ.

൧൭

അ—മേഘജീവരന്ധ്രാശയോശരാശീശനായ ബ്രഹ്മസ്തിതിയും തത്രസ്ഥനായ പാപഗ്രഹങ്ങളും നൂക്കൾക്കു മരണദായികളാകുന്നു.

സാ—ജാതകാൽ ലഗ്നാധിപന്റേയും അഷ്ടാധിപന്റേയും സംഹൃതങ്ങൾ കൂട്ടി കൂട്ടിയാൽ ഉണ്ടാകുന്ന യോഗസംഹൃതം ഏതൊരു രാശിയിൽ വരുന്നുവോ ആ രാശിയിൽ വ്യാഴവും സൂര്യൻ കജൻ ശനി രാഹു കേതു ഈ പാപഗ്രഹങ്ങളും സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലം മനുഷ്യർക്കു മരണം സംഭവിക്കുന്നതാണ്.

രാശേർജീവരന്ധ്രാശിരൂപസ്യ തൃതീയായാതമജാരിഷി

യത്ര സ്വദർശനം നൂനം തത്രസ്ഥാ ഭൂതിഭോ ഗുഹ

൧൮

അ—മനുധിരൂപമായ രാശിയുടെ തൃതീയായാതമജാരിഷിയിലുള്ള യാതൊരു രാശിയിൽ സ്വദർശനം നൂനമായി ഭവിക്കുന്നു. തത്രസ്ഥനായ ഈ ഭൂതിനായി ഭവിക്കും.

സാ—ജാതകത്തിൽ രാശി യാതൊരു രാശിയിൽ നില്ക്കുന്നുവോ ആ രാശിയുടെ മൂന്ന് പതിനൊന്ന് അഞ്ചു ആറ് ഈ രാശികളിൽവെച്ച് വ്യാഴത്തിന്റെ ഭാഗ്യയില്ലാത്ത രാശി ഏതൊന്നാണോ ആ രാശിയിൽ വ്യാഴം സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലവും മരണമുണ്ടാകുന്നതാണ്. ശനിസംഹൃതംവെച്ച രാശിയിൽ രണ്ടു സംഹൃത കൂട്ടുമ്പോൾ തൃതീയാഭാവസംഹൃതവും നാലു രാശി കൂട്ടുമ്പോൾ ശനിയുടെ പഞ്ചഭാവസംഹൃതവും പത്തു രാശി കൂട്ടുമ്പോൾ പതിനൊന്നാം ഭാവസംഹൃതവും അഷ്ടരാശി കൂട്ടുമ്പോൾ ആറാം ഭാവസ്സുടവും ഉണ്ടാകും. ഇത് ഭഗ്യാസ്സുടങ്ങളാണ്. ജാതകത്തിലെ വ്യാഴസ്സുടത്തെ ഭുജ്യാവാക്കണം. ഈ സ്സുടത്തേയും ഭുജ്ജിഷ്ട്യാംശകങ്ങളെക്കൊണ്ട് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമുണ്ടാക്കി ചുരുങ്ങോ ചെറുതായിരിക്കുന്നത് ആ ഭാവസ്സുടം ഏതു രാശിയിലാണോ ആ രാശിയിൽ വ്യാഴം വരുന്നകാലം മരണകാലമാണെന്നു സാരം.

൧൯

വാ—ഏതജ്ജീവചാരവിഷയം.

അ—ഇത് ജീവചാരവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഇവിടെ പറയപ്പെട്ടത് മരണകാലത്തു വ്യാഴം ഇന്നിന്നരാശിയിൽ നില്ക്കുമെന്നാണ്. ശനി ഒരു രാശിയിൽ മിക്കവാറും രണ്ടരക്കൊല്ലം നില്ക്കുമല്ലോ. അപ്പോൾ ശനിയുടെ സ്ഥിതിക്കൊണ്ട് രണ്ടരക്കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ മരണം സംഭവിക്കുമെന്നല്ലേ പറയാവൂ. എന്നാൽ വ്യാഴം ഒരു രാശിയിൽ മിക്കവാറും ഒരുക്കൊല്ലമേ നില്ക്കൂള്ളൂ. ഇതുകൊണ്ട് മാരകശനിയുടെ കാലത്തിനുള്ളിൽ വ്യാഴം മാരകസ്ഥാനത്തു വരുമ്പോഴാണ് മരണം സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് അറിയണം. ഇതുകൊണ്ട് മിക്കവാറും പത്രപ്പെട്ട മാസത്തിനുള്ളിൽ മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയാൻ കഴിയുമല്ലോ. ഇനി ആ മരണം ഏതു മാസത്തിലാണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് ആദിത്യചാരകൊണ്ട് പറയാൻപോകുന്നു.

അഷ്ടമേശാശ്രിതം മാശിമാവസരൂഹിമതപചി

ജന്മതാമാം വിചഗ്നസ്ഥതാമകാം ചാ മൃതിഭവേൽ.

൧൯

അ—അഹിമതപിട്ട് അഷ്ടമേശാശ്രിതമായ രാശിയെ ആവാസനായിരിക്കുമ്പോഴും ജന്മതാരയേയോ വിചഗ്നസ്ഥതാരകയേയോ ആവാസനായിരിക്കുമ്പോഴും മൃതിഭവിക്കും.

സാ—ജന്മലഗ്നാൽ അഷ്ടമാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ ആദിത്യൻ സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലം മരണം സംഭവിക്കുമെന്നറിയണം. അല്ലെങ്കിൽ ജന്മനക്ഷത്രത്തിലോ ജന്മലഗ്നസ്ഥത്തിന്റെ നക്ഷത്രത്തിലോ ആദിത്യൻ വരുന്ന കാലവും മരണകാലമാകുന്നു.

വാ—അത്രാണുപ്യാനപദ്ധതിഃ.

അ—ഇവിടെ അനുഷ്ഠാനപദ്ധതി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—മാണകാലത്തെ സൂര്യസ്ഥിതി അറിയുന്നതിന് അനുഷ്ഠാനപദ്ധതി എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ഭാഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ആവാക്കാശംകഭൂതികോണസഹിതേ സൂര്യ ചാസ്ഥഃ സ ചേദ്

യദ്യുക്തസ്ഥിരഭേദഃ ഷ്ടമേശനവഭാഗർക്കുത്രികോണസ്ഥിതേ

ലഗ്നാശസ്ഥനവാംശരാശിസഹിതേ തസ്യ ത്രികോണേടഥ ചാ

സൂര്യേ മൃത്യുശന്തി യദ്യുദയഗഃ സോയം ഭവേജ്ജന്മനി—ഇതി. ൨൦

അ—അവൻ ചാസ്ഥനായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ സൂര്യൻ ആത്മാക്കാശംകഭൂതികോണസഹിതനായിരിക്കുമ്പോഴും അക്ൻ സ്ഥിരഭേത്തിലാകുന്നുവെങ്കിൽ സൂര്യൻ അഷ്ടമേശാവഭാഗർക്കുത്രികോണസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോഴും ആ ഇവൻ ജന്മത്തിൽ ഉദയഗനായിഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ സൂര്യൻ ലഗ്നാശസ്ഥനവാംശരാശിസഹിതനായോ അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ത്രികോണത്തിൽ സ്ഥിതനായോ ഉരിക്കും സമയത്തിലും മൃത്യുവിനെ ഇല്ലിക്കുന്നു.

സാ—ജാതകത്തിൽ ആദിത്യൻ ചരാശിയിൽ നില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ ആ സൂര്യന്റെ ഭാദരാംശകം ഏതൊരു രാശിയിലാണോ ആ രാശിയിലോ അതിന്റെ അഞ്ചോ വയോ രാശികളിലോ സൂര്യൻ സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലം മരണം സംഭവിക്കുന്നതാണ്. ജാതകത്തിൽ ആദിത്യൻ സ്ഥിരാശിയിലാണെങ്കിൽ ലഗ്നാൽ അഷ്ടമാധിപന്റെ നവാംശകാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിലോ അതിന്റെ അഞ്ചോൻപതാം രാശികളിലോ സൂര്യൻ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ മരണം സംഭവിക്കുമെന്നറിയേണ്ടതാണ്.

ജാതകത്തിൽ സൂര്യൻ ഉദയരാശിയിലാണെങ്കിൽ ലഗ്നാധിപന്റെ നവാംശരാശിയിലോ അതിന്റെ അഞ്ചോൻപതാം രാശികളിലോ സൂര്യൻ സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലവും മരണകാലമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ അനുഷ്ഠാനപദ്ധതിവചനം.

വാ—ഏതമാസചിന്ദയം.

അ—ഇത് മാസവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഇവിടെ പറയപ്പെട്ടത് ഇന്ന മാസത്തിൽ മരണം സംഭവിക്കുമെന്നുള്ളതാണ്.

സൂത്രാശ്രിതർക്ഷുഭേ ചന്ദ്രേ മന്യ്വേദശാശ്രിതവേശ്ണുനഃ
 ത്രികോണോപഗതേ വേദന്തേ മാഹപാത്രശോഡുനസ്തഥാ
 മന്യ്വേദശാധിഷ്ഠിതോഡേവ വാ നിർദ്ദിഷ്ടം മരണം നൃണാം. ൨൧

അ—ചന്ദ്രൻ സൂത്രാശ്രിതർക്ഷുഗനായിരിക്കുമ്പോഴും ഇന്ദ്ര രശ്മ്യശാശ്രിതവേശ്ണു
 ണിന്റെ ത്രികോണോപഗതനായിരിക്കുമ്പോഴും അപ്രകാരം മാഹപാത്രശോഡുവിന്റെ
 ത്രികോണോപഗതനായിരിക്കുമ്പോഴും രശ്മ്യശാധിഷ്ഠിതോഡവിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കു
 മ്പോഴും നൃകൾക്കു മരണം നിർദ്ദിഷ്ടമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഇനി ഇന്ന രാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുമ്പോൾ മരണം സംഭവിക്കുമെന്നാ
 ണ് പറയാൻപോകുന്നത്. ജാതകാൽ ആദിത്യൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയിലോ ലഗ്നാഷ്ട
 മായിപൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയിലോ അതിന്റെ അഞ്ചാൻപതാം രാശികളിലോ ചന്ദ്രൻ
 സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലം മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം.

ജാതകാൽ രാഹു നിൽക്കുന്ന നാളിലോ അതിന്റെ പത്താംനാളിലോ
 പത്താൻപതാം നാളിലോ ലഗ്നാഷ്ടമായിപൻ നിൽക്കുന്ന നാളിലോ ചാരവശാൽ
 ചന്ദ്രൻ വരുന്നകാലം മരണമുണ്ടാകും.

മേഷസിംഹധനു ഇങ്ങനെ രാശിത്രികോണങ്ങളേയും അശ്വതി മകം മൂലം ഇത്യാ
 ദി നക്ഷത്രത്രികോണങ്ങളേയും അറിയുന്നവല്ലോ. മേഷത്രികോണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഈ
 മൂന്നു രാശികളേയും അശ്വതിത്രികോണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അശ്വതി മകം മൂലം ഈ മൂന്നു
 നക്ഷത്രങ്ങളേയും ഗ്രഹിക്കണം.

ധനശാശ്രിതരാശേർവാ തസ്യ സപ്തമഭിമുഖേ

ത്രികോണസ്ഥ ധനശാശ്രിതരാശീശ്ച വിധൗ മൃതിഃ. ൨൨

അ—വിധു ധനശാശ്രിതരാശിയുടേയോ അതിന്റെ സപ്തമഭിമുഖത്തിന്റെയോ ത്രി
 കോണസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോഴോ അല്ലെങ്കിൽ ധനശാശ്രിതരാശീശ്ചനായിരിക്കുമ്പോഴോ
 മൃതി ഭവിക്കും.

സാ—ജനനലഗ്നത്തിൽനിന്ന് രണ്ടാംഭാവായിപൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയിലോ
 അതിന്റെ അഞ്ചാൻപതാം രാശികളിലോ രണ്ടാംഭാവായിപൻ നിൽക്കുന്ന രാശി
 യുടെ ത്രികോണാശികളിലോ രണ്ടാംഭാവായിപൻ അംശകിച്ചിരിക്കുന്ന രാശിയിലോ
 ചന്ദ്രൻ വരുന്നകാലം മരണത്തെ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണ്.

നിജജന്മനി രസ്മിൻ ഭേ ഗുളികസ്തത്രേ വിയൗ

രോഗാരംഭസ്മദസ്തസ്മ മരണം ദൃഢമാദിശേൽ. ൨൩

അ—നിജജന്മത്തിൽ യാതൊരുരാശിയിൽ ഗുളികൻ സ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു.
 വിധു തത്രഗനായിരിക്കുമ്പോൾ രോഗാരംഭവും തദസ്തഗനായിരിക്കുമ്പോൾ മരണവും
 ഭവിക്കുമെന്നു ദൃഢമായിട്ട് ആദേശിക്കണം.

സാ—ജാതകത്തിൽ ഗുളികൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയിൽ ചാരവശാൽ ചന്ദ്രൻ വരുന്ന
 സമയം രോഗം തുടങ്ങുമെന്നും അതിന്റെ ഏഴാംരാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ വരുമ്പോൾ മരി
 ക്കുമെന്നും നിശ്ചയമായും പറയണം.

ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ചില അഭിപ്രായഭേദങ്ങളുണ്ട്. ഗുളികൻ നിൽക്കുന്ന
 രാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ ചെന്നപ്പോഴാണ് രോഗം ആരംഭിച്ചതെങ്കിൽ അതിന്റെ ഏഴാമ
 ണെ രാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ ചെല്ലുമ്പോൾ നിശ്ചയമായും മരിക്കുമെന്നും പറയണം. ഇങ്ങി
 നെയൊണ്ണപദേശം.

വാ—ഏതമുത്ര വിഷയം.

അ—ഇതു ചന്ദ്രവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ജാതകംകൊണ്ടു മരണകാലത്തെ ചന്ദ്രസ്ഥിതി നിരൂപിക്കേണ്ട കൂടുതൽ
 യാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

പ്രമാണഗുളികാനീതിസ്തദപശാന്നന്ദജീവയോഃ

സൂര്യേന്ദ്രപാശ്വ സ്ഥിതിർമൃത്യുശാശ്വസ്രാക്താഥ നിഗദ്യതേ. ൨൭

അ—ശാശ്വസ്രാക്തമായ ഗുളികാനീതിയും തപശം ഹേതുവായി മന്ദജീവന്മാരുടെയും സൂര്യേന്ദ്രക്കുടേയും മൃത്യുവിലുള്ള സ്ഥിതിയും അനന്തരം നിഗദിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—പ്രമാണഗുളികസ്തദം വരുത്തുവാൻ ആ ഗുളികനെക്കൊണ്ടു മരണകാലത്തു ശനി വ്യാഴം സൂര്യൻ ചന്ദ്രൻ ഇവർ ഇന്നിന്ന രാശികളിൽ നിൽക്കുമെന്നും ശാശ്വസ്രാന്തരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവയെ ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.

ജാതസ്യാഹ്നി സഷഡ്ഗ്രഹോ ഗതദിശാമാന്ദിഃ പ്രമാണാഹപചയാ
രാത്രൗ പ്രാഗ് ദിനമാന്ദിമേവ ന ചരം തദ്രാശിനാഥാലയേ.
മന്ദേന്ദ്രമുഷ്യ നവാംശപാശ്വരിതഗ്രഹേ മൃത്യുപ്രദായീ ഗുരുർ-
ഭാസ്കരപാദശാഗപാശ്വരിതഗ്രഹേ ത്രിംശാംശപർദ്ദക്ഷ ശശീ. ൨൮

അ—അഹസ്സിൽ ജാതനായവൻ സഷഡ്ഗ്രഹനായ ഗതദിശാമാന്ദി പ്രമാണാഹപചയനായി ഭവിക്കുന്നു. രാത്രിയിൽ ജാതനായവൻ പ്രാഗ്ദിനമാന്ദിതന്നെ പ്രമാണാഹപചയനായി ഭവിക്കുന്നു. കേവലം തദ്രാശിനാഥാലയത്തിലുള്ള മന്ദേന്ദ്രമുഷ്യം ഇവന്റെ നവാംശപാശ്വരിതഗ്രഹത്തിലുള്ള ഗുരുവും പോദശാംശപാശ്വരിതഗ്രഹത്തിലുള്ള ഭാസ്കരവും ത്രിംശാംശപർദ്ദക്ഷത്തിലുള്ള ശശിയും മൃത്യുപ്രദായിയായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ചകർ ജനിച്ചവൻ അടുത്തു കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിലെ ഗുളികസ്തദമുണ്ടാക്കി രാശിയിൽ ആറു കൂട്ടിയാലത്ത് പ്രമാണഗുളികനാണ്. ജനനം രാത്രിയിലാണെങ്കിൽ അന്നു പകലത്തെ ഗുളികസ്തദംതന്നെയാണ് പ്രമാണഗുളികൻ. ഇങ്ങിനെ പ്രമാണഗുളികസ്തദം വരുത്തിയാൽ ആ ഗുളികരാശിനാഥൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ ശനിയും പ്രമാണഗുളികസ്തദത്തിന്റെ നവാംശകാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ വ്യാഴവും പോദശാംശകാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ ആദിത്യനും ത്രിംശാംശകാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ ചന്ദ്രനും വരുന്ന സായം മരണകാലമാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

മന്ദജീവാക് ചന്ദ്രനാമോ ദപ്രാക്തപരേഷപരേഷ രാശിഷു
മൃതിദാ സപാഷ്ടവദ്യുഷ് ഹീന ക്ഷദവനസ്ഥിതിഃ. ൨൯

അ—മന്ദജീവാക് ചന്ദ്രന്മാരുടെ പ്രോക്തങ്ങളായ രാശികളിൽവെച്ച് സപാഷ്ടവദ്യുഷ്ങ്ങളിൽ ഹീനാക്ഷദവനസ്ഥിതി മൃതിദായി ഭവിക്കും.

സാ—ഇങ്ങിനെ ശനി വ്യാഴം ആദിത്യൻ ചന്ദ്രൻ ഇവർ പലേതരത്തിലും സ്ഥാനങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏവിടെ നില്ക്കുമ്പോഴാണ് മരണം സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നത് അവരവരുടെ അഷ്ടവദ്യുഷ്ങ്ങളിൽ അക്ഷരകരഞ്ഞ രാശി നോക്കിയാണു വേണ്ടത്. കൂടാതെ യോഗങ്ങളുടെ ആധിക്യം ഏതു രാശിക്കാണോ ഒത്തുവരുന്നത് ആ രാശിയിൽ ശനി മുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾ വരുന്നതും മരണത്തെ ഭവിക്കുക എന്ന യോഗമാണ്. ഇങ്ങിനെ മരണവശ്യതയും മാസവും നക്ഷത്രവും അറിയുന്നതിനുള്ള കൂലവും ഒരുതരത്തിൽ ഇവിടെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

ചാ—അഥ പ്രകാശാതമേണ മന്ദാദീനാം സ്ഥിതിര്യുതേ.

അ—അനന്തരം പ്രകാശാന്തരംകൊണ്ടും മന്ദാദികളുടെ സ്ഥിതി വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനി മഹാരവിധത്തിലും മരണകാലത്തു ശനി വ്യാഴം ആദിത്യൻ ചന്ദ്രൻ ഇവരുടെ സ്ഥിതികളെ പഠിക്കുന്നു.

മന്ദേന്ദ്രാസ്യ ദശാണമസംഗതപന്ദാംശശൈത്യതേടേർ പൃഥ-
ഗ്രാശിര്യുടസ്യ ത്ദസ്തദസ്യ തദി വാ പ്രാപ്ത ത്രികോണം ക്രമാൽ
ചന്ദ്ര തിക്ഷ്ണകദേ ഗുരൗ രപിസുതേ യോഗാംശഭേദേഡമഷ്ട ചാ
മൃത്യുസ്തേഷ്വഥ തൈന്നിജാംശഗുണിതൈഃ സംവാദ ഇക്ഷ്യസ്തപിഥ

അ—അർക്കൻ മന്ദനോടും ഇവന്റെ ദുശ്ശാസനരസ്യതപനാംശേശന്മാരോടും വേറെ വേറെ യുതനായിരിക്കുമ്പോൾ യാതൊരു രാശി ഭവിക്കുന്നു. ഇതിന്റെയും തദസ്തന്തിന്റെയും ത്രികോണത്തെ ക്രമേണ ചന്ദ്രനും തീക്ഷ്ണകരനും ഗുരുവും രവിസുതനും പ്രാപ്തനായിരിക്കും സമയത്തിലോ അവർ യോഗഭണ്ഡന്മാരായിരിക്കുമ്പോഴോ മൃത്യു ഭവിക്കുന്നു. അനന്തരം നിജാംശഗുണിതന്മാരായ അവരോടുള്ള സംവാദം ഇവിടെ ഇഷ്ടമാകുന്നു.

സാ—ജാതകാൽ സൂര്യന്റേയും ശനിയുടേയും സ്തൂടങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിയാൽ വരുന്ന രാശിയുടെ ത്രികോണരാശികളിലോ അതിന്റെ ഏഴാംരാശിയുടെ ത്രികോണരാശികളിലോ യോഗസ്തൂടത്തിന്റെ നവാംശകരാശിയിലോ ചന്ദ്രനും സൂര്യസ്തൂടവും ശനിയുടെ ദ്രോണനാമന്റെ സ്തൂടവും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിയാൽ വരുന്ന രാശിയുടെ ത്രികോണരാശികളിലോ അതിന്റെ ഏഴാംരാശിയുടെ ത്രികോണരാശികളിലോ യോഗസ്തൂടത്തിന്റെ നവാംശകരാശിയിലോ സൂര്യൻ സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴും സൂര്യസ്തൂടവും ശനിയുടെ നവാംശകാധിപസ്തൂടവും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിയാൽ വരുന്ന രാശിത്രികോണങ്ങളിലോ അതിന്റെ ഏഴാംരാശിയുടെ ത്രികോണങ്ങളിലോ അതിന്റെ അംശകരാശിയിലോ ശനി സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴും മരണമുണ്ടാകുന്നതാണ്. അടുത്ത ശ്ലോകത്തിൽ പറയുന്ന ക്രമമനുസരിച്ച് അംശഗുണാത്തോട് സംവാദം വരുന്നുണ്ടോ എന്നു പരീക്ഷിച്ചു സംവാദമുണ്ടെങ്കിൽ ഇതിനെത്തന്നെ ഉറപ്പായി പറയണം.

വാ—അഥ സർവ്വഗ്രഹാണാം മരണകാലസ്ഥിതിര്യച്യതേ.

അ—അനന്തരം സർവ്വഗ്രഹങ്ങളുടേയും മരണകാലസ്ഥിതി വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും മരണകാലത്തെ സ്ഥിതിയെ നിശ്ചയിക്കുവാൻ പറയുന്നു.

ദേവധനുസ്യ വിഹംഗമസ്ഫുടജാദ്യോതാംശസംഖ്യാഹതേ

തത്രൈകത്ര കലീകൃതാഭിതതസ്തത്രാംശകസ്യോദ്യതഃ

നിഷ്യാദ്യാതകലാഭ മാനഖഹതാ ലിപ്താഃ സമാത്യാജയേ-

ത്തത്രായാതഗൃഹേ ദേവത്സമന്തേ ശുഭലഗ്നവാ ചക്രതഃ ൨൯

അ—വിഹംഗസ്തൂടത്തെ രണ്ടു സ്ഥാനത്തു റ്റുസിച്ചിട്ട് അതുകളിൽവെച്ച് അജ്ഞിതനാണ് യാതാംശസംഖ്യാഹതമായ ഒന്നിൽ കലീകൃതമായി അതിൽ ഉദ്യത്തായ അംശകത്തിന്റെ യാതകലകൾക്കൊണ്ടു നില്പമായ ഇതരത്തിൽനിന്ന് ആ നഖഹതകളായ ലിപ്തകളെ സമാധോജിപ്പിക്കണം. അതിലോ ആയാതഗൃഹത്തിലോ അത് ചക്രത്തിൽനിന്നു ശുഭമായിരിക്കുമ്പോൾ ആയാതഗൃഹത്തിലോ അവൻ മരണത്തെ ഭവിക്കും.

സാ—ജാതകത്തിലുള്ള ഗ്രഹസ്തൂടത്തെ രണ്ടെട്ടതു വയ്ക്കണം. അതിൽ ഒന്നിനെ മേടം രാശിയാഭിയായിക്കഴിഞ്ഞ അംശകസംഖ്യകൊണ്ടു പെരുക്കണം. ഇവിടെ നവാംശസംഖ്യ ഓജരാശിക്ക് ഒൻപതുവീതം കണക്കാക്കിക്കൊള്ളണം. പുണ്യമായ നവാംശസംഖ്യകൊണ്ടാണ് പെരുക്കേണ്ടത്. ഇങ്ങനെ പെരുക്കിയ സ്തൂടത്തെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. മറ്റേ സ്തൂടത്തിന്റെ രാശിഭാഗങ്ങളെ ഇലിയാക്കി ഇറക്കി അപ്പോൾ നില്പുന്ന നവാംശത്തിൽ ചെന്നു കലകളെക്കൊണ്ടു പെരുക്കി ഇതന്തരകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഉലികളെ മുൻപറഞ്ഞ സ്തൂടത്തിൽ കൂട്ടുക. അപ്പോൾ സിലിക്കുന്ന രാശിയിലോ ഈ സ്തൂടത്തെ ഹര രാശിയിൽനിന്നു വാങ്ങിയാൽ കിട്ടുന്ന രാശിയിലോ ആ ഗ്രഹം വരുംവോൾ മരണമുണ്ടാകും. ഇങ്ങനെ സൂര്യൻമുതൽ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും മരണകാല സ്ഥിതി അറിയാവുന്നതാണ്.

അത്മാത്രപ്രാദർശികമത്രികോദന-

ഷപത്യല്ലാക്ഷേ മന്ദിരേ സ്വാപ്തവദ്യേ

സ്മൃതാലോകേ ചാഖിലാനാം ഗ്രഹാണാം

സഞ്ചാരസ്സുപാൻമൃത്യുദാടനതന്ദ്രോ വാ.

അ—ആത്മാവ്രഹ്മത്തിൽനിന്നു് അത്മരീഃപത്രികോണങ്ങളിൽവെച്ചു സപാഷ്ടവ
ർത്തിൽ അത്യല്പാക്ഷമായും സൂനാലോകമായും ഇരിക്കുന്ന മന്ദിരത്തിൽ അവിചഞ്ചാ
യ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സഞ്ചാരം മൃത്യുമായോ അനന്തമായോ ഭവിക്കും.

സാ—ഒരു ഗ്രന്ഥം ജാതകത്തിൽ ഏതൊരു രാശിയിൽ നില്ക്കുന്നുവോ അതിന്റെ
രണ്ടു് അഞ്ചു് ഒൻപതു് പന്ത്രണ്ടു് ഈ രാശികളിൽ തന്റെ അഷ്ടവർത്തിൽ അക്ഷം
കുറഞ്ഞും തന്റെ ദാഷ്ടി ഇല്ലാതെയും ഏതൊരു രാശി വരുന്നുവോ ആ രാശിയിൽ ആ
ഗ്രന്ഥം വരുന്നകാലം മരണമോ അഥവാ മരണതുല്യമായ മറ്റു അനന്തമങ്ങളോ ഉണ്ടാകും.

വാ—ഭരത മരണലഗ്നമുച്ചത.

അ—അനന്തരം മരണലഗ്നം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനി ഇന്ന രാശിസമയത്തു മരിക്കുമെന്നു പറയാൻപോകുന്നു.

വിവർണ്ണമാ രാശിമണ്ഡലശാസ്ത്രീതത്വ യഃ

ലഗ്നശാഖകമാഭ്യോർണ്ണ മന്ദിരമാശീ ഇതീഹ ഭവ. ൩൧

ചതാമസ്തത്രികോണേഷു ലഗ്നശാഖസ്യതമ മൃതിഃ

യദാ ലഗ്നാശാഖർക്ഷസ്യ ലഗ്നശാഖനസ്യ ധാ. ൩൨

മരണം നിർദ്ദിശേന്യന്നാം ചതുർത്ഥഭവനാഭയ

ദപിത്രിസംവാദതഃ സ്പഷ്ടമാഭ്യോർണ്ണമിതി യത്ര ഭവ. ൩൩

ലക്ഷണാനി ബഹുസ്യുവാചാ മന്ദാഭയഃ സ്ഫുടം

പരസ്സമയം സംവാദം മന്ദാഭിനാമ നിരീക്ഷ്യ ച

പഞ്ചതാസമയേ തേഷാം സമുദ്ഗ്നിശ്ചിന്തയാൽ സ്ഥിതിം.

അ—വിലഗ്നത്തിൽനിന്നു് അഷ്ടമമായ രാശി യാതൊന്നോ അഷ്ടമരാശി
മായ രാശി യാതൊന്നോ ലഗ്നശാഖകരാശികളുടെ രസ്യരാശികൾ യാവചിലതോ
ഇങ്ങനെ ഇവിടെ യാവചില നാലു രാശികൾ ഭവിക്കുന്നു. തത്ത്രികോണങ്ങളിൽവെച്ചു
അന്യതമം ലഗ്നമായിരിക്കുമ്പോൾ മൃതി ഭവിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ലഗ്നാശാഖർക്ഷത്തി
ന്റെയോ ലഗ്നശാഖനത്തിന്റെയോ ചതുർത്ഥഭവനാഭയം സത്തായിരിക്കുമ്പോഴും
നൂക്കൾക്കു് മരണത്തെ നിർദ്ദേശിക്കണം. ദപിത്രിസംവാദം ഹേതുവായിട്ടു് ലക്ഷണം
സ്പഷ്ടമായി ആഭ്യോർണ്ണമാകുന്നു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് യാതൊരു ഭത്തിൽ ബഹുക്കളായ ലക്ഷ
ണങ്ങൾ ഭവിക്കും. ആ ഭത്തിൽ മന്ദാഭികൾ സ്പഷ്ടമായിട്ടു വെച്ചുവരാറാകുന്നു. മന്ദാ
ഭികളുടെ അന്യോന്യമുള്ള സംവാദത്തെയും നിരീക്ഷിച്ചു് പഞ്ചതാസമയത്തിലെ അവ
രുടെ സ്ഥിതിയെ വഴിപോലെ നിശ്ചയിക്കണം.

സാ—ജനനലഗ്നത്തിന്റെ അഷ്ടമരാശി അഷ്ടമായിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശി
അഷ്ടമായിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ അഷ്ടമരാശി ലഗ്നായിപൻ നില്ക്കുന്ന നവാംശ
കത്തിന്റെ അഷ്ടമരാശി ഈ നാലു രാശികളുടെ ത്രികോണരാശികളിലോ, ലഗ്നാശ
രാശിയുടെ നാലാംരാശിയിലോ ലഗ്നായിപന്റെ നവാംശരാശിയുടെ നാലാംരാശിയി
ലോ മനുഷ്യക്കു് മരണം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. മേൽപറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾ ഒന്നിലധികം
യോജിച്ചു വരുമ്പോൾ മാത്രമേ സ്പഷ്ടമായി പറയാവൂ. മരണകാലത്തിലെ ശനി
വ്യാഴം മുതലായവരുടെ സ്ഥിതി ഏതൊരു രാശിയിലാണോ ആ രാശിക്കു് അധിക ല
ക്ഷണങ്ങൾ യോജിച്ചുവരേണ്ടതാണ്. അപ്പോൾ അതുകളെ ആശ്രയിച്ചു് മരണം നി
ശ്ചയിക്കണം. ശനി മുതലായവരുടെ സ്ഥിതി വെച്ചേറെ നിശ്ചയിച്ചാൽ ചാരവശാൽ
കൂടി അവയുക്തമിൽ ചേർച്ചയുണ്ടായിരിക്കണം. ഈവകയെല്ലാം നല്ലപോലെ പഠി
ച്ചോചിച്ചതിനുശേഷംവേണം മരണകാലത്തെ ഗ്രഹസ്ഥിതിയെ നിണ്ണയിച്ചു പറ
യേണ്ടതു്.

വാ—ഏതജ്ഞാതകചശാസ്ത്രമണകാലനിരൂപണവിഷയം.

അ—ഇതു് ജാതകവശം ഹേതുവായി മരണകാലനിരൂപണവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഇവിടെ പാഞ്ഞവ സാന്നിപ്പിച്ചത് ജാതകംകൊണ്ടു മരണകാലത്തെ നിശ്ചയിപ്പാനുള്ള ക്രമത്തെയാണ്.

പ്രശ്നേനാപി ച വക്തവ്യാ മുതികാലസ്തതോ മുതൈ
മന്ദാർത്ഥാക് വിധുസ്ഥാനലഗ്നാദികമചമാപ്യതേ. ൩൩

അ—പ്രശ്നംകൊണ്ടും മുതികാലം വക്തവ്യമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അനന്തരം മന്ദാർത്ഥാക് വിധുസ്ഥാനലഗ്നാദികം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—പ്രശ്നംകൊണ്ടും മരണസമയത്തെ ചിന്തിച്ചു പറയേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ ഇവി പ്രശ്നത്തെ അനുസരിച്ചു ശനി വ്യാഴം ആദിത്യൻ ചന്ദ്രൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും മരണലഗ്നവും നിശ്ചയിക്കേണ്ട ക്രമത്തെ പറയുന്നു.

മാന്ദ്യശരാശിഗോ മന്ദോ ഗുരുർലഗ്നാംശരാശിഗഃ
ആര്യശരാശിഗോ ഭാനുർമാന്ദ്യശരാശിഗതഃ ശശി. ൩൪
ഏതേ മുതിപ്രഭാ പ്രഷ്ടസ്സംവാദശ്ചേൽ പരസ്തമം.

അ—മാന്ദ്യശരാശിഗനായ മന്ദനും ലഗ്നാംശരാശിഗനായ ഗുരും ആര്യശരാശിഗനായ ഭാനും മാന്ദ്യശരാശിഗനായ ശശിയും ഇവർ അന്യോന്യം സംവാദം വേിക്കുമെങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിനു മുതിപ്രഭോരായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—പ്രശ്നത്തിൽ ഗുളികൻ അംശകിച്ചിരിക്കുന്ന രാശിയിൽ ശനിയും ലഗ്നത്തിന്റെ നവാംശരാശിയിൽ വ്യാഴവും ആര്യശരാശിയിൽ ആദിത്യനും ഗുളികരാശിയിൽ ചന്ദ്രനും വരുന്ന സമയം പ്രഷ്ടാവ് മരിക്കുമെന്നും പറയണം. ഇതുകൾ എല്ലാം യോജിച്ചു വരികയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ മരണത്തെ പറയാവൂ—മരണ രണ്ടാ യോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു പറയരുത്.

ഭൂതവാക്യാന്ത്യവണ്ണോക്ത രാശിഗോട്വന്തഃകോഷഃ
മന്ദഗുർവ്കചരോഷ്യ മുതിസ്തദഭവനോദയേ. ൩൫

അ—മന്ദഗുർവ്കചരോഷ്യ' അത്യന്തദോഷൻ ഭൂതവാക്യാന്ത്യവണ്ണോക്തരാശിഗനായിരിക്കും സമയത്തിൽ തന്മവനോദയത്തിൽ മുതി വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ശനി വ്യാഴം ആദിത്യൻ ചന്ദ്രൻ ഇവരിൽ അനിഷ്ടസ്ഥിതി പാപയോഗം പാപദൃഷ്ടി ബലഹാനി മുതലായ ദോഷങ്ങൾ അധികമുള്ള ഗ്രഹം ഭൂതൻ ആദ്യമായി പറഞ്ഞ വാക്കിന്റെ ഒടുവിലത്തെ അക്ഷരത്തിനു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രാശിയിൽ വരുമ്പോൾ ആ രാശിസമയത്ത് പ്രഷ്ടാവിനു മരണം സംഭവിക്കുന്നതാണ്. അക്ഷരംകൊണ്ടു രാശി അറിയുന്നതിനുള്ള ക്രമം ഇവിടെത്തന്നെ പറയപ്പെടുന്നു.

ദ്രാമിളാ ഭാദശോചഃ സ്മർ വർ്യാദ്യന്താ യരാനപിതാഃ
മേഷാദിഷു ക്രമാദ്യേഷാഃ ശേഷാ മേഷാദിഷ്ട്സപവി. ൩൬

അ—ദ്രാമിളങ്ങളായ അച്ഛകൾ ൧൨-ം വർ്യാദ്യന്തങ്ങൾ യരാനപിതങ്ങളായി ൧൨-ം മേഷാദികളിൽ ക്രമേണ യോജ്യങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. ശേഷങ്ങൾ മേഷാദിയിായി ആറുകളിലും യോജ്യങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ദ്രാവിഡഭാഷയിലുള്ള പന്ത്രണ്ടു അച്ഛകളെ മേടം മുതൽ പന്ത്രണ്ടു രാശികൾക്കായി വിചാരിക്കുക. പിന്നെ കവർ്ഗ്ഗം മുതലായ അഞ്ചു വർ്ഗ്ഗങ്ങളുടെയും ആദിയിലും അവസാനത്തിലുമുള്ള പന്ത്രു അക്ഷരങ്ങളും യ ര ഇതുകൾകൂടിയുള്ള പന്ത്രണ്ടു അക്ഷരങ്ങളേയും ക്രമേണ മേടം മുതൽ പന്ത്രണ്ടു രാശികൾക്കായി വിചാരിക്കുക. ഖാഷിയുള്ള ആറു അക്ഷരങ്ങളെ മേടം മുതൽ കന്നിവരെ ആറു രാശികളിലും ചേർക്കുക. ഇങ്ങനെയൊക്കുമ്പോൾ മേടം മുതൽ ആറു രാശികൾക്കു മുഴുനക്ഷരവും രൂപാം മുതൽ ആറു രാശികൾക്കു ഹരണ്ടു അക്ഷരവുംകൂടി മുപ്പതക്ഷരത്തിനു പന്ത്രണ്ടു രാശിയെ കല്പിച്ചുകൊള്ളുക. ഭൂതവാക്യത്തിന്റെ ഒടുവിലത്തെ അക്ഷരം അകാരമോ കകാരമോ റകാരമോ ആയി വരികിൽ മേടം രാശിയും ആ ങ്ങ വ ഇതുകൾക്കു' ഇടവവും ഇ ച ങ ഇതുകൾക്കു'

മിഥുനവും ഈ ണ്ടു ഇതുകൾക്കു കർക്കവും ഉടറ ഇതുകൾക്കു ചിങ്ങവും ഈ ണ്ടു ഇതുകൾക്കു കന്നിയും ഋത ഇതുകൾക്കു തുലാവും ഋത ഇതുകൾക്കു വൃശ്ചികവും ഏവ ഇതുകൾക്കു ധനുവും ഐ മ ഇതുകൾക്കു മകരവും ഓ യ ഇതുകൾക്കു കുംഭവും ഒര ര ഇതുകൾക്കു മീനവും രാശികളാണെന്നു അറിയണം. തമിഴഭാഷയിലും വട്ടെഴുത്തിലും മറ്റും ഈ ചുപ്പതക്ഷരങ്ങളേയുദൂ. സാധാരണ ദൂതവാക്യത്തിൽ ഈ അക്ഷരങ്ങളേ വരികയുള്ളൂ. വേറെയുള്ള അക്ഷരങ്ങളാണെങ്കിൽ ഇതുകൾക്കു അന്തർവിപ്പിച്ചു ഫലം പറയേണ്ടതാണ്.

ലഗ്നാംശരാശിഗേ ചന്ദ്രേ പ്രചി്ഛതഗപലം യദി

സ്വാംശരാശിഗതേ മോഹോ മുതിർമാന്യംശരാശിഗേ. ൩൯

അ—ചന്ദ്രൻ ലഗ്നാംശരാശിഗനായിരിയോൾ പ്രചോവ്ണ തഗപലം ഭവി ക്ഷണ ഏകിൽ ചന്ദ്രൻ സ്വാംശരാശിഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ മോഹവും മാന്യംശരാശിഗ തനായിരിക്കുമ്പോൾ മുതിർന്നും ഭവിക്കും.

സാ—ഉഭയലഗ്നത്തിന്റെ നവാംശരാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ വരുന്ന സമയം പൂർണ്ണ കരം ഭാഗം വെളിച്ച ഏകിൽ പ്രശ്നകാലചന്ദ്രന്റെ നവാംശരാശിയിൽ ചാരവശാൽ ചന്ദ്രൻ വരുന്ന സമയം മോഹാലസ്യവും പ്രശ്നത്തിലെ ഇളികന്റെ നവാംശരാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ വരുമ്പോൾ മാന്യവും ഭവിക്കും. നിർദ്ദിഷ്ടസമയം ഭാഗം വെളിച്ച ഏകിൽ മറ്റും ഈ ഭാഗം വിചാരിക്കേണ്ടതുള്ളൂ.

ചന്ദ്രമാന്യംശം കര യുക്തയദി തദാശിഗേ ചിടഗാ

മോഹസ്സത്യർമാന്യംശയോഗേ തത്ര ഗമത മുതിർ. ൪൦

അ—ചന്ദ്രമാന്യംശകണ്ഡം യുക്തങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ വിധു തദാശിഗ തനായിരിക്കും സമയത്തിൽ മോഹം ഭവിക്കും. അർക്കമാന്യംശയോഗം സന്തായിരിക്കുമ്പോൾ വിധു അതിൽ ഗതനായിരിക്കും സമയത്തിൽ മുതിർ ഭവിക്കും.

സാ—പ്രശ്നത്തിലെ ചന്ദ്രനവാംശകവും ഇളികനവാംശകവും ഒത്തമിച്ചു വന്നാൽ ആ രാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ വരുന്ന സമയം മോഹാലസ്യമുണ്ടാകുമെന്നും പ്രശ്നകാലത്തെ സൂര്യസ്തനവാംശകവും ഇളികനവാംശകവും ഒത്തരാശിയാവാൻ അവിടെ ചന്ദ്രൻ വരുന്ന സമയം മരണകാലമാണെന്നും പറയണം.

ലഗ്നേനമാനദാനാഭ്യാമിത്യാനീതസ്ഫുടത്രയേ

യമകണ്ടകുമാരോജ്യ യോഡുസ്സുസ്യാം ച പഞ്ചതാ. ൪൧

അ—ലഗ്നേനമാനദാനാഭ്യാമിത്യാനീതസ്സുടത്രയത്തിൽ യമകണ്ടകുമാര ആയോജിച്ചിട്ട് യാതൊരു ഉഡു ഭവിക്കും. ആ ഉഡുവിലും പഞ്ചത ഭവിക്കും.

സാ—ലഗ്നേനമാനദാനാഭ്യാം ഇത്യാദി വിധിപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കിയ ത്രിസ്സുടത്തിൽ യമകണ്ടകസ്സുടംകൂടി കൂട്ടി ആ സ്സുടത്തിനു നാളകണ്ഡം പുറത്താക്കി നാള വരുന്നുവോ ആ നാളിൽ ചന്ദ്രൻ വരുന്ന കാലം മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. യമകണ്ടകസ്സുടം വരുമ്പോൾ കൂടാതെ പായുന്നു.

ദിവ്യാ വദ്യോ നടസ്തജ്ഞഃ പ്രാശ്നശ്ചന്ദ്രാ തതഃ ക്രമാൽ

യമകണ്ടകനാഡുസ്സു സൂര്യചാമാദിതഃ ക്രമാൽ. ൪൨

അ—യമകണ്ടകൻ ഞായറാഴ്ച പ്രവൃത്തികളും തിങ്കളാഴ്ച ധനു നാഴികയും പൊന്താഴ്ച ധനു നാഴികയും ബുധനാഴ്ച നാഴികയും വ്യാഴാഴ്ച വ. നാഴികയും വെള്ളിയാഴ്ച ധനു നാഴികയും ശനിയാഴ്ച വ. നാഴികയുംമാകുന്നു. ദിനരാത്രിപ്രമാണങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ കാവണെങ്കിൽ അതിന്റെ ഓഹരികൂടാനുസരിച്ച് ഈ നാഴികയും കൂടുതൽകുറവുണ്ടാകും. ഇതു ഇളികനാഴിക സൂക്ഷ്മപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ സൂക്ഷ്മപ്പെടുത്തി കൂടുതൽ രാശിയിലാണോ യമകണ്ടകൻ നില്ക്കുന്നത് ആ രാശിയിൽ ചെന്ന നാഴികവിനാഴിക കളെക്കൊണ്ടു ഇളികസ്സുടം വരുത്തുന്നതുപോലെ യമകണ്ടകസ്സുടവും വരുത്തിക്കൊള്ളണം. രാത്രിയിൽ അഞ്ചാമത്തെ ആഴ്ചയ്ക്കു വിധിച്ചിട്ടുള്ള നാഴികയ്ക്കാണ് യമകണ്ടകന്റെ ഉഭയം വരുന്നത്. ഇതും മേൽപ്രകാരം ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊൾക.

62

၇၁၁

८३

35

സാ—ലഗ്നസ്സുടത്തിന്റെ നവാംശകത്തിൽ ഒരു വിനാഴിക കഴിഞ്ഞു ഒരു വിനാഴിക കഴിയാനുണ്ട് എന്നറിഞ്ഞു കഴിയാനുള്ള വിനാഴികയോളം വരുത്താതിന്നോ മാസത്തിന്നോ ദിവസത്തിന്നോ ഉള്ളിൽ മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. ചുറുചുറി

പൻ ലഗ്നവാംശകാധിപൻ ബന്ധുവായാൽ വത്സരവും സമനായാൽ മാസവും ശത്രുവായാൽ ദിവസവുമാണ് പറയേണ്ടത്.

മൃത്യുപ്രഭാ വാശൈഷ്യവിനാഡ്യശ്ച മൃതിപ്രഭാഃ

പ്രോക്തവൽ ലഗ്നപാരാതിസമബന്ധേ തദംശരൂപ.

പ്ര

അ—രൂപം ലഗ്നപാരാതിസമബന്ധവായിരിക്കുമ്പോൾ മൃത്യുപ്രഭവം ശൈഷ്യവിനാഡികളും പ്രോക്തമനുസരിച്ചു മൃതിപ്രഭകളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ലഗ്നാധിപൻ ലഗ്നവാംശകാധിപൻ ബന്ധുവായാൽ മരണകർത്താവായ ഗ്രഹത്തിന്റെ നവാംശകത്തിൽ ചെല്ലാനുള്ള വിനാശികയോളം വത്സരം കഴിയുമ്പോൾ മരണം സംഭവിക്കും. ലഗ്നാധിപൻ ലഗ്നവാംശകാധിപൻ സമനായാൽ അത്രയും മാസം കഴിയുമ്പോഴും ശത്രുവായാൽ അത്രയും ദിവസം കഴിയുമ്പോഴും മരണമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. അഷ്ടമസ്ഥിതി അഷ്ടമാധിപത്യം അഷ്ടമദ്വാഴ്ചി മുതലായവയുള്ള ഗ്രഹമാണ് മൃത്യുപ്രഭൻ. അതായത് ഏതൊരു ഗ്രഹത്തിന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളെക്കൊണ്ടാണോ മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു നിശ്ചയിച്ചത് ആ ഗ്രഹത്തെയാണ് മൃത്യുപ്രഭൻ.

വാ—അത്ര അനുഷ്ഠാനപദ്ധതിഃ.

അ—ഇവിടെ അനുഷ്ഠാനപദ്ധതി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—പ്രശ്നംകൊണ്ടു മരണത്തിന്റെ കാലം ചിന്തിക്കുന്നതിനുള്ള അനുഷ്ഠാനപദ്ധതിവചനം ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.

കുരാഹിതൃഗുഹികാദിഷു യാവതി സ്യാൽ
ലഗ്നാംശകൽ പ്രഭുതി കഷ്ടതമോ നവാംശേ
തൽകഷ്ടഭാവവശതഃ ചമു രാവരീഷു
വാചോ ഗതാസു ദിനമാസസമാസു മൃത്യുഃ.

പ്ര

അ—കുരാഹിതൃഗുഹികാദികളിൽ വെച്ചു കഷ്ടതമനായ ഗ്രഹം ലഗ്നാംശകത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങി എത്രമാത്രം നവാംശകത്തിൽ ഭവിക്കും. തൽകഷ്ടഭാവവശംഹേതുവായിട്ട് താവതികളായ ദിനമാസസമകൾ ഗതകളായിരിക്കുമ്പോൾ മൃത്യു ഭവിക്കുമെന്നു വാചുമാകുന്നു.

സാ—സൂര്യൻ ചൊവ്വാ ശനി രാഹു ഗുഹികൻ ഗ്രിസ്തം മൃത്യു കാലൻ ഇതുകളിൽ വെച്ചു അനിഷ്ടബന്ധമുള്ള അതിദോഷിയായ ഗ്രഹം ലഗ്നവാംശമുതൽ എത്രമാത്രം നവാംശത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവോ ആ ഗ്രഹം അതികഷ്ടനാണെങ്കിൽ അത്രയും ദിവസം കഴിഞ്ഞും കഷ്ടത അധികമില്ലെങ്കിൽ അത്രയുംമാസം കഴിഞ്ഞും കഷ്ടത വളരെ കാലാണെങ്കിൽ അത്രയും സംവത്സരം കഴിഞ്ഞും മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം.

കഷ്ടോടഹിമൃത്യുഗുഹികാദിഷു യത്ര രാശൌ
തല്പാലജം നിധനജം യദി വാ നിമിത്തം
തസ്യ ത്രികോണജ്വലി കഷ്ടതമേ തദാനീം
ചന്ദ്രാക്ഷജീവരവിജേഘ്വ മൃതിവിചിന്ത്യാ.

പ്ര

അ—അഹിമൃത്യുഗുഹികാദികളിൽവെച്ചു കഷ്ടൻ യാതൊരു രാശിയിൽ ഭവിക്കുന്നു. തല്പാലജമായി നിധനജമായിരിക്കുന്ന നിമിത്തം യാതൊരു രാശിയിൽ ഭവിക്കുന്നു. ചന്ദ്രാക്ഷജീവരവിജേഘ്വമായിരിക്കുമ്പോൾ മൃതി വിചിന്ത്യയായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—രാഹു മൃത്യു ഗുഹികൻ മുതലായ മരണസൂചകന്മാരായവരിൽ ഏറ്റവും ദോഷകർത്താവായവൻ ഏതൊരു രാശിയിൽ നില്ക്കുന്നു അല്ലെങ്കിൽ പ്രശ്നസമയത്തു മരണസൂചകമായ നിമിത്തം ഏതൊരു രാശിദിക്കിലാണുണ്ടായത്. ഈ രണ്ടു രാശികളുടേയും ത്രികോണരാശികളിൽ വ്യാഴം ശനി ആദിത്യൻ ചന്ദ്രൻ ഇവരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും അനിഷ്ടകരനായ ഗ്രഹം ചാരവശാൽ വരുന്ന സമയം മരണം സംഭവിക്കാവുന്നതാണ്.

ലഗ്നാത്രയ പഞ്ചാർദ്ധയാർബലവതഃ പ്രാരദ്യ യസ്മിൻ ഗുഹ
 നക്ഷത്രേടമ ദഗ്ദ്ധാണകാണ ഭവതി പ്രശ്നേ നവാംശരൂപിവാ
 വൃക്ഷാദേഃ പതനാദ്യനിഷ്ടമസ്മൽ പ്രാണപ്രണാശരൂപി വാ
 സ്ഥാനം വാ ഗുളികാദിക സ്യ ഭവിതാ താവദി നാന്തേ മുതിഃ—ഇതി.

അ—ലഗ്നാത്രയപഞ്ചാർദ്ധകന രണ്ടുപേരിൽവെച്ച് ബലവാനിൽനിന്നു തുടങ്ങി
 യാതൊരു ഗുഹത്തിലോ നക്ഷത്രത്തിലോ ദഗ്ദ്ധാണത്തിലോ നവാംശത്തിലോ വൃക്ഷാദിയു
 ടെ പതനാദിയായ അനിഷ്ടമോ അസ്മൽപ്രാണപ്രണാശമോ ഗുളികാദിയുടെ സ്ഥാന
 മോ ഭവിക്കുന്നു. താവദിനാന്തത്തിൽ മുതി വാ ച്യമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നാധിപനും ആത്രയോധിപനും തമ്മിൽ ബലമേറിയ ഗുഹം നില്ക്കുന്ന
 രാശിമുതൽ എണ്ണിയാൽ എത്രമത്തെ രാശിയിലോ നക്ഷത്രമുതൽ എണ്ണുമ്പോൾ എത്രമ
 ത്തെ നക്ഷത്രത്തിലോ ദ്രക്കാണമുതൽ എണ്ണുമ്പോൾ എത്രമത്തെ ദ്രക്കാണത്തിലോ
 നവാംശകമുതൽ എണ്ണുമ്പോൾ എത്രമത്തെ നവാംശകത്തിലോ ഗുളികൻ മുതലായവ
 യയിൽ ദോഷാധിക്യമുള്ളവർ നില്ക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ പ്രഷ്ഠാവിന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു ജന്തു
 മരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ വൃക്ഷം ആലയം മുതലായവ പതിക്കുന്നു. അത്രയും ദിവസത്തി
 ന്റെയോ മാസത്തിന്റെയോ വത്സരത്തിന്റെയോ അന്ത്യത്തിൽ പ്രഷ്ഠാവിനു മരണം
 സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. അനുഷ്ഠാനപദ്ധതിവചനം ഇവിടെ അവസാനിച്ചു.

തത്രോക്തവ്യായയോമഷ്ടമേടാഷ്ടമേട്രാശിതാലയേ

പിണ്ഡാഷ്ടപദ്യേ ഹീനാക്ഷേ രാശിയോ വാ ലഗ്നഗേ മുതിഃ. ൧൧

അ—ആത്രയോദയങ്ങളുടെ അഷ്ടമമാ അഷ്ടമേട്രാശിതാലയമോ പിണ്ഡാഷ്ട
 പദ്യത്തിൽ ഹീനാക്ഷമായ രാശിയോ ലഗ്നഗമായിരിക്കുമ്പോൾ മുതി ഭവിക്കും.

സാ—ആത്രയത്തിന്റെ അഷ്ടമരാശിയോ ആത്രയോ അഷ്ടമാധിപൻ നില്ക്കു
 ന്ന രാശിയോ ഉദയലഗ്നാൽ അഷ്ടമമോ അഷ്ടമനാഥൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയോ സമയോ
 ഷ്ടപദ്യത്തിൽ അക്ഷം കാവുളള രാശിയോ ഈ അഞ്ചു രാശികളിൽവെച്ചു ഏതെങ്കിലും
 ഒന്ന് പ്രഷ്ഠാവിന്റെ മരണലഗ്നമായിരിക്കുമെന്നു പറയണം.

ശ്ലോകസ്യാസ്പ്രാത്തരാലം യത്തജ്ജനവിവയം തഥാ

സ്വഭൂപ്രതീപതോ മാന്ദിമിത്യർബ്ബ പുമാദിതം. ൧൨

അ—ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം യാതൊന്നോ അതും സ്വഭൂപ്രതീപതോ
 മാന്ദി എന്നിങ്ങനെ മുൻപേ ഉദിതമായ അർദ്ധവും ജന്മവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഇവിടെ പറഞ്ഞുവരുന്നതു പ്രശ്നംകൊണ്ടു മരണത്തെ നിണ്ണയിക്കാനുള്ള
 വിവരമാണ്. എന്നാൽ ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധവും സ്വഭൂപ്രതീപതോ മാന്ദി എ
 ന്നിങ്ങനെ മുൻപേ പറയപ്പെട്ട ശ്ലോകാർദ്ധവും ജാതകവശേന ചിന്തിക്കേണ്ടവയാണ്.
 പ്രസംഗവശാൽ ഈ ഘട്ടത്തിൽ പറഞ്ഞുവെന്നുള്ളതു.

വാ—ഏതർ പ്രശ്നവശാൽ മരണകാലവിവരം.

അ—ഇതു പ്രശ്നവശം ഹേതുവായിട്ടുള്ള മരണകാലവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഇവിടെ മേൽ പറയപ്പെട്ടതു പ്രശ്നംകൊണ്ടു മരണകാലത്തെ നിരൂപിക്കേ
 ണ്ട രീതിയാണ്.

വാ—പുനരപി കാശ്വന മരണകാലഗ്രഹസ്ഥിതിയെ ഉച്യന്തേ.

അ—പിന്നെയും ചില മരണകാലഗ്രഹസ്ഥിതികൾ വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനിയും മരണകാലത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില ഗ്രഹസ്ഥിതികളെക്കുടി
 യ്ക്കവിടെ കാണിക്കുന്നു.

ദോഷജന്മാഷ്ടമഗാഃ പുംസാം ദിനനാഥഭൗമശനിജീവാഃ

വിത്തക്ഷയം പ്രവാസം മോഗാൻ ജനയന്തി മരണഭീതിം വാ.

അ—ദോഷജന്മാഷ്ടമഗന്മാരായ ദിനനാഥഭൗമശനിജീവന്മാർ പുമാന്മാർക്ക്
 വിത്തക്ഷയത്തേയും പ്രവാസത്തേയും രോഗങ്ങളേയും മരണഭീതിയേയും ജനിപ്പിക്കുന്നു.

സാ—ജനിച്ച കൂറിലോ അതിലെ അഷ്ടമത്തിലോ പന്ത്രണ്ടിലോ ആദിത്യൻ ചൊല്ലാ വ്യാഴം ശനി ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ ചാരവശാൽ വരുന്ന കാലത്തു് ധനനാശം വിദേശ ഗമനം രോഗഭയം മരണഭയം ഈ ഫലങ്ങളുണ്ടാകുന്നതാണെന്നു് അറിയണം.

ചന്ദ്രസ്തു നീധനം പ്രാപ്തഃ സപ്തമം ബുധലോഹിതൌ
 പോദശം ഭാസ്കരഃ ഷഷ്ഠം ഭൂപുത്രസ്സമാശ്രിതഃ. ൫൩
 തൃതീയം ദേവമന്ത്രി ച മാഹുകേതുശനൈശ്ചമാഃ
 ജന്മസ്ഥാഃ പ്രാണസന്ദന്ദനം കുർവ്വന്ത്യേതേ ന സംശയഃ. ൫൪

അ—നീധനത്തെ പ്രാപ്തനായ ചന്ദ്രനും സപ്തമത്തെ പ്രാപ്തനായ ബുധലോഹിതന്മാരും പോദശത്തെ സമാശ്രിതനായ ഭാസ്കരനും ഷഷ്ഠത്തെ സമാശ്രിതനായ ഭൂപുത്രനും തൃതീയത്തെ സമാശ്രിതനായ ദേവമന്ത്രിയും ജന്മസ്ഥന്മാരായ രാഹുകേതുശനൈശ്ചരന്മാരും ആകുന്ന ഇവർ പ്രാണസന്ദന്ദനത്തെ ചെയ്യുന്നു, സംശയമില്ല.

സാ—ജാതകത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ അഷ്ടമത്തിൽ ചന്ദ്രനും പന്ത്രണ്ടിൽ ആദിത്യനും ഏഴിൽ ചൊല്ലയും ബുധനം മൂന്നിൽ ഗുരുവും ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ ശനിയും രാഹുവും കേതുവും വരുന്നകാലം മരണകാലമാകുന്നു. ഇവർ എല്ലാവരുംകൂടി ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒരു സമയത്തു വരികയെന്നുള്ളതു് അസാദ്ധ്യമാണ്. എങ്കിലും ചെറിയൊരം ഉണ്ടായാൽ മരണം നിശ്ചയമായി പറയാവുന്നതാണ്.

പ്രഥമേ ച ചതുർത്ഥേ ച സപ്തമേ ചാഷ്ടമേ ച
 ക്രമഗ്രഹാഃ പ്രദീപ്തന്ത ദീപ്തപ വകസന്നിഭാഃ. ൫൫

അ—പ്രഥമത്തിലും ചതുർത്ഥത്തിലും സപ്തമത്തിലും അഷ്ടമത്തിലും വ്യയത്തിലും സ്ഥിതിചെയ്താൽ ക്രമഗ്രഹങ്ങൾ ദീപ്തപാവകസന്നിഭന്മാരായി പ്രദീപിക്കുന്നു.

സാ—ജാതകത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയെ ആണെല്ലോ കൂറു് എന്നു പറയുന്നത്. അതിന്റെ നാലു് ഏഴു് ഏഴു് പന്ത്രണ്ടു് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന സൂര്യൻ ചൊല്ലാ ശനി രാഹു ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ കത്തുന്ന അഗ്നിയെപ്പോലെ ജ്വലിക്കുന്നു. എന്നാൽ മരണം മരണത്തിലുള്ള ആത്മഭയം മുതലായ ഭീതികൾ ഈ അവസ്ഥയിലുണ്ടാകുമെന്നു സാരം.

ചതുർത്ഥേ നീധനേ ചാത്യേ ചന്ദ്രോ നിത്യമനിഷ്ടകൃൽ
 ശുഭശ്രേണീ ച ജന്മസ്ഥാ ന സ്യാജ്ജന്മദിനഃ തഥാ. ൫൬

അ—ചതുർത്ഥത്തിലും നീധനത്തിലും അന്ത്യത്തിലും ചന്ദ്രൻ നിത്യം അനിഷ്ടകൃതനായി ഭവിക്കുന്നു. ജന്മസ്ഥനായ ശനി ഇങ്ങനാകുന്നു. ജന്മദിനം അപ്രകാരം തുഭമല്ല.

സാ—കൂറിന്റെ നാലിലും ഏട്ടിലും പന്ത്രണ്ടിലും ചന്ദ്രൻ വരുന്ന കാലങ്ങൾ അനിഷ്ടകാലമാകുന്നു. ചന്ദ്രൻ കൂറിൽതന്നെ വരുന്നകാലം തുഭമാണ്. എങ്കിലും ജന്മനക്ഷത്രത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്ന കാലം തുഭമല്ല. ഇങ്ങിനെ മരണകാലത്തിലെ ഗ്രഹസ്ഥിതി നിരൂപിക്കേണ്ട ക്രമം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

ഇതഥ വിചിന്ത്യ നിശ്ചിത്യ സസംവാദം പരസ്സരം
 വേചമാണാമവസ്ഥാനം സമയഃ കഥ്യതാം മുതഃ. ൫൭

അ—ഇപ്രകാരം ചിന്തിച്ചിട്ടു് അന്യോന്യം സസംവാദമായ വേചരന്മാരുടെ അവസ്ഥാനത്തെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടു് മുതിയുടെ സമയം കഥിക്കപ്പെടണം.

സാ—മേൽ പറഞ്ഞവയെ നല്ലപോലെ ആലോചിച്ചിട്ടുവേണം ശനി മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ മരണകാലത്തെ സ്ഥിതിയെ പറയേണ്ടതു്. ശനി മുതലായ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും സ്ഥിതി ഒത്തുവരുന്ന ഘട്ടത്തിൽമാത്രമേ മരണം നിശ്ചയമായി പറയാവൂ.

ഇതി പ്രശ്നമാർഗ്ഗേ ഭരണാദ്ധ്യായഃ.

ഇപ്രകാരം പ്രശ്നമാർഗ്ഗത്തിന്റെ പത്താം അദ്ധ്യായം അവസാനിച്ചു.

അഥ ഏകാദശാദ്ധ്യായ പ്രാരംഭഃ.

വാ—അഥ മരണനിമിത്താസ്യ ച്യുതേ.

അ—അനന്തരം മരണനിമിത്തങ്ങൾ വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനി ഇന്നു കാരണാകൊണ്ടാണ് മരണം സംഭവിക്കുന്നത് എന്നും മാരം പറയുവാൻ പോകുന്നു.

ക്രമേണ മരണം വഹ്നിസലിലായുധജ്വൽതിഭിഃ

അജ്ഞാതരോഗതൃട്ക്ഷുദ്ഭിരക്താദ്യൈരഷ്ടമസ്ഥിതൈഃ.

അ—അഷ്ടമസ്ഥിതന്മാരായിരിക്കുന്ന അക്താദ്യന്മാർ ഹേതുവായിട്ട് ക്രമേണ വഹ്നിസലിലായുധജ്വൽതികളെക്കൊണ്ടും അജ്ഞാതരോഗതൃട്ക്ഷുതുകളെക്കൊണ്ടും മരണം ഭവിക്കും.

സം—അഷ്ടമഭാവത്തിൽ ആദിത്യൻ നിന്നാൽ അഗ്നിഭയവും ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ ജലത്തിൽ വീഴ്ചയും ചൊച്ചാ നിന്നാൽ ആയുധ-പാതവും ബുധൻ നിന്നാൽ ജപരഭോഗവും വ്യാഴം നിന്നാൽ ഇന്നു രോഗമാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ പാടില്ലാതെ ഒരുതരം വ്യാധിയും ശൂകൻ നിന്നാൽ തണ്ണീർഭാഹവും ശനി നിന്നാൽ അരുചിയും മരണത്തിനു കാരണമാണെന്നു പറയണം. ഇപ്പറഞ്ഞ രോഗങ്ങൾ പിടിപെട്ടു മരിക്കുമെന്നു സാരം.

ദൃഷ്ട്വേന്ദ്രോരു സൂർയാദ്യൈസ്തത്പ്രാക്താസ്ത്വാദിജ്വാമയൈഃ

മൃത്യുർവ്യാധിതൽപ്രോക്തപിത്തവഹ്യാദിസംഭവഃ.

അഷ്ടമം സൂർയാദ്യന്മാരാൽ ദൃഷ്ടമായിരിക്കുമ്പോഴും തൽപ്രോക്താസ്ത്വാദിജ്വാമയങ്ങളെക്കൊണ്ട് മൃത്യു ഭവിക്കുന്നു. —അല്ലെങ്കിൽ മൃത്യു തൽപ്രോക്തപിത്തവഹ്യാദി സംഭവമായും ഭവിക്കും.

സാ—അഷ്ടമത്തിൽ ഏതൊരു ഗ്രഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയാണോ ഉള്ളതു് ആ ഗ്രഹത്തിന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അസ്ഥി മുതലായ ധാതുക്കളിൽ രോഗം പിടിപെട്ട് മരിക്കുമെന്നു അറിയണം. അല്ലെങ്കിൽ ആ ഗ്രഹത്തിന്നു പറയാവുന്ന വാതപിത്താദിയായ ത്രിഭാഷകോപംകൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിൽ പറയപ്പെട്ട അഗ്യാദികളെക്കൊണ്ടോ മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം.

അസ്ഥി രക്തഞ്ച മജ്ജാ തപഗവസാ ശുക്ലഞ്ച വസ്തസാ

ഏവം ഹി ധാതവഃ സാപ്ത സൂർയാദീനാം പ്രകീർത്തിതഃ.

അ—അസ്ഥിയും രക്തവും മജ്ജയും തപക്കും വസയും ശുക്ലവും വസ്തസയും ഈവണ്ണം സൂർയാദികൾക്ക് ഏഴു ധാതുക്കൾ പ്രകീർത്തിതങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഇവിടെ പറയുന്നത് സൂര്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് അസ്ഥി മുതലായ ധാതുക്കളെ അറിയേണ്ട ക്രമത്തെയാണ്. ആദിത്യൻ അസ്ഥിയും ചന്ദ്രൻ രക്തവും ചൊച്ചാശ്ച മജ്ജയും ബുധനു തപക്കും വ്യാഴത്തിന്നു വസയും ശൂകനു ശുക്ലവും ശനിക്ക് വസ്തസയും ഇങ്ങിനെയാണ് സൂർയാദികൾക്ക് ഏഴു ധാതുക്കളെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. അസ്ഥിയുടെ ഉള്ളിൽ ഉള്ള മീളയാണ് മജ്ജ എന്നു പറയുന്നത്. മാംസത്തോടുത്തു് മാംസത്തിൽ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു ഞെയാകുന്നു വസ എന്നു പറയുന്നതു്. ഏറാവും സൂക്ഷ്മങ്ങളായ ഞെമ്പുകളെയാണ് വസ്തസാ എന്നു പറഞ്ഞതു്.

പിത്തം വാതകഫഃ പിത്തം വാതപിത്തകഫാഃ കഫഃ

കഫചാതൗ ച വാതശ്ച സൂർയാദീനാം പ്രകീർത്തിതഃ.

അ—സൂർയാദികൾക്കു പിത്തവും വാതകഫങ്ങളും പിത്തവും വാതപിത്തകഫങ്ങളും കഫവും വാതകഫങ്ങളും വാതവും പ്രകീർത്തിതങ്ങളാകുന്നു.

സാ—സൂത്രാദികൾക്കു പിത്തം മുതലായ ദോഷങ്ങളെ ചിന്തിക്കേണ്ട ക്രമത്തെയാണു് ഈ പദ്യംകൊണ്ടു പറയുന്നതു്. ആദിത്യനു പിത്തവും ചന്ദ്രനു വാതം കഫം ഈ രണ്ടു ദോഷങ്ങളും ചൊല്ലായ്ക്കു പിത്തവും ഷഡന്ന വാതം പിത്തം കഫം ഈ മൂന്നു ദോഷങ്ങളും വ്യാഴത്തിനു കഫവും ശുക്രനു വാതം കഫം ഈ രണ്ടു ദോഷങ്ങളും ഗതിക്കു വാതവും ഇങ്ങിനെയാണു് വിധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച പല അഭിപ്രായഭേദങ്ങളുമുണ്ടു്. ഏകിലം സർവ്വസമ്മതമായ അഭിപ്രായത്തെയാണു് ഇവിടെ പറഞ്ഞതു്.

കാലാംഗേഘപച്ഛമാ രാശിർ ഗ്രഹോ വാസ്തവീകൃതഃ
ജന്മകാലേ സ്ഥിതോ യത്ര തത്രാംഗേ തദ്ഗോഭാഭവഃ. ൫

അ—അഷ്ടമമായ രാശിയോ അഷ്ടമവീക്ഷകനായ ഗ്രഹമോ ജന്മകാലത്തിൽ കാലാംഗങ്ങളിൽ യാതൊരംഗത്തിൽ സ്ഥിതനാകുന്നു; ആ അംഗത്തിൽ തദ്ഗോഭാഭവം ഭവിക്കുമെന്നു വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ജനനപഗ്നാൽ അഷ്ടമാശിയോ അഷ്ടമത്തിലേക്കു നോക്കുന്ന ഗ്രഹമോ ഏതൊരു രാശിയിൽ വരുന്നു ആ രാശിക്കു് “കാലാംഗാനിവരാംഗം” എന്ന വചനപ്രകാരം ഏതൊരവയവം വിധേയമായി വരുന്നുവോ ആ അവയവത്തിൽ ഗോഭമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു പറയണം. വ്യാധിയുടെ വിവരം അടിയിൽ പറയപ്പെടും.

ഗ്രഹയോഗക്ഷണാഭാവ നിധനേ നിധനാധിപഃ
ദാവിംശത്വംശപനോ സ്വപ്നഗ്നൈർമ്മരണപ്രഭഃ. ൬

അ—നിധനത്തിൽ ഗ്രഹയോഗക്ഷണാഭവം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ നിധനാധിപനോ ദാവിംശത്വംശപനോ സ്വപ്നഗ്നങ്ങളെക്കൊണ്ടു മരണപ്രഭനായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—അഷ്ടമത്തിൽ ഓര ഗ്രഹത്തിന്റേയും സ്ഥിതിയോ ദൃഷ്ടിയോ ഇല്ലാതെ പോയാൽ അഷ്ടമാധിപനോ ഇരുപത്തിരണ്ടാം ഭേദക്കണനാഥനോ പാഞ്ഞിട്ടുള്ള അസ്ഥിപിത്തവഹ്യാദികളെക്കൊണ്ടു മാത്രം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം.

ധാതവശ്ച ത്രിദോഷാശ്ച പ്രോക്താ വഹ്യാദിയോ ഗുണാഃ. ൭

അ—ധാതുകളും ത്രിദോഷങ്ങളും വഹ്യാദികളും ഗുണങ്ങളെപ്പോ പ്രോക്തങ്ങളാകുന്നു.

സാ—കഴിഞ്ഞ പദ്യത്തിൽ “സ്വപ്നഗ്നൈർമ്മരണപ്രഭഃ” എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആ ഗുണങ്ങൾ ഇന്നതാണെന്നാണു് ഈ ശ്ലോകാലംകൊണ്ടു പറയുന്നതു്. അസ്ഥി മുതലായ ഏഴു ധാതുക്കൾക്കും വാതം പിത്തം കഫം ഈ മൂന്നു ത്രിദോഷങ്ങൾക്കും വഹ്നിസലിലാ മുതലായവകൾക്കും ഗുണങ്ങൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

മന്ദേ സൂത്രാദിസംയുക്തേ രോഷാം യോഗസ്ഥ്യാദിമീരിതഃ
മോഹേണ തത്ര ജാതേന പുരുഷസ്യ ഭവന്മൃതിഃ. ൮

അ—മന്ദൻ സൂത്രാദിസംയുക്തനായിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ്റെ അസ്ഥ്യാദിയായ യാതൊന്നു് ഉഴിതമായി ഭവിക്കുന്നു. അതിൽ ജാതമായ രോഗംകൊണ്ടു പുരുഷനു മൃതിഭവിക്കും.

സാ—ഗതിക്കു് സൂത്രൻ ചന്ദ്രൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗമുണ്ടായാൽ ആ സൂത്രാദികൾക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അസ്ഥി മുതലായ ധാതുകളിലും മരപ്രകാരത്തിൽ അവരെ സംബന്ധിക്കുന്നതുമായ രോഗം മരണകാരണമായി തീരുമെന്നു പറയണം.

ഭാനനാ വാസ്യജാ ദൃഷ്ടേ ദക്ഷാംഗേഭ്യരസ്യഗ്ഭവഃ
അരിസാരോ നിശാഭർത്വാ വേപഥുശ്ചന്ദ്രസുനനാ. ൯
ഗുരുണാ ശ്വേതം പാദേ ദക്ഷിണാംഗേ ച വേദനാ
ക്ഷയഃ ക്ഷോഭശ്ച ശുക്രേണ ക്വാസശ്വാസാദിവക്ഷിതേ. ൧൦
രാഹുണാ സന്ധിസാദാഭിർമാന്ദിനോന്മാദസംഭവഃ
മൂർഛാ ദ്രാഘീയസീ മന്ദേ യമകുണ്ടകവീക്ഷിതേ. ൧൧

അരുൺപ്രഹാരണ സമാസനേടുന്നിർഗ്ഗമേ
കാലദൃഷ്ട മവേഃ പുത്രേ നൂനാം സഞ്ചരതാം മുതിഃ.

൧൨

അ—മന്ദൻ ഭാരവിനാലോ അസൃഷ്ടിനാലോ ദുഷ്ടനായിരിക്കുമ്പോൾ ഭക്ഷണം ഗന്ധിയിൽ അസൃഗ്ഭവമായ അരുസ്സും അസൃനിർഗ്ഗമം സമാസനമായിരിക്കുമ്പോൾ ഭവിക്കും. നിശാന്തോവിനാൽ ദുഷ്ടനായിരിക്കുമ്പോൾ അതിസാരം ഭവിക്കും. ചന്ദ്രസൃഗ്ഭവനാൽ ദുഷ്ടനായിരിക്കുമ്പോൾ വേപഥ ഭവിക്കും. ഗുരുവിനാൽ ദുഷ്ടനായിരിക്കുമ്പോൾ പാദത്തിൽ ശപഥവും ഭക്ഷിണാംഗത്തിൽ വേദനയും ഭവിക്കും. ദുരൂഹനാൽ ഇഷ്ടിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ക്ഷയവും ശോഥവും ഭവിക്കും. മന്ദൻ ഇഷ്ടിതനല്ലാതെ യിരിക്കുമ്പോൾ കാസശ്വാസാദി ഭവിക്കും. രാഹുവിനാൽ ദുഷ്ടനായിരിക്കും സമയത്തിൽ സന്ധിസാദാദി ഭവിക്കും. മാന്ദിയാൽ ദുഷ്ടനായിരിക്കും സമയത്തിൽ ഉന്മാദ സംഭവവും മന്ദൻ യമകണ്ടകവീക്ഷിതനായിരിക്കും സമയത്തിൽ ദ്രാഹീയസിന്ധായ മൂർഛയും അരുൺപ്രഹാരണാൽ വീക്ഷിതനായിരിക്കുമ്പോൾ അരുസ്സും രവിയുടെ പുത്രൻ കാലദൃഷ്ടനായിരിക്കുമ്പോൾ സഞ്ചരത്തുകളായ നൃകൾക്കു മുതിയും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ജാതകത്തിൽ ശനിയെ ആദിത്യനോ ചൊച്ചായോ നോക്കുന്നു എങ്കിൽ മാനകാലത്തു് വലത്തുഭാഗത്തു് രക്തം ദുഷിച്ചു പ്രണമുണ്ടായി ആ രോഗംനിമിത്തം മരിക്കും. ചന്ദ്രൻ ആ ശനിയെ നോക്കുന്നു എങ്കിൽ അതിസാരമുണ്ടായി മരിക്കും. ബുധൻ നോക്കുന്നു എങ്കിൽ വിറയലുണ്ടായി മരിക്കും. വ്യാഴം നോക്കുന്നു എങ്കിൽ കാലിൽ നീരും വലതുവശത്തു വേദനയുമുണ്ടായി മരിക്കും. ഇന്ദ്രൻ നോക്കിയാൽ ക്ഷയവും ചുമയും പിടിപെട്ടു മരിക്കും. ശനിയെ ആരും നോക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ ചുമയും ശ്വാസംമുട്ടും വന്നു മരിക്കും. രാഹു നോക്കിയാൽ സന്ധികൾ തളന്ന് മരിക്കും. ഗുളികൻ നോക്കിയാൽ ദ്രാഹുപിടിപെട്ടു മരിക്കും. യമകണ്ടകൻ നോക്കിയാൽ വളരെക്കാലം മോഹാലസ്യത്താടുകൂടി കിടന്നു മരിക്കാൻ ഇടവരും. അരുൺപ്രഹാരൻ നോക്കിയാൽ പ്രണമുണ്ടായി മരിക്കും. കാലൻ നോക്കിയാൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യാതൊരു രോഗവുമുടനെ ചെട്ടെന്നു മരിക്കും.

അരുൺപ്രഹാരൻ സ്പടം വരുന്നതു അതിന്റെ ഉദയം അറിഞ്ഞാണു വേണ്ടതു്. വ്യാഴാഴ്ച ധനു നാഴികയ്ക്കും വെള്ളിയാഴ്ച റഹു നാഴികയ്ക്കും ശനിയാഴ്ച മൃഗ നാഴികയ്ക്കും ഞായറാഴ്ച മർ നാഴികയ്ക്കും തിങ്കളാഴ്ച മാ നാഴികയ്ക്കും ചൊവ്വാഴ്ച ന നാഴികയ്ക്കും ബുധനാഴ്ച ധനു നാഴികയ്ക്കുമാണ് അരുൺപ്രഹാരന്റെ ഉദയം. ദിനരാത്രികളുടെ കൂടുതൽക്കുറവു് അനുസരിച്ചു് ഇവന്റെ ഉദയകാലത്തിനും കൂടുതൽക്കുറവു വരും. അതു് ഗുളികനാഴിക ശരിപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ ശരിപ്പെടുത്തി ഗുളികസ്സടം ഗണിക്കുന്ന ക്രമം അനുസരിച്ചു ഗണിച്ചുകൊള്ളുക.

പ്രതി കാലസ്സടത്തെ ഗണിക്കാനുള്ള ക്രമത്തെ പറയുന്നു. ശനിയാഴ്ച ധനു നാഴികയ്ക്കും ഞായറാഴ്ച റഹു നാഴികയ്ക്കും തിങ്കളാഴ്ച മൃഗ നാഴികയ്ക്കും ചൊവ്വാഴ്ച മർ നാഴികയ്ക്കും ബുധനാഴ്ച മാ നാഴികയ്ക്കും വ്യാഴാഴ്ച ന നാഴികയ്ക്കും വെള്ളിയാഴ്ച റ നാഴികയ്ക്കുമാണ് കാലന്റെ ഉദയം. ഈ ഉദയകാലവും മേൽപ്രകാരം സൂക്ഷ്മപ്പെടുത്തി കാലസ്സടം ഗണിച്ചുകൊള്ളണം.

മാന്യാരൂഢനവാംശകാമഗൃഹഗാസ്തോമുസ്സമൃത്വപ്രദാഃ
പാപാസ്തത്രഗതാസ്ത ദുർമൃതികരാ തേഷപക് ഉപീപതേഃ
ക്ഷീണേന്ദുസ്സലിലേ യുധി ക്ഷിതിസുതഃ സുതൃാത്മജോ വഞ്ചനാ-
ദാഹഃ പന്നഗദംശനാനുരണദോ യദപാ വിഷസ്തർശനാൽ. ൧൩

അ—മാന്യാരൂഢനവാംശകാമഗൃഹന്മാരായ സൈമ്യന്മാർ സുതൃപ്രദന്മാരാകുന്നു. അവിടെ ഗതന്മാരായ പാപന്മാർ ദുർമൃതികരന്മാരാകുന്നു. അവരിൽവെച്ചു് അക്തൻ ഉപീപതിമേതുവായിട്ടും ക്ഷീണേന്ദു സലിലത്തിലും ക്ഷിതിസുതൻ യുദ്ധത്തിലും സുതൃാത്മജൻ വഞ്ചനം നേതുവായും രാഹു പന്നഗദംശനം നേതുവായിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ വിഷസ്തർശനം നേതുവായിട്ടോ മരണനായി ഭവിക്കും.

സാ—ജാതകത്തിൽ ഗുളികന്റെ അംശകരാശിയുടെ ഏഴാമത്തെ രാശിയിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ ശുഭമരണമാണെന്നും അവിടെ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ദുർമരണമാണെന്നും പറയണം. ആ ദുർമരണം എങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്നു പറയണം.

ഗുളികാംശരാശിയുടെ ഏഴിൽ ആദിത്യനാണെങ്കിൽ രാജകോപംകൊണ്ടും ക്ഷീണചന്ദ്രനാണെങ്കിൽ വെള്ളത്തിൽ വീണും ചൊച്ചായാണെങ്കിൽ യുദ്ധംനിമിത്തവും ശനിയാണെങ്കിൽ ചതിപ്രയോഗംകൊണ്ടും രാഹു ആണെങ്കിൽ പാമ്പു കടിച്ചിട്ടും അല്ലെങ്കിൽ വിഷഭക്ഷണംകൊണ്ടും മരിക്കും.

വാ—ഏതൽ പ്രശ്നോട് ചിന്തയും.

അ—ഇത് പ്രശ്നത്തിലും ചിന്തയാകുന്നു.

സാ—ഈ കഴിഞ്ഞ പട്ടംകൊണ്ടു പറഞ്ഞത് ജാതകത്തെ ആശ്രയിച്ചു വിചാരിക്കേണ്ടവയാണ്. പ്രശ്നത്തിലും ഇത് വിചാരിക്കാവുന്നവതെന്നാണ്.

ജ്യോതിഷം തോയവികാരതത്വ ചിടകാദ്യുണ്ണാമയൈച്ഛായനാ
ഗുണാംഗോരമിതപദനാദിമധിക് ശോഹപ്രമോദക്ഷയൈഃ
കാസശ്വാസസമീകരോ മുതിരിനാദീനാം ശൈവ ശൃംഗേന
ത്യാശരോ യദി ശോഹാദിവികൃതയുതാ മുര്യുചിക്ഷോഭമാമയൈഃ.

അ—ശനി ഇന്ദ്രാളികളുടെ ശൃംഗേനായ് വിക്ഷേപനാദം ജ്യോതിഷേതവായും തോയവികാരംകൊണ്ടും ചിടകാദ്യുണ്ണാമയം ഹേതുവായും വായു ഹേതുവായും ഗുണാംഗോരമിതപദനകളെക്കൊണ്ടും അധികമായ ശോഹപ്രമോദക്ഷയങ്ങൾ ഹേതുവായും കാസശ്വാസസമീകരോ ഹേതുവായും മുതിരി വാച്യമാകുന്നു. ആ ശൃംഗേശ്വരൻ അഹിവിക്ഷിതയുതന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ വിക്ഷോഭമാമയങ്ങൾ ഹേതുവായി മുര്യു ഭവിക്കും.

സാ—ശനി സൂര്യഭദ്രക്കാണ്ഡത്തിൽ നിന്നാൽ ക്ഷപരരോഗംകൊണ്ടു മരിക്കും. ചന്ദ്രഭദ്രക്കാണ്ഡത്തിൽ നിന്നാൽ ജ്വാരമകങ്ങളായ നീര് പ്രമേഹം മഹാദരം മുതലായ രോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു മരിക്കും. ചൊച്ചായുടെ ഭദ്രക്കാണ്ഡത്തിൽ ശനി നിന്നാൽ ഉഷ്ണം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ദന്തവിധം പരുക്കൾ പിടിപെട്ടു മരിക്കും. ബുധഭദ്രക്കാണ്ഡത്തിൽ നിന്നാൽ വായുരോഗംനിമിത്തം മരിക്കും. ഗുരുഭദ്രക്കാണ്ഡത്തിൽ നിന്നാൽ ഗുരുവ്രാധി ശരീരവേദന ഇവകൾ പിടിപെട്ടു മരിക്കും. ശുക്രഭദ്രക്കാണ്ഡത്തിൽ നിന്നാൽ നീര് പ്രമേഹം ക്ഷയം ഈ രോഗങ്ങൾ പിടിപെട്ടു മരിക്കും. ശനി തന്റെ ഭദ്രക്കാണ്ഡത്തിൽ നിന്നാൽ ചുമ ശ്വാസംമുട്ട് വാതരോഗം ഈവക ഉപദ്രവങ്ങളാൽ മരിക്കും. ജാതകാൽ ശനിയുടെ ഭദ്രക്കാണ്ഡം രാഹുവിന്റെ യോഗമോ ഭൂഷിയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ വിഷംനിമിത്തം ചില രോഗങ്ങളുണ്ടായി മരിക്കാൻ നിടവതെന്നു പറയണം.

സൗമ്യാനാമംശരാശീൻ ഗതചതി രാദിജ സപർക്ഷതുംഗാദിഭഗ പാ
ജീവർക്ഷസ്ഥ വിശേഷാന്നിതര ഇഹ ഗ്രഹേ പുത്രമിത്രാദ്യുപേദ
നീചാരത്യാലയസ്ഥ രചർദ്ദചി മഹിതേ ബന്ധുഭീർഭൂവിതസ്സൻ
സപ്തത്വംശോട ച തിഹ്വതേ മിഹ്വതികസ മേതന്നിതേ സപ്തഭൂഷേ.

അ—രവിജൻ സൗമ്യവാരുടെ അംശകരാശികളെ ഗതവാനായോ സപർക്ഷതുംഗാദിഗനായോ ഉരിക്കുമ്പോഴും വിശേഷിച്ചു ഇവൻ ജീവർക്ഷസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോഴും ഗൃഹത്തിൽ പുത്രമിത്രാദ്യുപേതനായിട്ടു മരിക്കും. രവിഭൂവ് നീചാരത്യാലയസ്ഥനായിരിക്കും സമയത്തിൽ ബന്ധുക്കളോടു രഹിതനായി ഭൂവിതനായി മരിക്കും. ഇവൻ സപ്തത്വംശത്തിൽ തിഹ്വനായി അഹിഗുളികസമേതേക്ഷിതനായിരിക്കുമ്പോൾ സപ്തഭൂഷേനായി മരിക്കും.

സാ—ജനനസമയം ശനി ശുഭനാരുടെ രാശിയിൽ ശുഭനവാംശകത്തിൽ നില്ക്കുകയോ സ്വക്ഷേത്രം മൃലക്ഷേത്രം ഉച്ചം ഈ രാശികളിൽ നില്ക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ധനു മീനം ഈ രാശികളിൽ നില്ക്കുകയോചെയ്താൽ തന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചു പുത്രന്മാരുടേയും ബന്ധുക്കളുടേയുംമരണം സാന്നിദ്ധ്യത്തോടുകൂടി സുഖകരമായി മരിക്കുന്നതിനിടവര

മെന്നു പറയണം ശനി ധനുമാസങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ഈ ഫലം വളരെ ഉറപ്പായി പറയേണ്ടതാണ്. ശനി നീചത്തിലോ ശതക്ഷേത്രത്തിലോ നിന്നാൽ ഇഷ്ടജനങ്ങളാൽ കൂടാതെ വളരെ ദുഃഖത്തോടുകൂടി മരിക്കുന്നതിനിടവരും. ഈ ജനനശനിസ്പർശഭാഗങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയും രാഹുഗുഹികന്മാരുടെ ദുഷ്ടിയോഗങ്ങൾ വരികയും ചെയ്താൽ പാവപ്പെട്ടിട്ടു മരിക്കുമെന്നു പറയണം.

മന്ദേ ഭരണമയുതേന ചാ രവിയുതേ ക്ഷേത്രസ്ഥിതേ ചാനയോർ-

ഭൂതേ വഹ്നിമയേ സ്ഥിതേ ധനുളികോപതേക്ഷിതേനേന മൃതിഃ

ഏവംഭൂതശനേന ജലഗ്രഹയുതേ തപ്താംബുപാതാദിഭിർ-

ദോഷേസത്യദിതേസംബുഭൂതചചരക്ഷേത്രാനപിതേ വാരിണി. ൧൩

അ—മന്ദൻ ഭരണമയുതനായോ അഥവാ രവിയുതനായോ ഇവരുടെ ക്ഷേത്രസ്ഥിതനായോ വഹ്നിമയമായ ഭൂതത്തിൽ സ്ഥിതനായി അഗ്നികോപതേക്ഷിതനായിരിക്കുമ്പോൾ അഗ്നിയിൽ മൃതി ഭവിക്കും. ഏവംഭൂതശനി ജലഗ്രഹയുതനായിരിക്കുമ്പോൾ തപ്താംബുപാതാദികളെക്കൊണ്ട് മൃതി ഭവിക്കും. ഉദിതമായ ദോഷം അസത്തായും ശനി സംബുഭൂതചചരക്ഷേത്രാനപിതനായുമിരിക്കുമ്പോൾ വാരിയിൽ മൃതി ഭവിക്കും.

സാ—ജനനകാലത്തിൽ ശനി ആദിത്യന്റെയോ ചൊവ്വയുടെയോ ക്ഷേത്രത്തിൽ അവരിൽ ഒരാളോടുകൂടി നില്ക്കുകയും ആ ശനിയുടെ ഉദയം അഗ്നിഭൂതത്തിൽ വരികയും രാഹുവിന്റെയോ ഗുഹികന്റെയോ ദുഷ്ടിയോ യോഗമോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അഗ്നിയിൽ വീണു മരിക്കുമെന്നു പറയണം. ഇതുപോലെ സൂര്യഭരണമാരിൽ ഒരാളോടുകൂടി അവരിൽ ഒരാളിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ അഗ്നിഭൂതോദയത്തോടുകൂടി രാഹുഗുഹികന്മാരുടെ ദുഷ്ടിയോടോ യോഗത്തോടോകൂടി ജലഗ്രഹങ്ങളായ ശുക്രനോടോചന്ദ്രനോടോകൂടി ഒരുമിച്ചു നിന്നാൽ ചൂടുള്ള വെള്ളത്തിൽ വീണോ വെള്ളം ശരീരത്തിൽ വീണോ മരിക്കാൻ ഇടവരുമെന്നു പറയണം. ശനി ജലഭൂതോദയത്തോടുകൂടി ജലഗ്രഹയോഗദുഷ്ടിയുണ്ടായി സൂര്യകജന്മാരുടെ യോഗമില്ലാതെ നിന്നാൽ വെള്ളത്തിൽ വീണു മരിക്കാൻ ഇടവരുമെന്നു പറയണം. ഇവിടെ ഭൂതങ്ങളുടെ ഉദയം ൧൩-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

ത്വംശേ കോലമുഖേ സ്ഥിതേ മൃഗഗണൈർഗുഗ്രാനനേ പക്ഷിഭിഃ

അത്രാപൃസ്ത ബലോനതാഗുഹികയോഗക്ഷാഭിഃ ദാസ്തമഃ

നേഷ്ടസ്ഥാനഗതാശ്ച മാന്ദിഗ്രഹചാഃ സൂര്യോദയോ ദുർബലാ-

സ്താനാമാത്രസഹോതമബസൃതനയസ്രീഭ്യഃ സ്വതോ മൃത്യുദാഃ. ൧൪

അ—മന്ദൻ കോലമുഖമായ ത്വംശത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ മൃഗഗണങ്ങൾ ഹേതുവായും ഗുഹ്യാനനമായ ത്വംശത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ പക്ഷികൾ ഹേതുവായും മൃതി ഭവിക്കും. അവിടെയും ഭാസ്കരിക്ക് ബലോനതയും ഗുഹികയോഗക്ഷാഭികവും ഭവിക്കണം. നേഷ്ടസ്ഥാനഗതനാരായി മാന്ദിഗ്രഹചാരായി ദുർബലനായ സൂര്യാദികൾ താൻ ഹേതുവായും മാത്രസഹോതമബസൃതനയസ്രീകൾ ഹേതുവായും താൻ ഹേതുവായും മൃത്യുമരായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—രാഹുഗുഹികന്മാരുടെ യോഗദുഷ്ടികളോടുകൂടി ശനി ബലഹീനനായി കോലമുഖഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നാൽ മൃഗങ്ങളിൽനിന്നു മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. മേല്പറഞ്ഞ ബന്ധങ്ങളോടുകൂടി ശനി പക്ഷിമുഖഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നാൽ പക്ഷികൾനിമിത്തം മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. സൂര്യൻ ഗുഹികരാശിനാഥനായി അനിഷ്ടസ്ഥാനത്തു ബലഹീനനായി നിന്നാൽ അച്ഛൻനിമിത്തം മരണമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ചന്ദ്രൻ മേല്പറഞ്ഞ ഗുഹികഭവനാധിപത്വം മുതലായ ദോഷങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ അമ്മനിമിത്തമായും ചൊവ്വയ്ക്കു മേല്പറഞ്ഞ ദോഷങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ സഹോദരൻ നിമിത്തമായും ബുധനു മേല്പറഞ്ഞ ദോഷങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ ബന്ധുജനങ്ങൾ നിമിത്തമായും വ്യാഴത്തിനു മേല്പറഞ്ഞ ദോഷങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ മക്കൾ നിമിത്തമായും ശുക്രനു മേല്പറഞ്ഞ ദോഷങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ ഭാര്യനിമിത്തമായും ശനിക്കു മേല്പറഞ്ഞ ദോഷങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ താൻതന്നെ

ഒന്നു കാരണമായും മാനം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. കാലമുഖദ്രോണത്തെയും പക്ഷി ദ്രോണത്തെയും ചോരയിൽ ദ്രോണാഭ്യായത്തിൽനിന്നു അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ദൈർബല്യോദിയുതേ ശരണ ക്ഷിത്വം യുക്തം ക്ഷിതം പഞ്ചതാ ചാമുണ്ഡോദിനിപീഡയാമഗുളികോപേതേടസിമാണാദിഭിഃ മന്ദേ മാന്ദിവിവസലീക്ഷിതയുതേ കോപേതം ശംഭോസ്തദീ- യവാസാഹിതവാസഭൂതകൃതയാ ജ്ഞാതൃതിം നിർദ്ദിശൽ. ൧൭

അ—ദൈർബല്യോദിയുതനായ ശനി ക്ഷിതിഭൂവിനോടു യുക്തം ക്ഷിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ചാമുണ്ഡോദിനിപീഡനേതുവായിട്ടു പഞ്ചത ഭവിക്കും. ആഗുളികോപേതനായിരിക്കുമ്പോൾ അസിമാണാദികൾ ഹേതുവായിട്ടു പഞ്ചത ഭവിക്കും. മന്ദേ മാന്ദിവിവസലീക്ഷിതയുതനായിരിക്കുമ്പോൾ ശംഭുവിന്റെ കോപം ഹേതുവായിട്ടു തദീയാവാസാഹിതവാസഭൂതകൃതയായ ജ്ഞാതൃതികൊണ്ടു മൃതിയെ നിർദ്ദേശിക്കണം.

സാ—ബലഹാനി മൃതപായ ദോഷങ്ങളോടുകൂടിയ ശനിക്കു ചൊല്ലയുടെ യോഗ്യോദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടായാൽ ചാമുണ്ഡി മൃതപായ ദേവതകളുടെ ഉപദ്രവംനിമിത്തം മരിക്കാൻ ഇടവരും. മേൽപ്രകാരമുള്ള ശനിക്കു ചൊല്ലയുടേയും ഗുളികന്റേയും യോഗ്യങ്ങളിൽ വാട്ട് ഗരം മൃതപായ ആയുധാദികളെക്കൊണ്ടു മരിക്കും. മേല്പറഞ്ഞ ശനിക്കു ആദിത്യഗുളികന്മാരുടെ യോഗ്യദൃഷ്ടികളുണ്ടായാൽ ശിവന്റെ കോപംനിമിത്തം (ശിവക്ഷേത്രത്തിലുള്ള ഭൂതങ്ങളുടെ ഉപദ്രവംനിമിത്തം) ചുറ്റുമോശമുണ്ടായി മരിക്കും.

വാ—ഏതയജാതകവശാൻ മൃത്യുനിമിത്താദിനിരൂപണവിഷയം.

അ—ഇതു ജാതകവശം ഹേതുവായി മൃത്യുനിമിത്താദിനിരൂപണവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഈ അദ്ധ്യായംകൊണ്ടു പറഞ്ഞതു ജാതകംകൊണ്ടു മരണത്തിന്റെ കാരണത്തെയും മറ്റും നിരൂപിക്കേണ്ട ക്രമത്തെയാണു്.

മൃത്യുരോഗനിമിത്താനി കഥിതാനീതി ജാതകാൽ അഥ മൃത്യുപ്രദാ രോഗാഃ കഥ്യന്തേ പ്രശ്നലഗ്നതഃ. ൧൮

അ—ജാതകംകൊണ്ടു് മൃത്യുരോഗനിമിത്തങ്ങൾ ഇപ്രകാരം കഥിതങ്ങളായി. അനന്തരം പ്രശ്നലഗ്നംകൊണ്ടു മൃത്യുപ്രദങ്ങളായ രോഗങ്ങൾ കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ജാതകംകൊണ്ടു മരിക്കുന്നതിനുള്ള രോഗങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നു് അറിയുവാനുള്ള ക്രമം ഇവിടെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഇനി പ്രശ്നലഗ്നാൽ ഇന്നിന്നരോഗംകൊണ്ടാണു് മരണം സംഭവിക്കുന്നതെന്നു് അറിയുവാനുള്ള ക്രമത്തെ പറയുന്നു.

ഈക്ഷതേ യോഽഷ്ടമം വേദഃ തസ്യ രോഗസു മൃത്യുവേ തദോവേഽഷ്ടമസ്ഥസ്യ ദപയാഭാവേ തദീശിതുഃ. ൧൯

അ—യാതൊരു വേദൻ അഷ്ടമത്തെ വീക്ഷിക്കുന്നു. അവന്റെ രോഗം മൃത്യുവിനായി ഭവിക്കും. തദോവത്തിൽ അഷ്ടമസ്ഥന്റെ രോഗവും ദപയാഭാവത്തിൽ തദീശിതാദിന്റെ രോഗവും മൃത്യുവിനായി ഭവിക്കും.

സാ—ആരൂഢലഗ്നങ്ങളിലേക്കു ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്ന ഗ്രഹത്തിന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രോഗം മൃതിക്കു ഹേതുവായിത്തീരും. അഷ്ടമങ്ങളിലേക്കു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയില്ലെങ്കിൽ അഷ്ടമത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രോഗം മരണത്തിന്നു് ഹേതുവായിത്തീരും. അഷ്ടമത്തിൽ യോഗവും ദൃഷ്ടിയുമില്ലെങ്കിൽ അഷ്ടമാധിപന്റെ രോഗം മരണകരമായിത്തീരും.

ഇവിടെ ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്ന ഗ്രഹത്തിന്നാണു് ഫലദായകകർത്തൃത്വം വിശേഷേണ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഇതുകൊണ്ടു ഫലചിന്തകളിൽ എവിടേയും ദൃഷ്ടിക്കു പ്രാമാണ്യമുണ്ടെന്നു ഗ്രഹ്യമാകുന്നു. ഇതു് “ജനയതി നൃപമേകോത്സൃഗോ മിത്രദുഷ്ടഃ” എന്നുള്ള ഔമം ജാതകപദ്യംകൊണ്ടു് സ്പഷ്ടമാണു്.

അത്യഗ്നിം വേദനാമന്തജ്ജപരം ചാഭേകാമ ചന്ദ്രമാ
ചന്ദ്രിമുല്പാനനേ തിത്യഗപക്ത്രേ മൃതാദിബന്ധനം. ൨൨

അതിസാരം തൃഷ്ണം ചാധോവക്ത്രേ ശോഫം തു സർവ്വഗഃ
ഉഷ്ണപ്രസരണം ദാഹം രക്തക്ഷോഭഭവം വ്രണം
ഭൂമിജന്മ ബുധഃ ക്ഷുച്ഛീതജപരമതിഭൂമഃ. ൨൩

സന്നിപാതജം ചാഥം ഗുരുബുദ്ധമനാജ്ജപം
ഭാജീണ്ണം ശയഥം ചാഥം ദാഹം മോഹം ച ദാർദ്ദ്രവഃ. ൨൪

തൃഷ്ണാതചിസമസ്താംഗതോദാംസ്തമണിനന്ദനഃ
വായുക്ഷോഭമഹിമ്മാദിർഹിക്കാമചി സിരോദ്ഗമം. ൨൫

സൂർയാദിഗുളികാന്താനാമിമേ രോഗാഃ പ്രകീർത്തിതാഃ. ൨൬

അ—അർക്കൻ അത്യഗ്നിയേയും വേദനയേയും അന്ധർഭാഗത്തിൽ ജപരത്തേയും ചെയ്യാം. അനന്തരം ചന്ദ്രമസ്സ് ഉല്പാദനനത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ചന്ദ്രിയേയും തിത്യഗപക്ത്രത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ മൃതാദിബന്ധനത്തേയും അധോവക്ത്രത്തിലാകുന്നു എങ്കിൽ അതിസാരത്തേയും തൃട്ടിനേയും ചെയ്യാം. സർവ്വഗായ് ചന്ദ്രമസ്സ് ശോഫത്തേയും ചെയ്യാം. ഭൂമിജൻ ഉഷ്ണപ്രസരണത്തേയും ദാഹത്തേയും രക്തക്ഷോഭഭവമായ വ്രണത്തേയും ചെയ്യാം. അനന്തരം ബുധൻ ശീതജപരമതിഭൂമങ്ങളേയും സന്നിപാതജക്കിനേയും ചെയ്യാം. അനന്തരം ഗുരു ബുദ്ധിയുടെ അന്ധജ്ജപരമത ചെയ്യാം. അനന്തരം ഭാജീണ്ണം അജീണ്ണത്തേയും ശയഥവിനേയും ദാഹത്തേയും മോഹത്തേയും ചെയ്യാം. തരണിനന്ദനൻ തൃഷ്ണാതചിസമസ്താംഗതോദങ്ങളേയും അഹി വായുക്ഷോഭത്തേയും മാന്ദിഹിക്കയേയും സിരോദ്ഗമത്തേയും ചെയ്യാം. ഇതുകൾ സൂർയാദിഗുളികാന്തങ്ങളായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ രോഗങ്ങളെ പ്രകീർത്തിതങ്ങളാകുന്നു.

സാ—സൂർയാദികൾക്ക് വിധിക്കപ്പെട്ട രോഗങ്ങളെ ക്രമേണ പറയുന്നു. സൂർയ്യൻ അത്യഗ്നി വേദന ഉൾപ്പനി ഈ രോഗങ്ങൾ പറയണം.

ചന്ദ്രൻ ഉല്പാദനശാലയിൽ നിന്നാൽ ചന്ദ്രിയം തിത്യഗ്നമുല്പാദനശാലയിലായാൽ മലമുത്രാദികൾക്കു തടവും അധോമുഖരാശിയിലായാൽ അതിസാരം തണ്ണീർദാഹം ഇവയും പറയണം. വിശേഷിച്ചു ചന്ദ്രൻ ഏവിടെ നിന്നാലും മുൻപറഞ്ഞ രോഗകർമ്മപര്യവേഷിൽ നിർദ്ദോഷം പറയാവുന്നതാണ്.

ചൊവ്വയ്ക്ക് സർവ്വംഗം ചൂടും നീറവും രക്തം ക്ഷോഭിക്കുന്നിമിത്തം ചില വ്രണങ്ങളും പറയണം.

ബുധൻ ശീതജപരവും ത്രിദോഷകോപവും ബുദ്ധിഭ്രമവും പറയാം.

വ്യാഴത്തിന് ബുദ്ധിക്കു നേരില്ലായ്ക (ഭാഞ്ചയില്ലായ്ക) പറയാം.

ശുക്രൻ ദഹനക്കേടും നീരും നീറവും മോഹാലസ്യവും പറയാം.

ശനിക്ക് തണ്ണീർദാഹവും അരുചിയും എല്ലാ അവയവങ്ങളിലും നോവും പറയണം.

രാഹുവിന് വായുവിന്റെ ഇളക്കവും ഗുളികൻ എക്കിളും ഞരമ്പുകോച്ചുകളും പറയേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങിനെയാണു സൂര്യൻമുതൽ ഗുളികൻവരെയുള്ളവരുടെ വ്യാധികൾ. ഇവരിൽ ഏതൊരു ഗ്രഹത്തിനാണോ അഷ്ടമബന്ധം വരുന്നത്. അവർക്ക് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രോഗംകൊണ്ടു മരിക്കുമെന്നു കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ മരണഘട്ടത്തിലല്ല പ്രസ്തുതരോഗം ചിന്തിക്കുന്ന എല്ലാ ഘട്ടങ്ങളിലും ഇതു ചിന്തിക്കാവുന്നതാണ്. രാഹുക്കേതുക്കൾ അനുബന്ധികളാകയാൽ രാഹുവിന്റെ ചലനത്തെ കേതുവിനും യോജിക്കുന്നതാണ്.

സൂര്യാഭ്യന്തരഭാസ്കരാദീനാമംശൈര്യാ ത്രിസ്ഫുടേ യുതേ
യേ രോഗാ മുതൃദാഃ പ്രോക്താശ്ചിന്തയേദിഹ താനപി.

൨൭

അ—സൂര്യാദികളോടോ ഭാസ്കരാദികളുടെ അംശങ്ങളോടോ ത്രിസ്ഫുടം യുക്തമായിരിക്കുമ്പോൾ യാവചില രോഗങ്ങൾ മുതലുണ്ടെന്നു പ്രോക്തങ്ങളായി. അതുകളെ ഇവിടെയും ചിന്തിക്കണം.

സാ—“ത്രിസ്ഫുടേനസമേതസ്യ ത്രിസ്ഫുടസ്യാംശകസ്യവാ”—ഇത്യാദി ഭാഗംകൊണ്ട് ത്രിസ്ഫുടം സൂര്യാദികളോടോ അവരുടെ അംശങ്ങളോടോ കൂടിയാൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മുതിപ്രദങ്ങളായ രോഗങ്ങളെ ഈ ഘട്ടത്തിലും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണ്.

ചന്ദ്രോ ലഗ്നാംശരാശിസ്ഥേ വൃദ്ധിമേതി മനാഗപി

ആമയോ യോ ഭവേദേവ മരണായൈവ പൃച്ഛതാർ.

൨൮

അ—ചന്ദ്രൻ ലഗ്നാംശരാശിസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ യാതൊരു ആമയും അല്പമെങ്കിലും വൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുന്നു. ഇത് പൃച്ഛത്തുകൾക്കു മരണത്തിനായിത്തന്നെ ഭവിക്കും.

സാ—ലഗ്നത്തിന്റെ നവാംശകരാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ വരുമ്പോൾ അല്പമെങ്കിലും രോഗം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ രോഗംകൊണ്ടുതന്നെ പ്രഷ്ടാവു മരിക്കുമെന്നു പറയണം.

ലഗ്നമാന്ദ്യംശകാഭ്യാം യദുദിതം പാത്രഭഞ്ജനം

ത്രിസ്ഫുടസ്ഥേഽസ്മിന്നാ യച്ച ലക്ഷ്യ തമേവ ചിന്ത്യതാം.

൨൯

അ—ലഗ്നമാന്ദ്യംശകങ്ങൾകൊണ്ട് യാതൊരു പാത്രഭഞ്ജനവും ത്രിസ്ഫുടസ്ഥാസ്മകൊണ്ട് യാതൊരു ലക്ഷ്യവും ഉക്തമായി. അതും ഇവിടെ ചിന്തിക്കപ്പെടണം.

സാ—ലഗ്നസ്ഫുടത്തിന്റേയും ഗുഹികസ്ഫുടത്തിന്റേയും നവാംശകങ്ങൾ കൊണ്ട് ലോഹപാത്രാദികളുടെ നാശത്തേയും ത്രിസ്ഫുടനക്ഷത്രംകൊണ്ട് കാരണം കൂടാതെയുള്ള കലഹാദികളുടെ ലക്ഷണത്തേയുംകൂടി ഈ ഘട്ടത്തിൽ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണ്.

വാ—അത്ര കണ്ണാമെന്നും.

അ—ഇവിടെ കണ്ണാഭരണം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—മരണസൂചകങ്ങളായ നിമിത്തങ്ങളെ ചിന്തിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ കണ്ണാഭരണത്തിലെ ചില വചനങ്ങൾകൂടി ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.

മൃത്യുപതിച്ചുദി ഭാനഃ പ്രബലജനസ്യാഗമോ വിഗ്രഹ്യ ഭവേൽ
ആസന്നേ സതി മരണേ പ്രച്ഛ്ഛഃ സ്യാൽ കോപി കലഹോ വാ.

അ—ഭാനം മൃത്യുപതിയായി ഭവിക്കും എങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിനു മരണം ആസന്നമായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രബലജനത്തിന്റെ വിഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള ആഗമമോ ഒരു കലഹമോ ഭവിക്കും.

സാ—അഷ്ടമാധിപൻ സ്വയ്യാനായാൽ ബലവാന്മാരായ ആരെങ്കിലും കലഹിച്ചു പ്രഷ്ടാവിന്റെ വീട്ടിൽ വരികയോ അല്ലെങ്കിൽ അവിടെ എങ്ങിനെയോ ഒരു കലഹമുണ്ടാകയോ ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവ് അടുത്തു മരിച്ചുപോകുമെന്നു നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണ്.

സൂര്യന് അഷ്ടമാധിപത്വം അഷ്ടമദ്യുഷ്ടി അഷ്ടമയോഗം ഇത്യാദി മാതൃകസംഖ്യ ഡയങ്ങളെക്കൊണ്ടല്ലാം ഇങ്ങനെ പറയാവുന്നതാണ്.

ചന്ദ്രഃശ്ചപനിതാഗമോ യദി ക്ഷജഃ കാംക്ഷാ ഗുളക്ഷീരയോർ-

വക്തവ്യാമയിനോഽഥ വാ വലു വദേദാനീതിമത്രാനയോഃ

ആയാനം വിദുഷോ ബുധോ യദി ഗുരുവിപ്രസ്യ ശുക്രോ യദി

വ്യാപദപിപ്രചതുഷ്ടദാം യദി ശനിഃ സ്യാദ്ദ്യുഷ്ടനീചാഗമഃ.

൩൧

അ—ചന്ദ്രൻ മൃത്യുപതിയായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ വനിതാഗമവും ക്ഷജൻ മൃത്യുപതിയായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ ആമയിൽ ഗുളക്ഷീരങ്ങളുടെ കാംക്ഷയും വക്തവ്യയാകുന്നു.

പ്ലേകിൽ ഇതുകൂടെ ആനീതിയെ വദിക്കണം. ബുധൻ മുതുപതിയായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ വിഭാന്റെ ആയാനവും ശുക്രൻ മുതുപതിയായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ വിപ്രചതുഷ്ഠാ ഇതുകൂടെ വ്യാപത്തും ശനി മുതുപതിയായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ ദുഷ്ടനീചാഗമവും ഭവിക്കും.

സാ--ചന്ദ്രൻ മുതുകത്താവായാൽ പൂർണ്ണകന്റെ വീട്ടിൽ വിശേഷാൽ ഒരു സ്ത്രീ വരും.

കുജൻ മുതുകത്താവായാൽ ശങ്കരയും പാലും പ്രജാവിന്റെ വീട്ടിൽ ബലാൽ ആരെങ്കിലും കൊണ്ടുവരികയോ അല്ലെങ്കിൽ രോഗിക്ക് ഈ ദ്രവ്യങ്ങളിൽ ആഗ്രഹമുണ്ടാകയോ ചെയ്യും.

ബുധൻ മുതുകത്താവായാൽ വിഭാന്നായ ഒരാൾ വരും.

വ്യാഴം മുതുകത്താവായാൽ ബ്രാഹ്മണൻ വരും.

ശുക്രൻ മുതുകത്താവായാൽ ബ്രാഹ്മണക്കും നാല്കാലികൾക്കും ആപത്തുണ്ടാകും.

ശനി മുതുകത്താവായാൽ അവിടെ ദുഷ്ടന്മാരോ നീചന്മാരോ ആരെങ്കിലും വരും. രോഗപ്രശ്നത്തിൽ രോഗിയുടെ മരണം നിണ്ണയിക്കാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങളാണിത്. ഈ ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടായാൽ മരണം ഏറെയും അടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയേണ്ടതാണ്.

മുതുകച്ചൽ ഫണിയുക് സ വാ ശിഖിയുതോ ഭിക്ഷാശിസപ്പാഗമ-
സ്തസ്തിൻ കേതുയുതേ ഭവേച്ച പതനം തത്രാമചന്ദ്രാനപിതേ
ബ്രൂതാൽ ഭാജനഭഞ്ജനം മരണലക്ഷ്യാമായാരോഗ്യദേ
പ്രശ്നേ തക് രമലക്ഷ്യ ചൈതദുദിതം ദേഹ സുന്ദാമാദിഭിഃ. ൩൨

അ--മുതുകച്ചൽ ഫണിയുക്യോ അവൻ ശിഖിയുതനായോ ഭവിക്കുമെങ്കിൽ ഭിക്ഷാ ശിസപ്പാഗമം ഭവിക്കും. അവൻ കേതുയുതനായിരിക്കുമ്പോൾ പതനവും മരണലക്ഷ്യമായി ഭവിക്കും. അവൻ ആരചന്ദ്രാനപിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഭാജനഭഞ്ജനത്തെ മരണലക്ഷ്യമെന്നു ബ്രവിക്കണം. അനന്തരം ആയുരാരോഗ്യദമായ പ്രശ്നത്തിൽ ഭോജനാമാികളെക്കൊണ്ടു ഉദിതമായിരിക്കുന്ന ഇത് തക്രമലക്ഷ്യമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ--പ്രാണദേഹമുതുകസ്ഫുടങ്ങളിലുള്ള മുതുകസ്ഫുടം രാഹുവിനോടോ കേതുവിനോടോ കൂടിയാൽ ഭിക്ഷക്കാരോ സപ്പമോ പ്രഷ്ടാവിന്റെ വീട്ടിൽ വരുന്നതു മരണലക്ഷണമാണെന്നു പറയണം. മുതുകസ്ഫുടത്തോടു ചന്ദ്രനും ചൊവ്വയും ചേർന്നാൽ പാത്രങ്ങളുടേയും ഉടഞ്ഞാൽ അടുത്തുതന്നെ മരണം സംഭവിക്കുമെന്നും പറയണം. ഇങ്ങിനെയുള്ള മരണലക്ഷണങ്ങൾ പറയുന്നത് മരിച്ചുപോകുമെന്നു നിശ്ചയിക്കത്തക്ക അനിഷ്ടാപ്തകമായ പ്രശ്നത്തിലാണ്. ദിർഘായുസ്സിനേയും മറ്റും സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഇഷ്ടപ്രപഞ്ച പ്രശ്നത്തിൽ ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടാൽ അതുമുതൽ രോഗശമനമുണ്ടാകുമെന്നു പറയാം. എന്നാൽ ഭോജനാമാികൾക്കായിപറയേണ്ടതും പ്രാണസ്ഫുടാധിപനെന്നു കൊണ്ടു പറയാം. ചിന്തിക്കേണ്ടതു്. ഇവിടുത്തെ പ്രാണദേഹമുതുകയെ മാത്രമേ അറിയേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ. അതിന്റെ സ്ഫുടകൃതം അടുത്തുതന്നെ പറയുന്നുണ്ട്.

മരദ്വിജ്ഞാപമാദതിസാമാ മാനകമനദ-
സ്തിസ്ഫുടാദേശബ്ജളഗപാർ-
ധാമ്സുൽ ധാസ്യാദ്യദേദാദിനകമക്ഷയഃ-
രജ്ഞ സഞ്ചാരദഹൈ
ചേതോവാക്സ്തേനം വാ വിദ ഇഹ തു ഗുരോർ-
ധീഭൂതോപതപാണീ
മോധഃ ശ്വാസസ്യ വായോഃ സ്ഖലനമപി ശേഷം-
ദുഷ്ടയുക്ത ച തൈരൈസ്തഃ --ഇതി. ൩൩

അ--ത്രിസ്തദംശം അബ്ജളയുടെ ധാമമായിരിക്കുമ്പോൾ ഉപധാസ്യാദ്യദേഹം ഹേതുവായി മരദ്വിജ്ഞാപമാദം അതിസാമാം ഭവിക്കും. ദിനകാലയന്മാരുടെ

ധാമമായിരിക്കുമ്പോൾ ഉഷ്ണസഞ്ചാരഭാഗങ്ങളും വിത്തിന്റെ ധാമമായിരിക്കുമ്പോൾ ചേതോവാക്സ്തംഭനവും ഇതു തുരുവിന്റെ ധാമമായിരിക്കുമ്പോൾ ധീരമോഃപതവാണിയും ശനിയുടെ ധാമമായിരിക്കുമ്പോൾ ശ്വാസത്തിന്റെ രോധവും വായുവിന്റെ സ്ഖലനവും മരണകരഗുണങ്ങളായി ഭവിക്കും. ത്രിസ്ഥൂടാംശം അവരവരാൽ ദൃഷ്ടയുക്തമായിരിക്കും സമയത്തിലും ഇങ്ങിനെതന്നെ വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ത്രിസ്ഥൂടത്തിന്റെ നവാംശം തുക്രന്ദയോ ചന്ദ്രന്ദയോ രാശികളിൽ ഒന്നിലായാലും ആ രാശിയിൽ ചന്ദ്രനോ തുക്രനോ നോക്കുകയോ നിഷ്കൂടയോ ചെല്ലാലും അതു് ഉഷ്ണമുഖരാശിയായാൽ ചന്ദ്രിയം അധോമുഖരാശിയായാൽ അതിസാരവും തിഷ്ണമുഖരാശിയായാൽ നീരും പിടിപെട്ടു മരിക്കാൻ ഇടവരുമെന്നു പറയണം.

ത്രിസ്ഥൂടനവാംശകം ആദിത്യന്ദയോ ചൊവ്വായുടേയോ ക്ഷേത്രങ്ങളിലൊന്നായിവരികയും അതിന്റെ അധിപനായ ആദിത്യനോ ചൊവ്വയോ അവിടെനോക്കുകയോ നിഷ്കൂടയോ ചെല്ലാലും ചൂടും സ്വ്വാംശം ഉഷ്ണവ്യംപ്തിയുമുണ്ടായി മരിക്കുമെന്നു പറയണം.

ത്രിസ്ഥൂടനവാംശകം, ബുധന്റെ ക്ഷേത്രമായി വരികയും അവിടെ ബുധന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടാകയും ചെയ്താൽ വാക്കു പാലുവാൻ വയ്യാതെയും മോശ്ശിന സ്തംഭങ്ങളായും മരിക്കാൻ ഇടവരുമെന്നു പറയണം.

ത്രിസ്ഥൂടനവാംശകം വ്യാഴക്ഷേത്രത്തിൽ വരികയോ അവിടെ വ്യാഴത്തിന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടാകയും ചെയ്താൽ ബോധമില്ലാത്ത രീതിയിൽ ചിലതെല്ലാം സംസാരിച്ചു മരിക്കുന്നതിനിടവരുമെന്നു പറയണം.

ആ നവാംശകം ശനിയുടെ ക്ഷേത്രമായാലും ശനിയുടെ യോഗദൃഷ്ടികളവിടെ ഉണ്ടായാലും വായു വേണ്ടപോലെ സഞ്ചരിക്കാതെയും ശ്വാസം പോകുന്നതിന്നു പ്രതിബന്ധമുണ്ടായും മരിക്കാനിടയാകും. ഇങ്ങനെ ഈ വിഷയത്തിലുള്ള കണ്ഠാഭരണവചനം ഇവിടെ സമാപ്തമായി.

പ്രാണോ ലഗ്നനവാംശശ്ചന്ദ്രനവാംശഃ സമീരിതോ ദേഹഃ
ഗുളികനവാംശോ മൃത്യു കാലഃ സ്വാൽ ത്രിസ്തൂടസ്വാംശഃ-ഇതി ച.

അ—ലഗ്നനവാംശം പ്രാണനും ചന്ദ്രനവാംശം ദേഹവും ഗുളികനവാംശം മൃത്യുവും എന്നിങ്ങനെ സമീരിതമാകുന്നു. ത്രിസ്ഥൂടത്തിന്റെ അംശം കാലമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയും ഭവിക്കുന്നു.

സാ--ഉദയലഗ്നസ്തൂടത്തെ ഒൻപതിൽ പെരുക്കിയാൽ പ്രാണസ്ഥൂടമാകുന്നു. ചന്ദ്രസ്ഥൂടത്തെ ഒൻപതിൽ പെരുക്കിയാൽ ദേഹസ്ഥൂടമാകും. ഗുളികസ്ഥൂടത്തെ ഒൻപതിൽ പെരുക്കിയാൽ മൃത്യുസ്ഥൂടമാകും. ത്രിസ്ഥൂടത്തെ ഒൻപതിൽ പെരുക്കിയാൽ കാലസ്ഥൂടമാകും. ഇങ്ങിനെയും പ്രാണൻ ദേഹം മൃത്യു കാലൻ ഇവരെ വരുത്താവുന്നതാണ്. ഇതിച എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതു് ഒരു മതഭേദമാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

വാ--ഏതൽ പ്രശ്നവശാൽ മരണരോഗനിരൂപണവിഷയം.

അ--ഇതു് പ്രശ്നവശം ഹേതുവായുള്ള മരണരോഗനിരൂപണവിഷയമാകുന്നു.

സാ--ഇവിടെ പറയപ്പെട്ടതു് മരണത്തിൻ്റെ ഹേതുവാകുന്ന രോഗങ്ങളെ അറിയാനുള്ള ക്രമത്തെയാണ്.

വാ--അഥ ജാതകേനൈവ മരണദേശ ഉച്യതേ.

അ--അനന്തരം ജാതകംകൊണ്ടുതന്നെ മരണദേശം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ--ഇനി മരണം സംഭവിക്കുന്നത് എങ്ങിനെയുള്ള പ്രദേശത്തുവെച്ചാണെന്നു ജാതകംകൊണ്ട് അറിയേണ്ട രീതിയെ ആണ് ഇവിടെ പറയുന്നതു്.

മൃത്യുഃ സ്വാൽ ചരഭേ വിദേശ ഉദയ മാർഗ്ഗേ സ്വദേശേ സ്ഥിരേ
ഗ്രാമാമണ്യജലാത്മകേ തു നിധനേ ഗ്രാമേ വനേടംബപതികേ

സ്വപ്നമേല്ക്കുന്നതോന്നതേഷു സദസൽക്ഷേത്രാധിപന്മാരനേ
ദീപാദീനി വിനിർദ്ദിശേൽ ജനനവൽ ഭേദാഷ്ടമേനാമുനാ. ൩൫

അ—നിയനം ചരഭമായിരിക്കുമ്പോൾ വിദേശത്തിലും ഉഭയമായിരിക്കുമ്പോൾ മാർഗ്ഗത്തിലും സ്ഥിരമായിരിക്കുമ്പോൾ സ്വദേശത്തിലും ഗ്രാമാരണ്യജലാത്മകമായിരിക്കുമ്പോൾ ഗ്രാമത്തിലും വനത്തിലും അംബപതികത്തിലും സദസൽക്ഷേത്രാധിപന്മാരനായിരിക്കുമ്പോൾ സ്വപ്നമേല്ക്കുന്നതോന്നതങ്ങളിലും ഉത്ഭവിക്കും. അഷ്ടമമായ ഈ ഭേദംകൊണ്ട് ജനനത്തിലെന്നപോലെ ദീപാദികളേയും വിനിർദ്ദേശിക്കണം.

സാ—ലഗ്നത്തിന്റെ അഷ്ടരാശികൊണ്ടാണ് മരണഭേദത്തെ വിചാരിക്കേണ്ടത്. അഷ്ടമം ചരഭാശിയാണെങ്കിൽ അന്യദേശത്തുവെച്ചു മരിക്കാനിടവരും. സ്ഥിരരാശിയായാൽ സ്വദേശത്തുവെച്ചു മരിക്കും. ഉഭയരാശിയായാൽ വഴിയിൽവെച്ചു മരിക്കും.

അഷ്ടമം ഗ്രാമരാശിയായാൽ ഗ്രാമത്തിൽവെച്ചും അഷ്ടമം ജലരാശിയായാൽ ജലസമീപത്തുവെച്ചും അതു വനരാശിയായാൽ കാട്ടിൽവെച്ചും മരിക്കാൻ ഇടവരും. അഷ്ടമരാശി ശുഭക്ഷേത്രമായാൽ നല്ല സ്ഥലത്തുവെച്ചും പാപക്ഷേത്രമായാൽ നിത്യഷ്ടപ്രദേശങ്ങളിൽ വെച്ചും മരിക്കുമെന്നു പറയണം. അഷ്ടമം അധോമുഖരാശിയായാൽ താണപ്രദേശങ്ങളിൽ വെച്ചും ഉത്തമമുഖരാശിയായാൽ ഉയർന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽവെച്ചും മരണം സംഭവിക്കും. മരണസമയം വിളക്കുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നിത്യാദിയായ എല്ലാ ലക്ഷണങ്ങളേയും വിചാരിച്ചു പറയേണ്ടതാണ്. അതു പറയേണ്ടതു ജനനസമയത്തെ ആസ്പദമാക്കി വിളക്കിന്റേയും കിടക്കയുടേയും കിടക്കുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റേയും അടുത്തുള്ളവരെ അറിയാനുള്ള ക്രമം ബൃഹജ്ജാതകം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവയെ ഇവിടെ അഷ്ടമഭാവത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം. സൂരതപ്രശ്നത്തിൽ ദീപലക്ഷണത്തെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് “സൂരതവൽഭേനാഷ്ടമേനാധുനാ” എന്നൊരു പാഠവും കാണുന്നുണ്ട്.

സ്വപ്നമനി വിലഗ്നാംശപര്യഃ പ്രാഞ്ചാശ്രിതേന ച
മാശിനാ സ്വപരാലപാദിപ്രദേശേഷു വദേന്മൃതിം. ൩൬

അ—സ്വപ്നമനിൽ വിലഗ്നാംശപതികളിൽവെച്ച് പ്രാഞ്ചാശ്രിതമായ രാശികൊണ്ടും സ്വപരാലപാദിപ്രദേശങ്ങളിൽ ഉതിയെ വദിക്കണം.

സാ—ജനനാൽ ലഗ്നാധിപനും ലഗ്നനവാംശകാധിപനും ഈ രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങളിൽവെച്ച് ബലവാനായ ഗ്രഹം നില്ക്കുന്ന രാശിയെ ആശ്രയിച്ചും മരണലക്ഷണം പറയാമെന്നും പക്ഷമുണ്ട്. ആ രാശി ചരഭായാൽ അന്യപ്രദേശത്തുവെച്ചും സ്ഥിരമായാൽ സ്വദേശത്തുവെച്ചും ഉഭയമായാൽ മാർഗ്ഗത്തിൽവെച്ചും മരിക്കുമെന്നു പറയണം. ഗ്രാമരാശിയായാൽ ഗ്രാമത്തിൽവെച്ചും അരണ്യരാശിയായാൽ കാട്ടിൽവെച്ചും ജലരാശിയായാൽ ജലസമീപത്തുവെച്ചും ഇത്യാദി എല്ലാവിധത്തിലും സ്ഥലത്തിന്റെ ശുഭാശുഭത്വം താഴ്ന്നു ഉയർന്നു മുതലായവയും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണ്.

സ പ്രാണീ ചേദന്യവേദൈഃ സദമതഃ

സംദൃഷ്ട്വാ ചാ തേഷു വീത്യാനപിതീസ്യ

ലഗ്നാംശാധീശസ്യ ചാ ദേഹദാജാം

ദേവാംബപാദിസ്ഥാനഭേദഭേഷു മൃത്യുഃ. ൩൭

അ—ആ പ്രാണി അന്യവേദങ്ങളോടു സമേതനായോ സംദൃഷ്ടനായോ ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അചരിൽവെച്ചു വീത്യാനപിതന്റേയോ ലഗ്നാംശാധീശന്റേയോ ദേവാംബപാദിസ്ഥാനഭേദങ്ങളിൽ ദേഹഭാക്കുകൾക്കു ഉത്ഭവിക്കും.

സാ—ലഗ്നാധിപൻ ലഗ്നനവാംശകാധിപൻ ഇവരിൽവെച്ചു പ്രബലനായ ഗ്രഹം മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളോടുകൂടുകയോ മറ്റു ഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അവരിൽവെച്ച് ബലവാനായ ഗ്രഹത്തിനു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രദേശത്തുവെച്ചു മരണം സംഭവിക്കുമെന്നുപറയണം. ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥാനം “ദേവാംബപാദിവിഹാരകോശശയനക്ഷിത്യൽക്കരാഃ സ്വഃ ക്രമാൽ” ഇത്യാദി വരാഹമിഹിരഹോരയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ലഗ്നലഗ്നേശയുഗ്ദ്യോ പാസ്കി ചേൽ കശ്വനാമുനാ
ജീണ്സംസ്കൃതഗേഹാദൈ മരണം കൈശ്വനേരിതം. നവ

അ—ഒരുത്തൻ ലഗ്നലഗ്നേശയുക്കായിട്ടോ ദുഷ്ടനായിട്ടോ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഇ
വയെക്കൊണ്ട് ജീണ്സംസ്കൃതഗേഹാദിയിൽ മരണം ചിലരാൽ ഇരിതമായി ഭവി
ക്കുന്നു.

സാ—ഒരു ഗ്രഹം ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ലഗ്നാധിപനോടുകൂടുക,
അല്ലെങ്കിൽ ലഗ്നത്തിലേക്കു നോക്കുക. ലഗ്നാധിപനെ നോക്കുക ഈ സംവത്സരമുള്ള
ഗ്രഹങ്ങളിൽവെച്ച് ബലവാനായ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ട് ഏതുമാതിരി ഭവനത്തിൽ വെച്ചാണു്
മരണം സംഭവിക്കുന്നതു് എന്നുകൂടി പറയാമെന്നാണു് ചിലരുടെ പക്ഷം. ഗ്രഹങ്ങളെ
ക്കൊണ്ട് വീട്ടിന്റെ സ്ഥിതി അറിയുവാൻ “ജീണ്സം സംസ്കൃതമക്കുജേ ക്ഷിതിസുതേദ
ഗ്ദ്ധം” ഇത്യാദി വരാഹമിഹിരവചനത്തെ ആശ്രയിച്ചുകൊള്ളണം.

വാ—ഏതന്മരണസ്ഥാനനീരൂപണവിഷയം.

അ—ഇതു് മരണസ്ഥാനനീരൂപണവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഇവിടെ പറയപ്പെട്ടതു് ഇന്നു പ്രദേശത്തുവെച്ച് മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു
പറയാനുള്ള ക്രമത്തെയാണു്.

ഇതാതാ കാലാദി സ്വർഗ്ഗം തദനുഭൂതേത ചാപി ബുദ്ധാഥ തേഷാം
സർവ്വേഷാം ചേച്ഛൂതേപം ഗഭശമനവം ദീർഘമാനുശ്വ വാചു
സർവ്വേഷാം ചാശൂതേപം യദി മുതിമചിമാനീശ്രിതായാം തു തേഷാം
മദം ശാന്തീ രജാം വാ മുതിമധികതന്മാ സ്വാത്സതാം ചാസതാം വാ.

അ—സൂചനയ കാലാദിയെ അറിഞ്ഞു് തദനുഭൂതേതകളേയും ബോധിച്ചു് സൂച
നായ അതുകൾക്കു് ശൂതേപം ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ വേഗേന ഗഭശമനവും ദീർഘമായ
അയ്യസ്സും വാചുമാകുന്നു. സൂചനകൾക്കു് അശൂതേപം ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ വേഗേന മുതി
യും വാചുമാകുന്നു. അതുകൾക്കു് മിശ്രിത സതിയായിരിക്കും സമയത്തിൽ സത്തുകൾക്കു്
യും അസത്തുകൾക്കു് അധികത ഹേതുവായി മുമ്പായി തക്കകളുടെ ശാന്തിയോ മുതി
യോ ഭവിക്കും എന്നു വാചുമാകുന്നു.

സാ—“ദൈവജ്ഞാനസമാഹിതേനസമയോ” ഇത്യാദി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ എ
ല്ലാം സൂക്ഷിച്ചറിഞ്ഞു് അതുകൾക്കു് ശൂതേപങ്ങളെ ചിന്തിച്ചു് ആവക ലക്ഷണങ്ങളെ
ല്ലാം ശൂഭപ്രഭമായി കണ്ടാൽ ഉടനേതന്നെ രോഗശാന്തിയുണ്ടായി വളരെക്കാലം ജീവിച്ചി
രിക്കുമെന്നു് മേല്പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം അശൂഭപ്രഭങ്ങളായി കണ്ടാൽ ഉടനെ മരിക്കു
മെന്നും പറയണം. മേല്പറഞ്ഞ സമയാദികൾ ഗുണദോഷമിശ്രങ്ങളായി വന്നാൽ അവ
യിൽ ഗുണത്തിനാണു് ആധിക്യമെങ്കിൽ വളരെക്കാലംകൊണ്ടു് രോഗശമനം വരുമെന്നും
ദോഷാധിക്യമാണുള്ളതെങ്കിൽ വളരെക്കാലം രോഗശയ്യയിൽകിടന്നു കഷ്ടപ്പെട്ടു മരി
ക്കാനിടവരുമെന്നും പറയണം.

ഏവം നിരൂപ്യ നിണ്ണീത മരണം ഇതി പൂർവ്വതാം

നസ്യ കാലഞ്ച രോഗാംശു ദേശാംശുത് വിനിർദ്ദിശേൽ.

അ—ഇങ്ങിനെ നിരൂപിച്ചു് മരണം നിണ്ണീതമായിരിക്കുമ്പോൾ പൂർവ്വത്തുകൾ
ക്കു് അതിന്റെ കാലത്തേയും രോഗങ്ങളേയും ദേശങ്ങളേയും ഇപ്രകാരം വിനിർദ്ദേശി
ക്കണം.

സാ—മേല്പറഞ്ഞവണ്ണം ചിന്തിച്ചാൽ പ്രഷ്ടാവു് മരിക്കുമെന്നതന്നെ കാണുന്ന
പക്ഷം മരണത്തിന്നു് ഹേതുവായ രോഗത്തേയും മരണസമയത്തേയും മരണം സംഭവിക്കു
ന്ന പ്രദേശത്തേയും ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഇതി പ്രശ്നമാർഗ്ഗേ ഏകാദശാദ്ധ്യായഃ.

ഇങ്ങിനെ പ്രശ്നമാർഗ്ഗം പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

അഥ രോഗശാസ്ത്രപ്രാരംഭഃ.

വാ—അഥ രോഗവിശേഷാ ഉച്യന്തേ.

അ—അനന്തരം രോഗവിശേഷങ്ങൾ വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനി പ്രാപ്താവിനുള്ള രോഗം ഇന്നതാണെന്ന് പറയുവാനുള്ള ക്രമത്തെയാണ് വിചാരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ സംബന്ധം അടുത്ത പട്ടികകൊണ്ട് സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്.

നിണ്ണീതേ സതി ജീവനേ പലു രജാംശാഞ്ചൈ ചികിത്സാം ചരഭ-
ജ്ഞാതേഷു ഗഭേഷു ദുഷ്കൃതമാ സാ ചാപി യസ്മാത്തദാ
കർത്തവ്യം ഗഭതപശ്ചോധ ഇഹ തദ്യോധായ ഭദോ രജാം
കൃത്യന്തേ പലു തത്ര രോഗശമനേ കായ്യാഃ ക്രിയാശ്ചോ ചിതാഃ ൧

അ—ജീവനും നിണ്ണീതമായിരിക്കുമ്പോൾ രക്ഷകളുടെ ശാന്തിക്കായി ചികിത്സ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതു ഗഭങ്ങൾ അജ്ഞാതങ്ങളായിരിക്കുമ്പോൾ യാതൊന്നു മേതുവായി ദുഷ്കൃതമായി ഭവിക്കുന്നു. അതു മേതുവായി ഗഭതപശ്ചോധം കർത്തവ്യമായി ഭവിക്കുന്നു. ഇവിടെ തത്ത്വോധത്തിനായി രക്ഷകളുടെ ഭേദങ്ങൾ കഥിക്കപ്പെടുന്നു. അവിടെ രോഗശമനത്തിൽ കായ്കളായി ഉചിതമായ ക്രിയകളും കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—“ദൈവജ്ഞേന സമാഹിതേന” ഇത്യാദി വചനപ്രകാരം ചിന്തിച്ചതിൽ പ്രാപ്താവ് ജീവിക്കുമെന്നുണ്ടാൽ രോഗശാന്തിക്കുവേണ്ടി ചികിത്സ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു പറയണം. പക്ഷെ ചികിത്സിക്കുന്നത് ഇന്നു വ്യാധിയാണെന്നറിഞ്ഞിട്ട് വേണ്ടതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് രോഗത്തിന്റെ ഭേദങ്ങളെയും മറ്റും ആണ് ഇവിടെ പറയാൻ ഭാവിക്കുന്നത്. പിന്നീട് വ്യാധിശമനത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യേണ്ട ചില പ്രവൃത്തികളെയും ഇവിടെ പറയുന്നതാണ്.

തത്തദുക്താമയാ വാച്യം അനിഷ്ടസ്ഥാനഗൈർഗ്രഹൈഃ

ഇഷ്ടസ്ഥിതൈസ്തദാരോഗ്യം തദുപാഥ നിഗദ്യതേ. ൨.

അ—അനിഷ്ടസ്ഥാനഗന്ധരായ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് തത്തദുക്താമയങ്ങൾ വാച്യങ്ങളാകുന്നു. ഇപ്രകാരം ഇഷ്ടസ്ഥിതമാക്കുകൊണ്ട് ആരോഗ്യവും വാച്യമാകുന്നു. അനന്തരം അതുതന്നെ നിഗദിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—സൂര്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾ അവരവർ വിധിക്കപ്പെടാത്ത സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ആ ഗ്രഹത്തിന് വിധിച്ചിട്ടുള്ള രോഗങ്ങളെ പറയണം. അതുപോലെ ഇഷ്ടാവസ്ഥയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ ആരോഗ്യത്തേയും പറയേണ്ടതാണ്. അതിനുള്ള ക്രമത്തെയാണ് ഇവിടെ വിവരിക്കാൻ പോകുന്നത്.

പാപം ലാഭതൃതീയഗാഃ സഹജവൈയുന്ത്യാഷ്ടമേഭ്യാടവൃഗാഃ

സൗമ്യം മാനിമപി ത്രികോണമൃതികേന്ദ്രേഭ്യാടപമത്ര സ്ഥിതഃ

സദവ്ദമീ കഥയത്യനാമന്തരം പ്രാപ്താമേവം സ്ഥിതാ

രോഗഗ്രസ്തകളേ ബന്ധു കഥിഭാഭ്യാടവൃത്ര തേ സാധമിതാഃ. ൩.

അ—ലാഭതൃതീയഗന്ധരായ പാപന്മാരും സഹജവൈയുന്ത്യാഷ്ടമങ്ങളിൽ നിന്നു അനുഗന്ധരായ സൗമ്യന്മാരും ത്രികോണമൃതികേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നു മറ്റുള്ളതതു സ്ഥിതനായ മാനിയും ഇങ്ങനെ സ്ഥിതന്മാരായി സമന്വരായ ഇവർ പ്രാപ്താവിനെ അറിയുന്നതാവശ്യപ്പെടുന്നു. കഥിതങ്ങളായ സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു മറ്റുള്ളതതു സാധമിതന്മാരായ ഇവർ പ്രാപ്താവിനെ രോഗഗ്രസ്തകളേബന്ധനാക്കി കഥിക്കുന്നു.

സാ—മൂന്നാംഭാവത്തിലും പതിനൊന്നാം ഭാവത്തിലും പാപഗ്രഹങ്ങൾ വരിക. ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ൩-൬-൮-൧൨ ഈ ഭാവങ്ങളൊഴിച്ചു മറ്റുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുക. ഗുഹികൻ ൫-൯-൮-ലഗ്നം ൪-൭-൧൦ ഈ ഭാവങ്ങളൊഴികെ മറ്റു ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുക. ഇങ്ങിനെ വന്നാൽ പ്രകാശിപ്പ് യാതൊരു രോഗഭയവും ഇല്ലെന്നു പറയണം. ഈ പറഞ്ഞതിന്നു വിപരീതമായി ശുഭനാരായ പാപനാരായ വിശേഷിച്ചു ഗുഹികനും നിന്നാൽ രോഗാക്രാന്തനായി പ്രകാശിപ്പ് തീരെ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതെ കിടക്കുന്നു എന്നു പറയണം. ഇവിടെയും സമ്മിശ്രലക്ഷണങ്ങളെങ്കിൽ കൂടുതൽ കറവനുസരിച്ചു ഗുണഭോജനമലങ്ങളെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ആരോഗ്യഭാഗ്യം ഗ്രഹാ യത്ര സുസ്ഥസംജ്ഞാസ്തു തത്രഗാഃ

രോഗഭാഗ്യം യത്ര ഭയ ഭുസ്ഥാസ്തദുക്തം സാരസംഗ്രഹം.

൨

അ—യാവചില സ്ഥാനങ്ങളിൽ സ്ഥിതനായ ഗ്രഹങ്ങൾ ആരോഗ്യവേദനായി ഭവിക്കുന്നു. തത്രഗന്ധരായ അവർ സുസ്ഥസംജ്ഞനായി ഭവിക്കുന്നു. യാതൊരു സ്ഥാനങ്ങളിൽ സ്ഥിതനായ ഗ്രഹങ്ങൾ രോഗവേദനായി ഭവിക്കുന്നു. അവിടെ അവർ ഭുസ്ഥനായും ഭവിക്കുന്നു. അതു സാരസംഗ്രഹത്തിൽ ഉക്തമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഏതു സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ആരോഗ്യതാദികളെ കൊടുക്കാൻ കഴിയുമോ ആ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾക്കു സുസ്ഥന്മാരെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഏതെല്ലാം സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ രോഗാദികളെ കൊടുക്കുന്നവോ ആ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെയെല്ലാം ഭുസ്ഥന്മാരെന്നു പറയുന്നു. ഇതിനെ സാരസംഗ്രഹമെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ഭാഗം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

ഷഷ്ഠാന്ത്യാഷ്ടമഭാജ്ഞലഗ്നവചാപത്യേഷു യേ ദർബ്ബലാഃ
പാപാഃ ഷഷ്ഠതിവൃത്യേഷപപി ശുഭാഭുസ്ഥാ ഭവന്തി ഗ്രഹാഃ
ലഗ്നശാഖ്യരയോടതിരോഗമൃതിഭാ ഭുസ്ഥഷു സുസ്ഥാശ്ച ഭയഭ-
നക്തസ്ഥാനഗതാഃ ശശാങ്കസഹിതാഃ സ്വപ്നം സ്വപ്നം ഫലംകുവന്തേ-ഇതി.

അ—ഷഷ്ഠാന്ത്യാഷ്ടമഭാജ്ഞലഗ്നവചാപത്യങ്ങളിൽ യാവചില ദർബ്ബലന്മാരായിരിക്കുന്ന പാപന്മാർ സ്ഥിതന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. അവരും, ദർബ്ബലന്മാരായ ശുഭന്മാർ ഷഷ്ഠതിവൃത്യങ്ങളിൽ സ്ഥിതന്മാരായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ ഗ്രഹങ്ങളും ഭുസ്ഥന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. ഭുസ്ഥന്മാരിൽവെച്ചു ലഗ്നശാഖ്യരികൾ അതിരോഗമൃതിഭവന്മാരാകുന്നു. അവർ അനൗപസ്ഥാനഗതന്മാരും ശശാങ്കസഹിതന്മാരായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ സുസ്ഥന്മാരാകുന്നു. അവർ സ്വപ്നം ഫലത്തെ ചെയ്യുന്നു.

സാ—൧-൪-൫-൬-൭-൮-൯-൧൨ ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ബലഹീനിയോടുകൂടി നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹങ്ങൾ ഭുസ്ഥന്മാരാകുന്നു. ൬-൮-൧൨ ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ശുഭന്മാരും ദർബ്ബലന്മാരാണെങ്കിൽ ഭുസ്ഥന്മാർതന്നെയാണ്. ഭുസ്ഥന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങൾ രോഗം മരണം ഇവയെ ചെയ്യും. ഭുസ്ഥന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങളിൽ ലഗ്നാധിപന്റെ അതിശയമായ ഗ്രഹം ഏറാവും രോഗാദൃനിഷ്ഠതെ ചെയ്യും. എന്നുതന്നെയല്ല മരണത്തെയും ചെയ്യുവെന്നു വരാം. ലഗ്നാധിപന്റെ നിസർഗ്ഗശത്രുവും അനിഷ്ടനാണെന്നുള്ളതു് ഇതു കൊണ്ടു വരുന്നു ഈ പറഞ്ഞ ഭാവങ്ങളൊഴിച്ചു പാപഗ്രഹങ്ങൾ നാലുഭാവങ്ങളിലും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ഒൻപതു ഭാവങ്ങളിലും നിന്നാൽ അവർ സുസ്ഥന്മാരാണ്. പക്ഷെ അവർ ബലവാന്മാരായിരിക്കണം. ചന്ദ്രനോടുകൂടി ഏവിടെ നിന്നാലും ആ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു സുസ്ഥന്മാരെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ഭുസ്ഥന്മാർ ഭോജനമലത്തെയും സുസ്ഥന്മാർ സൽമലങ്ങളേയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ സാരസംഗ്രഹവചനം ഇവിടെ അവസാനിച്ചു.

വാ — അത്ര ഗുണമാന്തമപി.

അ—ഇവിടെ ഗുണമാന്തരവും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—രോഗസ്ഥിതിയെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ മറ്റു ചില ഗ്രന്ഥവചനങ്ങളോടുകൂടി ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.

ദിൺമൃത്യുവ്യയസംസ്ഥിതൈസ്തദിതാൻ വ്യാധീൻ വദേല്ലുഗപ-
 ഭൃഷാ തൽ സഹിതേന വാ തനുഗതൈസ്തദിദൃഷ്ടഭിർവ്യാഗ്രഹൈഃ
 ഉൽപാസ്യ ചരഭേ ഗളോപരി ഗളാത്തിയുങ്മുഖേ ച സ്ഥിരേ
 പദേ പടയാമുഖേഗപ്യധഃ കടിതടാല്യുഗസ്ഥിത വ്യാധയഃ.

അ—ദിൺമൃത്യുവ്യയസംസ്ഥിതനാരായ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടോ ലഗ്നപ്രകൃഷ്ടാ
 വിനെക്കൊണ്ടോ തൽസഹിതനെക്കൊണ്ടോ തനുഗതന്മാരെക്കൊണ്ടോ തദിദൃഷ്ടാക്ക
 നാരെക്കൊണ്ടോ ഈ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് തദിതങ്ങളായ വ്യാധികളെ വരിക്കുന്നു.
 ഉൽപാസ്യവും ചരഭവും ലഗ്നസ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ഗളോപരിഭാഗത്തിലും തിര്യങ്മു
 ഖവും സ്ഥിരവും ലഗ്നസ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ഗളത്തിൽനിന്ന് അധോഭാഗത്തിലും പേ
 ദവും അധോമുഖവും ലഗ്നസ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ കടിതടത്തിൽനിന്ന് അധോഭാഗ
 ത്തിലും വ്യാധികൾ വാച്യങ്ങളാകുന്നു.

സാ—ന-വ-൧൨ ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ, ലഗ്നാധിപനോടുകൂ
 ടിനില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം, ലഗ്നാധിപനെ നോക്കുന്ന ഗ്രഹം, ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയോ ലഗ്ന
 ത്തിൽ നോക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഗ്രഹം ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ അവരവർക്കു പാഞ്ഞിട്ടുള്ള വ്യാധി
 കളെച്ചെയ്യും. ഇവരിൽ അധികം ലക്ഷണം യോജിക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടാണ് രോഗ
 ഗത്തെ പറയേണ്ടത്. ലഗ്നം ചരരാശിയും ഉൽപാമുഖരാശിയുമായാൽ കഴുത്തിനു ചുവൽ
 രോഗമുണ്ടെന്നും തിര്യങ്മുഖരാശിയും സ്ഥിരരാശിയും ലഗ്നമായാൽ അരയ്ക്കുചുവൽ കഴു
 ത്തിനുക്കീഴാണ് രോഗമെന്നും ഉഭയരാശിയും അധോമുഖരാശിയും ലഗ്നമായാൽ അരക്കെ
 ടിനു താഴെയാണു വ്യാധിയെന്നും പറയണം.

സൂര്യാദീനാം കക്ഷിഹൃന്മുഖവക്ഷാം-
 സ്വരൂ വക്ത്രം ജാനനീ ചാഞ്ചിരൂഗ്മം
 അംഗാനി സ്പർദ്ധായയോടംഗേ ഗ്രഹാണാം
 വക്തവ്യാ ദൗർബല്യദ്വൈതസ്ത്യാദിഭാജാം.

അ—കക്ഷിഹൃന്മുഖവക്ഷസ്സുകളും ഉരക്കളും വക്ത്രവും ജാനക്കളും അഞ്ചിരൂ
 ഗ്മവും സൂര്യാദികളായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ അംഗങ്ങളായി ഭവിക്കും. ദൗർബല്യദ്വൈതസ്ത്യാദി
 ഭാക്കുകളായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ അംഗങ്ങളിൽ വ്യാധികൾ വക്തവ്യങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഉദരം മുതലായ ശരീരാവയവത്തിന്റെ അധികാരത്തെ സൂര്യാദികളെ
 കൊണ്ട് നിശ്ചയിക്കുന്നു:—സൂര്യനു വയറ് ചന്ദ്രനു ഹൃദയം, ചൊച്ചായ്ക്കു ശിരസ്സ്, ബു
 ധനു മാറിടം, വ്യാഴത്തിനു തുടകൾ, ശുക്രനു മുഖം, ശനിക്ക് കാലിന്റെ മുട്ടുകൾ, റാഹു
 വിനു പാദങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയാണ് അവയവത്തിന്റെ അവകാശം. ബലഹാനിയാദികൂ
 ടി അനികു ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളിൽ രോഗത്തെപറയണം.

വരാംഗപൂർവ്വാവയവാ നിധയയാ
 ലഗ്നാദിഭാവേഷപധിപേഷു ചൈഷാം
 സക്രഭാവഗ്രഹസംസ്ഥമംഗം
 സവ്യാധികം പ്രഷ്ട്വജനസ്യ വാച്യം—ഇതി.

അ—ലഗ്നാദിഭാവങ്ങളിലും ഇതുകളുടെ അധിപന്മാരിലും വരാംഗപൂർവ്വാവയവ
 ങ്ങൾ വിധേയങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. സക്രഭാവഗ്രഹസംസ്ഥമായ അംഗം പ്രഷ്ട്വജന
 ത്തിന് സവ്യാധികമെന്നു വാച്യമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ലഗ്നത്തേയും ലഗ്നാധിപനേയുംകൊണ്ട് ശിരസ്സിനേയും രണ്ടാംഭാവത്തേ
 യും തൽഭാവാധിപനേയുംകൊണ്ട് മുഖത്തേയും മൂന്നാംഭാവം അതിന്റെ അധിപൻ ഇതു
 കളെക്കൊണ്ട് മാറിടത്തേയും ഇങ്ങിനെ ക്രമേണ നാലാംഭാവത്തെക്കൊണ്ട് ഹൃദയത്തേ
 യും അഞ്ചാംഭാവംകൊണ്ട് ഉദരത്തേയും ആറാംഭാവംകൊണ്ട് അരക്കെട്ടിനേയും ഏഴാം
 ഭാവംകൊണ്ട് വസ്ത്രിയേയും ഏട്ടാമെടംകൊണ്ട് ഗന്ധത്തേയും ഒൻപതാമെടംകൊണ്ട്

ഉത്തവിനേയും പത്താമെടംകൊണ്ടു കാൽമുട്ടിനേയും പതിനൊന്നാമെടംകൊണ്ടു കണ
 കാലിനേയും പന്ത്രണ്ടാമെടംകൊണ്ടു പാദങ്ങളേയും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം. മേല്പറഞ്ഞ
 വണ്ണം ഇതിന്റെ അധിപന്മാരെക്കൊണ്ടും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം. ഏതു ഭാവത്തിൽ
 പാപയോഗം വരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഏതൊരു ഭാവധിപന് പാപയോഗം വരുന്നു.
 ആ ഭാവങ്ങൾക്കു കപ്പനിയമായ അവയവത്തിൽ വ്യാധിയുണ്ടെന്നു പറയണം. ഇതു്
 രോഗപ്രസ്താനിരൂപണവിഷയത്തിൽ മാത്രമേ നിരൂപിക്കാവൂ. ഇങ്ങിനെ ഈ വിഷയത്തി
 ലുള്ള ഗ്രന്ഥാന്തരവചനം ഇവിടെ അവസാനിച്ചു.

സ്പഷ്ടേണ രാശിനാ പ്രഷ്ടാ ചാത്രവേദനോദയേന ച

രോഗസ്ഥാനം വദേദുക്തമാത്രവധിഷയേ ഹി തത്

അ—പ്രഷ്ടാവിനാൽ സ്പഷ്ടമായ രാശികൊണ്ടും ആത്രവംകൊണ്ടും ഉദയം
 കൊണ്ടും രോഗസ്ഥാനത്തെ വദിക്കണം. അതു് ആത്രവവിഷയത്തിൽ ഉക്തമായി ഭ
 വിക്കുന്നവല്ലോ.

സാ—പ്രഷ്ടാവു് ആദ്യമായി സ്തർശിച്ച അറയവംകൊണ്ടും ആത്രവരാശി
 കൊണ്ടും ലഗ്നരാശികൊണ്ടും ഇന്ന സ്ഥാനത്താണ് രോഗമുള്ളതെന്നു പറയണം. അതു്
 “യദംഗരാശിസംസ്പഷ്ടം” ഇത്യാദി ഭാഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ആത്രവഫലചിന്തയിൽ
 പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവയെ ഇവിടെയും എടുത്തു ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു സാരം.

പ്രോക്തസ്മിദോഷസംബന്ധാ വരാഹമിഹിദമാദിതഃ

ഗ്രഹാണാം പ്രാഗമേദാനീം വചമുക്തം സാരസംഗ്രഹേ. ച

അ—വരാഹമിഹിദമാദിതമായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ത്രിദോഷസംബന്ധം മുൻപേ പ്രോ
 ക്തമായി. സാരസംഗ്രഹത്തിൽ ഉക്തമായ ത്രിദോഷസംബന്ധം ഇപ്പോൾ വചിക്ക
 ന്നുണ്ടു്.

സാ—സൂര്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു വാതാദിയായ ത്രിദോഷങ്ങളെ ചി
 ന്തിക്കാനുള്ള ക്രമം വരാഹമിഹിരൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്, “വാതം പിത്തകഫേ” എന്ന പ
 ഛ്ഛംകൊണ്ടു് മേൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഇനി സാരസംഗ്രഹം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ത്രിദോഷ
 ഭേദങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

പിത്തം വാതമുതം ക്ഷമാതി ദിനകൃപാതം കഫം ശീതശ്ച

പിത്തം ഭൂമിസുരസ്ഥാ ശശിസുതാ വാതം ച പിത്തം കഫം

ജീവാ വാതകഫേ സിതോടനിലകഫേ വാതം ച പിത്തം ശനിഃ
 ക്ഷീണേന്ദുഃ സ്ഥിരമാശിനാമകമിതം പൃച്ഛന്ദുഃ കഫം തോയഭൂ-ഇതി.

അ—ദിനകൃതു് വാതയുതമായ പിത്തത്തെ ചെയ്യുന്നു. ശീതശ്ച വാതത്തേയും
 കഫത്തേയും ചെയ്യുന്നു. ഭൂമിസുതൻ പിത്തത്തേയും, ശശിസുതൻ വാതത്തേയും പിത്ത
 ത്തേയും കഫത്തേയും, ജീവൻ വാതകഫങ്ങളേയും, സിതൻ അനിലകഫങ്ങളേയും ശനി
 വാതത്തേയും പിത്തത്തേയും ചെയ്യുന്നു. ക്ഷീണേന്ദു സ്ഥിരരാശിനാമകമിതമായ രോ
 ഗത്തെചെയ്യുന്നു. പൃച്ഛന്ദുവായ ഇന്ദ്രവും തോയഭൂത്തിൽ സ്ഥിതനായ ഇന്ദ്രവും കഫത്തേയും
 ചെയ്യുന്നു.

സാ—ആദിത്യനെക്കൊണ്ടു് വാതസഹിതമായ പിത്തത്തെ പറയണം. ചന്ദ്രൻ
 വാതത്തേയും കഫത്തേയും പറയേണ്ടതാണ്. ചൊവ്വയെക്കൊണ്ടു് പിത്തത്തെയാണ്
 പറയേണ്ടതു്. ബുധനെക്കൊണ്ടു് ത്രിദോഷങ്ങളേയും പറയാം. വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ടു് ക
 ഫത്തേയും വാതത്തേയും പറയാം. ശുക്രനെക്കൊണ്ടും വാതകഫങ്ങൾതന്നെ പറയണം.
 ശനിയെക്കൊണ്ടു് വാതത്തേയും പിത്തത്തേയും പറയണം. ചന്ദ്രൻ ക്ഷീണനാണെങ്കിൽ
 നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ അധിപനു പറ്റിഞ്ഞിട്ടുള്ള ദോഷത്തെയാണ് പറയേണ്ടതു്. ചന്ദ്രൻ
 പൃച്ഛന്നാണെങ്കിലും ചന്ദ്രന്റെ സ്ഥിതി ജലരാശിയിലായാലും കഫദോഷത്തെത്തന്നെ
 താണ് പറയേണ്ടതു്.

ആദിത്യൻ പിത്തം പ്രധാനം. ചൊവ്വയ്ക്കും അതുപോലെ പിത്തംതന്നെ പ്ര
 ധാനം. മറ്റുള്ളതു് അനുബന്ധങ്ങളാണത്രേ. വ്യാഴത്തിന്നു് കഫമാണ് പ്രധാനം.

ഇങ്ങിനെ ദോഷങ്ങളുടെ പ്രാമാണ്യം മിക്കവാറും ബ്രഹ്മജാതകവചനത്തോടു് ആനുകൂല്യമാണ് എന്നു ഗ്രഹ്യമാകുന്നു.

രോഗാൻ കർമ്മഗ്രവാഃ സേവാക്തപഞ്ചഭൂതവശാദപി

തല്പാലാശ്ചത്ത്വഃ സേവാക്താസ്തഥാ ശാസ്ത്രാന്തരോദിതം. ൧൨

അ—ഗ്രഹങ്ങൾ സേവാക്തപഞ്ചഭൂതവശത്തെ ആശ്രയിച്ചും രോഗങ്ങളെ ചെയ്യും. സേവാക്തങ്ങളായ ജ്യേഷ്ഠർ തല്പാലങ്ങളായും ഭവിക്കുന്നു. അപ്രകാരം ശാസ്ത്രാന്തരോദിതമാകുന്നു.

സാ—കാരോ ഗ്രഹങ്ങളും അവരവർ വിധിച്ചിട്ടുള്ള പഞ്ചഭൂതബന്ധമനുസരിച്ചും രോഗങ്ങളെ ചെയ്യും. അതായത് ആദിത്യൻ അഗ്നിഹേതുകമായും ചന്ദ്രൻ ജലാത്മകമായും ചൊവ്വ അഗ്യാത്മകമായും ഇങ്ങിനെ മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും വിചാരിച്ചുകൊള്ളുക. ആ രോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് ആ ഗ്രഹത്തിന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ജ്യേഷ്ഠിലാണ്. അങ്ങിനെ മറ്റു ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ദുഃസ്ഥയോരക്ക്കൂസ്മനേവാ രോഗാസ്യഃ പിത്തസംഭവാഃ

ശുക്രേന്ദ്രോദാജ്ജലജാ മന്ദേ വാതജാ ജ്വേതേ ത്രിദോഷജാഃ. ൧൩

ബാധിത്വാദ്യാ നഭോജാതാ അനിഷ്ടസ്ഥാനഗേ ഗുരോ

അനിഷ്ടാ നിജാൻ രോഗാൻ കർമ്മനിജനിജന്തുഷു-ഇതി. ൧൪

അ—അർക്കസൂനക്കൾ ദുഃസ്ഥന്മാരായിരിക്കുമ്പോൾ പിത്തസംഭവങ്ങളായ രോഗങ്ങൾ വാച്യങ്ങളാകുന്നു. ശുക്രേന്ദ്രക്കൾ ദുഃസ്ഥന്മാരായിരിക്കുമ്പോൾ ജലജങ്ങളായ രോഗങ്ങൾ വാച്യങ്ങളാകുന്നു. മന്ദൻ ദുഃസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ വാതജങ്ങളായ രോഗങ്ങളും ജ്വേതൻ ദുഃസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ ത്രിദോഷജങ്ങളായ രോഗങ്ങളും ഗുരു അനിഷ്ടസ്ഥാനനായിരിക്കുമ്പോൾ നഭോജാതങ്ങളായ ബാധിത്വാദ്യങ്ങളും വാച്യങ്ങളാകുന്നു. അനിഷ്ടഗന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങൾ നിജനിജന്തുക്കളിൽ നിജങ്ങളായ രോഗങ്ങളെ ചെയ്യും.

സം—ആദിത്യനും ചൊവ്വയും അനിഷ്ടസ്ഥാനത്തു നിന്നാൽ പിത്തകോപങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള രോഗങ്ങളുണ്ടാകും. ചന്ദ്രനും ശുക്രനും അനിഷ്ടസ്ഥാനത്തു നിന്നാൽ ജലരൂപങ്ങളായ രോഗങ്ങളുണ്ടാകും. ശനി അനിഷ്ടസ്ഥാനത്തു നിന്നാൽ വായു (വാതം) കൊണ്ടുള്ള രോഗങ്ങളുണ്ടാകും. ബുധൻ അനിഷ്ടസ്ഥാനായാൽ സന്നിപാതത്തെ പറയണം. വ്യാഴം അനിഷ്ടസ്ഥാനത്തു നിന്നാൽ ആകാശഭൂതോദ്ഭൂതങ്ങളായ ചെവികേൾക്കാൻപാടില്ലായ്മ മുതലായ രോഗങ്ങളെ ചെയ്യും. ഈ പറഞ്ഞ രോഗങ്ങൾ അനിഷ്ടസ്ഥാനത്തു നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠിലാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. “ശിശിരാദയഃ ശശുരുചഞ്ചൈഗപാളിഷ്ടുദ്യൽസുവാ” എന്ന വചനംകൊണ്ടു് ശനിക്കു ശിശിരഗുരു, ശുക്രനു വസന്തഗുരു, ചൊവ്വയ്ക്കും ആദിത്യനും ഗ്രീഷ്മഗുരു, ചന്ദ്രനു വഷ്ഠഗുരു, ബുധനു ശരദഗുരു, വ്യാഴത്തിന്നു ഹേമന്തഗുരു എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. മേല്പറഞ്ഞ പദ്യംകൊണ്ടു് ആദിത്യനു് ജ്യേഷ്ഠനിസ്സായിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും നഷ്ടജാതകഖട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ശാസ്ത്രാന്തരവചനം അവസാനിച്ചു.

രോഗദായിഷു ദ്വേടേഷു തത്തൽപ്രോക്തേഷു ധാതുഷു

അപി രോഗോത്ഭവോ വാച്യഃ പ്രോക്തം ഗ്രന്ഥാന്തരേ തഥാ. ൧൫

അ—ദ്വേടന്മാർ രോഗദായികളായിരിക്കുമ്പോൾ തത്തൽപ്രോക്തങ്ങളായ ധാതുക്കളിലും രോഗോത്ഭവം വാച്യമാകുന്നു. അപ്രകാരം ഗ്രന്ഥാന്തരത്തിൽ പ്രോക്തമാകുന്നു.

സാ—ഏതു ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടാണോ രോഗത്തെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ആ ഗ്രഹത്തിന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അസ്ഥി മുതലായ ധാതുക്കളിലും രോഗോല്പത്തിയെ പറയേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങിനെ മറ്റു ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ദുഃസ്ഥിതാസ്ത്വാദിധാതുസ്ഥോ രോഗിണാം രോഗ ഇഷ്ടതാം

രോഗപശ്നേന്ദഥവാ രോഗദാശ്രിതാംശപധാതുഗഃ—ഇതി.

അ—രോഗപ്രശ്നത്തിൽ ദാഹികളുടെ രോഗം ദുഃസ്ഥിതാധിയാതുസ്ഥമായോ അല്ലെങ്കിൽ ദാഹദാഹിതാശ്വാസമായോ ഇരുന്നെന്ന് ചെല്ലപ്പെടണം.

സാ—അനിഷ്ടഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗുഹത്തിന്റെയോ അല്ലെങ്കിൽ ആ ഗുഹത്തിന്റെ അംശകാധിപന്റെയോ ധാതുക്കളിലാണ് രോഗോല്പത്തി എന്നു പറയണം. ഇങ്ങിനെ ഗുഹാന്തരവേദനം അവസാനിച്ചു.

സന്തി പ്രകാരഭേദോശ്വ രോഗഭേദനിരൂപണം
തേ ചാപ്യത വിവിച്യന്ത യഥാ ശാസ്ത്രാന്തരോദിതഃ. ൧൭

അ—രോഗഭേദനിരൂപണത്തിൽ പ്രകാരഭേദങ്ങളും ഭവിക്കുന്നു. യാതൊരുപ്രകാരം അതുചെയ്ത ശാസ്ത്രാന്തരോദിതങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. അപ്രകാരം ഇവിടെയും വിവേചനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—രോഗങ്ങളുടെ ക്രമങ്ങളെ ചിന്തിക്കുന്നതിനുവേണ്ടും ചില ഭേദങ്ങളുണ്ട്. അതു മാത്രമല്ല ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അപ്രകാരംതന്നെ ഇവിടെ എഴുതുന്നു.

രോഗാസു ദ്വിവിധാ ജ്ഞേയാ നിജാഗന്തുകഭേദതഃ
നിജാശ്വാഗന്തുകാശ്വാപി പ്രത്യേകം ദ്വിവിധാഃ പുനഃ. ൧൮
നിജാഃ ശരീരചിത്തോത്ഥാ ദൃഷ്ടാദൃഷ്ടനിമിത്തജാഃ
തഥൈവാഗന്തുകാശ്വാപി വ്യാധയസ്സു ചതുവിധാഃ. ൧൯

അ—രോഗങ്ങൾ നിജാഗന്തുകഭേദം ഹേതുവായി ദ്വിവിധങ്ങളെന്നു ജ്ഞേയങ്ങളാകുന്നു. നിജങ്ങളും ആഗന്തുകളും പിന്നെ പ്രത്യേകം ദ്വിവിധങ്ങളാകുന്നു, നിജങ്ങൾ ശരീരചിത്തോത്ഥങ്ങളായും ആഗന്തുകൾ അപ്രകാരംതന്നെ ദൃഷ്ടാദൃഷ്ടനിമിത്തങ്ങളായും ഭവിക്കുന്നു. ഇവയ്ക്കും വ്യാധികൾ ചതുവിധങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—വ്യാധികൾ നിജങ്ങൾ എന്നും ആഗന്തുകൾ എന്നും ആദ്യമായി രണ്ടു വിധമാണ്. പിന്നീട് ആ നിജങ്ങൾതന്നെ രണ്ടായിത്തീരിയും. ആഗന്തുകളും രണ്ടായിത്തീരിയും. ഇങ്ങിനെ വ്യാധികൾ ആകെ നാലുവിധമാണ്. നിജരോഗങ്ങൾ ശരീരോത്ഥങ്ങൾ എന്നും ചിത്തോത്ഥങ്ങൾ എന്നും ആണ് തിരിയുന്നത്. ആഗന്തുകൾ ദൃഷ്ടനിമിത്തങ്ങൾ എന്നും അദൃഷ്ടനിമിത്തങ്ങൾ എന്നും വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിജരോഗങ്ങൾ (ത്രിദോഷകോപംകൊണ്ടുണ്ടായവ) ശരീരവിക്രിയകൊണ്ടും മനോവിക്രിയകൊണ്ടുമാണ് രണ്ടായി തിരിയുന്നത്. ആഗന്തുകൾ (പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന മനസ്സാദനാദികളാൽ ത്രിദോഷം കോപിച്ചുണ്ടാവുന്നവ) ദൃഷ്ടിക്കു വിഷയമായും വിഷയമല്ലാതെയും രണ്ടായി തിരിയും. ഇങ്ങനെയാണ് ആകെ വ്യാധികൾ നാലുതരത്തിലാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

വാതപിത്തകഫോദ്ഭൂതാഃ പ്രഥമസംസർഗ്ഗജാസ്തഥാ
സന്നിപാതഭവൈശ്വേത ശാരീരാഃ കീർത്തിതാ ഗദാഃ. ൨൦

അ—വാതപിത്തകഫോദ്ഭൂതങ്ങളായി വേച്ചേറേയും അപ്രകാരം സംസർഗ്ഗങ്ങളായും സന്നിപാതഭവങ്ങളായും ഇരിക്കുന്ന ഈ ഗദങ്ങൾ ശാരീരങ്ങളെന്നു കീർത്തിതങ്ങളാകുന്നു.

സാ—ശാരീരങ്ങളായ വ്യാധികൾ വാതകോപം നിമിത്തവും പിത്തകോപംനിമിത്തവും കഫകോപം നിമിത്തവും ഇവയിൽ ഇതരങ്ങളുണ്ടാകാൻ കോപിച്ചും മൂന്നുദോഷങ്ങളാകാൻ കോപിച്ചും ഇങ്ങിനെ ആകെ ദോഷങ്ങൾ ഏഴുവിധമാണ്. ഈ ഏഴുവിധമുള്ള വ്യാധികളും ശാരീരങ്ങളെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇത് നിജരോഗത്തിലുൾപ്പെട്ടവയാണെല്ലോ.

അഷ്ടമേന തദീശേന തദ്ദൃഷ്ടാ തദ്ഗതേന വാ
വിജ്ഞാതവ്യാഃ സ്പഷ്ടേതേഷാം വീർ്വ്വതസ്കൽകൃതാ ഗദാഃ. ൨൧

അ—അഷ്ടമാകൊണ്ടും തദ്ദിശനൊക്കൊണ്ടും തദ്ദ്രഷ്ടാവിനെക്കൊണ്ടും തദ്ഗതനൊക്കൊണ്ടും ഇവരുടെ വീഴ്ചം ഹേതുവായി തൽകൃതങ്ങളായ ഗദങ്ങൾ വിജ്ഞാതവൃത്തങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—അഷ്ടമം അഷ്ടമാധിപൻ അഷ്ടമത്തിൽ നോക്കുന്ന ഗുഹം അഷ്ടമത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗുഹം ഇവരുടെ ബലാബലമനുസരിച്ച് മേൽ മുൻപേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ശാരിരഗാഗങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ അറിയേണ്ടതാണ്.

ക്രോധസാദ്ധ്യപസശോകാദിവേഗജാതാസ്തു മാനസാഃ

ജേതയാ മന്യോരമനോനാമമിമോയോഭഗക്ഷണാദിഭിഃ. ൨൨

അ—മാനസങ്ങളായ രോഗങ്ങൾ ക്രോധസാദ്ധ്യപസശോകാദിവേഗജാതങ്ങളായിട്ടുവരികുന്നു. ഇതുകൾ രസ്യമനോനാമമിമോയോഭഗക്ഷണാദികളെക്കൊണ്ട് ജേതയങ്ങളാകുന്നു.

സാ—കോപം ഭയം ദുഃഖം ആഗ്രഹം മുതലായ മനോവികാരങ്ങൾ നിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന വ്യാധികളെയാണ് ചിത്തോത്ഥങ്ങൾ (മാനസരോഗങ്ങൾ) എന്ന് പറയുന്നത്. ഇത് നിജരോഗശാഖയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. ഇവയെ അറിയേണ്ടതു അഷ്ടമാധിപന്റെയും അഞ്ചാംഭാവാധിപന്റെയും യോഗം ദൃഷ്ടി അന്യോന്യകേന്ദ്രസ്ഥിതി മുതലായ സംബന്ധംകൊണ്ടാണ്.

ശാപാഭിചാരചാതാദിജാതഃ ദൃഷ്ടനിമിത്തജാഃ

ജേതയാഃ ഷഷ്ഠതദീശാഭ്യാം തദ്ദ്രഷ്ടാ തദ്ഗതേന ച. ൨൩

മന്യോരേശഷ്പുസംബന്ധ ശാപാഭ്യാഃ പ്രബലാശ്ച തേ

ദാദൃഷ്ടഹേതുജാ ജേതയാ ബാധകഗ്രഹസംഭവാഃ— ഇതി. ൨൪

അ—ദൃഷ്ടനിമിത്തജങ്ങളായ രോഗങ്ങൾ ശാപാഭിചാരചാതാദിജാതങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. അതുകൾ ഷഷ്ഠതദീശന്മാരെക്കൊണ്ടും തദ്ദ്രഷ്ടാവിനെക്കൊണ്ടും തദ്ഗതനൊക്കൊണ്ടും ജേതയങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. രസ്യശഷ്പുസംബന്ധം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ ആ ശാപാഭ്യങ്ങൾ പ്രബലങ്ങളായി ഭവിക്കും. അദൃഷ്ടഹേതുജങ്ങളായ വ്യാധികൾ ബാധകഗ്രഹസംഭവങ്ങളെന്നു ജേതയങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ആഗന്തുകങ്ങൾ ദൃഷ്ടനിമിത്തജങ്ങളെന്നും അദൃഷ്ടനിമിത്തജങ്ങളെന്നും രണ്ടുതാമാണല്ലോ. അവയിൽ ശാപവാക്കുകളെക്കൊണ്ടും ആഭിചാരംകൊണ്ടും പെട്ടെന്നുള്ള പതനംകൊണ്ടും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന വ്യാധികൾ ദൃഷ്ടനിമിത്തജങ്ങളാണ്. ഇതുകളെ അറിയേണ്ടതു ആരാംഭാവം ആരാംഭാവാധിപൻ ആരാംഭാവത്തിൽ നോക്കിയവൻ ആരാംഭാവത്തിൽ നിൽക്കുന്നവൻ ആരാംഭാവാധിപനെ നോക്കിയവൻ ആരാംഭാവാധിപനാടുക്രൂടിയവൻ ഇവരെക്കൊണ്ടാണ്. അഷ്ടമാധിപനും ഷഷ്ഠഭാവത്തിനും തമ്മിൽ കേന്ദ്രപ്രകോണാദി സംബന്ധമുണ്ടായാൽ ശാപാഭിചാരാദികൾക്കു ബലമുണ്ടെന്നു പറയണം. ഭൂതബാധാദികളുടെ പീഡകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന വ്യാധികളെ അദൃഷ്ടനിമിത്തജങ്ങളെന്നും പറയുന്നു. ഇങ്ങിനെ ശാസ്ത്രാന്തരവചനത്തെ ഇവിടെ അവസാനിപ്പിച്ചു.

ദൃഷ്ടം വാ യച്ശ്രുതം ദ്രവ്യം പ്രശ്നകാലേ യദൃച്ഛയാ

തദപശാച്ച തജാം ദേദാ ജേതയാ ഗ്രഹമാന്തരേ തഥാ. ൨൫

അ—പ്രശ്നകാലത്തിൽ യാതൊരു ദ്രവ്യം യദൃച്ഛഹേതുവായിട്ടു ദൃഷ്ടമായോ ശ്രുതമായോ ഭവിക്കുന്നു. തദപശത്തെ ആശ്രയിച്ചു തക്കകളുടെ ദേദങ്ങൾ ജേതയങ്ങളാകുന്നു അപ്രകാരം ശാസ്ത്രാന്തരത്തിൽ ഉക്തമാകുന്നു.

സാ—പ്രശ്നകാലങ്ങളിൽ ദൈവഗത്യാ ഏതൊ ഒരു പദാർത്ഥത്തെ കാണുകയോ അഥവാ ഒരു പദാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതു കേൾക്കുകയോ ചെയ്താൽ അതിന്നു വിഷയമായ ആ ദ്രവ്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയും രോഗദേദം വിചാരിച്ചറിയാവുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ വേണമെന്നു മറ്റു അഭിജ്ഞവചനവുമുണ്ട്. അതു താഴെ കാണിക്കുന്നു.

തസ്യ രോഗസ്യ യദ്ദ്രവ്യമപഥ്യം തസ്യ വീക്ഷണേ

ശ്രവണേ വാസ്യവിജേതയസ്സ രോഗോ രോഗചിന്തനേ—ഇതി.

അ—യാതൊരു രോഗത്തിന് യാതൊരു ദ്രവ്യം അപമൃദായി ഭവിക്കുന്നു. അതിന്റെ വീക്ഷണമോ ശ്രവണമോ സത്തായിരിക്കുമ്പോഴും ഇവന് ആ രോഗം രോഗചിന്തനത്തിൽ വിജേതയമാകുന്നു.

സാ—പ്രസ്തസമയം ഏതെങ്കിലും ഒരു ദ്രവ്യത്തെ ദൈവജ്ഞൻ ദൈവഗത്യാ കാണുന്നതിന് ഇടവരികയോ അല്ലെങ്കിൽ അതുപോലെതന്നെ ഒരു ദ്രവ്യത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നത് കേൾക്കുന്നതിനിടവരികയോ ചെയ്താൽ രോഗവിഷയമായ പ്രസ്തമാണെങ്കിൽ ആ ദ്രവ്യം ഏതൊരു രോഗത്തിന് അപമൃദാകുന്നുവോ ആ രോഗമാണ് പ്രസ്താവിനുള്ളത് എന്ന് ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെ ഗ്രന്ഥാന്തരവചനം.

വാ—അതു അഷ്ടാംഗഹൃദയഃ.

അ—ഇവിടെ അഷ്ടാംഗഹൃദയം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഇന്നിന്ന രോഗങ്ങൾക്ക് ഇന്നിന്ന ദ്രവ്യങ്ങൾ അപമൃദാണെന്ന് അറിവാനായി അഷ്ടാംഗഹൃദയവചനത്തെ ഇവിടെ എടുത്ത് എഴുതുന്നു.

മസാസ്സപാദപൃലവണരികേതാഷണകഷായകാഃ

തത്രാദ്യാ മാരുതം പ്ലന്തി ത്രയസ്ക്രിതാദയഃ കഫം.

൨൭

കഷായതിക്തമധുരഃ പിത്തം പൂണ്ണന്തി മേന്തതേ

വാതഃ പിത്തം കഫശ്ചൈതത്ത്വയോദോഷാസ്സമാസതഃ.

൨൮

അ—സപാദപൃലവണരികേതാഷണകഷായകങ്ങൾ രസങ്ങളാകുന്നു. അതുകൂടെ ആദ്യങ്ങളായ മൂന്നുകൾ മാരുതനേയും തിക്താദികളായ മൂന്നുകൾ കഫത്തേയും കഷായതിക്തമധുരങ്ങൾ പിത്തത്തേയും ഹനിക്കുന്നു. ഇതരങ്ങൾ പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദോഷങ്ങൾ സമാസം ചേരുവായിട്ടു വാതം പിത്തം കഫം എന്നിങ്ങനെ മൂന്നുകൂടാകുന്നു.

സാ—രസങ്ങൾ മധുരം പുളി ഉപ്പ് കടുപ്പ് എരിവ് ചവർപ്പ് എന്നിങ്ങനെ ആറാകുന്നു. ഇവകളിൽവെച്ച് മധുരം പുളി ഉപ്പ് ഈ മൂന്നു രസങ്ങൾ വാതത്തെ ശമിപ്പിക്കും. കടുപ്പ് എരിവ് ചവർപ്പ് ഇവ വാതത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കും. കടുപ്പ് എരിവും ചവർപ്പ് കഫത്തെ ശമിപ്പിക്കും. മധുരവും പുളിയും ഉപ്പും കഫത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കും. ചവർപ്പും കടുപ്പ് മധുരവും പിത്തത്തെ ശമിപ്പിക്കും. എരിവ് പുളി ഉപ്പ് ഇവ പിത്തത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കും. മുതൽക്കുതന്നെ വാതമെന്നും പിത്തമെന്നും കഫമെന്നും ഇങ്ങനെ ദോഷങ്ങളെ മൂന്നായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു.

യസ്യ ഗ്രഹസ്യ യോദോഷഃ പിത്താദിഷ്ഠിഹ കീർത്തിതഃ

തേന മോഹേ തു വക്തവ്യോ വാചുസ്തദ്യോഷജോ ഗദഃ.

൨൯

അ—യാതൊരു ഗ്രഹത്തിന് പിത്താദികളിൽവെച്ച് യാതൊരു ദോഷം ഇവിടെ കീർത്തിതമായി. ആ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ട് രോഗം വക്തവ്യമായിരിക്കുമ്പോഴാകട്ടെ തദ്യോഷജമായ ഗദം വാചുമാകുന്നു.

സാ—രോഗചിന്തനയിൽ ഏതൊരു ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടാണോ രോഗമുണ്ടെന്നു നിശ്ചയിച്ചത്, ആ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടുതന്നെ മേൽപറയപ്പെട്ട വാതപിത്തകഫങ്ങളെ ആശ്രയിച്ച് രോഗഭേദം പറയേണ്ടതാണ്. അതായത് രോഗകർത്താവായ ഗ്രഹം വാതകാരകനാണെങ്കിൽ വാതദോഷകോപമെന്നും പിത്തകാരകനാണെങ്കിൽ പിത്തദോഷകോപമെന്നും കഫകാരകനാണെങ്കിൽ കഫദോഷകോപമെന്നും മറ്റും നല്ലപോലെ ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്നു സാരം.

പാപാലോകിതയോമാദ്യൈശ്ചൈഗർഹാമാദിഷ്ടിതൈഃ

അപി ശൈതയാ രജാം ദേദാഃ പ്രാഗ്ജന്മദുരിതോന്മദവാഃ.

൩൦

അ—ഹോരാദികളിൽ ഉദിതങ്ങളായ “പാപാലോകിതയം” രിത്യാദ്യങ്ങൾക്കൊണ്ട്, പ്രാഗ്ജന്മദുരിതോന്മദവങ്ങളായ രക്തകളുടെ ദേഹങ്ങളും ജ്ഞേയങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—പാപാലോകിതയോസ്സിതാവനിജയോരസ്സസ്ഥയോർവുലിരുക്.

ചന്ദ്രേ കർക്കപ്പയ്യികാംശകഗതേ പാപൈയ്തേ ഗുഹ്യരുക്

ശപിത്രീ രിഃഫധനസ്ഥയോരതുഭയോശ്ചന്ദ്രോദയസ്ഥേ രവേശ

ചന്ദ്രേ ബ്രേവനിരേസ്സേഗ്ഗേഗവികലോ യദ്രുക്ക്കോ വേശിഗഃ.

ഇങ്ങിനെ നോരാദികളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അനിഷ്ടങ്ങളായ, “പൂവ്ജന്മത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പാപകർമ്മങ്ങളുടെ ഫലങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നവയായ” അനിഷ്ടയോഗങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. ആ യോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും രോഗവിഷയമായ പ്രശ്നങ്ങളിൽ രോഗങ്ങളെ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങൾ പ്രാഗ്ജ്ഞാശക്തിയുള്ളവായ പാപങ്ങൾക്കൊണ്ടു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവയാണെന്നും പ്രായശ്ചിത്താദികൾക്കൊണ്ടുമാത്രമേ ശമിക്കുയുള്ളൂ എന്നുംകൂടി ഗ്രഹ്യമാകുന്നു.

വാ—അഥ ഉന്മാദലക്ഷണമുച്യതേ.

അ—അനന്തരം ഉന്മാദലക്ഷണം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

ലഗ്നസ്ഥ ധിഷണേ ദിവാകരസുതോ ഭൌമോഽഥവാ ഭൂനഗോ

മന്ദേ ലഗ്നഗതേ മദാത്മജതപഃസംസ്ഥോ മഹീനന്ദനഃ

മുഞ്ഞ് മൃഗശശീന്ദുജ്ജ്വ കൃശശശീ മന്ദശ്ച രിഃഫേ സ്ഥിതൌ

പാപോപേതകൃശാമൃതാംശു ഭയായുഃ സപാന്തധർമ്മോപഗഃ. ൩൧

അസ്മേ പാപയുതോ മാന്ദിർവ്വിൽ ത്രിഷഷ്ടാഷ്ടമാന്ത്യാഗഃ

ഉന്മാദോയിനോ യോഗാ ഏവമഷ്ടൌ സമീരിതാഃ—ഇതി. ൩൨

അ—ധിഷണൻ ലഗ്നസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ ദിവാകരസുതനോ ഭൌമനോ ഭൂനഗനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിലും മന്ദൻ ലഗ്നഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ മഹീനന്ദനൻ മദാത്മജതപഃസംസ്ഥനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിലും മൃഗശശീന്ദുജ്ജ്വൻ മുഞ്ചിയിൽ സ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിലും കൃശശശീയും മന്ദനും രിഃഫത്തിൽ സ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിലും പാപോപേതകൃശാമൃതാംശു ഭയായുഃസപാന്തധർമ്മോപഗനായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിലും പാപയുതനായ മാന്ദി അസ്തത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിലും വിത്തു പാപയുതനായി ത്രിഷഷ്ടാഷ്ടമാന്ത്യാഗനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിലും ഇങ്ങിനെ ഉന്മാദോയികളായ എട്ടു യോഗങ്ങൾ സമീരിതങ്ങളാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നത്തിൽ വ്യാഴവും ഏഴാംഭാവത്തിൽ ശനിയും നിന്നാൽ ചിത്തഭ്രമത്തെ ഉണ്ടാക്കും.

ലഗ്നത്തിൽ വ്യാഴവും ഏഴിൽ ചൊവ്വയും നിന്നാലും ചിത്തഭ്രമമുണ്ടാകും.

ലഗ്നത്തിൽ ശനിയും ഏഴിലോ അഞ്ചിലോ ഒൻപതിലോ ചൊവ്വയും വന്നാൽ ഉന്മാദരോഗത്തെ ഉണ്ടാക്കും.

പര്യന്തം ബുധനം ചൈവ്യത്തോടുകൂടി ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാലും ചിത്തഭ്രമത്തെ യുണ്ടാക്കും.

ക്ഷീണചന്ദ്രനും ശനിയുംകൂടി പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിൽ നിന്നാലും ചിത്തഭ്രമത്തെ യുണ്ടാക്കും.

ക്ഷീണചന്ദ്രൻ പാപനോടുകൂടി ലഗ്നത്തിലോ അഷ്ടമത്തിലോ രണ്ടിലോ പന്ത്രണ്ടിലോ ഒൻപതിലോ നില്ക്കുന്നതും ഉന്മാദോയാഗമാകുന്നു.

ഗുളികൻ പാപനോടുകൂടി ഏഴാംഭാവത്തിൽ നിൽക്കുന്നതും ഉന്മാദോയാഗമാണ്.

ബുധൻ പാപനോടുകൂടി മൂന്നിലോ ആറിലോ എട്ടിലോ പന്ത്രണ്ടിലോ നില്ക്കുന്നതും ചിത്തഭ്രമയോഗമാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ചിത്തഭ്രമസൂചകങ്ങളായ എട്ടു യോഗങ്ങൾ പൂർവ്വാചാര്യന്മാരാൽ പറയപ്പെട്ടവയാണ്.

“പാപാലോകിതയോരാദ്യൈഃ” എന്നുള്ള ഭാഗംകൊണ്ടു ജാതകവിഷയമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അനിഷ്ടയോഗങ്ങൾ പ്രായേണ പ്രശ്നത്തിലും ചിന്തയുമാണെന്നു സൂഷ്മാണല്ലോ.

കാരണമുന്മാദാനാമുന്മാത്താനാം തമൈവ ചേഷ്ടാദ്യം
കഥ്യത ഇഹ തദ്ഭേദാത്തൽ ചെച്ച ശാസ്ത്രാന്തരേ വിനിർദ്ദിഷ്ടം.

അ—ഉന്മാദങ്ങളുടെ കാരണവും അപ്രകാരംതന്നെ തന്ഭേദം ഹേതുവായിട്ട് ഉന്മാത്തന്മാദങ്ങളുടെ ചേഷ്ടാദ്യവും ഇവിടെ കമിക്കപ്പെടുന്നു. അത് ശാസ്ത്രാന്തരത്തിൽ വിനിർദ്ദിഷ്ടമാകുന്നു.

സാ—ചിത്തഭ്രമമുണ്ടാകുവാനുള്ള കാരണവും ചിത്തഭ്രമമുള്ളവരുടെ ചേഷ്ട മുതലായവയും പറയപ്പെടുന്നു. അത് മറ്റു ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടവയാണ്.

ഹർഷേഷ്ടാ ഭയരോകാദേർ വിശുദ്ധാശുചിഭോജനാൽ
ഗുരുദേവദികോപാച്ച പഞ്ചോന്മാദാ ഭവന്ത്യഥ -

ത്രിദോഷജാഃ സാന്നിപാതാ ആഗന്തവ ഇതി സ്മൃതാഃ. ൩൪

അ—ഹർഷേഷ്ടാഭയരോകാദിഹേതുവായും വിശുദ്ധാശുചിഭോജനം ഹേതുവായും ഗുരുദേവദികോപം ഹേതുവായും അഞ്ചുവിധമുള്ള ഉന്മാദങ്ങൾ ഭവിക്കുന്നു. അനന്തരം അവ ത്രിദോഷമുണ്ടാകുന്നതും സാന്നിപാതമുണ്ടാകുന്നതും ആഗന്തമുണ്ടാകുന്നതും സ്മൃതമാകുന്നു.

സാ—ഉന്മാദങ്ങൾ ത്രിദോഷങ്ങളിൽ കാരാന്നിന്റെ കോപംകൊണ്ടും മൂന്നംകൂടി കോപിച്ചും ആഗന്തമായും ഉണ്ടാകുന്നു. സാമാന്യേന അഞ്ചുവിധമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉന്മാദങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിന് അതിസന്തോഷം, അത്യാഗ്രഹം, പെട്ടെന്നുള്ള ഭയം, കുറിയമായ ഭുജനം, വിശുദ്ധമായ അശുദ്ധമായോ ഉള്ള ഭക്ഷണം, ഗുരുകോപം, ദേവകോപം മുതലായവ കാരണങ്ങളാണ്. മേല്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ വാതമോ പിത്തമോ കഫമോ അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നംകൂടിയോ കോപിച്ചിട്ടോ ശാപാഭിചാരാദികളെക്കൊണ്ടോ മണ്ഡപീഡകൊണ്ടോ ചിത്തഭ്രമമുണ്ടാകുമെന്നു ഗ്രഹിക്കുക.

ഹസനാസ്മോടനാക്രന്ദഗീതനന്തനരോദനം

അസ്ഥാനമംഗവിക്ഷേപസ്താമ്രാമൃദുശ്ച തനഃ

ജീണ്ണ് ബലഞ്ച വാഗ്ബഹവി വാതോന്മാദസ്യലക്ഷണം. ൩൫

അ—ഹസനാസ്മോടനാക്രന്ദഗീതനന്തനരോദനവും അസ്ഥാനവും അംഗവിക്ഷേപവും താമ്രയായി മൃദുശ്ചലായ തനവും ജീണ്ണ്യമായിരിക്കുമ്പോൾ ബലവും ബഹവിയായ വാക്കും വാതോന്മാദത്തിന്റെ ലക്ഷണമാകുന്നു.

സാ—കാഷ്ടംകൂടാതെ ചിരിക്കുകയും കൈകൊട്ടുകയും കരയുകയും പാടുകയും നൃത്തം ചെയ്യുകയും നിലവിളിക്കുകയും ഒരു ദിക്കിലും സ്ഥിരമായി സ്ഥിതിചെയ്യാതിരിക്കുകയും കൈകാൽ മുതലായവ കടയുകയും ശരീരം ചെമ്പുനിറമായി വരികയും മാത്രവേണ്ടാകൂടി മെലിഞ്ഞുവരികയും ഭക്ഷണസാധനം ദഹിച്ചതിനുശേഷം രോഗവൽന വരികയും വളരെ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് വാതകോപംനിമിത്തം ഉണ്ടായ ഉന്മാദത്തി (ദ്രുന്തി)ന്റെ ലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു.

സംരംഭാമർഷവൈദഗ്ദ്ധ്യമഭിദ്രവണതജ്ജനം

മരായാശീതാനതോയേഷ്ടാ രോഷഃ പീതോഷ്ണദോഹതാ. ൩൬

നാരീവിവിക്തപ്രിയതാ നിദ്രാരോചൈ മനാഗ്വചഃ

ലാലാ ചട്ടീർബലം ഭുക്തേ നഖാഭിഷ്ട ച ശുക്തതാ

ഏതാഃ പിത്തകുപോന്മാദചേഷ്ടാഃ ശ്ലോകോദിതാഃ ക്രമാൽ.

അ--സംരംഭാമർഷവൈദഗ്ദ്ധ്യവും അഭിദ്രവണതജ്ജനവും മരായാശീതാനതോയേഷ്ടവും രോഷവും പീതോഷ്ണദോഹതയും നാരീവിവിക്തപ്രിയതയും നിദ്രാരോചങ്ങളും അല്പമായ വചസ്സും ലാലയും ചട്ടിയും ഭുക്തി സതിയായിരിക്കുമ്പോൾ ബലവും നഖാഭികളിൽ ശുക്തതയും ആകുന്ന ശ്ലോകോദിതങ്ങളായ ഇതുകൾ പിത്തകുപോന്മാദചേഷ്ടകളായി ഭവിക്കുന്നു.

സം—വേഷ്യയും അസഹ്യതയും സമർത്ഥതയും മറ്റുള്ളവരെ ഭാടിക്കയും തടയു കയും നിഷേദ് തണുപ്പുള്ള സാധനം ചോദ്യം വെള്ളം ഇതുകളിൽ ആഗ്രഹവും കോപവും ശരീരത്തിനു മഞ്ഞുവീറ്റവും മറ്റും വിതരണകാലം നിമിത്തമുണ്ടായ ഉന്മാദത്തി(ഭ്രാന്തി) ന്റെ ലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു.

സ്രികഷ്ടയും ആമിദ്യുതം പ്രദേശത്തെയും ആഗ്രഹിക്കയും അധികമുറങ്ങുകയും രുചിയില്ലാത്ത വാരികയും അല്പമായി സംസാരിക്കയും വായിൽനിന്നു വെള്ളം വരികയും ചട്ടിക്കയും ഉണ്ടാകഴിഞ്ഞാൽ ഉടൻ രോഗത്തിന് അടിച്ചുദ്ധി വരികയും നഖം മുഖം മുതലായ സ്ഥാനങ്ങൾ വെളുത്തുവരികയും ചെയ്യുന്നത് കഠിനകാലം നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന ഉന്മാദത്തി(ഭ്രാന്തി)ന്റെ ലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു.

സമ്മിശ്രലക്ഷണോ വജ്ജ്യ ഉന്മാദഃ സാന്നിപാതികഃ
ആഗന്തോപാ ഗ്രഹാ ജ്ഞേയാസേ തു ദേവാസുരാദയഃ.
അമത്ത്വബലവാക് ജ്ഞാനവിക്രമാദിസമനപിതാഃ.

൩൪

അ—സമ്മിശ്രലക്ഷണമായ ഉന്മാദം സാന്നിപാതികവും വജ്ജ്യവുമായി ഭവിക്കുന്നു. ആഗന്തുള്ളായ ഉന്മാദങ്ങൾ ഗ്രഹങ്ങളെന്ന് ജ്ഞേയങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. അതുകൾ അമത്ത്വബലവാക് ജ്ഞാനവിക്രമാദിസമനപിതന്മാരായ ദേവാസുരാദികളായി ഭവിക്കുന്നു.

സം—ഈ പറഞ്ഞ മൂന്നു ലക്ഷണങ്ങളും ഇടകലർന്നുണ്ടാകുന്നത് സന്നിപാതം നിമിത്തം (മൂന്നു കോപങ്ങളും കോപിച്ചു) ഉണ്ടാകുന്ന ഉന്മാദമാകുന്നു. ഇതു ശമിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. ദേവഗ്രഹങ്ങളുടേയും അസുരഗ്രഹങ്ങളുടേയും ഉപദ്രവം നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന ഉന്മാദം ആഗന്തുകാകുന്നു. ദേവഗ്രഹങ്ങളെയും അസുരഗ്രഹങ്ങളേയുംകുറിച്ച് പഠിനഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയപ്പെടും. ആ ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് മനുഷ്യസംധാരണങ്ങളല്ലാത്ത ബലം വാഗ്വൈഭവം അധിപ് പരാക്രമം മുതലായ ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യും.

വാതോന്മാദേ സ്തേഹപാനം പിത്തോന്മാദേ വിരേചനം
ശ്ലൈഷ്മികേ നസ്യവചനമാഗ്നൂച്ഛപഖലാഃ ക്രിയഃ
സദ്യ നശ്യന്തി ചോന്മാദാ ജപഹോമാദികർമ്മതഃ—ഇതി.

അ—വാതോന്മാദത്തിൽ സ്തേഹപാനവും പിത്തോന്മാദത്തിൽ വിരേചനവും ശ്ലൈഷ്മികമായ ഉന്മാദത്തിൽ നസ്യവചനവും ആഗന്തുള്ളായ ഉന്മാദത്തിൽ അഖിലകളായ ക്രിയകളും കാല്യങ്ങളാകുന്നു. സദ്യങ്ങളായ ഉന്മാദങ്ങളും ജപഹോമാദികർമ്മങ്ങൾ ഹേതുവായി നശിക്കയും ചെയ്യും.

സം—വാതകോപം നിമിത്തമുള്ള ഉന്മാദത്തിന് നെയ്യ് എണ്ണ മുതലായ സ്തേഹദ്രവ്യങ്ങൾ സേവിപ്പിക്കയും പിത്തോന്മാദത്തിന് പാലശമനകരമായ ക്ഷയങ്ങളെക്കൊണ്ട് വിരേചിപ്പിക്കയും കഠിനോന്മാദത്തിന് നസ്യം ചെയ്യുകയും ചട്ടിപ്പിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടത്. ആഗന്തുകമായ ഉന്മാദത്തിന് ഈ പറഞ്ഞ എല്ലാ ചികിത്സകളും ചെയ്യണം. സന്നിപാതം നിമിത്തമുള്ള ഉന്മാദം അസാദ്ധ്യമാകയാൽ അതിന്നു ചികിത്സ വിധിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ജപം ഹോമം ബലി മുതലായ കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ട് എല്ലാ ഉന്മാദങ്ങളും ശമിക്കുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ ഇവിടെ ശാസ്ത്രാന്തരവചനം അവസാനിച്ചു.

സംപ്രദായവിശേഷോടസ്മി ചൂച്ചാചാഞ്ചൈതദോഹതഃ
ഉന്മാദകാരണാദീനാം കഥനേ സ ച ലിഖ്യത.

൩൫

അ—ഉന്മാദകാരണാദികളുടെ കഥനത്തിൽ ചൂച്ചാചാഞ്ചന്മാർ ഉദാഹരണമായ സംപ്രദായവിശേഷം ഭവിക്കുന്നു. അതും ലേഖനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സം—ഉന്മാദരോഗത്തിന്റെ കാരണത്തെയും ചികിത്സത്തെയും ചാലം അറിയുവാൻ വേറെ ഒരു പ്രകാരംകൂടി ചൂച്ചാചാഞ്ചന്മാർ വഴി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനേയും ഇവിടെക്കുഴങ്ങുന്നു.

വിഷമാശുചിഭോജനോപവാസൈർ-
ഭയവൈരാഗ്യമുധാക്രയാഭിചാരൈഃ
ഗുരുപാവകദേവതാപവാദൈഃ-
സ്രിചിഡോന്മാദ ഉദാഹൃതസ്രിഭോജൈഃ.

൨൧

ദശശതി വേദതത്വം ഭാഷാതർക്കമനുഭവം അപി
ത്രിഭോജനാഃ സ്മരണാദാഃ പിത്തജ്വബന്ധനം ഭവേൽ. ൨൨

അ—വിഷമാശുചിഭോജനോപവാസങ്ങൾ ഹേതുവായും ഭയവൈരാഗ്യമുധാക്രയാഭിചാരങ്ങൾ ഹേതുവായും ഗുരുപാവകദേവതാപവാദങ്ങൾ ഹേതുവായും ഉന്മാദങ്ങൾ ഭവിക്കുന്നു. ത്രിഭോജനങ്ങൾ ഹേതുവായിട്ട് ഉന്മാദം മൂലവിധം ഉദാഹൃതമാകുന്നു. ഭ്രാന്തിയിൽ ഇപ്രകാരം പത്തു ഹേതുക്കൾ ഭവിക്കുന്നു. ദശ ഹേതുവേണ്ടുകൊണ്ടു ഏകിലും ഉന്മാദങ്ങൾ ത്രിഭോജനങ്ങളായി ഭവിക്കും. പിത്തജ്വലമായ ഉന്മാദത്തിൽ ബന്ധനം ഭവിക്കും.

സാ—(൧) വിഷമാശനം അതായത് അസമയങ്ങളിൽ അപ്പമായോ അധികമായോ ഉള്ള ഭക്ഷണം. (൨) അജ്ഞമായ ഭക്ഷണം. (൩) പട്ടിണി കിടക്കുക. (൪) ഭയപ്പെടുക. (൫) ഏതോ കാരണവശാൽ അനുഭവിച്ചുവന്ന വിഷയങ്ങളിൽ പെട്ടെന്നു താല്പര്യമില്ലാതാകുക. (൬) കാരണക്രൂരത കോപിക്കുക. (൭) ശത്രുക്കൾ ആഭിചാരകളും ചെയ്യുക. (൮) ഗുരുക്കൾക്കു പിതാക്കൾക്കു ഉപദേശം നിരസിക്കുക. (൯) ഹോമം ഗ്നി ദീപം മുതലായവയെ യഥാവിധി ചർച്ചമാറിക്കൊണ്ടു നിരസിക്കുക. (൧൦) ദേവന്മാരെ നിരസിക്കുക. ഇവ പരയപ്പെട്ട പത്തു കാരണങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് ഭ്രാന്തുണ്ടാകുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്നതാണെങ്കിലും വാതം പിത്തം കഫം ഈ ഭോജനങ്ങൾ കോപിക്കാതെ വരികയില്ല. അതിനാൽ വാതോന്മാദമെന്നും പിത്തോന്മാദമെന്നും കഫോന്മാദമെന്നും ഇങ്ങനെ ഉന്മാദം മൂന്നായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. പിത്തോന്മാദമുള്ളവനെ ബന്ധനത്തിലിടേണ്ടതും.

ചന്ദ്രശുക്രാഷ്ടമാധീശാ ഗോചരേതരഗാ യദി
വിഷമാഷ്ടപവാസോത്ഥ ഉന്മാദ ഇതി നിർദ്ദേശൽ. ൨൩
കേതുമാന്ദ്യഹീനയുക്തേഷു ചൈവതത്ത്വപശുചിഭുക്തജഃ
സപാപേ പഞ്ചമേ ഭിതിവൈരാഗ്യോത്ഥസ്സഭൂമിജഃ. ൨൪
ക്രോധജോടമാഭിചാരാത്മഃ ഷഷ്ഠഗതപശുഭേഷു സഃ
ഗുർവാദിശാപസംഭൂതഃ പാപേ നവമസംസ്ഥിതേ
കല്യാണപഞ്ചഗവ്യാജുസേവാദി വിധീരതാം—ഇതി. ൨൫

അ—ചന്ദ്രശുക്രാഷ്ടമാധീശന്മാർ ഗോചരേതരന്മാരായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ വിഷമാഷ്ടപവാസോത്ഥമായ ഉന്മാദം ഭവിക്കുന്നുവെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇവർ കേതുമാന്ദ്യഹീനയുക്തന്മാരായിരിക്കുമ്പോൾ ഉന്മാദം അശുചിഭുക്തികമാണെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. പഞ്ചമം സപാപമായിരിക്കുമ്പോൾ ഉന്മാദം ഭിതിവൈരാഗ്യോത്ഥമായി ഭവിക്കുമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. പഞ്ചമം സഭൂമിജമായിരിക്കുമ്പോൾ ഉന്മാദം ക്രോധജമായി ഭവിക്കുമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. അനന്തരം അശുഭന്മാർ ഷഷ്ഠഗന്മാരായിരിക്കുമ്പോൾ ഉന്മാദം ആഭിചാരോത്ഥമായി ഭവിക്കുമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. പാപൻ നവമസംസ്ഥിതനായിരിക്കും വിഷയത്തിൽ ഗുർവാദിശാപസംഭൂതമാണെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇതുകൂടൽ കല്യാണപഞ്ചഗവ്യാജുസേവാദി വിധിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇന്നിന്ന കാരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ഉന്മാദമുണ്ടാകുമെന്നു് മേൽപറഞ്ഞുവല്ലോ. അവയിൽ ഏതു കാരണമെങ്കിലും ഉന്മാദമുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നു് അറിവാൻ വഴിയുണ്ടു് ഇവിടെ പറയുന്നത്. ചന്ദ്രൻ ശുക്രൻ അഷ്ടമാധിപൻ ഇവർ അനിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ വിഷമഭക്ഷണമെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഉപവാസമെന്നോ കൊണ്ടു് ഉന്മാദമുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നു പറയണം. മേല്പറഞ്ഞ ചന്ദ്രശുക്രാഷ്ടമാധിപന്മാർക്കു്

അ—വിസ്മയംഗനായി നഷ്ടസംജ്ഞനായി ഭിക്ഷയിൽ പതിക്കയും മേ
നോട് ഗാരിയായി ഭവിക്കയും പരമേശ്വരൻ വാണും രസിക്കയും വളരെനേരം സനാകായ
നായിഭവിക്കയും ക്ഷമയോടെ ഭവിക്കയും ചിതവണ്ണനായും പ്രമ
ദിയായും തോയാസകൃതനായും വികൃതവദനനായും ഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ഇതു
അപസ്മാരമാകുന്നു.

സാ—മെത്രെന്തെ മോറ കഴഞ്ഞു അവയവങ്ങൾക്കു ത്രാണിയില്ലാതെ ഭൂമിയിൽ വീഴുകയും വിളിച്ചാൽ ഓർത്തില്ലാതിരിക്കുകയും വായിൽനിന്നു നരവരികയും ചിലപ്പോൾ പരക്കുവചനങ്ങൾകൊണ്ടു സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ബോധംകെട്ടു വളരെനേരം ക്ഷീണിച്ചുകിടക്കും. കണ്ണുകൾ വട്ടത്തിലുരുട്ടി പല്ലുകടിക്കും. ശരീരം മഞ്ഞനിറമായും വരും. മനസ്സമാധാനംകൂടാതെ ചില വികാരങ്ങളെല്ലാം കാണിക്കും. കളിക്കുന്നതിനും കടിക്കുന്നതിനും മാരം വളരെ അസക്തി കാണിക്കും മുഖംകൊണ്ടും മറ്റും പല ശേഷ്ടികളും കാണിക്കും. ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ അപസ്താർബാധയുടെ ഉപദ്രവമാണെന്നു നിശ്ചയിക്കാം. രോഗംവിട്ടു എഴുന്നാൽ മുൻപിലത്തെപ്പോലെ സ്വസ്ഥതയെല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

അപസ്താർബാധ എന്നു പറയുന്നത് ബാധയാണെന്നു ചിലരും അതു രോഗമാണെന്നു മറ്റുചിലരും നിർബന്ധിക്കുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാ രോഗങ്ങൾക്കും അപ്രത്യക്ഷങ്ങളായ ഒരു രോഗശക്തികൾ ഉണ്ടു്. അതിനെ ആണു് ദേവത അല്ലെങ്കിൽ ബാധ എന്നു പറയുന്നത്. ബാധ(ദേവത)ബന്ധത്തോടുകൂടാതെ ഒരു രോഗവുമുണ്ടാകുന്നില്ല. പക്ഷെ ചിലതു് രോഗപ്രാധാന്യങ്ങളായും ചിലതു ബാധപ്രാധാന്യങ്ങളായും ഇരിക്കും. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ അപസ്താർബാധം ബാധപ്രാധാന്യമാണെന്നാണു് അധികം ആളുകളുടേയും പക്ഷം. എങ്കിലും ഗുണകർത്താവുതന്നെ ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഇതിനുപയുക്തങ്ങളായ ചില ചികിത്സകൾകൂടി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് രോഗത്തിനും പ്രാമാണ്യമുണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ചേരിട്ടു ഈ രോഗം ചികിത്സകൊണ്ടും മന്ത്രാന്തരാദികൾകൊണ്ടും ശമിച്ചതായും അനുഭവമുണ്ടു്.

ഈ ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറയപ്പെട്ടതു് പ്രധാനമായ അപസ്താർബാധിന്റെ ചേക്കേഴുമാണു്. സ്വരൂപവും ഇതുതന്നെ.

ശ്വസനാ മലിനാ നിദ്രാ ജ്വംഭികാൻശ്വനാ തഥാ
 ത്രാസിനീ മോഹിനീ ചാഥ രോദിനീ ക്രോധിനീ തഥാ. രൺ
 താപിനീ ശോഷിണീ ചൈവ ധ്വംസിനീ ചൈവ കീർത്തിതാഃ
 ഭൂത്യോ ദ്വാദശ വിഖ്യാതാ അപസ്താർബാധ സുപ്രിയാഃ. ൫൦
 ഏതാഃ സമസ്താ വ്യസ്താ വാ സംശ്രയന്തി നരം കില
 സ്വാഖ്യാനാർത്ഥവതീം ചേഷ്ടാം തത്രാഭിപ്രജയന്തി ച. ൫൧

അ—ശ്വസനയും മലിനയും നിദ്രയും ജ്വംഭികയും അപ്രകാരം അനശനയും ത്രാസിനിയും മോഹിനിയും രോദിനിയും അപ്രകാരം ക്രോധിനിയും താപിനിയും ശോഷിണിയും ധ്വംസിനിയും ഇങ്ങനെ അപസ്താർബാധിനു് സുപ്രിയകളായ പന്ത്രണ്ടു ദൂതികൾ വിഖ്യാതകളായി ഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇവകൾ സമസ്തകളായിട്ടോ വ്യസ്തകളായിട്ടോ നരനെ സംശ്രയിക്കുന്നുപോൽ. അവനിൽ സ്വാഖ്യാനാർത്ഥവതിയായ ചേക്കേഴയെ അഭിപ്രജിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

സാ—അപസ്താർബാധയെ പന്ത്രണ്ടു ദൂതികളുണ്ടു്. അപസ്താർബാധിന്റെ പ്രേരണയാൽ ഈ ദൂതികളെ ഓരോന്നിനേയോ അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നിലധികം ദൂതിമാരേയോകൊണ്ടു് മനുഷ്യരെ ഉപദ്രവിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ദൂതികളിൽ ഏതൊന്നാണോ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു്. അതിന്റെ പേരിനു് അനുകൂലമായ ചേഷ്ടകളാണു് രോഗിയിൽ കാണപ്പെടുന്നതു്. മുൻപറഞ്ഞ അപസ്താർബാധിന്റെ പൂർണ്ണലക്ഷണം വരുന്നതിനു മുൻപും പിൻപും ഈ ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും. ആ ദൂതിമാരിൽ ൧ ശ്വസന. അതു് ഉപദ്രവിക്കുവാനോ അണുപുണ്ടാകും. ൨. മലിന. അതിന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടായാൽ ശരീരത്തേജസ്സിനെ കുറച്ചു മലിനതയെ ഉണ്ടാക്കും. ൩. നിദ്ര. അതിന്റെ ഉപദ്രവം വന്നാൽ ഉറക്കത്തെ വെടിപ്പാക്കും. ൪. ജ്വംഭിക. അതിന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടായാൽ കോട്ടുവാ ഇടീക്കും. ൫. അനശന അതിന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടായാൽ ഭക്ഷണം വെറുക്കും. ൬. ത്രാസിനി ഇതിന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടായാൽ മനസ്സിൽ വലിയ ഭയമുണ്ടാകും. ൭. മോഹിനി. ഇതിന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടായാൽ ബോധക്കേടിനെചെയ്യും. ൮. രോദിനി. ഇതിന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടായാൽ കരച്ചിലുണ്ടാകും. ൯. ക്രോധിനി. ഇതു ഉപദ്രവിച്ചാൽ കോപമുണ്ടാകും. ൧൦. താപിനി. ഇതു് ഉപദ്രവി

പൂൽ ചുട്ടുനീറലുണ്ടാകും. ൧൧. ശോഷിണി. ഇതിന്റെ ഉപദ്രവംകൊണ്ടു ശരീരം മലിനം. ൧൨. ധപംസിനി. ഇതിന്റെ ഉപദ്രവം ഉണ്ടായാൽ ശരീരത്തെ നശിപ്പിക്കും.

രോഗദാതാക്കന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങളിൽ ബലവാനായ ഗ്രഹം ലഗ്നാദിഭാവങ്ങളിൽ വച്ച് ഏതാമത്തെ ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവോ ശപസനാദിയായി അത്രാമത്തെ ദൂതിയുടെ ഉപദ്രവമുണ്ടെന്നു പറയണം. രോഗദാതാക്കന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങളിൽ അധികംപേക്ക് ബലമുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ സ്ഥിതി ആശ്രയിച്ച് അത്രയും ദൂതികളുടെ ഉപദ്രവമുണ്ടെന്നു പറയണം. ഈ വിഷയത്തിൽ പല പക്ഷങ്ങളുമുണ്ട്. ഇരുമുഖേന സിദ്ധിക്കുന്ന ഉപദേശത്തെ ഈ ഘട്ടത്തിലെല്ലാം ആധാരമെന്നു അറിയേണ്ടതാണ്.

ശമായാദാവപസ്താദേ കൃശ്ണാസ്ഥീബലിമാഹമേൽ
സുദർശനേന ജുഹ്വയാൽ ത ലാൻ ക്രോധാഗ്നിനാഥവാ
പ്രത്യക്ഷമസഹസ്രേണ ഘോരാപസ്താമശാന്തയേ—ഇതി. ൫൨

അ—അപസ്താരം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ ശമത്തിനായി ആദിയിൽ കൃശ്ണാസ്ഥീബലിയെ ആഹരിക്കണം. പ്രത്യക്ഷസഹസ്രമായ സുദർശനംകൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ ക്രോധാഗ്നികൊണ്ടോ ഘോരാപസ്താരശാന്തിക്കായി തിലങ്ങളെ ഹവനം ചെയ്യണം.

സാ—അപസ്താരോപദ്രവമുണ്ടായാൽ ശമിപ്പിക്കുന്നതിനായി ആദ്യമായി കൃശ്ണാസ്ഥീബലിയെ നടത്തണം. ശക്തിമത്തായ അപസ്താരരോഗത്തിന് സുദർശനമന്ത്രം കൊണ്ടോ ക്രോധാഗ്നിമന്ത്രംകൊണ്ടോ തിലദഹനം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഹോമത്തിനുവേണ്ടിയിരിക്കുന്ന മന്ത്രത്തിൽ എത്ര അക്ഷരമുണ്ടോ അത്ര ആയിരം ഉരുവ് മന്ത്രം ജപിക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെ അപസ്താരലക്ഷണം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

ദൃഷ്ടാ ഗ്രന്ഥാന്തരേ പ്രശ്നവിഷയേഽപസ്മുതോ ഹിതാഃ
ലിഖിതാസ്തത്ര ലിഖ്യന്തേ ചികിത്സാ അപി കാശ്ചന. ൫൩

അ—പുണ്ഡ്രവിഷയമായ ഗ്രന്ഥാന്തരത്തിൽ അപസ്മുതിയിൽ ഹിതകളായിട്ടു ലിഖിതകളായി ദൃഷ്ടകളായ ചില ചികിത്സകളും ഇവിടെ ലേഖനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—അപസ്താരശമനത്തിന് ഉതകുന്ന ചില ചികിത്സകൾ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അതുകളെക്കൂടി ഇവിടെ എഴുതുന്നു.

സിന്ധൂത്ഥപൃഷ്ഠികാളീകഷ്ടകണ്ഠാഗ്നിദിഃ കൃതം ചൂണ്ണം
നസി യോജയേത്തു ശസ്തം തീവ്രാപസ്താമശാന്തയേ പുംസാം. ൫൪

അ—സിന്ധൂത്ഥപൃഷ്ഠികാളീകഷ്ടകണ്ഠാഗ്നികളെക്കൊണ്ടു കൃതമായ ചൂണ്ണം നസ്സുകൽ യോജിപ്പിക്കണം. ഇതു പുമാന്മാരുടെ തീവ്രാപസ്താരശാന്തിക്കായി ശസ്തം മറക്കുന്നു.

സാ—ഇതുപു തേക്കടവേരു കൊട്ടം തിപ്പലി കക്കടകന്തംഗി ഇവ പൊടിച്ചു അതുകൊണ്ടു വിധിപ്രകാരം നസ്യം ചെയ്താൽ കഠിനമായ അപസ്താരത്തിനുകൂടി ശമനം വരുന്നതാണ്.

ബ്രഹ്മീരസേ ധൃതവചാമയശംഖപുഷ്പീ-
ധാത്രിസമുദ്ഭവരസേ മധുകാനപിതം ച
സിലാത്ഥഹിംഗുസഹിതേ വൃഷഭസ്മുതേ
പാനാദിനാ ഹമതി സപ്തിമപസ്മുതിം തൽ. ൫൫

അ—യാതൊന്നു ധൃതവചാമയശംഖപുഷ്പീധാത്രിസമുദ്ഭവരസമായ ബ്രഹ്മീരസത്തിൽ മധുകാനപിതമായി ഭവിക്കുന്നുവോ ആ സപ്തിസ്സും യാതൊന്നു സിലാത്ഥഹിംഗുസഹിതമായ വൃഷഭസ്മുതത്തിൽ പകപമായി ഭവിക്കുന്നു. ആ സപ്തിസ്സും പാനാദികൊണ്ടു അപസ്മുതിയെ ഹരിക്കുന്നു.

സാ—ശംഖപുഷ്പം നെല്പിക്കാ ബ്രഹ്മി ഇവ ഇടിച്ചുവിഴിഞ്ഞ നീരിൽ വയമ്പു കൊട്ടം ഇരട്ടിമധുരം ഇവ കല്പംചേർത്തു കാച്ചിയ നെയ്യ് സേവിക്കുകയും നസ്യം ചെയ്യു

കയും ചെയ്താൽ അപസ്താരശാഗം ശമിക്കും. കൂടാതെ കാളമൂത്രവും ആട്ടിൻമൂത്രവും കൂട്ടിച്ചേർത്തു അതിൽ കടുകും കായവും കൽക്കം ചേർത്ത് കാച്ചിയ നെയ്യും അപസ്താരശമനത്തിനായി സേവിക്കുന്നതിനും നസ്യം ചെയ്യുന്നതിനും നല്ലതാണ്.

ത്രിവൃദിളംഗത്രിഫലാഗ്നിവിശാ -
വ്യാഘാതസിന്ധൂതനകണ്ണൈശ്ച മാവൽ
ബ്രഹ്മീരസേ സദ്ഗ്നിദിദം പ്രശസ്തം
പുംസാമപസ്താരവിനാശനായ.

൫൩

അ—ത്രിവൃദിളംഗത്രിഫലാഗ്നിവിശാപവ്യാഘാത സിന്ധൂതനകണ്ണൈശ്ചൈകൈഃ വേണ്ടുംവണ്ണം അംബീരസത്തിൽ പകപമായ ഈ സദ്ഗ്നിസ്സ് പുമാന്മാർക്ക് അപസ്താരവിനാശനത്തിനായി പ്രശസ്തമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ബ്രഹ്മീരീരിൽ ത്രികോൽപക്കൊന്ന, വാഴാലരി, ത്രിഫല, കൊടുവേലിക്കിഴങ്ങ്, ചുക്ക്, കൊന്നത്തൊലി, ഇനൂപ്പ്, തിപ്പലി ഇവ കൽക്കമായി ചേർത്തു കാച്ചിയ നെയ്യ് സേവിക്കയും നസ്യം ചെയ്യയും ചെയ്താൽ അപസ്താരം ശമിക്കും.

മഞ്ജിഷ്ഠാഗ്നിവിളംഗകഷ്ണജനീ മന്യൂത്രിവൃച്ഛാമിബാ-
ഭാദ്യീതികതകശംഖപഷ്പസഹിതൈരേലാചചാന്തഷ്ടിഭിഃ
പാഠാമാഗധിസംയുതം ഘൃതാനിദം ഗദവ്യഷ്ട സിദ്ധം നൃണാം
തീവ്രാപസ്തതിദോഷവിസ്തൃതിഹരം കഷ്ടാപഹം കാന്തിദം—ഇതി.

അ—മഞ്ജിഷ്ഠാഗ്നിവിളംഗകഷ്ണജനീ മന്യൂത്രിവൃച്ഛാരിണാം ഭാദ്യീതികതകശംഖപഷ്പസഹിതങ്ങളായ ഏലാചചാന്തഷ്ടികളെക്കൊണ്ട് ഗദ്വുങ്ങളിൽ പാഠാമാഗധിസംയുതമായിട്ട് സിദ്ധമായ ഈ സദ്ഗ്നിസ്സ് നക്കുക തീവ്രാപസ്തതിദോഷവിസ്തൃതിഹരമായും കഷ്ടാപഹമായും കാന്തിദമായും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—പാല് കൈസ് ഗോമൂത്രം ചാണകനിൽ ഇവ കലർത്തി നെയ്യുചേർത്ത് അതിൽ മഞ്ചട്ടി കൊടുവേലിക്കിഴങ്ങ് വിഴാലരി കൊട്ടം വരട്ടമഞ്ഞൾ മുത്തങ്ങാ ത്രികോൽപക്കൊന്ന നന്നാറിക്കിഴങ്ങ് മരമഞ്ഞൾതൊലി പത്തരിച്ചുണ്ട ശംഖുപഷ്പത്തിൽ വേരും ഏലത്തരി വയമ്പ് എരുളിമധുരം പാടത്താളിക്കിഴങ്ങ് തിപ്പലി ഇവ കൽക്കമായി കാച്ചിയ നെയ്യ് സേവിച്ചാൽ കഠിനമായ അപസ്താരംകൂടി ശമിക്കും. കാർക്കരവ് കഷ്ണം മുതലായവ ശമിക്കയും ശരീരത്തിന്നു കാന്തിയുണ്ടാകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ ശാസ്ത്രാന്തരസിദ്ധങ്ങളായ ചികിത്സാഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ അവസാനിച്ചു.

പാപഗ്രഹേക്ഷിതം ലഗ്നം രന്ധ്രം രവിജ്വലീക്ഷിതം
രന്ധ്രേരശോ വിബലോ യോഗ ഏഷ ഭക്തവിരോധകൃൽ. ൫൪

അ—ലഗ്നം പാപഗ്രഹേക്ഷിതമായും രന്ധ്രം രവിജ്വലീക്ഷിതമായും രന്ധ്രേശൻ വിബലനായും ഭവിക്കുമെങ്കിൽ ഈ യോഗം ഭക്തവിരോധകൃത്തായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ലഗ്നത്തിൽ പാപഗ്രഹങ്ങളും അഷ്ടമത്തിൽ ശനിയും നോക്കുകയും അഷ്ടമാധിപൻ ബലഹീനനായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഭക്ഷണത്തിന്നു തടവുണ്ടെന്നു പറയണം. അതായത് ചോറ് തൊണ്ടയിൽനിന്നും ഇറക്കുന്നതിന്നു നിഷ്ഠി ഇല്ലാത്തവിധം ചില ഉപദ്രവങ്ങളോ ചോറിനെപ്പറ്റി കഠിനമായ വെറുപ്പോ മറ്റോ ഉണ്ടാകുമെന്നു സാരം.

ലഗ്നേ പാപേക്ഷിതേ ലഗ്നനാഥേ നീചാരിരാശിഭഗ
ശുക്രയുക്തക്ഷിതം രന്ധ്രമേഷ യോഗഃ പ്രമേഹകൃൽ. ൫൫

അ—ലഗ്നം പാപേക്ഷിതമായും ലഗ്നനാഥൻ നീചാരിരാശിഗനായും ഇരിക്കുമ്പോൾ രന്ധ്രം ശുക്രയുക്തക്ഷിതമായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഈ യോഗം പ്രമേഹകൃത്തായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ലഗ്നത്തിൽ പാപദൃഷ്ടി വരികയും ലഗ്നശൻ നീചത്തിലോ ശത്രുക്ഷേത്രത്തിലോ നില്ക്കുകയും അഷ്ടമത്തിൽ ശുക്രന്റെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ വരികയും ചെയ്താൽ പ്രമേഹരോഗമുണ്ടെന്നു പറയണം.

സിംഹേക ക്ഷുക്ഷിജേത്യാദ്യൈർവ്യാധയോ യത്ര കീർത്തിതാഃ ആരൂഢവിഷയേ പൂർവ്വം ചിന്തയേദിഹ താനപി. ൯൦

അ—സിംഹേകക്ഷുക്ഷിജേത്യാദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ട് മുൻപേ ആരൂഢവിഷയത്തിൽ യാവചില റ്റുധികൾ കീർത്തിതങ്ങളായി. അതുകൂടേയും ഇവിടെ ചിന്തിക്കണം.

സാ—മുൻപേ ആരൂഢമലം പറഞ്ഞ ഘട്ടത്തിൽ (സിംഹേകക്ഷുക്ഷിജേത്യാധി) എന്നാലിയായി രോഗങ്ങളെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ ആ വചനമനുസരിച്ചുകൂടി രോഗനിരൂപണം ചെയ്യുകൊള്ളണം.

മൂർത്തിഭേദാ തജാം ഭേദാഃ പ്രശ്നാനുഷ്ഠാനപദ്ധതൌ പ്രോക്താ ഭുസ്ഥവിഹംഗാനാം ലിഖ്യന്തേഽത്ര ച തേ തഥാ.

അ—ഭുസ്ഥവിഹംഗങ്ങളുടെ മൂർത്തിഭേദങ്ങളും തക്കകളുടെ ഭേദങ്ങളും പ്രശ്നാനുഷ്ഠാനപദ്ധതിയിൽ പ്രോക്തങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. അതുകൂടും ഇവിടെ അപ്രകാരം ലേഖനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—പ്രശ്നത്തിൽ ഭുസ്ഥവാരായ (അനിഷ്ടസ്ഥനാരായ) സൂക്ഷ്മാദിഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് ദേവതാഭേദങ്ങളും രോഗഭേദങ്ങളും പ്രശ്നാനുഷ്ഠാനപദ്ധതിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ പദ്യങ്ങളെത്തന്നെ ഇവിടെ എടുത്തെഴുതുന്നു.

പിത്തോഷ്ണജ പരതാപദേഹപതനാപസ്മാരഹൃൽക്രോധജ-
വ്യാധീൻവക്തിരപിർഭഗാൻത്രിഭയം തപശ്ചോഷമസ്ഥിസ്രുതിം
വൃക്ഷാഗ്നുസ്മവിഷാത്തിദാരതനയവ്യാപച്ചതുഷ്ണാത്ഭയം
ചോരക്ഷാപതിധർമ്മദൈവമണഭൂഭൂതശഭ്രതാദിഭയം. ൯൨

അ—രവി പിത്തോഷ്ണജ പരതാപദേഹപതനാപസ്മാരഹൃൽക്രോധജവ്യാധികളേയും ഭഗാൻത്രിഭയത്തേയും തപശ്ചോഷത്തേയും അസ്ഥിസ്രുതിഭയേയും വൃക്ഷാഗ്നുസ്മവിഷാത്തിദാരതനയവ്യാപച്ചതുഷ്ണാത്ഭയത്തേയും ചോരക്ഷാപതിധർമ്മദൈവമണഭൂഭൂതശഭ്രതാദിഭയത്തിൽനിന്ന് ഭയത്തേയും വെച്ചിരിക്കുന്നു.

സാ—ആദിത്യൻ അനിഷ്ടഫലദാതാവായാൽ പിത്തരോഗം ഉഷ്ണജപരം നീറൽ വീഴ്ച, അപസ്മാരം ഹൃദയരോഗം ഉദരവ്യാധി നേത്രരോഗം ശത്രുഭയം തപശ്ചോഷം അസ്ഥിസ്രാവം വൃക്ഷാദികളിൽനിന്നും അഗ്നിനിമിത്തവും അസ്പന്ദങ്ങൾകൊണ്ടും ഉപദ്രവം വിഷഭയം ഭായുദുഃഖം പത്രദുഃഖം നാല്പാലിവർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നും ഭയം കള്ളന്മാരിൽനിന്നും രാജാവിൽനിന്നും ഉപദ്രവം ധർമ്മദൈവങ്ങളുടേയും സപ്പദൈവങ്ങളുടേയും ശിവഭൂതങ്ങളുടേയും അനിഷ്ടം ഇവയെല്ലാം ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം.

അനിഷ്ടഗനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ ബലഹാനി ഭാവസംബന്ധം ബാധകാധിപബന്ധം യോഗപ്രാധാന്യം മുതലായവയെ നല്ലപോലെ വിചാരിച്ചുവേണം മേൽപ്പറഞ്ഞ ഫലങ്ങൾ പറയേണ്ടതു്. അല്ലാതെ അനിഷ്ടസ്ഥനായ ഗ്രഹത്തിനു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ദോഷങ്ങളെല്ലാം സംധാരണ പറഞ്ഞുകൂടാ.

നിദ്രാലസ്യകമാതിസാരപിടകാശ്ശീതജപരം ചന്ദ്രമാഃ
ശൂംഗൃബ്ജാഹതിമഗ്നിമാന്ദൃകശതായോഷിദ ധ്വമാകാമിലാഃ
ചേതശ്ശ്രാന്തിമസൃഗപികാരമുകാദിഭീതിഞ്ച ബാലഗ്രഹാൽ
ഭഗ്നാകിന്നരധർമ്മദൈവമണഭൂക്ഷാച്ച പീഡാം വദേൽ. ൯൩

അ—ചന്ദ്രമസ്ത്വ നിദ്രാലസ്യകമാതിസാരപിടകകളേയും ശീതജപരത്തേയും ശൂംഗൃബ്ജാഹതികളേയും അഗ്നിമാന്ദൃകശതായോഷിദപിമാകാമിലകളേയും ചേത

ശത്രുാന്തിയേയും അന്യഗചികാരത്തേയും ഉദകത്തിൽനിന്നു ജീതിയേയും ബാലഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്നും ഭുജ്ഞാകുന്നരധർമ്മദൈവമണഭൂട്ടക്ഷകൽനിന്നും പീഡയേയും വദിക്കണം.

സം—ചന്ദ്രൻ അനിഷ്ടഫലദാതാവായാൽ അസമയങ്ങളിൽ ഉറക്കവും ഉത്സാഹക്കുറവും കഫദോഷത്താൽ അതിസാരം ഒരുതരം കുരുക്കൾ ശിതജ്വരം ഇവയും കൈവയലുള്ള ഒത്തുകളിൽനിന്നും ജലജീവികളിൽനിന്നും ഉപദ്രവവും ഭോജനക്കേടും മെലിച്ചിലും ഭോജ്യനിമിത്തം ആപത്തും കാമില എന്ന രോഗവും മനസ്സിന്നു തളച്ചയും രക്ഷാദുഷണം നിമിത്തം ഉണ്ടാകാവുന്ന ചില രോഗങ്ങളും വെള്ളത്തിൽവെച്ചു ഭയവും ബാലഗ്രഹങ്ങളേയും ഭുജ്ഞാഭഗവതി കിന്നരൻ ധർമ്മദൈവം സ്വപ്നദൈവം യക്ഷൻ ഇവരുടെ ഉപദ്രവവും ഉണ്ടാകും. ഇവിടെയും അവരവർക്കുള്ള കർമ്മതപഃനോക്കി രോഗങ്ങളേയും ബാധകളേയും കല്പിക്കണം.

തൃഷ്ണാസൃക്ഷോപപിത്തജ്വരമനലവിഷഃശ്വാത്രികഷ്ടാക്ഷിരോഗാൻ
ഗുന്മാപസ്താരമജ്ജാവിഹതിപരുഷതാപാമികാദേഹദംഗാൻ
ഭൂപാരിസ്തേനപീഡാം സഹജസുതസുഹൃദൈപരയുദ്ധം വിധന്തേ
രക്ഷാഗന്ധർവ്വോരഗ്രഹഭൗമവനീസുനരൂർദ്ധ്വാംഗരോഗം.

അ—അവനീസുന തൃഷ്ണാസൃക്ഷോപപിത്തജ്വരത്തേയും അനലവിഷാശ്വാത്രികഷ്ടാക്ഷിരോഗങ്ങളേയും ഗുന്മാപസ്താരമജ്ജാവിഹതിപരുഷതാപാമികാദേഹദംഗങ്ങളേയും ഭൂപാരിസ്തേനപീഡയേയും സഹജസുതസുഹൃദൈപരയുദ്ധത്തേയും രക്ഷാഗന്ധർവ്വോരഗ്രഹഭൗമയത്തേയും ഉപദ്രവംഗരോഗത്തേയും വിധാനം ചെയ്യുന്നു.

സം—പ്രശ്നവശാൽ ചൊല്ല അനിഷ്ടഫലദാതാവായാൽ തണ്ണീർദാഹം രക്തദുഷ്ടം പിത്തകോപാധികൃത്താൽ ഉള്ള ജ്വരം അഗ്നിഭയം വിഷഭയം ആയുധഭയം കഷ്ടരോഗം നയനരോഗം ഗുന്മാവ്യാധി അപസ്താരം മജ്ജ എന്ന ധാതുവിന്റെ നാശം ശരീരത്തിന്നു സ്തിഗ്ദ്ധത ഇല്ലാതാകുക ചർദ്ദി ശരീരം ഉടവുചതവുകളാൽ ദുർബലപ്പെടുക രജകോപം ശത്രുപീഡ കള്ളന്മാരിൽനിന്നുള്ള ഉപദ്രവം സഹോദരന്മാർ പുത്രന്മാർ ബന്ധുക്കൾ ഇവരോടു വിരോധവും കലഹവും രക്ഷസ്സ് ഗന്ധർവ്വൻ മുതലായ ഘോരബാധകളുടെ ഉപദ്രവം വിശേഷിച്ചു ശിരോരോഗം ഇവകൾ ഉണ്ടാകും.

ഭ്രാന്തിം ദുർവചനം ദുഗാമയഗളശ്വാണോത്ഥരോഗാൻ ജ്വരം
പിത്തശ്ലേഷുസമീരജം വിഷമപി തപഗ്ദോഷപാണ്ഡപാമയാൻ
ഭുസപ്തഞ്ച വിചർച്ചികാഗ്നിപതനം പാരുഷ്യബന്ധശ്രമാൻ
ഗന്ധർവ്വക്ഷിതിഹർമ്മുവാസമയുഭിർജ്ജ്ഞാ വക്തി പീഡാം പഗൈഃ.

അ—ജ്ഞൻ ഭ്രാന്തിയേയും ദുർവചനത്തേയും ദുഗാമയഗളശ്വാണോത്ഥരോഗങ്ങളേയും പിത്തശ്ലേഷുസമീരജമായ ജ്വരത്തേയും വിഷത്തേയും തപഗ്ദോഷപാണ്ഡപാമയങ്ങളേയും ഭുസപ്തത്തേയും വിചർച്ചികാഗ്നിപതനത്തേയും പാരുഷ്യബന്ധശ്രമങ്ങളേയും ഗന്ധർവ്വക്ഷിതിഹർമ്മുവാസമയുക്കളെക്കൊണ്ടും ഖഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഉള്ള പീഡയേയും വദിക്കണം.

സം—ബുധൻ അനിഷ്ടഫലദാതാവായാൽ ചിത്തഭ്രാന്തി അസഭ്യവാക്യ പറയുക നയനരോഗം കഴുത്തു മുക്ക് ഇവയ്ക്കു രോഗം ത്രിദോഷകോപം നിമിത്തം ജ്വരരോഗം വിഷഭയം തപഗ്ദോഷം പാണ്ഡുരോഗം ഭുസപ്തം കഠേക ചൊരി ഉണ്ടാകുക തീവീഴുക പരുഷവാക്കു പറയുക ബന്ധനത്തിലിരിക്കുക അത്യദ്ധപാനം ചെയ്യുക ഇവയും ഗന്ധർവ്വൻ ഭൂലോകത്തുള്ള മാളികകളിൽ നിവസിക്കുന്ന കിന്നരന്മാർ ഇവരുടെ ഉപദ്രവവും പക്ഷിബാധാപീഡയോ അല്ലെങ്കിൽ കഴുകൻ മുതലായ പക്ഷികളിൽനിന്നോ ഉപദ്രവമുണ്ടാകും.

ഗുന്മാശ്ശജ്വരശോകമോഹകഫമജശ്വാത്രികമഹാമയാൻ
ദേവസ്ഥാനനിധിപ്രപീഡനമഹീദേവശശാപോത്ഥവം
രോഗം കിന്നരയക്ഷദേവമണഭൂപിദ്വാധരാദ്യുത്ഭവം
ജീവസ്സപയതി സ്വയം ബുധഗുരൂ കൃഷ്ണാപചാരോദ്ഭവം.

അ—ജീവൻ ഗുണാശ്രയപരശോകമോഹകഫലശ്രോത്രാന്തിമോഹായങ്ങളേയും മോഹസ്ഥാനനിധിപ്രപീഡനമഹീദേവേശശാപോഭവമായ രോഗത്തെയും കിന്നരയക്ഷ ദേവമണിദളപിദ്വാധരാദ്യഭവമായ രോഗത്തെയും ബുധഗുരുക്കന്മാർ തന്നെ കൃഷ്ണാപചാരോത്ഭവമായ രോഗത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

സാ—വ്യാഴം അനിഷ്ടഫലദാതാവായിവന്നാൽ ഗുരുരോഗം ആശുരരോഗം ജ്വരം ഷോധാക്കുട കഫകോപം ഹേതുവായി ചെവിക്ക് രോഗവും പ്രമേഹവ്യാധിയും ദേവസന്നിധിയിൽനിന്നു നിധിധനാപഹരണംനിമിത്തവും ബ്രാഹ്മണശാപംകൊണ്ടും കിന്നരൻ യക്ഷൻ സൂപ്പും വിദ്വാധരന്മാർ ഇവരുടെ കോപംകൊണ്ടും രോഗാദികളുമുണ്ടാകും ബുധനും വ്യാഴവും അനിഷ്ടദാതാക്കന്മാരായാൽ സംമാന്വേന വിഷ്ണുകോപംതന്നെ രോഗകാരണമെന്ന് അറിയണം.

പാണ്ഡുശ്ലേഷമതൽപ്രകോപനയനവ്യാപത്തിതന്ത്രിശ്രമാൻ
ഗുഹ്യാസ്യാമയമൃതകൃശ്രമദനവ്യാപത്തിശുക്ലസ്മുതീഃ
വാസസ്മീതക്ഷിദേഹകാന്തിവിഹതിം ശോഫാമയം യോഗിനി-
യക്ഷീമാതുഗണാഭ്യേം പ്രിയസുഹൃദ്ഭംഗം സിതഃ സുചയേൽ. ന്റെ

അ—സിതൻ പാണ്ഡുശ്ലേഷമതൽപ്രകോപനയനവ്യാപത്തിതന്ത്രിശ്രമങ്ങളേയും ഗുഹ്യാസ്യാമയമൃതകൃശ്രമദനവ്യാപത്തിശുക്ലസ്മുതീകളേയും വാസസ്മീതക്ഷിദേഹകാന്തിവിഹതിയേയും ശോഫാമയത്തെയും യോഗിനിയക്ഷീമാതുഗണത്തിൽനിന്നു ഭയത്തെയും പ്രിയസുഹൃദ്ഭംഗത്തെയും സൂചിപ്പിക്കും.

സാ—ശുക്രൻ അനിഷ്ടഫലദാതാവായിനിന്നാൽ പിത്തരോഗവും കഫവാതകോപംനിമിത്തം ഉണ്ടാകാവുന്ന ചില രോഗങ്ങളും നയനരോഗം ഉത്സാഹക്കുറവു് അത്യാലസംനിമിത്തം തളച്ചു, ഗുഹ്യാരോഗം, മുഖരോഗം, മൂത്രകൃമം, മനേവികാരംനിമിത്തമുള്ള ആപത്തുകൾ ശുക്ലസ്രാവം, വസ്രനാശം, ഭ്രാന്താനാശം, കൃഷിനഷ്ടം ശരീരകാന്തിയില്ലാതെ ആവുക ശരീരം നീളോഷ്ണതാൽ വീക്കംഇവയും, യോഗിനി, യക്ഷി, മാതൃക്കൾ ഇവരുടെ കോപവും ബന്ധുജനങ്ങൾക്കു നാശവും ഉണ്ടാകും.

വാതശ്ലേഷവികാരപാദവിഹതിരാപത്തിതന്ത്രിശ്രമാൻ
ഭ്രാന്തിം കക്ഷിരഗന്തരജ്ജ്വലതകധംസഞ്ച പശ്ചാഹതിം
ഭ്രാന്താപത്രവിപത്തിമംഗവിഹതിം ഹൃത്താപമക്കാത്മജാ
വൃക്ഷാശ്ശക്ഷതിമാഹ കശ്ശലഗണൈഃ പീഡാംപിശാചാഭിഭിഃ.

അ—അക്കാത്മജൻ വാതശ്ലേഷവികാരപാദവിഹതികളേയും ആപത്തിതന്ത്രിശ്രമങ്ങളെയും ഭ്രാന്തിയേയും കക്ഷിരഗന്തരജ്ജ്വലതകധംസത്തെയും പശ്ചാഹതിയേയും ഭ്രാന്താപത്രവിപത്തിയേയും അംഗവിഹതിയേയും ഹൃത്താപത്തെയും വൃക്ഷാശ്ശക്ഷതിയേയും പിശാചാഭികളായ കശ്ശലഗണങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള പീഡയേയും ബ്രവിക്കുന്നു.

സാ—ശനി അനിഷ്ടഫലദാതാവായിനിന്നാൽ വാതകഫകോപംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങളും പാദരോഗവും പലവിധമാപത്തുകളും ഉത്സാഹക്കുറവും തളർച്ചയും ചിത്തമേവം വയറിൽ സുഖക്കേടും ഭൂതന്മാർ നാല്ക്കാലികൾ പുത്രന്മാർ ഭ്രാന്തു ഇവർക്കു് ആപത്തും അംഗവൈകല്യവും വൃക്ഷാദികളിൽനിന്നോ കല്ലുകളെക്കൊണ്ടോ ശരീരക്ഷതിയും പൈശാചികങ്ങളായ ബാധകളുടെ ഉപദ്രവവും ഉണ്ടാകും.

സ്വഭാനുസ്താനതാപകഷ്ടവിഷമവ്യാധീൻ വിഷം കൃത്രിമം
പാദാന്തിഞ്ച പിശാചപന്നഗഭയം ഭ്രാന്താതന്ത്രജാപദം
ബ്രഹ്മക്ഷത്രവിമോധശത്രുജഭയം കേതുസ്ത സംസൂചയേൽ
പ്രേതോത്ഥം ച ഗദം വിഷഞ്ച ഗുളികഃ സപ്താന്തിമാശ്ചമകം.

അ—സ്വഭാനു തന്താപകഷ്ടവിഷമവ്യാധികളേയും കൃത്രിമമായ വിഷത്തെയും പാദാന്തിയേയും പിശാചപന്നഗത്തെയും ഭ്രാന്താതന്ത്രജാപത്തിനെയും ബ്രഹ്മക്ഷത്രവി

രോധശത്രുജയത്തെയും സംസൃചിപ്പിക്കും. കേതു ആകട്ടേ പ്രേതോത്ഥമായ ഗഭത്തെ കൂടി സംസൃചിപ്പിക്കും. ഗുളികൻ വിഷത്തെയും സർപ്പാർത്തിയേയും ആശേഷചകുന്തെയും കൂടി സംസൃചിപ്പിക്കും.

സാ—രാഹു അനിഷ്ടഫലദാതാവായി നിന്നാൽ ഭോജത്തിന് മൂട് കുഷ്ഠം പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ പലമാതിരി വ്യാധികൾ ശേഷധാരികളെക്കൊണ്ടോ മാന്ത്രികംകൊണ്ടോ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട വിഷം പാദരോഗം വൈശാചികോപദ്രവം സുച്ഛിതി ഭായ്യം പത്രനാക്കും ഭുഖം ബ്രഹ്മണരോടും ക്ഷത്രിയരോടും വൈരം ശത്രുക്കൾ നിമിത്തമുള്ള ദുരിതം ഇവകളെല്ലാം ഉണ്ടാകും. കേതു അനിഷ്ടഫലദാതാവായി നിന്നാൽ മേല്പറഞ്ഞ ഫലങ്ങൾക്കു പുറമേ പ്രേതബാധകൾ നിമിത്തം ഉണ്ടാകാവുന്ന രോഗങ്ങളും ഗുളികൻ അനിഷ്ടഫലദാതാവായി നിന്നാൽ മേല്പറഞ്ഞ രാഹുകേതുക്കളുടെ ഫലങ്ങൾക്കു പുറമേ സുച്ഛിദൈവകോപവും ആശേഷചവും വിഷഭയവും ഉണ്ടാകും. ഗുളികനെക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിഷം പേപ്പട്ടി മുതലായ ജന്തുക്കളിൽനിന്നുള്ളവയാണു്.

ബാധാം പക്ഷിപിശാചജാം ദശമഗോ മന്ദോഥ സദ്യേക്ഷിതോ വീക്ഷാപ്രാണഭയം വിഷബാ ഗുളികോ ദേഹാഷ്ടമസ്ഥാനഗഃ പാപാഃ ഷഷ്ഠഗതാസ്തഥോദമജ്ജം മന്യോസാസുഗാമോ ജപരം ലഗ്നാസ്തോപഗതോപൃജീണ്ണജന്തുജം ചന്ദ്രോടിപീഡാം മിപൈ.

അ—ദശമഗനായ മന്ദൻ പക്ഷിപിശാചജയായ ബാധയേ സൃചിപ്പിക്കും. അനന്തരം സദ്യേക്ഷിതനായി ഭോജാഷ്ടമസ്ഥാനഗനായ ഗുളികൻ വീക്ഷാപ്രാണഭയമായ വിഷത്തെ ചെയ്യുന്നു. അപ്രകാരം ഷഷ്ഠഗതനായ പാപന്മാർ ഉദമജ്ജിക്കനെയും രന്ധ്രാസ്തഗാരൻ ജപരത്തെയും ലഗ്നാസ്തോപഗനായ ആരൻ അജീണ്ണരുക്കിനെയും രിപുവിൽ സ്ഥിതനായ ചന്ദ്രൻ അരിപീഡയേയും ചെയ്യുന്നു.

സാ—പത്താമെത്തു ശനിനിന്നാൽ പക്ഷിബാധയുടെ ഉപദ്രവത്തെ പറയണം. അഥവാ പക്ഷിബാധയേയും പിശാചബാധയേയും പറയാം. ഗുളികൻ ലഗ്നത്തിലോ അഷ്ടമത്തിലോ വരികയും രാഹു നോക്കുകയും ചെയ്താൽ വിഷവസ്തുക്കൾ കാണുന്നതിനും മണക്കുന്നതിനും ഇടയായി എന്നും അതുകൊണ്ടു വിഷാനുഭവഭോഷമുണ്ടായി എന്നും പറയണം. ആറിൽ പാപന്മാർ നിന്നാൽ വയറ്റിൽ ദീനത്തെ പറയണം. എട്ടിൽ ചൊവ്വ നിന്നാൽ ജപരത്തെ പറയണം. ലഗ്നത്തിലും ഏഴിലും ചൊവ്വനിന്നാൽ അജീണ്ണരോഗത്തെയും ആറിൽ ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ ആഭിചാരം മുതലായ ശത്രുപീഡയേയും പറയണം.

ഗ്രഹാശ്രിതഭോവാന്യഗ്രഹയോഗേക്ഷണാദികം

ഭൗസ്ഥ്യാധികൃം ച സഞ്ചിന്ത്യ സർപ്പം വാചുരം യഥോചിതം. ൨൧

അ—ഗ്രഹാശ്രിതഭോവാന്യഗ്രഹയോഗേക്ഷണാദികത്തെയും ഭൗസ്ഥ്യാധികൃത്തെയും യഥോചിതമാകുംവണ്ണം സർപ്പവും സഞ്ചിന്തിച്ചിട്ട് വാചുമാകുന്നു.

സാ—അനിഷ്ടസ്ഥനായ ഗ്രഹം ഏതൊരു രാശിയിൽ ഏതൊരു ഭാവത്തിൽ ഏതൊരു ഗ്രഹത്തോടുകൂടിയോ ദുഷ്ടിയോടുകൂടിയോ നില്ക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു് ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ അനിഷ്ടതകളെ നല്ലപോലെ ചിന്തിച്ചു് അവരവർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഫലങ്ങളിൽ വെച്ചു് അവിടെ ഉചിതങ്ങളായ ഫലങ്ങളെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ലാഭേതീയൈ ഹിതം പമത്ര പാപാഃ സ്ഥിതാ ഭാഗ്നി യദി

രോഗവതൈവ പ്രഷാഭാവ്യം തൽപ്രോക്തദോഷഭതാ നിയതം.

അ—ലാഭേതീയങ്ങളെ ഒഴിച്ചു പരങ്ങളിൽ പാപന്മാർ സ്ഥിതന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിനാൽ തൽപ്രോക്തദോഷം ഹേതുവായി രോഗവാനായിട്ടുണ്ടെന്ന നിയതമാകുംവണ്ണം ഭാവ്യമാകുന്നു.

സാ—൩-ാംഭാവവും ൧൧-ാംഭാവവുമൊഴിച്ചു മറ്റുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ പാപന്മാർ ജ്യോത്സ്മകൂടി നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവു് മഹാരോഗിയായി കിടക്കയാണെന്നു പറയണം.

കാണ്. യോഗമുണ്ടായാൽ യാതൊരു സംശയവും കൂടാതെ പ്രജ്ഞാവിന്റെ രോഗാധിക്യത്തെ പറയാവുന്നതാണ്.

കാദിരികന്യഗിത്യാദ്യം പ്രഷ്ടമംഗാനി ചിന്തയേൽ

പാപദൃഷ്ടയുക്ത ഗാത്രേ വ്രണരോഗാദികം വദേൽ.

൭൩

അ—കാദി എന്നും കന്യക എന്നും ഉള്ള ഇതുകൾക്കൊണ്ടു പ്രജ്ഞാവിന്റെ അംഗങ്ങളെ ചിന്തിക്കണം. പാപദൃഷ്ടയുക്തമായ ഗാത്രത്തിൽ വ്രണരോഗാദികത്തെ വദിക്കണം.

സാ—ഹോരയിൽ 'കാദിവില്പനവിഭക്തഭഗാവ്ര' എന്നും 'കന്യകശ്ശോത്രാനസംകപോലഹനവോവക്രഞ്ചഹോരാദയ' എന്നും തുടങ്ങിയ വചനപ്രകാരം ലഗ്നാദിയായ ഓരോ ഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ഓരോ അംഗങ്ങളെ കല്പിക്കണം. അപ്പോൾ പാപവ്രാതയെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ ഉള്ള അംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു കല്പിക്കപ്പെട്ട അവയവങ്ങളിൽ വ്രണരോഗമോ മറ്റും ഉപദ്രവങ്ങളോ ഉണ്ടെന്നു പറയണം.

ചരോല്പവക്ത്രശീഷോദയാദീനാം ലഗ്നഗതപതഃ

കകണ്ഠവസ്ഥിപൂർവ്വംഗഗ്രഹണം ന ഭഗാണതഃ.

൭൪

അ—ചരോല്പവക്ത്രശീഷോദയാദികളുടെ ലഗ്നഗതപം ഹേതുവായി കകണ്ഠവസ്ഥിപൂർവ്വംഗഗ്രഹണം കാട്ടുമാകുന്നു. ഭഗാണം ഹേതുവായിട്ടല്ല.

സാ—ലഗ്നത്തിന്റെ ആദ്യദ്രേക്കാണ്കൊണ്ടു് 'കന്യകശ്ശോത്രാനസംകപോലഹനവോവക്ത്രഞ്ചഹോരാദയഃ' എന്നും ദ്വിതീയദ്രേക്കാണ്കൊണ്ടു്, 'തേകണ്ഠാംസകബാഹുവാർഹവയേകോഡാനിനാഭിസ്തഥാ' എന്നും തൃതീയദ്രേക്കാണ്കൊണ്ടു് 'വസ്തിഃ ശിശുഗുദേതപചപുഷണാവുത്രുതതോജാനനീ ജംഘംപ്രീ' എന്നും അതു് വരാഹഹോരയിൽ അവയവവിഭാഗം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ഇവിടെ അങ്ങനെയല്ല ചെയ്യേണ്ടതു്. ചരരാശി ഉല്പാദവരാശി ശീഷോദയരാശി ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ലഗ്നമായാൽ, "കന്യകശ്ശോത്രാനസംകപോലഹനവോ വക്ത്രഞ്ചഹോരാദയഃ" എന്ന വചനംകൊണ്ടും സ്ഥിരരാശി തിച്ഛദ്വവരാശി ഉദയരാശി ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു ലഗ്നമായാൽ "തേകണ്ഠാംസകബാഹുവാർഹവയേകോഡാനിനാഭിസ്തഥാ" എന്ന വചനംകൊണ്ടും അധോമുഖരാശി പൂഷോദയരാശി ഉദയരാശി ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ലഗ്നമായാൽ "വസ്തിഃ ശിശുഗുദേതപചപുഷണാവുത്രുതതോ ജാനനീജംഘംപ്രീ" എന്നുള്ള വചനപ്രകാരവുമാണ് അംഗങ്ങളെ കല്പിക്കേണ്ടതു്.

രാശ്യംശയോശ്ചയാദിതപസംവാദേ തു ചരാദിഭിഃ

തദഭാവേ നച ജ്ഞാതേ ചാംശ ഉല്പാന്നനാദിഭിഃ.

൭൫

അ—രാശ്യംശങ്ങൾക്കു ചരാദിതപസംവാദം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ ചരാദികളെക്കൊണ്ടും തദഭാവം സത്തായും ജ്ഞാതമല്ലാതെയും ഇരിക്കുമ്പോൾ ഉല്പാന്നനാദികളെക്കൊണ്ടും (കകണ്ഠവസ്ഥി പൂർവ്വംഗഗ്രഹണം) കാട്ടുമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നവും ലഗ്നാർഹവും ചാമായോ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടും സ്ഥിരമായോ ഉദയമായോ വന്നാൽ അതിനെ ആശ്രയിച്ചുതന്നെവേണം മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം അംഗവിഭാഗം ചെയ്യേണ്ടതു്. ലഗ്നരാശിയും അംശരാശിയും ചരസ്ഥിരാദികളെക്കൊണ്ടു ഭിന്നങ്ങളായാലും ലഗ്നാംശകം അഥവാ നിശ്ചയമില്ലാതെ വന്നാലും ലഗ്നരാശി ഉല്പാദവമാണെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകസാരത്തിൽ കാണിച്ച ഒന്നാമത്തെ വചനംകൊണ്ടും അധോമുഖമാണെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെ വചനംകൊണ്ടും തിച്ഛദ്വമുഖമാണെങ്കിൽ മൂന്നാമത്തെ വചനംകൊണ്ടുമാണ് അംഗവിഭാഗം ചെയ്യേണ്ടതു്. ഇതുകൊണ്ടു് ചരാദികൾക്കാണ് പൂർവാന്യമെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ടു്.

അന്ത്യവിബലഭക്ടംഗഗ്രഹണം കോദയാദിഭിഃ

നീചാംശസ്മിതലാന്ത്യാദ്യത്വംശേഷഭക്ടാതിദുർബലഃ.

൭൬

അ—അർക്കൻ അന്ത്യവിബലനായിരിക്കുമ്പോൾ കോദയാദികളെക്കൊണ്ടു് അംഗഗ്രഹണം കാട്ടുമാകുന്നു. നീചാംശസ്മിതലാന്ത്യാദ്യത്വംശങ്ങളിലെ അർക്കൻ അതിദുർബലനാകുന്നു.

സാ—ആദിത്യൻ വളരെ ബലഹീനനായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ചരസ്വപിരാദികളെക്കൊണ്ടും ഉഷ്ഠപശുരാദികളെക്കൊണ്ടുമല്ലാ അംഗവിഭാഗം ചെയ്യേണ്ടതു്. ലഗ്നം ശിഷോഭയരാശിയാണെങ്കിൽ മേൽപറഞ്ഞ ആദ്യവാക്യംകൊണ്ടും പുഷ്പാഭയരാശിയാണെങ്കിൽ മൂന്നാമത്തെ വാക്യംകൊണ്ടും അംഗവിഭാഗം ചെയ്യുകയുള്ളൂ. ഇവിടെ കന്നിരാശിയുടെ അന്ത്യഭാഗത്തുള്ള തുലാംരാശിയുടെ ആദിഭാഗത്തുള്ള ഏതു രാശിയിലും തുലാം രാശ്യംശകത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ആദിത്യൻ ഏറ്റവും ദർബ്ബഹീനനാണു്.

വിലഗ്നാദിഷു കാദ്യംഗവിന്യാസോഥ വിചിപ്രതേ

കൃഷ്ണീയേ തു യഥാ ഗ്രാഹ്യഃ സ ഏവ പ്രശ്നകർമ്മണി. ൧൧

അ—അനന്തരം വിലഗ്നാദികളിൽ കാദ്യംഗവിന്യാസം കൃഷ്ണീയത്തിൽ യാതൊരു പ്രകാരമോ അപ്രകാരം വിഭജനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അതുതന്നെ പ്രശ്നകർമ്മത്തിൽ ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു.

സാ—ഇനി ലഗ്നം മുതലായ പന്ത്രണ്ടു ഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശിരസ്സു മുതലായ അംഗങ്ങളെ കല്പിക്കേണ്ട ക്രമം കൃഷ്ണീയമെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതിനെ തന്നെ ഇവിടെ പറയുന്നു. പ്രശ്നവക്തവ്യമായ ചിന്തയിൽ അതിനെ ആശ്രയിച്ചുതന്നെ യാണു് ചെയ്യേണ്ടതു്.

ഹോരോത്തമാംഗസംസ്ഥാ ദക്ഷിണചാമാവനാഗരാതീതേ

കണ്ണാക്ഷിനാസി കാപുടകപോലഹനഃ പാട്രവക്ത്രാന്താഃ. ൧൨

ഗ്രീവാംസഭുജേ പാശ്ചാപുഷ്പേ ഏദേയാദരേ കടിശ്ചാന്ത്യാ

നാഭിപ്ലവീഗുദാഭ്യാം മുഷ്ണാപ്ലവീഗുദേയാ ദൈവ ദൈവ. ൧൩

അ—ഹോര ഉത്തമാംഗസംസ്ഥായി ഭവിക്കുന്നു. അനാഗതാതീതങ്ങളായ ഭാഗങ്ങൾ ദക്ഷിണ വാടങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. അനന്തരമുള്ള ഭാവങ്ങൾ കണ്ണാക്ഷിനാസി കാപുടകപോലഹനങ്ങളും വക്ത്രാന്തങ്ങളുമായി ഭവിക്കുന്നു. ഗ്രീവയും അംസഭുജങ്ങളും പാശ്ചാപങ്ങളും പുഷ്പങ്ങളും ഏദേയാദരങ്ങളും ലഗ്നാദികളാകുന്നു. നാഭിയും പ്ലവീഗുദാഭ്യാങ്ങളും മുഷ്ണാപ്ലവീഗുദാഭ്യാങ്ങളും ഉഷ്ഠാദികളും ലഗ്നാദികളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—അംഗവിന്യാസത്തിലുള്ള കൃഷ്ണീയചചനംതന്നെയാണു് ഈ കാണിച്ചതു്. അദ്യഭാവങ്ങൾകൊണ്ടു വലതുഭാഗവും ദ്വ്യഭാവങ്ങൾകൊണ്ടു ഇടതുഭാഗവുമാണു് ചിന്തിക്കപ്പെടേണ്ടതു്. ഉവീടേയും ഉഷ്ഠപശരീരംകൊണ്ടും മദ്ധ്യശരീരംകൊണ്ടും അധഃശരീരംകൊണ്ടും മൂന്നായിട്ടുതന്നെയാണു് അംഗവിഭാഗം ചെയ്യുന്നതു്.

ഉഷ്ഠപശരീരത്തിന്റെ അംഗവിഭാഗം ലഗ്നത്തിൽ ചെയ്യാനുള്ളതു് ശിരസ്സിന്റെ വലത്തുഭാഗവും രണ്ടാമെടം വലത്തെ ചെവിയും മൂന്നാംഭാവം വലത്തെ കണ്ണം നാലാം ഭാവം വലത്തെ മൂക്കും അഞ്ചാമെടം വലത്തുവശത്തെ കവിളും ആറാമെടം വലത്തുവശത്തെ താടിയും ഏഴാം ഭാവത്തിൽ ചേർന്ന ഭാഗം വായുടെ വലത്തുഭാഗവും ഏഴാമെടത്തിൽ ചെയ്യാനുള്ള ഭാഗം വായുടെ ഇടതുഭാഗവും എട്ടാമെടം ഇടത്തെ താടിയും ഒൻപതാമെടം കവിളിന്റെ ഇടതുവശവും പത്താമെടം ഇടത്തെ മൂക്കും പതിനൊന്നാമെടം ഇടത്തേക്കണ്ണം പന്ത്രണ്ടാമെടം ഇടത്തെ ചെവിയും ലഗ്നത്തിൽ ചെന്ന ഭാഗം ശിരസ്സിന്റെ വലതുഭാഗവുമാകുന്നു.

മദ്ധ്യശരീരത്തിന്റെ അവയവവിഭാഗം ലഗ്നത്തിൽ ചെന്നഭാഗം.കഴുത്തിന്റെ ഇടതുവശവും ചെയ്യാനുള്ളതു വലതുവശവും രണ്ടാംഭാവം വലത്തെ അംസഭുജങ്ങളും പന്ത്രണ്ടാംഭാവം ഇടത്തെ അംസഭുജങ്ങളും മൂന്നാംഭാവം വലത്തെ പാശ്ചാപവും പതിനൊന്നാംഭാവം ഇടത്തെ പാശ്ചാപവും നാലാംഭാവം പുഷ്പത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗവും പത്താംഭാവം പുഷ്പത്തിന്റെ ഇടത്തുഭാഗവും അഞ്ചാംഭാവം ഏദേയത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗവും ഒൻപതാംഭാവം ഏദേയത്തിന്റെ ഇടത്തുഭാഗവും ആറാംഭാവം വയറിന്റെ വലത്തുഭാഗവും എട്ടാംഭാവം വയറിന്റെ ഇടത്തുഭാഗവും ഏഴാംഭാവത്തിൽ അദ്യം വലത്തുഭാഗവും ഒഴു് ഇടത്തുഭാഗവുമാകുന്നു.

അയ്യപ്പരീരത്തിന്റെ അവയവവിഭാഗം, ലഗ്നത്തിൽ ചെല്ലാനുള്ളത് നാഭിയുടെ വലത്തുഭാഗവും ചെന്നത് ഇടത്തുഭാഗവും വസ്ത്രീയുടേയും ഗുദത്തിന്റേയും ലിംഗത്തിന്റേയും വലത്തുഭാഗങ്ങൾ രണ്ടാംഭാവവും ഇവയുടെ ഇടത്തുഭാഗങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടാംഭാവവും വലത്തെ വൃഷണം മൂന്നാംഭാവവും ഇടത്തെ വൃഷണം പതിനൊന്നാംഭാവവും വലത്തെ തൂട നാലാംഭാവവും ഇടത്തെ തൂട പത്താംഭാവവും വലത്തെ മുട്ട് അഞ്ചാംഭാവവും ഇടത്തെ മുട്ട് ഒൻപതാംഭാവവും വലത്തെ മുഴക്കാലുകൾ ആറാംഭാവവും ഇടത്തെ മുഴക്കാലുകൾ ഏഴാംഭാവവും ഏഴാംഭാവത്തിൽ ചെന്ന ഭാഗം വലത്തേപാദവും ചെല്ലാനുള്ള ഭാഗം ഇടത്തെ പാദവും ആകുന്നു.

കം ദൃക് ശ്രോത്രേതി ഹോരായാം വരാഹമിഹിരോദിതഃ
യോഗേഷു ഭാവവിന്യാസോ ഗ്രാഹ്യ ഏവ സ ജാതകേ. ന്റ

അ—“കുറുപ്പുശ്രോത്രം” എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു യാതൊരു അംഗങ്ങളിലുള്ള രേഖ വിന്യാസം ഹോരയിൽ വരാഹമിഹിരോദിതമായി ഭവിക്കുന്നു. അതു ജാതകത്തിൽ രണ്ടു ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു.

സാ—കുറുപ്പുശ്രോത്രനസ എന്നാദിയാല, വചനങ്ങൾകൊണ്ടു ആണല്ലോ വരാഹഹോരയിൽ ലഗ്നാദിഭാവങ്ങൾക്കു അംഗവിഭാഗം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. അതു് ജാതക ചിന്തനത്തിലേക്കു് ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണു്. കൃഷ്ണീയവചനംതന്നെയാണു് പ്രസ്താവിച്ചതെന്നു് വേർതിരിച്ചറിയേണ്ടതു് എന്നു സാരം.

മോഹഭാഗനിതി ജ്ഞാതാ ചികിത്സാമുചിതാം വദേൽ
തീവ്രേ കർമ്മവിപാകോക്തപ്രായശ്ചിത്തഞ്ച ശാന്തയേ. ന്റ

അ—ഇപ്രകാരം രോഗഭേദങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ടു് ഉചിതമായ ചികിത്സയെ വദിക്കുന്നു. തീവ്രമായ രോഗം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ ശാന്തിക്കായി കർമ്മവിപാകോക്ത പ്രായശ്ചിത്തത്തേയും വദിക്കുന്നു.

സാ—മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരമെല്ലാം ചിന്തിച്ചു രോഗത്തിന്റെ സ്ഥിതിഗതികളെ അറിഞ്ഞു് അതിനുപയുക്തമായ വിധം ചികിത്സചെയ്യണമെന്നു് പറയേണ്ടതാണു്. രോഗം ഉഗ്രമാണെങ്കിൽ കർമ്മവിപാകവിധി അനുസരിച്ചു് പ്രായശ്ചിത്തംകൂടി ചെയ്യിക്കേണ്ടതാണു്.

വാ—ഏതദ്രോഗവിശേഷനിരൂപണവിഷയം.

അ—ഇതു് രോഗവിശേഷനിരൂപണവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയപ്പെട്ടതു് പ്രജ്ഞാവിന്റെ രോഗം നിണ്ണയിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം ചില രോഗങ്ങളുടെ ലക്ഷണങ്ങളും അപ്പം ചികിത്സകളും മറ്റുമാണു്.

ഇതി പ്രശ്നമാദ്യു പാദശാദ്ധ്യായഃ.

ഇങ്ങിനെ പ്രശ്നമാദ്യം പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായം അവസാനിച്ചു.

അഥ ത്രയോദശാദ്ധ്യായപ്രാരംഭഃ.

വാ—അഥ രോഗാഭാവസാധനകാലാദി നിരൂപ്യതേ.

അനന്തരം രോഗാരംഭാവസാധനകാലാദി നിരൂപിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—രോഗം ഇന്നതാണെന്നും മറ്റും കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായംകൊണ്ടു പറഞ്ഞതുപോലെ ഇനി രോഗം ഇന്നകാലത്തു ആരംഭിച്ചു എന്നും ഇന്നകാലത്തു ശമിക്കുമെന്നും അറിവുള്ളവർ പറയപ്പെടുന്നു.

ലഭഗാദിതോഡുതഃ ചന്ദ്രോ യാവത്യധിനി സംസ്ഥിതഃ
തസ്മാത്താവതി നക്ഷത്രേ രോഗാരംഭമുദീരയേൽ.

൧

അ—ചന്ദ്രൻ ലഭഗാദിതോഡുവിൽനിന്ന് യാവത്തായ ഉഡുവിൽ സംസ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു. അതിൽനിന്നു താവത്തായ നക്ഷത്രത്തിൽ രോഗാരംഭത്തെ ഉദീരണം ചെയ്യണം.

സാ—ഉദയലഗ്നത്തിന്റെ നക്ഷത്രത്തിൽനിന്ന് ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്ന നക്ഷത്രം എത്രമാണെന്നോ ആ നക്ഷത്രത്തിൽനിന്ന് അത്രമാത്രെ നക്ഷത്രത്തിലാണ് രോഗം ആരംഭിച്ചതെന്നു പറയണം.

യദാ മാന്ദീനവാംശസ്യാ ദ്വാദശാംശർക്കുഗേ വിധൗ
മാന്ദീന്ദുയോഗഭേ വൈഷ്യ ഗ്രാഹ്യം പ്രഷ്ട്വരനിഷ്ടഭം.

൨

അ—അല്ലെങ്കിൽ വിധു മാന്ദീനവാംശത്തിന്റെ ദ്വാദശാംശർക്കുഗനായിരിക്കുമ്പോഴോ മാന്ദീന്ദുയോഗഭത്തിൽ വിധു സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിലോ രോഗാരംഭം ഉദീരണം ചെയ്യണം. ഇതുകളിൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ അ.നിഷ്ടഭം ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു.

സാ—ഗുളികന്റെ നവാംശകസ്തൂതത്തിന്റെ ദ്വാദശാംശകസ്തൂതത്തിന്റെ നക്ഷത്രത്തിന്മേലോ അല്ലെങ്കിൽ ഗുളികസ്തൂതവും ചന്ദ്രസ്തൂതവും തമ്മിൽ കൂടുമ്പോഴുള്ള യോഗസ്തൂതത്തിന്റെ നക്ഷത്രത്തിലോ ചന്ദ്രൻ വന്ന ഭിവസമായിരുന്നു രോഗാരംഭമുണ്ടായതെന്നു പറയണം. ഈ രോഗാരംഭത്തിനു പറഞ്ഞ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ മുവഞ്ചഴാംപാളിലോ അഷ്ടമരാശിപ്പൂരിലുൾപ്പെട്ട നക്ഷത്രങ്ങളിലോ ആണ് രോഗം ആരംഭിച്ചതെന്നു വിശേഷിച്ച് ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു. ഒരു സ്തൂതം ഒൻപതിൽ പെരുക്കുമ്പോൾ നവാംശകസ്തൂതവും അതിനെ പന്ത്രണ്ടിൽ പെരുക്കുമ്പോൾ നവാംശകത്തിന്റെ ദ്വാദശാംശകവുമായി തീരും.

ദൂതവാക്യാഭ്യവണ്ണോക്തമാശീരേമട തൃന്തദോഷാമട
ചന്ദ്രാക്തഗുര്യമന്ദേവ്യ രോഗാരംഭമുദീരയേൽ.

൩

അ—ചന്ദ്രാക്തഗുര്യമന്ദന്മാരിൽ ചച്ച് അത്യന്തദോഷമുൾക്കൊള്ളുന്നവരായിരിക്കുമ്പോൾ രോഗാരംഭത്തെ ഉദീരണം ചെയ്യണം.

സാ—ആദിത്യൻ ചന്ദ്രൻ വ്യാഴം ശനി ഇവരിൽ ഏറ്റവും അറിഷ്ടഫലദാതാവായ ഗുഹം ദൂതവൈജ്ഞേയസംവാദത്തിൽ ദൂതന്റെ ആഭ്യവാക്യത്തിലെ ആദ്യക്ഷരത്തിന്നു പറഞ്ഞ രാശിയിൽ വന്ന കാലമായിരുന്നു രോഗാരംഭമുണ്ടായതു് എന്നു പറയണം.

യദാശാഭിമുഖോ രോഗീ ദൂര്യോ ദൂത ഏവ ചാ
രോഗാരംഭേനമേതസ്യാം ദിശി പ്രഷ്ടതദീയുതാം.

൪

അ—രോഗിയോ ദൂതനോ യദാശാഭിമുഖനായി കാണപ്പെടുന്നു. ഈ ദിക്കിൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ രോഗാരംഭം ഉദീരണം ചെയ്യപ്പെടണം.

സാ—ദൈവജ്ഞനെ പ്രശ്നത്തിനു ക്ഷണിക്കാൻ വന്ന ദൂതനേയോ അല്ലെങ്കിൽ ആ രോഗിയേയോ ആദ്യമായി കണ്ടതു് ഏതൊരു ദിക്കിലേക്കു് അഭിമുഖനായിട്ടിരിക്കുമ്പോഴായിരുന്നുവോ ആ ദിക്കിൽവെച്ചാണ് രോഗം ആരംഭിച്ചതെന്നു പറയണം.

ഐന്ദ്രീതോ ദിശി യാവത്യാം ദൂതഃ പൃച്ഛതി സംസ്ഥിതഃ
യാമേ തൽസമസംഖ്യേ സ്വാൽ പ്രഷ്ട്വധ്വാനിസമുത്ഭവഃ.

൫

അ—ഐന്ദ്രീയിങ്കൽനിന്നു തുടങ്ങി യാവത്തായദിക്കിൽ സംസ്ഥിതനായിട്ടു് ദൂതൻ പൃച്ഛിക്കുന്നു. തൽസമസംഖ്യമായ യാമത്തിൽ പ്രഷ്ടാവിനു് ധ്വാനിസമുത്ഭവം ഭവിക്കും.

സാ—ദൂതനോ പ്രഷ്ടാവോ കിഴക്കു മുതലായ ഏതു ദിക്കിൽവെച്ചു് എത്രമാത്രെ ദിക്കിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിട്ടുണ്ടോ ദൈവജ്ഞനോടു കാര്യം പറഞ്ഞതു്. ഉദയാരംഭമുതൽ അത്രമാത്രെ യാമത്തിലാണ് പ്രഷ്ടാവിനു് രോഗാരംഭിച്ചതെന്നു പറയണം.

യാവന്താ വ്യാധിതേ സന്തി നിമഗ്നനയനാ ജനാഃ

വ്യാധ്യാരംഭേന്തികസ്ഥാഃ സ്പൃഃ താവന്തസ്സദശാശ്ച തൈഃ. ന

അ—വ്യാധിതനിൽ നിമഗ്നനയനനായി യാവത്തുകളായ ജനങ്ങൾ ഭവിക്കുന്നു. അവരോടു സദശനായി യാവത്തുകളായ ജനങ്ങൾ വ്യാധ്യാരംഭത്തിൽ അന്തികസ്ഥനായി ഭവിക്കും.

സാ—ദൈവജ്ഞനോടു ദൂതനോ പ്രഷ്ടാഭവാ ആദ്യമായി കാല്പംപറയുമ്പോഴോ അഥവാ രോഗിയായ പ്രഷ്ടാവിനെ ദൈവജ്ഞൻ കാണുമ്പോഴോ എത്ര ആളുകൾ ഇവരെ (ദൂതനോയോ പ്രഷ്ടാവിനോയോ) നോക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നുവോ ജാതി പ്രായം മുതലായവയെക്കൊണ്ടു് അവരോടു തുല്യനായി അത്രയും ആളുകൾക്കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന സമയമാണു് പ്രഷ്ടാവിനു് രോഗം ആരംഭിച്ചതു് എന്നു പറയണം.

രോഗശാശ്രിതരാശിയിൽ തത്ഭക്തഭോക്തവ്യഭോഗതഃ

മോഹസ്യ ഗതഗന്തവ്യകാലാധിച്ഛാപ്തതാം വദേൽ. ൭

അ—രോഗശാശ്രിതരാശിയിൽ തത്ഭക്തഭോക്തവ്യഭോഗം ഹേതുവായി രോഗത്തിന്റെ ഗതഗന്തവ്യകാലാധിച്ഛാപ്തതയെ വദിക്കണം.

സാ—ഷഷ്ടാധിപനും അഷ്ടമാധിപനും രോഗാധിപനാരാണ്. ഇവരിൽ ഏറ്റവും അധികഭമായ ഗ്രഹത്തെയാണ് വിശിഷ്ട രോഗാധിപനായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്. ആ ഗ്രഹം നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ അധികഭോഗം കഴിഞ്ഞുപോയി എങ്കിൽ രോഗത്തിന്റെ കാലം അധികവും കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും ഇനി രോഗശാന്തിക്ക് കുറച്ചുകാലമേ ഉള്ളൂ എന്നും ആ ഗ്രഹം ഒരു രാശിയിലോടു കടന്നതേയുള്ളൂ എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ രോഗം ആരംഭിച്ചതേയുള്ളൂ എന്നും ഇനി അധികകാലം ചെന്നേ ശമിക്കേയുള്ളൂ എന്നും പറയണം. കഴിഞ്ഞ കാലത്തിന്റെയും കഴിയാനുള്ള കാലത്തിന്റെയും നിണ്ണയം അംശകംകൊണ്ടു ചെയ്യുകയുള്ളൂ.

ഷഷ്ടാധിപ ദിവാവീര്യേ യദാ ഷഷ്ഠഗതേ ഗ്രഹേ

ദിവാരംഭശ്ച വൃദ്ധിശ്ച രോഗാണാമന്യഥാ നിശി. ൮

അ—ഷഷ്ടാധിപനോ അല്ലെങ്കിൽ ഷഷ്ഠഗതനായ ഗ്രഹമോ ദിവാവീര്യനായിരിക്കുമ്പോൾ രോഗങ്ങളുടെ ആരംഭവും വൃദ്ധിയും പകലാണെന്നും അന്യപ്രകാരമായാൽ നിശയിലാണെന്നും വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ആരംഭാവധിപനോ അവിടെ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹമോ പകൽ ബലമുള്ള ഗ്രഹമായിരുന്നാൽ രോഗം തുടങ്ങിയതും വളർന്നതും പകലാണെന്നു പറയണം. അവർ രാത്രിയിൽ ബലമുള്ളവരായിരുന്നാൽ രോഗാരംഭവും രോഗത്തിന്റെ ആധിക്യവും രാത്രിയിലാണെന്നും പറയണം. “നിശിശശികജസൗരാസ്സവ്യാഭോജ്ഞാഹ്നിചാന്യേ” എന്ന വചനംകൊണ്ടു് ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദിനരാത്രിബലങ്ങൾ അറിയണം.

വാ—അത്ര കണ്ഠാഭേദം.

അ—ഇവിടെ കണ്ഠാഭേദം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—രോഗാരംഭംഭിന്നിതനയിൽ കണ്ഠാഭേദഗ്രന്ഥത്തിലെ അഭിപ്രായം ഇവിടെ എടുത്തു കാണിക്കുന്നു.

അത്രശാഭ്വേന തു യാവതി ഗദസ്ഥാനാധിപഃ സംസ്ഥിതഃ

മാസേ താവതി ചാഹ്നി ഭാസപദ്യധാരേ വ്യാമ തഗ്ജ്ഞാത

താവൽ പ്രശ്നഭേതോടിപാപ്തമുഖ്യ താവന്തം ഗദാരംഭേണ

ബ്രൂയാൽകാലമനേന ഭക്തനവഭോഗമ്ലം ഗദേശസ്യവാ — ഇതി. ൯

അ—അത്രശാത്തിൽനിന്നു് യാവത്തായ ഭവനത്തിൽ ഗദസ്ഥാനാധിപൻ സംസ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു. താവത്തായ മാസത്തിലോ അന്യസ്ഥിതിലോ ഭാസപദ്യധാര

ത്തിലോ രുക് ജനിക്കുന്നു. പ്രശ്നത്തിൽനിന്നു് അരിപാപമായ ഉദ്ധ യാവത്തായി ഭവിക്കുന്നു. ഗഭാരംഭത്തിൽ താവത്തായ കാലത്തേയോ ഗഭേശന്റെ ഭൂതനവദാഗ്നമായ ഇതുകൊണ്ടുള്ള കാലത്തേയോ ഭൂവിടുന്നു.

സാ—ആരാംഭാവായിപൻ ആരൂഢരാശിയിൽനിന്നു് എത്രമത്തെ ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവോ ആത്രയും മാസമോ ദിവസമോ ഞാറവേലയോ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു രോഗം ആരംഭിച്ചിട്ടു് എന്നു പറയണം. പ്രശ്നാരംഭനക്ഷത്രമുതൽ ആരാംഭാവായിപൻ നില്ക്കുന്ന നക്ഷത്രം എത്രമത്തേതാണോ ആത്ര മാസമോ ദിവസമോ ഞാറവേലയോ ആയിരിക്കുന്നു രോഗം ആരംഭിച്ചിട്ടു് എന്നും പറയാം. രോഗത്തിന്നു് അതിപ്രാചീനതാലക്ഷണം കാണുന്നു എങ്കിൽ ഈ കാലത്തെ ക്ഷയാധിപൻ ഭൂമിച്ച അംശകസംഖ്യകൊണ്ടു് പെരുകി ആ കാലത്തേയും പറയാം. ഇങ്ങനെ കണ്ണാഭരണവചനം അവസാനിച്ചു.

ഷഷ്ഠശാശ്രിതരാശിസ്ഥ ചന്ദ്ര വാ രോഗസംഭവഃ

ശമനഞ്ച രജാം വാച്യം സുഖശാശ്രിതരാശിഭവേ.

൧൦

അ—ചന്ദ്രൻ ഷഷ്ഠശാശ്രിതരാശിസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ രോഗസംഭവവും സുഖശാശ്രിതരാശിഗനായിരിക്കുമ്പോൾ രുക്കളുടെ ശമനവും വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ക്ഷയാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ വന്ന സമയം രോഗം ആരംഭിച്ചു എന്നും നാലാംഭാവായിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ വരുന്നകാലം രോഗം ശമിക്കുമെന്നും പറയണം.

ലഗ്നസ്വാധിപതേശ്ച തന്യ ശശിഭനോ വാ പാപമൃതാദഗക്ഷണം യത്രാഭൂത്സമയേ തദാമയസമാരംഭസ്തദാഭിശ്ചതാം

സൈമ്യനാം യുതിമീഷണഞ്ച ഭവിതാ തേഷാം ധൃയാണാം യദാ രോഗാണാം ശമനം തദാമശമനാരംഭസ്തദാഭിശ്ചതാം.

൧൧

അ—ലഗ്നത്തിന്നും അതിന്റെ അധിപതിക്കും ശശിക്കും ഏതൊരു സമയത്തിൽ പാപയോഗക്ഷണം ഭവിച്ചു. അപ്പോൾ ആമയസമാരംഭം സമാദേശിക്കപ്പെടണം. ആ മൂന്നുകൾക്കും എപ്പോൾ സൈമ്യനാരുടെ യുതിയും ഈക്ഷണവും ഭവിക്കുമോ അപ്പോൾ രോഗങ്ങളുടെ ശമനവും തദേകാന്തയം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ ശമനാരംഭവും സമാദേശിക്കപ്പെടണം.

സാ—ലഗ്നം ലഗ്നാധിപൻ ചന്ദ്രൻ ഈ മൂന്നിന്നുംകൂടി പാപന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ എപ്പോൾ സംഭവിച്ചുവോ അപ്പോഴായിരുന്നു രോഗം ആരംഭിച്ചതെന്നു പറയണം. ഇനി ഈ ലഗ്നാധിപചന്ദ്രന്മാർക്കു് മൂന്നിന്നും ശുഭയോഗമോ ശുഭദൃഷ്ടിയോ എപ്പോൾ വരുന്നുവോ അപ്പോൾ രോഗം ശമിക്കുമെന്നും പറയണം. ലഗ്നലഗ്നാധിപചന്ദ്രന്മാരിൽ ഒരാൾക്കു ശുഭയോഗദൃഷ്ടി വരുമ്പോൾ രോഗശമനം ആരംഭിക്കുമെന്നും പറയണം. ഇതുകൊണ്ടു് ലഗ്നലഗ്നാധിപചന്ദ്രന്മാരിൽ ഒരാൾക്കു് പാപയോഗദൃഷ്ടി സംഭവിച്ചപ്പോൾ രോഗലക്ഷണം ആരംഭിച്ചു എന്നും മൂന്നുപേർക്കുംകൂടി പാപയോഗദൃഷ്ടിയുണ്ടായപ്പോൾ അത്യാസന്നനിലയിൽ കിടപ്പായി എന്നു ഗ്രഹ്യമാകുന്നു.

ലഗ്നോദിതനവാംശസ്യ ദ്വാദശാംശകമാശിഭവ

മാന്ദിരാശിമതിക്രാന്തേ വേദസ്യ സ്പഷ്ടമനം രജാം.

൧൨

അ—ഇന്ദ്ര ലഗ്നോദിതനവാംശത്തിന്റെ ദ്വാദശാംശകരാശിഗനായിരിക്കും സമയത്തിലോ മാന്ദിരാശിയെ അതിക്രാന്തനായിരിക്കുമ്പോഴോ രുക്കളുടെ ശമനം ഭവിക്കും.

സാ—ലഗ്നസ്തദത്തെ ഒൻപതിൽ പെരുകുമ്പോൾ നവാംശകസ്തദമാകും. അതിനെ പന്ത്രണ്ടിൽ പെരുകുമ്പോൾ അതിന്റെ ദ്വാദശാംശകസ്തദവും വരും. ഈ ദ്വാദശാംശകസ്തദരാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ വരുന്ന സമയവും പ്രശ്നസമയം ഇളികൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയെ കടന്നു ചന്ദ്രൻ അതിനടുത്ത രാശിയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്ന കാലവും രോഗശമനം ആരംഭിക്കുമെന്നു പറയണം.

അപ്പുമേന്ദും പുരോധായ യദി ചേദ് വ്യാധിസംഭവഃ
അതിയാതേടാപ്തം കാശിം ശശാംഭേ ശമനം തജാം. ൧൩

അ—അപ്പുമാരുവിനെ പുരോധാനംചെയ്തിട്ട് വ്യാധിസംഭവം ഭവിച്ചു എങ്കിൽ തന്നാകൻ അപ്പുമാരായ രാശിയേ അതിയാതനായിരിക്കുമ്പോൾ രക്ഷകളുടെ ശമനം ഭവിക്കും.

സാ—അഷ്ടമരാശിയിൽ ആരാധിക്കുന്നതിനുമുമ്പേ രോഗം തുടങ്ങിയാൽ ചന്ദ്രൻ അഷ്ടമരാശിയിൽനിന്നു പോകുമ്പോൾ രോഗം ശമിക്കുമെന്നു പറയണം.

വര—ഗുരൂ അനുഷ്ഠാനചലതിഃ.

അ—ഇവിടെ അനുഷ്ഠാനപദ്ധതി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—രോഗാരംഭശമനം ചിന്തിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലേക്ക് അനുഷ്ഠാനപദ്ധതിയിലെ വചനത്തെ കാണിക്കുന്നു.

ഭൂസ്ഥലപ്രയോജനം

സുസ്ഥപേടവശതഃ ശമം വദേൽ

മന്ത്രനു അഞ്ചലി പുജനേഷയെധർ-

ദ്രവതാജനധാതുപോഷിണൈഃ.

അ—ഭു:സ്ഥവേദവശം ഹേതുവാതി തജാഗമത്തേയും സുസ്ഥവേദവശം ഹേതുവാ
 യും മന്ത്രഗുരതബലിപൂജനൈഷധങ്ങളെക്കൊണ്ടും ദേവതാഭജനധാതുപോഷണങ്ങളെ
 കൊണ്ടും തക്ഷകളുടെ ശമത്തേയും വദിക്കണം.

സം—അനിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് രോഗോല്പത്തിയെ പറയണം. ഇഷ്ടഭാവദികളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെ അനുസരിച്ച് രോഗശമനത്തെയും പറയണം. മന്ത്രജപം നൃത്തം ബലി പൂജ ഭക്ഷധസേവ ഇഴശപരഭക്തി പശ്യം ധാരം ഇവകളും രോഗത്തിന്റെ ശമനകാരണങ്ങളാണെന്നറിഞ്ഞ് അവയെ വേണ്ടുവണ്ണം വിനിയോഗിക്കണം.

വാ—അസ്സാൽമു.

അ—ഇതിന്റെ അർത്ഥം വ്യക്തപ്പെടുന്നു.

സാ—മേല്പറഞ്ഞ ശ്ലോകാർത്ഥത്തിന്റെ ചുരുക്കം താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

ദുഃസ്ഥാനാമതിദോഷതാശ്രിതഗൃഹപ്രാപ്തേഷു ചരോദിഷു
 വ്യാധ്യാമഃഽ ഇഹാതിദുഃസ്ഥഖഗസംബന്ധീശകോഽപാന്തവഃ
 സുസ്ഥാനാമപി തപദിഷ്ടതമഖേദാധിഷ്ഠിതർക്ഷാശ്രിതേ-
 ഷപിന്ദ 10ദൃഷ്ട തദീയദേവഭജനാച്ഛാന്തിശ്ച വാച്യം അജാം-ഇതി.

അ—ചന്ദ്രാദികൾ ഭുജനമാരിൽവെച്ച് അതിഭോഷദാശ്രിതഗൃഹപ്രാപ്തനാരായിരിക്കുമ്പോൾ അതിഭുജനമാരസംബന്ധീശകോപോത്തവമായ വ്യാധ്യാരംഭം ഇവിടെ വാച്യമാകുന്നു. അതുപോലെ ഇന്ദ്രാദിമാർ സുസ്ഥനാരിൽവെച്ച് ഇഷ്ടതമഭേദാധിഷ്ഠിതമാരായിരിക്കുമ്പോൾ തദീയഭേദജനം നേതവായിരിക്കുകകളുടെ ശാസ്ത്രീയം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—അനിഷ്ടഫലദാതാക്കുമാരായ ഗ്രഹങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ദോഷപ്രദനായ ഗ്രഹം ഏതുരാശിയിൽ നില്ക്കുന്നുവോ ആ രാശിയിൽ ആദിത്യനും ചന്ദ്രനും വ്യാഴവും വന്നകാലം രോഗംതുടങ്ങി എന്നും ആ ദുഃസ്വനായ ഗ്രഹത്തിന് വിധിച്ചിട്ടുള്ള ദേവന്റെ കോപംനിമിത്തമാണ് രോഗമുണ്ടായതെന്നും പറയണം. ഇഷ്ടസ്ഥിതി മുതലായവയാൽ സുസ്ഥമാരായ ഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ശുഭപ്രദനായ ഗ്രഹം ഏതുരാശിയിൽ നില്ക്കുന്നു, ആ രാശിയിൽ ആദിത്യനും ചന്ദ്രനും വ്യാഴവും വരുന്ന കാലം രോഗം ശമിക്കുമെന്നും ആ ഇഷ്ടപ്രദനായ ഗ്രഹത്തിന് പാഞ്ഞിട്ടുള്ള ദേവതയെ ഭജിക്കേണ്ടതാണെന്നും പറയണം. ഇങ്ങനെ അനുഷ്ഠാനപദ്ധതിവചനം ഉപരിയെ അവസാനിച്ചു.

വാ—രോഗാരംഭതാരാദിവശാച്ച ശമനാദികാല ഉച്യതേ.

അ—രോഗാരംഭതാരാദിവശംഹേതുവായും ശമനാദികാലം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—രോഗംതുടങ്ങിയ നാൾ പക്ഷം മുതലായവയെക്കൊണ്ടും ശമനകാലം നിശ്ചയിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം പറയപ്പെടുന്നു.

വൈശാഖം : സൗമ്യേ ച മാസാദ്യപി തു വസുദേവേ ധ്വജം പക്ഷം-

പക്ഷം-

ദ്രോണീ ചിത്രാപ്രഭവേതായമഹരിഷ്യ സുഖം വിനശതേ തദ്രസംഖ്യാൽ വിംശാദഹനം മഹായാഗം ഗുരുഭഗസുരസുബുദ്ധ്നിവേധസ്സഭൂതൽ- സംഖ്യാൻമൂലാശപിഷ്ടേതേഹ ചളജിനവമാൻരിത്രപുഷ്പാസ്തകശ്രോതൽ.

അ—വൈശാഖത്തിലും സൗമ്യത്തിലും രോഗിയായവൻ മാസത്തിൽനിന്നു ഉപരിയിലും വസുദേവേ ധ്വജം പക്ഷത്തിൽ രോഗിയായവൻ പക്ഷത്തിൽനിന്നു ഉപരിയിലും ചിത്രാപ്രഭവേതായമഹരിഷ്യയിൽ രോഗിയായവൻ തദ്രസംഖ്യമായ അഷ്ടസ്തിൽനിന്നു ഉപരിയിലും മഹയിൽ രോഗിയായവൻ വിംശമായ അഷ്ടസ്തിൽനിന്നു ഉപരിയിലും ഗുരുഭഗസുരസുബുദ്ധ്നിവേധസ്തകളിൽ രോഗിയായവൻ ഭൂതൽസംഖ്യമായ അഷ്ടസ്തിൽനിന്നു ഉപരിയിലും മൂലാശപിഷ്ടേതായ ഗുരുജിയിൽ രോഗിയായവൻ നവമായ അഷ്ടസ്തിൽനിന്നു ഉപരിയിലും മിത്രപുഷ്പാസ്തകളിൽ രോഗിയായവൻ പണിപ്പെട്ടും സുഖത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു.

സാ—ഉത്രാടം മകയിരം ഈ നാളുകളിൽ ദീനം തുടങ്ങിയാൽ ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞേ സുഖപ്പെട്ടു. അവിട്ടം അത്തം വിശാഖം ഈ നാളുകളിൽ രോഗം തുടങ്ങിയാൽ ൧൫ ദിവസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമേ രോഗശമനം വരികയുള്ളൂ. ചിത്തിര ചതയം ഭരണി തിരുവോണം ഈ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ദീനമാരംഭിച്ചാൽ പതിനൊന്നുദിവസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷവും മകം നാളിലാരംഭിച്ചാൽ ഇരുപതുദിവസം കഴിഞ്ഞും പുയം ഉത്രം പുണർതം ഉത്തുട്ടാതി രോഹിണി ഈ നാളുകളിലാരംഭിച്ചാൽ ഏഴുദിവസം കഴിഞ്ഞും മൂലം അശ്വതി കാർത്തിക ഈ നാളുകളിൽ രോഗം തുടങ്ങിയാൽ ഒൻപതുദിവസം കഴിഞ്ഞും രോഗശാന്തിയുണ്ടാകുന്നതാണ്. അനിഴം രേവതി ഈ നാളുകളിൽ ആരംഭിക്കുന്ന രോഗങ്ങൾ സുഖസാധ്യങ്ങളല്ല. പ്രായശ്ചിത്താദികളെക്കൊണ്ടും മറ്റും വളരെ യത്നിച്ചാൽ പക്ഷെ സുഖപ്പെടുന്നുവരാം.

ജ്യേഷ്ഠാസമീരോഗരൈദൃച്ഛാ-

ത്രയേഷു ന പ്രാണിതി ജാതരോഗഃ

ചരിദ്രാസമേതേഷു സപാപവാദേ-

ഷ്ഠാഗേനയവസ്ഥാന്തഃപാപമുദാഹരണഃ.

൧൭

അ—ജ്യേഷ്ഠാസമീരോഗരൈദൃച്ഛാത്രയങ്ങളിൽ ജാതരോഗനായവൻ പ്രാണിയായി ഭവിക്കുന്നില്ല. ചരിദ്രാസമേതങ്ങളായി സപാപവാദങ്ങളായ ആഗേനയവസ്ഥാന്തകവാദങ്ങളിൽ ജാതരോഗനായവനും പ്രാണിയായി ഭവിക്കുന്നില്ല.

സാ—തൃക്കേട്ട ചോതി ആയില്യം തിരുവാതിര പൂരം പൂരാടം പൂരത്താതി ഈ നാളുകളിൽ രോഗം ആരംഭിച്ചാൽ ആ രോഗം സാധ്യമല്ല. കാർത്തിക അവിട്ടം ഭരണി ഈ നാളുകളും ഞായർ ചൊവ്വ ശനി ഈ ആഴ്ചകളും ചതുർത്ഥി നവമി ചതുർദ്ദശി അഷ്ടമി പാദശി ഈ പക്കങ്ങളും ഒത്തുവന്ന സമയം രോഗമാരംഭിച്ചാൽ ആ രോഗി ജീവിക്കുന്നതല്ല.

അഷ്ടമീപദ്യന്തിക്താസു പാപവാദേ ത്രിജന്മസു

ഗോമാസാഷ്ടമചന്ദ്രേഷു രോഗാരംഭോ മുതിപ്രദഃ.

൧൮

അ—അഷ്ടമീപദ്യന്തികളിലും പാപവാദത്തിലും ത്രിജന്മങ്ങളിലും ഗോമാസാഷ്ടമചന്ദ്രന്മാരിലും ഉള്ള രോഗാരംഭം മുതിപ്രദമാകുന്നു.

സം—അഷ്ടമി വാവ് ചതുർത്ഥി നവമി പതിന്നാല് ഈ തിഥികളിലും ഞായർ ചൊവ്വ ശനി ഈ ആഴ്ചകളിലും രോഗിയുടെ ജന്മനാൾ അതിന്റെ പത്താംനാൾ പക്കങ്ങളിൽ

വതാംനാൾ ഈ നാളുകളിലും മുമ്പേഴാംനാളുകളിലും അഷ്ടമരാശിക്കൂറിലും രോഗം തുടങ്ങിയാൽ ആ രോഗം അസാധ്യമാകുന്നു.

അക്കാത്രുഡേടസ്യ ധീമാന്യപുത്രഭ വാ രഗാഗമഃ
യദി മുതൂർഭവേൽ സാക്താരകോഭയവാർശപാദന്മാഃ. ൧൯
ത്രിഷു ത്രിഷു ച ധീമാന്യപുത്രവാർശപാദന്മാര്യഷു
തഗ്വുദ്ധിഃ ചരിശിഷ്ടേഷു ചാഭാ പഥ ജീവതി. ൨൦

അ—അക്കാത്രുഡേടസ്യ ഇതിന്റെ ധീമാന്യപുത്രഭതിലും രഗാഗമം ഭവിക്കു ന്നവെങ്കിൽ മുതൂർഭവിക്കും. സാക്താരകോഭയവാർശപാദങ്ങളിൽ മുമ്പേഴാംനാളിലും ധീമാന്യ പുത്രവാർശപാദന്മാര്യഷുകളിലും രഗാഗമം ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ തഗ്വുദ്ധിഭവിക്കും. പരി ശിഷ്ടങ്ങളായ പന്ത്രണ്ടുനക്ഷത്രങ്ങളിൽ രഗാഗമം ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ജീവിക്കുന്നു.

സാ—അഭിജിത്തു' എന്ന നക്ഷത്രത്തെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി ഇരുപത്തെട്ടു നക്ഷത്രം കണക്കാക്കിവേണം ഇപ്പറയുന്ന ശുദ്ധചക്രചിന്ത ചെയ്യേണ്ടതു്. ആദിത്യൻ നിന്ന നാളിലും അതിന്റെ ഒൻപതു് പതിനഞ്ചു് ഇരുപത്തൊന്നു് ഈ നാളുകളിലും രോഗം ആരംഭിച്ചാൽ രോഗി മരിച്ചുപോകുമെന്നു പറയണം.

ആദിത്യൻ നിന്ന നാളിന്റെ രണ്ടു് മൂന്നു് നാലു് ഏഴു് പത്തു് പതിനാലു് പത നാലു് ഇരുപതു് ഇരുപത്തിരണ്ടു് ഇരുപത്താലു് ഇരുപത്തേഴു് ഇരുപത്തെട്ടു് ഈ നാളുകളിൽ രോഗം ആരംഭിച്ചാൽ രോഗം വളരെ കഠിനമായിരിക്കുമെന്നും എങ്കിലും പ്രയത്നം കൊണ്ടു് സാധ്യമാണെന്നും പറയണം. ശേഷമുള്ള പന്ത്രണ്ടു നാളുകളിൽ രോഗമാരംഭിച്ചാൽ നിഷ്പ്രയാസം രോഗശാന്തിവരുമെന്നു പറയണം.

താരാചാരതിഥീനാം മുതിദാനാം ശുദ്ധചക്രദാനാഞ്ച
ജന്മപ്രഭതീനാം വാ മുതിർവ്യുചം സംഗമേ തു പഞ്ചാനാം. ൨൧

അ—മുതിദങ്ങളായ താരാചാരതിഥികളുടേയും ശുദ്ധചക്രങ്ങളുടേയും ജന്മപ്രഭതകളുടേയും ഈ അഞ്ചുകളുടേയും സംഗമത്തിൽ മുതി നിശ്ചയമായും ഭവിക്കും.

സാ—മേല്പറഞ്ഞ മരണയോഗ്യങ്ങളായ നക്ഷത്രങ്ങൾ നൂറ്റുകൾ പക്കങ്ങൾ ശുദ്ധചക്രത്തിലെ നാളുകൾ രോഗിയുടെ ജന്മാനുജന്മം അഷ്ടമരാശിക്കൂറു മുതലായവ ഈ അഞ്ചു സാധനങ്ങളും മരണത്തെ കൊടുക്കുന്നവയാണു്. ഇവയെല്ലാം ഒത്തുവന്നാൽ ചെട്ടെന്നു മരിച്ചുപോകുമെന്നു നിശ്ചയമായും പറയാം

മോഹാരംഭണതാരകാന്തഗണനേ ജന്മർക്ഷതാ യാ ഭവേൽ
സംഖ്യാ താം ത്രിഗുണാം ഹരേജ്ജലധിഭിഃ ശേഷൈഃ ഫലാനിക്രമാൽ
ഏകദവിത്രിചതുർഭിമാശ്ചമരണം മുതൃഃ ശന്നൈജ്ജീവനം
കൃശ്രാജ്ജീവനപുനത്തത ഇദം വാഗ്ദാദശാബ്ദാച്ഛിശോഃ. ൨൨

അ—ജന്മർക്ഷത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങി രോഗാരംഭണതാരകാന്തഗണനത്തിൽ ഏത്രസംഖ്യ ഭവിക്കുമോ ത്രിഗുണയായ ആ സംഖ്യയെ ജലധികളെക്കൊണ്ടു ഹരിക്കണം. ശേഷങ്ങളായ മൂന്നു രണ്ടു മൂന്നു നാലു ഇവകളെക്കൊണ്ടു് വേഗേന മരണവും വളരെ കാലംകൊണ്ടുള്ള മരണവും പണിപ്പെട്ടുള്ള ജീവനവും അപ്രയത്നംകൊണ്ടുള്ള ജീവനവും വാച്യമാകുന്നു. ഇതു പോദശാബ്ദത്തിൽനിന്നു മുൻപായുള്ള ശിശുവിന്നു് ചിന്ത്യമാകുന്നു.

സാ—പ്രാജ്ഞവിന്റെ ജന്മനക്ഷത്രമുതൽ രോഗം തുടങ്ങിയ നാൾവരെ എണ്ണി ആ സംഖ്യയെ മൂന്നിൽ പെരക്കി നാലിൽ ഹരിക്കണം. അപ്പോൾ ഒന്നു ശേഷിച്ചാൽ ചെട്ടെന്നു മരിക്കുമെന്നും രണ്ടു ശേഷിച്ചാൽ കഠിന ദിവസംകഴിഞ്ഞു മരിക്കുമെന്നും മൂന്നു ശേഷിച്ചാൽ ചികിത്സാദികളെക്കൊണ്ടുംമറ്റും വളരെ പ്രയത്നിച്ചാൽ ജീവിക്കുമെന്നും നാലു ശേഷിച്ചാൽ വളരെ പ്രയാസംകൂടാതെതന്നെ രോഗശമനമുണ്ടാകുമെന്നും പറയണം. ഈ ചിന്ത പന്ത്രണ്ടുവയസ്സു തികയുന്നതു വരെയുള്ളവകു് ചിന്തിക്കേണ്ടവയാണു്. അതിനുമേലുള്ളവകു് ഈ വിചാരം ആവശ്യമില്ല.

ഷ്ടാഷ്ടരോ മന്ദഗതൗ സ്ഥിരാശ്രിതൗ വാ തജാം ശന്നൈശ്ചരണം
ശീഘ്രഗതൗ ചരയാതേ ശമനം രോഗസ്യ നചിരേണ. ൨൩

അ—ഷ്ടാഷ്ടരോ മന്ദഗതിയാലോ സ്ഥിരാശ്രിതനാലോ ഇരിക്കുമ്പോൾ തക്ക
കൾക്കു ശമനം പതുക്കെ ഭവിക്കുമെന്നും ശീഘ്രഗതിയാലോ ചരയാതനാലോ ഇരിക്കു
മ്പോൾ രോഗത്തിന്റെ ശമനം ഉടനെ ഭവിക്കുമെന്നും വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ആരാംഭാവായിപൻ സ്ഥിരരാശിയിൽ റരികയോ ഗതി വളരെ കുറഞ്ഞി
രിക്കയോ ചെയ്താൽ രോഗശാന്തി ചെയ്തെന്നുണ്ടാകുന്നതല്ല. പതുക്കെയോ രോഗശമനം വ
രികയുള്ളൂ എന്നു പറയണം. ആരാംഭാവായിപൻ ഗതി വളരെ കൂടിയിരിക്കയും ആ
രാംഭാവായിപൻ ചരരാശിയിൽ വരികയും ചെയ്താൽ എളുപ്പത്തിൽ രോഗശാന്തിയുണ്ടാ
കുമെന്നു പറയണം. ആരാംഭാവായിപൻ ഉഭയരാശിയിൽ വരികയും ഗതി മദ്ധ്യമനി
ലയിലിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ രോഗം അധികം ദീർഘിക്കാതെ ഏറ്റവും ക്ഷീണന അല്ലാതെ
യും ശമിക്കുമെന്നു പറയണം.

പാപാനഃമുദയശ്ച മദ്ധ്യവസതിർല്ലഗന്ധ്യ ലഗ്നശിതൂർ
ഭൈർബല്യം കമിതം ഭയഞ്ച ഹിമഗോസ്തഃചൂഭഞ്ചം ക്ഷീണതാ
രിഃഫാരാതിമുതിഷ്ഠപുണ്ണഹിമഗേ സ്തത്ര സ്ഥിതിശ്ചാസതാം
കേനാപ്യായമയദൈച്ഛ്യമേഷു ബഹുദീർഘകവ്യമേതൈഃ കിമു. ൨൪

അ—ലഗ്നത്തിന് പാപന്മാരുടെ ഉഭയവും മദ്ധ്യവസതിയും ലഗ്നശിതാവിന്
ഭൈർബല്യവും കമിതമായ ഭയവും ഹിമഗവിന് ആ ഉഭയവും ക്ഷീണതയും അപുണ്ണ
ഹിമഗവിന്റെ രിഃഫാരാതിമുതിഷ്ഠിച്ചിലെ സ്ഥിതിയും അസത്തുകളുടെ തത്രസ്ഥിതിയും ആ
കുന്ന ഇതുകളിൽവെച്ച് ഒന്നുകൊണ്ടും ആമയദൈച്ഛ്യം വക്തവ്യമായി ഭവിക്കുന്നു. ബഹു
കളായ ഇതുകളെക്കൊണ്ട് പിന്നെ എന്ത്?

സാ—ലഗ്നത്തിന് പാപയോഗം പാപമദ്ധ്യസ്ഥിതി, ലഗ്നാധിപനു ബലഹാ
നി പാപയോഗം പാപമദ്ധ്യസ്ഥിതി, ചന്ദ്രന് ക്ഷീണതാ പാപയോഗം പാപമദ്ധ്യ
സ്ഥിതി ക്ഷീണചന്ദ്രന്റെയും പാപഗ്രഹങ്ങളുടേയും ആറ് എട്ട് പന്ത്രണ്ട് ഈ ഭാവങ്ങ
ളിലെ സ്ഥിതി ഈ പറഞ്ഞ യോഗങ്ങളിൽവെച്ച് ഏതെങ്കിലും ഒരു യോഗമുണ്ടായിര
ന്നാൽതന്നെ രോഗം വളരെ ദീർഘിക്കുമെന്നു പറയണം. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഈ ലക്ഷ
ണങ്ങളുടെ ബഹുല്യമുണ്ടായാൽ രോഗദൈച്ഛ്യത്തിന്റെ കഥയെപ്പറ്റി പറയണമെ
ന്നുണ്ടോ.

പ്രായശ്ചിത്തം ഭൃശമരോഗേ ശമനായ തത്തദുദീതമപി
കാര്യം സർവേഷ്ഠവദൽ സ്വഗ്രന്ഥ സായണോടസ്യ വചനമിദം.

അ—ഭൃശമരോഗത്തിൽ ശമനത്തിനായി തത്തദുദീതമായ പ്രായശ്ചിത്തം കാര്യ
മാകുന്നു. സായണൻ സ്വഗ്രന്ഥത്തിൽ സർവ്വങ്ങളായ രോഗങ്ങളിലും പ്രായശ്ചിത്തത്തെ
വദിച്ചു. ഇതു ഇവിന്റെ വചനമാകുന്നു.

സാ—രോഗം കുറിയ്ക്കുവാനായിത്തന്നെ അതിന്റെ ശമനത്തിനുവേണ്ടി ആ രോഗത്തിന്
വിധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രായശ്ചിത്തംകൂടി ചെയ്യിക്കേണ്ടതാണ്. സായണാചാര്യൻ
എല്ലാരോഗങ്ങൾക്കും പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തെന്നു വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. താഴെ കാണിക്ക
ുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനമാകുന്നു.

യഥാ കാത്യേഷു സാമഗ്രീ ദുഷ്ടാദുഷ്ടായോത്ഥികാ

തഥോക്താ രോഗനാശേഷു പ്രായശ്ചിത്തേഷ്ഠയാത്ഥികാ. ൨൫

അ—യാതൊരുപ്രകാരം ദുഷ്ടാദുഷ്ടായോത്ഥികയായ സാമഗ്രീ കാര്യങ്ങളിൽ ഉ
ക്തയായി ഭവിക്കുന്നു. അപ്രകാരം രോഗനാശങ്ങളിൽ പ്രായശ്ചിത്തേഷ്ഠയാത്ഥികയാ
യ സാമഗ്രീ ഉക്തയാകുന്നു.

സം—ഏതുകാര്യം സംഭവിക്കുന്നതിനും രണ്ടുവിധം ഉപകരണങ്ങളുണ്ട്. അവ
യ്ക്കാണ് ചക്ഷുരാദി ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു വിഷയമായതും മറ്റേത് അപ്രത്യക്ഷലോകത്തു

സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവയുമാണ്. ഒരാളിന്റെ ഒരു പ്രവൃത്തി ഫലിക്കണമെങ്കിൽ ഈ രണ്ടു ഉപകരണങ്ങളുടേയും സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതുപോലെ രോഗം ശമിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ദൃഷ്ടമായ ഉപകരണം ഔഷധപ്രയോഗവും അദൃഷ്ടമായ ഉപകരണം പ്രായശ്ചിത്തവുമാകുന്നു. ഔഷധപ്രയോഗംകൊണ്ട് ദൃഷ്ടിഗോചരമായ ദോഷകോപങ്ങളേയും പ്രായശ്ചിത്തംകൊണ്ട് ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു വിഷയങ്ങളല്ലാത്ത പാപങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കുന്നു. തദപരാ രോഗശാന്തിയുണ്ടാകും.

വാ—അത്ര ആത്മാസപ്തതിഃ.

അ—ഇവിടെ ആത്മാസപ്തതി ഭവിക്കുന്നു.

സം—രോഗശമനചിന്തനത്തിൽ ആത്മാസപ്തതിയിലെ വചനത്തേക്കുടി ഏഴുതൂണു.

പരിപൂർണ്ണതനുശ്ചത്രോ ലഗ്നോപഗതോ നിരീക്ഷിതോ ഗുരുണാ ഗുരുശുക്രേ കേന്ദ്രോ വാ പീഡാന്തസ്തത്ര സുവിതഃ സ്വാൽ. ൨൭

അ—പരിപൂർണ്ണതനുവായി ഗുരുവിനാൽ നിരീക്ഷിതനായ ചന്ദ്രൻ ലഗ്നോപഗതനാകുന്നു എങ്കിലും ഗുരുശുക്രന്മാർ കേന്ദ്രത്തിൽ സ്ഥിതന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. എങ്കിലും അവിടെ പീഡാന്തനായവൻ സുവിതനായി ഭവിക്കും.

സം—പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിൽ ഉദിക്കയും അവിടെ വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി വരികയും ചെയ്താലും വ്യാഴവും ശുക്രനും കേന്ദ്രഭാവങ്ങളിൽ വന്നാലും വേഗേന രോഗശമനമുണ്ടായി ആരോഗ്യവാനായി തീരമെന്നു പറയണം.

ഉപചയസംസ്ഥശ്ചന്ദ്രഃ സൗമ്യഃ കേന്ദ്രത്രികോണധനമൃതിഗാഃ ലഗ്നം വാ ശുഭദൃഷ്ടം സുവിതസ്തത്രാതമോ ഭവതി - ഇതി. ൨൮

അ—ചന്ദ്രൻ ഉപചയസംസ്ഥനായും സൗമ്യന്മാർ കേന്ദ്രത്രികോണധനമൃതഗിന്മാരായും ലഗ്നം ശുഭദൃഷ്ടമായും ഭവിക്കുമെങ്കിൽ അവിടെ ആതമൻ സുവിതനായി ഭവിക്കുന്നു.

സം—ചന്ദ്രൻ മൂന്ന് ആറ് പത്തു പതിനൊന്ന് ഈ ഭാവങ്ങളിലും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നം രണ്ട് നാല് അഞ്ച് ഏഴ് എട്ട് ഒൻപതു പത്തു ഈ ഭാവങ്ങളിലും വരികയും ലഗ്നത്തിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ രോഗശാന്തിന് വേഗേന ശമനമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ഇങ്ങനെ ആത്മാസപ്തതിവചനമാകുന്നു.

വാ—രോഗഹേതുര്യമുതേ.

അ—രോഗഹേതു വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സം—രോഗമുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള കാരണം ഇന്നതെല്ലാമാണെന്ന് താഴെപറയുന്നു.

വാ—അത്രാപ്ത പചനം.

അ—ഇവിടെ ആപ്തവചനം ഭവിക്കുന്നു.

സം—രോഗഹേതു ചിന്തിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ തത്പദർശികളുടെ വചനത്തെ താഴെ കാണിക്കുന്നു.

ജന്മാന്തരകൃതം പാപം വ്യാധിരൂപത്തോടുപണ ജായതേ

തച്ഛാന്തിമൗഷധൈർഭാണൈർജപദഹാമാർച്ച നാദിഭിഃ. ൨൯

അ—ജന്മാന്തരകൃതമായ പാപം വ്യാധിരൂപത്തോടുകൂടെ ജനിക്കുന്നു. തച്ഛാന്തി ഔഷധങ്ങൾകൊണ്ടും ഭാഗങ്ങൾകൊണ്ടും ജപഹോമാർച്ചനാദികൾകൊണ്ടും ഭവിക്കുന്നു.

സം—കഴിഞ്ഞ ജന്മങ്ങളിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പാപകർമ്മത്തിന്റെ ഫലം ഈ ജന്മത്തിൽ വ്യാധിരൂപമായി തീർന്നിട്ട് മനുഷ്യരെ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നു അതുകൊണ്ട് പാപശാന്തിവരാതെ രോഗശമനമുണ്ടാകുന്നതല്ല. അതിനാൽ ഔഷധസംവത്സ പുറമേ വിധിപോലെ ഭാഗംചെയ്യുക. മന്ത്രജപം നടത്തുക ഹോമം നടത്തുക ദേവപൂജ ചെയ്യുക മുതലായ പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാണ്.

മോഹത്താന്നാമിഹ തു ബഹുധാ കല്പ്യതേ മോഹമതുർ-
 ഭൂതാവേശാദ്ഗ്രഹഗതിവശാപാതവിത്താദികോപാൽ
 ഏതത്തഥ്യം ത്രിവിധമുദിതം പ്രായശഃ സ്വീയപാപ്മാ
 മോഹോല്പത്തിർവതി ഹി നൂനാം ഹേതുരേകസ്രിയാ സ്മാൽ.

അ—ഇവിടെ രോഗാലങ്കാരം രോഗഹേതുഭൂതാവേശം ഹേതുവായും ഗ്രഹഗതി
 വശം ഹേതുവായും വാതവിത്താദികോപം ഹേതുവായും പലപ്രകാരം കല്പിക്കപ്പെടുന്നു.
 ത്രിവിധമായി ഉദിതമായ ഇത് പ്രായേണ തഥ്യമാകുന്നു. സ്വീയപാപ്മാവാകുന്ന ഒന്നു
 തന്നെ നൂക്കൾക്കു മൂന്നുപ്രകാരമുള്ള രോഗോല്പത്തിക്കു ഹേതുവായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—സാധാരണ രോഗമുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള കാരണം പലതാണെന്നു പറയപ്പെ
 ടുന്നു. ബാധാഭേദംകൊണ്ടും ഗ്രഹങ്ങളുടെ അനിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിലെ സഞ്ചാരംകൊ
 ണ്ടും ത്രിദോഷകോപംകൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നു എന്നാണ് ഗ്രഹിക്കുന്നത്. രോഗമുണ്ടാകുന്ന
 തിനു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഈ മൂന്നു കാരണങ്ങളും മിക്കവാറും പരമാർത്ഥംതന്നെയാണ്. ഏകീ
 ലം തന്റെ ജന്മാന്തരത്തിൽ സ്വാധീകപ്പെട്ട പാപംതന്നെയാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാന
 കാരണം. ആ പാപം മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്നു രൂപത്തിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നെന്നു മാത്രമേ
 യുള്ളൂ. അതിനാൽ രോഗഹേതു ജന്മാന്തരാജ്ഞിതമായ പാപംതന്നെയാകുന്നു.

ദൃഷ്ട്വ ച മേ ഗ്രഹാണാം ഭവതി തദനുഭൂതാം പീഡനം ദർഗ്രഹാണാം
 ജായന്തേ തേന ദോഷത്രിതയചലനതസ്തദ്ഭോ വ്യാധിഭേദഃ.

സമ്യക്ചാമേവ തേഷാം പല നിജദുരിതം പ്രാകൃതനം ഹേതുരേകഃ
 പ്രായശ്ചിത്തഞ്ച തത്തൽ കഥിതമപി ചികിത്സാസു മോഹോപശാ-

ന്തൈ—ഇതി. ൩൧

അ—ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടമായ ചാരത്തിൽ തനടുത്തുകൾക്ക് ദർഗ്രഹങ്ങളുടെ പീ
 ഡനം ഭവിക്കുന്നു. അതു ഹേതുവായിട്ട് ദോഷത്രിതയചലനവും തൽഭവങ്ങളായ വ്യാധി
 ഭേദങ്ങളും ഭവിക്കുന്നു. സമ്യങ്ങായ അതുകൾക്ക് പ്രാകൃതനമായ നിജദുരിതംതന്നെ
 ഏകമായ ഹേതുവായി ഭവിക്കുന്നു. രോഗോപശാന്തിക്കായി തത്തൽകഥിതമായ പ്രായ
 ശ്ചിത്തവും ചികിത്സയും ഭവിക്കട്ടെ.

സാ—സൂര്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾ അനിഷ്ടങ്ങളായ സ്ഥാനങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കു
 ന്നകാലം ജനങ്ങൾക്കു രോഗോപദ്രവികളായ ദുർബാധകളുടെ ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകും.
 അതിനാൽ ത്രിദോഷങ്ങൾ കോപിക്കും. ത്രിദോഷകോപംനിമിത്തം ഓരോ രോഗങ്ങ
 ളും വന്നുകൂടും. ഈ കാര്യങ്ങളായ രോഗങ്ങളുടെ കാരണം കഴിഞ്ഞ ജന്മങ്ങളിൽ ചെ
 യ്തിട്ടുള്ള ദുരിതംതന്നെയാണ് അതുകൊണ്ടു രോഗത്തിനു കാരണമായ പാപത്തെ നശി
 പ്പിക്കാതെ കാര്യമായ രോഗം ശമിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടു വിധിപ്രകാരമുള്ള പ്രായശ്ചി
 ത്തംചെയ്തു പാപശമനം വരുത്തിട്ടു രോഗശാന്തിക്കു മാത്രം ചികിത്സിക്കേണ്ടതാണ്.
 ഇങ്ങനെ ആപുവചനം.

പാപഭേദോശ്ച തൽപ്രായശ്ചിത്തഭേദോശ്ച വിസ്തരാൽ

സായണേനോദിതാഃ കർമ്മവിപാകേ ഗ്രന്ഥ അത്മാനഃ. ൩൨

അ—പാപഭേദങ്ങളും തൽപ്രായശ്ചിത്തഭേദങ്ങളും സായണനാൽ കർമ്മവിപാക
 മെന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിസ്തരിച്ചു ഉദിതങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—കർമ്മവിപാകം എന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം സായണാചാര്യൻ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്.
 ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഓരോ വ്യാധികൾക്കും പ്രത്യേകമുള്ള കാരണങ്ങളേയും അതിന്റെ ശാ
 ന്തിക്കുവണ്ടി അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളേയും വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

രാജയക്ഷാദിരോഗാണാം ബ്രഹ്മഹത്യാദികാരണം

വസ്രഭാനാദികം പ്രായശ്ചിത്തം തദ്വിഗിതീതിതഃ. ൩൩

അ—രാജയക്ഷാദിരോഗങ്ങൾക്കുള്ള കാരണം ബ്രഹ്മഹത്യാദിയും പ്രായശ്ചിത്തം
 വസ്രഭാനാദികവും ആകുന്നു. തദ്വിഗ് ഇപ്രകാരം ഇഹരിതമായി.

സാ—രാജയകുഴപ്പം മുതലായ വ്യാധികൾക്ക് ബ്രഹ്മഹത്യ തുടങ്ങിയുള്ള പാപകർമ്മങ്ങൾ കാരണങ്ങളാകുന്നു. വസ്രം സ്വപ്നം മുതലായവയെ ഭംഗം ചെയ്യുന്നത് പ്രായശ്ചിത്തമാകുന്നു. കർമ്മവിപാകത്തിൽ കാരണവും പ്രായശ്ചിത്തവും വിധിക്കുന്ന രീതി അറിയുന്നതിനുവേണ്ടി ഈ ഒരു ഭാഗം ഉദാഹരണമായി ഇവിടെ പറഞ്ഞതാണ്.

കർമ്മവിപാകം വക്ഷ്യാമുഖ്യായേടന്തിൻ പല ത്രയോവിംശശഃ
ജ്ഞാതാ തസ്മാത്തന്തൽപ്രായശ്ചിത്തം വിധീയതാം രക്ഷ. ൩൨

അ—ഇതിൽത്തന്നെ ത്രയോവിംശമായ അദ്ധ്യായത്തിൽ കർമ്മവിപാകത്തെ വചിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽനിന്ന് അറിഞ്ഞു രക്ഷകളിൽ അതതു പ്രായശ്ചിത്തം വിധിക്കപ്പെടണം.

സാ—ഈ പ്രശ്നമാർഗ്ഗത്തിൽ ഇരുപത്തിമൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കർമ്മവിപാകം പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതു നോക്കി രോഗങ്ങൾക്കുള്ള കാരണങ്ങളും അതിന്റെ ശമനത്തിനുള്ള പ്രായശ്ചിത്തവും അറിഞ്ഞു അതു ചെയ്യണമെന്നു പറയണം.

ഔഷധം പത്മമാഹാരം തൈലാഭ്യംഗം പ്രതിശ്രയം
രോഗിഭ്യഃ ശ്രദ്ധയാ ഭദ്യാദ് രോഗീ രോഗവിമുക്തയേ. ൩൩

അ—ഔഷധത്തേയും പത്മമായ ആഹാരത്തേയും തൈലാഭ്യംഗത്തേയും പ്രതിശ്രയത്തേയും രോഗവിമുക്തിക്കായി രോഗി രോഗികൾക്കായി ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ഭംഗം ചെയ്യണം.

സാ—രോഗമുള്ളവർ മറ്റു രോഗികൾക്ക് അവരുടെ രോഗത്തിനനുക്രമമായ ഭക്ഷണം എണ്ണ കട്ടിൽ മെത്ത മുതലായവ വളരെ ആദരവോടുകൂടി കൊടുത്താൽ തങ്ങളുടെ രോഗങ്ങൾക്കു ശമനമുണ്ടാകും.

മൃത്യുഞ്ജയഹവനം പല സർവ്വജ്ഞാം ശാന്തയേ വിധേയം സ്മാൽ
സർവ്വേഷപി ഹോമേഷു ബ്രാഹ്മണഭക്തിസ്തഥാത്ഥമാപ്തവചഃ.

അ—സർവ്വജ്ഞകളുടേയും ശാന്തിക്കായി മൃത്യുഞ്ജയഹവനം വിധേയമാകുന്നു അപ്രകാരം സർവ്വങ്ങളായ ഹോമങ്ങളിലും ബ്രാഹ്മണഭക്തി വിധേയമാകുന്നു. അപ്രകാരം ആപ്തവചസ്സു ഭവിക്കുന്നു.

സാ—മൃത്യുഞ്ജയഹോമം നടത്തുന്നത് എല്ലാ രോഗങ്ങളുടേയും ശമനത്തിന് വളരെ വിശേഷമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഏതു ഹോമം നടത്തുമ്പോഴും ബ്രാഹ്മണഭോജനംകൂടി നടത്തേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങിനെ തത്പരർകൾ പറയുന്നു.

തീവ്രജപരാഭിചാരാദി ശാന്തിഭം ഹവനം മതം

മൃത്യുഞ്ജയാഖ്യമന്ത്രേണ നൈവ കേവലമായുഷേ. ൩൪

അ—മൃത്യുഞ്ജയാഖ്യമന്ത്രംകൊണ്ടുള്ള ഹവനം തീവ്രജപരാഭിചാരാദിശാന്തിഭേദനം മതമാകുന്നു. ആയുസ്സിനായിക്കൊണ്ട് മാത്രമല്ല.

സാ—മൃത്യുഞ്ജയഹോമം നടത്തിയാൽ ജപരം മുതലായ മഹാരോഗങ്ങളും ആഭിചാരം മുതലായ ബാധകളും ശമിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാതെ ആ ഹോമം ആയുസ്സിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുമാത്രം ഉള്ളതല്ല.

തീവ്രജപമേ തീവ്രതരാഭിചാരമേ

സോന്മാദകേ ദാഹഗദേ ച മോഹഹ

തനോതി ശാന്തിം ന ചിമേണ ഹോമഃ

സഞ്ജീവനശ്ചാഷ്ട സഹസ്രസംഖ്യഃ. ൩൫

അ—തീവ്രജപത്തിലും തീവ്രതരാഭിചാരത്തിലും സോന്മാദകമായ ദാഹഗദത്തിലും മോഹത്തിലും അഷ്ടസഹസ്രസംഖ്യമായി സംജീവനമായ ഹോമം ഉടനെ ശാന്തിയെ ചെയ്യും.

൨൧൯

പ്രശ്നമാർഗ്ഗം

സാ—മൃത്യുഞ്ജയമന്ത്രം ആയിരത്തിക്കൂട്ട ഉരുവു ജപിച്ചു ഹോമം നടത്തിയാൽ കഠിനമായ ജ്വരവും നിഷ്പ്രഭമായ ആഭിചാരദോഷവും ഭ്രാന്തും നീറും ആലസ്യവും വേഗേന ശമിക്കുന്നതാണ്.

ശാന്തികേ പെരുഷ്ഠികേ ചാപി വശീകരണകർമ്മണി

ഹൃതസംഖ്യാസമാനം സ്വാർത്ഥമം ദപിജഭോജനം.

൩൯

അ—ശാന്തികമായും പെരുഷ്ഠികമായും വശീകരണകർമ്മമായും ഇരിക്കുന്ന ഹവനത്തിൽ ഹൃതസംഖ്യാസമാനമായ ദപിജഭോജനം ഉത്തമമായി ഭവിക്കും.

സാ—ജ്വരം തുടങ്ങിയുള്ള രോഗങ്ങളുടെ ശമനത്തിനുവേണ്ടിയോ സന്താനാഭിഷേകത്തിനുവേണ്ടിയോ ആര്യയെങ്കിലും വശീകരിക്കുന്നതിനായോ ഹോമം നടത്തിയാൽ ആഹ്ലതിസംഖ്യ ഏത്രയാണോ അത്രയും 'ബ്രാഹ്മണക്' വിധിപ്രകാരം ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നത് വളരെ നല്ലതാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആപുവചനം.

വാ—ഏതദ്രോഗാദിനിരൂപണവിഷയം.

അ—ഇതു രോഗാദിനിരൂപണവിഷയമാകുന്നു.

സാ—മവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് രോഗകാലങ്ങളേയും അതിന്റെ പ്രതിവിധികളേയും മറ്റും കുറിച്ചാണ്.

ഇതി പ്രശ്നമാർഗ്ഗം ത്രയോദശാദ്ധ്യായഃ.

ഇങ്ങിനെ പ്രശ്നമാർഗ്ഗം പതിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം അവസാനിച്ചു.

അഥ ചതുർദ്ദശാദ്ധ്യായപ്രാരംഭഃ.

വാ—അഥ ഭാവോ നിരൂപ്യതേ.

അ—അനന്തരം ഭാവങ്ങൾ നിരൂപിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനി ലഗ്നം തുടങ്ങിയുള്ള ഭാവങ്ങളെ ചിന്തിക്കേണ്ട രീതി പറയപ്പെടുന്നു.

വാച്യാഃ സുതാദയോ ഭാവാഃ പരോക്ഷസ്യാപി പൃച്ഛതഃ

സുവചാസ്തേ വയോ ജ്ഞാതാ യതസ്തദപി കഥ്യതേ.

൪൦

അ—പരോക്ഷനായാലും പൃച്ഛനായവന്റെ സുതാദികളായ ഭാവങ്ങൾ വാച്യങ്ങളാകുന്നു. യാതൊന്നു ഹേതുവായിട്ട് അതുകൾ വയസ്സിനെ അറിഞ്ഞിട്ടു സുവചങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. അതു ഹേതുവായിട്ട് അതും കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—പ്രാശ്നാവിനെ കാണുന്നതിനോ പ്രാശ്നാവിന്റെ വയസ്സ് അറിയുന്നതിനോ ദൈവജ്ഞ സാധിക്കാതെ പോയാലും പ്രാശ്നാവിന്റെ സന്താനഫലം മതലായ ഭാവഫലങ്ങൾ പറയേണ്ടതാണ്. അതിന്നു പ്രാശ്നാവിന്റെ വയസ്സുതന്നെയാണ് ആദ്യമായി അറിയേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ട് പ്രാശ്നവശാൽ പ്രാശ്നാവിന് ഇത്രവയസ്സ് പ്രായമുണ്ടെന്ന് അറിയാനുള്ള രീതിയെ കാണിക്കുന്നു.

ലഗ്നേശ ക്ഷിതിജേ ച ബാലഹിമഗൌ നോ പഞ്ചസംവത്സരാഃ

പൂർണ്ണാഃ പ്രഷ്ഠമഥേന്ദുജേഽഷ്ട ഭൂതജേ ഷട്സംയുതാ വാ ദശ

ത്രിംശദ്ദേവഗൗരവൌ ദശഗുണാഃ ശൈലാശ്ച വൃദ്ധോഡുപ

പ്രാശ്നാ വൃദ്ധതരോക്തജേ ഫണിനി വാ ചൈഷാം തഥൈവോ-

ദയേ—ഇതി.

അ—ക്ഷിതിജനം ബാലഹിമഗുവും ലഗ്നേശനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രഷ്ടാവിന് അഞ്ചുസംവത്സരങ്ങളും ഇന്ദുജൻ ലഗ്നേശനായിരിക്കുമ്പോൾ എട്ടു സംവത്സരങ്ങളും ഭൂമുജൻ ലഗ്നേശനായിരിക്കുമ്പോൾ ഷട് സംവത്സരങ്ങളായ പത്തു സംവത്സരങ്ങളും ചേർത്ത ലഗ്നേശനായിരിക്കുമ്പോൾ മുപ്പതു സംവത്സരങ്ങളും രവിയും വൃശ്ചാധിപനും ലഗ്നേശനായിരിക്കുമ്പോൾ ശതഗുണങ്ങളായി ശൈലസംഖ്യയുള്ള സംവത്സരങ്ങളും പൂണ്ണങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നില്ല. അർക്കജനോ ഫണിയോ ലഗ്നേശനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രഷ്ടാവിന് വൃശ്ചാധിപനായി ഭവിക്കും. ഇവരുടെ ഉഭയത്തിലും അപ്രകാരംതന്നെ.

സാ—ചൊവ്വയും ബാലചന്ദ്രനും ലഗ്നാധിപന്മാരായാലും അവർ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാലും പ്രഷ്ടാവിന് അഞ്ചുവയസ്സു പൂർത്തിയായില്ല എന്നു പറയണം. ചന്ദ്രൻ കരന്തവാവ് കഴിഞ്ഞു ഉദിച്ചാൽ വെളുത്ത പഞ്ചമിവരെ ബാലനാകുന്നു. ബുധൻ ലഗ്നാധിപനായാലും ബുധൻ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാലും പ്രഷ്ടാവിന് എട്ടുവയസ്സു തികഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നു പറയണം. അഞ്ചുവയസ്സു കഴിഞ്ഞു എന്നു സിദ്ധിക്കുമല്ലോ. ശുക്രൻ ലഗ്നാധിപനായി വരികയോ ശുക്രൻ ലഗ്നത്തിൽ വരികയോ ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിന് പതിനാറുവയസ്സു പൂർണ്ണമായിട്ടില്ല എന്നും, വ്യാഴം ലഗ്നാധിപനായി വരികയോ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ മുപ്പതുവയസ്സു പൂർണ്ണമായിട്ടില്ല എന്നും, ആദിത്യനോ വൃശ്ചാധിപനോ ലഗ്നാധിപന്മാരാകുകയോ ലഗ്നത്തിൽ വരികയോ ചെയ്താൽ എഴുപതു വയസ്സു പൂർണ്ണമായിട്ടില്ല എന്നും, ശനി ലഗ്നാധിപനായാലും ശനിയും രാഹുവും ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാലും പ്രഷ്ടാവിന് ഏറ്റവും വൃശ്ചാധിപനാണെന്നും അതായത് എഴുപതു വയസ്സിനു മേൽ പ്രായമുണ്ടെന്നും പറയണം. കൃഷ്ണപക്ഷത്തിലെ ഭരണിമുതൽ കരന്തവാവുവരെയുള്ള ചന്ദ്രൻ വൃശ്ചാധിപനായാലും ഇവിടെ ബാലചന്ദ്രനെക്കൊണ്ട് അഞ്ചുവയസ്സും വൃശ്ചാധിപനെക്കൊണ്ട് എഴുപതു വയസ്സുമാണല്ലോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. അപ്പോൾ ബാലതയുടേയും വൃശ്ചാധിപതയുടേയും മദ്ധ്യംകൊണ്ട് മദ്ധ്യവയസ്സിനേയും ഉഛരിക്കാം. ഇതുപോലെ മറ്റുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകൾ ഉഛരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എങ്ങിനെയെന്നാൽ ചൊവ്വയ്ക്കു ആദ്യമുതൽ അഞ്ചുവയസ്സുവരെ പറയാം. ചൊവ്വ അതിബാലനാണെങ്കിൽ പ്രസവിച്ചിട്ട് കുറച്ചുദിവസമേ ആയിട്ടുള്ളൂ എന്നും പൂർണ്ണബാലനായോ മെഴുവും അടുത്തിരിക്കയോ ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ അഞ്ചുവയസ്സു തികയാറായിരിക്കുന്നു എന്നും ഇതിന്റെ മദ്ധ്യവസ്വയുടെ താരതമ്യമനുസരിച്ച് ഇതിനുള്ളിലുള്ള വയസ്സുകളുടെ നിണ്ണയവും ചെയ്യുകൊള്ളണം. കൂടാതെ,

ഏകർക്കശ്ശോഭമപഹൃത്യ ദോതി തു സപം
 ത്ര്യംശം ത്രികോണഗൃഹഗഃസ്തരഗഃസപരംശം
 പാദം ഫലസ്വ ചതുരശ്രഗതസ്സഹോരം-
 സ്തേപവം പരസ്തരഗതഃ പരിപാചയന്തി.

ഇത്യാദി വചനങ്ങളുടെ സാരമനുസരിച്ച് മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗം, ദൃഷ്ടി, കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിലെ സ്ഥിതി മുതലായവകൊണ്ട് തന്റെ അവസ്ഥയെ അപ്പം ഭേദപ്പെടുത്തുമെന്നു കാണുന്നു. അതനുസരിച്ച് ലഗ്നാധിപൻ ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹം ഇവരോട് മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം ബന്ധമുള്ള ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടുകൂടി വയസ്സിനെ നിണ്ണയിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ വയസ്സിന്റെ നിണ്ണയത്തെ ചെയ്യുകൊള്ളണം. അല്ലാതെ ഉഭയത്തെയും ലഗ്നാധിപത്യത്തെയും മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി വയസ്സു നിണ്ണയിക്കരുത്.

ദേഹസ്വ സൗഖ്യവം സപാസ്ഥ്യം സ്ഥിതിഃ ശ്രേയോ യശസ്സപം
 ജയോ വപുശ്ച തൽ ന വ്യം ചിന്തനീയം വിലഗ്നഃ.

അ—ദേഹത്തിന്റെ സൗഖ്യവവും സപാസ്ഥ്യവും സ്ഥിതിയും ശ്രേയസ്സും യശസ്സും സുഖവും ജയവും വപുസ്സും ആകുന്ന ആ സർവ്വവും വിലഗ്നംകൊണ്ടു ചിന്തനീയമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നാഭിധായ പന്ത്രണ്ടു ഭാവങ്ങൾകൊണ്ട് പ്രഷ്ടാവിന്റെ ഇന്നിന്ന സംഗതികളെയാണ് ചിന്തിക്കേണ്ടതു് എന്നു പറയണം.

ഇവിടെ ലഗ്നഭാവംകൊണ്ട് ശരീരത്തിന്റെ നന്മയേയും ആരോഗ്യത്തേയും ദേഹത്തിന്റെ അവസ്ഥയേയും ശ്രേയസ്സിനേയും കീർത്തിയേയും സുഖാവസ്ഥയേയും ലഗ്നത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി മുതലായ കർമ്മങ്ങളിലുള്ള ജയത്തേയും വിചാരിക്കണം. കൂടാതെമാഹാ

അത്യന്തേന്ദ്രിയം ശിരസ്സിനേയും ആ ജന്മത്തിലുള്ള അവസ്ഥകളേയും കൂടി ലഗ്നംകൊണ്ടു വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്. “ലഗ്നം ഹോരകല്പഭേദോഭയോവ്യാപ്തം ശീർഷം വർത്തമാനഞ്ചജനം” ഇത്യാദി അനേക വചനങ്ങൾ ഭാവോഭിധേയങ്ങളായി കാണുന്നു. വിഷ്ണുഭയം നിമിത്തം അവയെ ഇവിടെ കാണിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ഭക്തവ്യമഖിലം വിത്തം വാണീ ചക്ഷുശ്ച ദക്ഷിണം

വിദ്യാ ച വിവിധാപ്യേതൽ സർവ്വം ചിന്തും ദ്വിതീയതഃ. ൧

അ—കർത്തവ്യമായ അഖിലവും വിത്തവും വാണിയും ദക്ഷിണമായ ചക്ഷുസ്സും വിവിധകളായ വിദ്യകളും ആകുന്ന ഈ സർവ്വവും ദ്വിതീയംകൊണ്ടു ചിന്താമാകുന്നു.

സാ—താൻ ഭരിക്കേണ്ടതായ ഏല്പാറ്റിനേയും ധനത്തേയും വാക്കിനേയും വലത്തേ കണ്ണിനേയും ബഹുമുഖങ്ങളായ വിദ്യകളേയും രണ്ടാംഭാവംകൊണ്ടു ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. “മനസ്സു അന്നപാനാദി ഏഴുതുക്കത്തു മുതലായ സംഗതികൾ ഇവകളുംകൂടി രണ്ടാംഭാവംകൊണ്ടു വിചാരിക്കേണ്ടതാണെന്നു” “വിത്തം വിദ്യാസപന്നപാനാദിഭുക്തിം ദക്ഷാക്ഷ്യാസംപത്രികാവാക് കടുംബം” എന്നുള്ള വചനംകൊണ്ടു കാണുന്നു.

ധൈര്യം വീര്യഞ്ച ദർബുദ്ധിഃ സഹോദരപരാക്രമൌ

ദക്ഷകണ്ഠസഹായൌ ച ചിന്തനീയാസ്തുതീയതഃ. ൨

അ—ധൈര്യവും വീര്യവും ദർബുദ്ധിയും സഹോദരപരാക്രമങ്ങളും ദക്ഷകണ്ഠസഹായങ്ങളും തൃതീയംകൊണ്ടു ചിന്തനീയമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ധൈര്യത്തേയും ഉത്സാഹാദിയേയും ദർബുദ്ധിയേയും സഹോദരന്മാരേയും പരാക്രമത്തേയും വലത്തേ ചെവിയേയും സഹായത്തേയും മൂന്നാംഭാവംകൊണ്ടു ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. കൂടാതെ മാറിടത്തേയും സൈന്യബലത്തേയും ഈ ഭാവംകൊണ്ടുതന്നെ വിചാരിക്കേണ്ടതാണെന്നു “ദശമിതുകോരോദക്ഷകണ്ഠാഞ്ചസേനാം ധൈര്യം ശൌര്യം വിക്രമം ഭ്രാതരഞ്ച” ഇത്യാദി വചനംകൊണ്ടു കാണുന്നു.

മാതാ സുഹൃന്മാതുലഭാഗിനേയൌ

ക്ഷേത്രം സുഖം വാഹനമാസനഞ്ച

ലാളിത്യമംഭ്രേയനഞ്ച വൃദ്ധിഃ

പശുപാദികം വേശ്വ ഗൃഹാൽ ചതുർത്ഥാൽ. ൩

അ—മാതാവും സുഹൃത്തും മാതുലഭാഗിനേയന്മാരും ക്ഷേത്രവും സുഖവും വാഹനവും ആസനവും ശയനവും വൃദ്ധിയും പശുപാദികളും വേശ്വയും ചതുർത്ഥമായ ഗൃഹത്തെ ആശ്രയിച്ചു ചിന്തനീയമാകുന്നു.

സാ—മാതാവു, ബന്ധുക്കൾ, മാതുലന്മാർ, മരുമക്കൾ കൂടി ഭൂമി അഥവാ ദേവാലയം സുഖം വാഹനം അതായതു ആന കതിര തേരു മുതലായവ പീഠം കസേര മുതലായ ആസനങ്ങൾ പരിശുദ്ധത ശയനസാധനം അലിപ്പുലി പട്ടുക്കൾ മുതലായ നാലുലികൾ തന്റെ ഗൃഹം ഇവകളെക്കുറിച്ച് നാലാംഭാവംകൊണ്ടു ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. കൂടാതെ ഈ ഭാവംകൊണ്ടുതന്നെ രാജ്യത്തേയും മഹിഷത്തേയും സുഗന്ധവസ്ത്രഭൂഷണാദികളേയും പാതാളത്തേയും സമുദ്രം നദി നദീമുഖത്തേയും ചിന്തിക്കേണ്ടതാണെന്നു “ഗോഹം ക്ഷേത്രം മാതുലം ഭാഗിനേയം ബന്ധു മിത്രം വാഹനം മാതരഞ്ച രാജ്യം ഗോമഹിഷ സുഗന്ധവസ്ത്രഭൂഷാ പാതാളം കിബുകസുഖാംബുസേതുനദ്യാ” എന്ന വചനംകൊണ്ടു കാണുന്നു.

പ്രജ്ഞാ മേധാ പ്രതിഭാ വിവേകശക്തിഃ പുരാതനം പുണ്യം

മന്ത്രാമാത്യതന്ത്രജ്ഞാഃ പഞ്ചമതസ്സൗമനസ്യമപി ചിന്തും. ൪

അ—പ്രജ്ഞയും മേധയും പ്രതിഭയും വിവേകശക്തിയും പുരാതനമായ പുണ്യവും മന്ത്രാമാത്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരും സൗമനസ്യവും പഞ്ചമംകൊണ്ടു ചിന്താമാകുന്നു.

സാ—ബുദ്ധിയും ധാരണാശക്തിയും പ്രതിഭയും—പ്രതിഭാ അപ്പോഴപ്പോൾ വേണ്ടവിധം യുക്തിയുക്തമായ വിധത്തിൽ ഉന്മേഷത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്ന ബുദ്ധിയുടെ ഒരു വിശേഷഗുണമാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള തിരിച്ചറിവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം പൂർണ്ണജന്മങ്ങളിൽ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള പുണ്യഫലങ്ങളുടെ നില കാര്യംലോചനമന്ത്രിമാർ പുത്രന്മാർ സുശീലന്മാർ ഇവയെല്ലാം അഞ്ചാംഭാവംകൊണ്ടു വിചാരിക്കേണ്ടവയാണ്. രാജചിഹ്നവും കപ്പവും ഭാവിക്കാത്തതും—അടുത്ത ജന്മസ്ഥിതി മുതലായവ, വയറും ചെവിയും കാമയും കൂടി ഈ ഭാവംകൊണ്ടു വിചാരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് “രാജാംഗം സചിവകരാത്മധീഭവിഷ്വൽജ്ഞാനസ്മൻസുതജ്ജരശ്രുതിസ്തതീയ” എന്ന ഭാവംകൊണ്ടു കാണണം.

തസ്സരാതാതിവിപ്ലാധിവ്യാധയശ്ച തനക്ഷിതിഃ
മരണം വാരിശഃസ്രുണ ചിന്തനീയം ഹി ഷഷ്ഠതഃ. ൧

അ—തസ്സരാതാതിവിപ്ലാധിവ്യാധികളും തനക്ഷിതിയും അരിശത്തു കൊണ്ടുള്ള മരണവും ഷഷ്ഠത്തിൽനിന്നു ചിന്തനീയമായി ഭവിക്കുന്നുവല്ലോ.

സാ—കള്ളന്മാരെ ശത്രുക്കളെ വിപ്ലവങ്ങളെ മനോഭവത്തെ രോഗങ്ങളെ ശരീരത്തിലുള്ള ഒടിപ്പു ചതപ്പു മുതലായ പരക്കുകളെ ശത്രുവിന്റെ ആയുധാദികളിൽനിന്നുള്ള മരണത്തെ ഈവകകളെയെല്ലാം ആറാംഭാവംകൊണ്ടാണു വിചാരിക്കേണ്ടതു്. ജ്ഞാതി വഴുത്തേയും കടത്തേയും യുദ്ധത്തേയും ഭിക്ഷുതത്തേയും ഭയത്തേയും അപമാനത്തേയും കൂടി ഈ ഭാവംകൊണ്ടു വിചാരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് “ഋണാസ്രചോരക്ഷതരോഗശത്രുജ്ഞാന്ത്യാജിദിഷ്ടൃപ്രഭീത്യവജ്ഞാഃ” എന്ന ഭാവംകൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

വിവാഹമദനാലോകഭാര്യാഭർത്തൃസമാഗമാഃ
ശയ്യാസ്രീസത്മനഃശ്ചാത്മമൈമുനാനൃപി സപ്തമാൽ. ൯

അ—വിവാഹമദനാലോകഭാര്യാഭർത്തൃസമാഗമങ്ങളും ശയ്യാസ്രീസത്മനഃശ്ചാത്മമൈമുനങ്ങളും സപ്തമത്തിൽനിന്നു ചിന്തയ്ക്കുന്നു.

സാ—വിവാഹം കാമവിശേഷം ഭർത്താ ഭാര്യ ഭർത്താവ് പോലുള്ളവരിക എന്നുള്ളതു് ശയനസാധനങ്ങൾ ഭാര്യയുടെ വീടു് നഷ്ടപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ സംഭോഗം ഇവയെല്ലാം ഏഴാംഭാവംകൊണ്ടു വിചാരിച്ചറിയേണ്ടതാണ്. പുരുഷനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഏഴാംഭാവംകൊണ്ടു ഭാര്യയേയും സ്രീയേക്കുറിച്ചു പ്രശ്നം ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഏഴാംഭാവംകൊണ്ടു ഭർത്താവിനേയും അതുപോലെതന്നെ അവരുടെ ഭവനത്തേയും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം. കൂടാതെ ജനസമൂഹത്തേയും മാർഗ്ഗവിശേഷത്തേയും മറ്റുംകൂടി ഏഴാംഭാവംകൊണ്ടു ചിന്തിക്കേണ്ടതാണെന്ന് “ജാമിത്രചിന്താത്മമദാസ്തകാമാൻ ദൃനോലപലോകാൻപതിമാർഗ്ഗഭാര്യാഃ” എന്ന ഭാവംകൊണ്ടു കാണണം.

സവപ്രണാശശാ വിപദഭാടപവാദാ ദഹതുപ്രദേശൗ മരണസ്യദാസഃ
മാദികം വേശ്വഗദാശ്ച വിപ്ലാ വിചിന്തനീയാഃ പുനരഷ്ടമേന. ൧൦

അ—സവപ്രണാശവും വിപത്തുകളും അപവാദവും മരണത്തിന്റെ ഫലതുപ്രദേശങ്ങളും ദാസനും മാദികമായ വേശ്വവും ഗദങ്ങളും വിപ്ലവങ്ങളും അഷ്ടമംകൊണ്ടു ചിന്തനീയങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—എല്ലാ പദാർത്ഥങ്ങളുടേയും നശ്നത്തെക്കുറിച്ചു് അഷ്ടമംകൊണ്ടാണ് ചിന്തിക്കേണ്ടതു്. അതുപോലെതന്നെ ആപത്തുകൾ അന്യജനങ്ങളിൽനിന്നു കാരണമില്ലാതെ നിരുകൾ മരണത്തിനുള്ള ഫലതു മരണം സംഭവിക്കുന്ന പ്രദേശത്തിന്റെ അവസ്ഥ ഭൂതന്മാർ വെളിയിലുള്ള ഉപഗ്രഹങ്ങൾ രോഗങ്ങൾ കാര്യവിപ്ലവങ്ങൾ ഇവകളെല്ലാം അഷ്ടമഭാവംകൊണ്ടാണ് വിചാരിക്കേണ്ടതു്. കൂടാതെ സ്രീകളുടെ വിവാഹനിലനില്പും അതുചെയ്ത പരിഭവവും ദുഃഖവും മിഥ്യയും മറ്റുംകൂടി ഈ ഭാവംകൊണ്ടുതന്നെയാണ് വിചാരിക്കേണ്ടതെന്ന് “മാംഗല്യരസ്രമചിനാധിപരാഭവായുഃക്ലേശാപവാദ മരണാശ്ച വിപ്ലദാസാൻ” എന്ന ഭാവംകൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഭാഗ്യധർമ്മയാപുണ്യതപസ്സാതസുതാത്മജാഃ
ഭാനോപാസനസൗശീലഗുഹവോ നവതാമി.

൧൧

അ—ഭാഗ്യധർമ്മയാപുണ്യതപസ്സാതസുതാത്മജന്മാരും ഭാനോപാസനസൗശീലഗുഹവോനാകുന്ന ഉള്ളുകൾ നവമത്തിലിനിന്ന് ചിന്തനീയങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഭാഗ്യം ധർമ്മം യോഗ്യം തപസ്സ് എന്നിവ പ്രതാനുഷ്ഠാനം മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ വിതാരി മറ്റുള്ള മക്കൾ ഭാനം മന്ത്രാഭാസംകൊണ്ടും മറ്റുള്ള ഭേദോപാസനം സ്വഭാവനന്മ ഗുഹക്കന്മാർ ഇവകളെല്ലാം ഒൻപതാമതാകൊണ്ടു വിചാരിക്കണം. കൂടാതെ സദാചാരം ഇഷ്ടഭേദതാ പുണ്യപുണ്യം വംശശുദ്ധി ശേഷം ഇവയും ഒൻപതാം ഭാവംകൊണ്ടുതന്നെയാണു വിചാരിക്കേണ്ടതെന്നു്.

ആചാര്യവൈതപിത്രൻതുച്ഛപുച്ഛഭാഗ്യ-
പൂജാതപസ്സുതപൈശ്വരപാശ്ചവംശാൻ—എന്നും
ഗുരുജനപരപുണ്യാന്യേഷധം ഭാഗ്യസിദ്ധിം
നവമഭവനതഃ. എന്നും ഉള്ള ഭാഗംകൊണ്ടു കാണുന്നു.

ദേവാലയനഗരസഭാമാതൃാലയസൗസൗവ്വകർമ്മാണി
ആജ്ഞാലംബനമതൽ സർവ്വം ചിന്ത്യം ഹി ഭാഗമന.

൧൨

അ—ദേവാലയനഗരസഭാമാതൃാലയസൗവ്വകർമ്മങ്ങളും ആജ്ഞയും ആലംബനവും ആകുന്ന ഈ സർവ്വവും ഭേദംകൊണ്ടു ചിന്ത്യമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ദേവാലയം നഗരം സഭാ വഴിയമ്പലം ഭൂതന്മാർ എല്ലാവിധത്തിലുമുള്ള കർമ്മങ്ങൾ കല്പനാശക്തി ആശ്രയം ഇവയെല്ലാം പത്താംഭാവംകൊണ്ടു വിചാരിക്കേണ്ടതാണു്. കൂടാതെ വാസസ്ഥാനം ഇഷ്ടാജയം യാഗാദികർമ്മങ്ങൾ സപ്തീതി ആകാശം ജീവിതരീതി തൊഴിലു് അന്യഭേദഗമനം ഇത്യാദികളും പത്താംഭാവംകൊണ്ടുതന്നെ വിചാരിക്കേണ്ടതാണെന്നു്.

“വ്യാപാരാസ്തദാനകർമ്മജയസങ്കീർത്തിം കൃതം ജീവനം
വ്യാമാചാരഗുണപ്രവൃത്തിഗമനാന്ത്യാജ്ഞാചമേഷുരണാൽ.”
എന്ന ഭാഗംകൊണ്ടു കാണുന്നു.

സന്ദാഭീഷ്ഠാഗമോ ജ്യേഷ്ഠഭാതാ ജാതാ നിജാത്മജാഃ
വാമകണ്ഠോടത്ഥലാഭശ്ച ചിന്ത്യാ വേദകാദേശന ഭത.

൧൩

അ—സന്ദാഭീഷ്ഠാഗമവും ജ്യേഷ്ഠഭാതാവും ജാതന്മാരായ നിജാത്മജന്മാരും വാമകണ്ഠവും അത്ഥലാഭവുമാകുന്ന അതുകൾ ഏകാദശംകൊണ്ടു ചിന്ത്യമാകുന്നുവല്ലോ.

സാ—എല്ലാവിധത്തിലുമുള്ള തന്റെ അഭീഷ്ടങ്ങളുടെ പ്രാപ്തിയും ജ്യേഷ്ഠസഹോദരിസഹോദരന്മാരും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പുത്രന്മാരും ഭവ്യലാഭവും ഇടത്തെ ചെവിയും പതിനൊന്നാംഭാവംകൊണ്ടു വിചാരിക്കേണ്ടതാണു്. കൂടാതെ വരവുകൊണ്ടുള്ള ഫലം ഐശ്വര്യവിഭവം സാസാബന്ധം മനസ്സുപി ശ്രവണഗുണം മുതലായവയും ഈ ഭാവംകൊണ്ടുതന്നെ വിചാരിക്കേണ്ടതാണെന്നു്.

ലാഭായാഗമനാപിസിദ്ധിവിഭവം പ്രാപ്തിം വോ ഗ്യാഷ്ടതാം
ജ്യേഷ്ഠഭാതമന്യകണ്ഠസരസാൻ സന്തോഷമാകണ്ഠനം എന്ന ഭാഗംകൊണ്ടു കാണുന്നു.

പാപം വ്യയഞ്ച പതനം നിരയം വാമമംബകം

സ്ഥാനഭൂംശഞ്ച വൈകുണ്ഠം പാദേശന വിചിന്തയേൽ.

൧൪

അ—പാപത്തെയും വ്യയത്തെയും പതനത്തെയും നിരയത്തെയും വാമമായ അംബകത്തെയും സ്ഥാനഭൂംശത്തെയും വൈകുണ്ഠത്തെയും പാദേശംകൊണ്ടു ചിന്തിക്കണം.

സാ—പാപം ചിലവു് വീഴ്ച നരകഗതി ഇടത്തെ കണ്ഠസ്ഥാനഭൂഷത അവയവങ്ങളുടെ വികലത ഇവ പന്ത്രണ്ടാംഭാവംകൊണ്ടാണു വിചാരിക്കേണ്ടതു്. കൂടാതെ

കാല് ക്ഷയം ദാരിദ്ര്യം ശയനം ബന്ധനം ഇത്യാദികളെ കൂടിയും പന്ത്രണ്ടാംഭാവംകൊണ്ടു വിചാരിക്കേണ്ടതാണെന്നു്,

ദഃഖംപ്രിവാമനയനക്ഷയസുചകാന്ത്യ-

ദാരിദ്ര്യപാശശയനവ്യയരിഹബന്ധാൻ, എന്ന ഭാഗംകൊണ്ടു കാണുന്നു.

ചിന്ത്യം ചാക്രമണം ലഗ്നാച്ഛയനം ഹി ചതുർത്ഥതഃ

സപ്തമേനാപവേശശ്ച ചിന്ത്യാ ദശമതഃ സ്ഥിതിഃ.

൧൫

അ-ലഗ്നത്തിൽനിന്നു ചാക്രമണവും ചതുർത്ഥത്തിൽനിന്നു ശയനവും സപ്തമംകൊണ്ടു ഉപവേശവും ചിന്ത്യമാകുന്നു. ദശമംകൊണ്ടു സ്ഥിതിയും ചിന്ത്യയാകുന്നു.

സാ-സഞ്ചാരം ലഗ്നംകൊണ്ടും ശയനം നാലാംഭാവംകൊണ്ടും ഉപവേശം (ഇരിപ്പ്) ഏഴാംഭാവംകൊണ്ടും സ്ഥിതി (നിൽപ്പു) പത്താംഭാവംകൊണ്ടും വിചാരിക്കേണ്ടവയാണു്.

ഹിന്ദുകേനാധഃസലിലം നദ്യാഗമനം തു സപ്തമേനൈവ

ദശമന വൃഷ്ടിപതനം ബ്രൂയാദുദയേന തത്ത്രിതയം.

൧൩

അ-ഹിന്ദുകംകൊണ്ടു് അധഃസലിലത്തെയും സപ്തമംകൊണ്ടു നദ്യാഗമനത്തേയും ദശമംകൊണ്ടു വൃഷ്ടിപതനത്തേയും ബ്രൂവിക്കണം. തത്ത്രിതയത്തെ ഉദയംകൊണ്ടും ബ്രൂവിക്കാം.

സാ--താണന്ധലത്തു വെള്ളമുള്ളതായ കിണർ കളം മുതലായ ജലാശയങ്ങളെ നാലാംഭാവംകൊണ്ടു ചിന്തിക്കണം. നദിയിൽ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടാകുന്നത് ഏഴാംഭാവംകൊണ്ടാണു് വിചാരിക്കേണ്ടതു്. മഴയുണ്ടാകുമോ എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടതു് പത്താംഭാവംകൊണ്ടാണു്. ഇപ്പറഞ്ഞ മൂന്നു ചിന്തയും ലഗ്നഭാവംകൊണ്ടുതന്നെ വിചാരിക്കാവുന്നതാണു്.

വിശേഷാസ്സന്തി ഭാവാനാം ഭക്തിപ്രശ്നേ ച ഭൂപതേഃ

തേ ചാപ്യത്ര വിഭിഷ്യാന്ത ലഗ്നാദ്യാ പാദശ ക്രമാൽ.

൧൭

അ-ഭക്തിപ്രശ്നത്തിലും ഭൂപതിയുടെ പ്രശ്നത്തിലും ഭാവങ്ങൾക്കു വിശേഷം ഭവിക്കുന്നു. ലഗ്നാദ്യങ്ങളായ ആ പന്ത്രണ്ടു വിശേഷങ്ങളും ഇവിടെ വിചലവനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ-ഭോജനപ്രശ്നത്തിനും രാജാക്കന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നത്തിനും മേൽപറഞ്ഞ ക്രമത്തിൽനിന്നും ഭാവങ്ങൾക്കു ചില വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടു്. ലഗ്നംമുതൽ പന്ത്രണ്ടു ഭാവങ്ങൾക്കുള്ള വിശേഷങ്ങളെ ഉവാടെ പറയുന്നു.

മൃത്തിമത്രം ഭക്ഷ്യം ഭോജ്യം ഭോജയിതൃഭാവ ഉപദംശഃ

സേചനമന്നം സഹതൃഷ്ണ പൂർത്തികഥാശയനചപി വിചഗ്നാൽ.

അ-വിചഗ്നത്തിൽനിന്നും ക്രമേണ മൃത്തിയും അമത്രവും ഭക്ഷ്യവും ഭോജ്യവും ഭോജയിതൃഭാവവും ഉപദംശവും സേചനവും അന്നവും സഹതൃഷ്ണ പൂർത്തികഥാശയനവും ചിന്ത്യമാകുന്നു.

സാ-ഭോജനപ്രശ്നത്തിൽ ലഗ്നഭാവംകൊണ്ടു ഉണക്കഴിച്ചു്കുന്ന ആളിന്റെ ശരീര സ്ഥിതിയും രണ്ടാംഭാവംകൊണ്ടു് ഉണക്കഴിച്ചു പാത്രത്തേയും മൂന്നാംഭാവംകൊണ്ടു പഴം തുടങ്ങിയ ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളേയും നാലാംഭാവംകൊണ്ടു് വട അപ്പം മുതലായ ഭോജ്യവസ്തുക്കളേയും അഞ്ചാംഭാവംകൊണ്ടു് വിളയുന്ന മനുഷ്യനേയും അല്ലെങ്കിൽ ഉണക്കതന്ന ആളിനേയും ആറാംഭാവംകൊണ്ടു് അവിടുതൽ തുവരൻ മുതലായ കൂട്ടസാധനങ്ങളേയും ഏഴാംഭാവംകൊണ്ടു രസം മോരു് മുതലായ സേചനവസ്തുക്കളേയും എട്ടാംഭാവംകൊണ്ടു് ചോറിനേയും ഒൻപതാംഭാവംകൊണ്ടു് ഒരമിച്ചു ഭക്ഷിക്കുന്നവരേയും പത്താംഭാവംകൊണ്ടു ഉണക്കിന്റെ പൂർണ്ണശയനവും പതിനൊന്നാംഭാവംകൊണ്ടു് ഉണക്കഴിച്ചപ്പോൾ നടന്ന സംഭാഷണത്തേയും പന്ത്രണ്ടാംഭാവംകൊണ്ടു് ഉണക്കഴിച്ചുതിരിപ്പിക്കുന്ന ഉള്ള ശയനത്തേയും

യും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ഭാഷാപ്രശ്നത്തിന്റെ വിശദമായ അറിവ് ഇതിന്റെ ഉത്തരത്തിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

മൂന്നിടം കോശവും ധനപിനോ വാഹനാനി
മന്ത്രശ്ശതമാനം ഭരതം നെന്ത
വ്യാപാരശ്ച പ്രാപ്തിപ്രാപ്തിമേവം
ലഗ്നാദഭാവോ ഭൂമിഭൂതർച്ചിചിന്ത്യം.

൧൯

അ—മൂന്നും കോശവും ധനപികളും വാഹനങ്ങളും മന്ത്രവും ശത്രുവും മാറ്റവും ആയുസ്സും മനസ്സും വ്യാപാരവും പ്രാപ്തിയും അപ്രാപ്തിയും ഇപ്രകാരം ഭൂമിഭൂതാവിനും ലഗ്നത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങി ഭാവങ്ങൾ ചിന്ത്യങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—രാജാക്കന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നങ്ങളിൽ രാജാവിന്റെ ശരീരത്തെ ലഗ്നം കൊണ്ടും ധനവൃത്തിയെ രണ്ടാംഭാവംകൊണ്ടും കാലാവസ്ഥകളെ മൂന്നാംഭാവംകൊണ്ടും ആനന്ദം കർമ്മ ഭൂതലായ വാഹനങ്ങളെ നാലാംഭാവംകൊണ്ടും മന്ത്രിമാരും മറ്റും കൂടിയുള്ള ആലോചന അഞ്ചാംഭാവംകൊണ്ടും ഏതിരാളിയായ രാജാവിന്റെ സ്ഥിതി ഗതികൾ ആറാംഭാവംകൊണ്ടും രാജ്യത്തെ ഏഴാംഭാവംകൊണ്ടും ആയുസ്സിന്റെ പരിണാമത്തെ ഏഴാംഭാവംകൊണ്ടും മനസ്സിന്റെ സ്ഥിതി ഒൻപതാംഭാവംകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൾ പത്താമെടംകൊണ്ടും ആഗ്രഹത്തിന്റെ ലാഭത്തെ പതിനൊന്നാമെടംകൊണ്ടും ആഗ്രഹത്തിന്റെ അസംപ്രദ പന്ത്രണ്ടാമെടംകൊണ്ടും വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങിനെ ഭാവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിശേഷങ്ങൾ ഇവിടെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

ബാഹ്യാഭ്യന്തരഭേദോദ്ഭവിവിധാ ഭാവോഃ സമീചിതാ ഭവേതേ
ബാഹ്യഃ പല തനപാദ്യോ ജ്ഞേയാഃ പുനരാന്തമാസു കല്യാദ്യോഃ.

അ—ബാഹ്യാഭ്യന്തരഭേദം ഹേതുവായിട്ട് ഈ ഭാവങ്ങൾ ദ്വിവിധങ്ങളായി സമീരിതങ്ങളാകുന്നു. തനപാദ്യങ്ങൾ ബാഹ്യങ്ങളെന്നും കല്യാദ്യങ്ങൾ ആന്തരങ്ങളെന്നും ഭാവങ്ങൾ ജ്ഞേയങ്ങളാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നം മുതലായ ഭാവങ്ങൾക്കു ഓരോന്നിന്നും ബാഹ്യങ്ങളെന്നും ആഭ്യന്തരങ്ങളെന്നും ഓരോ ഭേദംകൂടി ഉണ്ട്. ബൃഹജ്ഞാതകത്തിൽ തന്നെകൂടുംബഭാഗംകൊണ്ട് ബാഹ്യഭാവങ്ങളേയും “കല്യസപാതികമഗ്രഹപ്രതിഭാക്ഷതാനി ചിത്തോരവരസ്യഗുരുമാനഭവവ്യയാനി” എന്ന ഭാഗംകൊണ്ട് ആഭ്യന്തരഭാഗങ്ങളെയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദേഹംകൂടുംബം മുതലായവ തന്റെ ബാഹ്യഭാവങ്ങളും ആരോഗ്യം ധനം തുടങ്ങിയുള്ളവ ആഭ്യന്തരഭാവങ്ങളുമാകുന്നു.

യദ്യല്ലഗ്നാഭിഭിഃ ചിന്ത്യം തത്സാൽസപാതിസമാഗമേ

ആഭ്യന്തരം ഭവേൽ സർവ്വം വിജ്ഞേയം ബാഹ്യമന്യഥാ. ൨൧

അ—യാതൊന്നു യാതൊന്നു ലഗ്നാഭികൾകൊണ്ട് ചിന്ത്യമാകുന്നുവോ; അത് സർവ്വവും തൽസപാതിസമാഗമം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ ആഭ്യന്തരമായി ഭവിക്കും അന്യവിധമായാൽ ബാഹ്യമെന്നു വിജ്ഞേയമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നം മുതലായ ഓരോ ഭാവങ്ങൾക്കു് അതതു ഭാവങ്ങളുടെ അധിപന്മാരോടുള്ള യോഗമുണ്ടായാൽ ആഭ്യന്തരമായ ഭാവത്തെയും ഭാവാധിപന്മാരോടു് യോഗമില്ലാതെ പോയാൽ ബാഹ്യഭാവത്തെയും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം.

രണ്ടാംഭാവത്തിന്റെ ചിന്തയിൽ ആ ഭാവത്തിന്നു നാശലക്ഷണം കണ്ടാൽ ഭാവാധിപന്മാരോടുണ്ടെങ്കിൽ ധനനാശമാണെന്നും ഭാവാധിപന്മാരോടുണ്ടെങ്കിൽ ഭരണിയുടെ നാശമാണെന്നും അറിയണം. സമാഗമം എന്നുള്ള ഭാഗത്തിന്നു യോഗമെന്നും ദൃഷ്ടിയെന്നും ഉള്ള അർത്ഥത്തെ ഗ്രഹിക്കാമെന്നു് ഉപദേശമുണ്ട്.

മൂലാസ്യാഗമസ്തന്ധാ ഹൃദയോഭാവസ്തിഭേദഗുഹ്യാനി

മുഖ ജാത ജന്മേവ പാദോ ഭാവോഃ ക്രമാദപി ലഗ്നാദ്യോഃ. ൨൨

അ—മുഖംസ്വരമുഖസ്വരങ്ങളും ഹൃദയംദേവസ്തിഭേദഗുണങ്ങളും ഉദരങ്ങളും ജാ
നങ്ങളും ജംഘകളും പാദങ്ങളും ക്രമേണ വിപഗ്നാഭ്യങ്ങളായ ഭാവങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ശിരസ്സ് ലഗ്നംകൊണ്ടും, മുഖം രണ്ടാംഭാവംകൊണ്ടും, കഴുത്തു മൂന്നാംഭാവം
കൊണ്ടും, തോൾ നാലാംഭാവംകൊണ്ടും; ഹൃദയം അഞ്ചാംഭാവംകൊണ്ടും, ഉദരം ആ
റാംഭാവംകൊണ്ടും, വസ്തി ഏഴാംഭാവംകൊണ്ടും, ഗുഹ്യം എട്ടാംഭാവംകൊണ്ടും, തുടകൾ
ഒൻപതാംഭാവംകൊണ്ടും, മുട്ടുകൾ പത്താംഭാവംകൊണ്ടും, കണങ്കാലുകൾ പതിനൊന്നാം
ഭാവംകൊണ്ടും, പാദം പന്ത്രണ്ടാംഭാവംകൊണ്ടും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

അംഗാനാം ഹ്രസ്വദീപ്തപം ലഗ്നാഭ്യാശ്രിതരാശിഭിഃ

വാച്യം തൽക്ഷമന പ്രായ ഏവേദമുപയുജ്യതേ.

൨൨

അ—ലഗ്നാഭ്യാശ്രിതരാശികൾകൊണ്ട് അംഗങ്ങളുടെ ഹ്രസ്വദീപ്തപം വാച്യ
മാകുന്നു. ഇത് മിക്കവാറും തൽക്ഷമനത്തിൽതന്നെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—മേൽപറഞ്ഞ പദ്യം അവയവങ്ങളുടെ ഹ്രസ്വതയേയും ദൈർഘ്യത്തേയും
അറിയുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ലഗ്നം ഹ്രസ്വരാശി ആയാൽ ശിരസ്സ്
ചെറിയതാണെന്നും രണ്ടാംഭാവം ഹ്രസ്വരാശിയായാൽ മുഖം ചെറിയതാണെന്നും മൂ
ന്നാംഭാവം ദൈർഘ്യരാശി ആയാൽ കഴുത്തു നീണ്ടതാണെന്നും ഇങ്ങിനെ ക്രമേണ അറി
യേണ്ടതാണ്. രാശികളുടെ ഹ്രസ്വദീപ്തപം അറിയുന്നതിന് പല വചനങ്ങളുമുണ്ടെ
ങ്കിലും, “പൂർവാഭ്യോ വിഷയാദയഃ കൃതഗുണം മാനം പ്രതീപഞ്ച തത്” എന്നുള്ള ബൃഹ
ജ്ഞാതകവചനത്തെ ആണ് മിക്കവാറും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത്.

ലഗ്നരാശിഃ സ്വയം പ്രഷ്ടാ തൽസംബന്ധിധനാദയഃ

ദിതീയാഭ്യന്യഭാവാസ്തൽ പുഷ്ടിഹാനീ ശുഭാശുഭഭേദഃ.

൨൩

അ—ലഗ്നരാശി താനേതന്നെ പ്രഷ്ടാവായി ഭവിക്കുന്നു. ദിതീയാഭ്യന്യഭാവ
ങ്ങൾ തൽസംബന്ധിധനാദികളായും ഭവിക്കുന്നു. തൽപുഷ്ടിഹാനികൾ ശുഭാശുഭഭേദം
കൊണ്ടു വാച്യങ്ങളാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നരാശികൊണ്ടു മാത്രം പ്രഷ്ടാവിന്റെ ശരീരങ്ങളായ ഗുണഭോജ
ങ്ങൾ ചിന്തിക്കണം. ധനം മുതലായ പ്രഷ്ടാവിനെ സംബന്ധിച്ച മറ്റു പദാർത്ഥങ്ങൾ
രണ്ടാംഭാവം മുതലായ മറ്റു ഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ഈ ഭാവങ്ങ
ളിൽ ശുഭഭാവാരുടെ സംബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഭാവത്തിന്റെ ഫലത്തിനു പുഷ്ടിയും അശുഭ
സംബന്ധമുണ്ടായാൽ ഹാനിയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. “ലഗ്നരാശിഃ സ്വയംപ്രഷ്ടാ”
എന്നുള്ള ഭാഗം കൊണ്ട് എല്ലാ ഭാവങ്ങളിലുംവെച്ചു ലഗ്നത്തിനു പ്രാമാണ്യം കല്പിച്ചിരിക്ക
ുന്നു. പ്രഷ്ടാവു മുഴുക്കെ ലഗ്നരാശി ആണെന്നു ഗ്രഹിക്കണം.

വാ—അത്ര ഷഡ്ഘോശികാ.

അ—ഇവിടെ ഷഡ്ഘോശിക ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഭാവവിചാരം ചെയ്യുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഷഡ്ഘോശികയിലെ വചനംകൂടി
എടുത്തുകാണിക്കുന്നു.

യോ യോ ഭാവഃ സ്വാമിദൃഷ്ടോ യുതോ വാ

സൗമ്യൈർവ്യാ സ്പാത്തസ്യ തസ്പാഭീവൃദ്ധിഃ

പാപൈരേവം തസ്യ ഭാവസ്യ ഹാനി-

നിർദ്ദൃഷ്ടോ പ്രശ്നതോ ജന്മതോ വാ—ഇതി.

൨൪

അ—യാതൊരുയാതൊരു ഭാവം സ്വാമിദൃഷ്ടമായോ യുതമായോ സൗമ്യന്മാ
രാൽ ദൃഷ്ടമായോ യുതമായോ ഭവിക്കുന്നു. ആ ആ ഭാവത്തിന്നു അഭിവൃദ്ധി വാച്യമാക
ുന്നു. യാതൊരു ഭാവം ഇപ്രകാരം പാപന്മാരാൽ ദൃഷ്ടമായോ യുതമായോ ഭവിക്കുന്നു.
ആ ഭാവത്തിന്നു ഹാനിയു വാച്യമാകുന്നു. ഇതു പ്രശ്നത്തിലും ജാതകത്തിലും നിർദ്ദൃഷ്ട
വ്യമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നാദിയായ ഏതൊരു ഭാവത്തെ ആണോ വിചാരിക്കുന്നത് ആ ഭാവത്തിന് അതിന്റെ അധിപന്റെയും ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടേയും യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ആ ഭാവംകൊണ്ട് പറയാവുന്ന ഫലങ്ങൾക്ക് അഭിപ്രായവും പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ ഉണ്ടായാൽ ആ ഭാവംകൊണ്ട് പറയാവുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾക്കു ഹാനിയും പറയണം. ഇത് ജാതകത്തിലും പ്രശ്നത്തിലും ഒന്നുപോലെ വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്. ഇവിടെ ഭാവധിപന്റെ പ്രത്യേകമായും സൗമ്യന്മാരെ പ്രത്യേകമായും പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ലഗ്നാധിപന്റെ യോഗദൃഷ്ട്യാദികൾക്കു വിശേഷമുണ്ടെന്നു ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു. “സർവ്വ ലഗ്നശാപരയോഗദൃഷ്ടികേന്ദ്രത്രികോണാപഗതതപമിഷ്ടം” എന്ന ഈ ഭാഗം അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

വാ — ആത്മാസപ്തതിശ്ച

അ—ആത്മാസപ്തതിയും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഭാവചിന്തയിൽ ആത്മാസപ്തതിയിലെ വചനത്തെ കൂടിക്കാണിക്കുന്നു.

യോ യോ ഭാവഃ പ്രഭുനാ യുക്തോ ദൃഷ്ടോഽഥവാ പ്രശ്നേ

ഗുരുബുധശുക്രൈരേവം വക്തവ്യം തസ്യ തസ്യ ശുഭം.

൨൩

അ—പ്രശ്നത്തിൽ യാതൊരു യാതൊരുഭാവം പ്രഭുവിനാൽ യുക്തമായോ ദൃഷ്ടമായോ അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്രകാരം ഗുരുബുധശുക്രന്മാരാൽ യുക്തമായോ ദൃഷ്ടമായോ ഭവിക്കുന്നു. ആ ആ ഭാവത്തിന്നു ശുഭം വക്തവ്യമാകുന്നു.

സാ—ഏതോ ഒരു ഭാവത്തിന്നു ഭാവധിപന്റെയും വ്യാഴം, ബുധൻ, ശുക്രൻ ഇവരുടെയും ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ ഉണ്ടായാൽ ആ ഭാവംകൊണ്ട് വിചാരിക്കേണ്ട പദാർത്ഥങ്ങൾക്കു ശുഭതമുണ്ടെന്നു പറയണം. ഈ ദൃഷ്ടിയോഗങ്ങൾ ലഗ്നത്തിന്നാണെങ്കിൽ ഭേദത്തിന്നും രണ്ടാംഭാവത്തിന്നാണെങ്കിൽ ധനത്തിന്നും ശുഭതമാണെന്നു ക്രമേണ അറിഞ്ഞുകൊൾക.

യസ്മിൻ യസ്മിൻ ഭാഷ ചിദപാദശസപ്തമസ്ഥിതാഃ സൗമ്യാഃ

തസ്മിൻ തസ്മിൻ വൃദ്ധിർഭവേത്സ്മിതൈസ്തദപത്.

൨൪

അ—സൗമ്യന്മാർ യാതൊരു യാതൊരു ഭാവത്തിൽനിന്നു ചിദപാദശസപ്തമസ്ഥിതന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. ആ ഭാവത്തിങ്കൽ വൃദ്ധി ഭവിക്കുന്നു. ഭവേത്സ്മിതൈസ്തദപത്സ്മിതന്മാരായ ശുഭന്മാരെക്കൊണ്ടും അതുപോലെ വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ഏതൊരു ഭാവത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടിലും രണ്ടിലും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്നു. ആ ഭാവത്തിന് അഭിപ്രായം ഉണ്ടാകും. ഏതൊരു ഭാവത്തിന്റെ നാലിലും പത്തിലും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ വന്നാലും അഭിപ്രായം പറയാവുന്നതാണ്. ഏതു ഭാവത്തിന്റെയും പന്ത്രണ്ടിലും രണ്ടിലും നാലിലും എട്ടിലും അഞ്ചിലും ഒൻപതിലും ശുഭന്മാർ വന്നാൽ ആ ഭാവത്തിന് അഭിപ്രായവും പാപന്മാർ വന്നാൽ നാശവുംകൂടി പറയേണ്ടതാണ്. ഏതൊരു ഭാവത്തെയാണോ വിചാരിക്കുന്നത് ആ ഭാവത്തിന്റെ കാരകഗ്രഹത്തെ ലഗ്നമാക്കി സങ്കല്പിച്ചും ഇപ്രകാരം ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതു,

“പരശ്വപദയസ്ഥൈശ്ചതുരശ്രഗൈർവാ

ത്രികോണഗൈർവാ നിഖിലൈശ്ച പാപൈഃ

ഭാവസ്യ നാശം ശുഭൈസ്സേ വൃദ്ധിം

സമാദിശേൽ കാരകതോ വിശേഷാൽ.” എന്ന ഭാഗംകൊണ്ട് വെളിവാകുന്നു.

ഷഷ്ഠാഷ്ടമരിഃഫേശാ ഭാവപരിപവഃ ശുഭാശ്ച ഭാവഹനഃ

ഭാവതീർത്ഥപരകാരകദുർബ്ബലതാ ചാസ്തി തദപദാപ്തവചഃ.

൨൫

അ—ഷഷ്ഠാഷ്ടമരിഃഫേശന്മാരും ഭാവപരിപുക്കളും ആയ ശുഭന്മാരും ഭാവഹനരും ഉണ്ടായി ഭവിക്കുന്നു. ഭാവതീർത്ഥപരകാരകദുർബ്ബലതയും ഭാവഹാവായി ഭവിക്കുന്നു. അതുപോലെ ആപുവചസ്യ ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ആദ്യ ഏഴ് പന്ത്രണ്ടു ഈ ഭാവങ്ങളുടെ അധിപന്മാരും ഭാവനാമന്റെ ശത്രുക്കളും ശുഭന്മാരായിരുന്നാലും ഭാവത്തെ (ഭാവംകൊണ്ടു ചിന്തനീയങ്ങളായ ഫലങ്ങൾ

ജ) നശിപ്പിക്കും. ഇതേവേദത്തെ ദൃഷ്ടിയോഗങ്ങൾ ഭാവവൃദ്ധികരങ്ങളാണെന്നു മുൻപേ പറഞ്ഞുവല്ലോ. പക്ഷേ അവർക്ക് ഇപ്പറഞ്ഞ ബന്ധങ്ങളുണ്ടായാൽ ഇതും പറഞ്ഞുകൂടാ.

അരാതിരോഗാദ്യമരാതിനാമോ
 ള്ളതീശപരോ മുതലായം കരോതി
 വ്യയാധിപോ ഭാരദീദൃതാദ്യം
 യോഗേഷ്ണാണൈര്യുതേ പ്രദിഷ്ടം എന്നും,
 ഷഷ്ഠാഷ്ടമാന്ത്യേശപരയോഗദൃഷ്ടം-
 പ്രാപ്താപ്തബന്ധസ്തപതേ പ്രദിഷ്ടം,—എന്നും,

നീചർക്ഷുരിപുശോഭസോ ഗ്രഹോഭാവവിനാശകൃൽ എന്നും മറ്റുള്ള വചനങ്ങൾ ഇതിന്നനുബന്ധങ്ങളാകുന്നു ഭാവത്തിന്നും അതിന്റെ അധിപനും ആ ഭാവത്തിന്റെ കാരകഗുണത്തിന്നും ബലഹാനി ഉണ്ടായാലും ഭാവനാശമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ഇങ്ങിനെ ആപ്തന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഷഷ്ഠം ദ്വാദശമഷ്ടമഞ്ച മുനയോ ഭാവാനനിഷ്ഠാൻ വിദ്-
 സ്തന്നാമാനപിതവീക്ഷിതാ യദധിപാ യേ വാ ച ഭാവോഃസ്വപനം
 തത്രസ്ഥാശ്ച യതീശപരാസ്രുത ഇമേ നോ സതി ഭാവാ ന്നാം
 ജാതാ വാ വിഹ്വലാ വിനഷ്ടാവികലാസ്തത്രാതികഷ്ടാഽഷ്ടമഃ. ൨൯

അ—ഷഷ്ഠത്തെയും ദ്വാദശത്തെയും അഷ്ടമത്തെയും അനിഷ്ടങ്ങളായ ഭാവങ്ങളാണെന്നു മുനിമാർ അറിയുന്നു. യദധിപന്മാർ തന്നാമാനപിതവീക്ഷിതന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു ആ ഭാവങ്ങളും യാവചില ഭാവങ്ങൾ തന്നാമാനപിതവീക്ഷിതങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. ആ ഭാവങ്ങളും, യതീശപരന്മാർ തത്രസ്ഥന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. ആ ഭാവങ്ങളും ആകുന്ന ഈ മൂന്നുകൾ നൃക്കൾക്കു ഭവിക്കുന്നില്ല. ജാതങ്ങളാകുന്നു എങ്കിൽ വിഹ്വലങ്ങളായോ വിനഷ്ടാവികലങ്ങളായോ ഭവിക്കുന്നു. അതുകളിൽവെച്ച് അഷ്ടമം അതികഷ്ടമാകുന്നു.

സാ—ആദ് എട്ടു പന്ത്രണ്ടു ഈ ഭാവങ്ങൾ അനിഷ്ടഭാവങ്ങളാണെന്നു ഗ്രന്ഥികൾ കല്പിക്കുന്നു. അഷ്ടമഭാവം ഇവയിൽ ഏറ്റവും അനിഷ്ടപ്രദമാകുന്നു. ഈ അനിഷ്ടഭാവങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ ഏതൊരു ഭാവത്തിന്റെ അധിപനെ നോക്കുകയോ ചേരുകയോ ചെയ്യുന്നു ആ ഭാവം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. അതായതു് അഷ്ടമാധിപൻ അഞ്ചാംഭാവാധിപനെ നോക്കുകയോ അഞ്ചാംഭാവാധിപനോടു ചേരുകയോ ചെയ്താൽ പുത്രലാഭം സിദ്ധിക്കുകയില്ല. അതുപോലെ ആ അനിഷ്ടസ്ഥാനാധിപന്മാർ ഏതൊരു ഭാവത്തിലേക്കു ദൃഷ്ടിയോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു് സംബന്ധിക്കുന്നുവോ ആ ഭാവവും സംഭവിക്കുകയില്ല. അതായതു് അഷ്ടമാധിപൻ അഞ്ചാംഭാവത്തിൽ നോക്കുകയോ നിൽക്കുകയോ ചെയ്താൽ പുത്രസ്വത്തു് ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഏതൊരു ഭാവത്തിന്റെ അധിപൻ ആദ് എട്ടു പന്ത്രണ്ടു് ഈ ഭാവങ്ങളിൽപോയി നിൽക്കുന്നു, ആ ഭാവവും സംഭവിക്കുകയില്ല. അതായതു് അഞ്ചാംഭാവാധിപൻ അഷ്ടമത്തിൽ പോയി നിന്നാലും പുത്രസ്വത്തുണ്ടാകുന്നതല്ല. അഥവാ അനിഷ്ടഫലഭോക്താക്കന്മാരായ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ദോഷാധിക്യം കുറവാണെങ്കിൽ ഭാവഫലം ഉണ്ടായി എന്നുവരാം. അങ്ങിനെ ഉണ്ടായാൽതന്നെയും പ്രയോജനമില്ലാതാകുകയോ നശിക്കുകയോ പരിപൂർണ്ണതയില്ലാതാകുകയോ ചെയ്യും.

ഭാവാധീശ ച ഭാവ സതി ബലമഹിതേ ച ഗ്രഹേ കാരകാവ്യ
 പാപാന്തസ്ഥമചാപൈരമിഭിരപി സമേതേ ക്ഷിതനാസ്തലൈഃ
 പാപൈസ്തൽബന്ധുതൃപ്തവേനഗതൈസ്തൃകോണസ്ഥിതൈവാ
 വാമ്യോഭാവസ്തഥാനിഃ സ്തദമിഹഭവതി ഭിതിസിംഹാഭാവാൽ. ൩൦

അ—ഭാവാധീശനും ഭാവവും കാരകാവ്യനായ ഗ്രഹവും ബലമഹിതനായിരിക്കുമ്പോഴും പാപാന്തസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോഴും പാപന്മാരായ അരികളായും സമേതേക്ഷിതനായിരിക്കുമ്പോഴും, തൽബന്ധുതൃപ്തവേനഗതന്മാരായോ തൃകോണസ്ഥിതന്മാരോ

യോ ഇരിക്കുന്ന പാപന്മാരെക്കൊണ്ടും അപ്രഭുക്കന്മാരാൽ സമേതേക്ഷിതമായി ഭവിക്കുന്നില്ല ഏകിൽ ഭാവനയിൽനിന്നായി വാചുയാകുന്നു. ഇവിടെ ദിഗ്വിസംവാദോവാദം ഇവായിട്ടു സ്തുതമാകാമെന്നും വാചുയാകുന്നു.

സാ—ഭാവായിപൻ ഭാവം കാരകഗ്രഹം ഇവയ്ക്കു ബലമില്ലാതെ വരിക, ഇവർ പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ വരിക, പാപന്മാരുടെ യോഗാദൃഷ്ടികൾ ഉപരിയുണ്ടാക, അതു പോലെ ശത്രുഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയോഗങ്ങൾ വരിക, നാലു "കുട്ടു" പന്ത്രണ്ടു "ഇ" ഭാവങ്ങളിലും അഞ്ചിലും അൻപതിലും പാപന്മാർ വരിക, ഇങ്ങിനെ വന്നാൽ ഭാവപാശം പറയണം. എന്നാൽ ഇദ്ദേഹങ്ങളുടെ യോഗം ദൃഷ്ടി ത്രികോണം മുതലായ ബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കരുത്. ഇദ്ദേഹബന്ധം മേൽപറഞ്ഞ രോഗത്തിന്റെ അപവാദമാണ്. മേൽപറഞ്ഞ രോഗരോഗങ്ങളിൽ രണ്ടുമുന്നിന്റെ സംബന്ധമുണ്ടായാൽ സംശയംകൂടാതെ ഭാവനാശത്തെ പറയാവുന്നതാണ്.

ഭാവേ ശുഭർഷ്ടൗ ശുഭനാഥമിതൈ-
 യുക്ത ബലാശ്ശൈശ്വരവലോക്തിത വാ
 ഭാവായിപേ കാരകഭവചരേ വാ
 ബലാനപിതേ സിദ്ധിമുഖൈതി ഭാവഃ.
 പാപാചിരന്ധ്വംഭരശസമതദൃഷ്ടി-
 ഷേപതേഷു വിദ്യാദിഹ ഭാവനാശം
 ബലാനപിതേഷേപഷു ശുഭേശമിതൈ-
 മയുക്തദൃഷ്ടേഷു ന ഭാവലാഭഃ.

ഇത്രാദി അനേക വചനങ്ങൾ ഇതിന്നനുക്രമങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

താതാശ്ച തത്ത്വപ്രഭാവോ ഭൂമണിരഥ മനോമാതമോശീതരശ്മീർ-
 ഭ്രാതാ സത്വഞ്ച ഭൈമഃ ക്ഷിതിമപി വചനം ജ്ഞാനമിന്ദ്രാസ്തന്മജഃ
 ധീചിത്പുത്രാംഗസൈഖ്യം സുരഗുരബലാഭോഗയാനാനിശ്ചുക്രാ
 മൃത്യുർവ്യാധിശ്ച ദുഃഖം ശനിമിഹ ഗതിതോ ദാസഭൃത്യ ദികോപി.

അ—താതൻ: ആത്മപ്രഭാവവും ഭൂമണിയാകുന്നു. മനോമാതമന്മാർ ശീതരശ്മിയാകുന്നു. ഭ്രാതാവും സത്വവും ക്ഷിതിയും ഭൈമനാകുന്നു. വചനവും ജ്ഞാനവും ഇന്ദ്രവിന്റെ തന്മജനാകുന്നു. ധീചിത്പുത്രാംഗസൈഖ്യം സുരഗുരവാകുന്നു. അബലാഭോഗയാനങ്ങൾ ശുക്രനാകുന്നു. മൃത്യുവും വ്യാധിയും ദുഃഖവും ദാസഭൃത്യാദികവും ശനിയെന്ന് ഗതിതമാകുന്നു.

സാ—മുൻപേ ലഗ്നാദികളായ ഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടു് കാരോ ഭാവങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു് ഇന്നിന്നവയാണു ചിന്തിക്കേണ്ടതെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ സൂര്യൻ മുതലായ കാരോ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഇന്നിന്ന പദാർത്ഥങ്ങളെ ചിന്തിക്കേണ്ടതെന്നു് ഈ ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറയുന്നു.

പിതാവിനേയും ആത്മാവിനേയും പ്രഭാവത്തേയും ആദിത്യനെക്കൊണ്ടു വിചാരിക്കണം. ഈ വസ്തുക്കളുടെ കാരകൻ ആദിത്യനാണ്. മനസ്സ് മാതാവു് ഇവയെ ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു വിചാരിക്കണം. ഭൂമി ഭ്രാതാവു് സത്വം (ഡൈയ്യം) ഇവ ചൊവ്വയെക്കൊണ്ടു വിചാരിക്കണം. അറിയും വാക്കും ബുദ്ധനെക്കൊണ്ടും ബുദ്ധിയും ആത്മജ്ഞാനവും പുത്രനും ശരീരസുഖവും വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ടും ഭാഷ്യാസുഖം വാഹനം അഥവാ യാനം ഇവ ശുക്രനെക്കൊണ്ടും ദാസന്മാരെയും ഭൃത്യന്മാരെയും വ്യാധിയേയും ദുഃഖം മരണമുതലായവയേയും ശനിയെക്കൊണ്ടും വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്. ഗ്രഹങ്ങളുടെ കാരകത്വബോധം ബുദ്ധജാതകം, സംജ്ഞ, കർമ്മാചീവം, ദശ ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്. ഏകിലും അവയുടെ അല്പബോധത്തിനുവേണ്ടി പരാശരഹോരയിലെ വചനങ്ങൾ താഴെ കാണിക്കുന്നു.

രാജവിദ്വേഷമരക്കവസ്ത്രമാണിക്യരാജവനം പൂതക്ഷേത്രവിതുകാരകാരവിഃ
 മാതൃമനഃ പുഷ്പിഗന്ധരസേക്ഷുഗോധുമക്ഷരകദിമശക്തികായ്സസ്യരജതാദികാ
 ചയന്ത്രം.

സതപസന്മദ്രമിപുത്രശീലചെയ്തുരോഗ ബ്രഹ്മ്നഭാരതപരാക്രമാഗ്നിസാഹസരാജശ
 കാരകഃ കജഃ.

ജ്യോതിർവിദ്യോമംതുലഗണിതകായ്നന്തനവൈദ്യമാസദിവ്യശ്രീ ശിഖവിദ്യോദി
 ഹരകോ ബധഃ.

സ്വപകഞ്ചയജനദേവബ്രാഹ്മണ ധനഗൃഹകാഞ്ചന വസ്ത്രപുത്രമിത്രാഭോജനാദി കാര
 കഃ ഗുരുഃ.

കളത്രകാർമ്മകസുഖഗീതശാസ്ത്രകാവ്യ പുഷ്പസുകുമാരയൗവനാഭരണരജതയാനഗ
 ദലാകമേശക്തികവിഭവകവിതാരസാദികാരകഃ ശ്രുതിഃ.

മന്ദിഷ്ണയഗജതൈലവസ്ത്രശംഗാരപയാണസംവ്യാജദാർപ്പായുധഗ്രാഹയുദ്ധാസഞ്ചാ
 ഹശ്വനീലമണിവിഷ്ണുകേശശലാശ്ശുലരോഗദാസഭാസീജനായുഷ്യാകാരകഃ ശനിഃ.

പയാണസായസപുരാത്രീസകലസുപ്താത്മജ്ഞതകാരകോ രാജഃ

പുണ്യരോഗചർമ്മാദിശുലസ്ഫടക്ഷുദ്രാർത്തികാരകഃ കേതുഃ.

ഇനിയും കാരകതപത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന ഭാഗങ്ങൾ പലതുമുണ്ട്. അവയെ ഉ
 ഹരിച്ച് ഇവിടം ഭിർഷിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഈ പ്രശ്നമാർഗ്ഗത്തിൽതന്നെ ഭാരതം ഗ
 ഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് പലേ ഘട്ടങ്ങളിലും ഏതേതു ഫലങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടവോ അതുകൾക്കുട
 കാരകതപം ആ ഗ്രഹത്തിനാണെന്നു ഗ്രഹിച്ചുമാകുന്നു. അതായത് കാലഹോരവിചാര
 ത്തിൽ “സൂര്യസ്വകാലഹോരായാം പ്രശ്നശ്ചേൽ ഭൂമിപാഗമഃ” എന്ന ഭാഗംകൊണ്ട് രാ
 കാരകതപം സൂര്യനാണെന്നുവരുന്നു.

അപ്പോൾഗലവിചാരത്തിൽ “അഭീഷ്ടാത്മംഗംകീർത്തിഞ്ചയം ഭൂപതിമംഗനം സ
 മനപദഗ്രാമസൽകൃതിംകരുതേരവിഃ” എന്ന ഭാഗംകൊണ്ട് അഭീഷ്ടകായ്സിദ്ധി കീ
 റ്റിഞ്ചയം രാജബഹുമാനം സഭാ ജനസമൂഹം ഗ്രാമം ഇതിൽനിന്നുമുള്ള സൽക്കാരം
 വയുടെ കാരകൻ ആദിത്യനാണെന്നു കാണുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഭാരതം ഘട്ടങ്ങളിൽ
 നിന്നു ഗ്രഹങ്ങളുടെ കാരകതപം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നുതന്നെ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

ആത്മാദയോ ഗഗനഗന്ധർബ്ബലിളിർബലവത്തമാഃ

ഭർബലൈർഭൂബലാ ജേതയാ വിപരീതം ശനേ.. സ്തമതം. ൩൨

അ—ആത്മാദികൾ ബലികളായ ഗഗനഗന്ധർബ്ബേതുവായി ബലവത്തരങ്ങ
 ലും ജേതയങ്ങളാകുന്നു ഭർബലന്മാരായ ഗഗനഗന്ധർബ്ബേതുവായി ആത്മാദികൾ
 ബലങ്ങളെന്നും ജേതയങ്ങളാകുന്നു. ശനിക്കു വിപരീതമെന്നു സ്തമതമാകുന്നു.

സാ—സൂര്യോദികളായ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലമുണ്ടെങ്കിൽ ആത്മാവ് മുതലായവയ്ക്കു്
 പാബലമുണ്ടെന്നു ഗ്രഹിക്കണം. അതുപോലെ സൂര്യോദികളായ കാരകഗ്രഹങ്ങൾതന്നെ
 ബലങ്ങളാകയാൽ ആത്മാവു തുടങ്ങിയുള്ള കായ്ങ്ങൾക്കും ബലമില്ലെന്നുതന്നെ ഗ്രഹി
 കണം. അതായത് പുത്രകാരകനായ വ്യാഴത്തിനു ബലമുണ്ടെങ്കിൽ പുത്രസമ്പത്തുണ്ടെ
 ന്നും ബലമില്ലെങ്കിൽ പുത്രസമ്പത്തില്ലെന്നും സാരം. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലാബലങ്ങൾ
 സ്വാപ്തസുഹൃൽസ്വപദഗണനവാരംശൈഃ” എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള വചനങ്ങളെക്കൊണ്ടും
 ഹം ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം. എന്നാൽ ശനിയുടെ കാരകാത്വസ്ഥ പാപാർത്തതിനു വി
 പരീതമാണ്. മൃത്യു വ്യാധി ഭൂഖം ഇവയുടെ കാരകനാണല്ലോ ശനി. ശനിക്കു ബല
 മായാൽ മേലുറഞ്ഞ ശനിയുടെ കായ്ങ്ങളായ മൃത്യു വ്യാധി മുതലായവയെ ഭർബല
 പ്പട്ടത്തുകയും ബലഹീനനായാൽ അവയെ വലിപ്പിക്കയും ചെയ്യും.

അക്കാലം സൗര്യം സാധാരണയായി താതശ്ചാപ്പദിതസാധിവാസ്തനാം
 കാരകതാക്കാദീനാം വിജേതയാ വോഷണേ തഥാ ധനനേ.

അ—“അർക്കംശേ സത്യം സ്വം” താതത്യാദ്യദിതസ്യവസ്തുക്കളുടെ പോഷണത്തിലും അപ്രകാരം ഹനനത്തിലും അർക്കാദികൾക്കു കാരകത്വ വിജ്ഞേയമായു വരുന്നതല്ല.

സാ—“അർക്കംശേ തുണകനകോണ്ണദേക്ഷമാദ്യൈഃ” എന്നാദിയായും “സത്യം സ്വം” നഖഭന്തചർമ്മകനകകൃത്യോല്പാദകാവശ്യം എന്നാദിയായും മറ്റുമുള്ള ഹോരാവചനാദികളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സകല വസ്തുക്കളുടെയും കാരകത്വം (അതിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും നശിപ്പിക്കുന്നതിനും മറ്റുമുള്ള അവകാശം) സൂര്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾക്കുമാണ്.

ഭാഗ്യാഭ്യഭീഷ്ടഭാവേശാടപുശുഭോ ഭാവപുഷ്ടി കൃത്
ലഗ്നാൽ പുരൂതി പദ്യ തദപരാഹാമിഹിരോദിതം.

൩൨

അ—ഭാഗ്യാഭ്യഭീഷ്ടഭാവേശൻ അശുഭനായാലും ഭാവപുഷ്ടി കൃത്താകുന്നു. അതു “ലഗ്നാൽ പുരൂതി”തിപദ്യത്തിൽ വരാഹമിഹിരോദിതമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഒരുതാമെടം മുതലായ ഇഷ്ടഭാവങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ പാപന്മാരായാലും തങ്ങളുടെ യോഗാദൃഷ്ടികൾ ഭവത്തിന്നു് അഭിപ്രയികരാണു്. ഇവിടെ പാപനായ ഒൻപതാം ഭാവധിപന്റെ ബന്ധം ഒൻപതാംഭാവത്തെ മാത്രമേ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുകയുള്ളൂ എന്നൊരു പക്ഷക്കാരനാണു്. അതു ശരിയല്ല. അഭിഷ്ടഭാവങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ ദൃഷ്ടി യോഗാദികളെക്കൊണ്ടു് ഏതു ഭാവത്തെയും പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ ഉദാഹരണത്തിനായി “ഹോരാസ്വാമിഗുരുജ്ഞവീക്ഷിതയുതാ” എന്നാദിയായ പദ്യഭാഗം ഉദാഹരണമായി കാണിക്കുമായിരുന്നു. ഏതെന്നെയല്ല അതാതു ഭാവത്തിന്റെ അധിപന്മാർ പാപന്മാർതന്നെ ആയിരുന്നാലും ഭാവവുദ്ധിയെ ചെയ്യുമെന്നു് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽതന്നെ മേൽ ധാരാളം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“ലഗ്നാൽ പുരൂകളഗുഭേതുഭേതിപ്രാപു” എന്നാദിയായ ശ്ലോകത്തിലെ ശുഭ പതി എന്ന പദത്തിന്നു് ശുഭത്തിന്റെ (ഒൻപതാംഭാവത്തിന്റെ പതി എന്നും ശുഭന്മാരും പതിയും എന്നും ഉള്ള അർത്ഥം സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

ശുഭോനാം പ്രബദ്ധ്യ ശുഭപൈഷ്ഠ്യം പുനസ്തു ഭോഷകൃതാം
വൈബദ്ധ്യ ഭോഷാണാം പൈഷ്ഠ്യം വദതി തദഭഭീയുക്തഃ.

അ—ശുഭന്മാർക്കു് പ്രബദ്ധ്യത്തിൽ ശുഭപൈഷ്ഠ്യത്തേയും ഭോഷകൃതങ്ങളുടെ വൈബദ്ധ്യത്തിൽ അതുപോലെ ഭോഷങ്ങളുടെ പൈഷ്ഠ്യത്തേയും അഭീയുക്തൻ വദിക്കുന്നു.

സാ—ശുഭഫലഭാതാക്കന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു പ്രബദ്ധ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അവരെക്കൊണ്ടു് വിചാരിക്കേണ്ട ഫലങ്ങൾക്കു് പരിപൂർണ്ണത പറയണം. അതുപോലെ ഭോഷഫലഭാതാക്കന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങൾ ബലഹീനന്മാരായാൽ അവരെക്കൊണ്ടു് പറയാവുന്ന ഭോഷ ഫലങ്ങൾ പ്രബലങ്ങളാണെന്നും പറയണം. ഇതിനുദാഹരണമായി ആ അഭീയുക്തവചനത്തെത്തന്നെ കാണിക്കുന്നു.

പഞ്ചമസംസ്ഥഃ പാപഃ പുത്രപിനാശം കരോതി ബലഹീനഃ

സൗമ്യസ്തം വിധാതേ ബലസഹിതശ്ചാഷ്ടമാധിപം ഹിതപാ.

അ—പഞ്ചമസംസ്ഥനായി ബലഹീനനായ പാപൻ പുത്രനാശത്തെ ചെയ്യുന്നു. അഷ്ടമാധിപനെ ഒഴിച്ചു പഞ്ചമസംസ്ഥനായി ബലസഹിതനായ സൗമ്യൻ സുതനെ വിധാനം ചെയ്യുന്നു.

സാ—അഞ്ചാംഭാവത്തിൽ ബലഹീനനായ പാപഗ്രഹം നിന്നാൽ പുത്രനാശത്തെ പറയണം. പാപൻ ബലഹീനനല്ലെങ്കിൽ പുത്രനാശത്തെ പറയരുതു്. അഞ്ചാംഭാവത്തിൽ പ്രബലന്മാരായ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ പുത്രസമ്പത്തിനെ പറയണം. ഈ ശുഭഗ്രഹം അഷ്ടമാധിപനായിരിക്കരുതു്. അഷ്ടമാധിപൻ ശുഭഗ്രഹമായാലും ഭാവനാശകനാണെന്നു മുൻപേ പറഞ്ഞുവല്ലോ ഇതുകൊണ്ടു പാപഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലഹീനി മുതലായ അശുഭാവസ്ഥകൊണ്ടു പാപത്വവും പ്രബദ്ധ്യം മുതലായ ശുഭാവസ്ഥകൊണ്ടു ശുഭത്വവും അതേവിധം ശുഭഗ്രഹങ്ങൾക്കു പ്രബദ്ധ്യം മുതലായ ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശുഭത്വവും ബലഹീനി മുതലായവകൊണ്ടു് അശുഭത്വവും സംഭവിക്കുന്നു. ഇതിന്നു്,

പാപഗ്രഹം ബലയുതഃ ശുഭവർഗസംസ്ഥാ-
സ്സൈതദ്വം ഭവന്തി ശുഭവർഗഗസൈതദ്വജ്ഞാഃ
പ്രായേണ പാപഗണഗാ വിബലാശ്ച സൈതദ്വഃ
പാപഃ ശുഭാന്ത്യശുഭവർഗഗപാപദ്വജ്ഞാഃ.

എന്നും മറ്റുമുള്ള വചനങ്ങൾ ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്.

യേന ഗ്രഹേണ നൽ പ്രോക്തമശുഭം വാ ശുഭം ഫലം
ബലീ മേത്സശുഭം പൂണ്ണമശുഭം ദർബഭലാ യദി—ഇതി. നമു

അ—അശുഭമായോ ശുഭമായോ ഉള്ള യാതൊരുഫലം യാതൊരു ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു പ്രോക്തമായി ഭവിക്കുന്നു. ആ ഗ്രഹം ബലിയാടുകുന്നുവെങ്കിൽ ശുഭം പൂണ്ണമായും ദർബ്ബവനാകുന്നു എങ്കിൽ അശുഭം പൂണ്ണമായും ഭവിക്കുന്നു.

സം—ഏതൊരു ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു ശുഭഫലം പറയേണ്ടതായി വരുന്നുവോ ആ ഗ്രഹത്തിന്നു ബലമുണ്ടെങ്കിൽ ആ ശുഭഫലത്തിന്നു പൂണ്ണത പറയണം. ബലമില്ലെങ്കിൽ ആ ശുഭഫലത്തിന്നു അല്പതപമേ പറയാവൂ. ഇതു പാപനാശം ശുഭനാശം സംമാന്വേന ഒന്നുപോലെ വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്. ശുഭനായാലും പാപനായാലും ബലവാനായ ഗ്രഹം ഇഷ്ടത്തേയും ദർബ്ബവനായ ഗ്രഹം അനിഷ്ടത്തേയും ചെയ്യുമെന്നു സാരം. ഇങ്ങിനെ അഭിയുക്തവചനങ്ങൾ കാണിച്ചു.

ഭാവേഷ്ടപ്രേഷ്ട വർഗ്ഗോത്തമനിജമിപുരേഷ്ടാസ്മിതോ യോഗ-
ഹോടസൗ

പൂണ്ണം മദ്ധ്യം തദാല്പം ദിശതി ശുഭഫലം സേവാദിതം പൃച്ഛകാനാം
ഭാവേഷ്ടപ്രേഷ്ടതമേഷ്ട പൃശുഭമേപി തഥാ പുഷ്ടമദ്ധ്യാല്പരൂപം
വൈരിസപീയാംശവർഗ്ഗോത്തമഗത ഉദിതം ദ്രവ്യനാശാമയാദ്യം
—ഇതി ച.

അ—യാതൊരു ഗ്രഹം ഇഷ്ടങ്ങളായ ഭാവങ്ങളിൽ വർഗ്ഗോത്തമനിജമിപുരങ്ങളിൽ ആസ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രഹം പൃച്ഛകനാക്ക് സേവാദിതമായ ശുഭഫലത്തെ പൂണ്ണമായും മദ്ധ്യമായും അല്പമായും ഭേദിക്കുന്നു. അപ്രകാരം ഇഷ്ടേതരങ്ങളായ ഭാവങ്ങളിൽ വൈരിസപീയാംശവർഗ്ഗോത്തമഗതനായ ഗ്രഹം ദ്രവ്യനാശാമയാദ്യമായി ഉദിതമായ അശുഭത്തേയും അപ്രകാരം പുഷ്ടമദ്ധ്യാല്പരൂപമാക്കി ഭേദിക്കുന്നു.

സം—ഇഷ്ടഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം ഇഷ്ടഫലങ്ങളെയാണല്ലോ ഭംഗം ചെയ്യുന്നത്. ആ ഇഷ്ടഗ്രഹം വർഗ്ഗോത്തമാംശകത്തിൽ നില്ക്കുയാണെങ്കിൽ ആ ഇഷ്ടഫലം പരിപൂണ്ണമായി സിദ്ധിക്കുമെന്നും തന്റെ നവാംശകത്തിലാണെങ്കിൽ ഇഷ്ടഫലം മദ്ധ്യമായി സിദ്ധിക്കുമെന്നും ശത്രുനവാംശകത്തിലാണെങ്കിൽ ഇഷ്ടഫലം അല്പമായി സിദ്ധിക്കുമെന്നും പറയണം. അനിഷ്ടഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം അനിഷ്ടഫലങ്ങളെ ഭംഗം ചെയ്യുന്നവനാണല്ലോ. എന്നാൽ ആ ഗ്രഹം വർഗ്ഗോത്തമനവാംശകത്തിൽ നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ അനിഷ്ടഫലങ്ങൾ അല്പമായും സ്വനവാംശകത്തിൽ നില്ക്കുയാണെങ്കിൽ അനിഷ്ടഫലങ്ങൾ മദ്ധ്യമായും ശത്രുനവാംശകത്തിലാണെങ്കിൽ അനിഷ്ടഫലങ്ങൾ പൂണ്ണമായും പറയേണ്ടതാണ്. ഇതും അഭിയുക്തവചനംതന്നെ.

സ്വാമീ കാരകവേഷ്ട ബലിനൈ യദേപ്രേഷ്ടഭാവസ്ഥിതൈ
സംപൂണ്ണാടനുഭവക്ഷമശ്ച നിയതം ഭാവസ്സന്ധ്യാനാം ഭവേൽ
വിഫാമാതിമൃതിസ്ഥിതൈ ച വിബലൈ യൽകാരകാധീശപരൈ
ഭാവോടയം ന ഹി സംഭവേദപി നൂണാം കാസ്യാനുഭൂതൈ കഥാ.

അ—യാതൊരുഭാവത്തിന്റെ സ്വാമിയും കാരകവേഷ്ടനും ബലിപുരായി ഇഷ്ടഭാവസ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു. ആ ഭാവം നിയതമാകുന്നതും നൂക്കർക്ക് സംപൂണ്ണമായി അനുഭവക്ഷമമായി ഭവിക്കുന്നു. യൽകാരകാധീശപരന്മാർ വിഫാമാതിമൃതിസ്ഥിതന്മാരായും വിബലന്മാരായും ഭവിക്കുന്നു. ഈ ഭാവം നൂക്കർക്ക് സംഭവിക്കുകയേയില്ല. ഇതിന്റെ അനുഭൂതിയിലെ കഥ പിന്നെ എന്തു?

സാ—എതൊരു ഭാവത്തെക്കുറിച്ചു വിചാരിക്കുന്നുവോ ആ ഭാവത്തിന്റെ അധിപനും അതിന്റെ കാരകഗ്രഹവും പ്രബലനായി ഇഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ ആ ഭാവംകൊണ്ടു ചിന്തനീയങ്ങളായ ഫലങ്ങൾ ജനങ്ങൾ സംപൂർണ്ണമായി അനുഭവിക്കുന്നതിന് ഇടവരും. ഇപ്രകാരം ഭാവാധിപനും കാരകഗ്രഹവും ബലഹീനന്മാരായി ആദ്യ ഏഴ് ചന്ദ്രനാണ് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ആ ഭാവംകൊണ്ടു ചിന്തനീയങ്ങളായ ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയേയില്ല. പിന്നെ അതിന്റെ അനുഭവത്തെപ്പറ്റി പറയേണ്ട ആ വശ്യമില്ലല്ലോ.

സേചാഭീഷ്ടഗ്രഹഋഷ കാരകപതീ രസ്യോദ്യനിഷ്ഠസ്ഥിതേ യദ്ഭാവസ്യ സ സംഭവഭവിക്കലോ നാസ്യാനുഭൂതിർനൃണാം നീചാദ്യാശ്ചതോഽഞ്ചൈശ ശുഭേതരേ ലാഭാഭിഭാവേ സ്ഥിതേ യദ്ഭാവധിപകാരകോ സ വിഭവോപ്യസ്യാനുഭൂതിർഭവേൽ. രാ

അ—യദ്ഭാവത്തിന്റെ കാരകപതികൾ രസചാഭീഷ്ടഗ്രഹങ്ങളിൽ രസ്യോദ്യനിഷ്ഠസ്ഥിതന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. അതു് അവികലമാകുംവണ്ണം സംഭവിക്കും. നൃക്കൾക്ക് ഇതിന്റെ അനുഭൂതി ഭവിക്കുന്നില്ല. യദ്ഭാവധിപകാരകന്മാർ നീചാദ്യാശ്ചതോഽഞ്ചൈശ്ചൈതരമായ ലാഭാഭിഭാവത്തിൽ സ്ഥിതന്മാരായി ഭവിക്കുന്നുവോ അതു വികലമായിട്ടു സംഭവിക്കുമെന്നിലും നൃക്കൾക്ക് ഇതിന്റെ അനുഭൂതി ഭവിക്കും.

സാ—ഭാവധിപനും കാരകഗ്രഹവും മെഴുവും മുതലായ ദോഷങ്ങളൊന്നുംകൂടാതെ പ്രബലന്മാരായി ഉച്ചം മൂലത്രികോണം മുതലായ രാശികളിൽ നില്ക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക അതു് ലഗ്നമുതൽ അഷ്ടമം തുടങ്ങിയ അനിഷ്ടഭാവങ്ങളിലായി വന്നാൽ ആ ഭാവധിപനെക്കൊണ്ടും കാരകഗ്രഹത്തേക്കൊണ്ടും വിചാരിക്കേണ്ട ഫലങ്ങൾ സമുദ്ധിയായി ഉണ്ടാകുമെന്നിലും അതിനെ അനുഭവിക്കുന്നതിന് ഇടവരികയില്ലെന്നു പറയണം. അതുപോലെ ഭാവധിപനും കാരകഗ്രഹവും നീചം ശത്രുക്കുക്കളും മുതലായ രാശികളിൽ മറ്റു തരത്തിൽ ദുർബലന്മാരായി ഒൻപതാംഭാവം മുതലായ ഇഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ആ ഭാവധിപനെക്കൊണ്ടും കാരകഗ്രഹത്തേക്കൊണ്ടും വിചാരിക്കേണ്ട ഫലങ്ങൾ അല്പമാത്രമായി ഉണ്ടാകുമെന്നും ഉള്ളതു പ്രഷ്ഠാവിന് അനുഭവിക്കുന്നതിന് ഇടവരുമെന്നും അറിയണം. ഇതുകൊണ്ട് ഭാവഭാതാക്കന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലാബലംകൊണ്ട് ഫലത്തിന്റെ പർവ്വതൈകല്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുന്നു. ഇഷ്ടഭാവസ്ഥിതികൊണ്ടാണു് അനുഭവയോഗ്യത ചിന്തിക്കേണ്ടതു്. രണ്ടാംഭാവധിപനും ഉച്ചമുണ്ടായാൽ ധനം വളരെ സമ്പാദിക്കു നിടവരും. ആ ഉച്ചം ലഗ്നാൽ അഷ്ടമമായാൽ ആ ധനം അനുഭവിക്കുന്നതിനിടവരികയില്ല. ഇങ്ങനെ ഭാവങ്ങളും വിചാരിക്കണം.

നാമകാരകന്മാരോരേകോ ബലവാന്നിഷ്ടഭാവഗഃ

അന്യോഽന്യശ്ചമതി മിശ്രതേ ച്യുക്തരീത്യഹ്വതാം ഫലം. രാ

അ—നാമകാരകന്മാരിൽവെച്ചു് ഏകൻ ബലവാനായും ഇഷ്ടഭാവനായും അന്യൻ അന്യപകാരമായും ഇങ്ങനെ മിശ്രതാം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ ഉക്തരീതികൊണ്ടുഫലം ഉണ്ടാകപ്പെടണം.

സാ—ഭാവധിപൻ കാരകഗ്രഹം ഇവരിൽ ഒരാൾക്കു പ്രാബല്യം ഇഷ്ടഭാവസ്ഥിതി ഈവക ഗുണങ്ങളും മറ്റൊരാൾക്കു് ബലഹീന അനിഷ്ടസ്ഥിതി മുതലായ ദോഷങ്ങളും നിമിത്തം മിശ്രങ്ങളായിവന്നാൽ മേൽ പറയപ്പെട്ട രീതി അനുസരിച്ചു യുക്തികൊണ്ടു ഉപരിച്ചു് ഫലത്തെ നിർണ്ണയിച്ചുകൊള്ളണം. “ചകഗ്രഹസ്വസ്ഥശോഃ ഫലന്തോവിരോധേ”—ഇത്യാദി വാചനസാരം അനുസരിച്ചു് ശുഭത്തെച്ചെയ്യുന്ന ഗ്രഹവും അശുഭത്തെച്ചെയ്യുന്ന ഗ്രഹവും ഒന്നുപോലെ ബലവാനന്മാരാണെങ്കിൽ ശുഭത്തെയും അശുഭത്തെയും പറയരുതെന്നും എന്തൊരാൾക്കാണോ ബലാധിക്യമുള്ളതു് അയാളിന്റെ ഫലം അനുഭവയോഗ്യമായി തീരുമെന്നും കാണണം. ആ ന്യായമനുസരിച്ചു് ഇവിടെ ഫലനിർണ്ണയം ചെയ്യുകൊള്ളണം.

ഭാവാന്തദീശപരേ സുസ്ഥ ഭാവസംപന്ന ചാന്യഥാ
ലഗ്നാന്തപരഭവശ്ചൈവം ചിന്ത്യതാമിതിഭേദമന.

൨൨

അ—ഭാവത്തിൽനിന്നു തദീശപരൻ സുസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ ഭാവസമ്പന്നൻ ഭവിക്കുന്നു. അന്യപ്രകാരമായാൽ ഭവിക്കുന്നില്ല. ഇവയ്ക്കും ലഗ്നത്തിൽനിന്നു അനുഭവവും ചിന്തിക്കപ്പെടണം. ഇങ്ങനെ ചിലർ വചിക്കുന്നു.

സം—ഭാവം ധീപനായ ഗ്രഹം ആ ഭാവത്തിൽനിന്നു ഇഷ്ടമായ ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ ഭാവഫലത്തിനു പരിപൂർണ്ണത പറയണം. അനിഷ്ടഭാവത്തിലാണെങ്കിൽ അല്പതപം പറയണം. ഇതു ലഗ്നത്തിൽനിന്നു ഇഷ്ടഭാവസ്ഥനായാൽ ഇതിന്റെ അനുഭവമുണ്ടാകുമെന്നും അനിഷ്ടഭാവസ്ഥനായാൽ അനുഭവിക്കാനിടവരികയില്ലെന്നും പറയണം. ഇങ്ങനെയാണ് ചില ആചാര്യന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഏതൊരു ഭാവത്തെയാണോ വിചാരിക്കുന്നത്, ആ ഭാവത്തെ ലഗ്നമാക്കി സങ്കല്പിച്ചാണു് വിചാരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ ലഗ്നത്തിനും ഭാവത്തിനും ഒന്നുപോലെ പ്രാമാണ്യമുണ്ടെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നുവല്ലോ.

വാ—അത്ര ഗ്രന്ഥാന്തരം.

അ—ഇവിടെ ഗ്രന്ഥാന്തരം ഭവിക്കുന്നു.

സം—ഭാവഭേദങ്ങളുടെ അനുഭവവിഷയത്തിൽ ഗ്രന്ഥാന്തരവചനംകൂടി കാണിക്കുന്നു.

യസ്യ യസ്യ ചിലഗ്നാനുസംബന്ധാ ലഗ്നഭവന വാ

ദൃഗ് യോഗകേന്ദ്രഗത്യാദിഭ്യഃ സ സ ഭാവോടനുഭൂയതേ—ഇതി ൨൩

അ—യ്ക്കൊരു യാതൊരു ഭാവത്തിന്നു ദൃഗ് യോഗകേന്ദ്രഗത്യാദിഭ്യഃകൊണ്ടു് വിലഗ്നത്തോടോ ലഗ്നപനോടോ സംബന്ധം ഭവിക്കുന്നു. ആ ആ ഭാവം അനുഭവിക്കപ്പെടുന്നു.

സം—ഏതൊ ഒരു ഭാവത്തിന്നു ലഗ്നരാശിയോടോ ലഗ്നാധിപനായ ഗ്രഹത്തോടോ യോഗം ദൃഷ്ടി കേന്ദ്രം നവാംശകം മുതലായ സംബന്ധമുണ്ടായാൽ ആ ഭാവം അനുഭവിക്കാനിടവരും. അതുപോലെ ഭാവത്തിനും ലഗ്നത്തിനും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം ഭാവാധിപനെയും ലഗ്നാധിപനെയും കൊണ്ടാണു വിചാരിക്കേണ്ടതു്.

വാ—ഗ്രഹാണാമിഷ്ടാനിഷ്ടഭാവോചോച്യതേ.

അ—ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടഭാവങ്ങളും വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സം—സൂര്യോദികളായ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു് ഇന്നിന്ന ഭാവങ്ങൾ ഇഷ്ടങ്ങളാണെന്നും ഇന്നിന്ന ഭാവങ്ങൾ അനിഷ്ടങ്ങളാണെന്നും പറയുന്നു.

സൗമ്യാനാം വ്യയശത്രുമൃത്യുസഹജാ നേഷ്ടാ അഭീഷ്ടാഃ പരേ

പാപാനാമഭിമാനീസോദരഭവാ ഇഷ്ടാ അനിഷ്ടാഃ പരേ

ഭാവോഷ്ഠപഷ്ട ഹി മുഖ്യതാ തു വപുഷോ ധർമ്മാത്മജൈ തത്സമൈ

തേഷു ത്രിഷപധികം ശുഭാശുഭഫലം വിദ്യാൽ സതാഞ്ചാസതാം. ൨൪

അ—സൗമ്യന്മാർക്കു് വ്യയശത്രുമൃത്യുസഹജങ്ങൾ നേഷ്ടങ്ങളായും പരങ്ങൾ അഭീഷ്ടങ്ങളായും ഭവിക്കുന്നു. പാപന്മാർക്കു് അഭിമാനസോദരഭവങ്ങൾ ഇഷ്ടങ്ങളായും പരങ്ങൾ അനിഷ്ടങ്ങളായും ഭവിക്കുന്നു ഈ ഭാവങ്ങളിൽവെച്ചു് വാസ്തവിക മുഖ്യത പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ധർമ്മാത്മജങ്ങൾ തത്സമങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. ആ മൂന്നുചിലും സത്തുകളുടേയും അസത്തുകളുടേയും ശുഭാശുഭഫലത്തെ അധികമെന്നു വേദിക്കുന്നു.

സം—മൂന്നു് ആറു് ഏട്ടു് പന്ത്രണ്ടു് ഈ നാലുഭാവങ്ങളും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടങ്ങളല്ല. ശേഷമുള്ള ഏട്ടു ഭാവങ്ങൾ ഇഷ്ടങ്ങളാണ്. മൂന്നു് ആറു് പതിനൊന്നു് ഈ മൂന്നു ഭാവങ്ങളും പാപഗ്രഹങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടങ്ങളാണ്. ശേഷമുള്ള ഭാവങ്ങൾ അനിഷ്ടങ്ങളാണ്. ഇതു മിക്കവാറും ബൃഹജ്ജാതകത്തിലെ “ശശാംകലഗ്നോപഗതൈഃശുഭഗ്രഹൈഃ” എന്നാദിയായ പദ്യത്തിന്റെ സാരാംശങ്ങളാണ്. ഈ പന്ത്രണ്ടു ഭാവങ്ങളിൽ

വെച്ച് ഏറ്റവും പ്രാമാണ്യം ലഗ്നത്തിനാണുള്ളത്. അഞ്ചും ഒൻപതും ഭാവങ്ങളും ലഗ്നത്തെപ്പോലെതന്നെ പ്രാമാണ്യമുള്ളവയാണ്. ഈ മൂന്നു ഭാവങ്ങളിലുമുള്ള ശുഭശുഭഭാവങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയോഗംകൊണ്ടുള്ള ശുഭശുഭഫലങ്ങൾ പ്രബലങ്ങളാണ്.

താമ്രഹേമാദിവസ്തനാം സോക്താനാം ലാഭഭാ അറി
രക്ഷപ്രദതപാത്തു രോഗാദിപ്രശ്നേടനിഷ്ടാ മിചൈ വരാഃ. ൨൫

അ—രിപ്പവിൽ സ്ഥിതനാരായ ഖരന്മാർ സോക്തങ്ങളായ താമ്രഹേമാദിവസ്തങ്ങളുടെ ലാഭഭവാനുകൂലനം എങ്കിലും രക്ഷപ്രദതപം ഹേതുവായിട്ടു രോഗാദിപ്രശ്നത്തിൽ അനിഷ്ടനാരായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—മേൽപറഞ്ഞ പദ്യംകൊണ്ട് ആരാംഭാവവും പാപന്മാർക്കു ഇഷ്ടമാണെന്നു വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. അറിടെ നിൽക്കുന്ന പാപന്മാർ അവരവരുടെ കാരകതപം അനുസരിച്ച് ചെമ്പ് സ്വർണം മുതലായ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ലാഭത്തെ ചെയ്യും. എന്നിരുന്നാലും ആരാംഭാവിം രോഗസ്ഥാനമായതുകൊണ്ട് അവിടെ നില്ക്കുന്ന പാപന്മാർ രോഗാദി വലിയൊരു ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് രോഗനിവൃത്തിയായ പ്രശ്നങ്ങളിലെല്ലാം ആരാംഭാവത്തിലെ പാപന്മാർ അനിഷ്ടന്മാർതന്നെയാണ്.

പശ്ചന്തി ശുഭാ ഭാവനാ മുന്ത്യാദീൻ ഷുന്തി സംസ്ഥിതാഃ പാപാഃ
സൗമ്യാഃ ഷഷ്ഠാദിഷ്ഠാഃ സർവ്വേ നേഷ്ഠാ വ്യയാഷ്ടമഗാഃ—ഇതി.

അ—നഭന്മാർ സംസ്ഥിതനാരായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ മുന്ത്യാദികളായ ഭാവങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കുന്നു. പാപന്മാർ ഹനിക്കുന്നു. ഷഷ്ഠത്തിലെ സൗമ്യന്മാർ അരിഷ്ടന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. വ്യയാഷ്ടമഗന്മാരായ സർവ്വന്മാരും നേഷ്ഠനാരായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ലഗ്നാദികളായ ഏതൊരു ഭാവത്തിൽ ശുഭഗുണങ്ങൾ നില്ക്കുന്നു ആ ഭാവംകൊണ്ടു പറയാവുന്ന ശരീരം ധനം മുതലായ പദാർത്ഥങ്ങൾക്കു പുഷ്ടിയുണ്ടെന്നു പറയണം പാപന്മാർ നിൽക്കുന്ന ഭാവഫലങ്ങൾക്കു ഹാനിയേയും പറയണം. ആരാംഭാവത്തിൽ ശുഭഗുണങ്ങൾ നിന്നാൽ ശത്രുക്കൾക്കു നാശത്തെയാണ് പറയേണ്ടത്. മുൻപേ പറഞ്ഞ ന്യായമനുസരിച്ച് ശുഭഗുണങ്ങൾ നിന്നാൽ ഭാവഫലങ്ങളെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുമെന്നാണല്ലോ വന്നുകൂടിയത്. ആരാംഭാവംകൊണ്ടു ശത്രു രോഗം മുതലായവയെ ആണല്ലോ വിചാരിക്കേണ്ടത്. ആ ന്യായമനുസരിച്ച് ശത്രുവിനും രോഗത്തിനും പുഷ്ടി പറയണം എന്നു വരും; അങ്ങിനെല്ല. ആരാംഭാവത്തിൽ ശുഭൻ നിന്നാൽ ശത്രു രോഗം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കുവാണു ചെയ്യുന്നത്. പന്ത്രണ്ടാംഭാവവും എട്ടാംഭാവവും ഒരു ഗുണങ്ങൾക്കും ഇഷ്ടങ്ങളല്ല.

ദശാഫലാനി യാത്രകുന്ത്യശുഭാനീ ശുഭാനി വാ
പ്രശ്നേടപി താനി വാചുനീ ദുഃസ്ഥ സുസ്ഥ ച വേചമേ.

അ—യാത്ര ചില ദശാഫലങ്ങൾ അശുഭങ്ങളായും ശുഭങ്ങളായും ഉക്തങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നുവോ; അതുകൾ പ്രശ്നത്തിൽ വേചരൻ ദുഃസ്ഥനായും സുസ്ഥനായും ഇരിക്കും സമയത്തിൽ വാചുങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഹോര മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ദശാഫലങ്ങൾ ശുഭരൂപമായും അശുഭരൂപമായും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രശ്നത്തിൽ ഇഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശുഭഫലങ്ങളേയും അനിഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടു അശുഭഫലങ്ങളേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഇഷ്ടാനിഷ്ടഗതേപന ശുഭശുഭഫലപ്രദേ

ഗ്രഹേ സത്യവിലം യോജ്യം സംജ്ഞാല്യായസമീകിതം. ൨൭

അ—ഇഷ്ടാനിഷ്ടഗതേപം ഹേതുവായി ഗ്രഹം ശുഭശുഭഫലപ്രദനായിരിക്കുമ്പോൾ സംജ്ഞാല്യായസമീകിതമായ അഖിലവും യോജ്യമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—സൂര്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾ ഇഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ ശുഭഭാതാക്കന്മാരായി നിന്നാലും അനിഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ അശുഭഭാതാക്കന്മാരായി നിന്നാലും വരാഹഹോരയിൽ സം

ജ്ഞാപ്തായത്തിൽ അവരവർ പഠത്തിരിക്കുന്ന ശുഭാശുഭങ്ങളെ യോജിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു കൊള്ളണം.

എങ്ങിനെയെന്നാൽ ആദിത്യനോ ചന്ദ്രനോ ഇഷ്ടസ്ഥനായാൽ രാജാനുകൂല്യമുണ്ടാകുമെന്നും അനിഷ്ടസ്ഥനായാൽ രാജകോപമുണ്ടാകുമെന്നും യുക്തികൊണ്ടു ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

മുത്താദ്യാ നിജരസ്തപന ശനിനാ വാ സൂര്യോ സംയുതാഃ
സ്വസ്വാരിവ്യയരസ്തപാപഹൃതസ്തത്സ്ഥസ്യ വാ ചേതദാ
തത്തൽഭാവവിപത്തിരസ്തി നിയമാദേവം വരാംഗാദിഷു
ബ്രൂയാദംബ്രിയുഗാന്തിരേഷു ച വപുർഭാഗേഷു രോഗാൻ സുധീഃ.

അ—മുത്താദ്യങ്ങൾ നിജരസ്തപനോടോ ശനിയോടോ ചപ്പോൾ സംയുക്തമായി ഭവിക്കുന്നു. അപ്പോൾ സ്വസ്വാരിവ്യയരസ്തപാപഹൃതികളോ തത്സ്ഥന്റെ അപഹൃതിയോ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അപ്പോൾ തത്തൽഭാവവിപത്തി നിയമേന ഭവിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം വരാംഗാദികളായി അംബ്രിയുഗാന്തിമങ്ങളായ വപുർഭാഗങ്ങളിൽ സുധിരോഗങ്ങളേയും ബ്രൂവിക്കണം.

സാ—ലഗ്നാദികളായ ഏതൊരു ഭാവത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നുവോ ആ ഭാവത്തിന്റെ അഷ്ടമാധിപനോ ശനിയോ ചാരവശാൽ ആ ഭാവത്തിൽ വരുമ്പോൾ ആദ്യം എട്ടു പന്ത്രണ്ടു ഈ ഭാവങ്ങളുടെ അധിപന്മാരുടേയോ ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്നവരുടേയോ അപഹാരവംകൂടി വന്നാൽ അക്കാലത്തു് ആ ഭാവനാശം സംഭവിക്കുമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിപ്പറയാം. ലഗ്നാദികളായ ഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശിരസ്സ് മുതലായ അവയവങ്ങളെ മുൻപേ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. മുൻപാഞ്ഞ ന്യായമനുസരിച്ചു അഷ്ടമാധിപനോ ശനിയോ ചാരവശാൽ വരികയും അനിഷ്ടഭാവങ്ങളെ അപഹാരംകൂടി അപ്പോൾ സംഭവിക്കയും ചെയ്താൽ ആ ഭാവംകൊണ്ടു പറയാവുന്ന അവയവത്തിൽ രോഗമുണ്ടാകുമെന്നും പറയാം. വിശേഷിച്ചു ബുദ്ധിപൂർവ്വം ആലോചിച്ചുവേണം ഈ സംഗതി പറയേണ്ടതു്.

ലഗ്നാദ്യൈർവ്യാച്യമസത്ത്വഭ്യോഗേ സതി ഫലം സമുച്ഛിത്യ
സൗകുത്യാത്ഥം പ്രഷ്ടഃ ഫലനിർദ്ദേശസ്യ കഥ്യതേ തദനം. ൫൦

അ—അസത്ത്വഭ്യോഗം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രഷ്ടാവിനു ലഗ്നാദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു വാച്യമായ ഫലം ഫലനിർദ്ദേശത്തിന്റെ സൗകുത്യത്തിനായി അനന്തരം സമുച്ഛിയിച്ചു കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ലഗ്നം തുടങ്ങിയ ഓരോ ഭാവങ്ങളിലും പാപന്മാർ നിന്നാലും ശുഭന്മാർ നിന്നാലും പറയേണ്ട ഫലങ്ങളെ പറയേണ്ടതിന്നു് എടുപ്പമുണ്ടെന്നു കരുതി അവ താഴെ ചേർത്തു പറയുന്നു.

പാപേ ലഗ്നഗതേ പരാജയശിരോരഗ്ദ്ഭുവദൃഷ്ടീന്തരഃ
സ്ഥാനഭംശധനക്ഷയാഖിലശരീരാസ്വാസ്ഥ്യഭുവാപിതാഃ
സൗമ്യേ ലഗ്നഗതേ സുഖസ്ഥിതിജന്മാഃ രോഗാത്ഥസമ്പത്തയഃ
കീർത്തിസ്ഥാനവിശേഷലബ്ധിവിധിയിതിച ഭജതേയം ഫലം പൃച്ഛതാം.

അ—പാപൻ ലഗ്നഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ സ്ഥാനഭംശധനക്ഷയാഖിലശരീരം സ്വാസ്ഥ്യഭുവാപിതങ്ങളായ പരാജയശിരോരഗ്ദ്ഭുവദൃഷ്ടീന്തികളും സൗമ്യൻ ലഗ്നഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ സുഖസ്ഥിതിജന്മാരോഗാത്ഥസമ്പത്തികളും കീർത്തിസ്ഥാനവിശേഷലബ്ധിയിലും എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഫലം പൃച്ഛത്തുകൾക്കു വിജ്ഞേയമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ലഗ്നരാശിയിൽ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ കാര്യങ്ങളിൽ പരാജയവും ശിരോരോഗവും ഭുവദൃഷ്ടീന്തിയും പൂർവ്വസ്ഥിതിയിൽനിന്നു ഭംശവും ദ്രവ്യാനാശവും സർവ്വ അവയവങ്ങൾക്കും അസ്വാസ്ഥ്യവും പലവിധത്തിലും സുഖക്കേടും പറയേണ്ടതാണു്. ലഗ്നഭാവത്തിൽ ശുഭൻ നിന്നാൽ സുഖാവസ്ഥയും ജയവും ശരീരത്തിനാരോഗ്യവും സമ്പ

ഇതും കീഴ്ത്തിയും ബഹുമാനസൂചകമായ സ്ഥാനലാഭവും പറയണം. ഇങ്ങിനെ ലഗ്നഭാവംകൊണ്ടു പ്രാശ്നാവിന്റെ ഫലങ്ങളെ ചിന്തിക്കണം.

പാപേ വിത്തഗതേ സ്വപുർവ്വനിചിതദ്രവ്യക്ഷയോ വക്ത്ര-
ഗ്ഭർത്തവ്യാമയദക്ഷിണാംബകതജ്ജോ ഭരണാക്തിപാത്രക്ഷതി
സൗമ്യേ വിത്തഗതേ പുരാജ്ജിതധനാനാമേവ വൃദ്ധ്യുദ്ഭവഃ
പാത്രാപ്തീർഭരണീയരജ്ജനസുഖം പ്രാപ്തീതി യായാൽഫലം. ൫൨

അ—പാപൻ വിത്തഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ സ്വപുർവ്വനിചിതദ്രവ്യക്ഷയവും വക്ത്രക്കും ഭർത്തവ്യാമയദക്ഷിണാംബകതക്കും ഭരണാക്തിപാത്രക്ഷതികളും സൗമ്യൻ വിത്തഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ പുരാജ്ജിതധനങ്ങൾക്കുതന്നെ വൃദ്ധ്യുത്ഭവവും പാത്രാപ്തിയും ഭരണീയ രജ്ജനസുഖവും ഇപ്രകാരമുള്ള ഫലത്തെ പ്രാപ്താവു യാനം ചെയ്യും.

സാ—രണ്ടാംഭാവത്തിൽ പാപഗ്രഹം നിന്നാൽ പൂർവ്വാർ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ധനങ്ങൾക്കു ഹാനിയും മുഖരോഗവും കടംബജനങ്ങൾക്കു വലത്തെ കണ്ണിനും വ്യാധിയും നിന്ദിതമായ വചനവും പാത്രാശവും, ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ രണ്ടിൽനിന്നാൽ പൂർവ്വാർ സമ്പാദിച്ച ധനത്തെക്കൂടി വലിപ്പിച്ചും പാത്രലാഭവും കടംബജനസന്തോഷവും ഉണ്ടാകും. രണ്ടാംഭാവംകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ പ്രാശ്നാവിന്റെ ഫലങ്ങളെ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്.

പാപേ ഭ്രാതൃഗതേ സഹായവിഗമഃ സോഭ്യുരോഗാദികം
വക്ഷഃകന്ധരദക്ഷിണശ്രവണയഗ്ധീഭയേഷ്ഠ്യയൈയ്യക്ഷനഃ
സൗമ്യേ ഭ്രാതൃഗതേ സഹോദരസഹായാരോഗ്യലാഭാദികം
സദ്ബുദ്ധേരുദയശ്ച യൈയ്യതിമിത്യേതൽഫലം പുഷ്ടതാം. ൫൩

അ—പാപൻ ഭ്രാതൃഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ സഹായവിഗമവും സോഭ്യുരോഗാദികവും വക്ഷഃകന്ധരദക്ഷിണശ്രവണയഗ്ധീഭയേഷ്ഠ്യയൈയ്യക്ഷനങ്ങളും സൗമ്യൻ ഭ്രാതൃഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ സഹോദരസഹായാരോഗ്യലാഭാദികവും സദ്ബുദ്ധിയുടെ ഉദയവും ഇങ്ങിനെ ഈ ഫലം വ്യക്തമാക്കു വിജ്ഞേയമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—മൂന്നാംഭാവത്തിൽ പാപൻ നിന്നാൽ സഹായമില്ലാതെ വരിക സഹോദരന്മാർക്കു രോഗം മതലായ ആപത്തവരിക, മാറിലും കഴുത്തിലും വലത്തെ ചെവിയിലും രോഗമുണ്ടാവുക, ദർബ്ബലി വലിക്കുക, യൈയ്മില്ലാതാവുക ഈ ഫലങ്ങളും ശുഭഗ്രഹം മൂന്നാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ബുദ്ധി കന്മയുണ്ടാവുക യൈയ്മുണ്ടാവുക സഹോദരന്മാർക്ക് സുഖംവരിക സഹായഗുണം ആരോഗ്യലാഭം ഈ ഫലങ്ങളും പ്രാപ്താക്കന്മാർ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

മാതൃകാതുലഭാഗീനേയസുഹൃദാം ഗോവേശ്ശശ്യാസന-
ക്ഷേത്രാണാമപി വാഹനസ്യ ച വിപല്യഭൂശതക് ചാസുഖം
കൂപാദ്യംബുവിദ്വേഷണം സുഖഗതേ പാപേ ശുഭേ വാഹനം
ക്ഷേത്രം ഗോശയനാസനാനിസുഖമിത്യേഷാം ഹി ലാഭഭാ ഭവേൽ

അ—പാപൻ സുഖഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ മാതാവിനും മാതൃലഭാഗീനേയസുഹൃത്തുക്കൾക്കും ഗോവേശ്ശശ്യാസനക്ഷേത്രങ്ങൾക്കും വാഹനത്തിനും വിപത്തും ഹൃദയേശ്ചകും അസുഖവും കൂപാദ്യംബുവിദ്വേഷണവും, ശുഭൻ സുഖഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ ക്ഷേത്രവും ഗോശയനാസനങ്ങളും സുഖവും ഇങ്ങിനെയുള്ള ഇതുകളുടെ ലാഭവും ഭവിക്കും.

സാ—പാപഗ്രഹം നാലാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ മാതാവു മാതൃലഭൻ മതമകൻ ബന്ധുജനങ്ങൾ പാതകൾ ഗൃഹങ്ങൾ ശയനസാധങ്ങൾ ഇരിപ്പാനുള്ള സാധനങ്ങൾ കൃഷ്ണിഭൂമി വാഹനങ്ങൾ ഈവക പദാർത്ഥങ്ങൾക്ക് യഥായോഗ്യം ദോഷത്തെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. കൂടാതെ ഹൃദയത്തിനു രോഗം, ദുഃഖം; കിണറു മുതലായ ജലാശയങ്ങളിലെ ജലത്തിനു ദുഷണം ഇവയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. നാലാംഭാവത്തിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ

നിന്നാൽ വാഹനം, ക്ഷേത്രം പട്ടുക്കൾ ശയനസാധനങ്ങൾ ആസനങ്ങൾ ഇതുകൂടെ ലഭ്യത്തെയും സുഖത്തെയും പറയണം.

പാപേ പഞ്ചമഗോടസ്യ ദോഷപശതോ മൈശ്യാദിനാ രുദ്രാദി-
വാപത്യസ്യ പുരാണപുണ്യവിലയോ വേദ്യം മനഃകണ്ഠതാ
ക്രോധാമാത്യുഗാദികം തപഃ ശുഭേ പുത്രസ്യ ലാഭോടഥവാ-
രോഗ്യം ധീപ്രതിഭോദയശ്ച മനസ്സസ്തുഷ്ടിശ്ച പുഷ്പാദയഃ.

അ—പാപൻ പഞ്ചമഗനായിരിക്കുമ്പോൾ മൈശ്യാദിയായ ഇവന്റെ ദോഷവ
ശ്ചൈത ആശ്രയിച്ചു തുടങ്ങാ തൃതിയോ പുരാണപുണ്യവിലയവും മനഃകണ്ഠിതയും ക്രോധാ
മാത്യുഗാദികവും അനന്തരം ശുഭൻ പഞ്ചമഗനായിരിക്കുമ്പോൾ പുത്രന്റെ ലാഭവും അ
ല്ലെങ്കിൽ ആരോഗ്യവും ധീപ്രതിഭോദയവും മനസ്സിന്റെ തൃപ്തിയും പുണ്യാദയവും വേ
ദ്യമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—അഞ്ചാമെത്തു പാപഗ്രഹം നിന്നാൽ പുത്രമരണവും പുത്രന്മാർക്കു രോഗവും
പറയാം. ആ പാപൻ മൈശ്യാദി നീചധീതി മുതലായ അനിഷ്ടങ്ങളെക്കൊണ്ടു മര
ണത്തെയും അല്ലെങ്കിൽ രോഗത്തെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. കൂടാതെ പുഷ്പപുണ്യ
ത്തിന്റെ നാശം മനസ്സിനു മന്ദത കോപം മന്ത്രിമാർ മുതലായവർക്കു രോഗം മുതലായ അ
റിഷ്ടം ഈ വക ഫലങ്ങളേയും അഞ്ചാമെത്തു ശുഭഗ്രഹം നിന്നാൽ പുത്രലാഭവും പുത്ര
ന്മാർക്കു ആരോഗ്യവും ബുദ്ധിഗുണവും സമയോചിതം ബുദ്ധിക്ക് ചൈതന്യവും മനസ്സു
ന്തോഷവും പുണ്യവുദ്ധിയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

പാപേ ഷഷ്ഠഗതേ തു ഷഷ്ഠഭവനോക്താംശേ വ്രണസ്പോരുവ-
ശ്ചോരാരിവൃസനഞ്ച നാഭികടിരഗപിച്ഛ്വാദവഃ കർമ്മസു
പാപസ്മാസ്യ ച ദോഷസംഭവഗദഃ സൗമ്യേ ച ശത്രുക്ഷയോ
രോഗാണാമഭവഃ സതാം തു ശമനം പ്രഷ്ടഃ സമാഭിശൃതാം.

അ—പാപൻ ഷഷ്ഠഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രാജ്ഞാവിന്റെ ഷഷ്ഠഭവനോക്താംശ
ത്തിൽ വ്രണത്തിന്റെ ഉത്ഭവവും ചോരാരിവൃസനവും നാഭികടികൾ കർമ്മങ്ങളിൽ വി
ഷ്ണോരുവവും ഈ പാപന്റെ ദോഷസംഭവഗദവും സമാഭിശരിക്കപ്പെടണം. സൗമ്യൻ
ഷഷ്ഠഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ ശത്രുക്ഷയവും രോഗങ്ങളുടെ അഭവവും സത്തുകളായ രോഗ
ങ്ങളുടെ ശമനവും സമാഭിശരിക്കപ്പെടണം.

സാ—ആറാംഭാവത്തിൽ പാപൻ നിന്നാൽ ആറാംഭാവംകൊണ്ടു കല്പിക്കപ്പെ
ടാവുന്ന അവയവത്തിനു വ്രണഭാഗവും കള്ളന്മാർ ശത്രുക്കൾ ഇവരിൽനിന്നു വേദനയും
നാഭി അരക്കെട്ടു് ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ രോഗവും കർമ്മങ്ങൾക്കു തടസ്സവും ആ പാപൻ
പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വാതാദിദോഷങ്ങളുടെ കോപംകൊണ്ടു മുന്ദതയാകുന്ന വൃംധികളും പറയേ
ണ്ടതാണ്. ആറാംഭാവത്തിൽ ശുഭഗ്രഹം നിന്നാൽ ശത്രുപാശവും രോഗങ്ങൾ വരാതി
രിക്കുകയും ഉള്ള രോഗങ്ങൾ ശമിക്കയും ഈ ഫലങ്ങളും പ്രാജ്ഞാവിനു പറയേണ്ടതാണ്.

പാപേ സപ്തമഗേ കളത്രമരണം രോഗോ വിഷയാഗോടസ്യ ച
ഭൃത്തുവാ ഗമനാന്തരായ ഉദിയാൽ സ്മൃതൃകൃമഹ്റാദയഃ
സൗമ്യേ സപ്തമഗേ വിവാഹഘടനാ നഷ്ടാത്മലാഭഃ സ്വദ-
ഗ്ഭോഗാവപ്തിവിദേശയാതസുഹൃദായാനാദികം സ്വാൽ ഫലം.
മദന പാപസമേതേ ദാഹാദികമപി ഗ്രഹസ്യ ഭാഷ്യായാഃ
ബലവൽശുഭസംയുക്തേ ഗ്രഹകരണം സംഭവേച്ച ജായായാഃ.

അ—പാപൻ സപ്തമഗനായിരിക്കുമ്പോൾ കളത്രമരണമോ രോഗമോ ഭർത്താ
വിന്റെ മരണമോ രോഗമോ വിഷയാഗമോ ഗമനാന്തരായമോ മൃതകൃമഹ്റാദികളോ
ഭവിക്കും. സൗമ്യൻ സപ്തമഗനായിരിക്കുമ്പോൾ വിവാഹഘടനയും നഷ്ടാത്മലാഭവും

സുദൃഢഭാഗാവപ്യേയും വിദേശസുഹൃദായാനാദികമായ ഫലവും ഭവിക്കും. മദനം പാപ സമേതമായാൽ ഭാര്യയുടെ ഗൃഹത്തിന് ഭാഹാദികവും ബലവൽ ശുഭസംയുക്തമായാൽ ജായയ്ക്കു ഗൃഹകരണവും സംഭവിക്കും.

സാ—ഏഴാംഭാവത്തിൽ പാപഗുണങ്ങൾ നിന്നാൽ അവരുടെ മൗഢ്യം മുതലായ ദോഷസ്ഥിതി അനുസരിച്ചു ഭാര്യയ്ക്കു രോഗമോ വിധയാഗമോ മരണമോ ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം സ്ത്രീയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നമായാൽ ഇതുപോലെതന്നെ ഭർത്താവിന് രോഗമോ വിരഹമോ മരണമോ ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. പിന്നീട് പോകേണ്ട കാര്യങ്ങൾക്കുപോകാൻ സാധിക്കാതെ വരികയും മൃതകൃമം മുതലായ വസ്തിരോഗങ്ങളുണ്ടാകയും ചെയ്യും. ഭാര്യഗൃഹത്തിന് അഗ്നിബാധ മുതലായ ദോഷങ്ങൾ സംഭവിക്കയും സ്ത്രീയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നമാണെങ്കിൽ ഭർത്താവിന്റെ ഗൃഹത്തിന് അഗ്നിബാധ മുതലായ ആപത്തുകളുണ്ടെന്നു പറയണം.

ഏഴിൽ ശുഭൻ നിന്നാൽ വിവാഹലാഭവും നഷ്ടപ്പെടുപോയ ഭവ്യത്തിന്റെ പിന്നീടുള്ള ലാഭവും സൗന്ദര്യവതികളായ സ്ത്രീകളിൽനിന്നു സുരതസുഖവും ഭൂതദേശങ്ങളിൽ പോയിരുന്ന ബന്ധുക്കളുടെ സംഗമവും ഭാര്യയ്ക്കു വീടു പണിചെയ്യുന്നതിനും സ്ത്രീവിഷയപ്രശ്നമാണെങ്കിൽ ഭർത്താവിന് വീടു പണിചെയ്യുന്നതിനും ഇടയാവുമെന്നും പറയണം.

പാപേ മന്യംഗരോ തു ദാസജനതകപ്രത്യുഹഗുഹ്യാമയാ
ലോകൈവിഗ്രഹണം ധനാദിഹരണം ചോരൈർനൃപൈശ്ചാരിഭിഃ
രോഗാശ്ചാരുചിപൂർവ്കാഃ സ്വരൂപി ച സ്യാച്ഛങ്കനീയാ മുനിഃ
സൗമ്യ മന്യംഗരതേ തു രോഗവിമമോ ദൈർഘ്യം തദാ ചാരുഷഃ.

അപവാദോ മരാപത്തിരപി പാപേട്വമസ്ഥിതേ

മാദ്യാലയസമ്പത്തിമപി ക്ഷുചാച്ഛുഭാടത്രഗഃ.

൩൦

അ—പാപൻ രസ്യഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ ദാസജനതകപ്രത്യുഹഗുഹ്യാമയങ്ങളും ലോകത്തോടു വിഗ്രഹവും ചോരന്മാരെക്കൊണ്ടും നൃപന്മാരെക്കൊണ്ടും അരികളെക്കൊണ്ടും ധനാദിഹരണവും അരുചിപൂർവ്കങ്ങളായ രോഗങ്ങളും ഭവിക്കുന്നു. മുതിയും ശങ്കനീയമായി ഭവിക്കും. സൗമ്യൻ രസ്യഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ രോഗവിരഹനും ആയുസ്സിന്നു ദൈർഘ്യവും ഭവിക്കും. പാപൻ അഷ്ടമസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ അപവാദവും മരാപത്തിയും ഭവിക്കും. ശുഭൻ അഗ്രഗതനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ മാദ്യാലയസമ്പത്തിയേയും ചെയ്യും.

സാ—പാപൻ ഏതാമെടത്തു നിന്നാൽ ഭൂതന്മാർക്കു രോഗവും കാൽക്കളിലെല്ലാം വിഷ്ണുവും ലിംഗം യോനി മുതലായ സ്ഥാനങ്ങളിൽ രോഗവും ജനങ്ങളോടു കലഹവും കള്ളന്മാരിൽനിന്നും ചോരന്മാരികൾക്കൊണ്ടു് ധനനാശവും രാജചോദ്യംനിമിത്തവും ശത്രുക്കളുടെ ഉപദ്രവംകൊണ്ടും മറ്റും ധനനഷ്ടവും അരോചകം തുടങ്ങിയുള്ള രോഗങ്ങളുണ്ടാകും എന്നുതന്നെയല്ല മരിക്കുമോ എന്നു തോന്നത്തക്കവിധം രോഗം പ്രബലമായി തീരുകയും ചെയ്യും. കൂടാതെ തങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് അന്യന്മാരിൽനിന്നു അപവാദവും മറ്റും മുതലായ ഉപഗ്രഹങ്ങൾക്കു നാശവും പറയണം. എട്ടിൽ ശുഭഗ്രഹം നിന്നാൽ രോഗം മുതലായ ദുഃഖങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു് സ്വസ്ഥനായിട്ടു വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനും മറ്റും മുതലായ ഉപഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനും മറ്റും ഇടവരുമെന്നും പറയണം. പാപേ ധർമ്മസ്ഥിതേന്ത്യാദ് ഗുരുജനപിതൃപൈശ്വാദിഭഗ് ഭാഗ്യമാനി-
വേദ്യാ ധർമ്മശപരാനുഗ്രഹസുകൃതതപോഹാനന്തോ നിഷ്കൃപതപം
സൗമ്യ ധർമ്മസ്ഥിതേ സ്ത്യാദ് ഗുരുപിതൃമനസശ്ചേശമാണാം

പ്രസാദോ

വൃദ്ധിഭാഗ്യസ്യ ധർമസ്യ ച ശുഭതപസാമാർദ്ദതാപൈശ്വര്യസൗഖ്യം.

അ—പാപൻ ധർമ്മസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഗുരുജനപിതൃപൈശ്വാദിഭഗ് ഭാഗ്യമാനിയും ധർമ്മശപരാനുഗ്രഹസുകൃതതപോഹാനികളും നിഷ്കൃപതപവും വേദ്യങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. സൗമ്യൻ ധർമ്മസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഗുരുപിതൃമനസ്സിന്റെയും

ഇശ്വരന്മാരുടേയും പ്രസാദവും ഭാഗ്യത്തിന്റെയും ധർമ്മത്തിന്റെയും ശുഭപ്രസാദങ്ങളുടെയും വൃദ്ധിയും ആർദ്രതാപൈശ്വര്യവും ഭവിക്കും.

സാ—ഒൻപതാംഭാവത്തിൽ പാപൻ നിന്നാൽ ഗുരുക്കന്മാർക്കും പിതാവിനും മക്കളുടെ മക്കൾക്കും മറ്റും രോഗവും ഭാഗ്യമില്ലാതാവുകയും ധർമ്മക്കർമ്മങ്ങൾക്കും ഇശ്വരാനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും ഹാനിവരികയും പുണ്യങ്ങൾക്കും പ്രതാപികളായ നിയുക്തർക്കും ദേഷ്ടാക്കൾക്കും കൃപയില്ലാതാവുകയും മറ്റും ഫലം. ശുഭഗ്രന്ഥം ഒൻപതാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ഗുരുപ്രീതി പിതൃസന്തോഷം മനസ്സന്തുഷ്ടി ദൈവാനുകൂല്യം ഭാഗ്യോദയം വളരെ ധർമ്മകൃത്യങ്ങൾ പുണ്യാഭിപൂജി പ്രതാപികളായ സർവ്വകർമ്മാർത്ഥാനുഭവം മനസ്സിന് വളരെ ധൈര്യം പശുന്മാർക്കാരണം സുഖവും താൻനിമിത്തം അവർക്കു സൗഖ്യവും ഫലമാകുന്നു.

പാപേ കർമ്മഗതേ തു കർമ്മവിഹതിർഭുഷ്ണീർത്തിമാജ്ഞാക്ഷതിർ-
ഭാസാലംബനയോവിനാശനമപി സ്വാജ്ഞാക്ഷപ്രാപ്തം
സൗമ്യ പദ്ധതിമണ്ഡപാമഗൃഹാഭ്യൽപാദനം കർമ്മണാ-
മാജ്ഞാലംബനയോശ്ച സിദ്ധിമപി ഭാസാവാപ്തികീർത്ത്യേ ഗമാഃ.

അ—പാപൻ കർമ്മഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ കർമ്മവിഹതിയും ഭുഷ്ണീർത്തിയും ആജ്ഞാക്ഷതിയും ഭാസാലംബനങ്ങളുടെ വിനാശനവും ജ്ഞാതാക്ഷപ്രാപ്തവും ഭവിക്കും. സൗമ്യൻ കർമ്മഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ പദ്ധതിമണ്ഡപാമഗൃഹാഭ്യൽപാദനവും കർമ്മങ്ങളുടേയും ആജ്ഞാലംബനങ്ങളുടേയും സിദ്ധിയും ഭാസാവാപ്തികീർത്ത്യേഗമങ്ങളും ഭവിക്കും.

സാ—പത്തിൽ പാപൻനിന്നാൽ തുടങ്ങുന്ന കർമ്മങ്ങൾക്ക് വിചാരവും അപമാനവും തന്റെ അനുവാദം അനുസരിച്ച് ഒന്നും നടക്കാതാവുകയും ഭൃത്യന്മാർക്കും തനിക്കും ശ്രമമായിട്ടുള്ളവർക്കും നാശവും കാലിന്റെ മുട്ടിന്മേൽ രോഗവും പരദേശഗമനത്തിനിടയാവുകയും മറ്റും ഫലം.

അവിടെത്തന്നെ ശുഭൻനിന്നാൽ വഴിയമ്പലം ദേവാലയം ഇവകൾ പണിചെയ്യിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികൾ സഫലമായി തീരുകയും തന്റെ ആജ്ഞയ്ക്കും ശക്തിയുണ്ടാവുകയും ആശ്രയജനങ്ങൾക്കു അഭിവൃദ്ധിയും നല്ല ഭാസന്മാരുടെ ലാഭവും സമ്പ്ലീർത്തിയും ഫലമാകുന്നു.

പാപേ ലാഭേ സ്ഥിതവതി സുതജ്യേഷുയോരാമയാദ്യം
ജംഘാവാമശ്രവണരഗമുഷ്ടാക്കതാഗ്രാദിനാശഃ
സൗമ്യേ ദുഃഖപ്രശമനസമസ്തേസ്തിതാപ്ത്യത്ഥലാഭഃ
സംജ്ഞാദ്ധ്യായാദിഷു തദുദിതസ്യാപി ലാഭോഗമാദ്യം. നന

അ—പാപൻ ലാഭത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ സുതജ്യേഷുന്മാർക്കും ആമയാദ്യവും ജംഘാവാമശ്രവണരഗമുഷ്ടാക്കതാഗ്രാദിനാശവും ഭവിക്കും. സൗമ്യൻ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ദുഃഖപ്രശമനസമസ്തേസ്തിതാപ്ത്യത്ഥലാഭങ്ങളും സംജ്ഞാദ്ധ്യായാദികളിൽ തദുദിതത്തിന്റെ ലാഭോഗമാദ്യവും ഭവിക്കും.

സാ—പതിനൊന്നാമത്തെ പാപഗ്രന്ഥം നിന്നാൽ പുത്രൻ ജ്യേഷ്ഠൻ ഇവർക്കും മുഷ്കാലിനും ഇടത്തെ ചെവിക്ക് രോഗവും ഈ പാപൻ സംജ്ഞാദ്ധ്യായം കർമ്മജീവം, ദശഫലം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഏതെല്ലാം ദ്രവ്യങ്ങളുടെ കാരകത്വം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ, ഈ ദ്രവ്യങ്ങളുടെ നാശവും പറയണം. “അമുഷ്ടാക്കതാഗ്രാദിലാഭഃ” എന്നും ഒരു പാഠം ഉണ്ട്. ആ പാഠം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ ഏവംവിധങ്ങളായ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ലാഭത്തെ പറയണം. പതിനൊന്നാംഭാവം ശുഭന്മാർക്ക് ഇഷ്ടമാകയാൽ ആ പാഠംതന്നെയാണ് നല്ലതെന്നു തോന്നുന്നു.

പതിനൊന്നിൽ ശുഭൻ നിന്നാൽ ദുഃഖങ്ങൾ ഇല്ലാതാവുകയും താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുകയും ദ്രവ്യലാഭമുണ്ടാവുകയും ആ ശുഭഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കാരകത്വം അനുസരിച്ചുള്ള സകല വസ്തുക്കളുടേയും ലാഭം മുതലായ ശുഭപ്രാപ്തി സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു പറയണം.

പാപേ പാദശുദ്ധേ തു ദുഷ്ടയപദഭ്രംശാശ്രിവാമാക്ഷിതക-
 പാതാഃ പാപമതിപ്രവൃദ്ധമിതി വക്താശ്ച ഫലം പുച്ഛതാം
 സൗമ്യേ പാദശുദ്ധേ വ്യയോ വിതരണപ്രായോ ന ദുഷ്ടവ്യയഃ
 പാപാനാം ക്ഷയ ആമയോപശമനം ചേത്യഭിക്തം സ്വാൽ ഫലം.

അ—പാപൻ പാദശുദ്ധനായിരിക്കുമ്പോൾ ദുഷ്ടയപദഭ്രംശാശ്രിവാമാക്ഷിതക
 പാതങ്ങളും അതിപ്രവൃദ്ധമായ പാപവും എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഫലം പുച്ഛിക്കുകയും വ
 ക്തവ്യമായി ഭവിക്കുന്നു. സൗമ്യൻ പാദശുദ്ധനായിരിക്കുമ്പോൾ വിതരണപ്രായമായ
 വ്യയം ഭവിക്കുന്നു. ദുഷ്ടവ്യയം ഭവിക്കുന്നില്ല. പാപങ്ങളുടെ ക്ഷയവും ആമയാപശമ
 നവും ഇത്യാദികമായ ഫലം ഭവിക്കും.

സാ—പന്ത്രണ്ടിൽ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ഭുക്തായുങ്ങളിൽ ഭൂമിച്ച് ധനനാശ
 വും സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു ചലനവും പാതേതിനും ഇടത്തെ കണ്ണിനും രോഗവും വീട്ടുകയും
 പാപകർമ്മത്തിന്നു ശക്തിയും ഉണ്ടാകുമെന്നും പറയണം.

പന്ത്രണ്ടിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ഭാഗം ധർമ്മം മുതലായ സല്കൃത്യങ്ങളിൽ
 ധാരാളം ധനം ചെലവുചെയ്യാനിടവരും. ഭുക്തായുങ്ങൾക്കായി ധനവ്യയം ചെയ്യാൻ
 ഇടവരികയില്ല. കൂടാതെ പാപശാന്തിയും രോഗശമനവും മറ്റും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

എന്നാൽ ഒരു ഭാവത്തിൽ പാപൻ നിന്നാൽ ഏതെല്ലാം ഭാവങ്ങൾക്കു ദോഷം
 കല്പിച്ചുവോ ശുഭൻ നിന്നാൽ അവയെല്ലാം അതുപോലെ ഗുണത്തേയും കല്പിച്ചുകൊ
 ള്ളണം.

സദസത്സാമാന്യഫലം ലഗ്നാഭിഷിപിതി പുനർവിശേഷഫലം
 ശുഭസ്കന്ധ്യാഭ്യുദിതം ഹോരായാമിഹ വിചിന്ത്യ വാചുഭിഹ.

അ—ലഗ്നാഭിക്ഷിപ്തല സദസത്സാമാന്യഫലം ഇപ്രകാരം ഉക്തമായി. പിന്നെ
 ഹോരയിൽ ശുഭസ്കന്ധ്യാഭ്യുദിതമായ വിശേഷഫലവും ഇവിടെ ചിന്തിച്ചു വാചുമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നം തുടങ്ങിയ ഭാവങ്ങളിൽ ശുഭന്മാരും പാപന്മാരും നില്ക്കുമ്പോഴുള്ള
 സാമാന്യഫലമാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. അതായത് ഇന്ന ഭാവത്തിൽ ഇന്ന ശുഭഗ്ര
 ഹം നിന്നാൽ ഇന്നിന്ന ഫലങ്ങൾ എന്നും ഇന്ന പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ഇന്നിന്ന ഫ
 ലങ്ങളെന്നും വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതുകൾ വരാഹഹോരയിൽ “ശുഭസ്കന്ധ്വോ
 വികലനയനോനിർഘോഷോക്തനന്ദേവ” എന്നു തുടങ്ങി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ ഫലങ്ങ
 ലേയും ഇവിടെ എടുത്തു യോജിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഹോരായാം നോഭിതം മാനേർവിലഗ്നാഭിസ്ഥിതേഃ ഫലം
 വിലിഖ്യതേ തദപ്യുത്ര ദുഷ്ടം ഗ്രന്ഥാന്തരേ കപചിൽ. നന്ന

അ—മാന്ദിയുടെ വിലഗ്നാഭിസ്ഥിതിയുടെ ഫലം ഹോരയിൽ ഉദിതമായി ഭവിക്ക
 ന്നില്ല. ഗ്രന്ഥാന്തരത്തിൽ ഒരിടത്തു ദുഷ്ടമായ അതും ഇവിടെ വിശേഷനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—ഗുളികൻ ലഗ്നാഭിഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലുള്ള ഫലം ബൃഹജ്ജാതകത്തിൽ
 പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. ചേരെ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനെ ഇവിടെ എ
 ടുത്ത് എഴുതുന്നു.

മോഹീ ക്ഷതാംഗോ ഗുളികേ തനുഭസ്ഥ

നിന്ത്യാഭിഭാഷീ ധനഗേ വിവേഷഃ

സേവാത്ഥപിഷട്കാതുഗതേ സശൈശ്വഃ

സുഖാഭിഹീനഃ സുഖഗേടരിഭീതഃ.

നര

അ—ഗുളികൻ തനുസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ രോഗിയായും ക്ഷതാംഗനായും ഭവി
 ക്കും. ധനഗനായിരിക്കുമ്പോൾ നിന്ത്യാഭിഭാഷിയായും വിവേക്ഷനായും ഭവിക്കും. കാതു
 ഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ സേവാത്ഥപിഷട്കാത്തും സശൈശ്വനായും ഭവിക്കും. സുഖഗനാ
 യിരിക്കുമ്പോൾ സുഖാഭിഹീനനായും അരിഭീതനായും ഭവിക്കും.

സം—ലഗ്നഭാവത്തിൽ ഗുളികൻ വന്നാൽ രോഗത്തേയും ഒടിവ് ചതവ് മുതലാ
 യ പരക്കുകളേയും പറയണം. രണ്ടാംഭാവത്തിൽനിന്നാൽ നിന്ത്യങ്ങളായ വാക്കു പറയുക

ഗുപ്താഭിനിന്ദാകുടനാത്മജഃ സ്യാൽ
 ശൂദ്രീ സുതരസ്ഥ മിപുരഗ നിജാപിം
 വിരേഷങ്കുരണോ വംശവിഭ്രഷണശ്ച
 കളത്രഹന്താ മദഃഗതീകാരഃ.

23 00

സാ—ഗുളികൻ അഞ്ചാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ഗുരുനാഥന്മാർ പിതാക്കന്മാർ മത
പ്രായവരെ നിറിക്കുകയും പുത്രന്മാരിപ്പാതെവരികയും ചെയ്യും. ഗുളികൻ അഞ്ചാംഭാവത്തിൽ
നിന്നാൽ തന്നെ സംബന്ധിച്ചവർതന്നെ തനിക്കു വിരോധികളായിത്തീരും. ഏഴാംഭാ
വത്തു വന്നാൽ ഓരോ ദൃഷ്ടി പഥത്തിൽപെടുന്നത് ഏവർക്കും അസഹ്യമായി തോന്നുകയും
വംശനന്ദയെ മലിനപ്പെടുത്തുകയും ഭാഗ്യത്തെ നശിപ്പിക്കുകയും അധികമായി കാമപരവശ
നായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ധീമാൻ ഞാൻ ധ്യാനം ചെയ്താൽ-
 വിഷാഗ്നിക്ക് സൂര്യോദയം
 ധർമ്മസ്ഥിതി ധർമ്മരൂപമാകുന്നു
 പരമം സുകീർത്തി പരമാർത്ഥം.

ಗೂ ಗುರಿ

സാ—ഗുളികൻ അഷ്ടമത്തിൽ നിന്നാൽ ബുദ്ധിശക്തിയുണ്ടാകും. വളരെ രോഗങ്ങളും വന്നുകൂടും; ആയുസ്സ് അല്പമായിരിക്കുമത്രേ; വിഷം നിമിത്തമോ അഗ്നിഭയത്താലോ ആയുധമേറിയോ മരിക്കുന്നതിനും ഋടവതം. ഗുളികൻ ഒൻപതിൽ നിന്നാൽ ധർമ്മകൃത്യങ്ങൾ തപോനിഷ്ഠകൾ മന്ത്രജപങ്ങൾ ഇവയൊന്നും ഇല്ലാത്തവനായിരിക്കും. ഗുളികൻ പത്താംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ സല്പ്രീതിയും പരോപകാരശ്രദ്ധയും ഉണ്ടായിരിക്കും.

ക്ഷത്യാലു പെരുഷയുക്താ ധനചാനനത്ഥാ-
 നൈശ്ചല്യവാൻ ഭവതേ ബഹുഭൃത്യയുക്തഃ
 ദുഃസ്വപ്നചാന്ദ്രം ക്ഷണി ചികളോ വൃദ്ധസ്ഥ
 ലഗ്നാദിഭാവതമാന്ദിഫലം പ്രദിഷ്ഠം—ഇതി.

90

സാ—ഗുളികൻ പതിനൊന്നാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ പലവിധേന ഉത്സാഹം കൊണ്ടു പുരുഷാത്മങ്ങളെ സാധിക്കുകയും ധനാഭിസൗഭാഗ്യങ്ങളാൽ മാനുനായിരിക്കുകയും തന്റെ ആജ്ഞകൾ നിറവേറുന്നതിനു വേണ്ടടത്തോളം ആളുകളുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഇതികൾ പന്ത്രണ്ടാഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ചീത്തസ്വപ്നങ്ങൾ കാണുകയും രോഗം കൊണ്ടും മരണവുമായി ഭാഗ്യമില്ലാത്തവകയും അംഗവൈകല്യം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ ലഗ്നം തുടങ്ങി പന്ത്രണ്ടു ഭാവങ്ങളിലും ഇതികൾ നിന്നാലുള്ള ഫലം ഇവിടെ കാണിച്ചു. ഇങ്ങിനെ മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥത്തിലെ വചനം ഇവിടെ അവസാനിച്ചു. ലഗ്നാഭിഗതാ വപുരാദ്യുപചയഹാനീഃ ശുഭാശുഭാഃ ക്ഷയഃ വിപരീതം ഷഷ്ഠമുതിഭാദശഗാഃ കമിതമിതി ഹി സത്യം ൧൧

അ—ലഗ്നാഭിഗതവാരായ ശുഭാശുഭന്മാർ വപുരാദ്യുപചയഹാനികളെ ചെയ്യും. ഷഷ്ഠമുതിഭാദശഗവാരായ ശുഭാശുഭന്മാർ വപുരാദ്യുപചയഹാനികളെ വിപരീതമാകും വണ്ണം ചെയ്യും. ഇപ്രകാരം സത്യനാൽ കമിതമാകുന്നുവല്ലോ.

സാ—ലഗ്നാഭിഗതായ ഭാവങ്ങളിൽ വ്യാഴം മുതലായ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ശരീരം ധനം മുതലായ ഭാവപദാർത്ഥങ്ങൾക്കു് അഭിവൃദ്ധിയും പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ നാശത്തെയും പറയണം. ആറാംഭാവത്തിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ആ ഭാവ പദാർത്ഥങ്ങളായ രോഗം ശത്രു മുതലായവയ്ക്കു നാശവും പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ അവയ്ക്കു് അഭിവൃദ്ധിയും പറയണം. ഇതുപോലെ അഷ്ടമത്തിൽ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ആയുസ്സു് മുതലായ ഭാവഫലങ്ങൾക്കു് ഹാനിയും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ വൃദ്ധിയും പറയണം. പന്ത്രണ്ടിൽ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ദുഷ്ടയും മുതലായ ഭാവഫലങ്ങൾക്കു് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടെന്നും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ദുഷ്ടയാദികൾ ഉണ്ടാകയില്ലെന്നും പറയണം.

സൗമ്യശാസ്ത്രഭാഷി വലു ഭാവഫലാനി ക്ഷയ-
രന്യാനി ഹസ്തരചര വിപരീതമവ
ഏകഗ്രഹസ്വ തു ശുഭാശുഭകാരകത്വേ
പ്രാപ്യേ ന്യായം ബലയുതശ്ശുഭാഭാസ്തഥാസ്വതഃ.

ഇത്യാദി വചനങ്ങളുടെ സാരാംശങ്ങൾ ഇതിന്നനുക്രമങ്ങളാണ്.

ധൂമാദി പഞ്ചഭാഷാണാം വിലഗ്നാദിഷു സംസ്ഥിതൈ
ഫലം യൽ ലിഖ്യതേ തച്ച സമം പ്രശ്നേ ച ജാതകേ. ൧൨

അ—ധൂമാദിപഞ്ചഭാഷങ്ങളുടെ വിലഗ്നാദിയിലെ സംസ്ഥിതിയിൽ യാതൊരു ഫലം ഭവിക്കുന്നു. അതും ലേഖനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അതു് പ്രശ്നത്തിലും ജാതകത്തിലും സമമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ധൂമം, വൃതിപാതാ, പരിവേഷം, ഇന്ദ്രചാപം, കേതു ഈ അഞ്ചു സാധനങ്ങളെയാണ് ധൂമാദികൾ എന്നു പറഞ്ഞതു്. ഇതുകൾ ലഗ്നം മുതലായ ഹവ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലുണ്ടാകുന്ന ഫലവും ഇവിടെ എഴുതുന്നു. ഇതു പ്രശ്നത്തിലേക്കും ജാതകത്തിലേക്കും ഒന്നുപോലെ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. ധൂമാദികളുടെ സ്വഭാവം ഗണിച്ചു വരുത്തേണ്ട രീതി അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു് ആ വചനം താഴെ കാണിക്കുന്നു.

നാനാലോകവിദഗ്ദ്ധിഭിരോ ദിനകരോ ധൂമാഹവയോ മണ്ഡലാൽ
ശുദ്ധേന്ദ്രിൻ വൃതിപാതകോഽത്ര ഭഗണാർദ്ധാശ്വ പരീവേഷകഃ
തന്മിൻ മണ്ഡലശോധിതേ വലു ഭവേദൈന്ദ്രം ധനുസ്തത്ര തു
ജ്ഞാനൈരൽസുകൃത്യതേ തു കേതുരദിതാ തത്രൈകഭാഷ്യോ രവിഃ.

ആദിത്യസ്വഭാവമല്ല നാനാലോകവിൽ, എന്നു കൂട്ടുമ്പോൾ ധൂമസ്വഭാവം വരും. ആ സ്വഭാവത്തെ പന്ത്രണ്ടു രാശിവച്ച് അതിൽനിന്നു വാങ്ങുമ്പോൾ വൃതിപാതസ്വഭാവം വരും. അതിൽ ആറുരാശി കൂട്ടുമ്പോൾ പരിവേഷസ്വഭാവം വരും. അതിനെ പന്ത്രണ്ടു രാശിവച്ച് അതിൽനിന്നു വാങ്ങുമ്പോൾ ഇന്ദ്രചാപസ്വഭാവം വരും. അതിൽ ജ്ഞാനൈരൽസുകൃത എന്നു കൂട്ടുമ്പോൾ കേതുസ്വഭാവം വരും. കേതുസ്വഭാവത്തിൽ ഒരു രാശി കൂട്ടിയാൽ ആദ്യം വച്ച ആദിത്യസ്വഭാവമായി തീരുകയും ചെയ്യും.

കൂലപസ്യാൽ പതനം തന്നെ തദി വചസംഖാലിത്യമത്ഥസ്ഥിതഃ
 പംഗുർഭാതമി സാദാസ്സമഗ്രഹം മക്ഷേൽ സുഖേ മാതുലഃ
 ക്രുദ്ധഃ പഞ്ചമദേടതിഭേ വലു ഭേവദപ്യാഭ്യുണ ഭേഷ്ടാ മുഖ
 യാതി ഭൃഷ്തയാ മഭേ തു നിധനേ ധൂമ ക്ഷതിഃ ശസ്ത്രതഃ.

അ—ധൂമം തന്നെവിൽ സ്ഥിതമായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ കൂലപത്തിൽ പതനവും അത്ഥസ്ഥിതമായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ വചസംഖാലിത്യവും ഭവിക്കും. ഭാതാവിൽ സ്ഥിതമായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ സോഭാൻ പംഗുവായി ഭവിക്കും. സുഖത്തിൽ സ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ മാതുലൻ സാഗ്രഹത്തെ രക്ഷിക്കും. പഞ്ചമത്തിൽ സ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ക്രുദ്ധനായി ഭവിക്കും. അരിഭത്തിൽ സ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ മുഖത്തിൽ വ്യാഭൃത്തിനാൽ ഭേഷ്ടനായി ഭവിക്കും. മദത്തിൽ സ്ഥിതനാകുന്നു എങ്കിൽ ഭൃഷ്തയോടുകൂടി യാ. ചൈയും നിധനത്തിൽ സ്ഥിതനാകുന്നു എങ്കിൽ ശസ്ത്രംകൊണ്ടു ക്ഷതി ഭവിക്കും.

സാ—ധൂമം ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവു കിണറിൽ വീഴാൻ ഇടവരും. രണ്ടാമെടത്തുനിന്നാൽ വാക്കിന്നു കൊണ്ടതയുണ്ടാകും. മൂന്നാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ അനുജൻ മുടന്തനായിരിക്കും. നാലാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ അമ്മാവൻ ദേവസ്വം കാൽക്കാരായിരിക്കും. അഞ്ചാം ഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവു കോപശീലനായിരിക്കും. ആറാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ മുഖത്തിൽ വ്യാഭൃതം കടിക്കും. ഏതകാൽ ഈ യോഗമുള്ളവരെ പട്ടികപ്പെടുത്തായും അനുഭവമുണ്ടു്. ഏഴാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ കരിമ്പിന്നെ പറഞ്ഞതുള്ളകു നിമിത്തമോ മറ്റോ വീടുവിട്ടു പോകാനിടവരും. അഷ്ടമത്തിൽ നിന്നാൽ ആയുധാദികളിൽനിന്നു മുറിവോ മറ്റോ സംഭവിക്കും.

ധമ്നം സ്വപ്നതപാഃ ചഭേടശനിഹതിർല്ലാഭേ ലഭഭേതതമ-
 ദോശ്ശാപി പ്രവദസദ്യുതേടഥ തന്മഗഃ സ്യാദമുദയതീപാതഃ
 ശപിത്രീ വാചി സകൌശലഃ സഹജഭേ ഗാനീ സുഖവടാപാഗമമാ
 ദുഃഖം പുത്രഭവം സുഭേടതിഭവനേ ചരിദ്രാവഹമാടേസസ്തധനഃ.

അ—ധൂമം ധമ്നത്തിൽ സ്ഥിതമായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ സ്വപ്നതപസ്സായി ഭവിക്കും. ലഭത്തിൽ സ്ഥിതമായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അശനിഹതി ഭവിക്കും. ലാഭത്തിൽ സ്ഥിതമാകുന്നു എങ്കിൽ ഇതരമായ വേഗത്തെ ലഭിക്കും. വ്യയത്തിൽ സ്ഥിതമായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ പ്രവാസത്തെ ചെയ്യും. വൃതീപാതം തന്മഗമാകുന്നു എങ്കിൽ ശപിത്രീയായും വാക്കിൽ സ്ഥിതമാകുന്നു എങ്കിൽ കൌശലനായും സഹജഭത്തിൽ സ്ഥിതനാകുന്നു എങ്കിൽ ഗാനിയായും ഭവിക്കും. സുഖത്തിൽ സ്ഥിതമാകുന്നുവെങ്കിൽ അശപാഗമവും സന്തത്തിൽ സ്ഥിതമാകുന്നു എങ്കിൽ പുത്രഭവമായ ദുഃഖവും ഭവിക്കും. അരിഭവനത്തിൽ സ്ഥിതമാകുന്നു എങ്കിൽ ചരിദ്രാവഹനായി ഭവിക്കും. അസ്തത്തിൽ സ്ഥിതമാകുന്നു എങ്കിൽ അധനനായി ഭവിക്കും.

സാ—ധൂമം ഒൻപതിൽനിന്നാൽ തപസ്സ് മുതലായ നിഷ്കൾ കറഞ്ഞിരിക്കും. പത്താമെത്തു നിന്നാൽ ഇടിത്തീയോടെ മരിക്കും. പതിനൊന്നാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ സ്വന്തഗൃഹമല്ലാതെ മറ്റൊരു ഗൃഹംകൂടി സിദ്ധിക്കും. പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ നാടുവിട്ടുപോകുന്നതിനിടവരും. ഇങ്ങനെ ധൂമത്തിന്റെ ഫലം കഴിഞ്ഞു.

ഇനി വൃതീപാതഭോജത്തിന്റെ ഫലം പറയുന്നു. വൃതീപാതം ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ശപിത്രരോഗത്തെയും രണ്ടാമെത്തുനിന്നാൽ വാക്സാമന്ദ്യത്തെയും മൂന്നാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ സംഗീതവിദ്യയേയും നാലാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ കതിരയുടെ ലാഭത്തേയും അനുഭവിക്കും. വൃതീപാതം ആറാമെത്തു നിന്നാൽ ഗൃഹച്ഛിദ്രത്തിനു കാരണഭൂതനായിത്തീരും. ഏഴാമെത്തു നിന്നാൽ ഭരിദ്രനായിരിക്കും.

വേണാ സച്ഛകലാ മൃതൗ തപസി ഭാദശ്യാനോ നഭസ്യഗിദീർ-
 ല്ലാഭേ ഭൂപതിസൽകൃതോ വൃന്തഗൃഹേ ഭേഷ്ടാടഥ സച്ഛാൻമൃതിഃ

ലഗ്നഭസ്ഥ പരീട പക്ഷനാമ്നി നിധിക്തൽ ഭസ്പ ഭ്രാന്തിമാൻസോദഭോ
വാദസാ നാത്മഗൃഹേ സുഖേ മനസി ബദ്ധോടന്തഃസ്ഥചോദമാരിപൗ

അ—വൃതീപാതം ഭൂതിയിൽ സ്ഥിതമാകുന്നു ഏകിൽ സർവ്വലക്ഷ്യം വേർതി
വായി ഭവിക്കും. തപസ്സിൽ സ്ഥിതമായി ഭവിക്കുന്നു ഏകിൽ ഭാഗ്യാനനായി ഭവിക്കും.
നഭസ്സിൽ സ്ഥിതമാകുന്നു ഏകിൽ അഗ്നിഭീ ഭവിക്കും. ലാഭത്തിൽ സ്ഥിതമായി ഭവിക്കു
ന്നവെങ്കിൽ ഭൂപതിസർവ്വതനായി ഭവിക്കും. വ്യയഗൃഹത്തിൽ സ്ഥിതമായാൽ ഭൂമുനാ
യിഭവിക്കും. അനന്തരം പരിവേഷനാമം ലഗ്നസ്ഥമായിരിക്കുമ്പോൾ സൂർ്യത്തിൽനിന്നു
ഭൂതിയും സപത്തിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ നിധിക്തത്തായും സോദരത്തിൽ സ്ഥിതനാ
യിരിക്കുമ്പോൾ ഭ്രാന്തിമാനായും ഭവിക്കും. സുഖത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ആത്മ
ഗൃഹത്തിൽ വാസം ഭവിക്കുകയും മനസ്സിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ബദ്ധനായും രിച്ച
വിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ അന്തഃസ്ഥചോദനായും ഭവിക്കും.

സാ—വൃതീപാതം അഷ്ടമത്തിൽ വന്നാൽ പ്രജ്യാവ് കലാവിദ്യകളിൽ അറിവു
ജ്ഞാപനായിരിക്കും. ഒൻപതാമെടത്തു നിന്നാൽ ഭാഗ്യഹീനനായി ഭവിക്കും. പത്താമെ
ടത്തു നിന്നാൽ അഗ്നിഭയമുണ്ടാകും. പതിനൊന്നാമെടത്തു നിന്നാൽ രാജസമ്മാനം
ലഭിക്കും. പന്ത്രണ്ടാമെടത്തു നിന്നാൽ സ്ഥാനാതാഴ്ച മുതലായ ദുരന്ത സംഭവിക്കും. ഇങ്ങി
നെ വൃതീപാതഭാഷാപരം കഴിഞ്ഞു.

ഇനി പരിവേഷമലം പറയുന്നു. പരിവേഷം ലഗ്നത്തിൽ വന്നാൽ സൂർ്യം ക
ടിക്കുകനിമിത്തം പ്രജ്യാവ് മരിക്കും. രണ്ടാമെടത്തുവന്നാൽ ധനം കഴിച്ചുവെച്ചു സൂക്ഷി
ക്കും. മൂന്നാമെടത്തു നിന്നാൽ പ്രജ്യാവിനു ദുരന്തവരം. നാലാമെടത്തു നിന്നാൽ തന്റെ
ഗൃഹത്തിൽ താമസിക്കുകയും അഞ്ചാമെടത്തുനിന്നാൽ ജയിലിൽ കിടപ്പാനിടവരും.
ആറാമെടത്തുനിന്നാൽ അന്തഃകാശത്തിലുള്ള ദ്രവ്യങ്ങളെ ചോരണം ചെയ്യും.

കാണോടസ്സേ ക്ഷതിരായുധേന നിധിക്ത ഗുർവാഭ്യഭക്താ ഗുരോ
ഘോരഭാഷ്യാം ദശമ ഭവേതു ജ്ഞാപാഗ്ഭീമപാമയോ ദാദഭശ
പാതവ്യാധ്യവശീകൃതാഖിലതന്മൂത്രാരിചാപാദഭയ
ബാധിത്യം വചസി ദ്വിജന്മവധപൂർവാകൃത്യഭവിക്തമേ.

അ—പരിവേഷനാമം അസ്തത്തിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ കാണനായി
ഭവിക്കും. നിധനത്തിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ആയുധംകൊണ്ടു ക്ഷതി ഭവിക്കും.
ഗുരവിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ഗുർവാഭ്യഭക്തനായി ഭവിക്കും. ദശമത്തിൽ സ്ഥിത
മായിരിക്കുമ്പോൾ ഭയഭാഷ്യാം ഭവത്തിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ജ്ഞാപാമയോ ദാദഭശ
ത്തിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ഭീർഘാമയവും ഭവിക്കും.

അനന്തരം പൂത്രാരിചാപം ഉഭയത്തിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ വ്യാതവ്യാധി
വശീകൃതാഖിലതന്മയായി ഭവിക്കും. വചസ്സിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ബാധിത്യം
ഭവിക്കും. വിക്രമത്തിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ദ്വിജന്മവധപൂർവാകൃത്യത്തായി
ഭവിക്കും.

സാ—പരിവേഷഭാഷം ഏകിൽ നിന്നാൽ ഒരു കണ്ണിനു കാഴ്ചയില്ലാതെവരും.
ഏട്ടാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ആയുധംകൊണ്ടു ശരീരത്തിൽ മുറിവുണ്ടാകും. ഒൻപതാംഭാ
വത്തിൽ നിന്നാൽ ഗുരുകന്മാർ മുതലായ പൂജ്യന്മാരിൽ ഭക്തിയില്ലാതെവരും. പത്താം
ഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ദാനശീലനായിത്തീരും. പതിനൊന്നാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ
സംസാരിക്കുന്നതിന് സാമർത്ഥ്യം കാണുകയില്ല. പന്ത്രണ്ടാമെടത്തു നിന്നാൽ വളരെക്കാ
ലം നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന രോഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ പരിവേഷഭാഷാപരം കഴിഞ്ഞു.

ഇന്ദ്രചാപം ലഗ്നത്തിൽവന്നാൽ വാതരോഗംനിമിത്തം ഒരവയവങ്ങൾക്കും
പാധീനമില്ലാതെ സർവാംഗവും സ്തംഭിച്ചുപോകും. രണ്ടാംഭാവത്തിൽ വന്നാൽ ചെവി
കൾക്കൊൻ നിവൃത്തില്ലാതെവരും. മൂന്നാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ബ്രാഹ്മണഹിംസ തുട
ങ്ങിയ നിന്ദ്യകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യും.

ഭസ്ഥ ഗണമക്ഷുഹാ മനസി വാഗ്ഭീമന്ത്രവാദാവഭോ
തുഭയം മദേടംഗചികലോ ഭാഷ്യാനുഭൂതിശ്ച നോ

ബാലാ ഭൂരിതരാശയാ പ്രകടയൻ ജാത്യം ചമേദഷ്ടമേ
ബന്ധാഭാത്മജ്ഞതാ മുതിസ്തപസി വേ സപ്താംബരശ്ശീശ്രുതക.

അ—വൃത്രാരിചാപം വേഗസ്ഥമായിരിക്കുമ്പോൾ ഗണരക്ഷയാവായി ഭവിക്കും. മനസ്സിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ വാഗ്ഭീമന്ത്രവാങ്ങേണ്ടതെന്നു രണ്ടുകൾ ഭവിക്കും. ഷഷ്ഠത്തിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ശത്രുഭയം ഭവിക്കും. മദത്തിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ അംഗവികലനായി ഭവിക്കും. ഭംഗ്യാനഭൂതി ഭവിക്കുമില്ല. അഷ്ടമത്തിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ഭൂരിതരാശയാൽ ബദ്ധനായി ജാത്യത്തെ പ്രകടയുന്നായിട്ടു ചരിക്കും. തപസ്സിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ബന്ധം ഹേതുവായിട്ടോ ആത്മജൻ ഹേതുവായിട്ടോ ഭൂതി ഭവിക്കും. ഖത്തിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ സപ്താംബരനായും ശീശ്രുതക്കാര്യം ഭവിക്കും.

സാ—ഇന്ദ്രചാപം നാലാമെടുത്തു നിന്നാൽ സമുദായം വക ധനത്തെ നശിപ്പിക്കും. അഞ്ചാമെടുത്തു നിന്നാൽ ഭയജനകങ്ങളായ വചനങ്ങളും മന്ത്രവാദവിദ്യയും ഉണ്ടാകും. ആറാമെടുത്തു നിന്നാൽ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു ഭയപ്പെടാനിടവരും. ഏഴാമെടുത്തു നിന്നാൽ കരചരണാദികളായ അവയവങ്ങൾക്കു കേടു സംഭവിക്കും. ഭംഗ്യയും ഉണ്ടാകയില്ല. എട്ടാമുദാവത്തിൽ നിന്നാൽ പലവിധമുള്ള ആഗ്രഹംനിമിത്തം ഓരോന്നിനെ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അങ്ങമിങ്ങും സഞ്ചരിക്കും. ദുർഗ്ഗതാംഭാവത്തിൽനിന്നാൽ ബന്ധനത്തിൽ കിടന്നു പുത്രന്റെ ഭക്ഷണാദികൾ ഹേതുവായിട്ടോ മരിക്കാനിടവരും. പത്താംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ഉടുക്കുന്നതിനു വസ്ത്രം ഒരിക്കലും തൃപ്തികരമായി ലഭിക്കയില്ല. ക്ഷണനേരക്കൊണ്ടു് ഉണക്കുകയും ചെയ്യും.

ലാഭഭ ഭൂരിപരാക്രമശ്ച മുഗ്ദ്ധാസക്തപാപ്യഭയ പ്രോഷണം
കോപാഭ ഭൂരിപരതമോദയഗത കേതയ വിഭകശോടഗ്രതഃ
ഭൈർബാഗ്ധം ഗതിസ്തപസാസി കവചാ വാഗ്ഭീശ സോത്ഥാഭാപയം
പശുസ്ഥ സുഭീഃ സഭാ ഹൃദി നഭഃ ശുദ്ധീ വധുയുഗ്മന്യഃ. വെ

അ—വൃത്രാരിചാപം ലാഭത്തിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ഭൂരിപരാക്രമനായും മുഗ്ദ്ധാസക്തനായും ഭവിക്കും. വ്യയത്തിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ഭൂരിപതിയുടെ കോപം ഹേതുവായി പ്രേഷണം ഭവിക്കും. അനന്തരം കേതു മയോഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ അഗ്രത്തിൽ വിഭകശനായി ഭവിക്കും. ഗീരിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഭൈർബാഗ്ധവും സാനനാസികവചസ്സും ഭവിക്കും. സോത്ഥാരിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ സാനനാസികവചസ്സും വാഗ്ഭീയുമാകുന്ന രണ്ടും ഭവിക്കും. വേഗസ്ഥമായിരിക്കുമ്പോൾ ഏപ്പോഴും സുഭീയായി ഭവിക്കും. ഹൃത്തിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ നരൻ ശുദ്ധിയായും വധു യുഗ്മസുവായും ഭവിക്കും.

സാ—ഇന്ദ്രചാപം പതിനൊന്നാംഭാവത്തിൽ വന്നാൽ വളരെ പരാക്രമശാലിയായും നായാട്ടുചെയ്യുന്നതിൽ ഉത്സാഹമുള്ളവനായും തീരും. പന്ത്രണ്ടാമെടുത്തുവന്നാൽ രാജശിക്ഷ ഹേതുവായിട്ടോ മോദാസ്വഭാവംവിട്ടു പോകാനിടവരും. ഇങ്ങിനെ ഇന്ദ്രചാപഫലം കഴിഞ്ഞു.

കേതു എന്ന ഭോഷം ലഗ്നത്തിൽ വന്നാൽ ശിരസ്സിന്റെ മുൻവശത്തു തലമുടിയില്ലാതെ വരും. രണ്ടാംഭാവത്തിൽ വന്നാൽ ശരീരത്തിനു ബലഹാനിയും സംസാരത്തിന് മൂക്കിന്റെ സഹായവുംകൂടി വരികയാൽ കരുതരം കിണങ്ങലുണ്ടായിരിക്കയും മൂന്നാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ മേൽപറഞ്ഞവസ്സും സംസാരിക്കുന്നതിനു വൈകല്യവും മറ്റുള്ളവരുടെ വാക്കു കേൾക്കുമ്പോൾ ഭയപ്പാടും ഉണ്ടാകും. നാലാംഭാവത്തിൽ വന്നാൽ ചന്ദനം പനിനീർ മുതലായ ലേപനവസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടും മറ്റും ഏപ്പോഴും സൗരഭ്യമുള്ളവനായി ഭവിക്കും. കേതു അഞ്ചാംഭാവത്തിൽ വന്നാൽ പ്രജാപു പുരുഷന്മാരെങ്കിൽ ശുദ്ധദാഗ്ദ്ധനായും സ്ത്രീയാണെങ്കിൽ ഇരട്ട പ്രസവിക്കുമെന്നു പറയണം.

ഭംഗ്യാനഭൂതിയേത പമദഗവേദമേ മദഭ മോഷണ-
ഭുധ്വംഭോധ വിഷഭജ്ഞാത പസി വിക്രാന്തശ്ച ദുർമൃത്യുഭാക്

വൃക്ഷണാദിഹതോ നിപത്യതതതോ വാ ചേ തുതിഃ പ്രാപ്തയാ-
ദാമയ ശേഖധിഭാഗ്വ്യന്തേ ശയനസുഖ്യാഭാവദുഃഖവ്യയാഃ-ഇതി.൯൯

അ—കേതു അരിയിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ അന്ധനായി തലമുതലായി പരശേഹത്തിൽവെച്ചു മരിക്കും. മേന്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ മോഷണം ചേതുവായി മരിക്കും. വൃശസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ വിഷഭോജനം ചേതുവായി മരിക്കും. തപസ്സിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ദുർദ്ധൃത്യഭാഷായും ഭവിക്കും. വത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ വൃക്ഷത്താൽ അഭിഹതനായിട്ടോ തരുവിൽനിന്നു നിപതിച്ചിട്ടോ മുതിയെ പ്രാപിക്കും. ആയത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ദേവധിഭാഷായും വ്യയത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ശയനസുഖ്യാഭാവദുഃഖവ്യയങ്ങളും ഭവിക്കും.

സാ—കേതു ആറാംഭാവത്തിൽ വന്നാൽ കണ്ണുകാണാതെ വന്ന് കാസം മുതലായ രോഗങ്ങളാൽ ശ്വാസം തടഞ്ഞു് അന്ത്യന്മാരുടെ വീട്ടിൽവെച്ചു മരിക്കാനിടവരും. കേതു ഏഴാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ മോഷണസ്ഥലത്തുവെച്ചോ മോഷണം ചേതുവായുള്ള ഉപദ്രവംകൊണ്ടോ മരണം മരിക്കാനിടവരും. അഷ്ടമത്തിൽ നിന്നാൽ വിഷഭക്ഷണത്താൽ മരിക്കും. ഒൻപതാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ വളരെ പരാക്രമമുള്ളവനായിരിക്കുമെങ്കിലും അവസാനം ദുർമ്മരണമായിരിക്കും. കേതു പത്താമെട്ടത്തു നിന്നാൽ വൃക്ഷത്തിൽ നിന്നു വീണിട്ടോ ജലം പുറത്തു വൃക്ഷം വീണിട്ടോ മരണത്തിനിടവരും. പതിനൊന്നാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ഇരിപ്പുധനം കിട്ടി അനുഭവിക്കുന്നതിനിടവരും. കേതു പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിൽ വന്നാൽ ശയനസുഖമുണ്ടാകയില്ല. ദുഃഖങ്ങളും ധനവ്യയങ്ങളും ഉണ്ടാകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ ധ്വമാദിപഞ്ചഭോഷങ്ങളുടെ ഫലങ്ങൾ പറഞ്ഞു.

ലാഭനാശാദികം സർവ്വഭാവാനാം യദിദഹാദിതം

കദാ രൽ സംഭവദിത്യാകാംക്ഷായാം കാല ഉച്യതേ. ൧൦

അ—സർവ്വ ഭാവങ്ങളുടെയും ലാഭനാശാദികമായ യാതൊന്നും ഇവിടെ ഉദിതമായി. അതു് ഏപ്പോൾ സംഭവിക്കും, ഇങ്ങിനെയുള്ള ആകാംക്ഷയിൽ കാലം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—കാരോ ഭാവങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു് അവയുടെ ലാഭത്തെയും നാശത്തെയും അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയെയും അസ്തതയെയുംമറ്റും ചിന്തിക്കേണ്ട രീതികൾ മേല്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനെ ഉള്ള ലാഭം നാശം മുതലായവ ഏപ്പോഴാണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്ന് അറിവയങ്ങതായി വന്നാൽ അതിനെ അറിവാനുള്ള പ്രമം താഴെ പറയപ്പെടുന്നു.

ഫല ചിന്താദിഗുണേ യേ ന തസ്യ കാലോടയനാദികഃ

തൽഭൂതാംശൈ സർവ്വ ഏസ്തൽസിദദ്ധൗ സമുദീയ്യാതാം. ൧൧

അ—യാതൊരു ഗുണത്തെക്കൊണ്ടു് ഫലാചി കഥിക്കപ്പെടുന്നു. തൽഭൂതാംശൈ സംഖ്യാശ്ലേഷമായി അയനാദികമായ അവന്റെ കാലം തൽസിദ്ധിയിൽ സമുദീരണം ചെയ്യപ്പെടണം.

സാ—ഭാവലാഭം സിദ്ധിക്കുമെന്നു അഥവാ നശിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതു് ഏതൊരു ഗുണത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണോ ആ ഗുണത്തിന്റെ “അയനക്ഷണവാസരത്നഭവാ” എന്ന വചനപ്രകാരമുള്ള കാലത്തെ ആ ഗുണം ഉചിപ്പിച്ചുള്ള അംശകസംഖ്യകൊണ്ടു് പെരുക്കിയാൽ കാലം എത്രമാത്രം കിട്ടുമോ അത്രയുംകാലം വേണ്ടിവരും. മേൽപറഞ്ഞ ഭാവത്തിന്റെ ലാഭ നാശങ്ങൾക്കു് എന്നറിഞ്ഞു വഴിപോലെ പറയേണ്ടതാണ്.

അതായതു് വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ടു് ഒരു ധനലാഭയോഗം പറഞ്ഞു എന്നു വിചാരിക്കുക. ആ വ്യാഴത്തിൽ അഞ്ചംശകം തികഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും കരുതുക. അപ്പോൾ വ്യാഴത്തിന്നു് അയനാദി ക്രമേണ സിദ്ധിക്കുന്ന കാലം ഒരു മാസമാണല്ലോ. ഇതിനെ അംശകസംഖ്യയായ അഞ്ചുകൊണ്ടു് പെരുക്കുമ്പോൾ അഞ്ചുമാസമാകും. ഈ കാലമാണു് മേൽപറഞ്ഞ ധനലാഭത്തിന്റെ അധസാമെന്നറിയണം. ഇങ്ങിനെ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും വിചാരിച്ചുകൊള്ളുക.

ലഭന യാവാനദേത്യംശസ്തൽസംഖ്യാശ്ലേഷായനാദികഃ

൧൨ വാചോടംശകേശസ്യ കാര്യാ വൈവിജയാദിക. ൧൨

അ—ലഗ്നത്തിൽ എത്രാമത്തെ അംശം ഉദിക്കുന്നു. തൽസംഖ്യാശ്ലേഷമായി അയ നാദികമായ അംശകേശന്റെ കാലം വൈരിജയാദികമായ കായ്ക്കത്തിൽ വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നസ്തടത്തിൽ എത്ര അംശം തികഞ്ഞുവാ ആ സംഖ്യയേ ലഗ്നത്തി ന്റെ അംശകാധിപന്റെ അയനം മുതലായ കാലംകൊണ്ടു പെരുക്കിയാൽ കിട്ടുന്ന കാ ലത്തെ ശതയുഗം മുതലായവയുടെ പ്രാപ്തിക്ക് അവസരമെന്നു ചിന്തിച്ചു പറയണം.

ലഗ്നാദ്യാ പതി ഭേ പാപസ്താ പത്യബ്ബുടന്തി മാസി വാ
പക്ഷേ ക്ഷണേടയനേ വന്തേ ലഗ്നശാസ്ത്യാദിഭേ വ്യഥാ.

അ—ലഗ്നത്തിൽനിന്നു എത്രാമത്തെ ഭത്തിൽ പാപൻ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. 'ലഗ്നേ ശ്വേതം ഉദിതമായി താവത്തായ അബ്ബുത്തിലോ അഹസ്തിലോ മാസത്തിലോ പക്ഷത്തി ലോ ക്ഷണത്തിലോ അയനത്തിലോ ഋതുവിലോ വ്യഥ ഭവിക്കുന്നു.

സാ—രോദം മുതലായ അനിഷ്ടങ്ങൾ ഏപ്പോൾ സംഭവിക്കുമെന്നുള്ളതിനെയും ണ ഇവിടെ പറയുന്നതു്. അനിഷ്ടഫലഭാതായായ പാപൻ ലഗ്നരാശിയിൽനിന്നു് എ ത്രാമത്തെ രാശിയിൽ പോയി നില്ക്കുന്നുവോ ലഗ്നാധിപനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ അയനാദി യായ കാലത്തെ മേൽപറഞ്ഞ സംഖ്യകൊണ്ടു പെരുക്കുമ്പോൾ ഏതൊരുകാലം സിദ്ധി ക്കുമോ ആ കാലത്താണു് ലഗ്നത്തിന്നു രോഗദുരിതദികൾ സംഭവിക്കുന്നതെന്നു പറയണം.

അന്യേനാചി പ്രകാരേണ കാലോ ഗ്രന്ഥാന്തരമാദിതഃ
ശുഭാശുഭഫലപ്രാപ്തൗ സ ച സംപ്രതി ലിഖ്യതേ. പര

അ—അന്യമായപ്രകാരംകൊണ്ടും ശുഭാശുഭപ്രാപ്തിയിലുള്ള കാലം ഗ്രന്ഥാന്തരോ ദിതമാകുന്നു. അതും ഇപ്പോൾ ലേഖനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—ശുഭാശുഭഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനുള്ള കാലം നിണ്ണയിക്കാൻ വേറെ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മറ്റുചില മാർഗ്ഗംകൂടി പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ടു്. അവയേയും ഇവിടെ എഴുതുന്നു.

ഭാവോദ്ഭാവപതൗ തു ദൃശ്യഭവഗതഭാവോദ്ഭാവോദ്ഭാവോ-
അത്രാദൃശ്യഗതേ ശന്നൈതി ഭിദാ ഭാവോൽ പുനസ്തൽപതിഃ
രാശൌ യാവതി തത്സമേ തു ദിവദൗ മാസേടഥവാ ഭാവനാ-
മാത്രശാലയഗതഥവാ ഹിമകരേ ഭാവസ്യ ലാഭോ ഭവതി. പര

അ—ഭാവത്തിൽനിന്നു ഭാവപതി ദൃശ്യലേഗനായിരിക്കുമ്പോൾ തൽഭാവലാഭം വേഗത്തിലും അവൻ അദൃശ്യഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ പശുക്കെയും ഇപ്രകാരം ഭിദ ഭവി ക്കും. പിന്നെ തൽപതി ഭാവത്തിൽനിന്നു എത്രാമത്തെ രാശിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു തൽ സമയം ദിവസത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ മാസത്തിലോ അഥവാ ഹിമകരൻ ഭാവനാമാത്ര ശാലയഗനായിരിക്കും സമയത്തിലോ ഭാവത്തിന്റെ ലാഭം ഭവിക്കും.

സാ—ഭാവചിന്തയിൽ ഒരുഭാവം അനുഭവിക്കുമെന്നു നിശ്ചയിക്കുമല്ലോ. ആ അനുഭവം ആ ഭാവത്തിന്റെ അധിപൻ ഭാവത്തിൽനിന്നു ദൃശ്യാഭോഗത്തിൽ നില്ക്കു യാ ണെങ്കിൽ ഉടനേരത്തന്നെ അനുഭവിക്കുമെന്നും അതുപോലെ അദൃശ്യാഭത്തിലാണു് നില്ക്കു ന്നു് എങ്കിൽ കുറേനാൾ കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമേ അനുഭവിക്കു എന്നും പറയണം. ലഗ്ന ത്തിൽ ചെന്നഭാഗവും പത്രണ്ടു പതിനൊന്നു പത്തു് ഒൻപതു് എട്ടു് ഈ ഭാഗങ്ങളും ഏ ഴാംഭാവത്തിൽ ലഗ്നത്തിൽ ചെല്ലാനുള്ളിടത്തോളം ഭാഗവും ദൃശ്യാഭവും ശേഷം അദൃ ശ്യാഭവുമാണു്. ഇതിന്നു യുക്തിക്കു പുറമേ;

ഭാഗോ ലഗ്നോദിതോ രിഃഫ ആയഃ കർമ്മ തപോഹതിഃ

ദ്വ്യനേ ലഗ്നേഷ്വതുല്യേശ്വേ ഇതി ദൃശ്യാഭവച്യതേ, എന്ന വചനവും അ ിസ്ഥാനമാണു്. ഇങ്ങിനെ ഭാവലാഭത്തിന്റെ ഏകദേശജ്ഞാനം വരുത്തിയിട്ടു അതി നെ സൂക്ഷ്മപ്പെടുത്താനുള്ള മാർഗ്ഗം താഴെ കാണിക്കുന്നു. ഭാവാധിപൻ ഭാവത്തിൽനിന്നു് എത്രാമത്തെ ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവോ അത്രയും മാസമോ, ദിവസമോ കഴിയുമ്പോൾ ഭാ വം അനുഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. മേൽപറഞ്ഞ ലക്ഷണം കാണുകയാണെങ്കിൽ ദിവ

സമേനം അല്ലെങ്കിൽ മാസമേനം പറയണം. ഭാവോധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ ചാരവശാൽ ചന്ദ്രൻ വരുന്നതാണ് ഭാവത്തിന്റെ അനുഭവം. ഇതുകൊണ്ട് ഭാവഫലത്തിന്റെ അനുഭവകാലത്തെ ക്രമം തദ്വാരാ നക്ഷത്രവും നിശ്ചയിച്ചുകൊൾക. ഭാവഫലലഭ്യതയിൽ മാത്രം ചില വചനങ്ങളെക്കൂടി ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.

ഭാവ തദീശാധിതഭാഗേ വാ തേഷാം ത്രികോണേ ച യദാ ചരന്തി ലഗ്നഭാവോധിപകാകാശ്വാഃ സദാ തു ഭാവഃ സഫലാ ഭവന്തി.

ലഗ്നോധിപനും ഭാവോധിപനും കാരകഗ്രഹവും ഭാവത്തിലോ ഭാവോധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിലോ അംശകത്തിലോ ഇപ്പാഞ്ഞ രാശികളുടെ ത്രികോണരാശികളിലോ ചാരവശാൽ ഏതൊക്കെ ചെല്ലുമോ അപ്പോൾ ഭാവഫലം സിദ്ധിക്കും.

യദാ ചരന്തി തത്രൈവ രസ്യപോ മാന്ദിപേശ്വരഃ
ഖരഭൂതാണാം വാപി ഭാവനാശസ്തദാ ഭവൽ.

ഭാവത്തിലോ ഭാവോധിപന്റെ രാശ്യംശങ്ങളിലും അവയുടെ ത്രികോണരാശികളിലും എപ്പോൾ ചാരവശാൽ അഷ്ടമാധിപനോ ഗുഹികഭവനാധിപനോ ഇരുപത്തുണ്ടാം ഭൂക്കാണാധിപനോ ചെല്ലുന്നു. അപ്പോൾ ഭാവനാശത്തെയും പറയണം. ഈ ഘട്ടം അധികം ദീർഘിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ലഗ്നാ വാ ഫലഭാഗുഭഗഹമഥവാ രസ്യോച്ഛദോ വാ യദാ യാതാദിന്ദുരീനോഽഥവാഥ ഫലഭാ വാച്യം തദാ തൽഫലം ഭൂതേ വാ സമയ ഭവിഷ്യതി യതാ ദിഗന്യ പാപാൻവ സ്പല്ലാലേ ശുഭമാദിശേഷ് ശുഭസമാന്തോഗേ ശുഭം പൃച്ഛതാം. വന

അ—ലഗ്നത്തെയോ ഫലഭാഗമെന്തെയോ അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ഉച്ചഭത്തെയോ ഇദ്ദേവാ ഇന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഫലഭനായ ഗ്രഹമോ എപ്പോൾ യാനംചെയ്യുമോ അപ്പോൾ ആ ഫലം വാച്യമാകുന്നു. ഭൂതമോ ഭവിഷ്യത്തോ ആയ സമയത്തിൽ എപ്പോൾ ലഗ്നത്തിന് പാപാൻവയം ഭവിക്കുമോ തപ്പാലത്തിൽ അതുഭത്തെയും ശുഭസമാന്തോഗത്തിൽ ശുഭത്തെയും പൃച്ഛിക്കുകയ്ക്ക് ആദേശിക്കണം.

സാ—ആദിത്യനോ ചന്ദ്രനോ ഫലഭാതാവായ ഗ്രഹമോ ലഗ്നരാശിയിലോ ഫലഭാതാവായ ഗ്രഹത്തിന്റെ രാശികളിലോ അല്ലെങ്കിൽ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ ഉച്ചരാശികളിലോ ചാരവശാൽ വരുന്നകാലം ഫലപ്രാപ്തിയുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ലഗ്നത്തിൽ അടുത്തകാലം പാപയോഗം വരുമെങ്കിൽ ആ കാലം ഭൂഖാദ്യനിഷ്ടങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നും ശുഭയോഗം വരുമ്പോൾ ശുഭപ്രാപ്തിയുണ്ടാകുമെന്നും പറയണം. ഇതുപോലെ കഴിഞ്ഞ കാലത്തു എപ്പോൾ ലഗ്നത്തിൽ പാപയോഗമുണ്ടായോ അപ്പോൾ അതുഭാവസ്ഥയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും എപ്പോൾ ശുഭയോഗമുണ്ടായോ അപ്പോൾ ശുഭാവസ്ഥയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും പറയണം. ശുഭാതുക്കൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്ന് ആ ശുഭപാപന്മാരുടെ കാരകത്വം കൊണ്ടും മറ്റും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

ഫലപ്രദാനസമയഃ സർവ്വേഷാം വ്യാപചാരിണം

വിദ്യന്തേ കേവനാന്യേഽപി ലിഖ്യന്തേ തേഽപി സംപ്രതി വ

അ—സർവ്വന്മാരായ വ്യാപചാരികൾക്ക് അന്യങ്ങളായ ചില ഫലപ്രദാനസമയങ്ങളും ഭവിക്കുന്നു. അതുകളും ഇപ്പോൾ ലേഖനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

അ—എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഫലസിദ്ധിയുടെ സമയം വിചാരിപ്പാൻ വേറെയും ഒരു വഴിയുണ്ട്. ആ വഴിയും ഇവിടെത്തന്നെ കാണിക്കാം.

കാലഃ സ്വർക്ഷിനന്തേവാ നിജഗ്രഹസ്ഥ കേന്ദ്രജീവാദയഃ
സർവ്വേഷാം സ്വഭശാനിജാപഹൃതയഃ സ്വീയോദയാസ്താ അപി
ഖേദാനാം രവിചന്ദ്രയോരയനമപ്യുത്രാന്തരം ദക്ഷിണം
ഭാതം സ്മാദഗ്നോദയോദയസംഭവഫലം സർവ്വം ബുധൈരൂഹ്യതാം. ഖ

അ—സമുദായ വേടന്മാരുടെ സമുദായ ഗുണദോഷമെന്തെ ഭാനുചെയ്താ നല്ല കാലം സ്വർഷദിനത്തുണ്ടും നിജഗുണസ്ഥാഭിരുചിവാദികളും .സ്വദോഷാപഹൃതികളും സപീഡയാസ്തങ്ങളും രവിചന്ദ്രന്മാർ ഇവിടെ ഉത്തരമായും ഭക്ഷണമായും ഇരിക്കുന്ന അയനവും ഭവിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ബുധന്മാരാൽ ഉജ്ജ്വലപ്പെടുന്നു.

സാ—ഓരോ ഗുണങ്ങളും മലത്തെ ഭാനുചെയ്യുന്നകാലം താഴെപ്പറയുന്ന ക്രമമനുസരിച്ചു ചിന്തിച്ചറിയേണ്ടതാണ്. തങ്ങളുടെ നക്ഷത്രങ്ങളിലും തങ്ങളുടെ ആദ്യകളിലും തങ്ങളുടെ ഇളയകളിലും താൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയിൽ സൂര്യൻ ചന്ദ്രൻ ജീവൻ ശനി ഇവർ വരുന്ന കാലവും തന്റെ ദോഷകാലവും അപമാനകാലവും താൻ നില്ക്കുന്ന രാശി ഉദയമായി വരുന്ന കാലവും മലാനദിവത്തിന്റെ സമയമാണെന്നറിയണം. ആദിത്യൻ ഉത്തരായനകാലവും ചന്ദ്രൻ ഭക്ഷണായനകാലവും മലയോരായനാണ്. ഇങ്ങിനെ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ നല്ലപോലെ ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ദശ മലാദിനഷ്ടാനിഷ്ടാദിനാ ചോക്തേന യൽ
സംക്ഷേപേണ തദഭ്യേഹ വിസ്തരേണ നിഗദ്യതേ വൻ

അ—ദശമലാദികൊണ്ടും ഇഷ്ടാനിഷ്ടാദികൊണ്ടും യാതൊന്നും ഇവിടെ സംക്ഷേപേണ ഉക്തമായി ഭവിക്കുന്നു. അതുതന്നെ ഇവിടെ വിസ്തരേണ നിഗദിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ “ദശമലാനി യാത്രികന്മാനി” എന്നും “ഇഷ്ടാനിഷ്ടഗതഭേദന” എന്നും തുടങ്ങിയുള്ള ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ദശമലത്തെ ഇവിടെ വിസ്തരമായി പറയുന്നു.

മാന്മാണ്ഡനിഷ്ടസംസ്ഥേ നൃപശിവപിതൃകോപാ-
ദിഹൃത്ക്രാലഭേനത്ര-
വ്യാഖ്യസ്ഥിസ്രാവപിത്താമയശിഖിപശുഭി-
താമ്രനാശാത്മപീഡാഃ
ഇഷ്ടസ്ഥ സാതപിക്തപം ശിവപിതൃനൃപതി-
പ്രീതസ്താമുലഭഃ
ശ്വാത്മാപ്തഃ കംബജാലപാടനതൃണകനകാദ്യേഭഃ-
ഗൈശ്ചോദ്യഭഃ സ്യാൽ.

അ—മാന്മാണ്ഡൻ അനിഷ്ടസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ നൃപശിവപിതൃകോപാദിഹൃത്ക്രാലഭേനത്രവ്യാഖ്യസ്ഥിസ്രാവപിത്താമയശിഖിപശുഭിതാ മ്രാനാശാത്മപീഡകളും മാന്മാണ്ഡൻ ഇഷ്ടസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ സാതപിക്തപവും ശിവപിതൃനൃപതിപ്രീതികളും താമ്രലാഭവും കംബജാലപാടനതൃണകനകാദ്യേഭ്യഃയങ്ങളെക്കൊണ്ടു അന്മാപ്തിയും ഉദ്യമവും ഭവിക്കും.

സാ—ആദിത്യൻ അനിഷ്ടസ്ഥനായിവന്നാൽ രാജകോപം, ശിവകോപം, പിതൃകോപം തുടങ്ങിയവയും, ഹൃദയത്തിലും ഉദരത്തിലും നേത്രത്തിലും രോഗം അസ്ഥിസ്രാവം പിത്തകോപംകൊണ്ടുള്ള രോഗങ്ങൾ അഗ്നിയും പശുക്കളിൽനിന്നു ഭയം ചെമ്പുപാത്രങ്ങളുടെ നാശം ആത്മഭയം മുതലായ അനിഷ്ടമലങ്ങളെ പറയണം. ആദിത്യൻ ഇഷ്ടസ്ഥനാണെന്നിന്നാൽ സതപതൃണത്തിന്റെ ഉദയവും ശിവപ്രസാദം പിതൃപ്രസാദം രാജാനുകൂല്യം ചെമ്പുകൊണ്ടുള്ള പാത്രാദികളുടെ ലാഭം കമ്പിളിവസ്ത്രത്തിൽനിന്നും വഴിയത്രപെണ്ണിട്ടും തൃണവസ്ത്രങ്ങളിൽനിന്നും സ്വർണ്ണാദികളെക്കൊണ്ടും ഭക്ഷണംകൊണ്ടും മാനദ്രവ്യലാഭത്തെയും പറയണം.

കോപോ മായത്യാ ജനന്യാത്ഗപീകഥസമീരാസ്രതഗപീത്വവടെ സ്വപ-
ഞ്ചൈവം കോപശ്ച ദൈർഗ്ഗ്യ കൃഷിധനയശാസാം സംക്ഷയോടനിഷ്ട-
(ശേടമ്പ്ലേജ്)

രാജ്ഞീദർശ്യാപ്രസൂനാം മുദൺതിലഗുളാഹരാദനാജ്യദപിജസ്മി-
ഗോനൗമത്താദിതോടത്ഥാഃ കൃഷിധനയശസാം വൃദ്ധിമിഷ്ടസ്ഥി-

(തോടബ്ജേ.

അ—അബ്ജൻ അനിഷ്ടഗനായിരിക്കുമ്പോൾ രാജ്ഞിയുടെ കോപവും ഭനനിയുടെ കോപവും തക്കം കഥസമീരാസുരക്കും വിജ്ഞാപനാരോടു വൈരവും ദൈവമായ കോപവും കൃഷിധനയശസ്സുകളുടെ സംക്ഷയവും ഭവിക്കുന്നു. അബ്ജൻ ഇഷ്ടസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ രാജ്ഞീദർശ്യാപ്രസൂനങ്ങളുടെ മൂലത്തും അണുതിലഗുളാഹരാനാജ്യദപിജസ്മിഗോനൗമത്താദിതോടത്ഥായി അത്ഥവും കൃഷിധനയശസ്സുകളുടെ വൃദ്ധിയും ഭവിക്കും.

സാ—ചന്ദ്രൻ അനിഷ്ടസ്ഥനാണെന്നിന്നാൽ രാജ്ഞിയുടെ കോപം, മാതൃകോപം, മാതൃഭാരം, കഥം, വാതം, രക്തം ഇവകളുടെ കോപംകൊണ്ടുള്ള രോഗം തന്നെക്കാൾ വലിയവരോടും തന്റെ ആളുകളോടും വിരോധവും ദുർദ്വേഷവിയുടെ കോപവും കൃഷിനഷ്ടവും ഭവ്യനാശവും കീർത്തിനാശവും സംഭവിക്കും. ചന്ദ്രൻ ഇഷ്ടസ്ഥനാണെന്നാൽ രാജ്ഞിയുടെ സന്തോഷവും ദുർദ്വേഷവിയുടെയും മാതാവിന്റെയും പ്രസാദവും മന്ത്രജ്വാലികൊണ്ടും കേളു്, ശർക്കര, വസ്ത്രം, നെയ്ത്ത് ഈ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും പറ്റുവിൽനിന്നും തോണി മുതലായ വാഹനങ്ങളിൽനിന്നും പരദരാശാദിരത്നങ്ങളിൽനിന്നും ഈ മണരിൽനിന്നും സ്ത്രീകളിൽനിന്നും ഭവ്യലാഭവും കൃഷിഗുണവും കീർത്തിലാഭവും ധനവൃദ്ധിയും ഫലമാകുന്നു.

പ്രദപഷ്ടസോദരാദ്യേഷിതികനകവിനാശോടഗ്നിചോമാരിഭീതിഃ
സേനാനീരക്തകോപജ മനയനജാപാത്രശസ്ത്രാംഗഭംഗാഃ
ഭയമടനിഷ്ടാധിതോടസ്മിൻ പുനഃകിതമഗത ഭൂമിഹേമായുധാപ്തഃ
സേനാനീതുഷ്ടതാ സ്വാലനമതിവധന്താ ഭ്രാതൃതോ ഭൂപതേശ്വ.

അ—ഭയമൻ—അനിഷ്ടസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ സോദരാദ്യന്മാരോടു പ്രദേഷ്ടവും ക്ഷിതികനകവിനാശവും അഗ്നിചോരാരിഭീതിയും സേനാനീരക്തകോപജ മനയനജാപാത്രശസ്ത്രാംഗഭംഗങ്ങളും ഭവിക്കും. പിന്നെ ഇവൻ ഇതരഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഭൂമിഹേമായുധാപ്തിയും സേനാനീതുഷ്ടതയും അറിവധം ഹേതുവായും ഭ്രാതാവിൽനിന്നും ഭൂപതയിൽനിന്നും ധനവും ഭവിക്കും.

സാ—ചൊല്ലാ അനിഷ്ടസ്ഥനാണെന്നാൽ സഹോദരങ്ങളോടും സഹായഭനങ്ങളോടും കലഹവും ഭൂമി സ്വർണ്ണം ഇവകളുടെ നാശവും അഗ്നിഭയവും കള്ളന്മാരിൽനിന്നും നഷ്ടവും ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് ഉപദ്രവവും സുബ്രഹ്മണ്യകോപവും രക്തം ദുഷിക്കുന്നിമിത്തമുള്ള വ്യാധികളും ജ്വരവും കണ്ണിൽ ഭീനവും പാത്രങ്ങൾ നശിക്കുക ശസ്ത്രംകൊണ്ടു മുറിവേക്കുക മുതലായവയും ഫലമാകുന്നു.

ചൊല്ലാ ഇഷ്ടസ്ഥനാണെന്നാൽ ഭൂമിലാഭവും സ്വർണ്ണലാഭവും ആയുധലാഭവും സുബ്രഹ്മണ്യപ്രസാദവും ശത്രുക്കളുടെ ധ്വംസിപ്പിത്തവും സഹോദരന്മാരിൽനിന്നും രാജാവിൽനിന്നും ധനാദികളുടെ ലാഭവും ഫലമാകുന്നു.

ഭയമടനിഷ്ടാസ്ഥേതു കോപോഹ്മതിയുപനു പദമാർദ്ദവ്വ മസ്തസ്തമാന്തി
സ്തത്രേഷ്ടാസ്ഥേടശപദമക്ഷിതിസുഹൃദവനീദപഗുപ്തത്ഥലാഭഃ
അത്ഥം ഭയമുഷ്ട മിച്ഛൈസ്തതിരപി ച ഭൂഷാ പൽനംബുദ്ധിപുത്തേഃ
സിദ്ധിർജ്ജ്വരിയന്നാം ലിപിഗണിതധനം ഗോപസുനപ്രസാദഃ.

അ—ഭയമൻ അനിഷ്ടസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ ഹരിയുവനുപന്മാരുടെ കോപവും ഭൂമിസ്വർണ്ണം നഷ്ടമാക്കിയും ഭവിക്കും. അവൻ ഇഷ്ടസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ അശപഹ്മക്ഷിതിസുഹൃദവനീദവേഗുപ്തത്ഥലാഭങ്ങളും ഭയമും ഹേതുവായും ശിപ്പുങ്ങളെക്കൊണ്ടും അത്ഥവും വിപോന്മാരുടെ സ്തുതിയും ബുദ്ധിപുത്തിയുടെ വർദ്ധനവും ധർമ്മക്രിയകളുടെ സിദ്ധിയും ലിപിഗണിതധനവും ഗോപസുനപ്രസാദവും ഭവിക്കും.

സാ—ബുധൻ അനിഷ്ടസ്ഥനാണെന്നാൽ വിഷ്ണുവിന്റെയും യുവരാജാവിന്റെയും കോപവും ദുർഭാഷണങ്ങളും തൊലിപ്പറ്റത്തും കയ്യിലും ചില രോഗങ്ങളും ഉണ്ടാകും.

ബുധൻ ഇഷ്ടസ്ഥാനത്തു നിന്നാൽ അശ്വം സ്വർണ്ണം ഭൂമി ബന്ധു ഇവയുടെ ലാഭവും ബ്രഹ്മണരിൽനിന്നും ഗുരുക്കന്മാരിൽനിന്നും ധനപ്രാപ്തിയും ഒരാളിനുവേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥത കൈക്കൊണ്ട് ചില കാര്യം സാധിക്കുക നിമിത്തമായും കരകെഴശലവിദ്യകൊണ്ടും ധനസമ്പാദ്യവും അറിവുള്ളവരുടെ അഭിനന്ദനവും ബുദ്ധിക്കു ആലോചനാശക്തിയുടെ വളർച്ചയും ധർമ്മവൃത്തി നിവഹിക്കയും കയ്യെഴുത്തുകൊണ്ടും കണക്കുകൊണ്ടും ധനാജ്ഞയും വിജ്ഞാപിതയും ഫലമാകുന്നു.

ജീവദാനിഷ്ടസ്ഥിതേ സ്വാച്ഛ്രവണതനയഗമിപ്രദേവപ്രകോപോ വൈരം വാ ധർമ്മഹീനൈഃ പുനരിതര മതേ വർത്തം ധീഗുണാനാം നിത്യം യജ്ഞേന ദേവദാധ്യയനമനുജപൈർഭൂപതേശ്ചാത്മലം ദോഷാദോ ദായാദഹേമാംബരഹയം തിന്നാം വിപ്രദേവപ്രസാദഃ. നര

അ—ജീവൻ അനിഷ്ടസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ ശ്രവണതനയരക്കും വിപ്രവേദപ്രകോപവും ധർമ്മഹീനന്മാരോടു വൈരവും ഭവിക്കും. ജീവൻ ഇതരഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ ധീഗുണങ്ങളുടെ വർത്തവും യജ്ഞംകൊണ്ടും വേദാധ്യയനമനുജപങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഭൂപതിയിൽ നിന്നും നിത്യമാകുംവണ്ണം അത്മലാഭവും ദായാദഹേമാംബരഹയകരിക്കളുടെ ലാഭവും വിപ്രവേദപ്രസാദവും ഭവിക്കും.

സാ—വ്യാഴം അനിഷ്ടസ്ഥാനത്തു നിന്നാൽ കണ്ണുരോഗവും പുത്രൻ രോഗവും ബ്രാഹ്മണരുടേയും ദേവന്മാരുടേയും കോപവും അസജ്ജനങ്ങളുമായി വിരോധവും ഉണ്ടാകും.

വ്യാഴം ഇഷ്ടസ്ഥാനത്തു നിന്നാൽ ബുദ്ധിയുടെ സർഗ്ഗങ്ങളും വർദ്ധിച്ചവരികയും യാഗകർമ്മമനുഷ്ഠിച്ചും വേദമന്ത്രം ജപിച്ചും ധനം സമ്പാദിക്കയും രാജാക്കന്മാരിൽനിന്ന് ശമ്പളമോ സമ്മാനമോ വാങ്ങിക്കയും ബന്ധുപ്രാപ്തി വരികയും ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത ഇവയെ ലഭിക്കുന്നതിന്നു സംഗതിയാകുകയും ബ്രാഹ്മണസന്തോഷത്തിന്നും ദേവന്മാരുടെ അനുഗ്രഹത്തിന്നും ഇടയാവുകയും ചെയ്യും.

ശുക്രേട നിഷ്ടസ്ഥിതേ സ്ത്രീജനഗദവസനാപായലക്ഷ്മീവിജയാഗാഃ ശോകഃ സ്തേഹാ നിഷ്പാദക്ഷിതിപതിസചിവദേവേണോരൂപ്യനാശഃ ഇഷ്ടസ്ഥ രൂപ്യവസ്രാഭമണമണി നിധിസ്ത്രീവിവാഹാർത്ഥലാഭാഃ ശുദ്ധാ മീതേ സുഖാദിഷ്ടപഥി ച മഹിഷഗാമിതൃഷ്ണാന്നലാഭാഃ.

അ—ശുക്രൻ അനിഷ്ടസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീജനഗദവസനാപായലക്ഷ്മീവിജയാഗങ്ങളും സ്തേഹം ഹേതുവായി ശോകവും നിഷ്പാദക്ഷിതിപതിസചിവദേവേണോരൂപ്യനാശങ്ങളും ഭവിക്കും. ശുക്രൻ ഇഷ്ടസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ രൂപ്യവസ്രാഭമണമണി നിധിസ്ത്രീവിവാഹാർത്ഥലാഭങ്ങളും ശീതത്തിലും സുഖാദികളിലും ശുദ്ധയും മഹിഷഗാമിതൃഷ്ണാന്നലാഭങ്ങളും ഭവിക്കും.

സാ—ശുക്രൻ അനിഷ്ടസ്ഥാനത്തു നിന്നാൽ ഭാര്യ മുതലായ സ്ത്രീകൾക്കു രോഗങ്ങളും വസ്രങ്ങളും നാശവും ഐശ്വര്യനാശവും സ്തേഹംനിമിത്തം ഏകതാ ആചരണമെന്നു തന്നിമിത്തം ഭവിക്കുന്നതിന്നും നിത്യജനങ്ങളോടും രാജഭൃത്യന്മാരോടും ദേവകീക്കുന്നതിന്നും നാല്ക്കാലികൾക്കും വെള്ളികൊണ്ടുള്ള ദ്രവ്യങ്ങൾക്കും നാശം അനുഭവിക്കുന്നതിന്നും ഇടയാവും. ശുക്രൻ ഇഷ്ടസ്ഥാനത്തു നിന്നാൽ വെള്ളികൊണ്ടുള്ള നാണയം മുതലായവ വിശിഷ്ടവസ്രം ആഭരണങ്ങൾ രത്നങ്ങൾ ഇവയുടേയും നിക്ഷേപധനത്തിന്റേയും ലാഭവും സാധിച്ചായ സ്ത്രീയുടെ വിവാഹലാഭവും ദ്രവ്യലാഭവും സംഗതിത്തലും സുഖാദിഭവങ്ങളിലും ആഗ്രഹവും പോത്തു പതു മുതലായ നാല്ക്കാലികളുടെ ലാഭവും തൃപ്തിപൂർവ്വമായ ഭക്ഷണവും ഫലമാകുന്നു.

മന്ദേട നിഷ്ടസ്ഥിതേ സ്വാദനിലകഫതജാജ്ഞാനപെർച്ചാദിക്ഷോപ-
 വ്യാപതാത്രിശ്രമാഃ ശ്രീഭതകതനഭപാം ദർശനം വൃന്ദതേർഷ്ടാ
 ഇഷ്ടസ്ഥ ഭുഖനാശഃ പരിണതപനിതാദോമദാസായസം ഭൂ-
 ശ്രേണീഗ്രാമാധിപത്യസ്യ ച വർമ്മമിഷ്ടാദികാനാഞ്ച ലാഭഃ. നര

അ—മന്ദൻ അറിഷ്ടസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ അനിലകഫമുടയും അജ്ഞാത ചെല്ലാദികോപവ്യാപത്തരീതിമുണ്ടും സ്ത്രീകൃതകന്ധദ്രവ്യങ്ങളുടെ ഭർത്തനവും വ്യംഗരയും ജ്വരബ്ധിയും ഭവിക്കും. മന്ദൻ ഇഷ്ടസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ദുഃഖനാശവും പരിണതവർത്തിതാദേശദാസായസ്സകളുടേയും ഭൂമിശ്ചൈവ്യാപതൃത്തിനേറും വരകമണ്ഡിതാദികളുടേയും ലാഭവും ഭവിക്കും.

സാ—ശനി അറിഷ്ടസ്ഥനാണെന്നു നിന്നാൽ വാതാഹ്ലാസവും കോപിച്ചു തന്മൂലമുള്ള രോഗങ്ങളും അറി ചല്ലായ്മയും കോപവും ആപത്തുകളും മടിയും ഉത്സാഹക്കുറവും ക്ഷീണവും സ്ത്രീകൾ ഭൂതൃന്മാർ മക്കൾ ഉവരുടെ നിന്ദയും അംഗങ്ങൾക്കു കേടുകളും അന്യന്മാരുടെ ഗുണഗണങ്ങളിൽ അസൂയയും സംഭവിക്കും. ശനി ഇഷ്ടസ്ഥനാണെന്നു നിന്നാൽ ദുഃഖശാന്തിയും തന്നിൽ ചവിഞ്ഞ പ്രായമുള്ള സ്ത്രീകളുടെ ലാഭവും ഭൂതൃന്മാരുടെ സിദ്ധിയും ജന്മവൃക്കകളുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ലാഭവും പുരത്തിലോ സദസ്സിലോ ഗ്രാമത്തിലോ നിന്ന് ഉയന്ന സ്ഥാനപ്രാപ്തിയുണ്ടാകുകയും വരക എന്ന ധാന്യത്തിനേറും എരുമകളുടേയും ലാഭമുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും.

മന്ദോദിതം സ്വാശ്രിതഭേദശ്ച മോക്ഷം
സേവാക്തഞ്ച രാഹോദമ ഭൂമിജ്ജാതം
സേവാക്തം നിജാധിഷ്ഠിതരാശിചോക്തം
കേതോശ്ച വാചം ത്രിതയം ഫലാനാം.

൯൭

അ—രാഹുവിന്ന് മന്ദോദിതമായും സ്വാശ്രിതഭേദശ്ച മോക്ഷമായും സേവാക്തമായുള്ള ഫലങ്ങളുടെ ത്രിതയം വാച്യമാകുന്നു. കേതുവിന്ന് ഭൂമിജ്ജാതമായും സേവാക്തമായും നിജാധിഷ്ഠിതരാശിചോക്തമായും ഉള്ള ഫലങ്ങളുടെ ത്രിതയം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—രാഹുവിന്ന് ശനിക്ക് പറഞ്ഞ ഫലങ്ങളും താൻ ഏതു രാശിയിൽ നില്ക്കുന്നുവോ ആ രാശിനാമന്റെ ഫലങ്ങളും തന്നിൽ (രാഹുവിന്ന്) പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഫലങ്ങളും പറയണം. ഇങ്ങിനെതന്നെ കേതുവിന്നു ചൊല്ലിയുടെ ഫലങ്ങളും കേതു നില്ക്കുന്ന രാശിനാമന്റെ ഫലങ്ങളും കേതുവിന്നുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഫലങ്ങളും പറയണം.

രാഹുകേതുക്കൾക്കു് ഉച്ചം സ്വക്ഷേത്രം മുതലായ ബന്ധമില്ലല്ലോ. ഏകിലും പരാശരഹോരയിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

രാഹോസ്ത പ്രാപ്തം കേതോർവൃക്ഷികം തുംഗസംജ്ഞകം
മൂലത്രികോണം കർക്കി ച യുഗ്മചാപം താമ്രവ, ച.
കന്യാ ച സ്വഗൃഹം പ്രോക്തം മിനഞ്ച സ്വഗൃഹം സ്തമം.

ഈ വചനം അനുസരിച്ച് രാഹുകേതുക്കളുടെ ബലാബലങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്. കൂടാതെ,

നീലദ്വതിർ ഭീഷതനഃ; കവശ്ലോ
വാമീ സപാഷണ്ഡമദസ്സഹിക്കഃ
അസത്യവാദീ കപടീ ച രാഹുഃ
കപ്ലിപദോൻ നിന്ദതി ബുദ്ധിനീനഃ.
രക്ഷോഗ്രദാഷ്ടിർവൃഷവാന്ദഗ്ര-
ദേഹസ്തശസ്ത്രഃ പതിതസ്തു കേതുഃ
ധൂമദ്വതിർധൂമമായവ നിത്യം
പ്രണാകിതാങ്കശ്ച കൃശാനസംസഃ.

ഈ വചനങ്ങൾകൊണ്ടു് രാഹുകേതുക്കളുടെ സ്വഭാവവൃത്തികളും,

സീസഞ്ചജിണ്ണവസനംതമസസ്തു കേതോർ-
ഭൂതജനം വിവിധചിത്രപടം പ്രദിഷും.

ഈ വചനംകൊണ്ടു് ചോഹാദികളായ പാത്രഭേദങ്ങളും വസ്ത്രഭേദവും

മിത്രാണി വിൽശനിസിതാസ്തമസോ ദപയോസ്തു
 ഭജമസ്സമോ നിഗഭിതോ രിപവഞ്ച ശേഷാഃ
 എന്ന ഭാഗംകൊണ്ട് രാഹുക്കേതുക്കളുടെ ബന്ധുമിത്രത്വവും ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു.

ദോഷാഃ കേവലമേവ ചേദപി പദതീ പാമാദ പിനിർദ്ദിശ്യതാം
 പ്രശ്നേന കേവലമേവ ചേൽ പലു ഗുണാ വാച്യാസ്തഥാ സംപദഃ.
 മിശ്രരൂപ ഗുണദോഷയോരധിഗതമാലോച്യ പാലും ഫലം
 യദാ ദോഷജമേവ ഭാഗ്യവികലാഃ പ്രായോഗ്യ ചാകാ യതഃ. ന്വ

അ—പ്രശ്നത്തിൽ കേവലം ദോഷങ്ങൾതന്നെ ആകുന്നു എങ്കിൽ അടുത്തകാലത്തു
 തന്നെ ഏറ്റവും വിപത്തു വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. അപ്രകാരം കേവലം ഗുണങ്ങൾത
 ന്നെയെങ്കിൽ സമ്പത്തുകൾ വാച്യങ്ങളാകുന്നു. ഗുണദോഷങ്ങൾക്കു മിശ്രരൂപം സത്താ
 യിരിക്കുമ്പോൾ അധികതയെ ആലോചിച്ചു ഫലം വാച്യമാകുന്നു. യദാ എന്നു ഹേതു
 വായിട്ട് ഇവിടെ ലോകങ്ങൾ മിക്കവാറും ഭാഗ്യവികലന്മാരായി വേർക്കുന്നു. അതു നേ
 ഉവായിട്ട് ദോഷജമായ ഫലംതന്നെയോ വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ഇപ്രകാരം പ്രശ്നംകൊണ്ടും മറ്റും ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും ദോഷങ്ങൾ
 തന്നെ കാണുന്നു എങ്കിൽ ഏറ്റവും അടുത്തുതന്നെ ആപത്തുകൾ വന്നുകൂടുമെന്നു് പറയ
 ണം. അപ്രകാരം ഗുണങ്ങൾ മാത്രമായി കണ്ടാൽ ഉടൻതന്നെ സമ്പത്തു് അനുഭവിക്ക
 ന്നതിനിടവരുമെന്നും, ഏതാനും ഗുണങ്ങളും ഏതാനും ദോഷങ്ങളും ഇടകലന്നു കണ്ടാൽ
 ഗുണദോഷങ്ങളിൽ ഏതാണോ അധികമായിരിക്കുന്നതു് അതിന്റെ അനുഭവത്തേയും പ
 റയണം.

കലിയുഗകാലത്തു് ജനങ്ങൾ മിക്കവാറും ഭാഗ്യഹീനന്മാരായതുകൊണ്ടു് ഗുണ
 ദോഷമെന്തെന്നു പ്രശ്നം മിശ്രരൂപമായിക്കണ്ടാൽ കൂടുതൽക്കുറവിനെ ആലോചിക്കേണ്ട.
 ദോഷത്തെത്തന്നെ പറയാം എന്നും പക്ഷമുണ്ടു്.

നിയ്താണം വിഷമാമയോ നിജജനാപായോ ഗൃഹപ്ലോഷണം
 സ്ഥാനഭ്രംശനമേന്ദ്രഃകാപജനവിദോഷാത്മഭൂരിവ്യയാഃ
 ചോരാത്മപഹൃതീശ്ച മാനവഹതിർദ്ദഷ്ടീന്തിരേവംചിയാ
 വാച്യാസ്തപിപദോ വാലോക്യ വിഹഗാൻ ഭാവാന്നനിഷ്ടപ്രദാൻ.

അ—അനിഷ്ടപ്രദങ്ങളായ വിഹഗന്മാരെയും ഭാവങ്ങളെയും വിലോകനംചെയ്തി
 ട്ട് നിയ്താണവും വിഷമായും നിജജനാപായവും ഗൃഹപ്ലോഷണവും സ്ഥാനഭ്രംശന
 മേന്ദ്രഃകാപജനവിദോഷാത്മഭൂരിവ്യയങ്ങളും ചോരാത്മപഹൃതീശ്ച മാനവിഹതിയും ദ
 ഷ്ടീന്തിയും ഏവംവിധങ്ങളായ വിപത്തുകൾ വാച്യങ്ങളാകുന്നു.

സാ—മേല്പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ന്യായങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഭാവങ്ങളും ഗൃഹ
 ങ്ങളും ദോഷമാത്രരൂപമായിക്കണ്ടാൽ ആപത്തുകളെയാണല്ലോ പറയേണ്ടതു്. മരണം,
 കഠിനതരവും ദീർഘരൂപവുമായ രോഗം, സ്വപ്നങ്ങളുടെ നാശം, ഗൃഹത്തിനു് അഗ്നിദ
 യം, അവസ്ഥയ്ക്കു ഭ്രംശം; രാജകാപം, പൊതുജനങ്ങളുമായി വിരോധം, ധനത്തിന്നധി
 കമായ വ്യയം, കള്ളന്മാരുടെ മോഷണം, മാനഹാനി ഇവയെല്ലാമാണു് ആപത്തുകൾ.
 അനിഷ്ടങ്ങളായ ഗൃഹങ്ങൾക്കും ഭാവങ്ങൾക്കും ഏതെല്ലാം ഫലം യോജിക്കുമോ ആ ഫല
 ങ്ങളെയെല്ലാം ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ആരോഗ്യം നൃപമാനനം ധനസമാധാനം സുഹൃത്സംഭവഃ
 സാഹചര്യം സകലക്രിയാസു സതതം ചിത്തപ്രസാദോദയഃ
 സ്ഥാനപ്രാപ്തിജനാനുരാഗസുയശഃസന്താനലാഭോദയോ
 വാച്യാഃ സ്മുഃ പലു സംപദോഽഭിമതഭാവാദപതലേവദോ വിതാഃ.

അ—ആരോഗ്യവും നൃപമാനനവും ധനസമാധാനവും സുഹൃത്സംഭവവും സക
 ലക്രിയകളിലും സാഹചര്യവും നിത്യവും ചിത്തപ്രസാദോദയവും സ്ഥാനപ്രാപ്തിജനാനുരാ
 ഗസുയശഃസന്താനലാഭോദയവും

ഗന്ധയശസ്തന്താനലാഭാദികളുമായ അഭിമതഭാവോപേതഭവഭോചിതകളായ സമ്പത്തുകൾ വാച്യമാകുന്നു.

സാ—മേല്പറഞ്ഞവണ്ണം ഭാവങ്ങളും ഗ്രഹങ്ങളും ഇഷ്ടഗുണങ്ങളായാൽ സമ്പത്തിനെയാണല്ലോ പറയേണ്ടത്. ആദരാഗ്യാരാജാനുകൂല്യം ബന്ധുജനലാഭം എല്ലാ കർമ്മങ്ങളിലും ഫലപൂർത്തി എല്ലാജ്ഞാഴും മനസ്സിന്നാനന്ദം ഉയന്നു നില ജനങ്ങളുമായി സ്നേഹാഭരണങ്ങൾ കീർത്തി സന്താനലാഭം ഇത്യാദികളാണു് സമ്പത്തുകൾ ഇവിടെയും അഭിഷ്ടങ്ങളായ ഭാവങ്ങൾക്കും ഗ്രഹങ്ങൾക്കും അനുക്രമങ്ങളായ സമ്പത്തുകളെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ദൃശ്യദൃശ്യക്രിയാത്തതാൽ ശുഭാശുഭഫലം ദീപ്യഃ

മനോവാക്യകർമ്മജം തച്ച ത്രിവിധം തത്ത്വദിദോച്യതേ. ൧൦൧

അ—ദൃശ്യദൃശ്യക്രിയാത്തതാം ഹേതുവായി ശുഭാശുഭഫലം രണ്ടുപ്രകാരം ഭവിക്കുന്നു. മനോവാക്യകർമ്മമായി അതും ത്രിവിധമാകുന്നു തത്ത്വദി വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—യെത്രത്തോളക്കൂടി ചെറു കർമ്മംകൊണ്ടും അനുഭവയോഗ്യമായിത്തീർന്ന ഫലം ദൃശ്യഫലവും അറിവില്ലാത്തതും മറ്റും സംഭവിച്ചുപോയ കർമ്മംകൊണ്ടു് അനുഭവയോഗ്യമായ ഫലം അദൃശ്യഫലവുമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ശുഭങ്ങൾക്കും അശുഭങ്ങൾക്കും ഭേദമുണ്ടു്. കൂടാതെ ഈ ഭാവോന്നിനും മാനസികമായും വാചികമായും ശാരീരമായും മുമ്പു നാം ഭേദങ്ങൾകൂടിയുണ്ടു്. എങ്ങനെയെന്നാൽ ഒരു ശുഭഫലം അനുഭവയോഗ്യമായിക്കണ്ടാൽ അതു ദൃശ്യകർമ്മംകൊണ്ടു സമ്പാദിക്കപ്പെട്ടതോ അദൃശ്യകർമ്മംകൊണ്ടു് സമ്പാദിക്കപ്പെട്ടതോ എന്ന് ആദ്യമായി അറിയണം. പിന്നീടു് ആ കർമ്മം മനസ്സുകൊണ്ടോ വാക്കുകൊണ്ടോ കർമ്മംകൊണ്ടോ അതോ ഈ മൂന്നുകൊണ്ടോ പ്രവർത്തിച്ചതെന്ന് പിന്നീടു് അറിയണം. അതിന്റെ ന്യായംതന്നെയാണു് ഇവിടെ പറയപ്പെടുന്നതു്.

ചരത്രാത്രശ്ശരദുലഗവ്യയരിപുതൃതിഗാഃ സദ്ഗ്രഹാഃ പാപഭവഭാ-
സ്സേഷാം കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളി പപിത്യതിക്രമയദ്ദൃഷ്ടതംസമ്പ്രവൃദ്ധം
ഭോപാഭൂതസ്യ ശാപാൽ ക്ഷിതിവിബുദ്ധഭാപദിദിഷാം-

ചാഭിചാരാൽ

ഭോകാക്രോശാശ്ച തൽസ്യാദൃശ്യമപി ദൃശ്യംമേതി വേദ്യം ദീപ്യൈ-

തത്. ൧൦൨

അ—സദ്ഗ്രഹങ്ങൾ ചരത്രാത്രശ്ശരദുലഗവ്യയരിപുതൃതിഗന്മാരായും പാപഭവഭാവാൻ അതുകളുടെ കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിൽ സ്ഥിതന്മാരായും ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദേവീകോപം ഹേതുവായും ക്ഷിതിവിബുദ്ധഭാവം ഹേതുവായ ശാപം ഹേതുവായും വിദിഷുകളുടെ ആഭിചാരം ഹേതുവായും ലോകാക്രോശം ഹേതുവായും സംപ്രവൃദ്ധമായ ദൃഷ്ടകൃതത്തെ കമിക്കണം. ഇതു് അദൃശ്യമായും ദൃശ്യമായും രണ്ടുവിധം വേദ്യമാകുന്നു.

സാ—ചരത്രാശീയുടെ ആറു് എട്ടു് പന്ത്രണ്ടു് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ശുഭന്മാരും അതിന്റെ നാലു് അഞ്ചു് ഏഴു് ഒൻപതു് പത്തു് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ പാപന്മാരും വന്നാൽ ദേവകാപംനിമിത്തം ദുരിതം വളരെ കൂടിയിരിക്കുന്നു എന്നും പറയണം. അതുപോലെ ആതുരശ്ശത്തിന്റെ ആറു് എട്ടു് പന്ത്രണ്ടു് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ശുഭന്മാരും മേല്പറഞ്ഞവണ്ണം കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിൽ പാപന്മാരും നിന്നാൽ ശ്വാഹമണശാപംനിമിത്തം ദുരിതം വളരെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയണം. അതുപോലെതന്നെ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ നിന്നു് ആറൊട്ടു പന്ത്രണ്ടുകളിൽ ശുഭന്മാരും കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിൽ പാപന്മാരും വന്നാൽ ശത്രുക്കളുടെ ആഭിചാരംനിമിത്തം ദുരിതം കൂടിയിരിക്കുന്നു എന്നും ഉദയലഗ്നത്തിൽനിന്നു് മേൽപ്രകാരം ഗ്രഹസ്ഥിതി വന്നാൽ തന്റെ പ്രവൃത്തി സഫലമായ്കയാൽ ജനങ്ങൾ നിലവിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നിമിത്തം ദുരിതം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും പറയണം. ഈ ദുരിതത്തിന്നു് ഹേതുഭൂതമായ പ്രവൃത്തി ദൃശ്യമായും അദൃശ്യമായും രണ്ടുപ്രകാരമായി ഭവിക്കും.

വേദതോ പാക്കർമ്മജനു ദീപിധമപി വിധോസ്തത്ര ഹോമാദിചദ്യേ
തിഷ്ഠൻ വേദഃ പ്രദയാദ്ദൃശ്യഫലാദൃശ്യം ഭാസപതോ നോചരസ്ഥ

പേടേ പുണ്യസ്യ പാകഃ പുനരിതരഗതേ കർമ്മണാഽസൃസ്യ ചേദ്യ-
ബിത്താദ്യേതത്ത്രികേ യദപിബലവരയുതം തേന ദോഷാനുഭൂതിഃ.

അ—ചേതോവാക്യകർമ്മമായ അതു ദപിവിധമായി ഭവിക്കും. അതുകൂടി വെച്ച് വിധുവിന്റെ ഹോരാദിവർഗ്ഗത്തിൽ തിഷ്ഠുന്നായ വേടൻ ദുഃഖമലത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യും. ഭാസപാന്റെ ഹോരാദിവർഗ്ഗത്തിൽ തിഷ്ഠുന്നായ വേടൻ അദുഃഖമലത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യും. വേടൻ ഗോചരസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ പുണ്യത്തിന്റെ പാകം വേദ്യമാകുന്നു. ഇതരഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ അസ്ഥമായ കർമ്മത്തിന്റെ പാകം വേദ്യമാകുന്നു. ചിത്താദ്യമായ തത്ത്രികത്തിൽ യാതൊന്നു വിബലവരയുതമായി ഭവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദോഷാനുഭൂതി വേദ്യമാകുന്നു.

സാ—മേല്പറഞ്ഞ രീതിയനുസരിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഭൂരിതമുണ്ടെന്നുവന്നാൽ ഭൂരിതകർമ്മാക്കന്മാരിൽവെച്ച് അതിദോഷിയായ ഗ്രഹം ചന്ദ്രന്റെ ഹോരഭൂമിക്കാണ് നവാംഗകം മുതലായ വർഗ്ഗങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ഭൂരിതം ദുഃഖകർമ്മംകൊണ്ടു സമ്പാദിച്ചതാണെന്നും സൂര്യന്റെ ഹോരാദിവർഗ്ഗത്തിൽ നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ അദുഃഖകർമ്മംകൊണ്ടു സമ്പാദിച്ചതാണെന്നും ഗ്രഹങ്ങൾ ഇഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ സൂക്തവും അനിഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ദുഷ്കൃതവും ആണെന്നുംകൂടി അറിയണം. ആദ്യ ഏഴു പന്ത്രണ്ടു ഈ ഭാവങ്ങൾ പാപന്മാർക്കും കേന്ദ്രഗ്രഹിക്കോണങ്ങൾ തുഭന്മാർക്കും ഇഷ്ടങ്ങളാണെന്നു് മേല്പറഞ്ഞ വചനംകൊണ്ടു് മനസ്സു് വാക്കു് കർമ്മം അഞ്ചു് രണ്ടു് പത്തു് ഈ ഭാവങ്ങളിൽവെച്ച് ഏവിടെയാണോ ബലഹീനനായ പാപൻ നില്ക്കുന്നതു്, അതുനിമിത്തമാണു ഭൂരിതമുണ്ടായതെന്നു് അറിയണം. അതിന്റെ രീതി താഴെ കാണിക്കുന്നു.

ചിത്തേ വാചി ച കർമ്മണി ത്രിഷുഖചോപേതേഷു തൈശ്ച ധ്വനിർ-
ജായന്തേ ഭൂരിതാനി കർമ്മ സശുഭം സാസച്ച ചേദതാ വചഃ
യദ്യത്ര ക്രിയമാണകർമ്മസു മനഃപേദാൽ ഗിഹാനിഷ്ഠയാ
പാപാഃശ്ചതസി വാക് ച പഞ്ച ശുഭയുക്ത ചേൽ കർമ്മ ചാശ്രദ്ധതഃ.

അ—ചിത്തവും വാക്കും കർമ്മവും ഈ മൂന്നും ഖദരാപേതങ്ങളായിരിക്കുമ്പോൾ ആ മൂന്നുകൾകൊണ്ടും ഭൂരിതം ജനിക്കുന്നു. കർമ്മം സശുഭമായിട്ടും ചേതസ്സും വചസ്സും സാസത്തായിട്ടും ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഇവിടെ ക്രിയമാണകർമ്മങ്ങളിൽ മനഃപേദം കേറരുവായും അനിഷ്ടയായ ഗീതഹേതുവായും ഭൂരിതങ്ങൾ ജനിക്കുന്നു. ചേതസ്സിൽ പാപന്മാരും വാക്കും പഞ്ചം ശുഭയുക്തയായിട്ടും ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അശ്രദ്ധയോടുകൂടിയുള്ള കർമ്മം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—അഞ്ചു് രണ്ടു് പത്തു് ഈ മൂന്നു ഭാവങ്ങളിലും പാപന്മാർ നിന്നാൽ വാക്കു് കൊണ്ടും മനസ്സുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും ഇങ്ങനെ മൂന്നുവിധത്തിലും കൂടിയുള്ള ഭാഷ്യംമാണു് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു് എന്നു പറയണം.

പത്തിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങളും രണ്ടിലും അഞ്ചിലും പാപഗ്രഹങ്ങളും നിന്നാൽ തന്റെ പ്രവൃത്തി നല്ലതാണെങ്കിലും മനസ്സിലാതെ വാഗ്ദുഷണങ്ങളോടുകൂടിയുമാണു് പ്രവൃത്തി ചിട്ടുള്ളതെന്നും അതുനിമിത്തമാണു് ഭൂരിതമുണ്ടായിരിക്കുന്നതു് എന്നു പറയണം.

അഞ്ചിൽ പാപന്മാരും രണ്ടിലും പത്തിലും ശുഭന്മാരും നിന്നാൽ മനഃപൂർവ്വമായ ശ്രദ്ധകൂടാതെ ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളാണു് ഭൂരിതത്തിന്നു കേതു എന്നു പറയണം.

തദ്ദോഷസ്തനയാപദേധികതമഃ പാപഃ പരം വാചി ചേൽ
സൈമ്യഃ കർമ്മണി മാനസേ ച ഭൂരിതം വാഗ്ദോഷതോ ജായതേ
തദ്ദോഷോധികതത്വഹാഥ മിപുനീമർക്ഷേ ച മൈശ്വര്യ പരാ-
സ്തംഗസർക്ഷസുഹൃത്ഗ്രഹേഷപപി ശുഭാ ദോഷാഇണേ ചായിക . . .

അ—തദ്ദോഷം ഏതാവും തനയാപത്തിനായി ഭവിക്കും. വാക്കിൽ പാപന്മാരും കർമ്മത്തിലും മനസ്സിലും സമുച്ചാരം നിന്നാൽ വാഗ്ദോഷം കേതുവായി ഭൂരിതം

ജനിക്കുന്നു. തദ്ദോഷം ഏതൊരു അത്ഭുതമായി ഭവിക്കുന്നു. അനന്തരം വിപുനീചർ
ക്ഷത്തിലും മെന്മുത്തിലുമുള്ള വരന്മാർ ഭോഷാതിലും തൃശ്ശൂർപ്പർക്കുസുഹൃത്സഹാഞ്ചി
ലേ തുറന്നു തുണത്തിലും അധികന്മാരാരകുന്നു.

സാ—പ്രകൃതി ശുദ്ധയോടുകൂടാതെ ചെല്ലാൽ അതുനിമിത്തം സന്താനമാനി
കൃതമായ ദുരിതത്തെ പറ്റാവും വലിപ്പിക്കും. (ഇതു അഞ്ചിൽ പാപൻ നിന്നാലുള്ള ഹ
ലാപം, രണ്ടിൽ പാപന്മാരും അഞ്ചിലും പത്തിലും തുടങ്ങാം നിന്നാൽ ഭോഷാപ്രവ
ണമായ വാക്കുനിമിത്തമാണ് ദുരിതം ഉണ്ടായതെന്നും അതുനിമിത്തമാണ് ദുവ്വനാശമു
ന്നായതെന്നും അറിയണം. ഇങ്ങിനെ രണ്ടു അഞ്ച് പതു് ഈ ഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടു്
മനോഹരജ്ജ്വലസുന്ദരമിഷ്ടമൃതങ്ങളെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

സാ—ഇങ്ങനെയും നീചം മെന്മുതം ഇവക സംബന്ധങ്ങളുള്ള പാപന്മാർ
ഭോഷാതെ സമുദായമായി ചെയ്യും.

ഇന്നും മെന്മുതം സപക്ഷേത്രം കൃതമായ രാശികളിൽ നില്ക്കുന്ന തുറന്നു തു
ണങ്ങളെയും സമുദായമായി ചെയ്യും.

സാ—അഥ പിത്രാദിവിഷയം ബന്ധനാദികൾ പിഞ്ചിപ്പിച്ചു.

അ—അനന്തരം പിത്രാദിവിഷയമായ ബന്ധനാദികൾ അറുമാണു ചേർന്നു
ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇതി പിതാവിനെയും മറ്റും സമ്പന്നനെന്ന ബന്ധനലക്ഷണത്തെപ്പ
റ്റി ചിന്തിച്ചാൽ രീതി അല്ലമായി ഇവിടെ കഴിയും.

സൂത്രാൽ സപുരുഷാദിവിഷയങ്ങളേ പാപൻ പിതൃർബന്ധനാദികൾ
കായാദിപ്രവൃത്തിയെ ബന്ധനമിനാപ്രാബല്യമേർബല്യതഃ
സൂത്രസ്മർക്കവശേഷേ ഭൂതലവിധാപുരം നവാംശൈരപി
സ്യ ഭോഗാഗോയമിദം സപകാരകവശേഷാജ്യം സുതാദിവിഷയം.

അ—സൂത്രനിൽനിന്നു് അതുതന്നെയായ സപുരുഷാദികളിൽ രണ്ടു പാപന്മാർ
ഭവിക്കുന്നു. ഏകിൽ പിതാവിനു് ബന്ധനന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. ഇതിപ്രാബല്യമേർബല്യ
ങ്ങൾ ഹേതുവായോ കായം ഹേതുവായോ ഗുണം ഹേതുവായോ ബന്ധനം ഭവിക്കും. സൂ
ത്രന്റെ പ്രകാരം ഹേതുവായി ഭൂതലവിധാദിയും ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ യോഗം നവാം
ശങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഭവിക്കും. ഇതു് സപകാരകവശത്തെ ആശ്രയിച്ചു് സുതാദികളിലും
യോജ്യമാകുന്നു.

സാ—സൂത്രന്റെ ഏഴിലും ഒൻപതിലും അഞ്ചിലുംകൂടി രണ്ടു പാപഗ്രഹങ്ങൾ വ
രികയും ആ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്ന രാശി പാപക്ഷേത്രമായി വരികയും ചെയ്താൽ
പ്രാജ്ഞാവിനു് ജയിൽവാസം പറയണം. ഇവിടെ ആദിത്യൻ ബലമുണ്ടെങ്കിൽ ഏതോ
കായംനിമിത്തമാണെന്നും ആദിത്യൻ ബലമില്ലെങ്കിൽ കടംനിമിത്തമാണെന്നും പറഞ്ഞു
കൊള്ളണം. സൂത്രൻ ചരശരീരിലാണെങ്കിൽ ജയിൽവാസം ഭൂതലശരണമാണെന്നും
സ്ഥിരശരീരിലാണെങ്കിൽ അടുത്ത പ്രദേശത്താണെന്നും ഉഭയശരീരിലാണെങ്കിൽ അ
ധികം ഭൂതലം അടുത്തുവെച്ചാണെന്നും പറയണം. പിതാവിനു ബ
ന്ധനം പറഞ്ഞ ഈ യോഗം നവാംശകങ്ങളെക്കൊണ്ടും വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്. സൂ
ത്രൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ ൫-൭-൯ ഈ ഭാവങ്ങൾ പാപക്ഷേത്രങ്ങളാകുകയും അവിടെ
രണ്ടു പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ അംശകം വരികയും ചെയ്താലും പിതാവിനു ബന്ധനം പറയാ
വുന്നതാണ്. പുത്രകാരകനായ വ്യാഴത്തിൽനിന്നു് ഈ യോഗമുണ്ടെങ്കിൽ പുത്രനു്
ജയിൽവാസമുണ്ടാകുമെന്നും മാതൃകാരകനായ ബുധങ്കൽനിന്നു ഈ യോഗമുണ്ടെങ്കിൽ
അമ്മാവനു് ജയിൽവാസമുണ്ടാകുമെന്നും മറ്റും നല്ലപോലെ ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊ
ള്ളണം.

കൃ. ൧൦ ലഗ്നം രേഖാ സ്ഥാന പ്രാപ്തർബന്ധാദി കഥ്യതാം
ലഗ്നം ചരസ്ഥിരദപദാദി ബന്ധാ ഭൂതാനി കാലപസ്യ. ൧൦൭
അ—രവിയുടെ സ്ഥാനത്തിൽ ലഗ്നത്തെച്ചെത്തിട്ടു പ്രാജ്ഞാവിന്റെ ബന്ധവും കഥി

ക്ഷണം. ലഗ്നം ചരസ്ഥിരഭവേദമായിരിക്കുമ്പോൾ ബന്ധം ദൂരാന്തികാലപാക്കളിൽ വെച്ചു ഭവിക്കും.

സാ—ആദിത്യന്റെ സ്ഥാനം ലഗ്നമെന്നു സങ്കല്പിച്ചു പ്രഷ്ടാവിന്റെ ബന്ധനത്തെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. എങ്ങനെയെന്നാൽ ലഗ്നത്തിന്റെ ഏഴ് അഞ്ചു് ഒമ്പതു് ഈ ഭാവങ്ങൾ പാപക്ഷേത്രങ്ങളാകയും ഇതിൽ എവിടെയെങ്കിലും രണ്ടു പാപന്മാർ നില്ക്കുകയോ അവരുടെ അംശകം വരികയോ ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിന് ജയിൽവാസമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ചരരാശി ലഗ്നമായാൽ ദൂരെ വെച്ചാണെന്നും സ്ഥിരരാശി ലഗ്നമായാൽ സമീപപ്രദേശത്തു വെച്ചാണെന്നും ഉഭയരാശി ലഗ്നമായാൽ വഴിയിൽ വെച്ചാണെന്നും പറയണം.

വരാഹമിഹിർഭരണാപി സ്വഭവാരാതാതാം സമീരിതം

ലക്ഷണം ബന്ധനസ്ഥാഥ തദപ്യത്ര വിവിധ്യതേ.

൧൨൮

അ—ബന്ധനത്തിന്റെ ലക്ഷണം സ്വഭാവരയിൽ വരാഹമിഹിരനാലും സമീരിതമാകുന്നു. അനന്തരം അതും ഇവിടെ വിശേഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—വരാഹമിഹിരൻ ബന്ധനലക്ഷണത്തെ ശ്ലോകജാതകത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതും ഇവിടെ എടുത്തുകാണിക്കണം.

വ്യയസുതധനധർമ്മഗൈരസൗമ്യൈ-

ഭവനസമാനനിബന്ധനാ വികല്പ്യാ

ഭജഗനിഗളപാശഭട്ടദ്ദഗാണൈർ-

ബലവദസൗമ്യനിരീക്ഷിതൈശ്ച തദപൽ.

൧൨൯

അ—വ്യയസുതധനധർമ്മഗന്മാരായ അസൗമ്യന്മാരെക്കൊണ്ടും അതുപോലെ ബലവദസൗമ്യനിരീക്ഷിതങ്ങായ ഭജഗനിഗളപാശഭട്ടദ്ദഗാണങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഭവനസമാനനിബന്ധന വികല്പ്വയാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നത്തിൽനിന്നു പന്ത്രണ്ടിലും അഞ്ചിലും രണ്ടിലും ഒൻപതിലും പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന് ബന്ധനസ്ഥിതി അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു പറയണം. അല്ലെങ്കിൽ ലഗ്നത്തിൽ സപ്തദ്രക്കാണ്മോ നിഗളദ്രക്കാണ്മോ പാശദ്രക്കാണ്മോ ഉടിക്കയും അതിന്നു പ്രബലന്മാരായ പാപന്മാരുടെ ദൃഷ്ടി വരികയും ചെയ്താലും ബന്ധനത്തെ പറയണം. ഇവിടുത്തെ ബന്ധനം ഭവനസമാനമാണ്. അതായതു് മേടസ്വരൂപം ആടാണല്ലോ. അതിനെ കയറുകൊണ്ടാണല്ലോ ബന്ധിക്കുന്നത്. ഇടവവും ഇപ്രകാരംതന്നെ. മിഥുനം നരരാശിയാണല്ലോ. ഈ രാശി ലഗ്നമായാൽ നരന്മാരിൽനിന്നും മറ്റുമുള്ള ബന്ധനത്തെയാണു പറയേണ്ടതു്. ഇതുപോലെ അതതു രാശിദ്രവ്യങ്ങളുടെ ബന്ധനരീതിയനുസരിച്ചു മറ്റുള്ളിടത്തും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം. ദ്രക്കാണ്മങ്ങളുടെ ജ്ഞാനം ഹോരയിൽ ദ്രക്കാണ്മാലുപായത്തിൽനിന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം.

വേശ്യാഹേതുരണേന വാ വ്യയഗതേ പാപേ ധനുഃസ്ഥപുനർ-

ബന്ധോ രാജകൃതോടസ്യ ഭൂഷണപശാൽ പുത്രസ്ഥിതേ കഥ്യതാം

തലേതുൻവമസ്ഥിതേ പിതൃനിമിത്തേനായം യഥാ ബല്യതേ

മേഷാദിഃ പലു ലഗ്നയോർഭവി തഥാ പശാദിഭിഃ പുച്ഛകഃ.

൧൩൦

അ—പാപൻ വ്യയഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ ബന്ധനം വേശ്യാഹേതുവായിട്ടോ ജ്ഞം ഹേതുവായിട്ടോ ഭവിക്കും. പാപൻ ധനുസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ ഇവന്റെ ഭൂഷണവശം ഹേതുവായി രാജകൃതമായി ഭവിക്കും. പാപൻ നവമസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഇതു പിതൃനിമിത്തമായി കഥിക്കപ്പെടണം. ലഗ്നമായിരിക്കുന്ന മേഷാദിഭൂവിൽ പശാദികളെക്കൊണ്ടു യാതൊരുപ്രകാരം ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു. പുച്ഛകൻ അപ്രകാരം ബന്ധിക്കപ്പെടും.

സാ—പന്ത്രണ്ടു് അഞ്ചു് രണ്ടു് ഒൻപതു് ഈ നാലുഭാവങ്ങളിൽ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ബന്ധനം ഉണ്ടാകുമെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവയിൽ പന്ത്രണ്ടിൽ പാപൻ നിന്നാൽ വേശ്യാസ്ത്രീകൾ നിമിത്തമോ കടംനിമിത്തമോ ബന്ധനത്തിലിരിക്കുമെന്നും

രണ്ടിൽ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ രാജദ്രോഹകരംനിമിത്തം ബന്ധനത്തിലിരിക്കാനിട വരുമെന്നും അഞ്ചിൽ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ പുത്രന്റെ ദുഷ്ടമാദികൾ നിമിത്തമായും മറ്റും ബന്ധനത്തിലിരിക്കാനിടവരുമെന്നും ഒൻപതാംഭാവത്തിൽ പാപൻ നിന്നാൽ പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ചു ചില കാരണങ്ങളാൽ ബന്ധനത്തിലിരിക്കാനിടവരുമെന്നും പറയണം. ഇവിടെ ഈ നാലു ഭാവങ്ങളിൽവെച്ച് ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാവത്തിൽ പാപൻ വന്നാൽ ബന്ധനത്തെ പറയരുത്. ഈ നാലു ഭാവങ്ങളിലും ഇല്ലെങ്കിൽ മൂന്നുഭാവങ്ങളിലെങ്കിലും പാപസ്ഥിതിയുണ്ടെങ്കിലേ ബന്ധനം പറയാവൂ. ഇവരിൽ ബലവാനായ ഗ്രഹം ഏതു ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവോ ആ ഭാവംകൊണ്ടു പറഞ്ഞ വേദ്യോന്മേതാദികൾ ബന്ധനത്തിനു കാരണങ്ങളാണെന്നും പറയണം.

വാ—അത്ര കൃഷ്ണീയം.

അ—ഇവിടെ കൃഷ്ണീയം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ബന്ധനലക്ഷണം നിരൂപിക്കുന്നതിന് കൃഷ്ണീയവചനത്തേക്കുടി ഇവിടെ എടുത്തുകാണിക്കുന്നു.

സൗരദ്രേക്കാണോ വാ ഭുജംഗപരിവേഷ്ടിതേട്രഥവാ ലഗ്ന

ശശിസൗരമാദ്യാം ദൃഷ്ട്വ ബന്ധനമിഹ വാച്യമാദേദശ. ൧൧൧

അ—ലഗ്നം സൗരദ്രേക്കാണമായോ ഭുജംഗപരിവേഷ്ടിതമായോ ശശിസൗരന്മാരാൽ ദൃഷ്ടമായോ ഇരിക്കുമ്പോൾ ആദേശത്തിൽ ബന്ധനം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ശനിദ്രേക്കാണമോ സപ്തദ്രേക്കാണമോ ലഗ്നത്തിലുദിക്കയും അവിടെ ശനിയുടേയും ചന്ദ്രന്റേയും ദൃഷ്ടി വരികയും ചെയ്താലും പ്രഷ്ടാവിനു ബന്ധനമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം.

പാപക്ഷേത്രേഷു യഥേ ത്രികോണചതുരശ്രസപ്തമേഷുഗത

ക്രമൈന്നിമീകൃചാണേ ബന്ധോസ്തീത്യാദിശേൽ ക്ഷിപ്രം. ൧൧൨

അ—യമൻ പാപക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ത്രികോണചതുരശ്രസപ്തങ്ങളിൽ ഗതനായും ക്രമമാറാൽ നിരീക്ഷ്യമാണെന്നായിരിക്കുമ്പോൾ ബന്ധം ഭവിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ആദേശിക്കണം.

സാ—അഞ്ച് ഒൻപത് നാല് എട്ട് ഏഴ് ഈ ഭാവങ്ങൾ പാപന്മാരുടെ ക്ഷേത്രമായി വരികയും അവിടെ ശനി നില്ക്കുകയും അവിടെ പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി വരികയും ചെയ്താൽ ബന്ധനം പറയാവുന്നതാണ്.

അമിതേണ ചമേ മോക്ഷസ്ഥിമദേ മോക്ഷസു ദീർഘകാലേന

ദപിശരീരഗതേ സൗരമേ മദ്ധ്യകാലേന മോക്ഷഃ സ്മാൽ—ഇതി.

അ—സൗരൻ ചരത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ മോക്ഷം അല്പകാലംകൊണ്ടും സ്ഥിരഭത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ മോക്ഷം ദീർഘകാലംകൊണ്ടും ദപിശരീരഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ മോക്ഷം മദ്ധ്യകാലംകൊണ്ടും വാച്യമായി ഭവിക്കും.

സാ—പ്രഷ്ടാവിന്റെ ജയിൽവാസത്തിന്റെകാലം ഇത്രകാലമെന്നു പറയുന്നു:—ശനി ചരരാശിയിൽ നില്ക്കുന്നു ഏകിൽ വേഗേന ബന്ധനം വിട്ടുപോരാനിടവരുമെന്നും ശനി സ്ഥിരരാശിയിലാണെങ്കിൽ ബന്ധനത്തിൽ വളരെക്കാലം കിടക്കേണ്ടിവരുമെന്നും ശനി ഉഭയരാശിയിൽ നിന്നാൽ ഏറ്റവും അടുത്തും ഏറ്റവും ദൂരവുമല്ലാത്തകാലത്തു ബന്ധനമോചനം സംഭവിക്കുമെന്നും പറയണം. ഇങ്ങിനെ കൃഷ്ണീയവചനം കഴിഞ്ഞു.

അസതാമശ്രദ്ധേലാനാം ദേദേ പ്രോക്തസ്തഥൈവ സൗമ്യാനാം

ദേദോടഭീഷ്ടഫലാനാമപി കൃഷ്ണീതേ വിലിഖ്യതേ സോപി. ൧൧൩

അ—അസത്തുകളുടെ അശ്രദ്ധേലങ്ങളുടെ ദേദവും അപ്രകാരം സൗമ്യന്മാരുടെ അഭീഷ്ടഫലങ്ങളുടെ ദേദവും കൃഷ്ണീയത്തിൽ പ്രോക്തമായി ഭവിക്കുന്നു. അതും വിലേഖനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—ശനി മുതലായ പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ കാരാദോ അനിഷ്ടങ്ങളും വ്യാഴം മുതലായ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾക്കു വെച്ചേറായുള്ള ഇഷ്ടഫലങ്ങളേയും കൃഷ്ണീയത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ കൃഷ്ണീയവചനത്തെ ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.

ഭരമോ രോഗം ക്ഷതേ ഭോഗം ശുക്രസ്തപരോഗതാം സൗമ്യം
സൗമോ മാണം ദിനകൃന്നാശം ചിരജീവനം ജീവഃ—ഇതി. ൧൧൫

അ—ഭരമൻ രോഗത്തെയും ശുക്രൻ ഭോഗത്തെയും സൗമ്യൻ അരാഗതയെയും സൗമൻ മരണത്തെയും ദിനകൃത്തു നാശത്തെയും ജീവൻ ചിരജീവനത്തെയും ചെയ്യുന്നു.

സാ—ചൊവ്വ അനിഷ്ടപ്രദനായാൽ രോഗവും ശുക്രൻ ഇഷ്ടപ്രദനായാൽ ഭോഗ സുഖവും സൗമ്യൻ ഇഷ്ടപ്രദനായാൽ ആരോഗ്യം മുതലായ ഹേമസുഖവും ശനി അനിഷ്ടനായാൽ മരണവും ആദിത്യൻ അനിഷ്ടപ്രദനായാൽ പലവിധമായ നാശവും വ്യാഴം ഇഷ്ടപ്രദനായാൽ ദീർഘായുസ്സും ഫലമാണ്. ഇങ്ങിനെ കൃഷ്ണീയവചനം.

ഭൃനഖൈശ്വര്യം ക്ഷമാനൈശ്വര്യം പലു രജ്ജു സ്യാതാം തന്യഃ കസ്യ ചി-
ത്രോഗോടസ്യ സ്യ മദസ്ഥിതിശ്ച മുതന്യ മിഹമാർത്ഥസംസ്ഥന ച രാ.
പാപാഃ സൂത്രമുക്തനാശ മുതിദാഃ പ്രോക്തം തപിദം ചിന്തനം
ഭാവാനാം തദധീശകാരകവിഹംഗാനാം ത്രയാണാമപി ൧൧൯

അ—കജഭാനജന്മാർ ഭൃനസ്ഥരാകുന്നു എങ്കിൽ രക്ഷിനായിത്തന്നെ ഭവിക്കും. അവരിൽവെച്ച് ഒരാളിന്റെ യോഗവും അന്യന്റെ മദസ്ഥിതിയും രിഹമാർത്ഥസംസ്ഥനമായ അവരും മുതിക്കായിഭവിക്കും. ചതുശ്രാഗവാരായ പാപന്മാരും മുതിന്മൊരാകുന്നു. പ്രോക്തമായ ഈ ചിന്തനം ഭാവങ്ങൾക്കും തദധീശകാരകവിഹംഗങ്ങൾ മൂവർക്കു കാര്യമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ചൊവ്വയും ശനിയും ഏഴാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ രോഗത്തെ പറയണം. അവരിൽ ഒരാൾ ലഗ്നത്തിലും ഒരാൾ ഏഴാംഭാവത്തിലും നിന്നാലും ആ കജശനികൾ പന്ത്രണ്ടിലും രണ്ടിലുമായി നിന്നാലും നാലിലുമെട്ടിലുമായി നിന്നാലും മരണത്തെ പറയേണ്ടതാണ്. ഈ യോഗം പറയപ്പെട്ടതു് ലഗ്നത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണല്ലോ. അതു പോലെ ലഗ്നാധിപനെയും കാരകഗ്രഹമായ ചന്ദ്രനെയും ആസ്പദമാക്കിയും ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. അതുപോലെ ഏതൊരു ഭാവത്തെക്കുറിച്ചു വിചാരിക്കുന്നുവോ ആ ഭാവത്തെയും ഭാവാധിപനെയും കാരകഗ്രഹത്തെയും ആസ്പദമാക്കി ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ഈ യോഗം, “ദിവാകരേന്ദ്ര സൂരഗൌ കജാക്ഷൈശ്വര്യം” എന്നുള്ള ബൃഹജ്ജാതകവചനത്തിന്റെ മിക്കവാറുമുള്ള സാരാംശമാണ്.

ചന്ദ്ര പാപയുതേടഥവാ ഭൂസുതേ കാമേടഥവാ വേശ്വനി
സ്രീഭിഃ സ്വാൽ കലഹോടഥ ബന്ധുകലഹഃ പാപേ ഭവേദ്ബന്ധുശേ
മാതുക്തശകരോ ശുഭേടസ്തസുഖഗഃ സൗമ്യേസ്തഗേ ബന്ധുഗഃ
പാപശ്ചേടന ലാവശാൽ സ്വജനനീം പ്രഷ്ടാധികം പീഡയേൽ.

അ—ചന്ദ്രനോ അഥവാ ഭൂസുതനോ പാപയുതനായി കാമത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ വേശ്വത്തിലോ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ സ്രീകളോടുകൂടി കലഹം ഭവിക്കും. പാപൻ ബന്ധുഗനായിരിക്കുമ്പോൾ ബന്ധുകലഹം ഭവിക്കും. അസ്തഗനായ ശുഭൻ മാതുക്തശകരനായി ഭവിക്കുന്നു. സൗമ്യൻ അസ്തഗനായിരിക്കുമ്പോൾ പാപൻ ബന്ധുഗനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവു് അബലാവശം ഹേതുവായി സ്വജനനിയെ അധികം പീഡിപ്പിക്കും.

സാ—ചന്ദ്രനോ ശുക്രനോ പാപഗ്രഹത്തോടുകൂടി ഏഴാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ സ്രീകളോട് (ഭായ്മാരോട്) കലഹം ഉണ്ടാകും. നാലിൽ പാപഗ്രഹം നിന്നാൽ ബന്ധു

ജനങ്ങളുമായി കലഹമുണ്ടാകും. നാലാംഭാവത്തിലും ഏഴാംഭാവത്തിലും പാപഗ്രഹം നിന്നാൽ കലഹാദികളെക്കൊണ്ടു മാതാവിനെ ദുഃഖിപ്പിക്കും. നാലിൽ പാപനും ഏഴിൽ ശുഭനുംകൂടി വന്നാൽ പ്രാച്യവു ഭായ്മാക് അധീനനായിട്ട് അമ്മയെ ക്ലേശിപ്പിക്കും.

വിദ്യാഭ്യാസാലംബമാനാദൃശ്യം വിജ്ഞാനസ്ഥലം

ലഗ്നാധിപഃ സ്ഥിതിതാ യത്ര തദപാസീ പൃച്ഛേക്ഷാ ഭവേൽ. ൧൧൮

അ—ദൃശ്യാലംബത്തെ നൃണാമാനമെന്നും അദൃശ്യത്തെ വിജ്ഞാനസ്ഥലമെന്നും വദിക്കുന്നു. യാതൊരിടത്തു ലഗ്നാധിപൻ സ്ഥിതിനാകുന്നു. പൃച്ഛകൻ തദപാസിയായി ഭവിക്കും.

സാ—ദൃശ്യാലംബത്തിലുൾപ്പെട്ട ആരരാശി ആസ്ഥാനസ്ഥലമാണെന്നും അദൃശ്യാലംബമായ ആരരാശി രഹസ്യപ്രദേശമാണെന്നും അറിയണം. ലഗ്നാധിപന്റെ സ്ഥിതി ദൃശ്യാലംബത്തിലാണെങ്കിൽ പ്രാച്യാവിന്റെ സ്ഥിതി ജനസമുദ്ധമായ പ്രദേശത്താണെന്നും അദൃശ്യാലംബത്തിലാണെങ്കിൽ രഹസ്യപ്രദേശങ്ങളിലാണെന്നും ഗ്രഹിക്കണം. ഇതിനെ അടുത്ത പദ്യംകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു.

ഏവം ധനാദിഭാവാനം സ്പഷ്ടമാഞ്ച നിഗൂഢതാം

വിദ്യാദിശൈഃ പ്രകാശപഥാപി സൂക്ഷ്മദൃശ്യാനതഃ. ൧൧൯

അ—പ്രകാരം ധനാദിഭാവങ്ങളുടെ സ്പഷ്ടതയേയും നിഗൂഢതയേയും ഇവയൊരക്കൊണ്ടു വേദിക്കണം. സൂക്ഷ്മദൃശ്യംകൊണ്ടു പ്രകാശപഥത്തേയും വേദിക്കണം.

സാ—മേൽപറഞ്ഞവണ്ണം ധനാദികളായ ഭാവങ്ങളുടെ പരസ്യമായ ബോധത്തേയും രഹസ്യമായ നിലയേയും അറിയണം. ലഗ്നാധിപൻ ദൃശ്യാലംബത്തിലാണെങ്കിൽ ധനസ്ഥിതി എല്ലാവർക്കും അറിയത്തക്ക നിലയിലാണെന്നും അദൃശ്യാലംബത്തിലാണെങ്കിൽ അയാളിന്റെ ധനസ്ഥിതി ആർക്കും ഗ്രാഹ്യമല്ലാത്തവിധം രഹസ്യത്തിലാണെന്നും അറിയണം. ധനാദികളുടെ പ്രസരിപ്പ് അറിയേണ്ടതു് ഭാവാധിപനോടു ആഭിത്യചന്ദ്രന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടി മുതലായവകൊണ്ടാണു്.

വാ—അന്വേഷാദാഹമണം.

അ—ഇതിന്നു ഉദാഹരണം കമിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—മേൽപറഞ്ഞതിന്റെ ബോധത്തിനുവേണ്ടി ഒരു ഉദാഹരണം പറയുന്നു.

അദൃശ്യാലംബമിതേടസ്തേഃശ പ്രഷ്ഠഃ സ്വാഭാഗ്രന്ഥകാമതാ

സ്തഷ്ടകാമോ ഭവേൽ പ്രാച്യാ ഭൂനേഃശ ദൃശ്യാഭാഗഗേ. ൧൨൦

അ—അസ്തേശൻ അദൃശ്യാലംബമിതനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രാച്യാവിന്നു ഗുഹകാമത ഭവിക്കും. ഭൂനേശൻ ദൃശ്യാഭാഗനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രാച്യവു സ്തഷ്ടകാമനായി ഭവിക്കും.

സാ—ഏഴാം ഭാവാധിപൻ അദൃശ്യാലംബഭാഗത്തിൽ നിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ പ്രാച്യാവിന്റെ കാമത്തെ രഹസ്യമായിവെച്ചു് പെരുമാറും (അന്വേഷിക്കും). ഏഴാംഭാവാധിപൻ ദൃശ്യാലംബത്തിൽ നിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ പ്രാച്യാവിന്റെ കാമവിചാരത്തെ പരസ്യമായി പ്രകടിപ്പിക്കും.

ശുഭഭാഗഭർക്ഷേജിണ്ണം സംസ്കൃതാദിദ്വ്യാം യദീമിതം

തൽ സർവ്വം സർവ്വഭാവേഷു യോജനീയം ഹി യുക്തിരഃ. ൧൨൧

അ—ശുഭഭാഗഭർക്ഷേജിണ്ണം സംസ്കൃതാദികളെക്കൊണ്ടു് യാതൊന്നു ഇശ്ഠിതമായി ഭവിക്കുന്നു. സർവ്വമായ അതു സർവ്വഭാവങ്ങളിലും യുക്തികൊണ്ടു യോജനീയമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—“ശുഭഭാഗഭർക്ഷേജിരംകഭൂതലേ” എന്നും “ജിണ്ണം സംസ്കൃതാദിഭാജം” എന്നും മറ്റൊരഭിപ്രായ പദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു വരാഹമിഹിരൻ ഏതെല്ലാം ഫലങ്ങൾ അടക്കിത്തന്നോ ആ ഫലങ്ങളെല്ലാം എല്ലാഭാവങ്ങളിലെ ചിന്തകളിലും ആലോചിച്ചു യോജിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം. ലഗ്നാധിപനായ ശുഭൻ അശുഭന്റെ രാശിയിൽ പോയിപ്പിന്നാൽ

സത്പദോവിധായ പ്രാജ്ഞാദ് ദുഃസ്വപദോവികളുടെ കൂടെയാണ് സഹവാസമെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ നല്ല കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച പ്രാജ്ഞാദ് നിത്യഷ്ടകുടുംബത്തിൽ വസിക്കുന്നു എന്നോ പറയണം. അങ്ങിനെ താൻ താമസിക്കുന്ന വീടു് “ലഗ്നാധിപൻ നില്ക്കുന്നത് ചന്ദ്രക്ഷേത്രത്തിലാണെങ്കിൽ ഏറ്റവും പുതിയതാണെന്നും ചൊവ്വാക്ഷേത്രത്തിലാണെങ്കിൽ മേഘമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും” ഇങ്ങിനെ ആലോചിച്ചു യോജിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം

ഇതി പ്രശ്നമാറ്റേ ചതുർശോദ്ധ്യായഃ.
ഇങ്ങിനെ പ്രശ്നമാറ്റം പതിന്നാലാം അദ്ധ്യായം അവസാനിച്ചു.

അഥ പഞ്ചദശാദ്ധ്യായ പ്രാരംഭഃ.

വാ—അഥ ദൈവാനുകൂല്യാദി നിരൂപ്യതേ.

അ—അനന്തരം ദൈവാനുകൂല്യാദി നിരൂപിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—പതിന്നാലാം അദ്ധ്യായംവരെ ഭാഗത്തെങ്ങായ ഫലങ്ങളെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഇനി ദൈവാനുകൂല്യം മുതലായവയെ ചിന്തിക്കേണ്ടരീതി പതിനഞ്ചാം അദ്ധ്യായം കൊണ്ടു പറയപ്പെടുന്നു.

ദേവൈർവ്യാധർമ്മദൈവൈഃ ഫണിപിതൃഗുരുഭിർ-

ബ്രാഹ്മണൈഃ പ്രേതഭൂതൈഃ

പീഡാ യാ ന്യാൽ കൃതാ സാ തദനു ഭവതി യാ

ദുഃഖോ വാഗ്ഭവോ വാ

യാ സ്യാദ്ഭൂതാ വിഷ്ണാത്മാ പുനരിഹ തിപുഭി-

ത്യാ കൃതാ സാ ച താസാം

ഹേതുശ്ചാപി ക്രമേണ പ്രതിവിധിമചിച

പ്രോച്യതേ പൃച്ഛകാനാം.

൧

അ—പൃച്ഛകന്മാർക്ക് ദേവന്മാരെക്കൊണ്ടും ധർമ്മദൈവങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഫണിപിതൃഗുരുക്കന്മാരെക്കൊണ്ടും ബ്രാഹ്മണരെക്കൊണ്ടും പ്രേതഭൂതങ്ങളെക്കൊണ്ടും യാതൊരു പീഡ കൃതയായി ഭവിക്കുമോ അതും പിന്നെ യാതൊരു പീഡ ദുഃഖമായോ വാഗ്ഭവമായോ ഭവിക്കുമോ അതും യാതൊന്നു വിഷ്ണാത്മാമായി ഭവിക്കുമോ അതും പിന്നെ യാതൊന്നു തിപുക്കളാൽ കൃതയായി ഭവിക്കുമോ അതും അതുകളുടെ ഹേതുവും പ്രതിവിധിയും ക്രമേണ പ്രവചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഒന്നാമതായി ദേവകോപവും പിന്നീടു ക്രമേണ ധർമ്മദൈവകോപം സ്പൃബാധ പിതൃകോപം ഗുരുശാപം ബ്രാഹ്മണകോപം പ്രേതബാധ ദുഷ്ടിബാധ വാഗ്ഭോഷം കൈവിഷം ആഭിചാരം ഇവകളേയും ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഈ ക്രമത്തിൽ പറയപ്പെടുന്നു. ഈ കാരണനിരക്കും കാരണങ്ങളേയും അതുനിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളേയും അതിനുള്ള ഗമനക്രിയകളേയൊക്കെ അവിടവിടെ പറയപ്പെടുന്നു.

ദൈവാനുകൂല്യം പ്രതികൂലതാം വാ

വിചാർയ്വ സത്യാം പ്രതികൂലതായാം

തദാനുകൂല്യാന വിധിവിധേയോ

നരസ്തഃ സംപ്രതി കഥ്യതേ തത്.

൨

അ—ദൈവാനുകൂലത്തേയോ പ്രതികൂലതയേയോ വിചാരിച്ചു പ്രതികൂലത സ തിയായിരിക്കുമ്പോൾ യാതൊന്നു ഹേതുവായി വിധി വിധേയമായി ഭവിക്കുന്നു. അതു ഹേതുവായി അതും ഇപ്പോൾ കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—പ്രശ്നാവിന് ദേവന്റെ അനുകൂലമുണ്ടോ അതല്ല ദേവപ്രതികൂലതയാ ണ്ടോ ഉള്ളതു് എന്നു വിചാരിച്ചുനോക്കിയാൽ ദേവപ്രാതികൂലമാണ് ഉള്ളതെന്നു കണ്ടാൽ അതിന്റെ അനുകൂലത സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി വേണ്ടതെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കേണ്ട ആവശ്യ മുളുതിനാൽ ദേവന്റെ അനുകൂലപ്രാദിയെത്തന്നെ ഇവിടെ ആദ്യമായി പറയുന്നു.

സദ്യുശപരമാണം ധിഷണേടസ്തി നിത്യം

സാന്നിദ്ധ്യം സുധിഷണേടനുക്തേല

പ്രാണേടനുക്തവാസ്തുകവാശി ദേവം

സുൽപ്രാതികൂലേ സതിനാനുകൂലാഃ.

൩

അ—ധിക്കുണനിൽ നിത്യമാകുംവണ്ണം സദ്യുശപരന്മാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഭവിക്കു ന്നു ഇതു ഹേതുവായി ധിക്കുണൻ അനുകൂലനായിരിക്കുമ്പോൾ സകലന്മാരായ ദേവ ന്മാരും പ്രായേണ അനുകൂലന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. തൽപ്രാതികൂല്യം സത്തായിരിക്കു മ്പോൾ അനുകൂലന്മാരായി ഭവിക്കുന്നില്ല.

സാ—വിഷ്ണു മുതലായ ഏല്ലാ ദേവന്മാരുടേയും സാന്നിദ്ധ്യം വ്യാഴത്തിൽ നിയമ നയുണ്ട്. വ്യാഴം സദ്യുശപരകാരകനാകുന്നു. അതിനാൽ വ്യാഴത്തിന് ഇഷ്ടസ്ഥിതി മുതലായ അനുകൂലഭാവം ഉണ്ടെങ്കിൽ മിക്കവാറും ദേവന്മാരും അനുകൂലന്മാരാണെന്ന് ധരിക്കണം. വ്യാഴത്തിന് അനിഷ്ടസ്ഥിതി മുതലായ ദോഷങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ മിക്ക ദേവ ന്മാരും പ്രശ്നാവിന് അനിഷ്ടന്മാരാണെന്നും ധരിക്കണം.

ഇനി സൂര്യൻ മുതലായ ഓരോ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ശിവൻ തുടങ്ങിയ ഓരോ ദേവന്മാരുടെയും ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ വിചാരിക്കുന്നു.

അർക്കശ്ചന്ദ്രോഽഹ്വരോഽപി ഗൃഹേണ ചർക്ക മദി ചന്ദ്രചന്ദ്രേ

ദ്രക്കാണേ പ്രഥമേ ഗൃഹോടനു കഥിതോ വ്ദേഹ്വരോ മോ മദ്ധ്യമേ

ദുർഗ്ഗാ ശീതകരോ ബലീ ന വിബലഃ കാളീ സ ധ്യാന ബല-

ശ്ചാമുണ്ഡീപ്രമുഖാസ്തമോ ഗുണജ്ഞാ ഭൂമാലയദണ്ഡാ യദി.

൪

അ—അഖിലഗ്രഹങ്ങളിൽ സ്ഥിതനായ അർക്കൻ ശംഭു എന്ന് ഉദാഹൃതനാകുന്നു. ചന്ദ്രചന്ദ്രത്തിൽ പ്രഥമമായ ദ്രക്കാണത്തിൽ അർക്കൻ സ്ഥിതനാകുന്നു എങ്കിൽ ഗുഹണെന്നു കഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു. ഇതിൽ മദ്ധ്യമായ ദ്രക്കാണത്തിൽ സ്ഥിതനാകുന്നു എങ്കിൽ വിഷ്ണുശപരനെന്നു കഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു. ബലിയായ ശീതകരൻ ദുർഗ്ഗയായി ഭവിക്കു ന്നു. അവൻ വിബലനാകുന്നു എങ്കിൽ കാളിയെന്നും അവൻതന്നെ അബലനായി ഭൂമാ ലയത്തിൽ സ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ തമോഗുണ ജൂടുകൂളായ ചാമുണ്ഡീപ്രമുഖകളെ ന്നും കഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ആദിത്യൻ ഏതുരാശിയിൽ നിന്നാലും ശിവനൊഴൊണ് വിചാരിക്കേണ്ട തു്. ശിവൻ ശൈവകാരകനാണ്. മിഥുനം കന്നി ധനു മീനം ഈ ഉഭയരാശികളിൽ ആദ്യത്തെ ദ്രക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ സുപ്രവണ്ണനൊഴൊണ് വിചാരിക്കേണ്ടതു്. ഈ ഉഭ യരാശികളിൽതന്നെ രണ്ടാമത്തെ ദ്രക്കാണത്തിലാണ് ആദിത്യന്റെ സ്ഥിതിയെങ്കിൽ ഗണപതിയെ വിചാരിക്കണം. മറ്റുള്ളതെല്ലാ സ്ഥിതികൊണ്ടെല്ലാം ശിവനെത്തന്നെ ചിന്തിച്ചുകൊൾക. ബലവാനായ ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു് ദുർഗ്ഗാഭഗവതിയെ ചിന്തിക്കണം. ചന്ദ്രന് ബലമില്ലാതെപ്പോയാൽ ഭദ്രകാളിയെയാണു പറയേണ്ടതു്. ചന്ദ്രൻ ബലമീന നായി മേടത്തിലോ കൂശ്വതികത്തിലോ നിന്നാൽ തമോഗുണമയികൂളായ ചാമുണ്ഡി മുത ലായ ദേവീവിഭാഗങ്ങളെ വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം.

കുമാരോ ദൈവദിദ്വാ സപാത്രീ തർക്കവശാൽ കുജഃ

ചാമുണ്ഡീഭദ്രകാളാഭ്യാസ്തദമദ്യഗ് മസമാശ്രിതഃ.

൫

അ—കുജൻ സ്വാശ്രിതർക്കുവശം ഹേതുവായി കമാരനായോ ദൈരവനായോ ഭവിക്കുന്നു. അവൻ യുഗ്മസമാശ്രിതനാകുന്നു എങ്കിൽ ചാമുണ്ഡീഭദ്രകാളാഭ്യുമാരായും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ചൊച്ചാ ശുഭനാരുടെ രാശികളായ കാരുരാശിയിൽ നിന്നാൽ സുബ്രഹ്മണ്യനേയും അശുഭനാരുടെ ഭവനങ്ങളായ കാരുരാശികളിൽ നിന്നാൽ ദൈരവൻ ഘണ്ടാകണ്ഠൻ മുതലായവരേയും വിചാരിക്കണം. ചൊച്ചാ യുഗ്മരാശിയിൽ നിന്നാൽ ചാമുണ്ഡി ഭദ്രകാളി രക്ഷേതശാരി മുതലായവരെ വിചാരിക്കണം. ഇവിടെ ചൊച്ചാ സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ ശുഭക്ഷേത്രത്തിലോ യുഗ്മസ്ഥിതി വന്നാൽ ഭദ്രകാളിയേയും പാപക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വന്നാൽ ചാമുണ്ഡിയേയും പാപക്ഷേത്രങ്ങളിൽതന്നെ ശതൃക്ഷേത്രം മുതലായ ബന്ധം വന്നാൽ രക്ഷേതശാരിയേയും മറ്റും വിചാരിക്കണം.

ശ്രീരാമാഭ്യുവതാരവിഷ്ണുചിരാക്ഷേത്രേഷു ചന്ദ്രാത്മജോ
വൃന്ത്യത്രിംശഗതഃ സ്ഥിരേ ഇ ഭവനേ യദ്യേഷു ഗോപാലകഃ
ത്വംശേടേത്യേത സ വിഷ്ണുഃ പഹി പുനഃജീവോ മഹാവിഷ്ണുഃ-
പുഷ്കാടയംഹ്യപിച്ഛശരഭോടതുഭിദാജ്ഞയാഗ്രഹർക്ഷാനപയാൽ

അ—ഇതരക്ഷേത്രങ്ങളിൽ സ്ഥിതനായ ചന്ദ്രാത്മജൻ ശ്രീരാമാഭ്യുവതാരവിഷ്ണുവായി ഭവിക്കുന്നു. ഇവൻ സ്ഥിരമായ ഭവനത്തിൽ വൃന്ത്യത്രിംശഗതനാകുന്നു എങ്കിൽ ഗോപാലനായി ഭവിക്കും അവൻ ഇതിൽ അന്ത്യമായ ത്വംശത്തിൽ സ്ഥിതനാകുന്നു എങ്കിൽ വിഷ്ണുവായി ഭവിക്കും. ജീവൻ മഹാവിഷ്ണു എന്ന് ഉക്തനാകുന്നു. ഇവൻതന്നെ അഖിലേശ്വരനായി ഭവിക്കുന്നുവല്ലോ. ഇതിലുള്ള ഭിഗ്രഹർക്ഷാനപയത്തെ അനുസരിച്ച് ജ്ഞേയയായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ബുധൻ ചരരാശികളിലും ഉഭയരാശികളിലും നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ശ്രീരാമൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ മുതലായ വിഷ്ണുപംശങ്ങളായ അവതാരമുത്തികളെയാണ് പറയേണ്ടത്. ബുധൻ സ്ഥിരരാശിയിൽ ഒന്നാമത്തേയും രണ്ടാമത്തേയും ഭദ്രകാണത്തിൽ നിന്നാൽ കൃഷ്ണസ്വാമിയെ പറയണം. സ്ഥിരരാശികളിൽ ഒടുവിലത്തെ ഭദ്രകാണത്തിൽ നിന്നാൽ വിഷ്ണുവിനെത്തന്നെ പറയണം. വ്യാഴം എവിടെ നിന്നാലും സാക്ഷാൽ വിഷ്ണുവിനെയാണല്ലോ വിചാരിക്കേണ്ടത്. എങ്കിലും വ്യാഴത്തിന് സർവ്വേശ്വരകാരകത്വം ഉള്ളതുകൊണ്ട് താൻ നില്ക്കുകയും അംശക്കിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രാശിഭേദം അനുസരിച്ചു തന്റെ ദേവകർമ്മപരിന്തിനും ഭേദം ഉണ്ടാകും. എങ്ങിനെയെന്നാൽ ചിങ്ങത്തിൽ നില്ക്കുക അവിടെ നോക്കുക ആദിത്യനോടു ചേരുക ആദിത്യന്റെ ദൃഷ്ടിവരിക ക്ഷഡപർഗ്ഗങ്ങളിൽ ആദിത്യന്റെ വർഗ്ഗാധിക്യം വരിക ഇവയുണ്ടായാൽ ആ വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ട് ശിവനെപ്പറയണം. ഇതുപോലെ ചന്ദ്രൻ മുതലായവരുടെ ബന്ധംകൊണ്ട് ഭഗവതി മുതലായവരേയും പറഞ്ഞു കൊള്ളണം.

അന്നപൂർണ്ണശാപരി ലക്ഷ്മീ യക്ഷീ വാ ഭഗവാനനഃ

മന്ദഗ്ദ്ധഃ ശ്യാദികം ദൈവം രാഹുസ്സപ്തഗണഃ സ്മൃതഃ.

൭

അ—ഭഗവാനനൻ അന്നപൂർണ്ണശാപരിയായോ ലക്ഷ്മിയായോ യക്ഷിയായോ ഭവിക്കുന്നു. മന്ദൻ ശാസ്ത്രാദികമായ ദൈവമായി ഭവിക്കുന്നു. രാഹു സപ്തഗണമെന്നു സ്മൃതമാകുന്നു.

സാ—ശുക്രൻ ഉച്ചം സ്വക്ഷേത്രം മുതലായ ശുഭാവസ്ഥകളുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ താരതമ്യമനുസരിച്ച് അന്നപൂർണ്ണശാപരിയേയും ലക്ഷ്മിയേയും പറയണം. പാപക്ഷേത്രസ്ഥിതി മുതലായ ദോഷബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ യക്ഷിയേപ്പറയണം. ഇവിടെ ശുഭനാരുടേയും പാപനാരുടേയും ദൃഷ്ടിയോഗക്ഷേത്രാദികളെക്കൂടി വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം. ശനിയെക്കൊണ്ട് ശാസ്താവ് കിരാതമുത്തി മുതലായ ദേവന്മാരെ വിചാരിക്കണം. രാഹുവിനെക്കൊണ്ട് സപ്തദൈവത്തെയാണ് ചിന്തിക്കേണ്ടത്. ഇവരുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളറിവാറുള്ള രീതി താഴെപ്പറയുന്നു.

ബാധകാധീശ മാസ്സുതോ യദി സൂത്യാദിബേധമാഃ

ദേവതാനാം നിജോക്താനാം പീഡാം ബ്രൂയൂരനിഷ്ടഗാം. ൨

അ—സൂത്യാദി ബേധരത്നാർ ബാധകാധീശപരവാരായി സത്തുക്കളായിട്ട് അനിഷ്ടഗവാരായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിജോക്തകളായ ദേവതകളുടെ പീഡയെ ബ്രൂവിക്കണം.

സാ—സൂത്രൻ മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ബാധകരാശിയുടെ നാമവാരായി അനിഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ട് മേല്പറഞ്ഞ ന്യായമനുസരിച്ച് ഏതൊരു ദേവനെയാണോ വിചാരിക്കേണ്ടത് ആ ദേവന്റെ കോപം പ്രകാശമാക്കു സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയണം.

കോപസ്യ കാരണം കോപശമനായ പ്രതിക്രിയാ

ദേവതാനാം ഗ്രഹാത്രയസ്ഥാനഭേദാദഭ്യോമോച്യതേ. ൩

അ—ദേവതമാരുടെ കോപത്തിന്റെ കാരണവും കോപശമനത്തിനായുള്ള പ്രതിക്രിയയും ഗ്രഹാത്രയസ്ഥാനഭേദത്തെ ആശ്രയിച്ച് അനന്തരം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ദേവതാനിഷ്ടത്തിന് ഹേതുഭൂതനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ രാശി മുതലായവയെ ആസ്പദമാക്കി കോപത്തിന്റെ ഹേതു ഇന്നതാണെന്നും കോപശമനത്തിനുവേണ്ടി ഇന്നതനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാണെന്നും താഴെ പറയാൻ പോകുന്നു.

സൂത്യാദീനാം ഗ്രഹാണാം വ്യയഭവനഗതഃ പാപഭവഭോ യദി സ്മാൽ സേവാക്താനാം ദേവതാനാം വപുഷി വിചലതാഡുണ്ഡുഭസ്പർശനാദ്യം സംയോഗേ മാന്ദിരാഹോപാഥേ മചിജയുതോ ജീർണ്ണതാ ചാശുചിയാ യോഗേ ഭൂമസ്യ ക്ഷോവിഹതിമഭിചിതാ രക്ഷകസാന്തഭേദാൽ. ൪

അ—പാപഭവൻ സൂത്യാദികളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വ്യയഭവനഗതനാകുന്നു എങ്കിൽ സേവാക്തകളായ ദേവതകളുടെ വപുസ്സിൽ വിചലത ഭവിക്കും. മാന്ദിരാഹുക്കളുടെ സംയോഗം സത്തായി ഭവിക്കുമ്പോൾ ഡുണ്ഡുഭസ്പർശനാദ്യം ഭവിക്കും. അനന്തരം രവിജയുതിയിൽ ജീർണ്ണതയോ അശുചിയോ ഭവിക്കും. ഭൂമന്റെ യോഗത്തിൽ രക്ഷകസാന്തഭേദം ഹേതുവായി രക്ഷാവിഹതി അഭിചിതയായിഭവിക്കും.

സാ—സൂത്യാദികളായ ഏതൊരു ഗ്രന്ഥത്തെക്കൊണ്ടാണോ ദേവകോപം പറയപ്പെട്ടത്. ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിൽ പാപഗ്രഹം നിന്നാൽ ബിംബത്തിനനുഗമംഗം സംഭവിക്കുക നിമിത്തമാണ് ദേവൻ കോപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു പറയണം. ദേവകോപകാരകനായ ഗ്രഹത്തിന് ഇളികയോഗമോ രാഹുഭയോഗമോ ഉണ്ടായാൽ ബിംബത്തിൽ ചേര പാവു മുതലായവ ചുവകനിമിത്തം ദേവൻ കോപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയണം. ദേവകോപകാരകനായ ഗ്രഹത്തോടു കനിയുടെ യോഗമുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷേത്രത്തിനോ ബിംബത്തിനോ പഴക്കം മുതലായ കേടുകൾ നിമിത്തമോ അല്ലെങ്കിൽ അവിടെ അശുഭി സംഭവിക്കുകയാലോ ദേവൻ കോപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയണം. ഈ ഗ്രഹത്തോടു ചൊവ്വയുടെ യോഗമുണ്ടായാൽ രക്ഷിക്കേണ്ടവരായ ജനങ്ങളുടെ അന്യോന്യമുള്ള മത്സരാദികൾ നിമിത്തം ദേവന്റെ സംരക്ഷണാദികൾ മുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നും അതുകൊണ്ട് ദേവകോപം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും പറയണം. ഒന്നരണ്ടു കാരണങ്ങൾ സന്ദേഹസൂചകങ്ങളായി കാണുന്നെടത്ത് ഭാവഗോചരങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി കാരണങ്ങളെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ലഗ്നസ്ഥ പാപയുക്തേ സതി ഖലു വിഹാരേ ബിംബദോഷോടനു-
ബിംബം

ഭിന്നം രസ്മിൻ സമേതേ ധമണിതനുഭവാടശുദ്ധിമേവാന്യചാപൈഃ
ബിംബം തത്ര പ്രദേയംഭവതി ഖലു മുദേ വേചമേമാലയസ്ഥ
ജീർണ്ണവേഗാലയം തം നവമഥ കുരുതാം ദീയതാം വാസ്യവേഗം. ൫

അ—ഇവിടെ ലഗ്നസ്ഥനായ വിഹഗൻ പാപയുക്തനായി സന്നായിരിക്കുമ്പോൾ ബിംബഭോജം വാചുമാകുന്നു. അവൻ ധരണിതന്ത്രവിദ്യനോട് യുക്തനായിരിക്കുമ്പോൾ ബിംബം ഭിന്നമായി ഭവിക്കുന്നു. അന്യപാപന്മാരോട് യുക്തനായിരിക്കുമ്പോൾ അതുജ്വലിതനെ വാചുയായി ഭവിക്കുന്നു. അവിടെ മുത്തിനായിട്ട് ബിംബംതന്നെ പ്രയോജനമാകുന്നു. പിന്നെ ആലയസ്ഥനായ വിഹഗൻ പാപയുക്തനായി സന്നായിരിക്കുമ്പോൾ വേഗം ജിഹ്വമായി ഭവിക്കുന്നു. ആ ആലയത്തെ നവമാക്കിച്ചെയ്യണം. അന്യവേഗത്തെ ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യാം.

സാ—ഏതൊരു ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടാണോ ദേവകോപം പാഞ്ഞത് ആ ഗ്രഹം പാപഗ്രഹത്തോടു ചേർന്ന് ലഗ്നത്തിൽനിന്നാൽ ബിംബത്തിന് ഭോജം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആ പാപൻ ചൊച്ചായാണെങ്കിൽ ബിംബത്തിന് ഒടിവുമുതലായ അംഗവൈകല്യം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഗതി മുതലായ മറ്റു പാപന്മാരാണെങ്കിൽ അതുജ്വലി സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും പറയണം. ബിംബത്തിന് അംഗവൈകല്യം സംഭവിച്ചാൽ പകരം ബിംബം കൊത്തിച്ച് പ്രതിഷ്ഠിപ്പിക്കുകയും അതുജ്വലിയേയുള്ളൂ എന്നുവന്നാൽ കലശം നടത്തുകയുമാണ് വേണ്ടത്. ദേവകോപത്തിന് കാരണഭൂതനായ ഗ്രഹം നാലാംഭാവത്തിൽ പാപനോടുകൂടി നിന്നാൽ ക്ഷേത്രത്തിന് പഴക്കം മുതലായതിനാൽ കേടുസംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും തൽശാന്തിക്കായി കേടുപാടുകൾ തീക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പുതുതായി പണിചെയ്യിക്കുകയോ വേണം. ഇങ്ങനെയുള്ള ദേവകോപങ്ങൾ പറയേണ്ടത് പ്രാജ്ഞാവിന് അവകാശപ്പെട്ട ക്ഷേത്രങ്ങളുണ്ടെന്നും അവിടുത്തെ കോപമുണ്ടെന്നും കാണുമ്പോഴാണ്.

നൃത്തം ഭൂനഗരതേ കജാക്കഗ്രഹഗേ ചൈവേ പ്രദീപഃ സമുദാഃ
 ശുക്രേന്ദ്രപലയഗേ തു പായസമപി ക്ഷീരം ഘൃതം വാ പുനഃ
 ബൈശധ ചന്ദനമായു മന്ദിരഗതേ ച ലാപ്രസൂനാ നി വാ
 മന്ദർക്ഷേ പലു ഭൂഷണാനി വസനം തന്ത്രന്മുദേ ദീപതാം. ൧൨

അ—ഘടൻ ഭൂനഗരനായിരിക്കുമ്പോൾ നൃത്തവും കജാക്കഗ്രഹനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രദീപവും സമുദമാകുന്നു. ശുക്രേന്ദ്രപലയഗനായിരിക്കുമ്പോൾ പായസവും ക്ഷീരവും ഘൃതവും ബൈശധമായ ഗ്രഹത്തിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ചന്ദനവും ആയു മന്ദിരഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ മാലാപ്രസൂനങ്ങളും മന്ദർക്ഷത്തിന് സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഭൂഷണങ്ങളും വസനവും ആകുന്നു അതാത് മുത്തിനായി ദാനം ചെയ്യപ്പെടണം.

സാ—ഏതു ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു ദേവകോപം പാഞ്ഞുവോ ആ ഗ്രഹം ഏഴാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ കോപശാന്തിക്കായി നൃത്തം ചെയ്യിക്കുകയും ഈ ഗ്രഹം സൂര്യന്റേയോ ചൊഴുയുടേയോ രാശിയിൽ നിന്നാൽ കോപശാന്തിക്കു വിളക്കുവെയ്യിക്കുകയും ചന്ദ്രക്ഷേത്രത്തിലോ ശുക്രക്ഷേത്രങ്ങളിലോ നിന്നാൽ പായസം പാല് നെയ് ഇതുകൾ നിവേദിപ്പിക്കുകയും ബുധക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ ചന്ദനം ചാർത്തിക്കുകയും, ജീവക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ മാലചാർത്തിക്കുകയും പുഷ്പാഞ്ജലി നടത്തിക്കുകയും ഗതിക്ഷേത്രത്തിലാണെങ്കിൽ ആഭരണങ്ങളേയും പട്ടു മുതലായ വസ്ത്രങ്ങളേയും സമർപ്പിച്ചു ദേവനെ പ്രസാദിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ദേവന്റെ ആനുകൂല്യത്തിന് ഈ ന്യായം അനുസരിച്ച് അതതു പദാർത്ഥങ്ങളെ ദാനം ചെയ്യുന്നതും വിശേഷമായിരിക്കും.

മന്ധ്വരഗേ കർമ്മസംസ്ഥേ ച പൂജാ വാ ബലികർമ്മ വാ
 ഗീതം വാദ്യഞ്ചമ ഫലസ്മ തത്തൽപ്രീതിയേ പ്രദീപതാം. ൧൩

അ—ഘടൻ മന്ധ്വരനായും കർമ്മസംസ്ഥനായും ഇരിക്കുമ്പോൾ പൂജയോ ബലികർമ്മമോ റിഫസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ ഗീതവും വാദ്യവും തത്തൽപ്രീതിക്കായി പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെടണം.

സാ—അനിഷ്ടസ്ഥനായ ഗ്രഹം അമൃതത്തിലോ പത്തിലോ നിന്നാൽ പൂജാകർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടോ ബലികർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടോ ദേവനെ പ്രീതിപ്പെടുത്തണം. ആ ഗ്രഹം ചന്ദ്രനുമാടുത്തു നിന്നാൽ വാദ്യവിശേഷങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഗാനവിശേഷങ്ങളെക്കൊണ്ടും ദേവന്റെ പ്രീതി വരുത്തിക്കൊള്ളണം.

വാ—അത്ര ഗുണമാന്തരം.

അ—ഇവിടെ ഗുണമാന്തരം ഭവിക്കുന്നു

സാ—ദേവകോപശാന്തിക്കായി പ്രതികൃത വിധിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ വേറൊരു ഗുണത്തിലെ വചനംകൂടി താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ലഗ്നാദയ പ്രതിബിംബദാനജപചൂഡാധാരസന്തപ്തം
രക്ഷശാന്തിഃ പ്രതികാരഗുണബലിദൈവോപാസനാശ്ച ക്രമാൽ
ദന്തിസ്തസ്യസമർപ്പിതന ബലിനാംഭസ്മർപ്പണനാന്ത്യഭഗ
ബാധോക്തേ തു തദീശപരന ച തതഃ പ്രോക്തം ന കീഞ്ചിദ്വ്യ-
ഭൗ—ഇതി. ൧൪

അ—ബാധകാധിപൻ ലഗ്നാദിയിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രതിബിംബദാനജപചൂഡാധാരസന്തപ്തങ്ങളെക്കൊണ്ടും പ്രതികാരഗുണബലിദൈവോപാസനങ്ങളെക്കൊണ്ടും ദന്തിസ്തസ്യസമർപ്പിതമായ ബലികൊണ്ടും അർച്ചപ്പണംകൊണ്ടും ക്രമേണ രക്ഷശാന്തി ഭവിക്കുമെന്നു വാച്യമാകുന്നു. ബാധോക്തരിയിൽ തദീശപരൻ അന്ത്യഗനായിരിക്കുമ്പോൾ ബാധ ഭവിക്കുന്നില്ല, അതു ഹേതുവായിട്ട് വ്യയത്തിൽ ഒന്നും പ്രോക്തമായില്ല.

സാ—ബാധകാധിപനായ ഗ്രഹം ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ സ്വർണ്ണംകൊണ്ടോ മറ്റോ പ്രതിമയുണ്ടാക്കി. ദേവസന്നിധിയിൽ സമർപ്പിച്ചാൽ കോപശാന്തിചരം. രണ്ടാം ഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ മന്ത്രജപാദികൾ നടത്തുകയോ നടത്തിക്കയോ ചെയ്യണം. മൂന്നാം ഭാവത്തു നിന്നാൽ പൂജനടത്തുകയും നാലാംഭാവത്തു നിന്നാൽ ക്ഷേത്രം പണിചെയ്യിച്ചുകൊടുക്കുകയും അഞ്ചാംഭാവത്തുനിന്നാൽ ദേവപ്രീതിക്കുവേണ്ടി എണ്ണ വസ്ത്രം ഭക്ഷണം മുതലായവയെ ദാനംചെയ്തു സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ആറാംഭാവത്തു നിന്നാൽ പ്രതികാരബലി നടത്തുകയും ഏഴാമെടത്തു നിന്നാൽ നൃത്തം ചെയ്യിക്കുകയും അഷ്ടമത്തിൽ നിന്നാൽ ശ്രീ ഭുതബലി മുതലായ ബലികൃത്യകൾ ചെയ്യിക്കുകയും ഒൻപതാംഭാവത്തു നിന്നാൽ ക്ഷേത്രസന്നിധിയിൽചെന്നു ദേവനെ ഉപാസിക്കുകയും പത്താംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ദന്തിസ്തസ്യബലി നടത്തുകയും പതിനൊന്നാമെടത്തുനിന്നാൽ ജപതപ്പണംചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ ക്രമേണ രോഗം മുതലായ അനിഷ്ടങ്ങൾ മാറുമെന്നു ഗ്രഹിക്കണം. ബാധകാധിപൻ പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തു നിന്നാൽ ബാധാബന്ധം ഇല്ല. അതിനാലാണ് പന്ത്രണ്ടാംഭാവംകൊണ്ട് പ്രതിവിധി വിധിക്കാഞ്ഞത്

അർക്ക വാക്ഗ്രഹസ്ഥേ വാ വിഹരേഗടനിഷ്ടസംസ്ഥിതേ
ദേവാരാധനാരോധേന ചുട്ടുതാം രോഗശാന്തഭൗ. ൧൫

അ—അർക്കനാ അർക്കഗ്രഹസ്ഥനായ വിഹരണം അനിഷ്ടസംസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ചുട്ടുത്തുകളുടെ രോഗശാന്തിക്കായി ദേവാരാധനം ആയേയമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—സൂര്യനോ ചിങ്ങത്തിൽ നില്ക്കുന്ന മറ്റു ഗ്രഹമോ ദേവകോപകാരണഭൂതനായാൽ പ്രജ്ഞാക്കന്മാരുടെ രോഗത്തിന്നു ശമനമുണ്ടാക്കുവാൻ ചുട്ടാഞ്ചലി മുതലായ കമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ട് ദേവനെ ആരാധിക്കേണ്ടതാണെന്നു പറയണം.

ചന്ദ്രേ വാ തദ്ഗ്രഹസ്ഥേ വാ യവാഗുപ്രതിപാടനം
ദേവാഭിഷേകധാരാമൃതച ദദേവ ചിധീയതാം. ൧൬

അ—ചന്ദ്രനോ തദ്ഗ്രഹസ്ഥനോ അനിഷ്ടസംസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ യവാഗുപ്രതിപാടനവും ദേവർക്കു ശംഖാഭിഷേകധാരാമൃതവും വിധിക്കപ്പെടണം.

സാ—ചന്ദ്രൻ അനിഷ്ടസ്ഥനായാലും ചന്ദ്രക്ഷേത്രത്തിൽ അനിഷ്ടസ്ഥനായ ഗ്രഹം നിന്നാലും കഞ്ഞി, സദ്യ ഇവ നടത്തുകയും ദേവനു ശംഖാഭിഷേകം ധാര മുതലായ അഭിഷേകാദികൾ നടത്തുകയും ആണ് വേണ്ടത്.

ദേവേ ദീപസമുപ്ലവണഞ്ച ഹവനം ഭൗമേ ച തൽക്ഷേത്രഗേ
 ചാന്ദ്രൗ തദ്ഗൃഹഗേ ച നൃത്തകരണം ജീവേ ച തൽക്ഷേത്രഗേ
 കർത്തവ്യം ദ്വിജഭോജനഞ്ച വിതരേദ്ദേവായ ഹോമാദികം
 ശുക്രേ തദ്ഗൃഹഗേ ച രോഗശമനായാനം പ്രദേയം ബഹു.

൧൫

അ—ഭൗമനം തൽക്ഷേത്രഗനം അനിഷ്ടസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ രോഗശമന
 ണിനായി ദേവനിൽ ദീപസമുപ്ലവണവും ഹവനവും കർത്തവ്യമാകുന്നു. ചാന്ദ്രീയും തൽ
 ഗൃഹഗനം അനിഷ്ടസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ നൃത്തകരണവും ജീവനം തൽക്ഷേത്രഗനം
 അനിഷ്ടസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ദ്വിജഭോജനവും കർത്തവ്യമാകുന്നു. ദേവനായിക്കൊ
 ണ്ടു ഹോമാദികത്തെ വിതരണം ചെയ്യുകയും വേണം. ശുക്രനും തദ്ഗൃഹഗനം അനിഷ്ട
 സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ അന്നം പ്രദേയമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ചൊച്ചായോ ചൊച്ചയുടെ രാശിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹമോ ദൈവകോപ
 ണെ സൂചിപ്പിച്ചാൽ ദേവപ്രീതിക്കുവേണ്ടി വിളക്കുവെച്ച് ഗണപതിഹാരം മുതലായവ
 നടത്തുകയും ബുധനോ ബുധക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹമോ ദേവകോപത്തെ സൂചിപ്പി
 ച്ചാൽ ദേവപ്രീതിക്കുവേണ്ടി നൃത്തം ചെയ്യുകയും വ്യാഴമോ വ്യാഴക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന
 ഗ്രഹമോ ദേവകോപത്തെ സൂചിപ്പിച്ചാൽ, ബ്രാഹ്മണർ മുഷ്ഠാനദാനം ചെയ്യുകയും ദേ
 വൻ സ്വർണ്ണം മുതലായവകൊണ്ട് ആഭരണം സമർപ്പിക്കുകയും ശുക്രനോ ശുക്രക്ഷേത്ര
 ണിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹമോ ദേവകോപത്തെ സൂചിപ്പിച്ചാൽ വളരെ അന്നദാനം ചെയ്യുക
 യുംവേണമെന്നും അതിനാൽ രോഗശമനമുണ്ടാകുമെന്നും പറയണം.

മന്ദേ മന്ദഗൃഹസ്ഥേ ചാ വിചരമോ അനിഷ്ടസംസ്ഥിതേ
 നീചാനാമന്നദാനം സ്വാദ്ഭൂതാനഞ്ചാത്തിശാന്തയേ.

൧൬

അ—മന്ദനോ മന്ദഗൃഹസ്ഥനായ വിചരമോ അനിഷ്ടസംസ്ഥിതനായിരിക്ക
 ുമ്പോൾ നീചന്മാർ അന്നദാനവും ഭൂതാനവും ആത്തിശാന്തിക്കായി ഭവിക്കും.

സാ—ശനിയോ ശനീക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹമോ ദേവകോപത്തെ സൂചി
 പ്പിച്ചാൽ നീചന്മാരെ അന്നദാനംകൊണ്ടും ഭൂതാനംകൊണ്ടും തൃപ്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.
 ശനിയുടെ കോപശാന്തിക്കായി വടക്കൻദിക്കുകളിൽ നാഡികൾക്കും തെക്കൻദിക്കുകളിൽ
 പറയ്ക്കും ഭക്ഷണം കൊടുക്കാറുണ്ട്.

ലഗ്നസ്ഥഷ്ട സസത്വപിനാദിഷു ച ദേവതദ്വേപതാനഗ്രഹം
 പ്രഷ്ട്വണ്ണാമഥ ബാധകാലയഗതേ ധർമ്മധിപേ പ്രാക്ചിരം
 തൽകിഞ്ചിൽ സമുപാസ്ത ദൈവതമുഷ്ടയാചക്ഷയാ സംബ്രൂതം
 തൽക്ഷോഭോടസ്തി ഭദ്രജത ദൈവതമദോ ഭൂതാത്ഥകിത്യാദിശേൽ.

൧൭

അ—ഇനാദികൾ സത്തുകളോടുകൂടി ലഗ്നസ്ഥന്മാരായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രഷ്ടാക്ക
 ന്മാർ തദ്വേപതാനഗ്രഹത്തെ വദിക്കണം. അനന്തരം ധർമ്മധിപൻ ബാധകാലയഗത
 നായിരിക്കുമ്പോൾ ഏതോ ഒരു ദൈവതത്തെ മുഖ്യ വളരെക്കാലം ഉപാസിച്ചിട്ടു ഇപ്പോൾ
 അതിന്റെ ഉപേക്ഷ ഹേതുവായി തൽക്ഷോഭം ഭവിക്കുന്നു. ഈ ദൈവതത്തെ ഭൂതന്തി
 നായി ഭജിക്കണം എന്നിങ്ങനെ ആദേശിക്കണം.

സാ—സൂർയാദികളിൽ ഒരു ഗ്രഹം ഒരു പൂർവ്വഗ്രഹത്തോടുകൂടി ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ
 ആ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ട് പറയേണ്ട ദേവന്റെ സഹായം പ്രഷ്ടാക്കന്മാർക്കുണ്ടെന്നു പറയ
 ണം. ഒൻപതാംഭാവധിപൻ ബാധാരാശിയിൽ നിന്നാൽ ഒരു ദേവനെ മുൻപേ ഏറെ
 കാലം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി സേവിച്ചിരുന്നു എന്നും ഇപ്പോൾ ആ ദേവോപാസനത്തെ ആ
 ചരിക്കുന്നില്ലെന്നും അതിനാൽ ആ ദേവന്റെ കോപം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും പറയ
 ണം. കോപശമനം വരുത്തുന്നതിന്നും രോഗാദ്യനിഷ്ഠം മാറി ആരാഗ്യാദ്യൈശ്വര്യം വ
 ഭവിക്കുന്നതിന്നുമായി ഈ ദേവനെ ഭജിക്കേണ്ടതാണെന്നു നിർബന്ധമായി പറയണം.

ബാധകാദ്യഹിതസ്ഥാനനാമ ചാദാർഹഗേ ഗ്രഹം
 തത്ത്വദൈവതക്ഷോഭസ്തദ്വേപസ്വപസ്താപഹാരത്.

൧൮

അ—ബാധകാദ്യനിബന്ധനാനുസാരം ഗ്രഹം ചാലാർത്ഥമായിരിക്കുമ്പോൾ ദേവസ്വത്തിന്റെ അപഹാരം ഹേതുവായിട്ട് തത്തുല്യവതകോപം ഭവിക്കും.

സാ—ബാധകാധിപനോ അഷ്ടമം മുതലായ അറിഷ്ടഭാവങ്ങളുടെ അധിപനോ രണ്ടാംഭാവത്തിലോ പതിനൊന്നാംഭാവത്തിലോ നിന്നാൽ ആ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു പാ യാവുന്ന ദേവന്റെ കോപമുണ്ടെന്നും അതിനു കാരണം ആ ദേവന്റെ ധനത്തെ അപഹ രിച്ചതാണെന്നും പറയണം. ആ ധനത്തിന്റെ ധാതുമൂലജീവാദികളെ അടുത്ത പദ്യം കൊണ്ടു പറയുന്നു.

ഹേതുല്യാതുരുടാഹുതശ്ചാഗ്രഹേ ധാതുഗ്രഹേ ചോദിതേ
മൂലം മൂലഖഗേ സ്ഥിരേ ദിതനുഭേ ജീവാത്മാ ജീവാഗ്രഹേ
മൂലം ഭൂമിമഹീതഹാദ്യമുദിതം ഹേമാദയോ ധാതചോ
ജീവാമന്ത്യാപതുഷ്പേപ്രഭൃതന്യോ മാശേഷ സമാനാശ്ച തേ. ൧൧

അ—ചരഗ്രഹമോ ധാതുഗ്രഹമോ ഉദിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ധാതു ഹേതുവായിട്ട് ഉദാഹൃതമാകുന്നു. സ്ഥിരമോ മൂലഖഗമോ ഉദിതമായിരിക്കുമ്പോൾ മൂലം ഹേതുവായിട്ട് ഉദാഹൃതമാകുന്നു. ദിതനുഭമോ ജീവാഗ്രഹമോ ഉദിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ഹേതു ജീവനാ ണെന്നു് ഉദിതമാകുന്നു. ഭൂമിമഹീതഹാദ്യം മൂലമെന്നു് ഉദിതമാകുന്നു. ഹേമാദികൾ ധാ തുക്കളെന്നു് ഉദിതമാകുന്നു. മന്ത്യാപതുഷ്പേപ്രഭൃതികൾ ജീവങ്ങളെന്നു് ഉദിതങ്ങളാകുന്നു. അതുകൾ രാശിക്കും സമാനങ്ങളായി ഭവിക്കും.

സാ—കഴിഞ്ഞ പദ്യത്തിൽ ധനാപഹരണം നിമിത്തം ദേവകോപം പറഞ്ഞുവ ല്ലോ. ആ ധനം ഇന്നത്രപത്തിലുള്ളതാണെന്നു പറയുന്നു. ചരരാശി ലഗ്നമായി വരി കയോ ലഗ്നത്തിൽ ധാതുകാരകനായ ഗ്രഹം വരികയോ ചെയ്താൽ അപഹരിച്ച ദേവന് നും ധാതുരൂപമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു പറയണം. സ്ഥിരരാശി ലഗ്നമാകുകയോ മൂലകാരക നായ ഗ്രഹം ലഗ്നത്തിൽ വരികയോ ചെയ്താൽ മൂലദ്രവ്യത്തിന്റെ അപഹരണം നിമിത്ത മാണു് ദേവകോപമുണ്ടായതെന്നും പറയണം. ഉഭയരാശി ലഗ്നമായാലും ജീവകാരക നായ ഗ്രഹം ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാലും ജീവധനനിമിത്തം ദേവകോപത്തെ പറയണം. ഭൂമി വൃക്ഷങ്ങൾ സസ്യങ്ങൾ മുതലായവ മൂലദ്രവ്യങ്ങളും സ്വർണ്ണം വെള്ളി മുതലായ ചോ ഹാദികൾ ധാതുദ്രവ്യങ്ങളും മനുഷ്യർ പതുക്കൾ മുതലായവ ജീവദ്രവ്യങ്ങളുമാണു്. ജീവ ദ്രവ്യങ്ങളെ അതാതുരാശിക്കു തുല്യങ്ങളായി വിചാരിക്കണം. മേടം രാശിക്കൊണ്ടു് ആറും ഇടവംകൊണ്ടു കാളയും മിഥുനംകൊണ്ടു മനുഷ്യരും ഇങ്ങിനെ ഏതെന്ന അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ജീവേ ഹേതൗ തപാത്മനാ കല്പിതാനാം
പശപാദീനാമീശാമന്ത്യാപ്രദാനാൽ
കോപോ ദേവന്യുപാഹൃത്യാഥ തേഷാം
ജീവാർത്ഥം വാഗ്ധ്വിതാനുപ്ലബ്ധാ. ൧൨

അ—ജീവാൻ ഹേതുവായിരിക്കുമ്പോൾ ഈശ്വരനു് ആത്മാവുണ്ടൊരു കല്പിതങ്ങ ലായ പശപാദികളുടെ അപ്രദാനം ഹേതുവായോ അല്ലെങ്കിൽ അതുകൾക്കു് അപഹൃതി ഹേതുവായോ ജീവനുവേണ്ടി വാഗ്ധ്വിതാനുപ്ലബ്ധം ഹേതുവായോ ദേവന്റെ കോപം വാ ച്യമാകുന്നു.

സാ—ദേവകോപത്തിനുള്ള കാരണം ജീവധനമാണെന്നു വന്നാൽ ദേവസ്വനി ധിയിൽ സമുപ്തിക്കുമെന്നു നിശ്ചയിച്ച പതുക്കൾ മുതലായ ജന്തുക്കളെ സമുപ്തിക്കായ്ക കൊണ്ടു അല്ലെങ്കിൽ പതുക്കൾ മുതലായ ദേവസ്വത്തിനെ കൈവശപ്പെടുത്തുകയാലോ അതു മനുഷ്യർ മുതലായ ജീവജന്തുക്കളുടെ സംരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ദേവനു വഴിപാടു നടത്താമെന്നു പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു നടത്തായ്കയാലോ ആണു് ദേവൻ കോപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു പറയണം.

ധാതൗ ഹേതൗ ദേവഹേമാദ്യദാനാൽ
സ്വീകാരാലോ ദേവസംബന്ധിനോടസ്യ

മൂലമേതെ ഭൂമിയാന്യാദികാനാം
കോപോ ദേവസ്യാപഹാരാദ്യവദ്യൈഃ.

൨൩

അ—ധാതു ഹേതുവായിരിക്കുമ്പോൾ ഭേദഹേമാദ്യഭാഗം ഹേതുവായോ ദേവസംബന്ധിയായ ഇതിന്റെ സ്വീകാരം ഹേതുവായോ ദേവന്റെ കോപം ഭവിക്കുന്നു. മൂലം ഹേതുവായിരിക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയാന്യാദികളുടെ അപഹാരാദ്യവദ്യങ്ങൾ ഹേതുവായി ദേവന്റെ കോപം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ധാതുദ്രവ്യമാണ് ദേവകോപത്തിനു കാരണമെന്നു കാണുന്നപക്ഷം ദേവന് ദേവസന്നിധിയിൽ സമപ്പിക്കേണ്ടതായ സ്വപ്നം മുതലായ ധാതുപദാരഥങ്ങളെ സമപ്പിക്കാഞ്ഞിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ ദേവന്റെ വക്താവായ സ്വപ്നാഭിപദാരഥങ്ങൾ അപഹരിക്കുകൊണ്ടോ ആണ് ദേവകോപം സംഭവിക്കുക എന്നു പറയണം. മൂലദ്രവ്യം ദേവകോപകാരണമായി വന്നാൽ ദേവനെ സംബന്ധിച്ച ഭൂമി ധാന്യം മുതലായവയെ അപഹരിക്കുകയോ ഈവക ദ്രവ്യങ്ങൾ ദേവനു സമപ്പിക്കേണ്ടതു സമപ്പിക്കായ്കയാലോ ദേവകോപത്തിന് ഇടവന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറയണം.

ചന്ദ്രാരഹ്യ പിതാഃ സൃഷ്ടുശ്ചൈവ ജ്ഞായ്വേവ ചരാദന്തഃ
ധാതുർമ്മുഖശ്ച ജീവാശ്ച ക്രമണ ഗ്രഹരാശയഃ.

൨൪

അ—ചന്ദ്രാരഹ്യസിതന്മാരും സൃഷ്ടുശ്ചന്മാരും ജ്ഞായ്വന്മാരും ചരാദികളുമായ ഗ്രഹരാശികൾ ക്രമത്താലേ ധാതുവും മൂലവും ജീവനുമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ചന്ദ്രൻ ചൊല്ലാ ശനി രാഹു ഈ നാലു ഗ്രഹങ്ങളും മേടം കർക്കടകം തുലാം മകരം ഈ നാലു രാശികളും ചാതുക്കളാണ്. ആദിത്യൻ ശുക്രൻ ഈ രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങളും ഇടവം ചിങ്ങം വൃശ്ചികം കുംഭം ഈ നാലു രാശികളും മൂലങ്ങളാണ്. ബുധൻ വ്യാഴം ഈ രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങളും മിഥുനം കന്നി ധനുസ്സ് മീനം ഈ നാലു രാശികളും ജീവങ്ങളാണ് ഇങ്ങിനെ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും രാശികളുടേയും ധാതുമൂലജീവഭേദങ്ങളെ അറിഞ്ഞു് മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

വാ—അത്ര കൃഷ്ണീയം.

അ—ഇവിടെ കൃഷ്ണീയം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ധാതുവിനേയും മൂലത്തേയും ജീവനേയും ചിന്തിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ കൃഷ്ണീയവചനത്തെക്കൂടി കാണിക്കുന്നു.

ചന്ദ്രാരോരഗസൗരൈർലാതുർമ്മുലം കിലാക്ശുക്രാഭ്യാം
ജീവോ ജീവബുധാഭ്യാം മേഷാശപിന്യാദി ധാതപാദി-ഇതി.

അ—ധാതു ചന്ദ്രാരോരഗസൗരന്മാരെക്കൊണ്ടും മൂലം അക്ഷതുകന്മാരെക്കൊണ്ടും ജീവൻ ജീവബുധന്മാരെക്കൊണ്ടും ചിന്ത്യാമാകുന്നു. മേഷാശപിന്യാദി ധാതപാദിയായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ചന്ദ്രൻ ക്ഷമൻ രാഹു ശനി ഇവർ ധാതുദ്രവ്യകാരകന്മാരാകുന്നു. ആദിത്യനും ശുക്രനും മൂലദ്രവ്യകാരകന്മാരാകുന്നു. ബുധനും വ്യാഴവും ജീവദ്രവ്യകാരകന്മാരാണ്. മേടം ധാതുരാശിയും ഇടവം മൂലരാശിയും മിഥുനം ജീവരാശിയും ഇങ്ങിനെതന്നെ കർക്കടകം മുതലും വിചാരിച്ചുകൊൾക. ഇതുപോലെതന്നെ അശ്വതി ധാതുനക്ഷത്രമെന്നും ഭരണി മൂലനക്ഷത്രമെന്നും കാർത്തിക ജീവനക്ഷത്രമെന്നും ഇങ്ങിനെ രോഹിണിതുടങ്ങിയും വിചാരിച്ചുകൊൾക.

വാ—അത്ര ഗുണമാന്തരം.

അ—ഇവിടെ ഗുണമാന്തരം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഈ ചിന്തിച്ചുവരുന്ന വിഷയത്തിൽ മറ്റൊരു ഗുണത്തിലെ വചനംകൂടി കാണിക്കുന്നു.

ജീവോ ജീവന വാച്യഃ ക്ഷിതിസുതഥണിനു ധാതുഭു സർവ്വപക്ഷേ
 ധാതുർമ്മൂലം വികല്പാഭാവിതനയൈ ദേവ ച ധത്തേ ദേവഞ്ച
 ജീവോ മൂലഞ്ച തദാദ് ബുധഭൂതനയൈ ധാതുജീവൈ ശശാങ്കോ
 ധാതുർമ്മൂലം ച ജീവഃ ക്രമശ ഇഹ മതാ മാശയോ വൈ ചമാദ്യഃ-

ഇതി. ൨൩

അ—ജീവനെക്കൊണ്ട് ജീവൻ വാച്യമാകുന്നു. സർവ്വപക്ഷത്തിലും ക്ഷിതിസുതഥണികൾ ധാതുന്മേലായി ഭവിക്കുന്നു. രവിവിതനയന്മാർ വികല്പത്തെ ആശ്രയിച്ചു ധാതുവായും മൂലമായും ഭവിക്കുന്നു. ഇരുവരും ദേവത്തെ ധരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ ബുധഭൂതനയന്മാർ ജീവനും മൂലവുമായിഭവിക്കുന്നു. ശശാങ്കൻ ധാതുജീവന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. ഇവിടെ ചരാദ്യങ്ങളായ രാശികൾ ക്രമേണ ധാതുവും മൂലവും ജീവനും എന്നു മതങ്ങളാകുന്നു.

സാ—വ്യാഴത്തിനെക്കൊണ്ട് ജീവസാധനത്തെ വിചാരിക്കണം. ചൊവ്വയെക്കൊണ്ടും രാഹുവിനെക്കൊണ്ടും ധാതുപദാർത്ഥത്തെ പറയണം. ഇതിന് എല്ലാ ആചാര്യന്മാരും അഭിപ്രായം അനുകൂലമാണ്. ആദിത്യനെക്കൊണ്ട് ധാതുവും ശനിയെക്കൊണ്ട് മൂലഭൂവുവും വിചാരിക്കണം. വേദാന്ത പക്ഷത്തിൽ ആദിത്യനെക്കൊണ്ടുതന്നെ ധാതുമൂലങ്ങളേയും അതുപോലെ ശനിയെക്കൊണ്ടും പറയാം. ബുധൻ ജീവകാരകനും ശുക്രൻ മൂലകാരകനുമാണ്. ജീവകാരകത്വവും മൂലകാരകത്വവും ബുധശുക്രന്മാർക്ക് ഇരുവർക്കും പറയാമെന്നു മറ്റു ചിലർക്കു അഭിപ്രായം. ചന്ദ്രൻ ധാതുകാരകത്വവും മൂലകാരകത്വവും ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഒന്നിലധികം കാരകത്വമുള്ള ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് അവർ നില്ക്കുന്ന രാശികളുടേയും ഭൂമിയോഗാദികളുള്ള ഗ്രഹങ്ങളുടേയും കാരകത്വത്തോടു യോജിപ്പിച്ചു നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളണം. ചരരാശി ധാതുവും സ്ഥിരരാശി മൂലവും ഉഭയരാശി ജീവനുമാണ്. ഇങ്ങിനെ ഇവിടെ ഗ്രന്ഥാന്തർവചനം അവസാനിച്ചു.

വാ—ഏതദീശപരകോപനിത്ര പണവിഷയം.

അ—ഇത് ഇശ്വരപരകോപനിത്രപണവിഷയമാകുന്നു.

സാ—“ദൈവാനുകൂല്യം പ്രതികൂലതാം വാ” എന്നു തുടങ്ങി ഇവിടംവരെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇശ്വരപരകോപവും മറ്റും ചിന്തിക്കാനുള്ള ക്രമങ്ങളാണ്.

ധർമ്മദൈവകൃതാ ബാധാ തദനു പ്രോച്യതേഽത്ര തു
 അഷ്ടാംഗം ഭാദിദിഗ് പദ്യൈസ്തത്വിദാ ചാപഗദ്യതാം.

൨൪

അ—അനന്തരം ധർമ്മദൈവകൃതയായ ബാധയെ പ്രവചിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ അഷ്ടാംഗം ഭാദിദിഗ് പദ്യൈസ്തത്വിദാ ചാപഗദ്യതാം.

സാ—ഇനി ധർമ്മദൈവകോപത്തെ ചിന്തിക്കേണ്ട രീതി പറയപ്പെടുന്നു. ധർമ്മദൈവത്തെ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ആ ദേവൻ ഇന്നതാണെന്നു ദേവദേവത്തെ വിധിച്ച ഘട്ടത്തിലുള്ള “അഷ്ടാംഗമുഖഭാഗ്യാതാഖിലഗ്രഹേഷു” ഇത്യാദി പദ്യങ്ങളനുസരിച്ചുതന്നെ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

ബാധാധീശ ഗതപതി സുഖം ബാധകസ്ഥാനസംസ്ഥ
 വേശ്വേശ വാ സുഖപതിഗൃഹാധിഷ്ഠിതേ ബാധകേശ
 വേശ്വേശ വാച്യമുകഗ്രഹനേ ധർമ്മദൈവസ്യ ബാധാ
 വാച്യം പ്രഷ്ടഃ പുനരധികതാ ചക്ഷണാധികൃതോഽസ്യഃ.

അ—ബാധാധീശൻ സുഖത്തെ ഗതവാനായോ വേശ്വേശൻ ബാധകസ്ഥാനസംസ്ഥാനായോ ബാധകേശൻ സുഖപതിഗൃഹാധിഷ്ഠിതനായോ വേശ്വേശൻ അമുകഗ്രഹനായോ ഇരിക്കുമ്പോൾ പ്രഷ്ടാവിനു ധർമ്മദൈവത്തിന്റെ ബാധ വാച്യയായി ഭവിക്കുന്നു. ചക്ഷണാധികൃതം ഹേതുവായി ഇതിന്റെ അധികത വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ബാധകാധിപൻ നാലാംഭാവത്തിൽ നിന്നാലും നാലാംഭാവാധിപൻ ബാധാശാശിയിൽ നിന്നാലും ബാധകാധിപൻ ൪-ാംഭാവാധിപന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നും

ലും നാലാംഭാവധിപൻ ബാധകാധിപന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാലും ധർമ്മദൈവകോപമുണ്ടെന്നു പറയണം. ഈ നാലു യോഗങ്ങളിൽ ഒന്നുകൊണ്ടുതന്നെ ധർമ്മദൈവകോപത്തെപ്പറയാം. ഒന്നിലധികം യോഗങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ കോപത്തിൽ ആധിക്യമുണ്ടെന്നു പറയണം.

ചതുർത്ഥനാമസ്യ തു ദൈവതം യ-
ത്തസ്യാനുരൂപം ഖലു ധർമ്മദൈവം
തൽപ്രീതയേ യൽ ക്രിയതേ സ പുഷ്പൈഃ
പൂജാദികം തത്തു വിധേയമത്ര.

൨൯

അ—ചതുർത്ഥനാമന്റെ ദൈവതം യാതൊന്നോ ധർമ്മദൈവം അതിന്നനുരൂപമാകുന്നു. തൽപ്രീതിക്കായി പൂച്ചന്മാരാൽ യാതൊരു പൂജാദികം ചെയ്യപ്പെടുന്നുവോ ഇവിടെയും അതുതന്നെ വിധേയമാകുന്നു.

സാ—നാലാംഭാവധിപനെക്കൊണ്ടു് “അക്ലേശ്ശംഭുരഭാംഹുത” എന്നാദിയായ പദ്യാനുസരിച്ചു് ഏതൊരു ദേവനെയാണോ ചിന്തിക്കേണ്ടതു്; ആ ദേവനാണു് ധർമ്മദൈവമെന്നു പറയണം. “തസ്യാനുരൂപം” എന്നുള്ള ഭാവംകൊണ്ടു് നാലാംഭാവധിപൻ ആദിത്യനാണെങ്കിൽ ശൈവവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടതാണു് ധർമ്മദൈവമെന്നും വ്യാഴമാണെങ്കിൽ വൈഷ്ണവവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടതാണെന്നും മറ്റും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം. ആ ധർമ്മദൈവ പ്രീതിക്കായി തങ്ങളുടെ പൂവന്മാർ പൂജ മുതലായ ഏതെല്ലാം കർമ്മങ്ങളാണോ അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നതു് അപ്രകാരം ഇനിയും അനുഷ്ഠിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു പറയണം.

കോപേ ഹേതുഃ പ്രതിവിധിമമുച്യാപി യോ ദേവതാനാം
പൂർവ്വം പ്രോക്തഃ സ ഇഹ സുധിയാ യോജനീയോഽപി യോജ്യഃ
ബാധാസംസ്ഥേ ശശിനി ച രഖേ ധർമ്മദൈവസ്യ ബാധാ
വാച്യോ ഭക്ത്യാ പ്രതിസമമിദം പൂജനീയം സമുദൈവ്യ.

൩൦

അ—ദേവതകളുടെ കോപത്തിൽ മുൻപേ പ്രോക്തമായ ഹേതുവും ഇതിന്റെ പ്രതിവിധിയും യാതൊന്നോ ഇവിടെ യോജനീയമായ അതു് സുധിയാൽ യോജ്യമാകുന്നു. ശശിയോ രവിയോ ബാധാസംസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോഴും ധർമ്മദൈവത്തിന്റെ ബാധ വാച്യയാകുന്നു. ഇതു് ഭക്തിയോടുകൂടെ സമതോരം സമുദാിക്കായി പൂജനീയമാകുന്നു.

സാ—ദേവകോപത്തിനുള്ള കാരണവും അതിന്റെ പ്രതിശാന്തിയും മുൻപേ പറഞ്ഞുവെല്ലാം. ആ ന്യായമനുസരിച്ചുതന്നെ ധർമ്മദൈവകോപത്തിന്റെ കാരണവും അതിന്റെ പ്രതിശാന്തിയേയും ഇവിടെ യോജിക്കത്തക്ക ഘട്ടത്തിൽ യോജിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. വിശേഷിച്ചു് ആദിത്യനോ ചന്ദ്രനോ ബാധാശയിൽ വന്നാലും ധർമ്മദൈവകോപം പറയാം. സാമാന്യേന ധർമ്മദൈവകോപശമനാന്തിനായി ആണ്ടുതോറും ഭക്തിസമേതം പൂജാദികൾ നടത്തി അവരെ സേവിച്ചുകൊള്ളണം. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഐശ്വര്യസമൃദ്ധി മുതലായ ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടാകും.

വാ—എതലധർമ്മദൈവബാധാനിരൂപണവിഷയം.

അ—ഇതു് ധർമ്മദൈവബാധാനിരൂപണവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ദേവകോപനിരൂപണത്തിനുശേഷം ഇതുവരെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ധർമ്മദൈവകോപത്തെ ചിന്തിക്കേണ്ട രീതിയാണു്.

വാ—അഥ സപ്തബാധാനിരൂപ്യതേ.

അ—അനന്തരം സപ്തബാധാനിരൂപിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനി സപ്തകോപത്തെ ചിന്തിക്കേണ്ട രീതി പറയപ്പെടുന്നു.

ജീവസ്സൻ ബാധകേഷശാ വ്യയമുതിമിപുരോ യദ്യഹഃ കേന്ദ്രനംസ്ഥഃ
സപ്താണാമുത്തമാനാം യദി സ സുമഹദ്യന്മാദികേന്ദ്രോഽധമാനാം

പീഡാ വാചുധാമ ബാധാ ഭവനമുപഗമത ചോരമത സപ്തബാധാ
തേഷാംഹീനോത്തമതപഃശരീദി നകമയോജ്യാഗവീക്ഷാദിഭിസ്സുഗ്രാൽ

അ—ജീവൻ ബാധകേശനായി സന്നായി വ്യയച്ചിരിപ്പുകനായി അഹിയുടെ
കേന്ദ്രസംസ്ഥനായി ഭവിക്കുന്നു എന്നിൽ ഉത്തമങ്ങളായ സപ്തങ്ങളുടെ പീഡ വാചുധായി
ഭവിക്കുന്നു. ആ സുരഗുരു മാന്ദികേന്ദ്രത്തിൽ സ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു എന്നിൽ അധമ
ങ്ങളായ സപ്തങ്ങളുടെ ബാധ വാചുധാകുന്നു. അനന്തരം ഉരഗൻ ബാധാവേഗത്തെ
ഉപഗമനായിരിക്കുമ്പോഴും സപ്തബാധ വാചുധായി ഭവിക്കുന്നു. ശരീദിനകരന്മാരുടെ
യാഗവീക്ഷാദികൾക്കൊന്നു അവരുടെ ഹിനോത്തമതപം ചിന്ത്യമാകുന്നു.

സാ—വാഴം ബാധകാലിപനായി ആര്യ ഏത് പന്ത്രണ്ടു ഈ ഭാവങ്ങളിൽ
നില്ക്കുകയും ആ പന്ത്രണ്ടിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ രാഹു വരികയും ചെയ്താൽ ഉത്തമങ്ങളായ
സപ്തഭാവങ്ങളുടെ കോപമുണ്ടെന്നു പറയണം. വാഴം ബാധകാലിപനായി ഇതിക
രണ്ടു കേന്ദ്രത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞവണ്ണം ആര്യ ഏത് പന്ത്രണ്ടു ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ
അധമങ്ങളായ സപ്തഭാവങ്ങളുടെ കോപമുണ്ടെന്നു പറയണം. ചിന്നിട്ട് രാഹു ബാ
ധാശാരിയിൽ വന്നാലും സപ്തകോപത്തെ പറയാം. ഈ രാഹുവിന് ആദിത്യന്റെ
യോഗമുണ്ടി മുതലായവ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഉത്തമസപ്തങ്ങളാണെന്നും ചന്ദ്രന്റെ യോഗമുണ്ടാ
കുകകളണ്ടെങ്കിൽ അധമസപ്തങ്ങളാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

മാഹേ.൭ ബാധകഷ്ടവൃതസ്യാപഗതേ കാർത്യാ

ബലിഃ പ്രീതയേ

വേഗ്ഗുഹ്യം ലഭ്യ ചിത്രകൂടകരണം ഗാന-

ക്രിയാ റിഃഫഗേ

ലഗ്നസ്ഥ ച സുധാപയോവിതരണം നൃത്ത-

ക്രിയാ ചാസ്തദേ

സ്ഥാനേഷപഷപവി കീർത്തനാൽ പ്രതിവിധിർബാധോ-

പുതാം ഭോഗിനാം.

൩൨

അ—രാഹു ബാധകഷ്ടവൃതസ്യാപഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രീതിക്കായിട്ട് ബലി
കാർത്ഥമായി ഭവിക്കുന്നു. വേഗ്ഗുഹ്യനായിരിക്കുമ്പോൾ ചിത്രകൂടകരണം കാർത്ഥമായി ഭവിക്കു
ന്നു. റിഃഫഗനായിരിക്കുമ്പോൾ ഗാനക്രിയ കാർത്ഥമായി ഭവിക്കുന്നു. ലഗ്നത്തിലും അസ്ത
ത്തിലും സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ സുധാപയോവിതരണം കാർത്ഥമാകുന്നു അസ്തഗ്ന
യിരിക്കുമ്പോൾ നൃത്തക്രിയയും കാർത്ഥമാകുന്നു. ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രതിവിധിയുടെ
കീർത്തനം ഹേതുവായി ഭോഗികളുടെ ബാധ വചിക്കപ്പെടണം.

സാ—രാഹു ബാധാശാരിയിലോ പത്തിലോ അഷ്ടമത്തിലോ ആദിലോ നി
ന്നാൽ സപ്തകോപമുണ്ടെന്നും രാശിശാരികായി സപ്തബലി നടത്തണമെന്നും പറയണം.
രാഹു നാലിൽ നിന്നാൽ ചന്ദ്രകൂടം കെട്ടിട്ട് പ്രതിഷ്ഠ മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തി സ
പ്തകോപശമനം വരുത്തണമെന്നും രാഹു പന്ത്രണ്ടുഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ സപ്തപ്രാട്ട്
നടത്തി സപ്തപ്രീതി വരുത്തണമെന്നും രാഹു ഏഴിലോ ലഗ്നത്തിലോ നിന്നാൽ നൂറു
പാലും നടത്തി സപ്തകോപശാരി വരുത്തിക്കൊള്ളണമെന്നും പറയണം. രാഹു ഏഴിൽ
നിന്നാൽ സപ്തപ്രാട്ടതന്നെ നടത്തിയാലും മതി. ലഗ്നം നാലു ആര്യ ഏത് പത്തു ഏഴ്
പന്ത്രണ്ടു ഈ ഭാവങ്ങളിൽ രാഹുവിന്റെ സ്ഥിതി വന്നാൽ പ്രതിശാന്തി ചെയ്യണമെന്നാ
ണല്ലോ ഇവിടെ വിധിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞ ഭാവങ്ങൾ രാഹുവിന്
അനിഷ്ടങ്ങളാണെന്ന് ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്.

സ്ഥാനേഷപപൃഖിലേഷ സപ്തബലിഭേദോദീർച്ചതാം വാ പുന-
സ്തൃപുന്ത്യത്തമഭോഗിനസ്തു ബലിനാ നീചാസ്തു ഗാനാദിഭിഃ

സമാധാനം ബാധിക്കാത്ത തുഷ്ടികരണം വക്തവ്യമേവം ഹി വാ
സപ്തപ്രീതിരവശ്യമേവ കരണീയാരോഗ്യപുത്രാപ്തേ.

൩൩

അ--അവിചാരികമായ സ്ഥാനങ്ങളിലും സുസ്ഥലിതനെ ഉദീരണം ചെയ്യപ്പെട്ട കയും ചെയ്യാം. ഉത്തമഭോഗികൾ ബലി ഹേതുവായിട്ട് തൃപ്തനായി ഭവിക്കുന്നു. നീ ചങ്ങലയ ഭോഗികൾ ഗാനംകൊണ്ടു് തൃപ്തനായി ഭവിക്കുന്നു. സപ്തമാർക്കും ബലികർമ്മം തുഷ്ടികരണമെന്നു് വ്യക്തവ്യമാകുന്നുവല്ലോ. ആരോഗ്യപുത്രാപ്തിക്കായി സപ്തപ്രീതി അവശ്യമായി കരണീയമാകുന്നു.

സാ--രാജ്യം ഏതുസ്ഥാനത്തുനിന്നാലും ശരി സുസ്ഥലി നടത്തി പ്രീതിവൃത്തേണ്ടതാണെന്നു പറയണം. അനിഷ്ടങ്ങളായ ഭാരോ ഭാവങ്ങളേയും അവിടെ നിന്നാലുള്ള പ്രതിവിധികളേയും കഴിഞ്ഞ പട്ടംകൊണ്ടു് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആ അനിഷ്ടഭാവങ്ങളിലെ ചില നിന്നാലും ബലി നടത്തി സന്തോഷിപ്പിക്കണമെന്നാണു് ഇതിന്റെ സാരം. ഉത്തമഭോഗികളെ സുസ്ഥലി നടത്തിയും നീചസപ്തങ്ങളെ സുസ്ഥലി നടത്തിയും സന്തോഷിപ്പിച്ചു വരാറുണ്ടു്. ഉത്തമനീചഭേദംകൂടാതെ ബലികർമ്മം എല്ലാ സപ്തങ്ങളുടേയും പ്രീതിക്കു് വിശേഷമാണെന്നു് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ആരോഗ്യം സന്താനപ്രാപ്തി മുതലായവയുടെ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകണമെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും സപ്തപ്രീതി സമാധിക്കേണ്ടതാണു്. സപ്തകോപമുണ്ടായാൽ രോഗദുഃഖം സന്താനനാശം മുതലായ അനിഷ്ടങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നു സിദ്ധമാണല്ലോ.

അഞ്ചാം ചരഗ കിശോരമണിനാം നാശരാടസുഖം ചാലഗ
ലഗനസ്ഥ തദിദം ദ്രവം സ്ഥിരഗതേ ബാധാകരോ ഭൂതമാം
കൃതപാണ്ഡവവായശ്ച നീചമണിനാം താമ്രേണ മേഘനാ മുദേ
ദേവാരോശാതമഭഭാമിനാം തദി നഗാ നഷ്ടാശ്ച താൻ സ്ഥാപയേൽ.

അ--അസുരൻ ചരഗനായിരിക്കുമ്പോൾ അണ്ഡങ്ങളുടെ നാശവും അസുരൻ ചാലഗനായിരിക്കുമ്പോൾ കിശോരമണികളുടെ നാശവും അസുരൻ ലഗനസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ ആ ഈ ദ്രവവും അസുരൻ സ്ഥിരഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഭൂതകളുടെ നാശവും ബാധാകരമായി ഭവിക്കുന്നു. നീചമണികളുടെ മുത്തിനായി താമ്രംകൊണ്ടുള്ള അരികളും അണ്ഡങ്ങളും ഭേദങ്ങളാകുന്നു. ഉത്തമഭോഗികളുടെ മുത്തിനായി ഹേമംകൊണ്ടുള്ള അണ്ഡങ്ങളും അരികളും ഭേദങ്ങളാകുന്നു. നഗങ്ങളെ നഷ്ടങ്ങളായി ഏകിൽ അതുകളെ സ്ഥാപിക്കയും വേണം.

സാ--മേല്പറഞ്ഞ ന്യായ മനുസരിച്ചു് സപ്തകോപമുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ ആ രാജ്യലഗ്നത്തിൽ ചരരാശിയിലാണു നില്ക്കുന്നതു് ഏകിൽ സപ്തത്തിന്റെ മുട്ടകൾ നശിപ്പിച്ചതാണു് സപ്തകോപത്തിനു കാരണമെന്നും രാജ്യ ലഗ്നത്തിൽ ഉഭയരാശിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഏകിൽ സപ്തത്തിന്റെ കുട്ടികളെ നശിപ്പിച്ചതാണു് സപ്തകോപത്തിനു കാരണമെന്നും പറയണം. രാജ്യ സ്ഥിരരാശിയിൽ നിന്നാൽ സപ്തക്കാവിൽനിന്നും വൃക്ഷനാശം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നും തന്നിമിത്തം സപ്തകോപമുണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നും പറയണം. നീചസപ്തങ്ങളുടെ കേടാ മാണുള്ളതെങ്കിൽ അണ്ഡനാശപരിഹാരമായി മുട്ടകളുടേയും സപ്തനാശപരിഹാരമായി സപ്തങ്ങളുടേയും പ്രതിമ ചെയ്യുകൊണ്ടു് ചെയ്തിച്ചു് സപ്തക്കാവിലോ സപ്തദൈവതങ്ങളുടെ മൂലസ്ഥാനമായ സ്ഥലത്തോ സമർപ്പിക്കണം. ഉത്തമസപ്തങ്ങളുടെ കോപമാണെങ്കിൽ സ്വപ്നംകൊണ്ടു് സപ്തങ്ങളേയും മുട്ടകളേയും ചെയ്തിച്ചു് മേല്പറഞ്ഞവണ്ണം സപ്തദൈവസ്ഥാനത്തു സമർപ്പിക്കണം. വൃക്ഷങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചിട്ടു് ഏന്നു കണ്ടാൽ ആ വൃക്ഷങ്ങളെത്തന്നെ വെച്ചു പിടിപ്പിക്കയും വേണം.

ഏകാദശ ചരേ ലഗ്നേ ചാലേ സപ്തസ്ഥിരനവ

അഞ്ചാം ഹി ചാഹയശ്ചേതി സമ്പ്രദായവിദാം വചഃ.

അ--ചരം ലഗ്നമായിരിക്കുമ്പോൾ അണ്ഡങ്ങളും അരികളും പതിനൊന്നും സ്ഥിരം ലഗ്നമായിരിക്കുമ്പോൾ ഒൻപതും ചാലം ലഗ്നമായിരിക്കുമ്പോൾ ഏഴും ഉണ്ടെന്നു സമ്പ്രദായവിത്തുകളുടെ വചസ്സു് ഭവിക്കുന്നു.

൧൯

സാ—ലഗ്ന ചരരാശിയാണെങ്കിൽ സൂർ്യപ്രീതിക്കായി പതിനൊന്നു മുട്ടകളുടേയും പതിനൊന്നു സൂർയ്യങ്ങളുടേയും പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കിപ്പോവേണം സമർപ്പിക്കേണ്ടതു്. സ്ഥിരരാശി ലഗ്നമായാൽ ഒൻപതുവീതവും ഉഭയരാശി ലഗ്നമായാൽ ഏഴുവീതവും ആണു് വേണ്ടതു്. വൃക്ഷനാശമുണ്ടായാൽ ഈ സംഖ്യ അനുസരിച്ചുതന്നെ വൃക്ഷങ്ങളും വെച്ചു പിടിപ്പിക്കണം.

രാഹുർമാന്ദിയുതസ്തദസ്തനവമാപത്യസ്ഥിതോ വാ യദി
പ്രഷ്ഠഃ സ്യാൽ ഫണി ബാധനം ക്ഷിതിസുതഃ കേന്ദ്രേണു മാഹേ യദി
ബാധാഹേതുജീയുതാം ഫണിഗ്രഹക്ഷോണീരഹച്ഛേദനം
ഭൂമേര്യാ വനനം വിഹിംസനമഹേവല്പീകഭേദോഽഥവാ. ൩൩

അ—രാഹു മാന്ദിയുതനായോ തദസ്തനവരാപത്യസ്ഥിതനായോ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ പ്രഷ്ഠാവിനു ഫണിബാധനം ഭവിക്കും. ക്ഷിതിസുതൻ രാഹുവിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഫണിഗ്രഹക്ഷോണീരഹച്ഛേദനമോ ഭൂമിയുടെ വനനമോ അന്ധിയുടെ വിഹിംസനമോ വല്പീകഭേദമോ വാച്യമാകുന്നു.

സാ—രാഹു ഗുളികനോടു ചേരുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഗുളികന്റെ ഏഴു് ഒൻപതു് അഞ്ചു് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ പ്രഷ്ഠാവിനു സപ്തകോപമുണ്ടെന്നു പറയണം. രാഹുവിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ ചൊച്ചാ നിന്നാൽ ആ സപ്തകോപത്തിനുള്ള കാരണം സപ്തക്കാവിൽനിന്നു് വൃക്ഷനാശം ചെയ്യുകയോ സപ്തക്കാവിൽ കിളിയ്ക്കുകയോ സൂർയ്യങ്ങളെ ഹിംസിക്കുകയോ പുറപ്പെടുവിക്കുകയോ ചെയ്തതാണെന്നു പറയണം.

യദേവാദാനമഹീതഹാദിഭേദനം വാ ചിത്രകൂടച്ഛിദ്രാ
മാഹേഃ കേന്ദ്രഗതഃ പുനർയുദി നേനിമാന്ദിശ്ച നാഗാലഭേ
മൃതോച്ഛിഷ്ടശക്തദിസർഗ്ഗകമണം നിഷ്ഠീവനം വാസ്തവോ
ചണ്ഡാലോപഗതിശ്ച സൈരിഭേകരിപ്രക്ഷോഭണമോ വാ പുനഃ. ൩൪

അ—അല്ലെങ്കിൽ ഉദ്യാനമഹീതഹാദിഭേദനമോ ചിത്രകൂടച്ഛിദ്രയോ ബാധാഹേതുവായി ഭവിക്കുന്നു. പിന്നെ നേനിയും മാന്ദിയും രാഹുവിന്റെ കേന്ദ്രഗതനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ നാഗാലയത്തിൽ മൃതോച്ഛിഷ്ടശക്തദിസർഗ്ഗകമണം നിഷ്ഠീവനമോ അന്തികത്തിൽ ചണ്ഡാലോപഗതിയോ സൈരിഭേകരിപ്രക്ഷോഭണമോ വാച്യമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—രാഹുവിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ ചൊച്ചാ നിന്നാൽ കാവിലുള്ള വൃക്ഷങ്ങളെ തീവച്ചു നശിപ്പിച്ചെന്നോ ചിത്രകൂടമുടച്ചെന്നോ പറയാം. രാഹുവിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ ശനിയും ഗുളികനുംകൂടി നിന്നാൽ സപ്തക്കാവിൽ മലമുത്രവിസർജ്ജനം ചെയ്യുകയോ ഉച്ഛിഷ്ടമിടുകയോ തൂപ്പുകയോ ഏവംവിധങ്ങളായ നിത്യജ്വലനങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും നീലജനങ്ങൾ സപ്തക്കാവിനടുത്തു പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പോത്തും ആനയും കയറി സപ്തക്കാവിൽ ഉപദ്രവം (വൃക്ഷാദികളിലും മറ്റും) ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും അതാണ് കോപകാരണമെന്നു പറയണം.

മാന്ദിഃ കേന്ദ്രഗതോ യദീഹ ഫണിനോ നിഷ്ഠീവനം മൈഥുനം
മൃതോച്ഛിഷ്ടശക്തദിസർഗ്ഗ ഉത വാ നാഗാലഭേ വാസ്തികേ
വൃക്ഷാദ്യം യദി ചപൽ പ്രണശ്ഠമിഹ തൽകാർയ്വം പുനഃ പൂർവ്വചൽ
തൃക്കോടച്ഛിഷ്ടമലാദിസംഭവചിദം പുണ്യാഹമപ്യാചമേൽ. ൩൫

അ—മാന്ദി ഫണിയുടെ കേന്ദ്രഗതനായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നാഗാലയത്തിലോ അന്തികത്തിലോ നിഷ്ഠീവനമോ മൈഥുനമോ മൃതോച്ഛിഷ്ടശക്തദിസർഗ്ഗമോ വാച്യമാകുന്നു. ഇവിടെ വൃക്ഷാദ്യം പ്രണശ്ഠമായി എങ്കിൽ അതു പിന്നെ മുൻപിലത്തെപ്പോലെ കാർയ്വമായി ഭവിക്കുന്നു. ഉച്ഛിഷ്ടമലാദിസംഭവം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ ഇതിനെ തൃമിച്ചു പുണ്യാഹത്തെ ആചരിക്കണം.

സാ—രാഹുവിന്റെ കേന്ദ്രരാശിയിൽ ഗുളികൻ വന്നാൽ സപ്തക്കാവിൽ തൂപ്പുക സ്ത്രീസംയോഗം ഗ ചെയ്യുക മലമുത്രവിസർജ്ജനം ചെയ്യുക ഉച്ഛിഷ്ടമിടുക ഈ വക കാരണ

ങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയണം. ഇതു സപ്തക്കാവിലോ കാവിന് അതുശ്ചി സംഭവിക്ക
ത്തക്ക അതുത്തിക്കുള്ളിലോ വച്ചാണ് സഭവിചിത്രം എന്നുകൂടി വിചാരിക്കാം. വൃക്ഷം
വളി ചിത്രകൂടം മുതലായവ നശിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പൂർവ്വസ്ഥിതിയിൽ ചിത്രകൂടാദികളെ ന
ന്നാക്കുകയും വൃക്ഷാദികളെ വച്ചുപിടിപ്പിക്കുകയും വേണം. മലമുത്രവിസർജ്ജനാദികൾ സം
ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവയെല്ലാം മാറ്റി സ്ഥലം ശുദ്ധിവരുത്തി പുണ്യാഹം നടത്തണം.

വാ—ഏതൽ സപ്തബാധാനിരൂപണവിഷയം.

അഥ പിതൃശാപാദികം നിരൂപ്യതേ.

അ—ഇതു സപ്തബാധാനിരൂപണവിഷയമാകുന്നു. അനന്തരം പിതൃശാപാ
ദികം നിരൂപിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ധർമ്മദൈവകോപം നിരൂപിച്ചതിനുശേഷം ഇതുവരെയുള്ള ഭാഗംകൊണ്ട്
സപ്തബാധയെ ചിന്തിപ്പാനുള്ള രീതി കാണിച്ചു. ഇനി പിതൃക്കളുടെ അനിഷ്ടം ശാപം
മുതലായവയെ ചിന്തിക്കേണ്ട വഴി പറയാൻ പോകുന്നു.

ഭൌമർക്ഷാംശകുടന്താശീതകിരണാ ബാധാഗതഃശ്ചൽ പിതൃഃ
ശാപാദസ്തോവമുപ്യുപദിഭവേച്ഛാപം ജനനോ വദൽ
പിതൃശാപ ഇതേഽധുനാഥ ഗൃഹയേഃശ്ചാനിഷ്ടഭാഗ സ്മാൽ പദമ
ശുശ്രൂഷാത്മസമർപ്പണാദിഭിരിഹ പ്രീതിം വിദദ്ധ്യാത്മയ 3. നന്

അ—അശീതകിരണൻ ഭൌമർക്ഷാംശകങ്ങളിൽ സ്ഥിതനായി ബാധാഗതൻ
യി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ പിതാവിന്റെ ശാപം ഭവിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ഉദ്ധൃപുട്ട ഭവിക്കുന്നു.
എങ്കിൽ ജനനിയുടെ ശാപത്തെ വദിക്കണം. ഖരൻ ഇനോധുനാഥഗൃഹങ്ങളിൽ അനി
ഷ്ടശനായിരിക്കുമ്പോൾ പിതാക്കന്മാരുടെ ശാപം വാച്യമാകുന്നു. ഇതിന് ശുശ്രൂഷാത്മ
സമർപ്പണാദികളെക്കൊണ്ട് അവരുടെ പ്രീതിയെ വിധാനം ചെയ്യണം.

സാ—കുരുന്റെ ക്ഷേത്രം ബാധാരാശിയാകുകയും അവിടെ ആദിത്യന്റെ സ്ഥി
തിയോ അംശകമോ വരികയും ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിനെ പിതാവു ശപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറ
യണം. ചൊച്ചായുടെ ക്ഷേത്രം ബാധകസ്ഥാനമാകുകയും അവിടെ ചന്ദ്രന്റെ സ്ഥിതി
യോ അംശകമോ വരികയും ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിനു മാതൃശാപം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറ
യണം. ഏതോ ഒരു പാപൻ അനിഷ്ടഭാവമായ ചിങ്ങംരാശിയിൽ നിന്നാൽ പിതൃശാ
പവും മേൽപറഞ്ഞവണ്ണം അനിഷ്ടഭാവമായ കർക്കടകം രാശിയിൽ നിന്നാൽ മാതൃശാപ
വുമുണ്ടെന്നു പറയണം. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ഈ ശാപനിവൃത്തിക്കായി അവർ ജീവി
ച്ചിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം വേണ്ടതെല്ലാം കൊടുത്തു ശുശ്രൂഷിക്കണം
മരിച്ചുപോയി എങ്കിൽ തിചനവനാദികൾക്കുണ്ടെക്കൊണ്ട് ഗതി വരുത്തുകയാണ് വേ
ണ്ടതെന്ന് അടിയിൽ പറയാൻപോകുന്ന ഭാവംകൊണ്ട് വെളിപ്പെടും.

പാപശ്ചഭ് ബാധകസ്ഥഃ സുരഗുരുസഹിതഃ തദ്ഗൃഹേവാദിജാനാ
ദേവാനാം വാസ്തി ശാപോ യദി രവിഭവനേ തദ്യതോ വാത്ര പാപഃ
പൂർവ്വേഷാം വാ ഗുരുനാം യദി സധരണിജസ്തർഹിശാപോമഹാൻ

സ്മാൽ

പ്രീതിം ദേവദിജാനാം സ്വഗുരുജനമനഃപ്രീണനഞ്ചാത്ര കർച്ചാൽ.

അ—പാപൻ സുരഗുരുസഹിതനായോ തൽഗൃഹത്തിൽ സ്ഥിതനായോ ബാധക
സ്ഥനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദിജന്മാരുടേയോ ദേവന്മാരുടേയോ ശാപം ഭവിക്കുന്നു.
പാപൻ രവിഭവനത്തിൽ സ്ഥിതനായോ തദ്യതനായോ ഇവിടെ സ്ഥിതനായി ഭവിക്ക
ുന്നു എങ്കിൽ പൂർവ്വന്മാരുടേയോ ഗുരുക്കന്മാരുടേയോ ശാപം ഭവിക്കുന്നു. ആ പാപൻ ധാ
ണിജനാകുന്നു എങ്കിൽ ആ ശാപം മഹത്തായി ഭവിക്കും. ഇവിടെ ദേവദിജന്മാരുടെ
പ്രീതിയേയും സ്വഗുരുജനമനഃപ്രീണനത്തേയും ചെയ്യണം.

സാ—ഏതോ ഒരു പാപൻ വ്യാഴത്തോടുകൂടി നിച്ഛയോ അല്ലെങ്കിൽ ബാധാരാ
ശിയായ വ്യാഴത്തിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിച്ഛയോ ചെയ്താൽ ദേവശാപമോ ബ്രാഹ്മണശാ

പമോ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയണം. അപ്രകാരം ഒരു പാപൻ ആദിത്യനോടുകൂടി നില്ക്കുകയോ ബാധകസ്ഥാനമാത്രം ചിങ്ങംരാശിയിൽ നില്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ അച്ഛൻ അപ്പൻ മുതലായ തന്റെ പൂർവ്വന്മാരുടെയോ ഗുരുന്മാരുടെയോ ശാപമുദ്രയായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയണം. ഈ ശാപത്തെ സൂചിപ്പിച്ച പാപഗുണം ചെയ്യാതെക്കിൽ ശാപത്തിനു വളരെ ശക്തിയുണ്ടെന്നു പറയണം. ദേവന്മാരുടേയും ബ്രാഹ്മണരുടേയും ശാപമുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ വിദ്വദ്യാദികളെക്കൊണ്ടും ഉഷ്ണാന്നഭോജികളെക്കൊണ്ടും സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും പിതൃക്കളുടേയും ഗുരുക്കന്മാരുടേയും ശാപമുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ അവരുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചു വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്ത് അവരുടെ മനുഷ്യസാരം സമ്പാദിക്കണമെന്നു പറയണം.

ഷഷ്ഠ്യുദേശം നാഭേ തിപത രാശിമലഃ സ്യംഷ്ടുൽപിതൂർവ ഗുഹാഃ
പൂർവ്വേഷാമല പാതന്തഃ സ്വാധീഷ്ഠം ചിന്തേതമപ്രീണനം
സൂര്യ ഷഷ്ഠ്യുദേശ തദീശസഹിതേ വാ വാപ്യുദതൽ പിതൃ-
ശാപഗുണാവി ചതുർത്ഥഷ്ഠുപതിതശ്ശേഷം ജനസ്ത വദേൽ. രാമ

അ—ഷഷ്ഠ്യുശൻ നവമത്തിലും നവമൻ രിപുചിലും ഭവിക്കുന്നു എന്നിൽ ഇതു പിതാവിന്റെയോ ഗുരുവിന്റെയോ പൂർവ്വന്മാരുടെയോ മനുഷ്യ സ്വപിഷയമായി അപ്രീണനമായി ഭവിക്കുന്നു എന്ന് വിചിന്തേയമാകുന്നു. സൂര്യൻ ഷഷ്ഠ്യുദേശത്തായോ രദീശസഹിതായോ ഇരിക്കുകയാൽ പിതാവിന്റെ ഇതു വാച്യമാകുന്നു. ചന്ദ്രന്റെയോ ചതുർത്ഥഷ്ഠുപതികളെക്കൊണ്ടും ഇപ്രകാരം ജനനിയുടെ ഇതിനേയും വദിക്കണം.

സാ—ആരാംഭാവനാഥൻ ഒൻപതാംഭാവത്തിലും ഒൻപതാംഭാവധിപൻ ആരാംഭാവത്തിലും വന്നാൽ അച്ഛൻ അമ്മാവൻ മുതലായ ഗുരുജനങ്ങൾക്ക് തന്റെമേൽ സന്തോഷമില്ലെന്നും പറയണം. ആരാംഭാവത്തിൽ ആദിത്യന്റെ സ്ഥിതി വരികയോ ആരാംഭാവധിപനോടു യോഗം ഹരിക്കയോ ചെയ്താൽ പിതാവിനു തന്റെമേൽ അപ്രീതിയാണുള്ളതെന്നു പറയണം. ചന്ദ്രൻ ആരാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുകയോ ആരാംഭാവധിപനോടു കൂടുകയോ ചെയ്താൽ അമ്മയ്ക്കു തന്റെമേൽ പ്രീതിയില്ലെന്നു പറയണം. ഷഷ്ഠധിപൻ നാലിലും നാലാംഭാവധിപൻ ആറിലും വന്നാലും മാതാവിനു തന്റെമേൽ സന്തോഷമില്ലെന്നു പറയണം.

വാ—എഴുതൽ പിതൃശാപാദിനിരൂപണവിഷയം. ഭാഗ്യ പ്രേത ബാധാ നിരൂപ്യതേ.

അ—ഇതു പിതൃശാപാദിനിരൂപണവിഷയമാകുന്നു. അനന്തരം പ്രേതബാധ നിരൂപിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—സൂർയ്വകോപചിന്തയ്ക്കുശേഷം ഇതുവരെയുള്ള ഭാഗം പിതൃകോപം മാതൃകോപം മുതലായവയുടെ ചിന്തയാണ്. ഇനി പ്രേതബാധകളെ ചിന്തിക്കേണ്ട രീതി പറയാൻ പോകുന്നു.

അബ്ബദീക്ഷാദിഭാഗം പരേതാ യാതന്ദഃ പിശാചന്തം
സ ജനന്തർ ബാധമാന മസ്ത ചരന്തീതി ചെച്ചു സ്മൃതി. രാമ

അ—അബ്ബദീക്ഷാദിഭാഗം പരേതവാസി പ്രേതങ്ങൾ പിശാചന്തയെ യാതന്ദയായി ഭവിക്കുന്നു. അവർ സ്വജനങ്ങളെ ബാധമാനന്മാരായി ചരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം സ്മൃതി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഒരാൾ മരിച്ചാൽ ശോഷശ്രാദ്ധം മുതലായ ശ്രാദ്ധകർമ്മങ്ങളുടേയും അനുഷ്ഠിക്കാതെപ്പോയാൽ അവന്റെ ആത്മാവിനു ഗതിവരാതെ പൈശാചികനിലയിൽ കിടക്കാനിടവരും. ആ പ്രേതങ്ങളുടെ പൈശാചികതത്വം നിമിത്തം സ്വജനങ്ങളെത്തന്നെയും ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ സ്മൃതിയിൽ പറയുന്നു. ഇതു സ്മൃതിയിലെ സിദ്ധാന്തമാണ്.

ബാധാ പ്രേതാഭയാ സ്വാൽ സ്ഥിതവതി ഗുളികേ
 ബാധാഭേദനിഷ്ടഭയാ
 ആരാർക്ഷാംശസംബന്ധാദികജസഹിതഃ
 മാന്ദീമാമേക്ഷിതോ വാ
 പ്രേതാസ്വാദാനിശസ്രപ്രഭതിതൃതൃതി-
 മന്ദസംബന്ധ ഏവം
 മാന്ദീമാമേക്ഷിതോ പ്രേത ഏവ സ്വപിമഹിതതയാ
 ദുഃഖിതസ്സർവ്വപരമതഃ.

൨൭൫

അ—ഗുളികൻ ബാധാകത്തിലോ അനിഷ്ടഭാവത്തിലോ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രേതാഭയായ ബാധ ഭവിക്കും. മാന്ദി അവിടെ ആരാർക്ഷാംശസംബന്ധനായോ കജസഹിതനായോ ആരേക്ഷിതനായോ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ പ്രേതം അസിശസ്രപ്രഭതിതൃതൃതിയായി ഭവിക്കും. മാന്ദിക്ക് ഇപ്രകാരം മന്ദസംബന്ധം ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഈ പ്രേതാസ്വപിമഹിതതയോടുകൂടി ദുഃഖിതനായിട്ട് പരേതനായി ഭവിക്കും.

സാ—ഗുളികൻ ബാധാരാശിയിലോ അനിഷ്ടഭാവങ്ങളിലോ നിന്നാൽ പ്രേതകോപമുണ്ടെന്നു പറയണം. ഈ ഗുളികൻ ചൊല്ലാക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുകയോ അംശകിഷ്കയോ ചൊല്ലയോടുകൂടുകയോ ചൊല്ലയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നില്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ കോപിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രേതം അഗ്നിനിമിത്തമോ ആയുധംകൊണ്ടോ ചൊല്ലയുടെ കാരകത്വമനുസരിച്ച് ജപരവണാദികളായ രോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടോ മൃതി സംഭവിച്ചതാണെന്നു പറയണം. ഈ ഗുളികൻ ശനിയുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുകയോ അംശകിഷ്കയോ ഗുളികൻ ശനിയുടെ യോഗദൃഷ്ടി വരികയോ ചെയ്താൽ സ്വപ്നങ്ങളുടെ വിരഹം ഹേതുവായിട്ട് വളരെ ദുഃഖത്തോടുകൂടി മരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയണം.

പ്രാപ്തോ മൃത്യുമത്സേ ഭജംഗദശനാദ്യുക്തക്ഷിതേ മാഹുണാ
 നദ്യാദൗ പതനേന തോയഭവനേ മാനേന സ്വപാപാനപിതേ
 സംബന്ധേ ഗുളികസ്യ ചൈവമസതാം പ്രേതാസ്ത ദർശ്യത്വാവാ
 വിജ്ഞേയാ ഗുളികാംശരാശിവശന്തേ വാചാ ച പുംസ്രീഭിദാ. ൨൭൫

അ—മാന്ദി രാഹുവിനാൽ യുക്തക്ഷിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഭജംഗദശനം ഹേതുവായി ഇവൻ മൃത്യുവിനെ പ്രാപ്തനെന്നു വിജ്ഞേയനായി ഭവിക്കുന്നു. സ്വപാപാനപിതനായ മാന്ദി തോയഭവനത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഇവൻ നദ്യാദിയിൽ പതനം ഹേതുവായി മൃത്യുവിനെ പ്രാപ്തനെന്നു വിജ്ഞേയനാകുന്നു. ഇപ്രകാരം ഗുളികൻ അസത്തുക്കളുടെ സംബന്ധം സത്തായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രേതങ്ങൾ ദർശ്യങ്ങളെന്നു വിജ്ഞേയനാകുന്നു. ഗുളികാംശരാശിവശന്തേ ആശ്രയിച്ച് പുംസ്രീഭിദയും വാചുയാകുന്നു.

സാ—ഗുളികൻ ബാധാരാശിയിലോ അനിഷ്ടഭാവങ്ങളിലോ രാഹുവിന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളോടുകൂടി നിന്നാൽ പ്രേതം പാപുകുടിച്ചു മരിച്ചതാണെന്നു പറയണം. ഗുളികൻ പാപനോടുകൂടി അനിഷ്ടരാശിയിലോ ബാധയിലോ നില്ക്കുകയും അതു ജലരാശിയായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ നദി പുഴ മുതലായ ജലാശയത്തിൽ വീണമരിച്ചതാണെന്നു പറയണം. ഇപ്രകാരം ഗുളികൻ പാപഗുണങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായാൽ സാമാന്യേന പ്രേതങ്ങൾ ദർശ്യപ്പെട്ടവയാണെന്നും പറയണം. ഗുളികന്റെ സ്ഥിതിയും അംശകവും കാജരാശിയിലാണെങ്കിൽ പുരുഷപ്രേതമാണെന്നും യുഗ്മരാശിയിലാണെങ്കിൽ സ്ത്രീപ്രേതമാണെന്നും പറയണം. അംശകസ്ഥിതികൾ കാജയുഗ്മങ്ങളിലായിവന്നാൽ ബലമനുസരിച്ച് സ്ത്രീപുരുഷവിഭാഗം ചെയ്യുകൊള്ളണം. ബലം മിക്കവാറും സമാനമാണെങ്കിൽ സ്ത്രീപ്രേതത്തെയും പുരുഷപ്രേതത്തെയും പറയണം.

മന്ദേ ഭ്രാതാഭിദാസ്ഥിതിതദധി പതൽ കാമകേക്ഷാനപയാദൈഃ
 പ്രേതാസ്തേ സോദമാദ്യാഃ സ്ഥിരഭവനഗതേ മന്ദേജ പ്രേത ഏവഃ

മൃഗം പ്രാപ്തസ്ഥിതിയിൽ യദി സ ചരഗതഃ പ്രാപ്തനാസ്ത്വഥ മാനു-
 വേഷസ്ഥ തത്പതീക്ഷാ നയ പതി ഗൃഹസംബന്ധ പാൽ നാസ്ത്വ-
 ഥാ ചേൽ. ൨൫

അ—മാനിയുടെ ഭാഗ്യഭാവസ്ഥിതിതടയിപതൽകാരകക്ഷാപയാഭ്യന്തരം കൊണ്ട് പ്രേതങ്ങൾ സോഭാഭ്യന്തരായി ഭവിക്കും. മനുജൻ സ്ഥിരഭവനഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഈ പ്രേതം ഇപ്പോൾ മൃഗവിനെ പ്രാപ്തനാണെന്നും അവൻ ചരഗതനാകുന്നു എങ്കിൽ പ്രാപ്തനാണെന്നും വാച്യമാകുന്നു. മാനി വേഷസ്ഥനായും തത്പതീക്ഷാപയവാനായും ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൻ ഗൃഹസംബന്ധവാനാണെന്നും അന്യപ്രകാരമായാൽ ഗൃഹസംബന്ധവാനല്ലെന്നും ഭേദമായമാകുന്നു.

സാ—ഗുളികൻ മൂന്നാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുകയോ മൂന്നാംഭാവധാരിപന്റെയോ ചൊല്ലായുടെയോ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ വരികയോ ചെയ്താൽ പ്രേതം സഹോഭനാണെന്നു അറിയണം. ഇതുപോലെ ഗുളികൻ നാലാംഭാവത്തിൽ വരികയും നാലാംഭാവധാരിപന്റെയോ മറ്റൊരുപകാരകഥാരുടെയോ യോഗദൃഷ്ടികൾവരികയും ചെയ്താൽ പ്രേതം അമ്മ അമ്മാവൻ മുതലായവരാണെന്നും ഇങ്ങിനെതന്നെ ക്രമേണ മറ്റു ഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടും പറയണം. ഗുളികൻ നില്ക്കുന്നതു സ്ഥിരരാശിയിലാണെങ്കിൽ അടുത്തകാലത്തു മൃതിഭവിച്ചതാണെന്നും ചരരാശിയിലാണെങ്കിൽ മൃതിഭവിച്ചിട്ടയിരിക്കാലായെന്നും പറയണം. ഉദയരാശികൊണ്ടു മദ്ധ്യകാലത്തെ ഉച്ചനിക്കാമല്ലോ. ഗുളികൻ നാലാംഭാവസ്ഥിതി നാലാംഭാവധാരിപന്റെ യോഗദൃഷ്ട്യാദികൾ ഇവയുണ്ടായാൽ പ്രേതങ്ങൾ ഗൃഹസംബന്ധികളായവരുടെ മരണം നിമിത്തമുള്ളതാണെന്നും നാലാംഭാവധാരിപന്റെ യോഗദൃഷ്ട്യാദി സംബന്ധങ്ങളൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ അന്യപ്രേതത്തിന്റെ ബാധയാണെന്നും പറയണം.

പ്രേതസ്യ ബാലതാ വാമ്യാ മന്ദേയ് രാശ്യാദിസംസ്ഥിതേ

രാശ്യന്തസ്ഥ ജരണനാ മദ്ധ്യസ്ഥ വയ ഉച്ചവൃതാം. ൨൬

അ—മാനി രാശ്യാദിസംസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രേതത്തിന് ബാലത വാച്യമാകുന്നു. രാശ്യന്തസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ജരണാണെന്നുതന്നെ വാച്യനാകുന്നു. മദ്ധ്യസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ വയസ്സ് ഉച്ചനിക്കപ്പെടണം.

സാ—ഗുളികൻ നില്ക്കുന്നത് രാശിയുടെ ആഭ്യഭാഗത്തിലാണെങ്കിൽ (രാശിതടത്തിൽ മൂന്നു തീയതി പൂർത്തിയായിട്ടില്ലെങ്കിൽ) കോപിച്ചിരിക്കുന്നത് ബാലപ്രേതമാണെന്നു പറയണം. രാശിയുടെ അന്ത്യഭാഗത്തിൽ നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ പ്രേതം അതിവൃദ്ധനായി മൃതിഭവിച്ചതാണെന്നും പറയണം. രാശിയുടെ മദ്ധ്യഭാഗത്തു നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ പ്രായത്തെ ഉച്ചനിച്ചറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഗുളികസ്ഥിതിയിൽ ഒരു തീയതി ചെന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മൂന്നുവയസ്സ് പ്രായമുണ്ടെന്നും രണ്ടുതീയതി ചെന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആറുവയസ്സ് പ്രായമുണ്ടെന്നും ഇങ്ങനെ ക്രമേണ ഗുളികസ്ഥിതികൊണ്ട് പ്രേതത്തിന്റെ പ്രായത്തെ നിശ്ചയിക്കണം. ഗുളികസ്ഥിതിയിൽ ഒരു തീയതിചെന്നാൽ പ്രേതം നാലുവയസ്സിൽ മൃതിഭവിച്ചതാണെന്നും രണ്ടു തീയതിചെന്നാൽ ഏഴുവയസ്സിൽ മൃതിഭവിച്ചതാണെന്നും പറയേണ്ടതാണെന്നും മറ്റൊരു പക്ഷക്കാരുണ്ട്. ഇതു ആദ്യം പറഞ്ഞതു തൊണ്ണൂറുവയസ്സ് പരമായുസ്സാക്കിയും രണ്ടാമതു പറഞ്ഞതു നാറിയുറുപതുവയസ്സ് പരമായുസ്സാക്കിയുമാണ്. ഇവിടെ ഗുരൂപദേശമാത്രത്തെത്തന്നെ അനുസരിച്ചുകൊള്ളുക.

ചന്ദ്രാഭ്യാലയതദ്യുക്ത മാനുചേകാദികം വയഃ

പ്രേതസ്യേക സ്വബാല്യാദി പശുഡുപദർവയഃ. ൨൭

അ—മാനി ചന്ദ്രാഭ്യാലയതദ്യുക്തനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രേതത്തിന് ഏകാദികമായ വയസ്സ് വാച്യമാകുന്നു. ഉഡുപതിയുടെ വയസ്സിനെ സ്വബാല്യാദിപദത്തെ അനുസരിച്ചും ചിലർ പറയുന്നു.

സാ—ഗുളികൻ ചന്ദ്രൻ മുതലായവരുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നാൽ ചന്ദ്രാദികളുടെ നിസ്കൃഷ്ടഭാവത്വങ്ങളെക്കൊണ്ട് പ്രായത്തെ നിശ്ചയിക്കണം. നിസ്കൃഷ്ടരൂപിൽ “ഏകം

പ്രേതനവവിംശതി" എന്ന വചനപ്രകാരം ചന്ദ്രൻ ഒരു വയസ്സും ചൊച്ചാഴ്ച രണ്ടു വയസ്സും ബുധൻ ഒൻപതുവയസ്സും ശുക്രൻ ഇരുപതുവയസ്സും വ്യാഴത്തിന്നു പതിനെട്ടു വയസ്സും ആദിത്യൻ ഇരുപതുവയസ്സും ശനിക്കു അൻപതുവയസ്സുമാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഉച്ചം വകും മുതലായവയെക്കൊണ്ട് ഈ സംഖ്യയെ യഥാക്രമം വർദ്ധിപ്പിക്കയും നീച സ്ഥിതി മുതലായവയെക്കൊണ്ട് അപ്രകാരം കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യാം. ചന്ദ്രന്റെ ബാല്യവാളം ക്യാവസ്ഥയെ അനുസരിച്ചാണ് പ്രേതത്തിന്റെ പ്രായം നിശ്ചയിക്കേണ്ടത് എന്ന് ചിലർ പറയുന്നു. ഇതും ഗുരുകൃഷ്ണകാണ്ഡംകൊണ്ട് മുൻപേ വയസ്സിനെ ഉപരിച്ചവിധം ഉപരിച്ചുകൊള്ളണം.

പ്രേതസ്യ ജാതിജിജ്ഞാസാ ജായതേ യദി കുത്രചിത്

മാന്ദ്യധിഷ്ഠിതരാശീശജാതിം തത്ര വിനിദിദേശക്.

ഭവ

അ—പ്രേതത്തിന്റെ ജാതിജിജ്ഞാസ ഒരിടത്തുണ്ടാകുന്നു എങ്കിൽ മാന്ദ്യധിഷ്ഠിത രാശീശജാതിയെ അവിടെ വിനിദേശിക്കണം.

സാ—ഗൃഹസംബന്ധികളല്ലാത്ത മറ്റുപ്രേതങ്ങളുടെ കോപമുണ്ടെന്നുവന്നാൽ ആ പ്രേതം ഏതുജാതിയിൽ പെട്ടതാണെന്ന് അറിയേണ്ട ആവശ്യം പക്ഷെ ചിലപ്പോൾ നേരിടുമല്ലോ. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ ഗുരുകൃഷ്ണകാണ്ഡംകൊണ്ട് നിശ്ചയിക്കുന്ന രാശിനാമന്റെ ജാതി—“വിപ്രാദിത്യശുക്രശുഭ്ര” എന്ന വചനമനുസരിച്ച് ഏതാണോ ആ ജാതിയിലുൾപ്പെട്ടതാണ് പ്രേതമെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ശനിവരാതെ ബാധാരൂപത്തിലുള്ള പ്രേതങ്ങൾ എത്രയാണെന്ന് അറിയാവുന്നതിന്നു “പ്രേതസംഖ്യാവിചാരേതു മാന്ദ്യംശൈകപാപിതല്പവൈ” എന്ന വചനമനുസരിച്ച് ഗുരുകൃഷ്ണകാണ്ഡംകൊണ്ട് അംശകംകൊണ്ടും പക്ഷെ ഗുരുകൃഷ്ണകാണ്ഡത്തിലുള്ള ഭാഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം.

പ്രേതബാധാമിതി ജ്ഞാതവാ ക്യാത്യാവശ്യം പ്രതിക്രിയാ

ആപനോ യദി തൽപ്രീതം സംപച്ഛാത്രാഭിമുക്തവാക്.

ഭവ

അ—ഇപ്രകാരം പ്രേതബാധയെ അറിഞ്ഞ് പ്രതിക്രിയ നിശ്ചയമായും ക്യാത്മാകുന്നു. ആപത്തു ഭവിക്കുന്നില്ല എങ്കിലും തൽപ്രീതി സതിയായിരിക്കുമ്പോൾ സമ്പത്തു ഭവിക്കും. ഇവിടെ അഭിമുക്തവാക് ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഇവിടെ പറഞ്ഞപ്രകാരമെല്ലാം ചിന്തിച്ചുനോക്കിയാൽ പ്രേതബാധാകോപമുണ്ടെന്നുണ്ടാൽ തൽശാന്തിക്കായി വേണ്ടതെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കണം. പക്ഷെ പ്രേതബാധയില്ലെങ്കിലും പ്രേതങ്ങളെ തൃഷ്ണിപ്പട്ടത്തിയാൽ ഐശ്വര്യാഭിസമ്പത്തുണ്ടാകും. ഇങ്ങനെതന്നെ അഭിജ്ഞാനാരുടെ അഭിപ്രായവുമുണ്ട്.

കോപഃ പ്രേതസ്യ ക്യാത്യാവശ്യം യചിഹനനഞ്ചാമയാദീനനന്തർ

തൽപ്രീതൈ പാച്ഛാത്യാവശ്യം പിതൃഗണമനസഃപ്രീണനം ശ്രാദ്ധകർമ്മം.

ക്യാത്യാവശ്യം ക്ഷേത്രാപിണ്ഡം തിലഹവനമപി ബ്രാഹ്മണാനാഞ്ച ഭുക്തി

പ്രീതഃ പ്രേതാസ്തപചീഭിർദ്വയതി സകലാഃ സമ്പദസ്സന്തതിഞ്ച—ഇതി.

അ—പ്രേതത്തിന്റെ കോപം ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ തനയവിഹാനത്തെയും ആമയാദികളായ അനന്തങ്ങളെയും ചെയ്യും. തൽപ്രീതിക്കായി പിതൃഗണമനസ്സിന്നു പ്രീണനമായ ശ്രാദ്ധകർമ്മത്തെയും ക്ഷേത്രാപിണ്ഡത്തെയും തിലഹവനത്തെയും ബ്രാഹ്മണർക്കു ഭുക്തിയേയും ചെയ്യണം. പ്രേതങ്ങൾ ഇതിനാൽ പ്രീതന്മാരായി സകലകളായ സമ്പത്തു ക്ഷേത്രം സന്തതിയേയും വിധാനംചെയ്യുന്നു.

സാ—പ്രേതകോപം നിമിത്തം സന്താനനാശം രോഗദുരിതം മുതലായ അനന്തങ്ങൾ കഠിനമായി സംഭവിക്കും. അതിനാൽ പാച്ഛാത്യാവശ്യം അഷ്ടകശ്രാദ്ധം മുതലായ ശ്രാദ്ധകർമ്മം നടത്തിയും ക്ഷേത്രാപിണ്ഡം ഏകാദശാപിണ്ഡം മുതലായ പിണ്ഡകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തും തിലഹവനം മുതലായ ഹോമങ്ങൾ നടത്തിയും ഉത്തമന്മാരായ ബ്രാഹ്മണർക്കു ഭുക്തിയും ഭക്ഷണവും ഭക്ഷിപ്പിച്ചും മുതലായതുകൾചെയ്തും ആ പ്രേതങ്ങളെ പ്രീതിപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളണം. പ്രേതങ്ങൾ സന്തോഷിച്ചാൽ എല്ലാവിധത്തിലും സമ്പത്തും സന്താനലാഭവും സംഭവിക്കും. ഇതിനാൽ പ്രേതപ്രീതി നിശ്ചയമായും സമ്പാദിക്കേണ്ടതാണെന്നു കാണുന്നു.

മലയാളത്തിൽ പ്രകാശമായതിനുപണവിചിത്രം

അ—ഇതു പ്രേമമധുര നിരൂപണവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഇവിടെ പറഞ്ഞവസാനി; റിച്ചുത് പ്രേതബാലന്യം തത്പരിഹാരത്തേയും കുറിച്ചാണ്.

ജാലം വൃത്തിയാക്കിയ ശേഷം കയ്യേറ്റ തുറന്നു വെക്കുക

നാഷ്യാലിസം ഗുണമേന്മയെല്ലാം സ്വീകരിക്കാൻ താല്പരനാണ്.

അ—അനന്തരം ഭൂമിഭവകളായ ബാധകൾ കലിപ്പെടുന്നു. അവിടെ യാവചില നരന്മാരോ അല്ലെങ്കിൽ യാവചില നാരികളോ ഗ്രാമങ്ങളാൽ ബാധപ്രദമായി ഭവിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രസാഹചര്യമായ അവരെ കീർത്തനം ചെയ്യുന്നു.

സാ—പ്രേമബാധയെ നിരൂപിച്ചുവല്ലോ. ഇനി അതിന്റെ ക്രമസന്ദർഭിച്ചു ഓഴി ബാധയാണല്ലോ നിരൂപിക്കേണ്ടതു്. ഓഴിബാധ സംഭവിക്കുന്നത് ഇന്നവിധമുള്ള പുരുഷന്മാർക്കും ഇന്നവിധമുള്ള സ്ത്രീകൾക്കുമാണെന്ന് ശാസ്ത്രപ്രസിദ്ധമാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ഗ്രാമങ്ങളുടെ (ബാധകളുടെ) ഓഴിയിൽ പെട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ ബാധകൾ ആ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ഓഴിയിൽപ്പെട്ട ഭയപ്പെട്ടോ ഓഴിബാധയുടെ പീഡ സംഭവിക്കുന്നതാണ്. ഓഴിബാധോപദ്രവത്തിന് അനുകൂലനാരായ പുരുഷന്മാരടേയും സ്ത്രീകളുടേയും ഭേദത്തെ ഇവിടെ പറയുന്ന

ലുബ്ധം ക്രമം ഭിന്നാന്തം ധൃഷിതമതിശയം ചൂർവ്വവൈമാനബലം
നഷ്ടദൃഢം വിജ്ഞാതം പ്രതിഷ്ഠതമശുചിം പ്രാപ്തകാലം സമാഗതം
ഹാസാസ്യം കാന്തദേഹം നിധിവിലയകരം കാതമം ഭൂഷിതാംഗം
മാത്രാഭവകാകിനഞ്ച സ്മരമഥനഗണാസ്തം പമാംസം ഗ്രസന്തി. ൫൨

അ — യാവനൊരത്തൻ പൃഥ്വിയനായും ക്രൂരനായും ഭയോത്തനായും ഏഷിതനായും അതിശയനായും പൃഥ്വിവൈരാഗ്യമെന്നായും നഷ്ടഭവ്യനായും വിജയനായും പ്രതിഹതനായും അശ്വചിയായും പ്രാപ്തകാലനായും സരോഗനായും ഹാസാസ്യനായും കാന്തഭേഹനായും നിധിവില്പയകരനായും കാതരനായും ഭൂഷിതാംഗനായും രാത്രിയിൽ ഷകാകിയായും ഇരിക്കുന്നുവോ ആ പുരുഷനെ ഷരമമനഗ്നങ്ങളാൽ ഗ്രസിക്കുന്നു.

സാ—ദൃഷ്ടിബാധകളിൽ പെട്ടത് മിക്കവാറും ശിവഭൂതഗണങ്ങളിൽ പെട്ടവയാണു്. ഈ ശിവഭൂതങ്ങൾ ഏതോ വസ്തുവിൽ അധികമായ ആസക്തിയുള്ളവനേയും കൂരസംഭാവിനേയും പേടിച്ച് ഭ്രമിച്ചിരിക്കുന്നവനേയും സന്തോഷംനിമിത്തം മതിമറന്നവനേയും ശാഠ്യക്കാരനേയും ആരുടേയോ നേരെ പഴയ വിചാരം ലാടാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നവനേയും പ്രധാനമായി നധനം അനുഭവിച്ചവനേയും ഇഷ്ടജനങ്ങളോടു വേർപെട്ടവനേയും മത്സരാദികളിലും മറ്റും തോറ്റു് ഇല്ലാഭംഗപ്പെട്ടവനേയും വൃത്തിഹീനനേയും ശോചനാർഹി സംബന്ധത്താൽ ബാധാവേശത്തിനുള്ള കാലം അടുത്തിരിക്കുന്നവനേയും രോഗിയേയും അധികമായി ഹസിക്കയാൽ മതിമറന്നവനേയും ഹീനനായുള്ളവനേയും നിധിഭവ്യം കിട്ടിയാൽ അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നവനേയും (നിധി ചെട്ടിയിടക്കി അതിന്റെ സ്ഥാനഭ്രംശം വരുത്തുന്നവനേയും) ഭയപ്പെട്ടോടുന്നവനേയും ആഭരണമധികമായി ധരിച്ചിരിക്കുന്നവനേയും രാത്രിയിൽ കറുപ്പായി സഞ്ചരിക്കുന്നവനേയും മേല്പറഞ്ഞ ഭൂതബാധാദികൾ പിടിപ്പിക്കുന്നു.

തൈലാഭ്യുക്താം പ്രസൂതാമഭിനവസുതാം മദ്യപാനാനുമക്താം
 നഗ്നാമുല്പന്നസതപാം സ്മരശമവിചശാം മുഹൂമാനാം വിഹാശൈഃ
 മദ്യശൃംഗാടകസ്ഥാമുതുസമയയുതാം പുഷ്പവീം വാരുണീ-
 മകാന്താം കാന്തദേഹാം സ്രീയമപി വിഷമാ ഗുഹ്യകാസ്തം

സ്പഷ്ടമാക്കി—ഇതി.

അ—തൈലാഭ്യുക്തയായും പ്രസുതയായും അഭിനവസുരതയായും മദ്യപാനാനന്ദ കരയായും നഗ്നയായും ഉപ്പുനസതപയായും സുരശരവിവശയായും വിവാങ്ങാൽ മുഹ്യ മാനയായും രഥ്യാന്താഗാടകസ്ഥയായും ഋതുമയയുതയായും പുഞ്ചലിയായും തദന്തിയാ യും ഏകാന്തയായും കാന്തഭോരയായും ഇരിക്കുന്ന സ്ത്രീയേ വിഷമമാരായ ഗുഹ്യകന്മാർ സംസ്पर्ശിക്കണം.

സാ—എണ്ണുതച്ചിരിക്കുന്നവളേയും പ്രസവിച്ചുകിടക്കുന്നവളേയും ആദ്യമായി പുരുഷസംയോഗമുണ്ടായവളേയും മദ്യം സേവിച്ചവളേയും വസ്ത്രം ധരിക്കാതെ നഗ്നയാ യിരിക്കുന്നവളേയും ഗുർഭുജവളേയും അധികമായി വിഷയാത്തിയുള്ളവളേയും വിഷയാ ദികളാൽ മതിമറന്നവളേയും നാല്പോൽപെരുവഴികളിലും തെരുവുകളിലും സ്വപ്നഭ്രാന്ത സഞ്ചരിക്കുന്നവളേയും തീണ്ടായിരുന്നവളേയും വ്യഭിചരിക്കുന്നവളേയും നിലവിളിച്ച് സ്വശക്തി വിട്ടവളേയും ഒരായായി സഞ്ചരിക്കുന്നവളേയും അതിസേവ്യശാലിനിയേ യും മേലുറഞ്ഞ ശിവഭൂതഗണങ്ങൾ ഉപദ്രവിക്കുന്നു. ഇവരുടെ ഉപദ്രവം നിമിത്തം ശരീ രത്തിൽ ബുദ്ധിക്ക് പലവിധ വൈകല്യം സംഭവിക്കും. അവ ക്രമേണ അടിയിൽ വി വരിക്കപ്പെടും.

ഗ്രഹാണാം പീഡനേ യാസി കാമണാനീഹ താനി ച
തേഷാം സ്ഥാനാനി ചോച്യന്തേ പരിഹാരായ ദൂതഃ. ൫൪

അ—ഗ്രഹങ്ങളുടെ പീഡനത്തിൽ യാവചില കാരണങ്ങൾ ഭവിക്കുന്നുവോ അതു കളം സ്ഥാനങ്ങളും ദൂരത്തിൽ പരിഹരിച്ചാനായി ഇവിടെ വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഗ്രഹങ്ങൾ (ബാധകൾ) ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഇന്നിന്നവ യാണെന്നും അവർ (ബാധകൾ) സഞ്ചരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ ഇന്നവിധമുള്ളവയാണെന്നും ഇവിടെ പറയപ്പെടുന്നു. ഉപദ്രവകാരണങ്ങളും ബാധാസഞ്ചാരസ്ഥലങ്ങളും അറിഞ്ഞി രന്നാൽ ആവക ദോഷങ്ങൾ സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതിന് എളുപ്പമുണ്ടല്ലോ.

അപമാനമുണും വൈരം വിഷം ഭാഗ്യവിപര്യയഃ
ഈശ്വരമാജ്ഞാ ച ലക്ഷ്യന്തേ കാമണം ഗ്രഹപീഡന ൫൫

അ—ഗ്രഹപീഡനത്തിൽ അപമാനവും ഋണവും വൈരവും വിഷവും ഭാഗ്യവി പര്യയവും ഈശ്വരമാജ്ഞയും കാരണമായി ലക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഗ്രഹങ്ങളേയോ ആ ഗ്രഹങ്ങളുടെ കർശാക്കന്മാരായ മറ്റു ദേവന്മാരേയോ നിന്ദിക്കുന്നതും അവർക്ക് ചെയ്യേണ്ടതായ ബലിപൂജാദികൾ ചെയ്യാതെ മുടക്കം വരുത്തുന്ന തും വിശേഷിച്ചു അവർക്ക് ഏതോ കാരണവശാൽ തന്മന്ദമേൽ വിദരാധം ഉണ്ടായാലും അവർക്കുവേണ്ടി ചെയ്യേണ്ട കർമ്മങ്ങൾ മുടക്കം വരുത്തിയാലും ഭാഗ്യദോഷം സംഭവിക്കു വോഴും ദൈവകോപമുണ്ടാകത്തക്ക ഏതെങ്കിലും കാരണങ്ങൾ തന്നിൽനിന്നുണ്ടായാലും ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉപദ്രവം സംഭവിക്കുമെന്നാണ് അഭിജ്ഞന്മാർ പറയുന്നത്. താമിക്ക് അ പമാനം വരുമ്പോഴും അധികമായി കടംവാങ്ങുകയോ കർമ്മവിഷ്ണു വരുമ്പോഴും ദുഷ്ടാ ലങ്ങളും ഈശ്വരവിരോധവുമുള്ള പ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടും തന്നിൽ ഗ്രഹപീഡനം സംഭ വിക്കുമെന്നും ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. ഈ രണ്ടു ന്യായങ്ങളും ഉചിതങ്ങളാണ്. ഭാഗ്യഹാ നിയും ദൈവകാരുണ്യക്കുറവും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവമാനാദികളായ ഏതെങ്കിലും ദന്ന ത ണ്ടുകൾക്കോ ഗ്രഹങ്ങൾക്കോ സംഭവിക്കുന്നതിനിടയായാൽ അവരുടെ കോപം ഉണ്ടാകുമെ ന്നു സാമാന്യേന ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം.

ഗുഹാശുക്തശൈലാഗ്രവനോപവനസാരഷ്വ
സമിദപാപീസരഃകൃപത്സാകോദനപതം തദേ. ൫൬
സാഗമേ സമിദാവന്തേ ഗോകുലേ ശൂന്യമന്ദിര
പുഷ്പദക്ഷി ചിതാസ്ഥാനേ പ്രഭാതേ ദേവതാഗൃഹം. ൫൭
നാഗദന്ദം മസേക്ഷത്രേ വിലാസമേ മനുഷ്വമേ
ഗ്രാമസ്ഥാനമേ മന്ത്രസ്ഥാനേ ച ക്ഷേത്രരീതിമന്ത്രം. ൫൮

ആമാമോദ്യാനയോഃ സൗധേ പ്രാസാദാദ്വയകേഷു ച
ക്രീഡാപരം വസത്യേത സ്ഥാനേ ചൈവേതേഷു ഹി ഗ്രഹാഃ—ഇതി.

അ—ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ ഗുഹാശൃംഗശൈലാഗ്രവനോപവനസാക്ഷികളിലും സരി
പാപിസരഃകൂപതടാകോദനപത്തുകുളിരതടത്തിലും സംഗമത്തിലും സരിഭാവത്തിലും
ഗോകലത്തിലും തുന്ദുമന്ദിരത്തിലും ഏകവൃക്ഷത്തിലും ചിതാസ്ഥാനത്തിലും പ്രഭൃഷ്ടമായ
ഭവതാഗ്രഹത്തിലും നിധിഭേദത്തിലും രസക്ഷേത്രത്തിലും വിലപാരത്തിലും ചതുഷ്പഥ
ത്തിലും ഗ്രാമസിമാന്തരത്തിലും മാതൃസ്ഥാനത്തിലും ക്ഷേത്രതീർത്ഥങ്ങളിലും ആമാമോദ്യാ
നങ്ങളിലും സൗധത്തിലും പ്രാസാദാദ്വയകങ്ങളിലും ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ക്രീഡാപരന്മാ
രായിട്ടുവസിക്കുന്നു.

സാ—ഇഹ പാശ്ചാത്തും മലയുടെ മേൽഭാഗം കാട്ട് കാടിന്റെ സമീപം ചുറ്റത്താ
ളും മലകളുടെ താഴ്വരപ്രദേശം പുഴവക്ക് താമരപ്പൊയ്കയുടേയും മറ്റും കുര കിണറി
ന്റെ സമീപം കുളങ്ങളുടെതീരം കടൽവാരം നദിയും സമുദ്രവും തമ്മിൽച്ചേരുന്ന സ്ഥാനം
നദികളിൽ ചൂഴ്ന്നുള്ള സ്ഥലം പശ്ചാത്തും സഞ്ചരിക്കുന്ന സ്ഥലം ജനസഞ്ചാരമില്ലാത്ത
വീട് വഴികളിലും മറ്റും നില്ക്കുന്ന കുറവുവുമാ ചുട്ടുകാട് ജീർണ്ണിച്ചുകിടക്കുന്ന ക്ഷേത്രം നി
ധിദ്രവ്യമിരിക്കുന്ന പ്രദേശം രസമെന്ന ധാതു വിളയുന്ന ഭൂമി ഗുഹകൾ നാല്പല്ലാൽപെരുവ
ഴി ഗ്രാമാദികളുടെ അതിർത്തിസ്ഥലം സപ്തമാതൃക്കളെ കടിയിരുത്തിയ സ്ഥാനം ക്ഷേത്രം
ക്ഷേത്രപ്രദേശം പൂങ്കാവ് ഭേദസാന്നിദ്ധ്യത്തിലുള്ള പൂന്തോട്ടം വെൺകളിമാടം ഷട്ടനില
മാളിക കൊത്തളം ഇങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അമാമോദ്യാനഗ്രഹങ്ങൾ വിനോദത
ല്പരന്മാരായിട്ടുവസിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ അകാലങ്ങളിലും ഏകാകിയാലും സഞ്ച
രിക്കുകകൊണ്ടും അവരെ നിന്ദിക്കു മതലായവചെയ്കയാലും അറർ ഉപദ്രവിക്കുന്നു.
അതിനാൽ ഇവക ഭോഷങ്ങൾക്ക് ഇടവരാതെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. ഇങ്ങിനെ ഗ്രഹ
കോപത്തിന്റെ കാരണവും അവരുടെ വാസസ്ഥാനവും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

സംഖ്യ ൪ സംജ്ഞാഃ സ്വഭാവോശ്ച സന്തി ശാസ്ത്രാന്തരമേദി തഃ
ഖ്യാധത്തേ യേ നകാംഭസ്തേഷാം കഥ്യന്തേ തേടപ്യന്തരം. ൩൦

അ—നരന്മാരെ യാവചില ഗ്രഹങ്ങൾ ഖ്യാധിക്കുന്നു. അവരുടെ സംഖ്യകളും
സംജ്ഞകളും സ്വഭാവങ്ങളും ശാസ്ത്രാന്തരോദിതങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. അനന്തരം അതു
കളും കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—മനുഷ്യരെ ഉപദ്രവിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ ഇത്രയുണ്ടെന്നും അവരുടെ ചരകൾ
ഇന്നിന്നതാണെന്നും അവരുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ ഇന്നവിധത്തിലാണെന്നും മറ്റു ശാസ്ത്ര
ത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ വകകൾകൂടി ഇവിടെ പറയുന്നുണ്ട്.

പീഡകാ യേ മനുഷ്യാണാം ഗ്രഹാസ്തേ സപ്തവിംശതിഃ
ഭരദ്വാദശ മഹാന്തസ്തേഷു ചുഷന്തേട്രാഖിലാശ്ച തേ. ൩൧

അ—യാവചില ഗ്രഹങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് പീഡകന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. അറർ ഇരു
പത്തേഴാകുന്നു. അവരിൽവെച്ചു പതിനെട്ടു ഗ്രഹങ്ങൾ മഹാന്മാരാകുന്നു. അവിലന്മാരാ
യ അവരും ഇവിടെ വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—മനുഷ്യരെ ഉപദ്രവിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ ആകെ ഇരുപത്തേഴുണ്ട്. അവ
യിൽ പ്രാബല്യമുള്ളവർ പതിനെട്ടു പ്രാബല്യം കുറഞ്ഞവർ ഒൻപതും ആണ്. ഇവിടെ
ആ ഇരുപത്തേഴു ഗ്രഹങ്ങളേയും ക്രമേണ പറയുന്നു. ഗ്രഹങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മറ്റു ഗ്രഹ
ങ്ങളുമുണ്ട്. അവർ മനുഷ്യാപദ്രവികളല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവരുടെ സംജ്ഞാദികൾ
ഇവിടെ പറയുന്നില്ല.

അഥാ അസ്മാ നാഗാ യക്ഷഗന്ധർവ്വമാക്ഷസാഃ
ഹേതുകശ്ശലനിഷ്ഠജടസ്തകഃ പിതരഃ കൃശാഃ. ൩൨

വിനായകാഃ പ്രലാപാശു പിശാചാന്ത്യജയോനിജാഃ

ഭൂതാഭയതി സമാഖ്യാതാ അഷ്ടാശ മഹാഗ്രഹാഃ.

നന

അപസ്താമോ ദപിജോ ബ്രഹ്മരാക്ഷസാഽവനിതഗ്വിശ്വ

വൃഷഃലാ നീചചണ്ഡാലൌ വൃന്തരാശി നവഗ്രഹാഃ.

നഖ

അ—അമരന്മാരും അസുരന്മാരും നാഗന്മാരും യക്ഷന്മാരും ഗന്ധർവ്വരാക്ഷസന്മാരും ഹേയകശ്ശലനിസ്സേജഭൃകന്മാരും പിതൃക്കളും കൃശന്മാരും വിനായകന്മാരും പ്രലാപന്മാരും പിശാചാന്ത്യജയോനിജന്മാരും ഭൂതങ്ങളും ഇങ്ങിനെ പതിനെട്ടു മഹാഗ്രഹങ്ങൾ സമാഖ്യാതങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. അപസ്താമവും ദപിജനും ബ്രഹ്മരാക്ഷസനും അവനിതഗ്വിട്ടുകളും വൃഷലനും നീചചണ്ഡാലന്മാരും വൃന്തരന്മാരും ഇങ്ങിനെ ഒൻപതു ഗ്രഹങ്ങളും സമാഖ്യാതന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—അമരന്മാർ അസുരന്മാർ നാഗന്മാർ യക്ഷന്മാർ ഗന്ധർവ്വന്മാർ രാക്ഷസന്മാർ ഹേയന്മാർ കശ്ശലന്മാർ നിസ്സേജന്മാർ ഭൃകന്മാർ പിതൃക്കൾ കൃശന്മാർ വിനായകന്മാർ പ്രലാപന്മാർ പിശാചന്മാർ അന്ത്യജന്മാർ യോനിജന്മാർ ഭൂതന്മാർ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ പതിനെട്ടു മഹാഗ്രഹങ്ങളുടെ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവയാണ് അപസ്താമം ദപിജൻ ബ്രഹ്മരാക്ഷസൻ ക്ഷത്രിയൻ വൈശ്യൻ ശൂദ്രൻ നീചൻ ചണ്ഡാലൻ ഈ ഒൻപതു ഗ്രഹങ്ങളും ലഘുഗ്രഹങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയാണ്. ഈ ഇരുപത്തേഴുഗ്രഹങ്ങളും സാമാന്യേന മനുഷ്യരെ ഉപദ്രവിച്ചുവരുന്നു.

തദ്രക്ത്രാഭയാഃ തഭവാ ഏതേ ഹന്യേ ച ബ്രഹ്മഹവോ ഗ്രഹാഃ

ബലികാമാ മന്തുക്കാമാ ഹന്തുകാമാ ഇതി ത്രിധാ.

നൗ

അ—ഈ ഗ്രഹങ്ങളും അന്യങ്ങളായി ബലിക്കായ ഗ്രഹങ്ങളും തദ്രക്ത്രാഭയാഃ വങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. ഇവർ ബലികാമന്മാരെന്നും മന്തുകാമന്മാരെന്നും ഹന്തുകാമന്മാരെന്നും മൂന്നുപ്രകാരം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഇവിടെ പറയപ്പെട്ട ഇരുപത്തേഴു ഗ്രഹങ്ങളും കൂടാതെ ഒട്ടവളരെ ഗ്രഹങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു മുൻപേതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതെല്ലാം ശിവന്റെ കോപസന്ദർഭത്തിൽ ഉണ്ടായവയാണ്. ഇവയിൽ മനുഷ്യരെ ഉപദ്രവിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ ചിലർ രന്തുക്കാമന്മാരാണ്. മനുഷ്യരോടുചേർന്നു വിനോദിക്കുന്നതിനായി അവർ മനുഷ്യരെ പ്രാപിക്കുന്നു ചിലർ ബലികാമന്മാരാണ്. അവർ ബലി മുതലായ ആഗ്രഹപൂർത്തിക്കുവേണ്ടി മനുഷ്യരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു. ചിലർ ഹന്തുകാമന്മാരാണ്. അവർ മനുഷ്യരെ ഹനിക്കുന്നതിനായിത്തന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു.

ഏതേ ഗ്രഹാഃ പുനർഭയേന്തന്മാഃ സൗമ്യതാഗ്നയതാചരാൽ

ദിധാ ച തദ ഭിദാ ഭയേന്തയാ ഗ്രഹതൽസ്ഥിതിഭേദതഃ.

നന്

അ—പിന്നെ സൗമ്യതാഗ്നയതാവരേണ ആശ്രയിച്ച് ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ രണ്ടു പ്രകാരേണ ഭയേന്തന്മാരായും ഭവിക്കുന്നു. തന്മൂലം ഗ്രഹതൽസ്ഥിതിഭേദം കേതുവായിട്ടു ഭയേന്തയാകുന്നു.

സാ—മേല്പറഞ്ഞ ഗ്രഹങ്ങളെ സൗമ്യന്മാരെന്നും ആഗ്നയന്മാരെന്നും രണ്ടായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂര്യൻ മുതലായ പാപഗ്രഹങ്ങളേക്കൊണ്ടും അവരുടെ രാശിയിൽ നില്ക്കുന്നവരേക്കൊണ്ടും ആഗ്നയന്മാരേയും, ശുഭഗ്രഹങ്ങളേക്കൊണ്ടും ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ രാശിയിൽ നില്ക്കുന്നവരെക്കൊണ്ടും സൗമ്യന്മാരേയും തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

വാ—അത്ര ഗ്രഹമാന്തരം.

അ—ഇവിടെ ഗ്രഹാന്തരം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഈ വിഷയത്തിൽ വേറൊരു ഗ്രന്ഥത്തിലെ വചനത്തെക്കൂടി കാണിക്കണം.

ബാധന്തേ ഹന്തുകാമാ കുതിചന കുതിചിദ്ഭവതാ ഭോക്തൃകാമാഃ
പുനാമീ മന്തുകാമാഃ പുനരപി കുതിചിന്താസുയാ ഹന്തുകാമാഃ

മുട്ടത്തു ചെറുതാ ഗുഹരിൽ നാ ബലിമാറി വിസ്തൃതമുത്രം ദോഷതു കാമാ
 മൂളാ നാ ബാധമാനാ അവിച ബലിശക്തൈസ്സ ചാസ്സത്യജ്ഞി
 — ഇതി. സ

അ—ചില ദേവതകൾ ഏതുകാമകളായും ചില ദേവതകൾ ഭോക്തൃകാമകളായും ചില ദേവതകൾ രത്നകാമകളായും പുനാരികളെ ബാധിക്കുന്നു. അവരിൽ വെട്ടു യാവചില ദേവതകൾ ഏതുകാമകളായി ഭവിക്കുന്നു. ഇവർ ഹനിക്കത്തന്നെ ചെയ്യുന്നു. യാവചിലർ ഭോക്തൃകാമകളായി ഭവിക്കുന്നു. അവർ ബലിയേയും ഗ്രഹിച്ചിട്ട് വിസർജ്ജിക്കുന്നു. യാവചിലർ രമിച്ചാനായിക്കൊണ്ടു ബാധമാനകളായി ഭവിക്കുന്നുവോ അവർ ബലിശക്തങ്ങളെക്കൊണ്ടും ദണ്ഡുചിക്ഷണിജ്ഞതന്നെ.

സാ—മേല്പറഞ്ഞ ദേവതമാരിൽ ചിലർ പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും ഉപദ്രവിക്കുന്നത് അവരെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനാണെന്നാണ്. ചിലർ ബലികൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു. മറ്റുചിലർ ഇവരോടു ചേർന്നു വിനോദിച്ചു രസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാമെന്നു കരുതി ഇവരെ പ്രാപിക്കുന്നു ഇങ്ങിനെ ഉപദ്രവിക്കുന്ന ബാധകൾ മൂന്നുവിധമാണ്. ഇവരിൽ നശിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഉപദ്രവിക്കുന്ന ബാധകളെ മറ്റൊരു കഴികയില്ല. അവരുടെ ഉപദ്രവംകൊണ്ടു മരിക്കത്തന്നെ ചെയ്യും. ബലിയ്ക്കു മോഹിച്ചു ഉപദ്രവിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ ബലികൊടുത്താൽ തൃപ്തിപ്പെട്ടു മാറിക്കൊള്ളും. രമിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പാൻ മോഹിച്ചു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ ബാധിക്കുന്ന ബാധകൾ ചുരു വളരെ ബലിചെയ്താലും വിട്ടുപോകുന്നതല്ല. ഇങ്ങിനെ ഗ്രന്ഥാന്തരവചനം.

ദേവഗ്രഹാദിഭിഃ പ്രോക്തം വിധിതാനാം ചക്ഷുഃ പൃഥക്
 ലക്ഷണം തേന ച ജ്ഞേയാ ഗ്രഹഭേദാഹ്വതദ്യഥാ. സ

അ—ദേവഗ്രഹാദികളാൽ വിധിതമാരായവരുടെ ലക്ഷണം വെച്ചേറെ പ്രോക്തമായി ഭവിക്കുന്നു. അതു യാതൊരു പ്രകാരമോ അതുകൊണ്ടും ഗ്രഹഭേദങ്ങൾ ജ്ഞേയങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ദേവഗ്രഹാദികളായ ദേവതമാരുടെ ഉപദ്രവം നേരിട്ടവർക്കുള്ള ലക്ഷണം വേറെ ശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ യാതൊരു പ്രകാരമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയാൽ അതുകൊണ്ടും ഇന്ന ദേവതയാണ് ഉപദ്രവിക്കുന്നതെന്നും അറിയാൻ കഴിയുമല്ലോ. ഇനി ആ ഇരുപത്തേഴു ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ഉപദ്രവവിധിയുണ്ടായാൽ വിധിതമായിട്ടു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ലക്ഷണങ്ങൾ താഴെ പറയപ്പെടുന്നു.

സ്തോതഃ സുഗന്ധസ്തേജസീ ഹൃദയാ ദേവാലയേ മതഃ
 അല്പവാഗല്പവിൻമൃതഃ സ പ്ലഭക്തിരഭോപനഃ. സ
 ഗന്ധമാല്യപ്രിയോ ധീരഃ സൌമ്യദൃഷ്ടിഃ സുരഗ്രഹീ
 ദോവാൻ നിന്ദൻ സുവൻ ദൈത്യൻ ബ്രഹ്മദപിഡ ജിഹ്മപോചനഃ.
 ദാഹാത്മാ നിർഭയോ ദുഷ്ടാഗമ്യഹാസീ സവിസ്മയഃ
 മുദ്രാം ബദ്ധ്നൻ പ്രഭൃതാശീസ്സകമ്പാംഗോടസുരഗ്രഹീ. ച

അ—സുരഗ്രഹിയായവൻ സ്തോതനായി സുഗന്ധനായി ശേഖസപിയായി ഹൃദയനായി ദേവാലയത്തിൽ രത്നമായി അല്പവാക്കായി അല്പവിൻമൃതനായി സപ്ലഭക്തിയായി അഭോപനനായി ഗന്ധമാല്യപ്രിയനായി ധീരനായി സൌമ്യദൃഷ്ടിയായി ഭവിക്കുന്നു.

അസുരഗ്രഹിയായവൻ ദേവന്മാരെ നിന്ദനായും ദൈത്യന്മാരെ സുവന്നായും ബ്രഹ്മദപിടായും ജിഹ്മപോചനനായും ദുഷ്ടാത്മാവായും നിർഭയനായും ദുഷ്ടനായും ഗമ്യഹാസിയായും സവിസ്മയനായും മുദ്രയെ ബദ്ധ്നനായും പ്രഭൃതാശീസ്സായും സകമ്പാംഗനായും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ദേവഗൃഹത്തിന്റെ പീഡയുള്ളവൻ കളിച്ച സുഗന്ധവസ്തുക്കൾ പൂശി സന്തോഷത്തോടുകൂടി തേക്കുന്നതിനെ പ്രകടിപ്പിച്ചു ക്ഷേത്രങ്ങളിലും മറ്റും വസിക്കുന്നതിനായി താല്പര്യമുള്ളവനായിരിക്കുകയും അപ്പുമായി സംസാരിക്കുകയും മലവും മൃതവും കാണുന്നതിനും മിതഭക്ഷണംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുകയും കോപിക്കാതിരിക്കുകയും സുഗന്ധപദാർത്ഥങ്ങളിലും പുഷ്പമാലയിലും താല്പര്യം തോന്നുകയും ധീരനായിരിക്കുകയും ലർശനത്തിന്നു ശാന്തയുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

അസൂരഗൃഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുള്ള മനുഷ്യനിൽ ദേവന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള നീണ്ട അസൂരന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള നന്ദി ബ്രാഹ്മണരെക്കുറിച്ചു ദേഷ്ടം നോട്ടത്തിനു വളരെ മനസ്സിലാക്കുന്ന ഭയമില്ലാത്ത നല്ല ഗർവ്വത്തോടുകൂടിയചിരി ആശ്ചര്യകരങ്ങളായ നില അപൂർവ്വമായ ഭക്ഷണശീലം അവയവങ്ങൾക്കു വിറയൽ ഈ വക ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. കൈകൊണ്ടു ചില മുദ്രകളെയും കാണിക്കും.

പാനീയഗുളുദുഗ്ധാദിപിപാസുഃ സുക്ഷപനീ ലിഹൻ
 ഭൂമി പ്രസപ്തിരക്താക്ഷഃ ക്രോധാലുരചഭേ വസൻ. ൨൨
 സകമ്പാഭഗോ ദശൻദന്താൻ പുഷ്പമർശ്വനാശപീഡിതഃ
 അപ്പവാഗ്ഗന്ധമാല്യാദി പ്രിയസ്സംഗീതനൃത്തകൃൽ. ൨൩
 പുളിനാഭൗ വസൻ ജാനൻ പരോക്ഷം മുഖവാദകൃൽ
 പിബൻ ക്ഷീരം ഹസൻ ക്രീഡൻ ഹൃഷ്ടാ ഗന്ധർവ്വപീഡിതഃ. ൨൪

അ—നാഗപീഡിതനായവൻ പാനീയഗുളുദുഗ്ധാദിപിപാസുവായി സുക്ഷങ്ങളെ ലിഹന്നായി ഭൂമിയിൽ പ്രസപ്തിരക്താക്ഷനായി ക്രോധാലുരചയായി അചലത്തിൽ വസന്നായി സകമ്പാഗനായി ദന്തങ്ങളെ ദശന്നായി പുഷ്പമർശ്വനായി ഭവിക്കുന്നു.

ഗന്ധർവ്വപീഡിതനായവൻ അല്പവാക്കായി ഗന്ധമാല്യാദിപ്രിയനായി സംഗീതനൃത്തകൃത്തായി പുളിനാഭിയിൽ വസന്നായി പരോക്ഷത്തെ ജാനന്നായി മുഖവാദകൃത്തായി ക്ഷീരത്തെ പിബന്നായി ഹസന്നായി ക്രീഡന്നായി ഹൃഷ്ടനായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—നാഗദേവത ബാധിച്ചാൽ ആ മനുഷ്യരിൽ പാനകം (ശർക്കരയും ചെറിയതും മറ്റും ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്ന ഒരുതരം പാനീയസാധനം) പാലു മുതലായ പദാർത്ഥങ്ങളിൽതാല്പര്യം, ചുണ്ടുകളെ നാക്കുകൊണ്ടു നനയ്ക്കുക, കണ്ണുകളെ ചുവപ്പിച്ചു ചുറ്റും ഭൂമിയിൽ നോക്കുക, വളരെ കോപമുണ്ടായിരിക്കുക, പാപങ്ങളിൽ വസിക്കുക, അവയവങ്ങൾ വിറയ്ക്കുക, ദന്തങ്ങളെ കടിക്കുക, പുഷ്പങ്ങളിലാഗ്രഹമുണ്ടാകുക ഈ വക ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഗന്ധർവ്വബാധയുടെ ഉപദ്രവമുള്ളവരിൽ മിതമായ ഭാഷണം ചന്ദനം മാല മുതലായവയിൽ സന്തോഷം സംഗീതം നൃത്തം ഇവയുടെ പ്രവർത്തനം നദീതീരത്തിലുള്ള മൺകുതികളിൽ വാസം ബാഹ്യേന്ദ്രിയംകൊണ്ടു അറിയാൻ പാടില്ലാത്തവയെ അറിയാനുള്ള ശക്തി വാദ്യസപരത്തിലുള്ള ശബ്ദങ്ങളെ മുഖത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെടുവിക്കുക. പാലുകടിക്കുക ചിരിക്കുക കളിക്കുക സന്തോഷത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുക ഈ വക ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

പ്രധാവനാത്മമാംസാനി ഖാദൻ മദ്യാസൃജീ പിബൻ
 ശൂന്യഗ്രാമോഷിതസ്താത്രോ നിർല്ലജ്ജാ നിഷ്കരഃ സതതം. ൨൫
 ശൌചദേഹി നിശാചാതീ ബലവാൻ താക്ഷസഗ്രഹീ
 ദന്താസ്യാധോമുഖഃ കിഞ്ചിദപശ്യൻ ചരന്നമുഷ്ടികഃ. ൨൬
 ജാനസ്യസ്തശിരഃ കൂരദാജീർഹേയഗ്രഹീ നരഃ
 വിബ്ബാഹകലാപി നിശ്ശൌഭോ ദന്തശായി രദൻ ഹസൻ. ൨൭

സ്രീഭദ്രാഹി ത്രാസയൻ ജന്തുക്കൾ സദാശ്നൻ കലഹപ്രിയഃ
രാഗീ പരാത്ഥാതൽ കൃദ്ധഃ സ്വപ്ലവാക്കശുലഃ ഗ്രഹി.

൭൨

അ—രാക്ഷസഗ്രാഹിയായവൻ പ്രയാവനനായും ആത്മമാംസങ്ങളെ വാദനനായും മദ്യാസുഷുങ്കളെ പിബനനായും ഹൃന്യാഗ്രാമോഷിതനായും താമ്രനായും നിർല്ലജനനായും നിഷ്പരനായും സന്താപനായും സൈചഃപക്ഷിയായും നിശാചാരിയായും ബലവാനായും ഭവിക്കുന്നു.

ഹേഗ്രാഹിയായ നരൻ ക്ഷുരാസ്യനായും അധോമുഖനായും ഒന്നിനേയും അപഗ്രഹനായും ഹനമുഷ്ടികനായും ജാനപ്യസ്തശിരസ്സായും ക്രൂരദൃഷ്ടിയായും ഭവിക്കുന്നു—കല്ലുലഗ്രാഹിയായ നരൻ വിശ്വപങ്കപ്രപിയായും നിശ്ശേഷനായും ഭസ്മശായിയായും തദനായും ഹസനായും സ്രീഭദ്രാഹിയായും ജന്തുക്കളെ ത്രാസയനായും ഏല്പാല്പോഴും അസ്സനായും കാലഹപ്രിയനായും രാഗിയായും പരാത്ഥാതനായും കൃദ്ധനായും സ്വപ്ലവാക്കനായും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—രാക്ഷസഗ്രാഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുള്ളവരിൽ ഓട്ടം തന്റെ ശരീരത്തിലുള്ള മാംസങ്ങളെത്തന്നെ ഭക്ഷിക്കുന്ന സ്വഭാവം മദ്യവും ചോരയും കടിക്കുക ആത്മമില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ വസിക്കുക ശരീരം ചെവിന്റെ നിരമായി വരിക ലജ്ജയില്ലായ്മ കഠിനത (പ്രകൃതികളിൽ നിഷ്ഠൂരത) കോപം വൃത്തിഹീനത രാത്രിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിൽ താല്പര്യം ശരീരത്തിനു ഏറ്റവും ബലമുണ്ടായിരിക്കുക, ഇവക ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ഹേഗ്രാഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുള്ളവരിൽ പൂഞ്ചിരി അധോദൃഷ്ടി ഒന്നിനെയും സൂക്ഷിച്ചു നോക്കാതിരിക്കുക കൈവിരലുകൾ മടക്കി ആരെയും കാണിക്കാതെ കളിച്ചവയ്ക്കുക കാലിന്റെ മുട്ടിനേൽ തപവച്ചിരിക്കുക കണ്ണമിഴിക്കുനോക്കി ഭയപ്പെടുത്തുക ഈ ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. കല്ലുലഗ്രാഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടായാൽ മലവ്യാ അഴക്കം ശരീരത്തിൽ പൂത്തുക കളി മുതലായ ശൈലികളിൽ പൊതിരിക്കുക ചാരത്തിൽ കിടക്കുക കരയുക ചിരിക്കുക സ്ത്രീകളെ ഉപദ്രവിക്കുക ഏതു ജീവികളെയും ഭയപ്പെടുത്തുക വേഗം വേഗം ഭക്ഷണം കഴിക്കുക കലഹിക്കുന്നതിൽ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുക ഭാഗലപീഡ വരിക പരധനത്തെ അപഹരിക്കുക കോപിക്കുക അസ്വമായി സംസാരിക്കുക ഇവക ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

നിസ്തേജാ വിഹപവഃ പശ്യന്നിന്നിമേവണമബ്രൂപൻ
പരിഹാസിതവൈദ്യശ്ച നിസ്തേജോഗ്രഹപീഡിതഃ.

൭൩

അ—നിസ്തേജോഗ്രാഹപീഡിതനായവൻ നിസ്തേജസ്സായും വിഹപനായും നിന്നിമേവണമാകംവണ്ണം പശ്യന്നായും അബ്രൂവനായും പരിഹാസിതവൈദ്യനായും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—നിസ്തേജഗ്രാഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുള്ളവരിൽ ശരീരത്തിനു തേജോഹാനി പാവവശ്വാ കണ്ണമിഴിക്കാത്തുള്ള ദർശനം മിണ്ടാതിരിക്കുക വൈദ്യനെ പരിഹസിക്കുക, ഇവക ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കാം.

ഓസംഗതാത്ഥവാഗ്ദേഷീ ശീതാംഗസ്തീർത്സികുഷണഃ
ഭൂതാവരൂപഃ കൃഷ്ണാംഗോ നിമ്ബലാ ഭസ്മകഗ്രഹി.

൭൪

അ—ഭസ്മകഗ്രാഹിയായവൻ അസംഗതാത്ഥവാക്കായി ദേഷിയായി ശീതാംഗനായി തീർത്സികുഷണനായി ഭൂതരിയിൽ അതുപുനായി കൃഷ്ണാംഗനായി നിമ്ബലനായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഭസ്മകഗ്രാഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുള്ളവരിൽ പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ സംസാരം സ്വഭാവേന ദേഷാ ശരീരത്തിൽ തണുപ്പ് ഇടം വലം നോട്ടം ഏതു ഭക്ഷിച്ചാലും തൃപ്തിയില്ലാതിരിക്കുക അവയവങ്ങൾക്കു കറുപ്പ് പരിതൃഷ്ണി ഇവക ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കാം.

ദഭേച്ഛ നിവൃപൻ പിണ്ഡാൻ പ്രേതാനാം സോദകക്രിയഃ
തിലമാംസഗുളാദീനി കാഷ്ഠ്കന്ത ശാന്തഃ പിതൃഗ്രാഹി.

൭൫

അ—പിതൃഗൃഹിയായിരിക്കുന്നവൻ പ്രേതങ്ങൾക്ക് ഒർഭക്ഷിതം പിണ്ഡങ്ങളെ നിവ്വഹിച്ചിട്ടു സാദകക്രിയനായി തിലമാംസഗുളാദികളെ കാങ്ക്ഷണമായി ശാന്തനായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—പിതൃഗൃഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുള്ളവരിൽ ഒർഭവിരിച്ചു പ്രേതങ്ങൾക്കായി പിണ്ഡവസ്തുക്കൾ ഉദകക്രിയ ചെയ്യുക എള്ളു മാംസം ശരീര മുതലായ വസ്തുക്കളെ ആഗ്രഹിക്കുക ശാന്തനായിരിക്കുക ഇവക ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഏകാന്തവാസീ ശുഷ്കാംഗഃ പ്രധാപൻ ദാരുണധ്വനിഃ

പുഷ്പാണവ്യാഹരൻ ഭുക്തൗ ന തൃപ്യതി കൃശഗ്രഹീ വൗ

അ—കൃശഗ്രഹിയായവൻ ഏകാന്തവാസിയായി ശുഷ്കാംഗനായി പ്രധാവനായി ദാരുണധ്വനിയായി പുഷ്പനായാൽ നവ്യാഹരനായി ഭവിക്കുന്നു. ഭുക്തിയിൽ തൃപ്തനായി ഭവിക്കുന്നില്ല.

സാ—കൃശഗ്രഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടായാൽ വിജനപ്രദേശങ്ങളിൽ വസിക്കുക ശരീരം മെലിയുക അങ്ങമിങ്ങമാടിനടക്കുക ഭയങ്കരമായി ശബ്ദിക്കുക ചോദിച്ചാൽ സമാധാനം പറയാതിരിക്കു ഉത്തരമെഴിച്ചാൽ തൃപ്തിവരാതിരിക്കുക ഇവക ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

മാജ്ജൻ പാദമജ്ജാ മുഞ്ചൻ ശുല്കാമാൻ ഛർദ്ദയൻ സദാ

ദന്താൻ കടകടായൻ യഃ സ ഗ്രഹഃ സ്വാഭാപിനായകഃ. വൗ

അ—യാതൊരു ഗ്രഹം പാദമജ്ജിനെ മജ്ജനായും ശുൽക്കാരങ്ങളെ മുഞ്ചനായും എല്ലാമജ്ജാ ഛർദ്ദയനായും ദന്തങ്ങളെ കടകടായനായും ഭവിക്കുന്നു ആ ഗ്രഹം വിനായകനാകുന്നു.

സാ—വിനായകനെന്നു പേരുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ ബാധയുള്ളവരിൽ പാദത്തിൽ നിന്നു പൊടി തുടച്ചുകളയുക ശുൽക്കൽ എന്നുള്ള ശബ്ദത്തോ പുറപ്പെടുവിക്കുക മുറയ്ക്കു മുറയ്ക്കു ശബ്ദിക്കുക പല്ലുകടിച്ചു കടകടാ എന്നുള്ള ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുക ഇവക ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഭഞ്ജൻ ഗാത്രാണി ശുഷ്കാംഗോ നൃത്യൻ സ്വസ്ഥഃ സകൃദ്ധസാൻ

ബഹുഭുഗ് ബഹുഭാഷീ ച പ്രലാപഗ്രഹപീഡിതഃ. വൗ

അ—പ്രലാപഗ്രഹപീഡിതൻ ഗാത്രങ്ങളെ ഭഞ്ജനമായി ശുഷ്കാംഗനായി നൃത്യനായി സ്വസ്ഥനായി ഒരിക്കൽ കസന്നായി ബഹുഭുക്കായി ബഹുഭാഷിയായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—പ്രലാപഗ്രഹത്തിന്റെ പീഡയുള്ളവരിൽ വടി മുതലായ ആയുധങ്ങളാൽ തന്റെ ശരീരത്തെ താൻതന്നെ പരുക്കേല്പിക്കുക ശരീരം മെലിയുക സ്വസ്ഥനായിരിക്കുക ചിലപ്പോൾമാത്രം ചിരിക്കുക അധികം ഭക്ഷിക്കുക അധികം സംസാരിക്കുക ഇവക ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഖരരൂക്ഷസ്വരഃ ശൂന്യഭിന്നസേവീ പ്രലാപകഃ

ദുർഗ്ഗന്ധശ്വാശു ചിർലോലഃ പിശാചഗ്രഹപീഡിതഃ. വൗ

അ—പിശാചഗ്രഹപീഡിതൻ ഖരരൂക്ഷസ്വരനായും ശൂന്യഭിന്നസേവിയായും പ്രലാപകനായും ദുർഗന്ധനായും അശുചിയായും ലോലനായും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—പിശാചഗ്രഹത്തിന്റെ പീഡയുള്ളവരിൽ ഉറക്കം മാട്ടുവമില്ലാത്ത ശബ്ദവും അത്ഥമൊന്നുമില്ലാത്ത വാക്കുകളെ പറയുക കീറുക മുറിക്കുക മുതലായ ഭേദക്രിയകൾ ചെയ്യുക കരയുക ശരീരത്തിൽനിന്നു ദുർഗ്ഗന്ധം പുറപ്പെടുക ശ്വചമില്ലാതിരിക്കുക ശരീരത്തെ വിറപ്പിക്കുക ഇവക സ്വഭാവങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും.

തജ്ജ്വരൻ ലോലരക്താക്ഷോ മുഞ്ചധോ വിട്ഠപങ്കലേപകഃ

ബഹുഭുക്തഃ സാംഗകമ്പശ്ച ദീനചാഗന്ത്യഗ്രഹീ. വൗ

അ—അന്ത്യഗ്രഹണിയായവൻ തജ്ജയന്നായി ലോലരക്താക്ഷനായി ലബ്ധനായി വിദ്വപകലപകനായി ബഹുഭുക്തായി സാഗ്രകമ്പനായി ഭീനവാക്കായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—അന്ത്യഗ്രഹണത്തിന്റെ പീഡയുള്ളവരിൽ ജനങ്ങളെ ചുണ്ടു ആക്ഷേപിക്കുക കണ്ണുചവച്ചിട്ടു ഉരുട്ടിമറിപ്പിക്കുക ലോഭമുണ്ടായിരിക്കുക മലവും ചെടിയും ശരീരത്തിൽ പൂട്ടുക വളരെ ഭക്ഷിക്കുക കൈകാലുകളെ ചവിട്ടിക്കുക ഭീനഭാവത്തിൽ സംസാരിക്കുക ഇവക ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

ബഹുഭുക്ത പിന്നീടും ജാനൻ പിശിതാശീ ചലലക്ഷണം.

നിർമ്മയാഭഭാ മലചരണഃ സ്ഥിതാഭഗോ യോനിജഗ്രഹി. പ്ര

അ—യോനിജഗ്രഹിയായവൻ ബഹുഭുക്തായും ചിന്തിതത്തെ ജാനനായും പിശിതാശിയായും ചലലക്ഷണമായും നിർമ്മയാഭനായും മേഘഗന്ധനായും സ്ഥിരാംഗനായും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—യോനിജൻ എന്ന ബാധയുടെ ഉപദ്രവമുള്ളവർ ഭക്ഷണത്തിൽ അത്യാർത്തിയും മറ്റുള്ളവരുടെ വിചാരത്തെ സ്വശക്തികൊണ്ടു് അറിവാനുള്ള ക്രാണ്ടിയും മാംസഭോജനശീലവും കണ്ണുകളെ വിറപ്പിക്കയും മയ്യാദികളും ആട്ടിന്റെ ഗന്ധവും കൈകാലുകളാതെ സ്ഥിരമായിരിക്കയും ഇവക ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

പ്രഹരൻ ജനമാശ്വാഹൻ വൃക്ഷമാശ്വാചരഞ്ചവൽ

സർവാകാമീ വികൃതോ ഭവേദ്ഭൂതഗ്രഹി നമഃ. പ്ര

അ—ഭൂതഗ്രഹിയായ നരൻ ജനത്തെ പ്രഹരനായും വൃക്ഷങ്ങളെ ആരവേണനായും ഉച്ചാചരഞ്ചവാക്കായും സർവാകാരിയായും വികൃതനായും ഭവിക്കും.

സാ—ഭൂതഗ്രഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുള്ളവനിൽ ജനങ്ങളെ അടിക്കുക മരണിൽ കയറുക അസഭ്യങ്ങളായ വാക്കുകളെ ഉച്ചത്തിൽ പറയുക മറ്റൊരാളുടെ പറയുന്നതിനേയും ചെയ്യുന്നതിനേയും അനുകരിച്ചതാനും അതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുക പ്രകൃതിയിൽനിന്നു വൈകല്യംവരുക ഇവക ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതുവരെ മഹാഗ്രഹങ്ങൾ പതിനെട്ടിന്റെയും ഉപദ്രവലക്ഷണങ്ങൾ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഇനി ലഘുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉപദ്രവ ലക്ഷണങ്ങളെ പറയുന്നു.

മേനോൽഗാമീ വിചുത്താക്ഷോ നിസ്സംശതഃ പരിമതാ ഭൂമി

സംകോചയൻ കരാംശ്വാദീൻ പിതാംഗോ ദരോൻ ദരൻ.

ലബ്ധസംശതഃ പുനഃ സ്വസ്ഥഃ സു ദപസ്തായാധൻ സരഃ

ശുക്ലമാല്യാംബരാദീമർശൂഃ പാൻ വേദം കുശാദിയുക്. ന്

വിപ്രാനുജനകൃഷ്ണശ്ലോ ജൻ ദേവാൻ ദവിജഗ്രഹി

പ്രാപ്തപ്രകൃതോ വിപ്രഗ്രഹേണ ബ്രാഹ്മണസഃ. ന്

അ—അപസ്തായായ നരൻ മേനോൽഗാരിയായി വിവൃതാക്ഷനായി നിസ്സംശനയായി ഭൂമിയിൽ പരിതനായി കരാംശ്വാദികളെ സംകോചയുന്നായി പിതാംഗനായി ശരങ്ങളെ ഭജനായി ലബ്ധസംശതനായാൽ സ്വസ്ഥനായി ഭവിക്കുന്നു. ദവിജഗ്രഹിയായ നരൻ ശുക്ലമാല്യാംബരാദിയെ ഇഹ്ശുവായി കുശാദിയുക്കായി വേദത്തെ പറന്നായി വിപ്രാനുജനകൃത്തായി ശുഭാനായി ദേവന്മാരെ ഭജനായിഭവിക്കും.

സാ—അപസ്തായഗ്രഹത്തിന്റെ ബാധയുള്ളവരിൽ പായിൽനിന്നു നരവരിക കണ്ണുതൂന്നു വട്ടത്തിലുരുട്ടുക വെട്ടുന്നു ബോധംകെട്ടു ഭൂമിയിൽ വീഴുക കൈകാലുകളെയും മറ്റും ചുരുക്കിപ്പിടിക്കുക ശരീരം ചെവികുക പലുകൾ കടിക്കുക ബോധംവരുമ്പോൾ മുൻപിലത്തെപ്പോലെ സ്വസ്ഥതവരിക ഇവക ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും.

ദവിജഗ്രഹത്തിന്റെ ബാധയുള്ളവരിൽ വെളുത്ത പുഷ്പംകൊണ്ടുള്ള പുഷ്പമാലകളേയും വെളുത്ത വസ്ത്രം മുതലായവയേയും ആഗ്രഹിക്കുക വേദാദ്ധ്യയനം ചെയ്യുക ഭർതൃ മുത

ലായവയെ പഠിച്ച കയ്യിൽ വയ്ക്കുക പ്രാർത്ഥനാദികളായ ബ്രാഹ്മണരുടെ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുക ശുദ്ധനായിരിക്കുക ദേവന്മാരെ ഭജിക്കുക ഈവക ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും.

ബ്രഹ്മരക്ഷസഗ്രഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടായാൽ മേൽപറഞ്ഞ ദ്വിജഗ്രഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവലക്ഷണങ്ങൾതന്നെ മിക്‌വാദം ഉണ്ടായിരിക്കും.

രക്ഷപുഷ്പാദിയുദ്ധ്നിത്യം ധാവൻ വല്ഗൻ ഹസൻ ലിഖൻ സഹിഷ്ണുഃ ക്ഷത്രഃ ചഷ്ടാകൃൽ ഗായൻ ഗജ്ജൻ നൃപഗ്രഹീ. ൯൨

അ—നൃപഗ്രഹിയായ നരൻ നിത്യമാകുംവണ്ണം രക്ഷപുഷ്പാദിയുക്കായും ധാവനായും വല്ഗനായും ഹസനായും ലിഖനായും സഹിഷ്ണുവായും ക്ഷത്രചഷ്ടാകൃത്തായും ഗായനായും ഗജ്ജനായും ഭവിക്കും.

സാ—ക്ഷത്രിയഗ്രഹം ബാധിച്ചാൽ എപ്പോഴും ചുവന്നപ്പച്ചം വസ്ത്രം മുതലായവയെ ധരിക്കുക ഓടുക നൃത്തംചെയ്യുക ചിരിക്കുക ഭിത്തികളിലും ഭൂമിയിലും കടലാസ്സിലും മറ്റും ഏഴുതുക മറ്റുള്ളവരുടെ ഉപദ്രവങ്ങളേയും മറ്റും സഹിക്കുക ക്ഷത്രിയന്മാരുടെ ചേഷ്ടകളെ പ്രകടിപ്പിക്കുക പാട്ടുകൾ ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിക്കുക ഈവക ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും.

ജ്യോഭമാണോ ഹസൻ ക്രന്ദന്നാക്രോശൻ കഷ്ടകോ വണിക് നൃത്യന്നചാച്യവാക്കപ്യൻ ദുഃഖിനീതോ വിശാതുമഃ. ൯൩

അ—വിട്ടുനേതുമായി ആതുരനായ നരൻ ജ്യോഭമാണനായി ഹസനായി ക്രന്ദനായി ആക്രോശനായി കർഷകനായി വണിക്കായി നൃത്യന്നായി അവാച്യവാക്കായി ക്ഷപ്യന്നായി ദുഃഖിനീതനായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—വൈശ്യഗ്രഹത്തിന്റെ പീഡയുണ്ടായാൽ കോട്ടുവായിടുക ഉച്ചത്തിൽ ചിരിക്കുക നിലവിളിക്കുക ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കുക കൃഷിയെക്കുറിച്ചു പറയുക വൃഥാ കൃഷിപ്രവൃത്തി ചെയ്യുക കച്ചവടത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുക കച്ചവടം നടത്തുന്ന വിധത്തിൽ ചേഷ്ടിക്കുക നൃത്തംചെയ്യുക അസഭ്യവാക്കു പറയുക അധികം കോപിക്കുക ആരെയും വണങ്ങാതിരിക്കുക ഈവക ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാമുണ്ടായിരിക്കും.

വിൺമൂത്രാദിഭഗവ്യക്ത വാങ്മേഘ്നസ്പൃഗ് തദൻ ഹസൻ വിപ്രദപിരംസ്രീപ്രിയസ്സാംഗകമ്പഃ സ്യാദപൃഷ്ഠലഗ്രഹീ. ൯൪

അ—വൃഷലഗ്രഹിയായ നരൻ വിൺമൂത്രാദിഭുക്കായും അവ്യക്തവാക്കായും മേഘ്നസ്പൃഗായും തദനായും ഹസനായും വിപ്രദപിടായും സ്രീപ്രിയനായും സംഗകമ്പനായും ഭവിക്കും.

സാ—വൃഷലഗ്രഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടായാൽ മലം മൂത്രം മുതലായവയെ ഭക്ഷിക്കുക തിരിച്ചറിവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം സംസാരിക്കുക ലിംഗത്തെ സ്സംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക കരയുക ഉറക്കെ ചിരിക്കുക ബ്രാഹ്മണരെ ദേഹിക്കുക സ്ത്രീകളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുക അവയവങ്ങളെ ചലിപ്പിക്കുക ഈവക ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും.

മിശ്രചിഹ്നാഃ സ്തൂതാ നീചചണ്ഡാലവൃത്തരാ ഗ്രഹാഃ മുഞ്ചാമി കിഞ്ചിദഭ്രഹ്മീതി ബ്രൂവൻ ഗായൻ ഹസൻ മുദു. ൯൫
ന മുഞ്ചാമീതി വാഗാത്മപ്രഹർത്താ ചാരുഷം വദൻ

സൌമ്യാഭഗായഗ്രഹാവേതൈ ഹനുക്രാമം ചിവജ്ജന്മേൽ. ൯൬

അ—നീചചണ്ഡാലവൃത്തന്മാരാകുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ മിശ്രചിഹ്നന്മാരായിട്ട് സ്തൂതന്മാരാകുന്നു.

ഞാൻ ചോദിക്കുന്നുവോ? എന്തെങ്കിലും ഭാഗംചെയ്താലും ഇപ്രകാരം ബ്രൂവുന്നായി മുദുവാക്യാൽ ഹസനായിരിക്കുന്നവനും നമുഞ്ചാമീതിവാക്കായി ആത്മപ്രഹർത്താവാ

യി പരമശാക്തവണ്ണം വദനായിരിക്കുന്നവനും ഇവർ സൗജാഗേഹനഗ്രഹങ്ങളായി ഭ
 വിക്കുന്നു. ഹൃദയകാമനെ വർജ്ജിക്കണം.

സാ—നീചഗ്രഹങ്ങളുടേയും ചണ്ഡാലഗ്രഹങ്ങളുടേയും വ്യന്തരഗ്രഹങ്ങളുടേയും ഉപദ്രവമുണ്ടായാൽ അമരാദികളായ മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉപദ്രവത്തിൽ മേൽപറയപ്പെട്ട ലക്ഷണങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം അന്യോന്യം ഇടകലർന്നുണ്ടായിരിക്കും. സൗമ്യഗ്രഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടായാൽ എനിക്കെന്തെങ്കിലും ദാനംചെയ്താലും എനിക്കെന്തെങ്കിലും തരികു ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളാം, ഇങ്ങിനെ പറയുകയും പാടുകയും ചെയ്തതായി പുഞ്ചിരിയിടുകയും ചെയ്യും. ആഗ്നേയഗ്രഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടായാൽ ഞാൻ ഒരിക്കലും വിട്ടുപിരിഞ്ഞുപോകില്ല. ഇങ്ങിനെ പറയുകയും താൻ തന്റെ ദേഹത്തെ തന്നെ ഉപദ്രവിക്കുകയും കഠിനങ്ങളായ വാക്കു പറയുകയും ചെയ്യും. ഗ്രഹബാധയിൽ ഹനുക്കാരന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടായാൽ ഉപദ്രവശമനം അസാദ്ധ്യമാണ്. അതിനാൽ ഹനുക്കാരന്റെ ഉപദ്രവമുള്ളവരെ മാന്ത്രികന്മാരും വൈദ്യന്മാരും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

നിപതൻ പ്രവൃക്ഷഭർത്താവാശ്ച ജനാനിശൻ
 വിധുനപൽ മൂലധൻ ഹൃദയാ വൈദ്യം പരമേന് പ്രഭാഷിതഃ
 തദൻ നൃത്യതി രക്താഭേഷോ ഹസ്തു കാമഗ്രഹീ നമഃ.

അ—നന്ദകാമഗ്രാമിയായ നരൻ വെട്ടുക്കുളത്തിൽനിന്നു നിപതന്നായി വെട്ടുതൊലാക്കിയവയെ വിശന്നായി മുളംജന്മത്തെ വിശ്വപന്നായി ഹൃഷ്ടനായി വൈദ്യനെ പശ്യന്നായി പ്രഭാഷിതനായി ഭക്തനായി രക്താക്ഷനായി നൃത്തം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

സാ—മേൽപറഞ്ഞ ഇരുപത്തേഴു ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും ഹന്തുക്കാമനെന്നും രിന്തുക്കാമനെന്നും ഭോക്തൃക്കാമനെന്നും മൂന്നായി വിഭജിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവരിൽ ഹന്തുക്കാമഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടായാൽ ഉയന്നു മതിലിന്മേലോ മരത്തിന്മേലോ മറ്റോ കയറി കീഴ്ത്തുവതിലൂടെ, തീയിലോ അധികം ആമുളള ജലാശയങ്ങളിലോ ചാടുക, തലമുടി കുടയുക, ഏല്പാഴം സത്തുഷ്ടനായിരിക്കുക, പ്രതിശാന്തിക്കു വരുന്ന വൈദ്യന്മാരോടു നല്ലപോലെ സംസാരിക്കുക ചിലപ്പോൾ കായുക, കണ്ണു ചുവപ്പിക്കുക, നൃത്തം ചെയ്യുക ഇവയെ ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാമുണ്ടായിരിക്കാം.

പശ്ചാത്താപം സമർപ്പിക്കുകയും ശുദ്ധിയാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്
 ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്
 ഉദാഹരണത്തിനായി ക്രിസ്തു പ്രിയവാക്യം പറയുന്നു. ൪൦൦

അ—യാവനൊരുത്തൻ ചുറ്റും പശ്യുന്നായി ഉദിഗ്നനായി ശുദ്ധഭാഹുപരാട്ടി
തനായി ക്ഷുത്തുണ്ണാന്തിയായി ഹിരോരോഗിയായി ദാനംചെയ്താലും ദാനംചെയ്താലും
എന്നിപ്രകാരം ബ്രഹ്മവന്നായി ഭവിക്കുന്നു. അവനും യാവനൊരുത്തൻ ഉദിഗ്നനായി
സ്മൃതനവിൽ ക്രീഡന്നായി പ്രിയവാദിയായി അനുപദ്രവിയാായി സ്തോതനായി മാല്യാഭൃ
ലങ്കാരിയായി അശുചിയായി രതിയെ യാചിക്കുന്നുവോ ഇവർ ബലികാമനും രതുകാമ
നമാകുന്നു. ഇവർ മന്ത്രികളാൽ സാക്ഷ്യവാരായും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ബലികാമഗ്രഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടായാൽ നാലുപുറവും നോക്കുക ഭയപ്പെടുക ശുഭരോഗം ശരീരംനിറുത് ജപം ഇവയാൽ ഭുഖം വിശപ്പ് തണ്ണീർഭാരം ശിരാരോഗം എന്നിങ്ങനെയുള്ള വല്ലതും തരിക തരിക എന്നിങ്ങനെയുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

രതുകാമഗ്രഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടായാൽ ഭയപ്പെടുക സ്രീകുളോട് ഇടകലർന്നു വിനോദിക്കുക പ്രിയതരങ്ങളായ സംഭാഷണം ചെയ്യുക ആരെയും ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കുക കളിക്കുക പുഷ്പമാല മുതലായവയെ ധരിക്കുക സംഭോഗസുഖത്തെ ആവശ്യപ്പെടുക സ്വതഃസിദ്ധമായിട്ട് അശുചിതന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക ഈ ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും.

ബലി കാമഗ്രഹത്തിന്റേയും രന്ദുകാമഗ്രഹത്തിന്റേയും ഉപദ്രവങ്ങളുണ്ടായാൽ ശമിപ്പിക്കുന്നതിന് മന്ത്രവാദികളെക്കൊണ്ടു് സാധിക്കുന്നതാണ്. ഹന്തുകാമനെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നു മുൻപേ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ചേപ്പു ഭിഷകവം പൃഥഗീരിതാഭി-
വിജ്ഞായ ഭൂതാനുബിലാനി മന്ത്രീ
തേഷാം ചികിത്സാം വിദധാതു തന്ത-
ദ്യോത്യാഭിമവ്യഗ്രമനാഃ ക്രിയാഭിഃ.

൧൦൧

അ—മന്ത്രി വെച്ചേറെ ഇങ്ങിനെ ഊരിത്തങ്ങായ ചേപ്പുകളെക്കൊണ്ടു് അവിചാരികമായ ഭൂതങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ടു് അവ്യഗ്രമനസ്സായി തന്തദ്യോഗ്യകളായിരിക്കുന്ന ക്രിയകളെക്കൊണ്ടു് അവർ ചികിത്സയെ വിധാനം ചെയ്യണം.

സാ—കാരോ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ഉപദ്രവലക്ഷണങ്ങൾ പ്രത്യേകം ഇവിടെ പറഞ്ഞുവെല്ലാ അതുകൊണ്ടു് രോഗിയുടെ ചേപ്പുകളെനോക്കി ഇന്നു ഗ്രഹത്തിന്റെ ഉപദ്രവമാണുള്ളതെന്നു മനസ്സിലാക്കി വളരെ സമാധാനത്തോടുകൂടി അതാതിനു ഉചിതങ്ങളായ പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടു് ചികിത്സിച്ചുകൊള്ളണം.

ഗുഹാണാം പുനരേഷതേഷാം വേദ സംബന്ധ ഊർയുതേ
തന്തൈവ ബാധകസ്ഥാനചി ശാസ്ത്രാന്തരോദിതം.

൧൦൨

അ—പിന്നെ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ള വേദസംബന്ധം ഊരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ ശാസ്ത്രാന്തരോദിതമായ ബാധകസ്ഥാനവും ഊരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—അമരാദികളായ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു് സൂര്യോദികളായ ഗ്രഹങ്ങളോടുള്ള സംബന്ധത്തെയാണ് ഇനി ഇവിടെ പറയാൻ പോകുന്നതു്. അതുപോലെതന്നെ മറ്റു ശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ബാധകസ്ഥാനത്തേയും ഇവിടെ പറയുന്നു. സൂര്യനെക്കൊണ്ടു് ഇന്നിന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ(ബാധക)ളെ ചിന്തിക്കണമെന്നും ഇങ്ങിനെതന്നെ മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും അറിയേണ്ടതാണല്ലോ. ദേവകോപം സപ്തകോപം മുതലായ കഴിഞ്ഞ ഘട്ടങ്ങളിലും ശത്രുബാധ മുതലായി അടുത്തുവരുന്ന ഘട്ടങ്ങളിലും ബാധാസ്ഥാനത്തിന്റെ ബോധവും അത്യാവശ്യമാണു്.

വാ—അത്ര സാരസംഗ്രഹം.

അ—ഇവിടെ സാരസംഗ്രഹം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—സൂര്യോദികളെക്കൊണ്ടു് ബാധാ നിരൂപണം ചെയ്യുന്നതിനു സാരസംഗ്രഹവചനത്തെ താഴെ കാണിക്കുന്നു.

ഭാനോ രുദ്രഗണോഗ്രഭൂതജഗാധീശാ വിധോഃ കിന്നമാ
യക്ഷാദ്യാ ഗ്രഹപന്നഗാഃ ക്ഷിതിസുതസ്പോഗ്രാ ഹി രക്ഷോഗ്രഹാഃ
ഭൂതാ ഭൈരവദേവതാശ്ച ശശിജസ്പാട്ടാലകാഃ കിന്നമാ.
വാഗീശസ്യ ശുഭഗ്രഹാശ്ശുഭതമാ നാഗ്രാസ്മിമുത്ത്യാദയഃ.

൧൦൩

അ—ഭാനവിനു് രുദ്രഗണോഗ്രഭൂതജഗാധീശന്മാരും വിധുവിനു് കിന്നരന്മാരും യക്ഷന്മാരും ഗ്രഹാപന്നഗങ്ങളും ക്ഷിതിസുതനു് ഉഗ്രങ്ങളായ രക്ഷോഗ്രഹങ്ങളും ഭൂതങ്ങളും ഭൈരവദേവതകളും ശശിജനു് അട്ടാലകന്മാരായ കിന്നരന്മാരും വാഗീശനു് ശുഭഗ്രഹങ്ങളും ശുഭതരങ്ങളായ നാഗങ്ങളും ത്രിമുത്ത്യാദികളും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—അഭിത്യനെക്കൊണ്ടു് രുദ്രഗണങ്ങളെയും ഗൗരീമന്തുകളായ ഭൂതങ്ങളെയും നാഗങ്ങളെയും വിചാരിക്കണം. ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു് കിന്നരന്മാർ യക്ഷന്മാർ നാഗഗ്രഹങ്ങൾ ഇവരെ വിചാരിക്കണം. ചൊച്ചയെക്കൊണ്ടു് രൂക്ഷന്മാരായ രാക്ഷസഗ്രഹങ്ങൾ അഗ്നിഭൈരവൻ കാലഭൈരവൻ മുതലായവരെ വിചാരിക്കണം. ബുധനെക്കൊണ്ടു്

അട്ടാലങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കിന്നരന്മാരെ പറയണം. വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ട് ശുഭരൂപങ്ങളായ ദേവഗ്രഹങ്ങളേയും ഏറ്റവും ശുഭഭാവമായ നാഗഗ്രഹങ്ങളേയും ത്രീമുത്യാദികളേയും പറയണം.

യക്ഷിമാതുളജംഗമാ ഭഗസുതസ്യാർക്കാരമജസ്യാശുഭാ
ഭസ്മാരുക്പിശാചകശ്ശലമുഖാ നിസ്സേജസംജ്ഞൈ ഗ്രഹാഃ
രഃപോഃ സപ്തപിശാചപന്നഗഭൂതഃ പ്രേതഗ്രഹാഭൂതഃ പഃ
കേരതാഃസ്തപിലഭഭാമിനാം പിദധതേ മോഗാനനിഷ്ഠർക്ഷഗഃ.

അ—ഭഗസുതൻ യക്ഷിമാതുളജംഗമാങ്ങളും അർക്കാരമജൻ അശുഭങ്ങളായ ഭസ്മാരുക്പിശാചകശ്ശലമുഖന്മാരും നിസ്സേജസംജ്ഞങ്ങളായ ഗ്രഹങ്ങളും രാഹുവിന്നു സപ്തപിശാചപന്നഗഭൂതങ്ങളായ ഗ്രഹങ്ങളും കേതുവിന്നു പ്രേതഗ്രഹാഭൂതങ്ങളായ ഗ്രഹങ്ങളും ഭവിക്കുന്നു അനിഷ്ഠർക്ഷഗന്മാരായ അവർ അഖിലഭേദികൾക്കു രോഗങ്ങളെ വിധാനം ചെയ്യുന്നു.

സാ—ശുക്രനെക്കൊണ്ട് യക്ഷിമാതുകൾ സപ്തങ്ങൾ ഇവരെ വിചാരിക്കണം. ശനിയെക്കൊണ്ട് നിസ്സേജന്മാർ ഭസ്മഗന്മാർ പിശാചന്മാർ കശ്ശലന്മാർ മുതലായ അശുഭഗ്രഹങ്ങളെ വിചാരിക്കണം. രാഹുവിനെക്കൊണ്ട് നാഗഗ്രഹങ്ങൾ പിശാചഗ്രഹങ്ങൾ സപ്തങ്ങൾ ഇവയെ വിചാരിക്കണം. കേതുവിനെക്കൊണ്ട് പ്രേതഗ്രഹങ്ങൾ തന്നിമിത്തമുള്ള ബാധകൾ ഇവയെ വിചാരിക്കണം.

സൂര്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾ അനിഷ്ടരാശിയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ അവരവർക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഗ്രഹങ്ങളുടെ പീഡയുണ്ടെന്നു പറയണം. ഈ ഗ്രഹപീഡയുണ്ടായാൽ ഏവർക്കു രോഗം മുതലായ അനിഷ്ടങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കും.

പാ—സന്താനദീപികാച.

അ—സന്താനദീപികയും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഗ്രഹസംബന്ധം ചിന്തിക്കുന്നതിന്നു സന്താനദീപികയിലെ വചനത്തെ കൂടി കാണിക്കുന്നു.

ബാധകസ്ഥാനഗേ സൂര്യേ ശൈവഭൂതാദിപീഡനം
ചന്ദ്രേ ദുർഭാതതം രോഗം ധർമ്മദൈവതതംഗദം ൫൦൩
ഭൗമേ സ്തന്ദ്രതം വ്യാധിം ഭൈരാവാദിനിപീഡനം
സൗമ്യേ ഗന്ധർവ്വക്ഷാദിവിമാനസ്ഥാനവാസിനാം. ൫൦൪
ജീവേ ബ്രാഹ്മണശാപഞ്ച ദേവാനാമപി കോപനം
ശുക്രേ യക്ഷീകൃതം രോഗം ബ്രഹ്മരാക്ഷസപീഡനം. ൫൦൫
മന്ദേ തു ഭൂതനാഥാനാം ശൈവാനാം പീഡനം തഥാ
രാഹൗ സപ്തകൃതം രോഗം കേതൗ ചണ്ഡാലദൈവതം
മാന്ദേ പ്രേതകൃതം രോഗം പ്രവദേന്മതിമാൻ നമഃ. ൫൦൬

അ—സൂര്യൻ ബാധകസ്ഥാനസംബന്ധനായിരിക്കുമ്പോൾ ശൈവഭൂതാദിപീഡനത്തെയും ചന്ദ്രൻ ബാധകസ്ഥാനഗനായിരിക്കുമ്പോൾ ദുർഭാതമായ രോഗത്തെയും ധർമ്മദൈവതമായ ഗദത്തെയും ഭൗമൻ ബാധകസ്ഥാനഗനായിരിക്കുമ്പോൾ സ്തന്ദ്രതമായ വ്യാധിയേയും ഭൈരാവാദിനിപീഡനത്തെയും സൗമ്യൻ ബാധകസ്ഥാനഗനായിരിക്കുമ്പോൾ ഗന്ധർവ്വക്ഷാദിവിമാനസ്ഥാനവാസികളുടെ നിപീഡനത്തെയും ജീവൻ ബാധകസ്ഥാനഗനായിരിക്കുമ്പോൾ ബ്രാഹ്മണശാപത്തെയും ദേവന്മാരുടെ കോപത്തെയും ശുക്രൻ ബാധകസ്ഥാനഗനായിരിക്കുമ്പോൾ യക്ഷീകൃതമായ രോഗത്തെയും ബ്രഹ്മരാക്ഷസപീഡനത്തെയും മന്ദൻ ബാധകസ്ഥാനഗനായിരിക്കുമ്പോൾ ശൈവന്മാരായിരിക്കുന്ന ഭൂതനാഥന്മാരുടെ പീഡനത്തെയും അപ്രകാരം രാഹു ബാധകസ്ഥാനഗനായിരിക്കുമ്പോൾ

സ്വപ്നകൃതമായ രോഗത്തെയും കേതു ബാധകസ്ഥാനധനായിരിക്കുമ്പോൾ ചണ്ഡാലദൈവ
തത്തെയും മാന്ദി ബാധകസ്ഥാനഗനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രേതകൃതമായ രോഗത്തെയും മതി
മാനായിരിക്കുന്ന ധരൻ പ്രവദിക്കണം.

സാ—ആദിത്യൻ ബാധാരാശിയിൽ നിന്നാൽ ശിവഭൂതങ്ങളുടേയും മറ്റും കോ
പമുണ്ടെന്നും ചന്ദ്രൻ ബാധാരാശിയിൽ നിന്നാൽ ഭുക്താഭഗവതിയുടേയും ധർമ്മദൈവങ്ങ
ളുടേയും കോപമുണ്ടെന്നും ചൊല്ലാനിന്നാൽ സുബ്രഹ്മണ്യകോപവും ഭൈരവൻ ഘണ്ടാക
ണ്ണൻ മുതലായവരുടെ ഉപദ്രവവും ഉണ്ടെന്നും ബുധൻ ബാധയിൽനിന്നാൽ ഗന്ധർവ്വൻ
യക്ഷൻ മുതലായ വിമാനസഞ്ചാരികളായ ദേവന്മാരുടെ ഉപദ്രവമുണ്ടെന്നും വ്യാഴം ബാ
ധയിൽ നിന്നാൽ ജ്വാലാമണശാപം ദേവകോപം മുതലായവയുണ്ടെന്നും ശുക്രൻ ബാധ
യിൽ നിന്നാൽ യക്ഷിയുടേയും ബ്രഹ്മരാക്ഷസന്മാരുടേയും പീഡയുണ്ടെന്നും ശനി ബാധ
യിൽനിന്നാൽ ശാസ്താവു മുതലായ ശിവഭൂതങ്ങളുടെ ബാധയുണ്ടെന്നും കേതുനിന്നാൽ ച
ണ്ഡാലദൈവങ്ങളുടെ ബാധയുണ്ടെന്നും ഗുളികൻ ബാധയിൽ നിന്നാൽ പ്രേതകോപമു
ണ്ടെന്നും ബുദ്ധിമാനായ ദൈവജ്ഞൻ നിശ്ചയിച്ചു പറയുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ സന്താ
നഭീപികാവചനം അവസാനിച്ചു.

ആരൂഢരാശി ചര ആയമാശി
സ്ഥിരമ തു ബാധാ നാമേ വിചിന്ത്യാ
തദ്രാദയേ കാമഗൃഹേ ത്രയാണാം
കേന്ദ്രാഷു ചൈവ്യാദിരി കേമിദം. ൧൧൦

അ—ആരൂഢരാശി ചരമായിരിക്കുമ്പോൾ ആയരാശിയിലും സ്ഥിരമായിരിക്ക
ുമ്പോൾ നവമത്തിലും അപ്രകാരം ഉഭയമായിരിക്കുമ്പോൾ കാമഗൃഹത്തിലും ബാധ വി
ചിന്ത്യയായി ഭവിക്കുന്നു. ഈ മൂന്നുരാശികളുടേയും കേന്ദ്രങ്ങളിലും ബാധ വിചിന്ത്യയാ
കുന്നു. ഇപ്രകാരം ചിലർ പറയുന്നു.

സാ—മേടം കർക്കടകം തുലാം മകരം ഈ ചരരാശികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന്
ആരൂഢമായി വന്നാൽ അതിന്റെ പതിനൊന്നാമത്തെ രാശി ബാധകസ്ഥാനമാണ്.
ഇടവം ചിങ്ങം വൃശ്ചികം കുംഭം ഈ സ്ഥിരരാശികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് ആരൂഢമാ
യാൽ അതിന്റെ ഒമ്പതാം രാശി ബാധകസ്ഥാനമാണ്. മിഥുനം കന്നി ധനു മീനം ഈ
ഉഭയരാശികളിൽ ഒന്ന് ആരൂഢമായാൽ അതിന്റെ ഏഴാമത്തെ രാശി ബാധകസ്ഥാന
മാണ്. ഇങ്ങിനെ ഒരുപക്ഷം. ഒരുബാധകസ്ഥാനങ്ങളുടെ കേന്ദ്രരാശികളും ബാധാ
സ്ഥാനങ്ങളാണെന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഈ ശ്ലോകംകൊണ്ട് രണ്ടു
പക്ഷത്തിൽ ബാധകസ്ഥാനം പറയപ്പെട്ടു.

കുംഭശ്ചമാണാമളിചാപസിംഹ-
സ്രീണാമളിർഗോവൃശ്ചഭസ്യ നകൃഃ
കുംഭസ്യ കർക്കീ മിഥുനസ്യ ധനുപീ
മീനസ്യ ചാപം വല്ല ബാധകം സ്യാൽ. ൧൧൧

അ—ചരങ്ങൾക്കു കുംഭവും അളിചാപസിംഹസ്രീകൾക്കു് അളിയും ഗോവൃഷഭ
ത്തിന്നു നകൃവും കുംഭത്തിന്നു കർക്കിയും മിഥുനത്തിന്നു ധനുപിയും മീനത്തിന്നു ചാപവും
ബാധകമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—മേടം മുതലായ ചരരാശികളിൽ ഒന്ന് ആരൂഢമായാൽ കുംഭം ബാധാരാ
ശിയാണ്. വൃശ്ചികം ധനുസ്സു ചിങ്ങം കന്നി ഈ രാശികളിൽ ഒന്ന് ആരൂഢമായാൽ
വൃശ്ചികം ബാധാരാശിയാണ്. ഇടവം രാശി ആരൂഢമായാൽ മകരം ബാധാരാശിയാ
ണ്. കുംഭം രാശി ആരൂഢമായാൽ കർക്കടകം ബാധാരാശിയാണ്. മിഥുനം ആരൂഢ
മായാൽ ധനുരാശി ബാധകസ്ഥാനമാണ്. മീനം രാശി ആരൂഢമായാലും ബാധകസ്ഥാ
നം ധനുരാശിതന്നെയാണ്. ഇതു ബാധാസ്ഥാനനിയമത്തിന്റെ മറ്റൊരു മതമാണ്.

ബാധാനിരൂപണം പക്ഷാസ്ത്രയ ഇത്യേവ ശമുതാം
ആദിമേടസ്യ സർവ്വ ഗ്രാഹം വാ മദ്ധ്യമേ കഥിതി. ൧൧൨

അ—ബാധാനിരൂപണത്തിൽ ഇങ്ങിനെ മൂന്നുപക്ഷം ഭവിക്കുന്നു ഇതുകൂടീൽ വെച്ച് ആദിമവും അന്ത്യവും എല്ലായിടവും ഗ്രഹിക്കപ്പെടണം. മദ്ധ്യമായ പക്ഷം ചിലേടത്തു ഗ്രഹ്യമായും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—മേൽ ബാധകസ്ഥാനത്തെ മൂന്നുവിധത്തിൽ നിർണ്ണയിച്ചു ഇതു മൂന്നും ആചാര്യമതാന്തരേണ സിദ്ധങ്ങളാണ് എങ്കിലും ഇവകൂടീൽ ഒന്നാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും പക്ഷങ്ങൾ ബാധാസ്ഥാനനിരൂപണത്തിൽ എവിടെയും സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. “ത്രയാണാം കേന്ദ്രേഷുചൈഷാമിതികേചിദാഹ്” എന്ന വചനപ്രകാരം അത്യാവശ്യം നേരിടുന്നപക്ഷം ചിലേടത്തു വിചാരിക്കാം ഇപ്പോൾ ആ വചനമനുസരിച്ച് ഒരിടത്തും വിചാരിക്കാറില്ല ഇങ്ങിനെ ഗ്രഹഭേദങ്ങളും ബാധകസ്ഥാനവും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

പിത്തോഷ്ണത്വാദം: ദുഷ്ടാദി: പ്രശ്നം അപ്താനപദ്ധതിയെ യേ പ്രാഗ്ഗ്വഹിഷയേ പ്രോക്താശ്ചിത്തഭേദിഹ താനപി.

അ—പ്രശ്നാപ്താനപദ്ധതിയിലെ പിത്തോഷ്ണത്വാദികളായ യാവചില ശ്ലോകങ്ങൾ മുൻപേ പ്രാഗ്ഗ്വഹിഷയത്തിൽ പ്രോക്തങ്ങളായി. അതുകൂടേയും ഇവിടെ ചിന്തിക്കണം.

സാ—പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ രോഗചിഹ്നചെയ്ത കൂട്ടത്തിൽ “പിത്തോഷ്ണജ്വരതാപഭേദം” എന്നു മുതലായി അപ്താനപദ്ധതിയിലെ ചില പദ്യങ്ങൾ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുകൂടേ ഈ ബാധാനിരൂപണത്തിലും വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്. ആദിത്യനെക്കൊണ്ട് അപസ്തംഭം സ്വപ്നങ്ങൾ ശിവഭൂതങ്ങൾ ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ട് കിന്നരന്മാർ യക്ഷന്മാർ മുതലായവർ ഇങ്ങിനെ മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ആ പദ്യങ്ങളനുസരിച്ച് വിചാരിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു സാരം.

വാ—പ്രകൃതമേവാനുസമ: ൧൪.

അ—പ്രകൃതത്തെത്തന്നെ അനുസരിക്കുന്നു.

സാ—ഒരാളിന്റെ ശാരീരമായ പ്രശ്നചിന്തയിൽ അയാൾക്കുള്ള രോഗങ്ങളേയും ബാധകളേയും പറയണമെന്നല്ലാതെ ബാധകളുടെ ചേഷ്ടകളേയും മറ്റും പറഞ്ഞേരീത്ര എന്നില്ല. എങ്കിലും പ്രകൃതംവിട്ട് അറയെല്ലാം അല്ലെമൊന്ന് വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞു. ഇനിയും അതിനെത്തന്നെ വിസ്തരിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല. അതുകൊണ്ട് പ്രകൃതമായ ദൃഷ്ടി ബാധാചിന്തയെത്തന്നെ അവലംബിക്കുന്നു.

ബാധകാധിപതിർല്ലനാ ലഗ്നാദം വാ തദീക്ഷതേ

നിദർശീക്ഷണനാഹി ബാധാ സ്വാദ് ദൃഷ്ടിസംഭവ: ൧൫

അ—ബാധകാധിപതി ലഗ്നത്തെയോ ലഗ്നാധിപനെയോ ഇതുകുറിക്കുന്നു എങ്കിൽ ത്രിശോഭീക്ഷണംകൊണ്ടും ദൃഷ്ടിസംഭവയായിരിക്കുന്ന ബാധ ഭവിക്കും.

സാ—ബാധകാധിപതി ലഗ്നരാശിയെയോ ലഗ്നാധിപനെയോ നോക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൃഷ്ടിബാധയുണ്ടെന്നു പറയണം. ഇവിടെ ഗ്രഹങ്ങളുടെ പൂർണ്ണദൃഷ്ടിതന്നെ വേണമെന്നില്ല, മൂന്നിലും പത്തിലും എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും കാൽദൃഷ്ടിയും അഷ്ടിലും ഒൻപതിലും അർദ്ധദൃഷ്ടിയും നാലിലും പതിലും മുക്കാൽദൃഷ്ടിയും ഉണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള അർദ്ധദൃഷ്ടിബാധയൊന്നും മതി. പൂർണ്ണദൃഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിൽ ദൃഷ്ടിബാധായോഗം പ്രബലമായിത്തന്നെ പറയാം.

ബാധകസ്ഥാനഭഗടേസ്തേശ തദപ്രയാധിപന്മാർമിഥ:

യേ പശ്യേദ്ദൃഷ്ടൗ ച പക്താശ്ച ബാധാദൃഷ്ടിസമുദ്ഭവാ: ൧൬

അ—അസ്തേശൻ ബാധകസ്ഥാനഗനായിരിക്കുമ്പോഴും തദപ്രയാധിപന്മാർക്കും പരസ്സരം യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ സത്തായിരിക്കുമ്പോഴും ദൃഷ്ടിസമുത്ഭവമായ ബാധ വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ഏഴാംഭാവാധിപൻ ബാധാരാശിയിൽ നില്ക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ബാധകാധിപനും ഏഴാംഭാവാധിപനും തമ്മിൽ തമ്മിൽ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ ദൃഷ്ടിബാധയെ

പറയാം ഇവിടെ ലഗ്നാധിപൻ ബാധകാധിപനേയും ബാധകാധിപൻ ലഗ്നാധിപനേയും ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്നു ഏകിൽ മാത്രമേ ഈ യോഗം പറയാവൂ.

വാ—അത്ര സന്താനഭീപികാ.

അ—ഇവിടെ സന്താനഭീപിക ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ദൃഷ്ടിബാധാവിചാരത്തിലേയ്ക്കു സന്താനഭീപികയിലെ വചനത്തെക്കൂടി ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.

ചരമാശിശതേ ലഗ്നേ ധമാസുതയുതേ മദേ

ലഗ്നേ സഹിതപാപേ ച ദേവതാദർശനാദുജാ.

൧൧൩

അ—ലഗ്നം ചരമാശിശതമായും മദം ധമാസുതയുതമായും ഇരിക്കുമ്പോഴും ലഗ്നം സഹിതപാപമായും മദം ധമാസുതയുതമായുമിരിക്കുമ്പോഴും ദേവതാദർശനം ഹേതുവായി രജ വാച്യയാകുന്നു.

സാ—ചരമാശി ലഗ്നംവരിക ഏഴാംഭാവത്തിൽ ചൊല്ലി നില്ക്കുക ഇങ്ങിനെ വന്നാലും ലഗ്നത്തിൽ പാപൻ വരിക ഏഴാംഭാവത്തിൽ ചൊല്ലാവരിക ഇങ്ങിനെ വന്നാലും രോഗത്തിന്റെ കാരണം ബാധാദർശനമാണെന്നു പറയണം. ബാധകളുടെ ദൃഷ്ടി ക്കു വിഷയമാകുകനിമിത്തം അവരുടെ ആവേശമുണ്ടായാലും തന്നിമിത്തം രോഗം ആരംഭിച്ചു എന്നു പറയണം.

ശുഭേതരയുതേ ലഗ്നേ സപ്തമസ്ഥ ശന്നൈശ്ചമേ

ചന്ദ്രേ പാപഗ്രഹൈർദൃഷ്ടേ പിശാചാ ലോകനാദുജാ—ഇതി.

അ—ലഗ്നം ശുഭേതരയുതമായും ശന്നൈശ്ചരൻ സപ്തമസ്ഥനായും ചന്ദ്രൻ പാപ ഗ്രഹങ്ങളാൽ ദൃഷ്ടനായും ഇരിക്കുമ്പോൾ പിശാചാലോകനം ഹേതുവായിട്ടു രജ വാച്യയാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നത്തിൽ പാപയോഗവും ഏഴാംഭാവത്തിൽ ശനിയുടെ യോഗവും ചന്ദ്രൻ പാപദൃഷ്ടിയും ഉണ്ടായാലും ദേവതകളുടെ ദർശനം ഹേതുവായിട്ടാണ് രോഗമുണ്ടായതെന്നു പറയണം. ഇങ്ങിനെ സന്താനഭീപിക.

ലഗ്നേശ്വസ്യുത്ഭി ബാധകേശോ

മതും നിഹതും യദി തസ്യ ശതഃ

ഭോക്തും സമശ്ചൈഗ്രഹപീഡനം സ്വാ-

ദേവം ത്രിധാ ദൈവവിദോ വദന്തി.

൧൧൪

അ—ബാധകേശൻ ലഗ്നേശ്വസ്യവാകുന്നു ഏകിൽ രമിച്ചാനായും അവന്റെ ശത്രുവായി ഭവിക്കുന്നു ഏകിൽ നിഹനിപ്പാനായും സമനായി ഭവിക്കുന്നു ഏകിൽ ഭൂമിപ്പാനായിക്കൊണ്ടും ഗ്രഹപീഡനം ഭവിക്കും ദൈവവിത്തുകൾ ഗ്രഹപീഡനത്തെ ഇങ്ങിനെ മൂന്നുവിധമായി വദിക്കുന്നു.

സാ—ദൃഷ്ടിബാധായോഗമുണ്ടായാൽ ആ ബാധ രത്തുകാമൻ ഹത്തുകാമൻ ഭോക്തുകാമൻ ഇവരിൽ ആരാണെന്നു അറിയേണ്ടതാണല്ലോ. ബാധകാധിപൻ ലഗ്നാധിപന്റെ ബന്ധുവാണെങ്കിൽ ആ ബാധരത്തുകാമനാണെന്നും ബാധകാധിപൻ ലഗ്നാധിപന്റെ ശത്രുവായാൽ ഹത്തുകാമനാണെന്നും ബാധകാധിപൻ ലഗ്നാധിപന്റെ സമനാണെങ്കിൽ ഭോക്തുകാമനാണെന്നും പറയണം. ബന്ധുശത്രുത്വാദി “ശത്രുമന്ദസിന്തേ സമശ്ശ ശിസ്യതേ” ഇത്യാദിയായ കോരാപദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടും മറ്റും ഗ്രഹ്യമാകുന്നു. രത്തുകാമൻ മുതലായവരെ ചിന്തിച്ചറിയുന്നതിനു വേറേയും ചില അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. അതിനെ താഴെ കാണിക്കുന്നു

രതേന്ദ്രേ തു ലഗ്നേശ്വരേ ദൃഷ്ടേ

മതും നിഹതും ദൃഷ്ടേ ചാതുപാദുഃ

ബാധാധിപപടയെ തിരു ഭദ്രകൃഷ്ണമന്ദപം

ഈ കമ്മ്യൂണിക്കേഷനുകൾ സമഗ്രമായി പരിശോധിക്കുക.

২৭০৩

അ - ഖായസരയിൽ ലംഗനശ്ചരദൃഷ്ടിയുക്തനായിരിക്കുമ്പോൾ രമിപ്പാനായി കൊണ്ടുവരുന്നവന്മാരോട് ഭൃഷ്ടയുക്തനായിരിക്കുമ്പോൾ നിന്ദനിപ്പാനായും അന്യന്മാരോട് ദൃഷ്ടയുക്തനായിരിക്കുമ്പോൾ ഭജിപ്പാനായിക്കൊണ്ടും ഗ്രഹപീഡനം ഭവിക്കുന്നു എന്ന് അദ്വൈതം രചിക്കുന്നു വിരോധം സത്ത്വമായിരിക്കുമ്പോൾ പൂർവ്വപക്ഷം ഗ്രഹമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നാധിപന് ബാധകാധിപന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഉപദ്രവിക്കുന്ന ബാധാരത്തുകാമെന്നും ബാധകാധിപന് ആരാംഭാവത്തിന്റെയും എട്ടാം ഭാവത്തിന്റെയും യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടായാൽ ഉപദ്രവിക്കുന്ന ബാധ ഹന്തുകാമനാണെന്നും ലഗ്നാധിപനും ഷാഷ്ഠാശ്ഠാധിപനാൽ ഒഴികെ മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയോഗങ്ങളായിരുന്നാൽ ഭോക്തൃകാമനാണെന്നും പറയണം. ഇങ്ങിനെയാണ് ചിലരുടെപക്ഷം. ആദ്യം പറഞ്ഞതും ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞതും തമ്മിൽ പൊരുതില്ലെന്നുള്ളതായി വന്നാൽ ആദ്യം പറഞ്ഞവയെ—‘ലഗ്നേശബന്ധ്യൂദി’ ഇത്യാദി പദ്യംകൊണ്ട് പറഞ്ഞവയെത്തന്നെയാണ് സ്വീകരിക്കേണ്ടത്.

ശുക്രർഷഭരഥാടഥ നാട്ടു ദണ്ഡാ ബാധകുടമാനഭരഥ ഗ്രഹഃ

നദി ബാധയാണ്ടാം വിദ്യാഭ്യാസം ഭാര്യാഭർത്തൃസമാഹാരം

420

അ—ബാധകസ്ഥാനഗതനായ ഗ്രാമം തൃശ്ശൂർക്കുഗനായോ തദ്യുക്തനായോ ഭവിക്കുന്നെങ്കിൽ ഭായ്യാഭർത്തൃസമാഗമം സത്നായിരിക്കുമ്പോൾ ബാധോന്മുഖത്തെവേദിക്കണം.

സം—ബാധാശാരിയിൽ ഒരു ഗുഹം വരികയും ആ ഗുഹം ശുദ്ധന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ വരികയോ ശുദ്ധന്റെ ഭൃഷ്ടിപരികയോ ചെയ്താൽ ബാധാവേദമുണ്ടായത് ഭായ്യാ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ വിനോദസമയമായിരുന്നു എന്നു പറയണം.

ബാധാസംഭവഭരണസൂ ബാധാകസമിനമാശിനാ

പാകായ്ക്ക മേഞ്ഞാടിമാശിനാം പ്രഭുശാൻ കഥയാച്ചുതം. ൧൨൧

424

അ—ബാധാസംഭവഭേദം ബാധകസ്ഥാനരാശികൊണ്ടു വാചുമാകുന്നു. ഇതു ഹേതുവായിട്ട് മേഷാദിരാശികളുടെ പ്രഭേദങ്ങളെ കമിക്കുന്നു.

സാ—ബാധാവേശമുണ്ടായത് ഏതൊരു സ്ഥലത്തുവെച്ചാണെന്നുള്ളതു ബാധക സ്ഥാനരഹിതമാണെന്നും ചിന്തിച്ചറിയേണ്ടതു്. അതിനാൽ മേടം തുടങ്ങിയ രാശികളെക്കൊണ്ടു നിശ്ചയിക്കേണ്ട പ്രദേശങ്ങളെ പറയാൻ പോകുന്നു.

മേഖല സു ധാരാളകരതയെക്കുറിച്ചും

കുടുംബപ്രദേശം ഭജനാലയം:

പൂർവ്വപ്രദേശം വൃദ്ധഭവന പദ്ധതി

சூழியல்களையும் முழுமையாகவும்.

222

അ—മേക്കത്തിന് ധാരപാകരണമുണ്ടും കല്യാപ്രദേശവും ഭൂഗാലവു വാ
 ച്യമാകുന്നു വൃക്കത്തിന് പൂർവ്വപ്രദേശവും പിന്നെ കൃഷ്ണവലക്ഷേത്രസമുദ്രമുണ്ടിതും വാ
 ച്യമാകുന്നു.

സാ—മേടംരാശി ബാധാസ്ഥാനമായാൽ സ്വപ്നം മുതലായ ധാതുദ്രവ്യങ്ങൾ വിളയുന്ന പ്രദേശത്തേയും കൈത്തൊടുകൾ സ്വപ്നം ഇവകളുള്ള പ്രദേശത്തേയും പറയണം. ഇടവംരാശി ബാധകസ്ഥാനമായാൽ മേടംരാശിക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രദേശവും കൃഷിപ്പയ്യകൾക്കായ സ്ഥലവും നെൽകൃഷിസ്ഥലവും മനോഹരങ്ങളായ പ്രദേശങ്ങളും പറയേണ്ടതാണ്. ബാധോപദ്രവമുണ്ടെങ്കിൽ ബാധാരാശിക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തുവെച്ചാണ് ബാധാവേഗം സംഭവിച്ചതെന്നു ഗ്രഹമാണല്ലോ.

ഉദ്യമ ദേവലയ നൃത്തഭൂമി-

മൃഗസ്യ മദ്യം പ്രവദന്തി തജ്ഞതഃ

ദേവാംഗനാവാസതടാകമ്യം

ജലാന്തികം കർക്കശ്യ രാശഃ.

൧൨൩

അ—യമത്തിന്ന് ഉദ്യാനദേവാലയഗുരുതമികളേയും രമ്യമായ പ്രദേശത്തേയും തടാകമാർ പ്രവദിക്കുന്നു. കർക്കശ്യമായ രാശിക്കു ദേവാംഗനാവാസതടാകരമ്യമായ ജലാന്തികത്തെ പ്രവദിക്കുന്നു.

സാ—ബാധകസ്ഥാനം മിഥുനരാശിയാണെങ്കിൽ പുഷ്പവനം ദേവാലയം ഗുരുസ്ഥലം മനസ്സിനു സന്തോഷകരമായ പ്രദേശം ഇങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലത്തുവെച്ചാണ് ബാധാദേശം സംഭവിച്ചതെന്നു പറയണം. ബാധകസ്ഥാനം കർക്കശ്യരാശിയാണെങ്കിൽ ദേവസ്ത്രീകൾ ചേർന്നു വിനോദിക്കുന്നതിന് ഉചിതങ്ങളായ രടാകങ്ങളുടെയും മറ്റും തീരപ്രദേശത്തുവെച്ചാണ് ബാധാദേശം സംഭവിച്ചതെന്നു പറയണം.

സ്ഥാനം മുഗേന്ദ്രസ്യ തു തുഗദേശം

ഗോക്ഷേത്രദേവദപിജവാസഭൂമിഃ

ദേവാലയാശ്ചപിപമന്ദിരാബ്ധി

ക്ഷേത്രേഷു വാസോ വനിതാഗൃഹസ്യ.

൧൨൪

അ—മുഗേന്ദ്രസ്സ് തുഗദേശവും ഗോക്ഷേത്രദേവദപിജവാസഭൂമിയും വാചുമാകുന്നു. വനിതാഗൃഹത്തിന് ദേവാലയാശ്ചപിപമന്ദിരാബ്ധിക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വാസം വാചുമാകുന്നു.

സാ—ബാധകസ്ഥാനം ചിങ്ങരാശിയാണെങ്കിൽ ഉയർന്ന പ്രദേശം ക്ഷേത്രം വശങ്ങളും ബ്രാഹ്മണരും ദേവന്മാരും നിവസിക്കുന്ന സ്ഥലം ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രദേശത്തെയാണ് പറയേണ്ടത്. ബാധകസ്ഥാനം കന്നിരാശിയാണെങ്കിൽ ദേവാലയം കുതിരപ്പുതി ആനപ്പുതി സമുദ്രതീരം കൃഷിഭൂമി ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രദേശത്തെയാണ് പറയേണ്ടത്.

ജുകസ്യ വീഥ്യാപണകാനനേഷു

കീടസ്യ വല്പീകതാകയോശ്ച

ആരാമസേനാഗൃഹയുലഭൂമി-

സാലേഷു വാസോ നവമസ്യ രാശഃ.

൧൨൫

അ—ജുകത്തിന്റെ വാസം വീഥ്യാപണകാനനങ്ങളിലും കീടത്തിന്റെ വാസം വല്പീകതാകങ്ങളിലും നവമമായ രാശിയുടെ വാസം ആരാമസേനാഗൃഹയുലഭൂമിസാലങ്ങളിലാ ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ബാധകസ്ഥാനം തുലാശാശിയായാൽ തെരുവുകൾ കച്ചവടസ്ഥലങ്ങൾ കാടുകൾ ഈ പ്രദേശങ്ങളേയും വൃന്ധികശാശി ബാധകസ്ഥാനമായാൽ പുറത്തുള്ള സ്ഥലം കളം ചിറ മുതലായ ജലാശയങ്ങൾ ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളേയും ധനുരാശി ബാധകസ്ഥാനമായാൽ പൂങ്കാവ് സൈന്യങ്ങൾ വസിക്കുന്ന സ്ഥലം യുലഭൂമി മതിൽക്കെട്ട് ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളേയും ബാധാവശസ്ഥാനമാണെന്നു പറയണം.

നദീമുഖാരണ്യനിഷാദവാസ-

ഷേപണസ്യ രാശൗർകിടഭൂമ്യ തദപൽ

ശുഭ്രാംബുപുണ്ണാമരന്ദിരേഷു

സ്വഷസ്യ വാസഃ കമിതോ മുനിന്ദേന്ദ്രഃ.

൧൨൬

അ—മുഖാരണ്യ രാശിയുടെ വാസം നദീമുഖാരണ്യനിഷാദവാസങ്ങളിലാകുന്നു. ഷേപണത്തിന്റെ വാസവും അപ്രകാരം അവിടെത്തന്നെ സ്വഷത്തിന്റെ വാസം ശുഭ്രാംബുപുണ്ണാമരന്ദിരങ്ങളിലാണെന്ന് മുനീന്ദ്രന്മാരാൽ കമിതമാകുന്നു.

സാ—ബാധകസ്ഥാനം മകരരാശിയായാൽ നദികളും മറ്റും ചേർന്നു സമുദ്രത്തിൽ ചേരുന്ന സംഗമസ്ഥലം അരണ്യം (കാടപ്രദേശം) കാട്ടാളന്മാർ വാർക്കുന്ന സ്ഥലം

ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രദേശത്തെ പറയണം. കുടുംരാശി ബാധകസ്ഥാനമായാലും മേൽപറഞ്ഞ മകരം രാശിയുടെ പ്രദേശത്തെത്തന്നെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. മീനം രാശി ബാധകസ്ഥാനമായാൽ ചില ജലമയമായ കഹരങ്ങളും വെള്ളം ധാരാളമുള്ള പ്രദേശങ്ങളും ക്ഷേത്രങ്ങളും ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലത്തുവെച്ചാണ് ബാധാവേശം സംഭവിച്ചതെന്നു പറയണം.

വനം ക്ഷേത്രം പൂരം കുടുംരാശി ബാധകസ്ഥാനമായാലും കൂമാൽ കൂവകാന്താമജലധിതടാകസമീപസ്ഥലമാണ്.

൨൨൭

അ—വനവും ക്ഷേത്രവും പൂരവും കൂമാൽ കൂവകാന്താമജലധിതടാകസമീപത്തുകൂടും അജ്ഞാതസ്ഥലം തുടങ്ങി ക്രമേണ ഭവിക്കുന്നു.

സാ—മേടം രാശിക്കൊണ്ടു വനം തുടവം നെൽകൃഷിസ്ഥലം മിഥുനം കൊണ്ടു രാജധാനി കർമ്മകരം കൊണ്ടു ചെറിയതോട്ട്, ചിങ്ങം കൊണ്ടു പവനം കുന്നിക്കൊണ്ടു ഗ്രാമം തുലാം കൊണ്ടു കച്ചവടത്തെരുവ് വൃശ്ചികം കൊണ്ടു കീണത് ധനു കൊണ്ടു കൂട് മകരം കൊണ്ടു സമുദ്രം കുടും കൊണ്ടു കൂടും മീനം കൊണ്ടു നദി ഇങ്ങനെയെ രാശികളെക്കൊണ്ടു പ്രദേശങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം.

വാ—പുത്തൂർ ഓട്ടി ബാധാവിഷയം.

അഥ ജിഹ്വാദോഷം നിരൂപ്യതേ.

അ—ഇത് ദൃഢിബാധാവിഷയമാകുന്നു. അനന്തരം ജിഹ്വാദോഷത്തെ നിരൂപിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇവിടെ പറഞ്ഞവസാനിപ്പിച്ചത് ദൃഢിബാധയെ ചിന്തിച്ചറിയാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളാണ്. ഇനി പറയാൻ പോകുന്നത് നാവിൻദോഷത്തെ ചിന്തിക്കേണ്ട രീതിയാണ്.

ബാധകശാപരയുക്തവാ ദൃഢിബാധാവിഷയം വാക്പതി:

തർവി ദോഷം വേദൽ സ്തംഭം ജിഹ്വാദോഷസമുത്ഭവം. ൨൨൮

അ—വാക്പതി ബാധകശാപരയുക്തനായൊ ബലിഷ്ഠനായൊ ഭവിക്കുന്ന എങ്കിൽ നൂക്കൾക്ക് ജിഹ്വാദോഷസമുത്ഭവമായ ദോഷത്തെ പറയണം.

സാ—രണ്ടാംഭാവമായിപ്പോന്നു ബാധകാധിപതിയുടെ യോഗമോ ദൃഢിയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ നാവിൻദോഷം കൊണ്ടാണ് രോഗമുണ്ടായതെന്നു പറയണം.

വാ—പുത്തൂർ ജിഹ്വാദോഷം നിരൂപണവിഷയം.

അ—ഇത് ജിഹ്വാദോഷനിരൂപണവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഇവിടെ പറഞ്ഞത് നാവിൻദോഷത്തെ ചിന്തിച്ചറിയേണ്ട ക്രമമാണ്.

ബാധകശാപരയുക്തവാ ദൃഢിബാധാവിഷയം വാക്പതി:

പ്രസിദ്ധാ ചൂതനാദ്യായേ തൽപീഡാഥ നിരൂപ്യതേ. ൨൨൯

അ—ചൂതനാദ്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധങ്ങളായി ബാധകശാപരയുക്തമായ ചില ഗ്രഹങ്ങൾ അർക്കനാരത്തന്നെ ബാധിക്കുന്നു അനന്തരം തൽപീഡ നിരൂപിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—കട്ടികളെന്താലും ഉപദ്രവിക്കുന്ന ചൂതന തുടങ്ങിയ ചില ബാധകശാപരയുക്തമാണ്. അവരുടെ ഉപദ്രവത്തെ നിരൂപിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെയാണ് ഇവിടെ പറയാൻ പോകുന്നത്.

മന്ദചന്ദ്രശാപരയുക്തവാ ദൃഢിബാധാവിഷയം വാക്പതി:

ബാധകസ്ഥാനം സ്ഥാനാദി ബാധാവിഷയം വിനിശ്ചിതം.

അ—മന്ദചന്ദ്രശാപരയുക്തമായ ചൂതന അല്ലെങ്കിൽ മിഥുനനക്ഷത്രങ്ങളിൽ വെച്ചു കന്നോ ബാധകസ്ഥാനം സംസ്ഥമായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ബാധാവിഷയം വിനിശ്ചിതമാണ്.

സാ—മന്ദയനോ ശനിയോ ബാധാരാശിയിൽ നില്ക്കുകയോ മിഥുനമോ കന്നമോ ബാധാരാശിയായി വരികയോ ചെയ്താൽ പ്രജ്ഞാവിന്ന ബാധകശാപരയുക്തമായ ഉപദ്രവരോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു പറയണം. ഇവിടെ പ്രജ്ഞാക്കന്മാരും ബാധാരാശിയിൽത്തന്നെ നില്ക്കുന്നവരും.

വാ --- ഏതദ്ബാലപീഡാനിരൂപണവിഷയം. അഥ വിഷഭോജനം നിരൂപ്യതേ.

അ---ഇത് ബാലപീഡാനിരൂപണവിഷയമാകുന്നു. അനന്തരം വിഷഭോജനം നിരൂപിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ---ഇവിടെ പറയപ്പെട്ടത് ബാലപീഡയെ ചിന്തിക്കേണ്ടതിനെ കുറിച്ചാണ്. ഇനി ഇവിടെ ചിന്തിക്കാൻ പോകുന്നത് കൈവിഷഭോജനത്തെപ്പറ്റിയാണ്.

മിത്രേ പുത്രേ സപ്തമേ വാഷ്ടമേ വാ
മാന്ദേ വാഹേ തിഷ്ഠതി ക്ഷേപളളകതിഃ
തത്രസ്ഥ ചാമീശ്ചഭേദമിപ്ര മൂക്താ

ചിഞ്ചതവ്യാ സാ ന ചേദദ്ഭൈവചനാഗാൽ. ൧൩൧

അ---മിത്രത്തിലോ പുത്രത്തിലോ സപ്തമത്തിലോ വാഷ്ടമത്തിലോ മാന്ദിയോ വാഹിയോ തിഷ്ഠുന്നായിരിക്കുമ്പോൾ ക്ഷേപളളകതി ഭവിക്കുന്നു. അരീശപരണം തത്ര സ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ അരിപ്രയുക്തയാണെന്നും അപ്രകാരം അല്ലെങ്കിൽ അതു ദൈവ യോഗം കേതുവായിട്ടാണെന്നും വിജ്ഞാതവ്യയായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ---ഗുളികനോ രാജ്യവോ ഒരാൾ നാല് അഞ്ച് ഏഴ് എട്ട് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാവത്തിൽനിന്നാൽ വിഷഭോജനം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അത് രോഗ ഹേതുവായി തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നും പറയണം. മേൽപറഞ്ഞ ഭാവങ്ങളിൽ ഏതിലെങ്കിലും ഒന്നിൽ ആറാംഭാവധിപന്റെ സ്ഥിതികൂടി ഉണ്ടെങ്കിൽ ശത്രുക്കൾ മനഃപൂർവ്വം വിഷം കൊടുത്തതാണെന്നു പറയണം. (ആറാംഭാവധിപനും ഗുളികനുംകൂടി മേൽപറഞ്ഞ ഭാവങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ നില്ക്കുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ കൈവിഷത്തെ പറയാവൂ എന്നും പക്ഷമുണ്ട്.

ആരൂഢം സിംഹരാശിൗ കടുകരസയുതേ. നാഗവല്ലീലോദ്യു
ഭാഭഭേത്രേ തഥാഭ്യേ മധുനിബുധഗ്രാഹം. തക്രദധനോഃ സിതർക്ഷ
ക്ഷീഭേ വാ കാഭളേ വാ വിഷമമാഗ്രാഹമർദ്ധം നി നിക്ഷ്യപ്യ ഭന്തം
പൂപാദൈ മന്ദഗേഹേ ലവണരസവദ്ദിദ്രാഗൃ ഇന്ദ്രാർദ്ദ്രവ ചാ.

അ---ആരൂഢം സിംഹരാശിയായിരിക്കുമ്പോൾ വിഷം കടുകരസയുതമായിരിക്കുന്ന നാഗവല്ലീലോദ്യുത്തിലും ഭൈരവക്ഷേത്രമായിരിക്കുമ്പോൾ അപ്രകാരം ആജ്യത്തിലും ബുധഗ്രഹമായിരിക്കുമ്പോൾ മധുവിലും സിതർക്ഷമായിരിക്കുമ്പോൾ തക്രദധികളിലും അമരഗുരുവിന്റെ ധാമമായിരിക്കുമ്പോൾ ക്ഷീരമോ കാഭളമോ ആയ പദാർത്ഥത്തിലും മന്ദഗേഹമായിരിക്കുമ്പോൾ പൂപാദിയിലും ഇന്ദ്രവിന്റെ ഗേഹമായിരിക്കുമ്പോൾ ലവണരസവത്തായ ദ്രവ്യത്തിലും അല്ലെങ്കിൽ ദ്രവമായ ദ്രവ്യത്തിലും നിക്ഷേപിച്ചിട്ടു വിഷം ഭന്തമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ---കൈവിഷം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് എന്തൊരു പദാർത്ഥത്തിലുൾപ്പെട്ട ത്തിയാണ് എന്ന് അറിവാനുള്ള ക്രമം പറയുന്നു. ആരൂഢം ചിങ്ങംരാശിയായാൽ വെ റില മുതലായ എരിവ് രസപ്രധാനങ്ങളായ ദ്രവ്യങ്ങളിൽ ചേർത്താണ് വിഷംകൊടു ത്തതെന്നും മേടമോ വൃശ്ചികമോ ആരൂഢമായാൽ വിഷം നെയ്യിൽ കലർത്തി കൊടുത്തു എന്ന് ഇടവമോ തുലാമോ ആരൂഢമായാൽ തൈരിലോ മോരിലോ കലർത്തിയാണ് വിഷം കൊടുത്തതെന്നും ധനുവോ മീനമോ ആരൂഢമായാൽ പാലിലോ പഴത്തിലോവി ഷംകലർത്തി കൊടുത്തു എന്ന് മകരമോ കുംഭമോ ആരൂഢമായാൽ അപ്പം മുതലായ സാ ധനങ്ങളിൽ വിഷംകലർത്തി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് കർക്കടകംരാശി ആരൂഢമായാൽ ഉപാസമുളള പദാർത്ഥത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ ജലമയങ്ങളായ പദാർത്ഥങ്ങളിലോ കലർത്തി വാഹം വിഷം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതെന്നും പറയണം. കൗഷധയോഗംകൊണ്ടും മന്ദഗാ ധ്വാരണാകൊണ്ടും വിഷമുണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. ശത്രു മല്ലാതെയും വിഷാഹാരം സം ഭവിക്കാതെയും മറ്റും. പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ ആഹാരസാധനങ്ങളിൽനിന്നും കൂടാ തെ വിഷമുണ്ടാക്കാൻ ചലമുത്രാദികളിൽനിന്നും വിഷം അകത്തേക്കു കടക്കാൻ ശുദ്ധി

ണ്ട്. ശത്രുക്കളായോഗമിപ്പെട്ടുകിട്ടി ഇതിൽ പൂതാണെന്നു ചിന്തിച്ചിരുന്നു അതിന്നു പരിഹാരം ചെയ്യുകയുള്ളതും.

ലഭഗശാരിശസംബന്ധ ഹിംസാധൈ ശമളാപ്തം

ലഭഗശാരിശസംബന്ധ സുഭാഗ്വീകരണായ രത്. ൧൩൩

അ—ലഭഗശാരിശസംബന്ധം സത്തായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ, ശമളാപ്തം ഹിംസയ്ക്കായിക്കൊണ്ടും, ലഭഗശാരിശസംബന്ധം സത്തായിരിക്കും. സമയത്തിങ്കൽ ആ വശീകരണത്തിനായിക്കൊണ്ടും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ലഗ്നാധിപനും ആരാംഭാവധിപനും തമ്മിൽ യോഗം, ഭൂമി മുതലായ ബന്ധങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ കൈവിഷംകൊടുത്തു കൊല്ലാനാണെന്നും ലഗ്നാധിപനും ഏഴാംഭാവധിപനും തമ്മിൽ യോഗഭൂമി മുതലായ ബന്ധങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ വശീകരണത്തിനായിട്ടാണെന്നും പറയണം. (ശത്രുപ്രയുക്തത പക്ഷണം ഉണ്ടെങ്കിലേ ഇതു ചിന്തിക്കാവൂ.)

വാ—ഏതലിഷദോജന നിരൂപണവിഷയം. ഭാഗശത്രുബാധാനിരൂപ്യതേ

അ—ഇതു് കൈവിഷബാധയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ട വിഷയമാകുന്നു. അങ്ങനെയൊരു ശത്രുബാധ നിരൂപിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നു.

ഭോഷത്രിതയസംഭൂതാഃ കേവലം ബാധയാ കൃതാഃ

ദൈവവിധുമിതി രോഗാണാം തദ്ഭേദം പ്രാബ്ധിഗദ്യതേ.

അ—കേവലം ഭോഷത്രിതയസംഭൂതങ്ങളും ബാധയാൽ കൃതങ്ങളുമായി ഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു രോഗങ്ങൾക്കു ദൈവവിധു ഭവിക്കുന്നു.

സാ—രോഗങ്ങൾ രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ ഉണ്ട്, അതായതു്—(൧) ബാധാസംബന്ധം പ്രാപ്തം കേവലം ത്രിഭോഷങ്ങളായ വാതം, പിത്തം, കഫം ഇവകളുടെ കോപം കൊണ്ടതെന്നു ഉണ്ടാകുന്നതു്. (൨) ബാധാകോപം ഹേതുവായിട്ടും ത്രിഭോഷങ്ങൾ കോപിച്ചുണ്ടാകുന്നതു്. പൂർണ്ണരോഗം ഇവയിൽ ഏതുകൊണ്ടുണ്ടായതാണെന്നുള്ള വഴി മുഖ്യം പറയുന്നു.

ആരൂഢം പ്രബലവദന്തി സുധിഷ്ഠാ രാശിമത്ഭവം ബാധയാ പ്രാബ്ധഭേദം പ്രബലേ തഥാമന്യേണ ചാപ്താസ്ത്രിഭോഷാദ്ഭവം തദപരി ഷഷ്ടപത്തേ ബലിസൂചി ഗദാൻ ബാധോദ്ഭവൻ നിദ്രിതേ-ദ്രാധ്വഭേദേതത്ത്വമേവ ത്രിഭോഷജനിതാ രോഗാ സ്പഷ്ടം ദിധി.

അ—സുധികൾ ആരൂഢം പ്രബലമായിരിക്കുമ്പോൾ ബാധ ഹേതുവായിട്ടു് രോഗോത്ഭവത്തെ വദിക്കുന്നു. അതുപോലെ പ്രാബ്ധം പ്രബലമായിരിക്കുമ്പോൾ ത്രിഭോഷോത്ഭവങ്ങളായ ആമയഗണങ്ങൾ വാച്യങ്ങളാകുന്നു. അതുപോലെ അഷ്ടപതി ബലിയാടായിരിക്കുമ്പോൾ ബാധോത്ഭവങ്ങളായ ഗദങ്ങളെ നിർദ്ദേശിക്കണം. രസസ്രവൻ അതിബലിയാടായിരിക്കുമ്പോൾ രോഗങ്ങൾ ത്രിഭോഷജനിതങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ രോഗങ്ങൾ രണ്ടുവിധമാകുന്നു.

സാ—ആരൂഢോദയങ്ങളിൽവെച്ചു് ആരൂഢത്തിനാണ് ബലമെങ്കിൽ പ്രാപ്തം ഹിംസാ ബാധാവേശംനിമിത്തം ഉണ്ടായിത്തന്നെന്നു പറയണം. അതല്ല ലഗ്നത്തിലാണ് ബലമധികമെങ്കിൽ വാതാദികളായ ഭോഷങ്ങളുടെ കോപംനിമിത്തമായിട്ടുതന്നെ ഉണ്ടായതാണ് രോഗം എന്നു പറയണം. ആരൂഢലഗ്നങ്ങളുടെ ബലാബലചിന്ത “ഹോരാസ്ഥാമി ഇരുജ്ഞവിക്ഷിയയതാ” ഇക്യാദി ഹോരാവചനങ്ങൾകൊണ്ടു് അറിയേണ്ടതാണ്. ഇതുപോലെതന്നെ അഷ്ടാഷ്ടപതിരിൽവെച്ചു് അഷ്ടാധിപൻ ബലിയാടിത്തന്നാൽ രോഗകാരണം ബാധാവേശമാണെന്നും അഷ്ടാധിപൻ ബലിയാടിത്തന്നാൽ ത്രിഭോഷകാരണംകൊണ്ടാണെന്നും അറിയണം. ബാധാപദ്രവംകൊണ്ടും ത്രിഭോഷങ്ങളുടെ വൈഷമ്യംകൊണ്ടും രോഗം രണ്ടുവിധമാകുന്നു. അഷ്ടാഷ്ടാധിപന്മാരുടെ ബലാബല

മറിയേണ്ടതു് “സേവാച്ചസുഹൃൽസപുരാണാവാംശൈഃ” ഇത്രാഭി ഹോരാവചനങ്ങളെ കൊണ്ടാണു്.

വ്യാധീനാമീശപരോ ജേതയഃ ഷഷ്ടപാ മന്യോപസ്തഥാ
ബാധയാ സബലഭദരീഭര മന്യോഭരേ തൽ ത്രിദോഷതഃ. ചന്ദ്രന

അ—ഷഷ്ടപനം അപകാരം രസ്യപനം വ്യാധികളുടെ ഈശ്വരന്മാരെന്ന് ജേതയന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. അരീശൻ സബലനായിരിക്കുമ്പോൾ ബാധഹേതുവായും രസ്യശൻ സബലനായിരിക്കുമ്പോൾ ത്രിദോഷങ്ങൾ ഹേതുവായും തൽ വാച്യയായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ആറാംഭാവധിപനും അഷ്ടമാധിപനും രോഗകർത്താക്കന്മാരാണ്. ആറാംഭാവംകൊണ്ടും അഷ്ടമാംകൊണ്ടും രോഗത്തെ വിധിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ അവരിൽ ആറാംഭാവധിപൻ ബലമധികമുണ്ടെങ്കിൽ ബാധാപദ്രവംകൊണ്ടാണ് രോഗമുണ്ടായതെന്നും അഷ്ടമാധിപൻ ബലമധികമുണ്ടെങ്കിൽ വാതപിത്തകഫാദികളായ ത്രിദോഷങ്ങളുടെ കോപംകൊണ്ടാണ് രോഗമുണ്ടായതെന്നും പറയണം.

ബാധേശസ്യാമീഭേ വാ'മിപുഭവനപതേർബാധകർഷയ് വദി സ്യാ-
ഭ്യോഗോ വാ ദർശനം വാ പുനരഥ വദി വാ തൗ മിമഃക്ഷേത്രസംസ്ഥൗ
ബാധാധീശാരിനാഥാവപിയദിസഹിതപശ്ചതോടന്യോന്യതോവാ
ശക്ത്രാസ്തത്രാഭിചാരം വദതു ബഹുതയാ ലക്ഷണാനാം സ ഭൂതാൻ.

അ—ബാധേശൻ അരിഭത്തിലോ മിപുഭവനപതിക്കു ബാധകർക്ഷത്തിലോ യോഗമോ ദർശനമോ ഭവിക്കുമെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ അവർ മിമഃക്ഷേത്രസംസ്ഥന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിലും ബാധാധീശാരിനാഥന്മാർ സഹിതന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിലും അന്യോന്യമായി ദർശിക്കുന്നു എങ്കിലും അവിടെ ശത്രുവിന്റെ ആഭിചാരത്തെ വദിക്കണം. ലക്ഷണങ്ങളുടെ ബഹുത ഹേതുവാൽ അതു ഭൂതാനായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—രോഗം രണ്ടുവിധമാണെന്നും അവയിൽ ഒന്നു ബാധാധിമിത്തവും മറ്റൊന്നു ത്രിദോഷകോപം നിമിത്തവുമാണെന്നു് മുൻപേ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവയിൽ രോഗത്തിന്നു ഹേതുഭൂതമായ ബാധാവേശവും പലവിധത്തിൽ സംഭവിക്കാവുന്നതാണ്. അവയിൽ ശത്രുബാധാലക്ഷണത്തെ ഇവിടെ പറയുന്നു.

ബാധകാധിപൻ ആറാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുക അല്ലെങ്കിൽ ആറാംഭാവത്തിൽ നോക്കുക, ആറാംഭാവധിപൻ ബാധകസ്ഥാനത്തു നില്ക്കുക അല്ലെങ്കിൽ ബാധകസ്ഥാനത്തു നോക്കുക, ആറാംഭാവധിപൻ ബാധകാധിപന്റെ ബാധാരംശി ഒഴിച്ചുള്ള രംശിയിലും ബാധകാധിപൻ ആറാംഭാവധിപന്റെ മറ്റു ക്ഷേത്രത്തിൽ വന്നാലും അവൻ ഒരുമിച്ചുനിന്നാലും ആറാംഭാവധിപനും ബാധകാധിപനും പരസ്പരം ദൃഷ്ടിച്ചെല്ലാലും ശത്രുക്കൾ ആഭിചാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും അതാണു രോഗത്തിന്നു കാരണമെന്നും പറയണം. മേൽപറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾ ഒന്നിലധികമുണ്ടെങ്കിൽ ആഭിചാരപ്രയുക്തികളും അതിന്റെ സംഖ്യ അനുസരിച്ചു ഒന്നിലധികമുണ്ടെന്നു പറയണം.

മഹാഭിചാരോ വക്തവ്യഃ ശുഭശ്ചൈവ് ബാധകാധിപഃ
പാപചശ്ചൽ ക്ഷുദ്ര ഏവ സ്യാദഭിചാര ഇഹി ദൃഢിയാ. ചന്ദ്രവ

അ—ബാധകാധിപൻ ശുഭനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ മഹാഭിചാരം വക്തവ്യമാകുന്നു. ബാധകാധിപൻ പാപനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ക്ഷുദ്രതന്നെ വക്തവ്യമായി ഭവിക്കുന്നു. ആഭിചാരം ഇങ്ങിന്റെ രണ്ടുവിധമായി ഭവിക്കും.

സാ—മഹാഭിചാരമെന്നും ക്ഷുദ്രാഭിചാരമെന്നും ആഭിചാരം രണ്ടുവിധത്തിലാണ്. ബാധകാധിപൻ ശുഭഗുണമുള്ളതുകൊണ്ടു പ്രകാശിതമാവുന്ന ശത്രുക്കൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് മഹാഭിചാരമാണെന്നും പാപഗുണമുള്ളതുകൊണ്ടു ക്ഷുദ്രാഭിചാരമാണെന്നും പറയണം.

മഹാഭിചാരം ഏവ സ്യാദഭിചാരിദിർമാണാദികം
തൽ കർമ്മ ക്രിയതേ ക്ഷുദ്രാ തൽഭിചാരി നിവന്യതേ. ചന്ദ്രൻ

അ—വൈരികളാൽ മരണാദികമായ യാതൊരു കഷ്ടതയും ചെയ്യപ്പെട്ടുവോ ഇത് മഹാഭീഷാസമായി ഭവിക്കും. വൈരികളാൽ യാതൊരു കീലാദിനിവൃത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു അതു ക്ഷുദ്രമായി ഭവിക്കും.

സാ—തന്റെ വിരോധികൾ തനിക്കുവേണ്ടി മന്ത്രവാദികളെക്കൊണ്ട് മാരണം, ഉച്ഛാടനം മുതലായവയെ ചെയ്യിക്കുന്നതിനെ മഹാഭീഷാസമെന്നും ആണി തന്റെ പൊടിച്ചറുക ഏവംവിധങ്ങളായ സ്ഥാപനങ്ങൾ ക്ഷുദ്രാഭീഷാസമെന്നും പറയുന്നു.

ചിപോശ്വ തന്നിന്ദോശാഭ്യോ മരണാദിക്രമസ്യ ച

ജാതിർഭവേന്ദോശ്വ വക്തവ്യം തത് പ്രകാരം 5൧ ചമുതേ. ൧൨൦

അ—രിപുവും തന്നിന്ദോശം കേതുവാരി മരണാദിക്രമമായിരിക്കുന്ന ഇവനാകുന്നു അന്ധപേരുകേയും ജാതി വക്തവ്യമായി ഭവിക്കുന്നു അനന്തരം തത്പ്രകാരം കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—തന്റെ വിരോധിയുടെ ജാതിയും അയാളുടെ പ്രേരണയനുസരിച്ച് മാരണം മുതലായ ആഭീഷാസങ്ങളെ പ്രവർത്തിച്ചു കമ്മിയുടെ ജാതിയും ദൈവജ്ഞൻ പറയേണ്ടതാണ്. ഇനി അതിന്റെ വഴി പറയപ്പെടുന്നു.

വർണ്ണഃ യഃ ഷഷ്ഠരാശസ്സ ഭവതി ഹി മീനാഃ ഷഷ്ഠരാശീശിശിശുവാവാചേഷ്ടാ ബാധാഖ്യമ കേവലം തദധിപാതപാപി വർണ്ണഃ പ്രയോക്തഃ വിപ്രഃ സ്വാമീനരാശീകാണ പാരിമജ്ജാ ശൈശ്വ മക്ഷാതൃഗം ശുഭഃ സ്വാത്തത്രികോണഃ പുനഃ ഹി വിഹാഗാഖ്യപ വിപ്രാദിഭഃ രാശ്താഃ

അ—ഷഷ്ഠരാശിയുടെ വർണ്ണം യാതൊന്നോ അതോ ഷഷ്ഠരാശീശിതാവിന്റെ വർണ്ണമോ റിപുവിന്റെ വർണ്ണമെന്നു വാച്യമാകുന്നു. ബാധാഖ്യരാശിയുടേയോ തദധിപതിയുടേയോ വർണ്ണം പ്രയോക്താവിന്റെ വർണ്ണമെന്നും വാച്യമാകുന്നു. മീനം രാശി സത്രികോണമാകുംവർണ്ണം വിപ്രനായി ഭവിക്കും. അജം സത്രികോണമാകുംവർണ്ണം ധരണിപതിയായും ഉക്ഷം സത്രികോണമാകുംവർണ്ണം വൈശ്വനായും നയഗ്മം സത്രികോണമാകുംവർണ്ണം ശുഭനായും ഭവിക്കും. പിന്നെ വിഹാഗങ്ങൾ വിപ്രാദികൊണ്ടുതന്നെ ഉക്തമാകുന്നു.

സാ—ആറാംഭാവരാശിയുടേയോ ആറാംഭാവരാശിപന്റെയോ ജാതിയിൽപെട്ട ആളാണ് ശത്രു എന്നു പറയണം. ബാധകസ്ഥാനരാശിയുടേയോ ബാധകാധിപന്റെയോ ജാതിയിൽപെട്ട ആളാണ് ശത്രു കർമ്മം പ്രവർത്തിച്ച മാന്ത്രികനെന്നു പറയണം. മീനം രാശിയും അതിന്റെ ത്രികോണങ്ങളായ അഞ്ചും ഒൻപതും രാശികളും ബ്രാഹ്മണജാതികളാണ്. മേടവും അതിന്റെ അഞ്ചും ഒൻപതും രാശികളും ക്ഷത്രിയജാതികളാണ്. ഇടവവും അതിന്റെ അഞ്ചും ഒൻപതും രാശികളും വൈശ്യജാതികളാണ്. മിഥുനവും അതിന്റെ അഞ്ചും ഒൻപതും രാശികളും ശുഭജാതികളാണ്. ഇങ്ങിനെ രാശികളുടെ ജാതിവിഭാഗം അറിയുക. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ജാതിവിഭാഗം “വിപ്രാദിതഃ ശുക്ലഗുരൂ കജാ കൌ” ഇത്യാദി ഹോരാപദ്യങ്ങൾക്കൊണ്ടും ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം.

ബാധകാധിപസംബന്ധാ ദൃഷ്ട്യാ യോഗേന വായദി

ഷഷ്ഠസ്യ മീപോർവ്വണ്ണം ഷഷ്ഠരാശുദിതം വദേൽ. ൧൨൧

അ—ഷഷ്ഠത്തിന് ബാധകാധിപസംബന്ധം ദൃഷ്ടികൊണ്ടോ യോഗംകൊണ്ടോ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ റിപുവിന്നു ഷഷ്ഠരാശുദിതമായ വർണ്ണത്തെ വദിക്കണം.

സാ—ശത്രുവിന്റെ ജാതി നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു് ആറാംഭാവംകൊണ്ടും അതിന്റെ അധിപനെക്കൊണ്ടും വേണമെന്നാണല്ലോ കഴിഞ്ഞ പദ്യംകൊണ്ടു പറഞ്ഞതു്. അതിൽ എതുകൊണ്ടാണ് പറയേണ്ടതെന്ന് ഇവിടെ പറയുന്നു. ആറാംഭാവത്തിന് ബാധകാധിപന്റെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ശത്രുവിന്റെ ജാതി ആറാംഭാവരാശിയുടെ ജാതിയാകുന്നു.

ബാധകസ്ഥാനതന്നാഥയോഗദൃഷ്ട്യാദയോ യദി

ഷഷ്ഠശസ്യ മീപോസ്തർഹി വർണ്ണഃ ഷഷ്ഠാധിപോദിതഃ. ൧൨൨

അ—ഋഷഭശരണ ബാധകസ്ഥാനതന്നാഥയോഗദൃഷ്ട്യാദികൾ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ
രിപുവിന് ഋഷാധിപോദിതമായ വണ്ണം ഭവിക്കും.

സാ—ആരാംഭാവധിപനായ ഗ്രഹത്തിന് ബാധകാധിപന്റെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗ
ഗമം കേന്ദ്രമോമറ്റോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ആരാംഭാവധിപന്റെ ജാതിയിൽ ജനിച്ച ആളാണ്
പ്രാജാവിന്റെ ശത്രു എന്ന് പറയണം.

ഋഷാധിപതിസംബന്ധാ ബാധകസ്യ ഗ്രഹസ്യ ചേൽ
യോഗാദിനഃ പ്രയോക്തഃ സ്യ ഭവേന്നാ ബാധകഭോക്തഃ
ബാധകേശസ്യ ചേൽ ഷഷ്ടഷ്വേശേഷാനപരാദയഃ
ബാധകധിപതേവണ്ണപ്രയോക്തസ്തർഹി നിർദ്ദിശേൽ. ൧൨൨

അ—ബാധകമായ ഗ്രഹത്തിന് യോഗാദികൊണ്ടു ഋഷാധിപസംബന്ധം ഭവി
ക്കുന്നു എങ്കിൽ പ്രയോക്താവിന് ബാധകഭോദിതമായ വണ്ണം ഭവിക്കും. ബാധകേശ
ന് ഷഷ്ടഷ്വേശേഷാനപരാദികൾ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ പ്രയോക്താവിനു ബാധകാധി
പതിയുടെ വണ്ണത്തെ നിർദ്ദേശിക്കണം.

സാ—ബാധരാശികൊണ്ടും ബാധകാധിപനെക്കൊണ്ടും ആഭിചാരകർത്താവി
ന്റെ ജാതിനിർദ്ദേശം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള വിഭാഗം ഇവിടെ പറയപ്പെടുന്നു. ബാധാരാശി
ക്ക് ആരാംഭാവധിപന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ കേന്ദ്രമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ബാധാരാശിക്കു
മറഞ്ഞിട്ടുള്ള ജാതിയിൽ ജനിച്ച ആളാണ് ആഭിചാരകർത്താവെന്നു പറയണം. ബാധ
കാധിപന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ കേന്ദ്രമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ബാധകാധിപതിയുടെ ജാതി
യിൽ ജനിച്ച ആളാണ് ആഭിചാരകർത്താവെന്നും പറയണം. ഇങ്ങിനെ ശത്രുവിന്റേ
യു ആഭിചാരകർത്താവിന്റേയും ജാതി നിണ്ണയം ചെയ്യുകൊള്ളുക.

ഇവിടെ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള ജാതി വിഭാഗം പറയപ്പെടുന്നു

വിപ്രാവസുരസുരേഡ്യൗ ഭൗമാക്ഷഃ ക്ഷത്രിയൗ ശശീ വൈശ്യഃ
ശൂദ്രസ്തു ബുധോ മന്ദശ്ചാന്തരവണ്ണോ വരാഹമിഹിരമതഃ ൧൨൩

അ—വരാഹമിഹിരമതത്തിൽ അസുരസുരേഡ്യന്മാർ വിപ്രന്മാരും ഭൗമാക്ഷന്മാർ
ക്ഷത്രിയന്മാരും ശശി വൈശ്യനും ബുധനാകളെ ശൂദ്രനും മന്ദൻ ആന്തരവണ്ണനും ആയി
ഭവിക്കുന്നു.

സാ—വ്യാഴം ശുക്രൻ ഇവരെക്കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണജാതിയേയും ആഭിത്യൻ, ചൊ
ച്ചാ ഇവരെക്കൊണ്ടു ക്ഷത്രിയജാതിയേയും ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു വൈശ്യജാതിയേയും ബുധ
നെക്കൊണ്ടു ശൂദ്രജാതിയേയും ശനിയെക്കൊണ്ടു അവാന്തരജാതികളേയും ചിന്തിക്കണം.
ഇങ്ങനെയാണ് വരാഹമിഹിരാചാര്യന്റെ അഭിപ്രായം “ശൂദ്രസ്തു ബുധോ മന്ദഃ” എന്ന
ഭാഗംകൊണ്ടു ബുധനും മന്ദനും ശൂദ്രനാണെന്നുംകൂടി ധ്വനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

വാ—അത്ര ഗ്രന്ഥാന്തരം.

അ—ഇവിടെ ഗ്രന്ഥാന്തരം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ജാതിവിഭാഗനിരൂപണത്തിൽ മറുചില ശാസ്ത്രങ്ങളിലെ ഏതാനും വച
നങ്ങളെക്കൂടി ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.

വിപ്രോത്തമഃ സ്വാഭാഗുരുമത്ര ശുക്രോ
വിപ്രാധമോന്യഗ്രഹരാശീയോഗാൽ
ഭേദോന്യയോഃ സ്വാഭാ സാർവ്വഭൗമോ
ഭാനഃ ക്ഷോ മാണ്ഡലികശ്ച വേദ്യഃ. ൧൨൪

അ—ഇവിടെ ഗുരു വിപ്രോത്തമനായി ഭവിക്കുന്നു. ശുക്രൻ വിപ്രാധമനായി
ഭവിക്കും. അന്യഗ്രഹരാശീയോഗം ഹേതുവായി ഇവർ ഭേദം ഭവിക്കും. ഭാനവിനെ
സാർവ്വഭൗമനെന്നും ക്ഷൻ മാണ്ഡലികനെന്നും വേദ്യനാകുന്നു.

സാ—വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ട് ഉത്തമബ്രാഹ്മണനെ വിചാരിക്കണം. ശുക്രനെക്കൊണ്ട് അധമബ്രാഹ്മണനെ വിചാരിക്കണം. ഇവർക്കു ഏതേതു രാശികളുടേയും ഏതേതു ഗ്രഹങ്ങളുടേയും സംബന്ധം സംഭവിക്കുന്നുവോ ആ രാശികളുടെ നിലയ്ക്കനുസൃതമായി ഉൽകൃഷ്ടതയേയും നികൃഷ്ടതയേയ്ക്കുടി ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്. ആദിത്യനെക്കൊണ്ട് ചന്ദ്ര വർത്തിയേയും ചൊവ്വയെക്കൊണ്ട് മണ്ഡലാധിപത്യമുള്ള രാജാവിനേയും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

ഭൂമിദോഷരൂപവീതിഃ സ്വാരാജ്യതുല്യോടഥ ബോധനഃ

വിദഗ്ദ്ധാനുപദീതീ മിദേവദാസ ഇതീത്യേവ.

മരവ

അ—ഭൂമിജൻ അനുപവീതിയും രാജതുല്യനും ആയി ഭവിക്കുന്നു. അനന്തരം ബോധനൻ വിദഗ്ദ്ധനായും അനുപവീതിയായും ഭവിക്കുന്നു. ദേവദാസനെന്നും ഇതരനും ചെയ്യപ്പെടണം.

സാ—ചൊവ്വയെക്കൊണ്ട് ബ്രാഹ്മണകൃത്യങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ പൂണന്തൽ ധരിക്കാത്ത രാജസമാനനാരായ ജനങ്ങളെ വിചാരിക്കണം. ബുധനെക്കൊണ്ട് പൂണന്തൽധരിക്കാത്ത അമ്പലവാസികളേയും വിദഗ്ദ്ധന്മാരേയും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ഇവരുടെ അനുഷ്ഠാനം ബ്രാഹ്മണരെപ്പോലെ ആയിരിക്കും പൂണന്തൽമാത്രം ഇല്ലാതിരിക്കും.

ഉച്ഛാദീ നീചപത്ത്വന്തസ്ഥാനഭേദഃ പൂനരവി

ദേവദാസാദീചണ്ഡാലപത്ത്വന്താ ജാതയഃ സ്തൃതാഃ—ഇതി. മരവ

അ—ശനിക്കും ഉച്ഛാദിനീചപത്ത്വന്തസ്ഥാനഭേദം ഹേതുവായി ദേവദാസാദീ ചണ്ഡാലപത്ത്വന്തകളായ ജാതികൾ സ്തൃതകളായി ഭവിക്കുന്നു

സം—ശനിക്കു ഉച്ഛസ്ഥിതിയുണ്ടെങ്കിൽ അമ്പലവാസികളേയും നീചസ്ഥിതിയാണുള്ളതെങ്കിൽ ചണ്ഡാല (ഏറ്റവും നികൃഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവ) ന്മാരേയും ഗ്രഹിക്കണം. ഇതൊഴിച്ചുള്ള രാശികളിൽ നിന്നാൽ ശനിയുടെ ബലമനുസരിച്ച് അമ്പലവാസി മുതൽ ചണ്ഡാലൻവരെയുള്ള മറ്റു ജാതികളെ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ഇവിടെയും മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗമുച്ഛാദിസംബന്ധങ്ങൾ വിശ്വരിക്കത്തക്കതല്ല. ഉച്ഛത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ശനിയെക്കൊണ്ട് അമ്പലവാസിയെ പറയുമ്പോൾ മൃഗത്രികോണത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ശനിയെക്കൊണ്ട് അമ്പലവാസികളിൽ നിന്ന് അല്പം താണ വർഗ്ഗക്കാരെ പറയണം. ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിലും സപക്ഷേത്രത്തിലും നില്ക്കുന്ന ശനിയെക്കൊണ്ട് അതിലും താണവർഗ്ഗക്കാരെ ഇങ്ങിനെ ക്രമേണ യുക്തികൊണ്ട് ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ഇങ്ങിനെ ഗ്രന്ഥാന്തര വചനം.

വാ—അത്ര മാധവീയം.

അ—ഇവിടെ മാധവീയം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ജാതഭേദചിന്തയിൽ മാധവീയവചനത്തെക്കൂടി എടുത്തു ചേർക്കുന്നു.

വിപ്രാഹപയൗ ഗുരുസിതൗ നൃപതീ ക്ഷജാക്തൗ

വൈശ്വശ്ശരീ ശശിസുതൗ വൃദ്ധലോട്കേജോടന്യഃ—ഇതി. ൧൫൦

അ—ഗുരുസിതന്മാർ വിപ്രാഹപയന്മാരാകുന്നു; ക്ഷജാക്തന്മാർ നൃപതികളാകുന്നു. ശശി വൈശ്വനാകുന്നു. ശശിസുതൻ വൃദ്ധലനാകുന്നു. അക്ഷജൻ അന്ത്യനാകുന്നു.

സാ—ഗുരുശുക്രന്മാരെക്കൊണ്ട് ബ്രാഹ്മണരേയും ആദിത്യനെക്കൊണ്ടും ചൊവ്വയെക്കൊണ്ടും ക്ഷത്രിയന്മാരേയും ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടും വൈശ്വനേയും ബുധനെക്കൊണ്ടും ശുഭനേയും വിചാരിക്കണം. ശനിയെക്കൊണ്ട് ചണ്ഡാലവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട പറയർ പുലയർ മുതലായവരെ ചിന്തിക്കണം. ഇങ്ങിനെ മാധവീയവചനം.

വാ—കൃഷ്ണീയം ച.

അ—കൃഷ്ണീയവും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ജാതിയെ വിചാരിക്കുന്നതിലേയ്ക്കായി കൃഷ്ണീയവചനംകൂടി താഴെ ചേർക്കുന്നു.

വിപ്രൗ ഭൂമുദേവഗുരു ക്ഷത്രിയഭാവൗ ദിവാകരോദ്യീജൗ

വൈശ്വൗ ബുധ ചന്ദ്രമസൗ ശന്നൈശ്ചഃ ശുഭസംകരകൃൽ. ൧൫൧

അ—ഭൂതദേവഗുരുക്കൾ വിപ്രന്മാരായും ദിവ്യകരോച്ഛിജന്മാർ ക്ഷത്രിയഭാവന്മാരായും ബുധചന്ദ്രമസ്തകൾ വൈശ്വനാരായും ശന്നൈശ്വരൻ ശുഭസംകരകൃത്തായും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—വ്യാഴവും ശുക്രനും ബ്രാഹ്മണകാരകന്മാരാണ്. ആദിത്യനും ചൊവ്വയും ക്ഷത്രിയകാരകന്മാരാണ്. ചന്ദ്രനും ബുധനും വൈശ്വകാരകന്മാരാണ്. ശന്നിക്കു ശുഭകാരകത്വവും സംകരകാരകത്വവും ഉണ്ട്. സങ്കരന്മാർ എന്നു പറയുന്നത് രണ്ടുവശ്ശിൽപ്പെട്ട മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സന്തതികളെ ആണ്. ഉയർന്ന വർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഇവക ഭോഷം സംഭവിക്കുന്നിടത്തു ഭക്ഷിച്ച് കല്പിച്ചു താഴ്ന്നു കാണിയിത്തമാണ് സംകരന്മാരെന്നു നിലയിൽ ഒട്ടധികം വർഗ്ഗക്കാരണ്ടായതെന്നു ഒരപക്ഷമുണ്ട്. ഏതായാലും ശുഭർ മുതൽ കീഴ്പോട്ടുള്ളവരെ സാമാന്യേന ശന്നിയെക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് ചിന്തിക്കേണ്ടത്. ശന്നിയുടെ ബലാബലമനുസരിച്ച് അവരുടെ ഉൽകൃഷ്ടനികൃഷ്ടതയേയും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

വാ—സാരസമുച്ചയശ്ലാ.

അ—സാരസമുച്ചയവും ഭവിക്കുന്നു.

സാ--ഇതു പ്രകരണത്തിലുള്ള സാരസമുച്ചയവചനവുംകൂടി താഴെ എടുത്തു ഏഴുതുന്നു.

അർക്കസ്വ വിപ്രോ രാജാ വാ ശുഭോ വാ മണ്ഡലാധിപഃ
ഇന്ദ്രോച്ഛിപ്രോടഥവ വൈശ്വോ ഭോമസ്വ ദ്വിജശുഭരൈഃ
സൗമ്യസ്വ ശുഭോ വൈശ്വോ വാ ശന്നഃ; ശുഭോടന്യുജോടപി വാ
ജീവസ്വ വിപ്രഃ ശുക്രസ്വ വ്യാഭാ വിപ്രോടഥവാ സ്ത്രിഭഃ
നീചാരിമൂഢഗൈരമൈർ നീചജാതിം വിനിർദ്ദേശേൽ---ഇതി.

അ—അർക്കം വിപ്രനോ രാജാവോ മണ്ഡലാധിപനായ ശുഭനോ വാചുനാകുന്നു. ഇന്ദ്രവിന്നു വിപ്രനോ വൈശ്വനോ വാചുനാകുന്നു. ഭോമന്നു ദ്വിജശുഭകന്മാർ വാചുന്മാരാകുന്നു. സൗമ്യന്നു ശുഭനോ വൈശ്വനോ വാചുനാകുന്നു. ശന്നിക്കു ശുഭനോ അന്ത്യജനോ വാചുനാകുന്നു. ജീവന്നു വിപ്രൻ വാചുനാകുന്നു. ശുക്രന്നു ശുഭനോ വിപ്രനോ അല്ലെങ്കിൽ സ്ത്രീകളോ വാചുന്മാരാകുന്നു. നീചാരിമൂഢഗന്മാരായ ഇവരെക്കൊണ്ടു നീചജാതിയെ വിനിർദ്ദേശിക്കണം.

സാ—ആദിത്യനെക്കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണൻ രാജാവ് നാടുവാഴിയായ ശുഭൻ ഇവരെ വിചാരിക്കണം. ആദിത്യൻ പ്രബലനാണെങ്കിൽ (വ്യാഴക്ഷേത്രസ്ഥിതി മുതലായ സംബന്ധങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ) ബ്രാഹ്മണനേയും അതുപോലെ ബലവാനാണെങ്കിൽ (സ്വക്ഷേത്രം ഉച്ചം മുതലായ ബന്ധങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ) രാജാവ്നേയും ബന്ധുക്ഷേത്രസ്ഥിതി മുതലായവയിൽ സാമാന്യബലവാനാണെങ്കിൽ ഭോഷാധിപനായ പ്രഭുവിനേയും ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം. ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണനേയും വൈശ്വനേയും ഗ്രഹിക്കാം. ഇവരുടെ ഭേദവും ചന്ദ്രന്റെ ബലാബലമനുസരിച്ചുതന്നെ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ചൊവ്വയെക്കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണനേയും ശുഭനേയും വിചാരിക്കാം. ഗുരുശുക്രന്മാരുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ചൊവ്വയെക്കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണനേയും ബുധശന്നികളുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ചൊവ്വയെക്കൊണ്ടു ശുഭനേയും വിചാരിക്കണം. ആദിത്യന്റെയും ചൊവ്വയുടേയും ക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ചൊവ്വയെക്കൊണ്ടു ഭോഷവാഴിയായ ശുഭനേയും ശുക്രക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ചൊവ്വയെക്കൊണ്ടു അധമബ്രാഹ്മണനേയും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം. ബുധനെക്കൊണ്ടു ശുഭനേയും വൈശ്വനേയും വിചാരിക്കണം. ഇവിടെയും ബലാബലം ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ശന്നിയെക്കൊണ്ടു ശുഭനേയും ചണ്ഡാലന്മാരെയും വിചാരിക്കണം. ഇതിന്റെ ന്യായം (ദേവദാസാദിചണ്ഡാലപട്ടണം) എന്ന ഭാഗംകൊണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണനെത്തന്നെ ചിന്തിക്കണം. ശുഭനെക്കൊണ്ടു ശുഭനേയും ബ്രാഹ്മണനേയും അഥവാ സ്ത്രീകളേയും വിചാരിക്കാം. വ്യാഴാദികളായ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു വിചാരകൃക്ഷേത്രസ്ഥിതി ചെലവും ഇവക ഭോഷങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ

ആചാരങ്ങൾക്കൊണ്ടു പതിതന്മാരായി നീചപുരുഷന്മാർ അർഹന്മാരായി തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറയണം. നീചപുരുഷന്മാരുള്ള വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ടു ശ്രേഷ്ഠമായ പ്രാമണ്യകലയിൽ ജനിച്ചു എങ്കിലും മദ്യപാനം മുതലായ നിന്ദ്യപുരുഷന്മാർ നികൃഷ്ടനായവനാണെന്നു പറയണം. ഇങ്ങനെ മറ്റുള്ള ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളാം.

**ശത്രുപ്രയോക്തൃവർണ്ണാക്താപസ്വി ഗുണമാന്തരഞ്ച തൽ
ലിഖ്യതേ ശത്രുതാഹേതുസ്തത്രാചി പ മതാന്തരം.** ൧൩൫

അ—ശത്രുപ്രയോക്തൃവർണ്ണാക്താപസ്വി ഗുണമാന്തരം ഭവിക്കുന്നു. അതും ശത്രുതാഹേതുവും അതിനുള്ള മതാന്തരവും ലേഖനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—ശത്രുവിന്റെ പ്രേരണനിമിത്തം ആഭിചാരം പ്രവർത്തിച്ചവന്റെ ജാതിയെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനു വേറെയും വചനമുണ്ട്. ആ വചനത്തെയും ശത്രുതയ്ക്കുള്ള കാരണത്തെയും ആ വിഷയത്തിലുള്ള മതഭേദങ്ങളേയുംകൂടി ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.

**ഷഷ്ടേശജാതിം ദ്വിഷതോഭിദധ്യാൽ
കർമ്മശജാതിം പച്ച കർമ്മകർമ്മ
ഹേതുഞ്ച ഷഷ്ടേശസമാശ്രിതർക്ഷ-
നാമാനുരൂപം തമിഹാഭിധാസ്യ.** ൧൩൬

അ—ദ്വിഷത്തിന്നു ഷഷ്ടേശജാതിയേയും കർമ്മകർമ്മാവിന്നു കർമ്മശജാതിയേയും ഷഷ്ടേശസമാശ്രിതർക്ഷനാമാനുരൂപമായ ഹേതുവിനെയും അഭിധാനം ചെയ്യണം. ഞാൻതന്നെ അതിനെ ഇവിടെ അഭിധാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

സാ—ആരാംഭാവധിപനായ ഗ്രഹത്തിന് ഉചിതമായ ജാതിയിൽപെട്ട ആളാണ് ശത്രുവെന്നും പത്താംഭാവധിപനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ ജാതിയിൽപെട്ട ആളാണ് ആഭിചാരകന്താവെന്നും പറയണം. ആരാംഭാവധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ അധിപൻ അനുരൂപമായ ഭൂവുത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ഈ ശത്രുത പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും പറയണം. ആരാംഭാവധിപൻ നിൽക്കുന്ന രാശിനാഥന്മാരായ സൂര്യാദികളെക്കൊണ്ടു ഇന്നിന്ന പദാരത്നങ്ങളെ വിചാരിക്കണമെന്നു ഞാൻതന്നെ പറയുന്നു. അതാതുഗ്രഹങ്ങളുടെ കാരകതപരസരിച്ചു ചിന്തിച്ചു ദൈവജ്ഞന്മാർ ബുദ്ധിമുട്ടണമെന്നില്ല എന്നു സാരം.

**ഷഷ്ടേശോ യദി ഭൌമവേശ്ണി ബുധൈർഹേതു മഹീത്വചുതേ
ബൌധേ കാഞ്ചനമായുഭേ പണഫലാമ്പുച്ഛസ്യ രൂപം തഥാ
വാസോ ധാന്യചതുഷ്പദാശ്ച ശനിഭേ ചണ്ഡാലദാസായുധം
ചാത്രേ ഭാജനമംബു വാക്ഭവദന താമ്രം ച മൂലം ഫലം.** ൧൩൭

അ—ഷഷ്ടേശൻ ഭൌമവേശ്ണിയിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും വിഷയത്തിങ്കൽ ഹേതു മഹി എന്നിങ്ങനെ ബുധന്മാരൽ വചിക്കപ്പെടുന്നു. ബൌധത്തിൽ സ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ കാഞ്ചനമെന്നു വചിക്കപ്പെടുന്നു. ആയുർഭൂത്തിൽ സ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഹേതുപണഫലങ്ങളാണെന്നു വചിക്കപ്പെടുന്നു. അച്ഛന്റെ ഭൃത്തികലാകുന്നു എങ്കിൽ ഹേതുരൂപ്യമെന്നും അപ്രകാരം വാസോധാന്യചതുഷ്പദങ്ങളെന്നും വചിക്കപ്പെടുന്നു. ശനിഭൃത്തിലാകുന്നു എങ്കിൽ ചണ്ഡാലദാസായുധമെന്നും ചാന്ദ്രമായ ഭൃത്തിലാകുന്നു എങ്കിൽ ഭാജനവും അംബുവും ആണെന്നും അർക്കഭവനത്തിലാകുന്നു എങ്കിൽ താമ്രവും മൂലവും ഫലവുമാണെന്നും വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ആരാംഭാവധിപൻ നില്ക്കുന്നതു ചൊല്ലാക്ഷേത്രത്തിലാണെങ്കിൽ ഭൂമിനിമിത്തമാണ് ആഭിചാരം ചെയ്യാൻ ഇടയായതെന്നു പറയണം. ആരാംഭാവധിപൻ ബുധന്റെ രാശിയിൽ നിന്നാൽ ആഭിചാരകാരണം സ്വർണ്ണധനമാണെന്നു പറയണം. വ്യാഴത്തിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ പണമോ ഫലങ്ങളോ കാരണമാണെന്നും ശുക്രന്റെ രാശികളിലാണെങ്കിൽ വെള്ളി വസ്ത്രം ധാന്യം നാലുപലികൾ ഈവക പദാരത്ന

ങ്ങൾ കാരണങ്ങളാണെന്നും ആറാംഭാവധിപൻ ശനിക്ഷേത്രത്തിലായാൽ അടിയാളായ ചണ്ഡാലന്മാർ ഭാസന്മാർ അയ്യധങ്ങൾ ഇവ കാരണമാണെന്നും പറയണം. ആറാം ഭാവധിപൻ ചന്ദ്രക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ പാത്രമോ വെള്ളമോ കാരണമായും ആദിത്യ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ ഖഡ്വപാത്രം മൃഗദ്രവ്യങ്ങൾ ഫലപദാർത്ഥങ്ങൾ ഇവക വസ്തുക്കൾ നിമിത്തമായും ആഭിചാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറയണം. മേല്പറഞ്ഞ വസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു ശത്രുക്കളുമായി മത്സരാഭികളുണ്ടായി അതിനാൽ ശത്രുക്കളുടെ വിജയത്തിനുവേണ്ടിയും മറ്റും ആഭിചാരാദികൾ പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കണം എന്നു ഗ്രഹ്യമാകുന്നു.

ലഗ്നാഭിഷേകേണ ഭാവേണ യത്രാസ്തേ ബാധകാധിപഃ
ഭാവമേനം നിമിത്തീകൃത്യാഭിചാരം വിനിർദ്ദിശേൽ. ൧൫൮

അ—ബാധകാധിപൻ ലഗ്നാഭികളായ ഭാവങ്ങളിൽവെച്ചു യാതൊരിടത്തു ഭവിക്കുന്നുവോ ഈ ഭാവത്തെ നിമിത്തീകരിച്ചു ആഭിചാരത്തെ വിനിർദ്ദേശിക്കണം.

സാ—ബാധകാധിപൻ ലഗ്നം മുതലായ ഏതൊരു ഭാവത്തിലാണോ നില്ക്കുന്നത് ഈ ഭാവം കാരണമായിട്ടാണു ആഭിചാരമുണ്ടായതെന്നു പറയണം. ബാധകാധിപൻ രണ്ടാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ധനം കാരണമായും മൂന്നാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ സഹോദരാദികൾ കാരണമായും ഇങ്ങിനെ മറ്റു ഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

ധാതപാദിഭവേടാനാമുദയേനാതാതിബാധകേശാഭ്യാം
അശ്രിതഭാഭ്യാമഥവാ ധാതപാദ്യം ഫേതവശി.ന്ത്യാ—ഇതി ച.

അ—ധാതപാദിഭവേടന്മാരുടെ ഉദയംകൊണ്ടും അതാതിബാധകശന്മാരെക്കൊണ്ടും അല്ലെങ്കിൽ അതാതിബാധകശന്മാരാൽ അശ്രിതങ്ങളെക്കൊണ്ടും ധാതപാദ്യങ്ങളായ ഫേതുകൾ ചിന്ത്യങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ലഗ്നം ലഗ്നത്തിൽനില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ ആറാംഭാവധിപൻ ആറാംഭാവധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശി ബാധകാധിപൻ ബാധകാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശി ഇവകളെക്കൊണ്ടു ധാതു മൂലം ജീവൻ ഈ പദാർത്ഥങ്ങളിൽ ഏതിനെ അപ്സ്യമേക്കിയാണു ആഭിചാരം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു ചിന്തിച്ചു പറയണം. മേല്പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾ ഭിന്നരൂപങ്ങളായിവന്നാൽ അപയുടെ ബലധിക്യംനോക്കി പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ശത്രുഃ പൃച്ഛകസംബന്ധി വാസ്തോ വാ ദൂരഗോടഥവാ
സമീപസ്ഥനാടപഭവത്യാദി തദപിധ വിചിന്ത്യതേ. ൧൫൯

അ—അനന്തരം ശത്രു പൃച്ഛകസംബന്ധിയാണോ അന്യനാണോ ദൂരനാണോ സമീപസ്ഥനാണോ ഇത്യാദി ഇവിടെ വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ശത്രുക്കൾ പ്രജ്ഞാവിന്റെ സ്വകീയജനങ്ങളാണോ അതല്ല യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത അന്യന്മാരാണോ എന്നും ശത്രു പാക്കുന്നതു പ്രജ്ഞാവിന്റെ വാസസ്ഥാനത്തിന്നു സമീപത്താണോ അതല്ല അകലെയാണോ എന്നും ചിന്തിക്കുന്നതിനുള്ള വഴി ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.

ശത്രുഃ സ്വാൽ സ്വജനശ്ചഭേ സ്ഥിരഗൃഹേ ചഗ്ന സുഹൃച്ഛാത്രവോ
ഭവന്ദേവ സ്വാദിതമോടഥവാ ഗൃഹചതേ ഷഷ്ഠസ്ഥിതേ ചാധവഃ
പുത്രേശേ തനയാദികോടഥ മദപേ ഭാത്യം മ യജ്ഞാധിപേ
പിത്രാഭ്യാ ഗുരവോ ഭവന്തി മിപവല്ലാപോഥവൈഷാമിന. ൧൬൦

അ—ചരം ലഗ്നമായിരിക്കുമ്പോൾ ശത്രു സ്വജനമായി ഭവിക്കും. സ്ഥിരഗൃഹം ലഗ്നമായിരിക്കുമ്പോൾ ശത്രുവൻ സുഹൃത്തായി ഭവിക്കും. ഭവന്ദേവ ലഗ്നമായിരിക്കുമ്പോൾ ഇതാൻ ശത്രുവനായി ഭവിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ഗൃഹപതി ഷഷ്ഠസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ബാധകാധിപൻ പൃച്ഛകൻ അഷ്ടസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ തനയാദികൾ മദപേ ചാത്യം മ യജ്ഞാധിപൻ പിത്രാഭ്യാ ഗുരവോ ഭവന്തി മിപവല്ലാപോഥവൈഷാമിന. യജ്ഞാധിപൻ

അനുസരിച്ചുവരികയാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരായ ഗുണഭോക്താക്കൾക്ക് വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കുകയും അല്ലെങ്കിൽ ഉപയോഗം നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യും.

സം—ചന്ദ്രശേഖരി ലഗ്നമായാൽ ശത്രുക്കൾ സപജനങ്ങളാണെന്നു പറയണം. സപജനങ്ങളെന്നു പറയുന്നത് സപജാതിയിൽപെട്ടവരും സപക്ഷാംബത്തിൽപെട്ടവരും സംബന്ധിക്കുന്നതാണ്. സമീപശാശി ലഗ്നമായാൽ വിവാഹാദി സംബന്ധംമൂലം ബന്ധപ്പെട്ടവരങ്ങളാണു ശത്രുക്കളായതു് എന്നു പറയണം. ഉഭയശാശി ലഗ്നമായാൽ യാതൊരു ബന്ധമുമ്പിട്ടാലും ശത്രുക്കളാണു് ശത്രുക്കളെന്നു പറയണം. ഇനി മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ ശത്രുക്കളെ വിചാരിപ്പാൻ പറയുന്നു. ഞാലാംഭാവായിപൻ ആറാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ഞാലാംഭാവൻ മുതലായവരാണു ക്ഷായ്വശാൽ ശത്രുക്കളെന്നു പറയണം. അഞ്ചാംഭാവായിപൻ ആറാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ മക്കൾ മുതലായവരാണെന്നും ഏഴാംഭാവായിപൻ ആറാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ഭാജ്യന്മാരെന്നും പറയണം. ഒൻപതാംഭാവായിപൻ ആറാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ പിതാവു ഗുരുക്കന്മാർ മുതലായവർ ശത്രുക്കളായിത്തീർന്നിട്ടാണെന്നും അഞ്ചുനീൽ ചവരുകൾ ശാരദ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയണം.

സമാധാന സമിതി അതോ 313 ഭേദഗതികൾക്കും

ചരമ ഭൂമിഗതഃ പരേതഃ ചലന്തഃ സ്ഥിതഃ സജ്ജനാത്ഥവഃ.

2005

അ—സ്ഥിരം ലഗ്നമായ വിഷയങ്ങൾ ശത്രു സാമ്രാജി എന്നും ഭവനം ലഗ്നമായിരിക്കുമ്പോൾ ശത്രു അന്ധിഭവനം എന്നും ഭവനമായി ഭവിക്കുന്നു. ചരം ലഗ്നമായിരിക്കുമ്പോൾ ശത്രു ദ്രാഗമന്തനെന്നും അല്ലെങ്കിൽ സ്റ്റീൽ ഓജനമെന്നോ ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയാണെങ്കിൽ പ്രഷ്ഠാവിനു ശത്രുവായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളത് തന്നോടു് ഒരുമിച്ചു പാർക്കുന്ന ആളാണെന്നു പറയണം. ഉഭയരാശി ലഗ്നമായാൽ തന്റെ അയൽപക്കക്കാരൻ ആണ് ശത്രു എന്നു പറയണം. ലഗ്നം ചരരാശിയായാൽ ദൂരദേശവാസിയാണ് തന്റെ ശത്രു എന്നു പറയണം. അല്ലെങ്കിൽ തന്നോടു സ്നേഹിച്ചിരുന്നവരാണെന്നും പറയാം.

ശതോർദ്ധിഗ്രാപുനാഥമൈവമിദമപരമോദകസ്യ വഭുണ്ണാകതചൽ
ബാധാശക്തിശക്താമിത്ഥമിഗ്ദ്ധാപാപ്യാ പ്രയോക്തൃസ്തഥാ
പ്രാഗാഭ്യുത്ഥുനാഭിതാ വിഹഗദിക പ്രാഗാഭിതാ ശാഭിദിക
താസാം ഭൂമസമീപമധ്യ മതതാപ്യാപ്തോംഗൈശ്ശുഭയാഃ

၂၈၈

അ—ശത്രുവിന്നു വാല്യാക്കാരാചൊരെ വിപുനാമവൈരിഗുണങ്ങളിൽവെച്ചു ഒന്നിന്റെ ഭിക്ഷു വാച്യയായി ഭവിക്കുന്നു. അപ്രകാരം പ്രയാശനാവിന്നു ബാധാരാശിതദിശന്മാരിൽവെച്ചു ഉത്തമിന്റെ വാച്യയായി ഭവിക്കുന്നു. പ്രാഗാദ്യോ എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു വിഹഗമിക്ക് ഉദിതയായി ഭവിക്കുന്നു. പ്രാഗാദിക്ഷാണ്ടു രാശിഭിക്ഷു ഉദിതയായി ഭവിക്കുന്നു. അവരുടെ ദൂരസമീപമദ്ധ്യഗതത അവരുടെ അജാദ്യോപ്ലഭാംശങ്ങളെക്കൊണ്ടു വാച്യയായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ശത്രുവിന്റെയും ആദിചാക്രന്റെയും വാസദിക് അറിയുവാനുള്ള ന്യായത്തെയാണ് ഇവിടെ പറയുന്നത്. പ്രകൃതിയുടെ ശത്രുവിന്റെ ദിക് ആരാംഭാവത്തിനു ബാധകമായി പസഞ്ചയമുണ്ടെങ്കിൽ ആരാംഭാവത്തിന്റെ ദിക്ഷാണെന്നും ആരാംഭാവമായി പസഞ്ചയമുണ്ടെങ്കിൽ ആരാംഭാവമായി പസഞ്ചയമുണ്ടെന്നും പറയണം. രണ്ടു ശൃംഗങ്ങളിൽ പ്രാബല്യം നോക്കി പറയുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ആ രണ്ടുപേരുകൾക്കും ദിക്ഷിൽ വാസമുണ്ടെന്നു പറയുകയോ ചെയ്യാം.

ആദിചാര്യ ചെത്തുനാട്ടിന്റെ ഭിക്ഷു ബാധാരാശിഷ് അജ്ഞാധിപസംബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ ആ രാശിഷ് പൊങ്ങിട്ടുള്ള ഭിക്ഷുനെന്നും, ബാധകാധിപനു അജ്ഞാധിപസംബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ ബാധകാധിപന്റെ ഭിക്ഷുനെന്നും ഈ രണ്ടുതരവുമുണ്ടെങ്കിൽ രണ്ടുപേരും ഭിക്ഷിൾ പാസമുണ്ടെന്നും അതിൽ പ്രാബല്യമുള്ള യോഗംകൊണ്ടു പറയാവുന്ന ഭിക്ഷിൽ സ്ഥിരവാസമുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളുക.

“ഗുഹങ്ങളുടെ ദിക്കറിയേണ്ടതു് “പ്രാഗാഭിരാ രവിതൃകൃലോഹിതതമഃസൗരരേണുവിൽ സൂരയഃ” എന്ന ഭാഗംകൊണ്ടും, രാശികളുടെ ദിക്കറിയേണ്ടതു് “പ്രാഗാഭിരാഃ കൃത്യ പൂഷ്ണയുക്കുടാസ്സക്രികോണം” എന്ന ഭാഗംകൊണ്ടും ആണ്.

ശത്രുവിന്റെയും ആഭിചാരകർക്കുന്താവിന്റെയും വാസം ദയയാണോ സമീപമാണോ രണ്ടിന്നും മദ്ധ്യസ്ഥാണോ എന്നറിയാനുള്ള കൂലം പറയപ്പെടുന്നു.

ശത്രുസ്ഥാനാധിപൻ ചരരാശിയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ അംശകിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ശത്രുവിന്റെ വാസം ദയയാണെന്നും സ്ഥിരരാശിയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ അംശകിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അടുത്താണെന്നും ഉഭയരാശിയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ അംശകിക്കുകയോ ചെയ്താൽ മദ്ധ്യസ്ഥാണെന്നും അംശകത്തിന്നും രാശിക്കും ഭേദം വന്നാൽ ബലം പരീക്ഷിച്ചു നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളണം. ഇതുപോലെതന്നെ ബാധകാധിപന്റെ ചരസ്ഥിരോഭയങ്ങളിലുള്ള സ്ഥിതിയേയും അംശകത്തേയും നോക്കി ആഭിചാരകർക്കുന്താവിന്റെ വാസം ദയയാണോ അടുത്താണോ മദ്ധ്യസ്ഥാണോ എന്നുള്ളതു ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

വാ—അതു ആഭിചാരലക്ഷണമെന്നാകത്ത സന്താനഭീതികാ

അ—ഇവിടെ ആഭിചാരലക്ഷണോക്തിയിൽ സന്താനഭീതിക ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ആഭിചാരലക്ഷണം ചിന്തിക്കേണ്ട വിഷയത്തിൽ സന്താനഭീതികാഗ്രന്ഥ വാചനംകൂടി എടുത്തുകാണിക്കുന്നു

ചരരവിഭാഗം വിപനാമദാശ്ച

കുരന്ത ച ചാരഭ സവിരഭേ ച ചാരൻ

ഭവന്തേസ്തമാശ്ച പ്രവദന്തേതാണാം

രോഗം വിപുണാം കൃതമാഭിചാരൈഃ.

ചന്ദ്ര

അ—വിഭാഗം ചരമായി വിപനാമദാശ്ചമായി കണ് പാദത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോഴും, വിഭാഗം സ്ഥിരമായി വിപനാമദാശ്ചമായി കണ് പാദത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോഴും, വിഭാഗം ചാരമായി വിപനാമദാശ്ചമായി കണ് അസ്തരാശിയിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോഴും വിപുലങ്ങളുടെ ആഭിചാരങ്ങളാൽ നരന്മാരുടെ രോഗം കൃതമാണെന്നു പ്രവദിക്കണം.

സാ—ചരരാശി ലഗ്നമായി വരിക ആരാംഭാവായിപൻ ലഗ്നത്തിലേക്കു നോക്കുക ചൊല്ലാ പതിനൊന്നാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുക ഇതു് ഒരു ശോഭം.

സ്ഥിരരാശി ലഗ്നം വരിക ആരാംഭാവായിപൻ നോക്കുക ചൊല്ലാ ഒൻപതാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുക ഇതു് ഒരു ശോഭം.

ഉഭയരാശി ലഗ്നം വരിക ആരാംഭാവായിപൻ നോക്കുക ചൊല്ലാ ഏഴാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുക ഇങ്ങിനെ ശത്രുയോഗസ്ഥലങ്ങളായ ഊരുന്ന യോഗങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുണ്ടായാൽ പ്രാഴ്ചവിനുള്ള വ്യാധി ശത്രുക്കളുടെ ആഭിചാരം നിമിത്തം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നു പറയണം.

ലഗ്നത്തിൽ ശത്രുസ്ഥാനാധിപന്റെ ദുഷ്ടി വരിക ബാധാരാശിയിൽ ശത്രുക്കാരകനായ ചൊല്ലാ നില്ക്കുക ഇതാണത്രേ ഈ യോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണം.

രോഗാനാഥയുക്ത ഭയോ ച ഗ്നകേന്ദ്രഗതത്വം

വിപനാഭം വിഭാഗസേവ ചാഭിചാര ഉദീർണ്ണം.

ചന്ദ്ര

അ—ഭയമൻ രോഗാനാഥയുക്തായും അലക്ഷിൽ ലഗ്നകേന്ദ്രഗതനായും വിപനാഥൻ വിഭാഗസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോഴും ആഭിചാരം ഉദീരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—ചൊല്ലാ ലഗ്നാധിപനാട്ടു ചേർന്നിപ്പുകയോ ലഗ്നകേന്ദ്രത്തിൽ വരികയോ ആരാംഭാവായിപൻ ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുകയോ ചെയ്താൽ ആഭിചാരമുണ്ടെന്നു പറയണം.

ശത്രുസ്ഥാനാധിപ ലഗ്ന കർമ്മബ്ധഗതേടഥവാ
ലഗ്ന ഭൗമയുക്ത ദൃഢോ വാഭിചാര ഉദീർച്ചതാം.

എന്ന

അ—ശത്രുസ്ഥാനാധിപൻ ലഗ്നത്തിലോ കർമ്മത്തിലോ സ്ഥിരനായിട്ടും അല്ലെങ്കിൽ അസ്ഥിഗതനായിട്ടും ലഗ്നം ഭൗമയുക്തമായോ അല്ലെങ്കിൽ ദൃഢമായോ ഇരിക്കുമ്പോഴും ആഭിചാരം ഉദീരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—ആരാംഭാവധിപൻ ലഗ്നത്തിലോ ഏഴാംഭാവത്തിലോ പത്താംഭാവത്തിലോ നില്ക്കുന്നു. അപ്പോൾ ചൊല്ലാ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയോ ലഗ്നത്തെ നോക്കുകയോ ചെയ്യാലും ആഭിചാരഭോജമുണ്ടെന്നു പറയണം.

സുഖഭാവഗതേ കേതൗ കർമ്മലഗ്നഗതേടഥവാ
ലഗ്ന ഭൗമയുക്ത ദൃഢോ വാഭിചാര ഉദീർച്ചതാം.

എന്ന

അ—കേതു സുഖഭാവഗതനായും അല്ലെങ്കിൽ കർമ്മലഗ്നഗതനായും ലഗ്നം ഭൗമയുക്തമായോ അല്ലെങ്കിൽ ദൃഢമായോ ഇരിക്കുമ്പോഴും ആഭിചാരത്തെ ഉദീരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—കേതു ലഗ്നത്തിലോ നാലാംഭാവത്തിലോ പത്താംഭാവത്തിലോ നില്ക്കുമ്പോൾ ലഗ്നത്തിലേക്കു ചൊല്ലായുടെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ ഉണ്ടായാൽ ആഭിചാരമുണ്ടെന്നു പറയണം.

സുഖഭാവഗതേ കേതൗ കർമ്മലഗ്നഗതേടഥവാ

കേന്ദ്ര മാന്ദിസമായുക്തേ രോഗഃ ക്ഷുദ്രാഭി ചാരജഃ—ഇതി.

അ—കേതു സുഖഭാവഗതനായും അല്ലെങ്കിൽ കർമ്മലഗ്നഗതനായും കേന്ദ്രം മാന്ദിസമായുക്തമായുമിരിക്കുമ്പോൾ രോഗം ക്ഷുദ്രാഭിചാരജമെന്നു വാച്യമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—കേതു ലഗ്നത്തിലോ നാലാംഭാവത്തിലോ പത്താംഭാവത്തിലോ നില്ക്കുകയും അപ്പോൾ ഗുളികൻ കേന്ദ്രത്തിൽ വരികയും ചെയ്താൽ രോഗത്തിന്റെ കാരണം ശത്രുക്കളായ ക്ഷുദ്രാഭിചാരമാണെന്നു പറയണം. ഇങ്ങിനെ സന്താനഭീപികയിലെ വചനം അവസാനിച്ചു.

മാമണോച്ചാടനാഭ്യർത്ഥം വിപുലീകൃണിധീയതേ

മുണ്ണാദികം തദ്യലാരപ്രകാരമാഥ നിഗദ്യതേ.

എന്ന

അ—രിപുക്കളാൽ മാമണോച്ചാടനംഭിക്കായി യാതൊരു മുണ്ണാദികം നിധാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നുവോ തദ്യലാരപ്രകാരം അനന്തരം നിഗദിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഒരാളിനെ മരിപ്പിക്കുന്നതിനായോ നാട്ടിൽനിന്നു കളയുവാനായോ മറ്റോ വേണ്ടി അവന്റെ ശത്രുക്കൾ ബുദ്ധിയേയും മനസ്സിനേയും മറ്റും വികലമാക്കുവാൻ തീക്കുത്തക്കതായ മുണ്ണാ മൃതലായ ആഭിചാരപദാർത്ഥം അവന്റെ വാസഭവനത്തിലോ മറ്റോ കഴിച്ചുവെച്ചാൽ അതിനെ എടുത്തുകളയാതെ മിക്കവാറും രോഗശാന്തി ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അതിനാൽ ക്ഷുദ്രം എടുത്തുകളയുവാൻ വേണ്ട മാർഗ്ഗം പറയപ്പെടുന്നു.

ഉദയാത്രയ പന്ത്രാണാം ഗുളികേ കേന്ദ്രസംസ്ഥിതേ

മന്ദയുക്തേടഥ ദൃഢോ വാ ക്ഷുദ്രം വിപുതം വദേൽ.

എന്ന

അ—ഗുളികൻ ഉദയാത്രയപന്ത്രാണാരുടെ കേന്ദ്രസംസ്ഥിതനായി മന്ദയുക്തനായോ ദൃഢനായോ ഇരിക്കുമ്പോൾ വിപുതമായ ക്ഷുദ്രത്തെ വദിക്കണം.

സാ—ഗുളികൻ ഉദയലഗ്നത്തിന്റെയോ ആത്രയത്തിന്റെയോ കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നു. ആ ഗുളികൻ ശനിയുടെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ ശത്രുക്കൾ ക്ഷുദ്രത്തെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറയണം.

മാന്ദിശ്ചതുർത്ഥരാശൌ വാ ചതുർത്ഥാംശേടഥവാ സ്ഥിതഃ

യദി ക്ഷുദ്രം ഗൃഹ വാച്യം ജലരാശൌശേഷയാജ്ജ്വലം.

മമ

അ—മാന്ദി ചതുർത്ഥരാശിയിലോ അല്ലെങ്കിൽ ചതുർത്ഥാംശത്തിലോ സ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഗൃഹത്തിൽ ക്ഷുദ്രം വാച്യമായി ഭവിക്കുന്നു. ജലരാശൌശേഷത്തിൽ സ്ഥിതനാകുന്നു എങ്കിൽ ജലത്തിൽ വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ഗുളികൻ ഉദയത്തിന്റെയോ ആരോഹണത്തിന്റെയോ ചന്ദ്രന്റെയോ നാലാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുകയോ അംശിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ പ്രാജ്ഞാവിന്റെ ഗൃഹത്തിൽതന്നെ ശതൃക്കൾ ക്ഷുദ്രത്തെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയണം. അങ്ങനെ ഗുളികൻ നില്ക്കുന്നത് ജലരാശിയിലോ ജലരാശൌശേഷത്തിലോ ആണെങ്കിൽ പ്രാജ്ഞാവിന്റെ വാസ്തവപണ്ണ വെള്ളമുള്ള സ്ഥാനത്തു് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയണം.

വർഗ്ഗാത്തമാംശേഗ തസ്തിന്നഭൗത്ര വദദിതം

മന്ദന മാന്ദിനാ വാപി യുക്തേടഹൗ സപ്തസന്നിധൗ.

മമ

അ—അവൻ വർഗ്ഗാത്തമാംശഗനായിരിക്കുമ്പോൾ ഇതിനെ രണ്ടെണ്ണ വരിക്കുന്നു. അവി മന്ദനോടോ മാന്ദിയോടോ യുക്തനായിരിക്കുമ്പോൾ ഇതിനെ സപ്തസന്നിധിയിൽ വരിക്കുന്നു.

സാ—ഗുളികൻ വർഗ്ഗാത്തമാംശകം ഉണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷുദ്രം രണ്ടുസ്ഥലത്തു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയണം. രാജ ഗുളികനോടോ ശനിയാടോ കൂടിനിന്നാൽ സപ്താവിന്റെ സമീപപ്രദേശത്താണ് ക്ഷുദ്രം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു പറയണം.

തൽകേന്ദ്രേ ചേദവിർവൃക്ഷേ കേദാരേ ഭൂമിജോ യദി

ജീവശ്ചേൽ ഗൃഹ ഏവ സ്മാൽ ശുക്രശ്ചേൽ ശയനാലയേ.

മമ

അ—രവി തൽകേന്ദ്രത്തിൽ സ്ഥിതനാകുന്നു എങ്കിൽ ക്ഷുദ്രം പൂക്കുത്തിലും ഭൂമിജൻ തൽകേന്ദ്രത്തിൽ സ്ഥിതനാകുന്നു എങ്കിൽ ക്ഷുദ്രം കേദാരത്തിലും ജീവൻ തൽകേന്ദ്രത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ക്ഷുദ്രം ഗൃഹത്തിൽതന്നെയും തൽകേന്ദ്രത്തിൽ ശുക്രൻ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ക്ഷുദ്രം ശയനാലയത്തിലും ഭവിക്കും.

സാ—ഗുളികന്റെയോ ശനിയുടേയോ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ എവിടെയെങ്കിലും ആദിത്യൻ നിന്നാൽ ക്ഷുദ്രം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത് പൂക്കുത്തിന്റെ മുകളിലാണെന്നു പറയണം. അതുപോലെ അവരുടെ കേന്ദ്രരാശികളിൽ ചൊല്ലാനിന്നാൽ ക്ഷുദ്രം വച്ചിരിക്കുന്നത് നെൽകൃഷിസ്ഥലത്താണെന്നു പറയണം. വ്യാഴം അവരുടെ കേന്ദ്രരാശികളിൽ നിന്നാൽ ക്ഷുദ്രം വച്ചിരിക്കുന്നത് പ്രധാനപ്പെട്ട ഗൃഹത്തിലാണെന്നു പറയണം. ശുക്രൻ തൽകേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നാൽ ശയനഭവനത്തിലാണ് ക്ഷുദ്രം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു പറയണം.

മന്ദശ്ചേന്മലമൂത്രാദിപരിഹാരാചിതാവനൗ

മാന്ദിർമേഷ്വതികോണസ്ഥസ്മാശ്ശേഖരസ്ഥാടഥവാ യദി.

മമ

ശിരഃകപാലേ നിഹിതം വാഘ്രസ്മാഖ്യഭൂജോടഥവാ

ഗോത്രികോണേ ഹിടേ വാച്യം വംശാദൌ മിഥുനസ്യ ച.

അ—മന്ദൻ തൽകേന്ദ്രത്തിൽ സ്ഥിതനാകുന്നു എങ്കിൽ മലമൂത്രാദിപരിഹാരാചിതാവനിയിൽ ക്ഷുദ്രം വാച്യമാകുന്നു. മാന്ദി മേഷ്വതികോണസ്ഥനായോ അല്ലെങ്കിൽ തരംശസ്ഥനായോ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ക്ഷുദ്രം വ്യാഖ്യത്തിന്റെയോ ആഖ്യഭൂജിന്റെയോ ശിരഃകപാലത്തിൽ നിഹിതമെന്നു വാച്യമാകുന്നു. മാന്ദി ഗോത്രികോണത്തിൽ സ്ഥിതനാകുന്നു എങ്കിൽ ഘടത്തിൽ നിഹിതമെന്നു വാച്യമാകുന്നു. മാന്ദി മിഥുനത്തിന്റെ ത്രികോണത്തിൽ സ്ഥിതനാകുന്നു എങ്കിൽ ക്ഷുദ്രം വംശാദിയിൽ നിഹിതമെന്നു വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ഗുളികന്റെ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ശനി നില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ മലമൂത്രവിസർജനത്തിനു ഉപയോഗപ്പെടുന്നവുന്ന പ്രദേശത്താണ് ക്ഷുദ്രം വച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു പറയണം. ഗുളികൻ മേഷ്സിംഹധനു ഈ രാശികളിൽ ഒന്നിൽ നില്ക്കുകയോ അംശിക്കുകയോ

യോ ചെല്ലാൽ വ്യാജത്തിന്റെയോ പുച്ഛയുടെയോ തലയാട്ടിയിലാണ് ക്ഷുദ്രചെയ്യ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് പറയണം. ഗുളികൻ ഇടവം കന്നി മകാം ഈ രാശികളിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ അംശകിഴക്കേയോ പാശ്ചാൽ ക്ഷുദ്രം കടത്തിലാക്കി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയണം. മിഥുനം തുലാം കർക്കി ഇവ രാശികളിലോ അംശകത്തിലോ ഗുളികൻ വന്നാൽ മേൽക്കാണ് ക്ഷുദ്രം കടത്തിലാക്കിയാൽ ക്ഷുദ്രം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് പറയണം.

കർക്കിത്രീകോണസംസ്ഥാശ്ചാൽ

കപാലേ നിഹിതഞ്ച തൽ

മാന്ദിസംഹാരനക്ഷത്രം

സ്ഥിതേ വാചാ ഹി പുത്രികാ.

൧൭൯

അ—മാന്ദി കർക്കിത്രീകോണസംസ്ഥനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അത് കപാലത്തിൽ നിഹിതമെന്നു വാചുമാകുന്നു. മാന്ദി സംഹാരനക്ഷത്രസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ പുത്രിക വാചുയായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഗുളികൻ കർക്കിത്രം പൂശികം മീനം ഈ രാശികളിലോ അംശകങ്ങളിലോ നിന്നാൽ ക്ഷുദ്രം തൊണ്ണൂറ്റിൽ നിക്ഷേപിച്ചു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയണം. ഗുളികൻ സംഹാരനക്ഷത്രത്തിൽ നിന്നാൽ മനുഷ്യപ്രതിമയുണ്ടാക്കി അതിൽ ക്ഷുദ്രം സ്ഥാപിച്ചു നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയണം.

കീടരാശിസ്ഥിതേ യന്ത്രം

ചതുരംബ്രംശകേടസ്ഥി ച

ഏഷാം സംഖ്യാ തു വിജ്ഞേയാ

മാന്ദിഭക്താംശകൈഃ സമാ.

൧൮൦

അ—മാന്ദി കീടരാശിസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ യന്ത്രം വാചുമാകുന്നു. മാന്ദി ചതുരംബ്രംശകത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ അസ്ഥിയും വാചുമാകുന്നു. ഇതുകൂടെ സംഖ്യ മാന്ദിഭക്താംശകങ്ങളോട് സമയെന്നു വിജ്ഞേയയാകുന്നു.

സാ—ഗുളികൻ പൂശികത്തിൽ നിന്നാൽ ക്ഷുദ്ര ചന്ദ്രവായി യന്ത്രം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയണം. ആ ഗുളികന്റെ അംശകം നാല്പാലിരാശിയിലാണെങ്കിൽ യന്ത്രം മാത്രമല്ല അസ്ഥിയുംകൂടിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് പറയണം. ഗുളികൻ എത്ര അംശകം ഭൂമിയിട്ടുണ്ടോ ആ അംശകസംഖ്യയോട് സമമായിട്ട് ക്ഷുദ്രസംഖ്യയേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

മാന്ദിരാശ്യംശയോത്ത്വാ ദിക് ദിശം താമത്ര നിർദ്ദിശേൽ

ഏവം ഹി സമ്പ്രദായോടത്ര കശ്ചിദുപാധം കഥ്യതേ.

൧൮൧

അ—മാന്ദിരാശ്യംശങ്ങളുടെ ദിക് യാതൊന്നോ ഇവിടെ ആ ദിക്കിനെ നിശ്ചയിക്കണം. ഇവിടെ ഇപ്രകാരവും ഒരു സംപ്രദായം ഭവിക്കുന്നു. അന്യമായ സമ്പ്രദായം കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഗുളികൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ ദിക്കിലോ അല്ലെങ്കിൽ ഗുളികന്റെ അംശകം രാശിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ദിക്കിലോ ആണ് ക്ഷുദ്രം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് പറയണം. ക്ഷുദ്രസ്ഥിതിയേയും മറ്റും കുറിച്ച് ഇങ്ങിനെ ഒരു സമ്പ്രദായം പറഞ്ഞു. ഇനിയും ക്ഷുദ്രത്തെ സംബന്ധിച്ചതെന്നു വേറൊരുവിധത്തിൽകൂടി പറയുന്നു.

ഉപാസ്യ ബാധകാധീദശ നിഹിതം ഭൂതദഹാപതി

നിഖാരം കാവധോവക്ത്രേ തിന്തുഗപദനഗസ്സ ചേൽ.

൧൮൨

പാഷാണദമമല്യാദിനൃസ്തം ചുണ്ണാദികം വദേൽ

ബാധശതൽസ്ഥരാശിദ്വാരം ദൂതൽസ്ഥപ്രദേശത്തോഃ.

൧൮൩

ശുഭാശുഭർക്ഷ ഇത്യേതോ നേഹ്യാ ചോത്തമനീചതഃ

ബാധകാധിപതിസ്തപാംശാണവാംശേ യാവതി സ്ഥിതഃ.

൧൮൪

തൽസംഖ്യാഃ സ്വർഗ്ഗമാസ്തത്ര മദ്ധ്യഗാംശകപോദിതാഃ. **ചവു**

അ—ബാധകാധീശൻ ഉപാധാസ്വത്തിൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ചൂണ്ണാദിക
ത്തെ ഭൂതഹോപരിയിൽ നിഹിതമെന്നു വദിക്കണം. അധോവക്ത്രത്തിൽ സ്ഥിതനായി
രിക്കുമ്പോൾ ഭൂവിൽ നിഖാതമെന്നു വദിക്കണം. അവൻ തിര്യഗപനേഗനായി ഭവിക്കു
ന്നു എങ്കിൽ ചൂണ്ണാദികത്തെ പാഷാണദ്രുമദ്ധ്യോദിന്യസ്തമെന്നു വദിക്കണം. ബാധേശ
കൽസ്ഥരാശികൾക്കൊണ്ടു് ദ്രുമതൽസ്ഥപ്രദേശങ്ങളുടെ ഉത്തമനീചതാ “ശുഭോത്തുർഭക്ഷ”
എന്ന ഇതുകൊണ്ടു് ഉപഹൃയാകുന്നു. ബാധകാധിപതി സ്വാംശത്തിൽനിന്നു് എത്രാമ
ത്തെ നവാംശത്തിൽ സ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു. തൽസംഖ്യകളായി മദ്ധ്യഗാംശകപോദി
തങ്ങളായ ദ്രുമങ്ങൾ അവിടെ വാച്യങ്ങളാകുന്നു. അതുകളിൽവെച്ചു് ബാധേശവൃക്ഷത്തി
ലോ ഇതിന്റെ സമീപത്തിലോ അതു സ്ഥിതമായി ഭവിക്കും.

സാ—ബാധകാധിപൻ ഉപാധാമുഖരാശിയിൽ നിന്നാൽ ക്ഷുദ്രം വച്ചിരിക്കുന്നതു
വൃക്ഷത്തിന്റെ മുകളിലാണെന്നു പറയണം. അധോമുഖരാശിയിൽ നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ
ഭൂമിയിൽ കഴിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും തിര്യദ്മുഖരാശിയിൽ നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ കല്ലി
ന്റെ ഇടയിലോ മരങ്ങളുടെ പൊത്തുകളിലോ ആണു് ക്ഷുദ്രം വച്ചിരിക്കുന്നതു് എന്നും
പറയണം. ബാധേശനെക്കൊണ്ടു് വൃക്ഷത്തിന്റെയും ബാധകാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശി
യെക്കൊണ്ടു് വൃക്ഷം നില്ക്കുന്ന പ്രദേശത്തിന്റെയും നന്മതിന്മകൾ ഉപവിച്ഛിദ്രിയേണ്ടതാ
ണു്. അതിനെ ഉപവിച്ഛിദ്രനുള്ള മാർഗ്ഗം “ശുഭോത്തുർഭക്ഷരചിരംകഭൂതലേ” എന്നാദിയായ
പദ്യമനുസരിച്ച ചിന്തിക്കേണ്ടതാണു്. ശുഭനായ ബാധകാധിപൻ പാപക്ഷേത്രത്തിൽ
നില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ ശുഭത്രേപമായ വൃക്ഷം നിത്യഘൃപ്രദേശത്തു നില്ക്കുന്നു എന്നും പാപനായ
ബാധകാധിപൻ ശുഭക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ വൃക്ഷം നിന്ദ്രമാണെന്നും ഉത്തമസ്ഥ
ലത്താണു് നില്ക്കുന്നതെന്നും ബാധകാധിപൻ ശുഭൻ തന്നെ ശുഭക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുകയാ
ണെങ്കിൽ നല്ല വൃക്ഷമാണെന്നും നല്ല പ്രദേശത്തുതന്നെ നില്ക്കുകയാണെന്നും ബാധകാധി
പൻ പാപനായി പാപരാശിയിൽ നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ വൃക്ഷവും നില്ക്കുന്ന പ്രദേശവും
നിന്ദ്രമാണെന്നും ഉപവിച്ഛിക്കേണ്ടതാണു്. ബാധകാധിപൻ അംശകിച്ചിരിക്കുന്നതു് സ്വന്ത
വാംശകം മുതൽ എത്രാമത്തെ അംശകത്തിലാണോ അത്രയും വൃക്ഷങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ടെ
ന്നു പറയണം. ആ വൃക്ഷങ്ങൾ ആ അംശകാധിപന്മാർക്കു് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയാണെന്നു്
ഗ്രഹമാകുന്നു. ചൊവ്വാ ബാധകാധിപത്വം വഹിച്ചു് കർക്കടകത്തിൽ അംശകിച്ചിരി
ക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. അപ്പോൾ സ്വാംശകമായ മേടം മുതൽ കർക്കടകംവരെ നാലാ
മത്തെ അംശകത്തിലാണല്ലോ നില്ക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ക്ഷുദ്രം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന
സ്ഥലത്തു് നാലു വൃക്ഷങ്ങളുണ്ടെന്നു പറയണം. ഈ അംശകാധിപന്മാർ ചൊവ്വാ ശുക്രൻ
ബുധൻ ചന്ദ്രൻ ഇവരാണല്ലോ. ഇവരിൽ ചൊവ്വയെക്കൊണ്ടു് മുളളള വൃക്ഷങ്ങളേയും
ശുക്രനെക്കൊണ്ടു് പുഷ്പവൃക്ഷങ്ങളേയും ബുധനെക്കൊണ്ടു് ഫലമുണ്ടാകാത്ത വൃക്ഷങ്ങളേയും
ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു് പാലോ എണ്ണയോ ഉള്ള വൃക്ഷങ്ങളേയും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം. ഇ
ങ്ങിട്ടത്തിൽ ബാധകാധിപനെക്കൊണ്ടു് ഏതൊരു വൃക്ഷത്തെയോ ചിന്തിക്കപ്പെട്ടതു്,
ആ വൃക്ഷത്തിന്റെ സമീപത്തുതന്നെ ഭൂമിയിലോ അഥവാ ആ വൃക്ഷത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തി
ലുള്ള കവരങ്ങളിലോ പൊത്തുകളിലോ ആണു് ക്ഷുദ്രം വച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും പറയണം.

ബാധേശ ജലരാശിസ്ഥ സിന്ധുനദ്യാദികൂലഗം

ജലേ ക്ഷിപ്തം നിഖാതം വാ വാച്യമുല്പാനനാദിഭിഃ. **ചവു**

അ—ബാധേശൻ ജലരാശിസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ അതു് സിന്ധുനദ്യാദികൂലഗ
മെന്നു് വാച്യമാകുന്നു. ഉപാധാനനാദികളെക്കൊണ്ടു് ജലത്തിൽ ക്ഷിപ്തമെന്നോ
നിഖാതമെന്നോ വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ബാധകാധിപൻ ജലരാശിയിലാണെങ്കിൽ ക്ഷുദ്രം വച്ചിരിക്കുന്നതു് കട
ല്ലറയിലോ നദീതീരത്തിലോ മറ്റോ ആണെന്നു പറയണം. അവിടെയും ബാധകാധി
പൻ നില്ക്കുന്ന ജലരാശി ഉപാധാമുഖമാണെങ്കിൽ വെള്ളത്തിന്റെ മുകളിലാണു് ക്ഷുദ്രസാ
ധനമിട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും അധോമുഖരാശിയാണെങ്കിൽ വെള്ളത്തിനടിയിലുള്ള ഭൂമിയിൽ
കഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും തിര്യദ്മുഖരാശിയാണെങ്കിൽ വെള്ളത്തിനടിയിൽ ഇട്ടിരി
ക്കുന്നു എന്നും പറയണം.

അർക്കം വാർക്കണ യുക്തേ വാ ബാധയേശ ഭേദസന്നിധൗ
 ചരേ ചരാനിതേ തോയപ്രദേശേ വാമവോഷരേ. ചവ
 കരേ വാ കരയുക്തേ വാ ശ്ശാരേ വാഗ്നിസന്നിധൗ
 യുദ്ധോദ്യാം വൈവമാദ്യേണ ശശിജേ വാമ തദ്യതേ. ചവ
 വിദ്യാഭ്യാസവിഹാരോദ്യാമമ ജീവേ ച തദ്യതേ
 ദേശാന്തേ കോശഗേഹേ വാ തതഃ ശുക്രേ ച തദ്യതേ. ചവ
 ശയോഗേഹേ വാ ഗ്രാമാന്തേ തതോ മന്ദേ ച തദ്യതേ
 ഉച്ഛിഷ്ഠാഭിപരിത്യാഗസ്ഥാനേ ചുണ്ണാദികം വദേൽ. ചവ

അ—ബാധേശൻ അർക്കനായോ അർക്കനോടു യുക്തനായോ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഭേദ സന്നിധിയിലും ചന്ദ്രനായോ ചന്ദ്രനപിതനായോ ഇരിക്കുമ്പോൾ തോയപ്രദേശത്തിലും അല്ലെങ്കിൽ ഉഷ്ണരൂപദേശത്തിലും കരനായോ കരയുക്തനായോ ഇരിക്കുമ്പോൾ ശ്ശാ നത്തിലും അല്ലെങ്കിൽ അഗ്നിസന്നിധിയിലും യുദ്ധോദ്യം ഇപ്രകാരമുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിലും ശശിജനായോ തദ്യതനായോ ഇരിക്കുമ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസവിഹാരോദ്യം ജീവനാ യോ തദ്യതനായോ ഇരിക്കുമ്പോൾ ദേശാന്തരത്തിലും കോശഗേഹത്തിലും പിന്നെ ശുക്ര നായോ തദ്യതനായോ ഇരിക്കുമ്പോൾ ശയോഗേഹത്തിലും ഗ്രാമാന്തത്തിലും മന്ദനായോ തദ്യതനായോ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഉച്ഛിഷ്ഠാഭിപരിത്യാഗസ്ഥാനത്തിലും ചുണ്ണാദികം സ്ഥിത മാകുന്നു എന്നു വദിക്കണം.

സാ—ബാധകാധിപൻ സൂര്യനായാലും സൂര്യനോടു കൂടിയായാലും ക്ഷുദ്രം വച്ചിരി ക്കുന്നത് ഭേദാലയത്തിന്റെ സമീപത്താണെന്നും ബാധേശൻ ചന്ദ്രനാവുകയോ ചന്ദ്ര നോടു കൂടുകയോ ചെയ്താൽ വെള്ളമുള്ള സ്ഥലത്തോ കറുത്ത സ്ഥലത്തോ ആണെന്നും ബാധകാധിപതി ചൊവ്വ ആവുകയോ ചൊവ്വയോടു ചേരുകയോ ചെയ്താൽ ചുട്ടുകാടു് അടുപ്പ് മതലായ അഗ്നിസ്ഥാനങ്ങൾ യുദ്ധഭൂമി ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രദേശത്താണെന്നും ബാ ധകാധിപൻ ബധനാവുകയോ ബധനോടു ചേരുകയോ ചെയ്താൽ ഹൃത്തുപള്ളി, കളി സ്ഥലം ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രദേശത്താണെന്നും ബാധേശൻ വ്യാഴമാവുകയോ വ്യാഴത്തോടു ചേരുകയോ ചെയ്താൽ ഭേദത്തിന്റെ അതിർത്തിസ്ഥാനത്തോ ഭണ്ഡാരപ്പുരയിലോ ആ ണെന്നും ശുക്രൻ ബാധകാധിപനാവുകയോ ബാധകാധിപനോടു കൂടുകയോ ചെയ്താൽ ശയനഭവനത്തിലോ ഗ്രാമത്തിന്റെ അതിർത്തിസ്ഥലത്തോ ആണെന്നും ശനിയായോ ശനിയോടു ചേർന്നു നില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ എച്ചിലും കപ്പയും ഇടുന്ന സ്ഥലത്താണെന്നും പറയണം.

യുക്തേ തസ്മിൻ രാഹുകേതുഗുളികൈഃ സർപ്പസന്നിധൗ
 ദിഗത്ര തിപനാമസ്യ വാചാ വാ ബാധകേശിതഃ. ചവ
 ബാധകാധിപസംയുക്തരാശേരപ്തംശകസ്യ വാ
 അയത്തോദ്ധാതുമാസ്യാദ് ബാധയേശ ചരമാശിതേ. ചവ
 ഉഭയേന്ഥ പ്രയത്തേന നോദ്ധാതും തൽസ്ഥിരസ്ഥിതേ. ചവ

അ—അവൻ രാഹുകേതുഗുളികന്മാരോടു യുക്തനായിരിക്കുമ്പോൾ ചുണ്ണാദികം സർപ്പസന്നിധിയിൽ സ്ഥിതമെന്നു വാചുമാകുന്നു. രിപ്പനാമന്റെയോ ബാധകേശിതാവി ന്റെയോ ബാധകാധിപസംയുക്തരാശിയുടെയോ അംശകത്തിന്റെയോ ദിക്കു് ഇവിടെ വാചുമാകുന്നു. ബാധേശൻ ചരമാശിതനായിരിക്കുമ്പോൾ അതു് അയത്തോദ്ധാതുമായി തന്നെ ഭവിക്കും. ഉഭയേന്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ അതു പ്രയത്തേന ഉദ്ധാതുമായി ഭവിക്കും. ബാധേശൻ സ്ഥിരസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ അതു് ഉദ്ധാതുമായി ഭവിക്കുന്നില്ല.

സാ—ബാധകാധിപൻ രാഹുകേതുഗുളികന്മാരോടുകൂടി നില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ സർപ്പ കാവിന്റെ സമീപത്താണു് ക്ഷുദ്രം വച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു പറയണം. ഇവിടെ ക്ഷുദ്രം ഇരിക്കുന്ന ദിക്കു് അറിവാനുള്ള കൂമം പറയുന്നു.

ആരംഭം വാധിപൻ പറഞ്ഞ ഭിക്ഷിലോ ബാധകാധിപന്റെ ഭിക്ഷിലോ ബാധകാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടേയോ അംശകത്തിന്റേയോ ആദിലോ ആയിരിക്കും കഷ്ടവും വളിരിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെയും ബാധിച്ച് നോക്കി നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളണം. ബാധകാധിപൻ ചാരം രീതിലാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ പ്രയാസംകൂടാതെ കഷ്ടവും എടുത്തുകൊടുക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നും ഉഭയരാശിയിൽ നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ കറച്ച പ്രയാസപ്പെട്ടതിനു ശേഷമേ കഷ്ടവും എടുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നും ബാധകാധിപൻ സ്ഥിരരാശിയിലാണെങ്കിൽ കഷ്ടവും എടുത്തുകൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നും പറയണം.

കഷ്ടം തൽസ്ഥിതിദേശം ചൈവം ഇതാതപാ തദുക്തവിധിനാ തൽത്വക്തപാ മക്ഷ്യം സ്ഥലമഥ മഹാഭിചാരപ്രതിക്രിയാം വക്ഷ്യേ. ചന്ദ്ര

അ—കഷ്ടത്തേയും തൽസ്ഥിതിദേശത്തേയും ഇപ്രകാരം അറിഞ്ഞു തദുക്തവിധി കൊണ്ട് അതിനെ തൃജിച്ച് സ്ഥലം രക്ഷ്യമായി ഭവിക്കുന്നു. അനന്തരം മഹാഭിചാര പ്രതിക്രിയയെ വചിക്കാൻ പോകുന്നു.

സാ—മേൽപറഞ്ഞ ന്യായമനുസരിച്ച് കഷ്ടം ഇന്നവിധമുള്ളതാണെന്നും ഇന്ന പ്രദേശത്താണിരിക്കുന്നതെന്നും ഗ്രഹിച്ചു മന്ത്രശാസ്ത്രാദികളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ക്രമമനുസരിച്ച് പ്രതിക്രിയാദികളേക്കുറുത്ത് അതിനേയും തൽസ്ഥിതിയോടായിരിക്കുന്ന ബാധാബന്ധങ്ങളേയും ഹനിക്കണം. മേലാൽ ആദിധം വരാതിരിക്കാൻ സ്ഥലത്തെ സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം. ഇനി മഹാഭിചാരത്തിന്റെ പ്രതിക്രിയാമാർഗ്ഗം പറയാൻ പോകുന്നു.

യുക്തപാ ഷഷ്ഠപതിം ഹിമഗ്നപതിനാ യോ രാശിമന്ത്രാഗതഃ സോടദിത്യാനപിതവീക്ഷിതോ നമി ബചിം കർത്താഭവോമാഹവയം കാര്യം ചന്ദ്രസാ കപാലഹവനം സ്രാച്ഛക്രഹോമം വിദാ കർത്തവ്യം പ്രതികാരകർമ്മ ഗുരുണാ പ്രോക്തം തദേവാർക്കിണാ. ചന്ദ്ര

അ—ഷഷ്ഠപതിയെ വിലഗ്നപതിയോടു യോജിപ്പിച്ച് ഇതിൽ ആഗതമായ രാശി യാതൊന്നോ അതു ആദിത്യാനപിതവീക്ഷിതമായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അപേരം ഹവയമായ ബലിയെ ചെയ്യണം. ചന്ദ്രമസ്തിനാൽ അനപിതവീക്ഷിതമായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ കപാലഹവനം കാര്യമാകുന്നു. വിത്തിനാൽ അനപിതവീക്ഷിതമായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ചക്രഹോമം കർത്തവ്യമായി ഭവിക്കും. ഗുരുവിനാൽ അനപിതവീക്ഷിതമായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ പ്രതികാരകർമ്മം കർത്തവ്യമാകുന്നു. അർക്കിയാൽ അനപിതവീക്ഷിതമായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതുതന്നെ പ്രോക്തമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നാധിപന്റെ സ്സുടത്തേയും ക്ഷയാധിപന്റെ സ്സുടത്തേയും ഭരമിച്ചു കൂടണം. അപ്പോൾ ആ യോഗസ്സുടം ഏതു രാശിയിൽ വരുന്നുവോ ആ രാശിയിൽ ആദിത്യന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ മഹാഭിചാരശമനത്തിനായി അപേരബലി ചെയ്യണം. ആ യോഗസ്സുടരാശിയിൽ ചന്ദ്രന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ കപാലഹോമം നടത്തണം. ബുധന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ചക്രഹോമം നടത്തണം. വ്യാഴത്തിന്റെയോ ശനിയുടെയോ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ പ്രതികാരബലി നടത്തണം.

ഭൂമിജേക്ഷിതയുതടഥ യോഗദേ
ഭൂതമാരണബലിവിധീയതാം
ഖഡ്ഗരാവണബലിം കരോതു വാ
കൃത്തികാബലിമഥാതടനാതു വാ. ചന്ദ്ര

അ—അനന്തരം യോഗം ഭൂമിജേക്ഷിതയുതമായിരിക്കുമ്പോൾ ഭൂതമാരണബലി വിധിക്കപ്പെടണം. അല്ലെങ്കിൽ ഖഡ്ഗരാവണബലി ചെയ്താലും മതി. അഥവാ കൃത്തികാബലി ചെയ്താലും ചെല്ലാം.

സാ—കുഴിഞ്ഞു കൂടുകയോ പാഞ്ഞ യോഗസ്സുടരാശിയിൽ ചൊല്ലിയുടെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ വന്നാൽ ഭൂതമാരണബലി നടത്തി ആഭിചാരത്തെ ശമിപ്പിക്കണം. അ

ല്ലെങ്കിൽ ഖഡ്ഗരാവണ്ണാലിയോ കൃത്തികാബലിയോ നടത്തിയാലും മതിയാവും. ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുതന്നെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ശുക്രാസിതേക്ഷിതേ യോഗേ പ്രതികാരബലിക്രിയാം

കരോതു ശാന്തതേ വ്യാധേർബലിം വാ ഭൂതമാമണം. ചൻവ

അ—യോഗം ശുക്രാസിതേക്ഷിതമായിരിക്കുമ്പോൾ വ്യാധിയുടെ ശാന്തിക്കായി പ്രതികാരബലിയായേയോ ഭൂതമാമണമാകുന്ന ബലിയേയോ ചെയ്യണം.

സാ—മേൽപറഞ്ഞ യോഗസ്സുടരാശിയിൽ രോഗിന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടെങ്കിൽ പ്രതികാരബലി നടത്തേണ്ടതാണ്. ഭൂതമാമണബലി നടത്തിയാലും മതി. രോഗശാന്തിക്ക് ഇപ്രകാരം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു പറയണം.

അഥവാ ദശമേനൈവ രാശിനാ തദ്ഗതേന വാ

തദ്ദൃഷ്ടാ വാ വിഹംഗേന വിധീയന്താമിമാഃ ക്രിയാഃ. ചൻദ്ര

അ—അല്ലെങ്കിൽ ദശമമായ രാശിക്കൊണ്ടോ തത്ഗതനായോ തദ്ദൃഷ്ടാവായോ ഇരിക്കുന്ന വിഹംഗത്തെക്കൊണ്ടോ ഈ ക്രിയകൾ വിധിക്കപ്പെടണം.

സാ—മറ്റൊരുവിധത്തിൽ ആഭിചാരത്തിന്റെ പ്രതിശാന്തി ചെയ്യാനുള്ള രീതി പറയുന്നു. ആരൂഢത്തിന്റെ പത്താംഭാവംകൊണ്ടോ പത്താംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ അവിടെ നോക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടോ മേൽപറഞ്ഞവണ്ണം പരിഹാരക്രിയ നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളണം. പത്താംഭാവം ആഭിത്യക്ഷേത്രമാവുകയോ ആഭിത്യൻ നാല്പതുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ അഭിചാരബലിയെ വിധിക്കണം. ഇങ്ങിനെതന്നെ ചന്ദ്രാദികളെക്കൊണ്ടും കപാലഹോമാദികളെ നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളണം. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടുവേണം പറയേണ്ടത്. ആരുടേയും ദൃഷ്ടിയില്ലെങ്കിൽ അവിടെ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു പറയണം. ദൃഷ്ടിയും യോഗവുമില്ലെങ്കിൽ ഭാവംകൊണ്ടുതന്നെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുക.

ദൂതോക്താദ്യക്ഷരേ ദീർഘാ രോഗശാന്തിസ്ത ഗാനതഃ

ഹ്രസ്വേ ദോജനപൂജാദ്യൈസ്സംയുക്തേ നൃത്തകർമ്മണാ. ചൻസ

അ—ദൂതോക്താദ്യക്ഷരം ദീർഘമായിരിക്കുമ്പോൾ രോഗശാന്തി ഗാനംകൊണ്ടും ഹ്രസ്വമായിരിക്കുമ്പോൾ ദോജനപൂജാദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടും സംയുക്തമായിരിക്കുമ്പോൾ നൃത്തകർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടും ഭവിക്കുമെന്നു വാച്യമാകുന്നു.

സാ—ദൂതദൈവജ്ഞന്മാരുടെ ആദ്യമായ സംവാദത്തിൽ ദൂതൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്യത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരം ആ ഈ മുതലായ ദീർഘാക്ഷരങ്ങളാണെങ്കിൽ പാട്ടുകഴിപ്പിച്ചാൽ രോഗശാന്തിയുണ്ടാകുമെന്നും അത് അ, ഇ മുതലായ ഹ്രസ്വാക്ഷരങ്ങളാണെങ്കിൽ അന്നദാനം പൂജ മുതലായ കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടു രോഗശാന്തി വരുമെന്നും അ, ക മുതലായ കൂട്ടക്ഷരങ്ങൾ ആദ്യക്ഷരമായി വന്നാൽ നൃത്തം ചെയ്തിച്ചാൽ രോഗശമനം വരുമെന്നും പറയണം.

പ്രോക്തഃ പ്രതിക്രിയാകർത്തവ്യമേദോ ദൃഷ്ട്വാപി പൂജതാം

പ്രശ്നാനുഷ്ഠാനപദ്ധത്യാം തൽപ്രകാരോടഥ കഥ്യതേ. ചൻഭ

അ—പ്രശ്നാനുഷ്ഠാനപദ്ധതിയിൽ പൂജത്തുകളുടെ ദൃഷ്ടിനേതൃവായും പ്രതിക്രിയാകർത്തവ്യമേദം പ്രോക്തമാകുന്നു. അനന്തരം തൽപ്രകാരം കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—പ്രശ്നാനുഷ്ഠാനപദ്ധതി എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ദൈവജ്ഞൻ പ്രശ്നാവിനെ ആദ്യമായി കാണുമ്പോഴുള്ള പ്രശ്നാവിന്റെ നോട്ടം ഏതൊരു രീതിയിലാണോ അതിനെ അനുസരിച്ച് പ്രതിക്രിയ ചെയ്യേണ്ട ജനങ്ങളെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ രീതി ഇവിടെ പറയപ്പെടുന്നു.

വ്യാധേശ്ശാന്തിർവതിമുഖജൈർദൃക്ഷിണോല്പാദലോകേ

പ്രഷ്ടർദ്ദൃഷ്ടാവിഹ, പുനരഥോ ദേവതാഗായകൈശ്ച

വാമോല്പാധസ്സദൃശനിഹിതപ്രേക്ഷണേതു പ്രശസ്തൈഃ.

ചണ്ഡാലാനാമപി തദധൈഃ സാ നിരക്താ ക്രമേണ—ഇതി. ൧൯൪

അ—ഭക്ഷണോല്പാദകത്തിൽ മുഖജന്മാരെക്കൊണ്ടു വ്യാധിയുടെ ശാന്തി ഭവിക്കുന്നു. പിന്നെ ഇവിടെ പ്രാജ്ഞാവിന്റെ ദൃഷ്ടി അധോഭാഗത്തിൽ ഭവിക്കുന്നതിൽ ദേവതാഗായകന്മാരെക്കൊണ്ടു വ്യാധിയുടെ ശാന്തി ഭവിക്കുന്നു. വാമോല്പാധസ്സദൃശ നിഹിതപ്രേക്ഷണം സത്തായിരിപ്പതുകൊണ്ട് ക്രമേണ ചണ്ഡാലന്മാരിൽവെച്ചു പ്രശസ്തന്മാരെക്കൊണ്ടും തദധന്മാരെക്കൊണ്ടും വ്യാധിശാന്തി നിരക്തയാകുന്നു.

സാ—പ്രാജ്ഞാവിന്റെ ദൈവജ്ഞന്റെ അടുത്തുവന്നപ്പോൾ വലത്തുവശമായി മേൽപ്പോട്ടായിരുന്നു നോക്കിയത് ഏകിൽ ബ്രാഹ്മണരെക്കൊണ്ടു രോഗശമനത്തിനുവേണ്ട കൃത്യചെയ്തിക്കേണ്ടതാണെന്നു പറയണം. വലത്തുഭാഗത്തുകൂടിത്തന്നെ കീഴോട്ടു നോക്കിയിരുന്നാൽ ദേവാലയങ്ങളിൽ പാട്ടുപാടത്തിവരുന്ന പണിക്കർ മുതലായവരെക്കൊണ്ടു പ്രതികൃത ചെയ്തിക്കേണ്ടതാണെന്നു പറയണം. ഇടത്തുവശമായി മേൽപ്പോട്ടുനോക്കിയാൽ ചണ്ഡാലന്മാരിലുള്ള ഉത്തമജനങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഇടത്തുഭാഗത്തുകൂടിത്തന്നെ കീഴോട്ടുനോക്കിയാൽ ചണ്ഡാലവർഗ്ഗത്തിലുള്ള അധമജനങ്ങളെക്കൊണ്ടും പ്രതികൃത ചെയ്തിക്കേണ്ടതാണെന്നു പറയണം. ഇങ്ങിനെ അനുഷ്ഠാനപദ്ധതി.

ബാധാഭേദാടതു വിജ്ഞേയഃ സ്വർണേനാപി പൃച്ഛതാം

പ്രായേണ ദൃഷ്ടിബാധായാം വലേപതദുപയുജ്യതേ.

൧൯൯

അ—പൃച്ഛത്തുകൂടെ സ്വർണെനാപി എന്നൊരു ബാധാഭേദം വിജ്ഞേയമായി ഭവിക്കുന്നു. ഇതു ചിഹ്നമായ ദൃഷ്ടിബാധയിൽത്തന്നെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—പ്രാജ്ഞാവിന്റെ ദൈവജ്ഞന്റെ അടുത്തു വരുമ്പോൾ പ്രാജ്ഞാവിന്റെ അവയവ സ്വർണെനാകൊണ്ടും ഇന്നിന്ന ബാധകളാണു ഉപദ്രവിക്കുന്നതെന്നു അറിയാൻ കഴിയും ഇതു ഏറ്റവും യോജിക്കുന്നത് ദൃഷ്ടിബാധയെ ചിന്തിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിലാണ്.

വാ—അതു അനുഷ്ഠാനപദ്ധതിഃ.

അ—ഇവിടെ അനുഷ്ഠാനപദ്ധതി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—പ്രാജ്ഞാവിന്റെ അംഗസ്വർണെനാകൊണ്ടു ബാധാനിരൂപണം ചെയ്യുന്നതിന്നു അനുകൂലിക്കുന്ന അനുഷ്ഠാനപദ്ധതിവചനം താഴെ കാണിക്കുന്നു.

വചക്ഷാലലാടതലഗൃഹ്യതലാനി നാദിം

പ്രാജ്ഞാ സ്തപ്തശബ്ദാദി വദന്തി ഹി ദേവതാർത്ഥിം

പാശ്ചാത്യകരാംഗുലിദളേ ച ഭജംഗപീഡാം

ഭൂകണ്ഠകക്ഷയുഗളേപി പിശാചപീഡാം.

൨൦൦

അ—പ്രാജ്ഞാവിന്റെ വചക്ഷാലലാടതലഗൃഹ്യതലങ്ങളേയും നാദിയേയും സ്വർണമെങ്കിൽ ദേവതാർത്ഥിയെ വദിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യകരാംഗുലിദളത്തിലും സ്വർണമെങ്കിൽ ഭജംഗപീഡയെ വദിക്കുന്നു. ഭൂകണ്ഠകക്ഷയുഗളങ്ങളിൽ സ്വർണമെങ്കിൽ പിശാചപീഡയെ വദിക്കുന്നു.

സാ—പ്രാജ്ഞാവിന്റെ സ്വർണം മാറിടം നൊറി ഗുഹ്യപ്രദേശം പൊക്കിൾ ഈ പ്രദേശങ്ങളിലായിരുന്നു ഏകിൽ ദേവതകളു(അമാദിഗുഹങ്ങളുടെ) പിഡയുണ്ടെന്നു പറയണം. പാശ്ചാത്യകരാംഗുലിദളം കൈവിരൽ കഴുത്തു ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ തൊട്ടിരുന്നു ഏകിൽ സപ്തപിഡയുണ്ടെന്നു പറയണം. പുരികം ചെവി കക്ഷങ്ങൾ ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ തൊട്ടിരുന്നു ഏകിൽ പിശാചുകളുടെ ഉപദ്രവമുണ്ടെന്നു പറയണം.

ബാധാകൗതന്തന്നാഥഗ്രഹശതാ ഭജേയാ ഹി ദേവതാഭേദാഃ

തദധിഷ്ഠിതമാശ്വംശൈരപി ഭേദഃ സ്വാൽ സ ക്രമ്യതേ തദനം. ൨൦൧

അ—ബാധാകൗതന്തന്നാഥഗ്രഹങ്ങൾ ചേർത്തായി ദേവതാഭേദങ്ങൾ ഭജേയായായി ഭവിക്കുന്നു. തദധിഷ്ഠിതമാശ്വംശങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഭേദം ഭവിക്കും. അനന്തരം അതു ക്രമിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ബാധാരാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങളെപ്പോലും ബാധകാധിപൻ കൊണ്ടും പീഡിക്കപ്പെട്ട ബാധകൾ ഇന്നതാണെന്നു നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണ്. കൂടാതെ മേൽപറഞ്ഞ ഗ്രാമങ്ങൾ ഏതു രാശികളിൽ അംശകിച്ചിരിക്കുന്നുവോ ആ അംശങ്ങളെ കൊണ്ട് ഉപദ്രവബാധയെ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങിനെ ചിന്തിക്കാനുള്ള രീതി ഇവിടെത്തന്നെ പറയുന്നു.

സൗമ്യർക്ഷാംശകയോസ്സ്ഥിതോയദിദേവത്ത് ബാധാധിപഃസ്വാഭതേ സംസ്ഥാപ്യാനപഥമച്ഛിതോത്തമജ്ഞൈർബാധാകരീ ദേവതാ ജീവർക്ഷാംശകയോഃസുരാലയഗതാ മാദന്വ തു നീചാച്ഛിതാ ഭീമോദ്യാനനിവാസിനീ സ യദി ചേൽ സ്വാംശശ്ചേഥവാ സ്വാഭതേ.

അ—ബാധാധിപൻ സൗമ്യർക്ഷാംശങ്ങളിൽ സ്ഥിതനായിരേവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഉത്തമജ്ഞന്മാർ സ്വാഭാലയത്തിൽ സംസ്ഥാപിച്ചു് അഹസ്സതോരം അച്ഛിതയായ ദേവത ബാധാകരിയായി ഭവിക്കും. ബാധാധിപൻ ജീവർക്ഷാംശങ്ങളിൽ സ്ഥിതനാകുന്നു എങ്കിൽ സുരാലയഗതയായ ദേവത ബാധാകരിയായി ഭവിക്കും. ബാധകാധിപൻ മാദന്വത്തിൽ സ്ഥിതനാകുന്നു എങ്കിൽ നീചാച്ഛിതയായ ദേവത ബാധാകരിയായി ഭവിക്കും. അവൻ സ്വാംശത്തിലോ സ്വാഭാലയത്തിലോ സ്ഥിതനാകുന്നു എങ്കിൽ ഭീമോദ്യാനനിവാസിനിയായ ദേവത ബാധാകരിയായി ഭവിക്കും.

സാ—ബാധകാധിപൻ ബുധക്ഷേത്രത്തിൽ നിൽക്കുകയോ അംശകിഷ്കയോ ചെസ്താൽ ശ്രേഷ്ഠൻ തങ്ങളുടെ വീട്ടിൽവെച്ചു നിത്യവും പൂജിച്ചുവരുന്ന ഏതോ ദേവതയാണ് ഇവിടെ ബാധയായി തീർന്നിട്ടുള്ളതെന്നു പറയണം. ബാധകാധിപൻ വ്യാഴക്ഷേത്രത്തിൽ നിൽക്കുകയോ അംശകിഷ്കയോ ചെസ്താൽ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട ദേവന്മാർ തന്നെയാണ് ഇവിടെ ബാധയായി തീർന്നിരിക്കുന്നത് എന്നു പറയണം. ബാധകാധിപൻ ശനിക്ഷേത്രത്തിൽ നിൽക്കുകയോ അംശകിഷ്കയോ ചെസ്താൽ നീചന്മാർ പൂജിച്ചുവരുന്ന ദേവതയാണ് ബാധയെന്നു പറയണം. ബാധകാധിപൻ സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നിൽക്കുകയോ അംശകിഷ്കയോ ചെസ്താൽ അതിഭയങ്കരമായ വനത്തിൽ നിവസിക്കുന്ന വനദേവതയാണ് ബാധയായി തീർന്നിരിക്കുന്നത് എന്നു പറയണം.

ദിവാകീർത്ത്യച്ഛിതാ വാചു ചാമുണ്ഡീ സഹദകതുനാ

പഞ്ചമി ബുധയുക്തേന തൽക്ഷേത്രസ്ഥന വാസുജാ. ൨൦൩

അ—സഹകേതുവായ അസൃക്കിനെക്കൊണ്ട് ദിവാകീർത്ത്യച്ഛിതയായ ചാമുണ്ഡി വാചുയായി ഭവിക്കുന്നു. ബുധയുക്തനായോ തൽക്ഷേത്രസ്ഥനായോ ഇരിക്കുന്ന അസൃക്കിനെക്കൊണ്ട് പഞ്ചമി വാചുയായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ചൊവ്വാ ബാധകാധിപനായി കേതുവിനോടുകൂടി നിന്നാൽ പറയർ വെച്ചു പൂജിച്ചുവരുന്ന ചാമുണ്ഡിയുടെ ബാധയുണ്ടെന്നു പറയണം. ചൊവ്വാ ബാധകാധിപനായി ബുധനോടുകൂടുകയോ ബുധക്ഷേത്രത്തിൽ നിൽക്കുകയോ ചെസ്താൽ വാരാഹി എന്ന ദേവിയുടെ ബാധയുണ്ടെന്നു പറയണം.

ഭൗമേന ദൈരവോ ഘണ്ടാകണ്ഠ ഇത്യാദയഃ സ്തൃതാഃ

വാചു രക്തേശ്വരീ രക്തചാമുണ്ഡ്യതിഭയങ്കരീ. ൨൦൪

കാളീ ചേത്യാദയസ്തോപാജയഗ്ഗ് മരാശ്യംശഭേദതഃ

ഓജയഗ്ഗ് മതപഭേദേ തു ഭാംശയോർദപിവിധാ അപി. ൨൦൫

അ—കാളയഗ്ഗ് മരാശ്യംശഭേദം ഹേതുവായി ഭൗമനെക്കൊണ്ട് ദൈരവൻ ഘണ്ടാകണ്ഠൻ ഇത്യാദികളും അതിഭയങ്കരിയായ രക്തേശ്വരിയും രക്തചാമുണ്ഡിയും കാളിയും ഇത്യാദികളും സ്തൃതങ്ങളാകുന്നു. ഭാംശങ്ങൾക്ക് ഓജയഗ്ഗ് മതപഭേദം സത്ത്വാവിരിക്കുമ്പോൾ ഭിവിധന്മാരും വാചുന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ചൊവ്വാ ബാധകാധിപനായി കാരാശിയിൽ കാരാശ്യംശകത്തിൽപിന്നാൽ ദൈരവൻ ഘണ്ടാകണ്ഠൻ മുതലായ ദേവതകളെ പറയണം. ചൊവ്വാ ബാധകാ

വിവനായ യുഗ്മരാശിയിൽ നില്ക്കുകയും അംശകിഷകയും ചെങ്കോൽ ഭയങ്കരസ്വരൂപിണികളായ രക്ഷതശാപരി, രക്ഷചാമുണ്ഡി, ഭദ്രകാളി മുതലായ ദേവതകളുടെ ബാധയെ പറയണം. ചൊവ്വാ ഭാജരാശിയിൽ നില്ക്കുകയും യുഗ്മരാശിയിൽ അംശകിഷകയും ചെങ്കോൽ ദൈവൻ മുതലായവർ രക്ഷതശാപരി മുതലായവർ ഈ രണ്ടു കൂട്ടരേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

മേഷാദ്യാശ്രയഭോക്താ മുന്തിവിശേഷാ ദിവാകരാദീനാം

കഥ്യന്തേ സംക്ഷേപാദിഹ ഖലപന്യത്ര വിസ്തരേണോക്താഃ. ൨൦൩

അ—മേഷാദ്യാശ്രയഭോക്താ ഹേതുവായും ദിവാകരാദികൾക്ക് മുന്തിവിശേഷങ്ങൾ മറ്റൊരോടേതു് വിസ്തരംകൊണ്ടു് ഉക്തങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. ഇവിടെ സംക്ഷേപത്തെ ആശ്രയിച്ചു കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സം—ആദിത്യൻ തുടങ്ങിയ ഭാരോ ഗ്രഹങ്ങളും മേടം ആദിയായ ഭാരോ രാശികളിൽ നിന്നാൽ അവരെക്കൊണ്ടു വിചാരിക്കേണ്ട മുന്തികളുടെ വിഭാഗങ്ങൾ വേറെ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വളരെ വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഇവിടെ അതിനെ ചുരുക്കി പറയുന്നു.

ഭരണമക്ഷേത്രഗതോ രവിസ്രീനയനഃ കീടേ സ്വയംഭൂമജേ

മന്ത്ത്യരുച്ചത ഉജ്വലമത്ര തദധോ ദേവൈഃ പ്രതിഷ്ഠാപിതഃ

യക്ഷീ ഗോഗത ഏഷ ജ്വകഗൃഹഗഃ കാളീ പുനഃ സ്രീഗതഃ

ശ്രീരാമാദ്യവതാരവിഷ്ണുരഥ വിഷ്ണുസ്തോഷ വീണാഗതഃ. ൨൦൪

അ—ഭരണമക്ഷേത്രഗതനായ രവി ത്രിനയനനായി ഭവിക്കും. കീടത്തിൽ സ്ഥിതനായ രവി സ്വയംഭൂവായ ത്രിനയനനായി ഭവിക്കും. അജത്തിൽ ഉച്ചത്തിൽ നിന്നു ഉജ്വലഭാഗത്തിൽ സ്ഥിതനായ രവി മന്ത്ത്യന്മാരാൽ പ്രതിഷ്ഠാപിതനായ ത്രിനയനനായും തദധോഭാഗത്തിൽ സ്ഥിതനായ രവി ദേവന്മാരാൽ പ്രതിഷ്ഠാപിതനായ ത്രിനയനനായും ഭവിക്കുന്നു. ഇവൻ ഗോഗതനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ യക്ഷിയായി ഭവിക്കും. ജ്വകഗൃഹഗനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഇവൻ കാളിയായി ഭവിക്കുന്നു. പിന്നെ ഇവൻ സ്രീഗതനായി ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ശ്രീരാമാദ്യവതാരവിഷ്ണുവായി ഭവിക്കുന്നു. വീണാഗതനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ വിഷ്ണുവായിതന്നെ ഭവിക്കുന്നു.

സം—ആദിത്യൻ മേടത്തിലെ വൃശ്ചികത്തിലോ നിന്നാൽ ശിവനെ ആണു് വിചാരിക്കേണ്ടതു്. പക്ഷേ വൃശ്ചികത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ആദിത്യനെക്കൊണ്ടു് സ്വയം ഭാതനായ (ആരും പ്രതിഷ്ഠിക്കാതെ ശക്തിവാശേഷംകൊണ്ടു താനെ ഉണ്ടായ) ശിവനെ പറയണം. മേടത്തിൽ പരമോച്ചകാലം പത്തു തീയതിക്കുള്ളിൽ നില്ക്കുന്ന ആദിത്യനെക്കൊണ്ടു ദേവന്മാരാൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട ശിവനെ പറയണം. ഈ മേടത്തിൽതന്നെ അതിനുശേഷമുള്ള ഭാഗത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ആദിത്യനെക്കൊണ്ടു മനുഷ്യനാൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട ശിവനെ പറയണം. ആദിത്യൻ ഇടവത്തിൽ നിന്നാൽ യക്ഷിയെ പറയണം. തുലാം രാശിയിൽ നിന്നാൽ ഭദ്രകാളിയെ പറയണം. കന്നിരാശിയിൽ നിന്നാൽ ശ്രീരാമൻ മുതലായ വിഷ്ണുഭാവതാരങ്ങളായ ദേവന്മാരെ പറയണം. മിഥുനം രാശിയിൽ നിന്നാൽ മഹാവിഷ്ണുവിനെതന്നെ പറയണം.

ധർമ്മദൈവഞ്ച നാഗാശ്വ ഭാസ്കരഃ കർക്കടസ്ഥിതഃ

സിംഹസ്ഥോ ദേവതാ സാ യാ പൂജ്യതേ നിത്യമാത്മനാ. ൨൦൫

അ—കർക്കടസ്ഥിതനായ ഭാസ്കരൻ ധർമ്മദൈവവും നാഗങ്ങളുമായി ഭവിക്കുന്നു. സിംഹസ്ഥനായ ഭാസ്കരൻ ആത്മാവിനാൽ നിത്യവും യാതൊരു ദേവത പൂജിക്കപ്പെടുന്നുവോ അതായി ഭവിക്കുന്നു.

സം—ആദിത്യൻ കർക്കടകത്തിൽ നിന്നാൽ ധർമ്മദൈവങ്ങളേയും സൂര്യദൈവങ്ങളേയും പറയണം. ചിങ്ങം രാശിയിൽ നിന്നാൽ തങ്ങൾ നിത്യവും ഉപാസിച്ചുവരുന്ന ദേവതയെത്തന്നെ പറയണം.

ഗന്ധർവ്വകുക്ഷൗ ധനുഷി സ്ഥിതോടക്-
 സ്തയോഃ സ്രിയൗ മീനഗതസ്ത ഭാനഃ
 ശാസ്താ പിശാചോ മുഗയാപ്രധാനഃ
 കിരാതമുന്തിശ്ച ശരണഗ്രഹസ്ഥഃ.

൨൦൯

അ—ധനുസ്സിൽ സ്ഥിതനായ അക്ൻ ഗന്ധർവ്വകുക്ഷമാരായി ഭവിക്കുന്നു. മീന ഗതനായ ഭാന അവരുടെ സ്രീകളായി ഭവിക്കുന്നു. ശനിയുടെ ഗ്രഹസ്ഥനായ ഭാന മുഗ യാ പ്രധാനനായ ശാസ്താവും പിശാചനും കിരാതമുന്തിയുമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ധനുസ്സിൽ നില്ക്കുന്ന ആദിത്യനെക്കൊണ്ടു ഗന്ധർവ്വനായും യക്ഷനേയും പറയണം. മീനത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ആദിത്യനെക്കൊണ്ടു ഗന്ധർവ്വസ്രീയേയും യക്ഷിയേയും പറയണം. ആദിത്യൻ മകരത്തിലും കുംഭത്തിലും നിന്നാൽ ശാസ്താവിനേയും പിശാചി നേയും വേട്ടയ്ക്കൊരുമകൻ ഇങ്ങനെയുള്ള നായാട്ടുദേവന്മാരെയും പറയണം.

ചാമുണ്ഡീ സുരസന്തഗാജഗശശീ നീചാർച്ചിതാ കീടഗ-
 ശ്വാമുണ്ഡീ യദി മേഷഗസ്ത വിബലോ വാചുഃ ഉഭേ തേ അപി
 യക്ഷീ ശുക്രഗ്രഹസ്ഥിതഃ ശിശിരഗുപ്താ ധർമ്മദൈവം ബുധ-
 ക്ഷേത്രസ്ഥസ്ത വിമാനസുന്ദര ഉത സ്രീ വാസ്യ പുംസ്രീവശാൽ.

അ—അജഗശശീ സുരസന്തഗായായ ചാമുണ്ഡിയായി ഭവിക്കും. കീടഗനായ ശശീ നീചാർച്ചിതയായ ചാമുണ്ഡിയായി ഭവിക്കും. അവൻ വിബലനായി മേഷഗനാ യി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവരിരുവരും വാചുക്കളാകുന്നു. ശുക്രഗ്രഹസ്ഥിതനായ ശിശിരഗു യക്ഷിയായും ധർമ്മദൈവമായും ഭവിക്കുന്നു. ബുധക്ഷേത്രസ്ഥനായ ശിശിരഗുവും സ്രീവ ശത്തെ ആശ്രയിച്ചു വിമാനസുന്ദരനായോ അല്ലെങ്കിൽ ഇവന്റെ സ്രീയായോ ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ചന്ദ്രൻ മേടം രാശിയിൽ നിന്നാൽ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ചാമു ണ്ടിയേയും പൂഷ്പികം രാശിയിൽ നിന്നാൽ പറയർ മുതലായവർ പൂജിച്ചുവരുന്ന ചാമു ണ്ടിയേയും പറയണം. ചന്ദ്രൻ ബലഹീനനായി മേടത്തിൽ നില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ മേല്പറ ണ്ണത ഈ ചാമുണ്ഡികളേയും പറയണം. ചന്ദ്രൻ ഇടവം തുലാം ഈ രാശികളിൽ നി ന്നാൽ യക്ഷിയേയും ധർമ്മദൈവത്തേയും പറയണം. ചന്ദ്രൻ മിഥുനത്തിലോ കന്നിയി ലോ നിന്നാൽ വിമാനസുന്ദരനേയും വിമാനസുന്ദരിയേയും പറയണം.

സ്വഗ്രഹസ്ഥഃ ശശീ നാഗോ ധർമ്മദൈവം ബലീ സ ചേൽ
 സിംഹരാശിസ്ഥിതശ്ചഭൂഃ ഭഗവതൃന്യപൂജിതാ.

൨൧൧

അ—സ്വഗ്രഹസ്ഥനായ ശശീ നാഗമായി ഭവിക്കും. അവൻ ബലിയാകുന്നു ഏകിൽ ധർമ്മദൈവമായി ഭവിക്കും. സിംഹരാശിസ്ഥിതനായ ചന്ദ്രൻ അന്യപൂജിത യായ ഭഗവതിയായി ഭവിക്കും.

സാ—കർക്കടകത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു നാഗങ്ങളെ പറയണം. ആ ചന്ദ്രൻ പ്രബലനാണെങ്കിൽ ധർമ്മദൈവങ്ങളെയാണു പറയേണ്ടതു്. ചിങ്ങം രാശിയിൽ നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു അന്യന്മാർ ഉപാസിച്ചുവരുന്ന ഭഗവതിയെയാണു പറയേ ണ്ടതു്.

ചാപസ്ഥോ വ്യോമഗന്ധർവ്വസ്തസ്രീ മീനഗതഃ ശശീ
 പ്രേതശുലപിശാചാഭ്യഃ ശശീ മന്ദഗ്രഹസ്ഥിതഃ.

൨൧൨

അ—ചാപസ്ഥനായ ശശീ വ്യോമഗന്ധർവ്വനായും മീനഗതനായ ശശീ തത്സ്രീ യായും ഭവിക്കുന്നു. മന്ദഗ്രഹസ്ഥിതനായ ശശീ പ്രേതശുലപിശാചാഭ്യനായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ചന്ദ്രൻ ധനുരാശിയിൽ നിന്നാൽ ആകാശഗന്ധർവ്വനേയും മീനംരാശി യിൽ നിന്നാൽ ആകാശഗന്ധർവ്വസ്രീയേയും വിചാരിക്കണം. മകരത്തിലും കുംഭത്തിലും നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു പ്രേതങ്ങൾ ശുലപിശാചൻ കശ്ശലൻ മുതലായവരെ പറ യണം.

സ്വാദ്ഭൂതരാക്ഷസാ ബ്രഹ്മരാക്ഷസാ നരഭോജിനീ
ബാലപ്രഭക്ഷിണീത്യാദ്യഃ സപർക്കസ്ഥഃ ക്ഷിതിനന്ദനഃ. ൨൧൩.

അ—സപർക്കസ്ഥനായ ക്ഷിതിനന്ദനൻ ഭൂതരാക്ഷസനായി ബ്രഹ്മരാക്ഷസനായി നരഭോജിനിയായി ബാലപ്രഭക്ഷിണീത്യാദികളായി ഭവിക്കും.

സാ—ചൊച്ചാ മേടത്തിൽ നിന്നാൽ ഭൂതരാക്ഷസനേയും ബ്രഹ്മരാക്ഷസനേയും പറയണം. വൃശ്ചികത്തിൽ നിന്നാൽ നരഭോജിനി ബാലപ്രഭക്ഷിണി മുതലായവരെ പറയണം.

ഭൈരവോ ഭൈരവയക്ഷ ഏതഭഞ്ചലാ ശൈകൃട്ടമഞ്ചയധേ സ്ഥിതാ
ഗന്ധർവ്വാരതികോമ ഇത്യയമമോ യക്ഷീ ച തഷ്ടോ ഹരീഃ
കക്ഷിസ്ഥഃ പരഭേവതാ ഭഗവതീ വാ കൃഷ്ണചാമുണ്ഡസ്യുസ്ക
സിംഹസ്ഥാ വനഭേവതാശ്ച ശിവാഭൃതൈരമാശ്ച തഷ്ടശ്ശിവഃ. ൨൧൪.

അ—ശൈകൃത്തിൽ സ്ഥിതനായ ഭൈരവൻ ഭൈരവയക്ഷനും ഏതഭഞ്ചലയുമായ ഭവിക്കുന്നു. അനന്തരം, മഞ്ചയത്തിൽ സ്ഥിതനായ ഇവൻ രതികാമനെന്ന ഗന്ധർവനും യക്ഷിയായും തഷ്ടനായ ഹരീയായും ഭവിക്കുന്നു. കക്ഷിസ്ഥനായ അസ്യുസ്ക പരഭേവതയായ ഭഗവതിയായോ കൃഷ്ണചാമുണ്ഡിയായോ ഭവിക്കുന്നു. സിംഹസ്ഥനായ അസ്യുസ്ക വനഭേവതയായും ശിവാഭൃതൈരമാശ്ചയും തഷ്ടനായ ശിവനായും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ചൊച്ചാ കൂടകംകോശിയിൽ നിന്നാൽ ഭൈരവിയേയും യക്ഷിയേയും കൂടകംകോശിയിൽ നിന്നാൽ ഭൈരവിയേയും യക്ഷിയേയും പറയണം. മിഥുനത്തിലോ കന്നിയിലോ നിന്നാൽ ഗന്ധർവനും മിഥുനത്തിൽ നിന്നാൽ വൃശ്ചികത്തിലോ നിന്നാൽ കക്ഷിസ്ഥനായ അസ്യുസ്കയും കന്നിരാശിയിൽ നിന്നാൽ രതികാമിനി എന്ന യക്ഷിയേയും പറയണം. ചൊച്ചാ കൂടകംകോശിയിൽ നിന്നാൽ തങ്ങളുടെ ധർമ്മഭേദവത്രാവിണിയായ ഭഗവതിയേയും കൃഷ്ണചാമുണ്ഡിയേയും വിചാരിക്കണം. ചിങ്ങംകോശിയിൽ നിന്നാൽ സംഹാരതന്ത്രൻ മുതലായ ശൈവമുരത്തികളേയും വനഭേവതകളേയും ശിവാഭൃതങ്ങളേയും പറയണം.

ധന്വന്തസ്ഥസ്ഥഃ പെരു കക്ഷിശാസ്താ
സ ചീമഭഭ്രോട്രാടമ ഗുഹാ ച കഭേ
നിജോത്സവലപംസനതഷ്ടഭേവഃ
പരാഭീചാരോത്ഭവഭേവതാശ്ച. ൨൧൫

അ—ധന്വന്തസ്ഥസ്ഥനായ അവൻ കക്ഷിശാസ്താവായും വീരഭ്രോട്രാടനായും ഭവിക്കുന്നു. അനന്തരം ഗുഹത്തിലും കഭേത്തിലും സ്ഥിതനായ അവൻ നിജോത്സവലപംസനതഷ്ടഭേവനായും പരാഭീചാരോത്ഭവഭേവതകളായും ഭവിക്കും.

സാ—ചൊച്ചാ ഗന്ധർവ്വാരതിയിലോ മിഥുനരാശിയിലോ നിന്നാൽ കട്ടിച്ചാത്തനെയും വിഭക്തനെയും പറയണം. മകരരാശിയിലോ കന്നിയിലോ നിൽക്കുന്ന ചൊച്ചായെക്കൊണ്ട് ഉപദേശവിഷ്ണുവിനിർത്തം കോപിച്ചിരിക്കുന്ന ഭേവന്റെ ചാമുണ്ഡത്തെയും ശത്രുകൃതമായ ആഭിചാരം നിമിത്തം കോപിച്ചിട്ടുള്ള ഭേവതകളുടെ അവിഷ്ഠത്തെയും പറയണം.

ഭൈരവേഷ്ടത്രയുധോ ജപതാ ഭൂഗുഹേഹ ഗന്ധർവ്വ ഏഷഃ സപരേ
ഗന്ധർവ്വോടപി ച കിന്നരോപി ഹിമഗാഢഭേപിശാമോ ഗുഹേ
സിംഹേ പന്നഗകന്യകാ ഗുഹഗുഹേ തഷ്ടദപിജപ്രമിതാ
ചാമുണ്ഡീ കവചീ പിശാചയുഗമാഹാരാശ്രിതാ മന്ദഭേ. ൨൧൬

അ—ഭൈരവേഷ്ടത്രയുധൻ ജപതായി ഭവിക്കും. ഭൂഗുഹത്തിൽ സ്ഥിതനായ ഇവൻ ഗന്ധർവ്വനായി ഭവിക്കും. സപരേയിൽ സ്ഥിതനായ ഇവൻ ഗന്ധർവ്വനായും കിന്നരനായും ഭവിക്കും. ഹിമഗുഹിന്റെ ഗുഹത്തിൽ സ്ഥിതനായ ഇവൻ അംഭിശാചനായി ഭവിക്കും.

നാലി ഭവിക്കും. സിംഹത്തിൽ സ്ഥിതനായ ഇവൻ പന്നശക്തനായി ഭവിക്കും. ഗുരു ഗുഹത്തിൽ സ്ഥിതനായ ഇവൻ അജ്ഞാതപ്രദീപനായ ചാമുണ്ഡിയാലി ഭവിക്കും. മന്ദലത്തിൽ സ്ഥിതനായ ഇവൻ ആചാരപ്രദീപനായ ക്ഷാമിയാലും പിശാചുഗമമായും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ബുധൻ മേടത്തിലോ വൃശ്ചികത്തിലോ നിന്നാൽ ജപരത്തിന്റെ ഭേദത്തെ പഠിയ്ക്കണം. ഇടവത്തിലോ തുലാത്തിലോ നിന്നാൽ ഗന്ധർവ്വനായാണു പറയേണ്ടതു്. മിഥുനത്തിലോ കന്നിയിലോ നിന്നാൽ ഗന്ധർവ്വനേയും കിന്നരനേയും പറയണം. ബുധൻ കർക്കശരാശിയിൽ നിന്നാൽ ജലസഞ്ചാരികളായ പിശാചുക്കളെയും ചിങ്ങം രാശിയിൽ നിന്നാൽ നാഗശക്തനായതെയും പറയണം. ബുധൻ ധനുരാശിയിലോ മീനം രാശിയിലോ നിന്നാൽ ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ കോപിച്ചു് ഒരു ചാമുണ്ഡിയെ അയച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു പറയണം. മകരരാശിയിലോ കുംഭരാശിയിലോ നിന്നാൽ യുദ്ധഭിത്തിൽ നിവസിക്കുന്ന കവചി ശുഭപിശാചൻ ഇവരെ പറയണം.

ഭൈരവർക്കു കപിതേശഭൂതനിവഹോ ദുർദ്ദേവതാ ചാഭിചാ-

രോത്ഥാ ഭൂമിസുരസ്യ ഭാർഗ്ഗവഗുഹാ യക്ഷീച നരകോച്യഭൗ

തീപ്രാപസ്തൂതിഭൗ ഗുരുർബുധഗുഹാ ക്ലീബാത്മികാ ദേവതാ

വിപ്രാണാമപി ചാഭിചാരജനിതാ വാ ദേവകോപോദ്ഭവാ. ൨൧൭

അ—ഭൈരവർക്കു സിംഹത്തിൽ സ്ഥിതനായ ഗുരു കപിതേശഭൂതനിവഹമായും ഭൂമിസുരന്റെ ആഭിചാരോത്ഥമായ ദുർദ്ദേവതയായും ഭവിക്കും. ഭാർഗ്ഗവഗുഹത്തിൽ സ്ഥിതനായ ഗുരു തീപ്രാപസ്തൂതിഭൗരായ യക്ഷിയും യക്ഷനമാകുന്ന ഇരുവരായി ഭവിക്കും. ബുധ ഗുഹത്തിൽ സ്ഥിതനായ ഗുരു വിപ്രന്മാരുടെ ആഭിചാരജനിതയായി ക്ലീബാത്മികയായ ദേവതയായോ ദേവകോപോത്ഭവയായ ദേവതയായോ ഭവിക്കുന്നു.

സാ—വ്യാഴം മേടത്തിലോ വൃശ്ചികത്തിലോ നിന്നാൽ ശിവകോപത്താൽ ശിവഭൂതങ്ങളും ബ്രാഹ്മണരുടെ ആഭിചാര നിമിത്തം ആഭിചാരബാധകളായ ദുർദ്ദേവതകളും കോപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയണം. വ്യാഴം ഇടവത്തിലോ തുലാത്തിലോ നിന്നാൽ അപസ്താരയക്ഷനേയും അപസ്താരയക്ഷിയേയും പറയണം. മിഥുനത്തിലും കന്നിയിലും നില്ക്കുന്ന വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണരുടെ ആഭിചാരപ്രവൃത്തി ഹേതുവായോ അല്ലെങ്കിൽ ദൈവകോപം ഹേതുവായോ നവംസകദേവതകളുടെ ഉപദ്രവം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയണം.

തുംഗസ്ഥഃ പലു ദേവതാഗ്നിഗുഹഗാ ഗന്ധർവ്വചുസ്തഥാ

സിംഹസ്ഥോ നൃപസേവകൈരിഹ നൂണാമുദിശ്വകാന്തം സ്രീയഃ

നാമീണാഞ്ച കൃതാഭിചാരജനിതാ ദുർദ്ദേവതാ വാക്പതിർ-

ഭസ്മാപ്തംഗിപിശാചകാവധമഗന്ധർവ്വനേൻ സ്വഭേ. ൨൧൮

അ—തുംഗസ്ഥനായ വാക്പതി അഗ്നിഗുഹനായ ദേവതയായും അപ്രകാരം ഗന്ധർവ്വനായും ഭവിക്കുന്നു. സിംഹസ്ഥനായ വാക്പതി നൃപസേവകന്മാരാൽ കൃതാഭിചാരജനിതയായും നാരികൾക്കു കാന്തനെ ഉദ്ദേശിച്ചു സ്രീയാൽ കൃതാഭിചാരജനിതയായും ഇരിക്കുന്നു ദുർദ്ദേവതയായി ഭവിക്കും. ശനിയുടെ ഭത്തിൽ സ്ഥിതനായ വാക്പതി ഭസ്മാപ്തംഗിപിശാചകന്മാരായും അധമഗന്ധർവ്വനായും ഭവിക്കുന്നു. സ്വഭേത്തിൽ സ്ഥിതനായ വാക്പതി ആരായും ഭവിക്കുന്നില്ല.

സാ—വ്യാഴം കർക്കശരാശിയിൽ നിന്നാൽ യാഗസംരക്ഷകയായ ദേവതയേയും പ്രബലനായ ഗന്ധർവ്വനേയും പറയണം. വ്യാഴം ചിങ്ങം രാശിയിൽ നിന്നാൽ പുരുഷന്മാർക്കുവേണ്ടി രാജഭൃത്യന്മാരുടെ ആഭിചാരകർമ്മനിമിത്തം ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന ദേവതകളേയും അല്ലെങ്കിൽ സ്രീകൾക്കു ഭർത്താവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു് മരണാദു സ്രീയെക്കൊണ്ടു് ആഭിചാരം ചെയ്യിക്കുന്നിമിത്തം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ദേവതകളേയും പറയാം. വ്യാഴം മകരത്തിലോ കുംഭത്തിലോ നിന്നാൽ ഭസ്മാപിശാചൻ ജലപിശാചൻ അധമഗന്ധർവ്വൻ ഇവരെ പറയണം. വ്യാഴം സ്വക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ബാധയെ പറഞ്ഞുകൂടാ.

ഭൈരവേഷ്ടത്രയസ്തു ജീവചരജേ യക്ഷസ്തഥാ മാക്ഷസഃ
സ്വർഭക്ഷ കർക്കശേ ച യക്ഷസഹിതാ യക്ഷീബുധർഭക്ഷ പുനഃ
വിദ്യാഭ്യാസഭവാഭിചാര ഇനഭേ യക്ഷീ സുരഭക്ഷത്രഗാ
ചാക്ഷത്ര ബ്രാഹ്മണശാപ ഏവ സ്വപ്നഭേ ദുർഗ്ഗാ ഭവേദുർഭാവഃ.

അ—ഭൈരവേഷ്ടത്രയ ആകട്ടെ ജീവനെപ്പോലെ ഭവിക്കുന്നു. അപ്പോൾ സ്ഥിതനായ ഭാർഗവൻ യക്ഷനും അപ്രകാരം രാക്ഷസനുമായി ഭവിക്കുന്നു. സ്വർക്ഷത്രിയം കർക്കശത്തിലും സ്ഥിതനായ ഭാർഗവൻ യക്ഷസഹിതനായ യക്ഷിയായി ഭവിക്കുന്നു. ബുധേഷ്ടത്രത്തിൽ സ്ഥിതനായ ഭാർഗവൻ വിദ്യാഭ്യാസഭവാഭിചാരമായി ഭവിക്കുന്നു. ഇനഭേ സ്ഥിതനായ ഭാർഗവൻ സുരഭക്ഷത്രഗായായ യക്ഷിയായി ഭവിക്കുന്നു ചാക്ഷത്രിയിൽ സ്ഥിതനായ ഭാർഗവൻ ബ്രാഹ്മണശാപമായിത്തന്നെ ഭവിക്കുന്നു. സ്വപ്നഭേയിൽ സ്ഥിതനായ ഭാർഗവൻ ദുർഗ്ഗയായി ഭവിക്കും.

സാ—ശുക്രൻ മേടത്തിലോ വൃശ്ചികത്തിലോ നന്നാൽ ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ദേവതകളെയെല്ലാം പറയും. വിശേഷിച്ചു മേടം രാശിയിൽ നിന്നാൽ യക്ഷനേയും രാക്ഷസനേയുംകൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇടവം തുലാം ഈ രാശികളിൽ നില്ക്കുന്ന ശുക്രനെക്കൊണ്ടു യക്ഷനേയും യക്ഷിയേയും പറയേണം. മിഥുനം കന്നി ഈ രാശികളിൽ നില്ക്കുന്ന ശുക്രനെക്കൊണ്ടു വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ സംഗതിവാശാൽ ചെല്ലിട്ടുള്ള ആഭിചാരദേവതകളെ പറയണം. ചിങ്ങത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ശുക്രനെക്കൊണ്ടു ദേവാലയത്തിൽ വസിക്കുന്ന യക്ഷിയുടെ ബാധയെ പറയണം. ശുക്രൻ ധനുവിൽ നില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ ബ്രാഹ്മണശാപത്തെയും മീനത്തിൽ നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ദുർഗ്ഗാഭവതിയേയും പറയണം.

മന്ദഃക്ഷത്രഗതഃ ശുക്രഃ സ്വാപസ്താരദേവതാ

വാത്യാപ്രഭതയഃ കാലചിശാചശ്ചാത്ര ബാധകഃ.

൨൨൦

അ—മന്ദഃക്ഷത്രഗതനായ ശുക്രൻ ഇവിടെ അപസ്താരദേവതയായും വാത്യാപ്രഭതികളായും കാലചിശാചനായും ബാധകനായി ഭവിക്കും.

സാ—മകരത്തിലോ കുംഭത്തിലോ നില്ക്കുന്ന ശുക്രനെക്കൊണ്ടു അപസ്താരദേവതയേയും ചുഴലിദേവത മുതലായവയേയും കാലചിശാചനേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

അസാധ്യാപസ്മൃതിഃ ക്ഷേപ കീടേ പ്രാഗ്ജന്മപീഡിതഃ

ശിവാലയസ്ഥസ്തദുഭയോ വക്തവ്യോ ഭാനനന്ദനഃ.

൨൨൧

അ—മേടത്തിൽ സ്ഥിതനായ ഭാനനന്ദനൻ അസാധ്യാപസ്മൃതിയായി ഭവിക്കും. കീടത്തിൽ സ്ഥിതനായ ഭാനനന്ദനൻ പ്രാഗ്ജന്മപീഡിതമായി ശിവാലയസ്ഥനായ തർക്കഭൂതനെ വചനപ്രമാകുന്നു.

സാ—ശനി മേടത്തിൽ നിന്നാൽ ശമനംവരുത്താൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത അതിശയമായ അപസ്താരത്തെ പറയണം. വൃശ്ചികത്തിൽ നിന്നാൽ കഴിഞ്ഞജന്മത്തിൽ ഉപദ്രവിച്ചുവന്നതും ശിവേഷ്ടത്രത്തിൽ ഉള്ളതും ആയ ശിവഭൂതത്തിന്റെ ഉപദ്രവത്തെ പറയണം.

ഗച്ഛപസ്താരയക്ഷസ്തദ്യക്ഷീ ശാപോ ദപിജന്യ ച

ജ്ജ്വല ശാസ്ത്രാദിഭൂതേശാഃ കൃദ്ധാ മഹവിഹാതതഃ.

൨൨൨

അ—ഗോവിൽ സ്ഥിതനായ ഭാനനന്ദനൻ അപസ്താരയക്ഷനും തദ്യക്ഷിയും ദപിജന്റെ ശാപവുമായി ഭവിക്കുന്നു. ജ്ജ്വലത്തിലെ ഭാനനന്ദനൻ മഹവിഹാതം ഹേളവായി കൃദ്ധനുമായ ശാസ്ത്രാദിഭൂതേശവുമായി ഭവിക്കും.

സാ—ഇടവംരാശിയിൽ ശനി നിന്നാൽ അപസ്താരയക്ഷനേയും അപസ്താരയ

ക്ഷിയേയം ദാമനാശാലം വാതം ശനിതുലാശാലിൽ നിന്നാൽ ഉപ
വവിദ്യനിമിത്തം കോപിക്കപ്പെട്ട ശാസ്താവു മുതലായ ഭൂതനാഥന്മാരെ പറയണം.

ബലേയ കാ. നദേവതാ ശനിരപി പ്രേതഃ സുഹൃൽപ്രേക്ഷിതോ
ദൈവം നിവസമപ്പിതം ശനിഗൃഹേ സിംഹേ സുമാവാസതഃ
ശാസ്താ വേദപിശാചകഞ്ച തുഷ്ടേ നന്ദർപ്പഭേദോ മണീ-
നംബാതാൽവവിശ്രുതാദമ നിരൂപഭേപ്രതഃപിശാചാഭ്യുചി-ഇതി.

അ—ബലേയത്തിൽ സ്ഥിതിക്കുന്ന ശനി കാ. നദേവതയായും സുഹൃൽപ്രേക്ഷിതനാ
യ പ്രേതനായും ഭവിക്കുന്നു. ശനിഗൃഹത്തിൽ സ്ഥിതിക്കുന്ന ശനി നീലസമപ്പിതനായ
ദൈവനായി ഭവിക്കും. സിംഹത്തിൽ സ്ഥിതിക്കുന്ന ശനി സുമാവാസനായ ശാസ്താവാ
യും ആവേദപിശാചകനായും ഭവിക്കുന്നു. തുഷ്ടത്തിൽ സ്ഥിതിക്കുന്ന ശനി മണീസംഖ്യാ
താൽവവിശ്രുതനായ നന്ദർപ്പഭേദമായി ഭവിക്കുന്നു. നിരൂപത്തിലെ ശനി പ്രേതനായും
പിശാചാഭിനായും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ശനി മിഥുനത്തിലോ മന്നാശാലിൽ നിന്നാൽ വനദേവതയേയും ബാധ്യുഷ
നങ്ങളായതൃപ്ത പ്രേതന്മാരായതും പറയണം. ശനി കർക്കടകത്തിൽ നിന്നാൽ നീ
ലനാർ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള നീലാലയകളെ പറയണം. ശനി ചിങ്ങംരാശിയിൽ നിന്നാൽ
ക്ഷേത്രവാസിയായ ശാസ്താപിതനായ നായർഭേദനായും പറയണം. ശനി ധനുരാ
ശിയിലോ മീനംരാശിയിലോ നിന്നാൽ ശിശിരപ്രാപ്തി കൂടാ ചുറ്റുമുറകളെന്നും പ്രസി
ദ്ധനായ നന്ദർപ്പനായും പറയണം. മേ. രാശിയിലോ കർക്കടകരാശിയിലോ നിന്നാൽ
പ്രേതങ്ങൾ പിശാച് മുതലായ ഭൂദേവതകൾ ഇവയെ വിചാരിക്കണം.

വാ—ഏതൽ ഏതുമായാ നിരൂപണവിഷയം.

അ—ഇത് ശത്രുബാധ നിരൂപണവിഷയമാകുന്നു.

സാ—ഇവിടെ പറഞ്ഞവസാധിച്ചിട്ടുള്ള ശത്രുബാധയെ ചിന്തിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗ
മാണ്.

വാ—അഥ വ്യാധേജ്ഞനിരൂപണപ്രകാരം വിവ്യതേ.

അ—അനന്തരം വ്യാധിയുടെ ശമനനിരൂപണപ്രകാരം ലേഖനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനി രോഗത്തിന്റെ ഭേദത്തെ ചിന്തിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം പറയപ്പെടുന്നു.

ബാധാരൂഢാല്യഗാഭാ വ്യാധിശാന്തി-

ശിന്യാരൂഢ പാപയോഗക്ഷണാഭ്യോ

ഭോഷെത്യുക്തേ വ്യധിഗുഹർഗ്ഗതായഃ

പ്രാഗ്ലഗ്നേ സാ ഭോവിനി പുച്ഛകാനാം.

൨൨൩

അ—ആരൂഢത്തെ ആശ്രയിച്ച ബാധ ചിന്തയുമാകുന്നു. ലഗ്നമായി വ്യാധി
ശാന്തി ചിന്തയുമാകുന്നു. ആരൂഢ പാപയോഗക്ഷണാഭ്യോഭ്യോ ഭോഷെത്യുക്തേ യുക്ത
മായിരിക്കുമ്പോൾ വ്യാധിപ്പിടി കൊണ്ടുവന്നതിൽ ശതയുഗ്തം ചിന്തയുമാകുന്നു. പ്രാഗ്
ലഗ്നം പാപയോഗക്ഷണാഭ്യോഭ്യോ ഭോഷെത്യുക്തേ യുക്തമായിരിക്കുമ്പോൾ അതു പു
ച്ഛകനാക്ക് ഭോവിനി എന്നു ചിന്തയുമാകുന്നു.

സാ—ആരൂഢരാശിയെ ആശ്രയിച്ച ബാധയെ വിചാരിക്കേണ്ടതു്. ലഗ്നരാശിയെ
ആശ്രയിച്ചതായാണു് ഭോഷെത്യുക്തം ചിന്തിക്കേണ്ടതു്. ആരൂഢരാശി
ക്കു പാപന്മാരുടെ യോഗം ഭൂമി കേന്ദ്രം തുടങ്ങിയ ഭോഷെത്യുക്തങ്ങളിൽ രോഗത്തിന്റെ
അഭിപ്രായപ്രകാരം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും ലഗ്നരാശിക്കു പാപയോഗഭൂമി മുതലായ
ഭോഷെത്യുക്തങ്ങളിൽ വ്യാധിയുടെ ധൂഷികാരം വരാനിരിക്കുന്നു എന്നും പറയണം.

ഭാഗ്യസ്ഥാനഗതേ തുഷ്ടേ ഭേദധിപ പ്രാപ്തിസുഭീഷ്ടസ്ഥിതേ

ലഗ്നേശേ തപനേന വാമ ധിഷണേനാലോകിതേവാനപിതേ

സ്വാഭാവികമായും സദാ ഗതമസ്തദനമുനാം ജ്ഞൈർ-

പ്രജനശ്ച നാമേവ ദോഷസഹിതഃ പൃഥുധഃ ശക്തോ ഭൂർലഭഃ. ൨൨൫

അ—ഇതൻ ഭാഗ്യസ്ഥാനഗതനായും തലേപൻ പ്രാണിയായും അഭിഷ്ഠസ്ഥിതനായും ലാഗ്നൻ തപനനാലോ ധിഷ്ണനാലോ ആലോകിതനായും അനഗിതനായും അഭിഷ്ഠനാലും ഈശ്വരസേവകനാലും മനുഷ്യരുടെ ഇപന്ദരകൊണ്ടും ഗദശമം ഭവിക്കുന്നതെന്നു ചെയ്യും. ലാഗ്നനേനം നവമം ദോഷസഹിതമധിഷ്ഠിക്കുന്നാൽ വ്യാധിയുടെ ശമം ഭൂർലഭമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ഒൻപതാംഭാവത്തിൽ ഇതനും നിഷ്കരം ഒൻപതാംഭാവധിപൻ ബലവാനായി ഇഷ്ടഭാവത്തിൽ നിഷ്കര ലഗ്നധിപൻ വ്യാഴത്തിന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ വരിക ഇങ്ങിനെ ആയാൽ ഈശ്വരസേവ മന്ത്രാലയം മുതലായ പുണ്യസേവകർ കൊണ്ടു നേരം നിശ്ചയമായും ശരിക്കുമെന്നു പറയണം. ഒൻപതാംഭാവത്തിന് പാപയോഗം പാപദൃഷ്ടി മുതലായ ദോഷങ്ങളും ലഗ്നധിപന് പാപയോഗം പാപദൃഷ്ടി മൗഢ്യം നീചം മുതലായ ദോഷങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ രോഗം അസാധ്യമാണെന്നു പറയണം.

പുഷ്പാഭയജലഹ്രാസചരായോമുഖരാശിഭിഃ

ലഗ്നസ്ഥോപ്യാധിശാന്തിഃ സ്വാൽ തൽപ്രശ്നേ നതദന്യഥാ. ൨൨൬

അ—ലഗ്നസ്ഥങ്ങളായ പുഷ്പാഭയജലഹ്രാസചരായോമുഖരാശികൾ നേരൂവാതി തൽപ്രശ്നത്തിൽ വ്യാധിശാന്തി ഭവിക്കും. അത് അപ്രശ്നമാകയാൽ വ്യാധിശാന്തി ഭവിക്കയില്ല.

സാ—വ്യാധിമനം സംഭവിക്കുമോ എന്തു ചിന്തിക്കുമോ ലഗ്നത്തിന് പുഷ്പാഭയം ചരരാശി അയോമുഖം വേലിയിറക്കം ഈ ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ രോഗശമനമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ലഗ്നത്തിന് ഉഷഭാഭയം വേലിയേറ്റം സ്ഥിരത്വം ഉഷഭാചരത്വം ഈവക ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ ശമിക്കയില്ലെന്നു പറയണം. മിത്രങ്ങളായിരുന്നാൽ ഇതിന്റെ പ്രാബല്യമനുസരിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇത് ഇന്ന ചികിത്സ കൊണ്ടുമാരും രോഗശാന്തി വരുമോ എന്നുള്ള ഒഴിപ്പോക്കുമ്പോൾ ചിന്തിക്കേണ്ടവയാണ്.

വാ—അത്ര ഗ്രന്ഥാന്തരം.

അ—ഇവിടെ ഗ്രന്ഥാന്തരം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—രോഗനിരൂപണവിഷയത്തിൽ മറ്റു ഗ്രന്ഥത്തിലെ ചില വചനംകൂടി കാണിക്കുന്നു.

ക്ഷയോഷ്ഠമവ്യയസുഖേ പാപവിമുക്തേ ശുഭോനപീതേ കേരളേ

വ്യാധഃ ശാന്തിപ്രശ്നേ ശാന്തിർവതീതി നിർദ്ദിശന്മതിമൻ. ൨൨൭

അ—വ്യാധയുടെ ശാന്തിപ്രശ്നത്തിൽ ക്ഷയോഷ്ഠമവ്യയസുഖം പാപവിമുക്തമായും കേരളം ശുഭോനപീതമായായിരിക്കുമ്പോൾ ശാന്തി ഉടനെ ഭവിക്കുമെന്നു മതിമാനായിരിക്കുന്നവൻ നിർദ്ദിശിക്കുന്നു.

സാ—വ്യാധിയുടെ പാപവിമുക്തമാണുള്ള ചിന്തയിൽ ലഗ്നത്തിൽനിന്നു നാല് ആറ് ഏഴ് വ്യാധി ഉണ്ടാകുമ്പോൾ പാപം ശരഭം വരുന്നത്. ഉത്തരം നാല് ഏഴ് പത്തു് ഈ വാങ്ങിൽ വ്യാധിമയം ഉണ്ടായിരിക്കും പറയണം. ഇങ്ങിനെ വന്നാൽ പെട്ടെന്നു രോഗശമനം വരുമെന്നു പറയണം. ഇതും ഒഴിപ്പോക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങിനെ ഗ്രന്ഥാന്തരവചനം.

ബാധകബോധിസ്തേ കേരളേ പരോഷേ പ്രതിക്രിയാകരണവിധൗ

കർതൃവിശേഷേ ഗ്രന്ഥാന്തരമഭിതോ നിഗദ്യതേ തദനം. ൨൨൮

അ—പ്രതിക്രിയാകരണവിധിയിൽ ബാധകബോധിസ്തേ കേരളം ശരഭം വരുന്നത് ആര്യ കർതൃവിശേഷം ഗ്രന്ഥാന്തരമഭിതോ നിഗദ്യതേ തദനം. അനന്തരം അതിഗദിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ബാധകാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയേയും അംശകത്തേയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയും ബാധാശാന്തിപ്രദമാകുവാനുണ്ട് മാതിരിവിഭാഗത്തെ വിശ്വയിക്കേണ്ടതാണെന്നു മറ്റു ശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത് ഇവിടെ പറയുന്നു.

ബാധകവിഹഗാധിശ്രിത-

വേനാംശകയോന്നിരീക്ഷ്യ സതപാദിഗുണാൻ

സാതപികരാജസതാമസ-

കർമാസ്പേപതൽപ്രതിക്രിയാകർത്താ

൨൨൯

അ—ബാധകവിഹഗാധിശ്രിതവേനാംശങ്ങളുടെ സതപാദിഗുണങ്ങളെ നിരീക്ഷിച്ചു ഏതൽപ്രതിക്രിയാകർത്താവ് സാതപികരാജസതാമസകർമാവായി ഭവിക്കണം.

സാ—ബാധകാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശി (ബാധകസ്ഥാനമെന്നും ചക്ഷമുണ്ട്) യോനവാംശകമോ സതപഗുണമായിരുന്നാൽ ബാധയ്ക്കു പ്രതിക്രിയ ചെയ്യുന്നവൻ സാതപികനായിരിക്കണം. ബാധകാധിപന്റെ രാശ്യംശങ്ങൾ രജോഗുണങ്ങളായിരുന്നാൽ ശാന്തി ചെയ്യുന്നവൻ രാജസനായിരിക്കണം. ബാധകഗ്രഹത്തിന്റെ രാശ്യംശങ്ങൾ തമോഗുണമയമായിരുന്നാൽ താമസനാണ് പ്രതിക്രിയ ചെയ്യേണ്ടത്. കർക്കടകം ചിങ്ങം ധനു മീനം ഈ രാശികൾ സതപഗുണങ്ങളും ഇടവം തുലാം മിഥുനം കന്നി ഈ രാശികൾ രജോഗുണങ്ങളും മേടം വൃശ്ചികം മകരം കുംഭം ഈ രാശികൾ തമോഗുണങ്ങളുമാകുന്നു.

സൂത്രാചന്ദ്രമസ്സാർഗ്രഹാംശകഗതശ്ചേൽ വേചരോ ബാധകോ

വിപ്രഃ കർമ്മ കരോതു നിജ്ജരഗുരോ ശ്വേദഭവതാഗായകഃ

ജ്ഞസ്യ സ്പാദ്യദി കുംഭേൽപ്രഭൃതയഃ ശുക്രാമയോർച്ചാ ശരണ-

ശ്വണ്ഡാലോത്തമമദ്ധ്യമൗ തദധമസ്തദ്ഭവതാപ്രീതയേ.

൨൩൦

അ—ബാധകനായ വേചരൻ സൂത്രാചന്ദ്രമസ്സുകളുടെ ഗ്രഹാംശകഗതനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ തദ്ഭവതാപ്രീതിക്കായി വിപ്രൻ കർമ്മത്തെ ചെയ്യട്ടെ. നിജ്ജരഗുരവിന്റെ ഗ്രഹാംശകഗതനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ തദ്ഭവതാപ്രീതിക്കായി ഭവതാഗായകൻ കർമ്മത്തെ ചെയ്യട്ടെ. ജ്ഞന്റെ ഗ്രഹാംശകഗതനാകുന്നു എങ്കിൽ കുംഭേൽപ്രഭൃതികളും ശുക്രാമയോന്മാരുടേയും ശനിയുടേയും ഗ്രഹാംശകഗതനാകുന്നു എങ്കിൽ ചണ്ഡാലോത്തമമദ്ധ്യമനാൾ തദധമനം കർമ്മത്തെ ചെയ്യട്ടെ.

സാ—ബാധകഗ്രഹം ആഭിത്യന്റെയോ ചന്ദ്രന്റെയോ രാശിയിൽ വരികയോ അംശകിക്കയോ ചെയ്താൽ ബാധയ്ക്കു പ്രതിക്രിയ ചെയ്യേണ്ടത് ശ്രാവണരാണ്. അപ്രകാരം വ്യാഴക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിൽക്കുകയോ അംശകിക്കയോ ചെയ്താൽ ധ്വജങ്ങളിൽ പാട്ടു മുതലായവ നടത്തിവരുന്ന പണിക്കാരെയും മറ്റും കൊണ്ടാണ് ബാധാശാന്തി ചെയ്യിക്കേണ്ടത്. ബുധക്ഷേത്രത്തിൽ നിൽക്കുകയോ അംശകിക്കയോ ചെയ്താൽ കുശവന്മാർ മുതലായവരെക്കൊണ്ടു ബാധാശാന്തി വരുത്തണം. ശുക്രന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിൽക്കുകയോ അംശകിക്കയോ ചെയ്താൽ ചണ്ഡാലവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ഉത്തമന്മാരെക്കൊണ്ടും ചെറു ക്ഷേത്രത്തിൽ നിൽക്കുകയോ അംശകിക്കയോ ചെയ്താൽ ചണ്ഡാലവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട മദ്ധ്യമന്മാരെക്കൊണ്ടും ശനീക്ഷേത്രത്തിൽ നിൽക്കുകയോ അംശകിക്കയോ ചെയ്താൽ ചണ്ഡാലവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട അധമന്മാരെക്കൊണ്ടും ബാധാശാന്തികരമായ കർമ്മം ചെയ്യിക്കേണ്ടതാണ്.

മാന്ദിത്രികോണയോരേക്ഷാദ്യേതസ്യ യദി പുല്ലസഃ

ദിവാകീർത്തിസ്തഥാ കേതുബാധകഗ്രഹയോഗതഃ.—ഇതി. ൨൩൧

അ—ഇവൻ മാന്ദിത്രികോണയോരേക്ഷാദി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ പുല്ലസൻ കർമ്മത്തെ ചെയ്യട്ടെ. അപ്രകാരം കേതുബാധകഗ്രഹയോഗം ഹേതുവായി ദിവാകീർത്തി കർമ്മത്തെ ചെയ്യട്ടെ.

സാ—ബാധാകർത്താവായ ഗ്രഹത്തിനു ഗുളികന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ത്രികോണ സ്ഥിതിയോ ഉണ്ടായാൽ പുലയനെക്കൊണ്ടുവേണം ബാധയ്ക്കു പ്രതിശാന്തി ചെയ്യിക്കേണ്ടതാണ്.

ണ്ടു്. അതുപോലെ കേതുവിന്റെ യോഗമോ മുഷ്ഠിയോ ത്രികോണമോ ഉണ്ടായാൽ പറയണമെന്നുണ്ടു പ്രതിശാന്തി ചെയ്യിക്കണം. ഇങ്ങനെ കർത്തുവിഷയം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

സൗമ്യേസൗമ്യഗ്രഹസ്ഥബാധേഃശതൽപ്രതിക്രിയാവിപ്രൈഃ
പാപേ തദ്ഗ്രഹഗോവാചണ്ഡാലാഭൈരീതിരിതം കൈശിൾ.

അ—ബാധേശൻ സൗമ്യനായോ സൗമ്യഗ്രഹസ്ഥനായോ ഇരിക്കുമ്പോൾ തൽപ്രതിക്രിയ വിപ്രന്മാരാൽ കർത്തവ്യമാകുന്നു. ബാധേശൻ പാപനായോ തദ്ഗ്രഹഗനായോ ഇരിക്കുമ്പോൾ തൽപ്രതിക്രിയ ചണ്ഡാലന്മാരാൽ കർത്തവ്യമാകുന്നു. ചിലരാൽ ഇങ്ങിനെ ഇഴുകിയായി ഭവിക്കുന്നു.

സം—പ്രതിക്രിയാകർത്തുക്കേതെ സംബന്ധിച്ച മറ്റൊരഭിപ്രായത്തെയാണ് ഇവിടെ പറയുന്നതു്. ബാധാകർത്താവായ ഗ്രഹം ശുഭനായിത്തന്നാലും ശുഭന്റെ രാശിയിൽ നിന്നാലും ശ്രാദ്ധണമെന്നുണ്ടുവേണം ബാധയ്ക്കു പ്രതിശാന്തി ചെയ്യിക്കേണ്ടതു്. അതുപോലെ ബാധാകാധിപൻ പാപനായാലും പാപരാശിയിൽ നിന്നാലും ചണ്ഡാലവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരെക്കൊണ്ടു പ്രതിശാന്തി ചെയ്യിച്ചുകൊള്ളണം. ഇങ്ങിനെയുണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം.

ചികിത്സാതു കൃതാ കേന രോഗശാന്തിനു ഭവേദിതി
പ്രശ്നോപരി ശമനപ്രശ്നവത്സ്യാൽ കർമ്മാത്ര ശക്തിമൽ.

അ—ചികിത്സയും ആറാൽ കൃതമായാൽ രോഗശാന്തിക്കായി ഭവിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രശ്നവും ശമനപ്രശ്നംപോലെ ആകുന്നു. ഇവിടെ കർമ്മം ശക്തിമത്തായി ഭവിക്കണം.

സം—ഇന്ന രോഗത്തിന്നു് ഇന്ന ചൈദ്യപ്പെടുന്നുണ്ടു ചികിത്സിപ്പിച്ചാൽ രോഗശമനം വരുമോ എന്നുള്ള ഒഴിവുചിന്തയിൽ “പ്രശ്നോപരി ശമനപ്രശ്നവത്സ്യാൽ കർമ്മാത്ര ശക്തിമൽ” എന്നാദിയായ പദ്യംകൊണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. വിശേഷിച്ചു പത്താംഭാവത്തിനു ബലവും വേണം.

മൃത്യുഞ്ജയഗണപതിഹോമാദീനാം കർത്തുചിന്തനേ ധിഷണഃ

അനുക്രൂപോ ജലവൃദ്ധിർദ്ദശമഗ്നശ്ചാസ്മ ലഗ്നമുല്പമുഖം. ൨൩൨

അ—മൃത്യുഞ്ജയഗണപതിഹോമാദികളുടെ കർത്തുചിന്തനത്തിൽ ധിഷണൻ അനുക്രൂപനായി ഭവിക്കണം. ജലവൃദ്ധിയും ദശമഗ്നവും ഉല്പമുഖമായ ലഗ്നവും ഭവിക്കയും വേണം.

സം—മൃത്യുഞ്ജയനോമം ഗണപതിഹോമം തിലഹോമം മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന്നു് ഇയാൾ മതിയോ എന്നു് ഒഴിവുനോക്കുമ്പോൾ ധ്യാനം ഇഷ്ടസ്ഥിതനായിത്തന്നെ ഇരിക്കണം. ലഗ്നത്തിന്നു് ഉല്പമുഖമുഖവും വേലിപ്പറമ്പും വേണം. പത്താംഭാവത്തിനു ശുഭയോഗം ശുഭമുഖി മുതലായ ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇങ്ങനെ വന്നാൽ അയാളിനെക്കൊണ്ടു മേൽപറഞ്ഞ കർമ്മം ചെയ്യിക്കുന്നതു ശുഭപ്രഭമാണെന്നും ഇതിന്നു വിപരീതമായാൽ അശുഭപ്രഭമാണെന്നും പറയണം.

വാ—ഏതദഭാഗശമനനിരൂപണപ്രകാരവിഷയം.

അ—ഇതു് രോഗശമനനിരൂപണ പ്രകാരവിഷയമാകുന്നു.

സം—“ബാധാശുഭാപ്തഗ്നം വ്യാധിശാന്തി” എന്ന ഭാഗമുതൽ ഇതുവരെയുള്ള ഭാഗം രോഗശാന്തിയേയും മറ്റും വിധിയിലേക്കു രീതികളാണു് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്.

ഇതി പ്രശ്നമാദ്യേ പഞ്ചഭാഗാദ്ധ്യാനഃ.

ഇങ്ങിനെ പ്രശ്നമാദ്യേ ൧൫-ാം അദ്ധ്യായം അവസാനിച്ചു.

അഥാ ഖോഡശാദ്ധ്യായ പ്രാരംഭഃ.

അദ്ധ്യായൈഃ പഞ്ചദശാഭിർഗൃതൈരേകഭിഃ സമീകിതഃ
അയുഃപ്രശ്നഃ സമാഗാതംഭാന്തബാധാപ്രതിക്രിയഃ.

അ—ഗതകളായ ഈ പതിനഞ്ചദ്ധ്യായങ്ങളെക്കൊണ്ട് അയുഃപ്രശ്നം സമാഗാതംഭാന്തബാധാപ്രതിക്രിയയായി സമീകിതമായി.

സാ—മേൽ കഴിഞ്ഞ പതിനഞ്ചദ്ധ്യായങ്ങളെക്കൊണ്ട് രോഗാരംഭം രോഗശമനം രോഗഹേതുക്കമായ ഉപദ്രവങ്ങൾ അതിന്റെ പരിഹാരങ്ങൾ മുതലായവയെക്കൊണ്ട് സാമാന്യേന ആശ്വസിക്കുമായ പ്രശ്നം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഇനി മുൻപ് ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രതിജ്ഞയനുസരിച്ചു ലക്ഷണകഥനത്തെ ആരംഭിക്കുന്നു.

പൂർവ്വായുഃപരീക്ഷത പശ്ചാല്പക്ഷണമാദിശേൽ
ഇത്യുക്ത്വായുഃ പരീക്ഷ്യഥ ലക്ഷണം കിഞ്ചിദ്യുതേ.

അ—മുമ്പെ ആയുസ്സിനെ പരീക്ഷിക്കണം. പിന്നെ ലക്ഷണത്തെ ആശ്രയിക്കണം. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉക്തിഹേതുവായി ആയുസ്സിനെ പരീക്ഷിച്ചു. അനന്തരം കുറഞ്ഞാൽ ലക്ഷണം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ആയുസ്സിന്റെ പരിണാമം നിശ്ചയിച്ചതിനുശേഷംവേണം ലക്ഷണങ്ങളെ പറയേണ്ടതു് എന്നാണല്ലോ പ്രമാണവചനം. അതിനാൽ കഴിഞ്ഞ പതിനഞ്ചദ്ധ്യായംകൊണ്ട് ആയു പ്രശ്നം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഇനി പുതാനും ചില ലക്ഷണങ്ങളെ പറയാൻ പോകുന്നു.

വാ—അത്ര പ്രഥമമാത്രാധവശാൽ കിഞ്ചിത് ലക്ഷണമുച്യതേ.

അ—ഇവിടെ മുമ്പെ ആത്രാധവശത്തെ ആശ്രയിച്ചു് ഒരു ലക്ഷണം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ലക്ഷണങ്ങൾ പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ആദ്യമായിട്ടു് ആത്രാധരാശിക്കൊണ്ടു് ഒരു ലക്ഷണത്തെ പറയുന്നു.

ലഗ്ന ചരേ ചരമഖാംശകതഃ ക്രമേണ
ദൃമേ നൂണാം ചരണസംസ്ഥിതിതദ്വാനി
അഭ്യുണ്ണ ഏവ തദിദം ത്രിതയം സ്ഥിരർക്ഷ
തദ്വദേവേതദുയാത്മനി മദ്ധ്യദേശേ.

അ—ലഗ്നം ചരമായിരിക്കുമ്പോൾ ചരമഖാംശകം ഹേതുവായി ക്രമേണ നൂക്കളുടെ ചരണസംസ്ഥിതിതദ്വായങ്ങളെ ദൂരത്തിൽ വദിക്കണം. ലഗ്നം സ്ഥിരർക്ഷമായിരിക്കുമ്പോൾ ആ ഈ ത്രിതയത്തെ അഭ്യുണ്ണത്തിൽ വദിക്കണം. ലഗ്നം ഉദയാത്മാവായിരിക്കുമ്പോൾ അതിനെ അതുപോലെ മദ്ധ്യദേശത്തിൽ വദിക്കണം.

സാ—വീടുവിട്ടുപോയ ഒരാളിനെക്കുറിച്ചു പ്രശ്നം നോക്കുമ്പോൾ പറയാനുള്ളതാണു് ഈ ലക്ഷണം. ചരരാശി ലഗ്നമാകുകയും അംശകവും ചരമായി വന്നാൽ പ്രാജ്ഞാപു ദൂരദേശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കയാണെന്നു പറയണം. ചരരാശി ലഗ്നവും സ്ഥിരരാശി അംശകവുമായി വന്നാൽ പ്രാജ്ഞാപു ദൂരദേശത്തു സ്ഥിരമായി വാസിക്കയാണെന്നു പറയണം. അതുപോലെ ലഗ്നം ചരരാശിയും അംശകം ഉദയാശിയുമായി വന്നാൽ പ്രാജ്ഞാവിന് ദൂരദേശത്തു സഞ്ചാരവും സ്ഥിരവാസവും ഇടകലർന്നുണ്ടെന്നു പറയണം. ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയും അംശകം ചരരാശിയുമായാൽ അടുത്ത പ്രദേശത്തു സഞ്ചരിക്കുന്നു എന്നുപറയണം. ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയും സ്ഥിരാംശകവുമായാൽ പ്രാജ്ഞാപു അടുത്തപ്രദേശത്തു സ്ഥിരമായി വസിക്കയാണെന്നു പറയണം. ലഗ്നം സ്ഥിരവും അംശകം ഉദയവുമായാൽ പ്രാജ്ഞാവിന്

അടുത്ത ദേശത്തുതന്നെ സഞ്ചാരവും സ്ഥിരവാസവുംകൂടി ഉണ്ടെന്നു പറയണം. ലഗ്നം ഉഭയരാശിയും അംശകം ചരരാശിയുമായാൽ അധികം ദൂരവും അധികം സമീപവും മല്ലാത്ത പ്രദേശത്തു സഞ്ചരിക്കുന്നു എന്നും ലഗ്നം ഉഭയരാശിയും അംശകം സ്ഥിരരാശിയുമായാൽ മേല്പറഞ്ഞ പ്രദേശത്തു സ്ഥിരമായി വസിക്കുന്നു എന്നും ലഗ്നവും ലഗ്നാംശകവും ഉഭയരാശിയായി വന്നാൽ മേല്പറഞ്ഞ പ്രദേശത്തുതന്നെ സഞ്ചാരവും സ്ഥിരവാസവുംകൂടിയുണ്ടെന്നും പറയണം. ഇവിടെ ലഗ്നശബ്ദം ആരൂഢവാചിയാണ്. ആരൂഢവശാൽ കിഞ്ചിൽ ലക്ഷണമുചയതെ എന്നാണല്ലോ ലക്ഷണമുഖം. അഥവാ ലഗ്നാരൂഢങ്ങൾ രണ്ടിനെക്കൊണ്ടും ചിന്തിക്കയും ചെയ്യും.

ആരൂഢാധീശപരാത്രൂഢരാശ്യംശാഭ്യാഞ്ച ചിന്തയേൽ

ഏതദപയോശ്ച സംവാദേ സതി സ്വാല്പക്ഷണം ദൃശം. ൨

അ—ആരൂഢാധീശപരാത്രൂഢരാശ്യംശങ്ങൾക്കൊണ്ടും ഇതിനെ ചിന്തിക്കണം. രണ്ടുകൾക്കും സംവാദം സഞ്ചയിരിക്കുമ്പോൾ ലക്ഷണം ദൃശമായി ഭവിക്കും.

സാ—ആരൂഢാധീപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിക്കൊണ്ടും അംശകംകൊണ്ടുംകൂടി മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം ചിന്തിക്കണം. ആരൂഢാധീപൻ ചരരാശിയിൽ ചരാംശകത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രാധാരിന് ദൂര സഞ്ചാരമാണെന്നും ചരരാശിയിൽ സ്ഥിരാംശകത്തിൽ നിന്നാൽ ദൂര സ്ഥിരവാസമാണെന്നും ചരരാശിയിൽ ഉഭയാംശകത്തിൽ നിന്നാൽ ദൂരത്തന്നെ സഞ്ചാരവും സ്ഥിരവാസവും ഇടകലർന്നുണ്ടെന്നും പറയണം. ഇങ്ങനെ തന്നെ സ്ഥിരരാശിയെങ്ങിനെ നിന്നാലും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ആരൂഢരാശിക്കൊണ്ടും ആരൂഢാധീപനെക്കൊണ്ടുംകൂടി ഇങ്ങനെ ഉള്ള രണ്ടു ലക്ഷണങ്ങളും യോജിച്ചുവന്നാൽ ഈ ലക്ഷണത്തെ സംശയാ ഭൂതം എന്ന് പറയാം. ഇവ ചിന്തയുണ്ടായി വന്നാൽ ആരൂഢത്തിന്റെയും ആരൂഢാധീപന്റെയും ബലാധിക്യത്തെ ആശ്രയിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ജന്മലഗ്നാഭിനാമസ്യ പ്രശ്നലഗ്നാധീപസ്യ വാ

ഭിശിസിദ്ധ്യേദയേനേന കാര്ത്യം വൈരിജയാദികം. ൩

അ—ജന്മലഗ്നാധീപന്റെയോ പ്രശ്നലഗ്നാധീപന്റെയോ ഭിക്ഷിൽനിന്നു വൈരിജയാദികമായ കാര്ത്യം യത്നാകൃതാതെ സാധിക്കും.

സാ—പ്രാധാവിന്റെ ജന്മലഗ്നത്തിലെ അധിപന്റെ ഭിക്ഷിൽനിന്നോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രശ്നലഗ്നാധീപന്റെ ഭിക്ഷിൽനിന്നോ പ്രാധാവിന് ശത്രുപയം മുതലായ കാര്ത്യങ്ങൾ പ്രയാസം കൂടാതെ സാധിക്കും. ജന്മലഗ്നത്തെ ആശ്രയിച്ചു പറയുന്ന ഫലം മരണവർത്തം സംബന്ധിക്കുന്നതും പ്രശ്നലഗ്നത്തെ ആശ്രയിച്ചു പറയുന്ന ഫലം അല്പാർദ്ധ ചിന്തിച്ചു പറയുന്ന കാര്ത്യത്തെ മാത്രം സംബന്ധിക്കുന്നതുമാണ്. ഭിക്ഷിനെ നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതു് “പ്രാശാദ്വാ രവിശുക്രലോഹിതതമസ്തേഭേദവിൽസുരയഃ” എന്നുള്ള ഹോരാവലനംകൊണ്ടാണ് വേണ്ടതു്.

ആരൂഢേ സംപ്ലമേ വാസ്യ ഗ്രഹയോഭ്യുജ്ജസംസ്ഥിതഃ

തദന്യാകതം ദ്രവ്യസമൃദ്ധം പ്രഖ്യാതസ്തീതി നിദൃശേൽ. ൪

അ—ആരൂഢത്തിലോ ഇതിന്റെ സംപ്ലമത്തിലോ ഒരു ഗ്രഹം ഉജ്ജസംസ്ഥിതനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ ഉപമമായ ദ്രവ്യസമൃദ്ധം പ്രഖ്യാവിനു ഭവിക്കുന്നു എന്നു നിർദ്ദേശിക്കണം.

സാ—ആരൂഢത്തിലോ ആരൂഢാൽ ഏകാംഭാവത്തിലോ ഒരു ഗ്രഹം ഉജ്ജസ്ഥനായിട്ടു നിന്നാൽ ആ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു പറയപ്പെടാവുന്ന സകല ദ്രവ്യങ്ങളും പ്രഖ്യാവിനു സിദ്ധിക്കുമെന്നു പറയണം. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദ്രവ്യകാരകത്വം മിക്കവാറും മേൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ആരൂഢഭതദീശാഭ്യാം ലക്ഷണം യദ്യഭീതിതം

ആരൂഢവിഷയേ പൂർവ്വം തത്തദത്രാചി യോജയേൽ. ൫

അ—ആരൂഢവിഷയത്തിൽ ആരൂഢഭാഗ്യം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടോ യാതൊരു യാതൊരു ലക്ഷണം മുൻപേ ഇരിക്കുമായി ആ ആ ലക്ഷണത്തെ ഇവിടെയും യോജിപ്പിക്കണം.

സാ—മുൻപേ എളുപ്പമായതിൽ ആരൂഢരാശിക്കൊണ്ടും ആരൂഢാധിപനെ കൊണ്ടും ഏതെല്ലാം ലക്ഷണം പറയപ്പെടുന്നുവോ ആ ലക്ഷണങ്ങളെ എല്ലാം ഇവിടെയും യുക്തിപോലെ ചേർത്തു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

വാ—ഏതദാരുഢവശാല്പക്ഷണവിഷയം. അഥ ഗ്രഹസ്ഥിതിവശാല്പക്ഷണമുച്യതേ.

അ—ഇത് ആരൂഢവശത്തെ ആശ്രയിച്ചിട്ടുള്ള ലക്ഷണവിഷയമാകുന്നു. അനന്തരം ഗ്രഹസ്ഥിതിവശത്തെ ആശ്രയിച്ച ലക്ഷണം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—“ലഗ്നചരചരമുഖാംശഗതേ” എന്ന ഭാഗം മുതൽ ഇതുവരെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ആരൂഢരാശിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പറയേണ്ടതാണ്. ഇനി ഗ്രഹസ്ഥിതി ആശ്രയിച്ച ലക്ഷണം പറയേണ്ട ക്രമം വിവരിക്കപ്പെടുന്നു.

സുഖാന്ത്യലാഭിഷഡ്ഭാവസ്ഥിതി യദി ശുഭഗ്രഹഃ

സമ്പൽസ്വാഭാവി പ്രഷ്ടഃ പാപശ്ചൈവാപദം വദേൽ. പ

അ—ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ സുഖാന്ത്യലാഭിഷഡ്ഭാവസ്ഥിതിയാകുന്നു എങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിനു മേൽ സമ്പത്തു ഭവിക്കും. പാപന്മാർ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആപത്തിനെ വദിക്കണം.

സാ—നാലാംഭാവത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം മുതൽ പത്താംഭാവത്തിന്റെ പൂർവാർദ്ധം വരെയുള്ള ആറു രാശികളിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ പ്രഷ്ടകാലം മുതൽ പ്രഷ്ടാവിന് ഐശ്വര്യം സമ്പത്തു വരികുമെന്നും മേൽപറഞ്ഞ ആറു രാശികളിൽ പാപന്മാർ നിന്നാൽ ഐശ്വര്യക്കുറവ് മുതലായ ആപത്തുകൾ മേൽ സംഭവിക്കുമെന്നും പറയണം.

കർമ്മാന്ത്യലാഭിഷഡ്ഭാവസ്ഥിതിതർഭൂതം ശുഭശുഭം

തുലാഭിഷട്കേ ലഗ്നസ്ഥമ ദൈവചിന്തിർദ്ദിശേദിതി. ന്

അ—കർമ്മാന്ത്യലാഭിഷഡ്ഭാവസ്ഥിതിയാകുന്നുണ്ടോ ഭൂതമായ ശുഭശുഭത്തെ വദിക്കണം. തുലാഭിഷട്കേ ലഗ്നസ്ഥമായിരിക്കുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം ദൈവചിന്ത നിർദ്ദേശിക്കണം.

സാ—പത്താംഭാവത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം തുടങ്ങി നാലാംഭാവത്തിന്റെ പൂർവാർദ്ധം വരെയുള്ള ആറു രാശികളിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന് കഴിഞ്ഞുപോയ കാലം സമ്പത്തുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ആ രാശികളിൽ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ കഴിഞ്ഞ കാലം പ്രഷ്ടാവിന് ആപത്തു സംഭവിച്ചിരുന്നു എന്നും പറയണം. “സുഖാന്ത്യലാഭിഷഡ്ഭാവസ്ഥിതി” എന്നു മുതൽ പറയപ്പെട്ട ലക്ഷണങ്ങൾ തുലാം മുതൽ മീനം വരെയുള്ള ആറു രാശികൾ ലഗ്നമായി വരുമ്പോൾ മാത്രമേ പറയാവൂ. മേടം മുതൽ കന്നി വരെയുള്ള രാശികൾ ലഗ്നമായി വന്നാൽ പറയേണ്ടതു് താഴെ പറയാൻപോകുന്ന ക്രമത്തിലാണ്.

മേഷാഭിഷട്കേ ലഗ്നസ്ഥ സുഖാന്ത്യലാഭിഷട്കഗൈഃ

ഗതാ സ്വാൽ സമ്പദാപച്ച ഭവിഷ്യന്ത്യഷട്കഗൈഃ—ഇതി. ഹ

അ—മേഷാഭിഷട്കേ ലഗ്നസ്ഥമായിരിക്കുമ്പോൾ സുഖാന്ത്യലാഭിഷട്കഗന്മാരായ ശുഭന്മാരെക്കൊണ്ടും പരന്മാരെക്കൊണ്ടും ഗതമായ സമ്പത്തും ആപത്തും വാച്യമാകുന്നു. അന്യഗന്മാരായ ശുഭന്മാരെക്കൊണ്ടും പാപന്മാരെക്കൊണ്ടും ഭവിഷ്യന്തിയായ സമ്പത്തും ആപത്തും വാച്യമാകുന്നു.

സാ—തുലാം മുതൽ മേടം വരെയുള്ള രാശി ലഗ്നമായാൽ പറയേണ്ട ലക്ഷണം എട്ടും ഒൻപതും ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. മേടം മുതൽ കന്നി വരെയുള്ള ആറു രാശികളിൽ ഒന്ന് ലഗ്നമായാൽ നാലാംഭാവത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം തുടങ്ങി പത്താംഭാവത്തിന്റെ പൂർവാർദ്ധം വരെയുള്ള രാശികളിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ കഴിഞ്ഞ കാലം സമ്പൽക്കാലമായിരുന്നു എന്നും പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ കഴിഞ്ഞ കാലം ദുരിതകാലമായിരുന്നു എന്നും പറയണം. അതുപോലെ പത്താംഭാവത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം തുടങ്ങി നാ

ലാംഭാവത്തിന്റെ പൂർവ്വാലംബമായുള്ള ആര രാശികളിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ വരാനുള്ളകാലം സമ്പൽകരമാണെന്നും അവിടെ പാപന്മാർ നിന്നാൽ വരാനുള്ളകാലം ആപല്പരമാണെന്നും പറയണം. ഇങ്ങിനെ രാശിചക്രത്തിന്റെ പൂർവാഭത്തിലും അവ രാജത്തിലും നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ലഗ്നഭേദം ആശ്രയിച്ചുള്ള ഫലങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടു.

സാമാദിഷ്യ പ്രയോക്തവ്യ ഉപായഃ സമയേടത്ര കഃ

ഇതി ജിജ്ഞാസവേ വാച്യം ലക്ഷണം കിമപീത്യുതേ. ൧൧

അ—സാമാദികളിൽ വച്ചു ഏതൊരുപായം ഈ സമയത്തിൽ പ്രയോക്തവ്യമാകുന്നു. ഇപ്രകാരം ജിജ്ഞാസുവിനായി വാച്യമായ ഒരു ലക്ഷണം പറയപ്പെടുന്നു.

സാ—സാമം, ഭാനം, ഭേദം, ഭണ്ഡം ഈ നാലുപായങ്ങളിൽ ഏതൊരുപായം ഈ അവസരത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചാൽ നമ്മുടെ അഭിനിവേശം സംധിക്കും. ഇങ്ങിനെ ഒരു പ്രശ്നവും ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി ചോദിച്ചാൽ പറയുവാനുള്ള ഒരു ലക്ഷണം ഇവിടെ പറയപ്പെടുന്നു.

സാമ്നോ ജീവസ്സഭൂതനയോ ഭണ്ഡനാഥൈ കജാക്കൗ

ഭാനസ്യേന്ദുശ്ശിഖിയമണ്ഡധാഃ സാസുരാ ഭേദനാഥാഃ

വീര്യോപേതൈരുപചയഗതൈർല്ലഗനഗൈഃ കേന്ദ്രഗൈര്വാ

തത്തൽസിദ്ധിം വ്രജതി തദഥഃ സ്വാംശകേ വാപി തേഷാം—ഇതി.

അ—സഭൂതനയനായ ജീവൻ സാമത്തിന്റെ നാഥനാകുന്നു. കജാക്കന്മാർ ഭണ്ഡനാഥനാകുന്നു. ഇന്ദു ഭാനത്തിന്റെ നാഥനാകുന്നു. സാസുരന്മാരായ ശിഖിയമണ്ഡന്മാർ ഭേദനാഥനാകുന്നു. വീര്യോപേതന്മാരായി ഉപചയഗതന്മാരായോ ലഗ്നനാഥരായോ കേന്ദ്രനാഥരായോ ഇരിക്കുന്ന അവർ ഹേതുവായി തദമസ്സുകളിലോ സ്വാംശകത്തിലോ തത്തൽസിദ്ധിയെ വ്രജിക്കുന്നു.

സാ—വ്യാഴവും ശുക്രനും സാമോപായത്തിന്റെ കാരകന്മാരാണ്. ആദിത്യനും ചൊവ്വയും ഭണ്ഡകാരകന്മാരാണ്. ചന്ദ്രൻ ഭാനകാരകനാണ്. ബുധനും ശനിയും രാഹുവും കേതുവും ഭേദകാരകന്മാരാണ്. ഇവരിൽ ഏതൊരുപായത്തിന്റെ കാരകനായ ഗ്രഹമാണോ ഉപചയത്തിലോ കേന്ദ്രത്തിലോ ലഗ്നത്തിലോ പ്രബലനായിനില്ക്കുന്നത്, ആ ഉപായംകൊണ്ടാണ് കാല്പസാദ്ധ്യമുണ്ടാകുന്നതെന്നു പറയണം. അതു ഏതൊരുവസരത്തിൽ സാധിക്കുന്നതാണ് എടുപ്പമെന്നു ചോദിച്ചാൽ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ ആഴ്ച ദിവസം ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ കാലഹോര, ഈ സമയത്തു പ്രയോഗിച്ചാൽ കാല്പം ഏറ്റവും സുസാദ്ധ്യമാണെന്നു പറയണം. രാഹുക്കേതുക്കൾക്ക് ആഴ്ചയും കാലഹോരയും ഇല്ലല്ലോ എന്നാൽ അവരുടെ ഫലദാതുത്വം ശനിയെപ്പോലെയുള്ള ആഴ്ചകളിലും കാലഹോരകളിലും ഫലസിദ്ധിയുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. യോഗദാതാക്കന്മാർ ഒന്നിലധികമുണ്ടെങ്കിൽ അവരിൽ പ്രബലന്മാരുടെ ഉപായത്തെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇങ്ങിനെയാണ് ഉപായപ്രയോഗനിരൂപണം.

ഏതസ്മിൻ ഭവനേ കിം വാ ധനമസ്മി ന വേരി യഃ

ജിജ്ഞാസുവാച്യമേതസ്മൈ ലക്ഷണം സംപ്രതീത്യുതേ. ൧൨

അ—ഈ ഭവനത്തിൽ ധനം ഭവിക്കുന്നുവോ ഇല്ലയോ ഇങ്ങിനെ യാതൊരുത്തൻ ജിജ്ഞാസുവായി ഭവിക്കുന്നുവോ ഇവനായി വാച്യമായ ലക്ഷണം ഇപ്പോൾ ഇതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇന്ന ഭവനത്തിൽ ധനം ഇരിപ്പുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നറിയുവാൻ മോഹത്തോടുകൂടി ചോദിക്കുന്ന പ്രശ്നാവിനോടു പറയേണ്ട ലക്ഷണത്തെ ഇവിടെ പറയുന്നു.

യദി കണ്ടകവർത്തിനശ്ശുഭാഃ സു-

ത്യദി വൈകാടശവേശ്ശഗാ വിലഗ്നാൽ

ധനവദ് ഗ്രഹമാദിശേൽ തദാനീം

ദപാമഞ്ച സ്വദിശി പരം വദേദധിധിജ്ഞഃ.

അ—ഇതോർ വിചിന്തയിൽ ഹിന്ദു കണ്ടുകവർത്തികളായി ഭവിക്കുമെങ്കിലും ഏകദേശവസ്തുതയായി ഭവിക്കുമെങ്കിലും അപ്പോൾ ഗുഹത്തെ ധനമാക്കുന്നു" വിധിക്കുന്നതായവൻ ആഭേദിക്കണം. സ്വദിക്കിൽ തന്നെ ഭാരത്തെയും വാദിച്ചു.

സാ—മൂന്നു ശുഭഗ്രഹങ്ങളിൽ കറയാതെ ലഗ്നാൽ കേന്ദ്രഭാവങ്ങളിലൊ പതിനൊന്നാംഭാവത്തിലൊ നാലാംഭാവത്തിലൊ കൂടിവന്നാൽ പുല്ലുകൾ ഉദ്ദേശിച്ച ഗ്രഹത്തിൽ ധനമിരുപ്പുണ്ടെന്നു പറയണം. ആ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾക്കു "പ്രാഗ്യാദി രവിശുക്രപോഹിതമ." എന്ന വചനപ്രകാരം ഏതൊരു ദിക്കുവരുമോ ആ ദിക്കിലാണ് വാതിലെന്നു പറയണം. ഈഗ്രഹങ്ങളിൽ ബലവാദാരകൊണ്ടു ഭാരങ്ങളെയും ബലാഹിനന്മാരെക്കൊണ്ടു ഉപഭോഗത്തെ (ജനലിനേ)യും പറയണം.

പ്രാഗ്യാദിത്യദിനേ യത്ര വിധിനാ ഭഗവത്സ്യ ഭാഗേ ഭവേൽ സൗമ്യഃ കണ്ടകലാഭോഗാടത്ര നിഹിതം തസ്യോദിതം തലനം സോപാച്ചസ്ഥാ യദി ഭൂരിവൈരിഗ്രഹനീചസ്ഥഃ സ ചേൽ തല്പാലഃ കൂരധിഷ്ഠിതഭഗവദഭാഗനിഹിതം വഃ മൃഞ്ച ശല്യാദികം. ൧൫

അ—കണ്ടകലാഭകനായ സൗമ്യൻ പ്രാഗ്യാദിത്യദിനമായ വിധിക്കൊണ്ടു ഗ്രഹത്തിന്റെ യാതൊരു ഭാഗത്തിൽ ഭവിക്കുമോ അവന്നഭിതമായ ആ ധനം ഈ ഭാഗത്തിൽ നിഹിതമെന്നു വാചുമാകുന്നു. അവൻ സോപാച്ചസ്ഥനായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ അതു ഭൂരിയായി ഭവിക്കും. അവൻ വൈരിഗ്രഹനീചസ്ഥനായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു ലഘുവായിഭവിക്കും കൂരധിഷ്ഠിതഭഗവദഭാഗനിഹിതമായിരിക്കുന്ന ശല്യാദികവും വാചുമാകുന്നു.

സാ—ആ ധനം ഗ്രഹത്തിന്റെ ഏതുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റും പറയാനുള്ള വഴി ഈ ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറയുന്നു:—ലഗ്നകേന്ദ്രങ്ങളിലോ പതിനൊന്നിലും നാലിലുമോ നില്ക്കുന്ന ശുഭഗ്രഹങ്ങളിൽ ബലവാനായ ഗ്രഹത്തിന് "പ്രാഗ്യാദിഗ്രഹേ ക്രിയാഭയോ ഭവേ ഭവേ കോണഗതാ ഭവിക്കുമായ" എന്ന വചനപ്രകാരം ഏതൊരു ദിക്കു വരുമോ ആ ദിക്കിലാണ് ധനമിരിക്കുന്നതെന്നു പറയണം. ആ ഗ്രഹത്തിന് "താമ്രംസ്യാൽ മണിഹേമയുക്തരജതാനി" എന്ന വിധിപ്രകാരം ഏതൊരു ധനം വരുമോ ആ ധനമാണെന്നും പറയണം. ആ ഗ്രഹത്തിന് ഉച്ചസ്ഥിതി മുതലായ പ്രാബല്യമുണ്ടെങ്കിൽ ധനം അധികം ഉണ്ടെന്നും നീചരാശിയിലോ ശത്വരാശിയിലോ നില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ ധനം അല്പമാത്രമാണെന്നും പറയണം. പാപഗ്രഹങ്ങൾ "പ്രാഗ്യാദിഗ്രഹേ ക്രിയാഭയഃ" എന്ന വചനപ്രകാരം ഗ്രഹത്തിന്റെ ഏതുഭാഗത്തു വരുന്നുവോ ആ ഭാഗത്തു ആയുധം മുതലായ ഉപദ്രവചിഹ്നങ്ങളുണ്ടെന്നും പറയണം.

വാ—അവ ലക്ഷണാന്തരം.

അ—അനന്തരം ലക്ഷണാന്തരം കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനി വേറൊരു ലക്ഷണം പറയുന്നു.

ഭാൻഃ കൌസുമഭവാസാഃ സിതചസനധരോ ഏതമസ്യ ക്തവാസാഃ പാലാശാച്ഛാദനോ ജ്ഞാത വസനമഥ ഗുരോഃ പീതമച്ഛസ്യ ചിത്രം കോണഃ കൃഷ്ണാംബരഃ സ്വാഭാമകഥനതുതൈർലക്ഷണം കേന്ദ്ര സംസ്ഥമായസ്ഥിയാ സ്വവാസോധരയുപതിഗുണാമാഗമം പ്രശ്നകാലേ.

അ—ഭാൻ കൌസുമഭവാസസ്സായും ഏതമ സിതവസനധരനായും അസക്തവാസസ്സായും ജ്ഞാൻ പാലാശാച്ഛാദനനായും ഭവിക്കും. വിന്നെ ഗുരുവിന്റെ വസനം പീതമായും അല്പന്റെ വസനം ചിത്രമായും ഭവിക്കും. കോണൻ കൃഷ്ണാംബരനായിഭവിക്കും. കേന്ദ്രസ്ഥനായോ ആയസ്ഥനായോ ഇരിക്കുന്ന അവരെക്കൊണ്ടു പ്രശ്നകാലത്തിൽ സ്വവാസോധരയുപതിഗുണങ്ങളുടെ ആഗമമാകുന്ന ലക്ഷണത്തെ വാദിക്കണം.

സാ—ആദിതന്റെ വസ്ത്രം ചപ്പംഗംകൊണ്ടു നിറംപിടിപ്പിച്ച ചായവസ്ത്രമാകുന്നു. ചന്ദ്രനു വെളുത്ത വസ്ത്രമാണ്. ചൊവ്വയുടെ വസ്ത്രം ചുവന്നതാണ്. ബുധന്റെ വസ്ത്രം പ്ലാശിൻപൂവിന്റെ നിറമാണ്. വ്യാഴത്തിന്റെ വസ്ത്രം മഞ്ഞപ്പട്ടാമണ്. ശുക്ര

ഞ്ഞു വന്നു നാണവണ്ണങ്ങളെ പട്ടാണം. ശനിയുടെ വസം കരഞ്ഞതാണ്. കേന്ദ്ര
 ഭാഗത്തിലോ പതിനൊന്നാംഭാവത്തിലോ സൂര്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊരു
 ഗ്രഹം നില്ക്കുന്നുവോ ആ ഗ്രഹത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വസ്യവും ധരിച്ചുകൊണ്ട് പുരുഷനോ
 സ്ത്രീയോ പ്രശ്നസമയത്തു വരുമെന്നു പറയണം. ഇവിടെ സൂര്യപുരുഷഭേദം ഗ്രഹങ്ങൾ
 നില്ക്കുന്ന രാശി രാജ്യം ആശ്രയിച്ചു ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ഒന്നിലധികം ഗ്രഹങ്ങൾ
 ഭേദപ്രകാരം നിന്നാൽ അത്രയും ജനങ്ങൾ അതേവിധമുള്ള വസ്യധാരികളായിട്ടു വരുമെ
 ന്നാ പറയണം. ഇവിടെ ആരൂഢരാഗങ്ങളും ഉണ്ടായതിന്നു ശേഷമേ ഈ യോഗം പറയു
 വാൻ വിചിന്തയിച്ചു. അഷ്ടാധികം പ്രശ്നസമയം ഇന്നവിധത്തിലുള്ള ആൾ വരുമെന്നു
 പറയാൻ നിഗൂഢമില്ലാതെ വരും. എന്നാൽ മൂതാരൂഢരാശിയുടെയും അഷ്ടാധികങ്ങളു
 ന്നതിന്റെയും കേന്ദ്രഭാഗങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നവരെക്കൊണ്ട് ഈ ചില പദങ്ങൾ പ്രശ്നാ
 ദത്തം അനുഭവമായിരിക്കും. ഈ ലക്ഷണം സൂര്യപുരുഷം ചിന്തിച്ചു പറയാൻ പാടി
 ചുറ്റുകപാലത്തിലും യോജിക്കുന്നതാണ്.

പ്രസ്ഥാനപുസ്തകത്തിന്റെ തർജ്ജമയിലേയ്ക്ക്

കേരളാസ്ഥാനത്തെയും വിഹാരഗോപാലനാഥനും

വിപ്രാദിനാമീനവസ്തുഭാജാ-

മദ്യംഗമമാ വർത്തനി കീർത്തിയു.

(20)

അതുകൊണ്ട് പട്ടണത്തിൽ പ്രസ്ഥാനപരമ്പരയുടെ തുടർച്ചയായും കേന്ദ്രീകൃതമായും ഉള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വിചാരാധിഷ്ഠിതമായ വിപ്ലവാനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നും അതുകൊണ്ട് വിപ്ലവാനുഭവങ്ങൾ കൈവരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു.

സാ—എന്നൊരു തിരക്കുണ്ടെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ യാത്ര പുറപ്പെട്ടാൽ ആ ഉടക്കുതടയിലോ അല്ലെങ്കിൽ കരയുള്ള കേന്ദ്രത്തിങ്കലോ ബലഹീനമായ ഗുണങ്ങൾ വിപുലം ഏകിൽ ആ ഗുണങ്ങൾ പാഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരരിയിൽ ആ ഗുണത്തിനു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രണ്ടും ഒന്നിച്ചു ചുരുക്കം പ്രിയം യാത്രപുറപ്പെട്ടാൽ വഴിയിടവച്ചു നോട്ടി വരുന്നതും പറയണം. ആ ഗുണം ചുരുക്കഗുണങ്ങളിൽ ചുരുക്കുന്നതും സൂചി ഗുണമാണെങ്കിൽ പ്രീ എന്നും പറയണം. ഇവിടെ പ്രിയം ഗുണമുണ്ടാകുകയും ചിന്തിച്ചു കൊള്ളുന്നു. ഇവിടെ കേന്ദ്രമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഏകാംഗവുമായി ഉൾപ്പെടുന്ന സ്ഥിതിയ്ക്ക് ഏകാംഗവെന്ന് പ്രത്യേകം എഴുതുന്ന പറഞ്ഞതിനാൽ ആ ഭാവത്തിന് ഇവിടെ ഏകവും പ്രാമാണ്യം ഉണ്ടെന്നു ഗർഭമാകുന്നു.

മാർത്താണ്ഡം പ്രണവൻ പ്രണിതശ്ശിരോ വാചസ്പതിഃ കാമദക്

മരണോ വാമപദേ ഗുണോഽനന്തമിതി. പാർവതീ തിലാംശകാ ഭൂമഃ

ചന്ദ്രാ മാധനിലാടിനകമാ ന മൃതഃ സൗമ്യസ്തിമാസന്തതോ

യോജ്ഞാ പ്രകീർത്തനലക്ഷ്യം ചാമുക്കുളം 38.

എ

[illegible]

സാ—സൂക്ഷ്മദിഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടു ദേഹത്തിലുള്ള ചില ലക്ഷണങ്ങളെ ചൊല്ലാമുള്ള മാർഗ്ഗം ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു. ആദിത്യനും ചൊച്ചാലും ദേഹത്തിൽ വ്രണമുള്ളവരാണ്. ചൊഴത്തിന്റെ കണ്ണു കാലമെന്ന വ്യാധിവന്നതാണ്. ശനിക്ക് ഇടത്തെ കാലിൽ വ്രണമുണ്ട്. ഇത്രയും പാർവതീദേവതയ്ക്ക് കാക്കപ്പുള്ളിയുണ്ട്. ചന്ദ്രന്റെ ദേഹത്തു അരിമ്പാറയും കാക്കപ്പുള്ളിയുണ്ടുണ്ട്. ബുധന്റെ ദേഹത്ത് സൂക്ഷ്മമായി ചുവന്നൊരു വൃത്തിയുണ്ട്. ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ “ഭാരതഃ കൗസംഭവാസാഃ” എന്ന വചനമനുസരിച്ചു പ്രശ്നസമയം വരുന്നവരുടെ ലക്ഷണം പറയുമ്പോഴും “പ്രാധ്യാനലഗ്നംസ്തഗതൈഃ” എന്ന വചനമനുസരിച്ചു മാർഗ്ഗമേല്ക്കു കാണുന്നവരുടെ ലക്ഷണം പറയുമ്പോഴും ചിന്തിച്ചു യോജിപ്പിച്ചു

കൊള്ളണം. വിശേഷിച്ചു റിവാഹപ്രശ്നത്തിൽ ഭർത്താവിന്റെയും ഭാര്യയുടെയും ലക്ഷണങ്ങളിലും ഈ ലക്ഷണങ്ങൾക്കു ചേർന്നു വായാവുന്നതാണ്.

ആതുരനാഥനേ തു ലക്ഷ്യ വധാ-
സ്തദസ്തനാഥനേ വരസ്യ വാചസ്പാ-
പ്രശ്നേ വിവാഹസ്യ പരത്ര ലഗ്ന-
പുത്രാധിപൈഃ പ്രവിദ്യസുതാദികാനാം.

൧൯

അ---വിവാഹത്തിന്റെ പ്രശ്നത്തിൽ ആതുരനാഥനെക്കൊണ്ടു വധുവിന്റെ ലക്ഷ്യവും തദസ്തനാഥനെക്കൊണ്ടു വരന്റെ ലക്ഷ്യവും വാചസ്പാതികനേ പ്രശ്നത്തിൽ ലഗ്നപുത്രാധിപന്മാരെക്കൊണ്ടു പ്രവിദ്യസുതാദികന്മാരുടെ ലക്ഷ്യം വാചസ്പാതികനേ ഭവിക്കുന്നു.

സാ---വിവാഹവിഷയമായ പ്രശ്നത്തിൽ ആതുരധാധിപനെക്കൊണ്ടു ഭാര്യയുടെ ലക്ഷണങ്ങളെയും അതിന്റെ ഏകാംഭാവധാധിപനെക്കൊണ്ടു ഭർത്താവിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളെയും പറയണം. ആതുരധാധിപനാദിത്യപാണേതിൽ സ്രീയുടെ കാലിൽ വ്രണചിഹ്നമുണ്ടെന്നും അതിന്റെ ഏകാംഭാവധാധിപൻ തുക്തനാണെങ്കിൽ ഭർത്താവിന്റെ പാർവ്വതീഗുണത്ത് കാക്കപ്പള്ളിയുണ്ടെന്നും പറയണം. ഇതുപോലെ സാധാരണ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ലഗ്നാധിപനെക്കൊണ്ടു പ്രജാവിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളെയും മൂന്നാംഭാവധാധിപനെക്കൊണ്ടു സഹോദരന്റെ ലക്ഷണങ്ങളെയും നാലാംഭാവംകൊണ്ടു മാതാവിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളെയും ഈ രീതി അനുസരിച്ചു ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ലക്ഷണകഥനമുഷ്ണിൻ
ഖചരവപുർഭവ്യജാതമപി വിദ്യാൽ
സംജ്ഞാസ്വസ്വദശാഫല-
കഥിതം തദ്യോജനീയമഖിലമപി.

൨൦

അ---സംജ്ഞാസ്വസ്വദശാഫലകഥിതമായ ഖചരവപുർഭവ്യജാതം യാതൊന്നും യാതൊന്നോ; അഖിലമായ അത് ഈ ലക്ഷണകഥനത്തിലും യോജനീയമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ---ഔചന്ദ്രികത്തിൽ “മധുപിംഗമുദകചതുരശ്രതന്വഃ” എന്നു തുടങ്ങി ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദോഷപ്രകൃതിയും “താമ്രംസ്യാൽ മണി ഹേമയുക്തരജതാനി” എന്നുഭിയാധി ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദ്രവ്യങ്ങളും “സെഷ്യാ സ്വപ്നം നഖദന്തചർമ്മകനക,” ഇത്യാദി ഭാഗങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള ദ്രവ്യങ്ങളും സംജ്ഞാപ്രായത്തിലും ദശാഫലാപ്രായത്തിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനെ ആശ്രയിച്ചു മേല്പറഞ്ഞ ലക്ഷണനിർദ്ദേശം ചെയ്യുമ്പോൾ ആ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ശരീരസ്ഥിതിയേയും ദ്രവ്യസ്ഥിതിയേയും മറ്റൊരുകൂടി യോജിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

യാത്രാലഗ്നത്തിന്റെ ഏഴിൽ ആദിത്യൻ നിന്നാൽ കൗസുമവസ്ത്രം ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും വ്രണലാമേനമുണ്ടെന്നും തേർപോലെ നിറമുള്ള കണ്ണുകളോടുകൂടിയവനാണെന്നും ചതുരശ്രതനവാണെന്നും കയ്യിൽ ചെമ്പുസാമാനമുണ്ടെന്നും മറ്റും യുക്തികൊണ്ടു ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇതുപോലെതന്നെ ഏല്ലാ ലക്ഷണങ്ങളിലും അതതു ഗ്രഹങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഏല്ലാ ലക്ഷണങ്ങളെയും യഥായോഗ്യം യോജിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം.

യദ്യുദസ്തപിഹ ലോകേ തൽ സർവ്വം ധാതുമൂലജീവമയം
കൃഷ്ണീയപ്രഭുതിഭ്യഃ ശാസ്ത്രഭൂസ്തദിദാ ജ്ഞേയാ.

൨൧

അ---യാതൊരു യാതൊരു വസ്തു ഈ ലോകത്തു ഭവിക്കുന്നുവോ അതു സർവ്വം ധാതുമൂലജീവമയമാകുന്നു. കൃഷ്ണീയപ്രഭുതികളായ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽനിന്നു തദ്ഭിദാ ജ്ഞേയായാകുന്നു.

സാ---ധാതു മൂലം ജീവൻ ഈ മൂന്നുവർഗ്ഗത്തിലുൾപ്പെടാതെ ലോകത്തു യാതൊരു ഭവദാർത്ഥവുമില്ല. അതിനാൽ ഈ മൂന്നു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി ലോകത്തുള്ള സകല ദ്രവ്യങ്ങളെയും അറിയേണ്ടിവരുന്നു. അതിനുള്ള വിശേഷവിവരം കൃഷ്ണീയം മുതലായ ശാസ്ത്ര

ങ്ങളിൽനിന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാണ്. അങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു അവകൂടി മേൽപറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങളിൽ യോജിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ധാതുമൂലജീവാദരം ഉത്തരാർത്തിൽ നാഷ്പ്രസ്തത്തിൽ വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

വാ—അഥ ശകുനവിഷയം കിഞ്ചിലുക്തമുച്യതേ.

അ—അനന്തരം ശകുനവിഷയമായ കറങ്ങേത്താൽ ലക്ഷണം പറയപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനി ശകുനസംബന്ധമായ അപ്പംലക്ഷണങ്ങളെക്കൂടി പറയുന്നു.

ഭൂനസ്ഥേഷപശുഭേവ ദുഷ്ടശകുനം സൗമ്യേവ തക്ഷ്യാഭനം
ദൂതാരൂഢചശാദമുഷ്ട കഥയേൽ പ്രശ്നാധിരൂഢന വാ
കർമാരൂഢസുഖസ്ഥിതൈർ ബലയുതൈരപ്യവമാദിശ്ചതാം
യാതുർവാ ശകുനം ശുഭാശുഭമിരി പ്രസ്ഥാനലഗ്നാദപദേൽ. ൧൧
തത്രസ്ഥ ചതുരംബ്രിസംജ്ഞാപിഹരഗേ മാതംഗപശാദയോട-
ഭ്യായാതാ പഥി പക്ഷിസംജ്ഞാപഥമേ ദുഷ്ടാശ്ചകാരാദയഃ
സൂർയാദൗ തു ചതുഷ്പദൗ നിഗദിതൗ മന്ദേന്ദുജേ പക്ഷിണ്ണൗ
ശീതാംശുസ്ത സമീപ്യപാഷ്ടചരണശ്ചാസ്രേ പ്രദിഷ്ടഃ ഫണീ. ൧൨
ചണ്ഡാലാഭ്യാഗമോ യദ്യഹിശിവിഗൃഹികബ്രഹ്മണജാസ്തത്രസംസ്ഥാഃ
ശുഭക്രന്ദു ചേദപധൂനാം യദി ശശിതനയസ്തത്രവിദപജ്ജനാനാം
വിപ്രാണാം വാക്പതിശ്ചേദ്യദി ഗാമിസുതശ്ശസ്ത്രിണാംകീർത്തിയോ
വത്മസ്യഭ്യാഗമഃ പ്രാഗുദി പുനരതഃ ശൈവ്യപുരാജാജനാനാം.
ഇതി.

ഈ ശ്ലോകങ്ങൾ മൂന്നും ശകുനവിഷയമായ ലക്ഷണം പറയേണ്ടതിലേയ്ക്കുള്ളതാണ്. ഇത് രണ്ടാംഅദ്ധ്യായത്തിൽ ഉള്ളതാണല്ലോ. അവിടെ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു് ഇവിടെയും വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ല. ഇങ്ങിനെ ശകുനവിഷയമായ ലക്ഷണം അവസാനിച്ചു.

വാ—അഥ ദിനഗതനാഡികാവശ്യലുക്തമുച്യതേ.

അ—അനന്തരം ദിനഗതനാഡികാവശ്യത്തെ ആശ്രയിച്ചു് ലക്ഷണം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—പ്രശ്നസമയത്തു് ഉദയാസ്തമം ഇത്ര നാഴിക വിനാഴിക ചെന്നിട്ടുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു് അതുകൊണ്ടു് പറയേണ്ട ലക്ഷണത്തെയാണ് ഇനി പറയാൻ പോകുന്നതു്.

ആദിത്യാദിദിനേഷപിനാദിഹണിപത്യന്താഃ ക്രമേണോദയം
സസപാദ്യാസ്തപദിഷ്ണവാ യാന്തി ദിവസാഷ്ടാംശശേഷ ലലപാസ്തസു
ജീവജ്ഞാസ്തജിതാം ക്രിയാ ഹി സകലാഃ സിദ്ധ്യയുദിന്ദോഃ ശന്നൈ-
ന്നാഭ്യേഷാമുദയേ വദേദിതിസൂചിഃ സഞ്ചി ത്വ പൂജ്ഞാവിധൗ. ൧൩

അ—ആദിത്യാദിദിനങ്ങളിൽ ഇന്നാദിഹണിപത്യന്തന്തരായ ഗ്രഹങ്ങൾ സ്വദിനങ്ങളിൽ സ്വസപാദ്യന്തരായി ഏതു ദിവസാഷ്ടാംശങ്ങളിൽ ക്രമേണ ഉദയത്തെ യാനം ചെയ്യുന്നു. ജീവജ്ഞാസ്തജിതുകളുടെ ഉദയത്തിൽ സകലകളായ ക്രിയകൾ സിദ്ധിക്കുമല്ലോ. ഇങ്ങിനെ ഉദയത്തിൽ സകലകളായ ക്രിയകൾ പതുക്കെ സിദ്ധിക്കും. അന്ത്യന്മാരുടെ ഉദയത്തിൽ സകലകളായ ക്രിയകൾ സിദ്ധിക്കയില്ല. പൂജ്ഞാവിധിയിൽ സൂചിയായവൻ ഇപ്രകാരം സഞ്ചിത്തന്തരംചെയ്തു വദിക്കണം.

സാ—എല്ലാ ദിവസവും സൂര്യാദയംമുതൽ അസ്തമയംവരെയുള്ള സമയത്തെ എളായി ഭാഗിച്ചാൽ അതിൽ ഓരോ ഭാഗത്തിൽ സൂര്യൻ മുതലായി രാജവരെയുള്ള ഗ്ര

ഹങ്ങൾ ക്രമേണ ഉദിക്കുന്നു. ദിവസത്തിന്റെ ആദ്യം ഉദിക്കുന്നത് ആ ആത്മീയരുടെ അധിപനാണ്. വ്യാഴാഴ്ച പകുതിന്റെ ആദ്യവാദകാലം നവംബർ ൧൫-ന്റെ ഉദയകാലവും അതിനനുസരിച്ച് ഏറ്റുവാങ്ങലാഗമം ഇല്ലാത്ത ഉദയമാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. കണ്ടുകൊള്ളണം. ഇവിടെ രാജാവിനും ഉദയമുണ്ട്. വ്യാഴം ഞായർ മുഴുന്ന് ഉദയമുണ്ട് ഉദയകാലത്താണ് പ്രാർത്ഥനാസമയം പ്രാർത്ഥിക്കാൻ അനുയോജ്യമായ ഒരു സമയമാണെന്നു പറയണം. ചന്ദ്രന്റെ ഉദയകാലത്തു പ്രാർത്ഥനാസമയം വിചാരിക്കുന്നതാണ് ശാസ്ത്രസാഹ്യങ്ങൾ വളരെ പഴയതും ആയിരിക്കുമെന്നു പറയണം. ആദികൃഷ്ണൻ ചൊല്ലാൻ തന്നെ ഇവിടെ ഉദയകാലത്തു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ഒരു പ്രയത്നങ്ങളും സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും പറയണം. ഇങ്ങനെ പറയുന്നതാണ് സുഖിച്ഛയും ആലോചിച്ചു പറയേണ്ടതാണ്.

പ്രശ്നം ദിനശതവിംശതിവിന്യസ്യ വിഭജ്യ ശേഖരൈഃ ശേഖരം വിഭജനം വിവരനാനാമുദയം ചക്രവൃത്തമുനേദം. ൨൩

അ—പ്രാർത്ഥനാദിനശതവിംശതികളെ വിന്യസിച്ച ശേഖരങ്ങൾക്കൊണ്ടു വിഭജിച്ച ശേഖരത്തിൽനിന്നു വിവരങ്ങളുടെ ഉദയം വിഭജനമായി പറിക്കുന്നു. ഇതു ചക്രവൃത്തമാകുന്നു.

സാ—പ്രാർത്ഥനാദിനശതവിംശതികളെ വിന്യസിച്ച ശേഖരങ്ങൾക്കൊണ്ടു വിഭജിച്ച ശേഖരത്തിൽനിന്നു വിവരങ്ങളുടെ ഉദയകാലം അറിയാനുള്ള നിയമമാണിത്.

പ്രാർത്ഥനാദിനശതവിംശതികളെ വിന്യസിച്ച ശേഖരങ്ങൾക്കൊണ്ടു വിഭജിച്ച ശേഖരത്തിൽനിന്നു വിവരങ്ങളുടെ ഉദയകാലം അറിയാനുള്ള നിയമമാണിത്. (൨൨൫) കൊണ്ടു പറിക്കണം. ബാക്കി ശേഖരിക്കുന്ന ഭാഗം കൊണ്ടു ഇന്നു ഗ്രഹമാണു ഉദിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു അറിയണം. മേൽ പറിച്ചുകിട്ടിയ ഫലം ആയാണോ അത്രയും ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉദയകാലം കഴിഞ്ഞു പിന്നെ അടുത്ത ഗ്രഹത്തിന്റെ ഉദയമാണെന്നു ഗ്രഹിക്കണം.

വാ—അത്ര അനുഷ്ഠാനപദ്ധതിഃ.
അ—ഇവിടെ അനുഷ്ഠാനപദ്ധതി ഭവിക്കുന്നു.
സാ—പ്രാർത്ഥനാദിനശതവിംശതികളെ വിന്യസിച്ച ശേഖരങ്ങൾക്കൊണ്ടു വിഭജിച്ച ശേഖരത്തിൽനിന്നു വിവരങ്ങളുടെ ഉദയകാലം അറിയാനുള്ള നിയമമാണിത്.

**ഗതനാഡികാമുദധിസംഗുണാം ഹരേ-
ദവനീധമൈസു പരിശേഷിതൈഃ ക്രമാൽ
മുതിവിഭുമൈ കലഹസൈവ്യനിർഗ്ഗമാഃ
സകുരൂബന്ധനമിതീരയേദം സുധാ.** ൨൪

അ—ഗതനാഡികയെ ഉദധിസംഗുണയാക്കി അവനീധരങ്ങളെക്കൊണ്ടു പറിക്കണം. പരിശേഷിതങ്ങൾക്കൊണ്ടു ക്രമേണ മുതിവിഭുമങ്ങളും കലഹസൈവ്യനിർഗ്ഗമങ്ങളും സകുരൂബന്ധനവും ഭവിക്കും. സുധൻ ഇങ്ങനെ ഇരണ്ടും ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—സൂര്യോദയമുതൽ ആനാഴിക വിനാഴിക ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ അത്രയും നാഴിക വിനാഴികകളെ വെച്ചു നാലിൽ പെരുക്കി ഏഴിൽ ഹരിക്കണം. ബാക്കി ഏഴുവരെ ശേഖരിക്കാൻ ന്യായമുണ്ടല്ലോ. ഇവിടെ ഒന്നുശേഷിച്ചാൽ മരണവും രണ്ടുശേഷിച്ചാൽ വിഭ്രമവും മൂന്നുശേഷിച്ചാൽ കലഹവും നാലുശേഷിച്ചാൽ സൈവ്യവും അഞ്ചുശേഷിച്ചാൽ അന്യദേശസഞ്ചാരവും ആറുശേഷിച്ചാൽ കലഹസൈവ്യവും ഏഴുശേഷിച്ചാൽ ബന്ധനവും ഭവിക്കും. ഇങ്ങനെ ദിനശതവിംശതി വിനാഴികകളെക്കൊണ്ടു സുഖിച്ഛയും ആലോചിച്ചു പറയാം പറയുന്നതാണിത്.

വാ—അഥ പഞ്ചഭൂതവശാലക്ഷണമുപയുതേ.
അ—അവനതരം പഞ്ചഭൂതവശത്തെ ആശ്രയിച്ചു ലക്ഷണം പറയപ്പെടുന്നു.
സാ—ഇനി പഞ്ചഭൂതങ്ങളുടെ ഉദയംകൊണ്ടു പറയേണ്ട ലക്ഷണങ്ങളെ ഇവിടെ പറയപ്പെടുന്നു.

ആത്മശാസനാത്മഭവാ ദൂതവാക്യപ്രഥമവണ്ണജഃ
ദിനയാതമവിഭൂതോ ഭൂതാനാമുദയസ്രീധാ.

൨൭

അ—ആത്മശാസനാത്മഭവമായും ദൂതവാക്യപ്രഥമവണ്ണജമായും ദിനയാതമവിഭൂതനായും ഭൂതങ്ങളുടെ ഉദയം മൂന്നുപ്രകാരമാകുന്നു.

സാ—പഞ്ചഭൂതങ്ങളുടെ ഉദയം മൂന്നുവിധത്തിൽ വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്. ഒന്നു പ്രസ്തുതമായുള്ള ദൈവജന്മന്റെ ശ്വാസഗതികൊണ്ടും രണ്ടു ദൂതൻ ദൈവജന്മനോടു പറഞ്ഞ വാക്യത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരംകൊണ്ടും മൂന്നു പ്രസ്താപത്തെ ചുരുക്കുകൊണ്ടും ആണ് അറിയേണ്ടതു്.

ഉദയോഃ ചുടയോസ്തു ദണ്ഡസംസ്ഥാ
പൃഥിവീ തോയചധഃ കൃശാനരൂല്പം
പവനസ്തു തിത്യുങ്നസോടഥ മദ്ധ്യ
ഗഗനം ഭൂതഗതിസ്തന്ത്രഭവതഃ.

൨൯

അ—രണ്ടുചുടങ്ങളിൽ ദണ്ഡസംസ്ഥമായി ഭവിക്കുന്നു എന്നിൽ ശ്വാസം പൃഥിവീയിലാകുന്നു അയോധാഗതിയിൽ ഭവിക്കുന്നു എന്നിൽ ശ്വാസം തോയമാകുന്നു. ഊല്പഭാഗത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു എന്നിൽ കൃശാനവാകുന്നു. തിത്യുങ്കായി ഭവിക്കുന്നു എന്നിൽ പവനമാകുന്നു. നാസികയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു എന്നിൽ ഗഗനമാകുന്നു. ഇതു തന്ത്രഭവായ ഭൂതഗതിയാകുന്നു.

സാ—ശ്വാസം രണ്ടു പ്രസ്തികകളിലുംകൂടി ഒന്നുചോലെ നിന്നു് ചുരുപ്പട്ടാൽ അതു് പൃഥിവീഭൂതമാണു്. അതു് ശ്വാസം തോയം കീഴ്പ്പെട്ടു് ചുരുപ്പട്ടാൽ ജലഭൂതമാണെന്നും മേല്പോട്ടാണു് ചുരുങ്ങുന്നതിനെ ഗതിയെങ്കിൽ അഗ്നിഭൂതമാണെന്നും ശ്വാസഗതി ഉടംവലമാണെങ്കിൽ വായുഭൂതമാണെന്നും രണ്ടു പ്രസ്തികകളുടെയും മദ്ധ്യകൂടിയാണു് ശ്വാസഗതിയെങ്കിൽ ആകാശഭൂതമാണെന്നും അറിയണം. ദൈവജന്മന്റെ ശ്വാസഗതികൊണ്ടുള്ള ഭൂതോദയം ഇപ്രകാരമാണു്. ഇതുകൊണ്ടുള്ള ഫലം താഴെ പറയപ്പെട്ടും.

ഭൂമേമകാരം പന്തസ്തപികാരം
വേഹനജകാരം മൂനയോ വദന്തി
ഏകാരമോകാരമപി ക്രമേണ
വാതോശ്വ വണ്ണം നഭസ്സശ്വ വണ്ണം.

൩൦

അ—അകാരത്തെ ഭൂമിയുടെ വണ്ണമെന്നും ഇകാരത്തെ പന്തസ്തിന്റെ വണ്ണമെന്നും ഉകാരത്തെ വഹനിയുടെ വണ്ണമെന്നും ഏകാരത്തെയും ഓകാരത്തെയും ക്രമേണ വായുവിന്റെയും നഭസ്തിന്റെയും വണ്ണമെന്നും മൂന്നികൾ വദിക്കുന്നു.

സാ—ദൂതവാക്യത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരം അകാരമായാൽ പൃഥിവീഭൂതത്തിന്റെ ഉദയമെന്നും ഇകാരമായാൽ ജലഭൂതത്തിന്റെ ഉദയമെന്നും ഉകാരമായാൽ അഗ്നിഭൂതത്തിന്റെ ഉദയമെന്നും ഏകാരമായാൽ ഉദയം വായുഭൂതത്തിന്റെതാണെന്നും ഓകാരമായാൽ ആകാശഭൂതത്തിന്റെ ഉദയമാണെന്നും അറിയണം. ഇവിടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളായ ഭിഷാക്ഷരങ്ങളേകൂടി ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം. ഇതു ദൂതവാക്യത്തെ ആശ്രയിച്ചുള്ള ഭൂതോദയമാണു്. ഇതിന്റെ ഫലവും താഴെ വിവരിക്കപ്പെട്ടും.

യാമഃ സ്വാദിവസാഷ്ടഭാഗ ഇഹ ഭേദോപാജ്ഞ മഹിപൂർവ്വകോ
യുഗ്മേ സ്വാൽ ഗഗനാദികശ്വ ദിവസ താത്രൗ ച ഭൂതക്രമഃ
ഭൂമഃ പാതയുതാ ഫടി തു പന്തസ്തോ നാഡ്യംശ്രീഹീനാഃ ശുചേർ-
നാഡ്യലം പവനസ്യ ഖസ്യ ഫടി പാപാഭോ ദപയോര്യാമയോഃ. ൩൧

അ—ഇവിടെ ദിവസാഷ്ടഭാഗം നാലായിഭവിക്കും. അതുകളിൽ ഓരത്തിൽ മഹിപൂർവ്വകമായും യുഗ്മത്തിൽ ഗഗനാദികശ്വവും ദിവസത്തിലും രാത്രിയിലും ഭൂതക്രമം

ഭവിക്കും. നന്ദയാമങ്ങളിലും ഭൂമിക്ക് പാതയുതമായ ഘടിയും പയസ്സിനു ഘടിയും ഇ ചിക്ക് അംഗ്രിമീനമായ നാഡിയും പവന്ന നാഡ്യലും ഖമ്മിനു ഘടികാവാദവും ഭവിക്കും.

സാ—ഇവിടെ ദിവസത്തെ എട്ടായി ഭാഗിച്ചതിനു യാമമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ആ യാമകാലം മൂന്നു മുക്കാൽ നാഴികയാണുള്ളത്. ഇങ്ങനെ പകുൽ എട്ടുയാമവും രാ ത്രിയിൽ എട്ടുയാമവും ഉണ്ട്. ഇവയിൽ ഒന്നു മൂന്നു അഞ്ച് ഏഴ് ഈ ഔജസംഖ്യകളാ യ ഭൂതങ്ങളുടെ ഉദയത്തിൽ പൃഥ്വി അപ്പു് തേജസ്സ് വായു ആകാശം ഈ ക്രമത്തിലും രണ്ട് നാല് ആറ് എട്ട് ഈ യുഗ്മസംഖ്യകളായ യാമത്തിൽ ആകാശം വായു തേജ സ്സ് അപ്പു് പൃഥ്വി ഈ ക്രമത്തിലുമാണ് ഭൂതങ്ങൾ ഉദിക്കുന്നതു്. എല്ലായാമങ്ങളിലും ഭൂമിയുടെ ഉദയകാലം ഒന്നേക്കാൽ നാഴികയും ജലഭൂതത്തിന്റെ ഉദയകാലം ഒന്നുനാഴിക യും അഗ്നിഭൂതത്തിന്റെ ഉദയകാലം മൂക്കാൽനാഴികയും വായുഭൂതത്തിന്റെ ഉദയകാലം അറുനാഴികയും ആകാശഭൂതത്തിന്റെ ഉദയകാലം കാൽനാഴികയും ആകുന്നു. ഈ ക്രമ മനുസരിച്ചു പ്രശ്നകാലങ്ങൾക്ക് ഏതൊരു ഭൂതത്തിന്റെ ഉദയമാണെന്നുള്ളതു് ചിന്തിച്ചു താ ണെ പറയുന്ന ക്രമം അനുസരിച്ചു ഫലങ്ങളെ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊള്ളണം.

ഭൂതാനാമദയേന ച വിചിന്തയേൽ പ്രഷ്ട്വ കാര്യമഖിലമാപി ന മുതിന്ന രോഗശാന്തിർമരണദയേ ജലോദയേ തു പുനഃ. ൩൨
ഇഷ്ടിതമപിമാൽ സിദ്ധ്യതി വഹേതദയേ മുതിവിരോധശ്ച വായോദയേ സർവം സിദ്ധ്യതി ഗമനാഗമാദി ചലകാര്യം. ൩൩
വ്യാധ്യാരംഭോ നാശഃ സ്ഥിരകാര്യഞ്ചാഹവശ്ച തഥാ ആകാശോദയകാലേ സിദ്ധ്യത്യൂഭം വിശേഷേണ. ൩൪

അ—ഭൂതങ്ങളുടെ ഉദയംകൊണ്ടു് അഖിലമായ പ്രഷ്ട്വ കാര്യത്തേയും വിചിന്തി ക്കണം. വാണിയുടെ ഉദയത്തിൽ മുതി ഭവിക്കുന്നില്ല. രോഗശാന്തിയും ഭവിക്കുന്നില്ല. പിന്നെ ജലോദയത്തിൽ ഇഷ്ടിതം വഹേത സിദ്ധിക്കുന്നു. വഹനിയുടെ ഉദയത്തിൽ മുതിയും വിരോധവും സിദ്ധിക്കുന്നു. വായുവിന്റെ ഉദയത്തിൽ ഗമനാഗമാദിയായി സ പ്തമായ ചലകാര്യം സിദ്ധിക്കുന്നു. ആകാശോദയകാലത്തിൽ വ്യാധ്യാരംഭവും നാശ വും സ്ഥിരകാര്യവും അപ്രകാരം ആഹവവും ഇങ്ങിനെയുള്ള അശുഭം വിശേഷേണ സി ങ്കിക്കുന്നു.

സാ—ഇവിടെ മൂന്നുവിധത്തിൽ ഭൂതാദയം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. പ്രശ്നകാലത്തെ ഭൂതാദയത്തെ അറിഞ്ഞു് അതുകൊണ്ടു് പ്രശ്നാവിന്റെ സകല കാര്യങ്ങളേയും പറയണം. ഭൂമിഭൂതത്തിന്റെ ഉദയമാണെങ്കിൽ രോഗപ്രശ്നത്തിൽ രോഗി മരിക്കയില്ല. രോഗം ശ മിക്കയുമില്ല. ജലഭൂതത്തിന്റെ ഉദയമായാൽ ആഗ്രഹസാധ്യങ്ങൾ ഉടനേതന്നെ ഉണ്ടാ കുമെന്നു പറയണം. അഗ്നിഭൂതമുദിച്ചാൽ മരണവും അന്യോന്യവിരോധവും ഉണ്ടാകും. വായുഭൂതമുദിച്ചാൽ വരിക, പോവുക മുതലായ ചലനകാര്യങ്ങൾ സാധിക്കും. ആകാശ ഭൂതമുദിച്ചാൽ ചില പുതിയ രോഗങ്ങൾക്കുടി ഉണ്ടാകും. ഐശ്വര്യാദികൾക്കു നാശം സാഭവിക്കും. സ്ഥിരകാര്യസംബന്ധങ്ങളായ ചില കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കും. യുദ്ധം മുത ലായ മറ്റ് അശുഭങ്ങളും സംഭവിക്കും. ഇങ്ങിനെ ഭൂതാദയംകൊണ്ടു് ഫലം പറഞ്ഞു കൊള്ളണം.

പ്രാഗത്മശപാസവിഷയേ വിസ്തരാദ്യദിഹേഹിതം
പഞ്ചാനാമപിഭൂതാനാം ഫലം തദപി ചിന്തയേൽ—ഇതി. ൩൫

അ—മുൻപേ ആത്മശപാസവിഷയത്തിൽ അഞ്ചു ഭൂതങ്ങളുടെ യാതൊരു ഫലം ചിന്തയ്ക്കും ഹതുവായി ഇശരിതമായി. അതിനേയും ഇവിടെ ചിന്തിക്കണം.

സാ—കഴിഞ്ഞ രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പഞ്ചഭൂതങ്ങളുടെ ഉദയഫലം വിസ്തരി ച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവയെക്കൂടി ഈ ഘട്ടത്തിൽ ചേർത്തു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇ ങ്ങനെ ഭൂതാദയഫലം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

വാ—ഏതൽ പഞ്ചഭൂതവശാല്പക്ഷണചിഷ്ഠം. പുനരപി ലക്ഷണാന്തമാണ്യമ്യന്ത.

അ—ഇത് പഞ്ചഭൂതവശത്തെ ആശ്രയിച്ച ലക്ഷണമാകുന്നു. പിന്നെയും ലക്ഷണാന്തരങ്ങൾ വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—മേൽ പറഞ്ഞവസാനിപ്പിച്ചത് പഞ്ചഭൂതങ്ങളുടെ ഉദയംകൊണ്ടുള്ള ലക്ഷണമാണ്. ഇനി വേറെയും ചില ലക്ഷണങ്ങൾ പറയാൻപോകുന്നു.

ലഗ്നേശോ ശുഭസംയുതോ യദി നൃഭഃ പ്രച്ഛിദ്വിപത്തിർനൃഭിഃ
പശ്ചാദ്യൈശ്ചതുരംബ്രിഭേഷു യദി ചേൽ തദ്ഭേദേതോ നിദ്വിഭേദേ.
സർവ്വാദ്യൈസ്ത സരീസുപാഖ്യഭവനേ യദ്യംബുരാശൌ നദീ-
കൂപാഭൌ പതനം ഡാഷാദിജലജന്തുപദവോ വാ യദി.

൩൩൮

അ—ലഗ്നശൻ നൃഭത്തിൽ അശുഭസംയുതനായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ പ്രച്ഛാവിൻ നൃകൾ നേതുവായിട്ട വിപത്തി ഭവിക്കും. ചതുരംബ്രിഭങ്ങളിൽ അശുഭസംയുതനായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ തദ്ഭേദത്തെ ആശ്രയിച്ച പശ്ചാദ്യങ്ങൾ നേതുവായി വിപത്തി ഭവിക്കുമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. സരീസുപാഖ്യഭവനത്തിൽ ഭവിക്കുമെങ്കിൽ സർപ്പാദൃങ്ങൾ നേതുവായും വിപത്തി ഭവിക്കും. അംബുരാശിയിൽ ഭവിക്കുമെങ്കിൽ നദീകൂപാദിയിൽ പതനമോ ഡാഷാദിജലജന്തുപദവമോ ഭവിക്കും.

സാ—ലഗ്നാധിപൻ പാപഗുണത്തോടുകൂടി മനുഷ്യാശിയിൽ നിന്നാൽ മനുഷ്യാശിയിൽനിന്ന് ആ പത്തുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. അതുപോലെ ലഗ്നാധിപൻ പാപസമിതനായി നാല്പാചിരാശികളിൽ നിന്നാൽ ആ രാശികളാൽ ചിലാരിക്കാവുന്ന നാല്പാചി വർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നും സരീസുപരാശിയിൽ മേൽപ്രകാരം ലഗ്നാധിപൻ നിന്നാൽ സർപ്പാദികളിൽനിന്നും ആ പത്തു സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. ലഗ്നാധിപൻ പാപനോടുകൂടി ജലരാശിയിൽ നിന്നാൽ കളം കിണറ മുതലായ ജലാശയങ്ങളിൽ വീഴുന്നതിനോ മുതല മുതലായ ജന്തുക്കളിൽനിന്ന് ഉപദ്രവം അനുഭവിക്കുന്നതിനോ പ്രച്ഛാവിൻ സംഗതി വരുമെന്നു പറയണം.

സംഹാരോദ്ധഗതോടക്ജഃ ക്ഷിതിഭൂവാ യുക്തോടഥവാ വീക്ഷിതഃ
പ്രച്ഛിദ്യന്ദിരഭാഹകൃൽ സ ശിഖിനാ യുക്തക്ഷിതോ വാ തഥാ
സംഹാരോദ്ധഗതോ സദീക്ഷിതയുതോ ലഗ്നാധിപഃ കഷ്ടകാ-
ര്യേവം മാഹ്യയുതേക്ഷിതേ തു തദാഭേ പ്രച്ഛാവിദിഷ്ടോ ഭവേൽ.

൩൩൯

അ—സംഹാരോദ്ധഗതനായ അക്ജൻ ക്ഷിതിഭൂവിനോടു യുക്തനായോ അല്ലെങ്കിൽ ഇക്ഷിതനായോ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിലും അവൻ അല്ലെങ്കിൽ അപ്രകാരം ശിഖിയാൽ യുക്തക്ഷിതനായും ഭവിക്കുന്നു എങ്കിലും പ്രച്ഛാവിന്റെ മന്ദിരഭാഹകൃത്തായി ഭവിക്കും. സംഹാരോദ്ധഗതനായി അസദീക്ഷിതയുതനായ ലഗ്നാധിപൻ കഷ്ടകാരിയായി ഭവിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം തന്മപൻ രാജയുതേക്ഷിതനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രച്ഛാവ് അഹിഭയനായി ഭവിക്കും.

സാ—കാർത്തിക തിരുവാതിര ആയിച്ചും മുതലായ സംഹാരനക്ഷത്രങ്ങളിൽ ശനി നില്ക്കുകയും ആ ശനിക്കു ചൊല്ലായുടേയോ കേതുവിനോടോ യോഗദൃഷ്ടികൾ വരികയും ചെയ്താൽ പ്രച്ഛാവിന്റെ ഭവനത്തിന് അഗ്നിബാധയുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ലഗ്നാധിപൻ സംഹാരനക്ഷത്രസ്ഥിതിയും പാപഗുണങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികളോടും വന്നാൽ പ്രച്ഛാവിൻ കഷ്ടരോഗമുണ്ടെന്നോ ഉണ്ടാകുമെന്നോ കാലസ്ഥിതി അനുസരിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ലഗ്നാധിപൻ സംഹാരനക്ഷത്രത്തിൽ സ്ഥിതിയും രാജാവിന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഒന്നുകൂടിയുണ്ടായാൽ പ്രച്ഛാവിനെ പാവുകടിക്കുമെന്നോ കടിച്ച് ഉണ്ടെന്നോ കാലസ്ഥിതിയനുസരിച്ചുതന്നെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. കഷ്ടരോഗസൂചക

മേയ് യോഗംകൊണ്ടു സപ്തദശനത്തേയും സപ്തദശനകരമായ യോഗംകൊണ്ടു കഷ്ടരോഗത്തേയുംകൂടി പായാമെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ടു്.

മാന്താഭ്യേ തനുരേ ഭൂതേ ധനഗതേ ഹമാഗമഃ പൃച്ഛതാം
ലഗ്നേസ്ഥ ഭൂതേഽപ്യയസ്ഥിത ഇതേ ഹമാനോ വിനാശോ ഭവേൽ
മന്ദേ ലഗ്നഗതേടത്ഥേഗ ലശശിജേ ലാഭോടനുസഃ കഥ്യതാം
മന്ദേ ിഃഫഗതേ ബുധേടഥ തനുരേ നാരായ വാചോടയസഃ. ൩൪

അ.—മാന്താഭ്യേ തനുഗനായും ഭൂതധനഗതായും ചരിക്കേണ്ടാൻ പൃച്ഛതാം കർക്കരേമാഗമം ഭവിക്കും. ഭൂതേ ലഗ്നസ്ഥനായും ഇതേ വ്യയസ്ഥിതനായും ഇരിക്കേണ്ടാൻ ഹേമന്തിന്റെ വിനാശം ഭവിക്കും. മന്ദേ ലഗ്നഗതനായും ശശിജൻ അർത്ഥഗതനായുമിരിക്കേണ്ടാൻ അയസ്സിന്റെ ലാഭം കഥിക്കപ്പെടുന്നു. മന്ദേ ിഃഫഗതനായും ബുധൻ തനുഗനായുമിരിക്കേണ്ടാൻ അയസ്സിന്റെ നാരായം വാചുമാകുന്നു.

സാ.—ലഗ്നത്തിൽ ആദിത്യനും രണ്ടിൽ ശുക്രനും നിന്നാൽ പ്രാശ്യാവിൻ സപ്തം ലഭിക്കുമെന്നു പറയണം. ശുക്രൻ ലഗ്നത്തിലും ആദിത്യൻ പന്ത്രണ്ടിലും നിന്നാൽ സപ്തം നാശം അനുഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. ലഗ്നത്തിൽ ശനിവും രണ്ടിൽ ബുധനുംകൂടിവന്നാൽ പ്രാശ്യാവിൻ ഇരിമ്പുസാമാനം ലഭിക്കുമെന്നു പറയണം. ശനി പന്ത്രണ്ടിൽ നിൽക്കേണ്ടാൻ ബുധൻ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ഇരിമ്പുസാമാനം നശിക്കുമെന്നു പറയണം.

ലാഭസ്തോമസ്യ വാചോ വപുഷി യദി ഭൂമർഭൂമിപുത്രോ ധനേസ്ഥാ
ഭൂപുത്ര ലഗ്നസംസ്ഥ പുനരപി ഭൂതേഽപി ിഃഫഗത താമ്രനാശഃ
വക്തവ്യാടത്രാത്ഥലാഭഃ ക്ഷിതിഭൂമി തനുരേ സൂര്യപുത്ര ധനേസ്ഥ
മിഃഃസ്ഥ ഭൂമിപുത്ര യദി വപുഷി ശനിഃ കഥ്യതാമത്ഥനാശഃ. ൩൫

അ.—ഭൂത വംശസ്സിൽ സ്ഥിതനായും ഭൂമിപുത്രൻ ധനസ്ഥനായും ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ താമ്രത്തിന്റെ ലാഭം വാചുമാകുന്നു. പിന്നെ ഭൂപുത്രൻ ലഗ്നസംസ്ഥനായും ഭൂതേ ിഃഫഗതനായുമിരിക്കേണ്ടാൻ താമ്രനാശം വാചുമാകുന്നു. ക്ഷിതിഭൂമി തനുഗനായും സൂര്യപുത്രൻ ധനസ്ഥനായുമിരിക്കേണ്ടാൻ ഇവിടെ അർത്ഥലാഭം ഭവിക്കും. ഭൂമിപുത്രൻ ിഃഫസ്ഥനായും ശനി വംശസ്സിൽ സ്ഥിതനായും ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അർത്ഥനാശം കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ.—ശുക്രൻ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കേണ്ടാൻ ചൊല്ലാ രണ്ടാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രാശ്യാവിൻ താമ്രവൃത്തിന്റെ ലാഭമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ചൊല്ലാ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കേണ്ടാൻ ശുക്രൻ പന്ത്രണ്ടാമെട്ടതു നിന്നാൽ താമ്രപദാർത്ഥത്തിന്റെ ലാഭമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ചൊല്ലാ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കേണ്ടാൻ ശനി രണ്ടാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ധന ലാഭമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ചൊല്ലാ പന്ത്രണ്ടാമെട്ടതു നില്ക്കേണ്ടാൻ ശനി ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ധനനാശം അനുഭവിക്കുന്നതിനുള്ള യോഗമുണ്ടെന്നും പറയണം.

ഭാനോർലഗ്ന പശുഗജതുരംഗാദികാനാം വിനാശഃ
കീടാത്മാപത്തപനബുധയോർമൃത്യുഭീതിഃ ക്ഷജസ്യ
ഇന്ദ്രാഃ സൂരനാർദ്ദിപദിഹ സുഹൃൽപുത്രയോഃ കീർത്തനീയാ
നീചാരിസ്ഥാ മവിഹതകരാ യേ ഫലം പ്രോക്തമേവം. ൩൬

അ.—ഭാനുവിന്റെ ലഗ്നത്തിൽ പശുഗജതുരംഗാദികളുടെ വിനാശം കീർത്തനീയമാകുന്നു. തപനബുധന്മാരുടെ ലഗ്നത്തിൽ കീടാത്മാപത്തു് കീർത്തനീയമാകുന്നു. ക്ഷന്റെ ലഗ്നത്തിൽ മൃത്യുഭീതിയും ഇന്ദ്രവിന്റെയും സൂര്യവിന്റെയും ലഗ്നത്തിൽ സുഹൃൽപുത്രന്മാരുടെ വിപത്തും കീർത്തനീയമാകുന്നു. യാവചിലർ നീചാരിസ്ഥന്മാരായി മവിഹതകരന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. ഇവരുടെ ഈ ഫലം പ്രോക്തമാകുന്നു.

സാ.—ആദിത്യൻ നീചത്തിലോ ശത്രുക്ഷേത്രത്തിലോ മൗഢ്യത്തോടുകൂടി ലഗ്നഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ആനകുതിര പശു മുതലായ നാഷ്ടാലികൾക്കു നാശമുണ്ടാകുമെന്നും

അതുപോലെ ആദിത്യനും ബുധനുംകൂടി മേൽപറഞ്ഞ ദോഷങ്ങളോടുകൂടെ ലഗ്നഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ചുഴ്ച ചാഴി മുതലായ ക്ഷുദ്രഗുണങ്ങളുടെ ഉപദ്രവത്തെയും ചൊച്ചാ മേൽപ്രകാരം നീചം തുടങ്ങി ഏതെങ്കിലും ദോഷങ്ങളോടുകൂടി ലഗ്നഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ മരണമുണ്ടെന്നും ബുധൻ മേൽപ്രകാരം നിന്നാൽ ബന്ധുക്കൾക്കും സമ്പന്നങ്ങൾക്കും ആപത്തിനേയും പറയണം.

സോപാച്ചസ്ഥിതേ ദേവഗുരുർഭഗവ്യാ
ചഭരണ യുക്തോ യദി ലഗ്നസംസ്ഥഃ
പ്രീതിഭവദേവ ജനാൽ സമസ്താൽ
പക്ഷേണ ലാഭശ്ച ചതുഷ്പദാനം—ഇതി.

൩൩൪

അ—സോപാച്ചസ്ഥിതനായ ദേവഗുരുവാ ഭഗവോ ചരണോടു യുക്തനായി ലഗ്നസംസ്ഥനായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ സമാധാനമായ ജനത്തിൽനിന്ന് പ്രീതി ഭവിക്കുന്നു. പക്ഷം കൊണ്ട് ചതുഷ്പദങ്ങളുടെ ലാഭവും ഭവിക്കും.

സാ—വ്യാഴമോ ഗുരനോ ഉച്ചാരശയിൽ (പരമോച്ചത്തിന്) ചരണോടുകൂടി ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രാശ്നവിന്റെപോലേ സകല കാര്യങ്ങൾക്കും സന്തോഷമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. വിശേഷിച്ച് പതിനഞ്ചുദിവസത്തിനുള്ളിൽ ആറു കതിര മുതലായ ഏതൊന്നൊഴിച്ചുകളുടെ ലാഭവും ഉണ്ടാകും. ഇങ്ങിനെ ലക്ഷണാന്തരങ്ങളെ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു.

ദുരതാക്കാദിമവാക്യസ്യ
വണ്ണസംഖ്യാവശാദപി
കഥ്യതേ ലക്ഷണം കിഞ്ചിത്
സംപ്രദായാന്തരോദിതം.

൩൩൫

അ—ദുരതാക്കാദിമവാക്യത്തിന്റെ വണ്ണസംഖ്യാവശത്തെ ആശ്രയിച്ചും ഒരു സംപ്രദായാന്തരോദിതമായ ലക്ഷണം കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ദൈവജ്ഞനോടു ദൂതൻ പറഞ്ഞ ആദ്യവാക്യത്തിലുള്ള അക്ഷരസംഖ്യ കൊണ്ട് പറയേണ്ട ഒരു ലക്ഷണത്തെ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നു.

പഞ്ചമല്ലാപ്പു ചിദാജിതേടകുരഗണേ ദുരതാദിതേ ശിഷ്യതേ
തത്രൈകം യദി ദേവമാദി ശിവിമുഖാ ദികുപാ യദി ദ്വയാദികം
ദുരതാക്കാജ്ഞഗണേ ത്രിഭിഃ പലു ഹതേ ശിഷ്യൈകതാ ചേദി ഗദഃ
സാമല്യാ അനമസാല്യ ഏവ യുഗളേ ശിഷ്യേ ത്രികേ ദുഃശമഃ.

൩൩൬

അ—ദുരതാദിതമായ അക്ഷരഗണം പഞ്ചമല്ലായി അഷ്ടവിഭാജിതമായിരിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഏകം ശേഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദേവതാദാകുന്നു. ദ്വയാദികം ശേഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു ശിവിമുഖമായ ദികുപായായി ഭവിക്കുന്നു. ദുരതാക്കാജ്ഞഗണം മൂന്നു കളെപ്പോലെ പ്രതലായിരിക്കുമ്പോൾ ശിഷ്യൈകതാ ഭവിക്കുന്നു. എങ്കിൽ ഗദം നിശ്ചയമായും സാമല്യമാകുന്നു. യുഗളം നിഷ്ടമായിരിക്കുമ്പോൾ ഗദം അസാമ്യമായിത്തന്നെ ഭവിക്കുന്നു. ത്രികാ ശിഷ്ടമായി ഭവിക്കുമ്പോൾ ഗദം ദുഃശമായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ദൂതൻ പറഞ്ഞ ആദ്യവാക്യത്തിന്റെ അക്ഷരസംഖ്യയെ അഞ്ചിൽ ഹെക്ട്രിൽ ഹരിച്ചാൽ ഒരു ശേഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഇന്ദ്രനെന്നും രണ്ടു ശേഷിച്ചാൽ അഗ്നിനെന്നും മൂന്നു ശേഷിച്ചാൽ തമരനെന്നും നാലിന്നു നിറുതിയെന്നും അഞ്ചിന്നു വരുണനെന്നും ആറിന്നു വൈഭവനെന്നും ഏഴിന്നു വൈഭ്രവണനെന്നും പട്ടിന്നു തദ്രനെന്നും ഗ്രാമിക്കെന്നും ഇതിന്റെ ഏകം അടുത്ത ദോഷത്തിൽ പറയപ്പെടും. ആ ആദ്യവാക്യത്തിന്റെ അക്ഷരസംഖ്യയെ അന്നെ റുണിൽ ഹരിച്ചാൽ ഒരു ശേഷിക്കുമെങ്കിൽ രോഗം നിശ്ചയമായി ശമിക്കുമെന്നും രണ്ടു ശേഷിച്ചാൽ രോഗം ശമിക്കുന്നതല്ലെന്നും മൂന്നു ശേഷിച്ചാൽ പ്രാശ്നശിത്താദികമ്മുതങ്ങളെക്കൊണ്ട് രോഗ ശമനമുണ്ടാകുമെന്നും പറയണം.

വ്യാധീനാം ശമനം കരോതി വലഭിദ്രവസ്യ പുജാദിഷ്ടൈ-
 രഗ്നിർഹോമവിധാനതോടഥ പിതൃപുജാഭിഃ പിതൃണാം പതിഃ
 രക്ഷസ്സുചയതി വൃഥാർഭിതന്തൃണാം തഗ്ഗ്വഹരക്ഷോമുഖാ-
 വേദശതേതി വിധാനമസ്യ ശമനായാധീമതാം ധീമതഃ.

൨൨

അ—വലഭിത്തു് ദേവന്റെ പുജാദികളെക്കൊണ്ട് വ്യാധികളുടെ ശമനത്തെ ചെയ്യുന്നു. അഗ്നി ഹോമവിധാനം ഹേതുവായും പിന്നെ പിതൃക്കളുടെ പതി പിതൃപുജകൾ ഹേതുവായിട്ടും വ്യാധികളുടെ ശമനത്തെ ചെയ്യുന്നു. രക്ഷസ്സ് വൃഥാർഭിതന്തൃക്കളുടെ തകി ബ്രഹ്മരക്ഷോമുഖാവേശം ഹേതുവാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ധീമാനായവൻ ഇതിന്റെ ശമനത്തിനായി വിധാനത്തെ ആധാനം ചെയ്യുന്നു.

സാ—കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിൽ പറയപ്പെട്ട ദിക്പാലകന്മാരിൽവെച്ച് ദേവേന്ദ്രനാണെങ്കിൽ ദേവപുരു മുതലായ കർമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ട് രോഗശമനം വരുമെന്നും അഗ്നിയാണെങ്കിൽ ഗണപതിഹോമം മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്താൽ രോഗശമനം ഉണ്ടാകുമെന്നും യമനാണെങ്കിൽ പിതൃക്കളെ പ്രീതിപ്പെടുത്തിയാൽ രോഗം ശമിക്കുമെന്നും പറയണം. പിതൃതിയാണെങ്കിൽ പ്രാച്യാവിന്റെ രോഗത്തിനുള്ള കാരണം ബ്രഹ്മരക്ഷസ്സ് മുതലായ ഗുഹങ്ങളുടെ അനിഷ്ടംകൊണ്ടാണെന്നും പറയണം. അതിന്നു ചെയ്യേണ്ട ശമനകരമായ കർമ്മങ്ങളെ ആലോചിച്ചു പ്രവർത്തിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം.

തൈലാഭിഷേകാച്ച ശൃതാഭിഷേകാദ്
 ദേവേ സധാരാദപി തപ്തണാദഥ
 പാശീ വിധത്തേ ശദശാസ്തിമേഷാം
 വക്ത്രപൃഥാവാദികമാന്തികർമ്മതും.

൨൩

അ—പാശീ ദേവനിൽ തൈലാഭിഷേകം ഹേതുവായും ശൃതാഭിഷേകം ഹേതുവായും സധാരണമായ തപ്തണം ഹേതുവായും ശദശാസ്തിയെ വിധാനം ചെയ്യുന്നു. ഇതുകളുടെ അഭാവമുള്ളതെ ആത്മീയോതുവെന്നും വെച്ചിടുന്നു.

സാ—മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം ദിക്പാലകന്മാരിൽ വരുണനാണെന്നുവന്നാൽ രോഗശാസ്തിക്കുവേണ്ടി എണ്ണ നെയ്യ് മുതലായവയെക്കൊണ്ട് അഭിഷേകവും ധാര ഭീപം മാല നിവദ്യം മുതലായ മറ്റേ കർമ്മങ്ങളും ചെയ്യണമെന്നു പറയണം. ഈ രോഗമുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള കാരണം മേല്പറഞ്ഞ തൈലാഭിഷേകം മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ മുടക്കിയതുകൊണ്ടാണെന്നു കേടിയും പറയണം.

മാലാപടീരാഗതഗുൽഗുലുതഥ-
 ധൂപപ്രദാനാഭരണാപ്തണാദ്യൈഃ
 ദേവപ്രസാദേന ശദോപശാസ്തിം
 കരോതി സ്തൃണാം ലഭ്യ മാതരിശധാ.

൨൪

അ—മാതരിശധാവ് മാലാപടീരാഗതഗുൽഗുലുതഥധൂപപ്രദാനാഭരണാപ്തണാദ്യങ്ങൾ ഹേതുവായിട്ടുള്ള ദേവപ്രസാദംകൊണ്ട് നൂക്കൾക്കു ശദോപശാസ്തിയെ ചെയ്യുന്നു.

സാ—ഇവിടെ ദിക്പാലകൻ വായുവാണെങ്കിൽ മാല ചന്ദനം മുതലായവ ചാർത്തിക്കുക, അകിലു് ഗുലുലു മുതലായവകളെക്കൊണ്ട് പുകയ്ക്കുക. ആഭരണങ്ങളുപി ക്കുക ഇങ്ങിനെയുള്ള വഴിപാടുകൾ ചെയ്ത് ദേവനെ സന്തോഷിപ്പിച്ചാൽ രോഗം ശമിക്കുമെന്നു പറയണം.

ദേവദപിജാച്ചനവിധിം ജനീഭേ ജനാനാം
 തക്ഷശാന്തയേ വിഹിതവാനളകാധിനാഥഃ
 ശീതേന നൃത്തകരണേന ച ഭാരതേന
 തയ്യാ ച ദേവപരിതോഷണമപ്യമേശഃ.—ഇതി.

൨൫

അ—അതുകാധിനാഥൻ ജനങ്ങളുടെ രക്ഷാശാസ്ത്രമായി ജനീഭത്തിൽ ഭേദപി ജാച്ചനവിധിയെ വിഹിതവാണാകുന്നു. ഉമേശൻ ഗീതംകൊണ്ടും നൃത്തകരണംകൊണ്ടും ഭാരതംകൊണ്ടും നൃത്തികൊണ്ടും ഭേദപരിതോഷണത്തെ വിഹിതവാണായും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—മേൽപ്രകാരം സിദ്ധിച്ച ദിക്പാലകൻ വൈശ്രവണനാകുന്നു എങ്കിൽ ഭേ വപുഷ് ധ്യാവണപുഷ് മുതലായ സപ്തർഷിമാർ ചെല്ലാൽ രോഗം ശമിക്കുമെന്നു പറയ ണം. ദിക്പാലകൻ ശിവനാണെങ്കിൽ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പാടിക്കുക നൃത്തം ചെയ്യിക്കുക ഭാരതത്തെയും വേദത്തെയും പാരായണം ചെയ്യിക്കു മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്ത് ഭേവ പ്രീതി വരുത്തിയാൽ രോഗശാന്തി വരുമെന്നും പറയണം. ഇങ്ങിനെ ദൂതവാക്യത്തിലെ അക്ഷരസംഖ്യ അനുസരിച്ചുള്ള ലക്ഷണം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

പ്രഷ്ഠാ വിതീണ്ണതാംബുലൈഃ

ശുഭാശുഭമശേഷതഃ

വാചുഃ പാദശഭാവോത്ഥം

തൽപ്രകാരോഽഥ ലിഖ്യതേ.

൨൨൧

അ—പ്രഷ്ഠാവിനാൽ വിതീണ്ണതാംബുലങ്ങൾകൊണ്ടു പാദശഭാവോത്ഥമായി അ ശേഷമായ ശുഭാശുഭം വാചുമാകുന്നു. അനന്തരം തൽപ്രകാരം ലേഖനം ചെയ്യ ച്ചെടുന്നു.

സാ—പ്രഷ്ഠാവു് ദൈവജ്ഞൻ ഉപഹാരമായി കൊടുക്കുന്ന വെറിലകൊണ്ടു് ഭാവവിണ്ണയം ചെയ്തു് എല്ലാ ശുഭാശുഭങ്ങളും പറയാവുന്നതാണ്. അതിന്റെ രീതിയെ ആണ് ഇനി ഇവിടെ പറയാൻപോകുന്നത്.

താംബുലൈഃ പ്രഷ്ഠാശ്ചൈവൈവ മലമഖിലം തസ്യ വക്തവ്യമേവം പ്രാമദ്യോപയുധസ്താദഗ്ഗണനമിഹ വപുഃപൂർവ്വമേനാംശയോഃ സ്വാൽ മാനിക്ഷത്യാദ്യുപേതം തദയുതമപി യത്ഭാവസംബന്ധി പത്രം തസ്യ വ്യാധ്യാദ്യനിഷ്ഠം ഭവതി ശുഭമപി പ്രാപ്തിസംവൽനാദ്യം. ഹൻ

അ—പ്രഷ്ഠാശ്ചൈവൈവ താംബുലങ്ങളെക്കൊണ്ടും അവന്റെ അഖിലമായ മലം ഇപ്രകാരം വക്തവ്യമാകുന്നു. ഇവിടെ അമസ്സിന്റെ വപുഃപൂർവ്വമായ അർദ്ധങ്ങളിൽ ഉപരിഭാഗത്തിൽനിന്നും അധോഭാഗത്തിൽനിന്നും ആരംഭിച്ച് ഗണനം കായ്ക്കുമാ യി ഭവിക്കുന്നു. യത്ഭാവസംബന്ധിയായ പത്രം മാനിക്ഷത്യാദ്യുപേതമായും തദയുതമായും ഭവിക്കുന്നു. അതിന്നു വ്യാധ്യാദിയായ അനിഷ്ഠവും പ്രാപ്തിസംവൽനാദ്യമായ ശുഭവും വാചുമാകുന്നു.

സാ—പ്രഷ്ഠാവു കൊടുക്കുന്ന വെറിലകൊണ്ടു് അയാളുടെ സകലവിധ ഗുണ ഭോഷങ്ങളും പറയാവുന്നതാണ്. പ്രഷ്ഠാവു് ദാനംചെയ്ത വെറില, ഉച്ചയ്ക്കു മുൻപാണ് പ്രശ്നമെങ്കിൽ കീഴിൽനിന്നും അതിനു ശേഷമാണെങ്കിൽ മുകളിൽനിന്നും എണ്ണി വെ റിലയുടെ സംഖ്യ അറിയണം. ഒന്നാമത്തെ വെറില ലഗ്നം അല്ലെങ്കിൽ ആരൂഢമെ ന്നും രണ്ടാമത്തെ വെറില രണ്ടാംഭാവമെന്നും മൂന്നാമത്തേതു് മൂന്നാംഭാവമെന്നും ഇങ്ങി നെ ക്രമേണ ധരിച്ചുകൊള്ളണം. ഏതൊരു ഭാവത്തിന്റെ വെറില കീറുകയോ വർദ്ധ ക യോ ദോഷം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആ ഭാവത്തിനു വ്യാധി മുതലായ അനിഷ്ടങ്ങൾ സംഭവി ച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയണം. ഒന്നാമത്തെ വെറിലയ്ക്കു് കേടുണ്ടെങ്കിൽ ശരീരത്തിനു് ആരോഗ്യക്കുറവു മുതലായവ ഉണ്ടെന്നും രണ്ടാമത്തെ വെറിലയ്ക്കു് കേടുണ്ടെങ്കിൽ കുടും ബന്ധനം മുതലായ കായ്കൾക്കു് ക്ഷയോന്മുഖങ്ങളായിരിക്കുന്നു എന്നും ഇതുപോലെ മറ്റു ഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടും വിചാരം ചെയ്തുകൊള്ളണം. ഏതൊരു ഭാവത്തിന്റെ വെറിലയ്ക്കു് കേടുകുളൊന്നും കൂടാതെ വന്നായിരിക്കുന്നുവോ ആ ഭാവത്തിനു് ഐശ്വര്യഭിപ്ലവി മുത ലായ ഗുണങ്ങളേയും പറയണം.

താംബുലസംഖ്യാം ദ്വിഗുണാം ശമയ്യാം സൈകാം ഹമേസപൂർവ്വേ ശിഷ്യാം

സൂര്യാദികാനാമുദയോടനു കല്പേന്ദ്രാ
ഗ്രഹോദയോ യത്ര സ ലഗ്നരാശിഃ.

൫൦

അ—താമ്രലസംഖ്യയെ ദിഗുണയായി ശതശ്ചയായി സൈകയാക്കിചെയ്ത് ഏഴുക്കൊണ്ട് ഹരിക്കണം. ഇവിടെ ശിഷ്ടങ്ങളെക്കൊണ്ട് സൂര്യാദികവാതളെ ഉദയം കല്പിച്ചാകുന്നു. യാതൊരേടത്തു ഗ്രഹോദയം ഭവിക്കുന്നുവോ അതു ലഗ്നരാശിയാകുന്നു.

സാ—ആ താമ്രലസംഖ്യയെ ഇരട്ടിച്ചു അഞ്ചിന് പെരുപ്പി ഒന്നുകൂട്ടിച്ചേർത്ത് പിന്നെ ആ ആകസംഖ്യയെ ഏഴിൽ ഹരിക്കണം. ശേഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സൂര്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉദയത്തെ കല്പിക്കണം. ഹരിച്ചതിന്റെശേഷം ഒന്നാണെങ്കിൽ ഉദിച്ച ഗ്രഹം സൂര്യാണെന്നും രണ്ടാണെങ്കിൽ ചന്ദ്രനാണെന്നും ഇങ്ങിനെതന്നെ ക്രമേണ ശേഷം വരാവുന്ന ഏഴു സംഖ്യകളെക്കൊണ്ട് ശനിവരെമുള്ള ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉദയത്തെ കല്പിക്കണം. ഇങ്ങിനെ ഉദിച്ച ഗ്രഹം തത്സമയം ഏതൊരു രാശിയിൽ നില്ക്കുന്നുവോ അത് ലഗ്നമെന്നു ധരിച്ചുകൊള്ളണം. ലഗ്നമുണ്ടാകുമ്പോൾ അതിൽനിന്നു ചോദരഭാവങ്ങളും സിദ്ധിക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് (ഭാവങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു) ഗുണഭാഷാ ഫലങ്ങൾ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്.

ഭൂഖായ ഭാനുദിതസ്സപതൃപ്തശാങ്കഃ
പ്രച്ഛ്ഛഃ ക്ഷജഃ കലഹകൃൽ ധനദൈവ ജ്ഞജീവൈവ
ശുക്രോഽഖിലാഭിമതകൃന്മരണായ മന്ദോ
ലഗ്നാദിഭാവചിഹ്നൈശ്ച വദേൽ ഫലാനി.

അ—ഭാനു ഉദിതനായാൽ പ്രഷ്ടാവിനു ഭൂഖത്തിനായി ഭവിക്കും ശശാങ്കൻ സുഖകൃത്താകുന്നു. ക്ഷജൻ കലഹകൃത്താകുന്നു. ജ്ഞജീവന്മാർ ധനദൈവരാകുന്നു. ശുക്രൻ അഖിലാഭിമതകൃത്താകുന്നു. മന്ദൻ മരണത്തിനായിക്കൊണ്ടു ഭവിക്കുന്നു. ലഗ്നാദിഭാവചിഹ്നങ്ങൾക്കൊണ്ടും ഫലങ്ങളെ വദിക്കണം.

സാ—താമ്രലസംഖ്യ അനുസരിച്ച സൂര്യോദയമാണ് ഉണ്ടായതെങ്കിൽ ഭൂഖവും ചന്ദ്രനാണെങ്കിൽ സുഖവും ചൊവ്വയാണെങ്കിൽ കലഹവും ബുധനം വ്യാഴവുമാണെങ്കിൽ ധനലാഭവും സിദ്ധിക്കുമെന്നു പറയണം. ശുക്രനാണെങ്കിൽ ഏല്പാ ആഗ്രഹങ്ങളും സാധിക്കും. ശനി മരണകരനാണ്. വിശേഷിച്ചു ലഗ്നം മുതലായ ഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടും അവിടെ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും പതിനാലാമദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ച ക്രമമനുസരിച്ച ഫലങ്ങളെ യഥോചിതം പറയേണ്ടതാണ്.

ഗജലാഭോ മമേദാനീം കിമു സ്യാദിതി ക്ലമചന
പ്രഭുഃ പൃച്ഛതി ചേത്തസൈ വാച്യം ലക്ഷണമുചൃതേ.

൫൨

അ—എനിക്ക് ഇപ്പോൾ ഗജലാഭം ഭവിക്കുമോ എന്നാണെന്ന ഒരു പ്രഭു പ്രച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവനായി വാച്യമായ ലക്ഷണം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—ആനയെ ഗവേഷ്മൻറീൽനിന്നും ലേലം ചെയ്യുമ്പോൾ വിളികേൾക്കുവാനോ അഥവാ വിലപ്പെടുവാൻമുഖാന്തോ കരുങ്ങി പുറപ്പെട്ടാൻപോകുന്ന പ്രഭു ഇപ്പോൾ ഞാൻ പുറപ്പെട്ടാൽ ആനയെ കിട്ടുമോ എന്ന ദൈവജ്ഞയോട് ചോദിച്ചാൽ അയാളോടു പറയേണ്ട ലക്ഷണത്തെ ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.

ലഗ്നദ്യുനതപസ്സതേഷു ധിഷ്ഠണഃ പാത്ഥ്വാനരാശ്യംശഗഃ
പ്രശ്നേ ക്ഷജമലാഭേനമപതേസ്തത്രായനാഥമാ യദി
നാഥസ്തംശതരംബ്രിദസ്യ നിയതം കേന്ദ്രത്രികോണാശ്രിതഃ
ശീഘ്രം തൽ പലു കേന്ദ്രഗത യദി തദാ കേന്ദ്രശഭാഗ്യാധിപഃ—ഇതി.

അ—പ്രശ്നത്തിൽ പാത്ഥ്വാനരാശ്യംശഗനായി ലഗ്നദ്യുനതപസ്സതങ്ങളിൽ സ്ഥിതനായ ധിക്കുണൻ നരപതിക്ക് ക്ഷജമലാഭേത്തായി ഭവിക്കുന്നു. അവിടെ ആയനാഥൻ ചതുരംബ്രിദത്തിന്റെ നാഥനായി സത്തായിട്ട് കേന്ദ്രത്രികോണാശ്രിതനായി ഭവി

കുന്ദ എങ്കിൽ അതു നിയതമാകുംവണ്ണം ഭവിക്കും. അപ്പോൾ കഷ്ടഭാഗ്യാധിപന്മാർ കേന്ദ്രഗന്ധാരായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ അതു വേഗേന ഭവിക്കും.

സാ—വ്യാഴം ലഗ്നത്തിലെ ഏഴിലോ ഒൻപതിലോ അഞ്ചിലോ കന്നിരാശി നവാരകത്തിലോ നിന്നാൽ പ്രജ്ഞാപായ ആഭിന ആനയെ ലഭിക്കുമെന്നു പറയണം. ഈ വിടെ പതിനെന്നാംഭാവത്തിന്റെ അധിപൻ ചതുഷ്വാദാശിയുടെ അധിപനായി കേന്ദ്ര പ്രാപ്താഭാവിയിൽ എവിടെയെങ്കിലും നിന്നാൽ ആനയെ കിട്ടുമെന്നു സംശയംകൂടാതെ പറയാം. ഭാഗ്യാധിപനും കർമ്മാധിപനും കേന്ദ്രാധിനി കൂടി ഉണ്ടെങ്കിൽ ഏറ്റവും ക്ഷണത്തിൽതന്നെ ഗജലഭം സിദ്ധിക്കുമെന്നു പറയണം. “നരപതേഃ” എന്നുള്ള ഭാഗം കൊണ്ടു മലയിൽനിന്നും ആനയെ പിടിക്കാൻ പുറപ്പെടുന്ന രാജാക്കന്മാരോടും ഈ ലക്ഷണം ചോദിക്കുന്നവർക്കും പറയാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ ഗജലാഭലക്ഷണം പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു.

പാ — പുനരപി ലക്ഷണാന്തരം ലിഖ്യതേ.

അ—ഇനിയും ലക്ഷണാന്തരം ലേഖനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനിയും മറ്റൊരു ലക്ഷണത്തേക്കുടി ഇവിടെ പറയുന്നു.

പുഷ്പായാം ഗുളികം പൂർവം

സമൃഗ്വ സ്പഷ്ടമാനയേൽ

തൽക്കാലജാൻ ഗ്രഹാംശ്ചാന്യം

പുനർലക്ഷണമാദിശേൽ.

൫൧

അ—പുഷ്പയിൽ മുൻപു വഴിപോലെ ഗുളികയേയും പിന്നെ തദ്കാലജന്മാരായി അനുബന്ധമായ ഗ്രഹങ്ങളെയും വിസ്തൃതമാകുംവണ്ണം ആനയിക്കണം പിന്നെ ലക്ഷണത്തെ ആദരിക്കണം.

സാ—പ്രസ്താപനമയത്തെയുള്ള ഗുളികപ്പട്ടത്തെയും തദ്കാലത്തേക്കുള്ള സൂചിപ്പിച്ച യഥാ ഗ്രഹങ്ങളെയും വളരെ ശുദ്ധമായി ഗണിപ്പേണ്ടതാണ്. പിന്നെ വേണം അടിയിൽ പറയാൻപോകുന്നവയ്ക്കും അനുസരിച്ച് ലക്ഷണം പറയേണ്ടതു്. ഗുളികയെ പ്രത്യേകമെടുത്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഗുളികപ്പട്ടം വളരെ പരിശുദ്ധമായിരിക്കണം എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഭാനു മാന്ദിയതേക്ഷിതേ നിജഗൃഹേ ലഗ്നാപി പൂർവ്വേ രജഃ
കോപോ വാ നൃപതേസ്തദീയപുരുഷസ്യാന്യായതോ വാഗമഃ
ശീതാംശം കലഭഹാ ഭവേദബലയോഃ സ്ത്രീഹേതുതഃ സോഥവാ
യഃ കശ്ചിതേകലഭഹാഥവാ പുനരേഹ ശ്രേയേത ദുരാദപി.

൫൨

അ—ഭാനു മാന്ദിയതേക്ഷിതനായിരിക്കുമ്പോൾ നിജഗൃഹത്തിൽ ഒരു പുരാതന ലഗ്നം നൃപതിയുടെ കോപമോ ന്യായത്തോടുകൂടാതെ തദീയപുരുഷന്റെ ആഗമമോ വാച്യമാകുന്നു. ശീതാന്ത മാന്ദിയതേക്ഷിതനായിരിക്കുമ്പോൾ അബലമാരുടെ കലഹമോ അല്ലെങ്കിൽ അതു സ്ത്രീഹേതുക്കായ കലഹമായോ ഭവിക്കും. അഥവാ ഇവിടെ ദുരാദപി എന്നു് ഒരു കലഹം ഉറവിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യും.

സാ—ആദിത്യൻ ഗുളികയെ പ്രദീപ്തമാക്കുമ്പോൾ വന്നാൽ പ്രാശ്നാവിന്റെ വീട്ടിൽ കാശിക്ക് ഭാഗാവതമെന്നോ രാജകാശി സംഭവിക്കുമെന്നോ കാരണംകൂടാതെ രാജാശ്വന്മാർ കടന്നുവരുമെന്നോ പറയണം. ചന്ദ്രൻ ഗുളികയെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടായാൽ പ്രാശ്നാവിന്റെ വീട്ടിൽവെച്ച് സ്ത്രീകൾ തമ്മിൽ കലഹിക്കുമെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ സ്ത്രീകൾ കാരണമായി മറ്റാരെങ്കിലും കലഹിക്കുന്നതിനിടയാകുമെന്നോ വേഷം ദൂരം എവിടെയെങ്കിലും കലഹമുണ്ടായ ചരിത്രം ആരാകിലും വന്നു പ്രഷ്ടഗൃഹത്തിൽവെച്ച് പറയുന്നതിന്നു് ഇടയാകുമെന്നോ പറയണം.

ഭൂമുത്രേ കലഭഹാ ഭവേൽ പരിസരേ ശ്വേദീപിനോന്നായകൈ-
മന്യോസും യദി വാ ശഭവാപനയനം യദഥാഥ മാംസാഗമഃ

ശീതാംശോസ്തനയേ തു നൃതനഖടാനീതിഃ പ്രധാനാഗമോ
യദോ നൃതനഖോഹജാദ്യപഗമോ വാ വിഗ്രഹഃ പുംസ്ത്രീയേഃ. ൫൩

അ—ഭൂപുത്രൻ മാനിയുതേക്ഷിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ശപഥീപികളുടെ നായകൻ ഹേതുവായി പരിസരത്തിൽ അന്യോന്യം കലഹമോ അല്ലെങ്കിൽ ശവോപനയനമോ അല്ലെങ്കിൽ ഹംസാഗമമോ ഭവിക്കും. ശീതാംശു പിൻതുണയൻ മാനിയുതേക്ഷിതനായിരിക്കുമ്പോൾ നൃതനഖടാനീതിയോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രധാനാഗമമോ നൃതനഖോഹജാദ്യപഗമമോ പുംസ്ത്രീകളുടെ വിഗ്രഹമോ ഭവിക്കും.

സാ—ചൊല്ലാൽ ഗുളികന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളുടെകീഴിൽ പ്രജാവിന്റെ വീട്ടിനടുത്തു പട്ടിയേയും പൂലിയേയും വളർത്തുന്നവർ തമ്മിൽ അന്യോന്യം കലഹിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ പ്രജാവിന്റെ വീട്ടിനടുത്തു ഒരു ശവം കൊണ്ടുവരികയോ മാംസം കൊണ്ടുവരികയോ ചെയ്താൽ ഐയൻ ഗുളികന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടായാൽ പ്രജാവിന്റെ വീട്ടിനടുത്തു മൺപാത്രങ്ങൾ കൊണ്ടുവരികയോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രധാനി വരികയോ അഥവാ കാട്ട് ചെയ്യ് മുതലായവകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട പുതിയ പാത്രങ്ങൾ കൊണ്ടുവരികയോ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിൽ കലഹിക്കുകയോ ചെയ്യും.

ജീവേ ഭൂമിരുഹഃ പതേദ്യദി പശേ ഭഗസ്സമൃദ്ധം സ്ഥിരേ
മദ്ധ്യേ യദ്യദേയേ തദീയവിടപസ്തൽ സ്യാൽ മരേഷ വാ ഹവയ
ആയാനം വിമനോദപിജസ്യ യദിവാ യദപാത്ര പകപാഗമോ
യദപാപന്നിജപൂർവ്വേതുമമവാ തേഷാം ന ശേഷക്രിയാ. ൫൪

അ—ജീവൻ മാനിയുതേക്ഷിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഭൂമിരുഹം പതിക്കും. അവൻ ചരത്തിലാകുന്നു എങ്കിൽ ഭഗമായും സ്ഥിരത്തിലാകുന്നുവെങ്കിൽ സ്ഥൂലമാകുംവണ്ണം ഭഗമായും ഉഭയത്തിലാകുന്നു എങ്കിൽ മദ്ധ്യത്തിൽ ഭഗമായും പതിക്കും. തദീയവിടവും സഷത്തിലോ ഹയത്തിലോ ഭവിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ വിമനോദപിജന്റെ ആയാനം ഭവിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ പകപാഗമം ഭവിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ നിജപൂർവ്വേതുമായ ആപത്തോ അവരുടെ ശേഷക്രിയയോ ഭവിക്കും.

സാ—വ്യാഴത്തിനു ഗുളികന്റെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ മരം വീഴുമെന്നു പറയണം. വ്യാഴം ചാരാശിയിൽ നിന്നാൽ മരം ഭൂമിത്തുവീഴുമെന്നും സ്ഥിരരാശിയിൽ നിന്നാൽ ചുവടികളി വീഴുമെന്നും ഉഭയരാശിയിൽ നിന്നാൽ മദ്ധ്യഭാഗത്തുവെച്ചാടിത്തുവീഴുമെന്നും പറയണം. ഇങ്ങനെ വീഴുന്നത് പ്രജാവിന്റെ വീട്ടിന്റെ മീനം ശാശിദിഗ്വിലോ ധനുരാശിദിക്കിലോ ആയിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ മരോഭംഭത്തോടു കൂടി വരികയോ അഥവാ ആരെങ്കിലും പഴം കൊണ്ടുവരികയോ അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ ഗുരുജനങ്ങൾ നിമിത്തം ഏതെങ്കിലും ആപത്തു വരികയോ അല്ലാത്തപക്ഷം അവരുടെ (പിതാക്കന്മാർ തുടങ്ങിയ ഗുരുജനങ്ങളുടെ) ശേഷക്രിയ ചെയ്യാനിടവരികയോ ചെയ്യും.

ശുക്രേ മേരദനമാഖ്യനാഥ ഭവിതാ വസ്രസ്യ വാത്ര ക്ഷതിർ-
ദധ്നോ വാ പയസോഽഥചോപനയനം വിപ്രാഗമോഽന്യായതഃ
ഗൃഹ്ണീയാൽ പുനരോതുമാഖ്യമമവാ പാദായുധം വാഗ്രതോ
മന്ദേ കശ്വന ദീക്ഷിതോ ഗൃഹമുചേത്യാമോ രഷാ യാസ്യതി, ൫൫
ചണ്ഡാലസ്യ മൃതിസ്ഥലേ തു നിജകേ തദപിഗ്രഹോ വായസോ
ദുപ്ലാണാമഥവാഹൃതിഃ പുനരഹേ ശപവ്യാഖ്യയോർവിഗ്രഹഃ
യദോ പന്നഗദംശനം ഫണിയുഗാനീതിശ്ച തത്രാഥവാ
ദുഗ്ദ്ധസ്പോപനയോ വദേദിതി സുധീഃ കേതോഃ ഫലം മാഹുവൽ

അ—ശുക്രൻ മാനിയുതേക്ഷിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ആഖ്യവിനാൽ വസ്രത്തിന്റെ പാദനമോ വാത്രക്ഷതിയോ അല്ലെങ്കിൽ ധീയുടേയോ പയസ്സിന്റേയോ ഉപനായനമോ

അന്യായമായ വിപ്രാഗമമോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ആവൃത്തിയോ പാദായുധത്തെയോ അഗ്രത്തിൽവെച്ചു ഗ്രഹിക്കും. മന്ദൻ മാനിയുതേക്കിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ഭീക്ഷിതൻ ഗ്രഹത്തെ പ്രാപിച്ച് അനന്തരം തട്ടുനോട്ടമായി യാനംചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ നിജമായ സ്ഥലത്തിൽ ചണ്ഡാലന്റെ മൃതിയോ അല്ലെങ്കിൽ അയസ്സിന്റെ ആഘാതയോ ഭവിക്കും. അനന്തരം അഹി മാനിയുതേക്കിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ശപചാശ്രമങ്ങളുടെ വിഗ്രഹമോ ചന്നഗദംരണമോ ഫണിയുതാനീതിയോ അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയിന്റെ ഉപായമോ ഭവിക്കും. കേതുവിന്റെ ഫലം രാഹുവിനെപ്പോലെ വാചുമാകുന്നു. സൂര്യനായിരിക്കുന്നവൻ ഇങ്ങനെ വരിക്കുന്നു.

സാ—ശുക്രൻ ഗുളികന്റെ യോഗമുണ്ടാകുമ്പോൾ പ്രാശ്നാവിന്റെ മന്ത്രം എളിവെടുക്കുമെന്നോ പാത്രം ഉടഞ്ഞുപോകുമെന്നോ ആരെങ്കിലും പാലോ തൈലോ കൊണ്ടു വരുമെന്നോ ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ ന്യായമല്ലാത്ത ഒരു കാരണവും പറഞ്ഞു കടന്നുവരുമെന്നോ ആയ പ്രാശ്നാവിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചുതന്നെ കോഴിയോ യോധിയോ പിടിക്കുമെന്നോ പറയണം. ശനിക്ക് ഗുളികന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഭീക്ഷയെടുത്തിട്ടുള്ള ഒരാൾ വീട്ടിൽവന്നു കലഹിച്ചുപോകുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രാശ്നാവിന്റെ സ്ഥലത്തുവെച്ചു ചണ്ഡാലൻ മരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ചണ്ഡാലന്മാർ തമ്മിൽ കലഹിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ആരെങ്കിലും ഇരുവുപാത്രങ്ങൾ കൊണ്ടുവരികയോ ചെയ്യുമെന്നു പറയണം. രാഹുവിന്നു ഗുളികന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടായാൽ പട്ടിയും പുഷ്പവും തമ്മിൽ കടികൂടുകയോ പ്രഷ്ടസംബന്ധികളിൽ ആരെങ്കിലും പാമ്പുകടിക്കുകയോ ആരെങ്കിലും സുപ്തങ്ങളെ പ്രഷ്ടവേനത്തിൽ കൊണ്ടുവരികയോ അഥവാ പാലുകൊണ്ടുവരികയോ ചെയ്യുമെന്നു പറയണം. കേതുവിന്നു ഗുളികയോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടായാൽ രാഹുവിനു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഫലങ്ങളെത്തന്നെയാണു പറയേണ്ടതു്. ബുദ്ധിയുള്ള ദൈവജ്ഞൻ വളരെ ആലോചിച്ച് ഇവയെ ഫലങ്ങളെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഏഷ ശേഷക്രിയാം കുർവ്വതേ
കിമു പിത്രോൻ വേതി യഃ
പ്രശ്നോടമാസ്യോത്തമം വക്തവ്യം
ലക്ഷണം കിമപീത്യതേ.

൩൨

അ—ഇവൻ പിതൃക്കളുടെ ശേഷക്രിയ ചെയ്യുമാ ഇല്ലയോ ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രശ്നം യാതൊന്നും ഇതിന്റെ ഉത്തരത്തെ വചിപ്പാനായി ഒരു ലക്ഷണം ഇങ്ങനെയൊന്നു പറയുന്നു.

സാ—എനിക്കു മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ശേഷക്രിയ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമോ എന്നതിന്നു മറുപടി പറയേണ്ടതിനുള്ള ഒരു ലക്ഷണം ഇവിടെ പറയപ്പെടുന്നു.

സ്വപാശശോശോപരോസ്ഥിതിമിന നവമായീശനോരേന നോശോശ്
ദൃഷ്ടിമിദം സ്ഥിതിർവ്യാ യദി തദപഗതാംശർക്കയോഃ ദക്ഷഗുഹതപം
സമൃഗ്ദീക്ഷാപിതൃഃസ്യാദ്യദികമിതഗുണേഷ പശ്യന്തേ നോപിഭീക്ഷാ
നൈവസ്യാൽ സംഭവേ ചേദപി ബഹുവിപദഃ സംഭവയുർഗ്ഗഭാദ്യഃ.

അ—ഈ ഇന്നനവമായീശന്മാർ സ്വപാശത്തിലോ സ്വപായരാശിയിലോ പാശത്തിലോ സ്ഥിതി ഭവിക്കുമെങ്കിലും ഇവർ രിഷ്ടത്തിൽ ദൃഷ്ടിയോ സ്ഥിതിയോ ഭവിക്കുമെങ്കിലും തദപഗതാംശർക്കങ്ങൾക്കു കേന്ദ്രഗതം ഭവിക്കുന്നു എങ്കിലും പിതാവിന്റെ ഭീക്ഷ വഴിചാലെ ഭവിക്കും. കമിതഗുണങ്ങളായ ഇളകളിൽവെച്ച് നെടുപാലും ഭവിക്കുന്നില്ലാ എങ്കിൽ ഭീക്ഷ ഭവിക്കില്ലാ. നിഷ്ഠം. ഭീക്ഷ ഭവിക്കുമെങ്കിലും ഗഭാദ്യങ്ങളായ ബാഹുവിപത്തുകൾ സംഭവിക്കും.

സാ—ആദിത്യനും ദുർവതാംഭാവായിപനും സ്വപാശത്തിലോ സ്വപായരാശിയിലോ ചരരാശിയിലോ നിൽക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ആദിത്യനും ദുർവതാംഭാവായിപനും പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിൽ നിൽക്കുകയോ നോക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ലഗ്നഭൂമിയിൽ ആദിത്യനും ചൊവ്വയും വരികയോ അംശക്കിടക്കുകയോ ചെയ്താൽ ഇപ്പോൾ മൂന്നു യോഗങ്ങളിൽ ഒരു യോഗമെങ്കിലും ഉണ്ടായാൽ പ്രാശ്നാവിനു പിതാവിന്റെ ഭീക്ഷ ഭവിക്കും.

യായി അനുസ്മരിക്കാൻ ഇടവരുമെന്നു പറയണം. മേൽപറഞ്ഞ യോഗങ്ങളിലുള്ള ഒരു ലക്ഷണവുമില്ലെങ്കിൽ ഭീക്ഷ അനുസ്മരിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. അഥവാ അനുസ്മരിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽതന്നെ ഇടയ്ക്കിടെ രോഗം മുതലായ ആപത്തുകൾ വിരറ്റപ്പെട്ടുപോകുമെന്നു പറയണം.

ധർമ്മദസ്തീ പാപാനന്ധവീക്ഷണംവേൽ
ഭീക്ഷാ വിഹന്യേത ശുഭാസതോഭയേൽ
അഭഗ്ര ശുഭശ്ചപിഹതിസ്തു മദ്ധ്യേ
പുഷ്പ സ ചേതനം പരതോ ലഭേത.

സൗ

അ—ധർമ്മത്തിൽ പാപാനന്ധവീക്ഷണം ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഭീക്ഷ വിഹന്തികാ. ശുഭാസത്തുകൾക്കുളഭ അനന്ധവീക്ഷണം ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിലും അവരിജവട്ടു ശുഭൻ ആഗതിലാകുന്നു എങ്കിലും മദ്ധ്യത്തിൽ വിഹന്തി ഭവിക്കും. അവൻ പുഷ്പത്തിലാകുന്നു എങ്കിൽ അതിനെ പരതിൽനിന്നു ലഭിക്കും.

സാ—കർപതാംഭാവത്തിൽ പാപന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടായാൽ പിതാവിന്റെ ഭീക്ഷ മുടങ്ങുമെന്നു പറയണം. അവന്റെ പാപന്മാരുടെയും ശുഭന്മാരുടെയും ദൃഷ്ടി യോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചിൽ ആ ശുഭൻ പാപന്റെ മുൻപിലാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ ആരംഭിച്ച പത്തു ഭീക്ഷ മുടങ്ങാതെ നടക്കുമെന്നും അപസ്മാനിപ്പിക്കുന്നതിനിടവരാതെ മദ്ധ്യേ മുടങ്ങി ചുറ്റാകുന്നതിനിടവരുമെന്നും പറയണം. ശുഭഗ്രാഹത്തിന്റെ മുൻപെ പാപഗ്രാഹം നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ആദ്യം മരൊരാളിനെക്കൊണ്ടു ഭീക്ഷ എടുപ്പിക്കുകയും പിന്നീടു ആ ഭീക്ഷ താൻതന്നെ സ്വീകരിച്ചു അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇടവരികയും ചെയ്യുമെന്നും പറയണം.

മാതൃഭീക്ഷാവിചാരേതു ധർമ്മധർമ്മശുഭാസപതാം

പ്രാപ്തസ്ഥാനേഷപിഹ ഗ്രാഹ്യാശ്ചതുതൈർമതൽപതീദുപദ. സൗ

അ—മറിയുടെ മാതൃഭീക്ഷാവിചാരത്തിൽ ധർമ്മധർമ്മശുഭാസപത്തുകൾക്കു പ്രോത്സാഹനങ്ങളിൽ ചതുതൈർമതൽപതീദുപദം ഗ്രാഹ്യമാകുന്നു.

സാ—ജന്മയുടെ ശേഷക്രിയ ചെയ്യാൻ ഇടവരുമോ എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ കർപതാംഭാവംകൊണ്ടും അതിന്റെ അധിപനാകൊണ്ടും ആഭിത്യനെക്കൊണ്ടും വിരൂഭീക്ഷ എങ്ങനെയാണോ വിചാരിച്ചതു് അപ്രകാരം നാലാംഭാവംകൊണ്ടും അതിന്റെ അധിപനാകൊണ്ടും ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടും മാതൃഭീക്ഷയെയും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം.

ജാതോ നദ പിതൃജന്മരൂപഭവനേ യല്ലഗന്ധസ്തൽപതിഃ

കർത്താതാം പിതൃകർമ്മതേ പിതൃമൃതീശോഡുതതേ നദ പുനഃ

ജാതഃസാത്മജപത്രയുക്ത ച വിധിനാ കർത്താച്ച ഭീക്ഷാം പിതൃർ-

ജാതോ ചോമനി പിതൃസ്സമസ്തഭവിഭവ ലഗ്നസ്ഥിതേ ചാധികഃ.

അ—യാവനൊരുത്തൻ പിതൃജന്മരൂപഭവനത്താൽ ജാതനാകുന്നു. തത്പതി യല്ലഗന്ധനാകുന്നു. അവൻ പിതൃകർമ്മത്തെ ചെയ്യും. യാവനൊരുത്തൻ പിതൃമൃതീശോഡുത്രയത്തിൽ ജാതനാകുന്നു. അവൻ ആത്മജപത്രയുകയായി വിധിപോലെ പിതാവിന്റെ ഭീക്ഷയെ ചെയ്യും. പിതാവിന്റെ വ്യോമത്തിൽ ജാതനായവൻ പിതാവിന്നു സമനായി ഭവിക്കും. തദ്വിധൻ ലഗ്നസ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ പിതാവ്നെക്കാൾ അധികനായി ഭവിക്കും.

സാ—പിതാവു ജനിച്ച കൂറിന്റെ ഏറ്റംരാശി പുത്രന്റെ ജനനലഗ്നമായി വന്നാലും പിതാവു ജനിച്ച കൂറിന്റെ അഷ്ടമാശിയുടെ അധിപൻ പുത്രന്റെ ജനനലഗ്നത്തിൽ നിന്നാലും ആ പുത്രൻ പിതാവിന്റെ ശേഷക്രിയ ചെയ്യാനിടവരുമെന്നു പറയണം. അപ്പൂൻ ജനിച്ച കൂറിന്റെ അഷ്ടമാധിപന്റെ അശപതി മകം മൂലം എന്നുള്ള നാലു ക്രിഷ്ണാണ്ടളിൽ ഒന്നിൽ ജനിച്ച പുത്രൻ തന്റെ പുത്രന്മാരോടുകൂടി വിധിപോലെ അപ്പൂന്റെ ശേഷക്രിയ ചെയ്യുമെന്നു പറയണം. അപ്പൂൻ ജനിച്ച കൂറിന്റെ പത്താംരാശി മകന്റെ ജനനലഗ്നമായാൽ ആ മകൻ അപ്പൂനോടു തുല്യനായിരിക്കും. അപ്പൂൻ ജനിച്ച

കൂറിന്റെ പത്താംരാശി മകന്റെ ലഗ്നമാകുകയും അതിന്റെ അധിപൻ ലഗ്നത്തിൽ നീളുകയും ചെയ്താൽ ആ പുത്രൻ അച്ഛനേക്കാൾ ഗുണവാനായി തീരും. ഇത് പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും ജാതകം നോക്കി ചിന്തിക്കേണ്ട ഫലമാണ്.

യസ്യ സ്വാൽ പിതൃജന്മതോടത്ര നവമോ ലാഭോ ദ്വിതീയോടഥവാ ചന്ദ്രാധിഷ്ഠിതരാശിരേഷു സതതം താതാനുവർത്തി ഭവേൽ

യസ്യ സ്വാൽ പിതൃജന്മം സ്വജനിഭാൽ ലഭേ ത്രികോണേടഥവാ ലഗ്നശാശ്രിതഭാൽ ലഭേത സകലം വിത്തം സ പിത്രജ്ജിതം. നവ

അ—യാവനൊരുത്തന്റെ ചന്ദ്രാധിഷ്ഠിതരാശി ഇവിടെ പിതൃജന്മത്തിൽനിന്ന് നവമോ ലാഭമോ ദ്വിതീയമോ ആയി ഭവിക്കുന്നു. ഇവൻ എല്ലാ സമയവും താതാനുവർത്തിയായി ഭവിക്കും. യാവനൊരുത്തന്റെ പിതൃജന്മം സ്വജനിഭത്തിൽനിന്ന് ലാഭത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ ലഗ്നശാശ്രിതഭത്തിൽനിന്നു ത്രികോണത്തിലോ ഭവിക്കുന്നുവോ അവൻ പിതാവിനാൽ ആജ്ജിതമായി സകലമായ വിത്തത്തെ ലഭിക്കും.

സാ—അച്ഛൻ ജനിച്ച കൂറിന്റെ ഒൻപതു പതിനൊന്ന് രാജ് ഈ കൂറുകളിൽ മകൻ ജനിച്ചാൽ അവൻ എപ്പോഴും അച്ഛനെ അനുസരിച്ചിരിക്കും. അച്ഛൻ ജനിച്ച കൂറിന്റെ പതിനൊന്നാംകൂറിലോ മകൻ ജനിച്ച കൂറിന്റെ നാഥൻ തന്റെ ജനനസമയത്ത് ഏതു രാശിയിൽ നില്ക്കുന്നുവോ ആ രാശിയുടെ അഞ്ചോ ഒൻപതോ അച്ഛന്റെ ചന്ദ്രലഗ്നമായി വന്നാൽ ആ പുത്രൻ അച്ഛൻ സന്തരിച്ചിട്ടുള്ള സകല സ്വത്തുക്കളും കിട്ടുമെന്നു പറയണം.

ലഗ്നനൂല്യാം പിതൃഗൃഹപതിഃ സ്വസ്വലഗ്നഗന്ധകേഷു
പ്രീതിം ക്ഷ്യാൽ പിതൃരിഹ തു ശുശ്രൂഷമാ ഭീക്ഷയാ ച
ലഗ്നാധീശോ നവമപതിനാഭാണനാവാ സമേതോ
ഭാഗ്യസ്ഥോ വാ യദി ജനകവദ്വൃത്തിവിദ്യാഭ്യപേതഃ. നവ

അ—ലഗ്നനൂക്കളിൽനിന്നു പിതൃഗൃഹപതി സ്വസ്വലഗ്നഗന്ധകേഷു ഏകിൽ ശുശ്രൂഷകൊണ്ടും ഭീക്ഷകൊണ്ടും ഇവിടെ പ്രീതിയെച്ചെയ്യും. ലഗ്നാധിപൻ നവമാതിയോടോ ഭാഗവിടോടോ സമേതനായോ അല്ലെങ്കിൽ ഭാഗ്യസ്ഥനഗതനായോ ലവകകളിൽ ജനകന്റെപ്പോലെ വൃത്തിവിദ്യാഭ്യപേതമായി ഭവിക്കും.

സാ—ലഗ്നത്തിന്റെ ഒൻപതാംഭാവധിപൻ അതിന്റെ പതിനൊന്നാംഭാവത്തിലും ചന്ദ്രന്റെ ഒൻപതാംഭാവധിപൻ അതിന്റെ പതിനൊന്നാംഭാവത്തിലും വന്നാൽ അച്ഛൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ശുശ്രൂഷകൊണ്ടും മരിച്ചാൽ ഭീക്ഷകൊണ്ടും അച്ഛനെ സന്തോഷിപ്പിക്കും. ലഗ്നാധിപൻ ആഭിക്യാനോടോ ഭാഗ്യാധിപനോടോ യോഗം വരികയോ ലഗ്നാധിപൻ ഒൻപതാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ മകൻ അച്ഛനെപ്പോലെ സദ്വൃത്തനും വിഭാഗനും മറ്റുമായിരിക്കുമെന്നു പറയണം.

ഭാഭതാ യഃ പിതൃജന്മരീഃഫപതിനക്ഷത്രേഷു ക്ഷ്യാൽ പിതൃർ-
ഭൂഃഖം ഭൂരഗമാദിഭിഃ സ സതതം വൈരി ഭവദൈവിഭേ
യദ്രീഃഫാധിപസംയുതഃ പലു പിതൃജ്ജനാധിപോ യസ്യ വാ
മിഃഫസ്ഥസ്ത ച താവുഭൗ പുനര്യുഗം നൂനം ലഭേതാം പിതൃഃ-ഇതി.

അ—യാവനൊരുത്തൻ പിതൃജന്മരീഃഫപതിനക്ഷത്രങ്ങളിൽ ഭാതനായി ഭവിക്കുന്നു; അവൻ എപ്പോഴും ഭൂരഗമാദികൾക്കൊണ്ടു പിതാവിനു ഭൂക്കത്തെ ചെയ്യും. വൈരിഭത്തിൽ ജാതനായാൽ വൈരിയായി ഭവിക്കും. പിതാവിന്റെ ജ്ഞാധിപൻ യദ്രീഃഫാധിപസംയുതനായോ അവൻ യാവനൊരുത്തൻ രീഃഫസ്ഥനായോ ഭവിക്കുന്നു. ആ രണ്ടുപേരും പിതാവിന്റെ ഗുണത്തെ വിശേഷമായും ലഭിക്കും.

സാ—അച്ഛൻ ജനിച്ച കൂറിന്റെ പന്ത്രണ്ടാംഭാവധിപൻ നക്ഷത്രത്രികോണങ്ങളിൽ ജനിച്ച പുത്രൻ ഭൂരയാത്രകൊണ്ടുംമാരും എപ്പോഴും അച്ഛനെ ഭൂവിപ്പിക്കും. അ

പുണ്യ ജനിച്ച കൂറിന്റെ ആരാധനയിലോ ആരാധനയുടെ അധിപന്റെ നാക്ഷത്രങ്ങളിലോ ജനിച്ച മകൻ അപ്പൻ ശത്രുവായിത്തീരും. അപ്പൻ ജനിച്ചകൂറിന്റെ അധിപതിയായ ഗുഹാ മകന്റെ പന്ത്രണ്ടാംഭാവധിപനോടുകൂടി നിന്നാലും അല്ലെങ്കിൽ പന്ത്രണ്ടാമത്തു നിന്നാലും ആ മകൻ അപ്പൻകൊണ്ടു കടങ്ങും വിട്ടേങ്ങതായിവരുമെന്നു പറയണം.

വാ - പുനരപി പിതൃവിഷയം കിഞ്ചിൽ ലക്ഷണമുച്യതേ.

അ-പിന്നെയും പിതൃവിഷയമായ ഒരു ലക്ഷണം വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ-ഇനിയും പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു ലക്ഷണംകൂടി പറയുന്നു.

ഭാവശ്വേനവമശ്വേന തദധിപോ വായം വ്യത്യേ ചാഷ്ടമേ
ഭാസൈവമിഹ സ്ഥിതിൻ സവിധേ താതസ്യ ഉത്യേ ഭേദാൽ
മാശ്വേ സ്യാന്മരണശ്രുതിർചിതനുഭേ സ്ഥാനം സ്ഥിതേ സന്നിധൗ
സത്സംഭവീകൃതസംയുക്തനവമഭേ നാഭാമടസ്യ ചാഭേതഥാ-ഇതി.

അ-നവമമായ ഭാവമോ തദധിപനോ ചരത്തിലും ഇവൻ വ്യയത്തിലും അഷ്ടമത്തിലും അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്രകാരം ഭാസയും ഭവിക്കുമെങ്കിൽ ഇവിടെ താതസ്ത്വം ഉത്ഭവിക്കുന്നതിനോടുകൂടിയും സവിധത്തിൽ സ്ഥിതി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായ ഭാവമോ തദധിപനോ ഭവിക്കുമെങ്കിൽ മാശ്വേയിൽ വെച്ചു മരണശ്രുതി ഭവിക്കും. നവമമായ ഭാവമോ തദധിപനോ സ്ഥിരത്തിലും അപ്രകാരം അകാരം സത്സംഭവീകൃതസംയുക്തമാകുമെന്നോ താതസ്ത്വം ഉത്ഭവിക്കുമെന്നോ സന്നിധിയിൽ സ്ഥാനം ഭവിക്കും.

സാ-ഒൻപതാംഭാവം ചരരാശിയാവുക, അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ അധിപൻ ചരരാശിയിൽ വരിക പന്ത്രണ്ടാംഭാവധിപനോ ആഭിത്യനോ പന്ത്രണ്ടിലോ എട്ടിലോ നില്ക്കുക, ഇങ്ങിനെ വന്നാൽ-തന്റെ അപ്പൻ മരിക്കുമെന്നോ തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടോ വാൻ സംഭവിക്കില്ലെന്നു പറയണം. ഒൻപതാംഭാവം ഉഭയരാശി ആവുക, അതിന്റെ അധിപൻ ഉഭയരാശിയിൽ നില്ക്കുക, ഒൻപതാംഭാവധിപനോ ആഭിത്യനോ പന്ത്രണ്ടിലോ അഷ്ടമയിലോ നില്ക്കുക ഇങ്ങിനെ വന്നാൽ വഴിമദ്ധ്യേവെച്ച് അപ്പൻ മരിച്ചു വൃത്താനം അറിവാൻ ഇടവരുമെന്നു പറയണം. ഒൻപതാംഭാവവും സ്ഥിരരാശിയാവുക, അതിന്റെ അധിപൻ സ്ഥിരരാശിയിൽ നില്ക്കുക, ഒൻപതാംഭാവത്തിൽ ശുഭഗുണങ്ങളുടേയും അതിന്റെ അധിപന്റെയും യോഗാദൃഷ്ടികളുണ്ടാവുക, ഒൻപതാംഭാവധിപനും ആഭിത്യനും അതുപോലെ ശുഭഗുണയോഗാദൃഷ്ടികൾ വരിക ഇങ്ങിനെയുണ്ടായാൽ അപ്പന്റെ മരണസമയം അടുത്തിരുന്ന് വേണ്ടതെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു പറയണം. ഇങ്ങിനെ പിതൃവിഷയമായ ലക്ഷണം അവസാനിച്ചു.

കാലേടസ്തിൻ വാസഭൂമേമേ ഗൃഹഭോഷോടസ്തി ചാ ന വാ

ഇതി പ്രശ്നേ കൃതേ വക്ത്രം ലക്ഷണം കിമപീത്യതേ. സവ

അ-ഈ കാലത്തിൽ എന്റെ വാസഭൂമിക്ക് ഗൃഹഭോഷം ഭവിക്കുന്നുവോ ഇല്ലയോ എന്നു പ്രശ്നം കൃതമായിരിക്കുമ്പോൾ വചിച്ചാനായി ഒരു ലക്ഷണം ഇതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ-ഇപ്പോൾ ഞാൻ താമസിച്ചുവരുന്ന ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ച വല്ല ഭോഷവും ഉണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ പറയേണ്ടതായ ഒരു ലക്ഷണം ഇവിടെ പറയുന്നു.

അകലാ യദി നാമാദൗ ഭൂമേർല്ലഗന്തു മേഷഭം

ആദവാ ഇചശാഃ പശ്വാഭീത്തോഃ കർക്കടാഭതഃ

ഉടാ ഉണനാഃ പശ്വാഭേതലാ ഏനവാ അളീ

ചെപ്പാചശാ ഓമളാഃ പശ്വാഭോതനാ ഔരണാ ത്സഹഃ. നാൻ

അ-നാമാദിയിൽ അകലങ്ങൾ ഭവിക്കുമെങ്കിൽ ഭൂമിയുടെലഗ്നം മേഷഭമാകുന്നു. ആദവങ്ങളാകുന്ന എങ്കിൽ വൃഷഭമാകുന്നു. ഇചശങ്ങൾ ആകുന്ന എങ്കിൽ മിഥുനമാകുന്നു. ഈ ഞതുങ്ങൾ കർക്കടാഭയമാകുന്നു. ഉടറങ്ങൾ സിംഹമായ ഭവിക്കും. ഉണനാങ്ങൾ

കുന്നിയാകുന്നു. ഏതലങ്ങൾ തുലാമാകുന്നു. ഏതവങ്ങൾ അളിയാകുന്നു. ഐവഴങ്ങൾ ധനുസ്സാകുന്നു. കാമളങ്ങൾ മകരമാകുന്നു. കായറങ്ങൾ കുംഭമാകുന്നു. ഒരണങ്ങൾ തപശ്ചമാകുന്നു.

സാ—ആ പറമ്പിന്റെ നാമത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരംകൊണ്ട് വേണം ഭൂമിയുടെ ലഗ്നത്തെ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു്.

അ, ക, ല ഈ മൂന്നക്ഷരങ്ങളെക്കൊണ്ട് മേടത്തേയും, അ, ങ, വ ഈ അക്ഷരങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഇടവത്തേയും, ഇ, ച, ട ഈ അക്ഷരങ്ങളെക്കൊണ്ട് മിഥുനത്തേയും, ഈ, ഞ, ങ്ങ, ഈ അക്ഷരങ്ങളെക്കൊണ്ട് കർക്കടകത്തേയും, ഉ, ട, റ ഈ അക്ഷരങ്ങളെക്കൊണ്ട് ചിങ്ങത്തേയും, ഉ, ണ, ന ഈ അക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ട് കന്നിയേയും, ഏ, ത, ല ഈ അക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ട് തുലാത്തേയും, ഏ, ന, വ ഈ അക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ട് വൃശ്ചികത്തേയും, ഐ, പ, ട ഈ അക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ട് ധനുസ്സിനേയും, കാ, മ; ഈ അക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ട് മകരത്തേയും, കാ, യ, റ ഈ അക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ട് കുംഭത്തേയും, ഒ, ര, ന ഈ അക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ട് മീനത്തേയും ധരിക്കണം. പറമ്പിന്റെ പേരിന്റെ ആദ്യക്ഷരം മേൽപ്രകാരം അറിഞ്ഞ് ആ ഭൂമിയുടെ ലഗ്നത്തെ നിശ്ചയിക്കണം.

ലഗ്നത്രികോണേ ഗുരുമത്ര ലഗ്നേ

ചരേ ഗുരുസ്തുഭയരാശിസംസ്ഥഃ

ഭവേദ വിഭഗ്നേ ചരഗഃ സുരേന്ദ്രാ

സ്ഥിരേ തു ലഗ്നസ തു ലഗ്ന ഏവ.

൭൦

അ—ഗുരു ലഗ്നത്രികോണത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു. ഇവിടെ ലഗ്ന ചരമായിരിക്കുമ്പോൾ ഗുരു ഉഭയരാശിസംസ്ഥനായി ഭവിക്കും. വിഭഗ്നം ഭവേദമായിരിക്കുമ്പോൾ സുരേന്ദ്രൻ ചരഗനായി ഭവിക്കും. ലഗ്നസ്ഥിരാമായിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ ലഗ്നത്തിൽ തന്നെ ഭവിക്കും.

സാ—മുൻപറഞ്ഞ രീതി അനുസരിച്ച് പറമ്പിന്റെ ലഗ്നം അറിയുമല്ലോ. പിന്നീട് വ്യാഴത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെ നിശ്ചയിക്കേണ്ട ക്രമത്തെയാണ് ഇവിടെ പറയുന്നത്.

വ്യാഴം എന്നും ലഗ്നത്തിലോ അഞ്ചിലോ ഒൻപതിലോ തന്നെയാണ് വീക്ഷിക്കുന്നത്. ഈ മൂന്ന രാശികളിൽ ഒന്ന ചരവും, ഒന്ന സ്ഥിരവും, ഒന്ന് ഉഭയവും ആയിരിക്കുമല്ലോ. ഇതുകളിൽ ഏവിടെയാണ് വീക്ഷിക്കുന്നത് അറിയാനുള്ള ക്രമത്തെ പറയുന്നു.

ഭൂമിയുടെ ലഗ്നം ചരരാശിയായാൽ ഒൻപതാമത്തെ രാശിയിലാണ് വ്യാഴം വീക്ഷിക്കുന്നത്. അതു് ഉഭയമാണ്. ഭവേദരാശി ലഗ്നമായാൽ അഞ്ചാമത്തെ രാശിയിലാണ് വ്യാഴം വീക്ഷിക്കുന്നത്. അതു ചരരാശിയാണ്. സ്ഥിരരാശി ലഗ്നമായാൽ ആ ലഗ്നരാശിയിൽതന്നെയാണ് വ്യാഴത്തിന്റെ സ്ഥിതി. ഇങ്ങിനെ പറമ്പിന്റെ ലഗ്നത്തെയും വ്യാഴത്തിന്റെ സ്ഥിതിയേയും അറിയണം.

അവകഹ്സാദികവിധിനാ വിജ്ഞാതവ്യം ഹി ജന്മനക്ഷത്രം

നക്ഷത്രേ വിജ്ഞാതേ വിജ്ഞയാ സ്ഥിതിരനേന ചന്ദ്രമസഃ.

അ—അവകഹ്സാദികവിധികൊണ്ട് ജന്മനക്ഷത്രം വിജ്ഞാതവ്യമാകുന്നു. നക്ഷത്രം വിജ്ഞാതമായിരിക്കുമ്പോൾ ഇതുകൊണ്ട് ചന്ദ്രന്റെ സ്ഥിതി വിജ്ഞേയമാകുന്നു.

സഭ—“അവകഹ്സാൻ മടപരതാൻ” എന്നാലിയായ പദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഭൂമിയുടെ നക്ഷത്രത്തെ അറിയണം. നക്ഷത്രത്തെ അറിഞ്ഞ് ചന്ദ്രന്റെ സ്ഥിതി ഇന്ന രാശിയിലാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളണം. നക്ഷത്രത്തെ അറിയാനുള്ള അവകഹ്സാദിയായ പദ്യങ്ങൾ ഇതിന്റെ പരിശിഷ്ടഭാഗത്തിൽ ചേർക്കുന്നതാണ്.

ചന്ദ്രാശ്രിതേ ചേശൂനി ലഗ്നഭേ വാ

തയോർഭവയാവാഷ്ഠമയോശ്ച പാപാഃ

സ്ഥിതാ യദാസ്മിൻ സമയേ മൃതിഃ സ്യാ-
ത്തദാസിനാം ഗോനരപൂർവ്വകാണാം.

൭൨

അ—ചന്ദ്രാത്രിതമായ വേഗത്തിലോ ലഗ്നത്തിലോ ആ രണ്ടുകൂടേയും അപ്പോ-
ലിനിലോ പാപന്മാർ എപ്പോൾ സമീപമാരായി വരികുന്നു. അപ്പോൾ തദാസിനികളാ-
യ ഗോനരപൂർവ്വകന്മാർ മൃതി ഭവിക്കും.

സാ—ഭൂമിയുടെ ലഗ്നരാശിയിലോ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിലോ ആ രണ്ടു ല-
ഗ്നങ്ങളുടേയും അപ്പോലിനികളിലോ ചാരവശാൽ പാപന്മാർ എന്തൊരു സമയം വരുന്ന
വോ ആ കാലത്തു് അവിടെ താമസിക്കുന്ന മനുഷ്യക്കും ചന്ദ്രനേതലായ നാല്ക്കാലികൾ
ക്കും മറ്റും മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം.

ലഗ്നാൽ പഞ്ചമഭേദമവാ നവമഭേ യദാ ശശാങ്കാൽ സുതേ
ധമേ വാ ധിഷണപ്രവേശസമയേ തദാസി ഗഭഭാത്വച
ധർമ്മപത്യാശാശിഭേദവശതഃ സ്രീണാം ഗമാം വാ മഹി-
ഷ്യാദീനാമവാ സദാ സ്ഥിതിജ്ഞാം ഗർഭഗ്രഹസ്തൽക്ഷിതൈഃ.

അ—ലഗ്നത്തിൽനിന്നു പഞ്ചമഭേദത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ നവമഭേദത്തിലോ ശശാങ്ക-
നിൽനിന്നു സുതകലോ ധർമ്മത്തിലോ ധിഷണപ്രവേശസമയം സത്താമിരിക്കുമ്പോൾ ത-
ദാസിഗഭഭാത്വച ഭവിക്കും. ഗർഭാപത്യാശാശിഭേദവശം ചാലുവായി ഭവിക്കുന്നതി-
യിൽ എല്ലാപ്പോഴും സ്ഥിതിപ്പെട്ടുകൂടായ സ്ത്രീകൾക്കോ മറ്റാക്കൾക്കോ മരിക്കുവാനോ മരിക്കുകയോ
ഗർഭഗ്രഹം വാചുമാകുന്നു.

സാ—ഭൂമിയുടെ ലഗ്നരാശിയിൽനിന്നോ ചന്ദ്രരാശിയിൽനിന്നോ അന്ധിയിലോ
ഒൻപതിലോ വ്യാഴം സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലം അവിടെ താമസിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്കോ ചന്ദ്ര-
ക്കൾക്കോ എന്തമയ്യോ ആട്ടിനോ ഗർഭാപത്തിയുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. അവിടെ വ്യാ-
ഴം നില്ക്കുന്നതു് മേടത്തിലാണെന്നിട്ട് ആട്ടിനാണെന്നും ഇടവമാണെന്നാൽ ചന്ദ്രനാണെന്നും
മിഥുനമാണെന്നിട്ട് സ്ത്രീകൾക്കാണെന്നും ഇങ്ങനെ മേടാശ്വതിയെന്നു പറഞ്ഞു
കൊള്ളണം.

അരിഭവനേ സഹജേ വാ ബ്രഹ്മതാം പടത്യേ സ്ഥിതേ കലഹഃ
നൃപപീഡാ നിയനഗത ലഗ്നനൂത്യാം വധോ വൃന്തഗേ—ഇതി

അ—ബ്രഹ്മത്തുകൂടെ പതി ലഗ്നനൂത്യാൽനിന്നു് അരിഭവനത്തിലോ സഹജ-
ത്തിലോ സ്ഥിതനായിരിക്കുമ്പോൾ കലഹം വാചുമാകുന്നു. ലഗ്നനൂത്യാൽനിന്നു നി-
ധനഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ നൃപപീഡ വാചുമാകുന്നു. വൃന്തഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ വധം
വാചുമാകുന്നു.

സാ—ലഗ്നത്തിന്റെയോ ചന്ദ്രന്റെയോ ബുധിയിലോ മൂന്നിലോ വ്യാഴം നിന്നാൽ
അവിടെ താമസിക്കുന്നവർ തമ്മിൽ കലഹമുണ്ടാകും. അപ്പോഴെങ്കിൽ നിന്നാൽ രാജകോ-
പമുണ്ടാകും. ചന്ദ്രനോടൊത്തായി നിന്നാൽ മരണം സംഭവിക്കും. ഇങ്ങനെ ഭൂമിയു-
ടെ ഗുണഭോക്തൃസംബന്ധമായ ഗുണഭോക്തൃവിചാരം കഴിഞ്ഞു.

അധിപത്യം ഭവേൽ കിം മേ ന വേതി യദി പൃച്ഛതി

പ്രഭുനാം കലജഃ കശ്മിൽ തം വക്തും ലക്ഷ്യ കഥ്യതേ.

൭൩

അ—പ്രഭുക്കളുടെ കലജനായ ഒരത്തൻ എനിക്കു് അധിപത്യം ഭവിക്കുമോ ഇല്ല-
യോ എന്ന് ചുല്ലിക്കുന്നു എന്നിൽ അവനോടു വചിച്ചാനായി ലക്ഷ്യം കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—എനിക്കു തറവാട്ടിൽ മൂപ്പകിട്ടുമോ എന്ന് ഒരാൾ ചോദിച്ചാൽ അതിനെ
ക്കുറിച്ച് സമാധാനം പറയേണ്ട രീതി താഴെ കാണിക്കുന്നു.

സൂര്യന്ദ്രപാദചിഹ്നകർമ്മപതയസ്തേ യേഷു ഭേദേ സ്ഥിതാ-
സ്തേഷ്വാഭ്യംശകപാസ്തദംഭവേഗാ ലഗ്നത്രികോണേടമവാ

22

ത്തിന്റെ പകുതി ഉത്രാടം അഭിജിതം തിരുവോണം ഈ നക്ഷത്രങ്ങൾ വരണപദത്തിലും അവിട്ടം ചതയം പുതന്താതി ഉത്രിട്ടാതിയുടെ ആദ്യഭാഗം പകുതി വായുപദത്തിലും ഉത്രിട്ടാതിയുടെ ഒടുവിലത്തെ പകുതി രേവതി അശ്വതി ഭരണി ഈ നക്ഷത്രങ്ങൾ ക്വേരപദത്തിലും ഇങ്ങനെയാണ് നക്ഷത്രങ്ങൾ ശക്രാദികളുടെ പദങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഈ സ്ഥിതിയനുസരിച്ചു കഴിഞ്ഞശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞ നക്ഷത്രങ്ങളെ അറിഞ്ഞ് ഫലം ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

നക്ഷത്രൈഃ കാലചക്രസ്ഥയോഗിന്യാ മുതൂനാ തഥാ
സംപ്രദായാന്തരോക്താനി കഥ്യന്തേ ലക്ഷണാസൃഥ. ൭൯

അ—അനന്തരം കാലചക്രസ്ഥങ്ങളായ നക്ഷത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടും യോഗിനിയെ കൊണ്ടും ഇപ്രകാരം മുതൂവിനെക്കൊണ്ടും സംപ്രദായാന്തരോക്തങ്ങളായ ലക്ഷണങ്ങൾ കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—കാലചക്രത്തിലുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടും യോഗിനിയെക്കൊണ്ടും ചില ലക്ഷണങ്ങൾ ഇനി പറയാൻപോകുന്നു.

ചതുരശ്രത്രികം കർച്ചാദന്തർമദ്ധ്യേ ബഹിഃ ക്രമാൽ
ദണ്ഡാംശ്ച ചതുരസ്തൂട്ടികേണഗാശ്ചക്രസിദ്ധയേ. ൮൦

അ—ചക്രസിലിക്കായി അന്തർഭാഗത്തിലും ബഹിർഭാഗത്തിലും ക്രമേണ ചതുരശ്രത്രികത്തെയും തട്ടികകോണുഗങ്ങളായി നാലു ഗണ്ഡങ്ങളേയും ചെയ്യണം.

സാ—ഉള്ളിലും മദ്ധ്യേയും പുറത്തുമായി ചതുരശ്രരൂപങ്ങളായി മൂന്നു രേഖകളെ വരയ്ക്കണം. മദ്ധ്യേ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറായും തെക്കുവടക്കായും രണ്ടു ദണ്ഡരേഖകളേയും ഈശാനകോണുമുതൽ നിത്യതികോണുവരെയും അഗ്നികോണുമുതൽ വായുകോണുവരെയും രണ്ടു ദണ്ഡരേഖകളേയും വരയ്ക്കണം. ഇതാണ് കാലചക്രമെന്നു പറയുന്നത്.

ദണ്ഡാനാം പ്രത്യേകം ചതുരശ്രസമാഗമേഷു മദ്ധ്യേ ച
അഭിജിദ്യുക്താസ്താരാഃ സ്ഥാപ്യാഃ സ്യുഃ സപ്ത സപ്ത ഗണനായ.

അ—ദണ്ഡങ്ങളുടെ പ്രത്യേകം ഉള്ള ചതുരശ്രസമാഗമങ്ങളിലും മദ്ധ്യത്തിലും അഭിജിദ്യുക്തകളായ ഏഴേഴു താരകൾ ഗണനത്തിനായി സ്ഥാപ്യമാകുന്നു.

സാ—മേൽപറഞ്ഞ കാലചക്രത്തിൽ ദണ്ഡരേഖകളും ചതുരശ്രരേഖകളും തമ്മിൽചേരുന്ന സ്ഥാനത്തും ദണ്ഡങ്ങൾ നാലുംകൂടി ചേരുന്ന മദ്ധ്യഭാഗത്തുംകൂടി ഏഴേഴു നക്ഷത്രങ്ങളെ കല്പിക്കണം. നക്ഷത്രങ്ങളെ കല്പിക്കേണ്ട രീതി ക്രമേണ പറയപ്പെടും.

ദണ്ഡാഗ്രാദാമദ്ധ്യം നിർഗത്യ തതോടന്തികസ്ഥദണ്ഡേന
ഏവം പുനഃ പ്രവേശോ നിഗ്ഗമനം പ്രോക്തവച്ച ഗണനമിഹ.

അ—ദണ്ഡാഗ്രത്തിൽനിന്നു മദ്ധ്യംവരെ പ്രവേശിച്ച് പിന്നെ അന്തികദണ്ഡത്തുടെ നിഗ്ഗമിച്ച് ഇങ്ങിനെ പിന്നെയും പ്രവേശവും നിഗ്ഗമനവും ഭവിക്കുന്നു. ഇവിടെ പ്രോക്തംപോലെ ഗണനം കർത്തവ്യമാകുന്നു.

സാ—കാലചക്രത്തിൽ നാലു ദണ്ഡങ്ങളാണല്ലോ ഉള്ളത്. അവയിൽ ഒരു ദണ്ഡത്തിന്റെ അഗ്രത്തുകൂടി മദ്ധ്യംവരെ വന്നിട്ട് പിന്നീട് അതിനടുത്ത ദണ്ഡംവഴിയായി വെളിയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടണം. അപ്പോൾ ദണ്ഡങ്ങളുടെയും ചതുരശ്രരേഖകളുടെയും സംയോഗസ്ഥാനമായ ഏഴു സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏഴു നക്ഷത്രങ്ങളെയും കല്പിക്കണം. പിന്നീട് അതിനടുത്ത ദണ്ഡത്തിന്റെ അഗ്രത്തുകൂടി മദ്ധ്യംവരെ ചെന്നിട്ട് അതിനടുത്ത ദണ്ഡത്തിൽകൂടി വെളിയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടും. ഇങ്ങനെതന്നെ ക്രമേണ പ്രവേശവും നിഗ്ഗമനവും നിശ്ചയിച്ചു നക്ഷത്രങ്ങളെ കല്പിച്ചുകൊള്ളണം.

പ്രാഗ്ഭണ്ഡാഗ്രാഭയസ്താദിനകരഗതഭാദ്
 ഗണ്യമാപ്രശ്നതാരം
 പ്രാണോടത്ര പ്രഷ്ടതാരാൽ പുനരിതി ഗണിതേ
 ദക്ഷിണേനാത്ര ദേഹഃ
 വാമം ശർവ്വസുകോണാലുതഭജ ഉഡുനോ
 ഗണ്യതാം പ്രാഗപദത്ര
 സ്ഥാനം മുത്യാസ്രയേടസ്മിൻ സ്ഥിതവതീ മൺ
 പ്രഷ്ടമേകത്ര ദണ്ഡേ.

൮൩

അ—പ്രാഗ്ഭണ്ഡാഗ്രം തുടങ്ങി കീഴ്പ്പോട്ടു ദിനകരഗതഭം തുടങ്ങി പ്രശ്നതാരംവരെ വലത്തുഭാഗം ഗണ്യമാകുന്നു. ഇതു പ്രാണനായി ഭവിക്കും. പിന്നെ പ്രഷ്ടതാരം തുടങ്ങി ഇപ്രകാരം ഗണിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ ദേഹമായി ഭവിക്കും. ശവന്റെ കോണത്തിൽ നിന്നുതുടങ്ങി വാമമായിട്ടു ഇതുകൊണ്ടു ഉഡുവിങ്കൽനിന്നു മുൻപിലത്തെ പ്പോലെ ഗണിക്കപ്പെടണം. ഇവിടെ മുതുവിന്റെ സ്ഥാനമാകുന്നു. ഈ മൂന്നും ഒരു ദണ്ഡത്തിൽ സ്ഥിതമായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രഷ്ടാവിനു മരണം ഭവിക്കുമെന്നു വാച്യമാകുന്നു.

സാ—മേൽപറഞ്ഞ കാലചക്രത്തിന്റെ കീഴക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള ദണ്ഡരേഖയുടെ കീഴക്കെ സംയോഗസ്ഥാനത്തു പ്രശ്നസമയം ആദിത്യൻ നില്ക്കുന്ന നാളിനെ കല്പിച്ചു അതു മുതൽ ക്രമേണ കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറഞ്ഞ ക്രമമനുസരിച്ചു മദ്ധ്യംവരെയും പിന്നീട് അരികുത്ത ദണ്ഡത്തിൽക്കൂടി വെളിക്കോട്ടും ഇങ്ങനെ വലത്തുവശമായി പ്രശ്നനക്ഷത്രംവരെ എണ്ണണം. പ്രശ്നനക്ഷത്രത്തിന്റെ സ്ഥാനം പ്രാണൻ എന്നു കല്പിക്കണം.

പിന്നീട് പ്രഷ്ടാവിന്റെ ജനനനക്ഷത്രം മുതൽ കീഴക്കേ ദണ്ഡാഗ്രം തുടങ്ങി മേലുറഞ്ഞ ന്യായമനുസരിച്ചുതന്നെ വലത്തുവശമായി ഓരോ നക്ഷത്രങ്ങളെ ഓരോ സംയോഗസ്ഥാനങ്ങളിലായി സങ്കല്പിച്ചു ഗണിക്കുമ്പോൾ പ്രശ്നനക്ഷത്രം ഏവിടെ വന്നുവോ അവിടെ ദേഹമെന്നു കല്പിച്ചുകൊള്ളണം. പിന്നീട് ഈശകോണമുതൽ ഇടത്തുവശമായി കാർത്തിക മുതലായ നക്ഷത്രങ്ങളെ മദ്ധ്യംവരെയും പിന്നെ വെളിയ ലേക്കും ഇങ്ങനെ ക്രമേണ കല്പിക്കുമ്പോൾ പ്രശ്നനക്ഷത്രം വരുന്ന സ്ഥാനം മുതുവിന്റെ സ്ഥാനമാണെന്ന് അറിയണം. ഇവിടെ പറയപ്പെട്ട പ്രാണനും ദേഹവും മുതുവും ഒരു ദണ്ഡത്തിൽ വരുന്നു എങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിനു മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം.

ദണ്ഡേക്യം യദി തത്ര മുതുവപുഷോ രഗ്വുലിദൈവ്യാദികം
 മുർച്ഛാലസ്യകൃദേകദണ്ഡവസതിർമുത്യാശ്വ ജീവസ്യ ച
 പ്രാഗാദ്യഗ്നിഭൂപൂർവകേ ച ഗണനേ പൂർ്വാപമാദന്യതോ
 ദണ്ഡേക്യം ഗുളികാക്കഭാത്ജനനോഡുനാം വിദദ്ധ്യാൽമുതിം. ൮൪

അ—അവിടെ മുതുവപുസ്സുകൾക്ക് ദണ്ഡേക്യം ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ രഗ്വുലിദൈവ്യാദികം വാച്യമാകുന്നു. മുതുവിന്റെയും ജീവന്റെയും ഏകദണ്ഡവസതി മുർച്ഛാലസ്യകൃത്തായി ഭവിക്കും. പ്രാഗാദ്യഗ്നിഭൂപൂർവകമായ ഗണനത്തിൽ ഗുളികാക്കഭാത്ജനനോഡുക്കൾക്കു പൂർവാപത്തിൽനിന്ന് അന്യത്തിലെ ദണ്ഡേക്യം മുതിയെ വിധാനം ചെയ്യുന്നു.

സാ—കഴിഞ്ഞ പദ്യപ്രകാരം സിദ്ധിച്ച മുതുവും ദേഹവും ഒരു ദണ്ഡത്തിലായാൽ രോഗം വളർച്ച അധികനാൾ കിടക്കേണ്ടിവരുമെന്നു പറയണം. മുതുവും പ്രാണനും ഒരു ദണ്ഡത്തിലാണെങ്കിൽ ബോധക്കേട് ക്ഷീണം മുതലായവ ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. പിന്നീട് കീഴക്കേ ദണ്ഡാഗ്രം തുടങ്ങി കാർത്തികനക്ഷത്രംമുതൽ വലത്തുഭാഗത്തു കൂടെ എണ്ണിയാൽ ഗുളികൻ നില്ക്കുന്ന നാൾവരെയും ആദിത്യൻ നില്ക്കുന്ന നാൾവരെയും

പ്രാജ്ഞാവിന്റെ ജനനക്ഷത്രംവരെയും എണ്ണി ആ മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളെയും കാണുവാനുണ്ടാകും. ഈ മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളും കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള ഭാഗങ്ങളായിട്ടു മറ്റൊരുകിലും ഒരു ഭാഗത്തുവെക്കുവാനാൽ പ്രാജ്ഞാവിന് മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം.

യോഗിനുകുലോദ്ധവ്യ പൃച്ഛദ്യുദ്ധ്യ യദ്യേകത്രഗം തത്രായം
പ്രച്ഛദ്യുദ്ധ്യമിഹൈകഭണ്ഡഗമിദം സംബന്ധിതൃപ്രദം
പ്രാഗ്ഭണ്ഡഗ്രകൃശാനഭാദികമധഃ സംഗണ്യതാം ദക്ഷിണം
ചക്രോടസ്മിൻ പലു യോഗിനീ ച ചരതി പ്രോക്തക്രമാൽ പ്രത്യഹം.

അ—യോഗിനിയും അങ്കുരോദ്ധവ്യവും പൃച്ഛദ്യുദ്ധ്യവുമാകുന്ന ആ ത്രയം ഏകത്രഗമായി ഭവിക്കുമെങ്കിൽ പ്രാജ്ഞാവിന് മൃത്യു ഭവിക്കും. ഇവിടെ ഇത് ഏകഭണ്ഡഗമായാൽ സംബന്ധിതൃപ്രദമായി ഭവിക്കും. പ്രാഗ്ഭണ്ഡഗ്രകൃശാനഭാദികമാകുമ്പോൾ അധഃസംഗത്തിൽ ദക്ഷിണമായിട്ടു സംഗണിക്കപ്പെടണം. ഈ ചക്രത്തിൽതന്നെ പ്രോക്തക്രമത്തെ ആശ്രയിച്ച് അഹസ്സതോരം യോഗിനിയും ചരിക്കുന്നു.

സാ—ഈ കാലചക്രത്തിൽതന്നെ കിഴക്കെ ഭാഗത്തുവെക്കു മേലുവെക്കു ക്രമത്തിൽ വലത്തുവശം എണ്ണിയാൽ രണ്ടാം ഭാഗത്തുവെക്കു നാലാം പ്രാജ്ഞാവിന്റെ ജനനക്ഷത്രവും യോഗിനിയും ഒരു സ്ഥാനത്തുവന്നാൽ പ്രാജ്ഞാവിന് മരിക്കുമെന്നു പറയണം. പക്ഷെ ഇവ മൂന്നും ഒരു ഭാഗത്തുവെക്കു പ്രാജ്ഞാവിനെ സംബന്ധിച്ചാൽ ആകെക്കിലും മരണം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. യോഗിനി ഈ കാലചക്രത്തിൽ വെക്കുമ്പോൾ സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യോഗിനിയുടെ സഞ്ചാരക്രമം ഇവിടെത്തന്നെ പറയപ്പെടുന്നു.

അങ്കാരായുഷ്യാച്ഛമന്ദശശിഷ്യ പ്രാച്യദിദിക്കുദിതാ
ഗതപാഷ്ടാസു ദിശാസു സായമുദയസ്ഥാനം പുനശ്ച വ്രജേൽ
മദ്ധ്യം സോമഭാഗമഭണ്ഡതഃ പുനരതോ ഭണ്ഡഭയം വാമതഃ
തൃക്കപാനേന ബഹിർവ്രജേൽ പ്രഥമയാമേതദഗതിസ്തപിദശീ.

അ—യോഗിനി അങ്കാരായുഷ്യാച്ഛമന്ദശശികളിൽ പ്രാച്യദിദിക്കുകളിൽ ഉദിതമായി ഉദിക്കുകയും ഗമിച്ചിട്ടു പിന്നെ സന്ധ്യാസമയത്തിൽ ഉദയസ്ഥാനത്തെ വ്രജിക്കുകയും ചെയ്യും. സോമഭാഗമഭണ്ഡത്തിൽനിന്നു മദ്ധ്യത്തെ ഗമിച്ചു പിന്നെ ഇതിൽനിന്നു വാമത്തിൽ ഭണ്ഡഭയത്തെ തൃക്കപാനേന ബഹിർഭാഗത്തെ വ്രജിക്കും. പ്രഥമയാമത്തിൽ രാഗതി ഇരട്ടിയാകുന്നു.

അ—ഞായരാശ്ച കിഴക്കും തിരുളാശ്ച വടക്കും ചൊവ്വാശ്ച അഗ്നിഭാഗത്തിലും ബുധനാശ്ച നിരൂതിഭാഗത്തിലും വ്യാഴാശ്ച തെക്കും വെള്ളിയാശ്ച പടിഞ്ഞാറും ശനിയാശ്ച വായുഭാഗത്തിലും ആണ് യോഗിനി ഉദിക്കുന്നത്. മുപ്പതുനാഴികകൊണ്ട് ഉദിക്കുകയും സഞ്ചരിച്ച് വീണ്ടും ഉദയസ്ഥാനത്തുതന്നെ ചേരും. ഏതൊരു ഭാഗത്തുവെക്കു അഗ്രഭാഗത്തു ഉദിക്കുന്നു ആ ഭാഗത്തുവെക്കു മദ്ധ്യഭാഗത്തിൽ എത്തി പിന്നെ ഇടത്തുവശമുള്ള രണ്ടു ഭാഗങ്ങളെയെവിട്ടു മൂന്നാമത്തെ ഭാഗത്തുവെക്കു പുറത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രവേശനത്തിനും നിർഗമനത്തിനും ഉള്ള കാലം പകലിന്റെ ഏഴിലൊരു ഭാഗമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയാണ് യോഗിനിയുടെ സഞ്ചാരക്രമം.

തസ്യാനന്ധ്യതോടപ ഭണ്ഡയുഗമം വാമേന ഹിതേപതമേ-
ണോല്പം യാതി പുനഃ പുനർഗൃതിമിതി സ്വാദന്യയാമേഷപപി
യാമർതപംശവിനാഡികാനഗസുഗീർജ്ജ്ഞയസ്സുകാലോ ഗതേർ-
വാഹ്യാന്തർവൃതിമദ്ധ്യമാംഗണദളേഷപായാനനിർത്യാണയോഃ.

അ—അതിൽനിന്നു മദ്ധ്യത്തെ ഗമിച്ചു അനന്തരം ഇതരത്തിൽ നിന്നു വാമത്തുവെക്കു ഭണ്ഡയുഗമത്തെ തൃക്കിച്ച് ഇതരത്തുവെക്കു ഉപലഭാഗത്തെ യാനംചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ പിന്നെയും പിന്നെയും അന്യയാമങ്ങളിലും ഗതി ഭവിക്കും. യാമർതപംശവിനാഡികാനഗ

സുഗീത് എന്ന യാതൊന്നു ജ്ഞേയമാകുന്നു. ബാഹ്യാന്തർവൃതി മദ്ധ്യമാംഗങ്ങളെങ്ങി
ലെ ആയാനന്തിയാണങ്ങൾക്ക് അത് ഗതിയുടെ കാലമെന്ന് ജ്ഞേയമാകുന്നു

സാ—യോഗിനി മുഖ്യ പുറത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ട ഭണ്ഡിക്രൂടി തന്നെ മദ്ധ്യംവരെ
ചെന്ന് എടുത്തുവരും രണ്ടാഭണ്ഡങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് മൂന്നാമത്തെ ഭണ്ഡംവഴി പുറത്തേക്കു
പുറപ്പെടും. ഇങ്ങിനെ രണ്ടാമത്തെ യാമമായ മൂന്നേമുക്കാൽ നാഴികകൊണ്ട് ആ ഗതി
അവസാനിക്കും. മൂന്നാമത്തെ യാമത്തിലും യോഗിനിയുടെ സഞ്ചാരം ഇപ്രകാരം തന്നെ
ഒരു യാമകാലത്തിന്റെ ആയിലാരുഭാഗം മുപ്പത്തിയുഴ വിനാഴികയും മുപ്പത്തിയുഴ ഗുവ
ക്ഷുമാവാം. ഭണ്ഡങ്ങളുടേയും ചതുരന്ത്രരേഖകളുടേയും സംയോഗസ്ഥാനത്തു നിന്ന്
മറ്റൊരു സംയോഗസ്ഥാനത്തു ചെല്ലുന്നതിന് ഇത്രയും സമയം വേണം. കാലചക്രത്തിൽ
അകത്തുള്ള ചതുരന്ത്രരേഖയുടെ ഉള്ളിലു് അകത്തായും അതിന്റെ വെളിയിലുള്ള ആവൃ
തികൾ നാലു വിഗ്രഹങ്ങളായും അതിന്റെ വെളിയിലെ ആവൃതി ബാഹ്യാഭാഗമായാ
സങ്കല്പിച്ച് പ്രഷ്ഠാവിന്റെ വാസഗ്രാമത്തിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ മുപ്പത്തിയുഴ വിനാഴികകൊ
ണ്ട് യോഗിനിയുടെ ഓരോരോ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കുള്ള സഞ്ചാരത്തെയും മൂന്നേമുക്കാൽ നാഴി
കകൊണ്ട് മുൻപേ പറഞ്ഞവണ്ണം അകത്തുനിന്നും മദ്ധ്യഭാഗത്തുവന്ന് ഇടതുവശം രണ്ടു
രേഖകളെ വിട്ട് മൂന്നാമത്തെ രേഖകൾവഴി വെളിയിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങനെ
പ്രഷ്ഠഗ്രാമത്തിലുള്ള യോഗിനിയുടെ സഞ്ചാരക്രമത്തെയും അറിയണം.

വാ—അത്രേം ഗണിതം.

അ—ഇവിടെ ഈ ഗണിതം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—യോഗിനിയുടെ സഞ്ചാരക്രമം അറിയാനുള്ള ഗണിതഭാഗം ഇവിടെ കാ
ണിക്കുന്നു.

അഥവാ യാതവിനാഡികാ മുഖരയാമന്തപംശകാഭ്യാം ഹരമ-
ദ്യാമാഃ പ്രഷ്ഠഗ്രാമ ബാഹിർവൃതി മുഖസ്ഥാനഞ്ച യാതം ഫലം
യോഗിസ്പർശവദേവ മൃത്യുചരണം ചക്രോടസ്തി വാരക്രമാ-
ന്നിത്യം വായുദിഗാദി ചാസ്യ ഗമനം പ്രോക്താ മന്തൽപദ്യതഃ. പൃച്ഛ

അ—അഹസ്തിന്റെ യാതവിനാഡികകളെ മുഖരയാമന്തപംശങ്ങൾകൊണ്ട്
ഹരിക്കണം. ഫലം യാതമായ യാമങ്ങളും പ്രഷ്ഠഗ്രാമത്തിലുള്ള ബാഹിർവൃതിമുഖസ്ഥാ
നവുമാകുന്നു. ചക്രത്തിലെ മൃത്യുചരണം യോഗിസ്പർശവദേവതെന്ന ഭവിക്കും. മന്തൽ
പദ്യംകൊണ്ട് ഇതിന്റെ ഗമനം എപ്പോഴും വായുദിഗാദിനായി പ്രോക്തമാകുന്നു.

സാ—പ്രശ്നസമയം സൂര്യോദയം മുതൽ എത്രനാഴിക വിനാഴിക പുലർച്ചയാണോ
ഉള്ളതു് ആ നാഴിക വിനാഴികകളെ വച്ച് ആ നാഴികയെ ഇറക്കി വിനാഴികയാക്കി
ഗുരുഗ്രാഹി ഗുരുവശത്തുകൊണ്ട് ഹരിക്കണം. ഫലം ഫലംകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞ യാമ
ങ്ങളെ അറിയണം. ബാക്കിയുള്ളതിൽ മുപ്പത്തിയുഴ വിനാഴികകളെകൊണ്ട് പ്രഷ്ഠാവി
ന്റെ ഗ്രാമത്തിന്റെ വെളിയിലും മദ്ധ്യത്തിലും അകത്തു ചെട്ടത്തിലുള്ള ഗതാഗതങ്ങളേ
യും നിശ്ചയിക്കണം.

ഈ കാലചക്രത്തിൽ തന്നെ യോഗിനിയുടെ സഞ്ചാരംപോലെ മൃത്യുവും സഞ്ചരി
ക്കുന്നു. ഇതിൽ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. എല്ലാ ആഴ്ചകളിലും മൃത്യുവിന്റെ ഉദയം വായു
കോണിലാകുന്നു എന്നാണ് ഇതിന്റെ ദർശനം. ഈ രണ്ടിപ്രായങ്ങളും സ്വീകാര്യങ്ങ
ളാണ്.

മതദ്യുതശാഖാബവഹിസോമാക്ഷസ്സമാധീശപരദിക്ഷു നിത്യം
ഉദ്ഗത്യ വാമം ദിവക്സഷ്ടവാതം ഭവക്രഗോട്കോദയതഃ ക്രമേണ.

അ—മൃത്യു നിത്യവും ഉദിച്ചു അക്ഷോഭയത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങി ക്രമേണ മതദ്യുത
ശാഖാബവഹിസോമാക്ഷസ്സമാധീശപരദിക്ഷുകളിൽ ദിവസത്തിൽ അഷ്ടവാതം മുഴുവൻ
ഭവക്രമനായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—മൃത്യു ദിവസംതോറും സൂര്യോദയസമയം വായുകോണിൽ ഉദിച്ചു ഏതു യാ
മങ്ങൾകൊണ്ട് പക്ഷലും അതുപോലെ തന്നെ രാത്രിയിലും യോഗിനിയുടെ സഞ്ചാരക്രമ

നസരിച്ച് സഞ്ചരിക്കുന്നു. മൃത്യുസഞ്ചാരം യോഗിനിയെപ്പോലെ ഇന്നിന്ന ആഴ്ചകളിൽ ഇന്നിന്ന ദിക്കിൽ ഉദിക്കുമെന്നും കരദിലായമുണ്ടല്ലോ. അതു വഴിയേ പറയപ്പെടും.

മേഷാദികചരഭാനാം ദിശ്വദയോന്തേഷു മൃത്യുയോഗിന്യോഃ

മിഥുനാദിദന്വപാനാം മദ്ധ്യേഷപഗ്യാദികോണേഷു.

൯൦

അ—മൃത്യുയോഗികളുടെ ദിക്കിലുള്ള ഉഭയം മേഷാദിക ചരഭങ്ങളുടെ അന്തങ്ങളിലും അഗ്യാദികോണങ്ങളിലെ ഉഭയം മിഥുനാദി ദന്വപങ്ങളുടെ മദ്ധ്യങ്ങളിലുമാകുന്നു.

സാ—മൃത്യുവും യോഗിനിയും കിഴക്കു മുതലായ ദിക്കുകളിലുദിക്കുന്നത് മേടം കക്കിടകം മുതലായ ചരഭരാശികളുടെ അവസാനഭാഗത്തും അഗ്നിതൂടങ്ങിയ കോണുകളിൽ ഉദിക്കുന്നത് മിഥുനം മുതലായ ഉഭയരാശികളുടെ മദ്ധ്യത്തിലും ആണെന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്.

വാ—കുലം യോഗിന്യോഃ സ്വരൂപമുച്യതേ.

അ—അനന്തരം യോഗിനിയുടെ സ്വരൂപം വചിക്കപ്പെടുന്നു

സാ—ഇനി അടുത്തപദ്യംകൊണ്ട് യോഗിനിയുടെ സ്വരൂപവിശേഷത്തെ പറയുന്നു.

ഭംഷ്ടായുഗ്മഭയങ്കമാഞ്ജനനിഭാ സംരക്തവൃത്തേക്ഷണാ

നാഭാപൂരിതദിങ്മുഖാ വധരചിഃ സന്ധ്യാഭരകതാംബര

മേദോമാംസവചാവിഭ്രഷിതതന്ദ്രോഗീശഭോഗാങ്ഗഭാ

ജഗതസ് പഡ്ഗധമാ നിഹന്തി നിഖിലാൻ മത്താ ഭ്രശം യോഗിനീ

—ഇതി.

൯൧

അ—യോഗിനി ഭംഷ്ടായുഗ്മഭയങ്കരയായും അഞ്ജനനിഭയായും സംരക്തവൃത്തേക്ഷണയായും നാഭാപൂരിതദിങ്മുഖയായും വധരചിയായും സന്ധ്യാഭരകതാംബരയായും മേദോമാംസവചാവിഭ്രഷിതതന്ദ്രവായും ഭോഗീശഭോഗാംഗഭയായും പഡ്ഗധരയായും ഏകവും മത്തയായും ഭവിക്കുന്നു. നിഖിലങ്ങളായ ജന്തുക്കളെ പറിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

സാ—ഈ യോഗിനിയുടെ രൂപംകണ്ടാൽ ഭാടിക്കത്തക്ക വണ്ണമുള്ളതാണ്. രണ്ടു ഭംഷ്ടകളും കവർത്തനീവും ചുവന്നു വട്ടത്തിലുള്ള കണ്ണുകളും ഉണ്ട്. ദിക്കുകളെല്ലാം മാറൊലിക്കൊള്ളുമാറ് ശബ്ദിക്കും. ഏതിനേയും നശിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് താഴ്ന്നു മുട്ടുന്നത്. സന്ധ്യാസമയത്തെ മോലവണ്ണത്തോടു സമാനമായ വസ്ത്രത്തെയാണ് ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. കണ്ണുകളുടെ മേല്പ്ലേ മാംസം വച ഇവകളെക്കൊണ്ടാണ് ശരീരത്തെ അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്. സ്പർങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് തോൾവള ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്. കൈയിൽ വാളുണ്ട്. മദ്യസേവാദിയെക്കൊണ്ട് അഹംകാരത്തോടു കൂടി എല്ലാജന്തുക്കളേയും ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയാണ് യോഗിനിയുടെ സ്വരൂപം.

സ്വാധിഷ്ഠിതരാശോഃ സാ പാദേനാക്രമ്യ തുയ്യഭം സുദൃഢം

പ്രഹരസ്തപി പഡ്ഗേന ചൂനം ഹന്യേത തത്രഗസ്ത തന്മാ. ൯൨

അ—അവൾ പാദംകൊണ്ട് സ്വാധിഷ്ഠിതരാശിയിൽ നിന്നു തുയ്യഭത്തെ സുദൃഢമാകുന്നതും ആകുമിട്ടു പഡ്ഗംകൊണ്ട് ചൂനത്തെ പ്രഹരിക്കുന്നു. തത്രഗൻ അവളാൽ ഹനിക്കപ്പെടും.

സാ—യോഗിനി നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ നാലാംരാശിയെ കാലുകൊണ്ട് ചവുട്ടി ഏഴാംരാശിയെ വാളുകൊണ്ട് വെട്ടുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് യോഗിനിയുടെ നാലാം രാശിയോ ഏഴാംരാശിയോ ആരൂഢമായി വന്നാൽ പ്രാജാപ്തം മരിക്കുമെന്നു പറയണം.

സൂത്യാദ്യഹസ്ത യോഗിന്യോഃ പക്ഷഭേദോ ന ചോദ്യഗമേ

തച്ചാമേ പുനരസ്തേ ഘ്ന ശ്ലോകപാദൈരഥോമ്യതേ. ൯൩

൯൩

അ—സൂത്യാദ്യഹസ്തകളിൽ യോഗിനിയുടെ ഉദ്ഗമത്തിൽ പക്ഷഭേദം ഭവിക്കുന്നില്ല. തച്ചാരത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു. അനന്തരം ഇതു ശ്ലോകപാദങ്ങളെക്കൊണ്ട് വചിക്കപ്പെടുന്നു:

ചോദ്യനേഷ്ടവർണ്ണിഹത്യ വിഭജ്യേതേഃ പ്രമീത്യാ ഫലം
രാശിശ്ലീഷ്ണത ആനന്തേൽ ലവകലാഃ സംശോദ്ധ്യ ഭാഗണ്ഡലം,
ശിഷ്ടം ശോധിതചക്രസംഖ്യമതിഹായോൽപാൽ തൃജേൽ സ്ഥാനതഃ
കേസർവാദിമരുദ്യമാദിഷു തദാ തത്തൽസ്തടം സാ ഭവേൽ—ഇതി.

അ—ഇഷ്ടലക്ഷ്യമുള്ള ചോദ്യംകൊണ്ടു ഹരിച്ചു് അഹസ്തിന്റെ പ്രമിതികൊണ്ടു വിഭജിക്കണം. ഫലം രാശിയാകുന്നു. ശിഷ്ടത്തിൽനിന്നു ലവകലകളെ ആനയിക്കണം. ഭത്തിൽനിന്നു മണ്ഡലത്തെ സംശോധിച്ചു് ശിഷ്ടത്തെ കേസർവാദി മരുദ്യമാദികളിൽ ശോധിതചക്രസംഖ്യമായ സ്ഥാനത്തെ അതിഹായംചെയ്തു് ഉത്ഭവമായ സ്ഥാനത്തിൽ നിന്നു തൃക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ സ്തടം സംഭവിക്കും.

സാ—പ്രശ്നസമയത്തേയ്ക്കുള്ള നാഴികവിനാഴികകളെവെച്ചു് തൊണ്ണൂറാറുകൊണ്ടു ഇണിച്ച് ദിനപ്രമാണംകൊണ്ടു് ഹരിക്കണം. ആ ഹരണഫലം രാശിയാകുന്നു. ശേഷത്തെ മുപ്പതിലും അറുപതിലും പെരുകി ദിനപ്രമാണംകൊണ്ടു് ഹരിച്ചു് തീയതിയേയും ഇലിയേയും ക്രമേണ വെച്ചുകൊള്ളണം. രാശി പന്ത്രണ്ടിൽ അധികമുണ്ടെങ്കിൽ കളയണം. രാശിസമാനത്തുനിന്നു് പന്ത്രണ്ടു് ഏതുപ്രാവശ്യം പോയിട്ടുണ്ടോ ആ ഫലംകൂടി വേറൊരിടത്തു വെച്ചുകൊള്ളണം. റിന്നീട്ടു് രാശിയിൽനിന്നു പന്ത്രണ്ടു് പോയിട്ടില്ലെങ്കിൽ യോഗിനി ഉദിച്ച ദിക്കിന്റെ രാശിസംഖ്യവെച്ചു് (ഞായറാഴ്ചയാണെങ്കിൽ ഒന്നു്) അതിൽനിന്നു് ഈ സ്തടത്തെ വാങ്ങുക. സ്തടം പോകാതെവന്നാൽ അതിൽ പന്ത്രണ്ടുകൂടി ചേത്തു് അതിൽനിന്നും സ്തടത്തെ വാങ്ങുക. തിങ്കളാഴ്ചയാണെങ്കിൽ മകരാന്ത്യമായ പത്തു രാശിവെച്ചു് അതിൽനിന്നു് ഈ സ്തടത്തെ വാങ്ങണം. ചൊവ്വാഴ്ചയാണെങ്കിൽ അഗ്നികോണിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗമായ രണ്ടു രാശിയും പതിനഞ്ചു തീയതിയുംവെച്ചു് അതിൽനിന്നും സ്തടത്തെ വാങ്ങണം. ബുധനാഴ്ചയാണെങ്കിൽ കന്നിയുടെ മദ്ധ്യമായ അഞ്ചു രാശിയും പതിനഞ്ചു തീയതിയുംവെച്ചു് ഈ സ്തടത്തെ വാങ്ങണം. വ്യാഴാഴ്ചയാണെങ്കിൽ കർക്കടകത്തിന്റെ അവസാനഭാഗമായ നാലു രാശിവെച്ചു് ഈ സ്തടത്തെ വാങ്ങണം. വെള്ളിയാഴ്ചയാണെങ്കിൽ തുലാത്തിന്റെ അന്ത്യമായ ഏഴു രാശിയിൽനിന്നും ശനിയാഴ്ചയാണെങ്കിൽ ധനുരാശിയുടെ മദ്ധ്യമായ ഏഴു രാശിയും പതിനഞ്ചു തീയതിയുംവെച്ചു് ഈ സ്തടത്തെ വാങ്ങണം. അപ്പോൾ യോഗിനിയുടെ സ്തടം സിദ്ധിക്കും.

മുൻപേ രാശി പന്ത്രണ്ടിൽ കളയുന്നതിന്റെ ഫലം വയ്ക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ ഫലം ഒന്നാണെങ്കിൽ ഞായറാഴ്ച മകരത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽനിന്നും തിങ്കളാഴ്ച തുലാത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽനിന്നും ചൊവ്വാഴ്ച മീനത്തിന്റെയും ബുധനാഴ്ച മിഥുനത്തിന്റെയും മദ്ധ്യത്തിൽനിന്നും വ്യാഴാഴ്ച മേടത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽനിന്നും വെള്ളിയാഴ്ച കർക്കടകത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽനിന്നും ശനിയാഴ്ച കന്നിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽനിന്നും ആണു് വാങ്ങേണ്ടതു്. ആ ഫലം രണ്ടാണെങ്കിൽ അതാതു് ആഴ്ചകൾക്കു പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങളിൽ മൂന്നാമത്തെ അക്ഷരത്തിന്റെ ദിക്കിലെ സ്തടം വയ്ക്കണം. അതു ഞായറാഴ്ചയാണെങ്കിൽ രണ്ടു രാശി പതിനഞ്ചുതീയതിയും തിങ്കളാഴ്ചയാണെങ്കിൽ പതിനൊന്നു രാശി പതിനഞ്ചു തീയതിയും ചൊവ്വാഴ്ചയാണെങ്കിൽ നാലു രാശിയും ബുധനാഴ്ചയാണെങ്കിൽ ഏഴു രാശിയും വ്യാഴാഴ്ചയാണെങ്കിൽ അഞ്ചു രാശി പതിനഞ്ചു തീയതിയും വെള്ളിയാഴ്ചയാണെങ്കിൽ ഏഴു രാശി പതിനഞ്ചു തീയതിയും ശനിയാഴ്ചയാണെങ്കിൽ പത്തു രാശിയുംവെച്ചു വേണം സ്തടത്തെ വാങ്ങേണ്ടതു്. ആ ഫലം മൂന്നാണെങ്കിൽ നാലാമത്തെ അക്ഷരത്തിന്റെ ദിക്കിനേയും നാലാണെങ്കിൽ അഞ്ചാമത്തെ അക്ഷരത്തിന്റെ ദിക്കിനേയും ഇങ്ങിനെ ക്രമേണ വാങ്ങിക്കൊള്ളണം. ഇങ്ങിനെ യോഗിനിയുടെ സ്തടത്തെ വരുത്തണം. മൃത്യുവിന്റെ ഉദയം എന്നും വായുകോണിലാകയാൽ പന്ത്രണ്ടു് ഒരു പ്രാവശ്യവും പോയില്ലെങ്കിൽ ധനുരാശി മദ്ധ്യത്തിൽനിന്നും കരുപ്രാവശ്യം പോയാൽ കർക്കാന്ത്യത്തിൽനിന്നും രണ്ടുപ്രാവശ്യം പോയാൽ മീനമദ്ധ്യത്തിൽനിന്നും മൂന്നുപ്രാവശ്യംപോയാൽ തുലാവസാനത്തിൽനിന്നും നാലുപ്രാവശ്യം പോയാൽ മിഥുനമദ്ധ്യത്തിൽനിന്നും അഞ്ചുപ്രാവശ്യം പോയാൽ മകരാന്ത്യത്തിൽനിന്നും ആറുപ്രാവശ്യം പോയാൽ കന്നിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽനിന്നും ഏഴുപ്രാവശ്യം പോയാൽ മേടത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽനിന്നും മേൽപറഞ്ഞ ശോധിതസ്തടത്തെ വാങ്ങണം. അതു മൃത്യുസ്തടമാണു്.

മൃത്യുമാന്തഃപ്രവേശേ വിതരതി മരണം നിർഗ്ഗമേ നൈവ മൃത്യു-
സ്തന്നിത്യുണം പുരസ്കാഭ്യഭി തരുപതനം ഗോമൃതിർവഹ്നിഭോക്തേ
കാത്ത്യാന്യം മർത്യമൃത്യുർനിമൃതിഭിശി മൃഗസ്യാംബുഭേ കാസമാന്തം
ചണ്ഡാലൈതന്നിക്വഷ്ടപദപിജമൃതിരനിലേഭ ദീശഭിക്ഷു ക്രമേണ.

അ—മൃത്യുവിന്റെ അന്തർഭാഗത്തിലെ പ്രവേശം മരണത്തെ വിതരണം ചെയ്യു-
ന്നു. നിർഗ്ഗമത്തിൽ മൃത്യു ഭവിക്കുന്നില്ല. തന്നിത്യുണം കിഴക്കേദിക്കിൽ ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ
തരുപതനവും വഹ്നിഭോക്തേ ഗോമൃതിയും കാത്ത്യാന്യയായ ദിക്കിൽ മർത്യമൃത്യുവും നി-
മൃതിഭിക്ഷിൽ മൃഗത്തിന്റെ മൃത്യുവും അംബുഭേത്തിങ്കൽ കാസരങ്ങളുടെ മൃത്യുവും അനിലേ-
ഭദീശഭിക്ഷകളിൽ ക്രമേണ ചണ്ഡാലൈതന്നിക്വഷ്ടപിജമൃതിയും ഭവിക്കും.

സാ—മൃത്യു അകത്തു പ്രവേശിക്കുമ്പോഴാണ് പ്രശ്നമെങ്കിൽ പ്രാപ്തം മരിക്കുമെ-
ന്നും വെളിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടപ്പോഴാണ് മരിക്കയില്ലെന്നും പറയണം. മൃത്യു കി-
ഴക്കേദിക്കിൽകൂടി പുറത്തേയ്ക്കു പോകുന്ന സമയമാണെങ്കിൽ മരണമാടിയതുവഴിമരണം
അഗ്നിഭോക്തേകൂടി പുറത്തേയ്ക്കുപോയാൽ പശുക്കൾ മരിക്കുമെന്നും തെക്കേദിക്കിൽകൂ-
ടി പോയാൽ പ്രാപ്താവല്ലാതെ മരണമെങ്കിലും മരിക്കുമെന്നും നിരൂതികോണിൽകൂടി പോ-
യാൽ മൃഗങ്ങൾ മരിക്കുമെന്നും പടിഞ്ഞാറെ ദിക്കിൽകൂടി പോയാൽ പോത്തു മരിക്ക-
ുമെന്നും വായുഭോക്തേകൂടി പോയാൽ ഉത്തമന്മാരായ ചണ്ഡാലന്മാർ മൃതിഭവിക്കുമെ-
ന്നും വടക്കേദിക്കിൽകൂടി പോയാൽ നിത്യജ്ഞാതായ ചണ്ഡാലന്മാർ മൃതി ഭവിക്കുമെ-
ന്നും, ഈശ്വരകോണിൽകൂടി പോയാൽ പ്രാപ്തവിന്റെ സമീപത്തിലുള്ള ബ്രാഹ്മണർ മാ-
ണ്ഡം സംഭവിക്കുമെന്നും പറയണം.

നൈമൃത്യാം ഭൃത്യനാശോ വാ വാരുണ്യാം വാ ചതുഷ്പദാം
ജീപന്തി മോഹിഭണാ ധനമേതേന്ദ്രാം സതി സംഭവേ. ൧൦൦

അ—തന്നിത്യുണം നിരൂതിയാലാകുന്നു എങ്കിൽ ഭൃത്യനാശവും വാരുണിയിലാ-
കുന്നു എങ്കിൽ ചതുഷ്പാത്തുകളുടെ നാശവും ഭവിക്കും. ഇതുകളുടെ സംഭവം സത്തായിരി-
ക്കുമ്പോൾ മോഹികൾ ജീവിക്കുന്നു.

സാ—പ്രശ്നസമയം മൃത്യു നിരൂതികോണിൽകൂടി പുറത്തേയ്ക്കുപോയാൽ ഭൃത്യന്മാ-
രാരെങ്കിലും മരിക്കും. പടിഞ്ഞാറെ ദിക്കിൽകൂടി പുറത്തേയ്ക്കു പോയാൽ നാലുപി-
കൾക്കു മരണം സംഭവിക്കും. ഈ ഫലംകൂടി വികല്പേണ പറയാവുന്നതാണ്. ഈ ഫ-
ലം സംഭവിച്ചാൽ മോഹി നിശ്ചയമായും ജീവിക്കുമെന്നു പറയാം.

പ്രാപ്തമാന്തഃപ്രവേശേ പ്രഭജനമരണം വഹ്നിഭോക്തോടഗ്നിഭീതിർ-
മുർച്ഛാ കസ്യാപി പുഗാശനത ഇനജഭിശ്യാത്മനാ തച്ച ദൈന്യം
നൈമൃത്യാം പാശഭൂതിശൃതിസരണമപി ചർദ്ദിമിത്യബ്ജമോഗാ-
ത്മാദേവ ചൈത്യോത്ഥരാവഃ ശശിനി സമൃഗഭൂഃ പ്രാപ്തമുർച്ഛാ-
ശങ്കാഭേന. ൧൦൧

അ—മൃത്യുവിന്റെ അന്തർഭാഗത്തിലെ പ്രവേശം പ്രാപ്തിയിലാകുന്നു എങ്കിൽ പ്രഭ-
ജനമരണവും വഹ്നിഭോക്തേ അഗ്നിഭീതിയും ഇനജഭിക്ഷിൽ പുഗാശനം ഹേതുവായി
ഭവുന്നത് മുർച്ഛയും നിരൂതിയിലാകുന്നു എങ്കിൽ ഇതുകൊണ്ട് ആത്മാവിനു ദൈന്യ-
വും പാശഭൂതിക്കു അതിസരണം ചർദ്ദി ഇത്യാദിയായ അബ്ജമോഗങ്ങളും ചാപ-
ത്തിൽ ചൈത്യോത്ഥര ചവുശശിയിൽ മൃഗഭൂവായ അതും ഈശ്വരകോണിൽ പ്രാപ്തമുർച്ഛ-
യും ഭവിക്കും.

സാ—മൃത്യു കിഴക്കേദിക്കിൽകൂടി അകത്തു പ്രവേശിക്കുന്ന സമയമാണ് പ്രശ്നമെ-
ങ്കിൽ പ്രഭജനമാർക്കു മരണവും അഗ്നിഭോക്തേകൂടി കടന്നാൽ പ്രാപ്തവിന്റെ ഗുഹത്തി-
നു അഗ്നിബാധയും തെക്കേദിക്കിൽകൂടി കടന്നാൽ മരണമാർക്കു പാക്കചൊരുക്കി മോ-
ഹംലാഗ്യാം നിരൂതികോണിൽകൂടി കടന്നാൽ പാക്ക ചൊരുക്കുകയും പ്രാപ്തവിനു വ-
വക്കേടും പടിഞ്ഞാറെ ദിക്കിൽകൂടി കടന്നാൽ ചർദ്ദി അതിസാരം മുതലായ ജലമയങ്ങ-
ളായ രോഗങ്ങളും വായുഭോക്തേകൂടി കടന്നാൽ എവിടെയോ കള്ളന്മാർ നാശിക്കും.

ഉണ്ടായ കോലാഹലശബ്ദവും വടക്കെ ദിക്കിൽ കൂടി കടന്നാൽ മുഗങ്ങൾ ചോതുവായി ജനങ്ങളുടെ കൂർവ്വിളിയും ഈശകോണിൽ കൂടി കടന്നാൽ പ്രജാവിനു മോഹാലസ്യവും സംഭവിക്കും.

മൃത്യുമാന്തർഗമനേ യല്ലക്ഷണമിതി സമീരിതം തസ്യ

സംഭവ ഇദം യദി മരണം പ്രഷ്ടുർന്നിസ്സംശയം പ്രവദേൽ. ചരവ

അ—മൃത്യുവിന്റെ അന്തർഗമനത്തിൽ ഇപ്രകാരം സമീരിതമായ ലക്ഷണം യാതൊന്നും അതിന്നു ഇവിടെ സംഭവം ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ സംശയംകൂടാതെ പ്രജാവിനു മരണത്തെ പ്രവദിക്കണം.

സാ—മൃത്യു അകത്തേയ്ക്കു കടക്കുവാൻ ഉള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ ഇവിടെ പറഞ്ഞവയല്ലോ ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ സംഭവിച്ചാൽ പ്രജാവു തീർച്ചയായും മരിച്ചുപോകുമെന്നു പറയണം. രോഗപ്രശ്നമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇങ്ങിനെ പറയാവൂ.

വാ—അത്ര സാരസംഗ്രഹം.

അ—ഇവിടെ സാരസംഗ്രഹം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—യോഗിനിയേയും മൃത്യുവിനേയും കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതിലേയ്ക്കു സാരസംഗ്രഹവചനത്തെ കൂടി ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.

അക്ക്കാരജീവബുധശുക്രശന്നൈശ്വരേന്ദ്ര-

വാരോദയേഷ്വപനുദിനം ക്രമശാടമ ദിഗ്ഭൂഃ

ഉദ്ഗത്യ ഗച്ഛതി ഹി മൃത്യുരഹ ക്രമേണ

കാലോടന്യമാഹി നിശിരാശിഷു ച ത്രിവാരം. ചരവ

അ—ഇവിടെ മൃത്യു ദിനംതോറും അക്ക്കാരജീവബുധശുക്രശന്നൈശ്വരേന്ദ്രവാരോദയങ്ങളിൽ ദിക്കുകളിൽനിന്നു ക്രമേണ ഉദിച്ചു പിന്നെ അഹസ്സിലും നിശയിലും ത്രിവാരമാകുംവണ്ണം ക്രമേണ ഗമിക്കുന്നു. കാലൻ അന്യപ്രകാരത്തിൽ ഗമിക്കുന്നു.

സാ—ഞായറാഴ്ച കിഴക്കുനിന്നും ചൊവ്വാഴ്ച അഗ്നികോണിൽനിന്നും വ്യാഴാഴ്ച തെക്കുനിന്നും ബുധനാഴ്ച നിരുതിയിൽനിന്നും വെള്ളിയാഴ്ച പടിഞ്ഞാറുനിന്നും ശനിയാഴ്ച വായുകോണിൽനിന്നും തിങ്കളാഴ്ച വടക്കുനിന്നും സൂര്യോദയത്തിൽ ഉദിച്ചു പക്ഷം രാത്രിയിലും മണ്ണുൻ പ്രാവശ്യം ഉദിച്ചു രാശിയിൽനിന്നു എല്ലാ രാശികളിലും മൃത്യു സഞ്ചരിക്കുന്നു. കാലന്റെ ഉദയവും സഞ്ചാരകാലവും മൃത്യുവിനെപ്പോലെതന്നെ. മൃത്യു പ്രഭക്ഷിണവശമായും കാലൻ അപ്രഭക്ഷിണവശവുമായിട്ടാണ് സഞ്ചരിക്കുന്നത്. ഈ ഒരു ഭേദമേ ഉള്ളൂ.

യോഗിന്യത്ര സഹാദിതോ മൃതിയമസ്ഥാനേ ദിനാഷ്ടാംശകം

നീതപാ ഗച്ഛതി വാരദിശ്വനുദിനം രപീശാനദിശ്വഷ്ടമ

പ്രാച്യാം ചേൽ സ്ഥിതിരേവ മേഷുഷയോർദ്ദഷ്ടിസ്തുലാകീടയോ-

ത്വാമ്യാദൌ ച തഥൈവ യാമദളയോഃ കോണേഷു യാമാവധി.

അ—ഇവിടെ യോഗിനി മൃത്യുകാലന്മാരോടുകൂടെ മൃതിയമസ്ഥാനത്തിൽ ആദിയിലെ ദിനാഷ്ടാംശത്തെ നയിച്ചു ദിനംതോറും വാരദിക്കൽ ഗമിക്കുന്നു. അഷ്ടമമായ ദിനാഷ്ടമാംശത്തിൽ ഈശാനദിക്കിൽതന്നെ ഗമിക്കുന്നു. പ്രാചിയിലെ യാമദളങ്ങളിൽ മേഷുഷങ്ങളിൽതന്നെ സ്ഥിതി ഭവിക്കുന്നു. ദുഷ്ടി തുലാകീടങ്ങളിൽ ഭവിക്കും. യാമാദിയിലെ സ്ഥിതിയും ഇപ്രകാരംതന്നെ. കോണങ്ങളിലെ സ്ഥിതി യാമാവധിയാകുംവണ്ണം ഭവിക്കും.

സാ—കാലനും മൃത്യുവും ഉദിക്കുന്ന ദിക്കിൽതന്നെ എല്ലാദിവസവും യോഗിനിയും ഉദിക്കും. ആ ദിക്കിൽതന്നെ ഒരു യാമസമയം സ്ഥിതിചെയ്യും. പിന്നീടു അടുത്തദിവസത്തെ ഉദയദിക്കിൽ രണ്ടാമത്തെ യാമസമയം സ്ഥിതിചെയ്യും. ഞായറാഴ്ച കിഴക്കു, തിങ്കളാഴ്ച വടക്കു ഇത്യാദി ദിക്കിന്റെ രീതിയിൽ മുൻപേ പറഞ്ഞപോലെതന്നെ. ആദ്യത്തെ യാമത്തിൽ ഉദിക്കുന്ന ദിക്കിലും രണ്ടാമത്തെ യാമത്തിൽ പിറേറന്നു ഉദിക്കാനുള്ള ദിക്കിലും മൂന്നാമത്തെ യാമത്തിൽ മൂന്നാംദിവസം ഉദിക്കാനുള്ള ദിക്കിലും ഇങ്ങിനെ ക്രമ

ണ മറയ്ക്കുമെങ്കിലും യോഗിനിയുടെ സ്ഥിതി വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം. എട്ടാമത്തെ യാമത്തിൽ ഈശാനദിക്കിൽ എത്തുകയും ചെയ്യും. കിഴക്കേ ദിക്കിലുയേരാണെങ്കിൽ യാമാൽത്തിന്റെ അർദ്ധകാലം മേടംരാശിയിലും ബാക്കിയുള്ള അർദ്ധകാലം ഇടവംരാശിയിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലെ തെക്കുതലായ ദിക്കുകളിലും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം. കോണുകളിലാണ് ഉയരമകിൽ ഓരോ യാമം മിഥുനം കന്നി ധനു മീനം ഈ രാശികളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യും. ഏതു രാശിയിലാണ് യോഗിനിയുടെ സ്ഥിതി, അതിന്റെ ഏഴാമത്തെ രാശിയിലാണ് യോഗിനിയുടെ ദൃഷ്ടി. ഇങ്ങനെയാണ് പക്ഷാന്തരേണയുള്ള യോഗിനിയുടെ ചാരക്രമം.

**ഇന്ദ്രോദഗന്ധസുരാന്തകാംബുപമരുദ്രിക്ഷപക്വദ്രാമവി-
ദപാഗീശാസ്തജിദക്പുത്രദിവസേഷുദ്യാതി സാ യോഗിനീ
യാമൈഃ സപ്തദിനേവ സപ്തസുദിശാസേവകൈകയാമക്രമാ-
ദാസ്ഥായാന്തിമയാമഃയാർദ്ദിനനിശോമീശാനദിക്സ്ഥാ ഭവേൽ**

അ—യോഗിനി അക്വദ്രാമവിദപാഗീശാസ്തജിദക്പുത്രദിവസങ്ങളിൽ ഇന്ദ്രോദഗന്ധസുരാന്തകാംബുപമരുദ്രിക്ഷകളിൽ ഉദിക്കുന്നു. ദിനനിശകളിൽ ഏഴാമംകൊണ്ട് ഏകൈകയാമക്രമത്തെ ആശ്രയിച്ച് ഏഴദിക്കുകളിൽ ആസ്ഥാനംചെയ്ത് അന്തിമയാമങ്ങളിൽ ഈശാനദിക്സ്ഥയായി ഭവിക്കും.

സാ—മേല്പറഞ്ഞ യോഗിനി ഞായറാഴ്ച മുതൽ പകലും രാത്രിയിലും ക്രമേണ കിഴക്ക് വടക്ക് അഗ്നികോണം നിരൂതി തെക്ക് പടിഞ്ഞാറ് വായുക്കോണം ഈ ദിക്കുകളിൽ ഏഴാഴ്ചകളിലും ഉദിക്കുന്നു. ഉദിക്കുന്ന ദിക്കിൽനിന്നു മുന്നേമുക്കാൽ നാഴികകൊണ്ട് ഈ ഓരോരോ ദിക്കുകളിൽ ക്രമത്താലെ ചെന്നിട്ട് എട്ടാമത്തെ യാമത്തിൽ ഈശാനദിക്കിൽ എത്തുന്നു. ഇതു മേല്പറഞ്ഞ ചാരക്രമത്തോട് അനുകൂലിച്ച ക്രമംതന്നെയാണ്.

**അഷ്ടാനാഞ്ച തിമീനാം ഭൂഭവയേ തദ്വദാപ്തയാമേവ
യോഗിന്യാശ്ചാരദിശോ വക്ഷ്യന്ത ശ്ലോകപാദേന.**

അ—എട്ടു തിമികളുടെയും ഭൂഭവയത്തിൽ അഷ്ടയാമങ്ങളിൽ യോഗിനിയുടെ ചാരദിക്കുകൾ അപ്രകാരം ശ്ലോകപാദംകൊണ്ട് വചിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—പ്രതിപദംമുതൽ അഷ്ടമിവരെയുള്ള പക്ഷങ്ങളുടെ പൂർവ്വഭാഗത്തിലും ഉത്തരഭാഗത്തിലും മുപ്പതു നാഴികവീതമാണല്ലോ ഉള്ളത്. മുപ്പതുനാഴികയ്ക്കു ഇവിടെ പാഞ്ഞു വരുന്ന രീതിക്ക് എട്ടുയാമങ്ങളാണുള്ളത്. ഈ ഓരോ യാമങ്ങളിലുമുള്ള സഞ്ചാരദിക്കുകളെ ഇവിടെ പറയുന്നു.

**കംസാരിർഭോഗമതിദാ സോമദാമാകലാവതീ
രജോഗുണവതീസേയം ഭദ്രമാസിതദാപഗാ
ലോകവത്തി ച സംഹാരി ശാർങ്ഗീതദാസപുത്രവാൻ
സ്തംഭേ സകൃദരോദഗേണ ഹതഃ കാലോത്രൈരമസഃ.**

അ—കംസാരിർഭോഗമതിദാ എന്നും സോമദാമാകലാവതീ എന്നും രജോഗുണവതീസേയം എന്നും ഭദ്രമാസിതദാപഗാ എന്നും ലോകവത്തിച സംഹാരി എന്നും ശാർങ്ഗീ തദാസപുത്രവാൻ എന്നും സ്തംഭേസകൃദരോദഗേണ എന്നും ഹതഃ കാലോത്രൈരമസ എന്നും ശ്ലോകപാദങ്ങളാകുന്നു.

സാ—ഈ ശ്ലോകപാദങ്ങളിലുള്ള അക്ഷരസംഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് (പക്ഷസരിഭോഗശേഷോദി) എന്ന വചനമനുസരിച്ചു ദിക്കുകളെ നിർണ്ണയിച്ചുവണ്ണാനെന്ന ഇവിടെയും ദിക്കുകളെ നിർണ്ണയിച്ചുകൊള്ളണം. ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ സാരഭാഗം അടുത്ത ശ്ലോകങ്ങളിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കും.

**ഭൂഭവയേ പ്രതിപദഃ കംസാമീത്യാദിതാ ദിശഃ
യാമേഷപഷ്ടസു വിശുഞ്ചതാ ദിതീയാഭൂയോർഭവയാഃ.**

സോമദാരാദികാസ്തദപൽ തൃതീയാഭേദയോഃ പുനഃ
 രജോഗുണവതീത്യാദി ചതുർത്ഥഭേദയോരഥ
 ഭാദ്രമാസീതി ഗതിതാഃ പഞ്ചമ്വാ ഭേദയോസ്തതഃ
 ലോകവത്ത്യാദികാ ഷഷ്ഠ്വാഃ ശാർങ്ഗീത്യാദ്വാദിശഃ സ്തതഃ
 സ്തംഭേത്യാദ്വാസ്ത സപ്തമ്വാ അഷ്ടമ്വാശ്ച ഹതാദികാഃ
 നവമ്വാദിഷു തദപൽസ്യാദേ യഥാ പ്രതിപദാദിഷു
 ഭേദപരേ യോഗിനീ സ്യാദിത്യുക്താ തിഥിനോഗിനീ. ൧൧൦

അ—പ്രതിപദത്തിന്റെ ഭേദപരത്തിൽ എട്ടു യാമങ്ങളിൽ കംസാർദ്ദഭിതകളായ ദിക്കുകൾ ഭവിക്കും. അതുപോലെ ദ്വിതീയാഭേദങ്ങളിൽ സോമദാരാദികളായ ദിക്കുകൾ ഭവിക്കും. തൃതീയാഭേദങ്ങളിൽ രജോഗുണവതീത്യാദിയായ ദിക്കുകൾ ഭവിക്കും. ചതുർത്ഥഭേദങ്ങളിൽ ഭാദ്രമാസീതിഗതികളായ ദിക്കുകൾ ഭവിക്കും. പിന്നെ പഞ്ചമിയുടെ ഭേദങ്ങളിൽ ലോകവത്ത്യാദികളായ ദിക്കുകൾ ഭവിക്കും. ഷഷ്ഠിയുടെ ഭേദങ്ങളിൽ ശാർങ്ഗീത്യാദികളായ ദിക്കുകൾ ഭവിക്കും. സപ്തമിയുടെ ഭേദങ്ങളിൽ സ്തംഭേത്യാദികളായ ദിക്കുകൾ ഭവിക്കും. അഷ്ടമിയുടെ ഭേദങ്ങളിൽ ഹതാദികളായ ദിക്കുകൾ ഭവിക്കും. പ്രതിപദാദിഷു പുപ്രകാരം ഭവിക്കുമ്പോൾ നവമ്വാദിഭേദപരത്തിലും അതുപോലെതന്നെ യോഗിനീ ഭവിക്കും. ഇങ്ങനെ തിഥിനോഗിനീ ഉക്തയായി.

സാ—പ്രതിപദത്തിന്റെ പൂർ്വ്വഭാഗത്തിലും ഉത്തരാർദ്ധത്തിലും ഉള്ള എട്ടെട്ടു യാമങ്ങളിൽ കംസാർദ്ദഭാഗമുദിതാ എന്ന വാക്യത്തിലെ അക്ഷരസംഖ്യകൊണ്ടു കിട്ടുന്ന ദിക്കുകളിലാണ് യോഗിനിയുടെ സഞ്ചാരം. ഇവിടെയും മൂന്നോമുക്കാൽ നാഴികയാണ് ഒരു യാമം. പ്രതിപദത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ യാമത്തിൽ കിടക്കും രണ്ടാമത്തെ യാമത്തിൽ വടക്കും മൂന്നാമത്തെ യാമത്തിൽ അഗ്നികോണിലും നാലാം യാമത്തിൽ നിര്യതിയിലും അഞ്ചാം യാമത്തിൽ തെക്കും ആറാം യാമത്തിൽ പടിഞ്ഞാറും ഏഴാം യാമത്തിൽ വായുക്കോണിലും എട്ടാം യാമത്തിൽ ഇതശാനകോണിലും യോഗിനീ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലെ മറ്റു പ്രതിപദത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലും യോഗിനിയുടെ സഞ്ചാരത്തെ വിചാരിച്ചുകൊള്ളാം. ഉപ്രകാരം ദാശാ ശ്ലോകപാദങ്ങളെക്കൊണ്ടു് അഷ്ടമിവരെയുള്ള യോഗിനീചാരത്തെ അറിയണം. പിന്നീടു നവമിമുതൽ പ്രതിപദത്തിനു പാഞ്ഞിട്ടുള്ള ശ്ലോകപാദം തുടങ്ങി മൽപ്രകാരം യോഗിനീസഞ്ചാരം അറിയേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെയാണ് തിഥിനോഗിനിയുടെ ക്രമം.

യോഗിന്യാ യദി ദൃഷ്ടൗ ലഗ്നാരൂഢൗ ച ജന്മലഗ്നോ വാ
 മൃതിദൌ ഭവതോ ജീവോ യോഗിന്യാ മുഖഗതശ്ചാപി. ൧൧൧

അ—ലഗ്നാരൂഢൻ യോഗിനിത്തൽ ദൃഷ്ടനായി എങ്കിൽ മൃതിഭേദമായി ഭവിക്കുന്നു. ജന്മലഗ്നങ്ങൾ യോഗിനിയാൽ ദൃഷ്ടനായി എങ്കിലും മൃതിഭേദമുണ്ടാകുന്നു. യോഗിനിയുടെ മുഖഗതനായ ജീവനും മൃതിനോക്കുന്നു.

സാ—ഉദയലഗ്നത്തിന്നു ആനൃഡാദികൾ യോഗിനിയുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ഭാഗിയായ പ്രാണാവു മരിക്കുമെന്നു പറയണം. ജനനലഗ്നത്തിന്നു തല്പ്രാപചന്ദ്രനും യോഗിനിയുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാലും മരണം പറയേണ്ടതാണ്. യോഗിനിയുടെ ദൃഷ്ടി പ്രാണസ്തംഭത്തിന്നുണ്ടായിരുന്നാലും മരണം സംഭവിക്കും. പ്രാണനെ ചരത്തേണ്ട രീതി അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

വാ—പുനരപി ലക്ഷണാപരമം.

അ—പിന്നെയും ലക്ഷണാന്തരം കർമ്മപ്പെടുന്നു.

സാ—ഇനി വേറൊരു ലക്ഷണത്തെ പറയുന്നു.

പാതഃ കിം നമകേ മേ കിം വാസഃ സ്വർഗ്ഗേ ധനാഗമഃ
 കഥം വേതി കൃതേ പ്രശ്നേ വക്തവ്യമഥ കഥ്യതേ. ൧൧൨

അ—എന്നിരിക്കുന്നതിൽ പാതംഭവിക്കുമോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വാസം ഭവിക്കുമോ ധനാഗമം എങ്ങിനെ ഭവിക്കും. ഇപ്രകാരം പ്രശ്നം കൃതമായിരിക്കുമ്പോൾ വക്തവ്യമായത് അനന്തരം കഥിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ—എന്നിരിക്കുന്നതിനുശേഷം നരകവാസമാണോ അതല്ല സ്വർഗ്ഗവാസമാണോ എന്നും എനിക്ക് ഏതുവിധത്തിലാണ് ധനസമ്പത്തുണ്ടാകുന്നതെന്നും ചോദിച്ചാൽ സമാധാനം പറയേണ്ട രീതിയെ ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു.

സ്ഥൂണത്രയവിഷാഖടികാ വിഷ്ണിർഗണ്ഡാന്തവൈയുത ലാടഃ
പരിവേഷവൃതിപാതകധൂമാഗ്നാമന്ദപൂർവ്വചതുരദയഃ.

൧൧൩

ഏതേ ദോഷാ നരകപതനം സൂചയന്തീഹ നൂണാം
പ്രാഗ്ലഗ്നേ വാ തുഹിനരൂചി വാ സംഭവന്തോഥവാക്യേ
ദുഃഖം മാനുഷയമധനതാം നാരകാനുവ വിദ്യാ-
ദസ്മിൻ ലോകേ പുനരതിതഥാം ചന്ദ്രദോഷൈഃ സ്മരേതൈഃ.

൧൧൪

അ—സ്ഥൂണത്രയവിഷാഖടികകളും വിഷ്ണിവും ഗണ്ഡാന്തവൈയുതങ്ങളും ലാടവും പരിവേഷവൃതിപാതകധൂമാഗ്നാമന്ദപൂർവ്വചതുരദയങ്ങളുമായ ഈ ദോഷങ്ങൾ പ്രാഗ്ലഗ്നത്തിലോ തുഹിനരൂചിയിലോ അല്ലെങ്കിൽ അർക്കത്തിലോ സംഭവിക്കുകയായി ഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഇവിടെ നൂറുകൾക്കു നരകപതനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തിൽ ദുഃഖത്തെയും മാനുഷയത്തെയും അധനതയെയും നാരകങ്ങളെന്നുതന്നെ അറിയണം. ഇതുകൾ ചന്ദ്രദോഷങ്ങളായ ഇതുകളെക്കൊണ്ട് ചിന്തിച്ചായി ഭവിക്കും.

സാ—സ്ഥൂണം കണ്ടകസ്ഥൂണം, രക്തസ്ഥൂണം, വിഷാഖടിക, വിഷ്ണിഗണ്ഡാന്തം, വൈയുതം, ലാടം, പരിവേഷം, വൃതിപാതം, ധൂമം, ധൂമാഗ്നാമന്ദം, ശനി, രഹു, കേതു, ഗുളികൻ ഇവരുടെ ഉദയം ഉച്ചദോഷങ്ങൾ ഉദയത്തിനോ ചന്ദ്രനോ ആഭിമുഖ്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ മരണത്തിനുശേഷം നരകവാസമാണെന്നു പറയണം. ഇഹജന്മത്തിൽ തന്നെ ദുഃഖം മാനുഷയം ദാരിദ്ര്യം ഇവയുടെ അനുഭവം നാരകാനുഭവമാണെന്നുതന്നെ അറിയണം. അതുകൊണ്ട് ഇഹലോകത്തിലെ നരകാനുഭവത്തെ ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടാണു ചിന്തിക്കേണ്ടത്. ചന്ദ്രൻ സ്ഥൂണത്രയാദിദോഷങ്ങൾ സംഭവിച്ചാൽ നരകാനുഭവം ഈ ജന്മത്തിലാണെന്നു പറയണം.

വിഷാദിദോഷൈരുദിതൈസ്സമേതേ

പ്രസൂതിലഗ്ന നിരയഃ പരത്ര

ആരൂഢഭേ പ്രശ്നഉഡുപ്രഭൗ വാ

ദോഷാനപിതേത്രാജ്ഞകരേ പരത്ര.

൧൧൫

അ—പ്രസൂതിലഗ്നം ഉദിതങ്ങളായ വിഷാദിദോഷങ്ങളോടു സമേതമായിരിക്കുമ്പോൾ നിരയം പരലോകത്തിലാണെന്നു വാച്യമാകുന്നു. പ്രശ്നത്തിലെ ആരൂഢഭോ ഉഡുപ്രഭവോ ദോഷാനപിതനായിരിക്കുമ്പോൾ നിരയം ഇഹലോകത്തിൽ വാച്യമാകുന്നു. ഉജ്ജ്വലരൻ ദോഷാനപിതനായിരിക്കുമ്പോൾ പരത്തിൽ നിരയം വാച്യമാകുന്നു.

സാ—പ്രാശ്വാവിന്റെ ജാതകലഗ്നത്തിനു മേല്പറഞ്ഞ ദോഷങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ മരണശേഷം നരകദുഃഖമനുഭവിക്കാനിടവരുമെന്നു പറയണം. പ്രശ്നവശാൽ ആരൂഢത്തിനോ ചന്ദ്രനോ മേല്പറഞ്ഞ ദോഷങ്ങളുണ്ടായാൽ ഈ ലോകത്തുവെച്ചുതന്നെ നരകദുഃഖമനുഭവിക്കാനിടവരുമെന്നു പറയണം. ആഭിമുഖ്യം മേല്പറഞ്ഞ ദോഷങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും മരിച്ചതിനുശേഷം നരകദുഃഖമനുഭവിക്കാനിടവരുമെന്നുതന്നെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

നൂണാമയുസ്സഹസ്രം കൃതയുഗാസമേതേ തദുപം തസ്യ ചാലം
ത്രേതായാം ദ്വാപരേ വാ കലിയുഗേ ഉദിതഃ സ്മാൽ സഹസ്രാഷ്ടഭാഗഃ
പുണ്ണാലാങ്ക്രൂഷ്ടഭാഗാൻ നിജനിജശരമദാം തത്തദാഖ്യാലയാംശാ-
രൂഢാഃ ചേദാഃ പ്രഭുസ്തപജമുഖമേവമുത്രികോണാഃ കൃതദ്യാഃ.

അ—കൃത്യഗുണസമയത്തിൽ നൂക്കളുടെ ആയുസ്സ് സമസമാകുന്നു. ത്രേതയിൽ തദ്ദമാകുന്നു. പോപരത്തിൽ അതിന്റെ അർദ്ധമാകുന്നു. കലിയുഗത്തിൽ സമസ്രാഷ്ട്ര ഭാഗമെന്ന് ഉദിതമായി ഭവിക്കും. തന്മയോപയാശാശ്രദ്ധയായ ചേടന്മാർ നിജ ശരണുകളുടെ പൂർണ്ണാലാംബ്രഷ്ടഭാഗങ്ങളെ പ്രദാനം ചെയ്യും. അജമുഖഭചതുഷ്കൃതി കോണങ്ങൾ കൃതാഭ്യങ്ങളായി ഭവിക്കും.

സാ—കൃത്യഗുണത്തിൽ മനുഷ്യരുടെ ആയുസ്സ് ആയിരം വത്സരവും ത്രേതായുഗത്തിൽ അഞ്ഞൂറു വത്സരവും പോപരയുഗത്തിൽ ഇരുനൂറ്റി അൻപതുവത്സരവും കലിയുഗത്തിൽ നൂറ്റിഇരുപത്തിയഞ്ചു വത്സരവുമാണ്. കൃത്യഗുരാരാശിയിലോ ആ അംശകത്തിലോ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ തന്റെ ആയുഷ്കാലത്തെ പൂർണ്ണമായി കൊടുക്കും. ത്രേതായുഗരാശിയിലോ ആ അംശകത്തിലോ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം തന്റെ വത്സരങ്ങളുടെ പകുതിഭാഗം കൊടുക്കും. പോപരരാശിയിലോ ആ അംശകത്തിലോ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം തന്റെ ദശാവത്സരങ്ങളുടെ നാലിലൊരുഭാഗം കൊടുക്കും. കലിയുഗരാശിയിലോ ആ അംശകത്തിലോ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം തന്റെ ദശാവത്സരങ്ങളുടെ എട്ടിലൊരുഭാഗം കൊടുക്കും. ഇങ്ങനെയാണ് ഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്നു ആയുസ്സിന്റെ പരിമാണം സ്വല്പിക്കുന്നത്.

മേടം ചിങ്ങം ധനു ഇതുകൾ കൃത്യഗുരാരാശികളാണ്. ഇടവം കന്നി മകരം ഇതുകൾ ത്രേതായുഗരാശികളാണ്. മിഥുനം തുലാം കുംഭം ഇതുകൾ പോപരയുഗരാശികളാണ്. കർക്കടകം വൃശ്ചികം മീനം ഇതുകൾ കലിയുഗരാശികളാണ്.

ഇവിടെ നക്ഷത്രദശയേയും ഉച്ചനീചദശയേയും നിസർഗ്ഗദശയേയും ആശ്രയിച്ചു വത്സരസംഖ്യയെ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. രാശ്യംശങ്ങൾക്കു ഭേദമുണ്ടായാൽ ബലംനോക്കി ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

യജ്ഞനനം കൃത്യഗുരോ ദൈവനിയോഗാദുപത്യ സകലജനാഃ
ധനമസ്മൈ ദദ്യൂരഥ ത്രേതായാമത്ഥലബ്ധിരീദടനേന. ൧൧൭

പോപരജക സപീയധനവ്യാപാരാൽ കലിയുഗേന കേനാപി
ഏവം ഫലദാ വിഹഗാഃ കൃതപൂർവ്വയുഗാഭിധാനരാശിഗതാഃ
സ്വദശാപഹൃതിപ്രഭൃതിഷു സമയേഷുപിഹചിന്ത്യതാം തദംശോപി.

അ—യജ്ഞനനം കൃത്യഗുണത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു, ഇവനായി ദൈവനിയോഗം ഹേതുവായി സകല ജനങ്ങളും പ്രാപിച്ചു ധനത്തെ ദാനം ചെയ്യും. യജ്ഞനനം ത്രേതയിൽ ഭവിക്കുന്നു. അവന്ന് അടനം ഹേതുവായിട്ട് അത്ഥലബ്ധി ഭവിക്കും. യജ്ഞനനം പോപരത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു, അവന്ന് സപീയധനവ്യാപാരം ഹേതുവായി അത്ഥലബ്ധി ഭവിക്കും. യജ്ഞനനം കലിയുഗത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു. അവന്ന് അത്ഥലബ്ധി ദന്നുകൊണ്ടും ഭവിക്കുന്നില്ല. സ്വദശാപഹൃതിപ്രഭൃതികളായ സമയങ്ങളിൽ ഗ്രഹങ്ങൾ ഇപ്രകാരം ഫലദന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. ഇവിടെ തദംശവും ചിന്തിക്കപ്പെടണം.

സാ—കൃത്യഗുരാരാശിയിൽ ജനിച്ചവർക്കു എല്ലാവരും അവരുടെ സമീപത്തു ചെന്നു ധനം കൊടുക്കും. ഇതിനു കാരണം ഹൃദയപരവിലാസം ഹേതുവായിട്ട് അവരിലുള്ള ഗുണങ്ങൾതന്നെയായിരിക്കും. ത്രേതായുഗരാശിയിൽ ജനിക്കുന്നവർ അടുത്തുതന്നെ സഞ്ചരിച്ചു ധനം ആർജ്ജിക്കേണ്ടിവരും. പോപരരാശിയിൽ ജനിച്ചവർക്കു തങ്ങളുടെ ശന്നംകൊണ്ടു കച്ചവടം മുതലായ തൊഴിലുകൾ ചെയ്തുകിട്ടിയ മാത്രമേ ധനലാഭമുണ്ടാകൂ. കലിയുഗരാശിയിൽ ജനിച്ചവർക്കു ഭരവിധത്തിലും ധനലാഭമുണ്ടാകുന്നതല്ല ഈ രാശ്യംശങ്ങളിൽ ജനിച്ചാലും ഫലം ഇപ്രകാരംതന്നെ.

ഇതുപോലെ കൃത്യഗുരം മുതലായ രാശ്യംശങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളും തന്റെ ദശകളിലും അപഹാരങ്ങളിലും ഋതു ചിലും ആഴ്ചയിലും കാലഹോരയിലും തനിക്കു പറ്റാത്ത ദുഷ്ടവിധത്തിൽ അത്ഥലാഭത്തെ ഉണ്ടാക്കും. കൃത്യഗുരാരാശിയിലോ അംശകത്തിലോ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശാകാലത്തു് എല്ലാവരും അടുത്തുവന്നു ധനംതരും. ൧൧൮

കുലിയുഗരാശിയിലോ അംശകത്തിലോ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു് ഒരുവിധത്തിലും ധനമുണ്ടാകുന്നതല്ല.

ഇതി പ്രശ്നമാർഗ്ഗേ ഷോഡശോദ്ധ്യായഃ.

ഇങ്ങിനെ പ്രശ്നമാർഗ്ഗം ൧൩-ാം അദ്ധ്യായം അവസാനിച്ചു.

അദ്ധ്യായേയഃ ഷോഡശഭിഃ പൂണ്ണായം പൂർവ്വഭാഗ ഏവമഭൂൽ ശിഷ്യജനപ്രാർത്ഥനയാ രചിതസ്യ പ്രശ്നമാർഗ്ഗസ്യ.

അ—ശിഷ്യജനപ്രാർത്ഥന ഹേതുവായി രചിതമായ പ്രശ്നമാർഗ്ഗത്തിന്റെ ഈ പൂർവ്വഭാഗം ഇപ്രകാരം പതിനാറു് അദ്ധ്യായങ്ങളെക്കൊണ്ടു് പൂണ്ണമായി ഭവിച്ചു.

സാ—ശിഷ്യന്മാരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരമാണു് ഈ പ്രശ്നമാർഗ്ഗം ഏഴുതാനിടയായതു്. ഇതിന്റെ പൂർവ്വഭാഗം പതിനാറു് അദ്ധ്യായമാണു്. ഈ പതിനാറദ്ധ്യായവും ഇവിടെ പൂണ്ണമായിരിക്കുന്നു.

ഇതി പ്രശ്നമാർഗ്ഗേ പൂർവ്വഭാഗഃ.

.....

ഇങ്ങിനെ പ്രശ്നമാർഗ്ഗം പൂർവ്വഭാഗം അവസാനിച്ചു.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ സർവാവകാശവും കൊല്ലം 'വിദ്യാഭിവാഞ്ചിനി' അച്ചുകൂടം ഉടമസ്ഥരിൽ ഇരിക്കുന്നു.

